2943

БРОЈ 1. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље на годину . . . . . 9 дин.

ПЕТАК 1. ЈАНУАРА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ДИН. ПАРА ОД БР. ТЕ
Претплату моле слати уплатнице на општинске суде а ван варошицама на среске
Уредништво ове новине је
Неплаћена писма не примају се

Грађанима града Београда

Суд општине варошки Београда на основу члана 13.-тач. б.; закона о општинама, испуњавајући наређење члана 19. истог закона, а с обзиром и на околност, што на дан 7. Јануара пада празник Св. Јована, када у Београду има много слава, — ствар је, да се сазове

ОПШТИНСКИ ЗБОР
НА ДАН 10. ЈАНУАРА 1893. ГОД.

ради избора 12 лица за сталне чланове бирачких одбора за 1893. годину

Ко може бити бирач за члана сталног бирачког одбора, одређено је у члану 19. закона о општинама.

Ко има право гласања или га нема, и шта имају радити они грађани, који имају право гласања али случајно или погрешно нису уведени у списак, — изложено је у члану 9, 10, 14, 15, 16. и 17. закона о општинама.

Збор овај почеће у 8 часова изјутра, а бирачи могу долазити до 6 часова у вече тачно, у које ће време председник пустити бирача на бирање.

Гласање на овом збору вршиће се по кварговима и то на овим местима:

а., **За кварт варошки** — у основној мушкој школи код саборне цркве (Дубровачка улица).
б., **За кварт теразијски** — у теразијској мушкој школи (улица 2 јабланд).
в., **За кварт доњоварошки** — у основној мушкој школи (Душанова улица).
г., **За кварт савамалски** — у основној мушкој школи (улица Краљевића Марка).
д., **За кварт палилулски** — у основној мушкој школи (школска улица).
ђ., **За кварт врачарски** — у основној мушкој школи (Пријепољска улица према војној болници).

Кварговни бирачки одбори, према правилима господина Министра унутрашњих дела од 5. Децембра 1892. год. II.№ 19546, биће овако састављени:

Кварговни бирачки одбор састављаће ПЕТ лица, од којих ће на дан избора ПЕДЕСЕТ гласача кад дођу код сваког кварта у 8 сати изјутра или мало доцније, ако дотле не буде на окупу ПЕДЕСЕТ, изабрати ТРИ лица за чланове бирачког одбора дотичнога кварта.

Остала ДВА члана одбора суд је општински коцком одредио за сваки кварт од оних лица, која су збором од 12. Јануара 1892 год. изабрата за чланове сталних бирачких одбора и то:

ЗА КВАРТ ВАРОШКИ:

Настаса Крстића трг. и Дим. Ђорђевића плат.

ЗА КВАРТ ВРАЧАРСКИ:

Пају Михајловића пред. гл. контроле и Димитрија Вучовића, бакалина.

ЗА КВАРТ ПАЛИЛУЛСКИ:

Јевђенија Чоловића, бакалина и Тому Лазаревића, кафеџију.

ЗА КВАРТ ТЕРАЗИЈСКИ:

Петра Мариновића, абаџију и Уроша Благојевића, учитеља.

ЗА КВАРТ ДОЊОКОЛСКИ:

Богосава Поповића, берберина и Косту Глишића учитеља.

ЗА КВАРТ САВАМАЛСКИ:

Јоцу Шандоровића, трговца и Владислава Чортановића гвожђ.

Ако ко од ових коцком одређених чланова бирачког одбора не дође на збор у време законом одређено, његово место попуниће онде означени број бирача изборм.

Бирачком одбору овако састављеном председаваће годинама најстарији члан тога одбора. Ако се у одбору ма с које стране о том појави сумња, онда ће се председник коцком одредити. Главни бирачки одбор састављају сви председници бирачких одбора из кварговна.

Председник овом главном бирачком одбору биће Председник општине београдске.

АБр. 12193.
21 Децембра 1892 год.
Београд.

Председник општине београдске
П. ТАТИЋ с. р.

Секретар,
УРОШ КУЗМАНОВИЋ с. р.

ОГЛАС

Суду општине вар. Београда потребна је зграда са осам одељења или две зграде у једној аглији са скупа 8 или више одељења пространих сувих ведрих и здравих у којима би се сместила болница за женске деце, болесне од шарлаха и дифтеритиса.

Грађења, који би имали ове локале и који нољи, да их нападу општини под кирију, жека се пријаве у што краћем року писмено или усмено општинскоме суду.

Од суда општине вар. Београда 22 дек. 1892 год. АБр. 12105.

СТЕЧАЈ

Изабором г. Михаила Јовановића за члана суда општине београдске, упражњено је место главног благајника општине београдске на које се овим стечај расписује.

Плата благајнику је по буџету 4000 динара. Добро је, ако кандидат буде имао дупли кватоводству и сима поспавима, што спадају у дужност благајника.

Изабрати благајник има положити кауцију од 20.000 динара у готовом новцу или у врх. хартијама од предности или јемству и питабудовиће.

Писмене молбе са доказима о спреми имају се уштити на председника општине београдске најдаље до 15. Јануара 1893. год. закључно.

Од суда општине вар. Београда 30. Децембра 1892. год. АБр. 12219.

ПОЗИВ

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 12 овог месеца Бр. 14239 а на основу чл. 3. закона о устројству војске и чл. 15. правила за регрутовање младића за стални кадар, позивају се доле именована регрути који су оглашени за приправне неспособне у 1887., 88 и 89. год. да неизостанно 12. Јануара 1893. у 8 часова пре подне представу истој комисији ради супервременовног прегледа и то:

1. Душан Д. Јовановић, ђиполоз
2. Милош Д. Ристић, бив. ђак
3. Тима Мартић берберин
4. Сима Клараревић, ђак Вел. Школе
5. Љубомир Марковић, трг. помоћ.
6. Душан Јовановић, калоа обућар
7. Арон И. Ахмудиново,
8. Андра А. Гавгорићевић, практикант
9. Видоје Б. Лабала.
10. Мита Видаковић, ђак Вел. Школе
11. Милорад Н. Новаковић, ђак В. Ш.
12. Светозар Лимановац,
13. Паиле Ј. Љубисављевић, седлар
14. Коста Милутиновић, седлар
15. Владимир Поповић, у држ. штаоу.
16. Радисав Радосављевић, пранвик
17. Тома Јована Шпанара.
18. Радован Б. Стојановић, трг. помоћ.
19. Петар Танасија Стевановић к. обућ.
20. Радомир Ђорђа Петровић, к. тапет.
21. Давид Ј. Алхаија
22. Љубомир Ј Јанковић
23. Спасоје Стојановић
24. Драгутин Аничић.
25. Милорад Букић, ђак
26. Ненад Т. Пенадовић, трговац помоћ.
27. Мило с Милана Башића, пранвик
28. Аранђел М. Јовановић, глумац
29. Милоје А. Романовић, слуга
30. Светислав Соер. Грујичић арх пр.
31. Коста Јованчић, бакалин
32. Никола Алимовић, калоа трговац
33. Мома Мутавџија, слуга
34. Димитрије Свет. Јовановић, телегр.
35. Соломон Моше Демајо, трговац.
36. Ђорђе Илије Савића ђак
37. Миливоје И. И. Ђорђевић ђак
38. Лазар Самуила Бераха шахт. т. п.
39. Љупеја Бање Хаване трг. помоћ.
40. Радован Јок. Наумовић, б. практик.
41. Јована Мил. Цветковића, телеграф.
42. Милан Мар. Стојсављева. трг. помоћ.
43. Мазутин Д. Јованович, трг. помоћ.
44. Реза Косте Стојановића, берберин
45. Авраам С. Леви, чиноч. помоћ.
46. Самуила Исака С. Амара, трг. пом.
47. Аврам Јуде Којена, трг. помоћ.
48. Степан Дим. Новаковић, ђак
49. Стевна А. Стојковић, кезнер
50. Иван Алић, тамбуран
51. Јован К. Хаџојевић, калоа абаџије.
52. Владимир И. Алексић, глумац
53. Војислав Стев. Јанковић, ж. столар.
54. Благоје Наумовић, калоа ситничар.
55. Панта Ј. Николић, . терзијски
56. Светозар Ј. Поповић, слагач
57. Љубиље Бархарда Брила, ђак
58. Драгомир Савић, ђак
59. Миливоје И. Сјеничић, ђак
60. Соломон Моше Фарки, ђак пољопр.
61. Милан С. Димитријевић
62. Никола А. Дедина, помоћ. апотекар.
63. Чедомир Ц. Алексић, суперарија
64. Владимир Вукашиновић к. терзијски
65. Франц Матијас, калоа зидарски
66. Герион Ј. Пучни
67. Гаитар Ј. Пекер, ђак
68. Соломон Б. Јованович, правник

Од стране суда општине вар. Београда, 18. Децембра 1892. год. АБр. 11991.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

69. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

21. Децембра 1892. год.

Председник председава г. Н. Ђакић, од одборника одсу г. г. Ст. Живковић, Н. Спасић, Танасије Кнежевић, Тодор Стојковић, Петар Николајевић, Петар Б. Радовановић, С. Стевановић, Јован Перовић, Стојан Пајић, Мат. Николић, Стеван Ј. Јорговић, Др. Н. Х. Николић, Стева Ђорђа, Јосиф А. Алкалај, Др. Ж. Петровић, А. С. Берберовић, Милоје Јовановић, А. Стевановић, Милош Ј. Хаџојевић, Иван Младеновић, В. М. Димитријевић, Душ. Марковић, Пуиша Ц. Пајић, Сима Николић, Пера Живић, Ц. С. Поповић, Вељко Тодоровић, М. Јовановић, Стојан Вукићевић, Михајло Михајловић, Дим. Миловојевић, Сима Р. Перовић и Јован Ристић.

I.

Председник општине саопштава одбору, да је суд општински према усменом, раније датом

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ-СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(С једном генеалошком таблицом)

(Ова расправа одобрена одлуком научног одсека Академије)

ИЗ:

Скендербег је срдо Албанца

ГЛАВА ШЕСТА

Долазак Мухамедов под Крују

(наставак)

С тога, исто дана кад јањинску за опасност која им прети, они одлучише и то, да се пошље проведитору њихову у Албанији запонест, да отиде Скендербегу и да стоји, не би ли га наговорио да састане обојица своје војске, па да заједно нападну на турске тарапоне у тој чврљави. Али тај назор преиграћаху они речима: „нека састане (т. ј. Скендербег и проведитор) обе војске, *које ће бити готово све од гуте*-

Сад, пре но што пређемо на описаду Кроју под Балабановим заповедништвом, још само коју реч.

Ако овим својим походом Мухамед и не беше извршио ништа одлучно, ако Албанија ни сад још не беше паза у његове руке, иако снина пустошења што беше по њој починио и долазак му ђа до мора биле узроком, што се по снима хришћанским земљама беху разнели страшни гласови „Скендербег оста побеђен од Турака; они они му одузеше сву земљу а војинке нешто исеконе на комаде а нешто одведоше у ропство; сви његови градови на чак и сама Кроја, падоше у руке непријатељу.“ — тако је брујало од Средоземноја, па све до Северноја Мора.

То какве безимене шкоди, али се оно потврђује и другим изворима.

Тако у једном нашем летопису код оне (1466.) године стоји то нарочом поменуто. „Кодиа цдрь на Праьници и пекои оуь и инокастиа многа изыскеи отъ шца, и Скендера изь ыькъ ыькоы и сдиша тамо градь рекоыый Конофъ“.

Ну најутентичнији доказ за то јесте једно писмо папе Пакла II, које наподи Римљани у својим Анналима код год. 1466. У њему папа позиваше Фирнца, дуку бургундскога, да устане на оружје против Турака, јер је сада с пропашћу Скендербеговом нестало и последњег бедема према варварском насрпају свију Алијата, на онда јапљање за несрећу која задеси Арбанију готово истим речима, којима то чини и безимени писац. Да је т. ј. на повестку и Скендербег, тај храбри јунак

*) Српски родољуби и летописи, сугласно са Л. Стојановић, Гласник 53 стр. 97. У оствалом, да је попаз Мухамедов био дакако сасе годишо, а не, како каже старе *Историја*, у једном дахтеравом, и да то нема потврде „8 лета 6974. кеда као Мехмед на Арбанаса и на Скендербеть Никопољца арбанашког прва пође, та ни и сад сједи Кавао (Косово Турци.“ Ред.

одбору избора, решилом својим од 19 Децем бра 1892 год. Абр. 12051 решио, да се изуз и сиротски суд. ради 400 метара шуме, дрва за огрев — на предлоге да одбор ову радњу својим одређеним решењем одобри.

По саслушању овога и по прочитаној поменутог решења одбор је одобрио у свему решење суда о сукцесији четири стотине метара дрва за горњо с тим, да се свај кад так има ставити на торет пијаце буџетом одређене за надзиравање ове сировине. Објављује се суд да ову набавку извши и да зна ради ју дрва од инсеката и надаљну истих сп ројима одреди нарочита лица во одбора за приступање.

II.

По прочитаку акта петрежне судије за вар. Београд, Абр. 11659, 12046, 11918 11718 11482, 11646, 11545, 11876, 11877, 11868, Сбр. 21330, 11496, 11974, 11815, 11535, 11869, 11489 11975, 11720, 12038, 11888, 12103, 11797, 11964, 12037; Акта истеднике судије за вар. Београд Абр. 11814, и акт VII пуков. округа команде Абр. 12038, којем се тражи упутење о кладењу и пописан стању описених ствари одбор је на ђавно, да су му исполнити Данило Чесерић Ва сиље Ђорђевић, Стаиоје Савић, Јанар Зарић, Михајло и Милан Живковић, Матија Стаучевић Риста Михајловић, Риста Чолаковић, Јова Брс ган. лајер, Вохор Арушеи, Петар Вазловић бив. кмезовођа, да су добро кладала и добро нчов ног стања Михајло Јовановић, Никола Радуло вић, Јеврт Тодоровић, Коста Трајковић, Јаков Стојановић, да су добро кладала а средњег имовног стања: Богосав Марјановић Милад Дими трија Кулића, Бурст Антоновић, Јован Петро вић; да су добро кладала а слабог имовног стања: Петар Анђелковић, Коста Јелавковић, Ђорђе Капнор, да се за кладање и имовно стање Јована Стојановића, пријавља обрати суд ран тарату Вел. Шиљег, на прозв добивеном писмену да се нада тражено уверење да је Димитрије Савић добро кладала и сиротног имовног ста ња а све остало, што се њиов тражи, одбору је исполнити. да су Драгутин Пиколић и Сава В Савић добро кладала и добро имовног стања, све остало што се њиов тражи, одбору је исполнити. (настављиће се)

Општинске лицитације

По решењу суда општине београдске од 22. Децембра 1892. год. држаће се

На дом 2. Јануара 1893. год. пре подне од 9—12 сати

ОФЕРТАЛНА ЛИЦИТАЦИЈА

*а) За набавку шеса за осветљење варо*ши у 1893. год.

Кауција је за ову лицитацију 2000 дин. у готову новцу. Оферте примаће пре седавајући суђија до 12 сати закључно, а отварање их тачно у 3 сата по подне јавно.

На дом 2. Јануара 1893. год. по подне од 2—5 сати.

УСМЕНА ЛИЦИТАЦИЈА

б) За оправку чесмара за осветљење вароши.

Кауција је за ову лицитацију 200 дин. у готову новцу.

На дом 3. Јануара 1893. год. по подне од 2—5 сати.

ОФЕРТАЛНА ЛИЦИТАЦИЈА

*в) За набавку канцелариског мате*ријала.

Кауција за ову лицитацију 300 дин. у готову новцу. Оферте примаће председавајући суђија до 12 сати закључно, а отварање их тачно у 3 сата по подне јавно.

Услови за све ове лицитације могу се видети у одсеку рачуноводства овога суда.

Од стране суда општине града Београда 22. децембра 1892 год. СБр. 21.847.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(Нема се стенографски водити)

Дрвар 11. Новембра 1892. год. у Београду

(стенографише)

Илија Ђорђевић. Кад се хоће да употреби комора, онда се то у напред јавља, а не бива у једанпут и с тога може лако у случају потребе, да се саставе кола-

Председник. Ама не може бити говора о расклапању кола, кад је потреба за шуше. То је у питању, а не како да стоје кола. То је друго о чему се и другим пут може говорити. Главно је сад питање, хоћемо ли радити шуше у режији или нећемо а о шушама је већ решено.

Вељко Тодоровић. Ми се упуштамо у нека питања, која су расправљена Да треба шуше да се праве то је једно решено, и тад је било говора и о поднма како ће да стоје. Сад треба да решимо хоћемо ли радити у режији кад нема лицитаната.

Мијајло Ковачић. У колико сам ја разумео г. Брвић каже да иам шупа треба кад кола стоје расклопљена а шупе кад су састављена. Ја ја мислим кад инжињерско одељење нас стручно каже, да нема кола могу да стоје састављена, а нека ме могу на пресу тоне и распоред правп, онда ми који се у то не разумемо, морамо уважити његов предлог.

Председник. Не тражс се ове шупе само ради поморе, него ми имамо и других возила а одбор је решио,да се још и други возни праве за друге потребе, на онда треба имати где да стоје та кола да не пропадају на отвореном простору.

Одобрава ли одбор да се ради у режији и предрачуњену шкоду од 10 хиљ. динара за те ове шупе. Чује се: још једна лицитација: други одобрава. Ја ћу сталити на гласање: Ко је за то, да се одобрп предлог грађевинског одсеква нека гласа „за" а ко није нека гласа „против".

Даље нећана је за предлог.

Чујте даље:

Секретар. Бура Станојевић онд. понудио је грађевинском одсеку 200 куб. метара шљунка по 2·60 дин. без подвоза и то из мајдана његовог у Топчидеру. Тај нам је шљунак потребан и предложио би да се набави.

Јакоб Јаковић. Нешто је подвоз за себе.

Секретар. Плаћа се даиде подвоз по 5 дин. најпише. Наши возови имају и су-

ГЛАВА СЕДМА

Опада Краја над Галебаном. — Други поход Мухамедов.

Од 20. новембра год. 1466. има једно писмо из млетачког архива, у коме читамо оне речи: „... са свим је изнесла стварп, да је пропаштија Арбанија пасала у велика те жак положај [1]. И доиста, Арбанија сад стојаше, нсима ако Никад она дотле неје била тако близу пропасти као сиих дана по одласку Мухамедову. Страшна опустиња пољана султанова беше је из темеља уздрмала. На ја је после одласка турске војске била ска свим слободна иак би јој положај био неима мучан, а камо ли сад овако с оиседнутом Крујом и с турским гарнизоном у Валони. Ну не само то. Као се нади из једнога писма од 10 маја 1467 год., што је написао у мантовском

[1] Дотле, да војска ће бити потпуно доведена до тога да ће по потпуне сваке, и да ће Арбанија бити потпуно покорена, — изгледало је тек онда у даљој радњи комплетне по ку тотичних документата, који нам се налазе, да ни најмање. Ма по млетачкпм врелима, Хопмајер Хронике и т. д.) — као што је у осталом Шпицер и Дреше, само ако се и нама неко мало више тако довјерност — а тек је онда требало покорити, онгласе ово се Скендер бен и Рапи Шкоп ца.

[2] ... сегнбиоја ће ио, противгласа Албанаца подвести сасе за исто потчинпм." Scrr. rcrm. Rcg. vol. XXIII. p 13. Ljubić S., Listine o odnošajih s. j. Knj. X., стр. 181.

[1] Марјанов К., Нот. споменици, стр. 30.

[2] „Општи, рећи ће ск Јовапо Scanderbego, ако сирота ст ваше државе сам ако крајеви Срије, освојеним и новље политичко значајем наше не ратосе, спасобљене новпе пмперије." Scrr. rcrm. Rcg. vol. XXIII. c. 117. Ljubić S., Listine o s. j. Knj. X., стр. 184.

(Настављиће се)

Христом свилалам, да су му све области одузете ,да је принуђен да бежи обалама Јадранског Мора без пајске и пратње; да су, даље, појници нешто поспени а нешто однедени у ропство, и на посл., да су се и све његове тврђаве, које су се некад тако храбро опирале Турцима, пре дале онима на милост и немилост. [1]

Тиме би био завршен овај чланак о овом првом походу Мухамедову. Једино би се само имало замерити томе писму то, што је оно по Ранкалу било писано јуна месеца, а то ће спасибо бити каква по трешка, јер се све оно, о чему се у њему говори неје никако могло догодити пре јуна за што нам је доказ поменуто писмо госпође млетачке, од 7-ог јула. С тога ће по свој прилици и оно бити још један нов доказ за велику важност дела безимсиога писца. јер се у њему не само све што се дешило у овом походу потпуно слаже с појединим аутентичним документима, него и ова страшна гласови и одлазак султанов из Арбаније пазају у њега у месец август, као што смо и ми закључили да мора бити по овом писму из млетачког архива од 16. авг.

[1] Шпицер Ф., Iстор. спс., 471.

архиву, ако сташе у њој било је потпуно још једном отиара: од Скендербега као да су се били одметнули и многи његови пали. јер у том писму има оваких речи: „... perche e da sperare, tutti quelli che aveau a Scanderbego rebellato per la mala compagnia li ha fato el Turcho, veramo a suo obedienza u t. д..") То нак опет као да ће потврдити оно, што напалимо у по менутом писмо господе млетачке од 29 нов. да је т. ј. у то време Скендербегу бала остала још једино Круја и пинтуа ваше.[2]

С тих и толиких неприлика и сва она који још беху остали верни арбанској за стави, њима клоњуше дужан. Једино је јак Скендербег имао нешто наде, али и он сву ју надалане само на помоћ са стране.

више других послова да се не могу ни ово употребити.

Марко Велимировић. Да ли је то шљунак тучан или је само скупљен од другог израђеног камена. (Тучан је).

Председник. Држим да ће нас коштати једно на друго по 2 динара један поп — јер од Топчидера ако ближе њему шљунак стоварује онда је мала цена, а кад се до Београда стоварују скупље и тако један надруго узевши неће више коштати од 2 динара.

Јован Ђуровић. Ја бих предложио да се поднесе рачун шта кошта с подвозом на да та сам пренесе где му се каже.

Председник. Кад би ово позова он би тако и нудио, али он нема на за то онако и нуди. Ако општински повереници неки узме, ако не немора та узети.

Гаврa Бркић. Да ли има још ко да нуди шљунак или је он сам (сам). Кад је сам онда нека се лицитацијом тражи, па ће се јавити неко јавити.

Председник. У спеси са овим предлогом има и други. Молим нас да чујемо.

Селенковић. Пут који води од железничке до Саве прошле године остао је непоправљен и то нас је после коштало 8 хиљ. динара. Нама предстоји оправка тога пута и сад и ако не бацимо шљунак на њ опет ће коштати до 2 хиљ. динара може нас после много скупље коштати. Молио бих нас да одобрите набавку шљунка да се овај пут наспе да неби пут упропашћен био.

Председник. Одобравали одбор наши ово оправке пута? (Одобрава) Одобрава ли да се узме овај шљунак (Да се краћи још ко) Хоћете ли да се расипше сутрадан (Хоћемо) И да се донеси овде на месту (Јесте) Добро, Чујте даље.

Селенковић. Одбору је познато да је издата новчана сума за друм шипинички. Тај пут треба сада одбравати. Молим нас да саслушате мој предлог — чита — Ово ће дакле коштати свега 6110 дин.

Гаврa Бркић. Тај је друм вон и за његово одбравање стоји гаранција предузимача да ће га ни и оправљати ако се поквари. Комисија која је примила друм и куприје и зна да је сиедала шта је примила, и сад како то да ће нала куприја. Ја одобравам да се узме један човек за чување, а више ништа не одобравам.

Селенковић. Ће жели ни грађевинско одељење да баци тих 6110 дин. Овде није реч о куприја који је предузимач правио, него о другим што смо ми правили да се друм чува. Ми немамо посла са предузимачем. Ови ће оно, за што гаранције оправљати ако се искварп.

Председник. У прошлој години нам да нам кажем, да су тим путем многи новови упућени на израбљену. С тога је тај пут врло нужан и морамо га одбравати у добром стању. На одбравање друмова и надзора немојте штедити јер ће нас после много коштати.

Јован Ђуровић. Ја писам против одржавању друмова али ми да сад нисмо имали наручите друмаре и стога сам против.

Председник. На хоћемо ли га одбравати са чавкама. То тако не могу одбравати, него људи. Он мора само друм и ни шта друго, да чува.

Селенковић. Шест улала има преко којих долазе сеоска кола и да не би та кола уносила бубре и блато у варош треба те улазе калдрмисати.

Председник. Одобрави ли одбор да се учине нужне мере за спрему овога предлога? (Одобравамо). Чујте даље.

Селенковић. У спеси са овим радовима имам предлог ради набавке шљунка и сеси оних 2 хиљ. кубних метара, ја предлажем да се одобри тучање камена у нашем мајдану па да се пренесе где треба. Треба да одобрите лицитација да се држи.

Гаврa Бркић. Овај камен што стоји у мајдану нама ће требати за прављење кеја. С тога сам ја се држи лицитација за набавку тученог шљунка.

Селенковић. Тај камен није за кеј.

Председник. Усваја ли одбор и овај предлог? (Усваја) Чујте даље.

Селенковић. Сад имам да вам изнесем један предлог да се направе степенице у улици која иезује Топчиски венац и ко ембајску улицу. Предрачун износи 2280 д. Молим да одобрите лицитацију за набавку и израду камена.

Бока Нешић. Држим да би те степенице требали да праве браћа Поповићи и Јанковић. Ту њихова имања највише добијају. Сем тога има ту и једно спорно питање о својима које још није расправљено. Тај је сочак браће Поповића а то зиам откуда што сам био на лицитацији на стоји у условима да тај плац припадне браћи Поповићима.

Вељко Тодоровић. Нека се то прво изводи и ако је нахитно да се затвори, а ако је општинско да се прави.

Председник. Дакле да се ово прво изводи (Јесте).

Имам да вам реферишем једну ствар Више пута је пред одбор изношена молба старинова мисс пок. Јевремка Вучковића, на и сад су подвели у којој моле да се општина за јен натни наразна са мисом односно штете учињене јој на другу Топчидерском претприкалом каване нашеко нађе ће бо водили паринну. Они своје своју молбу опширно ми представљено, да нам општина без прилике плати 18 хиљ. динара но и то ако то одобри и старат. судија.

Гаврa Бркић. Ако ми попустимо тој молби добиће одмах још њих 50—60. Зна се да цео прачар то једна чека. За то сам да се ова молба одбаци.

Мидрудо Вончић. Ова ствар треба да се судским путем расправи, на с тога пре ба пустити ствар на суд па како судови реше тако ће и бити

Председник. Усваја ли одбор ово ми шљење да се судским путем расправи то питање. (Усваја).

Бока Нешић. Ми смо саставили листу пиротника по окладњењу одбора. Да прочитам (Чита).

Председник. Усваја ли одбор кладидавиону листу? (Усваја).

Седница је закључен.

Седница овај трајао је до 8 сах. по подне.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ЗЕМЉАРСТВО:

а) За чишћење шљунка (калдрмисање) без разлике за стратиште	0.20 д.
б) За истандин шљунка	0.20 д.
в) За утовар	0.20 д.
г) За велики товарни комарац у стратишта	0.50 д.
д) За чишћење шљунка од два стрета	0.20 д.
ђ) За чишћење простог шљунка	0.10 д.
е) За чишћење тучаног од 2 и по метра	0.10 д.
ж) За чишћење тученог од 2 и по метра удаљен од јаме	0.20 д.
з) За разлике дневнице (калдрмије) без оклопа	0.25 д.

II. ПРАЊЕЊЕ ПОМЈАРА И НУЖНИКА

а) Од кубик метра	10.00 д.
б) Од нужника	5.00 д.

III. ПОСТАРИНА

а) Наруч за једно на годину дана	3.00 д.
б) Обавезалне шетњалине мерке отаје	1.00 д.

IV. ГРОБАРИНА

а) Гроб за одр	7.00 д.
б) Гроб за одрасле	12.00 д.
в) Мала гробница	555.57 д.
г) Велика гробница III реда	222.22 д.
д) Велика гробница II реда	1777.77 д.
е) Велика гробница I реда	1554.57 д.

V. МРТВАЧНА КОЛА:

а) Мртвачка кола отара са 2 коња	12.00 д.
б) Мртвачка кола са чедарима са два коња	24.00 д.
в) Мртвачка кола отак са 2 коња	18.00 д.
г) Мртвачки кола лака на 2 коња	12.00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

Са шпартама: Сиромашима, Терезијом, Врачарском и Вировима.

1. Од собе и кухиње или више дубања са собом . . . . . 0.25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или више дубања са магазом . . . . . 0.50 д.
3. Од четири или више собе са кухињом, кланице са кухињом, од гостионице са кухињом без шпале . . . . . 1.00 д.

Са шпартом: Дорћолом и Палилулом.

1. Од собе и кухиње, или више дубања са собом . . . . . 0.20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или више дубања са магазом . . . 0.60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кланице са кухињом, од гостионице са кухињом без шпале . . . . . 1 дин.

Са суда општина Београдске 25 Августа 1892. год. Бр. 9449.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампарија Петра Курчића, Обилић. конац бр. 14 — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 2. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
на стране земље на годину . . . . . 9 дин.

НЕДЕЉА 10. ЈАНУАРА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 ДИН. ПАРА ОД ВР. ТЕ
Претплату нека шаљу уредницима на пештанском суд. и сво кореспонденције на уредника
Рукописи не враћају се
Неплаћена писма не примају се

Објава

Заседањем објави од 2. Јануара тек год. АБр. 9. јављено је грађанству, да су бирачки списковн за избор народних посланика, који ће се вршити 25. фебруара 1893. год. — готови и изложени у Суду општине београдске на увпед грађанству.

Зато што још до данас није нико био код суда ради прегледа списковa, Суд општине београдске овим и по други пут објављује грађанству, да су бирачки списковн готови и да се могу код Суда овога до законог рока за време канцеларског преседати.

Поеливше могу бирати само они, који су у бирачке спискове уписани над добију бирачке карте; а исправке списковa могу се чинити само до 21 Јануара 1893 год. а после неће нико права да тражи исправке списковa макар у њих не био уписан но треба или био уписан но не треба.

Од суда општ. вар. Београда 8. Јануара 1893, год. АБр. 23.

НАРЕДБА

Да би се спадајућа дечија болест **дифтерија и шарлах** што пање сузбила и онемогућило даље ширење, поред осталих учињених предохрана — Суд општине града Београда налазе је још потребна која, у којима ће породице умрле деце чинити по смртни спровод до гробља.

Услед тога, Суд општински јавља потпитањем грађанству да се сви они, који би испраћали умрле од дифтерије или шарлаха, за исто или старо гробље и немају својих кола, обраћају за иста опште суду, пошто је налата строга наредба свима овлашћеним извршитељима, да нико до даље наредбе несме возити ни мртвице ни породице умрлих од дифтерије и шарлаха до гробља осим најмањих општинских кола.

Такса за возњу утврђена је од пола

За исто гробље и натраг дин. 6—
„ старо „ „ „ „ 4—

Од суда општине града Београда, АБр. 1165. 31. Децембар 1892, год.

НАРЕДБА

Суд општине вар. Београда позива грађанство београдско, да у току овога месеца Јануара набави од општине београдске за свију пашчад поне марке, пошто су старе поништене и више не преде.

Нова марка кошта три динара, а кад се изгуби има се заменути другом уз доплату једног динара.

Од суда општ. вар. Београда 9. Јануара 1893, год. АБр. 156.

СТЕЧАЈ

Изборном г. Михајла Јовановића за члана суда општине београдске, упражњено је место главног благајника општине београдске на које се овим стечај расписује.

Плата благајнику је по буџету 4000 динара. Добро је, ако кандидат буде нечиа душном кнјиговодству и свима пословима, што спадају у дужност благајника.

Изабрати благајник има полозити кауцију од 20.000 динара у готовом новцу или у драг. хартијама од предности или јемству и интабулацији.

Писмене молбе са доказима о спреми имају се упутити на председника општине београдске најдаље до 15. Јануара 1893. год. закључно.

Од суда општине вар. Београда 30. Децембра 1892. год. АБр. 12219.

Наредба

Ради чистиће, јавног и сигурнијег саобраћаја као и угледа престонице, суд општине вар. Београда

Наређује,

Да се тротоари одржавају чисто и са њих снег и блато уклања; а кад је поледица, да се по тротоарима посипа песак, песак или троме подобно.

Ко би пребрегао ову грађанску дужност казниће се по § 326 кривичног закона.

Од суда општине вар. Београда 27. Нов. 1892. год. АБр. 11644.

ПОЗИВ

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 12. овог месеца Бр. 14239. а на основу чл. 3. закона о устројству војске и чл. 15. правила за регрутовање младића за стални кадар, позивају се доле именовани регрути који су ослобођени за привремено неспособне у 1887., 88 и 89. год. да непосредно 12. Јануара 1893. у 8 часова пре подне предстану истој команди ради супервизионог прегледа и то:

1. Дупан Д. Јовановић, еснаф
2. Милош Д. Ристић, бив. ђак
3. Тима Мартић берберин
4. Сима Клапаревић, ђак Вез. Школе
5. Љубомир Марковић, трг. помоћ.
6. Душан Јовановић, калеф обућар.
7. Арон И. Алкалајић,
8. Андра А. Гагоровић, практикант
9. Видоје Б. Аћбаша.
10. Мита Видаковић, ђак Вез. Школе
11. Милорад И. Новаковић, ђак В. Ш.
12. Светозар Лапчанин,
13. Павле Ј. Дубовчалевић, седлар
14. Коста Милутиновић, седлар
15. Владимир Јовановић, у држ. ситни.
16. Радисав Радосављевић, практик.
17. Тома Јохана Шнајдер.
18. Радован К. Стојановић, трг. помоћ.
19. Петар Тапасија Стевановић к. обућ.
20. Радомир Ђорђа Петровић, к. тапет.
21. Давид Ј. Алканја
22. Љубомир Ј. Јанковић
23. Спасоје Стојановић
24. Драгутин Аничић
25. Милорад Бућић, ђак
26. Непад Т. Пенадовић, трговац помоћ.
27. Мило с Милана Башића, практик
28. Аранђел М. Јовановић, глумац
29. Милоје А. Романовић, слуга
30. Светислав Соер. Грујићић, арх. пр.
31. Коста Јовановић, бакалин
32. Никола Алимпић, калеф трговац.
33. Мома Мутавџија, слуга
34. Димитрије Свет. Јовановић, телегр.
35. Сидонов Моше Демоја, трговац.
36. Ђорђе Илије Савића ђак
37. Милоје И. И. Ђорђевић ђак
38. Лазар Самуила Бераха шкрт. т. п.
39. Љубеја Бића Хаџије трг. помоћ.
40. Радован Јов. Наумовић, б. практик.
41. Јована Мих. Цветковића, телегра.
42. Мијаи Мар. Стојковића, трг. помоћ.
43. Мијутин Д. Јовановић, трг. помоћ.
44. Реља Косте Стојановића, берберин
45. Аврам С. Леви, чинов. новопоја
46. Самуило Исака С. Амара, трг. пом.
47. Аврам Јуде Бојена, трг. помоћ.
48. Стеван Дим. Новаковић, ђак
49. Стеван А. Стојковић, кезнер
50. Иван Алић, тамбураш
51. Јован К. Хаџићић, калеф абаџије.

52. Владимир И. Алексић, слушаи
53. Вајнсаи Стеф. Јанковић, п. столар.
54. Благоје Пауновић, кадва ситничар.
55. Пажа Ј. Николић, " терзијски
56. Светозар Ј. Поповић, слагач
57. Лујшје Борхарда Брила, бак
58. Драгомир Савић, бак
59. Мишвоје И. Сјевачки, бак
60. Соломон Моше Фарки, бак позлир.
61. Мишан С. Димитријевић
62. Никола А. Дезвић, помоћ. апотекар.
63. Чедомир И. Алексић, кусерџија
64. Владимир Вукашиновић к.терзијски
65. Фрања Матијас, кадва зидарски
66. Гершон Ј. Пучић
67. Гавинар Ј. Пекер, бак
68. Слободан В. Јовановић,* правник.

Од стране суда именоване вар. Београда, 18. Децембра 1892. год. АБр. 11991.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
68. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
21 Децембра 1892. год.

Председник председава г. Н. Такић, од одборника беше г. г. Ст. Николић, И. Семић, Трифун Трифић, Танаско Стојановић, Петар Мишковић, Петар К. Радивојевић, С. Стаменковић, Јосиф Борђевић, Стојан Ђаић, Мих. Пашић, Стеван Ј. Јовић, Др. И. Х. Пасић, Стеван Бурић, Јеф. А. Андрејић, Др. Ж. Петровић, А. С. Перовић, Михаило Јанковић, А. Стојановић, Милош Ј. Хаџијанић, Перо Младеновић, В. М. Димитријевић, Јеф. Марковић, Вучко И. Ђаић, Сима Николић, Лаза Николић, И. С. Поповић, Перо Тодоровић, М. Јевремовић, Стојан Златановић, Милојко Недајовић, Дим. Мијојевић, Сима Р. Обрадовић и Јован Рачић.

(нередовно)

III.

Председник износи одбору на знање молбе, који су траже умировља о сиротиње стању и породичном односу.

По предлогу тих молби СБр. 21722, 23896, АБр. 12916, 12014, 12099, 11367, СБр. 21715, 21540, 21094, 20502, 20611, 20614, 20812, 20788, одбор је једнако мишљење да се суд председнику умоли о извршењу стања молиоца Јована Јанковића, и Косте Михајловића на тек онда да им нека тражено умрење; да се може дати тражено умрење молиоцима: Теодозу С. Петровићу, Илији Марковићу, Драгомиру Турошићу, Луки Вујковићеву, Стевиј Мојић, Данији Ресавац, Луки Младеновић, Ружици Костић, Милану Савојевићу, Катарини Т. Марковић; да се суд председнику умоли о исказности навода Петра Ј. Павлића, па тек онда да му нека тражено умрење, да је Љубица Стојићка, удов. сиротног стања, а за остало што у молби тражи, да се обрати надлежном пароху.

IV.

Грађевинско одељење општине београдске изнесе одбор, да би требало одредити за сваки кварт по два одборника и 3 грађанина који ће са домаћином општинским инжинером вршити поверења одређивати све удвоје, пошто су досадања чланови тих повереништва престали бити одборници.

По прочитању тога реферата АБр. 12044, одбор је одредио ову господу одборнике за ова повереништва за одређивање оне удвоје њих и то:

За кварт палилулски: г. г. Стеванја Николића и Јована Ристића;

За кварт врачарски: Дим. Младеновића и Михајла Јовановића;

За кварт савамалски: Васу Николића и Павла С. Пантелића;

За кварт теразијски: Вучка И. Ђаића и Михајла Михајловића;

За кварт вишњички: Љубу Марковића и Милоју Јакшићевића;

За кварт доњошорски: Наилу Спанчића и Петра Радивојевића.

Изнесени повереници саопштиће он да за сваки дан изађу заједно у повереницу по своме избору још три грађанина из оне улице, у којој се оча одређује.

V.

Председник изнесе одбор да према уговорима закључним између општине и Српско-православног друштва за грађење и експлоатацију гробља и електричног осветљења у Београду треба изабрати стална повереништва, која ће водити надзор над њима предузећима — на место досадања повереништва.

По саслушању овога извештаја, одбор је решио, да надзор над грађењем електричног осветљења у Београду воде г. г. Ђорђе М. Стојојевић, прот. Вас. Шошић, Александар Борисављевић и Аврам Ђорђевић одборници као чланови: Св. Стевановић одборник и Љуб. Клерић, прот Вас. Шошић као замеиик и Др. Стеван Марковић, прот. као стручни саветодавац.

Над грађењем и експлоатацијом гробља у Београду да воде надзор г. г. Љуба Марковић, Јован Јарковац, Дим. Мијојевић, Перо Тодоровић и Драгутин Петровић одборници.

VI.

Председник изнесе одбору на решење предлог Српске лекарске дружине, поводом уклоп решења одборског од 26. маја 1892. год. АБр. 7227 о начину дежурања лекара у варошн ради уклањања нужне и брзе лекарске помоћи потребитима.

По прочитању тога предлога АБр. 8053., одбор је решио, да се предлог лекарског друштва одбија и на посте тога да се изведе нове дежурање за бољо уклањање лекарске помоћи неволиима. Ово дежурање да одржавају лекари који ће бољу дратовољно за ову службу пријавити, а поред тога, да се неопходни наредби да општински лекари, сваки у свом кварту буду сарадници, да се на позиви грађани одазивају.

Правила о овом дежурењу, у којима ће се међу осталим одреда и награда дежурнима и место дежурења, да састане и пошљу одбору на одобрење г. г. Др. Николи Х. Пасићу, Драгутин Петровић и Перо Тодоровић одборници, Др. Мих. Хаџијанић као општинских лекара и Др. Живан Ј. Гарић окр. лекар.

VII.

Ради сузбијања заразних болести шарлаха и дифтеритиса, што сада у Београду владају, грнсло лекарско друштво предлаже, да општина о свом трошку уђне под нарнју потребне лекаре или отвори од министарства зарезне стоколну барску, у којој би се имала полагати деца заражена помењутим болестима као и да снабди све болнице са свима измеђицама и лековима за ране лекарску дужност.

По прочитању овога предлога АБр. 12105. одбор је решио, да се предлог Српског лекарске друштва у свему усвоји и тим да се одмах приступи оснивању болнице у којој ће се изолисати и лечити деца заражена дифтеритисом и шарлахом.

У тој цели оснивајуће се председник општине да г. г. Др. Д. Х. Пасићем одборником и Др. Мих. Хаџи Јанићем шеном лекара одмах или уже потребне лекаре под нарнју или отворн од војске министарства дне праздне бараке. Ово неодложно само онда, кад се коми сијска конститује да се у тим баракама може постићи потребан стопен топлоте.

БУРАЋ НАСТРИОТИЋ-СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(О једном ганвалџиском таблашићу)

(Текст награђен од стране подгајевачким награђом општине београдске)

мото:

Скендербег је орлов сбљелин

ГЛАВА СЕДМА

Опсада Крује под Ускрсењем. — Други бекод Муратеадов.

(наставак)

На како му напа за прошлога султанова похода не беше послао никакве помоћи, а мletачка не беше никад довољна, у толико мање што Млечићи увек нису обећавану што давану, то он одлучи, да овом приликом отиде сам лично папи у Рим и да га замоли да и он учини све што год може, да Арбанија изиђе из безизлазне сад, кад је, тако рећи, за њиним пропасти

II кратко време за тим, он се довета крсте на тај далеки пут. Кад је то било, не може се тачно доказати ни из каква поуздана документа, јер нигде није забележено, ни опет, као што и горе рекосмо, може се с доста поузданости узети, да то није било дуго по одласку Мухамедову, јер се у помењутом писму господе млетачке од 20. новембра исп ана, да је Скендербег код нас, па нпа нине, да је без сумње и послао, за које бене отпшао к њему, свршио.[1])

Али у жели своју, да ће му у Рим молба дадо бити уславана, он се дуго премаја. Истина папа га са свима карднналима доцека лепо и ласкаво, али његову молби, и поред свих му показања на услуге и добра, што бене поново показао хришћанскоj, као да се слабо одазва, и ако Барлецнје неки[2]) са свим противно, т. ј. да га је он обдарно силним новцем и богатим поклонима, јер остали нису одрнчу то и нпрекоме неће, да је он од њега добио само три хиљаде талира, а ништа више, да је то дало у готовом новцу, а да је нпа остала новца обећао Скендербегу само при хиљаде талира, али, вели, да је то дало у готовом новцу, а не ништа друго, које показе Барлецнје, но коме су писали у писмима (letters et rambles). Г. Шпигел, 461. — Какво ли тамо може значити, није тешко погодити.

[1]) Fol. 31., стр. 56. Дивовно (на стр. 542) се пруза. Да нпнаре не дао протестовати тамо, нпо кажу, да је папа остала новца Скендербегу само при хиљаде талира, али, вели, да је то дало у готовом новцу, а не ништа друго, које показе Барлецнје, но коме су писали у писмима (letters et rambles). Г. Шпигел, 461. — Какво ли тамо може значити, није тешко погодити.

[2]) „Quae omnia sub fide dominae nostrae illustrissimae regnantis hucusque sunt patefactata non dubitamus..." Secr. cons. Reg. vol. XXIII. f. 17. Ljubić. S. Listine II. 3. Kn. X. стр. 384.

Трошак ово осликања оних болница и снабдевање истих са потребама, да падне на терет буџета за 1893. год. и то за партију одређену за непредвиђене трошкове.

VIII.

Председник општинске одбору, да ће вођу одборској седници поднети на решење молбу општини и избор благајника општине београдске поште је досадашњи благајник г. Михајло Јовановић претпоставши изборе избрат за члана суда.

Одбор је примио к знању ову напомену.

90. Ванредни састанак

28. Децембра 1893. год.

Председник председник г. Н. Тотић, на основању чла г. г. Лазара Јовићевић, Свет. Поповић, Марка Стојановић, Петар Радовановић, И. Спасић, Јована Вајкозе, Стојан Пајић, Стевана Хаџића, Стевана Б. Јовановић, Петра Јовићевић, Пав. С. Пантовић, Јована Рачића, Трајка Милојковић, Гаврила Стојановић, Стева Р. Обрадовић, Младена Младеновић, Сп. Стевановић, Ђ. Ж. Петровић, Јована А. Анђелковић, М. Јовића, А. С. Борисављевић, д-р Р. Х. Николић, Дим. Младјевић, С. Стојановић, Милоја Јаковљевић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 21. децембра 1892. год. и уз њима је изнена у одлуци КВБр. 940. да предлог гвоздене дечарског друштва о новчаном дежурству није одбасен, но је на против примљен са подношавањем у решењу одборског опћинства.

До то под сваког решења одборског, под кога је гласано, забележи за кошиу је гласова примљено или одбасено.

II.

Сходно наложени својој у прошлој седници председних нашом одбору на решење питање о избору главног благајника општине београдске предложила да се главном благајнику дода у помоћ један млађи благајник, пошто је посао у благајни велики и један их човек не би могао с успехом непрекидно на прсе.

По саслушању овога одбор је одлучио, да се место главног благајника понуди путом огласа с тим, да изабрано лице има положити каушцу од 20,000 дин. у готову новцу ил ценурани државним папирима или јемством и потврђујући.

Плата да буде 4000 дин. годишње.

Молбе пријављених кандидата нашу се поднети одбору на избор који ће уједно опширно, да ли је кандидата каушцу довољна.

Да се узме у службу и млађи благајник. Овлашћује се председник општине да ово лица сам изабере и плату му одреди.

III.

Председник општинске општински одбор, да је према овлашћењу одборском од 23. Дец. 1892. год. Абр. 12108. са одређеним лицима преседо свођење баране инвентарске комисије и да се покисло да се ово могу увертрбити за бог ине, на је приступно трезвеку подесних зграда, за ову цел. На расписни стечај пријавило се више општинских зграда са повудама, на бе требало одредити лица, која ће зграду изабрати и код којеј уступ.

По саслушаној овога одбор је решио, да председник општине са г. г. д-р Н. Х. Николићем, и Јованом Ристићем одборницима изабере и под којеј уме подесну зграду за болницу за ове ове дане држење дистрипатном и шарлахом.

Закуп за трајо изнине дао године а ки рија ас може бити нека од три хиљаде динара годишње.

О учињеном да се изнести одбор.

IV.,

Председник општине предлаже, да одбор изабере нешкону комисију од одборника и гра ана, којој ће бити задатак да документално прегледа рачуне општи ке што ће се лако у књи и је стању данашња управа општинска хотела рачуне и благајну општинску.

По саслушању овога одбор је решио, да се рачуни општински документално прегледају од два кад је уређена општинска трошарина и да се о извршеном прегледу поднесе одбору извештај. Преглед тај да изврши повереништво, коме ће бити председник г. Драгутин Ж. Петровић одборник и чланови г. г. Тих. Ј. Марковић и Стеван Ђурђић одборници и Јован Босојевић, пензионер, Светозар Ђурђевић пензионер и Иван Козић пижмењу.

Повереници ова имаће награде по осам динара дневно, кад буду радили, а неизабиљене со из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

V.

Председник нашом одбору на решење акт пореског одељења управе вар. Београда, којим се тражи, да одбор општински наново изабере 18. лица за чланове пореског одбора за 1893. год. како прошнеује члан 7. закона о пореским одборима и пореским надзорницима, јер је одбор општински у седници својој од 29. Септембра 1892. год Абр. 10294 изабрао само 9 лица за чланове пореског одбора, које решење не одговара поменутом закону.

По прочитаној тога акта Абр. 12008, одбор је изабрао ова лица за чланове пореског одбора за 1893. год. и то:

За вођу пореског: Петра Н. Јовановића, Сану Богдановића и Петра Радовићевића, трговце;

За вођу терзијског: Илију Сашића, кожеџију. Вучка Ц. Илића и Јована Јелића, трговце;

За вођу кројачког: Стевана Јовановића и Михаја Јанићевића, трговце;

За вођу пекарског: Стевана Николића, Јову А. Живановића и Јаку Ташића;

За вођу ћурчијског: Владислава Ђорђевића, Јосифа Б. Хајима и Ђорђа Стојкановића, трговце.

За вођу ексерџијског: Влад. Димитријевића, Петра Ђурића металџију и Стевана Карапешића, конзисторија.

VI.

По прочитаној молбе сеоана механџија-газдинског Абр. 12249, да му се уступи као што је и пређе године било, прикупљање акциза за идућу 1893. годину за суму, која ће у буџету за 1893 год. као приход предвиђена, — одбор је после поименичног гласања са 21 гласом против 2 (1 није гласао) решио, да се прикупљање акциза 1893. год. уступи сеоаеу механџија кланичном за цену од двапесет хиљада динара годишње, колико је буџетом предвиђено прихода од акциза за 1893. год. под погледом, да сеоане не може са ових правом у корист своје касе ни више спекулисати нити на рачун своје прикупљаче чланове сеоаеа јаче интересовати.

Сеоаи Ас Шиле дужан да закупи прописану каушцу полози суду а закупну цену у месечним рати ма сваког месеца у напред благајни општинској полагати.

VII.

По прочитаној протокола лицитације Сбр. 22240, године 28. дана. 1892. год. на данаше под закуп право наплате такси таксиране и рабацијске у 1893. год. и по прочитаној молбе Николе Миланковића и других такситиа Абр. 12104, којом моле да се узме ово наплаћивано

„с тога ми мислимо, да би стварни хришћанској било од највеће користи,“ кад би се г. Скендербег, потпомогнут желовни спеглости просвештеншком пратио у своју земљу, да поново заузме области, што је могао, и да укине непријатељу могућност, да напада и хоноди у непријатељ и остале хришћанске провинције...“[1])

Да ли је, дакле, било каква њихова помоћ или је Скендербег и сам био увиђао, да се од паше не треба више надати никакоја помоћи, као што и горе рекосмо, не зна се тачно. ну да је он у почетку године 67. већ био на Балк. полуострву, о томе не може бити никакве сумње, осо бито кад се уђме у поглед њ-ћ једном поменуто писмо из миланског архива од 10. маја. А с повратком у своју земљу, он нађе и стару срећу и то толику, коликој се, при овакиим приликама, сам можда најмање надао. Мастачка су господа дотле јамачно већ била дошала за неприкосновено

[1]) „... progredivus indicationes rebus christianis (desiderans quae prudenter si opus dicatur Scanderbegus a beatitudine vestra praebitur auxilio), ut provinciae (quae redisti pro certo retinebis) quas ipse, et ut ipsarum subditi esset consecutus obtulerunt obligatae christianorum provinciae per Illustrem vestrum oratorem commendatae obtinere et conservare. A Deo cum Reg. vol. XXIII. c. 11. Ljubić: S., Listine o odnošajih s. t. 3. knj. 3., стр. 384.

и неочекивано дело напшно, те прегла, да сама надокнаде Скендербегу сте пристрашене натање и да га помогну и новцем и војском, у толико више, што су се с правом имали бојати, да Турци, оспособивши сву Арбанију, не пођу и на њихове области на Балк. полуострву што би их без сумње стало куд и камо више но сва она помоћ. С тога, кад Скендербег дође у Скадар, досећа га ту преодиптор мletачки у Арбанији, Јосафат Барбаро, и, поред доста новаца и пословна, да му још и признину помоћ у војсци, коју беше сакупио из разних мletачких тврђава у Арбанији и која, како неке Fatti Illustri[2]), досељаше до на хиљаду коњаника и трн хиљаде пешака. Али то ве би сше, јер тек што изађе из Скадра, дочекају га и браћа Дукађини, Лек и Никола, па му и они понуде помоћу војску, уз коју беше пристала и једна чета скадарских Италијана од неких петсотина људи, тако, да је сад он имао уак ее на једно тринаест хиљада и четири стотине војника, све добро снабдевених и добро наоружаних.[3])

[1]) Capet 30.

[2]) Fatti Illustri стр. 36. Варошаније но дају таких података. Но нашу су знаком и средње школе из Книра, Македоније, Шпирза и Далмације (!) биле крајишке Скендербегу толику војску, какову ни дотле нашли не беше

С таком помоћи, и ако је опсада под Кројом била куд и камо већа, могао се један помишљати на какве успех и Скендербег одмах сишли, да удари на Балабина с ниме страна и да осзбоди престонину мучних непријатељских стега. С тога раздели сву војску на три дела. на један да Леку Дукађину, други Николи Моисеи, племенитом Скадранину а трећи задржи за себе.[1]) За тим заповеди прво двојици да иду од Леша путем што води преко поља и шума, које су између тога града и Кроје, и да заузму место Јошини,[2]) одакле ће после напасти на непријатеља, а сам пође брегу Крупиу,[3]) који беше недалеко од Кроје, с оне стране где је била капија градска и табор Балабанов.

ника, и у опште прилично њих достајаја у свем је тако чаитано и њима, да пошасе, да Арбанија у оно време нер беше ни по здрава у оними беше, у коиој сто је ни дотле нрнаше. Dr Vien, Dr. XII. (1866).

[1]) Fatti Illustri вели: само дуга два дела, према оно не помиња. Стр. 38.

[2]) У Fatti Illustri: Giovenzzini, ib.

[3]) У Fatti Illustri: Крупини (Curvino), ib.

такође таљигашке и рабаџијске — одбор је после поновљеног гласања са 20 гласова против 4 (један број гласова) решио, да се ова лицитација одбаци. Да се напомињање такси таљигашке и рабаџијске од прве јануара 1893. год. сасвим укине, и таљигаши и рабаџије овог трећа ослободе.

VIII.

По прочитању протокола лицитације СБр. 17096, држане 22 и 23. децембра 1892. год. за давање под закуп оних месарских плацова на вел. пијаци, за које се према решењу одборском од 5. Новем. 1892. год. СБр. 19561, нису држали друга лицитација, — одбор је решио, да се месарски плацеви на вел. пијаци издају под закуп према прописаним условима и то:

а) На горњој страни пијаце месарски плац преко Аниа Петровић за годишњу цену од шест стотина двадесет дин. и 10 пара; трећа Владимир Симић за хиљаду две стотине и три динара годишње; шести Илија Тасић за хиљаду двеста двадесет и шест дин. седми Коста Наумовић за хиљаду петстотина седамест и два дин. и 10 пара дин. осми Јеврт Најдановић за девет стотина десет дин. годишње; десети Коста Панћић за шест стотина седамдесет и шест дин. годишње; једанаести Васа Вучковић за шест стотина седамдесет и пет дин. годишње и дванаести Ранти Поједиковић за три стотине и два дин. годишње.

б) На доњој страни месарски плац преко Ђуре Милосављевића за хиљаду шеснаест дин. годишње; трећи Коста Наумовић за хиљаду три стотине осамдесет и један дин. и 20 пара; четврти Илија Константиновић за хиљаду двадесет и један дин. годишње; пети Коста Наумовић за хиљаду двеста шездесет и пет дин. и 15 пара годишње и шести Коста Живбеч за 1023 дин. годишње.

IX

По прочитању протокола вересталне лицитације СБр 22399 држане 28. децем. 1891. год. за давање на закуп права продаје кубета од заната стоне на општинским плацевима у 1893. год. на којој није било ни једног повољача и по прочитању двеју накнадних понуда за ово право и то Николе Тасића СБр. 22315 и Ђорђа Павловића СБр. 22319. — одбор је решио, да се ово опет понуде одбине и да се још опет месеца јануара друга усмена лицитација за давање овог права под закуп. Лицитација да се ова обави добошем и преко новина.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Цена хлебу. Суд општине нар. Београда решењем својим од 31. децембра 1892. год. АБр. 12201 према прописаној цени жита за прошлих петнаест дана решио је, да цена хлебу буде 18 пара по килограму, и да се продаје по пароши хлеб по двадесет пара у тежини од 1052 грама.

Ова цена преди од 2. јануара 1893. год. закључно.

Збор данас је збор грађана београдских за избор чланова сталних бирачких одбора за 1893. год према наређењу члана 19. зак. о општинама. Гласање ће бити по кварговима и на истим местима где је и до сада збор одржавана а кварговни бирачки одбори биће састављени онако како прописују правила господина министра унутрашњих дела од 5. децембра 1892. год. ПБр. 19546.

Гласање почиње у 8 часова пре подне а свршава се у 6 часова по подне.

Општински буџет. Државни савет, коме је пропала општинска управа послала буџет општински за 1893. год. на преглед и одобрење, пратио је исти непрегледан и неодобрен с тим, да се поднесе данашњем одбору општинском на претрес и решење, па да га поново поднесе савету на одобрење. А да општински послови не би стали због неодобреног буџета Државни је Савет овлаштио општину београдску да до 20. јануара 1893. год. закључно може чинити издатке по буџету који је предео за прошлу 1892. годину.

НАРЕДБА

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. нар. Београда на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438 члана 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12. Маја 1890. год. АБр. 839, и 11. Јуна 1892. год. АБр. 7837, а у специ с наредбом Управе нар. Београда од 10. Новембра 1892. год. Бр. 19.975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе нар. Београда од исте добије дозволу за давање балина, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити више означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од општинских или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти, да у његовом локалу какво страно лице даје претставе и друго томе подобно а не уверн се да је дотично лице поред дозволе добијене од управе варошн Београда и општинске таксе платило, биће он одговарао општинан за неплаћену таксу.

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I

а. За сваки пут приликом по представи, балетима и т. д. од позоришта до . . . . . 8 д.
б. За сваки пут позивати артиста од 1 концерта до 5.
в. За сваки пут позивати артистиње једног концерта до 5

II.

а. За игранку у локалу I-ог реда . . . . . 15 д.
За игранку у локалу II-ог реда . . . . . 10 д.
б. За игранку у локалу III-ег реда . . . . . 5 д.

III.

а. За кинеграм на дан . . . . . 5—10 д.
б. За разне представе и показивање животиња, дресир . . . . . 10—20 д.
в. За позоришне и циркуске . . . . . 5—15 д.
г. Циркуске са претставе . . . . . 10—20 д.
д. За забаве „Тиволи-Таксе“ т. ј. пивнице, свирање и представљање од позора . . . . . 10 д.

IV.

За друге врсте забава које нису горе предвиђене решавало општинско Суд посебно.

V.

Сем горњих таксалисаће се још плаћати од сваренице чије такве у корист ових врсног народног позоришта.

Од суда општине нар. Београда 14. Новембра 1892. год. АБр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ЗЕМЉАРСТВО:

а) За чишћење дворишта општинског без разлике на квадратне . . . . . 0.20 д.
б) За исецање винограда . . . . . 0.25 д.
в) За униште . . . . . 0.40 д.
г) За исеције увелих винограда у гостионици 0.60 д.
д) За чишћење дворишта од трава . . . 0.20 д.
ђ) За чишћење простог земљишта . . . . 0.10 д.
е) За чишћење чункова од 2 и по метра уредно са земљом . . . . . 0.10 д.
ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уредно са земљом . . . . . 0.20 д.
з) За плаћање земљишта (виноградског) без увођења у стратеже . . . . . 0.75 д.

II. ПРАЖЊЕЊЕ ПЕЧИЛАРА И ЋУПЧИЋА.

а) Од једног печи . . . . . 10.00 д.
б) Од једног . . . . . 5.00 д.

III. СВЕТАРИНА:

а) Марка за писмо са једном . . . . . 0.10 д.
б) Обавештење закупљене марке стоје . . . 1.00 д.

IV. ГРОБАРИНА

а) Гроб за дете . . . . . 1.00 д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12.00 д.
в) Мала гробница . . . . . 55.55 д.
г) Велика гробница III реда . . . . . 100.00 д.
д) Велика гробница II реда . . . . . 10.00.00 д.
е) Велико гробљанје I реда . . . . . 1000.00 д.

V. МРТВАЧНА КОЛА:

а) Мртвачка кола једне за 8 коња . . . . . 12.00 д.
б) Мртвачка кола са покрићем са два коња . . 24.00 д.
в) Мртвачка кола кола са 2 коња . . . . . 36.00 д.
г) Мртвачка кола коња са 4 коња . . . . . 12.00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУРЕТА

из кварторе Саборнице, Теразијске, Врачарске и Дорћолске.

1. Од собе и кухиње или мање дућанче са собом . . . . . 0.25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0.70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кланице са кухињом, од гостионице са кухињом без шталс . . . . . 1.50 д.

Из кварторе Дорћолске и Палилулске.

1. Од собе и кухиње, или мање дућанче са собом . . . . . 0.20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . 0.60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кланице са кухињом, од гостионице са кухињом без шталс . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 26 Августа 1892. год. АБр. 9440.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампарија Петра Курсулића, Обилићев венац бр. 14 — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 3 ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА
НЕДЕЉА 17. ЈАНУАРА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА
Претплату ваља слати управницима општинског суда а све преговарање на уредништву
Рукописи не враћају се
Непланска писма не примају се

ИЗВЕШТАЈ

Са збора општинског, држаног 10. Јануара 1893. год. ради избора чланова сталног бирачког одбора за 1893. год.

Суд општине гар. Београда решењем својим од 21. Децембра 1892. год. АБр. 12193 сазвао је збор грађана београдских на 10 Јануара 1893. г. за избор 12 лица за чланове сталног бирачког одбора за 1893. годину.

Збор овај држан је по прописима закона о општинама и распису г. министра унутрашњих дела од 5. Децембра 1892. године ЈВр. 19546, и на истоме су изабрата она лица за чланове сталног бирачког одбора:

Никола К. Поповић, трговац.
Коста Др. Рисић, трговац.
Марко Барух, месар.
Пане Стевановић, капетан у пензији.
Ђока Бранковић, пензионар.
Коста Симић, индустрер.
Пане Стевановић, секретар касације.
Димитрије Николић, драгр
Милан Ст. Марковић, адвокат.
Михаило Трифковић, секрет. мин. фин.
Атанасије Стевановић, пр. суда у пенз.
Петко Вељковић, предузимач.

Избор је овај пуноважан, јер је гласало више од трећине грађана што су имали право гласа на ономе збору, и што је збор текао у потпуном реду.

Жалбе ни усмене ни писмене није било.

Од Суда општине гар. Београда 16. Јануара 1893. год.

ОБЈАВА

Г. Г. Др. Милован Ђ. Миловановић, Душан Димитријевић, Љ. Ј. Рајић, подмели су суду општ. гар Београда акт са једним списком, у коме је забележено 898 лица, и тражили да их суд са списка лицима у списку означеним уклоне у класични списак.

Пошто молитељи нису означили место становања у реченом списку означених лица, то суд није у стању да сваком достави своје решење о горњем тражењу, па за то у претпоставци да су у реченом списку лица по споразуму са молиоцима ушли у тај списак, позива их да дођу суду у канц. под. судско на доњем спрату при улазу са леве стране да приме решење.

Од стране суда општине гар. Београда АБр. 208 — 12 Јануара 1893. год.

Објава

Заседом објавом од 2. Јануара тек. год. АБр. 3 јављено је грађанству, да су бирачки спискони за избор народних посланика, који ће се вршити 25. фебруара 1893. год. — готови и изложени у Суду општине београдске на увиђај грађанству.

Зато, што још до данас није било кол суда ради прегледа списконе, Суд општине београдске овим и по други пут објављује грађанству, да су бирачки списконо готови и да се могу код Суда овога до законог рока за време канцеларијско прегледати.

Последице могу бити само оне, који су у бирачке списконе уписани као добију бирачке карте; и исправке списконе могу се чинити само до 21. Јануара 1893 год. а после нема нико права да тражи исправке списконе мокар у њих не био уписан ко треба или био уписан ко не треба.

Од суда општ. гар. Београда 8. Јануара 1893. год. АБр. 23.

НАРЕДБА

Да би се владајућа дечија болест **дифтерија и шарлах** што више сузбила и онемогућило даље ширење, поред осталих учињених предострага — Суд општине града Београда квари је још потребна кола, у којима ће породице умрле деце чинити по смрти спровод до гробља.

Услед тога, Суд општинска јавља потпуном грађанству да се сви они, који би испраћала умрле од дифтерије или шарлаха, за ново или старо гробље и немају својих кола, обраћају за иста опште суду, пошто је издати строга наредба свима овлашћеним извајкерстима, да више до даље наредбе несме вожити ни мртваце ни породице умрлих од дифтерије и шарлаха до гробља осим најмањих општинских кола.

Такса за вожњу утврђена је од кола

За ново гробље и натраг дин. 6—
„ старо „ „ „ „ 4—

Од суда општине града Београда, ЗВр. 1165. 31 Децембра 1892. год.

НАРЕДБА

Суд општине гар. Београда позива грађанство београдско, да у току овога месеца Јануара набави од општине београдске за свију напитал нове марке, по што су старе поништене и више не пред.

Нова марка коштаће три динара, а кад се изгуби има се заменути другом уз доплату једног динара.

Од суда општ. гар. Београда 9. Јануара 1893. год. АБр. 156.

Наредба

Ради чистоће, лепоте и сигурности саобраћаја као и угледа престонице, суд општине гар. Београда.

Наређује.

Да се тротоари одржавају често и са њих снег и блато уклања; и кад је потребно, да се по тротоарима посипа песак, шљунак или томе подобно.

Ко би пребрегао ову грађанску дужност казниће се по § 326 кривичног закона.

Од суда општине гар. Београда 27. Нов. 1892. год. АБр. 11644.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

1. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

8. Јануара 1893. год.

Председавао пре подне г. Н. Такић, од изборних већа г. г. Ваја Николић, Танаска Стојковић, Ј. С. Цветковић, Гргур Николовић, Стевка Ђ. Јаремић, Стојан Недић, А. С. Вараклијић, Трифун Бабубић, Јован Ристић, Дуб. Марковић, Дракут М. Пантић, М. Јовичић, Јеф. А. Анђелковић, Наум Младеновић, Милос Ј. Хаџићанић, Др. Ж. Петровић, Ст. Николић, Стевак Бурчић, Илија С. Рудовић, Младен Младеновић, Стева Р. Обрадовић, Мајор Јашаклијски, Ст. Стошићевић, Дим. Милојковић, Сима Николић, Стојан Пантићевић, Марко Стефанић, Пеар М. Михајловић, Данил Брко, В. М. Димитријевић, Др. И. Х. Николић и Пеар Теодоровић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 28. Децембра 1892. год. и учињене су ове измене и допуне: у одлуци бр. Бр. 9946, да новцу награде по 8 динара двојно већ раде сами чланови повереништва, који нису изборници; —

У одлуци Бр. Бр. 948. да сеска подаси суду на одобрење разред лица на не једнаке чланове сеоска, па ако суд нађе, да сеска није узела од својих чланова него што дође општини, или да има правог сумњања да му суд може одузети ово примањање. —

II.

Председник изнесшега одбор да је према свакашњему одборском од 28. Децембра 1892. г. Абр. 12249, са члановима повереништва прегледао покућство куће на дечију болницу и да је поверени штво нашао, да је кућа Јов. Илића двп саветник ка у целини, која се налази баш до опште државне болнице, — назидања за ову цељ, да је Јован Илић у крај нас затражио само за кућу са плацем сто осамдесет динара месечно, да доиђе кад је склоп да ће трошак ове дезинфекционе куће, кад истече уговор закупа, пасти на целом трошак, — поводом својих Абр. 88. тромс. да ну се за кућу с плацем, баштом и осталим згра дама плаћа годишње три хиљаде динара и то под овим погодбама: да се уговор о закупу за плаћи на две године, да му се шестомс ова кирија плаћа унапред, и да оваквима ова да му по истеку уговора прати кућу у стању каквом се тада буде затекла без икаквих својих обавеза ово дезинфекциона или других каквих обавеза и опрема.

По саслушању овога изнешгја одбор је решио, да се на болницу за лечење дечје заразне двотворитвом и паразном узе под кирију кућа Јована Илића, државног саветника у пен зији заједно с плацем, баштом и свима осталим прадама — за три хиљаде динара годишње под погодбама у овом реферату изложеним. —

III.

По прочитању акта истражне судије за варош Београд Сбр. 22039, Абр. 12127, 12087, 22, акта управе варошн Београда Абр. 120, 12124, акта истражног судије за нар. Београд. Абр. 12157, 12126, 12130, 107, 12262, 24, 12128 12151, — који се троме увереном о власшву и имовном стању нижеших лица, одбор је нашао, да су му познашти Младен Димитријевић, Милана Ранте Матића, Раста Димитријевић, да је Лазарије Утрињски добре владања и сређене имовне стања; да су Милутин Јовановић, Сте ван Тербенић и Михајло Рајчић, Душан Сава вић, Срећен Ј. Ристић, Младен Пауша и Мојсија жена Тоше Николића, Мита Димитрија Кулића, Младе Михајловић, Илија Обрадовић, Михајло Савић, Петар Марковић „Јора“ добре владања и сређеног имовног стања; да су Младе и С. с тан Бајкојевић, Јован Петровић и Михајло Пан тић, добрег владања и добрег имовног стања.

IV.

Председник изнесе одбору на знање сво жбе, којима се троме уверења о сређеном стању.

По прочитању тих жалби Абр. 69, 70, 63, Сбр. 22846, 22318, Абр. 12120, 128, одбор је на знано знање, да се може дати тражено уверење све исполнивши Младену Поповићу, Војислави Кана ковић, Ружици А. Ђорђевић, да се суд претходно двс уверен о имовном стању молиоца Ђорђа Та рића и Суздјана Бег-Ана Ивановића, из чега нала да им жала тражено уверење, да је Јованка Ди митријевић добре владања и одшсно имовног стања да се суд претходно изјасти, да ли му жала уверење, да се Андрија Становић умуни да тражи уверење о свом имовном стању од општине одакле је. —

V.

По прочитању протокола лицитације Сбр. 40, држане 2. јануара 1893. год. за поправку оџака и лама, набавку стакла и оптала за 1893. год. одбор је решио, да се оправке оџака и лама и набавка оптала и стакала у 1893. год. уступи среза провизорни поседнику Симону Лакдау ода тровању по цену од хиљаду три стотине осамдесет и девет динара и седамсет пара годишње. (1389·50 дин.)

VI.

По прочитању протокола лицитације Сбр. 22546, држане за давање под закуп продаје дуван да закупе стоке на клаоницама општинским у 1893 год. која је остала по Петра М. Михај ловића ода тровања за двадесет и осам хиљада динара и једну пару годишње, одбор је решио, да се сва лицитација одбаци; да изречите од борене повереништва прсуда, на који начин да се од сада наплаћује месарска арнада и како да се продаја дуванска удвси, као и да претрес пра вила о слободном клању стоке и продаји меса у Београду и његовом атару, на да подноси свој предлог одбору на одобрење. Док одбор не до несе о овоме своју одлуку, продаја дуванске уступа се на Петру М. Михајловићу, ода тровању по доскорашњем поседника и са годишњом женом од двадесет и осам хиљада динара и једну пару. Чим одбор ово питање реши и продаду дуванска по тим решењу удвси пристаће ирано Петру Ми хајловићу на продају дуванске и баће дужан по ложити овољну суму времене, колико буде вни сила сразмерно годишња цена. — За повереннике

за продају овог предлога изабрани су г. г. А. Бо ровићевић и Гавила Стојковић одборници и шест општинских лекара г. Др. Мих. Х. Лазић и општински мерени лекар г. Димитрије Кнежевић. —

VII.

По прочитању протокола лицитације Сбр. 22549, држане 31. децембра 1892. год. за давање под закуп потпалине зона пожарне чете и по зова ребарских возова општине београдске, —

одбор је решио, да се потпалине зона пожарне чете и возова ребарских возова општине бео градске у 1893. год. уступи среза провизорни поседника Владе Радуловићу за годишњу цену шестотина четрдесет и девет динара (649 дин.)

VIII.

По прочитању изнешгја о оверовљеној лицитације Сбр. 424 држаној 3. јануара 1893. год. о набавци канцелариског материјала за 1893. год. одбор је решио, да се канцелариски материјал за прву половину 1893. г. одредном набави од Јенте М. Павловића и Комп. као најнижег понуђача, по цевима изложеним у његовом оверту од 3. је нуара 1893. год. КСбр. 424. Пријем овог мате ријала и сравњење истог са куртрама да из вршше трн одборника, које ће суд општински одредити.

IX.

По прочитању протокола лицитације Сбр. 22482, држане 30. децембра 1892. год. за давање под закуп оправке општинских зидова пожарно полицајског посла у 1893. год. одбор је решио да се оправка ових општинских зидова пожарно полицајског посла уступи по прописаним погодбама за 1893. год. Јовану Пављу, кољару овд. за го дишњу цену од хиљаду две стотине и двадесет динара (1200 дин.)

X.

По прочитању протокола лицитације Сбр 22493. држане 30. децембра 1892. год. за давање под закуп оправке општинских зидова сарачко каменорезачког, тампарског и кафарског посла у 1893. год. одбор је решио да се оправке ових општинских зидова сарачко-каменорезачке, тампарске и кафарског посла уступи по прописаним погодбама за 1893. год. Кости Поповићу, овд. са тамару, за годишњу цену од хиљаду осам стотина динара (1800 дин.).

БУРАЋ НАСТРИОТИЋ-СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(С једним генеалошким табланом)

(Текст штампан преко генеалошких натписа општине београдске)

штро:

Скендербег је срце Албанца

ГЛАВА СЕДМА

Опсада Крује под Балабанон. — Други повод Мухамедов

(наставак)

Ну тек што се крете а по околу му пуне глас, да опсаднутурског под Кројом жур ним маршевима хита у помоћ Јонима, брат Балабанов, на ната паше, да и од мете своје неје далеко. Глас тај пренеразн све. Ну Скен дербег шак не клону духом. С искалду пет стотина људи похита он одмах на сусрет но вопристиглој, и како му се со он на далеко неје нашао, разбије му војску у прво нападу, зароби ната паше и самог њега[1], па се опет а мете повратн Јонн, одседнувши са собом и новога роба[2].

Тај, по Арбанасе и њо у поштку страшан догађај би од пресудна значаја по радној опоги, тако тешке положаја, у који беше запала Арбанија с краја год. 1466. Балабан, нерујући тврдо, да то Скен дербег дошао да ослободи Кроју, као да помишта и хоће да га претече с побе дом, пошта е још исполнивши своју нод Кроју, на свако позиштн опседнуте да му се предају, обећавајући им у том случају богате поклоне а у противном претећи на најстрашнија начин. Али Арбанасе не уплашише његове претње. Они га дочекаше с подсмехом и ругањем, на кад још видеше, да он ни појске нема много, отворише вра пије и полетеше напа. да на отворено пољу реше једном тај, већ и сукаше дут рат. На ту дрекнст Балабано обузше још већи гнев и он са замахнутом сабљом уђе ту сред њих. Ну су га и смрт нађе. Неки Ђорђе Алексић, порекпом јамачно Србин, ударн га тако по вушше пресече му тр ло[3]. Иначе он не остаде на месту мртав, већ се онако са рањен дође на коњу до табора, па се онда сруши доле, да се више и не диже[4].

На тај неочекивани глас Скендербег похита одмах под Кроју, нерујући тврдо, да ће сад лако отерати опседну трупу, која је онако срећним случајем остала без главе. И доиста нада му се потпара, па и много повољније но што је сам ма и из далека могао помислити. Јер Турци, чим сазше шетно разнпрене вести, како и онако, због смрти Балабанове беху доста клонули, осташе убор свој ошјосилан, па се пошуку у јапишу Малу Тирану, на осам хиљада коњика јужно од Крује, и ту се утврде јаком шанчевима[5]

---

[1] У Fatti Gestiдо ст. да га је ранио у трбух. Ср. 36.

[2] Ово опет ваљао би читати у вез. поменутог путо вођитеља онога ај шест. односи се 46. вида, у коме опет се реди да је један „Балабано, сенјакски заповедник обе главио код Скендербега и послао Скоја живога или га погарда, ет eum vivo, quelli dentro si portarono valiose ed diedero loro Balabano capitano del Turco de prime schiopette et de primi soldati et portato alcuni mesi.“ Marcuno, Hist. venet., 29.

[3] Barletio, De Vita etc., lib. XII., 204.

XI.

По прочитаку извештаја о свеукупној ан питанији СБр. 423, дражној 2. јануара 1893. год. за набавку потребне количине гаса (петролеума) за 1893. год., одбор је решио, да се набавка потребне количине гаса (петролеума) за 1893. г. уступи према прописаним погодбама Пери М. Михајловићу за цену од осамдесет и један дин. и деведесет и девет пара од сто килограма (41·99 дин. од 100 егр.).

XII.

По прочитаку извештаја о свеукупној ан питанији СБр. 22586, дражној 31. децембра 1892. год. за набавку 25000 кгр. меснице за храну волова општинских у 1893. г., одбор је одлучио, да се решење о овој лицитацији одложи до идуће седнице када ће суд општински поднети одбору извештај о броју стоке, што се има овим меснм калм хранити, као и о томе, колико је меснице у прошлој години потрошено.

XIII

По прочитаку протокола лицитације СБр. 22422, држане 20. децембра 1892. год. за да ваље под закуп права наплате такое за кабиле и вршење посла са обзиром онако плућевно као и овде весма, што се са стране домаћи, одбор је после пажљивије разлагања са 17 гласова против 15 — решио да се ова лицитација одбаци и да се поново друга, по с тим, да се ово право наплате има протегнути само на оне што се са онако и духовске обале иду и но на онај што се са стране доносе.

XIV.

Пређесдника извести одбору да решење предлог члана суда г. Косте Л. Стошка, да се у интересу извесне трговине, у интересу пристаништа и ваше конкурентије и поште, — од 1. јануара 1893. год. не наплаћује никакве мерила на све оно предмете, што ту на Србије неопредељено преко Београда увезени за извоз.

По прочитаку тога нека одбор је ре ошо да се овај предлог у свему усвоји и да се преко истог од прве Јануара 1893. године извезени неопређивање мерило на оне предмете што на Србије преко Београда иду непосредно за извоз.

XV.

Председника извештава одбор, да је будет општине београдске за 1893. год. који је актом овога суда од 31. Октобра 1892. год. Бр 11046 послат ради свог сагласа на одобрење, — враћен од истог непрегледан и неодређен с препоруком, да га суд општине београдске поднесе по нова сазванком одбору на претрес и решење, па га по том врати Државном Савету на прегледа и одобрење.

Пошто је Државни Савет оцењено суд општински да до 30. Јануара 1893. год. закључ но, до ког се времена има буџет решити, може чинити по ако ће буџет што је вредео за 1892. год.

По саслушању овога и по прочитаку акта Државног Савета Бр. 12251 одбор је одлучио, да одборски повереници г. г. Марко Стојановић, Стеван Ђурић, Љуба Марковић, В. С. Вучић и Димитрије Милојевић одборници, претседају и прочуе буџет општински за 1893. годину и поднесу у што краћем року свој извештај одбору на решење. — Трошња од извођење господе повереника могу пуноважно радити

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(По стенографским белешкама)

Дрвма 31. Децембра 1892. год. у Београду

(Почетак у 5 часова по подне)

Председник. Састанак је отворен. У име Бога да почнемо, господо.

Овомад пријатном заклетве, ја сам вам господо напомену, да је обичај, да се сваке године дају два сиротиња. Ви сте ме опластили да набавим дрва и ја сам то учинио преко кмета. Кмет је то извршно и подиео реферат. Чујте га. (секретар прочитао) Молим вас да ово одобрите (Одобрава се).

Никола Спасић. Само вас молим при издавању да се води рачун, да ће да добије те да то буде прави сиротиња, а да не буде какве злоупотребе.

Председник. То се код нас не може десити.

Поша Цветковић. Имали смо раније примера како је рађено, па с тога треба бити обазрив.

Александар Борисављевић. У реферату се вели да би требало да при сваком кварту учествује по један одборник при издавању дрва. Треба сад те одборнике набрати.

Председник. Г. Борисављевић мисли да сад изаберемо овде по једног одборника. Ја мислим опет да остављамо то суду па нек он позове по једног одборника.

Усваја ли одбор да Суд ово учини? (Усваја).

Изволите чути уверена која ће стражке од стражке власти и појединих приватних лица. (Секретар чита: чује се: Неповнат.)

Мијаило Павловић. Ја мислим да овај пут није добар. Тако се до сад практиковало и ту практику не треба уводити и даље, па само казати „непознат“.

Држим да би се за оваква питања требадало стани у дужност општинском Суду да прибави дата и да се уверя, јер чудно и стидно изгледа за представништво општинско, да ово каже, да је један грађанин, који овде живи, непознат. С тога сам да се претходно саопштење о тим личностима стани у дужност општинском Суду, па онда да иђе пред одбор.

Председник. Истина је г. Павловићу да би требала општина сваког да познаје. Али овде је свега 48 одборника и они не могу познавати сваког.

Ако би ми остављали Суду да се о томе уверава, то би толико исто за одбор значило, као да каже и непознат. Међутим за кривца је боље узети ово исто је за и. ближеје.

Што се мене тиче, ја сам вољан да ту практику мењамо како хоћете, али само треба знати, да закон тражи, да одбор да своје мишљење о издању и имовном стању каквог лица.

Јеротије Петровић. Г. Павловић право каже. Форма је неопходна истина, али стар је добра. Закон је поборнио моменте, кад се за кога може казати да је рђавог владања. Дакле треба овоју измениге. А да то буде, треба казати у уверењу, да одбор није сазвао ни за један узрок изложени у § том и том, да би се могло осведочити да је овај или онај храњене издања.

Стеван Турлаић. Господо. Врло је добро, што је покренуто ово питање у овој одборској седници, те да се начелно реши.

Колича радост обуже на то и, Сендеберга и ону његову војску, неје нам потребе говорити. Будући да ми беше добар Христ Наиин, прем му посао би да искрено за хвали Богу на неисказаној милости и за тим, да снабде престолну количо може више храном, јер је оскудица у њој без сумње с онако дуге опсаде била прогтеза доста маха. А кад и то спрам, нешто заиром што сам беше пошео, а нешто мноштвом спаљивање ране, што ваше у остањском непријателском табору, нохита Малој Тирани да раскрсти једном и с том непријателском војском, над већ у прим мах. под Кројом, неје могао доћи до боја. На и ту га догађања среће на за тренутак не остаја. Непријатељ, после малог отпора а великог губитка, буде до ноге потучен и жалени му остаја једна умањене преко граница арбанских, јер их Скендербег, и после побеће, не хтеде оставити на миру, гоњећи их доле год могаше.[1])

Али Арбанији и после спеколике ове среће, као да још не беше суђено, да одахне

[1]) Да ово тако стоји, у појединим ствари ово рече: „Ac hoc modo Scanderbegus e hoste factus Turchi fit amicus nostrae Corcyrae et Venetae de ultimate regno Scodrae et Lissae, cum acita Scodrae de Venetis, et interim negotiata (a venetis quoque hoste a nostris relicenti) a bona et dei gloriae [illegible] Nauclerus, Hist. univ. 28.

[2]) Сама се појетак ове године: „Hoggi per Ottone da 21. dell' passato (v. 2. стило) dal mezzo inverno di Alessio se ne partì Scanderbego con 1500 persone...“ п. т. з., 1044.

[3]) Да се тим крају није дошло говорити за бе Турци још, показао нам је један писмо у коме то казаном стоји: „Et ex his quae gestebat magis admirari de adventu Turci in Albaniam.“ Sec. cron. Rag. vol. XXIII. с. 43. Ljubić S., Listine o odnošajih u. J., стр. 201.

[4]) Са овом је почетак ове године: „Haggi per Ottone da 21. dell' passato (v. 2. стило) dal mezzo inverno di Alessio se ne partì Scanderbego con 1500 persone...“ п. т. з., 1044.

[5]) „Интересно је за овако отпочињање Скендерове акције спомена и ретколико, што се Албанија звала тада Турцхиа (Турска земља) или просто Турцхиа.“ Sec. cron. Rag. vol. XXIII, 57. Ljubić S., Listine o odnošajih u. J., стр. 201.

(Наставиће се)

како ће се од сад они послови вршити. Нису ово случаји само у Београду, него их има и у њекој мери у варошима, које броје милион, милион и по па и по два милиона становника, па су и тамо људи досколици и нашли начина, како да се ово извршује. На име у варошима на западу одбор изабере један нарочити информациони биро, па ти људи састане за себе једну целину и своју седницу и у њој о томе дају своја мишљења. Но та њихова мишљења иначе нису коначна, већ њиову одбору и ако ко у одбору имаће владање чије боље него информациони биро, онда опако одбор и решава. Држим, да ми не би погрешили ако би тако урадили.

Ми господо, познајемо људе на бољих страћела, а овде махом доласе и ураде се уверена за људе, који припадају другим странчарима наше дружина. С тога ја предлажем, да ми у првој седници изберемо одбор од 12 људи из сваког округа по 2—3, па нек они прво донесу о сваком таком лицу своје мишљење и то подцеју одбору на решење, па нека онда буде опако како одбор каже. Тим би се одбору олакшало посао.

Пеша Цветковић. Најбоље ће бити да се пита старешина сваког, јер су махом сви људи мајстори.

Драгутин Петровић. Моје је мишљење прво да се измени закон о томе. Ни по закону не можемо ми туђе мишљење примити. Нек се прво то мете у закон па онда до биро. Сад не треба ни мало зепети од тога-ако не наћемо каквог ће ко владама. Нечело постоји да се сваки поштен родно и он је такав дотле док се сам не оказа.

Стеван Ђурић. Мој предлог не обухвата измену закона. Ја сам изашао, да ће тај информациони биро дати своје мишљење одбору, на ће опет одбор решавати. Дакле њихово мишљење не би имало власти, већ опет одборско. Људи ће ти бити савесни и поднеће нам мишљење и у том случају мој предлог се апсолутно не коси са законом о општинама.

Председник. Да ли смо на чисто е тим питањем. Хоћемо ли за данас поступити, као што је до сад рађено, а после ћемо говорити и о овом другом предлогу г Ђурића (чује се. Да се поступи по досадашњој пракшци за сада).

Усваја ли одбор то мишљење? (усваја изволите чути даље (секретар чита).

Сврашли смо са уверењима.

Сад је на реду да изберемо једну комисију која ће према регулац. плану одредњавати осе по улицама. Инжињер г. Смедеревац објасниће стар. (Смедеревац објасни).

Никола Опсеић. Да ли то још тај год у свету има, за се мене тврдено коље по улицама. (Има) Сумњам. Како коље да тврамо, зар мало има толких мотака за одеет. осветлаће што је по нарочи победено. (Смедеревац објашњава)

Јеврем Антоновић. За мене је остала ова стпар необјашњена. Држим да су они инжињери који су правили план, то утврдили. На што сад опет ударати коље. То ће инжињери при праљењу какве куће на основу регулац. плана одредити, да ли ће ова кућа или ова иваји напред или се повуће унутра. (Смедеревац објасни).

Драгутин Петровић. Држим, да о тој ствари не треба говорити. И Велики Петар кад је градио Петроград најпре је направио план. Ово сад што се њему осе, то је за то, да се зна правац

Александар Берисављевић. Само та се нова што постоји наредба министрова дошла је за справљење овога захтева, и држим да о томе не треба ни говорити, већ да приступимо избору лица Ја предлажем из одбора да буду у тој комисији г. г. Љуба Марковић и Светозар Поповић инжињери.

Драгутин Петровић. Нарочито у последње време појавила се измесна стпар, која је изтерала г. министра, да ово нареди. Ви знате да је изашла да се повуче права линија на дунавском крају, право од прке ис на дорћол Тада је било разних мишљења, и једни су доказивали једно, а други друго. С тога је министар наредио да се поставе осе, а то значи у исто време да се ствари и реше.

(наставиће се)

НАРЕДБА

Стараоцима се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода законом и од надзорне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438 члана 10. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12. Маја 1890. год. АБр. 839, и 11. Јуна 1892. год. АБр. 7537, а у специ с наредбом Управе вар. Београда од 10. Новембра 1892. год. Бр. 19.975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте дојбије дозволу за данашње балоша, конце рата и других забава, буде дужан с тим дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити износ означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народне позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти, да у његовом локалу какво страно лице даје претставе и друго томе подобно а не увери се да је дотично лице поред дозволе добијене од управе варошп Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I.

а. За свирање муз. оркестра по кафанама, биртонма и т. д. од квартета до . . .	3 д.
б. За свирање са певањем поштена од 1 квинтета до 5 д.	
в. За свирање женског оркестра: домаћ-кавеџе по 1	

II.

а. За игранку у локалу I-ог реда	15 д.
б. За игранку у локалу II-ог реда	10 д.
в. За игранку у локалу III-ег реда	5 д.

III.

а. За кацеларску ак. дан	5—10 д.
б. За сваке крстаче и кокалинске кугланке, дневно	10—50 д.
в. За кинематограф и мутоскоп	5—15 д.
г. Циркуске од претставе	10—20 д.
д. За забаве „Тиволи-Такси“ т. ј. (кикирикн, спирање и представљање) од комада	50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решењем општинског Суда плаћаће

V.

Сва ова изузимања не ће моћи користити ни једно друштво, које не буде имало правилно народно позориште.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. АБр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ЗЕМЉАРСТВО:

а) За чишћење дунавских одводника без разлике на странице	0.20 д.
б) За чишћење шанчарца	0·20 д.
в) За гвожђе	0·10 д.
г) За мелење гвожђа шанчарца у гостионици	0·10 д.
д) За чишћење дворишта од 1 до 10 метара	0·20 д.
ђ) За чишћење дворишта од 1 до 10 метара	0·10 д.
е) За чишћење чесама од 1 до 10 метара	0·20 д.
Ураде са своје алатке	0·20 д.
ж) За чишћење дворишта (шанчарца) без разлике на странице	0·75 д.

II. ПРАЖИЊЕЊЕ СОМЕЏАРА И ЋУПЧИЈА:

а) Од кубног метра	10·00 д.
б) Од дрва	5·00 д.

III. ОПСТАРИНА:

а) Марва за кланје на градску јатку	2·00 д.
б) Обавезатељи натурални марве стоје	1·00 д.

IV. ГРОБАРИНА

а) Гроб за дечу	7·00 д.
б) Гроб са одраслу	12·00 д.
в) Мала гробница	100·00 д.
г) Велика гробница III реда	200·00 д.
д) Велика гробница II реда	400·00 д.
е) Велика гробница I реда	1000·00 д.

V. ЧИТВАЧКА КОЛА:

а) Читвачка кола стара са 2 коња	12·00 д.
б) Читвачка кола са ашчанима са два коња	24·00 д.
в) Читвачка кола нова са 2 коња	16·00 д.
г) Читвачка кола нова са 4 коња	32·00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

из општине Савамалске, Теразијске, Врачарске и Варошке.

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 д. д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·50 д. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без пиваре . . . . . 1·50 д. д.

За изношење Дорћолска и Пашинџијска.

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д. д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·40 д. д.
3. Од четири или више соба са кухињом од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без пиваре . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 28 Августа 1892. год. АБр. 9995.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампарија Петра Ђуркића, Обилић. венац бр. 14 — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 4. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЈОЈ У СРБИЈИ:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 дин.
за стране земље за годину . . . . . 9 дин.

НЕДЕЉА 24. ЈАНУАРА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА О ЈИН. ПАРА ОД ВРСТЕ
Претплату овог листа учинити на општинском суд. а оне преузимају се уредништву
Рукописи не враћају се
Неплаћена писма не примају се

НАРЕДБА

Да би се спадајућа дечија болест **дифтерија и шарлах** што више суспбила и онемогућило даље ширење, поред осталих учињених предохрана — Суд општине града Београда најмио је још потребна кола, у којима ће породице умрле деце чинити по смртни спровод до гробља.

Услед тога, Суд општински јавља по штованом грађанству да се сви они, који би исправљали умрле од дифтерије или шарлаха, за ново или старо гробље и незаћу својих кола, обраћају за исте овоме суду, пошто је издата строга наредба свима овлашћеним извршитељима, да нико до даље наредбе несме позити на погребе ни породице умрших од дифтерије и шарлаха до гробља осим најмљених општинских кола.

Такса за мождку утврђена је од кола

За ново гробље и натраг дин. 6—
„ старо „ „ „ „ 4—

Од суда општине града Београда, АБр. 1165. 31. Децембра 1892. год.

НАРЕДБА

Суд општине вар. Београда позива грађанство београдско, да у току овога месеца Јануара набави од општине београдске за своју пашчад оне марке, по што су старе поништене и више не вреде.

Нова марка кошта три динара, а кад се изгуби има се замењути другом уз доплату једног динара.

Од суда општ. вар. Београда 9. Јануара 1893. год. АБр. 156.

Наредба

Ради чистоће, лакшег и сигурнијег саобраћаја као и углед престонице, суд општине вар. Београда

Наређује.

Да се тротоари одржавају чисто и сва њих свеж и блато уклања; а кад је поледица, да се по тротоарима посипа песак, пепео или томе подобно.

Ко би преневесао ову грађанску дужност казниће се по § 326 кривичног закона.

Од суда општине вар. Београда 27. Нов. 1892. год. АБр. 17644.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Личне вести. За главног благајника општине београдске изабрат је у прошлој одборској седници г. Мијаило Стевановић пензионирани благајник Управе вар. Београда, на место г. Мијаила Јовановића бив. благајника а сада члана Суда. Исто је тако изабрат г. Милан Ст. Марковић од адвокат за правозаступника општинског на место досадањег г. Николе П. Николића. Обвезница ће се ових дана увести у дужност тиме, што ће се пређе предати на руковање благајна и другом ће се издати пуномоћије, да може општину по њеним споровима заступати код судова и других овлашћених власти.

Полугодишњи испити. Полугодишњи испити у основним школама држаће се према распореду, што га у данашњем броју доносимо.

РАСПОРЕД

полугодишњих испита у београдским основним школама

I. Код саборне цркве

27. Јануара пре подне: у I. разреду мушке школе; и у I. раз. жен. школе.
„ По подне: у II. разреду мушке школе; и у II. раз. жен. школе.
28. Јануара пре подне: у V. рал. III. одел. и у IV. разреду мушке школе.
„ По подне: у III. разреду мушке школе и у III. раз. жен. школе.
29. Јануара. пре подне: у V. рал. I и II одељења и у III. раз жен. школе.

II. На Теразијама

27. Јануара пре подне: у IV. раз. II. одел. мушке школе и у III. раз. II. одељ. мушке школе и у III. раз. женске школе.
„ По подне: у II. раз. I. одељења мушке школе.
28. Јануара пре подне: у III. разреду I. одељења мушке школе и у IV. разреду женске школе.
28. Јануара По подне: у II. разреду II. одељења мушке школе и у II. разреду женске школе.
29. Јануара пре подне: у IV. разреду I. одељења мушке школе и у I. разреду женске школе.
„ По подне: у I. разреду мушке школе.

III. У Палилули

27. Јануара пре подне: у I. разреду мушке школе и у IV. разреду II. одељења мушке школе.
„ По подне: у II. разреду мушке школе и у I. разреду женске школе.
28. Јануара пре подне: у III. разреду мушке школе и у III. разреду женске школе.
„ По подне: у IV. разреду I. одељења мушке школе и у II. разреду женске школе.
29. Јануара пре подне: у IV. разреду женске школе.

IV. На Сави и Вождовици В. Ж. Школе

28. Јануара пре подне: у I. и II. разред женске школе на Сави и у II. разреду мушке школе на Сави и у III. и IV. разреду вождовице.
„ По подне: у II. разреду вождовице и у III. разреду мушке школе на Сави.
29. Јануара пре подне: у I. разреду мушке школе на Сави и у III. и IV. разреду женске школе на Сави и у I. разреду вождовице.
„ По подне: у IV. разреду мушке школе на Сави.

V. На И. Врачару

27. Јануара пре подне: у III. и IV. разреду мушке школе.
„ По подне: у I. и II разреду мушке школе.
28. Јануара пре подне: у III. и IV. разреду женске школе.
По подне: у I. и II. разреду женске школе.

VI. На 3. Врачару

27. Јануара пре подне: у IV. мушке школе и у IV. разреду женске школе.
„ По подне: у I. разреду мушке школе и у I. разреду женске школе.

28. Јануара пре подне: у III. разреду мушке школе и у III. разреду женске школе.
„ По подне у II. разреду мушке школе и у II. разреду женске школе.

29. Јануара у Топчидеру.

VII. На дорћолу и Јалији

27. Јануара пре подне: у IV. разреду мушке школе дорћолске, у I разреду мушке школе дорћолске и
„ у IV. разреду женске школе дорћолске и у I. разреду женске школе дорћолске.
„ По подне: у III. разреду I. одељења мушке школе дорћолске и
„ у II. разреду мушке школе дорћолске и у III. разреду женске школе и у II. разреду женске школе дорћолске.

28. Јануара пре подне: у III. разреду II. одељења мушке школе јалијске и у II разреду мушке школе јалијске и у I и II. разреду женске школе јалијске
„ После подне: у I. разреду мушке школе јалијске и у III. и IV. разред женске школе јалијске.
У приправном одељењу школе јалијске.

Испити ће почињати пре подне у 8 а после подне у 2 часа.

Моле се дотични родитељи да изволе присуствовати испитима.

23. Јануара 1893. год.
Београд

Главни школски одбор

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(По стенографским белешкама)

Држан 31. Децембра 1892. год. у Београду

(Почетак у 3 часова по подне)

(Настављено)

Председник. Г. Никшићу каже, да треба за сваки кварт из одбора одредити по двојицу? Јесте ли за то? (Јесте).

Онда изволите да изберемо. (Настаје биранье).

Драгутин Петровић. Од грађана за ову комисију, нека одборници бирају по двојицу из сваког реда по шест учесника.

Председник. Јесте ли за то, да грађане сами одборници позову? (Јесте).

Сад је на реду да изберемо комисију за електрично осветљење. У овој комисији био је као стручњак г. Ђ. Станојевић. Држим да нећу грешити и доле подписати. Сад нека дода још кога хоће.

Јаков Вајсенбергер и *Г.* Председник г. Доксат Стевана Марковића.

Председник. Да узмемо једног правника и два инжењера, и ја ћу још кога хоћете из грађанства.

Ђура Т. Јовановић. По моме мишљењу треба узети вас из одбора. За остале чланове да узмемо г. Ђ. Станојевића и још кога. Но из одбора сваковрсно мора бити такође да представља неки део рада, који ће одговарати жељи из одбора.

Александар Бошковић. По моме мишљењу комисију ће требало састављати из оних стручних лица: г. Љубе Клерића, Ђ. Станојевића Стевана Марковића, Мијајла Ивановића, трговца, Андре Ђорђевића и Михаила Марковића, кловжта.

Мијајло Ивановић. Немојте мене господо за то одбор. Ја сам и ово напомињао да сам слеп и као такав није ће ретко дошлости у одборске седнице јер ме мучу. То је вољно, који треба обилазити. Ја ћу прилично другим пољем, где се више седелаца ради. (Чује се: Онда Стојеје Стевановић).

На сваки начин нужно је да осим г. Ђ. Станојевић. Кад се комисија образује, они сами ће моћи ће тебе ако изберу предложити.

Председник. Јесте ли за ову кандидацију и да бирају сами себи председника? (Јесте).

Сад да изберемо комисију за трговце. (Чује се: г. г. Љуба Марковић, Јованка Ђорђевић, Пера Тодоровић и Драгутин Петровић).

Устаја ли одбор? (Устаја).

Сад долази на ред предлог о лекарском дежурству поводом за случајеве напасног болести. О томе ћемо и овај пут лекарнице другима. Изволите чути. (Секретар чита). Има ли ко у нашему о овоме да говори?

Драгутин Петровић. Ако се не варам господо, мени изгледа да умрлих нас Београда траже, да оснивању да по једног лекара, који ће за не случаи на санитетску службу, која ваљчинама и одбор да ће о томе договори. Они као да су у нечему решили да се дају на сад питању како да се врши. То ће се вршити на пример начин а то је да оснивања одреди од својих лекара по једног да дежура.

Што се тиче овог другог предлога т је оснивања друга стварь. То је за болести на шта општина не може да се брине. По изгледа са неуредне стоје ову терет за данаше прво по тобе за куповање стварь, а за остале ништа се нигда није дужна.

Др. Никола Х. Николић. Онако, како лекарске другиче предлоге, те ми сматрамо овај за нолико нарочи. За Београд то није. Општина нашла неке лекаре и они су дужни да дођу бо лесницу и свуда. Ја мислим да нису дужни да у приватно будуће лекаре. Ако други лекар немоће доћи општински лекар. Док сам ја био општински ле нар тако сам умео радио. Сад други нама је кашњено.

Димитрије Мандровић. Ја сам тога мишљења да је врло нужно, да један лекар дежура нову у општинском суду или где се нареди. Ја нисам то као, и сами и рекао, да наши дежурни нову неће да иду. Сад ако се деси да је неко нову на сокаку као вели је умрло. Да му се пријаве у новоћ, и то ће се постићи као да је један лекар нову дежура.

А што се тиче плаћања ја сам за то, да се плати, а колико ће тако доцније одредити.

Што се тиче тога о којим лекарима овог пред ја сам мислио да ће ово пријаво то за наше. Како је ту што то је сво у истина, али ја не би био за то, да се то и оно уради. Таке лекари служе болеа Тако има наших људи, који се стављају на службу, па се ту и уче, а онда до се увели иду је скупе. То је само за нарочи сам је ако што ради и доктор једини број ста повиде. Дакле да усвојимо само, да по један доктор нову дежура једно за извесне случајеве.

Председник. Ово сеје два предлога, предлог плату од лекарског стола да и наши и сво трећи — и предлог г. Драгутина Петровића од на лекара по један дежура онда пак у управи нашим Београда.

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ-СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(С једном генеалошком таблицом)

(Тешко напредно ирком академијском историјом општине београдске)

мото:

Скендербег је орао Албанаца

ГЛАВА СЕДМА

Оснива Краје под Гасаблаиди. — Други поход Мухамедов

(настављ)

Скендербег истина, на глас о намери султановој, беше учињо све што је могао[1], да Мухамед пробе што горе. али толикој војсци, колика беше турска, тешко би и много јача држава, поред најнеобх спрема, могла што учинити, а камо ли његова, из још онако изнурена и измучена, каква беше сад, после ове непрестасно четворогодишње војевања. О тога се и могу лако објаснити оне речи из поменутог писма од 16. јула: „Великн је Турчин заузео *себи део Арбаније, ну само опасно и опустошено ...*“ или оне из писма госпође мајст. од 24. ис. мест., којима се обест сузе нова и јадно стање Арбаније пртају и боље и де ствалније: „ubi (sc. in Albania) Turchus ipse cum potentissimo exercitu repertus et ultra miserabilis cedes et horribiles crudelitates quibus usus est et atitur quotidie in ea provincia, igni et ferro omnia vastando ac et inmanissime perdendo gentem illam...“[2]

Прво место, у које султан беше упао, биле је без сумње саурска равница, која лежи између Драча и Тирана[3] и којом је некад пливао Аријанит Комнен († 1461.[4]). Ту но што опуств ну као што горе рекосмо, он пође на Драч. У томе се бар сваку друга поменута писма, јер ова изреком тврде исто: „за тим се каже, да је султан пошао с војском и Драчу“ и „irrumpere intendat (sc. Turchus) in agros et oppida nostra, et inprimis occupare urbem Durachii...“ Ну успеха под тим градом као да не беше много. После више од по месеца, ми га видимо још под њим, и опет, као изгледа, узалуд.[5]) Али он беше лукав човек. Опазивши да је Драч добро утврђен — јамачно су га, поред друге посаде, бранили и оних тринаест галија, које се помиљу и у писму господе мајст од 30. маја и у писму из мил. архива од 3. августа — он остави под њим само нешто посаду а с главном силом похита сам Кројн и овеаене је, као и прошле године.

То је било јамачно с краја јула, за што нам је доказ поменуто писмо од 3. августа. Али, од овога дана па на даље сне до 26. окт. ми немамо више ни једнога документа, по коме бисмо могли с неком вероватноћу и неуказаношћу описати и оне две опеаде (Драча и Крује, а радити то по Барлецију или Fatti illustri — ма, па

[1]) Поред осталога он се био обратио: војводи од Зете, Ђурђу и Иваниболи, да му пошаљу што коњаника и пешака, да хоће ту ствн одлучити да му пошаљу заиазу пеш. и трн стотине коњ. То се све види из писма: једно одатле од 25. јуна у којој стоји то изричито написано: R. Secr. coss. Reg. vol. XXIII. f. 57. Ljubić S., Listine, X., 280.

[2]) Secr. coss. Reg. vol. XXIII. 67. Ljubić S., Listine кн. X., 380.

[3]) Barl, De Vita etc., XIII., 384.; Дан, Путешеств пут., 8.

[4]) Нуф. Chronique gréco — romaine, page 303.

[5]) У једном писму Антонина де Рубеја од 3. авг пиа исто речи „De le cose del Turche se ha scritto, che le andate grosse in Albania il fu contra Croja e nodre Durazo se grandissimi et crudelissima guerra.“ Maccioni, Mcr., 69, 242.

Ја ћу ставити прва предлог на гласање. Усваја ли одбор предлог лекара? (Неусваја) Сад долази предлог г. Драгутина.

Усваја ли одбор предлог овај. (Усваја).

Сад долази питање хоће ли се издвити лекару особени хонорар за ту посебну службу или ће то пријати за плату, коју већ има? (Чује се да се особено плаћа). Усваја ли одбор ово?

Мајсшор Павловић. Мени се чини да сиви начин да не би било право да лекарају без ма шшаде. Мож ако буде се погодити с њима. Он је погодио да ради поклане време дана, а и ноћу кад се код ње. Али да лекара ову ноћ и да не сиава не би било право да се исплаћивали. Ми имамо 6 лекара и сиани би од њих морао неко ноћи за годину дежурсша. То је нешто особи и треба и особено плаћати. Колико ће се исплаћи ти за ово видећемо. Суд пак од онога, где лекар неће ићи кад позваи ако је пијан.

Димишрије Милојковић. Сазнајеио то је занимљиво, што је казао г. Мајајла Павловић. Лекари рађуше се да је неопходно за дневну службу а не и ноћну. Да је обвезан да слуша и сиву ноћу такве обавезе лекара. Према томе на сиаки начин заређењу ни плаћати особено.

Сад колико да ни се плати то ћемо видеши и сиавојаио ша награда треба да се узме у вид, како би луди с вољом радили.

Др. Никола Х. Поповић. Ја нам да уво зирем одборнике на ово. Неспедно је то за једног болесника ка вшрта пошраживе трешиши лекара чак овде. С тога је може до сиани лекар остане у свом сшану на ће сиани тако да и ноћи. А зар је болесшо кома за сиакога друго.

Алекса Стефановић. Врло је добар овај на чин што га напомену г. д-р Никола, да лекари седе ноћи и с њима тако да се опшшина исели. Иначе кретаи лекаре ноћу на дежурсшву ово само за извесно случаје значиле би мазшреши рад ихх.

Драгушин Петровић. Ми смо се удаљили од онога предмеша, који се тиче само за вршењу службу лекара. Опшшина нам уговор за редовне случајеве. Једе је питање само о дежурсшву ноћи. Нар. код нас деси да једног ноћу повређеног на хошаку ноћу, они га одма шаде у болницу. Ту треба да има један лекара да пружене прву помоћ, док овај лекар полицијска немоше пресшасши да поћина у кошаници.

Стевша Ђурић. У мошивацији овога акша није казано само ово на шта се говорили огра ничише, т. ј. само увођење помоћи, него у тоје акту сшоји да лекари и ноћу треба брзо да уђазују њихов болесшиика и т. д. Тиме до. Кад све у начелу одбиа овај акт, онда

још и о детаљима, то би сваказано значило нерећи ово што смо до сад говорили. С тога ће бити најбоље, ако кажемо само то да су сва напади сугласни и ми један и на други брад остали безусловни и да је он због тога на поседнику било принуђен остављати Арбанију, на се с грдном срамотом и другим пут вратити натраг престоница спорју. он, скинш свешски освајач, који, тако рећи, сваки дан бацаше под ноге нај лаћавије круне и обараше цијеле престоле.

То је у исто време била и последња победа Скендербегова и крај његова дуюг, двадесетчешворогодишњег ратовања. Једино би само још требало знати: кад је то било. Али, из поменуша узорка, то је немогуће. Извесно је само да је одлазак сулша нон морао бити негде од 3. авг. до 26. окш., а тачније ће се моћи одредити само онда, ако се кад буде нашао и какав дуюшешан документ, који би баш из тога времена и који би се тицао ове сшвари.

(Свршиће се)

јеси да је нужно казати неко дежурсшво. То је потреба из многих разлога. Кад би се огранишили само на случајеве, који долазе од повреда, онда би се слично са жењалеком г. Х. Николића, који вели: зашто је полицијски лекар. Кад се деси какав случај убисшва у округу онда оружник декар иде на шта дужносш. У хорови Богородицу ниш опшшјански лекар за те дужносши. Но ако ваљевши у то, до ли треба оваквисе одредити за дежурују, ја ћу изнети овај случај. Са мојом лишарьом и двогодишње министар просвете је ирошеслуе је био да заговори основне школе. Та болест лежала и у болнии кућици, а код сирома шних њихо вине и сеиље. У таким случајима сирочиа ове лекару ређаио ноћу, на ју лекар и одје и тако ее болесш одма а ако и кад има дежурсше на ће одмах отићи и том сирошеју указати прву помоћ а можда и спречити болест то прошуеле

„да“ и које да се не прошишују гласиле „против“ (Настоје гласиле: 1, 2, 6, 7, 8, 9, 10, 13, 14, 17, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 и 32 гласали су „за“ 3 4 5 11 12 16 18 19 и 23 гласали 0 „против“, 15-ти се уздржа).

Даље нећина је да се напране правила.

Сад изволите наказујуће чланове за комисију. (Чији се г.г. Др Никола Х. Николић, Х. Јакић, Др Ташић, Драг. Петровић и Петар Тодоровић). Устаја ли одбор? (Устаја).

Познато је господо, да је од дужег времена почела узимати велики обим зараза бо шест шарлах и дифтерија и да ове нешашне заразе наше доба. Иман један предлог од зе карског друштва и молим да га саслушате. (Со ретар прочита).

Стеван Куровић. Као у задатак општинског одбора спада и старање о здрављу наших суграђана, и како биш у последње време ова зараза болест тровра и коси нашу децицу — ја ћнових да ће мо се одужити нашој дужности и да би указали овоме предлогу нашли одазов у грађанству, а нарочито би се да сала у одбору на овоме месту казао други дух. У нашоју је усвојен овај предлог, а над даље о томе специјална дебата, онда ће и ја прилично рити коју реч.

Мирјубо Николић. Ја потпуно усвајам глеђиште зога сазивати. Напоменућу неколико речи само одавде зене само зато да сам био сазвани један предлог односно овога и очекивао сам да ћа сад нашесем пред одбор, само сам чекао да ја сарши ова разумена дебата о дезинфекцији докара. О овом предлогу ја сам и сам жесаво. нарочито како је г. Пера Тодоровић у своје ди сту покренуо ову благородну ствар и ја сам ја нарадујем сретном случајношћу што мало доцнио, пошавши, да не будемо неварни, већ да гас дамо да отклоњемо нам убудуће су несретну пару. У том смислу ја сам ја водио после два дана да хвеле и актуарка су стварно и нашесе, како путем да побегне, те да се стварно болнице ради дезинфекције и ако треба да се држе и бо сеће забаве итд. ако ја имало неопходно требаће то добровољне прилоге. У том циљу ја сам напомокао да бу ја на ту цељ дата одмах хиљаду динара. Ја ни могу само да кажем, да се нашо пишта нешоже благородније и сјајније учинити, него да покаже с тиме, да се ова несрећа уклони. (Тако је).

Перо Тодоровић. Ја сам хтео нагласити да напоменем то, да општина треба овај предлог да усвоји тим пре што ће нама и код грађана нешто да се нрадосе дође. Имајући у руками обила неколико одмах и и ово што је г. М. Николић сказао надам се добром успеху. Нама изгледа и од других грађана у овом смислу. Кад општина усвоји овај предлог може слободно рачунати да неће остати без успеха. Једино год општина може да учини то је добро, а нолико не може нити смеђује на грађанство. Тај одлук доветио је за нас да се предлог може остварити. Сад ћи да набавимо суће ини да купимо бирање. Даље ја сам за то, да се предлог усвоји.

(Настаће се)

Књижевни оглас

Излила је нова књига

ОД СРЦА – СРЦУ

написе Јан. М. Веселиновић

Илустрације С. Живковић-Дока

са пет слика и једном корицама

Добричине — Пађенини — Робијашица — Пустињик — Божићна радост

Цена 1 а по дин. ако 5 књига једна бесплатно

Место новца могу се послати и марке. Књиге шаљемо поштом о нашем трошку.

БЕОГРАД

Књижара В. Валожића

НАРЕДБА

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 5438 чланка 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 22. Маја 1890. год. АБр. 839, и 11. Јуна 1892. год. АБр. 7537, а у смени с наредбом Управе вар. Београда од 10. Новембра 1892. год. Бр. 19.975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за јавне балоне, кинеске ватре и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, дошусти, да у његовом локалу како страно лице даје претставе и друго томе подобно а не уверн се да је потпуно лице пред дозволе добијене од управе варошн Београда и општинн таксу плаћало, биће он одговорни општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I

а, За сваково пуне циркуске ко пантомиме, биоскопа и т. д. од квартр до . . . . . 3 д.
б, За сваково од пловног позоришта од 1 квартра до 3 д.
в, За сваково женског сиркуског дамен-кавеза 20 д.

II.

а, За игрању у локалу 1-ог реда . . . . . 15 д.
За игрању у локалу II-ог реда . . . . . 10 д.
в, За игрању у локалу III-ог реда . . . . . 5 д.

III.

а, За пантомиму на дан . . . . . 5—10 д.
б, За разне претставе и показивање вештина, дресуру . . . . . 10—40 д.
За показивање и музеуме . . . . . 5—15 д.
г, Циркуе од претставе . . . . . 10—20 д.
д, За свакове „Ташо-Тинтор“ и т. сличне, сваково и представљања од квартр . . . . . 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решењем општинског Суда одређено.

V.

Сва горња назначавања се јаве полазним од гореозначене таксе у корист крша, сиротог народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. АБр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИНИЧАРСТВО:

а) За чишћење димњака (димњичара) без разлике по спратима . . . . . 0.30 д.
б) За чишћење пећњарда . . . . . 0.20 д.
в) За ушкоп . . . . . 0.40 д.
г) За велики ушкоп димњака у спратовима 0.50 д.
д) За чишћење димњака од две спрата . . . 0.20 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . . . 0.10 д.
е) За чишћење чишком од 2 и по метра дубине од дебака . . . . . 0.10 д.
ж) За чишћење чишком од 3 и по метра дубине са више дебака . . . . . 0.20 д.
з) За нарочите чишћења која нису напред наведена . . . . . 0.15 д.

II. ПРАЖИЊЕЊЕ СОМИЦАРА И ЧУПИЊИКА:

а) Од пуног метра . . . . . 10·00 д.
б) Од пола . . . . . 5·50 д.

III. ПОСТАРИНА

а) Марка за писмо за градску дану . . . . . 3·00 д.
б) Одашиљање писмовне марке сваке . . . . . 1·00 д.

IV. ГРОБАРИНА

а) Гроб за одрасле . . . . . 7·00 д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12·00 д.
в) Мали гробићи . . . . . 3·50 д.
г) Велики гробићи III реда . . . . . 100·00 д.
д) Велики гробићи II реда . . . . . 1000·00 д.
ђ) Велики гробићи I реда . . . . . 1000·00 д.

V. МРТВАЧНА КОЛА:

а) Мртвачка кола стара са 2 коња . . . . . 12·00 д.
б) Мртвачка кола са одајицом са стаклима . . . 24·00 д.
в) Мртвачка кола нова са 2 коња . . . . . 30·00 д.
г) Мртвачки кола нова са 4 коња . . . . . 72·00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЋУРЕТА

а) кварторе: Саламандрин, Теразијски, Практорски и Варошки.

1. Од собе и кухиње или нађе дубоки са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или нађе дубоки са житом . . . . . 0·50 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од сваке од кухиње, од гостионице са кухињом без житом . . . . . 1·00 д.

Са кварторе: Дарбоских и Калемегдан.

1. Од собе и кухиње, или нађе дубоки са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или нађе дубоки са житом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од сваке од кухиње, од гостионице са кухињом без житом . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 23 Августа 1892. год. АБр. 9223.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампарија Петра Ћурчића, Обилић. венац бр. 14 — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 5. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 дин.
за стране земље на годину . . . . . 9 дин.

НЕДЕЉА 31. ЈАНУАРА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСНИКА 4 ДИН. ПАРА ДО ВРСТЕ
Претплату ваља слати уредништву ко општинске куће, а све кореспонденције на уредника
Румунски не примају се
Необрађена писма не примају се

НАРЕДБА

Да би се владајућа дечија болест **дифторија и шарлах** што више сузбила и онемогућило даље ширење, поред осталих учињених предохрана — Суд општине града Београда нађе је још потребна кола, у којима ће породице умрле деце чинити по смртни спровод до гробља.

Услед тога, Суд општински јавља потпитањем грађанству да се сви они, који би испраћали умрле од дифторије или шарлаха, за ново или старо гробље а немају својих кола, обраћају за ита опоме суду, пошто је издата строга наредба свима општинским инжинерштвима, да ниво до даље наредбе несме вози ни мртваце ни породице умрлих од дифторије и шарлаха до гробља осим општинских кола.

Такса за вожњу утврђена је од кола

За ново гробље и натраг дин. 6·—
„ старо „ „ „ „ 4·—

Од суда општине града Београда, ЈВр. 1165. 31. Децембра 1892. год.

НАРЕДБА

Суд општине вар. Београда позива грађанство београдско, да у току месеца Јануара набави од општине београдске за своју пашчад нове марке, пошто су старе поништене и више не важе.

Нова марка кошта три динара, а кад се изгуби има се заменути другом уз доплату једног динара.

Од суда општ. вар. Београда 9. Јануара 1893. год. ЈВр. 156.

Наредба

Ради чистоће, лакшег и сигурнијег саобраћаја као и утврђа престонице, суд општине вар. Београда

Наређује,

Да се тротоари одржавају чисто и са њих снег и блато уклања; а кад је полеђина, да се ти тротоарима посипа песак, пепео или тоне подобно.

Ко би пречебегао ову грађанску дужност казниће се по § 326 кривичног закона.

Од суда општине вар. Београда 27. Нов. 1892. год. ЈВр. 11644.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

2. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

16. Јануара 1893. год.

Председник председник г. П. Тапић, од изборених бив. г. г. Св. Стевановић, Мијаило Мијаиловић, Сима Р. Обрадовић, Гавра Стефановић, Вас. Пуповић, Д. Ж. Петровић, Стеван Николић, Јосиф Ристић, Стеван Куртић, др. Ф. Х. Николић, Паја Николић, Јован Вајсовић, Лука Марковић, Милија Јаковљевић, Тривун Вербунац, Дим. Младеновић, Стојан Живановић, Илија С. Рајковић, Марко Стефановић, Стеван Ђ. Јорговић, Стојан Ивић, Вод. М. Димитријевић, Дрог. М. Настић, М. Јовановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице, држане 8. јануара 1893. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Председник извештаја одбор, да је одборско повереништво изабране у седници одборској од 8 јануара 1893. год. АБр. 12251, у споразуму са судом народног пројект буџета за 1893. год. и поднеси га одбору на решење заједно са својим извештајем.

Пошто ће извештајем овим предлозе, да се пре решавање о буџету реше питања о новим стражарима и о општинском прирезу, то је одбор на предлог свог повереништва (АБр. 330) и по прочитању акта управе вар. Београда АБр. 11529 који се задржава од нарочита решење одборско од 28 октобра 1892 год. АБр. 11141, и акта управе вар. Београда АБр. 12140, који се траже поновљене броја нових стражара — решио: да се стања на расположење управи вар. Београда две стотине нових стражара и да се за надзиравање ових стања у буџет општинских за 1893. год. потребна сума новаца. Решење ово има се извршити код буџет за 1893 год. ступи у живот.

III.

На предлог одборског повереништва (АБр. 330) изабратре у седници одборској од 8 јануара 1893. год. за прегледање буџета за 1893 год. одбор је решио: да се прирез општине београдске од дводесет осам од сто (28%) од непосредне порезе, установљен решењем збора од 30 марта 1892 год АБр. 6219 од прве јануара 1893 ће године учине. Очувања и до сада неопходна сума прирези од осам од сто (8%) од непосредне порезе за друго полуће 1892 године да се преда општинској благајници као завредна при ход за 1893 годину.

IV.

Председник општине нашем одбору на решење извештај повереништва за састав буџета за 1893 год. поједно са пројектом буџета. По прочитању тога извештаја АБр. 330 и поднетог пројекта буџета одбор је решио: да се овај извештај у свему прими и да се у буџет приходи и расходи општине београдске за 1893 годину преносе ове позиције[*]

V.

На предлог одборника г. Н. Х. Николића, одбор је једногласно једногласно са 15 гласова против 11 решио: да се набављене на буџета расхода за 1893 годину сума од три хиљаде дин. за пасо динара, и да од сада нађу сних шест лекара плату по две хиљаде динара годишње, а један од њих, који ће одређен за квар напонии да врши дужност шеса. Да одборник г. Никола Х. Николић поднесе формални предлог о начину преседника проституишка у Београду и о приходу од овога.

VI.

Председник извештаја одбор, да се је на расписани стечај за главног благајника пријавило више кандидата и да би требало одредити повереништво, које ће моћи и документа прегледати и једно лице предложити одбору за избор. Одбор је одлучио председника општине, да сам одреди пет одборника за преглед молби и документа, па да предложи одбору једног од кандидата за избор, за главног благајника.

VII.

Председник извештаја одбор, да би требало одредити повереништво, које ће у споразуму са управом трошарињском решавати поједина спорна питања трошарињска и одређивати предмет трговинама.

Одбор је оваквиго председника општине да сам одреди пет одборника за главног овог повереништва. Досадања од њих да су заменили.

3. Ванредни састанак

23. Јануара 1893. год.

Председник председник г. П. Тапић, од изборених бив. г. г. Дрог. Петровић, Вас Николић, Милија Јаковљевић, Марк Младеновић, Михаило Младеновић, Луч. Мијаиловић, Гавра Стефановић, Св. Стевановић, Стеван Ђ. Јорговић, Вучко П. Илић, Гргур Маџаревић, Милош Ј. Јовановић, Сима Р. Обрадовић, др. Ф. Х. Николић, Јован Ристић, Стеван Куртић, Дим. Младеновић, Нил. Николић, Пера Теодоровић, Јелена Вајсовић, Тривун Вербунац, Тих. Марковић, Сима Николић, Паја Младеновић, Андрија Вербунац, и Дисут. М. Настић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 16. јануара 1893. год. и учињена је измена у одлуци КИЬр. 20. да дужност шеса општ. лекара има вршити онај општинских лекара који сами општинским врачу изнесу себе изборе.

II.

Председник извештаја одбор, да је државни савет одобрио буџет општине београдске за 1893. год. што га је одбор општинским решењем својим од 16. јануара 1893. год. АБр. 342 усвојио, изузимајући расход од 156000 дин. одређен за из-

[*]) Буџет ће се у целине у једном од идућих бројева објавити.

дрекавом 200 пољих стражара на разлога као досад, у пету Савети.

По прочитању тога акта Абр. 383 одбор је на основу чл. 40. закона о општинама једногласно да суд општински основа пољске Државном Савету буџет за 1893. год. са противразлозима, и молбом, да Државни Савет одбори и жалитва у сто педесет и шест хиљада динара годишње да издвајање две стотине пољих стражара за ову 1893. год.

III.

На тражење истражење судије за варош Београд Абр. 12102 1892. године одбор је решио, да у 1893. год. буду присутници при исљедењима кривичних дела ова лица:

За округ варошки: Јован М. Тадић, Тодор Михајловић, Ј ца Крстић кас., Живко Вујић, Тодор Милановић Андра Одић, Ранојло Јелић, Милорад Терзибашић трг., Лазар Дашић, кас., Милош Милошевић, трг., Ђура Петровић, кас. Јосиф Стојановић, кројач.

За округ смедеревски: Михајло Д. Банковић, пиварџија, Петар Ђурић, магационер, Алекса (Ле ца) Бумбулић, Ђорђе Ђорђевић, Глиша Јосимовић, Лука Ђелдовић, Илија Антоновић, Димитрије Јелић, трговци, Димитрије Најдановић, касапин Коста Петровић, бакалин, Јекта Најдановић, занатлија, Коста Б. Михајловић, механичар.

За округ крагујевачки: Крста Новковић, ресторатер, Јован Вилојевић, пекарџија, Петар Т. Мијић, обућар, Коста Николић, апотекар, Ђорђе Петровић, бакалин, Мата Радовић, пекарџија Никола Милинић, бакалин, Никола Максимовић, механичар, Коста Лазаревић, дунђерџија, Риста Пузалић, кафеџија, Алекса Милошановић, пекарџија, Сава Вељковић, добор.

За округ ужичковарошки: Тоша Вељковић, свештеник, Аранђел Илић, свештеник, Јеврем Марјановић, кафеџија, Вељко Вељковић, предузимач, Андро Чупић, Тома Лазаревић, Тодор Живковић, кафеџије, Милић Тодоровић, бакалин, Јован Ђурић, бакалин, Милан Ђорић, пивокуварић, Коста Ђорђевић и Мита Ђорђевић, бирџије.

За округ горњомилановачки: Никола Д. Илић, бакалин, Димитрије Вељковић, трговац, Јеремија Трајковић, бакалин, Раде Антић, Мата Лазаревић, кафеџије, Тодор Стаменковић, пивокуварић. Милан Николић, дрвар. Димитрије Пујић, трговац, Риста Петровић, кафеџија, Спира Јанковић кафеџија, Лазар Радовић, трговац, Тома Димитријевић, пивокар.

За округ чачански: Мата Срећковић, бакалин, Светозар Богојевић, кафеџија, Живко Тодоровић, механичар, Никола Димитријевић кафеџија, Мирјаило Тодоровић, механичар, Вашиса Николић кафеџија, Илија Савић, бив. кафеџ., Арса Илић, кафеџ., Јеремија Прокић кујунџија, Михајло Јанковић, кафеџија, Јанко Турошић, ковач, Тома Нешић, бакалин.

IV.

По прочитању акта управитеља терзијских основних школа Абр. 168, који се тражи, да се изберу чланови школског одбора, одбор је решио, да за ову 1893. год. остану исти лица за чланове школског одбора, која су била и у протеклој години.

V.

По прочитању акта Главне Контроле којим се тражи, да одбор одреди два лица, која ће према члану 141. уредбе Главне Контроле прегледати исказ рачуна прихода београдских — одбор је решио, оказавши с ове председник општине, да сва лица одреди с тим, да се сва лица подаје на општинске касе и ни картице буџетом одређене на непредвиђене трошкове по осам динара награде дневно, као буду радили.

VI.

Председник изнесшаја одбор, да су два члана повереничког за преглед стања општинских рачуна и благајнице, изабрани у седници од 28. децембра 1892 год. Абр. 12250 и то: г. г. Јован Богојевић, и Светозар Ђорђевић, дали останак на ову дужност те предаже да се на њихова места друга изберу.

По следњању овога одбор је изабрао г. г. Михајла Михајловића, пекарџија и Петра Љубишића, ресторатера Гл. Контр. за чланове ове повереничке.

VII.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд Абр. 270, 172, 171, 226, 113, да зна се тражи уверења о владању и имовном стању њихових лица, одбор је изјавио, да је Михаил Ј. Ристе Матић, пивокарац, добро као дана и добро имовног стања да је Живко Стојановић пивокарац добро владања и средњег имовног стања, да је Јеротија Дине Јестровића тестерџија сад. добро владања и сиротног имовног стања, да је Милан Сашић кочијаш сиротног имовног стања а да му је поштено владање познато; да је Јован Стојановић правник добро владања и да му је поштено имовно стање познато.

VIII.

Председник изнесе одбору на вишекратне молбе којих се траже уверења о сиротном стању и породичном односу.

По прочитању тих молби Абр. 128 Сбр. 411, 549, 845, 648, 598, 445, 731, 898, одбор је изјавио вишекратне, да се може дати тражено уверење холеџинка Анђри Станковићу, Михаилу Дмитријевићу, Катици Катанић, Јелени Богдановића да се сва предходне изјасти о имовном стању и тарбењу холеџинка Душе Стевановић, Трпчуна Марковића, Ане Божићевић, Марије С. Аџубушић и Љубомира Мишића, но тек онда да им нада тражено уверење.

IX.

Председник изнесе одбору на решење протокол заседатеље Сбр. 22566. донесе 21. децембра 1892. год. за набавку 25.000 кгр. мешања за храну волова рабацких возове општинских заједно са пиментарје суда Сбр. 609, о броју стоке и количини мешања потребних у протеклој години.

По прочитању оба та акта одбор је решио, да се ова дипитација одбаци и друга успена расправе.

X.

Председник Изнесшаја одбор да се прима акту господина министра просвете и црквених дела Абр. 11275 ким отворити основно школа на „Чубури“ и да је потребна да се за ову школу наће подесна зграда.

По следњању овога одбор је решио, да г. г. Пера Тодоровић, Милија Јанковићев и Стеван Јорговић као одборски повереници одмах нађу и погледо подесну зграду за смештај основне школе на „Чубури“ с тим, да затим трпје најдуже дан седмо и да кирија не буде већа од сто педесет динара месечно с погледом, да сопственик зграде буде дужан учинити сам нужно прорашење у згради. Кирија да се плаћа из прираштаја буџетом одређене на непредвиђене трошкове за ову 1893. год. а за дицпије да се потребна сврха за ову стаин у буџет расхода. О учињеном да се поднети одбор.

XI.

Председник изнесе одбору на решење молбу г. г. Алекса Чумића, Мих. Јовановића, Мијаила М. Васићевића, М. Ј. Анђелковића, Арбаније, Сташе то било је несвесно; али колико народу, довијеном више његову кнезу. С тога и неје чудо, што он, кратко време по одласку Мухамедову из Арбаније, отиде журно у Леш, да се тамо посветује с го сподом мletачком о томе, шта сад треба радити.[1])

Али у Лешу народ арбанаски чекаше још страшнија судба. Наскоро по одласку његову из Кроје, Скендербега ухвати ту јака грозница и ма да беше врло јаког састава, брзо га скиваша. Годинама и силним напорима он беше у то доба већ силно изнурен, те се томе неје ни чудити

Опажајући, да му је блиху крај, он — по признању старих биографа — позове све своје кнезове к себи и у дугој беседи препоручи им, да буду увек сложни и у пријатељству, јер од несложе неког неће нерсће за једну земљу; препоручи им да му нашег сина и да му буду кето таки пријатељи какви су и њему увек били, захвали им се на толикогодишњој помоћи и пријатељству, па их онда замоли да му пошљу жену и дете.

Кад они чују, окреше се он детету и дуго га саветоваше и поучаваше. Говораше, како му је доцно стрпи час и како му је неома тешко, што га мора оставити тако млада сирочета. [2]) Заповеди му да с матером, чим он умре, отиде на своје земље што има у Италији, да тамо остане док не поодрасте, а за тим да се врати у Митке и да ту служи све њиоге господе мletачке, док не постане пунолетан. Реше му, да му за тутора постаиљ Пашка Анђелошка, свог најбољег и најискренијег пријатеља и саветника; препоручи му да лета и доцније, кад постане својим господарем, увек пита за савет, да се с осталим кнезовима арбанаским слаже и жани пријатељски, да буде побожан и да не жали проливи своју крв за веру Христову, да добро поступа с поданицима својим и т. д. За тим се опрости и са женом, па узевши причешће само очекиваше час, кад ће му дух одлетети из тела.

Али — како причају Барлеције и Fatti illustri — баш кад се он догађало, дошре му на једанпут до ушију глас, да је нека

[1]) Прегледао с тим он је сва војнога мајстре пиколе-ника путем, али, како му, без сумње, господа вл. на тројанске потребе само одиначарске поводом, а не и ратовање ово, што је чудновато, то он буде пропући отаћи на путу и усмене им напомене што је хтео. Гд. цисло тога, као-тачно од 26. окт. 1467. год. Хамм. Mar. 93. VIII. Адрес. 8., Lettre сіе X. стр. 399.

[2]) Тек му сенат дозволити повратак.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(С једном хиљографичком таблицом)

(Текст написан врлом хиљографском методом оптичке Београдској)

ПОТО:

Скендербег је срца Обилића

ГЛАВА ОСМА

ЗАКЉУЧАК

(наставак)

др. Миленом Р. Весићем, Јове Ерцеги Скобље и Сувајџина Евеиџије Фалиџића, који моде, да се на општинске ваше исказати Љубисаву Ивановићу од. 1583969 х. утрошених на оправку ових Бар јака Цамаџе и на набавке за џамију и хоџин стан.

По прочитаву те молбе АБр. 267, одбор је решио, да се на ове општинске и на партиџе буџетом одређене на одржаве ових општинских зграда пена-ти Љубисаву Ивановићу одликује хиљаду вет стотина осамдесет и три динара и шездесет пара дин. утрошених на оправку оваџинске Барјак Цамаџе и на набавке ствари за џамију и хоџин стан.

XII.

На предлог председника општине, одбор је решио да се месечне обрачунске и увоси у вар тиџу за непредвиђене трошкове сва учитељица по буџетским шџиџима одређења из ките ча новчана и сдужитеља општинских.

XIII.

Одборске повереництво, одређено предсе дником општине по општинску одбора од 16. ја нуара 1893. год АБр. 382. за преџед молба прцјављених кандидата за главног благајника, подвеза свој извиџај, који препоручује одбору г. Михајла Стевановића пензионара за избор за главног благајника општине београдске.

По прочитаву тога извештаја и молбе Михајла Стевановића АБр. 391, одбор је ова брао Михајла Стевановића пензионара за главног благајника општине београдске са годишњом платом од четири хиљаде динара, колико је буџетом одређено, који ће му се рачунати од дана пад дужности рачи.

Поручују ћу ћу ћу

да ли је боље купити бараке или да уземо две куће.

Др. Никола Х. Николић. Ако може бити у бараками 20 степени топлоте, онда да узмемо бараке. Но то се прво мора видети.

Стевке Кудрић. Ја сам мишљења да ни изблизине те бараке. Колико сам чуо од надлежних лица ова тврде, да конструктивно зидно нема ако може бараке неупоредљивије и конац година 7, заклада динара. Те су бараке удешене са темперетуром до 20 степени топлоте. Кад узмете у рачун да уземо две лепше куће, и кад се узме да их морамо опремити при новозиђу онда би скупље вашше, него код ће бараке купити, које ће нам увек требати. С тога сам да да се узму лепше бараке. — Што се тиче лекара, моја је једна нажао, да су они волни, да врше дужност бесплатно. Дакле баракр су право згодне да их општина набави. Питао сам шта стоје дневно издржање у баракама су ми казали да коштс 2. динара дневно. То није велики трошак. На поседнику нема смисла ни говорити о скупоћи, кад је питање о спасавању деце.

Павле Цветковић. Као што се из акта лекарског друштва види, ово памерава да зида болницу. Како било да нам г. министар који позајми те две бараке на да кратко време, док не стигне болница. За одређено двојицу трошиће да узметају г. министра.

Димитрије Миљаковић. Ја сам и само час рекао, да је брза помоћ прва помоћ. С тога нека се што пре врши посао за било коју варошу било да купимо.

Мирјаило Мијајловић. Ми смо овај предлог усвојили, с тога не знам се сад удаљавати од њега, него нека се одмах узму бараке или куће да се помоћ што пре укаже (врло добро).

Председник. Да ли да узмемо две бараке или једну. Дабе. Добро дакле ја с дозволом да се врши комисија увери, да ли одговарају потреби (јесте). Сем тога да се узоли комисија да нам каже и друга средства која би се брза помоћ указала (јесте).

Сем тога у данашњем буџету, који треће до ноће године, нема новаца, већ би се тај трошак морао учинити из партије за непредвиђене трошкове. Молим ако да не сматрате да могу издати потребну суму новаца. (Сагласујемо).

Ја ће ово да извршим (чује се: председник са г. Х. Николићем). Усвајате одбор? (усваја).

Перо Тодоровић. Пред средства што се питања чини нека се држи и једно седо за ову цељ.

Алекса Вељковљевић. На ниже нужно да новац баш сад. Држим да ће нас до ноке годи не притекати.

Мирјаило Николић. Конвенција треба да нам и тај издатак да види и место где ће се бараке поставити.

Председник. Друштво лекарско мисли само где је болница.

Мирјаило Николић. Нели се овде да нема буџета. Треба само познати Београд за прилоно за ову цељ и ако не ће бити 5 дана, не 10, не 50, него и 100.000 хиљ. динара нађо приходи за ову цељ, за Београд би биле врло средство. Комисија само треба жиће на томе да настане и да ваталоса грађанство да ће се ово и одазвати. Што не достаће новаца нашће на општину.

Председник. Добро. То је сад свршено. Сад да пређемо даље.

Познато је, да је досадњи славни благајник изабран за члана општ. Суда. На његово место треба нам други. С тога молим ако да решите да се одреди конкурс.

Александар Вељковљевић. Ја сам хтео да каком да то нашше предлажемо на заклу члана суда, него да умолимо г. Мијаила да и даље врши дужност благајника и да му дамо једног помоћника. На тај начин нашшемо и уштедећемо.

Димитрије Миљковић, Г. Мијајло је бирао за члана да буде ако стоји лице у Суду и да суди. Ако би га сад од тога одговорили прешао нели би већ за коју је одређен. С тога сам да се за благајника нађе другу лице које ће га за мењати, и он ће суди. Ишао сам предлог да

видим да нађе једна благајник неможе да врши ова посао, већ му треба помоћника, па ћемо тако и учинити.

Јелена Стојановић. Тако је. Ја само нека буде један благајник а не два.

Председник. Видим да ће бити дуже добите ако овога питања и пошто је сад 9 сати, то закључујем седницу.

Састанак је онај трећо до 9 сати по подне.

НАРЕДБА

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. пар. Београда на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438. члана 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12. Маја 1890. год. АБр. 839, и 11. Јуна 1892. год. АБр. 7537, а у свези с наредбом Управе пар. Београда од 10. Новембра 1892. год. Бр. 19.975.

наређује

Да сваки онај који прима поменуту наредбу Управе пар. Београда од исте добије дозволу за данашње балова, конце рата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти, да у његовом локалу какво страно лице даје престане и друго томе подобно а не увери се да је дотично лице пред дозволе добијене од управе варошн Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I

а, За свирање пред оркестро по кавезима, кафанама и т. д. од концерта до	5 д.
б, За свирање са певањем певачица од 1 концерта 2 д.	
в, За свирање дечијег оркестра: дозвољава се по	2 д.

II.

а, За игранку у локалу I-ог реда	15 д.
За игранку у локалу II-ог реда	10 д.
в, За игранку у локалу III-ег реда	5 д.

III.

а, За позоришну за дан	5—10 д.
б, За разне приредбе и показивање животиња, дресуре	10—50 д.
в, За циркуске и мушке	5—15 д.
г, Циркус од пантомиме	10—20 д.
д, За забаве „Тиволи-Тадеј“ и т. д. сличне, сваршене и представљања на позорје	50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решењем општинског Суда посебно.

V.

Сви горе наведене се дају исплатити од горепоменуте таксе у корист прва, сиротиње београдске.

Од суда општине гор. Београда 14. Новембра 1892. год. АБр. 11531. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ЗАНАТЛИЈЕ:

а) За чишћење димњака (каљавдера) без разлике на спратове	0.20 д.
б) За чишћење таванице	0.20 д.
в) За уводи	0.40 д.
г) За велики уводи каљаверу у спратовима	0.50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата . .	0.30 д.
ђ) За чишћење простог димњака	0.10 д.
е) За чишћење чумњака од 2 и по метра уједно са кубетом	0.40 д.
ж) За чишћење чумњака од 2 и по метра уједно са кубетом	0.20 д.
з) За чишћење димњака (пећница) без разлике на спратове	0.75 д.

II. ПРАЊЕЊЕ ОМЕЊАРА И КУЋИЊА:

а) Од кубног метра	10.00 д.
б) Од акова	7.00 д.

III. ПОСТАРИНА.

а) Марва са плаћа на годину дана	5.00 д.
б) Обавезалаца: запрежних кола једно . .	1.00 д.

IV. ГРОБАРИНА

а) Гроб за одрас	7.00 д.
б) Гроб за одраст	12.00 д.
в, Мала гробница	150.00 д.
г, Велика гробница III реда	300.00 д.
д, Велика гробница II реда	1500.00 д.
ђ, Велика гробница I реда	3000.00 д.

V. МРТВАЧКА КОЛА:

а, Мртвачка кола стара са 2 коња	12.00 д.
б, Мртвачка кола са завесама са два коња .	24.00 д.
в, Мртвачка кола нова са 2 коња	36.00 д.
г, Мртвачка кола нова са 4 коња	72.00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

из кварнове: Саламанлије, Теразијске, Врачарске и Варошке.

1. Од собе и кухиње или мањег дућана со собом . . . . . 0.25 п. д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0.50 п. д.
3. Од четири или више собе са кухињом, од касине са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1.00 п. д.

Из кварнове: Дорћолске и Палилулске.

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана со собом . . . . . 0.20 п. д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом. . . . . 0.60 п. д.
3. Од четири или више собе са кухињом, од касине са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 28 Августа 1892. год. АБр. 9447.

УРЕЂИВАЊЕ И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампарија Петра Ђурчића, Обилић. венац бр. 14 — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 6 ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЈОЈ ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за странство годишње . . . . . 9 дин.

НЕДЕЉА 7. ФЕБРУАРА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 ДИН. ПАРА 50 ЛИЊИЈА
Претплату као такође рекламацији на листовни суд и сво кореспонденције ва предузе
Уплатнице ове продаје се
Неплаћена писма не примају се

Наредба

Ради чистоће, лакшег и ситуирајег свобраћаја као и углед престонице, суд општине вар. Београда,

Наређује.

Да се тротоари одржавају чисто и сваких снег и блато уклања: а кад је потреба, да се по тротоарима посипа песак, пепео или томе подобно.

Ко би пренебегао ову грађанску дужност казниће се по § 326 кривичног закона.

Од суда општине вар. Београда 27. Нов. 1892. год. АБр. 11644.

СТЕЧАЈ

Суду општине београдске потребан је књиговођа.

Ко жели ово место заузети има поднети писмену молбу најдаље до 20. фебруара ове године и доказати, да има довољно књиговодствено, кореспонденцију и сналажење општинских рачуна по прописима закона о општинама и правилима т. министра унутрашњих дела.

Плата је до 4000 дин. годишње.

Од суда општине вар. Београда 6. фебруара 1893. Абр: 784.

ОГЛАС

За санитај канцеларија грађевинског одељења и управе варошког подвода суду општине београдске потребна је зграда са десет до петнаест одељења од 1. маја ове године.

Одељења треба да буду велика, а зграда по могућству у близини општинског суда.

Писмене понуде имају се до краја овог месеца поднети председнику општине.

Од суда општине вар. Београда 5. фебруара 1893. год. *Абр: 614.*

ОБЈАВА

У обору општинском код клаоница налазе се два дебела брава и једно свињче тешко до 30 кгр.

Непознато је ко је оне свиње затворио у општински обор нити ни се сазна зна ма да је по закону, поступљено и спасавање објавом тражи.

С тога ће суд општине вар. Београда на дан 8. фебруара ове год. у 3 часа по подне продавати ова три брава путем јавне лицитације.

До добивеног новца наплаћује се општински клаи трошак ако исхране, а остатак останиги у депозит.

Продаја ће се вршити опређеног дана, на клаоницама.

Од суда општине вар. Београда 6. фебруара 1893. год. СБр. 1751.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Преглед рачуна. Као што је у једном од прошлих бројева јављено, одбор општине сам одредио је нарочити прегледи што, које ће прегледати документално сне рачуне општинске од дана када је наређена трошарина увеђена, како би се знало у каквом их је стању данашња општинска управа затекла.

То је прегледништво већ отпочело свој рад.

Ноћни стражари. Данашња општинска управа решила је и држанин сшет одобрио, да се у буџет општински за 1893 год. стави издатак у 156.000 дин. за издржавање 200 ноћ. стражара.

Ноћна ова од 1. фебруара ове год. чување грађане и њихово имање 80 ноћних стражара више него што је досад било.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Г. Мита Г. Петровић шеширџија овд. прегао је општинској благајници (160) сто шесет дин. у злату као поклон г. Бертхолда Лицаја академског сликара из Венеције, да се овај новац подели београдској сиротињи у част и славу измирења родитеља Његовог Величанства Краља Александра I.

Суд општине варошки Београда у име своје сиротиње најављује овим народноју своју најтоплију благодарност.

Од суда општине варошки Београда 3. фебруара 1893. *Абр. 667.*

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

По стенографским белешкама

Држан 29 Децембра 1892. год. у Београду

(Наставак у 4 састанка на седмо)

Председник. Молимо господа почети.

На прошли састанак изволео саслушати протокол последњег састанка. (Секретар прочита.

Има ли ко шта да примети?

Јеврем Поповић. Само где је реч о гласању за лекарски предлог, биле је гласова „за" и „против". То није тачно. Истина онима који нису гласали, али треба да се каже: једино је гласало „за" и гласа „против". (Исправи се тако).

Стојан Курсић. За мене да примедбе на тај записник нема, да ли ћемо у прошлој седници одбацити у коме сам ја као лекарског друштва односно дежурства и забавка нема, него само једну залевину успомена, а другу писма. Усво јено је дежурство, а кола су одбачена јер стоје скупо — 800 форинта. Тако и у томе смислу треба записник исправити.

Димитрије Милојевић. У добити о том и ја сам нешто удиља. Нешто је нашао како је лекарско друштво поднело предлог о измени мерила за списавање од болести дисентерије и шарлаха. Ми нисмо могли примити, јер је врло скупо, за сво решење, да се ни тога предлога усвоје оно, што је могуће, а то је да један доктор неће дежурати. На то смо се сви сагласили, а за остало није се могло примити. Кто тако је било.

Стојан Курсић. Мени је жао, што због исправке морам да узмем по други пут реч. Стварно је онако стоји: Лекарско друштво изнашло је пред вас једним актом како да се помогне то. Ту је било и дежурање и забавка нема. Ми смо одобрили само једни део тога акта а то је неку дежурање, а остало није усвојено. Дакле није у целини одбачено, него је тогда из одбора дежурство - једино.

Димитрије Петровић. За мене да је тај акат лекарског друштва не може ни нашим предлогом. Предлог потпуно од нас, а оно је само материјал. Ако је предлог онда је ако, што је предлогдани предложено и онда смо ми предлог овим предлог усвојили и казали да се не дежура. А што се тиче напомена тога остављено је да се образи даље.

Неколико је да се каже, да смо одбацили, него треба казати, да смо примили као материјал и ради ћемо по истом начину можемо.

Председник. Да не би губили време стављам питање, да ли да се у записнику стави, да се прими као материјал или да остане као што је записано? (да се исправи и да се каже: да се

примљено мастурбел. и реч одбија, да се избацне.)

Устоја за одбор овоме неприкладу? (Устоја).

У свакодневној седници имате ће питање о главном благајнику. Било је мишљења да се траже други, а било је да остане овај исти.

Питам одбор хоћемо ли тражити другог благајника?

Никола Спасић. Да се тражи нарочит благајник и то конкурсом и кад се сви за довољно тима прајде, онда ће одбор решити кога да узме.

Трифун Трифонић. Ако не може г. Мијајловић онда да се други конкурсом тражи.

Председник. Ја је само за то сад и бирати за члана суда, што није рад да остане као благајник. Но може се тражити други а поред њега и један помоћник.

Стеван Вујовић. Г. председник је имао предлог да се сад благајнике спере уједно и да треба имати још и подблагајника. Према томе ја држим да треба умолити суд, да нам дотадање предлоге пошље у јануару седнице и да се са кламанима договори да ли треба и подблагајнике, на год да не губимо време.

Димитрије Мијајловић. Ја се не слажем с тим. Ту не треба нашим послом да се мораво премишљати. Овде је главно да један благајник не може да један све и да прима и да издаје, него му је нужан један помоћник. С тога да тражимо благајника конкурсом, а помоћника пићемо сами.

Г. Мијајло је одређен да буде главни судија као судски лице По томе ни један час не треба да остане као благајник већ да ако на место да што је и изабран. Дакле да се одреди нов курс, на после ћемо добити моћне и изабрати једног.

Председник. Устоја ли одбор да се конкурсом тражи благајник, или да буде по општему г. Трифуна? (Устоја конкурс). Добро.

Досадњи благајник давао је кауцију 20 хиљ. динара. Хоћемо ли остати при истој или нашу или нам новчаста или сматати? (чује се: исто).

Димитрије Мијајловић. Мени се чини да пре нашег благајника није било те кауције, исте је постала од дана кад је Мишић Благојевић на општине отишао. Сваког је онде да буде поштен човек благајник, и кауција ће је спокојна стајати. По моме мишљењу кауција од 20 хиљ. динара велика је. Питам господе нити пошље државни благајник. Са каквом или без кауције можемо добити каквога и предмета благајника, док ће општинам кауцијом можемо добити само богатог човека и старијег, а у питању је може да број и добро радити. С тога сам за се само једног лице које ћемо узети, да зида до одређеног кауцију.

Трифун Трифонић. Треба да остане кауција од 20 хиљ. динара а међутим овет можемо до бити доброг човека Ко је умео стећи 20 хиљ. динара тога и треба пустити у општину да рукује с новцима.

Председник. Хоће ли одбор да се у одлуку стави да и кауцијској полази или да не полази (чује се: да полазу 20 хиљ. дин.). Устоја ли одбор овако? (Устоја).

Ја сам имовај изнео г. Др. И. Николићем и г. Јанићем те гледали бирање и нашли смо да те бирање не одговарају цели. Тражили смо од министра да монтирају једну и добили смо акт да ће доћи час кроз 15 дана. Ми смо само ходили, одмах смо напустили то и тражили који ће нам дати две куће. Добили смо 3. поштује. Једну је поднео г. Јаша Гавришић, и тражио је за њу 300 дин. Та је зуба сиром богатовао бајато. Другу је понуду поднео г. Никола Х. Новковић. Ова дас куће. За једну тражи 1800 а за другу 2400 дин годишње. Треба је понуду поднео г. Бошко. Не он нема да које време, у то ниже у истину изнио. Ниje казао колика је кућа.

Др. Никола Х. Николић. Богатбена је кућа сасвим подесна. А што се тиче куће г. Гавришића ти не треба за овај посао, а то исто тако исто да ми куће г. Новковића нису за овај посао. Што се болести тиче могу казати да спада, али је ипак нужно да се куће забаве.

Јеврем Бирдановић. Држим да о овоме не треба много говорити. Г. председник нек види се г. др. Николићем, а нека нек буде до 3000 дин. годишње, на нек узме за годину дана.

Председник. Људи ли ко још да у само за годину дана особито за ово болести. (Чује се: ушиће за дне).

Јеврем Бирдановић. Дај Боже да нам ово сухо, само нек нема болести.

Председник. Сем ниједе треба после при изласку њу оправити и дезинфекцију И за то ће требати издатак. Могу ли и на тај услов пристати? (Можете).

За сад у питању које сам нешто дашњу седницу изнијети до ћемо изаћи да изберемо једи одбор из одбора и трговаца, који ће пре следити сву економску радњу да нашег долажа и то по свима правима.

Јеврем Бирдановић. Треба прво промислити о кандидацији, да уђу људи који су стручни за преглед. После да се одмах после од дан за преглед. Ја сам нисам од 1887. године.

Председник. За ни сам спремно кандидацију с тога, што сам остање нема.

Димитрије Петровић. Треба да почнемо од дана кад су се почеле ове суме трошити, а то је од дана изградње тропарнице.

Димитрије Мијајловић. Господо, У овоме да се коректно сами прилеже, који је г. министар економије учинио председом економије стања државног. Што је се урадио за државу да урадимо и ми за општину. До изберемо стручне људе да тај посао да и да изаћемо. Ја сам нисам од јешта сумњиво по чорнији слушао и од 2—3 год. на овамо потрошено је на 2 милијона. С тога сам да се ипак прегледа од дана кад су радилаи доцан у општину ни до дана кад су изашли, а ни сам противан да почнемо и од 1887. године.

Никола Цветковић. Ја сам да се почне од 1887. године да бим разуме ситан стан мрунам.

Стеван Стефановић. Ја сам да се тачне од времена кад је одобрен нијам дакле од праћене на 2. то ипо. А изабрао је одвај до дан један.

Димитрије Петровић. Не треба да се онде погађамо. Јасна је ита стнар. Треба почети од дана трошарине, јер ње тога ниje ни могао бити зајма.

Мијајло Мијајловић. Да би се могао видовати ги су приходи од трошарине треба почети од тога дана.

Јеврем Бирдановић. Мени се чини да је ми одлазо, да се рачуни председу онако го дине и казао ко је да те председ, а то је по правилима, које је главна контрола прописала. Дакле ми би остали далеко, ако би се кратили на 2-3 године натрег. Ако се сузиће и ми да ни какве злоупотребе то се може председати кад се рачуни пракс од Главе Контроле.

Мени се чини да ово неће бити правилна пут. Дрвих до ми треба да председно рачуне од почетка ове године.

Стеван Стефановић. Ми треба да прочи све рачуне што ово прилази, да можемо тражити рачуна натрег од Главне Контроле. И да ће ови рачуни бити су код Контроле, на је ист

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ-СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(Средњем гимназијском таблацијом)

(Темат награђен прем академичком конкурсу основне Београдске)

ЈОГО

Скендербег је пред Сфетиће

ГЛАВА ОСМА

ЗАВЕТ ЧАЈА

(одломак)

Смешно је хладноћу и тоноту, глад и жеђ, кишу и све друге непогоде као да неје био од меса За умор неје знао, док неје освојио земљу од Турака, никад, веле, неје спавао више од два часа дневно. Храбар је био, да га је тешко по у томе надмашио. У сваком боју уиек је био први, кад се нападало и последњи, кад се уступало. Сам је како веле, за свога двадесетчетворогодишњега пијења на осамнаест на две хиљаде непријатеља. Што се тиче душевних особина, оне су можда још неће биле у њега. Био је мишљења према побеђенима, великодушан према заробљеника, несебичан, веран задатој речи, дарежљив на причу, побожан. Ако је кад и поклао где неким селаке то је било ретко, али и у том случа у радио је то само у великом гневу. Осим тога никако не треба забрањати, да је то доба било још нешка суровно и варварско, да је било доба Мухамеда II. Владе Сворје, инквизиције итд. Неки сумње, да је као своја човек иноја и њу махну, али њих само им напред ово менули, а и према толиким примјама оне се зубе, као прво неска у пучини мореду.

Не може бити су му и умне подобности. Знао је увек избрати час и начина, како ће му победа бити извесна: умео се на сваке неприлике срећно изаћи; колико храбар толико је био лукав и досетљив

Турци су га се бојали као живе ватре, исто тако као и Хајдук-Вељка. За то је најбољи доказ онај последњи догађај, кад је Ахмет-паша, на сам глас да он иде, умакао колико су га моге носиле. Колико су га као поштовали и за како су га чули смитрали, најбољи показује то, што су Турци, оспособили после његове смрти „Тел, расковали његов гроб, тело му распарчали на комаде, па то нешкали у шпто и сребро, нерушљиво тврдо, да прво душманско опиди не ће ни на њих ударати, као ни на њега што неје ударало.

Шта је пак изгубила Арбанија на и Мисирин, најбоље нам показују доцнији догађаји. Већ 16. јуна 1478. паде Круја под турску власт; септембра месеца и Дањастер. Дајно беше разурешен још 1474. маја, а с почетком 1479. паде и Скалар. У осталом, то је одмах по његовој смрти могао увидети и сваки, неје уништавајући човек. Ако је неровати Барлецију, за то нам је доказ и Лек Дукађин. „Притрените притрените, сви каезани и господари арбанаски“ — говорио је он, нели Барлецију чувајући косу и браду, а цепајући хаљине, чим Скендербег испусти душу: — „Данас се срушише бедеми свирски и македонски. Данас падоше одбране и видови наши. Данас из губисмо снагу и моћ. Данас нам се вера и престоли уздрмаше. Данас нам с тим човеком ничеше и свака надо.“[1]

[1] Barletius lib. IX. Vita cap., стр. XIII, 372.

одређена компензација све пропадала. С тога да начини од дана изведене трошарине.

Јован Андоновић. У закону стоји да од општинског одбора предлога општинске текуће рачуне. Рачуне су прегледали и сад су код Вон трају. Сад како другим контролом може бити.

Димитрије Миладиновић. Ја не могу да се сложим са министаром г. Андоновића да ће моћи рачуни претходне за 2 године поћи. Ми треба да имамо само стоји сталс. Ако хоћемо да се свеобухватно закону нађа на министар финансије више требао да прегледа ранији рачуне. С тога је питање да почнемо од дана трошарине, па од тада је редовитије управо доћи, те да онако на нета је неки утрошен.

Алекса Борисављевић. Ја би хтео, да се напре обе ствари и г. Андоновића и г. Миладиновића. Обављања између у неколико право. Г. Андоновић тражи да се прегледају само рачуни претходне године, пошто је ранији рачуни прегледани када је ново дело. Но ако се чини, да нам није до тога да ми оснивамо ревизије за прошлу годину, него ми хоћемо да кон стварајмо општинског стање онако, како је било у време кад смо ово доносили. Према томе са комисија је да констатује стање општинских рачуна до дана, кад смо наиграли нову управу и ни ту нек они ће ући да прегледа све рачуне почев од дана када је установљена трошарина па до дана избора нове управе. И ако они пронађе шта ни ћемо предузети мере под дужине казне. Престо томе с обзиром на чл. 50. зак. о општинама треба у ту комисију изабрати три одборника; због поједностав рачуна и велике посла које ће та комисија бити изложена предложио би, да се тражи одборницима дода још неколико стручних људи као што су: г. Јован Поповић, г. Димадиновић, Д. Ђорђевић, Алекс сандар Јанићевић, Илија Стојковић, Ђ. Радовић, Ј. Турић, Живојин Миловановић. (Настаје смеј рином о ликвидацији. Устаја да одбор наклади зају ? (Одобрава се.) Ја мислио да се плаћа једнако као и комисије! (Чује се: но 8 динара дневно).

Ђорђе Миладиновић. Ја сам противан томе. Дневница је обично најмање 5—6 динара и то се плаћа људима који иду ван у Ужице или у другу ту које место. Они су људи одлазе. С тога сам да се плати од 5—6 дин.

Председник. Устаја ли одбор 8 дин. дне ако. (Устаја).

Потребно је да се одреди извесни број сједања, који ће бити главном поверног одбора за рашрх послове. (Настаје ликвидација по извршном. Устаја ли одбор ову ликвидацију ? (Устаја).

Ниједан један нит сплава жељезног о акцизу, који може да акцизе остане и даље на основу а он ће изнети 12 хил. динара. Изволите чути. (Скр. врочита) Дакле даље је било 10 хил. а год дуги 12 хиљада динара.

Стеван Крстић. Господо одборници. На оби ја за то оваквога: што тај сталеж броји преко 300 пасих трговаца, што је и иначе јако интересан дицијама на све, нарочи, вино, пиво, ракију и т. д. држим да ми треба повећа и ја ништа и ни једнако нашли на сугрес нашем гра Алексу, то да ми ућкивао по овоме како ово жеље и ово у толико пре, што они муде основу своју, колико је будући предвиђено од акциза и то је две хиљаде динар, но што је било до сада.

Стојан Пауић. Нисмо господа овде ми за то дошли, да једемо паприс. С тога нека се дневнице што.

Никола Цветковић. Знаста ради наших моби и ја бих ни тај акциз укупно, но само тако, као би он разрезао тадашњу своју на све сразмерно да плаћају. Али они тако не раде, већ узимају не 20 хил. динара и праве себи капитал на штету других, а кад хоће они то да чине онда је боље да општинске дође и да има она прилазд и не да они експекулишу, е тога сам да се они нрво обавезе да неће више накнадити на онда да ни одобрило.

Алекса Борисављевић. Оваквих случај ниједна да тражимо у свима уређеним општинама у свету, да за то не би нашли. Кад је уведена трошарина, онда је требао одмах да престане. Кад није већ укинуте, а како је у интересу да грађанство не буде интересно, онда да ту тешку нашо сеоску да повуђену цену с обзиром да се сразмерно расподели на свеје чланове, јер ће се тај начин доћи до уштеде овђе. Нема жеље говорг г. Павла Цветковића јер и ако нађа кошта нешто свеа чланова и администрација.

Јеврем Андоновић. Господо! Напаати нодиса то је право општинско рад подмирења њених потреба. Мени се чини да би се ми сеприпао ово би дали по шпери буџетској. Тај ред приход требаће путем дицијације, а не онако, јер би то значило чинити неке мидест. Онај радног, да је тако и прошао одбор учинио за нас немоће бити нередовни. За то осуђујем. Таким достојан могу нас далеко одвести. Но тој прилици мого би нешо нашти министру финансије предвиђено је $^1/_3$ милиона за такође. Ево ти $^1/_3$ милиона па да ликвидирам. То министар но ће свеа учинити, па рачуне се им ни. Ја сам дакле противан томе предлогу.

Спасоје Стојковић. После говора г. Курчубе, који је врло лепо и о овој ствари говорио, да ја немам шта више да кажем. Довољно сам треба да утврдимо молбу општа, а ви то имамо и права, јер су људи довољ врло много интересовани разним дицијама. С тога сам ја да ни се молба узмин с тим да нашто општини 14 хил. динара, па да поспеју тражити од механџија више.

Глиша Стојковић. Настојн оно, што каже г. Паја Цветковић, да је свака добро од акциза 16 хил. динара. Ја сам чшо тога сеоава и знам да је добивено свега 13 хил. динара, и кад се узму и трошкови, онда више сигурно нијаста добио. И расподред плаћања био је сразмеран и нико више томе противан био, исцрпан људима и општини је биле велика олакшица, што су номора председник сваки час да претресе молбуре и да му смета радни.

Мојсије Јовичић. Ја сам дрхо акциз за 50 хил. док Општина се чинише жао, ни је дала на дицијацију и добила само 10 хил. Ја је хтела да учини по жељи већинска. Што сад каже Богдан ту ваљда Богдан то је само из њихо лог личног интереса. Ја сам за то, да тога по цина и не буде. Има и других начина да се то накнади од људи, који неће жеље а не жалићу нерез.

Никола Спасић. Дошста ми људи вадиште своје терете. Кад се дели прикупљање пореске — мобилизација — онда се њихове механе увећаће и само треће ни огреи и све бадава. — Ја то ни се слажем и да ни се устуни за 12 хил. динара.

Димитрије Миладиновић. Може бити да ће на ди цитацији добило 50 хил. дин. Но нама је стало до тога, да се тим људима помогне и општина најновије потреба да трпује. Тиме ће но их дати довољ о нашој добро вољи да им се помогне и да им прошкрпно, да су му најзапо потребени. С тога сам да ни ће уст-ни за 12 хил. дин ако сам сложе за 14 хил. динара.

Петар М. Миладиновић. Ја сам да се дани дицитација, а онсак да се сеаову њихо уступи. Ту нашем поселе Београда и друге на жалби потписане ако ја нашу ствар да се правидно да се дани дицитација, јер ако се хоће комоји сеа се помогне грађанству а не инкопланта у сеаову.

Глиша Стојковић. Мене је сеако лепо и онако да узмем и подимем молбу пред одбор, и ја сам то учинио. Што сам поменуо Богдана, тај је човек сад старешина сеаа. Он је дакле а сутра ће друга бити, па не треба на то гледати.

Председник. Пошто овде нема разних ми шљења, то ћу ставити на гласање:

Мали је народ српски, али је ипо сад родно много јунака, много великих људи. Протистајмо свеску историју, и сваком ју нашу другом нас народа мићи ћемо наћи суперанике и у своме. Међу тима једно од врих места заузима и јунак наше теме — Ђурађ Кастриоти, Скендербег. Он, господар маљушне и незнатне једне области, којој преће готово исто ни висина не износи Ваше, у 15. и 16. веку постаде у целој Европи најпознатијом и најсветијом тачком, на коју упиране очи као у мобан плодар тако и убоги сиромах.

На жар да се не повоси ниже српска историја ?

КАСТРИОТЕ*)

Браиелс, гра. морски, управитељ Клиске 1368.
(убијен у Дивљан, новембр 1379.)

Павле, господар од Сеча и Горњокомског.

Константин, протостратопед, господар од Сеча (Croia) 1381, и Кроје 1385—1401. † 1402. Женећен у Дреч; сп. из Бело-пеш, кћери Бориа, брата Краља Вукаш.	**Алекса**		**Иван**, господар од Мока (Дечани) 1417,5 и Пуловезије 1405—1439, † пре 1443, сп. из Бодонски Трипалонов, кћери орп-ског господара из Пилаша.
1. **Ролош**, † Стамбол, 3. **Настас**- † пре 14. 1438-1445 там, † сам (убр ли 1426-1450 тамо) под Сенеф.	4. **Ђурађ Скендербег**, (Ги. Кеку ра-стр-ту)	Мамица Јелка, Антонина, Вашје- Мамица, се-ни Сте- ш. И. на Влади-ка, ва Краља Мусе- ња. Прин- Јовића.	
Брашина, удов. Тургина под живота Хаина, за тим 1443. жен. стеван. из Кроје Хрисобулом; 1450. удр се Мок; † 1463.	**Јелена**, 1463. труд. Јеленка,		

*) Гл. Нови. Скендербег ово., 1885.

НАПОМЕНА Сви садашни овог породице, који се ту налазе у живот и који су живели и радили после смрти Скендербегове, седе ће ће бити помогли, јер ако ће ће ће

Ко је за то, да се једне уступи сопаку за 12 хиљ. динара па без стопгодишње, тај ће газити „сат“ а во је против газење „пропаст.“

Већина је дакле да се једне уступи сопаку во да он правилно шперу подели и да не експлоатише.

Извадите чуше лицитацију и напишите таксе од газишиме. (Секр. прочита).

Јордан Лодановић. Ово не треба на брзи решити. Прво треба да знамо како је та ствар наведена. То је пазет и треба видити шта је га у закону. Друго треба да знамо да ли је тај прилаз предвиђен у буџету и ако је предвиђен треба знати шта ће бити са новчарки ако ово усвојимо.

Стеван Куровић. Ја хоћам да ћемо одговорити духу правичности и интересу једног сиромашног сталежа, ако тај пазет укинемо, јер ту нема основа у закону. Предлажем, а мислим до ће бити врло мишљења већине овог одбора, ако предложим, да се овај пазет, који је и онако незнатна материјална корист по општину, то сиви укине.

Вања Цветковић. Тазелишина је то живота разна и ја то плаћају порез, а ово што се од њих узима, нрави је казао г. Куровић, да је пазет. Ја сам да се то укине.

Димитрије Ж. Петровић. Ја мислим да усвојимо мишљење г. Андоновића то да видимо од куд је такве решење и на основу чега је. С тога мени остаје за једну седницу.

Александар Вороњанкевић. О чему мени за ионог одобрења, него нарочите опазите ако употребљавају сваку аутомобилу и хоће ноне пазете без нарочи опазишења и одобрења. Мени је познато да опазите ноне запазљују од сваког седака по један грош па сворна нарасла а них изгонором „за чишћење пијаце.“ Па зато је кто и београдска опазина узимала такво један пазет непрекидан? и исказимо ли за једну сирочашку касу ноших грошића. С тога сам мишља да ова пазет укинемо. (Чује се: да се укине.)

Предлажем. Како и онде има разних мишљења, то ћу ставити на гласање.

Ко је за то, да се ова такса од тазелатина укине, гласиће „за“, а ко није гласиће „против“. Већина је да се укине. И тако ова се такса укида.

Чујте другу лицитацију о давању кантина под аренду на вод. пијаци. (Секретар прочита):

Дакле са 90%, добијено је лице но до сад. Чекаја ли одбор ову лицитацију? (Чекаја). Чујте лицитацију о давању публена. (Секр. прочита.)

Дакле ниде ни једна лицитација дошао. Не лицитације подношење су дао пекуде. Чујте. (Секретар прочита).

Чекаја ли одбор коју од ових понуда? Чује се: Да се држи друга лицитација.

Ако се нађе ко јаки шта ћемо онда? (Онда нека опшп. економне напишује).

Чекаја ли одбор онако? (Чекаја).

Но што је већ 9 са сат то закључујем седницу.

Састанак овај трајао је до 9 сах. но подне.

Књижевни оглас

Изашла је нова књига

ОД СРЦА – СРЦУ

написао **Јан. М. Веселиновић**

и илустровао **С. Живковић-Лала.**

СА ПЕТ СЛИКА И ИЗУСТР. ПОРИЦАМА

Добричине — Паченик — Робијашица — Пустињак — Божићна радост

Цена 1 и по дин. но 5 комад је дно бесплатно

Место новаца могу се послате и марке. Кажите шаљемо поштом о нашем трошку.

БЕОГРАД

Књижара В. Валожића

НАРЕДБА

Стараћући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода законом и од надлежне власти одређених, Суд опшп. пар. Београда на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438 члана 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12. Маја 1890. год. АБр. 839, и 11. Јуна 1892. год. АБр. 7537, а у специ с наредбом Управе вар. Београда од 10. Новембра 1892. год. Бр. 19.975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за данашње базене, кише рата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти, да у његовом локалу какво страно лице даје претставе и друго томе подобно а не уверн се да је дотично лице пред дозволе добијесе од управе варошн Београда и општини таксу платило, биће он одговорап општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I.

а, За свирање нуш. оркестра до седмице, банџина и т. д. од концерта до	3 д.
б, За свирање са позвољ. осветом од 1 концерта 5 д.	
в, За свирање појединог (оркестрар) данаш плаћа 20 д.	

II.

а, За игралку у локалу I-ог реда	15 д.
За игралку у локалу II-ог реда	10 д.
в, За игралку у локалу III-ег реда	5 д.

III.

а, За панорами на дан	5—10 д.
б, За разне претставе и показивање животиња, дресир	10—80 д.
в, За позоришне и циркуске	8—15 д.
г, Циркуске од претставе	10—80 д.
д, За забаве „Тамбе-Тамбе“ и д. (весеље, свирање и представљање) од комада	50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решењем сопственик Суд засебно.

V.

Ове таксе сопственике се још надовезе од горенаведене таксе у корист друш. сиротног народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. АБр. 11531. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ЗИЈЕНЏАРСТВО:

а) За свакојаке дивљаке (шкопарење) без раз лике на сврхе	0·20 д.
б) За мерадом шпицрад	0·20 д.
в) За увоз	0·40 д.
г) За велики увоз шпицрад у састављени	0·60 д.
д) За свакојаке дивљаке од два терета	0·30 д.
ђ) За свакојаке пренет дивљаке	0·10 д.
е) За свакојаке чувашке од 2 и до метра удаљ. од кућа	0·10 д.
ж) За свакојаке чувашке од 2 и по метра удаљ. од кућа	0·20 д.
з) За вадење дивљаке (шкопарење) без увоза ни за продају	0·10 д.

II. ПРАЊЕВИЋЕ КОМПЛАРА И ПУЖИЊИЦА

а) Од кубик. метра	10·00 д.
б) Од воза	0·50 д.

III. ПОПЛАРИНА

а) Марва за клање са сваког кома	3·00 д.
б) Обичајаке шпицрадске марве свуда	1·00 д.

IV. ГРОБАРИНА

а, Гроб за одрас	7·00 д.
б, Гроб за одрасле	12·00 д.
в, Мала гробница	100·00 д.
г, Велика гробница III реда	200·00 д.
д, Велика гробница II реда	1·000·00 д.
е, Велика гробница I реда	1·000·00 д.

V. МРТВАЧКА КОЛА:

а, Мртвачка кола старе за 9 коња	12·00 д.
б, Мртвачка кола за одрасле за два коња	24·00 д.
в, Мртвачка кола нова за 2 коња	30·00 д.
г, Мртвачка кола нова за 3 коња	74·00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

за кварове: Савиначки, Теразијски, Пристанишки и Палилулски.

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 п. д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·70 п. д.
3. Од четири или више собе са кухињом, од мањих са кухињом, од гостионица са кухињом без шпаце . . . . . 1·50 п. д.

За кварове: Дорћолски и Палилулски.

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 п. д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·60 п. д.
3. Од четири или више собе са кухињом, од мањих са кухињом, од гостионица са кухињом без шпаце . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 20 Августа 1892. год АБр. 9993.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампарија Петра Куровића, Обилић. венац бр. 14 — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 7. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за стране земље на годину . . . . . 9 дин.

НЕДЕЉА 14. ФЕБРУАРА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ДИН. ПАРА СА ВРЕТЕ
Претплату као свим уредницима за општинске ств. а све кореспонденције во уредника
Рукописи не враћају се
Неплаћена писма не примају се

СТЕЧАЈ

Суду општине београдске потребан је књиговођа.

Ко жели ово место заузети има поднети писмену молбу најдаље до 20. фебруара ове године и доказати, да има душно књиговодство, кореспонденцију и склапање општинских рачуна по прописима закона о општинама и правилима г. министра унутрашњих дела.

Плата је до 4000 дин. годишње.

Од суда општине вар. Београда 6. фебруара 1893. Абр: 784

ОГЛАС

За смештај канцеларија грађевинског одељења и управе варошке водовода суду општине београдске потребна је зграда са десет до петнаест одељења од 1. маја ове године.

Одељења треба да буду нална, а зграда по могућству у близини општинског суда.

Писмене понуде имају се до краја овог месеца поднети председнику општине.

Од суда општине вар. Београда 5. фебруара 1893 год. *Абр: 614.*

ОБЗНАНА

Дешавало се и дешава се, да сопственици кућа, које су са новим београдским водоводом спојене, а нарочито инсталатера, при инсталисању водовода у појединим зградама, и пре него се инсталација подвргне проби, отворе општинску славину, која се поред водомера налази, и воду употребљавају.

Овакав рад сопственика кућа и инсталатера противан је члану 1. правилника за инсталисање водовода по кућама јер и тај део водовода сме до места на којем је постројен водомер закључно, својина је општине. Одржавање и руковање са њим само и искључиво прима управа водовода.

Овакав рад инсталатера противан је и чл. 3. поменутог правилника, јер инсталатери су управо дужни, да воде обилазног рачуна, да при свом раду ни најмање кваре водомеру и његовим саставним деловима на у ком последу не учине.

Откривање славине општинске при извршене пробе инсталације и на тај начин употреба воде, носи собом обавезе последице по сопственика куће, јер не заштићен од могуће појаве услед непробаних цеви, те и управа водовода у њиховом интересу, а с погледом на чл. 1. и 3. правилника за инсталисање водовода, узимаће од сада строго такав рад у оцену, сматра ће га као одвајање воде пред водомером, па сопственику куће забрањује употребу воде а сем тога подиреће и казни по § 326 кривичног закона каки сопственика тако и инсталатера.

Бр. 120
12. фебруара 1893.
Београд

Управа водовода

ОБЈАВА

Главна управа општинске трошарине на дан 15. фебруара ове год. продаваће јавном лицитацијом 125 кг. шећера и 50 кг. кафе, што је у прључарењу ухваћено.

Продаја ће се извршити одређеног дана у 9 сати пре подне пред кафаном Младена Боторића на марвеној пијаци.

Од главне управе општинске трошарине 10. фебруара 1893. г. Београд № 66.

ОБЗНАНА

На основи изборске одлуке од 8. Фебруара ов. год. Р.№ 152. суд ово општинско држаће на дан 23. ов. мес. ући ну лицитацију за издавање под закуп клање говеда стоке уједно, а свиња засебно.

Лицитација ће се држати пред Дими трифенићевом кафаном.

Услови по којима ће се лицитација држати, могу се видети сваког дана у благајни ово општ. суда.

Од суда општине крагујевачке 10 Фебруара 1893. год. Р.№ 152 у Крагујевцу.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

4. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

28. Јануара 1893. год.

Председнику председник г. Н. Пантић, од чланова суда беше г. г. Михаило Јовановић и К. А. Симић, од одборника г.г. Мих. Павловић, Љуб. Марковић, Милија С. Рајковић, Н. Спасић, Драгутин М. Пантић, Сима Р. Обрадовић, Јован Ристић, г. Стаменковић, Пуниша Н. Пајић, М. Јовичић, Сим. Вуковић, Андрија Ђорђевић, Стеван Ђ. Јеремић, Пера М. Миладиновић, Алекса Стевановић, Јеврем А. Анђелковић, Ђурђе Милошевић, Влад. М. Димитријевић, Михаило Михаиловић, Танаил Стојановић, Вељко Николић, Јеврем Бајловић, Св. Стевановић, Пан. С. Протић, Ђ. Трифун Ђорђевић, Младен Ј. Хаџи Динић, Стојан Нефић, Милорад Јовановић, Сима Николић, Стојан Живковић, Марко Стојковић, д-р Никола Х. Николић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 22. јануара 1893. год. и у одлуци бр. 25. ученика је измена, да на место Јоце Кретића буде присутан Јов. Вељковић одс.

II

На предлог одборника г. Јеврема Бајловића одбор је решио, да записник одборских одлука оверава поред два одборника и дедовоље још и председавајући.

III

Председник извештава одбор да је државни савет решењем својим од 25. јануара 1893. год. *Абр: 627.* одобрио повећање позиције расхода буџета општине београдске за 1893. годину у 156.000 дин. одређену за издржавање 200 коњ. стражара за 1893. годину.

По прочитаној тога акта одбор је примио к знању ово решење државног савета.

IV

По прочитаној акта истражног судије за варош Београд *Абр. 12264,* 288, 350, 356, 411, 484, 284 и 520. којим се траже уверења о имовном стању и владању имовних лица одбор је изјавио, да су му непознати: Драгиша Вељковић, Јован Јовчановић, Алекса Андрејевић, Јован Јорић, Светозар Јовичевић и Ђорђе Ристић; да су Јекта Милановић и Никола Илинковић доброг владања, а сиротног имовног стања.

V

Председник износи одбору на мишљење молбу Јелене Мијаиловић, којом тражи уверење о сиротном стању. По прочитаној те молбе *Абр: 1281.* одбор је изјавио, да се суд предходно увери о имовном стању молитељке, па тек онда да јој изда тражено уверење.

VI

По прочитаној молбе Љубомира Живковића, адвоката, *Абр: 5380* којом тражи уверење о свом породичном односу, одбор је на основу сведоџбе одборника г. Михаила Михајловића изјавио, да се молиоцу Љуби Живковићу може дати тражено уверење.

VII

Председник износи одбору на решење молбу Јелисавете Манаиловић од. удове, којом моли да је општина београдска поучало потпомогне док се сврши у Загребу бабичлук.

По прочитаној те молбе *115.* одбор је решио да се Јелисавети Манаиловић издаје из општинске касе на име издржава да учење бабичлука у Загребу за партеље буџетом одређене за непредвиђене трошкове по сто динарске дин. месечно за осам месеци.

VIII

Председник износи одбору на решење извештај члана суда г. Косте Симића по откупу куповине земљиште Милорада Карамарковића.

По прочитаку тога изнеситеља одбор је решио, да се примјем појединих делова железничке пруге попова строго према прописаним погодбама у изнеситељу комисијском под *Абр.* 9078 1892. год. којима предходно своје потпуно повјерење у раду г. Т. Селезњовића управника инжињерске одјелења.

Прије овај да напише г. г. Светозар Поповић и Љуба Мариновић одборници и Илија Марковић инспектор жељ. дирекције у присуству г. Т. Селезњовића, који ће примити од конвеје усвојене делове железнице.

IX

Председник изнеситеља одбор да је актом својим уваженог од дужности надзорну водоводну комисију, по што ју је врема прошло дања проширени од одбора општинског при почетку рада ове водовода, реи дефинитивно престало.

По што радове око спајања вуча са водоводом још нису довршени и по што према уговору са општином О. Сиренер има радове на водоводу да довриши под надзором и руковођењем надзорне водоводне комисије, то предлаже да одбор изабере другу надзорну водоводну комисију.

По саслушању овога одбор је решио, да се недовршени радови на водоводу продуже и довриши под надзором и руковођењем надзорне водоводне комисије, којој да су чланови: г. г. Н. И. Стаменковић, проф. Вел. Школе као предсједник и г. М. Јосимовић проф. В. Школе и А. Стевановић, реферант министар. грађевина.

О хонорару и другу ради ове комисије да се у идућој седници реши.

5. Ванредни састанак

8. фебруара 1893. год.

Председава председник г. И. Ватић, од одборних беше г. г. Мих. Николић, Јеф. Марковић, Сима Николић, Михаило Јовановић, Шаит Ибрахимовић, Илија Ж. Јанковић, Матија Живадиновић, Стојан Пајић, Светозар Поповић, Јов. Ристић, Стојан Златаревић, Гргур Матковић, Јанко Ђорђевић, Др. Ж. Петровић, Н. С. Протић, Данил Стевановић, М. Ј. Антула, С. Б. Јовановић, Тишма Стојановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице држане 29. Јануара 1893. год. и у одлуци ове Бр. 45. усвојен је допуна да се надзора више на два жесоја седми и осми Јелисавети Михаиловић има рачунати за путни трошак и инсидарину.

II.

По прочитаку акта истражног судије за варош Београд, Абр. 589, 760, 665, 714, 755 590, 658, 668, 715 и 729, којима се тражи увјерења о владању и имовном стању нижесних лица одбор је изјавио, да су му познавати: Станоја Ранчића, слуга и Максим Херцог казао: да су доброг владања а сиротног имовног стања: Томе Предић, Мика Савић, и Којислави Ђорђевић да су добрег владања и доброг имовног стања Мајан Арсенијевић, Бранислав Поповић, Коста М. Јовановић, Јока Илић, и Никола (Николина) Мијаиловић затвори.

III

При седнице кавеси одборе молбе за мишлење којима се траже увјерења о сиротној стању и нередичном односу.

По прочитаку тих молби Сбр. 21132, 1571. 1228, — о бер је изјавио мишљење, да се Мајдији Димићки и Гроздану Стаменовићу не може дати тражено увјерење: да се Милутину Поповићу може дати тражено увјерење.

IV.

По прочитаку протокола лицитације Сбр 1151. држане 24. јануара 1893. год. за набавку потребне количине зоби и јечма и напиданих по нуди Мијаила Н. Тодоровића и И. Лишчаса, одбор је одлучио, да се ваш лицитација таво и напидане понуде одбаци и да се држи ува лицитација између напиданих понуђача и Мијаа Кнежановића а да се поче лицитирати од најви же понуђене цене, пошто предходно лицитанти полове куцнуду.

V.

По прочитаку протокола лицитације Сбр. 1567. држане 3. фебруара ов. год. за давање под закуп прана напаше таких за јабање и појење коња са обале савске и дунавске и напидане понуде Ђорђа Стојановића рибара Сбр. 1886. одбор је одлучио, да се ваш лицитација таво и напидана покуда одбаци и да се држи ува лицитација између напиданих понуђача и Радивоја Аксића, а да се поче лицитирати од најниже покупене цене, пошто предходно лицитанти полове куцнуду.

VI

По прочитаку протокола лицитације Сбр. 1150, држане 24. јануара 1893. год. за давање под закуп чишћења шљаја за 1893. год. и за напидане понуда Михаила Најдановића ових шљаков Сбр. 1881, Јаранка Петровића Сбр. 1882 и Ђорђа Дебељковића Сбр. 1883. одбор је одлучио, да се ваш лицитација таво и напидане понуде одбаце и да се држи ува лицитација између напиданих понуђача и Раје Јанковића ов. а да се поче лицитирати од најниже понуђене цене, пошто предходно лицитанти полове куцнуду.

Да се у погодбама за ову лицитацију предвиди, да ће се чишћење шљака на овој печи вршити докле, док се не прекину пронаћи за одржавање честеле у пароми. — Да суд за лицитацији што ове године одбору предлог о овоме. —

VII.

По прочитаку протокола лицитације Сбр. 1830. држане 6. фебр. 1893 год. за набавку потребне количине мешка одбор је решио, да се набавка потребне количине мешка за жетрану жолна робарџијских мозова општине београдске у 1893. год. уступи Мити Г. Петровићу, овл. трговцу за пет динара и двадесет и четири паре дин. од сто килограма.

VIII.

Одборник г. Драгутин Ж. Петровић, као председник поверенштва за преглед свих општинских рачуна, поднеси изнештај, којим предлаже, да одбор одобри, да члан овог поверенштва нитко друг Светозар Ђорђевић општински овај, као што је раније беше решено, пошто је В. Љубишић изјавио, да му здравствена ослобе не допуштају да ону дужност врши.

По прочитаку тога изнештаја Абр. 823 одбор је решио, да Светозар Ђорђевић овд. општинског буде члан поверенштва за преглед свих општинских рачуна наместо у седници одборској од 28. децембра 1892. год. Абр. 12259. Ово је потребно знати од проте фебруара 1893 год. пошто г. Светозар Ђорђевић од тога дана ради на прегледу рачуна.

IX.

Председник нашем одбору на решење акта протопрезвитерата бечеја свог, којима се тражи, да се наберу правични одбори за све парохијске београдске црве

По прочитаку тих акта Абр. 12214 и 748 одбор је одлучио, да за сваку парохијску цркву

ЦАР СИМЕОН-СИНИША
НЕМАЊИЋ
ПАЛЕОЛОГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

НАПИСАО
РАДИСЛАВ АЋАТОНОВИЋ

(Са једном оригиналном хромом)

(Награђена похвалном повељом другог одељења књижевне награде)

„Утемељитељ српске државне моћи, он се чини највећи, највиши умом међу свима владарима српске крви."
Тајн. Ант. Ив. III. стр. 45.

УВОД

Велики основачаи знамените владалачке српске династије Немањића, која је кроз две стотине година, давала Србији најмоћније и најзнатније владаоце, није само био велики и знатан српски владалац тиме, што је уједињо српске земље у једну целину, и што је Србији основао нову и знамениту династију, већ и тиме, што је он пред ја своје династије, као њен основалац, обележио и правац спољне политике Србије, коју је политику она земља у будућности да води на Балканском полуострву, ако хоће да буде слобо, чврста и снажна. Јер Немања не задовољи се само тиме, што је све раскомадане српске области донео под један скиптар, већ је хтедао, да своју државину увеће новим покрајинама. Тежећи тој идеји, Немања је одмах увидео: да му је једина пут отворен на југу, на византијско царство, које још тада, услед разних узрока, спољних и унутрашњих, поче показивати знаке болесна организма. Чим би се каква прилика указала, да се границе српске државе могу на југу проширити, на рачун царства византијског, Немања одмах успешно прии свој план и присједињује од Грка звучете градове и области своји државин. Али исто тако, чим би био натиал, да попусти још онда јачој сили византијској, он одмах праћа те исте градове, ну ипак не напуштајући мисао: да згодном прилином своју спољну политику настави у истом правцу. Наследници Немањини, ма да су пред собом имали обележен правац те спољне српске политике, ипак, неки због спољих унутарњих непри-

лика, а неки због догађаја, који се дешавали у суседним им земљама, нису отпочињали у суседним им земљама, нису отпочињали у суседним им земљама, нису отпочињ

једнице одбору кадилите комисије, која ће се састојити из старешине одељк, у коме је пред дотичне свештенике и једног општинског одборника, кога ће председник општине одредити.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Личне вести. Председник општине београдске г. Н. Татић отпавао је у иностранство на двадесетодневно одсуство ради лечења. По решењу одбора општинског од 12. фебруара 1893 год. места ће у председничкој дужности заступати мајстарски члан суда г. Мијајло Јовановић. —

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(По стенографским белешкама).

Дрвна 9. Јануара 1893. год. у Београду

(Почетак у 5 часова по подне)

Председник. Господо, састанак је отворен. Молим вас да саслушате протокол прошле седнице. (Секретар чита).

Је ли ко што добро уведено у протокол?

Павле Цветковић. Ја дижем да смо ми прошле седмице и те ревизи. За механичким сеоке водовод плаћено било је разредно тих 12000 д. те за суд који да није ко год проитересан и зна буде, онда да ми се одузме право које ми је дато (чује се: тако је! то и треба да се уради).

Председник. Ви сте, господо, одредили г. г. Др. Наполу Хаџи Николића и Јову Ристића те су с општинским лекаром имали и разгледали где би се могла смештити болница за заразне летње болести. Они су то и учинили и до нама ни се нуда г. Јована Ивића свештеника за привремену болницу. Питам сад ја, шта ће ми, и ће је зграде ово за 180 дин. месечно. Прво, о томе опорезују ми ово поништи и ја сам хтео с тиме да ступим у погодбу и прекинем ову ствар, јер ако ће ми се

ални би се дужала општина. Ово што је се пре одузимало, то је с тога што су пре трговци — дакали месо којим, па су на томе и зарађивали, док данас то којима ради, па чега ни и нешто зарађивали, па чега ни и нешто зарађивали, па чега ни и нешто зарађивали

БРОЈ 8. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 8 дин.
на пола годину . . . . . 4 дин.
за страно земље на годину . . . . . 9 дин.

ПОНЕДЕЉАК 22. ФЕБРУАРА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ДИН. ПАРА СЕ ВРОТЕ
Претплату даља слава упутницом на општински суд и ово нарекодијације на уредника
Рукописи не враћају се
Неплаћени писма не примају се

ГРАЂАНИМА ГРАДА БЕОГРАДА

Србија слави сваке године 22. Фебруар — најзначајнији и најсветлији дан у новијој историји српскога народа — као успомену на обновљење српске Краљевине и на почетак краљевања младога Александра I. Краља српског, потомка српских ослободилаца, славних Обреновића.

Народ српски радосно дочекује овај дан још и с тога, што га подсећа на славну прошлост српску и буди у њему наду на сјајнију будућност.

Престоница српске обновљене Краљевине неће пропустити, да и ове године тај дан прослави на достојан начин и тиме изрази своју љубав и оданост према своме узвишеном Владару, миром помазаноме Краљу српском, Александру I.

Домови грађана београдских биће тога дана окићени народним тробојкама а у вече осветљени.

ОД СУДА ОПШТИНЕ ВАР. БЕОГРАДА 20. ФЕБРУАРА 1893. ГОД.

ОБЈАВА

Суд општине београдске објављује грађанству нар. Београда, да је одбор општински у седници својој од 16. Јануара 1893. год. решио, *да се приреч општине београдске од дводесет осам од сто (28%)* од непосредне порезе, установљен решењем збора од 30. Марта 1892. год. АБр. 6219, — од првог Јануара 1893. год. *укине.*

Према овоме грађани београдски немају више плаћати на име општинског прireза од 1. Јануара 1893. год.

Од суда општине вар. Београда 18. фебруара 1893. год. АБр. 348.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА

На основу члана 56. закона о избору народних посланика, Суд општине варошн Београда објављује грађанству, да ће се на дан 25. Фебруара 1893. године вршити избори народних посланика у овим местима:

За кварт дорћолски

У основној мушкој школи (Душанова улица).

За кварт палилулски

У основној мушкој школи (Школска улица).

За кварт теразиски

У основној мушкој школи (улица Два јаблана).

За кварт варошки

У основној мушкој школи код Саборне цркве (Дубровачка улица).

За кварт савамалски

У основној мушкој школи (улица Краљевића Марка).

За кварт врачарски

У основној мушкој школи, спрам нове болнице (Пријепољска улица).

Од суда општине вар. Београда 16. фебруара 1893. год. у Београду АБр. 966.

Наредба

Суд општине вар. Београда и по други пут, а у свези са својом наредбом од 27. Нов. 1892. год. АБр. 11644.—

Наређује,

Да се тротоари одржавају чисто и сви њих блато и лед уклања.

Ово треба чинити ради лакшег и сигурнијег саобраћаја као и углед престонице.

Ко би пренебрегао да по овој наредби поступа, казниће се по § у. 326 кривичног закона.

Од суда општине вар. Београда, 15. фебруара 1893. год. АБр. 974.

ОГЛАС

За смештај канцеларија грађевинског одељења и управе варошког водовода суду општине београдске потребна је зграда са десет до петнаест одељења од 1. маја ове године.

Одељења треба да буду једна, а зграда по могућству у близини општинског суда.

Писмене понуде имају се до краја овог месеца поднети председнику општине.

Од суда општине вар. Београда 5. фебруара 1893. год. *Абр: 644.*

ОБЗНАНА

Дешавало се и догађа се, да сопственици кућа, које су са новим београдским водоводом спојене, а наročито инсталатери, при инсталисању водовода у појединим зградама, и пре него се инсталација подвргне проби, отворе општинску славину, која се пред водомера налази, и воду употребљавају.

Овакав рад сопственика кућа и инсталатера противан је члану 1. правилника за инсталисање водовода по кућама јер и тај део водовода све до места на којем је постављен водомер закључно, спојница је општине. Одржавање и руковање са њим само и искључиво врши управа водовода.

Онакав рад инсталатера противан је и чл. 3. поменутог правилника, јер инсталатери су управо дужни, да воде обилног рачунају да при свом раду ни најмање кварта водомеру и његовим саставним деловима му у ком погледу не учине.

Отварање славине општинске пре извршене пробе инсталације и на тај начин употреба воде, носи собом собилне последице по сопственика куће, јер не заштићен од могуће појаве узлед непробаних цеви, те и управа водовода у њиховом интересу, а с погледом на чл. 1. и 3. правилника за инсталисање водовода, узимаће од сада строго такав рад у оцену, сматра ће га као одајање воде пред водомером, па сопственику куће забрањује употребу воде и сем тога полицијa и казни по § 326 кривичног закона како сопственика тако и инсталатера.

Бр. 120
12 фебруара 1893.
Београд

Управа водовода

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

9. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

15. фебруара 1893. год.

Председава као одн. г. Михаило Јовановић као најстарији члан од г. г. Вас. С. Чистић, Ника Николић, Милоје Јаковљевић, Никола Ј. Хаџи Дими, Перо М. Милићевић, Гргур Николовић, Сашка Стојковић, Ст. Павловић, Јован Ристић, Мих. Павловић, Др. Ж. Петровић, Светозар Павловић, М. Јовичић, Сима Р. Марковић, Никола С. Ристић, С. Стојковић, Михаило Михаиловић, И. Спасић, Алекса Стевановић, Стеван Нешић, Дим. А. Анђелковић, Св. Стојковић, Урошу Богићевић, Јеврем Вирошевић, Ник. Младеновић, Тих. Ј. Марковић, Јаким Ђорђевић, Стеван Куртић, Вас. И. Димитријевић, Тодор Чуки Стеван Ш. Дорословић, М. Ј. Антуш.

I.

Прочитан је записник одборске седнице

ЦАР СИМЕОН-СИНИША НЕМАЊИЋ ПАЛЕОЛОГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

НАПИСАО

РАДОСЛАВ АГАТОНОВИЋ

(Са једном лиценском сликом)

НАГРАЂЕНА ОДЛУКОМ ВЕЛИКОГ ДРУШТВА ПОДМЛАДНИКОВА НАГРАДОМ)

МОТО:

„Разнородно какво начаћни ово, ће читаоцу обкаћити, ако ради дође бићемо то учинили и ћемо ће!“

Текст, Арх. VI. III. стр. 65

УВОД

(наставак)

Осваја ја је већ доста, али час полазка на Цариград као да још не беше куцнуо. С тога, чекајући и последњи кусић тога часа, Душан се стара, да своју пространу царевину изнутра репрезентује и учврсти. На кад и то сврши, и кад српско уклоњи све непријатеље, које му пречаху са стране византијског краља Јудиша и босанског Котроманића Стевана, Душан свечано приступа одузимом полазку своју мотиву, којој чежи већ двадесет и четири године своје знамените каријере. Али, сналаја је судба у руками Вишњега.... У тренутку, када је Србији најпотребнија једна гвоздена рука Душана Силног, једно јуначко срце, одлучност и чврста воља једног највећег Немањића, ... у том тренутку.... смрт скоси краља двадесетом оруг ногом, те остаи бедни Цариград, да још дуго тешко издише под пратском својих ројевних трупа, а Србију нагна, да жалосно париче за изгубљеном славом и великим својом, коју имађаше за живота свога прво цара Душа.....

— — — —

седнице дозвне 6 фебруара 1893. год. и прилаже је без икаких имена.

II.

Председништво иноси одбору на одобрење молбу председника општине г. П. Татића, којом моли за двадесетодневно осуство ради лечења.

По прочитаку те молби АБр. 886, одбор је решио, да се поменутоме општину П. Татићу, уважи молби и да двадесетодневно осуство, које је му је рачунати од једнаиестог фебруара 1893. год. закључно. У оних двадесет дана осуства неће се урачунати и нет дана, добивених од суда општинског решењем од 10. фебр. 1893. год. АБр. 865. За време свог осуства да врши дужности председника чини суда г. Мијаило Јовановић.

III.

По прочитаку акта истражног судије за вар. Београд АБр. 807, 824, 859, и 812 којим се тражи уверења о владању и имовном стању извесних лица одбор је нашао, да је Јован Мирковић, предузимач добре владања и средње имовне стање; да су Милошев Р. Мајинковић, Јован Илић, и Дим. Вељковић, бив. чесници опште добре владања и добре имовне стање; да је Макс Рајзнут добре владања а сиромашног имовне стање; да му је Карло Фогзер неимовит; да суд за изјаве и имовно стање Бортолда Миловића узима управитеља III. бенер. гимназије; до му је Сретен Симоновић, слуга непознат.

IV.

По прочитаку пописнице комисијског Бр. 140, одбор је одобрио, одређену осу у улици Булевар и у новој улици од Булевара према позорипту.

V.

По прочитаку молбе Аврама М. Наумова инж. тех. АБр. 873 којом тражи уверење о свом пређашњем звању и питања ради преписа школске јерејске општине о легат молби АБр. 910, одбор је изјавио питање, да се Авраму М. Наумову може дати тражено уверење.

VI.

По прочитаку молбе Луб. Кларића, проз. Вел. Школе АБр. 1087, којом моли, да се ослободи дужности члана стално повереништва за надзор при трговачу електричног осветљења, одбор је решио, да се уважи останка Луб. Кларића као члана стално повереништва за надзор при трговачу електричног осветљења, а да се на његово место изабере Јован Ђорђевић, професор Вел. Школе за чланство стално повереништва за надзор при трговачу електричног осветљења у Београду. Избор новога члана стално повереништва да се остави за идућу седницу. —

VII.

Председништво известило одбор, да је Управа вар. Београда актом својим АБр. 671. спровела општини против министарства унутрашњих дела, у коме се свештено суду достављењем, да буде при руци комисији народног друштва, која ће имати да одреди место за пресељење зида друштвених. Одбор је примио к знању овај преписе министарства. —

VIII

Председништво иноси одбору на решење молбе школског трећега београдских, којима моли да се ослободе дужности пристојничке.

По прочитаку тих молби АБр. 778, 794 и 1089. одбор је решио, да се молба Јована М. Тадића одб. не уважи, пошто му је ово једина дужност коју има као трећаник бесплатно пружити: да се уважи останка на дужности пристојничку молитвеника Косте Б. Михајловићу, Николи Милићевићу, и Ђорђу Б. Вељковићу, а за њихова места изабрати су за пристојнике: Петар Лазаревић тргс., Никола Трандафиловић кавеција и Дим. Вељковић бакалин.

IX.

По прочитаку акта Управе вар. Београда АБр. 1206/892. којим се нарочују о бору, да донесе доношњу одлуку о подизању зграде за топовидерску полицију, одбор је одлучио, да се овај предмет иноси на данашњу ред. седн. кад се буде решавало о 6-тој општинском за 1894. год. те да се тек тим пропашом у буџету предвиди потребни издатак за ову цел. —

X.

Председништво иноси одбору на решење известиоце повереништва, изабраног у седници одборској од 22. Јан. 1893. год. АБр. 564 ради уважења под закуп зграде за школу за „Чубурин", којим се известиоци преноручује одбору, да се за ову цел узме под закуп зграда Михајла Јовановића вад. надзора под садашњим у известиоци положима. По прочитаку тих известиоца АБр. 1092—1095— попуде Михајла Јовановића АБр. 1091 одбор је после поновљеног гласања са 14 гласова против 13 (пошто је и председавајући гласао 6 се уздржали од гласања) решио, да се за смештај школе на „Чубурин" узме под закуп кућа Михајла Јовановића од зидара на две године и за месечну цену од осамдесет динара и под свима осталим погодбама, што су у овим известиоцима побројане. Закупна цена има се плаћати за ову 1893. год. из партије буџетом одређене на непредвиђене трошкове а после да се у буџету расхода и овај издатак предвиди. —

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Благодарење. Данас пре подне баве у саборној и осталим београдским црквама благодарење у славу успомене на пр глас српске Краљевице и ступање на престо српски Његовог Величанства Краља Александра I.

Вароши ће пресо дана бити осигурана заставама а у вече осветљена.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(По стенографским белешкама)

Држан 9. Јануара 1893. год. у Београду

(Почетак у 5 часова по подне)

(председник)

Дође ваше г. Пера пека општина, као кућа, код које треба матери да, шта треће нешто ће ти дати од једне или друге врсте, па пеки куће где га нико рођендане — нешто ће, наравно, предходно измери и види да је дета мера по тежини, пети квалитет, и пети број.

Члан судија Самуј. Ово су дене добијене на основу утврђених мустара. И ја изјавио да ће бити много мање апотиорбе кад се ово реши, него кад би се сваки мус морао да куповали по мало количине. Ако пеко да уредно извршавамо материјал за годину, ми ћемо моћи узети за педа године, али пеки да се избора чини по мустрама. За избору и прије материјал мотра би се одредили трн одборника, и сам би моги тражити материјал, па ако пеку боли и јестанији да онде учу. Ако не би било утврђених мустара и пеисста учута за живу, онда би се дело десити да се овоме или овоме за зубак узме нешто што није најбоље и најјев тавице.

I.

Кратки преглед историје епирске деспотовине, од почетка XIII века, па до пропасти њене државе XIV века (1340. год.).

Да бисмо могли разумети политичку ситуацију ових земаља, које улазиду у састав „епирске деспотовине", у време кад потпадоше под круну српског царства, потребно је да бацимо један летимичан поглед на раније историју њихову. Јер те земље, још од почетка XIII века не беху састављи део византијске царине, под непосредном управом царградских владавина, већ засебна, самосталиа деспотовина, која се звала: *епирске деспотовине*, имајући за своје владаоце деспоте људе из дома *Анђеловића*. У састав епирске деспотовине, у главноме, улажаху ове области: *Епир*, северни и јужни, *Акарнанија, Етолија и Јелинске Влашке*, ма да се по пекад и у њима јављаху и независни деспоти од епирске деспота. С тога, описујући историју епирске деспотовине, као целине, говорићемо у исто време и о судбини њених састанника, до доба, када се буду јављале као засебне самосталне чињенице.[1])

Све до почетка XIII века, Епир заједно са околним областима потпадао је под власт византијских царева. Ну када године 1204. године, западни европски владаоци, предвођени IV крсташког рата, заузеше Цариград, место Јерусалима, и неки део византијскога царства, тада и Епир и остале њему суседне земље заузеше: неко тај латински западни владаоци, а неки доказавше у своје руке и домогоши, који се проглашене самосталима у тим загарављеним покрајинама, и назваше себе *деспотима*, за разлику од латинских владалаца, који се ту зваху: барони, гроФови и т. д. дајући таке називе и својим земљама.[2]) На тај начин, Епир је заједно са Етолијом и Акарнанијом, још од почетка XIII столећа чињио засебну самосталну деспотовину, под управом својих владалаца из дома Анђеловића. Ти деспоти епирски утврдили су за себе наследну власт, која је трајала час и после, пошто је неки део тих западних домљана био 1261. године изгнан на Епира Владе Анђеловића у Епиру, Етолији и Акарнанији трајала је од 1205. до 1318. године, када је последња представница те династије, деспот *Томе*, синовац Михаила III. Котруле, био убијен од стра неваках[3]) грофа Кефалоније и Занте, који не том заклада целим Епиром. Ну и њега наскоро, 1323. убије његов рођени брат, *Јован II Дука*. „Anguelo-Comnenus" деспот етолски, који се бно оженио Јелом Палеологиком Јером протостатијара Андроника Анђела.[4]) Он заклада целим Епиром и Акарнанијом, а Етолију је неђ раније њиме у својим рукама.[5])

---

[1]) Да ими се не би сви распрали и сувише проширили ови наши одељци, ми ћемо за место навођења историјског материјала епирске деспотовине и њених састанника, који би нам сувише морао отеш, одмах за овом Деспотовину говорићемо једно ово, нашавши за најбољи извор обавештења. На њој ће ову, главне и прелазне моменте грађе наћи сваки ових објеката.

[2]) Гавријел Дестуније „Историја славља." II. дел. глава I.

[3]) Ibid. — Гавријел Дестуније „Историја славља." II. дел. глава I. — Ио Нарду „Свештеници грко-словенски" п. 525. том убијен Томпсон, када је имо Павлош и не Рома.

[4]) Нард „Свештеници" 529.

[5]) Дестуније „Историја славља." II. II. Chrs. Rodacki: „Histoire de Scanderbeg et Turcs et Chrétiens au XV siècle." Introduction p. XXVI — XXX.

(настанше се)

У осталом вама је стигао, па решите како хоћете.

Димитрије Милојковић. Ми нисмо добијемо жустре и јако нам се допада што нам је дао ове информације, али нисмо видјели да се добија буре. Да бих ово ја то или да се строго пази при примању, за ово не одговара мустре да се од бацује.

Ја мислим да треба да се у условима оцени мустра, број табака и велика лица и ако зове то да се прими од набављача над се материјал непорукује, нека се прими, а ја се таса примам та да не допустим да се место бијеле шутра зовије.

Милија Рајковић. Зна се колико табака има једна реа, а и техника је од 5, 6 и више оцита утврђена. То такво мјерило ми набрисе. По тој, г. Милојковићу, нисте с тим ограничени радили ни за то и нисте.

Председник. Пристајете ли на ово што рече г. Симић: да се материјал набавља за 6 месеци и да то траје тро одборника, који ће имати да се увереју да ли материјал у свему одговара постављеним условима? (Нема се тако!)

Глиша суда. Симић. Чита даље протокол државе лицитације о оправци шанца у западу коничких и коларских послова (одобрава се)

За тим: о набавци сала. (Одобрава се)

Послије о набавци 25000 ока зејтина за осветљење општинских зграда, Јанићко Константиновић из Свилерева пуди по 7 ара. 100 кила. Јамо је било 12 дан.

Милија Јовковић. Ја држим да је нема ово скупа за то што су давао месечно 5½ и 5, 65 ди. 100 кила.

Светозар Стојановић. Изгледа доиста да је ова ствар нешка прима цени жито, али ни вама да знате на уму да ово непорузе трећ годину дана те ни поимено нити ће бити до године. Друга би ствар била кад би ово увели месечне од год на за 3 месеца, а друга опеде године и у тому случаје колико год треба.

Ја сам за то да се ово одобри.

Милија Јовковић. Ја би желио да ми се каже колико год има да да?

Глиша суда. Симић. Колико затреба општини и колико ова зградама да узме до исте количине 25000 ока.

Стојан Најдић. Ако ли нешка количе је потребно прећи године та количи треба да се одреди прем броју стоке и прошлогодишњем утрошку а не на памет.

Председник. Да останемо онда ову лицитацију за другу пут.

Глиша суда. Симић. Чита лицитацију усмену за давање под закуп права за наплаћ меса са обала тамне и дунавске. За тим чита услове. (Цена износи 10000 дин.)

Никола Пантелић. Ја могу да потпуно поимам да је општина у праву да да под аренду месак који се нади на Сави и Дунаву, али не могу да поимам с разумом да ех наплаћује и на месу који се довози са стране. Кад једни трговац плати бућурлуку, плати обавезницу, на пијаца и месте где му је дозвољено, да продужи ствар по своју нову.

Председник. Ово има да се реши: хоћемо ли да наплаћујемо таксу и од страних месара или од наших само. То је главно питање: хоћемо ли да се страно не треба наплаћивати.

Др. Никола Х. Николић. Ја мислим да ни нешко право да наплаћујемо таксу на месо које се доноси са стране него само на оно које се са овога и дунавске обале увози у варош као ваш месак: (чује се: да се избришу ове ријеч се увози са стране!)

Никола Пантелић. Лакше годиће дат је био месак под аренду него тако као и ове године, али над су се грађани жалили, одбор је оборио ту таксу и осталу је тај да се ни дунавски не сви наплаћује. Одбор је расподиједио ову ренисицу то, што ће увозити са стране плаћају бућурлу, трговцима, плаћају општини и др.

Драгутин Петровић. Ја мислим, господо, да заигубимо ово оног питања. Ово треба да буде тако уређено, да и једна и друга врста меса подједнако плаћа — и она која се увози са стране, и она, коју ми природа сама друже. За њега да онај који доноси месак са стране, да га може дати јефтиније од онога који га плаћа на обали? (Те би значило ни ваше ни моје него да ми сами одбијемо један приход који нам природа пружа.

Никола Пантелић, Г. Претседник каже: да што да се дође конкуренција страним месарима? За то што ова плаћају обавезницу, плаћају за општина сва плаћа, док други то не чине. Општина дакле има од њих користи — а не ваго се зависи да они ништа не дају.

Председник. Има користи, али мање него од других месара.

Стојан Најдић. Сада је два динара убини метар меса, а како се ове таксе удоји биће и веће. Ја ти право и је ли могуће толико плаћати месак, односно сваки. Ја плаћам за ће треба. Само ако би ово остало како, онда би мала била цена од 10000 дин. Требали би да буде 20000 дин.

Јов. Мијајловић. Ја, господо, поштс нас окружује овде и Сава и Дунав, то ни изнова довољно нашег меса за њихове, да нам онај са стране и није потребан. У осталом ако нешто ће доћи и страног меса са стране, нека учини ако и нашта. Неби било право да онај са стране може да га да јефтиније него овај који га води ту на обали. То је ствар. Кад браћа Ђорђевићи донесу дрва, нека плате, кад пекар, нека плате, нашто ово ни Сава и Дунав на њега неће, чује се: ваше месо неће доћи (ако ни потребе). Но ако које ствар добар као плаћарин, нека се пропеје на ће се добити онаки какав на Колубаре. Ако не бали нисте наплатет, ово приближно нети

Ја упрао и нашам од куда би општина могла подмирнати своје потребе, ако не ови напаћени приходе и т. д.

Светозар Стојановић. Ја се чудим да власници господа — у месту да бране интересе општине — тражи да општина нема ниста прима наплате приходе на месак увежен са стране. Ма ово за такви да је ово општина наплаћивала (чује се: није!)

Ја држим да нашо овога права и баш и кад би нам ово било у питању, ми не треба овако олако да га напустимо. Ми хоћемо да ослободимо таљигаше, хоћемо да је јефтиније него и много друго што нта, и онда од куда ћемо да прибавимо велико новаца које треба за плаћање натрпељења које управа нар. Београда граби, да ће да подмирује друге потребе? Ја мислим дакле да морамо задати обвилаз ра чуна о нашим приликама и потребама и да се ме смемо тако олако одрицати појединих својих права, која нам доносе натрпељене користи.

Глиша Стојановић, Ја би желио да се питао и прочити протоколи данске лицитације о тоне месу. Ако остане ова такса, ја тражим да се новима лицитира јер сам уверен да ћемо добити 3000 дин више.

Председник. Ево вам протокол. (Глиша Симић прочита) Одобрава ли се ово лицитација. (Не одобрава се).

Никола Рајковић. Ја мислим да би било боље да се избришу на услова такса од које месна неће да се стоји на метар јер количину да буду мала, средња и велика, а то није ово једно.

Драгутин Петровић. Ја мислим да је ова ствар врло важна. Ово је такса на кола, а ко ће хоћемо на метар да рачунаје, можемо и тако — јер нисмо права на то.

Др. Никола Х. Николић. Ми треба да имамо и то на уму да због великога света може да буде поплаве, и да ми морамо доносити месак са стране, те да тога не смемо са прописаним метром јер је и тако велика кола месна.

Председник. Одобрава ли се ова лицитација или не? (Не одобрава се) Дал доћи питање: хоћемо ли уврстити овде само нашу месну ране и ову са стране. Сваким питања: ко хоће и месак са стране, нашо: — за; ко хоће само наше месак, нашо: против!

Усвојено без меса са стране.

Председник. Чан. нашт. Суда г. Ђ. Симић има један предлог односно зграда и намаште такве за жерене. Изволите чути. (Г. Симић чита).

Од стране трговаца, господо има много жал да због ове такве и сад. Управа в. Београда управа за општина одговори за што је то.

Стеван Куделић. Господо, ја сам потпуно за то да се ово предлог усвоји. Иначе на свету нема, да једна земља има своје домаће производе удара високу царину, осим Србије и Турске. Свака држава иде на то, да власита свобрадзај трговини и гледа да се власиом увека благостање народно. За то ја у интересу српске трговине одобравам овај предлог и молим да би ово право да га сви једногласно усвоје ово.

Председник. Усвоја ли одбор овај предлог? (Усвоја једногласно).

Ја сам вам господо позвао синоћа у преписку будет општинским на прегледе. То сам ја ово с тога што нијамо времена ни за решење жетве; зер је држим. Синоћ. истекао рок најдаље до 20 јануара.

Да би се из преже овај будет решио и послао, молим вас да одредите једну комисију да га прегуа и одбору поднесе. (Усвоја се). Добро. Изаште ли одређени чланови за комисију. Моје је мишљење да уђу сви одборници: г. Марко Стевановић, Стеван Бурчић, Јуба Марковић инжењер, Никола Пантелић и Димитрије Милојевић и то тројица до могу најновијено родити.

Усвоја ли одбор ову кандидацију? (Усвоја).

Пошто је већ доцкан то закључујем седницу.

Састанак је овај трајао до 8½ часова по подне.

Књижевни оглас

Излазила је из штампе књига

БУРАЋ КАСТРИОТИЋ - СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(С једном генеалошком таблицом)

Цена 1 динар

Књига је она награђена од општине београдске прном надоелинском наградом од 1892. г. према одлуци академичког савета Вел. Школе као корисна и корисна књига.

Препоручена је на подлистка „Београдских општинских новина“ о трошку општине београдске.

Излазила је нова књига

ОД СРЦА – СРЦУ

написао **Јан. М. Веселиновић**

Издаје књижара С. Николић-Лала

са пет слика и шаљиве, хумористичке

Добричине — Пашенин — Робијашица — Пустињик — Божићна радост

Цена 1 а по дин. за 5 књига једно бесплатно

Место новаца могу се послати и марке. Књиге шаљемо поштом о нашем трошку.

БЕОГРАД

Књижара В. Валожића

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска | Штампарија Петра Ђурчића, Обилић, венац бр. 14 | Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 9. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за стране земље на годину . . . . . 9 дин.

НЕДЕЉА 28. ФЕБРУАРА 1893.

ЦЕНА ЈЕ СТАЊАЦИМА 6 ДИН. ПоРА ОД ВРСТЕ
Претплату плаћа сваки уплатницом на општински суд а све преплодавање на уредника
Рукописи се враћају се
Неплаћена писма не примају се

ОБЈАВА

Суд општине београдске објављује грађанству нар. Београда, да је одбор општински у седници својој од 16. Јануара 1893. год. решио, *да се приреч општине београдске од доцнест осим од сто* (28%) од непосредне порезе, установљен решењем збора од 30. Марта 1892. год. АБр. 6219, — од прног Јануара 1893. год. *унапред.*

Према овоме грађани београдски немају ништа плаћати на име општинског приреза од 1. Јануара 1893. год.

Од суда општине нар. Београда 18. фебруара 1893. год. АБр. 348.

Наредба

Суд општине нар. Београда и по други пут, а у смислу своје наредбе од 27. Нов. 1892. год. АБр. 11644,—

Наређује,

Да се тротоари одржавају чисто и са њих блато и лед уклања.

Ово треба чинити рано јаким и са гурнијег снобраћаја као и уздуж престонице.

Ко би пренебрегао да по овој наредби поступа, казниће се по § у 326 кривичног закона.

Од суда општине нар. Београда, 15. фебруара 1893. год. АБр. 974.

ОГЛАС

За сменитај канцеларија грађевинског одељења и управе варошке водовода суду општине београдске потребна је зграда са десет до петнајест одељења од 1. маја ове године.

Одељења треба да буду једна, а зграда по могућству у близини општинског суда.

Писмене понуде имају се до краја овог месеца поднети председнику општине.

Од суда општине нар. Београда 5. фебруара 1893. год. *Абр: 614.*

ОБЗНАНА

Дешавало се и догађа се, да сопственици кућа, које су са општим београдским водоводом спојене, а нарочито инсталатери, при инсталисању водовода у појединим зградама, и пре него се инсталација подвргне проби, отворе општинску славину, која се пред водомера налази, и воду употребљавају.

Овакав рад сопственика куће и инсталатера противан је члану 1. правилника за инсталисање водовода по кућама јер и тај део водовода све до места на којем је постројен водомер закључно, својина је општине. Одржавање и руковање са њим само и искључиво врши управа водовода.

Овакав рад инсталатера противан је и чл. 3. поменутог правилника, јер инсталатера су управо дужни, да воде обављног рачуна, да при свом раду на најмање кварв водомеру и његовим саставним деловима ни у ком погледу не учине.

Откривање славине општинске пре извршене пробе инсталације и на тај начин употреба воде, носи собом озбиљне последице по сопственика куће, јер не заштићен од могућне појаве услед непробраних цеви, те и управа водовода у њиховом интересу, а и погледом на чл. 1. и 3. правилника за инсталисање водовода, узимаће од сада строго такав рад у обзир, сматра ће га као одвајање воде пред водомером, па сопственику куће забрањене употребу воде а сем тога подвргће и казни по § 326 кривичног закона како сопственика тако и инсталатера.

Бр. 120
12. фебруара 1893.
Београд

Управа водовода

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Избор народних посланика. 25. Фебруара 1893. год. извршен је избор народних посланика у целој земљи па и у Београду, за трогодишњу периоду Скупштинску 1893, 1894. и 1895. год.

За овај избор изашло је бирачких листића 5760, а од овог броја добило је и гласало свега 4259 гласача, и то за листу Дим. Стојановића и другова 2757: Н. Пашића и другова 1034; Стојана Новаковића и другова 425, и Петра Татића и другова 43.

Према овоме за народне посланике за нар. Београд изабрати су г. г. Дим. Стојановић мин. финанција, Димитрије Стаменковић трговац Никола П. Пашић, бив. министар председник и Стеван Инковић индустријалац.

Гласни бирачки одбор надао је јуче изабратим пословинима посланичка пуномоћја.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(По стенографским белешкама)

Дужна 16. Јануара 1893. год. у Београду

(Почетак у 5 часова по подне)

Председник. Има нас довољно да можемо радити. Седница је отворена. Изволте чути записник прошле седнице. (Секретар прочита).

Има ли који што да примети на састав записника? (Нема).

Усваја ли одбор записник? (Усваја).

Господо. Кожевина буџетска, коју сте ви изабрали да састави буџет општине београдске за 1893. годину у договору са општинским судом састављена је буџет и поднела свој извештај. Изволите чути. (Секретар прочита).

Сад да пређемо на сам састав буџета. Хоћете ли да га прочитамо прво онако на онда да говоримо у пачелу и за тим да пређемо на поједине тачке, нек да прочитамо тачку једну и поштто је решимо да идемо даље. (Чује се: прво цео буџет).

Јаков Бадовинац. Моје је мишљење да читаво тачку по тачку редом и одмах о свакој да решавамо, јер нам није нужно онако читати цео, над сам добили у прпису и сви га пред собом имамо.

Стеван Трубић. Поштто се чује, да би неки желели да се чита цео буџет, а г. Бадовинац опет жели читаву по тачку, природно би било да се прочита цео буџет, на онда да се о целом буџету води начелна дебата па тек онда да се пређе на појединости. Нежно би то читање заузело доста времене, најмање $^2/_3$ а може бити и читаи сахат, а да не бисмо ово тога дангубили, јер ово сам буџет добили у пресиу пре него јако дана и читали га, дакле да би згодније било, да једни од чланова буџетске комисије каже пред одбором шобуде, које су повеременитпо руководиле у овоме послу, па кад се то сврши и у начелу се буџет усвоји, да читамо тачку по тачку и одмах да решимо. Тако моје мишљење.

Димитрије Петровић. Држим, да је генерална дебата излишна, пошто општина мора имати свој буџет. С тога сам да се чита свака тачка понособ и ако по ито има приметити ми примети на после одмах и реши.

Јаков Бадовинац. Хоће ли одбор да читано тачку по тачку и да одмах о истој и реши, а сад је питање о нашем или нашем додатку, то да нам један члан комисије објасни? (Хоћемо)

Има реч г. Бурчић, члан буџетског одбора.

Стеван Бурчић. Ја мислим да би добро било, да поменуто како ће почитати новоизвршени речи рали објашњења, па онда да пређемо дакле читању. (Врло добро).

Господо! Као члан комисије имам да вам кажем, да је изабрана буџетска комисија од стране одбора, заједно и спрезајући са општинским судом, свестрано и с особитом пажњом прочуваша буџет, па је нашла, да се буџет ове општине у минулим годинама јако спрамљају са дотичном, и ако буџети прошлих година,

ошко, како су подносиоци одбору, позивају више. Тако и, пр. у последњој години износио је до-ходак 182267 динара. Закључни рачуни за про-шлу годину још нису стигнули. Ми смо у јануару месецу, те какве још нису закључене, те према томе незнатно колики ће доходак бити за прошлу годину, али вероватно изгледа, да ће у минулој години бити велики доходак.

Исказали смо те тачке, да је било у 1894. и 92 годину доходака, који је задатак био да буде, да ову годину, ставимо на њихову основу и да уделене издатке, који ће они опет-тичким одговарати приказима. Једном речи, ми смо, радећи овај посао, увели на погрешно прошло годишње добивено приходе и у ову годину уде-сили издатке према фактичним приказима.

Овако подешен буџет и ако смо имали кратко време на расподожењу, ипак је сестрано испитан и назначно сколиком, а износи у суми од једног милиона и седамсот и седам хиљада динара, то је приходе, а расходи су мања од 12.586 динара.

Ми смо овде остали верни оном старом обичају, који је и до сад био, да буџет трошар-ење и новог треба сачињавају засебно буџете. Прихода од трошарине може се употребити само за ону годину за коју буџет буде. Тако исто бу-џет новога трошка има своје засебно определење, те и виша од тога не може да уђе у општи буџет ни засебно.

Ми смо имали тако далеко жељи одговара-рема оправданој жели београдских грађана, да се дамбине смање. — Да смо буџет општински састављали тако, као општ прирез од 20%, и од 8%, може бити са симе умањит. Те је у про-шлој години износио велику збору, од прилике око 180,000 динара. Једном речи, ми смо уре-дили, тако да буџет прикаже сва издатка сваке године, а нема дефицита. Дрзни ће бе ово-ја-вити умањење прireза бити радосно мад реклено од грађана београдских (чује се: хоће!)

Господо! На завршетку имам још да кажем-ри преузимању и саставу буџета имало је не-лиција, које су нас задржали скоро из ока дана и ако би произвели оне сада добили, не бисмо могли бити готови до 20. Јануара, докле нам могли бити готови до 20. Јануара, докле нам је Државни Савет рок остављо — с тога би жудро и практично било да се у добите одрави чимо само на неједне важније тачке: у осталом то је стар самог одбора, а за ово имамо са-мо ове желу јер нашто би требало ове седнице. Међутим поменуће се буџетска трудила да по-нерске одрада. Ово је наша буџет, који није општинам, заиштева и нарочито, него је израђен на основу стварних прилика у протеклој години (хвала!)

Председник. Хоћемо ли тачку по тачку? (Хоћемо) Имаоте реч. (главни књиговођа чита).

Чланови Суда Општ пректа позивају: такса на мале и велике кише 50 дин.

Јеврем Бирчанин. Да прегазимо ово ће и та тако незнатна такса у буџету! Ту треба из-бришати.

Председник. Та такса и није метута у бу-џет по којима приходи од ње; ми тако ово-би се могли слободно изостанити, исто је ствар-ћена за то да се сирот право које општина има. Ако буде та или ова кише — добро: ако не буде — опет нашто, јер нам право остаје.

(Прима се и она и следеће позиције).

Чланови суда Општ пректа: Од приледа проститутки 5000 дин.

Др. Никола Х. Николић. Ја мислим да ово позицији нема места у буџету и да је треба изостанити. То што би општина ту изгубила надокнадило би још се тиме што би се општи-ских лекарима дала у године мања плата, јер би та такса, за прегледе проститутки, у место општини, прикладно да се сад поступно плаћа.

Председник примећује још да комисије, да се-прегледе не врши како треба и да би и у томе важно пропишути друкче поступање. Док сам ја-врши дужност санитетског лекара, нисам сам-прилике да видим да се те јавне женске врло-вечору, па ипак више и избришу се с њих онда-прилази прегледу. Те се може, док се мотри у-мојој је жући лекар. На тој начин може да се-примарије во кадкад право стање.

Ја сам хтео да се тој злоупотреби стане на пут на у место да од тадашег надзорног лекара у општини буде поставлен тај сам на-лекаре с подужностима лаптом. Ја сам тада писао писмо председнику општине Панкиј предлажући. да се прегледа врши од 2 лекара у недељу те да женске немају времена да се опиру, као сад код се то врши нам познате, већ да буду онако какве су — али то више прикладно, већ је увођење да 2 лекара врше прегледе или у заводима. Тим прилаком користи се цео општинских лекара те је одређена такса на прегледа од 2½ динара од којих 1 динар припада болничком фонду, два динара општини, а 1 лекарима, али тако да је Хаци Јанић имао двоструко дело, а ја једно право.

Др. Никола Х. Николић. Господо одборници! да се та дворе избришу, а да се прегледа про-ститутки врши у кварту од 2 лекара и у упут-сутиу 1 чиновника општинског.

На тај начин судбоко се дарати које се шири не само у варошн него, прекинуо би-и по унутрашности Србије на општу здрав-стичку штету нашега пер-да.

Драгутин Ж. Петровић. Сам по себи овај предлог није неприкладан, али кише је палаши је добар те бих та и потпомогао, али само тако ако би изречном прописом био покрнут у у неки од ових случајева ове такси у ко-ја ће моћи да се уме наплата ове такси у ко-ристи кише. Данас ни претпеснемо будуће и овом прилаком дужни смо, утврђујући позиције рас-ходи да предвидимо и све приходе које општина има и може имати. А онај приход о коме се нема дебата предвиђен је санитетским уредбама и ни-са моралне увести. За прибирање, за обезбеђење-ћеног на дрва начин треба би особбан пред-лог који би парочито и био претресен.

Ја сам за то да ово за сад остане док из-сније не видимо; може ли се овај приход и на-ког начина целисходније заменити.

Др. Никола Х. Николић. Ми трошимо за 6 квартовских лекара по 2000 = 12000, и за-шега тих лекара 3000 = 15000 дин. Ово по-следње могло би се ово највише узнутити и ова би нека могла општина да послужи као-наплата за овај приход који би укинуло. Ја сам-ако општинска лекар с платом од 2000 дин. и мислим да је то довољно.

Председник. Да се ни надзимо на овоме-а то доцније до ће нам показати. Ово је извесно-приход на основу извесних уредаба које тај приход удостављају општини. Ми зато не треба-да се одричемо и да губимо једно своје право. Ако се жељутим кишице, ако нарочитој осени-ствари усиле осени за тај приход, онда ће бити-са симе друга ствар.

Никола Х. Николић. Ја мислим да се ово-опера за шест може поставити а да се живота-не оперн.

Председник. Да идемо даље?

Чини суди чланов чита — за чишћење улица-и живинско у берет-ски дворова 125000 дин.

Јеврем Бирчанин. Ова позиција нова је у бу-жету. Ова је била увесена од прошле општине-сте управо и ни сама се дуго држала ово тога-да ли да је задржимо у буџету или да је избри-немо. Тек после дуге и свестране обавештења-ни сво доцнији до увођења, да ова треба да-остане, пошто је чистоћа Београда једна од нај-пречих општинских потреба, и да ова држа-ваја се у буџету продужи, ма да је врло велика-ипак ће повећавати да ће се доцније нашла-тити.

Ми знате, господо, да се водоводна кола-сила, ради предавања сиромашној сиротињи од во-сокоди, по којима ћемо ми Београда одма на-ректор у Београду. На основи подашина основа-је и нам радуи. Ну ње свега довучете ми да-вам објасним, шта је ова радила под „простор-ром" у ужем смислу речи. У једно нуће, ако-на пр. 5 соба 2 ходнике и кујне — предобро-ће ако-ће радити, ако ће радити, водоводна-је комисија нашла, да у Београду има у најмању руку 32571 простора. Ова је била тога уве-рења, да ће се у 1895. год моћи да рачуна на-наплату од 25000 простора.

Као год што је ово била једна неопходна по-треба за сређивање ни тако исто и чистоћу нара-ши сматрано као једно од најважнијих здравстве-ких услова у Београду. И доцнији ставр о на-плати такси за чишћење, ни сам доцнији до уве-ђења, да општина мора узети ту ствар у своје руке, те или крајни општинске варошн у своју режију, или на другом који начин тек да то-мора бити, и онда ово узети за основ нашете

ЦАР СИМЕОН-СИНИША
НЕМАЊИЋ
ПАЛЕОЛОГ
ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА
НАПИСАО
РАДОСЛАВ АГАТОНОВИЋ
(Са једном подобношћу царевом)
(ЗАДУЖБИНА СПЕЦИЈАЛНА ДРУГОМ ОДЕЉЕЊУ ЈАВНОГ)
МОТО:
„Ромејскими земље двадесет пет, не читајући обичајно, једне године ратујући бејаше, и ромејске је земље половину освојио."
Гиб. Анн. Ш. III. стр. 65

1.

Кратки преглед историје српске деспотовине, од почетка XIII века, па до спомена прве па-ломине XIV века (1345. год.)

(НАСТАВАК)

Али ни он није дуго владао тим обла-стима. Као што лепо примећује Грего-

ра[1], „у дом њихов усели се страст за убиством, као нека заразa" те деспот Јо-вубистном, као нека заразa" те деспот Јо-вубистном, као нека заразa" те деспот Јо-вубистном

простор, одредили сто једну шкомилну тачку и не тој ће се на ону пријшну добити цијера будућом пројектовања. За то ће Београд бити када часе и полиције — моће свака кашуља и добре воде, тих њених услова за здравље.

Толико сам господо, сматрао за потребно да вакве ради објашњења ове позиције.

Шеф комесаријата Јанковић, објашњава да тих новчо се од кога простора предлаже при хода те да ниће цијера стављена у пројекат буџета.

Јовица Јовановић, Лепо се објашњава овде: те баће прихода одавле овозимо, онлакде овозимо, али се по предмећа новчо треба радити док се дође до тога прихода. Док се утврди само шкомил чишћења и новчо се од кога има напомињати, ирошн ће 6 месеца и за то време треба да плаћате а не да задржи се ни једном шрон. То ће требало уредити такво и пољодно, а да не иде ако с нишошењем буџрете. Тек тада, када би трећини видели да тај посао иде ако што каза, онда би се рачунати на неки при ход, прошла да ми се чини да је овај предмет јема нелике, и да је рано предшећи.

Стеван Курчић. Разлози, које је изнолио изнети г. Барловац, заиста су вакве али они су баш и баши узрок то сто од тр позицију у буџету задржали ми у једној мери у нолазним седница и претреси је ја сам спрао страно. Сви ти и још шшеси друге разлози, оде ни од кога не комовуте, и нас су били пољодељи, те сво се с правом питали: да ли то у истини новчо биши ако ће. На ишак ми сво лошли до убеђења: да се једном мора почети и да сво ово даје на вести. Сувше ноша да се с почетка и ко нам лашни на тешкоће, на које г. Барловац указује, али ће се и то успашкивању моћи савладати. У осшалом предлаци на простор не вара. Сви што у томе погледу наши за подвиод, нашиће и за чишћење ирошн, по томе ноће се наћи родите за прибављу материјала, јер та ина готова у подводне конвенције. С реформом ском ми морало почети, и то што пре. Несшасшта каква је сад у варши, довеста је недостајка једно пресшојше са сеш ишке шкедишше, а да и не комшоли још важнији — здравствени разлог. Да вас дакле, моших да ако оставите овако, ваше се предлаже.

Јов. Милојевић. Да се прави и да гледамо да буде бољ но што је било до сад!

Ваја Пешровић. Досад су појединци трајали кашкати по 5 н. дин. тај зуно јагње или прасе. То је било сасвим неправедно. Онај који доћера стоку на пијаи да прода вси он и плати ту такву. Тако се сауда у Шалапнаку ради. И ми сад ћемо вроисшаши пијачу марљиву на трговишше, да ће се ту стока на једном месту продавати и неће се моћи крсши. Даље ја сам да се ово изнесе у будуће.

Јашша Стојановић. Ја нисам разумео шшо је казано: хоће ли се по чеширина наплаћивати или одобрава. (Чује се: исто год се на трг доћера) На лепо, ако шшо буде онда ћемо заговорити боље радну пијачу. Боље је да ми плаћамо који куђујемо ту такву него сељак. Вероујте ми да ћемо ранше учинити ако не останимо да сваки плаћа који куи. Није свуно дати 5 н. за јагње а за 2 динара је скупо.

Стеван Курчић. Предговорник нели, да би она такса могла убити пијачу у Београду. Уверенишше је то нисао на уму, али је за сад остављено, да о томе одлуке прошше правила, а комисија која ће бубе радила, имаће на уму и то да се не оште трговина у Београду. С тога мислим да и ову позицију изнесше.

Јовица Јовановић. Зар мора да плати ону такву на ону стоку што доћера? (Не он исплаћа на једну ишшта, него на пијаи кад прода) Добро!

Председник. Усваја ли одбор и ову позицију? (Усваја)

Чује ли се даље (књиговођа чита о приходу на све до расхода).

Усваја ли одбор? Усваја.

РАСХОДИ

Глава М. Јовановић. Изволите чути даље. (Књиговођа чита).

Плата председнику 12 хил. динара.

Усе је ли одбор? (Усваја).

Председник. Чује даље: (Књиговођа чита): „Плата књиговође".

Милоје Радовић. Ту је плата ваше исшшка.

Председник. Добар радјеник треба добро и да се плати. У народној банци плаћа се много више т. ј. 5 хил. динара а међутим овде су послови много већи но тамо.

Стеван Курчић. Књиговодство нише новчо је до даље просто, и од кад знамо садашњега књиговођу, сад је дуцо вљежбаносши. Данашњи је књиговођа, како сам слушао од других људи а и сам се увјерио као је способан. Сад се тако виоли у књиге, да се у једно доба може лакше колико има у њих новца. Држим да човек који је ту ревносну лако у нашој општини, заслужује да му и плата остане иста.

Димишрије Мелојевић. Господо. Држим да ни не треба да лакшимо на ову плату, коју ћемо дати г. књиговођи, Књиговођа за општину боегрздску треба да је свесна стручан, а овај је такав Књиговођство како је рек биле није предмет ништа. Данас кад се у часу може знати шта се тражи, те није лак посао. Нешо је можшо народну банку да се тамо може плаћа. Јест ам тамо није само комплицирано посао но овде Тако добре књиговође су скупе, и неће да служе за малу плаћу. Један обичан књиговођа који служи код Пере Јовановића има месечне плате 25 дукаш. (Усваја се).

Чаши сад Општ чита: позицију на плаћу шиеза општинских лекара у 3000 дин.

Др. Никола Х. Никољић. Ова позиција нелинша је и за тражи, шшо и мало ире, да се она просто изостави из буџета јер лекари имају приходи и од прегледа проститутки. Ја сам за то да се плаћа лекару за преглед по 1 динар, колико је по закону свакој лекар. А 1 динар од у болнички фонд. Досте је лекарима општинским 2000 дин. плаће кад и ову такву од прегледа проститутки имају.

Кад сам ја био општински лекар, онда је нисо, нисо дин. ниш од других општинских лекара, а тако исто и данас ја квартово прачарски и палиџаљски: јер су ти квартови веће али у то време нису имали приход од прегледа проститутки.

Ја сам за то, да се ова цифра од 3000 дин. избрише, а новчо ми 6 квартова и 6 квартовских лекара, то исто сам ирше ове прегледе на начи који сам нало час предложио.

Милоје Радовић. Код вели г. Др. Х. Николић да лекари општински добијају доста и од свог шрезиша, онда да им сведемо плату на 1200 динара. Ниће право да нуку и велику плату и велики приход. Је ли не дамо господо?

Сшеван Сшојановић. Ја сам за то да се ова позиција за сад остави а међутим да се одре ди комисија која ће нам пољети шшиљење по овој ствари на овда, ако ишемо за сходно, да о о и укинемо, само да то буде после нашесне шшудије а не олако на вречи.

Стеван Курчић. И ја потпомажем предлог предговорников и нисам да треба ову ствар да уредимо у једној од ирих седница онако, како то долишује протокола.

Т. доктор Хаџи Николић добро би уредио, кад би нашао учинити предлог о томе, јер досад у чему су проступиле не доказивао то што у буџету нсшоне ставране приход од прегледа проститутка. Овде је међутим на претресу једно сасшојашко будућно питање и ми ово не можемо приши како је предложено, имајући на уму: да треба у једној од ирих седница ово да лаже до потрајно оно, што но кажи, што треба боље уредити. Тада бисмо могли под изасним погледама устројити и самим лекарима тај приход.

Др. Никола Х. Никољић. Ако сшалако неки још сад одиедне оних 3000 дин.

Председник. Ја изјављам — да се но бе време губило. Хоћемо ли оставити онако како је у буџету сшављено па да ствар ову подробније претресемо доцније, или хоћете да се одмах сшави? (Клагор).

Др. Никола Х. Никољић. Има 6 квартових лекара и 6 вашарских по 2 т. ј. 12000 динара. (Жагор). То можо да остане као потребно, а да ја је Душан ире осшојио Акарнанију и Етолију, него Јањину и Јелинску Влахију.

При Јаошин, Халкондил, прачарији, које је земље Душан, после свога крунисања за цара, раздепио својим појводама, пеле: „а Етолију предао Прељубу"[1]), а о Сашшии ништа и не сшоминље. Поводећи се за њим и Пејчевић[2]) вели: „Aetolia decreta est Prialiupi". Прамаљући шишљења ова два историка као ауторишашиена, чак и Мајнов и Фрањо Рачки то исто шврде. [3])

Нама се чини, да неће бити шако, и да су сви они историци, поводећи се за Халкондилом, примили без критичке оцене његову погрешку. Јер, колико ја нама познато, ни један грчки писац осим Халкондила, не вели да је Душан дао Етолију од годеидам Прељубу, а Акарнанију пак, које су обе области наше под власт Душанову у једно исто време, и које сшоје једна до друге. (Крај Сшанком.

[1]) „Историја дво Турси" п. 10.

[2]) Historia Serviae, p. 206.

[3]) Историја срп. нар. А. Мајкова, прево. Ђ. Јанка чића 1874. стр 77 — Rad jugosl. akad. II. str. 45.

(настаиће се)

[1]) Ibid. 241.

[2]) Достуиник „Мет. свет" Year 2 —4— Pouqueville, Voyage dans la Grèce, t. I c XI. — Сриковница: „Историја Срба" II. 580—6; Т. Флоринског „Јужн. словјане" II. 168.

[3]) Достуиик. 2. — Т. Флоринског II 173; Pouqueville t. v. p. 293. Ibid. „Летописац." p. 328.

плата од 3000 динара шему лекара да се изостави. Неки о штински земаци бирају шеси међусобно.

Стеван Ћурчић. Извините, господине доктор: подноси тај предлог пособље: да се ових 3000 динара постави мотивисано са и само за сви који ће бити у нас потписани. Али овим бисмо из будућа ми нећемо решити питање, које је с тим у вези.

Јованчи Вирловић. И ја сам хтео напоменути да ову суму са свим избришемо. А шта ће се после радити с овим што је доктор предложио, са свим је другу страну. Шеси нам — то знамо — ништа не треба. То је доста што имамо 6 лекара по 2000 дин. (чује се: да се бришу).

Председник. Дакле ја предлажем: једни је да се одма укине а други — да се остави. С тога ко је за то да остане, нека каже то, а ко је за то да се укине, нека каже против.

Шеф канцеларије чита даље. (Прима се) На чешићке улице, поливање и т. д. 9000 дин.

Мирослав Мијаиловић. Молио бих да се образложи какво је ово поливање.

Димитрије Мијаиловић. Ја мислим да 9000 дин. није никаква новца за те потребе. Ја сам имао прилике да видим како се тај посао обавља у Бечу. Тамо се употребе кола од 10—15 нових кола. Ако се имели с тиме у виду да по улици, онда је добро. Али ова кола нашег су ове мале потрошње, но треће имате.

Председник. Питање је о суми. Ако се одбри ова сума, онда нећемо имати буџете да уопште ово што не кажа.

Дим. Мијаиловић. Ја немам ништа против 9000 дин, јер можда неће достаћи ни 18000 дин јер је Београд мора поливати. Али ако кола са пресним кола се сиреће и неку да вожњу улицу од једног до другог телеграфског дирека. Онако нешто и ми треба да имамо.

Председник. Не треба ни толико. Имате би бели у десницу!

Стеван Ћурчић. Поверенштво нове сте дали нарочу буџета, колико је говора и о тим новима. У идућој години, ако Бог да живота и здравља те се ужмогући, извршићати даље рефорне, пресо дета биће расходне много улице и онда, ма да има повећан број кол, не ће се моће све улице поливати, ако се не ће направите и друге набавке. С тога сво онда имали ће у буџету уће и ова набав а од 9000 динара. Ово не мена жалу г. Малојевића да престоница добије потребан број кола за поливање оних, као што је он у страном свету видео (чује се: да се реши).

(наставиће се)

Књижевни оглас

Појавила је из штампе књига

ЋУРАЋ КАСТРИОТИЋ - СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић.

(С једним генеалошким таблицом)

Цена 1 динар

Књига је ова израђена од општине београдске прном појединачном наградом од 1892. г. према оцени академијског савета Вел. Школе као њајна и корисна књига.

Препродавцима је из подлистка „Београдских општинских новина" о трошку општине београдске.

Појавила је нова књига

ОД СРЦА – СРЦУ

песме **Јан. М. Веселиновић**

Илустровао С. Живковић-Хала.

СА ПЕТ СЛИКА И ИЛУСТР. ПОРУКАМА

Добричине — Пађеник — Робијашица — Пустињин — Божићна радост

Цена 1 а по дин. по 5 књига једна бесплатно

Место новаца могу се послати и марке. Књиге шаљемо поштом о нашем трошку.

БЕОГРАД **Књижара В. Валожића**

НАРЕДБА

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. нар. Београда на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3458 члана 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12. Маја 1890. год. АБр. 839, и 11. Јуна 1892. год. АБр. 7537, а у свези с наредбом Управе нар. Београда од 10. Новембра 1892. год. Бр. 12.975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе нар. Београда од исте добије доходу за давање балона, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити више означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, дошусти, да у његовом локалу како страно лице даје представе и друго томе подобно а не уверн се да је дотично лице пред дозволе добијене од управе народног Београда и општини таксу платило, биће он одговорап општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I.

а, За сваколике врсте сировине по напомени, бележнице и т. д. од конверта 10 . . . . . 5 д.
б, За сваколике са позивом осталих од 1 конверта 5 д.
в, За сваколике позивнице сировине: дневно највише 20 д.

II.

а, За игроању у локалу I-ог реда . . . . . 15 д.
За игроању у локалу II-ог реда . . . . . 10 д.
б, За игроању у локалу III-ег реда . . . . . 5 д.

III.

а, За пантомиму по дан . . . . . 5—10 д.
б, За разне представе и показивање животиња, дневно . . . . . 10—50 д.
в, За позоришне и музичке . . . . . 5—15 д.
г, Циркуске од представе . . . . . 10—50 д.
д, За забаве „Тиволи-Тиволи" и д. (месечно, сваколике и представљања на позорни . . . . . 10 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решењем општинског Суд одобрио.

V.

Сви износи напријаћене се ове наредбе од горенаведене таксе у корист фонд. сиротиње народног позоришта

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. АБр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ЗАНАТЛИЈСТВО:

а) За чешићке дизалице (шпилерице) без разлике на стратеше . . . . . 0.20 д.
б) За возидаре кларерде . . . . . 0.30 д.
в) За уводе . . . . . 0.40 д.
г) За велике уводе кларерде у гостионице . . . 0.50 д.
д) За чешићке дизалице од две стратеше . . . 0.30 д.
ђ) За чешићке простог дизалка . . . . . 0.10 д.
е) За чешићке чушкове од 2 и до метра удубе са подама . . . . . 0.10 д.
ж) За чешићке чушкове од 2 и до метра удубе са неке подама . . . . . 0.20 д.
з) За чешићке дизалке (шпилерице) без разлике на стратеше . . . . . 0.75 д.

II. ПРАЊЕЊЕ ПОМИЈАРА И ЈУЖНИЦА:

а) Од једног метра . . . . . 0.60 д.
б) Од шиша . . . . . 5.50 д.

III. ПОБОЧАРИНА:

а) Марке са шанте за годину дана . . . . . 2.00 д.
б) Обичајане натурашке марке свеће . . . . . 1.00 д.

IV. ГРОБАРИНА

а) Гроб за дечу . . . . . 1.00 д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12.00 д.
в, Нова гробница . . . . . 255.52 д.
г, Велика гробница III реда . . . . . 500.00 д.
д, Нова гробница II реда . . . . . 1000.02 д.
ђ, Велики гробнић I реда . . . . . 1000.07 д.

V. ЧРТВАЧКА КАЛА:

а, Чртвачка кола свеће од 2 коња . . . . . 12.00 д.
б, Чртвачка кола за забрелене са два коња . . . 24.00 д.
в, Чртвачка кола нова од 2 коња . . . . . 30.00 д.
г, Чртвачки кола нова од 4 коња . . . . . 72.00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

за кварове: Скошалије, Теразијске, Врачарске и Варошке.

1. Од собе и кухиње или мање дућана са собом . . . . . 0.25 д. д.
2. Од две или три собе, са кухињом или веће дућана са магазом . . . . . 0.70 д. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од шесно са кухињом, од гостионице са кухињом без питаје . . . . . 1.50 д. д.

За кварове: Дорћолске и Калемегдан.

1. Од собе и кухиње, или мање дућана са собом . . . . . 0.20 д. д.
2. Од две или три собе са кухињом или веће дућана са магазом . 0.60 д. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од шесно са кухињом, од гостионице са кухињом без питаје . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 26 Августа 1892. год. АБр. 9497.

УРЕЂИВАЊЕ И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампарија Петра Ђурића, Обилић. конак бр. 14 — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 12. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину ..... 6 дин.
на пола године ..... 3 дин.
за страно земље на годину ..... 9 дин.

НЕДЕЉА 7. МАРТА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ДИН. РЕДА ОД ПРИЛИКЕ
Претплату плаћа свако унутрашњим општинским суд
а све кореспонденције на уредника
Рукописи се враћају
Неплаћена писма не примају се

ОБЈАВА

Суд општине београдске објављује грађанству нар. Београда, да је одбор општински у седници својој од 16. Јануара 1893. год. решио, *да се прирез општине београдске од дванаест осми од сто* (28%) од непосредне порезе, установљен решењем збора од 30. Марта 1892. год. АБр. 6219, — од прошг Јануара 1893. год. *укине*.

Према овоме грађани београдски немају ништа плаћати на име општинскога прireза од 1. Јануара 1893. год.

Од суда општине нар. Београда 18. фебруара 1893. год. АБр. 348.

Наредба

Суд општине нар. Београда и по други пут, а у смени са спојни наредбом од 27. Нов. 1892. год. АБр. 11644,—

Наређује,

Да се тротоари одржавају чисто и са њих блато и лед уклања.

Ово треба чинити ради лакшег и сигурнијег саобраћаја као и уседа пресечине.

Ко ће препеферган да по овој наредби поступа, казниће се по § у 326 кривичног закона.

Од суда општине нар. Београда, 15. фебруара 1893. год. АБр. 974.

ОГЛАС

За смештај канцеларија грађевинског одељења и управе варошког водовода суду општине београдске потребна је зграда са десет до петнаест одељења од 1. маја ове године.

Одељења треба да буду велика, и зграда по могућству у близини општинског суда.

Писмене понуде имају се до краја овог месеца поднети председнику општине.

Од суда општине нар. Београда 5. фебруара 1893. год. *АБр. 614.*

ОБЗНАНА

Дознало се и дознава се, да сопственици кућа, које су са новим београдским водоводом спојене, а нарочито инсталатери, при инсталисању водовода у поједине зграде, и пре него се инсталација подвргне проби, отворе општинску славину, која се поред водомера налази, и воду употребљавају.

Овакав рад сопственика кућа и инсталатера противан је члану 1. правилника за инсталисање водовода по кућама јер и тај део водовода све до места на којем је постројен водомер закључно, својина је општине Одржавање и руковање са њим само и искључиво прима управа водовода.

Овакав рад инсталатера противан је и чл. 3. поменутог правилника, јер инсталатери су управо дужни, да воде обилног рачуна, да при свом раду ни најмање квара водомеру и његовим саставним деловима на у кои последу не учине.

Отварање славине општинске пре извршене пробе инсталације и на тај начин употреба воде, неће собом обилне последице по сопственика куће, јер не заштићен од могућне поплаве услед непробаних цеви, то и управа водовода у њиховом интересу, а с погледом на чл. 1. и 3. правилника за инсталисање водовода, узимаће од сада строгог такав рад у обзир, сматра ће га као одлажање воде пред водомером, па сопственику куће забрањене употребу воде а сем тога подврћи и казни по § 326. кривичног закона како сопственика тако и инсталатера.

Бр. 120
12. фебруара 1893.
Београд

Управа водовода

ОБЈАВА

Ради осигурања за калдрмисање у варошки Пашчењу у год. 1893. потребног материјала, тако исто и ради осигурања посла око одношавања, држаће се *24. марта* (*6. априла*) *о т. пре подне у 10 сатити у малој варошкој дворани* минуендо лицитација.

Потребан је следећи материјал: 76,200 комада тесана камена (⅓ см. коцке), 61,400 комади тесана камена (шкуглове), 1110 м³ обичног камена и 2894 м³ песка; посао око отклањања има 2536. 31 м².

Реализовати се може укупно на јединствене материјала и на посао око отклањања, а може се и посебно.

Лицитанти имају пре почетка лицитације 5% од писмене цене у име жељезне да положе, коју своту полузетник до и 10% замењене има одмах да допуни.

Примају се и по пошту састављене, са биљегом од 50 новч. и 10% замењене снабдевене писмене понуде, које се до 23. марта (4 априла) о т. по подне 5 сати ономе магистрату подвети имају. Оференат мора у свом оферту изричио да изјави, да се лицитационим условима у свиком погледу подвргава.

Закашњено подношење или са прописаном јамченином неснабдевене понуде, тако исто и телеграфичне а и оне понуде, у којима такових услова и израза нема, који суму побудити могу — неће се узети у обзир.

Опширнији лицитационе услове, нацрти и предрачун могу се за времена знањући часова у муниципалном мерничком знању прегледати.

У Пашчењу 25. фебруара (9. марта) 1893. године. 2611/1893.

Адоље пл. Матановић
вешник бележник и предлагач

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

7. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

30. фебруара 1893. год.

Председништво поступише председник чаши суда г. Михаило Јовановић од одборника беше г. г. Михаило Павловић, Петар Радовановић, Светозар Поповић, Милеја Јовановић, Сима Николић, Перо М. Михајловић, Ђура Младеновић, Вучић П. Илић, Милош Ј. С. Дивић, С. В. Лорковић, Јован Ристић, Ђ. Бурић, Гаврило Стефановић, Перо Тодоровић, Сима Р. Обрадовић, Влад. М. Димитријевић, Пав. С. Поспишић, С. Стојановић, Трифун Борбудић, Светозар Стевановић, Михаило Михаиловић, Н. Спасић, Дим. Младеновић, М. Јовановић, Пајца О. Радовић, Др. Никола Ж. Николић, Недељко Антулов.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 12. фебруара 1893. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Предсједништво наложило одбору, да ће се 22. фебруар прославити и ове године, те моли одборнике, да тога дана дођу у свечаном оделу на благодарење, одакле ће сви скупа ићи у двор на честитање и подношење Његовом Величанству Краљу.

Одбор је примио к знању ову напомену председништва.

III.

По прочитаву акта последње седнице уважише приседнике суда АБр. 1151; акта истражног судије за варош Београд АБр. 971, 1021, 1154, 942, акта управе варошн Београда АБр. 1086, акта истражног судије за варош Београд

АБр. 1002. 969, акта комисије за испибање зла учињена Петра Карабелића чиновника инспект. општинске АБр. 1012, и акта вештачког судије општинског АБр. 1013, и акта вештачког судије општинског АБр. 1014, и акта вештачког судије општинског АБр. 1015, и акта вештачког судије општинског АБр. 1016, и акта вештачког судије општинског АБр. 1017, и акта вештачког судије општинског АБр. 1018, и акта вештачког судије општинског АБр. 1019, и акта вештачког судије општинског АБр. 1020, и акта вештачког судије општинског АБр. 1021, и акта вештачког судије општинског АБр. 1022, и акта вештачког судије општинског АБр. 1023, и акта вештачког судије општинског АБр. 1024, и акта вештачког судије општинског АБр. 1025, и акта вештачког судије општинског АБр. 1026, и акта вештачког судије општинског АБр. 1027, и акта вештачког судије општинског АБр. 1028, и акта вештачког судије општинског АБр. 1029, и акта вештачког судије општинског АБр. 1030, и акта вештачког судије општинског АБр. 1031, и акта вештачког судије општинског АБр. 1032, и акта вештачког судије општинског АБр. 1033, и акта вештачког судије општинског АБр. 1034, и акта вештачког судије општинског АБр. 1035, и акта вештачког судије општинског АБр. 1036, и акта вештачког судије општинског АБр. 1037, и акта вештачког судије општинског АБр. 1038, и акта вештачког судије општинског АБр. 1039, и акта вештачког судије општинског АБр. 1040, и акта вештачког судије општинског АБр. 1041, и акта вештачког судије општинског АБр. 1042, и акта вештачког судије општинског АБр. 1043, и акта вештачког судије општинског АБр. 1044, и акта вештачког судије општинског АБр. 1045, и акта вештачког судије општинског АБр. 1046, и акта вештачког судије општинског АБр. 1047, и акта вештачког судије општинског АБр. 1048, и акта вештачког судије општинског АБр. 1049, и акта вештачког судије општинског АБр. 1050, и акта вештачког судије општинског АБр. 1051, и акта вештачког судије општинског АБр. 1052, и акта вештачког судије општинског АБр. 1053, и акта вештачког судије општинског АБр. 1054, и акта вештачког судије општинског АБр. 1055, и акта вештачког судије општинског АБр. 1056, и акта вештачког судије општинског АБр. 1057, и акта вештачког судије општинског АБр. 1058, и акта вештачког судије општинског АБр. 1059, и акта вештачког судије општинског АБр. 1060, и акта вештачког судије општинског АБр. 1061, и акта вештачког судије општинског АБр. 1062, и акта вештачког судије општинског АБр. 1063, и акта вештачког судије општинског АБр. 1064, и акта вештачког судије општинског АБр. 1065, и акта вештачког судије општинског АБр. 1066, и акта вештачког судије општинског АБр. 1067, и акта вештачког судије општинског АБр. 1068, и акта вештачког судије општинског АБр. 1069, и акта вештачког судије општинског АБр. 1070, и акта вештачког судије општинског АБр. 1071, и акта вештачког судије општинског АБр. 1072, и акта вештачког судије општинског АБр. 1073, и акта вештачког судије општинског АБр. 1074, и акта вештачког судије општинског АБр. 1075, и акта вештачког судије општинског АБр. 1076, и акта вештачког судије општинског АБр. 1077, и акта вештачког судије општинског АБр. 1078, и акта вештачког судије општинског АБр. 1079, и акта вештачког судије општинског АБр. 1080, и акта вештачког судије општинског АБр. 1081, и акта вештачког судије општинског АБр. 1082, и акта вештачког судије општинског АБр. 1083, и акта вештачког судије општинског АБр. 1084, и акта вештачког судије општинског АБр. 1085, и акта вештачког судије општинског АБр. 1086, и акта вештачког судије општинског АБр. 1087, и акта вештачког судије општинског АБр. 1088, и акта вештачког судије општинског АБр. 1089, и акта вештачког судије општинског АБр. 1090, и акта вештачког судије општинског АБр. 1091, и акта вештачког судије општинског АБр. 1092, и акта вештачког судије општинског АБр. 1093, и акта вештачког судије општинског АБр. 1094, и акта вештачког судије општинског АБр. 1095, и акта вештачког судије општинског АБр. 1096, и акта вештачког судије општинског АБр. 1097, и акта вештачког судије општинског АБр. 1098, и акта вештачког судије општинског АБр. 1099, и акта вештачког судије општинског АБр. 1100, и акта вештачког судије општинског АБр. 1101, и акта вештачког судије општинског АБр. 1102, и акта вештачког судије општинског АБр. 1103, и акта вештачког судије општинског АБр. 1104, и акта вештачког судије општинског АБр. 1105, и акта вештачког судије општинског АБр. 1106, и акта вештачког судије општинског АБр. 1107, и акта вештачког судије општинског АБр. 1108, и акта вештачког судије општинског АБр. 1109, и акта вештачког судије општинског АБр. 1110, и акта вештачког судије општинског АБр. 1111, и акта вештачког судије општинског АБр. 1112, и акта вештачког судије општинског АБр. 1113, и акта вештачког судије општинског АБр. 1114, и акта вештачког судије општинског АБр. 1115, и акта вештачког судије општинског АБр. 1116, и акта вештачког судије општинског АБр. 1117, и акта вештачког судије општинског АБр. 1118, и акта вештачког судије општинског АБр. 1119, и акта вештачког судије општинског АБр. 1120, и акта вештачког судије општинског АБр. 1121, и акта вештачког судије општинског АБр. 1122, и акта вештачког судије општинског АБр. 1123, и акта вештачког судије општинског АБр. 1124, и акта вештачког судије општинског АБр. 1125, и акта вештачког судије општинског АБр. 1126, и акта вештачког судије општинског АБр. 1127, и акта вештачког судије општинског АБр. 1128, и акта вештачког судије општинског АБр. 1129, и акта вештачког судије општинског АБр. 1130, и акта вештачког судије општинског АБр. 1131, и акта вештачког судије општинског АБр. 1132, и акта вештачког судије општинског АБр. 1133, и акта вештачког судије општинског АБр. 1134, и акта вештачког судије општинског АБр. 1135, и акта вештачког судије општинског АБр. 1136, и акта вештачког судије општинског АБр. 1137, и акта вештачког судије општинског АБр. 1138, и акта вештачког судије општинског АБр. 1139, и акта вештачког судије општинског АБр. 1140, и акта вештачког судије општинског АБр. 1141, и акта вештачког судије општинског АБр. 1142, и акта вештачког судије општинског АБр. 1143, и акта вештачког судије општинског АБр. 1144, и акта вештачког судије општинског АБр. 1145, и акта вештачког судије општинског АБр. 1146, и акта вештачког судије општинског АБр. 1147, и акта вештачког судије општинског АБр. 1148, и акта вештачког судије општинског АБр. 1149, и акта вештачког судије општинског АБр. 1150, и акта вештачког судије општинског АБр. 1151, и акта вештачког судије општинског АБр. 1152, и акта вештачког судије општинског АБр. 1153, и акта вештачког судије општинског АБр. 1154, и акта вештачког судије општинског АБр. 1155, и акта вештачког судије општинског АБр. 1156, и акта вештачког судије општинског АБр. 1157, и акта вештачког судије општинског АБр. 1158, и акта вештачког судије општинског АБр. 1159, и акта вештачког судије општинског АБр. 1160, и акта вештачког судије општинског АБр. 1161, и акта вештачког судије општинског АБр. 1162, и акта вештачког судије општинског АБр. 1163, и акта вештачког судије општинског АБр. 1164, и акта вештачког судије општинског АБр. 1165, и акта вештачког судије општинског АБр. 1166, и акта вештачког судије општинског АБр. 1167, и акта вештачког судије општинског АБр. 1168, и акта вештачког судије општинског АБр. 1169, и акта вештачког судије општинског АБр. 1170, и акта вештачког судије општинског АБр. 1171, и акта вештачког судије општинског АБр. 1172, и акта вештачког судије општинског АБр. 1173, и акта вештачког судије општинског АБр. 1174, и акта вештачког судије општинског АБр. 1175, и акта вештачког судије општинског АБр. 1176, и акта вештачког судије општинског АБр. 1177, и акта вештачког судије општинског АБр. 1178, и акта вештачког судије општинског АБр. 1179, и акта вештачког судије општинског АБр. 1180, и акта вештачког судије општинског АБр. 1181, и акта вештачког судије општинског АБр. 1182, и акта вештачког судије општинског АБр. 1183, и акта вештачког судије општинског АБр. 1184, и акта вештачког судије општинског АБр. 1185, и акта вештачког судије општинског АБр. 1186, и акта вештачког судије општинског АБр. 1187, и акта вештачког судије општинског АБр. 1188, и акта вештачког судије општинског АБр. 1189, и акта вештачког судије општинског АБр. 1190, и акта вештачког судије општинског АБр. 1191, и акта вештачког судије општинског АБр. 1192, и акта вештачког судије општинског АБр. 1193, и акта вештачког судије општинског АБр. 1194, и акта вештачког судије општинског АБр. 1195, и акта вештачког судије општинског АБр. 1196, и акта вештачког судије општинског АБр. 1197, и акта вештачког судије општинског АБр. 1198, и акта вештачког судије општинског АБр. 1199, и акта вештачког судије општинског АБр. 1200, и акта вештачког судије општинског АБр. 1201, и акта вештачког судије општинског АБр. 1202, и акта вештачког судије општинског АБр. 1203, и акта вештачког судије општинског АБр. 1204, и акта вештачког судије општинског АБр. 1205, и акта вештачког судије општинског АБр. 1206, и акта вештачког судије општинског АБр. 1207, и акта вештачког судије општинског АБр. 1208, и акта вештачког судије општинског АБр. 1209, и акта вештачког судије општинског АБр. 1210, и акта вештачког судије општинског АБр. 1211, и акта вештачког судије општинског АБр. 1212, и акта вештачког судије општинског АБр. 1213, и акта вештачког судије општинског АБр. 1214, и акта вештачког судије општинског АБр. 1215, и акта вештачког судије општинског АБр. 1216, и акта вештачког судије општинског АБр. 1217, и акта вештачког судије општинског АБр. 1218, и акта вештачког судије општинског АБр. 1219, и акта вештачког судије општинског АБр. 1220, и акта вештачког судије општинског АБр. 1221, и акта вештачког судије општинског АБр. 1222, и акта вештачког судије општинског АБр. 1223, и акта вештачког судије општинског АБр. 1224, и акта вештачког судије општинског АБр. 1225, и акта вештачког судије општинског АБр. 1226, и акта вештачког судије општинског АБр. 1227, и акта вештачког судије општинског АБр. 1228, и акта вештачког судије општинског АБр. 1229, и акта вештачког судије општинског АБр. 1230, и акта вештачког судије општинског АБр. 1231, и акта вештачког судије општинског АБр. 1232, и акта вештачког судије општинског АБр. 1233, и акта вештачког судије општинског АБр. 1234, и акта вештачког судије општинског АБр. 1235, и акта вештачког судије општинског АБр. 1236, и акта вештачког судије општинског АБр. 1237, и акта вештачког судије општинског АБр. 1238, и акта вештачког судије општинског АБр. 1239, и акта вештачког судије општинског АБр. 1240, и акта вештачког судије општинског АБр. 1241, и акта вештачког судије општинског АБр. 1242, и акта вештачког судије општинског АБр. 1243, и акта вештачког судије општинског АБр. 1244, и акта вештачког судије општинског АБр. 1245, и акта вештачког судије општинског АБр. 1246, и акта вештачког судије општинског АБр. 1247, и акта вештачког судије општинског АБр. 1248, и акта вештачког судије општинског АБр. 1249, и акта вештачког судије општинског АБр. 1250, и акта вештачког судије општинског АБр. 1251, и акта вештачког судије општинског АБр. 1252, и акта вештачког судије општинског АБр. 1253, и акта вештачког судије општинског АБр. 1254, и акта вештачког судије општинског АБр. 1255, и акта вештачког судије општинског АБр. 1256, и акта вештачког судије општинског АБр. 1257, и акта вештачког судије општинског АБр. 1258, и акта вештачког судије општинског АБр. 1259, и акта вештачког судије општинског АБр. 1260, и акта вештачког судије општинског АБр. 1261, и акта вештачког судије општинског АБр. 1262, и акта вештачког судије општинског АБр. 1263, и акта вештачког судије општинског АБр. 1264, и акта вештачког судије општинског АБр. 1265, и акта вештачког судије општинског АБр. 1266, и акта вештачког судије општинског АБр. 1267, и акта вештачког судије општинског АБр. 1268, и акта вештачког судије општинског АБр. 1269, и акта вештачког судије општинског АБр. 1270, и акта вештачког судије општинског АБр. 1271, и акта вештачког судије општинског АБр. 1272, и акта вештачког судије општинског АБр. 1273, и акта вештачког судије општинског АБр. 1274, и акта вештачког судије општинског АБр. 1275, и акта вештачког судије општинског АБр. 1276, и акта вештачког судије општинског АБр. 1277, и акта вештачког судије општинског АБр. 1278, и акта вештачког судије општинског АБр. 1279, и акта вештачког судије општинског АБр. 1280, и акта вештачког судије општинског АБр. 1281, и акта вештачког судије општинског АБр. 1282, и акта вештачког судије општинског АБр. 1283, и акта вештачког судије општинског АБр. 1284, и акта вештачког судије општинског АБр. 1285, и акта вештачког судије општинског АБр. 1286, и акта вештачког судије општинског АБр. 1287, и акта вештачког судије општинског АБр. 1288, и акта вештачког судије општинског АБр. 1289, и акта вештачког судије општинског АБр. 1290, и акта вештачког судије општинског АБр. 1291, и акта вештачког судије општинског АБр. 1292, и акта вештачког судије општинског АБр. 1293, и акта вештачког судије општинског АБр. 1294, и акта вештачког судије општинског АБр. 1295, и акта вештачког судије општинског АБр. 1296, и акта вештачког судије општинског АБр. 1297, и акта вештачког судије општинског АБр. 1298, одбор је одлучио, да овај ствар прогласи и предмет од бору своје данашње на решење одборско поверенштво, које да су чланови г. г. Никола Синић, Павле Вукићевић, Светозар Поповић, Љуба Марковић, Мих. Поповић одбрашени, једни од истицаи и једна дужници инвизиђ.

VIII.

По прочитаку записника комисијског Бр. 152 (АБр. 1085) о одређеној оси у улици IX (до вете) на Енглезовцу и Бр. 92 о одређеној оси у улици врућекорској и одређене мисије о овој оси Бр. 151 (АБр. 1068), одбор је решио, да се одређена ова у улици деветој (IX) на Енглезовцу одобри: да се о одређивању осе у врућекорској улици одређено мисије данашње инжињеро но може се тако одредити оса у тој улици тако, да иреде, што даље тако тешко, остану и даље у лиији: да се ово решење одборско пошаље министарству грађевина на преглед и одобрење. —

VIII.

У свем са својим решењем од 12 Фебруара 1893. године АБр. 1087. одбор је изабрао за ча на сталног посреника за надзор при градњи електричног осветљења г. Пашу Михај ловића инжењера дирекције кр. срп. државних железница.

IX.

Председништво извеси одбору на решење вог Пореског одељка управе вар. Београда и вог пореских надзорника из Београда, који се моли одбор, да реши, да и од сада порезници београдски нижу хонорар за прикупљање општинских прирева, који су и до сад имали, а неће ни у будуће за 1893. годину одузет ни што је и прирез умањен. Овај хонорар да им се да из прикупљене стварне приреза кога ће дотле пристојно бити одређено.

По прочитаку тих актова АБр. 1224 и 1225 одбор је нашао понављање гласова са 16 гласова против 8. (три шест гласала) решио: Да порески надзорници из Београда за прикупљање општинских прирева што је остало из дуговања из ирошлих година добијају у име награде 5% а од ово од прикупљене и општинској бла гајни предате суме прирева од 1. Јануара 1893. године.

Потпуну ову ће им исплатити порезне одељење и о томе известити суд општински при предаји наплаћене суме.

X.

По прочитаку молбе Никше Миљковића благајника Управе Фондова АБр. 1223 (АБр. 1203 из 1892. год. и АБр. 1222 1893. године) којом моли да му се одреди награда за прикупљање свештеничког прираза на приносе од хаџилука што су на руковању ове Управе Фондова, одбор је нашао помешнику гласова са 12 про тиву 11 (четворица њих гласали) решио, да се молилац одбије одтражена молба и прирез уклоњ ају а нека никшо нересиље да наплаћује.

XI.

По прочитаку молбе Јелисавете удове пок. Петра Х. Јанића бив. кметов. помоћника општине београдске АБр. 1094 којом моли да јој се из општинске благајне одреди месечно издржавања као сиротној удовици бив. општинског чиновника, — одбор је решио: Да се молилацки Јелисаветн удови пок. Петра Х. Јанића издаје из општинске благајне а на нарочје будућом одређено на издржавање породице умрлих општинских чиновника и служитеља по седамдесет и два динара месечно од двадесетог Фебруара 1893. године.

XII.

Председништво извеси одбору на решење министр. грађевинског одељка о продаји коп. кисте кадрове у улици Краљ Милановој и Краљ Милановој.

По прочитаку тога извештаја АБр. 1041 одбор је одлучио да се о овоме предмету у идућој седници реши.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

На дан 10. т. м. држаће се у рачуноводству овога суда, јавна усмена лицитација, за набавку 800 кубика метара кожухарског песка.

Услови могу се видети сваког дана у канцеларији рачуноводства.

Ко жели да се ове набавке прими, нека оставлене дане изволи доћи на јаву лицитацију.

СМ 3377— Од суда општ. варошн Београда. 6. Марта 1893. год. Београду.

ЦАР СИМЕОН-СИНИША
НЕМАЊИЋ
ПАЛЕОЛОГ

ИСТОРИЧСКА РАСПРАВА

НАПИСАО

РАДЕСЛАВ АРАТОНОВИЋ

(Са једном палеографском плочом)

(ИЗДАЊЕ ОПШИНСКЕ БИБЛИОТЕКЕ ДЕЛЕТОВ НАЈДОВАЉСКОГ ВАТАЉОНА)

МОТО

„Ремембер тховс вефоре тее, ас тимес ансиент, тховс ватцхфул дајс фатхерс ас ентрустед ас ин тхеир тиме то.“

Тасб. Анн. Ун. III. сап. 65

I.

Кратки преглед историје српске деспотовине, од почетка XIII века, па до нестанка њене по ловине XIV века (1349—1402)

(наставак)

Већ нам више, српска хроника[1]), која се у овој прилици мора сматрати као најаутентичнијима, тврди: да је Душкан дао и Акарнанију и Етолију у исти мах своме брату Синиши, а Прељубу Јелинску Влаху и град Јанину, са титулом Јесара (цесаре). А кад се зна, да је Јелинска Влахија пала тек после смрти Јована Анђела, 1349. године, и да ју је Прељуб са Јанином освојио по заповести Душановој, онда не може да стоји ни ова протестација, која би се из Халкокондилових речи могла извести: да је Етолија освојена доиније од Јелинске Влахије. Јер, да је Прељуб у време смрти Јована Анђела владао у Ето лији, а Синиша само у Акарнанији, онда: зашто би Душан наређивао Прељубу, да освоја Јанину и Јелинску Влахију, кад је Синиша, владајући у то доба Акарнанијом, и по своју прилици и неким делом јужиога Епира. — Вагенеџајом (по Миклошићу, Rumunen.) био много ближи Јанини, него Прељуб у Етолији, која се провинција на лази још југо западније од Акарнаније, а Јанина од Јањине и Јелинске Влахије, куд и како од Јањине и Акарнаније? — Природно је дакле, да је Акарнанија и Етолија *заједно*, као што су и географским приликама те две области једна уз другу скончане, биле под једним управником, и образоване једну деспотовину, под владом нарена брата, де спота Синише, и да је Прељуб доиније освојивши Јанину и Јелинску Влахију, по стао управитељем тих области. У овоме нас утврђује још један трећи (управо енирска) летописац, *Михаило Нестор Дука*, кога Puuqueville у своме „Voyage dans la Grèce“ превозди.') Ту се вели: „Под владом Јована, сина Андроника Палеолога, Стефан Душан је ширење у Грчку; и пошто је освојене земље раздело спојим војводама, на њихове наслед ства на Грчку Влахију (Јел. Влахију), коју као и Јањину освоји, и даде Прељубу да влада, постављени га за Јесара.“ А одатле се јасно види: да су Јелинска Влахија и Јањина доиније пале под синишар Душа нов, него Епир, Акарнанија и Етолија: и да је Прељуб тада прим пут добио од Ду шана одликовање Јесарским знаком, и као награду за своје војничке заслуге, добио и собом освојене земље, да у њима влада. Учени Рус Т. Флорински лепо је разумео грчке писце, и није се дао обманути Хал кондилом, кад вели: „Двашта сведока нельзяпослать итакъ согласительнѣе (нешто је умро Јован Анђел, Јединый его властель

[1]) Десетнице: „Истор. спом.“ 4.

[1]) „Voyage dans la Grèce“, par F. C. H. L. Pouqueville, tom. V, p. 218.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(са стенографским белешкама)

Држан 28. Јануара 1893. год. у Београду

(Почетак у 5 часова по подне)

(наставак)

Председник. Је ли одбор довољно обавештен? (Јесте).

Прима ли ову позицију? (Прима).

Чујте даље. (Књиговођа чита „да плату управника трж. одељка 10000 дин."

Г. Секретаре, има једанаест година 7000 дин. и 3000 дин. за недовод, за то је тако остало. (Устаје са позиције).

Чујте даље Књиговођа чита на плату инспектора 8,000 динара.

Стеван Христић. Кад се ово једном тачно прочули онда ће се моћи на једну позицију, да врате стари и поштени са њих је то могуће, да општина даје преко 500 000 динара на ниживре. И зашто то је крупно и кабасто питање, те је и позиције стало пред њих, за је за мој било јасно, да ово позиције умање, а онда ће општина да се ослобађе високе пред. одбор да та прочули јер доноси толико много експинора ми зна да је наша општина министарство трговине. Ми смо у будућу избрисали ове позиције, за које нам је одборник г. Зуба Мокрањац казао, да се без штете општине могу у ово да уништи остало је остало и даље за пре учена одборске, да нам је нека комисија, да се одреди поречита комисија да то прочули, јако би нашли бели према нашој материјалној стани. Правда управа општинска зарада је наименовати на ове исшиве реферате, па да ће и нашој општини требати, и ја тако је сигурно тако и удесила. Молим председника да у једној клуби седници нашег одељак да се одреди прочули комисија, која ће то прочуити.

Председник. Устаје ли одбор по овој позицији инспекције позицији? (Устаје) Чујте даље. (Књиговођа чита).

Код Позиције пекарника.

Стеван Христић. Ми смо казали онако стало. Општина београдска има 120 пекара страшара са капацитетом од 60 динара без одмора. У општини има 54 пекарница са капацитетом од 60 динара са одмором. Међу тим пословао нам управо нашим Београда, којим трошак до општина постали још 300 пекара страшара рада боље сигурности у Београду, што би од прилике било до 200. То је крупно питање и нашим колима, а зашто је општ нема да се посвршити уширу, то смо нам редукцијом на 20, а реско увиђули и нашло је ту ушкеда, то је дато на вољно стра жаре. — Г. Ивиђа Рајковић са пуно патриотизма и ревности всеорне градо опомиђају будућу опоме. То је зена стнар, ани чудно ни је да то чини према овоме будућу, као да сме га ми ни знавали или као да сме га за себе гледали. Гонсодо. Ове су властитве потребе и непременитно је радили неколико седница ак овоме будуту од 4 до 9 сахати у ноче. И ми смо много бринули, на после код увиђено да треба онда нородскоје остаиити. Ми смо нашли краткк рок за овај по сао ако жеђу тан и ја сам сам противна толики пенсионима, али ни нисмо одређени да подносемо реферат, но за састанку будуст. Ирема потребе и признаком и врема будуту од прошли година позвели ово будст са много нашим расходом, него што је у ири нас био.

Председник. Чујте даље. (Књиговођа чита позарина чета и т. д.)

Код позиције за сирочну дечу.

Јован Јовановић. 3000 дин. то је мало, ја сам да се повиси.

Председник. Општина нам само један број својих сиромашних ђака за које плаћа надарине, а онда 2000 динара да је се сеи тога. (Код је тако устоја се).

Чујте даље. (Књиговођа чита: „Осигурање" и до позиције на крају).

Јован Јовановић. Ја сам да то нишно у будуту ш остане. Полиција није суд да ни плаћамо.

Председник. То је по закону на морамо плаћати.

Стеван Христић. Исто тако, ако се вечерње појавиле никакве о овој иприји, тако је у будстској комисији у ирии мех било. И ја сам тако мислио, на кад сам се уверио, да ма како о томе, да сам средоки и окружан грађе себи канцелирије, видео сам да и Београд мора сам градити куће за полицију. Кад се прочули цело питање, онда смо видили мак несопрно и ми смо дужни то казати. С ога је ко у будуту остало. Овде доиста ваш великих кавора. но морамо за сад да сведемо, јер је све утоприма утрашњо, а кад ирође рат, гледаћемо, да нашо тако не буде.

Шеф комисијата. прочита за сад буст *окончани* седници за тим *трговачки* буст.

Јован Јовановић. Ја бих био за то, да се објављују јавно врсто новца ова коју буду ма које начином покупили да опште општину управу нашате трошарине, обезбеђују ли жан сеган за нашо ни Београд, и ир. пеше у бурад коју на нашом као ше само да му се врате трошарине. (Врати се ово будст трошарине.

Стојан Стевановић, и ја нрнкаи овај ре парански будст, јер нешто нрема да га ни зробио претресемо, јер ово будст мора ово дана да иде Државном Савету, али ја бих мало предсједник да га после новозимо седница ни исе те до од овога што под одобравају, уки него ово што нам се учини да нашо жели бси

Дала судбина сини земаља све до пропасти нихове под Турцима, тесно је свезана са живопом једнога човека и његове породице ш кладалачке династије српске Немањића, са судбином брата српског цара: Симеона — Симше Немањића Палеолога.

За нижамо избліже тога човека, који порел славног имена својих предака, радије коришо ше грчких царева — *Палеолога*?..

II.

Родина Симеонина. — Проведиша његовога робства. — Где је умро и закопан он Симеон. Поход смрти свога сина на 1847.? — Дала породица његових називања.

„Трећи Оброш роди сина
„дна, Отсђана чувшог цара, и
„оригдскоког Комнина, кћи къ
„Грчьскоі земли къ градеѣ
„Трапезѣ царствска, и ѵзме
„конець житіе прімлеть".

Београд. рук. од год. 1453. Код Раваљу 58.

Симеша, споменуши: цар Симеон — Симеша Палеолог, јесте син краља Стевана Дечанскога. О томе данас нема никаква нитсто по општинске интересе у народа. (Врло добро!).

Шеф комисијата. Прочита за тим и буст *трговачки.*

Јован Јовановић. Пошто дужност благодарна: ако гробљанске ирши наш општинска благајнице, то мислим да место благајнику у овоме седељању буду треба набрисати.

Милоје Јовановић. На гробљанској вај је много злаћеи с 2000 динара. То је плата чиновника с 500 талира.

Председник. Дон дође буст од Државног Савета, ни можемо повена подарак решиши буст расхода, јер не морамо видети бли сме што смо стекли у расход и у мери која је општина.

Сад би нашли да одредимо комисију која ће бити из 5 чланова, а она задатак да одре буду вредне појединим трошкима и да расправља спорове између њих и трошарнске управе. Трајаће би била чланови а 2 замењена. Међу нама требало би да буде и један правник. Ако хоће оклатите сад да ће он то учинити. (Опаиљује се сад).

На расписани стечај за благ јинка јавило се 5 лица: Мојсило Кр. Петровић, Мијанко Ел новић, Пера Мојиновић, Зорић из Доње Мала нонца и Мијанко Стевановић. Они ако, после и Борисоје Јелић. Штабјери сад с тим мабаш ће (Узмо одбор да их прегледа и реферише!)

Кога ће се да изберете? (чује се: одредите ви сами).

Састанак је закључен.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(са стенографским белешкама)

Држан 29. Јануара 1893. године

Почетак у 8 часа по подне

Председник. Господо, седница је о ворена. Молим вас да чујете записник прошле седнице. (Секретар прочита).

Дим. Молерић. Код ове одлуке и данашња ова некога непонорилма. Кад је овома је ученог о овоме, ја, а мислим и многи други од борника, нашле смо ако нашло ће општинских лекара у 6 квартова и јон једнога — седмога, који је ако и ина 5000 дин. Због тако разложења, ја сам био за то да се место тога нека лекара укине. Сад пак, ја сам сказао да тако ствар не стоји. Јер, ми знамо сами о завршеним лекара и од тих 6 један је ако и ина 1000 дин. ваше плате од других ће ина и ина тако посао. Ако је то тако, онда је наша правилна одлука почивала на погрешном обавештењу и ја бих у томе случају молио да се ствар поправи.

Председник. Фали је, да општина има своја

6 лекара, као се изнашла једна седмо који ће бити шеф, и за то је било стављено у буџету за 6 лекара по 2000 — 12000 дин. и за шеста лекара 3000 дин. Дакле је тај шеф лекара у исто време и лекар варошке касрне. Кад лекар шеф-та прима 2, а као шо знададу, то су 3000 дин. на годину.

За мислим једнако да би ова ствар могла остати како је решена прошле седнице, а не хоће нека учини засебан предлог.

Др. Никола Х. Николић. За сам нисам да лекари треба да међусобом бирају шеса лекара, на би и то казало опазити у протоколу. (Прима се).

Председник. Нема ли још ко да нам шта примети на записник? (Нема) Прима ли се дакле? (Прима)

Идемо даље!

Прошле седнице, господо, као што нам је познато, ми смо претресали општински буџет и правили смо у начелу и у поједин стиха ове шта сио поднели државноме савету на одобрење. Државни савет одобрио је ово буџет изузев једну позицију 99 под 9 која је измењена на износе појаса стражара и износи 156000 дин. Ја као подни следујући ради тај самосвоја акт од реч до реч. (Секретар прочита).

По закону, господо, ми — суд варошки Београда и одбор — имамо права да изнесемо против ових одлука, имамо права да обавимо Државноме Савету мишљење одбора то неизбеже.

Ако ће, господо, и сад ће и раније, мислите да овај кредит дошта треба ради одржања патроле, онда ми можемо у смислу закона учинити Државноме Савету ову представку и да та молимо да нам и тај кредит одобри.

Међу тиме предлажем ја да ће се ја на сагласити на давање против приходна Савету, пошто сте одлуке једногласно одобрили овај кредит, јенеће важност поједине њене стране за личну и имовну безбедност грађана. — ја сам изрекао једно одлуке за Државни Савет и желим вас да ће следујете. (Секретар прочита.

Мирослав Новаковић. Може чопек само јако жалити: да ни Државног Савета одлука и сваки подобна решења могу да поспеше. Још једнипут желим, да само неке чопек да жали да је Савет у Србији тако састављен да оваке, тесноврсна решења могу ту него падати. Ја не могу но мети друго да кажем до то: да оде неће Државноме Савету двотрећина ове решење ова истинска тежња за изгледом општине Београдске, него нешто са сом друго. Ви то сам знате.

Ја то нетичу сликом с оним протежним сиптомом на Савет, и одобравам са. Надам да му таке одговор и треба поклати на Ће мо поспе његове неке одлуке видети шта нам треба радити тако је? Врло добро!

Председник. За бих ние још само за ово закључио. За сам тај одговор као што и сами опазите, састављен на брзу руку на бих ако мо дао да одредите г. Трговчке пранића и г. Трговића књижевника, који ми добро зрасти реши и правила усавршености, да овај одговор прегледају и да га поправе и допуне.

(наставиће се)

Књижевни оглас

Изашла је из штампе књига

ЂУРЂИЋ-ШКРИПОТИЋ - СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(Седмом генералштабном таблицом)

Цена 1 динар

Књига је ова награђена од општине београдске врлом књижевничком наградом од 1892. г. према оцени академичког савета. Без. Школе ако сазнања и корисна књига.

Препродана је из подпитеја „Београдских општинских новина“ о трошку општине београдске.

Изашла је нова књига

ОД СРЦА — СРЦУ

написао **Јан. М. Веселиновић**

књижевник С. Шкрипотић-Пекић

СА ЈЕТ СЛИКА И ИЗУЧТР. КОРИЦАМА

Добричине — Паћеник — Робијашица — Пустињик — Божићна радост

Цена 1 и по дин. ако 6 књига једнот бесплатно

Место новаца могу се послати и марке.

Књиге шаљемо поштом о нашем трошку.

БЕОГРАД **Књижара В. Валожића**

НАРЕДБА

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438 члана 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12. Маја 1890. год. АБр. 839, и 11. Јуна 1892. год. АБр. 7537, а у вези с наредбом Управе вар. Београда од 10. Новембра 1892. год. Бр. 12.975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за даваље балона, концерката и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити више означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од споменутих или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти, да у његовом локалу како страно лице даје претставе и друго томе подобно а не уверя се да је дотично лице пред дозволе добијене од управе варошки Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I.

а, За сваки пут, оркестра по изношењу, свештена и т. д. од концерата и т.	5 д.
б, За сваки пут за позоришта осетила од 1 концерта 5 д.	
в, За сваки женски (оркестра) дамта плаћа 20 д.	

II.

а, За игранку у локалу I-ог реда	15 д.
За игранку у локалу II-ог реда	10 д.
в, За игранку у локалу III-ог реда	5 д.

III.

а, За кинеграф на дан	5—10 д.
б, За разне претставе и кинематичке претставе, дневно	10—10 д.
в, За панорамирање и мумерије	5—15 д.
г, Приде од претставе	10—20 д.
д, За забаве „Tivoli-Tivoli“ и т. д. пикника, сваренье и представљања од позорја	10 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решава општинска Суд засебно.

V.

Сва горња напомињања не дају повлашћења од горњенаведене таксе у корист крај. српског народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. АБр. 11351. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ЗАНАТЛИЈСТВО:

а) За чешљарске дућанче (дућанчиће) без радње на сајетове	0.30 д.
б) За шеширџије шеширџи	0.20 д.
в) За ужаре	0.40 д.
г) За кожне ужаре шеширџи у гостионици 0.60 д.	
д) За чешљарске дућанче на дан сајма . . .	0.20 д.
ђ) За чешљарске дућанче на 2 и по недеље	0.10 д.
е) За чешљарске дућанче на 1 и по недеље	0.20 д.
ж) За чешљарске дућанче на 1 недељу	0.30 д.
з) За чешљарске дућанче (покретно) без радње на сајетове	0.75 д.

II. ПРАЖЕЊЕ СЛАНИНЕ И ЈЕЖЕЊЕ:

а) Од кухињског котла	10.00 д.
б) Од лонца	5.00 д.

III. ПОСТАРИНА:

а) Марка за писмо за годину дана	3.00 д.
б) Обавезатељ натрљено марке стаје	1.00 д.

IV. ГРОБАРИНА

а. Гроб за одрас	7.00 д.
б. Гроб за одраслог	12.00 д.
в. Мали гробници	555.00 д.
г. Велики гробници III реда	1666.00 д.
д. Велики гробници II реда	3333.00 д.
ђ. Велики гробници I реда	6666.67 д.

V. МРТВАЧНА КОЛА:

а. Мртвачка кола стара са 2 коња	12.00 д.
б. Мртвачка кола са покрићем са два коња .	24.00 д.
в. Мртвачка кола нова са 2 коња	30.00 д.
г. Мртвачка кола нова са 4 коња	72.00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУЂРЕТА

на вашарима: Савамалском, Теразијском, Врачарском и Дорћолском.

1. Од себе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0.25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са мањом . . . . . 0.70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1.00 д.

За вашарске Дорћолске и Палилулске.

1. Од себе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0.20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са мањом . . . 0.60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 26 Августа 1892. год. АБр. 9060.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампарија Петра Ђурчића, Обилић. конак бр. 14 — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 11. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРПИЈУ:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 дин.
за страни земље на годину . . . . . 9 дин.

НЕДЕЉА 14. МАРТА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ДИН. П-РА ЗА ВРСТУ.
Претплату плаћа ољаги унутомом на општинском суд а за преседништва на уредима
Рукописи не враћају се
Неплаћена писма не примају се

ОБЈАВА

Суд општине београдске објављује грађанству вар. Београда, да је одбор општински у седници својој од 16. Јануара 1893. год. решио, *да се прирез општине београдске од дводесет осам од сто* (28%) од непосредне порезе, установљен решењем одбора од 30. Марта 1892. год. АБр. 6219, — од прног Јануара 1893. год. *укине.*

Према овоме грађани београдски немају ништа плаћати на име општинског приреза од 1. Јануара 1893. год.

Од суда општине вар. Београда 18. фебруара 1893. год. АБр. 348.

ОБЗНАНА

Дешавало се и *дешава* се, да сопственици кућа, које су са новим београдским водоводом спојене, а парочито инсталатери, при инсталисању водовода у појединим зградама, и пре него се инсталација подврсне проби, отворе општинску славину, која се пред водомера налази, и воду употребљавају.

Овакав рад сопственика кућа и инсталатера противан је члану 1. правилника за инсталисање водовода по кућама јер и тај део водовода спе до места на којем је постројен водомер закључно, својина је општине. (Одржавање и руковање са њим само и искључиво прна управа водовода.

Овакав рад инсталатера противан је и чл. 3. поменутог правилника, јер инсталатера су управо дужна, да воде обилног рачуна, да при свом раду ни најмање квара водомеру и читавим састанком дејовима на у коју погледу не учине.

Отварање славине општинске пре извршене пробе инсталације и на тај начин употреба воде, носи собом озбиљне последице по сопственика куће, јер не заштићен од могуће поплаве услед непробаних цеви, те и управа водовода у њиховом интересу, а с погледом на чл. 1. и 3. правилника за инсталисање водовода, узимаће од сада строго такав рад у оцену, сматра ће га као одвајање воде пред водомером, па сопственику куће забрањује употребу воде а сем тога подврћи и казни по § 326 кривичног закона како сопственика тако и инсталатера.

Бр. 120
12. фебруара 1893.
Београд

Управа водовода

ОБЈАВА

Ради осигурања за калдрмисање у напрви Панчеву у год. 1893. потребног материјала, тако исто и ради осигурања посла ово одложавања, држаће се *24. марта (5. априла) о г. пре подне у 10 сахата у малој општинској дворани* јавно надметање.

Потребан је следећи материјал: 76,200 комада тесаног камена ($^{16}/_{18}$ см. коцке), 61,400 комади тесаног камена (полутоке), 1110 м³ обичног камена и 2894 м³ песка; посла око отесавања има 2536. 31 м².

Реелектовати се може укупно на лиферовање материјала и на посао ово отко појединачно, а може се и посебно.

Лицитовати може пре почетка лицитације 5% од изнилне цене у име жеобине да положе, коју своту подузетник до на 10% замичење има одмах да допуни.

Примају се и по пропису састављене, са биљегом од 50 новч. и 10% замичење снабдевене писмене понуде, које се до 23. марта (4 априла) о. г. по подне 5 сати овоме магистрату поднети имају. Отварат мора у свом оферту изричио да изјави, да се лицитационим условима у свакоме погледу подвргава.

Задањљено подношење или са прописаном замичењем неснабдевене понуде, тако исто и телеграфичне а и оне понуде, у којима таковим услова и израза има, који сумњу побудити могу — неће се узети у обзир.

Остварење лицитационе услови, нацрти и предрачун могу се за времена лицитони часова у муниципалном мерничком заводу прегледати.

У Панчеву 25. фебруара (9. марта) 1893. године 2611|1893.

Адоље пл. Матановић
градски бележник и градоначелник

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

7. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

2. марта 1893. год.

Председник саставник председника чини суд г. Михаило Јовановић од одборника беше г. г. Др. Ж. Петровић, Наум Младеновић, Пуниша Д. Илић, Ст. Трумић, Илија С. Рајковић, Спасоје Стевановић, С. Б. Јерковић, М. Јовановић, Трифун Ђорђевић, Гргур Живковић, Сима Р. Обрадовић, Јосиф В. Хајим, Јеврема Вирловић, Аксиа Ђорђевић, Пан. С. Цветковић, Милош Л. Х. Данон, Дим. Младеновић, Јован Ристић, Вид. Николић, Н. Спасић, Михаило Михаиловић, Драг. М. Пантић, Гавило Стојановић, Стеван Николић Перо М. Николићевић, Сима Николић, Петар Радивојевић, Милија Јовановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 20. фебруара 1893. год. и примљен је без измене.

II.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд, АБр. 1290, 1218, 1264, акта ради разјашњења управе вар. Београда, АБр. 1206, акт управе вар. Београда АБр. 1237, којим се тражи уверења о владању и имовном стању извесних лица одбор је мишљио, да је Борисав Мијовић добар владања а да му је његово имовно стање непознато; да су му новомати Никола Митровић, трг. поменик, Кат. — Дарија Јовановић питомац, Давид Бенарејо, келнер, Катица Молнар служавка.

III.

По прочитању молбе Јелене Јанковић удд. С.М 3293 којом тражи уверење о свом сиротном стању, одбор је мишљио, жиналске, да се молитељка може дати тражено уверење.

IV.

По прочитању молбе Андре Јаковлевића практиканта општине београдске АБр. 1284, којом моли трогодишњи одсуство ради лечења и да му се плата за то време нида уманрел. Одбор је решио, да се молбому Андри Јаковлевићу трогодишње одсуство ради лечења, које ће се рачунати од 15. Марта ове године с тим, да му се плата за ово време нида у напред.

V.

По прочитању молбе Живка Леоновића АБр. 1207, одбор је решио, да се Живко Леоновић ослободи дужности пристужника, а на његово места изабран Хајим С. Којена трговац, одб

VI.

Председништво женоси одбору на решење о калдрмисању београдских улица показатна каменом што је уступљено на напред Перишића и Коњ. придужимчића.

По прочитању изветаја грађевинског одељења АБр. 1041 и предлога суда општинског АБр. 1310 — одбор је одлучио, да се утврди закључак, између општине београдске и Перишића и Коњ. о калдрмисању улица поплаштим

каменом достави свима одборницима у вршењу.

а да међу тим одборско повереништво прочуи ову ствар и поднесе одбору свој извештај на решење.

За повереника изабрати су г. г. Драгутин Петровић, Тихомир Марковић, Јеврем Авакумовић, Спасоје Стевановић, Светозар Поповић, Димитрије Малешевић и Јованка Варјашки, од којих могу историја најпоузданије радити.

Општинским председништвом и инжињер да се стави овом повереништву на расположење.

VII.

Поводом питања о кадровској беседи свих удова — председништво шаље Одбору на решење предлог грађ. одељења о установљењу грађевинске одборе који би имао до руковођи и надзирала сва грађевинска предузећа и радове.

По прочитању тога предлога АБр. 1040. одбор је одлучио, да се о овом предлогу у идућој седници реши.

VIII.

Председништво шаље одбору да су стигли разни општински здрављења и да би општина шеле своје обвезане на време одговорити предлоге до одбор реши да се општина београдска привремено задужи код Народне Банке Краљевине Србије још са 200.000 динара. По свршеној овога одбор је одлучио, да се ре шење по овој ствари одложи док суд општинских не поднесе одбору тачан извештај о томе Који се издаци сваи појединим општинама треба Ако би се ова појединим Народној Банци вратила.

IX.

На предлог г. г. Спасоја Стевановића и Гаврила Стојанчића и уз доказ г. Стевана Ђурчића одборника одбор је решио, да надзорно одборско повереништво прегледа и прочуи целокупну општинско трошарине и шену организацију, па да поднесе одбору о томе извештај. Тим извештајем да обухвати нарочите нобе ли по општинске интересе боље било да се општинска трошарина да под закуп.

Овоме повереништву да су чланови: г. г. Стеван Ђурчић, Вучко Илић, Михаило Михаиловић, Илија С. Рајковић, и Стеван Илковић одборници од којих могу трошна пуномоћно радити.

X.

Председништво шаљеним одбор да је се на расписани стечај од 5. фебруара 1893. године АБр. 614. који се тичаше зграде за извештај грађ. одељења и упуте подовода. — привајање ове сопственика зграда на покушан, и предлаже да се одреди повереништво, које ће ове зграде прегледати и једну за основину под изабрати.

По саслушању овога одбор је изабрао г. г. Јованку Варјашки, Симу Р. Обрадовића одборнике и Т. Седлековића управ. инж. одељења да попуљене зграде прегледају и о томе поднесу одбору извештај

Сад долази на ред да се одреде лица која ће бити присутници код истражног суђије. Ја сам елективно списак по азбучницима. Чујте (секретар прочита). Прима ли одбор? (Прима).

Сад долази на ред бирање шиљедног одбора по предлогу председника шиљедног одбора. Чујте то писмо? (Секретар прочита) Да сад су била она лица (секретар прочита чује се: све остану иста).

Усваја ли одбор да остану иста? (Усваја).

—

По овоме Главно Контролне шаља да се изабере два лица за преглед општинских рачуна. Пре је био одређен г. Константин Добросављевић. Но тај је одступио, и сад треба друго изабрати, а други је био г. Коста Јовановић и он је ту, на шеа и даље остаје (усваја се). Да ли да за одредим једног од чланова. (Вала добро. Усваја се).

Мирослав Марјановић. Кад доће ред на преглед рачуна цркве Св. Марка, ту треба одредити стручно лице, који ће списе у трг ући, јер иначе неки адвокатарбе као што тамо има. Те је црква богата и ја знам ово отуда што сам био благајник црквени, код мене је била комисија ше шесет дана, али није нашла неправилности. Црквени рачуни су сами по сами врлина такви су да не изразумљиви рачуноводитељ не може да уђе у њихово стање. За то молим да се ови беру људи који ће ово сами бити предни, но који ће и разумеши те њихове рачуне по самим тражима.

Председник. Пардон. За сам председник одо ових да бирамо два члана да прегледају рачуне сушце, јер су дошла од изабраних дали осташе, а остао је само г. Коцић. За њиховим да узмемо г. Перу Лубинића и г. Милорада Милошевића. (Једногласно су и ови за 8 динара да буде дневница. (Усваја се.)

—

Чујте уверења која се траже. (Секретар прочита).

Сад имамо на реду лицитацију за избацу меснице за општинске нобе (секретар прочита).

Перо Тодоровић. Таква једна сума је сушница. Ја знам ова трошна и знам да ништа нема, да се ове године једнако зрно искључно само мојсијева ње са ових трун чуе недељно даноре, а више зрно се ломи трошни и другим краном а више зрно ове године. Овде ова трошна ни и сам ти знеш (чује се неко: знеш).

Председник. Одобрава ли одбор лицитацију. (Чује се: да се држи друга усмено. Добро, нека ће се држати друга лицитација.

ЦАР СИМЕОН-СИНИША
НЕМАЊИЋ
ПАЛЕОЛОГ
ИСТОРИЧКА РАСПРАВА

НАПИСАО
РАДОСЛАВ АГАТОНОВИЋ

(Са једном хелиографском прилогом)

(НАГРАЂЕНА ОДЛУКОМ ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА КРАЉА МИЛАНА ПРВОГ ОБРЕНОВИЋА ПРВОМ ЈАВНОМ НАГРАДОМ)

МОТО:

„Утврђење своје хришћанско сматрао је за највећу обавезу, зидао је цркве, ако ли није могао, обнављао је старе и ширио је хришћанску веру.“

Тајић, Ист. Ср. III., стр. 65

II.

Ропство Синишино. — Последице његовога ропства. — Где је живео и умро Синиша. — Како је Синиша сазнао смрт свога оца 1347. — Двоје последице његовог пленења.

(НАСТАВАК)

До скора се није знало име тој прној жени Деканског. Тек године 1891. г. Но-

вановић проналази је у једној бегунској књиги у Цариграду у једну стару повељу цара Душана, којом он даје манастиру *Бољевски* нека села у баштину; ако чеда послушно господиши и матери поретка ми благочестивој прашици кира *Теодори*, и за благополинија ради и помена ни... и т. д.[1]), одавле се очито види, да је у том манастиру гроб „кира Теодоре“ и да је Душано ној матери, — доцније нема видети да је Душан пренаш Деканскога, — ове *Теодоре*.

Али ова се, да се краљ Дечански жени више пуше: с тога сад настаје питање: колико је времена Стефан живео у браку са прном женом — Теодором. ? Да видимо.

На три године после свог венчања са, Теодором године 1310. Стефан због познатих нам узрока, побуни се противу свог оца. Али као што знамо, не успевши у својој намери, он буде осуђењен и послан у Цариград у заточење тасту Милутинову, цару Андронику.[2]) Осуђењем Стефан прође је у заточењу у Цариграду *седам* године. Можда би још и више тамо остао, да непнаста горке муке, да 1317. год. не умре ташта Милутинова, царица Ирина, она, која је највише радила, да на престо ероски, после Милутина, седне који од њезиних синова, или да Милутин запази и нагрдеселим престолом. Тада Милутин шаље краљицу Симониду у Цариград, на шеребе њене мајке. Симонида се задржи тамо дуже време, и показивање знаке, да би се вераће братила своме мужу. То нашу ти Милутина, и он, преко свога посланика, затражи од цара Андроника, да му жену одмах натраг пошаље. Стефан употреби ту прилику, кад је тај Милутинов посланик долазио у Цариград, и преко њега изради, те се ожалошћи архимандрит светогорски Данило, заузме код архиепископа *Никодима*, који умоли краља те овај опростн крвнику своме сину, и допусти му повратак у Србију. 1317. године Стефан се дакле, повратн у своју домовину[3]). Данило, бележећи у своме летопису ту догађај, ка-

[1]) Споменик срп. краљ. акад. IX. стр. 4.

[2]) Срби. Нст. Срби. II. 221. — Ј. Константин и Ј. Јас. Историја срп. II. 111.

[3]) Срби. Нстор. Срби II. 215—6. Ј. Константин и Ј. Јов. Нст. срп. нар. II. 122. — Ни Григорија Кантакуз. ни Јов. Нст. срп. нар. II. 122. — Ни Григорија Кантакуз. ни Андроника нема у Србији нигде помена о заточењу Андроникова сина, да од њега нема Милутина никаква писма, ништа Турцима. Тај изгнани човеци нрада — да претставе своме. (Србски Архив 1904. — Јагић 158), као да су ту ни Данило, ни православни Немања имен своме никакав глас, него само овај Грк! Али ни случајно у Србији Архивској нема Андроникова писма краља Милутина.

Сад долази питање о школској згради на Earlesminy. Чујте извештај. (Секретар прочита).

Милоја Јаковљевић. Има и једна понуда од Пантe Живковића. Молим да се и она прочита (секретар прочита). Он каже нашо, да ја дајe и аруњу. Ако би то дао уступио и препродао му-гле би бити за два разреда.

Стеван Торњић. Он има све њиве овде. Ту је и оруђа. Лекар каже да је неподесно за њу, где има оруђе за неколике хлеба. Тражи 140 динара а нашо да поступи за два разреда.

Димитрије Миљојевић. Нека комисија поново оде и спорazумеће се со Пантом и да нам у идућој седници реферише.

Илија Јаковљевић. Пошто је комисија један, нут баш не треба онет да иде него нека га с. председник пошаље и сведушо о свему.

Председник. Ова стварне треи одлагалъе за опасгиюе комисију. Новорите исто овако шћивати, јер немам кад.

Мирјана Новаковић. Ја сам сазвао да је Пантa купио сте те зграде за хиљаду дуката. Можо бити да и више вреде, али онет кад сте то Пантa да опитини за 140 динара мосемно то је доста.

Председник. Ако Пантa хоће да уступи сву просторију и оправи о своји трошку онда комисија нема се упустя у погодбу до 150 динара месечно и ако пристане нек и уговор закључи. Незаборавите да ово двоје нема у будуће, но се мора плаћати из партије за непредвиђено трошкове.

Јован Зарковић. Онда нека комисија сирota тај посо и нека гледа добру зграду, јер за нашу децу но можемо уштедити баш ништа.

Председник. Није овде реч, господо, о новчаку или новцерску: но против је са свим неруџи да ће комисија изнринити своју дужност савесно. Не ја чиним и вас и ћу показивати по то, да не бућете немамо кредита да изнајмите ово нешто, него ће она морати да се плати из партије на непредвиђене трошкове, а ти је тако позитив да добро зна да подино рачуна о сваком нарс коју дајемо.

Милоја Јаковљевић. Хоће да комисија узети овај стан за годину, док нам трг године под вирију.

Председник. За 2 године. У комисију да уђу г. Милоја Јаковљевић и г. Петар Тодоровић и да нама најдаље буде до 150 дин. на месец. Прими ли се? (Прима).

Изволте чути даље:

Секретар чита извешће комисијско о спровођењу одлуке јавше и набавци потребе за опрему. (Чује се: да се попатни)

Стеван Торњић. Овде имамо иред собом један акт честитих наших грађана, заслужних Срба и искрених патриота, који предлажу, да одобримо овај издатак на опрему и уређење дванаје одељења. Како тај издатак има да се учини из касиру, у коју, мере наших суграђана који овде бораве, згодно је имати Господина и Хорвечанин, који продаје за Перлград и пребија се натрг; то га ми треба да учинимо с драго воље те да и овом приликом покажемо, да престоница Србије није никако неосетљива према мухаме дивој нужи у којој нам тако много наше браће и да ова није идуће велико српеку и стоји на чају имена уредника Сретња. Ја предлем да приватно овај предлог обсуднке и да показимо да смо достојни представници престонице српске, која стоји на челу свију српских варошн колико во год има у Србији и у у осталим срп ским земљама. (Одобрава се једногласно).

Председник. Одобрићете ли сво ио напредне мере председ ? (Одобрава се).

Ја баш нас молио да опасгиие суд окитили сам, да ће они суге по вашијама на вођења бо се уштедило као пир. код чиновничких плата итх. приновљено у приход партије на непредви ђене извредне потребе. (Прима се).

Сад долази избор благајника. Ви сте опомиа у седници одштини ме да одредим једну ову комисију од одборних која ће да ми ово мобе подиесене уседе нешто олакша у поднаша да треживо благајника. Као што вам је познато, приланио се ваше дика и одбор је рас матрао и молбе и увидео и поступку касиру и — сме. Чујте исто нанетиј. (Секретар про чита). Као што напоје било је 11 молаба и од тих једногласно је изабран за председ се на потрају за благајника г. Мијаило Стевановић, благајник управе варошн Београда у пензији.

Мирјана Новаковић. Част и поштење тој личности нису уни одбор предлаже, је нашим нашта против ње али би можно одбор, да се изнесених разлога која бу поменути ова стрелена саслушати ме поколимо минута.

Међу осталим зеја : „и приходить къ родителю своємоу съ сыномъ своимъ Доушаномъ и съ нѣкоторое мазое чедіе своихъ".[1] На овога би се одних могло поставити питање: да ли је међу онах: „нѣкоторое мазое чедіе" било и жене Стеванове. Теодоре, коју Данило не спомиње ту, и ако именују нрекоm сина Душана? Уливајући на ум, да је овај летописац морао бити суиремеником оног догађаја, а можда и посматрач дирљивог призора измирења ова са сином, могло би се то тога, што Да нило не спомиње „подружје" Стеванове, изшести: да ње т-да није ни било у свити Стеванової. Али није тако било. Ма да Данило не бележи тачно и поиратак Теодоре, иак се даиае шчуалило зна, да се она тада иратила у Србију, заједно са спиним мужем. У поменутој хрисовуљи цара Душана манастиру Бањском, Душан, ребаљуи која седа даје у баштину томе манастиру, вели најиад: „И сама ноа нриложитъ ни поменъ господнди и матери царстиа ми кира Теодоръ. им же ни будн нѣчала паметь, аминь." А из онога се даје закључити: да је „кира" *Теодора умрла у Србији, но иократку смо на Цариграду, и до је мемо тако "сигурно* било да се нрочитају све моіће нако би мо гли да цемпо и друга нрезимена лица, и ко само једно.

Дим. Миљојевић. Господо, одбор је изабрао петоро нах која ту имали да нрегледе и опсеке моіће сиоју тиу нрезимених лица и да реферише које је од њих најнодесиија за оне мосте. Ми смо то учинили и нредлажемо вам г. Мијаила Стевановића Нрема нашој жељи: да се год у одбору сме то решима, назимиде је било одређеноіи уже одбор неки изиеси сиоју одлуку да говоримо 4 дана? Но пошто смо ми добили иоиерске одборнко, ја мислим да треба одбити захтев о читаву сиоју молбу.

Јован Рисгов. И ја се слажем с Милојковим као сад само одредили уже одбор ми треба и да му верујемо.

Стеван Торњић. Ја желим цемим разлоге, које је изнео г. Мијаило Јаковић и ништа то његово поштење нрема раду и заслугама благајника окитинског г. Кретића, та је нохваде достојно. Но ја као члан иоверитства могу вам рећи: да смо довста свестрано нроиенавали квалификације свих 11 лица, која су го била нријављена на место благајника, и да смо нашли да се нрнјављено можемо у истини казати. Мећутим је и г. Кретић иеома здравам комне тент. Но иосле другог размишљања и саветовања ми смо дошли до закључка, да окитина мора имати мажу и окретаљу снагу, а каква је снага г. Стевановић, ја ћу вам нрочита један акт министарства финанеија нод Бр. 320 од ово тодине. (Чита).

Господо, над сме све моіће нрочитати на дошли за ову Мијаилову, ни сво заједи ја је он као члан нових, да је потпуно спреман да нреда дужност благајника и да вам потребну каушиу ма сво га једновремено изабрали ако члапска нај способнијег. Зато вас молим, над сте вам већ но клонили ваше иоверење, да нам и предлог усвојите.

Председник. Усвајате ли, господо, предлог ових 5 иоверења на одбора? (Усвајамо).

Сад имамо да изберемо нрометлачкиња за бесрадску општину. То је нравно одборнић. Нрометлачкиња морамо имати и због тога, што је регулисање фонд нрешао у окитинске руке.

Нријавили су се: г. Тома Марковић, г. Димитрије Тадић г. Др Гобеман, г. Милан Марковић и г. Сандић. Више нема имена.

Трифун Трифонић. Ја је мислим да се нрени г. Гобеман.

Јован Трифонић. Је ли то једноме са стаиом нашом. (Јесте) Онда ја мислим да ни једи

---

[1] „Живот" — 160. вт.д.

[2] Сиомник срп. нрад. акад. IX. стр. 5.

[3] Сиомник срп. нрад. акад. IX. стр. 5.

[4] Гласник Друш. дослед. за Србе — „Рим. дипломатика", в. III. и XI—XII.

[5] Сиомник IX. стр. 5.

[6] Ј. Шафарик и Ј. Јов. Нетр. Срб. II. 136.

[7] Орбелианъ Нетр. Срб. II. 278.

(наставиће се)

не може да буде примљен док се не одрече адвокатуре. О тога треба с онима кога правично усклити и ово да напусти адвокатуру приватну.

Димитрије Живојновић. На жалбу би тако било, то би тако исти случај требао да буде са адвокатом код Задруге и код Народне Банке. С тога је случаја да се то тако разуме као што каже г. Андра. Општина има толико посла, да јој не треба стални адвокат већ чиновник, него му месечну суму плаћа годишње за случај спорова које буде с њим имала, а међу тим да он може и свој посао радити.

Андра Тодоровић. Ја мислим да се расправа сетиј па се може пријавити који од неплаћених способних судија који ће бити ако адвокат радити. Онако како је сад уређен ја неприлаз и не дам да се против закона ради. Моја је нарадог да општина стално и усмено да не може бити адвокат, јер такав који је стални може по потребе и друге послове радити.

Перо Тодоровић. Држим, да међу нама нема ни једног који би хтео што против закона. На прва сам ја за то да се одмах даде стална плата и ово ни мени није сигурно да ли ће у учинити или не противно закону. Ово како ја сматрам ову ствар. Има закона, да адвокат не може бити под сталну плату код никаквог друштва па ипак је то узело у праксу. И. пр. једна општина узме адвоката и плаћа му годишње сигурну да ради за ју општ. ако посланог са властима. Држим, да господа адвокати који практикују знају врло много општих ствари, па ће и страна. Ако што то знају и лекари, дакле према послу и не личним ради одређује му се и награда. Тако исто и ми можемо време шиљу одредити колику ће и општина се одаје неједнаку као приватна личност.

Држим да и адвокати знају ту одредбу закона и ако и ако их се замишла да изиграва закон, него су сви за то узели с те страше као с приватним што раде. И ја тако сматрам ово и не као гашење закона.

(свршиће се)

Књижевни оглас

Изашла је из штампе књига

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ - СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(Средњом гимназијалном таблицом)

Цена 1 динар

Књига је она награђена од општине београдске првом књижевничком наградом од 1892. г. према одлуци академског савета Вел. Школе као наставна и корисна књига.

Препштампана је из подлистка „Београдских општинских новина“ о трошку општине београдске.

ПОПЛАВА

написа **Емина Зале**

Цена 30 п. д.

Ни једном писцу није пошло за руком, да тако верно опише поплаву, као што је то учинио Емма Зола у овој својој повести. Читајући је, чини се чини као да чујете брујање и хуку таласа, као да видите страхотату бујицу, како руши и носи све на ште наиђе и чини се и нехотице стиска из груди уздах: „Страшан си Боже у гневу свом!“

Ова књига може се добити у књижарници

Д. М. Ђорића у Београду

и у осталим добро уређеним књижарницама

Изашла је нова књига

ОД СРЦА — СРЦУ

написао **Јан. М. Веселиновић**

Издањем С. Николић-Чала

СА ШЕСТ СЛИКА И ИЗУЗЕТ. ИЛУСТРАЦИЈАМА

Добричине — Паћенин — Робијашица — Пустињин — Божићна радост

Цена 1 и по дин. ко 5 књига једна бесплатно

Место новца могу се послати и марке. Књиге шаљемо поштом о нашем трошку.

БЕОГРАД **Књижара В. Валожића**

НАРЕДБА

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. пар. Београда на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438 члана 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12. Маја 1890. год. АБр. 839, и 11. Јуна 1892. год. АБр. 7537, а у смеси с наредбом Управе вар. Београда од 10. Новембра 1892. год. Бр. 19.975.

наређује

Да сваки овај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте дозволу за даљење балона, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти, да у његовом локалу какво страно лице даје представе и друго томе подобно а не увери се да је дотично лице поред дозволе добијене од управе варошн Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I.

а, За сваршене музи. оркестре по квинтета,	
секстета и т. д. од концерта до	3 д.
б, За сваршене са певањем певачка од 1 концерта 5 д.	
в, За сваршене комичне (куријозне) даване најмање 20 д.	

II.

а, За игранку у локалу I-ог реда	10 д.
б, За игранку у локалу II-ог реда	10 д.
в, За игранку у локалу III-ег реда	5 д.

III.

а, За пантомиму на дан	5—10 д.
б, За разне представе и акробатичке вежбања,	
дагласе	10—40 д.
в, За вентрилоквије и мутаторе	5—15 д.
г, Циркус од представе	10—20 д.
д, За забаве „Тамо-Амо“ т. ј. биоскоп,	
стереоскоп и представљање од комада . . .	60 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решењем општинског Суд одређено.

V.

Сви горе наведене су јени плаћања од горепомене таксе у корист крај. српског народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. АБр. 11931. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИЛИГЕНТАРСТВО:

а) За чишћење димњака (каминера) без разлике на спратове	0.20 д.
б) За неуредне димњаке	0.30 „
в) За ушкиће	0.40 „
г) За велике ушкиће (шпорете) у гостионици	0.50 „
д) За чишћење димњака од два спрата . . .	0.30 „
ђ) За чишћење пролаза димњака	0.10 „
е) За чишћење чумњака од 2 и по метара уредно са скалама	0.40 д.
ж) За чишћење чумњака од 2 и по метара уредно са осим скалама	0.30 д.
з) За падање димњака (каминера) без разлике на спратове	0.75 д.

II. ПРАЖЊЕЊЕ ПЕПЕЛАРА И НУЖНИКА:

а) Од кубног метра	1.000 д.
б) Од мехура	7.500 д.

III. КОЛАРИНА:

а) Марка за таксу за годину дана	3.00 д.
б) Обнављање погубљене марке старе . . .	1.00 д.

IV. ГРОБАРИНА

а) Гроб за децу	2.00 д.
б) Гроб за одрасле	12.00 д.
в) Мали гробници	365.52 д.
г) Велики гробници III реда	1095.00 д.
д) Велики гробници II реда	1460.00 д.
ђ) Велики гробници I реда	1644.37 д.

V. МРТВАЧКА КОЛА:

а, Мртвачка кола стара са 2 коња	12.00 д.
б, Мртвачка кола са покривом са два коња . .	24.00 д.
в, Мртвачка кола нова са 2 коња	36.00 д.
г, Мртвачка кола нова са 4 коња	72.00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

на кварове: Скалиште, Теразијске, Пашарске и Варошке.

1. Од собе и кухиње или њихог дућана са собом . . . . . 0.25 д. д.
2. Од две или три собе, са кухињом или њихог дућана са магазом . . . . . 0.70 д. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од конаке са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1.50 д. д.

За кварове: Дорћолске и Палилулске.

1. Од собе и кухиње, или њихог дућана са собом . . . . . 0.20 д. д.
2. Од две или три собе са кухињом или њихог дућана са магазом . . . . . 0.60 д. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од конаке са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 28 Августа 1893. год. АБр. 9440.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампарија Петра Ђуровића, Обилић. венац бр. 14 — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 12. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА НА УРЕЂЕЊУ

НЕДЕЉА 21. МАРТА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА ЛИН. ЗА ВРОТЕ
Претплату цена [illegible]
Рукописи не враћају се
Исплаћена писма не примају се

ГРАЂАНИМА ГРАДА БЕОГРАДА

Народ ће српски и ове године најсвечаније прославити Српске Цвети и Шести Април — успомену на Таковски устанак и предају градова.

Српски ће се народ и ове године сетити славних Обреновића, Милоша и Михајла, и својих славних предака, који му крвљу својом извојеваше слободу.

И престоница Краљевине Србије прославиће успомену на ове дане најдостојније; грађани ће београдски, доласком на благодарење у град, манифестацијом код споменика неумрлог Михајла, украсом и осветљењем својих домова, доказати, да су достојни потомци славних предака.

Београд 20. марта 1893. год.

Председник општине београдске
П. ТАТИЋ, с. р.

СРПСКЕ ЦВЕТИ

Данас, на Светле Цветн, српски народ у Краљевини прославља великн и знаменити дан свога народног и политичког васкрснућа, уједињења и благословеног дан обновљења државног живота свога.

После вековне народне обамрлости и потпуна ропства дошло, на Цветн 1815. године је дан део српског племена, српска Шумадија повољна је прецуло духом, размахнула снажним мишицама својим, и у једном уздигнутом и светлом напору заседнла дедро нове државе српске и равноправна сународнике, на коме је ускоро букнуо топли и свети пламичак независности народне.

На даванашњи дан, равно пре седамдесет и осам година, у среп Шумадије, у скромном свеоју Такову једна друженина родољуба српских прегла је на огромно дело народног ослобођења, а добри Бог је њено прегнуће благословно и знамснита одлука таковска поставла је темељ на коме је богу хвала на 78 година ово садашња независна Краљевина српска.

Малена бројем ова друженина родољуба таковских била је великих јуначтвом, прегалаштвом и родољубљем својим и њен је поклич убојни васкрсо одјекнуо од Дрине и Уна чак до Тимока и Дунава, потресајући српске горе и дубране а распирујући пламен јуначтва и пожртвованља у синма српима српскима....

Зелена јутоша српски брзо су се напунили оружаним убојницима, песма слободе завела је душу Србинову, оштри хајдучари побуњених робова брзо су се укрстили с бритким борцама силних господара, јути челик звену, топла кри гуну, а на потока српске и душманске пили жагрења јасно сунце српске слободе да огреје надом и поуздањем цело племе српско.

С тога су српске Цветн великн и свечтао дан у бурној повесници њиној; оне су благословени дан васкрса целога једног народа, оне су светли узор шта може братска слога и јуначко прегнуће, и оне су најбољи учитељ наш који нам громогласно доказује „Само слога Србина спасава".

Да, велики је науч што нам га пружа даванашњи светао дан. Он нас учи да је најбољи поуздање у себе самог; оне нам казују да родољубиво, јуначко прегнуће оне може; оне нам доказују: искупите се око поље слога, око државиног поглавара и пружите једна другом искрену братску руку, па сте онда непобедни и достнжнићете све за чим се мудри крећете.

Прослављајући данашњи светао и велики дан, ми не можемо друкчије и боље угодити блаженим сенима великих предака наших, но да се угледнмо на њихове њиве и да будемо оставбани ово што су ју били.

Одушевљени тим осећајима ми данас с поуздањем и с пуно најбољих нада погледамо на уздигнути престо, на коме седи праунук великога таковскога војводе и на пуних грудн кличемо:

Да живи наш уздигнути господар Краљ Александар I!

Да живи народ српски!

ОБЗНАНА

Дошавало се и дешава се, да сопственици кућа, које су са новим београдским водоводом спојене, а нарочито инсталатери, при инсталисању водовода у појединим зградама, и пре него се инсталација подвргне проби, отворе општинску славину, која се поред водомера налази, и пођу употребљавају.

Овакав рад сопственика кућа и инсталатера противан је члану 1. правилника за инсталисање водовода по кућама, јер и тај део водовода све до места на којем је постројен водомер закључно, спојница је општине. Одржавање и руковање са њим сасвим је искључиво право управа водовода.

Овакав рад инсталатера противан је и чл. 3. поменутог правилника, јер инсталатера сў управо дужни, да воде најмањег рачуна, да при свом раду ни најмање квара водомеру и његовим саставним деловима на у кои последу не учине.

Отварање славине општинске пре извршене пробе инсталације и на тај начин употребе воде, носи собом озбиљне последице по сопственика куће, који са непробијеним цевима није заштићен противу могуће појаве.

Управа Водовода у интересу грађанства, од могуће појаве услед непробаних цеви, те и управа водовода у њиховом интересу, а с позивом на чл. 1. и 3. правилника за инсталисање водовода, узимаће од сада строго такав рад у оиску, сматра ће га као одвајање воде пред водомером, па сопственику куће забрањује употребу воде а сем тога подиреи и казни по § 326. кривичног законика како сопственика тако и инсталатера.

Бр. 420
12. фебруара 1895.
Београд

Управа водовода

ОБЈАВА

Ради осигурања за каламитисање у напоми Панчеву у год. 1893. нужног материјала, тако исто и ради осигурања посла ово одржавање дрвене ст. 24. марта (5. априла) и т. пре подне у 10 сахата у малој воденој дворани општине општинске.

Нуждан је следећи материјал: 76,280 комада тесана камена (⁷⁶/₁₀₀ см. коцке), 61,400 комади тесана камена (полугоске), 1110 м³. обичног камена и 2894 м³ песка; посла око отклањања има 2536. 31 м².

ЦАР СИМЕОН-СИНИША
НЕМАЊИЋ
ПАЛЕОЛОГ
ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

НАПИСАО
РАДОСЛАВ АГАТОНОВИЋ

(Са једном генеалогичком таблом)

(НАГРАЂЕНА СПИСАКА ПОГЛАВАРА ДРЖАВА НАРОДНОСНИМ НАГРАДОМ)

МОТО:
„Утемељење новог државног система, као и његово обезбеђење, опште правне форме бивствује из равноправне ст (нејасно читање ст.)"
Tacit., Ann. IV. 33., cap. 45

II.

Ротеске Синишине. — Последње потомство ротеске. — Где је живео и манастирско је Синишић после смрти свога оца до 1347.? — Даље последње ротеске потомке.

(наставак)

**Ну ви тада, а и доцније преговори и не донесоше поволна резултата, и *брачне* *Стефанове са Јеленом нису ни било.* У томе се слажу не само сви наши летописи, већ и већина наших и страних историка, који су ово доба српске историје описивали. Колико је нама познато, једини Т. Фарински, — да и не спомињемо нашега Рајића, који о другом браку Дечанскога из основа погрешно говори,[1] — осланајући се на неке доцне немодане рукописе Дубровчанина *Ресткога*, и на неке забележене у „Мон Вагнзина"[2] реши у својој књизи: „Јелен Слишан и Византија ко второй четверти XIV. века," II. 47, ово: „За тчата (т. ј. поштo је Стевап Дечански свиставио оба претендента на српски престо) сведочит да нови брака самог Орошш: са Јеленом, дочерпом Филипа Тарентинског, Грчеза Ђуйског и по смрти этой второй жены: са *Мариом* дочерпом Солинског палићина — Иванорешитог Јована Палеолога", па се чак чуди и Енгелу и Мајкову, што они поричу тај брак, Ма ето видели горе, да су само преговори о том браку вођени, а да се није дошло до резултата, тј. да из поменутих узрока Стефан се није оженио Јеленом. С тога се више нећемо ни трудити, да поновим доказима побијаћу реши г. Фаринског, који по горњем мишљењу хоће из вођених преговора само око тога брака, да закључи, да је друга жена Ст. Дечанског била Јелена.

Не могући наћи пријатеља на западу, Стефан је сада био принуђен, да се поново окрене к Византији, не би ли успео, да са те стране буде на миру, тим пре, што су Грци, намирењем његове намере, да се спрнјателе са западом противу Византије, завадили га били са зетом и наследом његовим, кнезом Михаилом.[3] У тој намери, Стефан, измиривши се са зетом својим, похита, да са царем Андроником старијим реже пријатељство. С тога посла у Цариград своја посланика хумског владику Данила, који тамо „*свршн ньга тотчнака срьдьцу нго*"[4] — т. ј. дође г. Срећковић, „испросн за краља сина свога кћер Јована Палеолога (сина старијега Андроника) *Марију*." То је било године 1325. Грчки писци: Nic. Gre-

[1] Вегкавија, III. 164.

[2] Krstić: „Historia dela srpskich di Bizanz". Рукоп. Ва. II. Академије, под. 1858. год. — Ков. пов. Ragusin. Libri reformationum, tomo I, Zagrabiae, 1879. p. 75. 82. 90. (у Фарињанина: „Јужни Словени").

[3] Срећковић: „Истор. Срб." II. 370.

[4] Данил: „Живот", в т. д. 174.

Реолектовати се може тикуно на дневнице материјала и на посао око откопавања, а може се и посебно.

Лицитанта имају пре почетка лицитације 5%, од износине понуде у име жеобине да положе, коју своту полузетник до на 10%, замењене има одмах да допуни.

Премају се и по процису састављене, са бележем од 50 новч. и 10% јамченине свеобвезне писмене понуде, које се до 23. марта (4 априла) о. г. по подне у часу овоме магистрату подпети имају. Осерент мора у свом оферту изричио да изјави, да се лицитационим условима у свакоме погледу подвргава.

Закашњено подношење или са пропаганом јамченином несвеобвезне понуде, тако исто и телеграфичне и и оне понуде, у којима таковних услова и израза има, који сумњу побудити могу — неће се узети у обзир.

Отпирање лицитационих услова, квартн и предрачуна могу се за времена званичних часова у муниципалним неранчком знању прегледати.

У Пожеги 25. фебруара (9. марта) 1893. године 2611/1893.

Адоље пл. Митановић
подпис: бележник и градоначелник

ОБЗНАНА

Од неког времена проносе се разни рђави гласови о води из новог београдског водовода и грађанство је застрашавано да не употребљује воду из тога водовода. За потврду тих рђавих гласова наручите је напоследњо што је вода у новом водоводу од времена на време мутна.

Ради умирења грађанства, налази се Управа водоводна побуљена, да упозна грађанство са правим стањем новог београдског водовода.

Вода, за ком београдски водовод је подземна — артески — вода, која се добија из дубине од 20 и више метара.

Многобројним и тачним анализама те воде како оне тако и на страни, за време предходних радова, као и сада од како је водовод предат слободњају, доказано је, да је вода у свакоме погледу *добра* и *здрава*, као и да се у целој околини Београда на дане од 10 сати дубине, не налази боља вода од ове из новог водовода, а у тој количини.

У државној хемиској лабаратарији, преко свакодневно тачна анализа воде из новог водовода, а осим тога, сваки 15 дана узима се за анализу вода неко средно из бунара код Белих Вода. — Све те анализе доказују да се вода не мења и да је здрава.

Једино што се води из новог водовода може замерити, јесте количина гвожђа која се у њој у неколико пише налази но у другој изворској води.

Тиме што вода садржи у њој мери гвожђа, она није ни у колико нездрава, али има ту незгоду, што се гвожђе од те воде одваја у водоводним цевима, као оксид гвожђа, у виду јако црвене талога.

Услед тога, што се за сада сразмерно мало воде у народа троши накупило се у њеним дну водоводних цеви доста тога гвожђаног талога. Како су сад предузете мере да се вода, пре него што уђе у водоводне цеви, од гвожђа очисти, то је Управа Водовода од пре неколико недеља, отпочела да систематски чисти водоводне цеви од поменутог талога. То се чишћење врши тиме, што се редом у свакој улици отварају хидранти и кроз њи пушта да вода са великом брзином истиче, те тиме и талог из цеви избаци. Услед тога дакле улупљује се вода, али то редко кад да траје дуже од пола дана. Другог узрока што је вода мутна нема.

Поменуто чишћење морале се можда још 2 до 3 месеца без прекида вршити, пре свега с тога, да се из цеви истера сав талог који се до сад наталожио, а за тим и с тога да би се што чешће избацивала вода из цеви у оним улицама где се вода још никако не троши или где се врло мало троши.

* * *

Овом приликом Управа Водовода сматра за дужност да обавести грађанству и суобље такође упозоравајуће гласове у погледу замрзавања воде у кућним цевима.

На то замрзавање, а напоредо на сам начин како треба да се вода у кући спроведе, обраћала је Управа Водовода до сада преко општинских новина више пута пажњу грађанства, као што је то и у напоредним правилима, за инсталисање водовода по кућама, на више места поменуто, које су такође објављени у општинским новинама. Према увиђајима које је Управа Водовода прошле зиме извршила, доказано је да се вода у цевима једино тамо смрзла:

1. где су подрумски прозори и врата спајали и даљу и небу отворени;
2. где подрума нису дубља од 1 метра испод површине калдрме;
3. где је инсталисање неправилно извршено, било услед нарочитих захтева газда, било услед рђавог рада инсталатера; и
4. где су цеви положене кроз просторе који се не греју, већ су положене непосредном утицају мраза.

За све то нам није одговорна управа Водовода, већ је то домаћо услед нарешности оних који у дотичним кућама станују, или услед тога, што се тражила што јефтинија па ма и нецитурна инсталација водовода, или на посљетку и услед рђавог рада самог инсталатера.

Да би се грађанство сачувало од оног последњег узрока, управа Водовода је више пута опоминала грађане, да се од сваког

дота, говорећи о том догађају, вели: „Secundi anno Pauperisebasti filia Crali Serviae nuptura abiit".[1] и Кантакузен: „Hic pauperisebastus (Јован Палеолог) etiam tertium Tessalonicae aliarumque urbium occidentalium praefecturam gerens, tum alia constituit, ut nuptiae quae recte ibidem censeit, tum Stephano Crale Tribalorum (Срба) principi Mariam filiam uxoreo dedit".[2] Казивања ова два историка, савременика тог догађаја, од којих је први и лично доказано на двор краља Дечанског, после удаљбе Маријине, као посланик грчкога двора,[3] слажу се са свима нашим летописима, а тако исто и са свима домаћим и страним историчарима. С тога без икакве сумње, можемо нерохати да је *друга и последња брак Ст. Дечанским био са Грчком Маријом, средњом кћерком, којој Јовано Палеолог, намјестник-деспот (проблеста) солунски*. Јер, како што ћемо ниже видети, Стевам није надживео ову жену, већ му је са њом брак био много краћи, него са првом женом. Питање је само: које се године венчао Стевам са Маријом? Видели смо, да је Стевапов посланик владика хумски Данило испросио у Цариграду Марију за свога краља, године 1325. У тоса г. Срблянчић и вели: „Исте 1325. године двадесето, јединаћа Марија венча се са Дечанским у Сковљу, коме беше пређо 50 година."[4] То исто тврде и Грегора и Du Cange[5], само што Грегора вели, да се то догодило: „Sequenti anno," што би значило: да се Марија венчала за Стевана 1326. године, како би хтела: Du Cange. Дејаченић и Рачарац[6], јер већ марта месеца те године Дечански „весео и задовољан" путује по Зети.[7] Али како се стара година рачунала од септембра до септембра, а не као данас, то ће, по свој прилици бити: да се оно венчање десило после септембра месеца, што по Грегори изласи његова 1326. година, а по нашем данашњем рачунању 1325.

Да предмет сада на друго питање: колико је деце имао Стевам Дечански од прве, колико од друге жене, и која су та деца, да бисмо могли на тај начин видети: од

[1] Nic. Gregorae: „Historia Byzantina". стр. 16. VIII, с. 14. p. 423.

[2] Cant. lib. I. c. 42. p. 209.

[3] Nic. greg. Hist. Byz. 16 стр.

[4] Срблянчић „Историја Срба". II. 282.

[5] Nic. Greg. Byzant. Hist. lib. IX. c. 13 p. 434. — Du Cange. Fam. dalm. § LIX.

[6] Дођи: Historia Serviae. 253; „Матица" за 1868. год. 1. Свеска. 59.

[7] „Гласник срп. уч. друштва" 18. стр. 42.

које је жене Стевапове, и кад рођен наш Синиша.

Сви скоро наши стари летописи, помињући укратко, слажу се у томе да је Стевап Дечански имао два сина: Стевана Душана који је доцније постао царем и „царкодобљаго Словина или ех гьчьскаи земли ех граде Тунгьскь цариградска и тамо конець житіе пріимьшь". Потпуније нам текст студеничког летописа: „Сь же Стефан отъ прві жене роди два сина Душана и Душицу — Душанка. — Када бјеше ех заточеніи ех Цариградь Душица Кир. Отъ каторе жене трећій сынъ ех ех гьрчьскоі земли отиде, тамо бјеше начальникъ братственыі или и конець житіе)".[1] А Бранковићева хроника каже: „Genuit Stephanus tres filios, duasque filias. Primus filius Dusman (м. Душан), secundus Duschan, tertius Simeon. Primal fila Elasca, secunda Theodora."[2] Оскудијући се са ова три летописа, сва доцнија наша и страна повесничари тврдили су и тврде, да је Ст. Дечански имао три сина: Душана, Душицу — Душманка и Симеона — Синишу; и две кћери: *Јелену* — Јелку (Elasca) и *Теодору*. Само би неки хтели, као што ћемо

[1] „Гласник срп. уч. друштва" 18. стр. 42.

инсталатера тражи да гарантује бар годину за доброгу израде и употребљеног материјала.

Дајући ово објашњење управа Водовода моли грађанство да не верује рђавим гласинама које се на штету и грађанства и општине или злонамерно или из претераве бојазни растурују по народу, већ да поклони пуно поверење управи Водовода, која је готова дати сваком тачно упутство и свако објашњења како у погледу саме воде тако и прикључења инсталације водовода у куће и одржавања истога у добром стању.

Бр. 913.
18. марта 1893. год.
Београд

Управа Водовода

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Нашим читаоцима. Сређујемо важну наших читалаца на објаву управе водовода коју у данашњем броју доносимо, а тиче се побијања протеста гласина о води из новог водовода.

Мислимо и уредништва београдских листова, да сношење ову објаву бар у изводу.

СТЕЧАЈ
за мермерног лежара

Суду општине нар. Београда потребан је још један мер лежар од годишњом или том од 2000 динара. Поред плате имаће и приватних зарада од прегледа стоке и т. д.

Који су жељи да се приме овог места, нека се обрате суду општинском са потребним документима најдаље до 10 априла 1893. године.

Од суда општине нар. Београда АБр. 1219. 13. марта 1893. године у Београду.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(са приватне седнице)

Држан 22. Јануара 1893. године

Присутни у 8 часа до подне

(седница)

Јанко Верковић. Г. Пера жели је јако, али општина је политичка личност а не приватна, с тога ће и она у сиску моје придобијати лагоне, као што и друге државне власти чине.

Председник. Ово је тек једно што је јако ", Васиљевић, али ја се предлажем општина г. Перашког. Ако би ми узели адвоката да једно само овде могао би нам извести рачун од 10 хиљада динара. Г. Андра је јако да узмемо неког пензионера. То можеше бити, јер зашто нећи да нора бити адвокат и кад би ми узели јако друго лице могло би нам се нешто да узимомо буџетиште. Код је онака практика узимање адво ката неизвесно, ми не би тамили шиша. А ној посао шта се вас тиче, мој адвокат посао овако да нама посао, он ним нек одговара под неговог министра (чује се: то је са свим тако).

Димитрије Мандровић. Сам пријатељски добри су и кад би нам сви требали ја би сувао сам, али понто треба само један, то ја предлажем да се прими г. Гођевац.

Глиша Стефановић. Ја предлажем г. Свидића.

Стеван Стојановић. Да избегнемо комисију, на ним нам подносе своје мишљење шта да нрамимо.

Стеван Трајић. Нека председник изврши тропцу из одбора да подаоцу мишљење у нашој седници. Тако мој предлог.

Др. Вел. Х. Николић. Да гласамо за Гођевца и Милеша Марковића, ио ја добије већину (чује се: и за Милеша Свидића).

Председник. Прима ли одбор да се за ову тропцу гласа. (Прима) Онда да гласамо (пистаје гласање).

Да нам саопштим резултат гласања. Г. Милан Марковић добио је 10 г. Гођевац 6, а г. Свидић 5 гласо. И тако изабран је већином гласова г. Милан Марковић адвокат.

По закону треба председник општине да буде председник бирачког одбора при изборима. Али пошто је овде биране по квартовима и ни ми ни ви нисмо, то ја не могу на таким местима да присуствујем у једно исто време. С тога треба изабрати неког за одбора који ће присуствовати. Ако хоћете ја ћу кандидовати. (Овлашћује се г. Председник да избор тај изврши. Добро).

Мијаило Мијаиловић. Г. председниче. Ивам једно предлог право хатаи и молим да ме чујете. По нарочи хоћаи овог пво, да су улице заглављене и јако је опасни свобраћај. Како је то врло погодно, то предлажем да председник одмах нареди да се набаве кола и снег вуиче. (Чује се Врло добро).

Председник. Усваја ли одбор ово ?

(Усваја).

Пошто је већ 9 час. то поклучујем седницу.

Састанак је овај трајио до 9 сахата по подне

ТАКСЕ
ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кварТове: Саборнаи, Теразијски, Врачарски и Харемски.

1. Од собе и кухиње или мање дубрета са собом . . . . . 0·25 п. д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дубрета са собом . . . . 0·50 п. д.
3. Од четири или више собе са кухињом, од воловске са кухињом, од гостионице са кухињом без ограде . . . . 1·50 п. д.

За кварТове: Дорћолски и Палилулски.

1. Од собе и кухиње, или мање дубрета са собом . . . . . 0·20 п. д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дубрета са собом . . . . 0·60 п. д.
3. Од четири или више собе са кухињом, од воловске са кухињом, од гостионице са кухињом без ограде . . . . 1 дин.

За суда општине београдске 28 Августа 1892. год. АБр. 9440.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник: Општина Београдска — Штампарија Петра Курсулића, Обилић. венац бр. 14 — Уредник Урош Кузмановић

ниже видети, да је краљ Дечанским имао и трећу кћер, удату за *Војина*, „краља вета српског пан Стјепана." Без Сумње, да је најстарији син Дечанского био *Душан*, који је и наследио оца, и постао царем, а родио се на годину дана после венчања Стефаиовог са Теодором, — 1308. године.') За другог сина Дечанскога, Душиову — Душмана, вели студеничка летопис да је умро у Цариграду, примивши заточења очева. То исто тврди и Данко: речима: „а приходить Стеванъ съ сыномъ своимъ Душаномъ и съ иѣкоторое малою чедью своихъ,')" где би, без сумње, да је и Душице било у пратњи Стефановој, споменуту поред Душана и млађег му брата. Ну данас се већ иеизвестно зна, да је други син Дечанскога, Душиша или Душман умро у Цариграду.') Једино из оних Данилових речи: „с иѣкоторою малою чедью своихъ," могло би се разумети, да је поред Душана, Ст. Дечански имао још деце: а та би по свој прилици био и ја од оне женске деце Стефаиове, коју Врањожићеви летописе спомиње. Истина ни данас немамо тачних података, но ипак бисмо могли закључити, да су и Јелена и Теодора обе кћери краља Ст. Дечанскога од прве жене, како то мисли г. Руварац, иако пак да је Стеван Дечански имао и *трећу* кћер, како би хтео исти историк. Тешко се поуздано зна, да је Јелена, (Ивка, била удата за Младена Шубића Јенина III. сина кланског и сарадника, и да је остала удова'). За млађу кћер Дечанскога Теодору, која се доиније у к-лу Бересшу прозвала *Јеленшара*, зна се, да је била удата за севастократора Душанова *Јелина*, и да је с њим изродила синове: Константина и г. Срећковић,") али да је г. Теодора Јеленшара кћи Дечанскога од прве жене Стеваиове, Теодоре, или од друге Марије, у томе се та два историка разилазе. Г. Срећковић мисли, да је Јеленшара млађа сестра Симиншина, кћи Дечанскога од друге му жене Марије;') а г. Руварац пак — напајајући — држи, да је она кћи Дечанскога од прве жене.') Трећи наш историк, г. Чеда Мијатовић, иде још даље, па би хтео на основу неких хрисовуља, које је тобоже Душан дао манастиру Хошина Крстителя у манастејској планини, да је Јеленшара кћи цара (Душана ?) (?) Јер у тим хрисовуљама (Гласник XXVI), цар Душан, вели г. Мијатовић, — говори и о том манастиру као о обштељи и предубоке кћери царства ми, превисоке краљице", где се подразумева она иста „царица Јеленшка." Г. Мијатовић је, чини нам се, и сувише похитао, кад је хтео, само на основу тих непоуздапих хрисовуља, закључити, да је Јеленшка (Теолора) кћи Душанова, и тиме унети у историју српску једну нелику унети у историју српску једну нелику нолину: да је *цара Душана имао и једну кћер*, за коју се до данас није знало. Јер ње свето, ни до данас, колико нам је познато, нигде не нађосмо забележено, да је цар Душан имао још законите мушке деце, сем Уроша, а још мање женске.

') „О Краљ Јелиру", 107.

') Гласник срп. уч. др. 35, 214—215.

(наставиће се)

БРОЈ 13. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЈЕ УСЛОВНА И ПЛАЋА СЕ УНАПРЕД:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 дин.
за године земље за годину . . . . . 9 дин.

НЕДЕЉА 28. МАРТА 1893.

ЦЕНА ЈЕ УСЛОВНА И ПЛАЋА СЕ УНАПРЕД
Претплата нека шаље уредништво на властитом суд.
и оне дописе адресира на уредника
Рукописи се не враћају
Неплаћена писма не примају се

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

10. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

II. марта 1893. год.

Председнико председник г. П. Тасић; од чланова суда присуствовали г. г. Мијаило Јовановић и Коста Симић, од одборника били г. г. Панта К. Чолић-Антић, Стева Т. Јорговић, Милош Ј. Хаџи Јанић, С. Николић, П. С. Цветковић, Т. Ђорђевић, Ст. Павловић, М. Ј. Лазић, Н. Милојковић, С. Р. Обрадовић, Ц. Н. Илић, Т. Чукић, Н. Тодоровић, Ј. Бајчевић, Ј. Ристић, Ст. Бугарски, А. С. Борисављевић, Н. М. Дмитријевић, А. Младеновић, Ј. Живојновић, Ст. Стојковић, М. Јовановић, Ст. Ђорић, М. Михајловић, М. Јовичић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 2. марта 1893. године и примљен је без икаквих измена.

II.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд АБр. 1346, 1425, 1424, акта управе нар. Београда АБр. 1402, акта истражног судије за варош Београд АБр. 1325, акта истражног судије за варош Београд АБр. 1448 1345, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио: Да су му непознати: Богдан Вуковић, бив. ђак, Никола Рашета пилар, Цадих Данов, слуга, Марија Николић служавка, Ђорђе Арсић, слуга, Кира Арсић слуга:

Да су: Јован Лазић обућар и Јован Бизеле пушкар добро владања и средњег имовног стања; да је Григур Милованович доброг владања, а да му је имовно стање непознато.

III

По прочитању акта VII. пук. окр. команде АБр. 1369 и 1418 којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних појених лица, одбор је, изјавио: Да суд општински прибави потребне податке за лица што су у тим актима именована, па да према тим прибављеним подацима нада уверења.

IV.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о сиротном стању и породичном односу.

По прочитању тих молби С.№ 3488, 3765, 3754, 3482, 3376, 3627, 3670 и 3535, одбор је изјавио мишљење: да се Персида Стаменковић неможе дати тражено уверење; да се Јелена А. Маленић, др. Мијаилу В. Вујићу и Леносави Пашовић може дати тражено уверење: да се суд предходно увери о имовном стању молилаца: Марије Јеленковић, Катарине Вема, Катарине С. Николић, и Љубомира Ј. Бојовића, па тек онда да им нада тражена уверења.

V.

По прочитању извештаја комисијских ГБр 200, 199, 206, 205, и 218 о одређеним осама у појединим улицама, одбор је одобрио одређење осе у улици Пореченој, Давидовој, Горњег градског поља, Спасов ској и улици другој паралелној Душановој, о тим, да се акта о одређеној оси у другој паралелној Душановој улици повиљу министарству грађевина на преглед и одобрење.

VI

Члан суда г. Мијаило Јовановић изнеси одбору на решење извештај општине своја праволаступника о парници, вођеној између општине београдске и масе Јакова Тушаковића, за накнаду штете услед извршене инвелације у улици Сарајевској.

По прочитању тога извештаја АБр. 1552. одбор је решио, да се маси Јакова Тушаковића исплати из општинске касе, а из партије будетом одређене за непредвиђене трошкове, (3600) три хиљаде шест стотина динара у име накнаде штете са интересом и свима осталим трошковима према извршној пресуди апелационог суда од 18. октобра 1889. године Бр. 1841, којом је пресудом општина београдска на ову накнаду осуђена. — Да се сума она накнади општинској каси из регулационог фонда.

Да суд општински накнади, јамно ово није исплаћено пре и да од крпица накнади штету коју је општина претрпела плаћајући интерес на суму, на коју је осуђена.

VII.

Одборник г. Пера Тодоровић предлаже, да се изабере повереништво, које ће нара дити правила о подизању грађевина и изравнању регулације у вароши Београду.

По саслушању овога одбор је одлучио: Да г. Пера Тодоровић поднесе о овоме детаљан и опширан предлог одбору.

VIII

У смеси са раније својим предлогом, учињеним у седници одборској од 2. марта 1893. године АБр. 1486, председник предлаже, да је за исплату општинских давања неопходно потребно да се под Прив. Народне Банке Краљевине Србије закључи још једна привремена позајмица од 300.000 динара у сребру.

По саслушању овога одбор је одлучио: Оплаћује се председник општине, да ступи у преговоре са прав. Народном Банком Краљевине Србије за закључење привремене позајмице од 300.000 динара, па да о резултату извести одбор и да поднесе тачан извештај о томе, шта се има исплатити овом позајмицом.

IX.

На предлог председника општине одбор је решио: Да меница, по којима општина београдска дугује Народној Банци, потписују за општину београдску ова лица: председник општине и г. г. Св. Стевановић и Јовица Барловац одборници и г. Стеван Николић одборник као издавалац.

X.

Одборско повереништво, изабрато у седници одборској од 2. марта 1893. године АБр. 1416 да прегледа понуђене зграде за смештај грађевинског одељења и управе водовода, подноси свој извештај.

По прочитању тога извештаја одбор је одлучио, да нето повереништво прегледа и зграду, што министарство просвете нуди, као и остале, које су накнадно пријављене, па о свему томе поднесе одбору извештај

XI.

Председник износи одбору на решење молбу Друштва за помагање и напиштање сиротне и напштене деце, којом моли, да му општина уступи плац на послугу, на коме би сазградило радионицу занатске школе друштвене.

По прочитању те молбе АБр. 1196, одбор је решио: Да се друштву за потпомагање и напиштање сиротне и напштене деце уступа на службеност за двадесет година плац општински, што лежи између продужења мостарске, сарајевске и орлопске улице и грачарског поља. Овај се плац може употребити само за занатску школу и радионице Дома сиротне деце.

Граница општинском уступљеном плаку за

одреде г. г. Председник општине, Пера Тодоровић и Степан Ђ. Јовтовић, одборници.

XII.

Одборник г. Милија Јаковљевић пита, зашто није према раније одборском решењу исплаћена Михајлу Јанковићу тромесечна кирија у напред за зграду његову, што је узета за школу на „Чубури," те да се може у њу школа уселити.

Пошто је председник објашњено, да му није новац дат зато, што није извршио потребне поправке, и пошто је интересант напоменуо, да сопственик зато и тражи ту кирију у напред, да би могао те поправке извршити, одбор је решио: да се Михајлу Јанковићу одмах исплати тромесечна кирија, ако чланови повереништва јемче, да ће он означене поправке извршити.

XIII.

Председник известиха одбор да су одељак општински према решењу одборском од 6. фебруара 1893. године АБр. 748. из правила кандидације црквених одбора за београдске парохијске цркве.

По прочитању тих извештаја АБр. 1260, 1538, — одбор је решио, да чланови црквених одбора буду ова лица:

а. *За цркву св. Марка:* (палилулску): Исак Георгијевић свештеник; Јован Илић свештеник, Петко Вељковић, предузимач, Љубомир Дојчиновић земљоделац, Илија Савић кафеџија, Јован Димитријевић, земљоделац, Милорад Чупић земљоделац, Младен Николић пензионар, Миња Ристић капиталиста, Илија Милетковић кочијаш; јесношка да буде Мизан Стојковић учитељ.

б. За цркву св. Александра Невског: Ђорђе Димитријевић, шпекгакер, Милинеје Петровић, јакон и пензар духовног суда, Коста Гашић, учитељ. Ђорђе Крстић академски живописац, Коста Ристић трговац, Јован Илић воскар, Спасоје Васовић трговац, Светозар Спасић трговац, Мијаило Босић писаћевић учитељ и Јосиф Здравковић бакалин.

в. За цркву Вазнесењску: Тоша Бранковић пензионер, Љуба Марковић чиновник Управе Фондова, Живан Новаковић пензионер, Јован Јелић приватајер, Благоје Ајдуковић трговац Коста Спасић шпедитер, Марко Ђорђевић пензионер Јован Христић приватајер, Михаило Стевановић трговац Јован Обрадовић трговац.

Да се на исти начин кандидују лица за чланове одбора и за цркву Саборну, на подлесу одбору на одобрење.

XIV.

Председник поднеси одбору на решење молбу Читаонице Београдске, којом моли, да је општина београдска ослободи све до сада исплаћене кирије за стан у коме се налази, као и да остаје и даље у овом са данком стану и да за то не плаћа никакву кирију, доле год не подигне себи нов стан за се или се како другојачије не преуреди.

По прочитању ове молбе АБр. 1254 одбор је одлучио, према се у начелу молба читаонице Београдске с тим да суд поднесе одбору раније акта о томе са свим потајем, те да би одбор могао донети своје коначно решење.

СТЕЧАЈ
за марвеног лекара

Суду општине гар. Београда потребан је још један мар. лекар са годишњом платом од 2000 динара. Поред плате изнад и приватних зарада од прегледа стоке и т. д.

Који су волна да се приме овог места, нека се обрате суду општинском са потребним документима најдаље до 10. априла 1893. године.

Од суда општине гар. Београда АБр. 1219. 13. марта 1893. године у Београду.

ПОЗИВ НА ЗБОР

На трећи дан Ускрса, 30. ов. м. у 9 часова пре подне, држаће се у Краљевој пивари редовни годишњи збор чланова *Београдске спасске стрелачке дружине.*

Дневни ред:

1. Читање извештаја за протеклу год.;
2. Одређивање годишњег улога за редовне чланове у 1893. години;
3. Решавање о измењама или допунама друж. правила, по предлогима;
4. Бирање управе за 1893;
5. Бирање три контролора за прегледа рачуна

Умољавају се чланови, да изволе у што већем броју доћи на збор.

Београд 22. марта 1893.

повереник,
Арса Н. Илић

За прво лице — потпредседник
Бекер кап. стрел. друж.
Мил. П. Живковић

ПРОГЛАС
Одбора за прославу четиристогодишњице Ободске штампарије.

Ове 1893-ће године напуњују се четири вијека од како је пошала прва од до сад познатијех књига из Ободске штампарије на Ријеци Црнојевића.

Сјединица Црна Гора, вашљедница Зете, дескорашњи усамљени борац за цијело Српство, дужна је да свечано прослави овај догађај, који је тако знатајан не само за Српски народ, него и за остало Словенство.

Схваљујући ту свету дужност своју Црна Гора ће ин пољи Његовог Височанства Сиога Господара Краља Николе прославити четиристогодишњицу тога тако знаменитога догађаја онога доба, према свијем скромним средствима, а по народном обичају, отворивши на те свечане дане своју

ЦАР СИМЕОН-СИНИША
НЕМАЊИЋ
ПАЛЕОЛОГ
ИСТОРИЧКА РАСПРАВА

написао
РАДОСЛАВ АГАТОНОВИЋ

(Са једном палеолошком плочом)

(штампана општим београдског другог подмлатског друштва)

мото:
„Преображена земља показала нам је, да чудеса обилазе, онде гдје вјера бива бодрија са ревношћу и побожно срце ће".
Усп., Арх. Ив. III., стр. 66.

—Београд—

II.

Ровање Синишино. — Последња деценија ровања. — Где је умро и сахрањен цар Синиша до 1344-ге г. — Даље последице његова ровања.

(наставак)

За тим, цар Душан никако није могао наканити своју кћер „*краљевић*", или „*руйин Сербиэ*" пошто та израза праилне само за успомену на његову добру жену, с којом је без сумње срећно живео, као што и дан данас код нас има многобројних таких примера. Друго с тога: што на сам г. Рувараи није себи доследан, кад говори и пише о Лепшини. Јер године 1868. у „Матици" пише г. Рувараи: „...да је Ст. Дечански другу кћер своју по имену Теодору (а то је она иста Теодора Јендовића) удао за Војина „мала зета српског цар Стјепана", и да е тога Малом Војиновић у песмама зове Душана ујаком, а цар Урош у листини краља Војислава сина Војинова „братом царства му." А о тој истој Јендомији пише године 1888., у своме „Кнезу Лазару", и не узимајући ништа на ум своје старије мишљење, да је она удата за севастократора *Дејана*, а да је за Војином била *удата* кћи краља Дечанскога, за коју не знају ни родослови манастирски, нити шак историјски досадашњи"), и за коју би он хтео, да је најстарија кћи Дечанскога. На и сам Данило, као да је на страни г. Сречковића. Јер, причајући о звечанској катастрофи „кад је Душан опколио Неродимље, а краљ утекао са неком малом пратњом у *Петрић*."

[1]) „Матица" за год. 1868. стр. 435.
[2]) „О Кнезу Лазару" бр. и 131.

куку са хлебом и солу гостима из свијех крајева Србства и Словенства, жао и сваком другоме народноме пријатељу своме.

Потписани прерадићанима одбор овијем јавља ту одлуку свијема, који би по своји симпатијама према овоме културноме догађају жељели учествовати у тој прослави с нама заједно.

Наиброжи за прославу љетно доба, ми смо мислили да је прилично у мјесецу јуну, кад и луди незни службом имају одмора и довољно.

Према томе одбор ће доцније одредити дан и у исто доба сазвати програм свеч-ковање.

А за сада се ограничавамо на ово општем обавјештењу и нажемо само: „Ко дође, биће нам мио гост одбор лепко„.

Ветовне, 1. марта 1893.

Одбор

за прославу четирстогодишњице овољске штампарије

IV. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(по стенографу. Стенографисао)

Држан 29. Јануара 1850. године

Председавајући члан М. Јовановић. Пошто има довољан број да ваншање отвара седницу. Прво да се прочита записник прошле седнице. Секретар чита.

Председник. — Имали ко шта да примети на записник? (Нема). На реду је, да се прочита писмо Државног Савета, којим на наше приношење одобрава буџет за нове стражаре.

Секретар чита писмо. (Прима се к знању).

Председник. Има једна молба жене пок. Јов. Мавакопића б. овољера, која моли општину, да је о општинском трошку пошље у Загреб да учи бабичлук. (Чита да се чита молба). Секретар чита.

Мих. Пиваповић. Заслужује да јој се то учини, и други пичу, зашто треба и заслужује).

Питање је сада колико месечно да јој се исплаћује.

Мил. Х. Данић. Нека јој се даје 120 динара месечно, може се скромно живети у Загребу. (Прима се).

Председник. За ово немамо нарочиту партију буџета, мислим, да јој се издаје из опште партије непредвиђених трошкова.

А. Стевановић. — Овде је решено нолико ће јој се давати месечно издржавање, али треба и то решити за колико времена; нека се још томе дода: да јој се даје издржавање за шест месеци.

Председник. Примате ли да јој се даје издржавање за 6 месеци? (Примамо). Објављујем, да је решено за 6 месеци.

Сад је на реду, господо, извештај о купљеној железници Карамарковића. — Вама је већ познато, да је ова железница под прошлом општинском управом купљена, и за коју је и положена извесна сума новаца у готову и нешто пак у бонованима. Суд општински по тој ствари наредио је члану суда г. Кости Симићу, да проштудира сва акта о куповини те железнице, па да о свему поднесе одбору реферат, за то и ка г. Симић изволи прочитати свој реферат.

Симић. Чита. Пошто је завршио свој реферат рече: ово је све, што сам ја из акта о тој куповини могао извести. (Питају председници: је ли општина имала права по закону, да издаје бонове?).

Пред. И. Татић. Наш трговачки закон их не признаје, он не говори ништа о њима, нигда за њих. У нашем трговачком закону има помена и напређења о меницама. У осталом, како се у ово преме знало и тумачило, онако се и радило. Главно је, да је Карамарковић дошта продао своју робу општини, и сад што г. Симић не признаје ни ту продаје, ја држим да пређемо преко тога сада на ово питање: *да ли ми имамо обавезе по овом т. з. Карамарковића, или не?* Пређашња управа, која је била, она је била власна, да купује материјал, и она та је купила. Сад је питање, хоћетели ви господо, да ми то подпримемо неког комисија на преглед, па да она то изнади, па ако би се могло нешто јевтиније узети. У осталом, ја нас молим, будите добри, да саслушамо г. Селескопића, чије се име спомиње у реферату.

Селескопић. — Молим вас господо само да вам кажем пре но што пређем на сам предмет, да сам неома био изненађен, с тога, што је већ тај предмет извет пред одбор о чему ја већи ништа знао, да ме г. председник није тек пре 1. сата изволео известити. Кад је већ она ствар изашла пред вас, господо, као највиши суд у овој општини, дозволите ми да кажем, коју реч у моју одбрану јер у овом извештају које је г. Симић изнозео извести, ја сам управо ништа нисам. Ја вас господо молим да не изнолите саслушати, и колико је тамо бачена изнесена лажа на мене, ја ћу покушати да је са мене избришем. На сте на спаки начин запамтили ток радње око набавке железничке ове какав је био пре мог доласка, јер мој долазак датира са врло мајем. прошле године, и то је дело покренуто још раније. Управо ја сам затекао већ све погођено унапред са г. Карамарковићем и да је већ комисија изашла на лице места и тамо видела, какав је железница и материјал. Мене нису питали, нити тражили савета, требали ту железницу купити, т. ј. нису ми за то тражили савета да дам, него просто мој је задатак био да реферишем стање железнице и материјала по поднетим актима. Мене дакле нико није питао да ли треба или не купити железницу, већ су мени предати акта о куповини те железнице на уништај, те да реферишем стање

додаје: „и ту же ће дворе своме оставља подружне (жену) свои благочастивоје праведноу и ев ѣ ведѣ е в о и м и.“[1] А та „ведѣ“ не могу бити никоја друга, до Сињица и сестра му Теодора-Јевдокија.

Остаје нам да расправимо још најважније питање, које нас је и нагнало, да, пре него што на њега пређемо, расправимо ова питања: а то је: *код се родио Сињеша?*

Ми већ знамо, да је Сињица син краља Ст. Дечанскога, а студенички летописи нам још кажуе и од које је жене Стеванове рођен. Такви смисао дају и остали наши и страни и млађи летописи, а поред њих и сви историчари и наши и страни. Само бисмо се могли запитати: је ли Сињица пророчанче Стевана и Марије? Давно, видели смо горе, спомиње само „чеда,“ међу коју без сумње рачуна и Сињицу; али се из његових речи не види: је ли Сињица најстарије дете Стевана и Марије. Da Cange нам пак вели само: „ex altera (scilicet, uxore) vero nati etiam aliquot liberi, in quibus fuit Siniscinus, Simon, Cantacuseno dictus.“[2] Одавде се такође не види, ово што ми хоћемо. Ну Пејачевић изреком нам вели: „...ex qua (Maria Paleologina) suscepit Siniscenus progenitii“), одавде се види, да је Сињица *пророчанче* Дечанскога и Марије. А тако мисле и сва данашња наша и страни историчари. С тога се ни ово тога питања нећемо дуже ни задржавати, већ ћемо прећи да одредимо само годину његова рођења. Ма да, колико је нама досле познато, нигде не налазимо забележену годину Сињишина рођења, и ако за пример наши летописи бележе и годину рођења његова брата Душана (само посгрешну[3]), ипак, знајући да се Стефан Дечански венчао са Маријом 1525. године, и да је Сињица пророчанче њихово, ми можемо слободно закључити: да се Сињица родио на годину два после свадбе, а то је *1326. године, или најдаље у почетку 1327. године.* И над је 1347 године од свог брата Душана добио деспотат у Етолији и Ахаранији, изнесено је могло имати двадесет година. Његова сестра, пак Теодора, доцнија калуђерица Јевдокија, родила се по свој прилици на годину дана или две после њега, 1328. или 1329. Јер кад се удала за севастократора Дејана године 1346. или 1347., како мисли г. Срећковић, могла је имати око деветнаест лета.

Ну рођење Сињишино, и његово васпитање на двору свога ота, краља Дечанскога било је од знамените последица, не само по њега самог и по судбину ова и матере му, већ и по даљу судбину и живот српске краљевине. На четири године после Сињишиног рођења 28. Јуна 1330. године, догодила се код Велбуждa, данашњег Кустендила, она знаменита битка између два словенска владаоца, српског краља Стевана Дечанскога, и бугарског цара Михаила. Та битка пак, и ако је исхала у корист Срба, — јер је у њој платио главом и сам цар бугарски, — била је неопходиг утицаја на најскорије, пре њима догађај, који се десио у Србији. На годину дана после те битке, 1331. месеца септембра[4] пред малу Госпођу,[5] у Србији се деси преврат, у коме Душан збаци са престола свог оца, а сам се нечва за краља, 8. септембра.[6] Зашто је Душан устао на свога оца баш у време,

---

[1] У корист тога нашла говори и Da Cange — Fam. duln. у LIX. у. 59—60.

[2] Da Cange. „Fam. duln.“ у LIX. у. 59—60.

[3] Historia Serviae 366.

[4] Акт. III. 13. — Гласовитост. уч. др. 53, стр. 62.

[5] Српски лет. „Мат. Срп.“ II. р. 320. — Рајић. — Немањићи IV. р. 184.

[6] 1346.

материјала. Ја сам прочитао акта, и без да ми је ко наредио ја сам измолио, да се пошаље г. Марковић машински инжинер, да изнаши материјал и да о томе донесе извештаје. Ја сам од прилике могао указрсти радети, да општина сам материјал железнички од Карапанрковића може набавити само под извесним стрезкијим условима и послао сам машинског инжинера на лице места, да се увери о доброти тога материјала, и тај извештај изразио се прио непотпуно, што материјал није употребљив а локомотиве да су у напуштеном стању.

(наставиће се)

НАРЕДБА

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном примењивању њених прихода законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. пар. Београда на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438 члана 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12. Маја 1890. год. АБр. 839, и 11. Јуна 1892. год. АБр. 7537, а у смени с наредбом Управе пар. Београда од 10. Новембра 1892. год. Бр. 19.975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе пар. Београда од исте добије донозу за дизање балона, комедрата и других забава, буде дужан у том дозволом пријавити се општинском Суду и њему полезити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног попоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти, да у његовом локалу какво страно лице даје престање и друго томе подобно а не увери се да је дотично лице пред дозволе добијене од управе вароши Београда и општинан таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I.

а. За свирање жупе, оркестре по кавенама, кантина и т. д. од комарца до . . . . . 5 д.
б. За свирање на позорју позорја од 1 комарца 5 д.
в. За свирање живописе (циркуске) дневно највише 20 д.

II.

а. За игранку у локалу 3-ег реда . . . . . 15 д.
За игранку у локалу II-ег реда . . . . . 30 д.
в. За игранку у локалу III-ег реда . . . . . 5 д.

III.

а. За свирању на дан . . . . . 5—10 д.
б. За јавне приредбе и концертске вечерње, дневно . . . . . 10—20 д.
в. За концертоване и кунерте . . . . . 8—15 д.
г. Позорје за представе . . . . . 10—20 д.
д. За забаве „Таноз-Тамза“ т. ј. позорје, свирање и представљања од вечери . . . . . 30 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решавање општинског Суд засебно.

V.

Сва горња ограничења не раде подложна од стране надлежне власти у корист крај. српског народног позоришта.

Од суда општине пар. Београда 14. Новембра 1892. год. АБр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИНИКТАРОТВО:

а) За чишћење димњака (шпиндера) без разлике на спратове . . . . . 0.30 д.
б) За чишћење кондерзеја . . . . . 0.20 д.
в) За уводак . . . . . 0.40 д.
г) За чишћење уводак кондерзеја у спратовима 0.50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата . . . . . 0.40 д.
ђ) За чишћење димњака од 3 и више спратова . . . . . 0.50 д.
е) За чишћење кухиња од 2 и по метра дужине на више места . . . . . 0.30 д.
ж) За чишћење димњака (шпиндера) без разлике на спратове . . . . . 0.75 д.

II. КРАЉЕВЉЕ ТОКАРЈАРА И КУЋИЊА:

а) Од кубик метра . . . . . 1000 д.
б) Од метра . . . . . 500 д.

III. ТОКТАРИЦА:

а) Мерка за плаћен на годину дана . . . . . 500 д.
б) Обавезалне закупљене мерке стоје . . . . . 1000 д.

IV. ГРОБАРИЦА

а) Грађ за једу . . . . . 7500 д.
б) Грађ за одрасле . . . . . 12500 д.
в) Мала гробница . . . . . 333.33 д.
г) Велика гробница III реда . . . . . 1666.66 д.
д) Велика гробница II реда . . . . . 3333.32 д.
е) Велика гробница I реда . . . . . 10000.— д.

V. МРТВАЧНА КОЛА:

а) Мртвачка кола стара са 2 коња . . . . . 12500 д.
б) Мртвачка кола са лавицама са два коња . . . . . 25.000 д.
в) Мртвачка кола мања са 2 коња . . . . . 16.666 д.
г) Мртвачка кола мања са 1 коња . . . . . 12500 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ТЕРЕТА

За квартове: Сењачкиле, Теразијски, Врачарски и Палилулу.

1. Од себе и кухиње или мање дућана са собом . . . . . 0·25 н. д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·70 н. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од шезине са кухињом, од гостионице са кухињом без шпиле . . . . . 1·00 н. д.

За кварторе: Дорћолски и Палилулски.

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·30 н. д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·60 н. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавене са кухињом, од гостионице са кухињом без шпиле . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 26 Августа 1892. год. АБр. 9440.

када је изгледало, е ће Србија неколико година бити на миру од спољних непријатеља? Ово питање није мале предности, на ком с тога вала на њему дуже да се задржамо. Ну да бисмо га могли потпуно објаснити, потребно је, да мало издаље почнемо, са претпеском миљења неколико старијих и млађих историка, који различно, сваки са свога гледишта, тумаче устанак Душанов на свог оца. Најстарији нам летописац, суврсменик тог догађаја, архиепископ Данило,[1] бацајући сву кривицу на оца нелиц.,[2] истога дана, кад је Урош III. примио престо свог оца, ненча и свога сина краљевском крупном, обећао му дати „у државину“ половину свога краљевства. После многих дета, чекајући да отац испуни своје обећање, Душан досше до питања управа, да му је престолало имати достојну част државе свога родитеља....и Стевам му даде земљу летњу где је млади краљ дуго живео у вољи и поштовности свога родитеља. Али Душанов напнадашњи благочестиви краљ Урош III незнајући вољавље ка свога сина, и на ме сто дубања, смрзну га, и.... онако како га пазнеса, тако га и пазрљао.[3] Син се обрађао оцу, доказујући, како није нашта скривио, али отац то нехе ни да чује, већ се још нећаш на њега разљути и с њиском продре у његову дежу до Скадра, где почини многе пакости. Душан је побегао испред оца; отац га зове, да дође к њему, да се помири; али овај, имајући пред очима живу сцену недавне прошлости, пта је у истој такој прилици деда његов краљ Милутин учинио са оцем његовим, који га сад тоји, не хреде му ићи. Отац се на то још више разљути. Душан му напише: „опомени се мој краљу и оче како си многе напасти и искушења претрпео, па те за то Бог и очувао. Чим сам ја тебе увредио?“ Разљућени отац одговара кратко: „хоћу да сй што пре преда мном. Ако ме не послушаш, знај да те чекају многе напасти.“ Душан пренеражен оваким одговором саветује се са својим властелом, да бегају у Турје и мље; али га властела склони, да се бори с оцем „на живот или на смрт.“ Оволикo Данило. Цароставник[4] пак бацајући сву кривицу на сина, вели: „А Стевам сам његов, ...често би био овладан жељом за царством и не могући одолети пламену тежње, како је имао многу војску уза се и главне везимоће, дође у арбанашку земљу, и само се спреми на све царство, и шета отме из отачевих руку“. Стевам му пошље поруку, да се маше тог устанка, већ да живе заједно, па „по малом времену“, да с благословом прими престо. Али, продужује цароставник, душа моја се на зло устремила не мари да слуша.“ :) Како што се види, она два најстарија податка различно тумаче узрок устанка сина на оца; а у Данила пак не види се ни то: од куда у оца оволике „незнашети“ на сина? С тога морамо даље ићи, да видимо како други историци тумаче узрок Зечанске катастрофе.

— Грчки Историк Нићифор Григора[5], као суврсменик овог догађаја, овако тумачи тај устанак: „За сјајном успешсма краља (т. после победе код Велбужда, и поштрка за узетих земаља од цара Андроника млађег, подигне се грозна и страшна бура, која му згроби и одвеже све тековине, и дивни га чак и самога живота.

[1] Ист. Зогоск. Ив. IX. в. 12. р. 426.

(наставиће се)

[1] „Живот“ 208.

[2] Рајић. — „Немилости“ III. 188.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампарија Петра Ђурђића, Обилић. венац бр. 14 — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 14 ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола годину . . . . . 3 дин.
за страну земљу на годину . . . . . 9 дин.

НЕДЕЉА 4. АПРИЛА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 П. РА ДИН. ОД ВРСТЕ
Претплату, кажи плати упутиници на општински суд, а све корисповиљеје на уредника.
Рукописи не враћају се
Неплаћена писма не примају се

СРПСКОМ НАРОДУ

СРБИ!

Кад је год животни интерес Српскога Народа тражио задовољења, Моји преци ОБРЕНОВИЋИ увек су похитали да се ставе у службу Српскоме Народу и Српској државној мисли.

Одгајен у Њиховим традицијама, веран духу народном, научен да изнад свега служим српској државној мисли, и ЈА имам дужност данас, да следујем примеру Мојих предака.

У данашње време требало би да се народни живот развија мирно под заштитом Устава, који је Мој узвишени Отац, у договору са свима партијама и у сагласности с Народом, дао земљи.

На жалост, Устав је у последње време тако јако угрожен, грађанска права Мојих драгих Срба доведена су у таку опасност, уставни положај Народнога Представништва тако је јако понижен, да Ја не могу оклевати да ово несрећно стање и даље траје.

СРБИ!

Од данашњег дана Ја узимам Краљевску власт у своје руке.

Од данашњега дана ступа Устав у своју потпуну силу и важност.

Ослањајући се на срећну звезду Обреновића, а на основу Устава и закона, Ја ћу управљати земљом, и Ја вас позивам све да Ми послужите верно и одано.

Призивајући благослов Свемогућега Бога на Мој драги Народ и молећи Бога да Ме помогне на сваком кораку, Ја завршујем Моју прокламацију Народу узвиком:

Да живи Српски Народ!

У Београду 1. априла 1893.

АЛЕКСАНДАР.

МИ

АЛЕКСАНДАР I.

по милости Божјој и вољи народној

КРАЉ СРБИЈЕ

Пошто смо из разлога наведених у Нашој данашњој проклamацији, то разрешавамо од дужности:

Председника Министарског Савета и Министра иностраних дела Јована Авакумовића:

Министра војног генерала Анту Богићевића;

Министра финансије и заступника Министра грађевина Димитрија Стојановића:

Министра унутрашњих дела Стојана Рибарца:

Министра правде Живојина Величковића;

Министра просвете и црквених послова Јована Ђорђевића; и

Министра народне привреде Велизара Кундовића;

Стављајући на расположење: Јована Авакумовића, Анту Богићевића, Димитрија Стојановића и Јована Ђорђевића.

А постављамо:

За председника Нашег Министарског Савета и Министра просвете и црквених послова Доктора Јована Докића, Председника Државног Савета:

За Нашег Министра војног, пешадијског пуковника, Драгутина Франасовића, члана Државног Савета у пенсији:

За Нашег Министра Финансија доктора Михаила В. Бујића, члана Државног Савета.

За Нашег Министра унутрашњих дела Светозара Милосављевића, члана Државног Савета.

За Нашег Министра иностраних дела и заступника Нашег Министра правде Алексу Николића, члана Државног Савета:

За Нашег Министра грађевина Светозара Станковића, инжињерског потпуковника, задржавајући му оне и ране у појсци.

За нашег Министра Народне привреде, Раду Милошевића, народног посланика.

Председник Нашег Министарског Савета, Наш Министар просвете и црквених послова, нека изврши овај указ.

АЛЕКСАНДАР

1 Априла 1893. г.

у Београду.

Председник министарског савета,
Министар
просвете и црквених послова.
Др Јован Докић с. р.

МИ

АЛЕКСАНДАР I.

по милости Божјој и вољи народној

КРАЉ СРБИЈЕ

На предлог Нашег Министра унутрашњих дела, а по саслушању Нашег Министарског Савета, на основу чланова 54, 101 и 102 Устава и чланова 1, 2 и 98 закона о изборима народних посланика, решили смо и решавамо:

I

Народна Скупштина, изабрана за трогодишњу скупштинску периоду 1893, 1894 и 1895 годину, а сазвана у ванредни седамдесет друга година, и пошто је брижљиво спремио за наследника свога. Али кад се седамнаестогодишњи краљ оженио кћери Цесара (Cesaris) двадесетогодишњом девојком, и пре него што је и сина свог оженио, она му почела рађати децу, тада сина његова (Душана) почну да муче подозрења и сумњичења, које су, по свој прилици, усељавали у његову властољубиву душу његови ирођаци Дубровчанин Лукарић[1]) а по њему и Т. Флоринска, приносећу устанак Душанов на сву страху његову, да отац не пресе престо на Синишу. Исто тако Фремот и Ду Сандре, „брањећи страну младога краља, говоре да се он побојао, да ће отац његов из обзира на царградскога цара, који му је у другом браку дао своју кћер (место синовицу) сасвим љубан и очинску наклоност оцузети, и уколико је синовима из другог брака, те да је наумио сам себи круну наслиио узети"[2]). А учени Рус А. Мајков[3]), *Тешарс регуйчие гиоиласе*[4]). Ако то ће бити, да ли ће ли подарочена жену другога рода, не знаменитога порекла.

[1]) Arndt II Narod. 61. — „I quale morto Cesare ne prese (come giudicano gli huomini) d'esser sicuro, perche procurava di trasferire il Regno nella persona di Selimo suo nipote figliolo." („Istor. Ciuppan. D. 68.)

[2]) Рајс, „Поклонник". III. 146—7.—

[3]) „Историја српскога народа" и Т. 3.—205.

превазилазећу краљу Дечанском, што није по обећању свом оженио сина свога Душана, а сам се као оженио Грkињом, а „што стаде биле колети Грке, него Србе и с Грцима био у мир", приписује главни узрок устанка сина на ова *мотиву властолубље*, која се бојала, да престо српски не доћаднје руке сину Стефановом од краљице Јелене. Долазимо овде најзад и мишљење г. Сречковића (II. 356), који такође узрок заваде ова са сином налази у интригама Палеолога, да на престо српски доће Синиша Немањић-Палеолог, и у женидби Душиновој са својом рођаком, кћери Вратка, потомка Пукановог, сестром доцнијега бугарскога цара Јована Александра, које се браку Дечански противило[5]).

Из ово неколико примера, види се јасно, да се њихна историја слажу у томе, да је главни узрок устанка Душанова на ова *био страх његов, да отац не пресе престо на свом малом сину Стефану*, који је тада растао на двору српском. Што пак Данило, и ако баш кривицу на ова не сноми ове, већ нему „незнанст", спомиње онај узрок, већ нему „незнанст", и „Данило назажденије" на сина, то можда долази отуда, што је њему — Данилу „зла

[5]) Сречковић, II. 345.

ЦАР СИМЕОН-СИНИША

НЕМАЊИЋ

ПАЛЕОЛОГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

РАДОСЛАВ АГАТОНОВИЋ

(Са једном палеографском таблом)

(Магистарска одбрањена докторска дисертација филозофског факултета)

МОТТО:

„Существуют многие западные писатели, которые не хотят признать, что Сербия была действительно христианским государством".

Ундольский, Арх. Ист. III., стр. 65

(Београд)

II.

Ровање Синишино. — Последња историјска ровања. — Где је умро и сахрањен је Синиша после смрти свога оца, до 1347.? г. — Даље поколење његових потомака.

(Без завршка)

Ево у чему је ствар: Краљ је имао од прве жене[1]) сина, које је тада била

[1]) Код Грегора стоји: „ex altera vxore natus „ду

Пантар Радовановић, Ј. Анђелковић, Перта Тодоровић, С. Пајевић, Драг. М. Пантић, Др. Н. Х. Нинковић, А. Стевановић, Тривуна Вељковић, М. Јовичић, В. М. Михајловић, Ђ. М. Димитријевић, Драг. Младеновић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 11. марта 1893. године и учињене су ове измене и допуне у одлуци КЊБр. 99 да сви г. г. Тодоровић, одборник јечам да ће Михајло Јовановић звати сад извршити пуковорно у спорој кући на „Чубури“ и да му се према томе може дати троспеница кирија у напред, и у одлуци КЊБр. 95 да суд општих сви среда општ. правозаступнику акта о накнади штете коју Закона Тукановића те да исвади ако ли до кога крчање, што ова исплата није раније учињена те да се од прилаз нак нада тражи.

II.

По прочитаку акта истражног суда за кар. Београд АБр. 1549, 1606, акта пристављног крушевачког суда 1568, акта истражног судије за кар. Београд 1484, 1529, 1573, 1607, којих се тражи уверења о владању и иконом стању извесних лица, одбор је изјавио, да му је Јован Миленовић исповиет: да су Јаков Ваистанин и Михаило Живадиновић добро владали и добро имовне стања: да су добро владали и средње имовне стања Глиша Бунић, Тапка Јовановић, Михајло Вешадовић и Јован Бесело.

III.

Председник изнеси одбору на вишњеве молбе, којих се траже уверења о сиротиње стању.

По прочитаку тих молби СБр. 4030, 4153, 4180 и 4003, одбор је изјавио, вишњеве, да се суд председно увери о имовно стању Драге Павловић, за тим онда да јој нада тражено уверење: да се може дати уверење о сиротиње стању молиоцима Настасији Г. Величковић, Драги Стевановићевој и Јовану Херцегу, Јаку.

IV.

Председник општине саопштава одбору, да је према окончаној одборном од 11. марта 1893. године АБр. 1667, ступио у преговоре са пародном Банком односно зоне позајмице од 300.000 дин. да је Народна Банка обећала ставити општини Београдској на расположење свих 300.000 динара под истим погодбама, под којима је и прних 2700.000 дин. дала општини, па предлаже да одбор реши да се општина може прибегнете задужити са још 300.000 дин. код Нар. Банке.

По саслушању овога изнешеног одбор је решио, да се општина београдска прибегнете да дуги још са три стотине хиљада динара у сребру код Привилегованог Народне Банке Краљевине Србије под погодбама, које преда за позајмицу од 2.300.000 дин. и које су изложене у зиту Народне Банке од 12. Нов. 1891. Бр. 11431 и од 21. Августа 1892. г. Бр. 8576. Ова се позајмица може употребити само за предузећа радова на водоводу.

Мотиве за ову позајмицу да потпишу за општину чета лица, која су решењем одборским од 11. марта 1893. АБр. 1668. одређена, да потпишу менице којима је рок већ истекао.

V.

Председник изнеси одбору на решење по жалбу Ђ. С. Вашића гр. за Крагујевац, да му општина уступи право плаћате закупе и санкције аренде за 591.000 дин. годишње и код осталих поседника, које су у тој попуди изложене.

По прочитаку те жалбе и решетка суда општинског СБр. 4550 одбор је на предлог г. Св. Стојановића одборника одлучио, да одборско повереништво прочи сатаке о давању закупа аренде изнешене под закуп и подносеће свој предлог одбору на решење заједно са оним већем о овој попуди.

Чланови овог повереништва да буду г. г. Св. Стојановић, Др. Ж. Петровић, М. Јовичић, Стеван Николић и П. Тодоровић одборници.

VI.

Председник изнеси одбору на решење акт Марка Стојановића, адвоката којим моли одбор да се поново изведи, да ли треба градске куће испред његове куће по нова отказивати, зад је њего ве куће прет крајног изменење изведено и изкадиштено.

По прочитаку те молбе АБр. 1643, одбор је одлучио, да ову ствар прочи и одбору ре феристу г. г. М. Турунџић изведе нов. трађе нова, Грују Миленовић дрв. пиљар и Кесту Јовановић инж. Управе вар. Београда.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Личне вести. Председник општине београдске г. П. Тапић дао је останку на председничку дужност, коју је одбор општински и усвојио одредио г. Мијаила Јовановића члана суда, да привремено врши дужност председника општине.

IV. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Држан 20. Јануара 1893. године

(поистовећен)

То јасно указује, да ли сам ја хтео да нам нашо тајно воденье са Карамарковићем, ја не би тај извештај сачувао. Питајте о томе да ли је Карамарковић долазио у Београд, да се ту погодио са општинском управом, ја то не знам, нити ме се тицало, већ је моја дужност била да реферишем о материјалу и да дам своје мишљење. Но што је нашим инжинерима донео изненађе о зеленици, за сам нашао да се материјал може купити само под тим условима, да се материјал категорише и сваој категорији одвели онаа места где би по општину повољна била. За сам онда сам предложио да се набаве најпре цилиндри из страних заводова па за сравнење цене неког старог материјала и према томе утврдимо цену за попуђени нам материјал. Овај је дакле нашета, да онако ствар постоји, и не ако што г. Свиић каже, да је постојало неко тајно договарање и неко непоштено изурављење. —

И ми смо добили цилиндре: из Берлина од Гинца и компаније, и из Праге и једну по пуду за стари материјал. Све те податке за нов и стари материјал ја сам сравнио и онда у једној комисији у којој је био члан г. Ристић на помолила дунава, г. Аћара Одавић, ако се не варам и Милан Петровић, ја сам онда предложио онај за општину нење бита корисно, да купи железницу паушално, јер ни помоћутог извештаја се видело да ми храњење материјала и да количина материјала које тачно позната. С тога сам предложио начин прављења материјала и не би дошао бисо да те укупне тешкоће Свиић прочита, да видите какве сам ја услове предложио за куповање железнице, па да не онако да Седеском има ту неки тајна уделе: па ће то ко тек онда тачно увидети кад је у стварн.

У сам условима какве сам ово: Ми немо ново нашо одвеоно ове, већ ће ову смотрати, да су ноне а то су врло ниске цене и често пропало смотрати као за прву класу, а нашо које нису чистог прелаза ако нисте право и цеде да бо-

---

¹) Ваклић, „Општа повћ. историја“, стр. 149.

²) Срећковић, II. 336.

³) Goergevitz: Hist. Serbiae, 135. n. 12.

⁴) Срећковић „Краљ Дечански“, страна 22.

⁵) Гласник XL. 73.

⁶) „Животъ“ 222.

⁷) У Рајића — „Немањићи“, 193.

какво у другу класу а у трећу оне, које не одговарају првој и другој. Одмосно шта ако ће не карам било је овако — 15 пара дин. за кола трећ од прве класе и 7 ако се не карам за другу и 4 за трећу класу. За даље моим поштовану господу, нека се умере, и нека гледе немовине, па ће видети да ли сам ја на ултрф општини био усвоје састанко. Тим поводом избацио општина неће бити изложена писању ова сности, да ће ради више кунити, само да од реди сазвану конвенцију која ће да прави изме дијата тачно по условима. Ја сам се у неколико умерио из изјављења члановa комисије који су заговарали предлоги да има шпиа разног профила, али од сваког предлога доста којим број шпиа и стога имао сам уверења, да ће ју потрошити, ако општини предложим да буде имао разног профила. —

(наставиће се)

НАРЕДБА

Стараћи се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању пених прихода законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. пар. Београда на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438 члана 40. зак. о општинама и решења избора општинског од 12. Маја 1890. год. АБр. 859, и 11. Јуна 1892. год. АБр. 7537, а у свези и наредбом Управе вар. Београда од 10. Новембра 1892. год. Бр. 19.975.

наређује

Да сваки овај који према помењутој наредби Управе вар. Београда од нете добије дозволу за данашњ балона, поједе рата и других забава, које дужан је том дозволом пријавити се општинском Суду и њему полажити више означену таксу, која је установљена у корист општине београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти, да у његовом локалу какво страно лице даје престане и друго томе подобно а не уперн се да је дотично лице порез доспеле добијесе од управе варошн Београда и општинu таксу платило, биће он одговарн општинам за неплаћену таксу.

ТАКСЕ

за разне забаве у општини београдској

I.

а. За сваком муз. квинтетом по вечерњи, ... 8 д.
Квинтетом и т. д. на инструмента до . . . . . 8 д.
б. За свирање са осамом женскога од 1 инструм. 5 д.
в. За свирање женског оркестра: дневно највише 20 д.

II.

а. За игранку у локалу I-ог реда . . . . . 15 д.
За игранку у локалу II-ог реда . . . . . 10 д.
б. За игранку у локалу III-ег реда . . . . . 5 д.

III.

а. За кавеанску ил. дан . . . . . 5—10 д.
б. За разне престане и маскиранске вечерњи, дневно . . . . . 10—20 д.
в. За атракције и циркусе . . . . . 5—15 д.
г. Циркус за представе . . . . . 10—20 д.
д. За забаве „Ужасе“, мрт. т. д. пикнике, свирање и представљање од вечера . . . . . 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решењем општинског Суд одређен.

V.

Сви износи општинске се имају наплатити од сопственика или закупца локала одмах по одржаној забави.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. АБр. 11851. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИМЕНЗИОНИСАЊЕ:

а) За земљане дунавке (шајкачаре) без разлике на старости . . . . . 0.30 д.
б) За земљане пречаре дунавке . . . . . 0.01 д.
в) За земљане чунаре од 2 до 10 метар дужине са једрима . . . . . 0.10 д.
За земљане чунаре од 2 до 10 метар дужине са веће једрима . . . . . 0.20 д.
г) За земљане дунавке димензионисане без разлике на старости . . . . . 0.70 д.

II. ПРАЊЕЊЕ ОДЕЋАРА И БУЊИКА:

а) За једно прање . . . . . 0.05 д.
б) Од дана . . . . . 0.50 д.

III. СВОДАРИНА:

а) Мајка са шанте за годину дана . . . . . 2000 д.
б) Обавезалице шатрашке мајке сводарина . . . . . 1000 д.

IV. ГРОБАРИНА:

а) Гроб за одрас . . . . . 7.00 д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12.00 д.
в) Мала гробница . . . . . 155.55 д.
г) Велика гробница III реда . . . . . 233.33 д.
д) Велика гробница II реда . . . . . 1399.92 д.
ђ) Велика гробница I реда . . . . . 1864.52 д.

V. ЖИТВАЧКА ЊИВА:

а) Житвачка њива стара од 2 година . . . . . 12.00 д.
б) Житвачка њива за забрањена за две године . . . . . 24.00 д.
в) Житвачка њива нова од 2 година . . . . . 30.00 д.
г) Житвачка њива нова од 4 година . . . . . 12.00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗВОЊЕЊЕ БУРЕТА

За кварове: Савамалом, Теразијом, Крнчарцем и Врачаром.

1. Од себе и кућне или мање дућана са собом . . . . . 0.25 п. д.
2. Од две или три особе са кућном или већег дућана са магазом . . . . . 0.50 п. д.
3. Од четири или више особа са кућном, од којих са кућном, од гостионице са кућним без истих . . . . . 1.50 п. д.

За кварове Дорћолом и Палилулом.

1. Од себе и кућне, или мање дућана са собом . . . . . 0.40 п. д.
2. Од две или три особе са кућном или већег дућана са магазом . . . . . 0.60 п. д.
3. Од четири или више особа са кућном, од којих са кућном, од гостионице са кућним без истих . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 30 Августа 1892. год АБр. 9448.

стиће са свим другу намеру своју, коју Јеченески није могао ни замислити, и против воље онезе, узео је Јелену.[1] Јер при ранке и догађаји који су се развијали за детињства његова и на српском и на византијском двору, били су доста јаки, да створе у младој, талентираној глави младога краља мисао, да *не жели трпети моћне господе, кнезове, стоје на Балкану поред сисању српску круновину*. А да то постигне, нужна му је конфедерација балканских држава: Србије и Бугарске. И он налази, да ће родбинским везама најлакше склонити савезну лигу против Византије. Последње такве Душанове позитиве опажају се одмах, чим је он ступио на српски престо. Јер пре кратом у Бугарској, која се догодио на годину дана после пријатна у Србији, год. 1332, дође на бугарски престо пурак Душанов Александер[2], са којим је Душан за све време своје двадесетчетвогодишње владе дао у пријатељству, радећи заједно, да се сним униште неки племенити византијску царевину.

На досадашња излагања види се, дакле, јасно, да је појава Синишина на сцет, и његово васпитавање на двору свога оца, краља српског, било од огромних последица. Услед његова рођења поново се разнија на српском двору трчки утицај, и образује се јака странка Палеолога, под протекцијом саме краљице српске. Та странка ради, да Синиша наследи престо свога оца. Услед овога другог *покварје*, Душан, као најпрвти наследник српског престола, устаје на свог оца, видећи га, да се подао утицају и саветима дукасових Грка, збацује га с престола, и чиме за навек прекида даље питрите Византинаца на српском двору, и мешање њихово у унутарње послове српске краљевине; узима у своје мајде и кренке руке крну државину, и води Србију путем који је доцније до на врхунац славе и величине исте ...

Душан је сада заједно мислио, да је, уклонив крну српску, за коју је толико страховао, у своје руке, одагнао за навек овај страх, који му је мајди Синиша задавао. Али није требало много времена да протекне, па да се поново и сам Душан уперн, с опасношћу по српски престо од стране Синишине и његових сродника, грчких Палеолога, није још минуло. Као год што се пређе сам бојао, да га Синиша у наследству не претекне, исто је тако сада, што је млади Синиша коју годину више на леђа затурао. Душан ноћу увиђати све више, да је Синиша још једнако опасан противник и наследству његовог сина Уроша. Тај страх је кашта био још јачега дејства, него онај пре, док је Синиша био само дете, и не помишљајући на крупу; јер је сада Синиша био младић, и под инспирацијом мајка својих пријатеља Палеолога, све то јаче долазио до уверења: да он — Синиша треба после Душана да наследи српски престо. Тај страх, који је Синиша задавао Душану, такође је био од знатних последица, што ћемо ниже и видети. А сада пре тога, да пређемо на детињство Синишино, и да видимо шта бина са њим после смрти оца му; где живи, и где се васпитава до доба, кад је постао деспотом Акарнаније и Етолије?

(наставиће се)

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампарија Петра Курсулића, Обилић. венац бр. 14 — Уредник Урош Кузмановић

[1] Срећковић: Нст. Срба. II, 443—4.
[2] Ibidem.

БРОЈ 15. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 „
за страни земљи на годину . . . . . 9 „

НЕДЕЉА 11. АПРИЛА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД РЕДКЕ

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

Грађанству вароши Београда.

Управа вар. Београда је под Бр. 5148., на дан 6. Априла 1893. године упутила овакав акт Суду општине београдске:

„Државни Савет актом својим од 30. Новембра 1892. године Бр. 3913. саопштио је овој Управи, да је он по жалби г. Милована Р. Маринковића и остали поништио радњу збора општине београдске од 21. Новембра исте године као незакониту и препоручио Управи, да ту одлуку, као завршну, по чл. 145. тач. 4. устава изврши.

Исто тако је Државни Савет саопштио Управи овој, да је одлуком својом од 1. Декембра 1892. год. Бр. 3933. **поништио** наредбу ове Управе од 22. Новембра исте године, којом је разрешена дотадашња Управа општинска.

Ни једна ни друга одлука Државног Савета није извршена до сада.

Како су пак, ове одлуке Државног Савета обавезне за сваког, па и за ову Управу, то она с позивом на чл. 1. и чл. 80. зак. о општинама, наређује Суду општине београдске, да он одмах чим овај акт прими, уведе у дужност: г. Милована Р. Маринковића председника те општине, г. г. Јована Антонијевића, Дим. Вељковића и Јована Илића као чланове Суда, г. г. Косту Чупића, Анд. Надеждића, Младена Тодоровића и Данила Чонкића, кметовске помоћнике.

Николу Х. Поповића, Светозара Боторића, Јована Ђуровића, Ђорђа Нешића, Димитрија Р. Гајића, Радована С. Филиповића, Михаила П. Бончића, Тасу Капетан-Спасића, Андру Одавића, С. Азриела, Ђоку Димитријевића, Мату Јовановића, Косту Главинића, Мих. Д. Банковића, Милана М. Ђорића, Ђорђа Наранџића, Косту Б. Михаиловића, Вељу М. Тодоровића, Саву Вељановића, Гаврила Бркића, Др. Павла Поповића, Др. Милана Радовановића, Михаила Јанковића, Марка Велизарића, Стевана Чађевића, Раденка Драговића, Косту Петровића, Лазара Дашковића, Милана Капетановића, Милутина Марковића, Филипа Васиљевића, Љубомира Јовановића, Милоша Трпковића, Др. Марка Лека, Др. Лазу Пачу, Лазара Радоњића, Др. Давида Алкалаја и Ђоку С. Новаковића, као одборнике, — а садашње вршиоце дужности председника, чланове Суда, кметовских помоћника и одборнике — разреши од дужности.

Ову наредбу да изврши г. Божа Гавриловић члан Управе Београда који ће на потпис саопштити вршиоцу дужности председника г. Михаилу Јовановићу, као и члановима Кости Симићу и Николи Бошковићу, кметовским помоћницима Јанаћку Јанковићу, Дамјану Димитријевићу, Сретену Димитријевићу и Панти Боди, и позвати их да безусловно наредби овој следују.

Уведени часници општински у дужност на места поменуте господе да изврше наредбу ову односно одборника.“

Акт је овај извршен 6. Априла 1893. год. по подне, и тада су уведени у дужност законити часници општине београдске, о чему се грађанство извештава.

Од Суда општине вароши Београда 6. Априла 1893. године
АБр. 1860.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА.

Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да су бирачки списковн за бирање народних посланика на дан 18 Маја 1893 год. готови, и да стоје грађанству на углед.

Према чл.: 24, 25, 103 и 103 зак. о изборима народних посланика, сваки има право да ове списке прегледа да ли њих што нестаје или да их и целе прецрта, да их обнављује или штампа и да, било за себе било за другога траж и у законом року исправке, како налази да у њима треба учинити.

Исправке се у списковима могу тражити до 28 Априла тек. год. закључно (чл. 103. зак. о изборима народних посланика).

Посланике ће моћи бирати само они, који су у бирачким списковима уписани, кад добију бирачку карту. После 28. Априла ове године нико нема права да тражи исправке списка, макар у њих не био уписан ко треба, или био уписан ко не треба.

Списки се ови налазе код г. Милоша Борисављевића пореског књиговође општине београдске коме ће се грађани са својим захтевима око исправке списка обраћати. Усмене захтеве г. Борисављевић ће стављати у записник.

Уз свако тражење око прецрвања списка, морају се подвести и докази.

Од Суда општине вароши Београда
9. Априла 1893. г. АВр. 1935.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XII. ВАНРЕДАН САСТАНАК

16. Марта 1893. год.

Председник председава г. Н. Тапај, од одборника сви г.г. Др. М. Петровић, Н. Тадоровић, Н. Спасић, Г. Стојановић, Н. С. Радовић, М. Јовичић, Н. Ј. Х. Давид, Ст. Стојановић, Гргур Милошевић, Н. Н. Шаф, Ст. Б. Јовановић, Н. Младеновић, Н. Б. Радовановић, А. С. Борисављевић, Д. Младеновић, Јеф. Марковић, Ст. Златковић, П. Ст. Цветковић, Т. Чупић, С. Р. Обрадовић, Н. М. Михаиловић, Т. Тутуровић, Н. Х. Павловић, Ј. Ристић, М. Ј. Антулов, Јеврем Обреновић, М. Михаиловић и Н. Јовковић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 20. Марта 1893 год., и примљен је без икаких измена.

II.

По прочитаној листи жетражног судије за варош Београд Абр.: 1684, 1683, 1709, 1685, 1743, 1710, којима се тражи уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је најашио, да му је Љубица — Јулка Ђорђевић, испоставила да је Давид М. Леви доброг владања и средњег имовног стања; да су Светозар Мушић и Ева Фурас доброг владања, средњег имовног стања; да су Крста Поповић и Јованче Димитријевић доброг владања и доброг имовног стања.

III.

По прочитаној акта VII пунов. окр. повереде Абр. 1705, којим се тражи уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је најашио, да суд прибави потребне податке за да према њима моћи основати тражено уверење.

IV.

Председник извоза одбору на решење молбе којима се тражи уверења о сиротном стању и породичном односу.

По прочитаној тих исти Сбр. 1822, 1821, 4967, и 1838, одбор је најашио, да се Јелена Бошковића и Даринци Миловићи може дати тражено уверење; да се суд предходно увери о сиротином односу Благоја Тодоровића и имовном стању Јелисавке Цветковића, па да ће онда моћи тражена уверења.

V.

По прочитану молбе Петра Ђурића и Димитрија Белаковића одбор је решио, да се Петар Ђурић ослобађа дужности пристојнике, а на његово место одређен је за пристојника са оду 1893 год. Душу Нуракаћ тр. окд. да Димитрије Вељковић остане и даље пристојник.

VI.

По прочитану акта одбора прим. Св. Марка Абр. 1674, одбор је решио, да се члановима одбора Младену Николић, Илији Спић, Јоци Ристићу, Мићи Ристић ослобође ове дужности, а на њихова места изабрао је за чланове одбора прим. Св. Марка Јеврема Рајића, рачуноводствења, Петра Илијанића златара, Живка Кузмановића златиџара, и Пају Ивића, бакалина из Теразијама.

VII.

По прочитану записника комисијског Бр. 324. одбор је одобрио, одређену оц у записнику суму.

VIII.

Председник извоза одбору на решење предлог грађевинског одељења, да се одобри прекит од 2077·00 дин. да инсталишућ водовод у новој згради основне школе на Дорћолу.

По прочитану тога предлога Абр. 1481, (Бр. 204.) одбор је решио, одобрава се прекит од две хиљаде осамдесет седам динара тридесет пара за инсталишуће водовода у новој згради основ школе на Дорћолу, с тим да се овај посао уступи оном приватном инсталатеру, који ће краткој усменој лицитацији понуди најнижу цену.

Утрошена сума има се ставити на терет партије одређене за изградње ове зграде.

IX

Председник извоза одбору на решење молбу Милана Трајковића и осталих трговаца и девет грађана сеоског краја, којом моле да се из општинске касе даје месечно по 84 дин. за њихову варошу девојче забавницу.

По прочитане те молбе одбор је после пространог гласања са 20 гласова против седам (један није гласао) решио, да се према ово молби неће на даљим роб.

X.

Председник извештава одбор да је одборско повереништво изабрато у седници од 29 Марта 1893 год. Сбр. 4550. доприкло свој рад те подноси одбору потпун извештај на решење.

На прочитану тог извештаја Сбр. 5273. одбор је решио, да се подноси извештај у свему према и да се Ђ. Р. Васић одбије од тужбе, с тим да одборско повереништво подносе поднов предлог о томе какве би мере требало предузети да се сирочо прћувера у напређавању васпитне зрелости.

За повереника изабрати су г. г. Д. Милојевић, Н. Радовановић, А. Борисављевић, и Гл. Стојановић одборници.

ЦАР СИМЕОН - СИНИША НЕМАЊИЋ

ПАЛЕОЛОГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

НАПИСАО

РАДОСЛАВ АГАТОНОВИЋ

(ЗА ГЛАВОМ ВИЗАНТИЈСКИМ НАУТОМ)

(Штампано иждивењем Београдског друштва Подмлатка просвете)

Мисао:

„Ратовање најлепе владалачке ствари, не чувство обичајно, већма прилика среће него бодрења на подвиге. Тацит, Ана. IV. 32., стр. 93.

I.

Родбина Синишина. — Последње владина родбина. — Све је живо и настојавало се Синиши после смрти свога оца, до 1347. г. — Даље последње његова живљења.

(наставак)

Да бисмо на ова питања могли одговорити, нужно је, мислимо, да видимо пре свега: шта бина са матером Синишином, владом удовицом, краљицом Маријом, после смрти мужа јој? Јер без сумње да је Синиша, оставши мали без ока, морао живети код своје матере, и делити са њом срећу и несрећу, радост и жалост.

И нехотице пада нам на памет, да ће грчки писци српске историје, без сумње знати, да нам дају довољно обавештења о краљици српској, удови, Марији, пошто је она најхоа порекла, и била најхоа заштитница на српском двору. Али није тако. Грчки писци не знају о удови Марији апсолутно ништа да кажу. Ту чудновату појаву, да грчки писци ништа не знају о тој јединој Грчкињи, српској краљици — удови, док о свима другим краљицама српским, нарочито Гркињама, знају много шта да причају, приметно је и нам обзнати и уважени историк г. Н. С. Сребрић. Ево шта он вели у својој расправи „*Царица Марија задужбине Десетога Јована Охридског*“[1]). „Наша историја знаде судбину свију наших краљица и царица, па било да су оне надживеле своје мужеве, било да су саме остављене Србији, напрочито оне које су биле пореклом Гркиње“. Грчки писци знају о краљици *Јелени*, јелени Прворенчанога краља, како се после прогонетва још два пута удала“. Знају о *Ирени*, да је надживела Кало Јована II.; о Симонида, да је после смрти свога мужа Милутина још дуго година живела у Цариграду, и играла великну улогу под именом „краљица Симонида“. „Ал, — додаје г. Панта, — од тога правила има један једини изузетак, а то је име: грчки писци не знају ништа о Марији, супруги Стефана Дечанскога, матери Синише и Јелодокије“[2]). На шта је дакле са њом, после смрти њеног мужа?

Ст. Дечански, као што знамо, скончао је свој живот у граду Звечану 1331. год., месеца Новембра. Краљица Марија биле је тада тек *седамнаест* година; дакле у најбољем добу свом остала је удовицом. Њеном принцу Синиши могло је тада бити око *пет* година, а кћери њеној Теодори — Јелодокији тек ако је могло бити

[1]) „Гласник Срп. Ученог Друштва“, стр. 119.

[2]) Ibid. 128.

XI.

Да би се сума која је буџетом одређена на издавањима ових скротних пропадаја и ванредне дознаке, — председник предлаже да се одреди привремено коришћење које ће у споразуму са судом општинским одређивати један члан из судова општинских које ће се лицима и њима помоћ из општинске касе давати.

За свршавању овога одбор је изабрао г.г. П. С. Цветковића, М. Јанковићевића, М. Јовићића, П. Михаиловића, Ст. Јорговића, Вучић П. Илића, и Т. Чушића одборнике, да као одборски повереници у споразуму са судом општинским одређују колико ће се коме из општинске касе давати новца.

Трећиња од ових могу пуноважно радити.

XII. ВАНРЕДАН САСТАНАК

2. Априла 1893 год.

Председници председник г. Н. Татић, од одборника биле г.г. Др. Ж. Петровић, Иврм Михаиловић, Тодор Чутић, Лазар Ђорђевић, А. С. Боровићковић, Н. М. Михаиловић, Спир. Николић, М. Ј. Антула, Дим.т. М. Николић, Вучић П. Илић, Стевак Ђ. Јорговић, Вас. С. Пантелић, Трив. Ђорђевић, Пава Павлић, Сима Николић, Јован Вукадиновић, Стојан Поповић, Дамад Вуја, В. Шпирић, Дим. Младеновић, Мих. Михаиловић, Петар Радовановић, Јевр. Аћимовић, Гргур Милошевић, Ст. Крунић, Дь. Павловић, Пера Тодоровић и Јован Ристић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице држане 31 Марта 1893 год. и примљен је без икаквих примеба.

II.

Председник општинске општински одбор, да је **Његово Величанство Краљ Александар I**, проклашћујући обљубо народу, да је преузе ту државну власт у своје руке.

Одбор је саслушао, овај цветиниј стојећи и и одавао се са **Његово Величанство Краљ Александар I.**

III.

Поводом горњег саопштења и по предлогу председника одбор је одлучио, да председништво нар. Београда поздравно поздрави Његово Величанство, да се у чест данашњег дана од стране општинског представништва приреди банкет, и да се поднесе Његовом Величанству писмена адреса одданости и верности.

Трошка ово приређивања банкете да падне на терет нарези будућом одређене за непредвиђене трошкове.

IV.

Поводом данашње промене државне владе председник општине г. П. Татић подноси оставку на председничку дужност.

По прочитању тога акта Одбор. 1793 одбор је после поименичног гласања са 25 против 3 гласа решио, уважава се оставка на председничко звање г. Петру Татићу с тим, да се од дужности разреши тренут априла 1893 год. а дужност председника да врши привременo г. Михаило Јовановић члан суда.

ОБЗНАНА.

Како је ова комапда са преповешћу на позива у позив готова, то се овим позивају сви обвезници и тс: прекобројни ревовне војске, обвезници I и II позива народне војске на Београда, да у дане назначене престану овој комапди ради сравнења билета са списковима и пријема нових билета и поправке старих и то овим редом:

Од почетних назначених слова на њему, А. Б. В. и Г. 15 тек. месеца; Д. Ђ. Е. и Ж. 16 тек. месеца; З. И. Ј. К. Л. Љ. 17 тек. месеца; М. Н. и О. 18 тек. месеца П. Р. С. и Т. 19 тек. месеца; Ћ. У. Ф. и Х. 20 тек. месеца; Ц. Ч. и Ш. 21 тек месеца.

Кбр. 2340. Из канцеларије седмог пукковског округа, 3 априла 1893 године у Београду.

Помозимо пострадалима од земљотреса.

Неколико је само секунда требало на да земљотрес почини грдну штету у Поморављу, једноме од најпитомијих крајева Србије.

Куће су попрскале, људи набегли на студен и на ветар, поседни застали, општи страх још држи овај крај у немиру. Штета не двоји богата од сиромаха, а има је на стотине хиљада динара.

Имоме није лако у томе крају, а стотинама сиротиње уздише и без зараде и без хлеба. Болест и немоћ готов су друг где год нема шта у уста да се опрани, где год нема чиме шпета да се опрани, где год нема зараде да се нађе

Али докле смо год живи ми што смо срећни били да нас тај случај поштеди, еме ли бити та сиротиња несрећна и напуштена? Наша треба да је брата иолховано садашње несрећно стање, ми не смемо допустити да се они, браћа и сутрашни наши, за парче хлеба своју породицу бриму!

Може ли, у таким приликама, нама наше парче хлеба слатко бити, ако га с пострадалом браћом нашом поделили нисмо?

Зар ми нисмо уверавали себи свали дан по једно задовољство, зар ће нам то задовољство пријатно бити, ако на другој страни дома наше сиротиња цвили, немогући да се помогне, ни хлебом захрани?

Одбор депојака узео је на се дужност да о овоме уверн пострадалу браћу нашу и да их утеши.

И Одбор овим позива свакога без разлике, да пријоме што могу на пострадале од земљотреса, да Одбору у извршењу горе поменуте опште дужности помогну. Одбор ће се старати да се дарови шему уиућени поиљу и распореде куд је најпотребније.

Прилоге прима свака од потписаних.

Позивамо наше сестре и другарице по Србији и по целом српском народу да примеру нашем следују. Нека свали да што му је лако дати, или то нека на поито не пропусти на ће наша браћа заборавити несрећу своју, утешена братскими и сестринском руком.

Д. Поповићева, А. Константиновић, А. Радовановићева, А. Радовановићева, А. Радовићева, А.

до *три* године. Са тако сигном децом куда ће? У двору Душанову није смела живети, бојећи се можда да властела, која је због њених интрига мрзела, не учини крај њеном и њеној сина животу. Отац пак њен Јован Пајсизог одлучи паиипресласта тада је већ био у гробу[1]. Деда њен по матери Мотехита, кад је убачен био цар Андроник старији, чији је он приселатица био, тако је пострадао од грчиног победнка, Андроника млађег, „да је умро у најнижој немаштини и сиромаштини“[2]. Млада удовица, несрећна краљица Марија „није имала виде ни ког рођеног, коме би се повратила: ова је имала само „дечу“, т. ј. Сишишу и Јеледовају, на кад није имала куда ићи, већ је било напреме да остане код своје деце.“ Она је дакле остала у Србији, да ја у Душановом двору, не знамо, тек

[1] Nic. Greg. Hist bysant lib. VIII. c. 14, p. 376. 38 „— овде путовања исиеха имена, као неславна трудс, за ову трудиицу краља Деспотовића, до повратка Ирипу, жену Јована Палеолога, и Марију Мачарку, која је тада била у Србији код свога зета, не спомиње ни у Немагрод, обог того, што је њен муж био противник Андроников пољски, а православни старији Лазаревић.

[2] Гиљеиш 67. 124.

[3] Кнежић ипак је погрешно, да сама краља није покушала да оборе те иаиољске г. Шишмиће.

Али, као што смо горе споменули. Синишино живљење и васпитавање на двору свога очуха, српскога војводе Јована Оливера, пред очима Душановим, ниће дуго без последица. Узроци који су, кад се родио Сишиша, покренули онда „младога краља“ Душана, да устане на свог оца, и да себи обезбеди просто, опет сада постичу у краљу Душану зебњу, да ако још за свога живота не осигура престо своме сину, да ће после његове смрти опет Сишиша грозити наследству Урошеву. Та зебња надаје Душану, као што смо казали, не мале бриге, с тога он још за живота свога сина силама ради, да своме сину обезбеди наследство и круну српску после смрти своје.

Као што је познато, год. 1332. долази у Србију краљу Душану узурпатор грчкога престола Јован Кантакузен, и моли Душана да му помогне, да се врати у своју отаџбину — Византију, и да седне на грчки царски престо. Својим лукавством и вештом политиком, каквом се он нарочито одликовао, Кантакузен успе е помоћу краљеве Јелене и њених најмоћ-

Хаџи-Васиљевић, А. Цуцићем, В. Милетићем, В. Цицвар-Јовановићем, К. Јовановићем, Гргуровом, Д. Аћимовићем, Д. Бошковићем, Д. Кујунџем, Д. Вујковићем, Д. Домом, Д. Јовановићем, Д. Поповићем, Д. Тасићем, Д. Марковић-ом, А. Нешићем, Д. Тетовачком, Д. Вирјановићем, Е. Вујановићем, Ј. Васиљевићем, З. Васићем, З. Вучковићем, З. Јаковићем, З. Петровићем, З. Стевићем, Ј. Гарчићем, Ј. Јовићем, Ј. Јовићем, Ј. Т. Марковићем, Ј. Прокићем, Ј. Јовановићем, Ј. Стојковићем, Ј. Трошићем, Ј. Чолић Антићем, К. Вулетићем, Е. Јовановићем, Евстатијем, К. Мокрањцем, К. Новаковићем, К. Срећковићем, К. Николићем, К. Хаџијем, К. Пурићем, Ј. Антићем, Ј. Аћимовићем, Ј. Бошковићем, Ј. Милановићем, Ј. Недељковићем, Ј. Новаковићем, Ј. Петровићем, Ј. Поповићем, Љ. Алексићем, Љ. Гргуровићем, Љ. Дачићем, Љ. Јовановићем, Љ. Павловићем, Љ. Теофановићем, Љ. Тодоровићем, Марис, М. Аносићевићем, М. Божићем, М. Грујићем, М. Васићем, М. Гргуровом, М. Пиводићем, М. Јовановићем, М. Н. Јовановићем, М. Кораћем, М. Новаковићем, М. Петровићем, М. Милићевићем, М. Милојковићем, М. Милојевићем, М. Ј. Новаковићем, М. Ст. Пантићем, М. Орешковићем, М. Перићем, М. Радовановићем, М. Радовановићем, М. Стојићем, М. Стојковићем, М. Стефановићем, М. Хаџи-Поповићем, М. Чолић-Антићем, М. Цицвар-Јовановићем, М. Стојковићем, Н. Васиљевићем, О. Стојковићем, О. Стојићевићем, П. Демићевићем, П. Димитријевићем, П. Јовановићем, Т. Васићем, Р. Ђорђевићем, Р. Симићем, Р. Стојковићем, С. Васиљевићем, Кораћевићем, Филиповићем, Ф. Домом, Ф. Пајгутом.

НАРЕДБА.

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода, законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. нар. Београда, на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3458. чл. 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890. год. Абр. 839, и 11 Јуна 1892. Абр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

наређује

Да сваки онај који према помењутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за даљање билиња, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се леју јавне забаве, допусти да у његовом локалу какво страно лице даје предстве и друго томе подобно, а не увери се да је дотично лице порез доиспле добијене од управе варошке Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ

ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

а. За свирање пуш. оркестра по кавезима, баштама и т. д. од концерта до . . .	3 д.
б. За свирање са неким певачем од 1 концерта	5 д.
в. За свирање женског оркестра (дамске свезе)	20 д.

II.

а. За игранку у локалу I-ог реда	15 д.
б. За игранку у локалу II-ог реда	10 д.
в. За игранку у локалу III-ог реда	5 д.

III.

а. За кавкању из дан	5—10 д.
б. За разне престве и показивање вештини, циркус	10—50 д.
в. За мелодерије и хумусне	5—15 д.
г. Ширкус за престве	10—20 д.
д. За забаве „Тинга-Тинга“ т. ј. (вештине, свирање и представљање) од позора	50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решавање општински Суд засебно.

V.

Сем онога напоменуте се још плаћања од горепоменуте таксе у корист крај. српске народне позорнице.

Од суда општ. нар. Београда 14. Новембра 1892. год. Абр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дизање чарџије:

а) За чишћење дизања (шилиџара) без разлике на спратове	0·20 д.
б) За мезанџи шпорхерд	0·20 д.
в) За зидни „	0·40 д.
г) За велики зидни шпорхерд у гостионици	0·60 д.
д) За чишћење дизања од два спрата	0·20 д.
ђ) За чишћење простог дизања . . .	0·10 д.
е) За чишћење чушкова од 2 и по метра уједно са њиме пећи . . .	0·10 д.
ж) За чишћење чушкова од 2 и по метра уједно са њиме пећи . . .	0·20 д.
з) За пажење дизања (шилиџара) без разлике на спратове	0·75 д.

II. Пражњења помирја и пушница:

а) Од кубне метра	10— д.
б) Од лопа	0·50 д.

III. Поотварања:

а) Марка за пазење од годину дана . .	3— д.
б) Обавезалне погубљене марке сваке . .	1— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за децу	7— д.
б) Гроб за одрасле	12— д.
в) Мала гробница	500·92 д.
г) Велика гробница III. реда	1068·36 д.
д) Велика гробница II. реда	1600·32 д.
е) Велика гробница I. реда	1684·97 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . .	12·00 д.
б) Мртвачка кола са кићењем са два коња	24·00 д.
в) Мртвачки кола коња са два коња . .	36·00 д.
г) Мртвачка кола коња са 4 коња . . .	72·00 д.

ницких властелина српских, те му Душан усвоји молбу. Каква су разлози руководили Душана, да е готовноћу предузетне Кантакузена, на да му дâ у помоћ чак и своју најодабранију војску, своју царску гарду, да с помоћу ње он усеђне на пријеграђени престо? Лукаш и преписрени Византинац знао је врло добро шта вели Душана, и шта му не да мира ни дању ни ноћу, мислећи једнако како да од Синише обезбеди престо своме сину. На с тога и полази с те тачке гледишта, и у своме писму спремљеном и изведеном говору преписрени Византинац још вештије представља Душану, да су њима обојици општи и закети непријатељи *Палеолози*. — Кантакузену за то, што га протерују из његове домовине и што су му узурпирали намесничку власт, а Душану зато: *што би они за цело изгнали Синишу, ако сами робалу, да после смрти Душанове отме круну мушку сину његовом*. Душану је било довољно споменути само име Синишино и имена грчких Палеолога, па да одмах на преведиве љубави према своме сину и опстанку престола и наследства његова, пружи пријатељу руку Кантакузену. Отуда се и може објаснити ово Душаново удараше гласом на речи: *„да буду сетни сојузници“*[1]) као и оволикo заузимање Цариче Јелене за Кантакузена, и оне исте речи: „једно треба од њега (Кантакузена) тражити, да нас заклетвом увери, *да ће до смрти остати наш пријатељ и сојузник*“. Јер су они знали, да ако Кантакузен ослаби и уништи Палеологе, да ће тада моћ и страница Синишина ослабити, те ће се на тај начин и наследство и престо Урошев обезбедити и учврстити. Али ни овим начином Душан и Јелена не ослобођене се страха од Синише, него је та жеља сва та иште расла у њима, што је млађа Синишина коју годину свога живота више живио. Јелена је толико прешала од Синише, и бојала се за наследство свога сина, да није бирала средства, којима би могла смаћи Синишу с овога света, и своме једином обезбедити престо.

Дубровчанин Мавро Орбини[2]), Павао (Ritter) Витезовић[3]) а по њему и г. Н. С. Срећковић, леју нам доказа, да је баш тада, кад је Синиша достигао био двадесету годину, Царица Јелена најпаче са свима и радила сиим силама, да тај страх од себе одагна *српску* Синишином. Поменути писци вели: *„Ни преседике братске љубави, коју је имао према Синиши, Душан, бојећи се, да га царица Јелена не отрује*, још као младића удаљи у Јањину, и намести за управитеља тога града и околних области, до Арте[4]), *одговарајући га, да буде на опрезу да сиу живот, и напоследку да се чува земља царичиних.*“

(наставиће се)

[1]) „Записи Срп. Учен. Друштва“ 57 127. Срби. Нов. Срби. II. 455.

[2]) Сваки II Narod.“ 270.

[3]) Руковање „Опште историјске од Бајо Јаворић године Христове“ (Књижев XIII).

[4]) Ми смо напред видели, да у ово доба, о којем је реч, Јањина још није била у грчким рукама, већ да је њиме „велики Авантолог и Комнин, а можда и Вагеланије, јанлин „Јањина са околним областима за Арте.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска. Главна радионица штампарија. Уредник Урош Кумановић.

БРОЈ 16. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ

ЦЕНА ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ

НЕДЕЉА 18. АПРИЛА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 ПР. ДИН. ОД РЕДА

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УНАПРЕД НА ОПШТИНСКИ СУД А ОНЕ ПРЕТПЛАТНИКЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

Непечатана писма не примају се.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА.

Суд општине варошн Београда објављује грађанству, да су грађани списковни за бирање народних посланика на дан 18 Маја 1893 год. готови, и да стоје грађанству на углед.

Према чл.: 24, 25, 103 и 103 зак. о изборима народних посланика, сваки има право да оне списконе прегледа да из њих што нестане или да их и цеке преправе, да их обнављује или штампа и да, било за себе било за другога тражи у законом року исправке, како налази да у њима треби учинити.

Исправке се у списковима могу тражити до 28 Априла тек. год. закључно (чл. 103. зак. ло изборима народних посланика).

Посланике ће моћи бирати само они, који су у бирачким списковима уписани, кад добију бирачку карту. После 28. Априла ове године нико нема права да тражи исправке списка, макар у њих не био уписан ко треба, или био уписан ко не треба.

Списконе се они налазе код г. Милоша Борисављевића пореског калфонџије општине београдске коме ће се грађани на својим захтевима око исправке списковна обраћати. Усмене захтеве г. Борисављевић не ће стављти у записник.

Уз сваки тражење око преправке списковна, морају се поднети и докази.

Од Суда општине варошн Београда
9. Априла 1893. г. АВр. 1935.

НАРЕДБА.

Општински суд примећује: да се разни отпади покупљени на ћубришта, као што су: коске, старе крпе, хартије стављене у томе подобно носе по свима варошким трговима и улицама ради продаје. Како је ово противно санитетским прописима и одржавању чистоте, која је један од најбитнијих услова за здравље становништва, то суд општине варошн Београда позвао чл. 36. зак. о општинама за одржавање санитетских прописа

Наређује:

да се продаја и купљења оних одпадака може вршити од сада само на другу нишчијком и нигде више.

Ко би противно поступио овој наредби казниће се по §. 326 крив. закона

Сбр. 4306. Од суда општине варошн Београда 16. Априла 1893 г. у Београду.

ОБЈАВА.

Многе се општине и друге власти обраћају на општину београдску са захтевима, да она или наплати од некога порезу, или да кога у порезу уврети, или да што друго по опоме закону уради.

Како општина београдска према закону о непосредној порези не ради оне послове, по за то постоји нарочито пореско одељење за нар. Београд, то, да би се излишна преписка избегла, Суд општине нар. Београда

Објављује,

да се све оно-земаљске власти обраћају по напред именованим пословима непосредно пореском одељењу за нар. Београд.

Од суда општине варошн Београда, 17. Априла 1893. год. СБр. 4546.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XIV. ВАНРЕДАН САСТАНАК

3. Априла 1893. год.

Председник поступа председника г. Мих. Јовановић, од одборника биле: г. г. Андра Ђорђевић, Димитрије М. Пантић, Петар Радивојевић, М. Јовичић, Ј. Бараћац, М. Јовановић, Тривун Вербунац, Пуниша П. Илић, Илија С. Радовић, М. Живојновић, М. Михајловић, Сима Недељ, Перо Митковић, Тодор Чушић, Јован Ристић, Шаун Младеновић, Стојан Златановић, и С. Стевановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице држане 2. Априла 1893. год. и примљен је без измена.

II.

Заступник председника одбор, да ће се сутра 4. Априла 1893 год. у 10 часова пре подне држати у саборној црква благодарење за ступање на пријо Његовог Величанства краља Александра I. и позива господу одборнике да у свечаном оделу присуствују овоме свечаном чину. —

Одбор је правно к знању овај позив одазвати се са „Живио Краљ Александар I“.

III.

Заступник председника известиво одбор, да је дугогодишњи и заслужни председник општине београдске Живко Карабиберовић умро и предлаже, да се о општинском трошку сахрани.

По саслушању овога, одбор је одао последњу пошту заслужном покојнику изјавивши стојећи: „Бог да му душу прости“, и за ово признала заслуге покојникове за државу, династију и општину решио, да општинско представништво хоморарално судеђује при сировоју: да се од стране општине београдске пријави на сахрани одар један; да општински натрговци у свечаном оделу буду при сировоју: да се из општинске благајне плати порудини покојниковој хвалу и пот стотина динара за ове потребне трошкове.

Ово сухо и оно за знање, да се стани на терет партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

XVI. ВАНРЕДАН САСТАНАК

7. Априла 1893 год.

Председнико председних г. Милоша Р. Марковић, од одборника биле: г. г. Филип Васиљевић, Љ. Јовановић, Никола Х. Петковић, Р. Дамјановић, Илија Ђорђевић, Сима Недељковић, Живко М. Ђурић, Милош Трнавски, А. Шпиц, Коста Петровић, Јакар Радовић, Михаило Јовановић, Јован Ђуровић, Јован Дашковић, С. Аврић, Коста Д. Савковић, Младен Марковић, Ђ. С. Новаковић, М. Вељковић, Ђорђе Ж. Вемић, Атанасије Калеић-Спасић, Ђорђе Перишић, Илија Катанчевић, Коста В. Михајловић, Мих. Д. Вашалић, Рад. С. Филиповић, Андреја Ј. Одовић, Др. Живко Јовић, Мих. П. Вемић, Мих. М. Ђорђевић и Димитрије Р. Гајић.

I.

Председник саопштава одбору, да је услед молбе, вршење на дан 3. Априла 1893 год. дошло до могућности, да се у овој земли изврше избори и његова воља и да је управа варошн Београда услед тога актом својим од 6. Априла 1893. године Бр. 5148. наредила, да се извршене одметних решења од 30. Новембра 1892. год. Бр. 3913. и од 1. Децембра 1892 г. Бр. 3933. односно поништавања решења збора општинског од 21. Новембра 1892 год. за коме је решавано о поверењу или неповерењу општинској управи.

Да су према тој наредби управе варошн Београда, повода учедена у дужност као чланови чланови општински г.г. Милован Р. Марковић председник: Јова Антонијевић, Јован Илић и Димитрије Вељковић, чланови суда: Коста Чушић, Младен Тодоровић, Андра Наденовић и Дивко Чемић, општински помоћници:

Да је тим актом актом управа вар. Београда наредила да председник општине увиде у дуж-

вису и све оне одборнике, који су у том року наименовани, нити онима и чини.

По прочитању тога акта Абр. 1860. Одбор се је одазвао са бурно „Живео Краљ Александар I и примио с поводном захвалу овај наређбу управне вар. Београда.

II.

На основу чл. 22 зак. о избору народних посланика одбор је одредио, г.г. Солоницу Аврајлића, Михаила В. Бончића и Марка Велизарића, одборнике до потпуну бирачке списковне за избор народних посланика за дан 18. Маја 1893. г.

XVII. ВАНРЕДАН САСТАНАК

10. Априла 1893. год.

Председник председник г. Михаило Р. Марковић, чита суд г. Јов. Антонијевић, кметов. помоћ. г.г. Коста Чутић, А. Вељковић и М. Тодоровић, од одборника баш г. г. Никола Х. Николић, Коста В. Мијаиловић, Михаило Туцаковић, Милан М. Вељић, Ђ. Ж. Нешић, Коста Петровић, Лазар Данковић, С. Аврић, М. Банковић, Р. Дреновић, Милутин Марковић, Др Мирко Т. Јовић, Ив. Кнежевић, В. М. Тодоровић, В. Вељковић, Коста Д. Глигорић, сви Тих. Кнежевић-Сивчић, Др. Никол. Поповић, Г. Вучић, Ф. Вајкићевић, и Живојин Јанковић.

I.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којим се траже уверења о пуноћи ставу пословичном одношу.

По прочитању тих молби Сбр. 5830, 5905, 5441, 5818, 5473, 5476 5516, Одбор је једнако мишљење, да се може дати Малиу Милошевићу односно тражено уверење о породичном односу пок. Вође Јовановића без одлуке:

да се суд предходно увери о пуноћи ставу поменаног Живке Савића, Исака Херцога, Срећка Ђорђевића, Милоша Јуришића, Настаса Гостића и Ђире Тодоровића, на тек онда да им изда тражено уверење.

II.

По прочитању молбе Јове Крстића Абр. 1958, којом тражи, да се ослободи дужности присуствовање, одбор је решио, да се уважи молба Јове Крстића с тим, да суд општинским одреди друго лице за присутство.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Цена хлебу. — Суд општине вар. Београда решењем својим од 15. Априла 1893. год., АБр. 2058. решио је, да цена хлебу за време полошину месеца Априла ове год. буде 19 пара дин. а да се продаје леб но 20 пара у тежини од 1053 грама.

ОБЗНАНА.

Како је она команда са препоручењем из позива у позиви готова, то се оним позивају сви обвезници и тос прекобројна редовне војске, обвезници I и II позива народне војске из Београда, да у дане означене преставу опој команди ради сравнења бизета са списковима и пријема новчаних билета и поправке старих и то оним редом:

Од почетних назначених слова на имену, А. Б. В. и Г. 15 тек. месеца; Д. Ђ. Е. и Ж. 16 тек. месеца; З. И. Ј. К. Л. Љ. 17 тек. месеца; М. Н. и О. 18 тек. месеца П. Р. С. и Т. 19 тек. месеца; Ћ. У. Ф. и Х. 20 тек. месеца; Ц. Ч. и Ш. 21 тек. месеца.

Кбр. 2300. Из канцеларије седног пуковског округа, 3 априла 1893 године у Београду.

IV. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(по стенограф. белешкама)

Држан 29. Јануара 1893. године

(настављено)

Односно локомотива, за које г. Симић каже *да су* саме клиноније, да сам ја изјао на то, да се оне нешто лоше кује. Ја то нисам сасвим слушајте ово објашњење: Мени је био задатак у саставни као стручан уколе за набавку локомотиве, и ту уколе требале су бити такви да њима буде лаптибан интерес општинин. Ја сада бих по закон на имет од реч до реч оне те уколе, али сам у таквом ће их изложити: „Локомотиве, које г. Карамарковић зна да пред, морају бити потпуно оправљене, па кад то све буде извршено онда тек да се изврши проба на овој почви: да се свака локомотива проба са једним притиском од 13 атмосфера и парних притисака од 8 атмосфера. Сигурна сам кад те локомотиве надјеве обе оне пробе, онда би могле послужити као вопе. Ја сам тим условима хтео проћи Карамарковићу, да не може протурити своје рђаве машине. —

Мих. Поповић. — Нема разговора, види се из свега јасно, да је од стране г. Селесковића потпуно коректно рађено.

Бошко Симић. — Молим ше, господо, Ја ше сметам, сматрам г. Селесковића за поштена човека, ја сам у пот резервату изјо изјаву да изнесем само оно, што се у истина утолико налази, да сам у ресерату изнео просто ово, што је тамо, а можда сам у изразима мојим, што је погрешио, онтрује и противан г. Селесковића, али ја никад нисам хтео, нити ишао изјаву да изнесем ва њега ово, што он мисли, ја се сетујем од тога. Чиста ата, која је потписана г. Селесковић и чуди се, што је он то неправилно).

Селесковић. — Молим као, још нешто да приметим, хтео сам само да објасним са неколико реч ово, што је г. Симић изнео реће. Он је једном мосту нели да му је чудно, да је Селесковић изнео једна предмет који је изнет Суду, да прими материјал. Ствар је у овоме: Карамарковић је напалио пошто пото, да му се материјал прими, на брзу руку. Ја сам видео да је материјал слаб, на сам нашао Суд, да он одреди једну поновљу, која ће протаћи датн материјал. Међутим та комисија није бнла нашила тамо, и нити је учинила не зна, само је потписан рачун, и тек из упите грађевинског одељења видео сам да је рачун за исплату изо прилаза по жену одлисен. Ја сад молим госп. председника да изнаће новопо одредити стручну комисију, па да ова прегледа право стање материјала.

Мих. Поповић. — Господо, ја из свога изненађа, пог је г. Симић прочитао видим, да је општо управљен против члапова та комисије и наређте против г. Селесковића. Ја г. Селесковићу само могу благодарити на тако тачном

ЦАР СИМЕОН-СИНИША НЕМАЊИЋ
ПАЛЕОЛОГ
ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА
написао
РАДОСЛАВ АГАТОНОВИЋ
(СА ЈЕДНОМ ЈЕМЉОПИСНОМ КАРТОМ)
(Штампало министарство Београдског друштва Видовданског витешког)

Мото:
„Утврђивати живот земаљске среће, по чистоћи обичаја, опште уредбу државе бодрењем ка поштењу и забавом свега што је лакомо и ниско".
Тацит, Ann. lib. III., cap. 65.

II.

Рођење Синишино. — Последње вести о рођењу. — Где је живео и васпитивао се Синиша после смрти свога оца, до 1347. г. — Даље последње вести о њему.

(настављак)

Ово је довољан доказ, да се види од колике је опасности Синиша био према наследству Урошеву, на пиак брат његов на основан примерали начина одлучује непријатеља своме сину! Какав дивап пример царске великодушности и братске љубави показује се у оним речима! Душан воли свог сина, и рад би био да му престо обезбеди. Али исто тако он љуби и брата свога, ма да јасно види, да је једини и најопаснији противник сину његовом тај исти брат његов, кога би он лако могао уништити, ако на тај начин, смрћу свога брата, жели да обезбеди престо своме Урошу. Али великодушни Душан не само да тим начином неће да се спрости тако опасне непријатеља сину своме, него га чак и не мрзи и хоће од своје рођене жене да му спасе живот! Хоће својом великодушношћу, царском наклоношћу и братском љубављу да га придобије за пријатеља, чврстог саветника и помагача у царству своме сину Урошу! Ретки су, управо једпнствени овакви примери у целој историји човечанства! . . . . . .

— Да, Синиша као *дете* у колевци био је непосредни и најмоћнији узрок земаљској катастрофи! А тај исти Синиша као *младић* тако је опасан противник наследству Урошеву био у очима самога Душана и царице Јелене! . . . . . .

III.

Детиње Синишо-Синиша Немањић
(од 1347—1357.)

„Всяко царетие само из себе разделяется запустен" — Лук. глава 11. 17.

Казали смо напред, како је цар Душан 1347. године освојио Етолију и Акарнанију, и постанио за деспота тих земаља свога брата Симеона-Синишу Немањића, коме је тада било око двадесет година. Чим је Синиша дошао у своју деспотовину, одмах се, — поменуће ове хронике епирске и стари писци, — оженио *Томаидом*, кћерју деспотице епирске *Ане*. Ова Томаида имала је осим матере само још једнога брата *Никифора*, кога је мати спремала за наследника престола у епирској деспотовини.

Ну овај први брак акт младога деспота Синишне није само просто акт женидбе његове са Томаидом, већ посла на себи карактер са свим дубљега политичкога значаја. Зашто баш млади деспот Синиша да се жени одмах, чим је постао деспотом, и зашто баш да узима за жену кћер претпашег деспота епирског, Јована Анђела?

изнетиђу а нарочито његовом коректном раду и условима, које је подвео за опшу тога категорија: ни је нокада усмено стнкер, а и сама књга тврдо, да је овако, као што он вели. А сад друго је питање, нтн је радила управа оиштинска, да ли се она држала тог пзвешта комисијског тога је пазазано да овако и само има поступити у куповану тог материјала или те желешице, или пнје. Мени се чини, да је као што смо чули из тог извештаја, који је прочитан, да је све рађено на брзу руку, да је комисија брзо то прегледала, је не знам, да ли је то и на пречац ненаднавано Карамфиловићу и нпе пије испуњено оно, што је комисија предложила.

И ако је стнкер тако, као то стоји, на свима књгн, општина бн она санитпска управа не може то прнзнти, као сређпну радњу, тим пре што нпје испуњено оно, што треба по том комисијском извештају. По томе, требало бн, као и што сам г. Селеснковић каже, одредити јоштку комисију, да прегледа да ли и у колико која категорија књга одговара потребама, као и да ли односи у три врсте: даље, да прегледа сасе стнкер, и зашто у њој врсту спадају, и даље да прегледа јесу ли довољне опрнкључене опште, као комисијски извештај каже да треба да буду, и шта су спрнључене, или и зашто с њима учињени опште, како је усвојено и шта су евентуалне пута, да ако је сасе тако у реду, онда, разуме се, морално прнступити пзделетн, јер ово што је стнкер управа општинска урадила и све у свом реду извршила, не зашто не можемо и нпшемо опарнти. Али ако се нађе ту да је рађено за новцу дубок, да се и њимо комнсијски извештаји, не што нз пресечн радпзи и нзрнпало но што је од одбора изложено, онда нзразито ми то прнмити нећемо ни прнзнати.

Стево, Стојковнћ. — Ја дакле да је г. Свнић из г. Селеснковића доста патре нзвео, и нрпзао се доста онштро, што нпје требао. Но уселанпма овде прочитаним дркпма, да су прво полазна и што је она комнсија која је прегледала и другчо радила и нпје правпла онако, како усвојена процедуре, не може бити г. Селенковић крпва. Што се тпче саме ствари, ја нзјпсо нрема изјавпћу г. Селеснковића, да нпсу скупе.

Јелснковић. — Што је нзвесно у овој ствари нпма се чпма, да је г. Селеснковић прао нрнпалне радове као што је те и г. Павловић лепо разложно. Само сад треба одредити комнсију да она нзвали, шта је до сад нрнклено.

Мени се чпнп, да нрн овако великој кубовнни нпје нрнмљено рађење у толнко, нпто би одбор општински требао да одреди комнсију, која да прегледа и оцени тај материјал према условима које је г. Селеснковић дао, дакле бпзо би прнкладно, да одбор одреди комнсију: ково што је г. Селеснковић нзрекао, да шес, двојица су потпнсала а трећег нсма и да то нзгледа да прнјем нпје био прнкладан. За то ја сам нпшљења, да бп ми морали одредити нарочпту комнсију која ће ново прегледати материјал и нспленпту, па да та комнсија после подпесе нзвештаје и прпма том нзвештају да се реша, да ли да се прнми нлн не.

Селеснковић. — Завпсп, можс нас забунпти тај нзвпа рада, који је комнсија нрн нрнјему нрнпала. Општпна нема тачних нрошла за такве случајеве. Кад је Карађорђе дошао вншуду одбору за спрн женпштву, одбор је нзредно, да се упути грађанскп одељењ, и ја сам онда сватрао, да је моја дужност, да сам одредпм комнсију, па одредпу два стручњака од сам и ја лично нпкао удела. Узполпо сам г. Петровића да и он ту суделује, али се нпје потпнсао; а да ли је то нрнпадно нлн нпје то Бсто пи сама ствапнта.

Павловић. — Сао је то лепо, сазо да се сад дође до нрнпадне нуте којпм треба нћи. Разуме се комнсија, која ће се сад одредпти, она ће нмати за основ све нрсппо које је г. Селеснковић дао, али шта ће се радити, кад је нрошла општпна ту ствар одлнчала, сад је нздала своју одлуку. Шта можемо ту сад радити? И сад као Карамфиловић каже: да сам вам предао материјал, да ли сте ви обавезу. О том треба мало розмислити!

Јев. Јаћимовић. — Ја нисам нп нре другче казао, а и сад ми нзгледа да је ненпто неваљалсно учињено, г. Селеснковић је могао у нсзнању свом да сматра, да је бно нздлежан да одређује комнсију, премда је нмслим, да је ту најнпже предсдпнк нлно да решпка, он је требао нсти унутпти да тако роди нлн да та опласта суд, па да каже: над се денпсе реба, онда да одреди стручну комнсију, а тако нпје рађено. Што се тпче питања г. Павловнћа, да ли је спрнчен тај рад, јс дужан, да још стнкр нпје спрнчен, још нс, јер нпје сасе нн предато а још нпје сасе и нскључено. Па сад над сва комнсија, која нмала одредити, подпесе нзвештај, тек онда може се трожити пута и нчнпка, да се трнки нпко осигурање, упрано ако се комнсијски констатује, да је довпта нешто прнмсрно жељ нпто што треба, а нпше ждато, онда се нора поступити према оном. А то ће се тек видети нз онога нзвештаја, који ће комнсија донсла. Онако просто не можемо нпкпта радити протпв тога нанпкет.

Д. Стевановић. — Господо, као што видите, онде је закључен уговор између општине и продавца Карамфпла, о материјалу на ако сас те ствари нзвесним техничпм условима одговарају, ако су добре, а нпо је дазле она жслезница продати под условима, онда ми немамо нпта протпв тога, нпти можемо обарнти закључе наших претходника. Као што се онде вндп нрнјем је тек отнмет, али нпје нзвршена нроба. А што је г. Селеснковић одредно два човека у комнсију доводпо је, јер и у другим зпљем стварима одређује се обнчно 3 техничара, а онде трн стручњака нзвлачпмо нажпвцра довољна су. Али прнјем нпје нзвршен од 3 нажпвцра нпто од дпе. Прем томе не може бити говора о нрнмљском прнјему. Као што видите, у железници желпм се управо пнта је главнпја ствар, пнше пнје довољно, јер једно друго дпчуњава, јер једно без другог не може бити. Онде се само нпше нрсчесе, а о дпмензпјама пп спомена нема! Кад се нрнмсу дпмензпје, па кад нздроп рсбу од 14 и 8 нтпнсстра, па се сасе то такво нзвршп, пп ћемо то онда и нрнмнтп.

Нсапто у самој стнари нпјс бпло нрнкладно комнсије, да се одреди комнсија па да но опнм условима, нпје је г. Селеснковић нпнео, тако одреди нрва, друга и трећа нрета нпака, па дотпчпнпе да се нрегледају и опробају, па ако буду услови нспуњени, да се нрнмста.

Предсједник. — Је ете ли за то, да се одреди комнсија нова? Молим нас у начелу се нрнма да се одреди комнсија и да нрема условима нрпми ту железницу. Од оданно главпо да се образује комнсија? (Јнчу од трн техничара). Стевановић: то је техничка ствар, ови треба да се одређују.

Предсједник. — Хоће лп да буду двојица или тројица. Три нпшкерја и два адвоката? Онда да замолимо г. Селеснпћа, он ако нпје су најбољи ннженери.

Селеснковић. — Поштована господо, је нас нема, нскључите мене, ја сам већ био у уној комнсији.

Силни Душан је лако освојио те земље, али је врло добро знао, да ће му бити доста тешко одржати их чврсто спојене уз еднеку царевину. Јер у њима преовлађивале народност, која је нерадо гледала над собом господара стране крви, нарочито — *Србаке*. Србин и Грк, од како су дошли у додир на Балканском полуострву, и ако су по каткад нријављивали један другоме симпатије и знаке пријатељства, знак нпкад нпсу били у души искрени нријатељи. Душан је знао врло добро, да је грнком елементу у освојеним земљама непрано, да не кажемо тешко, што је оцелнли од свога природнога царства. Што тако знао је, да му за нспрнчење његове велнке и свете намере треба с те стране да буде мирап. С тога је и тражио начина, да те своје нове нодапнке задпвољи у нзвођењу националним своцијама, и да ја доказа, да он не жели уништити им са свим нзвојну нолнтнчку самосталност, већ да нмају као и нрсће својих дсспота, и да само нрнзнају нрпвпу власт *српског* цара, место грчког. Душанов освојене земље у еднрској дсспотовини сматране су као законито наследство Томаиде и њсзпна брата Нпкпфора.[1])

Душан је назавно, да ће нзјавпе обнсзати те своје нове подапнке тиме, ако им то њихово нравно у наследству, које им је бан њихов, грчки цар Андронпк млађи суспендовао бно, и сам нрнзна и нотврди. Он то и чпнп. Постављања, као што рекосмо, за дсспота тих земаља свога брата Симнпу, Душан га одмах и жени бан том Томаидом, *нрнном* наследницом тих освојених земаља, те тиме свесано самопнонпше нравно својих нодапника Епнрскпма, обезаља им стару дсспотовпну, и ностаља за дсспота *нужа* законите наследнпце њихове Томаиде. На ће само то. Другп један акт, који се збно у једно нсто нреме кад и женпдба Симнпина, јасно нам нзустрнује нолнтнку Душанову у тим земљама у нстом нравцу. Његовим настојавањем, нз свој нрнлнцп, и мати Томаидина, удовнца Ана, уда се за једнога шурака Душанова, *Јована Асена Комнпна*[2]), брата бугарског цара Александра, коме је тада Душан такође дао дсспотат у арбанским градовима: *Бслград и Барут* (Београду). Овака Душанова нолнтнка у тим грчким и арбанским земљама бнла је нрнкладна. Нодапнцп његови у тим земљама осећали су се задовољни под свођим дсспотима, те је Душан за све нреме своје владе бно и те стране нотнуно мнран, и могао се свнонјпно спремати за извршење своје намере[3]).

Млађп дсспот Симнпна остао је са својим дсспотнпном Томаидом у Етолнји и Акарнанији, а нстом очух, дсспот Комсп осе са својом женом, дсспотнном Ано, у своју дсспотовпну Канпну и Барту.

Ово се могло десити 1347. године. Од тог доба, па све до смрти цара Душана, 1355. године, Симнпна је мпрно нрнзнавао своју дсспотовпну. Бар нп једна до сада нама нозната нсторнјска забелешка нлн тп хронпка не каже, да је у том размаку нремена од осам година Симнпна нредузпмо ма какву жнвљу акцнју. Он је тп владао нп налошпма и упутпвима свога брата и цара, чнју је врховну власт нрнзнавао; а Душан је пак намерно гледао, да му те земље буду на миру, па је с тога и Симнпна за то нреме мнрнопо. Нпшпоп се пак за то нреме нпје смео нздс нп нодапнтп.

[1]) Дсспотнне Гавранп, „Кпнг хронпка", § 2. стр. 6. Раздрсбнћ: „Хнстор бнзп 1а Грсссе", т. V. у. 215.

[2]) Ђнблп. — Вср. — „Сбгоп. грёсо-слаиап", 859.

[3]) Опазнвнет до сад нспобјашњено, зашто је Душан да тнтулу дсспота само свој зпдпли, нпкада Ја се нпкп објаснпто, да је то Душан учпнно с тога, јер је хтео да нстнцајн и нрнкаже нрнко свпм становницпма освојене дсспотс, које су нам равнс нпкли, да нм нпје Андронпк нпкада ушкодно.

Андра Ђорђевић. — Господо, Селеновић има потпуно право, што је говорио. Ми треба најпре да донесемо решење, али да кажемо овде: Одбор општински, саслушавши реферат и размотрив та акта о овој ствари, налази да је донета рашке г. Селеновића, сагласна са тек онда, кад му то нејасно, да ги заволимо да нам чини предлог, које нижеморе да узмемо.

М. Поповић. — И ја се потпуно придружавам овог што рече г. Андри.

Председник. — Примате ли предлог г. Андрић? Примамо.

(наставиће се)

НАРЕДБА.

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода, законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда, на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438. ул. 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890. год. Абр. 859, и 11 Јула 1892. Абр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од ове добије дозволу за давање балова, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу какво страно лице даје предстве и друго томе подобно, а не уверн се да је дотично лице поред дозволе добијене од управе вароши Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ
ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

а, За свирање пуп. оркестра из кавеана, биштана и т. д. од концерта до . . . 3 д.
б, За свирање са певањем певачке од 1 концерта . . . . . 5 д.
в, За свирање женског оркестра (дамена-кинеце) . . . . . 20 д.

II.

а, За игроњу у локалу I-ог реда . . . . 15 д.
б, За игроњу у локалу II-ог реда . . . . 10 д.
в, За игравају у локалу III-ег реда . . . . 5 д.

III.

а, За илиорању на дан . . . . . 5—10 д.
б, За ране престане и показивање вештина, дневно . . . . . 10—50 д.
в, За жонглерије и мусиуре . . . . . 5—15 д.
г, Царице од крстаче . . . . . 10—20 д.
д, За забаве „Тамта-Тамта" т. ј. свирање, свирање и представљање) од вечера . . . . . 50 д.

IV.

За друго врсте забава које овде нису предвиђене решавање општинског Суд засебно.

V.

Сва оваса накнађивање се још половина од горесповачене таксе у корист краљ. српског народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. Абр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дилижанчарске:

а) За чишћење дивљака (пилиндера) без разлике на сирогоме . . . . . 0·20 д.
б) За неуздан шпарорд . . . . . 0·20 д.
в) За уздан „ . . . . . 0·40 д.
г) За велики уздан шпарорд у гостионици . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење дивљака од два сирота 0·20 д.
ђ) За чишћење простог дивљака . . . 0·10 д.
е) За чишћење чунова од 2 и по метра уједно са веслима . . . . . 0·10 д.
ж) За чишћење чунова од 2 и по метра уједно са иним пећи . . . . . 0·20 д.
з) За пилење дивљака (пилиндера) без разлике на сирогоме . . . . . 0·75 д.

II. Прављалије шпанцира и мушкица:

а) Од кубике метра . . . . . 10— д.
б) Од лица . . . . . 0·50 д.

III. Поштарине:

а) Марка за пакиће за годину дана . . 3— д.
б) Обавештење изгубљене шиљке стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за дечу . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 550·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . 968·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . 1069·02 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·80 д.
б) Мртвачка кола са лимеиима са два коња . . . . . 24·00 д.
в) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·00 д.

ТАКСЕ
ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кварт оне: Саливаљски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или жилет дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или пећет дућана са жилом . . . . . 0·70 д.
3. Од четири пет иних соба са кухињом, од кавене са кухињом, од гостионице са кухињом без шпала . . . . . 1·50 д.

За кварт оне: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или жилет дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или пећет дућана са жилом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавене са кухињом, од гостионице са кухињом без шпала . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892. године Абр. 9449.

Ну смрт Душанова отвара нову, значајну али тужну епоху у животу српског народа — епоху распада оне колосалне величанствене државе: царства српског....

После прве и најсилније напе српског на престолу српском завеста седи законити наследник, син Душанов, али врло слабашан и нејак, да се одупре самовољи, крајњој себичности амбициозности и грамзивости за влашћу своја помоћника у царству, једнога краља *Вукашина*! Беспримерном пријатељскому и искантијском лукавством удостојивши се највеће милости и повереља покојнога цара, Вукашин је, стојећи одма на највишој власти и управи државној; и видећи пред собом нејака и слабашна цара Уроша, који је у његовим рукама просто био играчка, почео премишљати и шире имати, којих је крајна последица била: *тровачна смрт нејакога цара Уроша* сина и наследника Душанова!.... Вукашинов систематски рад на остварењу те нетоне злокобне намере није могао остати непознат од осталих стубова Душановог царства. Она силна властела српска, коју је била у стању држати чврсто уза се само једна гвоздена рука Душанова, видећи сада, како се дојучерашњи њихов друг у власти и знању доцена највише земаљске власти, није могла равнодушно гледати на управи царевој једнога врло млога царства царске круне, да јој он заповеда. С тога сваки гледа, да у своје руке одржи оно што има, не покоравајући се (изузимајући неке) власти Вукашиновој, а нпак неки савет ујући нејакоме цару, да се чува Вукашина, и да одвоји од себе тога човека, који му очекивао ради о глави, само да се дочека пстоне златне тврде царске. Али када ни ти савети младоме Уроју не могоше да уроде добрим плодом, онда је са сним природно, што се неки, нпак сажалевајући судбину нејакога цара, утврдише у својој области, и биле *неутрални*), очекујући какав ће бити исход буре, која се у густим црним облацима ваљане над престолонаследником Урошем. Другим пак не могуће допустити, да над њима заповеда један њихов дојучерашњи друг, једак омрнутн узурпатор царске власти, биле су противници Вукашинови, а пријатељи царевн, и помагали му, али не као своме господару, „већ као другу и пријатељу" (из писма от 1. 1365.). Разуме се, да је било и таких, који су потпомагали и одобравали злоначиначке намере Вукашинове, нарочито браћа његова: Угљеша и Гојко, и њез Никола Алтомановић, као год што су неки, нарочито они конзервативнијег карактера прешли на страну трећега претендента на Душанов престо, који ће сада, у сред опог хаоса и заплета узутрашњих стварн српске царевине, наћи на среду са старинским својим правом, да тражи круну Душанову. У оваком унутрашњем стању српскога царства, када је изгледало, да колико је год властелина српских, да је толико и самосталних господара било, и немогуће нам се намеће питање: где је једна онда врло моћни кавтор српског царства, који је највише био у стању својим саветима утецати на нејаког цара Уроша? Где је и нита рађи у то доба удова царица српска *Јелена*, коју и наша народна поесија представља, да „нине пером као мушка страна ?"

(наставиће се)

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Издање Општине Београдске — ЦАРНА РАДИКАЛНА ШТАМПАРИЈА — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 17. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 „
за стране земље на годину . . . . . 9 „

НЕДЕЉА 25. АПРИЛА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 БР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ ГЕРТИНИЈИ НА ОПШТИНСКИ СУД А ГЕК ПОРЕСПОНДЕНЦИЈИ НА УРЕДНИКА

Рукописи не прађају се

Неплаћена писма не примају се.

Грађанству вароши Београда.

Збор грађана београдских, сазван 21. Новембра 1892. год. за решење питања о поверењу или неповерењу општинском представништву није се могао одржати правилно, због чега је Државни Савет, а на жалбу представништва општинског, решењем својим од 30. Новембра 1892 год. Бр. 3913 поништио радњу тога збора.

Исто је тако Државни Савет, решењем својим од 1. Децембра 1892 год. Бр. 3933. поништио и наредбу Управе вар. Београда од 22. Новембра исте године, којом је тадање општинско представништво смењено са дужности и уведена привремена Управа.

Оба та решења Државног Савета извршена су тек 6. Априла 1893 год. када је наредбом Управе вар. Београда од 6. Априла 1893 год. Бр. 5148. уведена у дужност законита општинска управа.

По што је према овоме најава грађана београдских о неповерењу општинском представништву остала не решена, то је одбор општински у седници својој од 19. Априла 1893 год. на основу члана 13. закона о општинама

РЕШИО, ДА СЕ САЗОВЕ

ОПШТИНСКИ ЗБОР

НА ДАН 2. МАЈА 1893. ГОД.

НА КОМЕ СЕ ИМА РЕШИТИ ПИТАЊЕ О ПОВЕРЕЊУ ИЛИ НЕПОВЕРЕЊУ САДАЊОЈ ОПШТИНСКОЈ УПРАВИ, И ТО: ПРЕДСЕДНИКУ, ЧЛАНОВИМА СУДА, КМЕТОВСКИМ ПОМОЋНИЦИМА, ОДБОРНИЦИМА И ОДБОРСКИМ ЗАМЕЊЕНИЦИМА.

Ко од гласача буде за поверење општинској управи, гласаће **за,** а ко буде за неповерење гласаће **против.**

Право гласања на општинском збору, према чл. 14. закона о општинама имају сви пуволетни чланови општине, који плаћају 15 дин. годишње непосредне порезе, а који нису под старатељством или који по прописима чл. 16. и 17. овог закона, право гласања немају или су га изгубили. У задрузи имају право гласања на збору сви задругари, ма сви скупа не плаћали 15. дин. непосредне порезе, ако нису чланом 16. и 17. изузети. Тако исто имају право гласања и она лица, која су ослобођена од плаћања пореза по члану 61. тачке в. и г. закона о непосредноме порезу) што су постала неспособна за рад, или су инвалиди, или они, који примају милостињу из државне касе.

Немају право гласа на општинском збору:

1., они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или који су лишени грађанске части за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа, који безчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана издржане казне;

2., који се налазе под судским испеђењем за дела под 1 наведена;

3., који су пали под стециште за време док стециште траје;

4., који су под полицискиим надзором;

5., који ма колико дугују у име порезе осим текућег полгођа.

Официри, војници сталног кадра не учествују по 16-ом члану закона у саветовању општинског збора.

Збор овај почеће тачно у 8 часова изјутра а бирачи могу долазити на изборно место до 6 часова у вече тачно, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште.

Гласање на овоме збору вршиће се по кварговима и то на овим местима:

а) За **кварт варошки** — у основној мушкој школи код саборне цркве (дубровачка улица).

б) За **кварт теразијски** — у теразијској муш. школи (улица 2 јаблана).

в) За **кварт дорћолски** — у основној муш. школи (Душанова улица).

г) За **кварт савамалски** — у основној муш. школи улица Краљевић Марка.

д) За **кварт палилулски** — у основној муш. школи (шкољска улица) и

ђ) За **кварт врачарски** — у основној муш. школи (пријепољска улица, спрам(у) поште болнице).

САСТАВ БИРАЧКИХ ОДБОРА ОБЈАВИЋЕ СЕ ДОЦНИЈЕ

Од Суда општине вароши Београда 20. Априла 1893. године АБр. 2160.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА.

Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да су бирачки списковни за бирање народних посланика на дан 18 Маја 1893 год. готови, и да стоје грађанству на углед.

Према чл.: 24, 25, 103 и 103 зак. о изборима народних посланика, сваки има право да ове списковне прегледа да из њих што нејасно или да их и целе преписе, да их обнављује или штампа и да, било за себе било за другога тражи у законом року исправке, како налази да у њима треба учинити.

Исправке се у списковима могу тражити до 28 Априла тек. год. закључно (чл. 103. зак. о изборима народних посланика).

Посланике ће моћи бирати само они, који су у бирачким списковима уписани, кад добију бирачку карту. После 28. Априла ове године нико нема права да тражи исправке списка, макар у њих не био уписан ко треба, или био уписан ко не треба.

Списковни се сви налазе код г. Милоша Борисављевића пореског књиговође општине београдске коме ће се грађани са својим захтевима око исправке списка обраћати. Усмене захтеве г. Борисављевић ће ставити у записник.

Уз свако тражење око исправке списка, морају се поднети и докази.

Од Суда општине вароши Београда 9. Априла 1893. г. АБр. 1935.

НАРЕДБА.

Општински суд примећено је да се разни отпади покушени са ћубрињта, као што су: коске, старе крпе, хартије сталварије и томе подобно носе по скима варошким тржиштима и улицама ради продаје. Како је ово противно санитетским прописима о одржавању чистоте, која је један од најбитнијих услова за здравље становништва, то суд општине вароши Београда позвав чл. 36. зак. о општинама за одржавање санитетских прописа

Наређује:

да се продаја и куповина оних одпадака може вршити од сада само на другу општинску и нигде више.

Ко би противно поступио овој наредби казниће се по §. 326 крив. закона

Сбр. 4306. Од суда општине вароши Београда 16. Априла 1893 г. у Београду.

ОБЈАВА.

Многе се општине и друге власти обраћају на општину београдску са захтевима, да она или наплати од неког порезу, или да кога у порезу уврсти, или да што друго по овоме послу уради.

Како општина београдска према закону о непосредној порези не ради ове послове, но за то постоји нарочито пореско одељење за кар. Београд, то, да би се изљавина пренесена избегла, Суд општине кар. Београда

Објављује,

да се све ово-земаљске власти обраћају по напред именованим пословима непосредно пореском одељењу за кар. Београд.

Од суда општине вароши Београда, 17. Априла 1893. год. СБр. 4546.

ЦАР СИМЕОН-СИНИША НЕМАЊИЋ

ПАНСЕЛОГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Радослав Агатоновић.

(СА ЈЕДНОМ ЈЕЗИКОПИСНОМ НАУТОМ)

(Напредак општега Београдског друштва Велесловеног напредка)

Мото:

„Τὰ καλὰ πάντα πολίται ἐστὶν ἐπιτήδεια· τοῦτο δὲ ἐστὶν ἀγαθὸν τοῖς ἀγαθοῖς ἐν φιλοσοφίᾳ· ἀγαθοὶ γὰρ οἱ ἄνδρες καὶ ἀγαθὴ ἡ ἀρετή." Τατεί., Διο. III. 1. 1. 1

НАРЕДБА.

Одбор је општински у својој седници од 15. Априла 1893 год. на основу чл. 5. закона о чувању пољских имања прописао ове казне за потрице за ону 1893 год.

I. За прегажени или опашени 1 квадр. метар пашњака, браника, воћњака, ливаде и детелине 0·10 дин.;

II. За један кв. метар баште баштованџијине — прегажен или опашен, 0·50 дин.

III. За један чокот виногрдеци упропашћен 1·00 дин.;

IV. За прегажени или опашени 1 квадр. метар њиве засејане јечмом или овсом 0·15 дин.;

V. За прегажени или опашени 1 квадр. метар њиве, засејане житом или ражи 0·20 дин.;

VI. а) За један струк кукурузни пре прашења 0·05 дин.;

б.) За један струк кукурузни после прашења 0·10 дин.;

в.) За један струк кукурузни после првог копања 0·15 дин.;

г.) За један струк кукурузни после другог копања 0·20 дин.

Од стране суда општине вар. Београда 19. Априла 1893. г. СБр. 5058.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XVIII. ВАНРЕДАН САСТАНАК

15. Априла 1893. год.

Председнику председник г. Милоник Р. Марковић, присуствовали члан суда г. Јов. Антонијевић, члановн. одбор. г. Коста Чумић, од одборника Сима г. г. Никола Х. Николић, Ђ. Ж. Нешић, Коста Ђ. Николајевић, Сима Недељковић, Р. Дачковић, Ф. Николајевић, Л. Бугарски, Милош Трнавац, Михаило Јовановић, Л. Јовановић, Милутин Марковић, Ђ. С. Новаковић, М. Недељић, Ђ. Димитрије Јовић, Коста Д. Елезовић, Др. Марко Т. Лека, Мих. Д. Николић, Андреја Одавић и Милан Бурић.

I.

Прочитала су записници одборских одлука седмица државних 7. и 10. Априла 1893. год. и приједени су без измене.

II.

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 15. Априла 1893. год. Абр. 2068, одредио *месечност* пара дин. цену хлебу по количини и да се продаје хлеб по *двадесет* пара дин. у тежини 1053 грама. Одбор је правно и закону ово сагласно.

III.

По прочитку акта истражног судије за вар. Београд Абр. 2019, 1904, 2074, Абр. 1894, 1951, 1931, и акта истражног судије за варош Београд Абр. 1962, којима се тражи уверења о власништву и имовном стању женских лица, одбор је изјавио, да Младен Милић, трговац, добро владања и доброг имовног стања и да нема за друге; да је Алберт Сабо, доброг владања и доброг имовног стања; да је Трифун Јаковљевић, доброг имовног стања, а да му је владање његово непознато; да је Марко Николић, доброг владања а сиротног имовног стања; да су му непознати: Ранко Чолић, Јелена Растановић, Радојко Радојковић; да се исказна судија обрати смедеревској општини за потребно уверење за Јосифа Данона, но исто он тако од 1893 године.

IV.

Председник извештава одбор на молбене молбе, који се траже уверења о сиротном стању и породичном односу.

По прочитаву тих молби Сбр. 5852, 5808, 6031, 5792. одбор је изјавио свидљене, да се Стани Стојадиновић, Живки Крапљанки и Ордењу Вељковићу може дати тражена уверења; да се суд претходно увери о имовном стању Јелисавке Бинкеле, па тек онда да јој изда тражено уверење.

V.

Одборник г. Ђорђе Димитријевић, поднеси молбу, да се ослободи дужности пристутног и члане одбора вране Св. Александра Невског, по што нема дужности одборници ових. београдске не може вршити и ове дне.

По прочитаву те молбе, одбор је решио, да се Ђорђе Димитријевић, ослободи дужности пристутног изабран на место њега за пристутника Димитрија Младеновића, трговца.

Г. Димитријевић да оставе и дало члан одбора вране Св. Александра Невског.

VI.

Председник извести одбору на решење три молбе, којима се траже одустава.

По прочитаву тих молби, Сбр. 363, Абр. 1782 и 2110. одбор је решио, да се Албертр Марену општинском инжинеру одобри двадесет-петодневно одсуство Сретску Трнавуновићу, контролору пентнеотседмично и Стаменару Ранићу, десетдневно двадесет-дневно одсуство.

VII.

По прочитаву молбе Читаонице београдске Абр. 1254. Одбор је решио, да се читаоница београдска ослободи плаћања пирије за 1892 годину да стан у коме се сада налази.

VIII.

На предлог одељка калнлузског Сбр. 5058.— Одбор је на основу чл. 5. зак. о чувању пољског имања решио, да и у овој години важе исте ове казне за потрице, које су плаћане у 1892 год. (Решење одборско од 19. Марта 1892. год. Абр. 5242. Кбр. 221).

IX

По прочитаву извештаја комисијске Абр. 1561 и 1653. о попуђеним кућама за свештеј грађевинског одељења и управе водовода, одбор је решио, да предлеђење општине одреди нарочито попеременштво, да ово изабере једну од кућа, што су покућани браћа Јово, Коста И. Лазаревић и Радонка Барлошка, на да са сопственим изабране куће учини погодбу с закупу.

X.

По прочитаву реферата члана суда г. Јеванђ Антонијевића Абр. 2051. којим се извештава суд, да општински правозаступник г. Милан Ст. Марковић од 7. Априла ивекао не долази на своју дужност, одбор је решио, да се општински правозаступник г. Милан Ст. Марковић, због недолазка на дужност од исте разрешн и да му се одузме кућевлаштво.

Избор новог правозаступника, да се остави за идућу седницу.

XI.

Главни благајник г. Михаило Стевановић, поднеси оставку на своју дужност.

По прочитаву тога акта Абр. 1705. Одбор је решио, да се уважи оставка г. Михаила Стевановића на дужност главног благајника и да се од исте одмах разреши.

Дужност главног благајника да врши привремено члан суда, док га предлеђење општине одредите, с тим да се расписе стечај за ово место под неповољима раније одређеним.

каки чопек појмио је стање, у коме се и она и сва Србија налазила тада, па је с тога и гледао, да се користи тим приликама, те да се доведа и онога места, за појам је толико жудео. На је неке од кластеле српске он вукао на своју страну, неке пак царица Јелена са Уроше; а неки су стајали у даљеми, не знајући коме да се приволе, док су четирти отишли са сним на другу страну, под барјак једнога човека, који је укорио с југа одао да загрли и Призрену и Серелу.

Доводена Србија у тако жалосно унутарње стање, није на чудо, што укорено паде у своје пред законитога наследника и пара, пеајског Уроша, са мајком му царицом Јеленом, и два претендента на царски престо, — једнога препредењоса и до крајности лукавишног и лукавог политичара Вукашина; и другога најопасвијега претендента, који је подједнако претио опасношћу и Вукашину, и кару Урошу с матерои му: — претендента, који је био не само доста сиакан и моћан, да у овом унутарњем хаосу и метежу зграби пруву Урошеву, већ који је изнесно и неко своје старинско породично право, по коме после смрти Душанове, њему по праву припада царски престо. Тај други претендепат беше брат Душанов, наш деспот Етолије и Акарнаније *Симеон Немањић*. . . . .

Ово што је сплног Душана за све време његове сјајне двадесетогодишње - годишње владавине непрестано мучило и узнемиравало: ово што је царицу Јелену изгнало да и своју дужу грешш, употребљујући чак и недопуштена средства, само да уклоии са свога пута, који прети опстанак* престола њеног сина, — сто сад је дошло време, да се изврши, да се обистини. И Душан и Јелена непрестано се бојали, да престолу њихова сина не загрози једном опасност од Симеше; и то, сто, сад дошше царица Јелена, да своји очима гледа, како онај, кога би она била отровом умирила, да га не спасе великодушност царева и братска љубав, сада с неким правом својим устаје, и тражи и од не саме, да му устуни круну и престо Душанов. . . . .

Унутрашњим прилкама у српској царевини веће је било потпуно спремљен страховити грађански рат. Сваки се спремао живо, да га та страховита катастроса не изненади. На све стране царе Душаново царевине, потпуно је тинала опасна катра; само се још нисквало: где ће прво избити пламен, и ко ће бити тај, који ће први кренути варвиву у тај потпуни огањ. Најзад дође и тај час. *Прву варницу, која отворише грађански рат у Србији, кресне главом деспот Симеон Немањић*. . . . .

Видећи како се нагло распада царство његовога нок. брата, и како као на јагму грабе један по један део српске царевине поједини осиљени властелини: а гледећи на престолу српском нејаког сиповца сног Уроша, који је и сувише бно слаб, да томе грабежу стане на пут, Симеша устаје и објављује своје право на круну српску, и труди се, да је се до-чека, не би ли он могао спречити даље распадање српског царства. Је ли такав поступак Симеонов за осуду? — „Симеша не устаје по злоупотребн своје власти — јер он то не би ни учинио, да на престолу брата му седи достојан замепик Душанов; он не устаје ни као бунтовник намесник јелене обласги, у дубоју дворској мемерди да престоне изаст од сина законитога цара. Он устаје као сина краља Дечанскога, као брат Душанов, по ону, као дејстнитељно најстарији Немањић. Он се питала као легитимиста; он брани стару душаноправу установу, по којој је пајсло да на упражњени престо седи свагда онај, који је по годишама најстарији члан ди-

XII.

По што је општина београдска остала без и једног инжењера, а неку тим поводом се не могу одлагати, то је Одбор општински на предлог Председника општине решио, да се Радован С. Мутавџић, бив. општински инжињер узме у службу општинску са годишњом платом од пет хиљада динара и да привремено врши дужност представника инжињерске одсеке.

Да суд општински у спорадичну ст. управницом грађевинског одељења расписе стечај за потребан број инжињера.

XIII.

Одборник г. Ђорђе Ж. Нешић изјављује, да је дошао до закупца пубока Петар М. Јанкашовић, који до данас још за једну пару на име аренде, и тражи да се предузму најенергичнији кораци, да се општинским интересе сачува: да је дневрант зоби предао општини рачуну и ужежену зоб, и тражи да се против дневранта и против примаљца по закону поступи, како би се и у овом погледу интересе општински сачували.

Председник изјављује, да су све ствари већ у тоту рада и да ће сам могуће учинити да се општина од штете сачува.

XIV.

Председник изнеси одбору на решење молбу одбора господина за ирвидљење прилаза за пострадале од земљотреса, којом се тражи да и општина београдска извесну суму новаца ин прилози.

По прочитаку те молбе одбор је одлучио, да се о овој молби у једној идућој седници реши.

XV.

Председник општине г. Малован Р. Марковић, чланови суда г. г. Јован Антонијевић, Јован Пајк и Димитрије Вељковић, заступник пословних г. г. Андра Ђаденић, Данило Чешић, Младен Тодоровић и Коста Чушић, дају оставке на своје дужности у београдској општини, да би тиме дали прилике грађанству престонице, да у представништва своје општине више људи од свога поверења, но што је употребом изласка у дужност одговарања законитост и поверење углед Државном Савету.

По прочитаку тога акта Одбор је одлучио, да се о оставке у идућој седници реши.

XIII. ВАНРЕДАН САСТАНАК

17. Априла 1893 год.

Председавао председник г. Малован Р. Марковић, присуствовали чланови суда: г г. Јован Антонијевић, Д. Т. Вељковић и Јован Пајк, од заборних бана: г. г. Атанасије Кнежев-Спасић, Димитрије Р. Гајић, Ђорђе Недељић, Ђ. С. Поповић, Љ. Јовановић, Др. И. Поповић, М. Недељић, Мих. П. Ђокић, Филип Васиљевић, Михаи Константић, С. Аврић, М. Ј. Марјеновић, Јован Гаденић, Коста Б. Михаиловић, Михаи Трипковић, Павле Х. Поповић, Мих. М. Ђорђић, Ђорђе Ж. Нешић, Андрија Ђ. Одавић, и Н. М. Тадоровић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 15. Априла 1893, и примљен је без икаквих измена.

II.

Сходно одлуци одборској од 15. Априла 1893 год. КБр. 156. Председник износи одбору на решење оставку управе општинске.

После дуже дебате о томе предмету, одбор је одлучио, да се у идућој седници донесе коначно решење по овој ствари.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Промена стана. Од 1. Маја ове године грађевинско одељење општине београдске и управа београдског водовода биће у згради званој „Лондон“ на Ђошку Краљ Милановог и Кнез Михаилове улице.

Одељак пиварски општине вар. Београда напустиће свој досадашњи стан и од 1. Маја биће настањен у кући Крсте Поповића, Милутинова улица бр. 58. — до садашњег одељка.

СТЕЧАЈ.

Останком г. Михајла Стевановића, упражњено је место главног благајника општине београдске на које се овим стечај расписује.

Плата благајнику је по буџету 4.000 динара. Добро је ако кандидат буде вичан дуплом књиговодству и свима пословима, што спадају у дужност благајника.

Изабрати благајник има положити кауцију од 20.000 дин. у готовом новцу или у државним хартијама од вредности и у неокрњеном износу.

Писмене молбе са доказима о спреми имају се упутити на председника, општине београдске најдаље до 10. Маја 1893. године.

Од суда одатле вар. Београда 24. Априла 1893 год. Абр. 1795.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дивичарство:

а) За чишћење димњака (цилиндра) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За неуздани шпорхерд . . . . . 0·20 д.
в) За уздани „ . . . . . 0·40 д.
г) За велики уздани шпорхерд у гостионици . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0·30 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . 0·10 д.
е) За чишћење чунова од 2 и по метра уједно са оџаком . . . . . 0·10 д.
ж) За чишћење чункова од 2 и по метра једно са више њих . . . . . 0·20 д.
з) За палење димњака (цилиндра) без разлике на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Претварање помијара и кућишта:

а) Од кубног метра . . . . . 10— д.
б) Од лаова . . . . . 0·60 д.

III. Пиварница:

а) Марка за пиће за годину дана . . 3— д.
б) Обавезивање пословне марке стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за дете . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 556·32 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . . 908·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . . 1006·32 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·90 д.
б) Мртвачка кола са ашеловим са два коња . . . . . 24·90 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампа радикална штампарија — Уредник Урош Кумануди

настиће“.[3]) Али права Синишина, као права стварчева према сиконину, изгубила су силу своју. Само онакав владалац, као што беше Душан, могао је да прекрши ту стару државноправну установу, и да он буде основа престоног наследству. „На тај начин падао је стари поредак: Синиша не може ништа да учини, држећи се племенског старог правила. Јачи беше нови ред, по коме син беше наследник оцу“.[4])

Али ипак што ћемо са Синишом и његовом војском поћи на Србију, рати остварена његових претензија на престо српски, да се обазремо за часак на догађаје и прилике у његовој деспотовини, који се развијају ту од времена смрти цара Душана 1355. год., па до пропасти Синишиног за жупу. 1357. год., и његовог похода на Србију.

Као што је познато, Душан је умро 20. Децембра 1355. год.[5]) Одмах за њим престиже и неколико његових војвода, међу којима бејаше и његов љубимац, бесер Прељуб, управник Тесалије, Јелисеје Влахије и Јањине.[6]) Чувши за смрт Душанову, и сазнавши да ово жалосно умирање стање, у коме се тада Србија налазаше после 1355. год., *Мајкл Комнен-Дуке*, син Јована Кантакузена, и зет *цара Душана Јелене*, силове одмах узе јамити сапса, и похитају, не би ли они први што год уловили у овој мутној води. Ово беја тада Србијом преплашене. Ту оболица беху јаше српске. Матеја с помоћу 5000 најамених Турака поће на столицу паране Јелене, па *Стефан*, али га одатле храбро одбије приједа *Гојтеву*, жена царицом.[7]) Десеот Вукашин Анђеловић И. у почетку био беше српске. Њему се тада указаше врло згодне прилике, да попрати земље своја оца, којих се он сматрао као законити наследник. На како Тесалија у то доба беше сирћу Прељубовом бев господара, то он прво, по своје прилици 1356. год., удари на њу. Остављени своју жену у Енеосу, он дакле с остатом поће на Тесалију, па је без боја и освоји.[8]) Користећи се нередима, и забуњама које владаху у српској царевини, на коју дежит Синиша беше обратио тада сву своју пажњу, Вукашин груне на Тесалије год. 1357. с војском и на земље свога ота. Синиша, занет тада спремањем за удара на Србију, и да се дочека царске круне, није се могао одупрети Вукашину, те овај убрзо завлада Етолијом и Акарнанијом, а Синишу с Томаном и деном протера у Каторајску.[9]) На тај начин Вукашин је изао у своју пажњу цезу деспотовину своја оца: Јел. Влахију, Епир, Етолију и Акарнанију, а поред тога још и Тесалију, „државу“ Прељубову.[10])

(наставиће се)

---

[3]) Доситеј „Живот хронике“ 3. — Шафр. — „Повест српско-словенске“ 350.

[4]) По њу, он је наследник „Особље“, али по жалбе, које Анђеловићи, који је пређе и онда, имали се сматрали за наследнике земаља, којима су владе Анђеловићи владали.

[5]) „Гласник срп. уч. др.“ XIII. 264.

[6]) Доситеј „Живот хронике“ 3. — Шафр. — „Повест српско-словенске“ 350.

[7]) Ђидим. — Ем. Хронике 6) — Спом. Шт. Акад. III. 315.

[8]) Ђидим. — Гласник XIII. 318.

[9]) Ђидим. — „Ватерланд“ Ђидим. — С. С. р. 317.

[10]) Ђидим. — Ем. Хронике 6) — Спом. Шт. Акад. III. 315.

БРОЈ 18. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 4 дин.
на пола године . . . . . 3 „
за стране земље на годину . . . . . 5 „

НЕДЕЉА 2. МАЈА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ ПОГОДНИМ ЗА ОПШТИНСКИ СУД А СВИ ПОРЕСВОЈЕНИЈЕ ЗА ГРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

Грађанству вароши Београда.

У свези са својим ранијим решењем од 20. Априла 1893 год. Абр. 2160, којим је сазват општ. збор на дан 2. Маја 1893 год. ради решења питања о поверењу или неповерењу данашњем општинском представништву — Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да ће по распису Госп. Министра унутрашњих дела од 18. Новембра 1892 год. Пбр. 18968. бити овако састављени

КВАРТОВНИ БИРАЧКИ ОДБОРИ

ЗА ЗБОР, САЗВАТ 2. МАЈА 1893 ГОДИНЕ.

Квартовне бирачке одборе састављаће пет лица, од којих ће на дан збора из сваке групе (којих може бити свега две, једна **за** и друга **против**) по двадесет способних гласача, кад дођу код сваког кварта у осам часова из јутра, изабрати по једно лице за члана бирачког одбора дотичнога кварта.

Остала два члана бирачког одбора одређени су коцком за сваки кварт од оних лица, која су у Јануару месецу ове године изабрата за чланове сталног бирачког одбора и то:

За кварт варошки: Петко Вељковић, предузимач и Марко Барух, мењач;

За кварт врачарски: Павле Стевановић, капет. у пензији и Димитрије Николић, дрвар;

За кварт палилулски: Павле Стевановић, секрет. Касац. и Коста Симић, шпедитер;

За кварт теразијски: Коста Ризнић, трговац и Ђока Бранковић, пензионар;

За кварт дорћолски: Михаило Трпковић, секр. министарства финансије и Никола К. Поповић, трговац;

За кварт савамалски: Атанасије Стевановић, пред. суда у пензији и Милан Ст. Марковић, адвокат.

Ако ко од ових коцком одређених чланова бирачког одбора неће да дође на збор у време одређено или, ако која група гласача неће да врши права која јој се овим дају, тада ће сав потребан број чланова бирачког одбора изабрати они гласачи, који своје право неће да напусте.

За петог члана — Председника — бирачког одбора изабраће свака група гласача по једнога кандидата, а коцка ће одредити, ко ће од њих бити Председник бирачком одбору.

Главни бирачки одбор састављају сви председници квартовних бирачких одбора и још по два члана, која ће по двадесет способних гласача и са једне и са друге стране, дан пре збора, јавити општинском суду и одредити још и по једнога замењеника.

Председник овом главном бирачком одбору биће по годинама најстарији председник бирачких одбора из одељака. Ако би то било сумњиво, онда ће се он одредити коцком.

Од Суда општине вароши Београда 26. Априла 1893. године
АБр. 2262.

ОБЈАВА.

Суд општине варошн Београда објављује грађанству, да ће се бирање карте за избор народних посланика на дан 18 Маја 1893 год. почети издавати од 3. Маја 1893 год. пуноправним бирачима онако, како прописује закон о изборима народних посланика.

Издавање карата вршиће се у суду општине београдске у правосудничком одељењу.

Од Суда општине варошн Београда 30. Априла 1893. г. АБр. 2353.

НАРЕДБА.

Општински суд приметио је: да се разни отпади покупљени са ђубришта, као што су: коске, старе крпе, хартије стакарије и томе подобно носе по свима варошким трговштима и улицама ради продаје. Како је ово противно санитетским прописима о одржавању чистоте, која је један од најбитнијих услова за здравље становништва, то суд општине варошн Београда познат чл. 36. зак. о општинама за одржавање санитетских прописа

Наређује:

да се продаја и куповина ових одпадака може вршити од сада само на друму пијачничком и нигде више.

Ко би противно поступио овој наредби казниће се по §. 326 крив. закона

Сбр. 4306. Од суда општине варошн Београда 16. Априла 1893 г. у Београду.

НАРЕДБА.

Одбор је општински у својој седници од 15. Априла 1893. год. на основу чл. 5. закона о чувању шумских имања прописао ове казне за потрице на ову 1893 год.

I. За претхожења или опашења 1 квадр. метар пашњака, бранића, пољњака, дивљаде и детелине 0·10 дин.;

II. За један кв. метар баште баштованџијинице — претхожења или опашења, 0·50 дин.

III. За један чокот виноградског управљањем 1·00 дин.;

IV. За претхожења или опашења 1 квадр. метар њиве засејане јечмом или овсом 0·15 дин.;

V. За претхожења или опашења 1 квадр. метар њиве, засејане житом или ражи 0·20 дин.;

VI. а) За један струк кукурузиће пре пламења 0·05 дин.;

б.) За један струк кукурузиће после пламења 0·10 дин.;

в.) За један струк кукурузиће после првог копања 0·15 дин.;

г.) За један струк кукурузиће после другог копања 0·20 дин.

Од стране суда општине вар. Београда 19. Априла 1893. г. СБр. 5058.

ОБЈАВА.

Многе ће општине и друге власти обраћају на општину београдску са захтевима, да она или наплати од некога порезу, или да кога у порезу уврсти, или да што друго по овоме послу уради.

Како општина београдска према закону и непосредној пореза не ради ове послове, но за то постоји нарочити пореско одељење за вар. Београд, то, да би се избегла преписка избегла, Суд општине вар. Београда

Објављује.

да се све ово-земаљске власти обраћају по напред именованом пословима непосредно пореском одељењу за вар. Београд.

Од суда општине варошн Београда, 17. Априла 1893. год. СБр. 4540.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XX. ВАНРЕДАН САСТАНАК

19. Априла 1893 год.

Председава председник г. Михаило Р. Марковић, кад заборави биле: г. г. М. Л. Марковић, Др М. Т. Јелић, Љ. Јовановић, Ђорђе Ж. Нешић, К. Петровић, Г. Цанић, Ђорђе Петровић, Р. Драгићевић, Јов. Бурсаћ, М. Петкарић, Атанасије Кнежев-Савић, Филип Вукићевић, Мих. М. Бошић, Др. Н. Вукићић, Андрија Ј. Одавић, Т. С. Николић, Мих. П. Вешић, М. Д. Вошковић, Илија Трајковић, Никола Ў. Николић, Др. Алекса. Илија Кнежевић и Сава Недић.

I.

Прочитан је записник одборских седница, одржане дневне 17. Априла 1893 год. и примљен је без измене.

II.

Председник износи одбору на решење оставку управе општинске, према одлуци одборској од 17. Априла 1893 год. КБбр. 158

По прочитању тих оставке Абр 2 40, одбор је решио, да се не узима оставка г. г. Милошаша Р. Марићковића Јов. Антонијевића Јов Илића, Дим. Т. Недељића, А. Недељића, К. Чупића, М П Тодоровића и Душана Чанића на њихове дужности у општини београдској по ма ће на дан другога Маја 1893 год. свако збор грађана београдских да реши питање о повереној или неповереној данашњој палокупној општинској управи, које је питање остало нерешено услед општинских разлог збора општинског, држаног 21 Новембра 1892 год. решењем Државног Савета од 20. Новембра 1892 год. Бр. 3913.

III.

По прочитању акта истражног судије за вор. Београд Абр. 2097, којим се траже уверење о плаћању у имовне стању имовних лица, одбор је изрекао, да му је Душ Јовановић, опћар овд. непознат.

IV.

Председник износи одбору на пишање молбе којим се траже уверења о сиротом стању и породичном односу

По прочитању тих молба Сбр. 4241 и 6035, одбор је којима мештанке, да се Анки Стојковићки, бабици опит. може дати тражено уверење; да се суд претходно увери о породичном односу Илије Исаиловића, обућара овд. да тек онда да му изда тражено уверење

ЦАР СИМЕОН-СИНИША НЕМАЊИЋ

ПАЛЕОЛОГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Радосав Агатоновић

(СА ЈЕДНОМ ЗЕМЉОПИСНОМ КАРТОМ)

(Награђена својом Београдском Друштва Државног хонорарном)

Мото:

„Ромејска власт свакако заслужује пажњу, не тиранство својствено, већ разумно и достојно, и заслужује да се проучава“

Vasil., Ант. Ист. III., стр. 95.

III.

Државе Српско-Синишина Немањић.
(од 1347.–1357.)

„Велико краљство, које је себи ратовима завојевао“ — Душан, глава II. 17.

(наставак)

Ну, ма да је од стране грчког становништва у свима овим земљама одушевљење за Синишу било велико, ипак је још веће било одушевљење за Душана, који је у Србији и Македонији, а нарочито у Старој Србији, био обожаван као национални херој. Душан је у Србији и Македонији, а нарочито у Старој Србији, био обожаван као национални херој. Душан је у Србији и Македонији, а нарочито у Старој Србији, био обожаван као национални херој.

V.

По прочитању акта кнежинарства општ. Абр. 680 и 2090 којима се тражи, да одбор изрази мишљење, да ли је оцењивати стварно што се за општу потребу набављају, одбор је одлучио, да суд општинским надлежи о оваквим лицима, способних за ову дужност.

VI.

По прочитању протокола кнежинарске Бр. 3890 данашњег о чињењу пописа пореских у 1893 год. одбор је решио, да се ово кнежинарско одбашти и другим расписе, и да суд преко поноћи за исту врсту посла добу године, у коме се лицата која држе

VII.

По прочитању акта управе општинске трошарине Абр. 2118, којим се предлаже, да исто поверенштво, изабрато решењем одборним од 28 Децембра 1882 год. Абр. 17250, које претседа рачуна трошарине за 1890 и 1891 год. прегледа и за годину 1892, одбор је решио, да се ово поверенштво разреши од дужности као подлоге комисије о прегледању рачунова за 1890 и 1891 год. а да одборници г. г. А. Одавић, М. Веленрах, Мих. Д. Бошковић, Ђ. Ж. Новић и Гаврило Брки, као одборски повереници проуче и прегледају, да ли је трошарински такси писаћа књига правилно и да ли су књижени унесене робе подпуне такве трошарином. Трошкови ових могу дупловано разети.

VIII.

На предлог председника општине одбор је решио, да за општину београдску потпишу уговор мишља, по којима општина београдска другу Народној Банци и по којима ће друштва као акционарска предлежна општине. Ђорђе С. Поповић и Лазар В. Дамњановић, одборници и нео одређени Коста В. Михаиловић, одборник.

IX

Председник изнесе одбору на решење молбу одбора гимназијска за прикупљање прилога за потпомагање ђака сиротиња.

По прочитању те молбе Абр. 2161, одбор је после тајноносним гласања са 10 гласова против 9 (који су били за 1000 дин.) — 4 нису ни сам — решио, да се одбору гимназијска за прикупљање прилога за потпомагање ђака сиротиња не може више буџетом одређење на потпомагање тројице ђака шест стотина динара.

X.

Одборник г. Андра Ј. Одавић моли да председник у идућој седници поднесе одбору извештај о томе, зашто је поднет у Јануару месецу изабрати полицијски пододбор комисије а одборник г. Ђ. Ж. Новић моли да се рачун, који се предмета могу приносити на седницама београдским

Председник је одговорио, да ће у једној од идућих седница поднети извештај о подизању пододбор комисије. Што тако изнеше одбору на решење извештај поверенштва о предметима, који се могу на седницама сам. председати.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Збор. Данас је збор грађана београдских, на коме се има решити питање о повереној или неповереној данашњем општинском представништву.

Гласаће ће се вршити по кварговима и на истим местима, где су и до сад одржавани збирови општински.

СТЕЧАЈ.

Октавком г. Михајла Стевановића, упражњено је место главног благајника општине београдске на које се овим стечај расписује.

Плата благајнику је по буџету 4.000 динара. Добро је ако кандидат буде имао дуплом кавционисту и свима пословима, који спадају у дужност благајника.

Изабрати благајник има положити кавицију од 20.000 дин. у готовом новцу или у државним хартијама од вредности или у непокретном имању.

Писмене молбе са доказима и свима потребним документима, који се упутити на председника општине београдске најдаље до 10. Маја 1893. године.

Од суда општине гр. Београда 24. Априла 1893 год. Абр. 1795.

СТЕЧАЈ.

Суду београдске општине потребни су седам извршитеља.

Лица која желе да добију та места треба да имају ове погодбе:

а.) Да су доброг владања;

б.) Да су служили најмање као практиканти при судској полицијској или другој којој власти;

в.) Да су у ставу да положе кавицију од 10.00 динара у готовом новцу или у хартијама од вредности.

Плата ће им бити 80 динара месечно а осим тога још и 4% од суме, коју по пресуди било кривичној било грађанској кандате и 1% од суме коју по решењу о забрани осигурају.

Ове ће им се проценитве награде издавати из касе општинске на крају сваког месеца.

Рок пријаве је до 15. Маја ове године закључно.

Од суда општине београдске, 30. Априла 1893 год. Абр. 2352.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Држане 7 априла 1893. год. у Београду.

(по стенограф. белешкама).

Председник Госић, одборници. После четири месеца и нешколико дана ево нас је се дала поновна прилика, да се састанемо на овоме месту, и да настављено рад на послановима од којих смо нешто беше отргнути. Ти послови вршени су на позната нам начин, а како, то ће се у току даљега рада видети. Што смо у стању да поновна настављено отстојеће радове, нашао је захваљивање тој срећној околности, што је једно само могло бити дато задовољење нашем протесту

Тесалију, ради пљачке. Ниџифор се подсуди тим злодилом прилицима, и поново те Турке у помоћ, те потпрешили нама спопу слабију војску, ударе с свом силом на Арбанасе. Битка је била код места *Ахелоја*, на десној страни истоимене реке (дан. Аспропотамуса). Али у том боју, изгубивши сву своју војску, и сам изгуби главу, год. 6866—1358. „поштo је казано, — вели сп. хроника, — три године, два месеца и нешколико дана“[1]).

Намеће вам се питање: ко је у опште подстицао Арбанасе противу Ниџифора, и ко их је предводио у овом боју, где они коначно затиру своја противника? На то питање одговорићемо доцније, кад сазнамо: ко је ван сваснање Синишин, и који су цели потомци у цетоном асперирања на престо српски. А сада да се вратимо деспоту нашем Синишу, који је вероред Ниџифора из своје деспотовине утекао у Касторију.

Доцнијим у Касторију, деспот Синиша, неке српски летописци[2]), набере нарон *Касгур* за своју резиденцију, па се у њој утврди, и заузме у околини многе гра-

[1] Дестунис: „Кр. хроника“ 7. — Сматс. III, p. 15. Нафф: „Историјски проглашавање“ p. 322. — Ранке: „Ист.“ V. p. 219.

[2] Ист.

дове и села. Њему се придружује Грци и Арбанаси из тих земаља, а и многи Срби, који су, сажалевајући стање српске цареване, у које је доведене њени многи узурпатори, гледали у Синишу спасиоца круне и престола Душановог. Ту се сад Синиша стане озбиљно спремати, да одатле пође озбиљно на Србију, и да покуша, сам да спасе просто братовљев од домаћих разорилаца, над чи нејаки сиповац не беше калар да очува своју круну. За тај циљ он скупи војске 4—5000. Али пре него ће се пренути с војском из Касторије, Синиша је казано, да треба себи да дâ и спољни неки углед, како би и тим спољним блеском привлачио на своју страну и оне српске властеле, који му не беху пријатељи и помагачи, нити пак отворени непријатељи и противници његовим претензијама, већ биле неутрални, те да и оне сада гледају у њему достојног заменика Душановог, и спасиоца круне и престола његовог. Синиша је мислио: ако као *цар* Срба, Грка и Арбанаса, — дакле са истом царском титулом свога брата, пође да брани царство братовљево од разних узурпатора, да ће му та радња лакше испасти за руком. С тога он и изради, те га она његова такмичења војска од Срба, Грка и Арбанаса, нарече *за цара свих Срба, Арбанаса и Грка*. То је могло бити оне исте године, када је на њега напао деспот Ниџифор епирски, и протерао га из његове деспотовине у Касторију, — дакле 1357. год. Јер одмах идуће године 1358., када се десила она битка код Ахелоја, у којој је Ниџифор главом платио, — видимемо ниже, — Синиша није ни био у својој престолници. Косгуру, већ при српској Скадри.

Сад му је још казано, да га и најмања пријема власт пријна и нема да цара Срба, Грка и Арбанаса, па да буде са свим спремам за највишење своје намере. Најмања пријема власт тада у Срба, која је имала прана крунисаната и венчаната за цара, био је њеки патријарх. Али да ли је могао тај патријарх да крунише и Синишу на цара српског? Без сумње, онај исти патријарх, који је нелавно крунисао за цара српског владога Уроша V, није могао одмах за тим ту исту услугу учинити и Синиши. Овај је, дакле, морао тражити другога, да му нареди њеки положи на главу. Ко би био тај други патријарх, који би могао венчати Синишу за цара? Да се обрати царградском патријарху, Синиша није смео, јер би тиме, ступивши под скут њеног патријарха, ноге се Срби чтиста обе двотроне, које је он

који смо баш подигли против онако незаконог, непрописног и партизанског рада предузеће управе вароши Београда, која нас је силом и варљивим гледиштем гањала пред један од њених места отворен. Што можемо приписати онолико осионо настављеној, онако за њихов месту до заказаног Његовом Величанству нашем младом Краљу, који је дуговечан својим даном од 5. Априла ушуфе достадашњи низови режим у земљи, и поверење у њу важност устава нашим и тр. њима праву, који су онтле биле управљене. (Вурсе Жбрев) Живојин)

(наставиће се)

НАРЕДБА.

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода, законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда, на основу решења „Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438. чл. 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890. год. Абр. 839, и 11 Јуна 1892. Абр. 7537, а у смислу с наредбом Управе вар. Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за давање балова, концерата и других забава, буде дужан с тим дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити више означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу пакао страно лице даје представе и друго томе подобно, а не уверри се да је дотично лице пред дозволе добијене од управе варошн Београда и општини таксу платило, биће он одговарао општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ

ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

а. За свирање муз. оркестра по кафанама, биртоцн и т. д. од концерти до . . . 3 д.
б. За свирање са једним пентаах од 4 конверта . . . . . 5 д.
в. За свирање женског оркестра (дамског) . . . . . 20 д.

II.

а. За игрању у локалу I-ог реда . . . . 15 д.
б. За игрању у локалу II-ог реда . . . . 10 д.
в. За игрању у локалу III-ег реда . . . . 5 д.

III.

а. За пантомиму на дан . . . . . 5—10 д.
б. За разне вратоломе и вежбањеко вештине, дневно . . . . . 10—50 д.
в. За мекеницеје и журеље . . . . . 5—15 д.
г. Циркус од представе . . . . . 10—20 д.
д. За забаве „Тиволи Гарден“ т. ј. свирање, свирање и представљање) од пет пута . . . . . 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решавање општинског Суд засебно.

V.

Сем овога напомињемо се још половина од горепоменуте таксе у корист крај. српског народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. Абр. 10531. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дневне таксе:

а) За чишћење димњака (шпаидира) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За шеталце шпарерца . . . . . 0·40 д.
в) За уласак „ „ „ . . . . . 0·40 д.
г) За велики улазак шпархера у гостионице . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . 0·10 д.
е) За чишћење чупова од 2 и по метра уједно од једнога . . . . . 0·10 д.
ж) За чишћење кухиње од 2 и по метра уједно од једне пећи . . . . . 0·20 д.
з) За чишћење димњака (шпаидера) без разлике на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Промишљени занатлије и мајсторе:

а) Од кубног метра . . . . . 10— д.
б) Од дана . . . . . 0·60 д.

III. Посетарина:

а) Мајка за пијаце на годину дана . . 3— д.
б) Обвезалске изгубљене марке стаје . 1— д.

IV. Трговарина.

а) Гроб за дете . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 555·52 д.
г) Велики гробница III. реда . . . . . 998·29 д.
д) Велики гробница II. реда . . . . . 1099·32 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . . 1684·37 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·00 д.
б) Мртвачка кола са анђелима са два коња . . . . . 24·00 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·00 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗДАВАЊЕ БУЏЕТА

За кварторе: Сапунџијски, Теразијски, Варошки и Пристанишки:

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или мањег дућана са магазом . . . . . 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавање са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1·50 д.

За кварторе: Доријанску и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или мањег дућана са магазом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавање са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892. године Абр. 9449.

на њих и на њихова пара баштво, убио себи утеху у очима и оних Срба, с помоћу којих се надао остварити своје намере. Трећег српског патријарха православног није ни било. Али га Синиша за ову потребу створи. Његова држава тада изјављена је у области охридске архиепископије, која се у то време састојала из „западне Македоније до реке Вардара, и исте Арбаније, од горњега полукруга Дрима, до граница старога Епира“[1]. Синиша наговори охридскога архиепископа да се оцепи од пећске патријаршије, па га прогласи за патријарха охридскога, да му сва права и привилегије патријаршке власти, наравно само у границама своје државе, која се, како се види, састојала тада на истоку рејона охридске архиепископије и изузимајући један део Арбаније, где је владао његов очух, деспот Комнин. Од овога новог охридског патријарха, као год некада Теодор Комнин епирски у XIII. веку,[2] *би жељен за цара Срба, Грка и Арбанаса. деспот Синиша* — Синиша *Немањић*, год. 1337. На тај се начин и може објаснити, као што је писао „Српских Комнена“[3] та околност, што је охридска архиепископија одмах после смрти Душанове нагло се обновила, и оцепила као независна од пећске патријаршије.

Исто тако може се мислити, да је тада при крунисању за цара, Синиша пруснесао за краља и свога десетогодишњег сина *Мајкла Душа*, по примеру свога ова и брата. У неколико се то можа наслаћати из једног записа у саборној цркви св. Арханђела у Костуру, приликом обновљења исте, од год. 1360, где се вели, да је црква та ограђена: „*трошком највећег подобијег Данила јеромонаха, за вечиог спомена Краља нашег, и Сина му Душа (βασιλέυντος Σερβίας τοῦ Παλαίλογου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Δουσᾶ).*[4]

Тако се после смрти Душана, место једног господара, јављају више њих, који сви хоће да буду самостални и независни; место једнога цара јављају се, који подједнако полажу право своје на пареку круну, и подједнако теже: један да се одржи на царском трону, а други да га се домогне.

Синиша је сигурно све што му је требало, на да пође и да отме пареки скиптар српски: војска је ту, титула царска такође; само сад: с које стране да пође на Србију?

IV.

Цар Симеон Синиша (Немањић) Палилулац.
(од 1357—1371. год.)

„Сердце ея Христу то биле тежи од Јерусалиу или истанбулски Сарајеи тог Србље или ситну Јабуков, Охрид у Пелагонији“.

Гласник XVIII. 201.

Пре него видимо с које стране цар Синиша удари на Србију, да видимо који су били његови савезници и пријатељи, који су га потпомагали и ободравали у његовим претензијама и намерама.

(наставиће се)

1) „Архиепископија первой печатной охридской, и ея епископ Кыи всих Славянъ“ — Соловьевъ А. Д. — Москва 1867. год. — страна 55—56.

2) Нар. — „Немањић ђеца — помаже“ 600.

3) Гласник XVIII. 318.

4) Споменик прва Акад. IX. 21.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник: Општина Београдска — Варна радикална штампарија — Уредник: Урош Кузмановић

БРОЈ 19.

ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 „
за стране земље на годину . . . . . 9 „

НЕДЕЉА 9. МАЈА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 НР. ДИН. ОД РЕДА

Претплата плаћа се унапред на општинске суд а све новопретплаћени од тренутка

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

ГРАЂАНСТВУ ВАР. БЕОГРАДА

Према решењу одборском од 19. Априла 1893 год АБр 2160 држан је на дан 2. Маја ове године збор грађана београдски, ради решења питања о поверењу или неповерењу данашњем општинском представништву и то: председнику члановима суда, кметовским помоћницима, одборницима и њиовим заменицима, пошто је овопитање остало нерешено, услед тога што је рађа збора држаног за ово питање 21 Новембра 1892 год. решењем Државног Савета од 30. Новембра 1892 год. Бр. 3913 поништена као незакона и неправилна.

На овоме је збору имало право гласа 4837 грађана, а од овога броја дошло и гласало свега 1702 гласача, који су гласови сви дати **за поверење** општинском представништву те је тиме једногласно решено да данашњи представници општински уживају потпуно поверење својих грађана.

Решење ово пуноважно је и извршно према чл. 13. и 22 Закона о општинама, о чему се грађанство овим извештава.

Од суда општине вар. Београда 8. Маја 1893 год. АБр. 2394.

ГРАЂАНСТВУ ВАР. БЕОГРАДА

На основу члана 56 и 60. закона о избору народних посланика, суд општине варош Београда објављује грађанству, да ће се на дан 18. Маја ове године вршити избори народних посланика на овим местима у Београду:

За кварт дорћолски

У основној мушкој школи (Душанова улица).

За кварт палилулски

У основној мушкој школи (Школска улица).

За кварт теразиски

У основној мушкој школи (улица Два јаблана).

За кварт варошки

У основној мушкој школи код Саборне цркве (Дубровачка улица).

За кварт савамалски

У основној мушкој школи (улица Краљевића Марка).

За кварт врачарски

У основној мушкој школи, спрћу нове зграде (Прљевићева улица).

За чланове бирачким одборима одређени су ови одборници и то:

За кварт Дорћолски: за члана **Ђорђе Димитријевић**, за заменика **Лазар Дашковић**.

За кварт Палилулски: за члана **Милан М. Ђорић**, за заменика **Милош Трнковић**.

За кварт Теразијски: за члана **Коста Петровић**, за заменика **Мијајло Јанковић**.

За кварт Варошки: за члана **Соломон Ј. Азријел**, за заменика **Лазар Радовић**.

За кварт Савамалски: за члана **Раденко Драговић**, за заменика **Михајло Банковић**.

За кварт Врачарски: за члана **Гаврило Бркић**, за заменика **Јован Ђуровић**.

Од Суда општине варошн Београда 8. Маја 1893 год. АБр. 2505.

ОБЈАВА.

Суд општине варошн Београда објављује грађанству, да ће се бирачке карте за избор народних посланика на дан 18 Маја 1893 год. почети издавати од 3. Маја 1893 год. пупоправљеним бирачима онако, како прописује закон о изборима народних посланика.

Издавање карата вршиће се у суду општине београдске у одборској дворани.

Од Суда општине варошн Београда 30. Априла 1893. г. АБр. 2353.

ОБЗНАНА.

До 1. Јануара ове године спојен је велики број кућа са водоводом београдским и међутим је до сада сразмерно врло мали број сопственика тих кућа извршно инсталацију водовода у самој кући и почео воду употребљавати.

Ово неизвршење инсталације водовода у кућама, које су са водоводом већ спојене, штети општинске интересе, те стога суд општине вар. Београда објављује грађанству, да ће управа водовода од 1. Августа ове године наплаћивати воду према члановима 8 и 9. правила за издавање воде, од оних кућа, које су до 1. Јануара ове године са водоводом спојене безобзира на то, да ли се вода у кући троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје суд општине вар. Београда основа на чл. 2 и 13. правила за вежвање водовода са зградама у Београду и издавање воде из мрежа водовода, која су правила добила закону

скупу рошењем Владе Његов. Величанства од 10 Јуна 1892 год. ШБр. 10381 основаним на чл. 6. 7 и 9. зак. о варошкој трговарини у Београду од 13 Јуна 1884 године.

Од суда општине вар. Београда 30 Априла 1893. год. АБр. 2366.

НАРЕДБА.

Општински суд приметио је: да се разни отпади покупљени са ђубришта, као што су: коске, старе крпе, хартије сталкариће и томе подобно може по свима варошким трговинама и улицама ради продаје. Како је ово противно санитетским прописима о одржавању чистоте, која је један од најбитнијих услова на здравље становништва, то суд општине варошки Београда позвао чл. 36. зак. о општинама за одржавање санитетских прописа

Наређује:

да се продаја и куповина оних одпадака може вршити од сада само на другу вашарском и нигде више.

Ко би противно поступио овој наредби казниће се по §. 326 крив. закона

Сбр. 4306. Од суда општине варошки Београда 16. Априла 1893 г. у Београду.

НАРЕДБА.

Одбор је општински у својој седници од 15. Априла 1893 год. на основу чл. 5. закона о чувању пољских имања прописао оне казне за потрације за ову 1893 год.

I. За претажења или опашени 1 квадр. метар пашњака, бранића, њивака, ливаде и детелине 0·10 дин.;

II. За један кв. метар баште башпованичке — претажен или опашен, 0·50 дин.

III. За један чокот виноградски упрошћен 1·00 дин.;

IV. За претажени или опашени 1 квадр. метар њиве, засејане јечмом или овсом 0·15 дин.;

V. За претажени или опашени 1 квадр. метар њиве, засејане житом или ражи 0·20 дин.;

VI. а) За један струк кукурузни пре прашења 0·05 дин.;

б.) За један струк кукурузни после прашења 0·10 дин.;

в.) За један струк кукурузни после првог окопања 0·15 дин.;

г.) За један струк кукурузни после другог окопања 0·20 дин.

Од стране суда општине вар. Београда 19. Априла 1893. г. СБр. 5058.

ОБЈАВА.

Многе се општине и друге власти обраћају на општину београдску са захтевима, да она или наплати од некога порезу, или да кога у порезу уврсти, или да што друго по ономе послу уради.

Како општина београдска према закону о непосредној порези не ради оне послове, но за то постоји нарочито пореско одељење за вар. Београд, то, да би се излишна преписка избегла. Суд општине вар. Београда

Објављује.

да се све ово-земаљске власти обраћају по напред именованим пословима непосредно пореском одељењу за вар. Београд.

Од суда општине варошки Београда, 17. Априла 1893. год. СБр. 4546.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XXI. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

28. Априла 1893 год.

Председнико председник г. Младен Р. Марковић, од изборних бир. ау г. г. Никола Х. Николић, Д. Јовановић, М. Вељковић, Ђ. С. Поповић, Др. Н. Поповић, Мих. П. Пећић, Гал. С. Филимоић, М. Константић, Филип Васиљевић, К. Петровић, Сима Вељковић, Ђорђе Перишић, Јов. Ђурић, Недаљко Јовић, Мих. М. Тодић, Јован Гаџовић, Коста Д. Гашић, Ђорђе Ж. Петић и Р. Дамјановић.

I.

Прочитано је записник одборских одлука седнице дане 19. Априла 1893 год. и примљен је без измена.

II.

По прочитању зита истражне суднје за варош Београд АБр. 2199, 2180, 2181, 2200, 2182 којим се тражи уверење о владању и моралном стању именених лица, одбор је изјавио: Да су му Антонија Душа ковчаџић, Вукашин Недимовић штампар, мајка и Благоје Миајовић рабаџија непознати; да је Милош Милетић телеграфиста доброг владања и да му је досадно морално стање непознато; да су Перса жена Наума Маљеновића и Петар Јовановић лимарија доброг владања и доброг моралног стања.

III.

Председник износи на миналеле молбе, којима се траже уверења о сиротном стању и породичном односу. По прочитању тих молби СБр. 6340, 5804, одбор је, изјавио миналеле, да се суд предходно увери о моралном стању Александре жене Васе Ристића, да тек онда да јој нада тражено уверење; да се кроји удаје Лазара Јовановића може дати тражено уверење.

IV.

По прочитању извештаја комисијског ГБр. 421 одбор је одобрио, одређену осу у продужењу зрутске улице и тек, да се добије министарство грађевина на преглед и одобрење, пошто се оно мења регулационом план.

V.

По предлог управ. општинског тропар. АБр. 2445 одбор је одобрио, да Велко Недељковић кочиџа тропар, потворник моли отсутношћи од дужности двадесет дана. Одсуство му се има рачунати од дана над га стане употребљавати.

ЦАР СИМЕОН-СИНИША НЕМАЊИЋ ПАЛЕОЛОГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Радослав Агатоновић

(СА ГРБОМ ОЗМАЛОЈОВСКОМ НАУТОМ)

(Наштампао општински београдски другом одлуком општинском)

Мото:

„Remediorum inopia nonnullos reor, ne virtutes silescant, atque pravis dictis factisque ex posteritate ac infamia metus sit".

Tacit., Ann. IV. III., стр. 63.

IV.

Цар Симеон - Синиша (Немањић) Палеолог. (од 1357—1371. год.)

„Држење се Христа ер ово нашеје нас данашње нас потомство тар Радосав зов Душков ми Србље нас Арбанас, Грчкога и Палеологе".

Списак XVIII. 291.

(наставак)

Напред, у другом одељку ове расправе, ми смо напоменули, како је цар Душан страховао за опстанак престола свога сина, најпше из тога разлога, што је добро знао, да ће, ако би Синиша покушао после његове смрти наспеставити своја наследна права, царградска Палеологовска прећи на страну свога сродника и пријатеља, и потпомоћи га у његовим потраживањима. Тако је заиста и било. Одмах после смрти цара Душана грчки цар Јован Палеолог био је на страни свога сродника, цара Синише Палеологовића, па је привукао на своју страну и бугарског цара Александра, узевши његову деветогодишњу кћер Марију, за жену своме такође деветогодишњем сину Андронику[1]). Тако се може држати, да је Синиша имао пре него што ће на Србију пођи, још се већ два доста моћна суседна владара. Која су имена од српске властеле била на страни Синишиној, данас се још не зна: без сумње, да их је било, и то нарочито оних конзервативнијег карактера, којима се „нови ред" Душанов, што се тиче наследства, није допадао, и који су у цару Синиши гледали изванредна српског царства из чељусти разних његових узурпатора и отимача. Зна се име само једнога Душановог војводе, деспота арбанског Јована Алесна Комнена, који је као очух Синишин, имајући са њим заједничке интересе, радњу и судбину, морао отворено прећи на страну Синишину*). Због поделишта наједно са Синишом српску деспотовину, наследетво деспота Никифора Анђеловића II, могао се и он бојати, да и њему не загрози опасност од Никифора, пошто је овај од Синише отео један део своје очевине. Никифор је био дакле противник и Синиши и Комнену. Њега је противу обојице њих подстицало и потпомагала грчка царица Јелена. Отуда је природно, да је и десант Комнен морао бити упрети сапевник Синишин, а пре га признаше за цара српског, арбанашког и грчког, и отворено стати у непријатељски положај према царици Јелени и њеном савезнику деспоту епирском Никифору II. Ни је с тога и гледао, да га некако уклони или одагна од граница својих земаља, и лиша царицу једног моћног савезника, који је најпше могао сметати цару Синиши у остварењу његових планова. Тиме се и даде објаснити,

*) Можда би се помислити, да је и војвода Жарко био уз Синишу, кнеза се за њега никако нпа, да је он био одметнуо од Урош. (Види Срб. споменик II. К. Тирговишта, чест I стр. 45. стрпна 56). Али се нпша одатле нпше ни сас закључити, да је он баш уз Синишу и већ можда у борбу оних „неутралних".

[1]) Срећковић: „Нст. срп. нар." II. 739.

VI.

По прочитању протокола лицитације Гбр. 419 државне према решењу одборском од 31. Марта 1893 год. АБр. 1481 (Гбр. 204) за инсталисање водовода у новој згради основне школе на дорћолу одбор је решио, да се инсталисање водовода у новој згради основне школе на дорћолу уступи М. Сончићу и Бенеру према прописаним погодбама и ниженима и за цену од хиљаду четири стотине деведесет девет дин. и седамдесет пара.

VII.

Председник градског одбора, да према решењу одбора од 15 Априла ове год одбори другог правоваститеља на место г. М. Ст. Марковића, који је од дужности разрешио

По саслушању овога одбор је решио, да правоваститељи општине београдске буде г. Никола П. Николић, кућевласник из Београда под истим погодбама, под којима је и претходни правоваститељ био, наиме у трајно поверењство, да полнесе предлог, како, да се трошак правоваститељство одложе општине београдске. За поверење изабрати су г. М. Сончић, Ђ. С. Новаковић и Р. Филиповић.

VIII.

Истражни судија за грубље прекршаје и полицијски затвор својим АБр. 1386, 1631, 2238 тражи, да се одреде присутници при испражењу крв. дела.

По прочитању тих аката одбор је решио, да суд општински, одреди потребан број присутника и о томе извести како одређене, тако и истражне судију.

IX.

Председник помен. одбор, да према 19 чл. зак. о општинама одреде поједом чланове биротекних одборника на збор, што ће се држати 2 Маја ове године на решење питања о повереној им пословној делокругом општинском пристојности.

По саслушању овога, одбор је одредио код ком чланове бирачким одборима и то:

За округ врачарски: Петка Вељковића предузимача и Марка Бороја, месара;

За округ врачарски: Павла Стевановића, капет. у пенсији и Димитрија Николића, дрварца;

За округ саборнички: Павла Стевановића, осигурт. Касан. и Косту Савића, шпекатера;

За округ теразијски: Косту Рашића, трговца и Тому Бранковића, пенсионера;

За округ доњодомски: Михаила Тривковића, окр. министарства финансије и Николу К. Поповића, трговца;

За округ стожерски: Атанасија Стевановића, прел. суда у пошаји и Милана Ст. Марковића, адвоката.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Осв. бење цркве. Ново озидана црква на новом гробљу, а задужбина г-ђе Драгиње и мужа јој пок. г. Станоја Петровића бив. државног Саветника, готова је.

Давас, као на дан св. оца Николаја, које је црква посвећена, извршиће се освећење исте.

Освећење ће почети у 9 часова пре подне а после освећена свршиће се архијерејска служба.

Поито г-ђа Драгиња ону своју задужбину уступа општини града Београда, ради потребног сређивања религиозних обреда житеља града Београда, то се овим грађанство извештава, да би могло и оно у што већем броју присуствовати овој свечаној и ретко прослави црквеној.

СТЕЧАЈ.

Оставком г. Михајла Стевановића, управљено је место главног благајника општине београдске на које се овим стечај расписује.

Плата благајнику је по буџету 4.000 динара. Добро је ако кандидат буде вичан дуплом књиговодству и сима пословима, што сваћаји у дужност благајника.

Изабрани благајник има положити кауцију од 20.000 дин. у готовом новцу или у државним хартијама од вредности или у непокретном имању.

Писмене молбе са доказима о спреми имају се уштути на председника општине београдске најдаље до 10. Маја 1893. године.

Од суда општине гар. Београда 24. Априла 1893 год. Абр. 1795.

СТЕЧАЈ.

Суду београдске општине потребни су седам извршитеља.

Лица која желе да добију та места треба да имају ове погодбе:

а.) Да су доброг владања;

б.) Да су служили најмање као практиканти при судској, полицијској или другој којој власти;

в.) Да су у стању да положе кауцију од 1000 динара у готовом новцу или у хартијама од вредности.

Плата ће им бити 80 динара месечно а осим тога још и 4%, од суме, коју по пресуди било кривичној било грађанској наплате и 1%, од суме коју по решењу о забрани осигурају.

Ове ће им се процентне награде издавати из касе општинске на крају сваког месеца.

Рок пријаве је до 15. Маја ове године закључно.

Од суда општине београдске, 30. Априла 1893 год. Абр. 2352.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Држан 7 априла 1893. год. у Београду.

по сутеренту: подписалац.

(настављак)

Последња тог Његовог главног и тајничког дела беше је то, да сме и ми дошли на наша предјашња места.

Решења државног Савета, која је пређашња Управа пар. Београда предала беше забораву

да је оне Арбанасе, који су се противу Никифора бунили, највише подстицао и потпомагао главом онај деспот Комнен, а у битци као Ахелоуса можда и предводио у бају[1]). Да су сад Синиша и деспот Комнен заиста били чврсти савезници и пријатељи, види се и из даље њихове заједничке радње и судбине.

Још нешто. У „Monimenta ragusina[2]) налази се забележено једно решење тридесет и четврте већнице дубровачка, (in consilio rogatorum), да се одговори неком „Vasilio Zenoli, nuncio domini Symce, per illum modum, qui videbitur esse vo bis pro terra nostra, et quod fiant I littera dicto domino Symce, cum illo, quem ipse posuit in littera sua". Ко је онај „dominus Symce"? Ма биемо рекли, да то није нико други, до онај наш Симеон-Синиша, кога су Дубровчани звали диминутивним именом: *Симче*, као год опаминутивним његовим звали: Синиша, што је такође умањено од Симеон.

Поменуто решење дубровачког већа налази се под год. 1357. од 5. Септембра (die V. Septembris). То нам даје још више разлога да верујемо, да је Синиша у то доба, по свој прилици, после свог крунисања за цара, слао у Дубровник епога посланика *Василија Зеновића*, да моли Дубровчане, да му у борби противу Уроша буду на руци, тј. његови *савезници*. Али му Дубровчани одговоре: „Et ad verba, que Vasilius nobis dixit pro parte ipsius (од стране Синишине) nos dedimus responsivum, quod sumus certi, quod propter bonitatem et sensus eius cognoscet esse bonam et instam et rationabilem Et quando placeret deo, et fieret possibile, velemus libenter quod pax esset inter nos et nepotem (синовца) vestrum (Синишиног). Из онога се види, да му Дубровчани на поменутог изасланика дају обећали материјалне помоћи у војсци, тј. њиу пристали да му буду савезници противу законитог српског цара. Али га ипак не остављају без икакве наде, обећавајући му своје моралне услуге, тј. „si per nos aliquid operari posset parati simus ad omne beneplacitum et voluntatem pro pacifico statu ambarum partium" — Можда није ово једини документат, који нам доказује, да је Синиша тражио на све стране савезника противу Вукашина, Уроша и њиове Јелене. Али за сада нам је немогућно пронаћи још један.

Ми смо остављали цара Синишу да се мисли: с које стране да ушудне у Србију, и да почне остваривати свој план. Синиши је то задавало не мале бриге. Он је знао, да од његовог *брзог* успеха зависи шео његов даљи рад и судбина његова: хоће ли он у истини постати правп наследник Душанов, или ће остати само да носи праву титулу његову. С тога му је ваљало добро мотрити, на коју страну да се крене, где би се највећем успеху могао надати. „Иби са 5000 пољске пратње у Скопље није се усудио, јер би наступио на земљу „Храбрена" Вукашина, и ово би разбијен". Ваљало је тражити неки најсигурије заштићен крај Србије. У том премишљању протекне му 1357. година. У почетку идуће, 1358. год. Синиша се укаже доста згодна прилика, да једном пристући извршеку своје намере. Те године мађарски краљ *Лудовик* са великом војском пређаси Дунав, и ушада у Угровске земље[1]). Урош и Вукашин имали су тада пуне руке посла, одбијајући Мађаре, па нису ни могли толико обраћати пажње на Синишу, и бранити од њега дуже крајеве српског царства. Сваћар је ово најсигурије заштићен,

---

1) „Гласник срп. уч. др." XIII. 266.

2) Mon. ragusina Mest reformationes. Zagrabiae 1882. t. II. p. 180.

1) Срећковић: „Нст. срп. народа" II 736.

покрпена су јуче и ми смо само тим путем могли доћи на места на којима смо ври по повечену бања.

На нама сад стоји дужност да што свесни'е прајемо, да нашој општини, као прво општине у Краљевини осигламо обрео својим домом у сваком погледу, да и у погледу поштовања Установа и закона.

С тога ја вас молим да чујете да вам прво саопштим акт Управе вар. Београда, који вас погађа у дужност и да га узмете на знање. (Секретар прочита. Чује се: Живео Управник!)

(настављиће се)

НАРЕДБА.

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода, законом и од надлежне власти одобрених. Суд општ. вар. Београда, на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438. чл. 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890. год. Абр. 839, и 11 Јуна 1892. Абр. 7537, а у смени с наредбом Управе вар. Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу на давање балова, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу какво страно лице даје представе и друго томе подобно, а не уверн се да је дотично лице пред давање добијене од управе вароши Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ
ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

а, За свирање муз. оркестра по кафанама, биоштопа и т. д. од концерта до . . . 3 д.
б, За свирање са певањем појитака од 1 концерта . . . . . 5 д.
в, За свирање женског оркестра (дамекавеље) . . . . . 20 д.

II.

а, За игрању у залу I-ог реда . . . . 15 д.
б, За игрању у залу II-ог реда . . . . 10 д.
в, За игрању у залу III-ег реда . . . . 5 д.

III.

а, За панораму на дан . . . . . 5—10 д.
б, За разне престане и показивање ретитака, дневно . . . . . 10—50 д.
в, За посматрање и музеје . . . . . 5—15 д.
г, Циркус од престане . . . . . 10—20 д.
д, За забаве „Тингл-Тангл" т. ј. (певање, свирање и представљање) од вечера . . . . . 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решењем општинским Суд посебно.

V.

Сем овога напоменуће се још молимо од горепомене такве у корист крај. сиротиње народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. Абр. 10331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дилиџиначење:

а) За чишћење дивљака (дилиџара) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За пеушдан шпарерд . . . . . 0·20 д.
в) За уваздан „ . . . . . 0·40 д.
г) За ноћни уздан шпарерд у гостионици . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење дивљака од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог дивљака . . . 0·10 д.
е) За чишћење чушкова од 2 и по метра уредно са пећима . . . . . 0·15 д.
ж) За чишћење чушкова од 2 и по метра уредно са вишо пећи . . . . 0·20 д.
з) За пећење дивљака (дилиџара) без разлике на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Прављење помијара и шупљина:

а) Од кубног метра . . . . . 10·— д.
б) Од шупља . . . . . 0·50 д.

III. Поставања:

а) Марак за пећи за годину дана . . 3·— д.
б) Обнављање изгубљене марке сгије . . 1·— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за дете . . . . . 7·— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12·— д.
в) Мала гробница . . . . . 556·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . . 968·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . . 1060·32 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·80 д.
б) Мртвачка кола са киселина са два коња . . . . . 24·00 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·00 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·00 д.

ТАКСЕ
ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЛЕШЕВА

За квартове: Савинацки, Теразијски, Варошки и Врачарски:

1. Од особе и куће или њене дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кућном или њене дућана са магазом . . . . . 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кућном, од канове са кућном, од гостионице са кућном без ритле . . . . . 1·50 д.

За кварторе: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кућне, или њене дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кућном или њене дућана са магазом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кућном, од канове са кућном, од гостионице са кућном без ритле . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892. године Абр. 9449.

вели г. Срећковић. Њега су једнако бранили браћа Балшићи: Балша II, Страшимир и Ђурађ. Они су били на страни Вукашинови, јер их је овај удаљом своје кћери Милице за Страшимира[1]) умео да се придобије. Стојећи у непосредној близини земаља Комненових, Балшићи су могли у свако време грозити и њему, а посредно и Синиши. Те је била политика Вукашина и царице Јелене, да Балшиће и једне, десног Њиљоор епирски с друге, а они сами с треће стране стесне Синишу и његовог сапсиника, да се окану својих планова и ратовања за царски престо српски. С тога је Комнену најпре било њих — Балшиће савладати, те је по свој прилици на његово наваљивање цар Синиша и пристао, да се крене с војском *право на Скадар*[2]). Синиша даље пође са овом скупљеном војском од 4—5000 људи право на Скадар, и осели те та. Али тај је град био врло чврст.

Стојећи на високој главици, између два друга висока брега, окољени такође високим бедемима, Скадар је и природним положајем својим био тако рећи неприступачан. Сем тога, није он био тако слабо напшћен, као што је Синиша у први мах мислио. Њега су бранили храбри бранивоци његови Балшићи, а можда је ту и нешто Јеленине војске било. С тога је Синиша узалуд дуго на њ ударао и трошио своју снагу[3]). Наскоро је већ почео уништати, да му опседа није врло тешко, и да ће му сви труди и напори скоро бити узалудни, па је већ премишљао: како би се са што мање губитка а веће части и угледа оканчо даље опсаде. Да Сапу и Оробини веле, да он није био ни толико духа за тако велика предузећа, (neque sese ea animi magnitudine ac prudentia), и да га је за то и његова војска остављала, и да је он зато морао прекинути даљу опсаду града. Можда завета цар Синиша и није баш онакни појачани дарон обдарен као његов брат, цар Душан; и у другој узалудној опсади, изгубивши неки део своје војске, можда је и наступило код војске његове неко гунђање и негодовање на узалудне напоре; али нпак ми мислимо, да ти узроци неће бити главни поводи Синишиног прекидања опсаде Скадра, пошто му се, како поменути писци мисле, и сва војска разбегла. Ту је био други узрок. Синиша нетина остављао Скадар, и крања се у своју царевину, јер се у то исто доба, 1358. год. кад је он био под Скадром, догодила и она знаменита битка код Ахелоуса, у којој је и деспот епирски Њиљоор Анђеловић И погинуо. С тога Синиша, чувши за смрт свога противника Њиљоора, и да су сада Тесалија, Етолија, Акарнанија и Јелинска Влахија остале без господара, остави Скадар, и похита одмах тамо[4]), да пре других заузме оно што је и пре било његово, и што је било лакше заузети, него ли да и даље, опсађујући Скадар, можда најпре у корист Комненову, исцрпљује своју снагу у борби са јачим Балшићима[5]). На тај начин боље је и успео.

(наставиће се)

1) Вид. „Списи. грчко-словенски" р. 534. — Не зна се тачно, кад је овдање удао Вукашин своју кћер за Страшимира; но сиг прилици до је све године — 1358 — било само претходно о вбећања. Г. Ч. Мијатовић мисли да је то било 1359. год. (Гласник XIII. стр. 329, прикодаће 1).

2) Гласник XIII. 329.

3) Du Cange „Fam. dalm", p. 123. — M. Orbini p. 279.

4) Доситеј, „Ист. Хронолог" т. Георгијеве т. V. р. 223, „Гласник срп. уч. др." XIII. 329.

5) Ibid.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампа радикалка штампарија — Уредник Урош Кумануданић

БРОЈ 20. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину ..... 6 дин.
на пола године ..... 3 „
за стране земље на годину ..... 9 „

НЕДЕЉА 16. МАЈА 1893.

ЦЕНА ГЂ ОГЛАСИМА О ПР. ДИН. ОД РЕДА
Исплаћује плаћа одати уредништво на непотписан суд а чек комисионалисане на уредника
Рукописи не враћају се
Неплаћена писма не примају се.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА.

Пошто наступају топлији дани то у интересу здравља грађанства и сузбијања разних заразних болести, суд општине вароши Београда

НАРЕЂУЈЕ:

1. Да се улице часте 3 пута недељно; и то: *Понедељком, Средом и Суботом* од 9 сати у вече па до 7 сати у јутру. Про чишћења треба поливати водом да се неби прашина дизала.

2. Тако исто да се одржава чистоћа у авлијама и осталим просторијама а ђубре скупља на једном месту у затвореном сандуку, како би га ђубретари могли лакше износити.

3. Ђубре и остала нечистоћа да се баца само у Дунав на *одређеном месту* код *Карабурме*.

Ко не врши редовно ову грађанску дужност биће кажњен по § 326. крив. зак.

Од суда општине вар. Београда 5. Маја 1893 год. ЈБр. 180.

Напомена: Кафеџије, механџије, и гостионичари дужни су применити ову наредбу, на угледном месту у радњи.

ОБЈАВА.

Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да ће се бирачке карте за избор народних посланика на дан 18 Маја 1893 год. почети издавати од 3. Маја 1893 год. исправним бирачима опако, како прописује закон о изборима народних посланика.

Издавање карата вршиће се у суду општине београдске у одборској дворани.

Од Суда општине вароши Београда 30. Априла 1893. г. АБр. 2353.

ОБЗНАНА.

До 1. Јануара ове године свршен је велики број кућа са водоводом београдским а међутим је до сада сразмерно врло мали број сопственика тих кућа извршио инсталацију водовода у своју кућа и почео воду употребљавати.

Ово незавршење инсталације водовода у кућама, које су са водоводом већ спојене, штети општинске интересе, те с тога суд општине вар. Београда објављује грађанству, да ће управа водовода од 1. Августа ове године напљаћивати воду према члановима 8 и 9. правила за издавање воде, од своју оних кућа, које су до 1. Јануара ове године са водоводом спојене безобзира на то, да ли се вода у кућу троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје суд општине вар. Београда осниа на члан. 2 и 13. правила за везивање водовода са зградама у Београду и издавање воде из истог водовода, која су правила добила законску снагу решењем Краља Његов. Величанства од 10 Јуна 1892 год. ПБр. 10381 основањем на чл. 6. 7 и 9. зак. о варошкој трошарини у Београду од 13 Јуна 1884 године.

Од суда општине вар. Београда 30 Априла 1893 год. АБр. 2366.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XXII. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

3. Маја. 1893 год.

Председник председник г. Матеја Р. Марковић, претседник општ. одбора, г. Коста Чубић, од одборника беше г. г. Никола Јанковић, Коста П. Николајевић, Ђ. Ж. Пешић, Сима Вељковић, А. Бурсаћ, Д. Р. Гајић, Јанко Рудовић, Љ. Јовановић, Др. Мирко Т. Лазо, Г. Дуковић, С. Ј. Лазић, Мих. Н. Вемић, Мих. Д. Павловић, Мих. М. Ђорђ, Андреја Ј. Одавић, М. Пашић-Чолић, М. Вељковић, Милутин Ј. Марковић, Фаћир Вељковић, Јован Дамјановић и Ђ. Димитријевић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука, седнице држане 25 Априла 1893 год. и примљен је без измена.

II.

Председник извештаја одбор, да ће Његово Величанство Краљ А. Маја у јутру у 6 часова пољезнице одпутовати у Србију и повако г. г. одборнике, да у одређено време дођу на станицу железничку.

Одбор је примио к знању сваки напис.

III.

Председник напомиње одбору, да ће се у Недељу 9. Маја ове године пре подне освятити на новоме гробљу црква, задужбина Драгана попов. Стојадја Петровића бив. Дамаског Саветника и поника г. г. одборника, да свом чину присуствују.

По свршеној свети Председник је одлучио да свом чину цео одбор присуствује, с тим, да г. г. Никола Х. Поповић, Милутин Ј. Марковић, Ђ. С. Николајевић, Радивоје Драговић, Коста П. Михајловић, М. М. Ђорђ, Јован Ђуровић, Јаков Радовић, Ђорђе Ж. Пешић, Велимир Тодоровић, сви Таса Капетан-Симић и Милко Капетановић буду дужни као представници општине, да свом огледању присуствују.

IV.

Председник извештаја одбор, да је према решењу одборском од 19 Априла 1893 год. АБр. 2160 држан на дан 2. Маја 1893 год. Збор грађана, и да је на томе збору према законској главној скупштини одборска АБр. 2394, грађанство једногласно изразило своје поверење данашњем општинском представништву.

Одбор је примио к знању ово саопштење.

V.

Одборник г. Андра Одавић примећује, да су списковни по јучерашње гласање били непотпуни и нетачни и тражи, да се посебе истраге и да се казни чиновник, који је за ово крив.

По саслушању свога Председник је изјавио да ће ов лично настојавати, да се у будуће овако неуредности не деше, да ће у овом случају поверити истрагу и најстрожије казнити чиновника, који је за ову неуредност крив.

VI.

Одборник г. Андра Одавић изјављује, да је доцније, да се акта о изборима државне у Новембру и Децембру 1892 год. не налазе у суду и тражи да председник најстрожије изреди да се та ствар пронађу.

Председник је изјавио, да ће по овој интерпелацији издати потребну наредбу.

VII.

По прочитаној представци комисионог ГБр. 447 одбор је одлб. одређену ову у ул. Скалачној.

VIII.

Председник, изнеси одбору на решење представку поверенитва о невишћању кћеи Милошеве улице.

По прочитаку тога извештаја АБр. 1739 (ГБр. 2872 92) одбор је решио, да се сва извештаја у овому правцу, и да се према њему изведе извлашћа кћеи Милошеве улице, поште претходно и министарство грађевине одобри.

Да се при извођењу ове извлашћа пази, да с обзиром отношењем не шкоди водоводним цевима.

IX.

Председник позива одбор, да према решењу г. Министра финансије АБр. 2277 изборе 18

лица за чланове пореског одбора на 1893 годину пошто је пропуштено, да се она учини у Јануару месецу као што закон наређује.

По прочитању тога решења одбор је нашао, сва лица, да буду чланови пореског одбора за 1893 год. г. г. Андру Одинћа трговца, Милована Миленковића, Соломона Авријела, Ристу Петровића кожр., Николу Кика трго., Косту В. Недељковића магазер., Јову Ж. Нешића бакалина, Живка Тодоровића магазер., Јеленко Вучића апотекара, Милоја Ж. Марковића бан., Маку Вановића шеширџ., Радивоја Драгојевића трговца, Живана Бугарчића кавеџију, Јову Б. Вељковића земљодел., Љубу Јовановића пројавца, Јову Петровића бакалина, Косту П. Михајловића бан., Петра Мишића обућара.

X.

Председник комисије одбору на решење акт Српско-француске друштва, којим предлаже, да се износи број лонца сејалица замени са плановима; да се рок за инсталацију електричног осветљења продужи за осам месеци и да четири најплавнија спровођења плановима замене са подземним

По прочитању тога акта и мишљења комисије за њихов рад грађеву електричног осветљења одбор је решио, да се она тражења српско-француске друштва задовоље онако и у онај мери, како предлаже комисија у своме извештају од 3. Маја 1893 год.

XI.

Председник комисије одбору на мишљење молбе, којим се тражи умерења о сиротном стању и породичном односу.

По прочитању тих молби СБр 7142, 6869, 6956, 7009, 7023, 7172, 7180, 7182. одбор је једнако мишљење, да се суд предложено умери о истинитости навода молилаца Зелене Миленковић, Хермина Фалцнера, Зелене Хаџић, Драге Вељковић, Драгутина Д. Михајловића, Паита Ристића, Бети Хаимі и Крсте Јовановића на ток онда до кад вада тражена умерења.

XII.

По прочитању молбе АБр. 2452 одбор је одлучио основљење огућу Угљену Основљу тобожњу општинском с тим, да му се исто рачуни од дана, кад ће стање употребљавати.

XXIII. ВАНРЕДАН САСТАНАК.

7. Маја 1893. год.

Председавао председник С. Миленић Г. Марковићем, од одборника били г. г. П. Х. Поповић, Д. Ј. Одинћ, С. Аврамјел, К. Петровић, Др. Аћимовић, Ђ. Ж. Нешић, Ј. Вучетић, Ђ. Јовановић, М. Ж. Тодоровић, Др. М. Т. Лазић, Б. Б. Михајловић, Ф. Васиљевић, Сима Вељковић, Т. Костић-Стевић, Р. Драговић и Ст. Чабровић.

I.

На предлог Председника суд. а на основу члана 49 зак. о избору народних посланика, одбор је одредио, ове одборнике за чланове и заменике у бирачким одборима за избор народних посланика на дан 18 Маја 1893 год. и то:

За кварт Доњовски: за члана Ђорђа Димитријевића за заменика Јеврем Јовановића.

За кварт Палилулски: за члана Милоја М Ђорђића, за заменика Милоја Трпковића.

За кварт Теразијски: за члана Косту Петровића, за заменика Мирића Јанковића.

За кварт варошки: за члана Соломона Ј. Аврамјела, за заменика Михајла Бановића.

За кварт Савамалски: за члана Радивоја Драгојевића, за заменика Мирића Бановића.

За кварт Врачарски: за члана Гаврила Брњића, за заменика Јована Ђуровића.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Бирачке карте. Суд општински издаваће бирачке карте и данас нео дан и ако је празник. У исто доба јавља се грађанству, да је ово последњи дан издавања према закону о изборима народних посланика.

СТЕЧАЈ

Суду општине београдске потребни су два стручна инжињера за грађевинско одељење.

Плата је годишња 2880 — 3600 динара, коју ће одбор општински утврдити.

Првенствено право имаће Срби, за тим Словени па остали.

Лица, која желе примити се ове службе, треба да поднесу своје сведочбе о својој спреми и праци.

Понуде са документима ваља слати суду опш. Београдске најдаље до 15 Јуна ове год.

Од суда Опш. Београдске ГБр. 1689. 10. Маја 1893 год.

НАРЕДБА.

Општински суд приметио је: да се разни отпици покућанства са ђубришта, као што су: коске, старе крпе, хартије сталажаре и томе подобно носе по свима варошким тржиштима и улицама ради продаје. Како је ово противно санитетским прописима о одржавању чистоте, која је један од најбитнијих услова за здравље становништва, то суд општине вароши Београда поновя чл. 36. зак. о општинама за одржавање санитетских прописа

Наређује:

да се продаја и куповина оних одпадака може вршити од сада само на дрому пијачком и нигде више.

Ко би противно поступио овој наредби казниће се по §. 326 крим. закона.

Сбр. 4306. Од суда општине вароши Београда 16. Априла 1893 г. у Београду.

НАРЕДБА.

Одбор је општински у својој седници од 15. Априла 1893 год. на основу чл. 5. закона о чувању пољских имања прописао ове казне за потрице за ову 1893 год.

I. За прегажени или опашени 1 квадр. метар пашњака, бранике, воћњака, њиваде и детелине 0·10 дин.;

II. За једап кв. метар баште баштованџиште — прегажен или опашен, 0·50 дин.

ЦАР СИМЕОН СИНИША НЕМАЊИЋ

ПАЛЕОЛОГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Радослав Агатоновић.

(ЗА ЛЕПШИ ЖИВОПИСНИМ ДЕЛОМ)

(Нагређено општинске београдске друштво одговарајућом комисијом)

Мото:

„Ученици наши заиђите тог, да чувате ваљане, опуте уредбе бићу бољеним од ревности ваше и ваљаних наших дела“.

Тасић., Анн. Ш. III., пар. 65.

IV.

Цар Симеон - Синиша Немањић — Палеолог.
(од 1337—1371. год.)

„Дошао је Христ од Ове земље, на Ђордану ме крштен, у Ђордану ће и Христос Ранковић ово Ђорђе као житије „Ђурђеви, Ступови и Пећи“.

Гласник XVIII. 201.

(наставак)

Али и за тај посао морао је имати при руци спремне војске, с тога и цели спирска хроника[1]), да се са том истом војском, којом је Скадар тукао, пратио у Грчку, и одмах почео освајати Нићиворону деспотовину, а не као што неке новије новинути писци, да ће са њима ући у Солун, пре него што је Скадар освојио.

Доношења у своју царевину Касторију, Синиша одмах те исте 1358. године најближе суседне области: Тесалију у Јелинску Влахију, па премести своју престоницу на Костура у *Трикалу*, куда доведе и жену и двоје деце: Михаила Дуку и њер Марију (Анђелину[2]). На три године дацније крене се Синиша и даље на југ, и, освојивши Етолију, Акарнанију, и Епир са градом Јањином, он тиме поврати и ову своју пређашњу деспотовину. Добро доченивши и с радошћу предусретао од стране становништва свуда у овим земљама, Синиша буде и од Етолана поздрављен за њиховог цара, и они му драговољно предаду Арту и Јањину и све околне градове. За ту њихову пријатељску предусретљивост, „врлодобни“ цар Симеон-Синиша их богато обдаривање. На тај начин сада је царевина Синишина обухватала, *сем пређашње своје царевине Касторије са околином, још и целу Тесалију, Етолију, Акарнанију, Јелинску Влахију, северни и јужни део Епира, са свима местовим градовима.* То је био највећи простор царства Синишиног, и он је тада био најсигурнији и најсвакшнији. Дала граница од тих земаља није се нипе померала, већ ита више, обим тог царства почео се узити још за живота Синишина.

Време, кад је цар Синиша повратно ову своју пређашњу деспотовину, и довршио освојење Нићиворове деспотовине, могао је бити у 1361. год. Јер Јануара месеца те исте године, Синиша се налазио у Арти, и ту „царски обдаривао“ столеће грађане, као што сведочи један натов хрисовуља из тога времена[3]). Ну ту се није дуго задржавао, јер је морао похитати на северну страну свога царства, где му је загрозила опасност од војводе *Радослава Хлапена*[4]). Овај Хлапен био је за живота Душанова војвода у Верији. Од Солуне и Орбаин веле, да

[1]) Ранкевилль, Вайяк.

[2]) Кратково право жене ове бејаше је: Марија, а Анђелина је народско име: Анђелозлата. То се нађе по њеном сачуваном потпису на једном њеном своме брату „Јовану Хлапену“ — овом истом Душ. (Види: Гласник XVIII, 206. — Споменик IX, 50. и Новак „Шишмани“ стр. 320).

[3]) Гласник XIII. 351.

[4]) Старинар Милетићев, I. 167. — Ујш 1851 год.

III. За један чохот виноградски упрошћен 1·00 дин.;

IV. За прегажени или опашени 1 квадр. метар њиве засејане јечмом или овсом 0·15 дин.;

V. За прегажени или опашени 1 квадр. метар њиве, засејане пшатом или рижи 0·20 дин.;

VI. а) За један струк кукурузни пре прашења 0·05 дин.;

б.) За један струк кукурузни после прашења 0·10 дин.;

в) За један струк кукурузни после првог копања 0·15 дин.;

г.) За један струк кукурузни после другог копања 0·20 дин.

Од стране суда општине вар. Београда 19. Априла 1893. г. СБр. 5058.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Суд општине београдске, држаће на дан 13-ог овог месеца, јавну лицитацију од 9-12 сахати пре подне, пред касарном „Орачка" у палилули, за давање под закуп права кошења траве на појединим општинским земљиштима.

Услови и остало могу се видети сваког дана у рачуноводству општинском, а и на сам дан лицитације.

Ко има нољу закупи овај узети нека поменутог дана дође на лицитацију.

СБр. 7795 — Од суда општине варошн београда. 13. Маја 1893 год. у Београду.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
Држане 7 априла 1893. год. у Београду.
(Као стенограф. белешкама)

(Настављење)

Милан Вемићић — Овде у овоме акту Управе вар. Београда, који увели у дужност стару Управу, на жалост досадашње помоће се, нашо онда кад је био тај избор за непосредне није било довољно непоповерље; није с тога, пошто је радња при томе главиту оглашена Савегом за неважећу. Сад како било, да било, али факат је да је подигнут један акт о непоповерју и нама сад падиме нама дужност да дође по ступку, кад се добије акт неповерења. Ма дакле треба да изнесемо на гласање акт о поверењу и неповерењу, те да се рана остаје да ово престаиовитно општино нам не.

Љубиа Одавић — Ја сам баш мислио да проговорим, али будем узео у обзиљењу рални одборски, јамем ради овога о чему је г. Вемић говорио

Ја мислим, Господо, да поврђају старе законите Управе општинске није учинило нешто друго, него је прибољевна важност једног другог државног Савета, коју је, као подлежали доноси по изнесеном гласању о неповерењу, „која глаги да доводила Управа није била вољна, већ старо, у којој смо били".

Дошавши, дакле, овде ми се не налазимо ту по нашој вољи или с обзиром на интересе, који нас лично везују за опстанак у одбору, него по поверењу које су нам наши суграђани показали. На кад смо већ на основу постојећих закона пошли ћемо на места на којима смо по прову били, то нам је ван част захтева да сад дамо оставке, те да само пралази слика нашим грађанима, да гласају за поверење или неповерење, како ће се на тај начин одузела основа нашим суграђанима да нам пребацују, како се држимо на овим местима без поверења грађана — ако смо у истини без тога, вали, како би с пуном вогом и даље остати на местима на која нас поноша повереље грађани доводи.

Младуи Мајсторић — Предговорник казао је оно, што сам ја сам мислио да кажем, а то је да ми неби имали главнијег захтева сада, него да изнесемо пред грађане питање о поверењу или неповерењу. Али пошто ово питање стоји у вези са још неким, то ја мислим, да треба да претходно ову оглашу у неповерењу па да донесемо решење које буде потребно према стању стварн. (Чује се: врло добро!)

Мнхо Вемковић — Ја ником да кажем ни овој страни ово. Старо престановитно општине, у коме сам ја био, било је водило да књиге над грађанство са питањем о поверењу или неповерењу. Државна власт, која је имала дужност да баи над правилним вршењем овога рада, није била задовољна, са правилним и законитим радом општинског престановитва, него је наредила, да се главиме књиге на начин, који се њему допадао, и није баи сагласан са законом. С тога је Државни Савет имао право и дужност да по закону грађана поништи ову непоправилну радњу ова неповерење од 21. Новембра. И ако је то Савегово решење одмах после главна доиесено, опет није ништа ово сад да површи. Тек сад долази је правилна да се ово изврши, што је и учињено. Сад је по моме мишљењу дужност да правилним путем то решење о поверељу или неповерењу; сад је време, да упитамо грађане имађуи у њима поверење или немађу. Ја мислим да то треба што пре да извршимо, те да видимо да ли нам грађанство верује или хоће да бира друге људе.

Предсеоник — Пристаједте ли да се ово ставн претресе у непоседењима? (Пристајемо). Добро, дакле; претварам седницу у конференцију и молим господу, која не припадају одбору, да се из вегог удале

Држано 15. Априла 1893. год.

Предсеоник. Молим да чујете записник прошлог састанка. (Секретар прочита. Прима се)

Суд општине варошн Београда решио је: да цела слика буде 19 пиро данашњих у другој половини месеца Априла. Ово нам дакле ради знања.

Молим да чујете неке тужбене уверења о владању и економ стању извесних лица, која траже исправке судија (Секретар чита)

Г. Тома Димитријевић моли да се ослобода од дужности тутора цркиног (секретар чита молбу)

(Разрешава се а место њега одређује Дим. Минојевић)

Молим ове да чујете неке молбе општинског особља за одсуство (Секретар прочита).

Одбор господарски који прикупља прилоге за пострадале од земљотреса, обратио се за помоћ општинску. Ја сам одобрио да се на милинедарну моле дапати поварат у корист пострадалих 18. овог месеца, али бн требало и нашу другу помоћ указати од стране општине. (Чује се: да се остави за нарбу одлуку док се зида како стоји с кредитом.

је био пореклом грког; а Кантакузен га познаје као Србина, па чак и пешта под Душану[1]). За њега и за пеког" Томисдава, вели се, да су били надвојводе Душанове, и премда на страну Кантакузенову, признаком једног Душановог ратоваља са Мађарима. „Смрт Душанова затекла је Хлапена, не зна се како, управитељем у Верији; нала да је знао себи испросити оправштај на овај исти начин, као и Хрса Омуљанић, или се тек после доцнаво ове области на руку слабога Уроша". Кад је Јесар Прељуб умро 1355. год. у Трикали, остала је ту за влада његова удовица, са малолетним сином Томом. Ју му је одатле протерао, и заузео њену област, десет Епирског епирски. Ова оде царици Јелени и Уроиу, који је сада преузаду за Хлапена. Царица Јелена је хтела од њега да начини своог противника, непријатеља и супарника Синишу, на место погинулога Вукашина. С тога му и да пеког војске, и наузети га на Тесалију, заједницу Синишину, баи у ово исто доба, кад се Синиша налазио у Етолији 1361. год., повраћајући своју стару достојанствс[2]).

Хлапен, пошавши на Синишину царевину, поведе собом и Прељубова сина, свог пасторка Тому, да би тиме себи осигурао боља успех претенцијама његовим на очевину. Испочетка би срећне руке, те освоји од Синишине царевине најзад и тврди град тесалијски, *Дамасис* (*Δαμάσις*), јер га Синиша, бавећи се тада у Етолији, не могаше бранити. Али и као се врати из Етолије, и кад Хлапену нађе на сусрет, он не би пуражан ступити са њим у бој. Већ „не оклевајући се кадар да с њиме продужи борбу, покуша придобити га предложењем да се помире и среде, које Хлапен прими још радије". Хлапен устури Синиши заузети Дамасис, и остале освојене земље. Овај пак уда за Тому Прељубовића сицер Марију-Анђелику, поставивши Хлапена за њихова старешину, и задовољивши га свијом пространом столицом Костуром, и облашћу која њему у околини припадаше. Томи пак, зету своме, дă Верију и Водену са околним областима[3]). Свадба би у Трикали, где младенце венча јарински митрополит. Проведавши ту неко време после свадбе, Тома са својом младом оде у тастом подпрену му земљу, а Хлапен у Касторију. Тако је Синиша по цену својих жртава паравласо и ово друго моћно оружје парише Јелене, и Хлапена и Тому задобио за своје пријатеље и савезнике, који су га и на цара свога морали признати, и живели с њим у љубави и пријатељству за све време његова живота.

Очекивати је било сада, кад се цар Синиша утврдио у своме новом пространијем царству, да ће новонаити свој поход на Србију, те да овом другом противником надвлади онај први узалудни покушај. Али тако не би, већ на против, цар Синиша одбацио је од себе са свим сваку помисао више на српски царски престо; јер је и сам увиђао да није кадар, да изврши тако значајно предузеће. Неколико година после овог догађаја, он је мирно живео у својој престоници, стараћуби се једино, да одржи и очува ово што је њиме у својим рукама. Ну иначе није дуго време био са њим на миру. Године 1357. дошавео је Синиша да исцеди непријатности неких догађаја, који нису јасно изустрају онданише стање његовог царства и његову снагу и сиагу цареву. Епирски летописци[1]) спо-

[1]) Синоп. IV. 19.

[2]) Гиљонка XIII. 241.

[3]) Дукатиус: „Кн. хронике" 9. — Рандовић: „Хорје дант ів Grèce" t. V. p. 223. — Гиљонка XIII. 13.

[1]) Дукатиус: Кн. хрон." 10. — Рандовић t. V. 1821. — 223 „Гиљонка вуз. ун. др. XIII. 254.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

ИЗАШЛА ЈЕ НОВА КЊИГА

АДАМСКО КОЛЕНО

ПРИПОВЕТКА

Јан. М. Веселиновића

Цена 30 пара дин.

Београд

КЊИЖАРА
НЕЈ. ВАЛОЖИЋА

НАРЕДБА.

Стварајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода, законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда, на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 8438 чл. 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890. год. Абр. 839, и 11 Јуна 1892. Абр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

наређује

Да сваки онај који прима поменутој пареди Управе вар. Београда од исте добије дозволу за давање балова, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу плаћено страно лице даје представе и друго томе подобно, а не увери се да је дотично лице поред дозволе добијене од управе варошки Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ
ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

а, За свирање муз. оркестра из кафанама, биштаки и т. д. од пондерто до . . . 3 д.
б, За свирање са неколи биштака од 1 пондерта . . . . . 5 д.
в, За свирање женског оркестра (дамекапеле) . . . . . 20 д.

II.

а, За игрању у локалу 1-ог реда . . . . 15 д.
б, За игрању у локалу II-ог реда . . . . 10 д.
в, За игрању у локалу III-ег реда . . . . 5 д.

III.

а, За паворами на дан . . . . . 5—10 д.
б, За разне преставе и показивање песитака, дневно . . . . . 40—50 д.
в, За панорамије и музеуме . . . . . 5—15 д.
г, Циркуе од преставе . . . . . 10—20 д.
д, За забаве „Тингл-Тангл“ т. ј. (коњице, свирање и представљање) од вечери . . . . . 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решавање општинског Суд засебно.

V.

Сем овога напомињање се још половина од горепоменуте таксе у корист краљ. српског народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. АБр. 11831. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дипломчарство:

а) За чишћење димњака (шпиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За неуредни шпиндерх . . . . . 0·30 д.
в) За уздиг „ . . . . . 0·40 д.
г) За велики уздиг шпиндерд у госпођинској . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . 0·10 д.
е) За чишћење чумова од 2 и по метра уредно са нише неке . . . . . 0·20 д.
ж) За чишћење чумова од 2 и по метра уредно са нише неке . . . . . 0·20 д.
з) За плаћене димњака (шпиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Прављење помидара и жумиња:

а) Од кубике метра . . . . . 10— д.
б) Од жумња . . . . . 0·50 д.

III. Постарина:

в) Марка за плаћу за годину дана . . 3— д.
б) Обнављање изгубљене марке стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за децу . . . . . 7— д.
б) Гроб за одраслу . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 555·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . . 998·69 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . . 1069·92 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·90 д.
б) Мртвачка кола са анђелима са два коња . . . . . 24·90 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

ТАКСЕ
ЗА ИЗВОЗНИЧКЕ ЗАНАТЕТА

За кварове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Пристаришки:

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1·50 д.

За кварове: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892. године АБр. 9440.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Српска радикална штампарија — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 21. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 „
за стране земље на годину . . . . 9 „

НЕДЕЉА 23. МАЈА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАР. ДИН. ОД РЕДА

Прилошци плаћа свако уредништво на општинске суд з свс новчодолазницо на уредника

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА

Главни бирачки одбор за варош Београд, у духу члана 90 зак. о изборима народних посланика у вези и члана 81. истог закона објављује, да је на дан 18 маја ове год., за бирање посланика за варош Београд а за трогодишњу периоду скупштинску за годину 1893, 1894 и 1895 било и то:

1. Бирача по азбучном списку 8967.

2. Карата бирачких издато је 2851.

3. На дан избора пак гласало је 2622 гласача, од којих:

а. Кандидатска листа г. Николе Пашића, председника министарства у останци и другова му, добила је 1986 гласова, а

б. Кандидатска листа г. Стојана Новаковића, пуномоћног министра у пенсији и другова му, добила је 636 гласова.

Према овакоме броју гласова, који су именоване листе добиле, огласили су за посланике и добили пуномоћства г. г. **Никола Пашић** председник министарства у останци, **Димитрије Ђирковић** трговац, **Петар Павловић** књиговезац, и **Стојан Новаковић** пуномоћни министар у пенсији.

19 маја 1893 год.
у Београду.

Председник
главног бирачког одбора
за варош Београд
Бор. Симић.

Чланови:
Мих. П. Бончић.
Милов. Р. Марјановић.
Никола Х. Поповић.
Андреја Ј. Одавић.
П. Д. Стевановић.
Р. Богатинчевић.

ОБЗНАНА.

До 1. Јануара ове године спојен је велики број кућа са водоводом београдским а међутим је до сада сразмерно врло мали број сопственика тих кућа извршио инсталацију водовода у самој кући и почео воду употребљавати.

Ово незавршење инсталације водовода у кућама, које су са водоводом већ спојене, штети општинске интересе, те с тога суд општине вар. Београда објављује грађанству, да ће управа водовода од 1. Августа ове године напајивати воду према члановима 8 и 9. правила за издавање воде, од свију оних кућа, које су до 1. Јануара ове године са водоводом спојено безобзира на то, да ли се тада у кући троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење свога суд општине вар. Београда основа на чл. 2 и 13. правила за издавање водовода са зградама у Београду и издавање воде из истог водовода, која су прављена добила законску снагу решењем Владе Његов. Величанства од 10 Јуна 1892 год. ПБр. 10381 основаном на чл. 6. 7 и 9. зак. о варошкој трошарини у Београду од 13 Јуна 1884 године.

Од суда општине вар. Београда 30 Априла 1893 год. АБр. 2566.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
XLIV. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
10. Маја 1893 год.

Председава председник г. Милоша Р. Марјановић, са одборника беше г. г. И. Х. Поповић, С. Ј. Аврамов, Б. Петровић, Ф. Вучићевић, Младен Ј. Марковић, М. М. Јовић, Лаза Вајкић, Сава Вељковић, Б. Д. Младеновић, Р. Драговић, Младен Јовановић, сви Тако Капетан-Симић, М. Кнежевић, Б. Ж. Нешић, Др. М. Т. Лека, А. Ј. Одавић, Нића Јовановић, Ст. Чађевић, Ђ. С. Николајевић, В. М. Тодоровић, Љ. Јовановић и Мих. П. Бончић.

I. 191.

Прочитани су записници одборских одлука седница држаних 3 и 7 Маја 1893 год. и усвојени су ови исти и једногл.

У одлуци КЊБр. 185 на предлог одборника г. Ст. Чађевића, да се питање о водоводним цеховима у Кнез Милошој улици поводом њене инсталације скрене за поновно; у одлуци КЊБр. 187, на интерполацију Дра. М. Т. Лека, да се решења по тражењу Српско француског друштва пре извршења до нова подноси одбору на решење.

II.

Одборник г. Нића Х. Поповић пита, шшто се не познаје у одборске седнице и ови одборници, који нису увођени у дужност 6. Априла 1893 год., кад је и њима извршено поверење на збору 7. Маја 1893 год. Да би се ово питање пре прикладне расправио, одбор је изабрао г. г. Ђ. С. Николајевића, Вел. М. Тодоровића, М. Марковића, Р. Фишековића и Мих П. Бончића, да као одборски совершени прочне ово питање и поднесу одбору извештај

III.

Председник извештаја одбор, да је 9. Маја 1893 год. извршено основање цркве на попове гробљу и да је г-ђа Драгиња Стојића Петровића предала општини београдској плаћене од исте.

По саслушању овога извештаја а на предлог г. г. Така Капетан-Симића и Стев. Чађевића одборника, одбор је решио, да се овој поклон општини београдској од г-ђе Драгиње Стојића Петровића, прими с благодарношћу; да се госпођа Драгиња изда писмена захвалница са потписом свега председништва општинског; да се само госпође Драгиње и потписе Стојића Петровића чувају у посебну општине београдске као добротвора њених; да суд општински састави инвентар утвари цркве и остало учини што по закону о црквеним властима треба учинити и о учињеном да извести одбор.

IV.

Поводом тим, што правни одбор за Саборну цркву још није извршио према решењу одбор-

ском од 6. Фебруара 1893. АБр. 748 и 11. Марта 1893 АБр. 1668 и и поште имесни чланови позивобратит одбори цркве светог Марка дају оставке на ову дужност (АБр. 2931) а општо пређашни избор актом АБр. 2980 јавља, да по позивобрати одборници већ од њих да прме дужност и имање, прихвату ту руковање, те да би требало изабрати на ново одбор за ову цркву, — одбор је на предлог председника изабрао ова два за главног црквеног одбора, и то:

За цркву Саборну: Ристу Атанацковића, Сазу Константиновића, Јоши Ђорђевића, Љубомира Стојановића, Миленка Стевановића, Милорада Антонијевића, Младена Љубинковића, Павла Поповића, Виторија Марковића и Влајка Павловића.

За цркву св. Марка: Михајла Цветковића пивајџија, Стапоја Ј. Николића учитеља, Јеврема Чолошића бос., Стевана Јовановића бос., Младена М. Ђорђића земљодел., Боку Вељковића земљодела, Ђорђа Јовановића шпекуланта, Срећка Васиљевића опанчара, Живка Тодоровића магазинџију, Влајка Милошановића опанка.

Да суд општински поднесе кандидате за главне одборе цркве на новом предлогу.

V.

Председник напоменуо одбор, да се је на расписане стечаје пријавило више кандидата за главног благајника општинског.

Одбор је одлучио, да г. г. Мита Јовановић, Милутин Марковић, Др. Мирко Т. Леко, С. Аврајел и Велимир М. Тодоровић прегледају поднуде и предложе одбору једног од њих за избор за главног благајника.

VI.

Председник општински одбору, да су рачуни општински за прво тромесечје ове године склопљени и предложе одбору, да изабере поверенике, да рачуне прегледају.

Одбор је изабрао г. г. С. Аврајела, А. Одавића и Ђ. Ж. Нешића, да рачуне прегледају и поднесу одбору извештај.

VII.

Председник општински одбору, да ће се Његово Величанство пратити са свога пута 12 ов. месеца и да ће тог дана у 4 часа по подне присести лађом у престољну, па позива одборнике, да у то време сеђу на паробродску стапицу ради дочека.

Одбор је правио и ниову овај позив с тим, да суд општински изврши потребне спреме за дочек.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Народни посланици за варош Београд г. г. Никола П. Пашић, Дим. Ђурковић, Пера Павловић и Стојан Новаковић примили су од београдског главног бирачког одбора посланичка пуномоћја 20. Маја 1893 год.

Напомена. У закону о варошкој пореској управи у Београду од 1884. год.[*] учињене су до сада две допуне. Како је овај закон од врло велике важности по општину београдску и њене радове на унапређењу и улепшавању престонице, то немо у идућем броју донети тај закон у целини са свима његовим досадашњим изменама и допунама заједно са указом, по коме је општина овлашћена, да на основу тога закона сама закључи потребан јој зајам, за извршење задатака, што су у јој тим законом у дужност стављени.

Неправка. У књизи „Београд у слици и речи“ на страни 12. а под насловом: „Становништво београдско дели се по вери овако:“ стоји, да у Београду има неправославних 10.035 које мушких које женских. Наименовање ово „неправославне“ преведено је са: „Grčco-ton... Görig-kath. и Griechisch-kath“.

Пред оном преподу читаоцима, да у Београду има поред тамо побројаних вера, још нека нарочита вера; неправославна — грчко-католичка.

Ово је погрешан превод. Реч „неправославне“ не означава никакву нарочиту веру, која би се могла назвати грчко-католичком, већ она овде значи, да у Београду има римокатолика, протестаната, мојсијеваца, мухамеданаца и других вера свега 10.035. Та је дакле реч овде употребљена као опште име за све оне, који нису сле.бивши православне вере.

СТЕЧАЈ

Суду општине београдске потребни су два стручна инжењера за грађевинско одељење.

Плата је годишња 2880 — 3600 динара, коју ће одбор општински утврдити.

Првенствено право имају Срби, за тим Словени па остали.

Лица, која желе примити се ове службе, треба да поднесу своје сведодбе о својој спреми и пракси.

Понуде са документима ваља слати суду опш. Београдске најдаље до 15 Јуна ове год.

Од суда Опш. Београдске ГБр. 3689. 10. Маја 1893 год.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Држан 15. Априла 1893. год.

(ПО СТЕНОГР. ЗАПИСНИКУ)

(НАСТАВАК)

Па знате да се читаоници београдска опште годишње обраћа општина с молбом, да се ослободи плаћања кирије на општинску зграду у којој је читаоница. Одбор је до сад решавао да се увек ослободи од те кирије, ови мисли да би и сад то требало учинити по молби који је читаоница поднела, да се за 1892. годину ослободи плаћања кирије, а и за у будуће. (Чује се: ослобођава се само за 1892. годину).

Мило Вемковић — Ја мислим да ми имамо право да је ослободимо кирије само за минулу

[*] Допуштене закон, да ми је Скупштина гостима по вашем за новац: (Зб. правних стр. 10. књижевне 22).

ЦАР СИМЕОН СИНИША НЕМАЊИЋ
ПАНЕПОЛ
ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА
НАПИСАО
Радосав Агатоновић

(СА ГЛАВНОМ ЗЕМАЉСКОМ КАРТОМ)

(Напредак општина београдског друштва књижевних потрудбе)

Мотто:

„Etsuscipere istam sanctissimam rem, ne virtutes obtendat, atque praetio dictis facinoribus ex posteritate et infamia metus sit“.

Tacit., Ann. lib. III., cap. 65.

IV.

Цар Симеон - Синиша Немањић — Напоље. (од 1357—1371. год.)

„Зарадио је Христу то свој пастир који душевну сву вјеронауку Рајнолов зна Захарије зна Јелисеја Арсенија, Онуфрија и Пајсија Хиландарског.

Гавенац XVIII. 201.

(НАСТАВАК)

Они, истина, „драгопвољно“ примају и поздрављају Синишу и за сина цара, кад се овај после смрти Нићифорове вратио у Етолију. Али то чине само за то, што су се бојали његове руке, која је тада била снажна. Ну чим су дошиље приметили забавост Синишину, и његову заузетост на северној страни његове царевине, где је он имао да чува и брани границе своје царевине од војске пајше Јелене, која му је непрестано са севера грозила и претила воином непријатељима и војскама, онда су одмах почели да се буне и да војују за своју самосталност. Могућно је нам са свим, да су ту их у томе подржавали и подстицали непријатељи Синишини, само да овога на тај начин што већма ослабе. *Знамет, дакле, на северној страни своје царевине, бранећи границе оне од војске царице Јелене која је сваки час мисли да му загрози, Синиша се особито слаб да се одупре тежкома Арбанаса, на им је с тим жељо покушати, и учинити све оно, што су они захтевали.* Тиме се и дају објаснити оне речи летописца српских: „Обратишја Синиша ову своју пажњу на Јел. Бакхиј... итд“. На да не би са свим изгубио своју моћ и утицај код Арбанаса, што је врло лако и могло да буде, да се само покаже упоран према њиховим жељама. Синиша им је и дра-

тоцину, а ко и за друге. (Чује се: тако је, прима се).

Председник — Изволите чути молбу одела пољопривог, које тражи да се одреди каква за потрене у 1893. годину (секретар чита). Чује се: да остане као и прошле године).

Пристајете ли да остане по досадашњем? Пристајете.

Кућ у којој је смештена моловодна управа одлазила је општини и општина сад нема доказа ни шу. Понуда нећу тим има, и ја мислим да је крајње време да се она ствар једнашут реши.

Филип Васиљевић — Ја нисам да је одређивао нека комисија за избор куће у којој је седивало и г. Селесковић, па бих молио да чује мишљење комисије. (Секретар прочита).

Коста Гашовић — Од попуљених кућа тре ће нам изабрати као најбоље и од них чини ми се да би поломиђу „Донјон“ био најзгоднији. Међутим по остављене као да би куће Лазаревића биле најподесније.

Мика Божовић — Мени се чини да „Донјон“ има толико простора, колико и све друге поменуте куће и ако би сви ствари пристао на понуду од 400 динара, ја бих био мишља да се „Донјон“ узме.

Филип Васиљевић — Ја бих био мишља да се одбори г. Селесковићу да између свих дојеку куће — „Донјона“ и Косте Лазаревића — узме једну коју буде јефтинију, а нама се чини да су код Лазаревића много неке собе, него код „Донјона“.

Председник — Могли би сте објаснити суд општински да ли г. Селесковићем спрши то питање и градња.

Јован Новић — Ја мислим да је но само најприходнија кућа Лазаревића и „Донјон“ та према томе задало би одредити комисију, која ће изнаћи повољан избор од те две куће, јер је крајње врме. Приходнији да би трећа згода бољег Лека била ближе и бољ, па ако при комисији ни ово би могло да компензује и нарија би биле скупа.

Коста Гашовић — Да упростимо ову ствар. Председник и чланови суда, ако су ту на окупу и и управник грађевинског одељења, да ли би објективно да они ту ствар сврше.

Председник — Опаљујете ли, дакле, суд да он систем комисију, која ће закључити погодбу са једним од спомињена два ових двеју кућа. (Опаљујемо).

Коста Гашовић — Али с тим, да си неће куће и бриће Лека, и „Донјон“ и Лазаревића, па да се закључи погодба о овим чиа је куће и најподеснија и најевтинија. (Добро; прима се).

Председник — Правоступница општинска нисмо не должни на дужност и ако сте ти пише пуна поимања ради обавештења по изнесеним стварима, које се решавају у општини. Ја мислим да је он дужан да се одазива позивима општине сини и да би требало на нехања нашег уредата ову стварц.

Марко Вељаковић — Код је председник нека комати одбор могао отпустити нашег правоступника без одзива и примити овога, сина, ја мислим да и ми имамо право и дужност да овога отпустимо кад се не одазива позивима општинске службе.

Председник — Имам да из воли само то, да је председник правоступник сам дао оставку чим је само представништво било дошло.

Јован Димитријевић — Ја мислим да треба овоме господину оставити место за упрошћено и нагнати му пажу да дође и радио.

Јован Антонијевић — Да би се ланше дошло до решења ја имам да изјавим да је до сада у више прилика био потребан правоступник, али од 7. он месеца, он није никако дошао у канцелларију са чега сам ја сво референсо председнику, с тога мислим да би требало решити ову ствар као хитну.

Мика Божовић — На овде ина општински суд да изјави само то, да је он престао бити општинским правоступником од дана кад не должан на дужност и сршене посло.

Председник — Пристајете ли на то ? (Пристајемо).

Председник — Благајник општински дао је оставку, ја мислим да му је треба ускратити а расписати стечај за другог благајника.

Јеђрем Одовић — Ја сам за то да му се оставка узима с тим да се одмах одреди један од чланова суда, који ће до приви од њега дужност.

Председник — Опаљују ли то ће за председништво, да га разреша и замени другим а да расписе стечај за благајника? (Опаљујемо).

Имам да вам саопштим да за радове грађе нисмо никаквих понуда у општини и ја сам у договору са г. Селесковићем директором узео

остављеног инжењера г. Раку Мутавџића да привремено отправља послове док не добије потребном задар инжењерски, па вас молим да одлучите овај мој поступак (Одобрава се).

Тоша Јовић — Ја сам дошао да је бивши регент Петар Мијаиловић узео од општине бетонградске оца врему пубов, па нате има каушеје, нате за 6 месеци полазе нито год у њих такође општине. Ја молим председништво, да учини што треба, да се општинска интереси осигурају.

Јован Антонијевић — Истина је то, што је казао г Тоша Јовић. Ја сам се лично уверио до је тај Петар Мијаиловић узео пубок и да од њега толике није предао не 10 пара општини; с тога сам учинио пуно поређење код књиговође и рачуноводства наших са дидатеи суду реверат у том смислу, колико он зна на ним чега дазата општине, па да се он позове, да то и учини Каушеје међу тим се није написе положило.

Коста В. Миловановић — Сам Петра мени је говорио: ако се питање о пубоку реши и ако општина устуне узимање пубока мени, ја ћу да платим што сам дужан, а ако неће, нека не позову и нека кажу да неће доду ја оцијеницу коме ходе.

Јеђрем Одовић — По овој ствари имам да кажем то: до сам још онда, кад је пубок даван, слушао да је ту пошла рука рабоуу. Што се говоре о каушци и о исплаћеној уговору с оне, ја сам томе противан; него сам хтеља да се утврди рачуне и да се овај Петар позове да што пре положи ово, што је општини дужан.

Председник — Не заборавите, господо да писмене уговор није с њиме закључен, с тога је нарбоље да он останите нама да га поновимо да положи што има плаћате општини и да с њиме прекинемо рачуне.

А. Одовић — Пристајем ко то, но с тим да се то, што се зрно, нешто преко јамности, то да се зиди, како је председник општинског одбор рекао и ја на који је нашим штетно општинске интересе.

Мика Божовић — Изгледа да Петар нам да полазо од 1. Јануара више од 8,000 динара на ово; узимам да је он сигуран човек, али над је општинска суд и одбор нема нашу уступину пубок ове каушеје, онда је могао уступити и каквом Ђурђу Ушомевићу; и шта ће сад бити, над би овај којешо је нема од дуд да плати?

(Наставаће се)

да се осврнемо на целокупни рад његов као пара Срба, Грка и Арбанаса, и да видимо: је ли Синиша Немањић био кадар да изврши онај задатак, који се лако, стапљајући себи на главу круну и титулу Душанову? И је ли његово царство могло постати оно, чему та је основали његов намењено?

Нама је познато и довољно јасна намера Синишина, чим је он објавио своја права на просто Душанов. Мислио је та бела зајсно племенита, и достојна једнога Немањића, а што скорије направите њено тако потребно расхомадњо, уздрвљеној и хаотичној српској царевини. Синиша се не лаћа са пуно паде, привлачне одважности и самопоуздања. Али одмах у прном почетку свога рада на том циљу, он показује своје неуправљивости; јер не само што није знао довољно процјенити тегобу задатка који се лаћао, већ као да ни своје протнвнике није довољно према себи одмерио. Његова војска од 4—5000 људи, с којом је мислио довенати се приврженост трона, састављена из три разнородна елемента, била је врло слаба и нејака, да прекршив тако лако и брзо свети завет царски, да обори „нови ред“ Душанов, да заиски дух времена, коме је Душан напром отпо-

рио врата у својој царевини. А као отворени противник једноме краљу Вукашину, Синиша ни из далека није био оне политичке вештине, и оне дубоке умишљености, па ако хоћете, и онога лукавства и византинизма, којим се особинама нарочито одликовао Вукашин. А кад се к томе дода и то, да је Синиша, испољивши јавно и отворено своје намере, отекао сем Вукашина и царице Јелене још и других отворених противника својим намерама, у лицу нејаке српских појмова, који су нерво чували своју заклетву дату покојном цару на самртним часу његовом, а сам пак имао врло мало пријатеља и савезника, — онда се врло лако може објаснити ово дуго времињање Синишино: с које стране да удари на Србију, као и онај његов поход прво на Скадар, нести на главу царства, на Призрен, како би и доликовало једноме јуначу, који се лаћа тако тешког и великог задатка, и како би нелиеходност самога успеха његовог захтевала. На бар да ту у бење успеха!.... Изванвани и код Скадра ни нешадин јак отпор Балшића, које је политика Вукашинова знала добро спремити на отпор човеку, који и њему квари планове, док Синиша ни овог прног неуспеха свог губи скоро надуа на бољи успех, и прала се у своје царство, где му се среће боље беше осмехнула. И они, који су у прин нах и појагали нто наде у њему, онам вестовни прним неуспехом дежуражирани, останли су га. Синиша је, истина, зазелен Нишнворове десетковине проширио своју царевину, али је нпак остао сам, без савезника, и то оних савезника, међу српским појмодима, који би му највише могли помоћи, да остнари предузети задатак. Тиме се и даје објаснити овај појав: зашто Синиша нида над је своју царевину увећао, и постао јачим и снажнијим, не обнаља свој поход на Србију, већ се стара само, да паралише оружје царице Јелене, браћи српске границе од њене војске. На како се још и ту немоћан показује!.. И као је сад бно пар над већим бројем становника, нпак се он осећао тако слаб и немоћан, да не само што је са сним напустио своју пређашњу мисао, већ није бно у стању ни оружјем и силом одбити непријатељску Јеленину војску; него прибегава крајним средствима помирења: предлаже сам своме противнику мир, за њену кћер, дајс своме непријатељу своју кћер за жену, и уз мирал једап део своје царевине! Истина је, да је он овим начином

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

ИЗАШЛА ЈЕ НОВА КЊИГА

АДАМСКО КОЛЕНО

ПРИПОВЕТКА

Јан. М. Веселиновића

Цена 30 пара дин.

Београд ИЗДАЊЕ
НЕЗ. ВАЛОЖИЋА

НАРЕДБА.

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода, законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда, на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр 3438. чл. 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890. год. Абр. 839. и 11 Јуна 1892. Абр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за давање балова, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од осетивенна или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу клицо стрино лице даје представе и друго томе подобно, а не увери се да је дотично лице пред дозволи добијене од управе вароши Београда и општини таксу платило, би е он одговоран општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ

ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

а, За свирање муз. оркестра по кафанама, биоштопа и т. д. од концерта до . . . 3 д.
б, За свирање са певањем певачки од 1 концерта . . . . . 5 д.
в, За свирање женског оркестра (дамског) . . . . . 20 д.

II.

а, За игравку у локалу I-ог реда . . . . 15 д.
б, За игравку у локалу II-ог реда . . . . 10 д.
в, За игравку у локалу III-ег реда . . . . 5 д.

III.

а, За кајгорану на дан . . . . . 5—10 д.
б, За разне престане и показивање * вештина, дневно . . . . . 10—50 д.
в, За менажерије и музеуме . . . . . 5—15 д.
г, Циркус од престане . . . . . 10—20 д.
д, За забаве „Такса-Такса" т. ј. (певање, свирање и представљање) од вечера . . . . . 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решилаће општински Суд засебно.

V.

Сем овога плаћаће се још половина од горепомнуте таксе у корист прол. српског народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. Абр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дипломчарства:

а) За чишћење дипломе (пиплиџера) без резлике на сиротиње . . . . . 0·20 д.
б) За неуредан пиплиџер . . . . . 0·20 д.
в) За увидан „ . . . . . 0·40 д.
г) За велики увидан пиплиџер у готовини . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење дипломе од два преста 0·20 д.
ђ) За чишћење простог дипломе . . . 0·10 д.
е) За чишћење чувеног од 2 и по метра уједно са пећата . . . . . 0·15 д.
ж) За чишћење чувеног од 2 и по метра уједно са више пећи . . . . . 0·20 д.
з) За плаћене дипломе (пиплиџере) без разлике на сиротиње . . . . . 0·75 д.

II. Прављење пломбира и вулканита:

а) Од кубног метра . . . . . 10— д.
б) Од зуба . . . . . 0·50 д.

III. Пословања:

а) Марка за плаћено за годину дана . . 3— д.
б) Обавезалне изгубљене марке стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за децу . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 555·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . . 998·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . . 1099·32 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·00 д.
б) Мртвачка кола са шпицима са два коња . . . . . 24·00 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·00 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ТОВАРЕТА

За кварове: Саливаџије, Терзијске, Варошки и Врачарске:

1. Од себе и кућне или њиве дувана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од дно или три собе, са кућном или њеве дувана са магазом . . . . . 0·50 д.
3. Од четири или више соба са кућном, од њиве са кућном, од гостионице са кућном без пића . . . . . 1·00 д.

За кварове: Дорћолске и Палилулске:

1. Од собе и кућне, или њиве дувана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од дво или три собе са кућном или њеве дувана са магазом . . . . . 0·40 д.
3. Од четири или више соба са кућном, од њиве са кућном, од гостионице са кућном без пића . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892. године Абр. 9449.

хтео обезбедити за се Хазанеа и Тому Прељубочића; али и то је нетачна: да се у овој његовој радњи огледа слабост и царска владалачка немоћ. А разуме се, у тај час није ни могао предидети последице тиме своје политике, које се убрзо показане. — Видећи његову немоћ, да се мало јачој сили одупре, и заузевзет на северној граници његове царевине, Арбанаси, а углавном се на њих, у него преме и Јакшића се буде, и хоће да се оцене од његовог царства, тражећи од њега: да им постави особите деспоте, а Арбанаси још и од њихове — арбанашке крви! Цар Синиша је и ту немоћан, да се одупре њиховим тежњама, и чини им све оно, што они хоће, само да буду на миру, и да га бар за цара — врховног господара, признају. Он је, доиста, био њихов цар, али без икакве власти, већ само празну титулу носио!...

Таква његова слабост и царска владалачка неспособност није била без утицаја код његових поданика Срба. Синиша је приметио, да је њих изгубио сво љубав и поверење српских еуверодника: па је с тога гледао, да за се што више придобије други многобројнији елемент својих поданика — Грке представљајући им се *као као Грк* и њихов поверка и крв, него као Србин рода Немањића! У свима скоро списи поносима, датим за свога царевања појединим властелама, црквама и манастирима у својој царевини, сруга се потписује: *„Самсон у Христа Бога верни цар и самодржац Никлона* (Грка) *Срба и сав Арбаније, Угрои Палеолог"*[1]. Једва се из далека одаде може видети, да је он био завета порекла Немањићког. („Угрои"). А списи летописи нам, нигде га и не спомињу као *Немањића*, већ само као цара *Синисша Палеолога*!... Тапан владалац, који је само „*мајчинског*" свога имена знао да се до смрти одржи на своме престолу, није био достојан потомак славних Немањића. Цар Синисша-Синиша Палеолог није био поносан и кадар, да напрши онај велики и тежак задатак, које се састо у вучетку свога царевања. И према томе, његова престолница Трнкала није могла бити што и Призрен, и његово царство, није могло бити стожером Душановог царства.

Синиша је у миру проживео четири године. Године 1371. он је испустио своју побожну душу, у престолници своје Трикали[2].

После себе остало је јоеку, царину Томалу, два сина: *Мамона Дуказ*[3], који ће и у царству наследи, и *Стефана*; и једну кћер *Мароницу*, удату за деспота јаљинског, Тому Прељубочића.

(свршиће се)

---

[1] Прег — „Јавор. просвештитељ" г. 860. — Гидонис. Византијски споменици III. 900. Ј. Бошковић и Ј. Јов. „Јов. прег. споменик" II. 142.

[2] По једном списку (Гидонис XVIII. 206.) чини се, да је крунисану Синишићеву кћер звао цар Михаило, који владаше нашом земљом сведоци, а кад он ни и његову успомену — већ *Јелену Јер* по жени деспотици „*кћери деспотици*" — а то је вероватно као прави отац Синишићев, — стоји сасвим крунисан „*Михаило Оедора и Јелене*" Јер по томе ваше ни крунисаној кћери Синишића „*Јелени деспоти*". Ну о свему, ако је бог сравља, имаћемо прилику још коју говорити.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампа радикална штампарија — Уредник Урош Жумаловић

БРОЈ 22. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 „
за страно земље на годину . . . . 9 „

НЕДЕЉА 30. МАЈА 1893.

ПЛАЋА ЈЕ ОПЛАЋЕНА Ф ПР. ДИН. ОД БРОЈА

ИЗДАЈЕ ГРАДСКА ОПШТИНА БЕОГРАДСКА И СЕ ПРОДАЈЕ КОДНОВИНАРА НА УГЛОВИМА

Рукописи не враћају се.

Неплаћена писма не примају се.

ЗАКОН

О варошкој трошарини у Београду

(Од 1884. год. Зб. од. стр. 249.)

Члан 1.

Влада Краљева овлашћује се, да по споразуму с одбором општине београдске може на се узети извршење канализације за одвођење варошког измета, водоводе за снабдевање вароши са добром водом за пиће, сувремено и по здравље најудеснije калдрмисање и осветљење као и све друге радове, који би за здравље становништва у Београду били нужни.

Члан 2.

Краљева влада овлашћује се, да може уступити било целокупно или поједно извршење оних радова једном предузимачу или друштву под условима, који су прописани законом за јавне грађевине.

Члан 3.

У тој цели Краљева влада овлашћује се да може, за рачун општине београдске закључити потребан зајам, но услови овог зајма не могу бити тежи, него што су код управе фондова.

Из ког општина буде сама примила радове, предвиђене чланом 1. овога закона, она може сама и зајам закључити. Али тим, ће време отпочетих радова, а дакле стални зајам не закључи, може се општина до тих миљкуна динара приморана задуживати код банака или страних новчаних завода, на залогу прихода од трошарине, и под условима, под какима ти заводи дају зајмове. Али код се стилан зајам закључи, из њега се има право измирати сваки привремени.

(Измењен и допуњен са 18. Фебруара 1892. год.)

Члан 4.

Као јамство за редовно исплаћивање интереса и амортизације овога дуга, влада се овлашћује, да по споразумљењу с општином београдском путем Краљевог указа а на основу овог законо установи у Београду варошку трошарину (octroi) или плаћање извесне таксе на извесне предмете за потрошњу при њиховом уношењу у варош.

Члан 5.

Ова ће се такса наплаћивати и водити по налозима београдске општине и приход од варошке трошарине не може се употребити ни на какву другу општинску потребу, пре но што се овде означена потреба подмири и пре него што влада на то пристане.

Члан 5 а.

Устројство, одмеравање и тарифа трошарине, права и дужности трошаринских чиновника, поступак у кривицама, казне и правице за жалбе, по аналогији царинских државних уредаба, као и начин подмирења трошкова за све предходне радове, који су потребни за извршење трошаринског уредбена, одређиваће се Краљевим указом, што ће силу закона имати.

(Додат и допуњен са 24. Априла 1885. год. Зб. 43. стр. 233.)

Члан 6.

Кад горе означени радови буду извршени, држава ће их уступити општини, задржавајући себи право надзора, како због одржавања грађевина у добром стању, тако и због тачног плаћања интереса и амортизације на утрошени капитал.

Члан 7.

Влада се овлашћује, да може принудити сваког сопственика непокретног имања, у дотичној општини, да своје имање веже са мрежом канала, водовода и т. д. према усвојеном плану, а ако он то неби хтео урадити, да сама за његов рачун изврши радове, који би по општем плану на њега пали.

Члан 8.

Ако би и друга која варош у Србији потражила, да се на њу примене одредбе овога закона, то ће се, после изјаве збора општинског, моћи учинити Краљевским указом.

Члан 9.

Овај закон ступа у живот, кад га Краљ потпише и кад се обнародује.

У ИМЕ
ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА
АЛЕКСАНДРА I.
по милости божјој и вољи народној
Краља Србије
МИ КРАЉЕВСКИ НАМЕСНИЦИ

На предлог нашег министра финансије, а у договору са Државним Саветом решили смо и решавамо:

Одобрава се општини варошн Београда, да се за грађење зграда за основне школе, за грађење водовода, кеј, планине и канализације, за судељавање у грађењу затвора и за грађење модерне калдрме, може задужити са 10,000.000 динара ефективних.

Услови зајма да буду ови:

а. Интерес и отплата на ефективни капитал не смеју бити већи но што је то одобрено законом о трошарини у Београду од 13 Јуна 1884 год., који у своме 3. члану каже: „Но услови овога зајма не могу бити тежи него што је код Управе Фондова".

б. Да рок отплате не сме бити краћи од 23½ нити дужи од 50 година.

Наш министар финансије нека ово решење изврши.

14. Јуна 1890 год
у Београду.

Јов. Ристић с. р.
К. С. Протић, с. р.
Ј. Бели-Марковић с. р.

Министар унутрашњих
дп М. В. Вујић т. р.

ОБЗНАНА.

До 1. Јануара ове године спојен је велики број кућа са водоводом београдским а међутим је до сада сразмерно врло мали број сопственика тих кућа извршио инсталацију водовода у самој кући и почео воду употребљавати.

Ово неизвршење инсталације водовода у кућама, које су са водоводом већ спојене, штети општинске интересе, те с тога суд општине вар. Београда објављује

грађанству, да ће управа водовода од 1. Августа ове године напајавати воду према члановима 8 и 9. правила за издавање воде, од свију оних кућа, које су до 1. Јануара ове године са водоводом својим безобзирно на то, да ли се вода у кући троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје суд општине вар. Београда основа на члан. 2 и 13. правила за издавање водовода са зградама у Београду и издавање воде из истог водовода, која су прагала добила закону силу решењем Владе Његов. Величанства од 10 Јуна 1892 год. ИБр. 10381 основањем на чл. 6. 7 и 9. зак. о паролиној трошарини у Београду од 13 Јуна 1884 године.

Од суда општине вар. Београда 30 Априла 1893 год. АБр. 2366.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XXV. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

18. Маја. 1893 год.

Председник председник г. Михаило Р. Марковић, од одборних чла. г. г. Н. Х. Поповић, зем Тиса Костић-Сенић, Ж. Константић, Филип Вилотијевић, М. М. Ђорић, Ђ. Ж. Исаић, С. Аврић, К. Петровић, Д. Р. Гајић, Мита Јовановић, Ред. С. Филиповић, Др. Павле Поповић, А. Ј. Одавић, Зл. Јовановић, Р. Дрангосић, Мат. П. Бошњак и Лазар Данковић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 10. Маја 1893 год. и примљен је без измена.

II.

По прочитаву акта истражног судије за нар. Београд, АБр. 2590, 2589, 2467, 2468, 2358, 2427, 2505, 2509, 2522, 2510, 2459, 2268, 2591, 2389, 2359, који се траже уверења о владању и имовном стању женских лица, одбор је једногласно, да су му непознати Спаса Илушковић као кројач, Коста Матејовић пилар и Симеонија Ђ. Косте Митровића, Петар Цветковић, Михаило Марковић и Велимир Митровић, Мајор Ивер Фон Хор, Мајорад Поповић, Адам Исајловић свештеник и Андреја Вељковић млекопија, Драгомир Радивојевић бив. кмет-вођа, Васа Стефановић пилар, Јанко Мојсеев кројач, Мартин Митковић — Грканин и Милан Марјановић свештеник; да су добре владања и доброг имовног стања Стојан Живковић терзија, Благоје Јовановић кафеџија и Фрања Коларска чешљарија; да је Милован Ђорђевић погачар слабог имовног стања, а да му је владање његово непознато; да је Милан Кубуровић, бив. пивалин пољарац крајњег владања и имовног стања непознатог, и да је био осуђиван.

III.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о скромном стању и породичном односу.

По прочитаву тих молби СБр. 7614, 7275, и 7573, одбор је једногласно мишљења, да се суд предложи уверења о имовима молиоца Милоје Јанковића, Алексе Ресимића и Јована Вацића, да тек онда ће им моћи тражена уверења.

IV.

По прочитаву молбе Тасе Јонкопића контролора општинског АБр. 2580, одбор је решио, да се молиоцу Тоси Јонковићу одобри шестонедељно одсуство ради лечења с тим, да му се плата за ово време неће моћи у напред. Одсуство ће му се рачунати од дана, кад га стане употребљавати.

V.

Председник подноси одбору на одобрење списак лица за присутство при исељењима крчмарских дела под истражног судије за срезове врачарски и космајски за ову 1893 год. што је суд општински спремио према решењу одборском од 25. Апр. 1893 год. АБр. 2238.

По прочитаву тога списка лица АБр. 2544 одбор је решио, да ова лица буду присутнима при исељењима крчмарских дела под истражног судије за срезове врачарски и космајски за ову 1893 год. Јона Обрадовић, Павле Целобић, Лаза Лазаревић, Павле Достојевић, Јованом Тодоровић, Душан Марковић, Светозар Милојевић, Давор Јаковлевић, Никола И. Марковић, Сима Лазаревић, Светозар Николић, Јован Ђорђевић, Димар Мишић, Коста Николић, Сима Николић, Тодор Каменовић, Аћим Глигоријевић, Благоје Ајдуковић, Никола Трајковић јевић и Неша Домјановић.

VI.

По прочитаву акта вин. пароплав. управе АБр. 2270, којим се тражи да одбор одреди три лица за кандидате за чланове контролног одбора управе фондова за ову 1893 годину и три лица за кандидате за намешће чланова, — одбор је решио да се господину министру народне привреде предложе ово кандидати за чланове контролног одбора управе фондова г. г. Тодор Ђурић, Таса Спасић и Аћим Одавић трговци, а за намешће г. г. Стева Максимовић бакалин, Младен Стојковић, гвожђар и Младен Калетовић рентијер.

VII.

По предлог грађевинског одељења одбор је решио да се Ђура Николић грађевински надзорник узме у службу општинску уза годишњом платом од две хиљаде шест стотина четрдесет динара, која ће му тећи од дана кад је дужност примио, а издвојати ће му се одређене на име ове сталне плате на дотацију.

VIII.

На предлог грађевинског одељења одбор је решио да се у службу општинску узме Милорад Гајић инжинер са платом од две стотине и четрдесет дин. месечно, с тим да се узета канцеларство грађевина, да ће Гајић ова калкулисања за општинске инжинере.

IX.

На предлог грађевинског одељења одбор је решио да се грађевне плаћане, као нашим „Пролећа“ уступи Јовану Шашићу, према пропозицији условима а по цени од седам динара и седамдесет и по пара од квадр. метра.

X.

Председник износи одбору му умолне предлог старешине одсека Чукаричко-Савског и поручено одређеног повериоштва и уступању места за списак пуштало.

По прочитаву тога предлога и мишљења комисијског СБр. 7619 одбор је решио, да се предлог и мишљење повереништу у свему усвоји и тим, да Мирко Марковић буде дужан платити за ово место на које такође по ово летку сезону седам стотина динара, а Владимир Дмитријевић за друго место и на исто време пет стотина четрдесет динара.

ЦАР СИМЕОН—СИНИША НЕМАЊИЋ

ПАЛЕОЛОГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

НАПИСАО

Радосав Агатоновић

(СА ЈЕДНОМ ЈЕЗИКОПИСНОМ КАРТОМ)

(*Награђена одлуком београдског Друштва словенске књижевности*)

Мотто:

„Грчкијех наши историци ништа неће, но чувају свагда, шћући грчка дела бесједе са ревношћу и тајанство неког ствара“.

Тасић, Арх. Ш. III., стр. 65.

IV.

Цар Симеон - Синиша Немањић — Палеолог. (од 1857—1871. год.)

„Δηλοῦσι οἱ Ἕλληνες τὸ ἔθνος αὐτῶν καὶ βασιλέας καὶ ἀποστόλους τῆς Βουλγάρων καὶ Σερβίας καὶ ἀπὸ τούτου Μιλούτιν, Στέφανον ὁ Πρωτόκλητος“.

Гелцонов XVIII. 291.

(НАСТАВАК)

Синиша је својим „погрчавањем“ навела био задобио љубав својих подданика Грка, те су га сви волели и звали: *„ὁ εὐσεβέστατος βασιλεύς“* — најбогобојнији краљ. Био је побожан, и у додворима својим појединима и манастирима.[1]

— Не мислимо да смо овим потпуно исцрпли све што би се имало и требало рећи о напред истакнутој теми. Али с обзиром на саму важност овога питања, које, како видесмо, дубоко залеже у унутрашње узроке овог раздобља српске снаге одмах после злокобног дана 20. Дец. 1355. год.; а с друге стране пак на врло скромпану грађу историјску о њему како у нашој, тако и у страној историјској литератури, — принуђени смо оставити предмету, да нам касније открије нових споменика, нових докала, који ће у опште на хаотично доба српске прошлости у другој половини XIV. века, а на по се на ово питање, бацити што јасније зраке светлости. Ми ћемо се за сада задовољити и тиме, ако смо успели, да овим нашим својим покушајем на пољу историјске науке унесемо мало и један шламичак светлости у овај колосални храм српске прошлости, и да побудимо дубопштво кајег компетентијег пера, да и на ово питање обрати своје пажње, те да га по могућству боље разсветли.

Можда смо у неким стварима били опширнији, него што би требало; али држимо, да нам се у томе не може строго замерити, пошем нам је жеља била, да оно, до данас код нас врло тамно питање, представимо у што интензивнијој светлости. Јер свака стварница на наше давне прошлости, ма ова била и споредна, често пута решава нам крупне хиперолизе. А какву нам неизмерну корист имамо од тога, знаће најбоље они,

1) Споменик IX. 28—29. Гласник XIII. 254.

XI.

Председник износи одбору на решење стиже о дозволу под којим права ће нападањане таксе на свиње што се од Сиска и Душнока обале воде.

По прочитаној писаници рачуноводства СБр. 3696 по коме није било ни једног заинтересованог за напатницу дозвољ за давање под закуп овога права према решењу одборском од 6 фебруара 1893 год. СБр. 1587 по прочитаној молби Ђорђа А. Тривковића СБр. 5975 којом моли да ово право сем стотина педесет динара годишње и по прочитаној молби друштва за унапређење дунавског и поморског пруга АБр. 1522 да се напатне таксе са дунавске обале не издаје под закуп, — одбор је решио да се молба друштва за унапређење дунавског и поморског пруга одбаци. Да се понуди Ђорђу А. Тривковићу не узима ни да се напатне друга напатница за давање овога права под закуп с тим, да се почне лицитирати од понуђене суме од осам стотина педесет динара према прописаним погодбама и решењу одборском од 8 јануара 1893 год. СБр. 22422.

XII.

По прочитаној молби Николе Петр. Николића бив. општ. чиновника БИ. 1515 да му се из каснје напатнице изда три стотине шесет динара, као награда за склоњање општинских рачуна за 1891 год. — одбор је решио, да се молилац Никола Петр. Николић бив. општ. чиновник одбије од овога тражења, пошто је он овај посао вршио као општински чиновник и као такав имао месечну плату. Сума у шездесет динара, коју је Николић за ове своје конторе у напред узео, да се стави на терет партије будућом одређене за непредвиђене трошкове.

XIII.

Да би се завочети разлоз око водовода и других општинских предузећа могли продужити одбор је, на предлог председника решио, да се општина београдска привремено задужи још са сто хиљада динара на рачун сталнога зајма од 10.000.000 дин. под београдске задруге за међусобно осмаљење и штедњу под истом погодбом, под којом су досадашње позајмице чињене.

XIV.

Одборник г. Коста Петровић примећује, да се када на новог водовода у абаџијској улици ни како не напајају од приватних кућа који је употребљују.

Председник изјављује, да ће наредити комисији, која у пролости траже узроке садашњости и изгледе будућности; који вељу *да историја сриског, добро изучена и разложена у свој својој пролости, може Србима најпрошати узроке њиховога садашњег стања*, и напад, који верују у осветлано начело историјско, да је: **пролост кључ садашњости, а огледало будућности**.....

О Тројчанду, 1892. год.
у Београду.

ПИСАЦ.

ЛИТЕРАТУРА:

Дестунисъ Гаврилъ: — *ІСТОРІКОУ КОМНИНОУ МОНАХОУ КАІ ПРОВОУ МОНАХОУ, περὶ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΔΕΣΠΟΤΩΝ ΤΗΣ ΗΠΕΡΟΥ, καὶ ΤΟΥ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΟΥ ΚΑΙ ΚΟΜΝΗΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΕΑΛΟΥΓΙΜΟΥ.* — Историческое сказа-

XV.

По прочитаној молби Алексе Матића и акта упрте пар. Београд АБр. 2354, којим се преноси у суду, да што пре расправе спор о експропријацији земљишта Алексе Матића у ни-ској улици, — одбор је решио, да суд општинска експропријацију земљишта Алексе Матића према закону и интересима општине, па да о томе извести одбор.

XVI.

На предлог грађевинског одељења АБр. 2140 одбор је решио, да се за потребу поправке чете набаве две пумпе са прибором које одобрава кредит од хиљаду пет стотина динара на терет партије будућом одређене за ванредне набавке за ватрогасну чету.

XVII.

Одборник г. Тиса Капетан-Спасић предложи, да се забрани дувачи у воденим дисю, бисерје и друге отпадаци материјал ако земљиште, те су због тога ауће опасне у погледу опасности због пожара.

Председник изјављује, да ће се о свом питању овај решавати, кад се буде решавало о дувачким електричним и каквим плинитању на воденим

ПРЕГЛЕД
РАДА И ЕКСПЛОАТАЦИЈЕ
Водовода београдског
од 1. до 10. Маја 1893.

Сиски водо.

Мала црпка Водовода „општински бунар", није радила у току овог времена с тога, што наводи: воденици, билбидерски и риписи дављу толико воде, колико је потребно било за 25 јавних часама, који на реконструисаном водоводу посто.е.

Нов Водовод.

Велике црпке Водовода „Беле Воде", даље су за 124 радних часова 15271 м.³ воде. На ложење котлова утрошено 20.086 килограма угља, утрошено је 45 килограма машинског и 39 цилиндар мала. За осветљење машинске зграде утрошено је 10 килограма петролеја.

Утрошак воде.

Од 15271 м.³ добивене воде за тих десет дана, отишло је на 566 потрошача зграде, које грађевине и привремена потрошња 3000, ово м.³
на 15 јавних часама 3063, ово „
на обе клапине општини 270, ово „
на градске осуђенике 8, ово „
на градску посаду 1000, ово „
на воло гробље 300, ово „
на поливање улица 1767, ово „ и
на испирање цеви 5882, ово „

Наплаћена воде.

Од 566 потрошача, дошли на плаћање почев са Новембром пр. год. 76 куће са 946 просторија са 17 локала по нарочитој такси и ове су подлежале основној такси од др. 379, то за потрошњу а 32, то за кирију водомера са правом од 958 ово м.³ воде. Овај број потрошача увећан је у Децембру те године са 78 куће у овима 1208 просторија и 13 локала по нарочитој такси за 459, ово дин. основ. таксе и 33 то динара за кирију водомера са правом на 1358, ово м.³ воде. У Јануару ове године увећан је са 182 куће, 2315 просторија 39 локала са динара 919, 40 основ. таксе и 85, 40 за кирију водомера са правом на 3312, ово м.³ воде. у Фебруару, са 39 куће, 566 просторија, 17 локала са 265, 80 динара основне и 16, 60 таксе за водомери са правом на 788, ово м.³ воде. у Марту, са 55 куће са 672 просторије и 13 локала, са динара 292, 60 основне и 23, 35 таксе за водомер са правом на 885, ово м.³ воде, у Априлу на 46 куће са 514 просторија и 20 локала, са дин. 175, 60 основне и дин. 10, 60 таксе за водомере са правом на 802, ово м.³ воде. За Мај дакле плаћају 476 куће са 6221 просторијом и 119 локала динара 2492, 80

ције Инока Комнина и Инока Прокла о разних деспотах епирских и о тиранић Ѳомѣ Прелубовић Комнинѣ, деспотѣ: ех греческаго превелъ и обяснилъ — Санктпетербургъ, 1858.

Cantacuzeni Joannis — eximperatoris historiarum libri I-IV graece et latine. Curæ Ludovici Schopeni (pars XX y „Corpus scriptorum historiæ byzantinæ. Editio emendatior et copiosior consilio B. G. Niebuhrii C. F. etc...) Bonnæ MDCCCXXXII.

Gregorae Nicephori — Byzantina historia graece et latine, cum annotationibus hicr. Wolfii Car. Ducangii, etc... cura Ludovici Schopeni, vol. I-V. Bonnæ, MDCCCXXIX.

Chalcondyl — Histoire générale des Turks, contenant l'histoire de Chalcondyle, traduite par Blaise de Vigenaire, avec les illustrations du même auteur, et continuée jusqu' en l'an 1612. par Thomas Artus etc. etc... Paris, 1672, I-II

Du Cange domini Caroli du Fresne: — Illyricum, vetus et novum, sive historia regnorum Dalmatiæ, Croatiæ, Slavoniæ, Bosniæ, Serbiæ atque Bulgariæ, etc. etc... Posoni, Typis Hæredum Royerianorum, Anno MDCCXLVI

Pejascevié F. X. — Historia Serviæ seu colloquis XIII. de statu regni et religionis Serviæ ab exordio ad finem, sivè a sæculo VII. ad. XV. Colocæ, 1799.

Pouqueville, F. C. H. L: — Voyage dans la Grèce comprenant la description ancienne et moderne de l'Epire, de l'Illyrie grecque, de la Macédoine Sisaxienne, d'une partie de la Triballie, de la Tessalie, de l'Acarnanie, de l'Etolie ancienne et Epictète. etc. etc. par — t. I—V. — à Paris, MDCCCXXI.

Paganel M. Camille: — Histoire de Scanderbege ou Tirca et Chrétiens au XV. siècle par — Paris, 1855. (Introduction).

Hopf Charles: — Chroniques gréco-romanes, inedites ou peu connues,

основине и 200, за такве за водомере, остатак потрошње у 883, тво м.³ пада на подизање нових грађевина на привременог и друге потрошње које подлеже такси од 0, за динара на 1, 00 м.³.

Позирање цени

У истом добу извршено је следеће позирање цени — напоји водоводне мреже:

1. Маја, од народ. позоришта ка Калимегдану до Душанове улице; 3. Маја, на Марвеном и Палилулском тргу до нар. Болнице, Коларчетове куће и Теразија; 5. Маја, испод нар. Болнице, затим, испод позоришта и на крајњим хидрантима; 6. Маја, испод реалке до Дунава; и 8. Маја, код 3 клуча (железничка) до споменичке улице.

Спојење домова са водоводом.

За време од 10 дана рађено је почев са 3. Мајем а изузев недељу, свега 6 дана. Спојено је 149 кућа. За тај рад ископано је 1400 куретметара рова мотором у колдрми а положено је 1460 метара цеви и набувено и употребљено 150 гривни са вентилом разног калибра. За исто време постављен је 41 водомер.

Под 30. Априлом и 7. Мајем о. г. пријављено је из општинске благајне по 4000, — свега 8000. — динара. Од 1 до 10 Маја закључно водовод је извршио следеће знатније исплате:

Отплатно прошлогод. рачун за јаме за водомере са 2500 — отплатно земљане радове и радове на полагању цеви при спајању кућа са 1500. — дин., исплатило 1 рачун за угаљ са 3534, 95. исплатило 671, 35 дин. За т. материјал, издао 675, 30 динара дневнице за набувавање постављање водомера, чишћење бунара, испитивање цеви, напајну делова од цеви за монтажу водомера, — 78, 80 динара дневнице оно испирања цеви, 58, 80 за разна материјал а остатак употребљен на плату машинског и управног особља за Април ов. год.

СТЕЧАЈ

Суду општинов београдске потребни су два стручна инжињера за грађевинско одељење.

Плата је годишња 2880 — 3600 динара, коју ће одбор општински утврдити.

Првенствено право имају Срби. за тим Словени па остали.

Лица, која желе примити се ове службе, треба да поднесу своје сведоџбе о својој спреми и пракси.

Понуде са документима ваља слати суду опш. Београдске најдаље до 15 Јуна ове год.

Од суда Опш. Београдске ГБр. 1689. 10. Маја 1893 год.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Дрзан 15. Априла 1893. год.
(са стенограф. белешкама)

(наставак)

Благо Нешић — Ја сам дана одређен сам био са другима у комисију да прегледамо зоб, која је набављена била и примљена за општинске коње. Кад смо дошли да извршимо преглед утврдио смо се да је зоб испод сваке критике пошто је било кубре, и сама сирова. Како смо дошли тај лезерант није одмах казнио и чим је зоб донео примила му је комисија састављен је записник Благо Б. и Стојана Пејића и реферисали да се врати. За бих молио г. председника да предузме нужне мере, то да се општини прибави накнада или од лезеранта, који је донео сваки хвиљу зоб или од члановa који су је примили и до убрали да се сваки појединац, пар ће иначе сви да се пошаљу и полицију.

Председник — То је ствар већ у реду и ми имамо учинити све што треба да избегнемо штете, и сачувано општину од сваке штете и злонамерне радње

Сад претварам седницу у конференцију

После конференције.

Председник — Молим вас да чујете овај акт. (Секретар чита акт којим председник општине, чланови суда и кметовски помоћници дају оставке на своја места.)

За вас молим да према овоме акту наложите домети своју одлуку (Чује се: нема шта доцније за решавање)

На добро: онда да останемо стварно на другу седницу а ову данашњу закључујем.

Седница је трајала до 9½ ав ноћи

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

ИЗАШЛА ЈЕ НОВА КЊИГА

АДАМСКО КОЛЕНО

ПРИПОВЕТКА

ДАН. М. ВЕСЕЛИНОВИЋА

Цена 30 пара дин.

Београд

ИЗДАВАЧ
ВЕЉ. ВАЛОЖИЋА

ТАКСЕ
ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савиначки, Теразијски, Варошки и Пристојски:

1. Од собе и кухње или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од свакие са кухњом, од гостионице са кухињом без шпиле . . . . . 1·50 д.

За квартове: Дорћолски и Пећујски:

1. Од собе и кухње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од свакие са кухњом, од гостионице са кухињом без шпиле . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Априла 1892. године АБр. 9449.

publiées avec notes et tables généalogiques, par — Berlin, 1873.

Borchgrave Em.: L'empereur Étienne Douschan de Serbie et la péninsule balcanique au XIV siècle. Bruxelles, 1884.

Orbini-Mavro. — Il Regno de Gli Slavi hoggi corrottemente detti Schiavoni historia. — In Pesaro, MDCI.

Флоринскаго Т.: Южные Славяне и Византія во второй четверти XIV вѣка, выпускъ I и II. С. Петербургъ. 1882.

Л. А.: Археіепископы первой юстиніяны охридская, и ея вліяніе на южныхъ Славянъ, сочиненіе — Москва. 1867. г.

Мајков А.: Историја српскога народа, написао — Српскога превео Ђ. Даничић, друго издање. Београд. 1876. год.

Рајић Јован: Немањићи, преведе са правилно словенскога на српске новине

торије (Нар. библиотека. браће Јовановића) 1—IV. Панчево.

Dr. Rački Franjo: Ocjena starih izvora, za hrvatsku i srbsku povjest srednjega vieka. Ispitaje — Zagreb. 1865.

— Rad ingoslovenske akad. znanosti i umjetnosti kn. 2. 42.

Срећковић П. С: Историја срп. народа, књига II. време краљевства и царства (1159—1367) написао. — Београд, 1888.

— Краљ Дечански. — Београд. 1868.

Рувараи Иларион: О књеву Лазару, расправља архимандрит — Нови Сад. 1887.

— О правом годишњем Душанова краљевања у хронологиском погледу; написао. На ко се оспорава мо на XIX кн. Кња. — Загреб. 1872.

— „Краљице и царице српске", у „Матици" за 1868.

Ковачевић Љ. и Јовановић Љ: Историја срп. народа за средње школе у Краљевини Србији, од — Прва књига II. део — Београд 1891.

Даничић Ђуро — Животи краљева и архиепископа српских. Написао архиепископ Данило, и други. На свијет издао — Загреб. 1866. год.

— Monumenta ragusina Libri reformationum. t. II. — Zagrabiae. 1882.

„Гласник српског ученог друштва" кн. XI. XII. XIII. XVIII, XXVII, XXVII, XXXV. LIII. LXIV, LVII.

— Српска краљ. академија Споменик: III. IX.

Arkiv za povjestnicu ingoslovensku, III. IV. Zagreb, 1854. — и. т. д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Издање Општине Београдске — Српска радикална штампарија — Уредник Урош Кутимановић

БРОЈ 23. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 „
за стране земље на годину . . . . . 9 „

НЕДЕЉА 6. ЈУНА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 ПР. ДИН. ОД РЕДЕ
приносиоци ваља слати уредништви на општинска сед. а чек корреспондентима на уредништ.

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

РАСПИС

Господина Министра унутрашњих дела од 7. Маја 1893 год. Шбр. 5448.

Мој претходник у Марту месецу ове године издао је поверљив распис свима полицијским властима: у коме им је обраћао пажњу на чл. 66 и 72 закона о уређењу Главне Контроле и на тач. 2 правила за извршење истог закона, наводећи: како по тим прописима Главна контрола нема права на непосредне прегледање општинских каса.

Но, како поменути прописи изузимају Главну Контролу само од прегледа општинских, црквених и интересних рачуна а не и од прегледа општинских каса, — то су напори мога претходника, изложени у поменутом распису, неосновани.

Да то стоји тврди и чл. 73 истог закона, који гласи:

„Завредан преглед каса, стварн и материјала државног, и тако исто и оних, који су под надзором државе, може се наредити у свако доба".

Према овоме и тач. 8. чл. 18 о уређењу Главне Контроле, по коме она врши, од ма где за потребно напредне прегледе државних каса, као и оних које стоје под државним надзором то Главна Контрола с' погледом на чл. 1 закона о општинама, има право на непосредно прегледање општинских каса.

Са оних разлога, основаван поменути распис мога претходника од Марта месеца ове године и препоручујем начелству — Управи да се у будуће по оних управља.

О овоме наређењу да се известе срески начелници и општински судови.

(Саопштен суду општинском актом управе нар. Београда од 11. Маја 1893. год. Бр. 7275.)

ОБЗНАНА.

До 1. Јануара ове године снеден је велики број кућа са водоводом београдским а међутим је до сада сравнено мало мали број сопственика тих кућа извршио инсталацију водовода у самој кући и почео воду употребљавати.

Ово незавршене инсталације водовода у кућама, које су са водоводом већ спојене, штета општинске интересе, те с тога суд општине нар. Београда објављује грађанству, да ће управа водовода од 1. Августа ове године наплаћивати воду према члановима 8 и 9. правила за надзирање воде, од стиле оних кућа, које су до 1. Јануара ове године са водоводом спојен безобзира на то, да ли се вода у кући троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје суд општине нар. Београда основа на чл. 2 и 13. правила за безплатне водовода са зградама у Београду и надаваље воде на исто водовода, која су правила добила закону силу решењем Владе Његов. Величанства од 10 Јуна 1892 год. Бр. 10381 основаним на чл. 6. 7 и 9. зак. о варошкој трошарини у Београду од 13 Јуна 1884 године.

Од суда општине нар. Београда 30 Априла 1893 год. АБр. 2366.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XXVI. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

24. Маја. 1893 год.

Председавао председник г. Младен Р. Марковићевић од одборника беху г. г. Никола Х. Поповић, Андреја Ј. Одавић, С. Ј. Анђелић, Рад. Драговић, Милош Трнавац, Фаја Вељковић, Коста Петровић, Мих. Јовановић, Коста Б. Михајловић, Ђорђе Нешковић, Стев. Чађевић, Мат. Јовановић, Др. Н. Поповић, Манојло Марковић, Јован Дамјановић, Милан М. Ђорђ. Мих. П. Вељић, Хр. Марко Т. Јелић, Др. М. Радовановић и М. Кавгаџић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 15 Маја ов. год. и у одлуци КЊБр. 212 учињена је допуна, да се place Алексе Матића несторовано у сеоски са разлози решења одборским но овој стварн и поручено са решењем од 16 Маја 1891 год. Гбр. 715 КЊБр. 176.

II.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд АБр. 2760, 2377, 2630, 2629, 2705, 2631, 2717, којим се тражи уверење о власнству и имовном стању извесних лица, одбор је, изјавио, да су: Павле Дошић и Малан М. Татаревић добрег владања и доброг имовног стања, да је Милоје Богатић бољшевар добрег владања и скромног имовног стања да су му непознати, Димитрије Клеменић ситничар, Јован Кончаревић пекуљар, Светислав Пинић кафеџија мајстори, Милош Марјановић сватовац, и Петар Јрнић ситничар.

III.

Председник изнеси одбору на знање молбе, којим се траже уверења о сиромашном стању.

По прочитању тих молба АБр. 2653, 2834, СБр. 7789, одбор је изјавио, мишљење да се суд претходно увери о имовном стању молилаца, Зорке и Анке Бранићеве, Владимира Ђорђевића и Милене Пајић, на тек онда, да им нада тражено уверење.

IV.

По прочитању молбе Симе Вељковића и Ђорђа Пешића одборника АБр. 2831, Михајла Јанковића одборника АБр. 2832, и Тодора Каменовића кафеџије АБ. 2833, којима тражо одр трајања, да се ослободе дужности присутствовања истог је њихову вршити, као одборнике општинске, а четврти, да се ослободе дужности присутствовања као код истражног судије за варош Београд или код истражног судије за грађанске парнице и комисије — одбор је решио, да се Сима Вељковић, Ђорђе Ж. Пешић и Мих. Јанковић ослобађају, ослобађа дужности присутствовања помбрам на назнака места Марка Барулића мењача Михајла Костића завеш. и Спасу Павла кафеџије под „Павилон"; да се Тодор Каменовић ослобађа дужности присутствовања код истражног судије за варош Београд, а на његово место изабрао је Сретена Димитријевића кав. из Палилуле.

V.

Одборник г. Радивоје Драговић општинац, да општина плаћа прилично рабаџе да на зеленом сеиму продају рибу пиљарци, да они велику нечистоћу производе, на месту, где је за сву ствар надлежна општинска власт а не полицијска.

Председник је одговорио, да ће учинити што треба по овоме општинству.

VI.

Председник изнеси одбору на решење извештај повереништва изабраног у седници од 10 Маја 1893 год АБр. 2424, за преглед попуда за главарину благајника.

По прочитању тог извештаја АБр. 2713 одбор је решио, да главни благајник општине београдске буде Ђорђе Пешић трговац одличан, са годишњом платом од 4000 (четири хиљаде динара),

које ће му се рачунати од дана под лукшетом прави. Господин Нешић биће дужан, да плаћају у 20.000 динарске хиљаде динара, казнени суду.

VII.

Председник изношења одбор, да је у Децембру месецу прошле године, држана лицитација за давање под закуп права на продају дуванa у 1893 год.; да је та лицитација остала на Петру Михајловићу трго. оца, за годишњу цену од 28.000.01. дин.; да је одбор општински у седници својој од 8 Јануара 1893 год. СБр. 22340/93 решио, да се право продаје дувана уступи Петру Михајловићу за изложеварану цену приложено, док изабрато осигурењство не подноси предлог и док одбор по том предлогу не реши на који ће се начин у будуће оно право под закуп давати. На како до сада није за ствар извршитељно решење, нако би дакако било, да се погибље за оно право сада наплаћује и да се по том изменљени погодбени доки лицитације, — то предлаже, да се право на продају дувана уступи Петру Михајловићу за изложеварану цену и према прописаним погодбама.

По саслушању овога и по прочитању изношења рачуноводства СБр. 7021, одбор је решио, да се право продаје дувана у 1893 години уступи Петру Михајловићу трго. оцу, изношеном за цену од двадесет осам хиљада динара и једну пару годишње, према прописаним погодбама СБр. 22243/93, о том, да закупац буде дужан положити прописану кауцију а суд општински да са њиме закључи уговор.

VIII.

По прочитању протокола лицитације СБр. 8026 дивање 19 Маја 1893 год. за давање под закуп кишеља среде на општинским земљиштима, — одбор је одлучио, да се ова лицитација одбаци и друга расписе.

IX.

Председник изношен одбору на решење нет управе нер. Београда, којим се одобрава молби тамничара београдских, да кошаљеро, да ће им се може допустити да у Београду вежају сопствене тамницарски.

По прочитању тог акта АБр. 2826, а оставља правог одбор је изјавио мишљење, да се споменуте тамничарској основа немогућ допустити са тога, што на молби потписане тамничарске подносе никаких доказа, да имају оговорених радња тамничарских и да су доброг имовног стања.

X.

Председник изношења одбор, да му се многа грађани обраћају с молбом, да им се извела регулишу према новом регулационом плану и да се извади експропријација оних дворишта, што под улицу долазе.

По саслушању овога одбор је решио, да одборско изношење подноси одбору нацрт правила за извођење регулације и приноше експропријације заједно са изјављеним о целокупном стању регулационог фонда.

XI.

Председник саслушања одбору, да је изношење по прегледу рачуна тромесечних дотицало своју рад.

По саслушању овога одбор је примио к знању ово изношење и препоручио суду, да ово изношење у погледу од дужности сходно решењу одборском од 19 Априла ов. год. АБр. 2118.

XII.

Одборник г. Соломон Ј. Алкалај предложи, да се новом изабере изношење, које ће у спорозуму са управом тромесечном ревизије поједина оштина тромесечна питања.

Одбор је одлучио, да се ово изношење у идућој седници изабере

XIII.

Председник изношен одбору на решење изношење грађевинског одељења, у коме је изложено, које се улице и каквом каменом поради ово године изношење калдрмисати.

По прочитању тог изношења АБр. 2826 одбор је са свима гласовима против једног решио, да се према свом изношењу поступи и калдрмише у означеним улицама онако широм како се у истом предлаже.

XIV.

По прочитању молбе главног одбора учитељског удружења АБр. 2825 одбор је решио одобрава се, да главни одбор учитељског удружења позиве свештеника пок. Јована Гавриловића у калиманском парку и то на месту, које ће одредити одборник г. Милош Капетановић.

XV.

По прочитању молбе главног одбора учитељског удружења АБ. 2824, којом се тражи, да општина уступи удружењу један од својих плаца за изградње учитељског дома, одбор је решио, усваја се у начелу молба учитељ. удружења. Председник општине и одборници г. г. Никола Х. Поповић и Матх Јовановић да размисле, које би се плац могао овоме удружењу уступити, па да о томе известе одбор.

XVI.

Председник новом одбору на решење молбе Ђорђа Јовановића вазара, којом моли, да му општина београдска плати 900 дин. у злату на салаш Др. Јосиха Панчића, нако би могао исплатити трговине ово лапиша потоц.

По прочитању те молбе, АБр. 2828 одбор је решио, да се Ђорђу Јовановићу вазару изкази из општинске каге денег стотину динара у злату на име трошкова ако лапиша салаша Др. Јосиха Панчића. Ово се има исплатити из уштеда по разним буџетским партијама.

XVII

По прочитању молбе Драгутина Марковића хиперарног таксатора АБр. 2827, којом моли, да му општина да једанаест за сваки 360 дин. ма ако потраје за прегледна решења, по којима су издавати лекови сиротиња београдској по општинским зачуп, — одбор је одлучио, да се о овој молби у идућој седници реши.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Цена хлебу. Од 1. Јануара па до 1. Јуна 1893 год. била је ова цена хлебу у Београду и то: 1. Јануара била је цена 17 пара по килограму, а продавао се хлеб по двадесет пара у тежини од 1180 грама. Од 2. Јануара до 15. Априла о. г. закључно била је цена 19 пара по килограму, а продавао се леб по 20 пара у тежини од 1052. грама. Од 16. Априла до 1. Маја закључно 19 пара по килограму а продавао се леб по 20 пара у тежини од 1053 грама. Од 2. Маја до 1. Јуна закључно 21 пара по килограму а продавао се леб по 20 пара у тежини од 952 грама.

Од 2. Јуна о. г. закључно цена је лебу 20 пара дин. по килограму према решењу суда општинског од 1. Јуна 1893 год. АБр. 2940.

ПРЕГЛЕД
РАДА И ЕКСПЛОАТАЦИЈЕ
Водовода београдског
од 11. до 25. Маја 1893.

Стара Водовод.

И у овој десетини није имало потребе да ради мала мрежа „општински бунар". Изнапа рекострујисаног водовода дошли су довољну количину воде за чесме, на тој мрежи постављене.

Нов Водовод.

Једине прике Водовода „Беле Воде" дале су за 166 радних часова 12478,30 воде. Од материјала утрошено је 15971 килограм уља, 47 килограма машинског 38 килограма цилиндер уља, и 5 килограма петролеја за осветљење машинске зграде.

Утрошак воде.

Приказивање у потрошње прши се по процесу и књиги крајем сваког месеца. С тога и у овој десетини остаје исти број од 666 шестрошача. На њих пада потрошак од 2451,000
по 15 јавних чесама 3000,000
на обе платеље општи. 220
на градске исљешење 6,870
на градску посаду 817,000
на пово гробље 245,000
на заливање улица 1444,720
на осветљење цеви 4291,100

Наплата воде.

У овој десетини, која изобиловаше са празничним паплаћено је од ресталата сиега динара 123,40 а контролоре поред тога обилазиле пошпе пространа и читаве водомере.

Исправке цеви.

13/5 На Калемегдану и крајњи хидранти на дорћолу:

14/5 Од Калемегдана поред Богословије, Савска улица, Савско стопаниште до Топчидерске пијаце, и

20/5 Дорћол и видни канџа.

Спојење домова са водоводом.

За ових 10 дана Управа Водовода извршиле слеза 6 радних дана. За то време спојено је 145 домова. Да се то постиже, исконано је 1467,75 куретметара рова у калдрми, положено је 1593,75 куретметара цева од 3/4, набушена је на 145 места главна цев и употребљено 145 комада гривна са вентилом разног калибра. У исто време постављено је и 64 водомера.

Под 14. Мајем премала је Управа Водовода на ове општинске благајне 4000,00 динара и овом сумом исплаћена текуће радове на спајању домова.

СТЕЧАЈ

Суду општине београдске потребни су два стручна вишијера за грађевинско одељење.

Плата је годишња 2880 — 3600 динара, коју ће одбор општински утврдити.

Правоспешно право имају Срби, из ових Словени на остали.

Лица, која желе примити се ове службе, треба да поднесу своје сведобре о својој спреми и пракси.

Пожуде са документима ваља слати суду општ. Београдске најдаље до 15 Јуна ове године.

Од суда Опш. Београдске ГБр. 1689. 10. Маја 1893 год.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Пошто на државној лицитацији 4. тек. месеца, за давање под закуп, нрава наплате таксе за ношење и ношење меса са обале Савско-дунавске, није био довољан број лицитаната, то ће суд општине београдске држати другу јавну усмену лицитацију на дан 8. Јуна ове год. од 3—6 сахата по подне у канцеларије рачуноводства, за давање овог права под закуп.

Услови и остале погодбе могу се видети у рачуноводству сваког радног дана, а и на сам дан лицитације.

Ко жели ово право под закуп узети, неза одређено дана на лицитацију дође.

Сбр. 8862 — Од суда општине варошн Београда, 5. Јуна 1893 год. у Београду.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Дрвне 19. Априла 1893. год.
(по стенограф. белешкама)

Председник — Пошто има довољног броја одборника, то ће наши да седељате почнемо прошлог састанка (секретар прочита) Прима ли се? (Прима).

Председник — После неуспелених останака, које је управа општинска поднела, на ред је, да се одреди збор на коме ниа да се нанесе требовању на решење питање о повећању или смањењу садашњих представничких општинских кора је било извешено 21. Новембра на њу било извршено по закону тако изложени незавршене мерама спречено, услед чега је Државни Савет цео рад зопштио.

Кад данас хоћете да буде збор? (што пре!) Треба да протекне 10 дана најмање. Најбоље је да буде 2. Маја у недељу (прима се).

Председник — Одавна стоји пет којих појма имаст трави да се избору оиспанчи при једну којих потреби и материјала за лекарлаште и ни би требали да се постарано да изабрено лица која ће и кућта и моја да врши ову дужности најсавесније.

Тома Вешовић — Пошто се у те пособне пареду већином мајстори, и који отпушени, то би било најбоље да упутимо акт управи свима радника занатлија те да она напишаје лица на ла и их тих на изабрено кога треба (чује се: треба и трговца!) За занатлије треба само уредите јер занатлеско-радничи совет не би уместо у списак занатлије и неотпуштелне, који ако фигурирају као мајо занатлије; а ја не трговце могли би сма видети из лицког списка пошто их је, на толико да их ни нима овде изберемо

Ђорђије Јовановић — Ако се у опште зове да траже по свима занатлеске неодборима, онда је најбоље да упутимо ствар трговачко-занатлеском одбору.

Тоша Поповић — Могло би се тражити свима сви пита и ни да одредимо лица

Пеш Тина Колесин-Сокол — Најбоља би била да се избор напрви по стоној пракшаи.

Председник — На доброј среди изласте опит, суд да се нађе лица ни да и ам их предложи. (Прима се).

Сад имо лицитација за чешљене пиџаце (секретар чита).

Тоша Поповић — Господо, уколико сам се умеран о томе, како су тешке лицитације за време прошле управе које је била замештај општине, ја сам видео да је свака лицитација свала по неколе стоје „жутошврљу“. Од нарочитих лицитаната тражене су купције само у готовом новцу, а од других никако! Према томе ја сам за то да се одреди друга лицитација за ову стврх и да се она доследнике рад узме и нова условни прошиву. (Прима се).

Председник — Ви сте чули и знате да је одређена нова комисија која има да прегледа општинске рачуне. Она је одређена у Децембру месецу. Ту су Милисав Милојковић, Јован Коларић и Светозар Вербићевић. Они још постоје и раде. Ја сам добио од управника тровање једни акт који сласи овако: (чита).

Тоша Поповић — Док сам ја чуо ову одлуку одмах дужност прегледала ове тровање, сећам се да сам питао једног чиновника такво нита је поставио управник тровање и који је одмах прегледа и ја сам био довољан. Они податка на комисију чашно се у тој вели да се врши награде. Тровање рачуне прегледао је Јова Хаџи Рам бик, чиновник општ који је био чиновник тровање и за ову комисију није ни било после него је учинен извлаш задатак. На начин како је то управник тровање радио чино, могао би чинити и сад, те узети једног члана из прегледа рачуна ако нам да прегледа. И тај члан не би морао имати 7—8 дневна на дан као ова господа чланови комисије, но мање.

Ђорђије Јовановић — За бих мало да се одреди једна комисија која ће да прегледи ове тровање рачуне и рече, што сам чуо да је од стране неких београдских трговаца чинен злоупотреба у плаћању тровање. С тога бих ја молио да се напрви овај преглед пароште у ком с будућем и т. д. те да се нали какво је потрошил чега бала овде у Београду. Ја ни желим, нам ако буде истина ово што се прича, бако градих злоупотреба у опште.

Милан Вешковић — У дозиру свога што каже Одавић, шком да нађемо да би требало добавити додатак и од напредне српске железнице и од народбродских друштава којем је путем могла и морала доћи роба, јер царинарских књига за споменуте магацине нема за целу 1892 годину, а под овог нема онда се треба користити књигама железничке и народбродских друштава те са њих пошло је чега ушесно у нарок, а после би се можао колико с повесно, и на ново је свега потрошило.

Милан Вешковић — Ја предлажем у ову комисију Мику Вешковића, Одавића и Марка Вешковића (врло добро!)

Ђорђије Мартиновић — А ова седања комисија да се одмах разреши и да подноси извештај (прима се).

Председник — С овим је дакле свршено. Сад дакле, ви знате да ми нисмо имеиили друго код Народне Банке и да рок обнови стиже. И ја ене можам да пазарите ђубре ни остате и дубре нити потписивати који су и преје потписивали меницс? (чује се: нити, нити!)

У прекањем седницама рекли сте да нам се имена за решење молба оних господина, које прикупљају прилоге за пострадале од земљотреса. Мислим ми, дакле, да се то сад реши. Ја знам да је овај крај оно Кулиције, Загорине и Смедеревца доста јако страдао, нуде су исправне исушене, порушене и друге су штете биле. За те страдалнике дакле је ући императ, и за њих и општине треба што год да приложи.

Милан Вешковић — Ја предлажем помоћ од 600 динара.

Тоша Поповић — Господо, ни још не знамо како стојемо с буџетом општинским односно те стварн. Чујем ли, да је ова сума која је одређена из портеје за непредвиђене трошкове, пренесена још у Марту месецу. У осталом општина Београдска учинила је прилично за ову, у истини пажљиву ствар, тако што му је допустила да може конкурс на „Калемегдану“ од чега су јој приход ишли. Према томе ја не мислим да би требало дати 600 динара (чује се: још ти много!)

Ђорђије Јовановић — Кад се добро промисли ва што се ова комиј тражи, онда ће се тешко вити да је 600 динара мало и ја предлажем 1200 динара.

Председник — Ја жели само то да нам кажеш, да је портеја непредвиђених трошкова за ову годину 15 546 дин. а до 1. Априла потрошено је 13 469 дин. На расположиву има дакле још што више од 2000 дин.

Ђорђије Ђуровић — Ја знам да у Београд долазе своја дин лудн из места где бивају земљотреси. Ови ваш могу пристаће, и ми треба да сачувамо за надомо што ће бити на да онда дамо помоћ.

Председник — Места која су страдала од земљотреса, она још страдају, то је истина; али бих ја то и треба да ни уклонимо помоћ што ово Вала знати да ти људи живе под баракама, шаторима итд. Јер су ми домови порушени и Загодини, Смедеревцима, Поповић и др. места изгледају као после бомбардовања тешсема

Сад дакле ће тх пажљиа нерсона трајати, то се не може ни одредн зак ни сви људи да им пратимо у помоћ колико можемо.

Милан Вешковић — Мени је жало још ни брат Гавру што ову ствар тако лако. Господо, сећате се добро шта сам говорио онога дана кад је подношено питање о томе колико треба општина београдска да приложи ни данске добровољца за браћу Руси страдајуће од глади. Ми смо тврдили онда сваке колико смо ваше могли и чим ми се да смо у помоћ богатој Русији, Русији, која је нас свет помагао дан 6000 дин. Гавра сели да чекамо; јер ствар нам још сигнсна! На зар да чекамо да људи са сами пропашту под шаторима, дашчарама, или ведрим небом?!

Ако се у опасан пријашњи набљемо да нађемо у невољи, онда у којема Бемо? Ја сам за помоћ од 2000 дин. нојмање.

А. Одавић — Мени је весма жао што смо у тим приликама то не можемо да предемо и цифру од 2000 динара или да ни свечо протутетн да ни се то да, ја држим да смо сви за то. Да нас зратко време родаднја од нове године и новог кредита, увереи сам да би много више дали; и да бих предложио да се од ово свој остатак, сам како има још иногог времена доспе, морамо се спремити с тим сумом свако с тога што може да нам испадне овог сватчан нерстан случај у коме морамо да чинимо ш дитне. Због тога, ја сам за то, да се дадаље овако мало помоћи одређивати тако што је предмет већи износи и нема се могућности за већу помоћ.

Мени није познато од кожда је зната Београдска која је данашњу у тешњу везу с тим друштвом: да ли постоји какав одвор за прикупљање и расподељивање помоћи свима пострадалима од земљотреса

Мита Јовановић — Немам; али мислим да се помоћ неће давати док нето што се одвор изабере.

А. Одовић — То би требало у истини одмах уредити и знати

Председник — Ви знате да је образовани београдски одвор од господина београдских који сви прилоге пуне. Њему само и ми дати. А где ће се послати — то је ствар овога стварн. У осталом што није образовани у месту одвор то се може никако учинити.

Др. Павле Поповић — Нема се где је више и сигурија загура помоћ пајприча, а то би нагласити. Овако може одвор да дâ где сам није за најпотребнје а ако не и најприје. За то би требало да и ми имамо удела у овоме расподељивању.

Тоша Поповић — Како би било да уметамо данашњу тачку да сви конституције где постоји највећи ружа и да они одреде одвор који ће помоћ давати?

А. Одовић — Ја мислим да би смо могли и од овог одвора да прибавимо обавештење наши мисли овај повод расподељивати: неопходно, ни трошењу општине, или преко неког другог одбора томе се правима изјашњих жеет и лица боље познате.

Милан Божовић — Изгледа да ни стражујемо шта ће бити са наших 600 дин. Небранимо се толико! Пошло се људи добре воље који ће да прикупе тај новац и они ће одговарати за сваки динар који узму. А ради се ни образовању одбора за долазо помоћи. Ми треба само да се изнесе и да претходимо примерам другим општинама у Србији, а како ће се то радити, нека о томе приноси претседник. Немојте да нас друге општини у овоме претекну: немојте да смо на другим местима паваљени и да седе нетакнено.

А. Одовић — Ми би најрад могли знати у шту, како општина жели да се овај повод расподели и нама напади да би то било најпоједноставније учинити кроз нарочите за то образоване одбори.

Вук Тоза Кнежић-Синеж — Ја ни могу да замислим да се ово може радовати без одбора. И због тога не треба да се плашимо.

Председник — Дебата је свршена. Оглављујем да је одобрено 600 дин.

А. Одовић — Познато вам је господо, да смо ми, при изненог времена решили да се водопадна комисија, која је свршила своје послове, узме и да се управа водопада повери управитељу т. Селезнобићу и тако је чини ни сад и било. Премда изметуте општинска управа има бројла је опет водопадну комисију чији чланови и данас примају плату. Молио бих да се изиђи и да се да обавештење о томе и сада ћу имати што имао да кажем.

Председник — Примам то и знаћу и дају обавештење.

Тоша Поповић — Трошаринска тарифа оптерећа је тешко један део наших грађана, да сад реком пролазиду. Зато је општина београдска дозволила да се на пијаци продаје ружно воће на кола и радна брашнарница.

О томе питању има један извештај пред председништвом, који није узет у поступак и ја бих молио да се донесе решење да се укине та продаја робе на пијаци јер ако се не укине, онда ће нам по дућанима пропасти. Ја предлажем да се образује једна комисија која ће радити да се спирање тапа у неколико и да се сви дућани забрани продаја на пијаци, јер је то на штету осталих бокалеског.

Председник — По овом питању које је Неши поверено, по томе питању биће је расправа и ми сад немогомо шта да решимо док не добимо што је било решено. Зато то пиши и расписаћу вам.

Радомир Јовановић — Предлажу Божићом ово места или да се о њему говори у идућој седници.

А. Одовић — Кад је одређена комисија за преглед трошаринских закона, одређена су тројица, и ја мислим да није добро изабрати још двојицу и да тројица могу радити. И за то предлажем још и Бошу Нешића и чича Илију Хаџи Поповића (И. Х. П.: не могу!) (чича Јоцу Гаџа Вранић, Пречу од Гаџа и Пешић)

Председник — Закључујем данашњи састанак. Сврши у 9 часова по подне.

НАРЕДБА.

Стварајући се о интересима општине београдске и о тачном примењању њених прихода, законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда, на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438. чл. 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890 год. Абр. 839, и 11 Јуна 1892. Абр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

наређује

Да сваки онај који прена потпуштој народи Управе вар. Београда од исте добије дозволу за давање балова, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду који је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу какво страно лице које представе и друго томе подобно, а не унери се да је дотично лице пред дозволе добијене од управе вароши Београда и општини таксу платило, биће он одговорам општини на исплаћену таксу.

ТАКСЕ

ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

а, За спирање лупи, пристава по кавеанима, баштама и т. д. од концерта до . . . 3 д.
б, За спирање са писаћем позитиве од 1 концерта . . . . . 5 д.
в, За спирање женског оркестра (дамеканцо) . . . . . 20 д.

II.

а, За играчку у дворану I-ог реда . . . . 15 д.
б, За играчку у дворану II-ог реда . . . . 10 д.
в, За играчку у дворану III-ег реда . . . . 5 д.

III.

а, За пајсрамску на дан . . . . . 5—10 д.
б, За ране преставе и позоришне комедије, дневно . . . . . 10—50 д.
в, За позоришне и музичке . . . . . 5—15 д.
г, Циркус од преставе . . . . . 10—20 д.
д, За забаве „Тинго-Тинго“ т. ј. (пе-

пање, спирање и представљање) од вечера . . . . . 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решавање општинског Суд засебно.

V.

Сви онаки нападавајуће се јави половина од горенаведене таксе у корист крај. српског народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. АБр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дилиџанстан:

а) За чишћење дилиџана (кајџарда) без разлике на спретне . . . . . 0·20 д.
б) За вешање кајџарда . . . . . 0·20 д.
в) За улицу „ „ . . . . . 0·40 д.
г) За вешање улице шпарерда у гостионици . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење дилиџана од дна спрати 0·20 д.
ђ) За чишћење простог дилиџана . . . 0·10 д.
е) За чишћење чушкова од 2 и по метра уједно са поклом . . . . . 0·15 д.
ж) За чишћење чушкова од 2 и по метра уједно са шипе поћи . . . . . 0·20 д.
з) За пајсне дилиџана (кајџарда) без разлике на спретне . . . . . 0·75 д.

II. Пресовање помидора и пушпина:

а) Од кубног метра . . . . . 10— д.
б) Од кила . . . . . 0·50 д.

III. Пастарина:

а) Марва за напше за годину дана . . 3— д.
б) Обикалање шугавање коже стоје . . 1— д.

IV. Трговарина.

а) Гроб за лету . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 555·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . 999·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . 1099·32 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·00 д.
б) Мртвачка кола са кабеленом са два коња . . . . . 24·00 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·00 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУКЕТА

За кварторе: Сапунџије, Терзијске, Варошке и Врачарске:

1. Од собе и кухиње или њиког дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или њиког дућана са магазом . . . . . 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавана са кухињом, од гостионице са кухињом без ситаје . . . . . 1·50 д.

За кварторе: Дорћолске и Палилулске:

1. Од собе и кухиње, или њиког дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или њиког дућана са магазом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавана са кухињом, од гостионице са кухињом без ситаје . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892. године АБр. 8449.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска. Штампа радионица штампарија. Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 24. ГОД. XV.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 „
за стране земље на годину . . . . 9 „

НЕДЕЉА 13. ЈУНА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 НР. ДИН. ОД ВРСТЕ
Претплату плаћа сваки уредником на књижевни суд а сви кореспонденције на уредника
Рукописи не враћају се
Неплаћена писма не примају се.

ОБЈАВА.

До 1. Јануара ове године своје је велики број кућа са водоводом београдским а међутим је до сада сразмерно врло мали број сопственика тих кућа извршио инсталацију водовода у самој кући и почео воду употребљавати.

Ово незавршене инсталације водовода у кућама, које су са водоводом већ спојене, штети општинске интересе, те с тога суд општине вар. Београда објављује грађанству, да ће управа водовода од 1. Августа ове године наплаћивати воду према члановима 8 и 9. правила за надзирање воде, од сваје оних кућа, које су до 1. Јануара ове године са водоводом спојен безобзира на то, да ли се вода у кући троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје суд општине вар. Београда оснива на чл. 2 и 13. правила за вешавање водовода са зградама у Београду и издавање воде из истог водовода, која су правила добила законску силу решењем Ваше Његов. Величанства од 10 Јуна 1892 год. ШБр. 10381 основаним на чл. 6, 7 и 9. зак. о варошкој трошарини у Београду од 13 Јуна 1884 године.

Од суда општине вар. Београда 30 Априла 1893 год. АБр. 2366.

ОБЈАВА.

Према паређењу ове команде од 3. Априла тек. год. Бр. 2300. одштампаном у 79, 80 и 81 броју српских војничких новина, није се ни половина обвезника јавио своју команди ради сравњења, давања и одузимања билета војничких.

Стога се позива позивају сви они обвезници из вароши београда редовне, I и II позива народне војске, који досадања нису, да се од дана изласка ове објаве па до 25 овог месеца јаве своје команди ради сравњења, давања и одузимања војничких билета. Који се до означеног дана своје команди не јаве биће доцније најстрожије кажњени, и изговор о недолазку неће се примати никакав.

КБр. 3744
8. Јуна 1893 год
Београд.

Из канцеларије VII пук. окр. команде.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XXVII. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
20. Маја. 1893 год.

Председник председ. г. Младен Г. Марковић
Одборници: С. Ј. Аврић, Рад. Дротовић, Милош Трнавац, Коста Петровић, Динар Радовић, Гаврило Брећић, Сима Вељковић, зам. Тоша Кнежев-Сабић, Рад. С. Филиповић, М. Калентовић, М. Вељковић, Др. Марко Т. Лазо, Ђ. Димитријевић, Љуб. Зоговић, Мих. Јовановић, Андреја Ј. Одавић и Милутин Марковић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 24. Маја 1893 год. и усвојене су ове изјаве и допуне: У одлуци КЊБр. 226, да је г. С. Аврић одборник питао, да ли ће старо повереништво продужити свој рад и није тражио, да се ново бира

У одлуци КЊБр. 229, да се решење о молби учитељског удружења за плац за подизање учитељског дома односи и на молбу лекарског друштва, да се и њему уступе плац за подизање лекарског дома.

II.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 2904. 2846, 2811, 2879, 2900, 2902, 2903, 2901, 2905, 2858. 2812. и акта управе вар. Београда АБр. 2895, којим се тражи увеђење у посједу и имовном стању иманих лица. одбор је изјавио, да је Наталија Б. Поповић пристаташка хрђавог владања јер је била осуђивана, и доброг имовног стања Милан Марковић зав. Ђорђе Стојадиновић пензионер, Коста Д. Јездић адвокат, Јован Јуришић хотељ. Настас Дикић зав.; да су му неповољна Живко Ђорђевић чиновник, Светислав Марјановић тргс. помоћник, Сима Малешевић без занимања, Живко Милетић келнер и Перо Миленковић (Митковић) из Београда.

III.

По прочитању извештаја повереништва изабратог у седници одборској од 19. Маја о. г. ВБр. 1646, за преглед општ. рачуна за време проневерења ове године, одбор је решио, да се овај извештај у свему прими с тим, да суд општински учини, да се исправе све неправилности у њему споменуте пао и да се стара, да се више не дешавају.

IV.

Председник изнеси одбору на решење извештај повереништва изабратог у седници одборској од 10 Маја од АБр. 2695 ради прочитања питања о одборницима, што овоју уредбена дужност на дан 6 Априла о. г.

По прочитану тога извештаја АБр. 2695, одбор је решио, да се исти у свему прими и да се напомене тужу у дужности и одборнице г. г. Милоју Вељковић, Милан Петровић, Мих. Шевић, Мишу Петровић, Илију Ђорђевић, Јована Христић, Михајло М. Ђорђевић и Светозар Ристић.

V.

Председник изнеси одбор, да одборско повереништво изабрато у седници од 19. Септембра 1892 год. ГБр. 2071. ради одређивања ове у дупловиј улици још није свој рад довршило

По саслушању овога одбор је решио, да се повереништво изнове да поверена му залатак изврши и одбору поднесе извештај.

VI.

На предлог грађевинског одељења ГБр 1597 одбор је решио, да се калдрма у нарпградској улици и на раскрсници код Коларца одреди, одобри за то предрт од две хиљаде четири стотина двадесет и један динар.

VII.

По прочитаној молби АБр 2888 одбор је одобрио двадесето дневно одсуство Крсти Срећковићу општинском комунару, које ће му се почетак од дана, кад га стане употребљавати.

VIII.

Председник изнеси одбору на решење молбу управе, дунавског лађа јекача за повећану месечну прилику неодложних прекрелно ватрених трка у Београду.

По прочитаној те молби АБр. 2753 одбор је решио, да се молу јекача не може за сада дати повећана месечна прилика с тога што је партија за непредвиђене трошкове већ исцрпена. Но доцније, кад се буде одобрила већа сума за непредвиђене трошкове, одбор ће према вишегодишњим приликама донети решење о овој ствари.

IX.

Пошто је партија за непредвиђене непредвиђене трошкове исцрпена а међу тим се сваки час

појављују потребе за које нема буџетом одобрених сума, то је на предлог Председника одбор решио, да се све уштеде по разним буџетским партијама стекљају у партију на напредне и непредвиђене трошкове и тим, да се имају од дрва. Савета одобрења за ову измену у буџету општинском за 1893 год.

X.

По прочитању молбе Драгутина Марковића хоспорног таксатора АБр 2827 одбор је после пошченичног гласања са 8 гласова против 6. (који су били за 15ф дне. петорица њих гласали) решио, да се молиоцу Драгутину Марковићу плаћа из општинске касе а не из партије буџетом одређене за набавку лекова дневнице за овакав дне стотине динара. као хоспор за преседање рецепата по којима се издају лекови сиротиње београдској на општински рачун.

XXVIII. РЕДОВАН САСТАНАК
5. Јуна 1893. год.

Председник председник г. Михаило Р. Марковић од одборника беше г. г. Никола Х. Поповић, Др. М. Радовановић, С. Ј. Јарајлја, Мат. Јовановић, М. Константиновић, Др. Марко Лазо, Ф. Васкидовић, Сима П. Ристић, М. М. Ђорђевић, Р. Дрговић, Мих. Ј. Марковић, Коста Б. Михајловић, Јов. Зеровић, М. Јанковић, П. Зуровић, М. Вељковић, Мих. Д. Бошковић, Др. П. Поповић, Д. Р. Рајић, Ђ. С. Николајевић, В. М. Тодоровић, Анђр. Ј. Одавић, Милош Трнковић, М. О. Петровић, Таса Калетин-Спасић, Луб. Јовановић и Гав. Ђурић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 30. Маја ове године и у слуџи КЊиж. 734 учињена је измена, да се неправилности наложено у извештају о прегледу општ. рачуна извади помоћу општ. правосветилника.

II.

Одборник г. Мијаило Д. Бошковић саопштава, да се извесне улице кадрмину земљом и не поспе, па вели, да би то требало одређено.

Председник је одређено, да ће овакав рад обуставити и извадети које је крив за то.

III.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд АБр. 2975, 2958, 2943, 2944, 2942-2974, 2973, 2972 и акта прекотеченог суда вра, гуревачког АБр. 2915, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изрешио, да је Стојан Николић шпедитер, доброг владања и доброг имовног стања, да су Ђорђе Кајановић слушитељ и Марко Зорић лађар, доброг владања и сиротног имовног стања; да су поменути Арса Николић кувар, Соломон М. Алкалајо, Стапко Михајловић занатлије, Павлић Ђорђевић казао слушарски, Вела Вујовић кафеција и Јован Димитријевић касапин.

Овај последњи с'тога, што их нема довољна под тим именом и занимањем.

IV.

Председник износи одбору на мишљење молбе које се траже уверења о сиротном стању.

По прочитању тих молби СБр. 8449, 8434, 8693, 8735, 8788, одбор је изрешио мишљење, да се сва предложено уверења о имовном стању молилаца Христине Цветковић, Перке Стојановић, Марије Младеновић, Милене Симић и Гавре Михајловића на тек опала да им нала тражена уверења.

V.

Одборник г. Анђин Одавић замера председнику, што је прешао молбе у слуџу Јована Бешлића за конкурисање статистичара, кад је он пријављивао неповерена динамици општин.

упрети и кгитирање противу не доказано јасно доказе да се не слаже са радом њиме.

Председник је одговорио, да је Бешлића примио у слуџу с'тога, што је њему статистичке послу у општини београдској мировитије, по да Бешлић не може остати у слуџи општинској зато, што му Министарство финансије то не допушта.

VI.

По прочитању молбе Сердина Дабића лебара од. СБр 8595, којом моли да му се нали уверење потребно за добијање прекорелног зајма код Управе Фондова, — одбор је одлучио, да молилац подноси извод из интабулационих књига и да подноси доказе да је му имање баш у опасности као прекорелни зајам не добије;

VII.

По прочитању молбе Др Зворе Јована Јовановића одбор је решио, да се доктору Звоју Јовану Јовановићу одређено отсуство од 4 Јуна за 40 броја истог месеца с'тен, да га у дужности заступа др. Едуард Мехел.

VIII. 249

По прочитању молбе Косте Др. Радића трг. којом моли, да га одбор општински ослободи од дужности присутног као дужности члана одбора прво се. Александра Невског, — одбор је решио, да се молиоци одбије од тражена пошто као члан одбора прво се. Александра Невског неће имати много посла све докле, док се црква не сазида.

IX.

По прочитању протокола лицитације Гбр. 2057 дражне 27. Маја за израду стаза — парка на Теразијама поспиране песком и политаће вичног камена, одбор је решио, да се израда стаза — парка на Теразијама уступи Ђорђу Бероњу, ова, по цене и тол: за насипање песком и планирање земље по једни динар и пет и по пара од метра и за полагање вичног камена по тридесет и пет и по пара од метра.

X.

По прочитању протокола лицитације Гбр. 2053, дражне 28. Маја о. г. за израдње каларне и слагање песка и камена преко Теразија од дворета до аустријотске улице уступи Стојану Анастасијевићу по десет пара динарски од квадратног метра; одношење земље у исто улице и одношење исте у споменичку улицу Пашти Мајсторовићу по један динар и двадесет и пет пара од једног кубног метра; прегрес каларне (израда каларне од старог камена) Стојану Анастасијевићу по шездесет и једну и по пару од једног квадратног метра.

XI.

По прочитању протокола лицитације Гбр. 2054 дражне 28. Маја ове године за израдње каларне и скуелане песка на расарешом зид Коларца; Гбр. 2052. дражне 28. Маја ове год. за отношење земље на истом месту и одношење исте у споменичку улицу; Гбр. 2055 дражне 28. Маја ове године за грађење каларне на истом месту, — одбор је решио, да се каларне каларне и скуелане песка на расарешом зид Коларца уступи Петру Димитријевићу по десет и по пара дин. од једног квадратног метра. за отношење земље на истом месту и одношење исте у споменичку улицу, Пашти Мајсторовићу по један динар и тридесет и седам пара дин. од једног кубног метра; израда каларне од старог камена на истом месту Петру Димитријевићу по четрдесет осам и три четвртине пара дин. од квадратног метара.

XII.

Председник износи одбору на решење извештај поверенштва о генералном пројекту за канализацију Београда.

По прочитању тога извештаја АБр. 10325/92 год. одбор одлучио, да се о овоме предмету у најбољој седници реши.

XIII.

На предлог грађевинског одељења ГБр. 2024 одбор је решио, да се узме у службу општинску за инжењера г. Милан Ђ. Обрадовић са месечном платом од 200 дин. за шест месеци пробног рада и ако Министарство Грађевина нађе да прима поднетим сведочбама има квалификације за општ. инжењера.

XIV.

Председник саопштава одбору, да ће Његово Величанство Краљ сутра 4. Јуна ове године у 11 часова пре подне отворити Народну скупштину и положити заклетву на устав.

И престављене општинске београдске посланици су, да овом свечаном чину присуствују

По саслушању овога одбор је решио, да овоме чину присуствују са председником општине и сви одборници: Михајло Јанковић, Милутин Марковић, А. Шиток, Ј. Зуровић, М. Јовановић, Др. М. Т. Лека, Р. Дрговић, К. Б. Михајловић, Пон Таса Калетин-Спасић, А. Одавић и Мих. Д. Бошковић, пошто због тесноће не може цео одбор присуствовати.

XXIX. ВАНРЕДАН САСТАНАК
6. Јуна 1893. год.

Председник председник г. Михаило Р. Марковић, од одборника беше г. г. Никола Х. Поповић, Мих. П. Вацић, Ђ. Димитријевић, Р. Дрговић, М. М. Ђорђевић, Ђорђе Нарандић, А. Шиток, Данар Радовић, Милош Трнковић, Јован Зуровић, Коста Петровић, Сим. П. Ристић, М. М. Ђорђевић, Коста Јовановић, Мих. Ј. Марковић, Луб. Јовановић, Ђ. С. Николајевић, М. Јанковић, Косе Д. Гавазовић, Мат. Јовановић, Др. Марко Т. Лека, Данар Данковић, М. Вељковић, Сима Вељковић и Андрија Ј. Одавић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 3. Јуна ове године и примљен је без измена.

II.

Председник износи одбору на решење извештај поверенштва за преглед генералног пројекта за канализацију Београда, које је изменило штампане у посебни књижице према решењу одборском од 2. Октобра 1892 год.

По прочитању тога извештаја АБр. 10325/92 год. одбор је решио,

1.) да се оба генерална пројекта за канализацију Београда, како онај од г. Хобрехта, тако и онај од г. Сиромаха, прима и пошаље при изради детаљног пројекта.

2.) да се израда детаљног пројекта повери грађевинском одељењу општине београдске и да се то одељење овласти, да тога ради може ангажовати за тај посао потребни лица, од којих је бар један већ радио практично на изградњи канализације.

3.) да се пројектовани детаљног пројекта израђујући програм који је у њиној изложени извештају комисије поднети, и написана саветство савета, које су ним пре почетка опог рада изискати

4.) да се израда тога пројекта још ове године приступи.

5.) да се грађевинском одељењу стави на расположење сума од 30.000 динара за израду

детаљног пројекта, као и за предходне радове, који ће бити потребни ради израде детаљног пројекта, као суми која је преостала од одобрене године за те радове.

6) За грађевинско одељење израде тачан ви јеверски план за само напријед напоменуте радове за годину, и да се тај елаборат заједно с детаљним пројектом и извештајем о свима предходним радовима, који су потребни биле ради израде детаљна пројекта поднесу одбору београдске општине до краја Фебруара месеца идуће 1894. године.

О томе, коме ће се напријед хоголисана послови, да ли по предлогу интересената — грађевинском одељењу општине београдске или другоме предлогу, — да се доцније рашава. Да се преко тачки 3. овог решења умоли Светозар Симић, да нам своје мишљење о томе, да ли је сходно да се нечистоће скидају и у Сави и у Дунав или је боље само у Дунав.

III.

По прочитању протокола инвентије, држане 3. Јуна ове године Сбр. 8919 по дневне под којим решења трпе за општинску текстилну, одбор је решио, да се конске траве у мајом калеметингу које под именом Аранђел Ж. Hoshy за три стотине шездесет динара и двадесет пара; конопе траве у општинској ратарској Радовану Антићу за двадесет динара; конопе траве у новом селу Падине Ђурђевићу за шездесет и један динар и четрдесет пара; конопа трава под врше Куприје Ђорђу С. Јовановићу за сто седамдесет и два динара и конопе траве у старом гробљу Стевану Н. Петровићу за сто двадесет динара.

IV

Председник општинска одбору, да је суд општинни решењем својим од 1. Јуна 1893. Абр. 29.0 одредио цену хлебу за пеку полозину ме сеца Јуна од двадесет пеки динарских по ни лограму.

Одбор је примио к знању ово решење судско

V

На предлог грађевинског одељења општине београдске Сбр. 2059 и 1098, одбор је решио, да се у општинској ремизи сагради нужник за Кнежевићеву пумпу поднетом нацрту и потребно одобрав за то кредит од хиљаду и осам стотина динара; да се грађевно шкорпа на терашијама према позиву чесме устуни Косте С. Миловановићу за хиљаду и двадесет динара, према одређеним потребним и подметом нацрту.

Обо шчере до се стане на терет партије буџетом одређене за одржавање свих општинских зграда.

VI

На предлог грађевинског одељења Сбр 2168, одбор је решио, да се набави потребна количина шпичног камена за оправу ове године на Теразијама од Анте Алексића по шест динара од једног метра дужине према његовој понуди од 5 Јуна 1893 год.

VII

По прочитању акта београдског пивског друштва Абр. 2602, који се односи општина обустављена, да поваља једног или више представника сходно ће сачинити отварање споменутог пивоварског Ивану Ф. Гундулићу у Дубровнику, — одбор је решио, да овој замољеници у Дубровник шину присуствује од стране општине београдске г. Милован Р. Марковић, председник. Трошак ће му се према поднетом рачуну исплатити из каше општинске и из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове. За ово наложиће одговарајућа да ће у дужности председничког заступа члан суда г. Јован Антонијевић.

СТЕЧАЈ

Суду општине београдске потребни су два стручна књижевца за грађевинско одељење.

Плата је годишња 2880 — 3600 динара, коју ће одбор општински утврдити.

Пречистено право имају Срби, за тим Словени па остали.

Дећа, која желе примити се ове службе, треба да поднесу своје сведобе о својој спреми и пракси.

Попуде са документима ваља слати суду опш Београдске најдаље до 15 Јуна ове године.

Од суда Опш. Београдске Гбр. 1689. 10. Маја 1893 год.

РАЗНО

Хотел „Волдорф" у Ну-Јорку. — Тај хотел изазива данас прво место с погледом на техничка уређења.

За кретање стоје машинских апарата, којима се тај хотел служи, употребљена је парна снага од 2000 коња, сем тога примењена су парочити парни котлови за парно грејање, у колико за то грејање не стиже она пара, која из парних машина излази већ као употребљена. —

Парних машина у том хотелу има свега 16, парних котлова има 4, и све то лежи испод тротоара тога хотела.

На прво месту та парна снага служи за производење електричне светлости за тај хотел и то за 10.000 сијалица (за парои Београд пројектовано је снага 1000 сијалица); 4 парне машине са по 250 коњски снага врше само тај задатак.

Вода у парошком водоводу на том месту где се хотел налази, нема довољно притиска те да би се могла попети до на највишу тачку у хотелу. Томо зау да доспеле Хотел Волдорф има своје сопствене врше (39 во броју). Ове пумпе снабде вају хотел са маленом количином од 6000 до 7000 кубик метара на 24 сата (Београд данас у највећој мери троши до 3000 кубик метара за 24 сата).

Та вода се троши на парочиту периодицу, лебдрицу, плавену хотела, на перање кабета, за фабрикацију леда, за пењање парних котлова и т. д.

Хотел одржава парочиту фабрику леда (за своју цељ) и израђује дневно до 18 тона (18 000 килограма) леда.

У том одељу хотела производе се на прво месту чист лед за пуће и кондуре, тројеварице и т. д. затим тај одељак служи за хлађење свију простора хотелских и ова пријема, коју тај хотел пред пут износи преко је цењена у Ну-Јорку, где је цена топлоти врло јака.

Вентилација у том хотелу извршена је и њу извршују четири највећа вентилатора.

Даље у томе хотелу постоје пнеуматска пошта (преносе писма и пакета кроз цеви разређеним ваздухом у тим цевима). За кретање тога пнеуматског апарата служи парна машина од 10 коњске снаге. Испод кровна тог хотела налазе се колосална по грејућа са свима могућим најновијим система ма машинама за прање рубља (Колиндаро, Роле, машине за „остање" итд. итд.) и све те машине покреће парочита парна машина од 100 коњских снага.

Сува кола је на све те техничке инсталације у том хотелу утрошена сумоа до пола милијуна долара (од прилике 2 и по милијуна динара).

За правилну функцију тог техничког апарата у том хотелу одговарају: један главни инжинер, два инжинерска помоћника и 32 (тридесет два) машиниста, ложача и т. д.

О дневном рачуну која се благостарају госту тога хотела на исплату подноси, о томе извештај: „хајцшних новина" ништа не вели.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Држан 25. Априла 1893. год.

(по стенограф. белешкама)

Председник — Има довољан број одборника за решавање. Можи нас да чујете записник прошлог састанка.

Секретар чита:

Председник — Има ли ко што да примети на записник (Нема) Усвајате ли записник. (Усваја се).

Изволите чути извештај комисије ради одређивања осе у правцу улице.

Секретар прочита:

М. Константиновић — Има ли ту и општинског инжињера? Где је он? (Председник: Ту је; тб је г. Кнјковић.) Ја мислим да ми нојвено да прикажемо овај извештај, па да га испитамо г. Министру Грађевине да видимо хоће ли га и он усвојити (Бела).

Сад имамо једну молбу за скупство.

Секретар прочита молбу тропанарског чиновника Вељка Недељковића.

Председник — Он има своју недолазак, потребу за скупство. Ја мислим да му одобримо. (Одобрава се).

Секретар чита протокол инвентије за инсталацију водовода у новој основној школи на Дорћолу.

Председник — Може ли се одобрити? Било је ваше конкуренција, ви су она ? дали најмање и најповољније цене. (Одобрава се).

М. Константиновић — То је испод предрачунске цене и нема остаке како је трајено. Само бих ја имао једну примедбу да учиним, а то је ако, кад расписивало техничка питања да ово узме буде или један од општинских инжињера или управник инжињерског одељења. Нека пут мо лежо тражите од г. председника важних обштина и он ће вожо да вс да, и онда је сигурнодо код овде нема ни једног из инжињерског одељења. На пр. да узмемо сад одељ. Неће бити да је бен основа основна пружна улица, мора бити да је нам регулисани правци та ако опиј дан на је неким новолом имало да је та улица спомиђена. Сад, кад се узме ова улица основом мако бити да је требала да се пробија, али кад се уме у зеи с остаке ули цом можда треба да остане врез. С тога ми се од распитивају техничка питања, овде треба да буде или управник грађевинског одељења или један од наших чиновника, да нам даје обавештења

Председник — Добро; наредићу да то у будуће буде увек, кад ма ко решењу пала техничка страна. —

Одлучена ова ствар и опор против Милана Јовановића бив. општинског пандитара и свих му Малухана. Треба да се напрше хонтени записи, па како је општински одбор решио да се остави дуноповође бив. правоваспитачицу који је вастуно општину, молим да одбор сад за овај случај одреди новог правоваспитача.

Мило Божић — Колико је општина до сад плаћала правоваспитачима?

Председник — 4000 динара по буџету.

Мика Вончић — За опште ствари?

Председник — За све општинске послове прав-не природе.

Мика Вончић — Ја бих желио да општина сада узме два одвјетника да ми полеле тих 4000 динара; један од њих да реди судске послове а други ове послове које општина има са општинским имања, ради тргошења, убиштавања и т. д.

Председник — Добро. Како ви желите тако ће бити.

Н. Х. Поповић — Али ако за адвоката узмемо овог, који је до сад био онда да му не дирамо плату, а ако се он не одрече, онда можемо говорите о овом предлогу.

Председник — Ми имамо потребу од два адвоката, јер често питања на којима треба имати радити то што је до сад рађено. Свакако, сад за овај случај, могли би узети нашег стално адвоката па ћемо после видети шта ћемо?

Ј. Филиповић — Нема шта г. председниче каже да ли г. адвокат који је до сада радио моје успешно да оправља и судове и друге послове. Ако може онда да узмемо само једног и то онај који је био и који, јер мислио да је био добар човек, а ако не може онда да поделимо посао на двојицу.

Председник — Г. Николић зна је ли био, он је свршио све, нарочито оне ствари које су биле да се расправљају код судова. Сад нарочито има и застарих послова. Међу тим далеко нам и нови послови неподам регулисања варошн па ћемо морати да повећамо и број адвоката, било да узмемо нарочитог адвоката за једну извесну врсту послова или да ми поделимо све послове. Ја мислим да и то питање о регулисању да се њиме у одбор проз кратко време и да озбиљно радити; а без правног дела које ће те ствари да ради не можемо ништа учинити.

Мика Вончић — Је ли тај правозаступник и чиновник сме општине или само утврд рада и жене послове.

Председник — Он поред своје правозаступничке радње ради и овде.

Мика Вончић — Ово му је дакле споредан посао

Н. Х. Поповић — Нека се одложи ово питање о општинском правозаступнику.

Председник — Али треба да одредите но ће у овом случају да заступа општину. То квари од нас трошк питом.

Радивоје Филиповић — Нека је заступа г. Николић, а ја имам да кажем и ово. За онаме да општина има потребу за још једног адвоката; ни баш желео да се то питање неког другог уради: да општина има нарочити одвојак правозаступника, тако да буде неко који ће само с општином могу одмах наћи општинског правозаступника, а не свако ако што сад: треба тражити за себе у собу и тражити га. Треба тачно да се зна ко ради, где ради. И предлажем ако има потребу од адвоката треба да га има при руци. Често пута му је потребан какав савет. Према томе мислим да за овај пут узмемо г. Николића адвоката, а што се тиче награде ту ћемо стварн доцније уредити.

Председник — Прелазите ли на то?

(Прелазимо).

М. Кнежевић — Онда ће онако требало одредити једну комисију да уреди ту ствар. Најбоље да одредимо комисију од 3—4 члана па нека она тај одвојак уреди. Ту би могли бити господа Вончић, Филиповић и Новаковић.

Председник — Хитна је потреба да се одреде присутни код врачарске истражног судије.

Да оставимо суду да ону ствар уреди (Бива). Ви сте нарешили да се збор држи 2. Маја. Према томе сад треба да се одреде бирачке одборе.

Хаим Нисим — Ја мислим да нарре треба да распишемо питање које ће одбора да раседнуту: да ли ствари ван сеи које је општинска управа набрала. Ако остављамо да ради сви набрани код досадашњим општинском управом, онда немамо ми шта да радимо него сутра

Председник — О овом питању можемо се об јавити. Ако хоћете да претворн седницу у конференцију: на да се обратимо: (Хоћемо)

После конференције која је настала седница је продужена у 11 сах.

Председник — Отварам седницу. Молим да чујете састав бирачких одбора.

Секретар изналази имене и бирачки одбора онако су састављени:*)

Председник — Ови сво спрашан и што треба даље радите суд. Данашњу седницу закључујем

*) Ово је нарочитим одлукама и у поменутој објављено.

НАРЕДБА.

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода, законом и од надлежне власте одобрених, Суд општ. вар. Београда, на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 34438. ч. 40. зап. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890 год. Абр. 839, и 11 Јуна 1892. Абр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за држање балова, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавите се општинском Суду и њему положити њиме одређену таксу, која је установљена у корист сиротне београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу какво страно лице даје представе и друге зоне подобне, а не узора се да је дотично лице пред дозволе добијене од управе варошн Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу

ТАКСЕ

ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

а, За свирање муз. оркестра по кавханама, биштама и т. д. од оцнперта до . . .	3 д.
б, За свирање са певањем певтиза од 1 концерта	5 д.
в, За свирање женског оркестра (дамског певања)	20 д.

II.

а, За играчку у локалу I-ог реда	15 д.
б, За играчку у локалу II-ог реда	10 д.
в, За играчку у локалу III-ег реда	5 д.

III.

а, За панораму на дан	5—10 д.
б, За разне приставе и показивање	10—50 д.
в, За показивање и музеуме	5—15 д.
г, Циркус од представе	10—20 д.
д, За забаве „Тингл-Тангл“ т. ј. (весеље, свирање и представање) од вечера	50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решавање општински Суд засебно.

V.

Сем овога капиларине се још половина од гореозначене таксе у корист крај. сиротног позорипта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. Абр. 12331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дилижанстве:

а) За чишћење дилижанса (шклиндера) без разлике на спратове	0·20 д.
б) За неуланан шпрехера	0·20 д.
в) За уланан	0·40 д.
г) За велики уланан шпрехерт у престоници	0·60 д.
д) За чишћење дилижанса од два спрата	0·20 д.
ђ) За чишћење простог дилижанса . . .	0·10 д.
е) За чишћење чупавих од 2 и по метра уједно са лишне жеки	0·15 д.
ж) За чишћење чупавих од 2 и по метра уједно са лишне жеки	0·20 д.
з) За пилење дилижанс (шклиндера) без разлике на спратове	0·75 д.

II. Пријављена пошиљара и кириџија:

а) Од кубне метра	10— д.
б) Од запов	0·50 д.

III. Пословарина:

а) Марка за напис за годину дана . .	3— д.
б) Обновљење изгубљене марке стаје .	1— д.

IV. Гробљанска.

а) Гроб за одну	7— д.
б) Гроб за одрасле	12— д.
в) Мала гробница	555·92 д.
г) Велика гробница III. реда	988·89 д.
д) Велика гробница II. реда	1099·32 д.
е) Велика гробница I. реда	1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња .	12·00 д.
б) Мртвачка кола са зидовима са два коња	24·00 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња .	36·00 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . .	72·00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кварове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

1. Од себе и кућнке или мањег дућана са собом	0·25 д.
2. Од две или три собе, са кућнком или мањег дућана са магазом	0·70 д.
3. Од четири или више соба са кућнком, од кавање са кућнком, од гостионице са кућнком без штале	1·50 д.

За кварове: Доњодрезки и Палилулски:

1. Од себе и кућнке, или мањег дућана са собом	0·20 д.
2. Од две или три собе са кућнком или мањег дућана са магазом	0·60 д.
3. Од четири или више соба са кућнком, од кавање са кућнком, од гостионице са кућнком без штале	1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892. године Абр. 9449.

УРЕЂИВАЧТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Варна Радикална Штампарија — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 25. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЈЕ СРЕДСТВИМ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 „
за страни земље на годину . . . . 8 „

НЕДЕЉА 20. ЈУНА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 НР. ДИН. ОД ВРСТИ
претплату плаћа свати претплатник по обштинском суду а сви новорасписани на управама
Рукописи не враћају се
Неплаћена писма не примају се.

ТАРИФА

Прописана за наплаћивање обавезне (везиварине) и кирије на земљиште, које се истоваривањем робе заузима.

I. Обавезнина.

1., Пароброди, просте лађе, проселе, шлепови, сплавови, пештарице или винарице, дрварице, пешкири, шајке, дереглије и друге пловеће справе, које пристану уза сваку и дунавску обалу у ватру општине београдске, а ради истоваривања или утоваривања робе, подлеже без изузетка плаћању таксе и то:

а., Лађе са једрима:

које носе терета до 240 м. хвата, дин.	6·—
„ „ „ од 241—320 „ „ „	10·—
„ „ „ „ 321—480 „ „ „	15·—
„ „ „ „ 481—600 „ „ „	20·—
„ „ „ „ 601—800 „ „ „	26·—

б., Сплавови са гредама:

сплав греда до 10 метара дужине дин.	10·—
сплав греда дужи, од 30—40 мет. „	15·—
„ „ „ „ 40—50 „ „	20·—
„ „ „ „ 50 метара	

на више, на сваки метар поред горње таксе још по 5 динара више.

в., Сплавови са даскама:

плаћа иста горња такса као и за сплавове за греде, а тако и за оне сплавове штајерске, ђаосове.

г., Лађе немочарице — камен, угаљ и т. п.

које носе терет до 10 мет. дин.	2·—
„ „ „ од 11—20 „ „	3·—
„ „ „ „ 21—30 „ „	4·—
„ „ „ „ 31—40 „ „	5·—
„ „ „ „ 41—50 „ „	6·—
„ „ „ преко 50 „ на	

највише на сваки десет мет., поред горње таксе још 2 динара.

д., Чамци:

рибарски са којих се алов баца, а тако и у опште приватни и за кожну плаћају месечно:

овдашњи — — — — — — дин.	0·50
а страни за свако пристајање уз обалу по — — — — „	0·50

ђ., Чунови:

овдашњи плаћају месечно дин.	0·20
страни плаћају за свако пристајање уз обалу „	0·20

е., Пловећи:

Као привремени тако и ранији друштвени плаћају такву по горњој тарифи прописаној за лађе и сплавове.

Члан 1.

Све горе поменуте пловеће справе, могу пристати уз обалу, само на она места, која су нарочито за поједине предмете означена; пловеће справе, које би стајале ван означеног места, плаћају трогубу горе означену таксу. Ово важи и за потопљене лађе, и друге пловеће справе.

Члан 2.

Пловеће справе поменуте под 1) а, б, в, г, и е, могу стајати само 4 дана уз обалу, кад су таксу за пристајање уз обалу платиле, а после тога рока плаћају за сваки 24 сахата по (8) динара.

Чамци, барке и чунови, који дужи или крађи од 8 мет. плаћају осим обавезне, за сваке дан стајања уз обалу дин. 0·10

Члан 3.

Све пловеће справе које су побројане, под бр. 1 и 2, могу стајати бесплатно ноћу са обавезну (везиварину) платили, само на дунавској обали ниже моста гвозденог, и то: на оном месту које је нарочито зато опредељено.

Члан 4.

Рибарске барке грађана општине београдске, које морају носити ниже сопственика и нумеру и стајати на нарочито за то одређеном месту, плаћају годишње дин. 3·—

Члан 5.

Воденице и друге зграде на води, могу се подићи на основу закона о водама и само по претходном уговору, са одобрењем општинским.

Члан 6.

Забрањено је најстрожије свима, који уз обалу престају, да на обали хоздају пушке, или ма шта друго праве.

Члан 7.

Док се не плати обавезнина не може се роба искрцавати или укрцавати.

Члан 8.

Лађе локалне и путничке плаћају по погоди са општином београдском.

Члан 9.

За српске државне лађе и оне, које су по међународном уговору изузете од плаћања, опредељене су нарочито место за пристајање.

Члан 10

Све ове таксе за обавезнину вреде, од Савско-железничког моста до доњега града; а по ниже савског моста и испод града на дунавској обали у пола су мање.

II. Кирија на земљиште које се истоварењем робе заузима.

2., Сва роба која се непосредно у кола, или, која се претоварује у лађе из кола, неће се за време смештаја на општинско земљиште, подлежи плаћању кирије, по измереној царинској експедицији.

Месечна кирија за земљиште, у правом реону, која се протеже најмање до 50 метара од обале, плаћа се у напред и то:

На 10 кв. мет. I. реон дин.	4·—
„ 20 „ „ „ „ „	6·—
„ 30 „ „ „ „ „	7·—
„ 40 „ „ „ „ „	8·—
„ 50 „ „ „ „ „	9·—
„ 60 „ „ „ „ „	10·—
„ 70 „ „ „ „ „	11·—
„ 80 „ „ „ „ „	12·—
„ 90 „ „ „ „ „	13·—
„ 100 „ „ „ „ „	14·—
„ 200 „ „ „ „ „	28·—
„ 300 „ „ „ „ „	42·—
„ 400 „ „ „ „ „	56·—
„ 500 „ „ „ „ „	70·—

„	600	„	„	„	„	84 —
„	700	„	„	„	„	98 —
„	800	„	„	„	„	112 —
„	900	„	„	„	„	126 —
„	1000	„	„	„	„	140 —

Члан 11.

У другом реону који лежи од 60 па до 160 мет. од обале, плаћа се ½ мање.

У трећем реону, који лежи између 160 и на даље до 220 мет. од обале, плаћа се ½ мање.

Осим горе наведене таксе, може се земљиште издати на годину дана под киriју по погодби са општином београдском.

Члан 12.

Даље, које се оправљају, могу се оправљати само на одређеном месту од стране суда општинског, а плаћају таксу по простору заузетог земљишта, а по тарифи одређеној за киriје на општинско земљиште.

Она лица која праве јавну грађу на општинском земљишту, плаћају такође општини киriју за заузети простор земљишта по горе означеној такси — тарифи.

Ослобођена до сада лица од плаћања киriје, имају од дана ступања у живот ове нове тарифе своју грађу — материјал — у року од 10 дана дићи, иначе подлеже плаћању горње таксе, по овој тарифи.

Члан 13.

Киriја се најмање наплаћује за 15 дана, па макар заузеће и мање трајало. Пређу ли 15 дана, киriја се плаћа за читав месец.

Члан 14.

Ова тарифа важи од 1-ог Јула ове године.

Од стране суда општине града Београда.
АБр. 3228, 15 Јуна 1893 године у Београду.

ОБЗНАНА.

До 1. Јануара ове године спојен је велики број кућа са водоводом београдски а међутим је до сада сразмерно врло мали број сопственика тих кућа извршио инсталацију водовода у самој кући и почео воду употребљавати.

Ово незавршене инсталације водовода у кућама, које су са водоводом већ спојене, штети општинске интересе, те с тога суд општине вар. Београда објављује грађанству, да ће управа водовода од 1. Августа ове године наплаћивати воду према становима 8 и 9. правила за издавање воде, од свију оних кућа, које су до 1. Јануара ове године са водоводом спојени безобзира на то, да ли се вода у кући троши или не, или да ли је инсталација у кући свршена или не.

Ово решење своје суд општине вар. Београда оснива на чл. 2 и 13. правила за земаљске водовода са грађама у Београду и надзаконе воде из истог водовода, која су правила добила законску снагу решењем Владе Његов. Величанства од 10 Јуна 1892 год. ШБр. 10381 основањем на чл. 6. 7 и 9. зак. о варошкој трошарини у Београду од 12 Јуна 1884 године.

Од суда општине вар. Београда 30 Априлја 1893 год. АБр. 2366.

ОБЗНАНА

Према наређењу ове команде од 3. Априла тек. год. Бр. 2300. одштампаном у 79, 80 и 81 броју српских званичних новина, није се ни половина обвезника јавила овој команди ради сравнења, давања и одузимања билета војинчи.

Стога се попова позивају сви они обвезници из народа београда редовне, I и II позива народне војске, који долазили нису, да се од дана објаве ове обзнане па до 25 овог месеца јаве овој команди ради сравнења, давања и одузимања војинчи билета. Који је до означеног дана овој команде не јави биће дешиње најстрожије кажњен, и изгонор о недолазку неће се примати никакав.

КБр. 3744.
8. Јуна 1893 год.
Београд.

Из канцеларије VII пук. окр. команде.

ОБЈАВА.

По што је одбор општине београдске у седници својој од 11 т. м. решио, да наплату таксе за кафене и пошење песка са обале Савско-дунавске врши сам суд ово општински, то се овим ставља до знања свима предузимачима тако и осталим грађанима, да је од данас допуштено сваком кафеџији и пошење песка са поменутих обала а са што одређена места, но што претходно плати прописну таксу у 30 п. дин. од једних кола, општинском контролору поменутих обала.

Ко се ухвати да песак са поменутих обала носи и да није платио прописну таксу, сматраће се као крађумчар и као таква према закону биће кажњен.

СБр. 9212 — Од суда општине варошки Београда, 18. Јуна 1893 год. у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
XXX. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
8. Јуна. 1893 год.

Председавао председ. г. Миленко Р. Марковићевић од одборника биле г. г. Никола Х. Поповић, М. Костић, М. О. Петровић, Т. Димитријевић, Мих. Ј. Марковић, М. Вемојевић, Др. Марко Т. Леко, С. Ј. Аврић, Мих. Јовановић, А. Шпов, Сим. Н. Ристић, Н. Вукајлић, Рад. Дрогобић, Никта Ђорђевић, Јанар Радовић, Коста Б. Михајловић и Јанар Давковић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 6. Јуна ове год. и примљен је без икакве измене.

II.

По прочитању акта истражне судије за вар. Београд, АБр. 3005, 3046, 3046 и акта исследног судије за вар. Београд АБр. 3099, којим се тражи умрлина о плаћању и имовини стању истених лица — одбор је мишљења, да су ту исказани Катарина жена Јов Протићева и Марко Вучетић, да је доброг владања и доброг имовног стања Јаков Леон трговац помишља да је доброг владања и средњег имовног стања Максим Атанацковић шивар општински.

III.

Председник извести одбору на мишљење молбе, којим се тражи умрлина о сиротном стању.

По прочитању тих молби СБр. 9205, 8980, 8976, 8969, 9110, 9114, 8982, 9140, 9155, 9187 и 9200, — одбор је мишљења, да се суд претходно увери о имовном стању молилаца, Јакова Вујића, Дуле Крстић, Живке Марковић, Милене Игњатовић, Роза Хел, Милене Кенгић, Софије Вељковић, Николе Стојковића, Димитрија Стевановића, Драгутина Јовановића и Милоје Караковић, па тек онда да им нека тражена умрлина.

IV.

Председник извести одбору на решење молбе, којим се траже умрлине, потребна за добијање преносодног зрма под упрам фондови.

По прочитању тих молби СБр. 9145 — одбор је одлучио, да Светозар Дошковић подпише извод из катастарских књига о теретима што постоје на његовом плацу; да се Јубомиру Недељковићу службеника пол. дирекције може дати тражено умрлине, кад потребни број одборника нађени, да су наводи исправни истинити; да Јевта Хаџи-Јевтић инжинер подпише доказе, да заиста другује онолико колико у молби наводи.

V.

По прочитању молбе Саве М. Лазаревића бакалина АБр. 2110 и Јована Л. Влаховића оснивача, којима моле, да се ослободе дужности пристутнице, одбор је решио, да се молба Саве М. Лазаревића исуњава, да се Јован Влаховић ослободи дужности пристутнице, а на његово место изабрао Јована Трубановића трговца.

VI.

На предлог председника општине, одбор је решио, да се и ове године изда из општинске касе а из порције буџетом одређене на непредвиђене трошкове једна хиљада динара ово помоћ оним сиротним болесницима, који ће ући у бању ради лечења. Одборски повереници г. г. Илија Ђорђевић, Соломон Ј. Аврић и Јанар Радовић са два општинска лекара, да поделе ову помоћ, оцењивши претходно имовно стање и потребу молилаца.

VII.

Према решењу одборском од 3. Маја 1893 године АБр. 2632 и даљној допуни од 10 Маја исте год. КИнБр. 191 Председник извести одбору на решење подробни предлог помоћи за надзор при грађењу електричног осветљења односно замене сијалица са планетним лампама, продужења рока и намиривања надзорних спроводница са подземних.

По прочитању тога предлога, одбор је одлучио, да се о овоме питању решава у идућој седници.

XXXI. ВАНРЕДАН САСТАНАК
11. Јуна 1893. год.

Председава председник г. Миленко Р. Марковићевић од одборника биле г. г. Др. Н. Поповић, М. О. Петровић, Коста Л. Гавански, Коста Петровић, Коста Б. Михајловић, Никта Ђорђевић, Др. Марко Т. Леко, Ч. Дроговић, М. М. Ђорђевић, Сим. Н. Ристић, М. Вемојевић, Мих. Ј. Марковић, Н. Вукајлић, М. Кавгеџовић, Мих. Д. Павловић, Мих. Јовановић, Мих. Н. Бочвић и Јанар Давковић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 8. Јуна 1893 године и усвојене

ду сво имање и допуне, у одлуци КЊБр. 266, да се Љубомиру Недељковићу да тражено уверење за управу фондова.

У одлуци КЊБр. 268, да се одређена сума за сиротињу нађа из партије буџетом одређене за издржавање ових сиротиња.

II.

По прочитаву акта истражног судије за варош Београд АБр. 3109 и 3101, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је нашао, да су ту Светозар Деспотовић кмезар и Јордан Јовановић трговац, непознати.

III.

Председник саопштава одбору да је Вела Вуловић кафеџија, за кога је одбор у седници од 3. Јуна ове године нашао да му за неки пут, — познат суд као доброг владаоца и средог имовног стања.

На саслушању овога одбор је одлучио, да се затражени судија за варош Београд нађа уве рење за Велу Вуловића, да је доброг владања и средњег имовног стања.

IV.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се тражи уверења о сиротом стању.

По прочитаву тих молби СБр. 9357, 9434, 9331, 9423, одбор је нашао мишљење, да се молиоцима Исидору Омановићу, Сими Дамљановићу и Јовану Јовановићу, не може дати тражено уверење, пошто прелазе више од 10 дин. непосредне порезе годишње; да се Гавки Ј. Штајнмецеру, не може дати тражено уверење, не што сам признаје, да је од стечајем, и да према томе није му потребно уверење да ће моћи да плаћа судске таксе, јер он и не може знати висинама парница, већ ће његов стечајни маса.

V.

По прочитаву молбе Надежде удове Александра Кнежевића СБр. 9259, којом тражи да јој се да нека уверење потребно за добијање пре носредног њима од управе фондова. — одбор је решио, да се молитељки Надежди нађа тражено уверење.

VI.

Прегледни комитетан одбор да суд Јосте Хаџи Јевтић и Светозар Данковић поднели доказе о својим дуговањима према решењу одборском од 8. Јуна ове године КЊБр. 266, па предлаже да се молиоцима, према поднетим доказима ће тражено уверење за добијање преносредног њима од управе фондова.

По саслушању овога одбор је решио, да се Јосте Хаџи Јевтићу може дати тражено уверење, а после поновљеног гласања са осам гласова против шест (четворица него гласали) да се и Светозару Данковићу ће тражено уверење.

VII.

По прочитаву извештаја комисијских ГБр. 2208 и 2299, одбор је одлучио, одређене ове у улицама „Космајској“ и „Таковској“.

VIII.

Одборани г. Милан Капетановић поднео је акт АБр. 3108, којим тражи да му се исплати награда за израђени пројект за основну школу на Дорћолу према решењу одборском од 20 Априлу 1891 године АБр 832, које је награду уступио општини сиромашних ученика основне школе на спрати великошколе.

По прочитаву тога акта и мишљења грађе ског одељења ГБр. 2275, — одбор је решио, да се из партије одређене за грађење основне школе на Дорћолу, исплати фонду сиромашних ученика основне школе на спрати великошколе динара, што онолико г. Милана Капетановића, који ће суму имао он примити од општине за израђени пројект за основну школу на Дорћолу.

IX.

По прочитаву извештаја рачуноводства СБр. 9242, да ни на трећој лицитацији, одређеној за данашње под питун прави нађете такси за наљење песка са обала Саве и Дунавске, није било ни једног лицитатеља, — одбор је решио, да нашему сме такси сам суд врши.

X.

Председник саопштава одбору, да је управа вар. Београд“ актом својим нарочито, да се по мисијски зовшну сва обрађена земљишта у атору Београдском, према упутствима Министарства Народне привреде.

По прочитаву тога акта АБр. 3090, одбор је решио, да овај задатак изврши г. г. Милан М. Ђорђе и Михаило М. Ђорђевић одборници са кметовским помоћником г. Костом Чупићем, и да о своме раду поднесу свој извештај најдаље до 10. Октобра ове године.

XI.

Сходно решењу одборском од 8. Јуна 1893 године КЊБр. 799, председник износи одбору на претрес и решење предлог о изношењу и дољужању с угловру за инсталацију електричног осветљења у Београду

После дуже претреса и објашњења од стране изношиоца за одбор при грађеву електричног осветљења, одбор је одлучио, да се решење по овој ствари одложи до идуће седнице.

ОБЈАВА.

Општини београдској потребно је осам кола за тешке терета.

Кола треба да су висока 165 до 170 с. м., у обиму до 182 с. м., јака, развијени, меснати, да су потпуно здрава, без икаквих мана, да пасу стрпљи од 7 и жељи од 5 год.

Понуђени кола имаће подржати 8 дана пробе.

Од суда општине нароши Београда, 7. Јуна 1893. год. СБр. 9049.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
Држан 3. Маја 1893. год.
(ИЗ СТЕНОГР. БЕЛЕШКЕ.)

Председник — Пошто има довољан број одборника, отварам седницу и молим да чујете записник последње седнице.

Секретар чита.

Председник — Има ли ко што да примети нема) усвајате ли прочитани записник састанка? (Усвајано).

— Имам да вам саопштим да ће Његово Величанство Краљ сутра у 6 и по сати да се крене на пут у унутрашњост земље, свеобрен поздравом. Но томе ја вас молим да будете тако добри да у 6 сах. дођете на железничку станицу да испратите Краља. (Одбор се одазвао са: Живео Краљ).

— Друго: имам да вам саопштим и ово. Добио сам писмо од г-ђе Драгиње Стојића Петровићи, којим саопштава да ће 9 маја ове год. остварити своју подигнуту прему на новом гробљу. Она позива да тој свечаности присуствује председништво општине. Ја вас молим да узмете ово саопштење на знање и да том приликом присуствујемо као представници општине, јер прима ова вдужбини је која прилази општини.

Тома Нешић. — Мислим да ће најбоље бити да одредимо лица која ће дужни бити да оду. Ако оставимо овако неко се и не дође.

Председник — Како ви наложите онако ће и бити. Ја лично сматрају за дужност да одем и отићи ћу. И ја треба да одете сви.

А. Одавић — Неопходно је предлог ово умесан. Треба одредити извесан број одборника којих да со стали у дужност, да непостојано оду, а другима оставити на волу да оду.

Председник — Колико да узмемо?

М. Вемовић — Треба до буду најмање 10. Право је да буду сви.

Председник — Па ево неки иду они: И. Х. Поповић, Младен Марковић, Тома Поповић, Марко Лено, Радивоје Драговић, Коста Михајловић, Михајло Јанковић, Тома Чешић, Вела Тодоровић, поп Таса Капетан-Савски, (чује се да ја уместо и редитор професора) ја ће и професор Капетановић (прима се).

Да ако саопштим да је за дучерашње збор дошло 1702 гласача и да су сви гласали за писарске нелоу општинску управу, (чује се колико је гласало против?) Ни једно.

А. Одавић — Поводом овога имам да интерпелишем и да тражим, да се списак општинских чиновника, који раде на грађеву списка, ако је исто тога времена, као ове другог, (као је пређена на другом месту) нађе. Сва сте, господо, имали прилике да видите како су списком страшно малено дела пописана. Ја сам имао прилике да видим на пр. у кварту варошком да је од бијено 40 гласова што у списак нису били унесени. Из молиначке дирекције ми рекла четврта чиновника није записана. Рачунам да је одбијено најмање 500 гласова што у списка нису ушли. Види се да код израђивања списковна, није којеи никакав надзор. Износим данас ово питање пред одбор, и молим да он о њему реши.

Председник — Досутиће ми да ово нека објасниш, и ако ти жалост ти објашњења не могу ни мене да задовоље тошко, подено је било оченивати да списком буду уредни. Признајем да је велики број грађана отишао с бираљишта и није могао да употреби своје бирачко право за то што та није било у списку и ево откуда су потекле те грешке у списковима. Чиновник који је на списковима радио, почео је те списке водити одмах чим се одлучено да ће се држати збор. Како је он рекао? Добијао је од пореског одељења списке и према тим списковима се је израђивао гласачки списак по набучном реду. Кад сам ја по дучерашње жалбе појединих грађана долазио лично да се уверим да ли до пореског одељења нема грешке, видео сам код многих људи да су попошени код пореског одељења али да је поред тога њихово име изоставо да тако платили порезу. Међу тим човек доноси квитанцу и каже: платио сам сву порезу и ја доста видим да је платио. Ето ту је та грешка. Друго објашњење не умем да вам дам а сад само имамо да се спремимо да нам се оваква неправилности та списковима више не догоде. Та спрема треба да се чини врло статистичко одељење. Тај ник одељак отпад ове ми отишли не општине није имати радио, и ми нисмо могли да се користимо њиме. Дали чиновник који ради сам списокове, рађи и на другим списковима: та регрупте и т. д. Сам тога могућност је да дошта има грађана који дугују но нашто порези. Разлика је пак грађани гласају за поклапање, од гласања које се прави за општинске послове. Разлика долази отуда што у општинском већину стоје нема права да гласа онај који дугује на колини порезе ни на нову годину, док за изборе пословима не каже се тако весо се каже: који је платио порезу на последње полугоде има право гласа; наравно

престоностоло се да је предњиме порез плаћао. И тако многи људи који су могли да добију бирачку карту ни су могли да добију право гласа на општинском збору.

(Настаниће се)

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

НАКЛАДОМ
КЊИЖАРЕ ВЕЉ ВАЛОЖИЋА У БЕОГРАДУ
излазиће за нова књига

ПЛЕМЕНИТА РУЖИЦА

ПРИПОВЕТКА
ЗА ВАСПИТАЧЕ и ВАСПИТАНИКЕ
написао ДИМ. ЈОСИЋ

Украшена са шест слика у земаљ бојама

Цена 1½ динар

Књге шаљемо поштом о нашем трошку. Место повиља примамо марке.

На пет књга једна бесплатно.

СОЛУНСКА ПИЈАЦА

СОЛУН, 12. Јуна 1893.

Шеница мека пресна 26½ до 28½ пр. ока = 11,81 до 12.70 дин. зл. мц.
„ „ „ 30 „ 32 „ „ = 13,37 „ 14,60 „ „ „
„ тврда „ 32 „ 37 „ „ = 14,26 „ 16,49 „ „ „
Јечам боље до 22 пр. ока = 9,80 дин. зл. метр. центa
„ обичан „ 21½ „ „ = 9,58 „ „ „
Кукуруз „ 21½ „ „ = 9,58 „ „ „
Овас бели „ 28 „ „ = 12,48 „ „ „
„ црвени „ 26½ „ „ = 11,81 „ „ „
Раж „ 27 „ „ = 12,03 „ „ „

Сва су жита осушена, осим боље јечам, а нијаја је чиста. Изгледа су на осушивање због неповољних вести са запада.

Вуна пеирана (руно) црна до 6½ пр. ока = 120,00 дин. зл. мц.
„ „ „ бела „ 7 „ „ = 120.80 „ „ „
„ влашка пуна и „ „ 6½ „ „ = 115,90 „ „ „
Масло истопљено до 6 гр. и 25 пара „ = 118,10 „ „ „
Ђирит сапуни I „ 3 „ 15 „ „ = 60,20 „ „ „
Памук сиров одлат. 5 „ „ — „ „ = 89,15 „ „ „
„ „ америк. 5 „ „ 10 „ „ = 93,60 „ „ „
Јагњеће боже до 19 гр. пар = 4,34 дин. зл. пар. шкоот 5%
Јареће „ „ 20 „ „ = 4,57 „ „ „ „
Лира отоманска 100 гроша — наполеон 87 гроша и 8 пара.

УПРАВА
краљев. српске трговачке агенције

НАРЕДБА.

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода, законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда, на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438. чл. 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890 год. Абр. 859, и 11 Јуна 1892. Абр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за давање балова, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу какво страно лице даје представе и друго томе подобно, а не увери се да је дотично лице пород дозволе добијене од управе вароши Београда и општинаи таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ

НА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

а. За свирање муз. оркестра по кафанама, биоштима и т. д. од концерта до . . . 3 д.
б. За свирање са неколиком песмама од 1 концерта . . . . . 5 д.
в. За свирање женског оркестра (дамске капеле) . . . . . 30 д.

II.

а. За игранку у локалу I-ог реда . . . . 15 д.
б. За игранку у локалу II-ог реда . . . . 10 д.
в. За игранку у локалу III-ег реда . . . 5 д.

III.

а. За напорску на дан . . . . . 5—10 д.
б. За разне престане и показивање вештина, дневно . . . . . 10—50 д.
в. За мешкерије и жунгуме . . . . . 5—15 д.
г. Циркус од престане . . . . . 10—20 д.
д. За забаве „Тинга-Тинга“ т.ј. (неване, свирање и представљање) од вечера . . . . . 50 д.

IV.

За друге врсте забава није овде нико предвиђене решењем општинског Суд заседно.

V.

Сва ова наплаћивања се још половина од горенаписане таксе у корист крај. српског народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. Абр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дежурство:

а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За неуредан шпорхерд . . . . . 0·20 д.
в) За уредан „ . . . . . 0·40 д.
г) За велики уредан шпорхерд у гостионици . . . . . 0·60 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . . 0·10 д.
е) За чишћење чумова од 2 и по метра уједно са димњ. . . . . 0·10 д.
ж) За чишћење чумова од 2 и по метра уједно са неким димњ. . . . . 0·20 д.
з) За њљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Пражњење поњаџара и жумпивница:

а) Од кубног метра . . . . . 10— д.
б) Од лонца . . . . . 0·60 д.

III. Пометарина:

а) Марка за кашче за годину дана . . 3— д.
б) Обнављање интубеле код куће . . . 1— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за децу . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 555·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . 938·89 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . 1009·32 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·00 д.
б) Мртвачка кола са анђелима са два коња . . . . . 24·00 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·00 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ СМЕЋА

За кварове: Сахаџијски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кланице са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1·50 д.

За кварове: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кланице са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892. године АБр. 9449.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампа Радикална Штампарија — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 29. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
НА ГОДИНУ . . . . . 6 дин.
НА ПОЛА ГОДИНЕ . . . . . 3 „
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ . . . . . 9 „

НЕДЕЉА 27. ЈУНА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 НР. ДИН. ОД РЕДА
ИСПЉАЊУ ВАЉА САМО УПРАВНИШТВО ОПШТИНСКОГ СУД
А СВЕ ВОШЕСПОЉНЕ НА УПРАВНИКА
Рукописи се враћају се
Неплаћена писма не примају се.

ПОЗИВ

Суд општине вар. Београда, пошто сваке такве и ове године има извршити регрутовање младића за ступања каднр за ону календарску 1893. годину.

С'тога сваки позива све оне младиће који су 1873. год. рођени било овде или на страни, да одмах а најдаље до 1. Августа ове год. суду општине представу ради регрутовања, учвршћивања у регрутне списке и прикупљања података.

Ко овом позиву не следује сматра ће се да је избегавао војну обавезу.

Од Суда општине варошн Београда
23. Јуна 1893. г. АБр. 3422.

ОБЗНАНА.

До 1. Јануара ове године спојен је велики број кућа са водоводом београдски а искуства је до сада сразмерно врло мали број сопственика тих кућа извршио инсталацију водовода у самој кући и почео воду употребљавати.

Ово непотпуне инсталације водовода у кућама, које су са водоводом већ спојене, штети општинске интересе, те с тога суд општине вар. Београда објављује грађанству, да ће управа водовода од 1. Августа ове године напајивати воду према становника 8 и 9. прописа за издавање воде, од стаје оних кућа, које су до 1. Јануара ове године са водоводом својим безобзирно на то, да ли се вода у кућа троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Овој решење своје суд општине вар. Београда оснива на чл. 2 и 13. правила за безобзирно водовода са зградама у Београду и надаље воде на исти водовод, која су правила добила закону силу решењем Владе Његов. Величанства од 10 Јуна 1892 год. ШБр. 10381 објављена на чл. 6. 7 и 9. зак. о варошкој трошарини у Београду од 13 Јуна 1884 године.

Од суда општине вар. Београда 30 Априла 1893 год. АБр. 2366.

ОБЈАВА.

По што је одбор општине београдске у седници своју од 11 т. м. решио, да наплату таксе за књеже и пошење песка са обале Савско-дунавске крши сам суд ово општински, то се ови стављ до знања како предузимачима тако и осталим грађанима, да је од данас допуштено сваком вађење и пошење песка са поменутих обала и са што одређена места, но што претходно плати прописну таксу у 80 н. дин. од једних кола, општинском контролору поменутих обала.

Ко се усхаиа да песак са поменутих обала носи и да није платио прописну таксу, сматраће се као крцуњчар и као таков преза закону биће кажњен.

СБр. 9212 — Од суда општине варошн Београда, 18. Јуна 1893 год. у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XXXII. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
14. Јуна 1893 год.

Председава председ. г. Младен Р. Марковићев од одборника беше г. г. Никола К. Павловић, зет Тоша Колутов-Спасић, Мих. Јовановић, С. Ј. Аврић, М. Јовановић, Рад. Дрењанин, Коста В. Миладиновић, М. М. Ђорђевић, Коста Петровић, Н. Вуловић, Л. Јовановић, А. Ј. Ђаковић, М. О. Петровић, А. Шпеш, Др. Марко У. Лека, М. Вељковић, Ф. Павловић и С. Вељковић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице држане 11. Јуна 1893 год. и примљен је без измена.

II.

По прочитању акта потражног судије за вар. Београд АБр. 3179, акта управе вар. Београда АБр. 3025, акта истражног судије за вар. Београд АБр. 3181 и акта исљеног судије за вар. Београд АБр. 3180, који се тичу увређења о клевету и иманом стаклу нанесених лица, одбор је одлучио, да се му Спаја Павловић и Милан Јанић — Николић, сватници, мотивишта: да је Никола Малосављевић повређио доброг владања и доброг имовног стања; да је Марко Зорић лажно доброг владања и сиротног имовног стања.

III.

Председник изнесе одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о сиротном стању.

По прочитању тих молби СБр. 9506, 9532, 9533. одбор је изјавио мишљење, да се суд позвољни уверја о имовном стању молилаца Совије Обрадовић, Јелене Стевановића, Петра Марковића, Милутина Дробњака, на тај начин да ће нам тражена уверења.

IV.

По прочитању молбе Гавриила С. Пантића практиканта ове општине зафолишали дадесетодневно одсуство од дужности, одбор је сагласно суд општине и ако овај жели одмах решење, изјаво за сходно нађе.

V.

Председник саопштава одбору, да због поодмаклих пракшка није могао отићи у Дубровник на свечано откривање споменика И. Ф. Гундулићу према решењу одборском од 6. Јуна 1891 год. АБр. 2692. него је место себе послао члана суда г. Јована Цвића, да при тој свечаности пријатељски општину београдску.

Одбор с правом к знању ово саопштење и одобрио поступак председника општине.

VI.

Председник општинског одбора, да је данас изјављено у Дубровнику свечано откривање споменика славном и научном Ивану Фране Гундулићу, српскоме песнику.

Одбор је, на предлог председника ако пошту овоме славном Србину изјавиле стојећи: Слава му.

VII.

Одборник г. Др М. Т. Лека саопштено, да ће 18. Јуна о. г. прослављена у Манастиру пелагеотелиновићу ђенерског рада Др. Петронијеву, књижевнику светлог гласа. На како слављеник ови досто заслуга и за општину београдску помињући рад својим знањем ако неуморивала воље у свакоме београђанц), — то предлаже, да се слављеник сеченичке дана поздрави од стране општине београдске.

Одбор је у своју упознао овај предлог г. др. Марка Т. Лека с тим, да ће предлогом општина поћи.

VIII.

Пошто ће врло кратко време отсутни у живот ноше трговачки утогор заслужан господ Србије и Аустро-Угарске, и пошто се за свој кра-

лења потврђени државном данбином или одо бодети што изнесени предмети, подложни и од штинској трошарини, то ће требало одредити повереништво, које би имало да прегледа и према томе уговору трошарином да одреди тро шарину општинске трошарине.

По саслушању овога, одбор је на предлог председника решио, да г. г. Никола Вуковић др. Лаза Пачу и Кости Петровић одборници са председником општине и управником општинске трошарине прегледају тарифу општинске трошарине и поднесу одбору предлог за измене и допуне у њој према новом трговачком уговору коме ће Србије и Аустро-Угарске.

IX.

Председник изнесеног одбор, да је суд општински решење своје од 9. Јуна о. г. АБр. 559 устумио хлоничној општини наложење по рушене праве св. Александра Невског на предлоге, да и одбор општински ово решење судско одобри

По саслушању овога одбор је решио, одобрити се у свему решење суда општинског од 9. Јуни о. г. АБр. 559, којим је устумљено наложење порушене праве св. Александра Невског Кло начког општини.

X.

Поводом питања одборника г. Соломона Ан рејића, учињеног у седници одборској од 24. Маја 1893 год. КЊеБр. 224, одбор је решио, да од борској повереништво, изабрато у седници од борској од 9. Априле 1892. год. АБр. 6358 за расправу поредних спорних трошарином питања, и даље свој рад продужи према поменутом одборском решењу. Чланови повереништва су г. г. С. Аврејл, В. М. Тодоровић, Мића Петровић и Мих. Ђорђевић, одборници.

XI.

На предлог председника општине, одбор је решио, да г. г. И. У. Николић, Ђ. Ђ. Шапчанин-Симић, Мата Јовановић, М. Вемпарић, Н. Вуловић и Сава Вељковић одборници са председником општине предлоге нашему заказа ному општине београдске г-ђи Драгиња Стаиојла Петровића бив. дра. сведочења за покојнему сину на новоме гробљу.

XII.

Продужен је претрес питања о изменама и допунама у уговору за шпедиторију електричног осветљења у Београду.

После полузе добите о овоме питању одбор је одлучио, да председник општине стуни по нова у преговоре са српско француским друштвом односно ових измена и допуна у уговору за шпедиторију електричног осветљења па да је резултат преговора изнесити одбору.

Преговорење ово ипак се прет ти у трговачких а) да се не једна глава у уговору не може гинути, и

б) да се никакав да нечекивање спадања са пламени комина рачуна према глави 19 уго вора.

XXIII. СВЕЧАНИ САСТАНАК

На Видовдан 15. Јуна 1893. год.

Председник председник г. Милоша Р. Марићковић од одборника биле г. г. М. Јовановић, А. Р. Гарић, М. Ђорђевић, М. М. Вороњ, С. Аврејл, А. Ј. Одавић, М. М. Ђорђевић, Ст. Чађевић, Др. М. Радовановић, В. Јовановић, Р. Драговић, М. Ђ. Петровић, Коста Б. Михајловић, М. Вемпарић, Др. Марко Т. Лека, Мих. Јовановић, Мих. Ј. Марковић, Ф. Вемпарић, С. Вемпарић, Ч. С. Николајевић, М. Јовановић и М. Кајтезовић.

I.

Председник објављује, да је ова свечана седница сазвата ради обдаривања имена оних ученика Велике школе, који су према одлуке Академијске Савета најбоље израдили задатке из историје српског народа, као и да се тим Великошколским као наградама за рад, који је од бор општински установио у седници својој од 15 Јуна 1889 године АБр. 335.

Поштто је председник општине пратком говорио општинску одбору цељ и карактер задатака оних награда, да прочитано писмо Ректората Велике Школе АБр. 3226, којим је изнештена општина, да је Академијски Савету одлучо рет расподелу: да је према оцени Академијског са вета предложено за награду три расправе.

После прочитане оцене Ректората Велике школе, председник је, отварајући запечаћена писма, у којима су биле имена награђених Вели кошколаца, објавио, да су задатак: „Српски Устанци против турака у свези са свобаном Срба у туђину од 1459 до 1814 године," који је од Академијског Савета предложен за прву награду у 400 динара, најсавршена израдили Радисав Агатоновић и Пауи М. Сикнић слушаши IV. године филозофије; други задатак о истој теми предложен од Академијског Савета за другу награду од 200 динара израдио Јован Хаџи Васи љевић ученик III године, а трећи задатак, „Јевтић Митрополит Данило први и особобљење Црне Горе" израђен од Грујо Јашића српског ученика филозофије, Академијски Савет предложио је да се награда штампањем о општинском трошку у интересу српске знаменитости

Да би се ученици одбора општинског од 1889 године АБр. 335 ипрешио, — одбор је решио, да се ни општинске кње пада прва награда у четири стотине динара Радисаву Агатоновић, и Пауну М. Сикнићу; друга награда у две стотине динара Јовану Хаџи Васиљевићу; да се обе ове расправе штампају у општинском листу и истом одштампају у засебне књиге.

Грују Јашића да се награда са сто дин-ара, с тим да се и његов рад штампа у општинским новинама и по том засебно одштампа за то, што његов рад расправља друго питање постављено од Академијског Савета.

Трошак ово прешампавања о ових расправа наредио се трећом наградом од сто динара да пошље на терет напред бројеног одређења за непредвиђене трошкове.

II.

Предложени износи одбору на решење нет трудни фондови који се траже, да општина београдска плати Управи фар 36.000 динара у злату за имања која Цезарина, иде је, жиње. Управа фондова за наплату својих потраживања на закатавши предлог општине београдског од 24.712 динара у злату, — као би Управи фонда ово мале штетовало, јер њено потражи вање износи по 46.219 55 динара у злату, а кеДутом је ово знање од велике користи по оп штину Београдску

По прочитању тога акта АБр. 3145 одбор је решио, да се из ово смоле из каже општинска не може дати напта више преко изнапитране сум од 24.712 динара у злату.

III

По прочитању молбе учитељског удружења којом се тражи од општине помоћ за учитељ ску скупштину што ће се држати 5 Јула ове године у Београду, — одбор је после поменуте нут гласања со 12 гласова против 8 (који су били за 600 динара) решио, да се учитељском удружењу ово помоћ признати једнако учитељ ском скупштини пада из општинске касе једна хиљада динара

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У СВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЂИНУ

од 1459.—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. Агатоновић и П. М. Спасић.

(Академијског Савет Вел. Школе награђена прва академијском наградом конк. београ.рад.)

МОТО:

— Нема нам вечитости бити умишљени чувари умних и елитних чувени славни" (Врем је да престанемо ждерати туђи плодове, и славити те туђе славне).

Бороњски.

ПРЕДГОВОР

...Из планина Карпатских живљаху некада нека питома племена, која се од других својих суседа одликоваху мирним, настањеним, земљорадничким начином жи вота. Ну потиснути једном од дивље ни назије са истока кретоше се та племена доле к Дунаву, који пресалишли, дођоше у оне наше питоме пределе. То беху Срби, који се клонаху испред азијских варвара, у намери, да овде нађу мирнија склоништа за дохађање развитак свога племенског патријархарног живота. Дивљест и по песова је већ премишљо, од како ти наши праоци населише оне пределе између Задравског, Јонског и Белог мора. Ну клонећи се једног, српски народ нађе тада у њиној својој во стојбини много више непријатеља, са којима би принуђен отпочети очајничку борбу за своје одржање. Определену суд бину српски сој жердјеви своја. Напаљиваху на њега и дивље хунске чете, и валовите авварске бујице, али га ве сломише. Срби осташе Срби, макар да пре њих Балканом пресекли и Франци и Визиготи, Вандали и Остроготи, од ко јих данас нигде ни спомена. Срби очу ваше име своје, племенске уредбе своје, а што је најглавније, матерњи језик свој. Они га додиром са многим странним народним елементом не искварише, као на пример оних седам. Бугарина ново рених, племена, већ успеше да и друге у њега претопе.

Ну, пре опасности минуше, али место дивљих инвазија јављају се садашњ ога горе опасности од тако званих ци вилизованих народа. За питомину српску и јуначко срце грабе се и Цариград и Рим, тј. отима се *романизам* и *византизам*. *Први* — то беше много после борбе за балканске инвазије, да окупају своју мо ралну и етничку снагу. И српски народ поносно стуна у ту нову борбу противу два жестока противника, и из ње излази као величанственији победилац. Пити га Рим могаше упрошастити, пити Цари град повпзантинизати. Срби примају напредњи перска начела, али ни на латинском ни грчком језику, већ на свом матерњем језику, каквим тада говораху они Срби у сслупској Србији. На тај свој језик пренесоше учитељи словенски свете књиге са нову литургију, а те књиге бише доцни је учитељима свих Словена. Разуме се, да је српски народ са тако јако развијеном свешћу о своме имену и самосталној егзистенцији стекао противу себе још огорченијег противника у лицу Ви зантинизма, који следаше и племенски државни склоп српски да уништи, и име српско да утамани. Али је Срби и у тој повољној борби опет величанственији победилац. С једне стране, водећи уну-

Партију, на које да се она сукобљава, да једни председнике општине и да о томе извести одбор.

ОБЈАВА.

Општини београдској потребно је осам кола за тегљење терета.

Кола треба да су висока 155 до 170 с. и., у обиму до 182 с. м. јаки, правилно негнати, да су поуздано здрави, без пиљених пања, да имају стварији од 7 и мађе од 5 год.

Понуђени кола имаће подвргати 8 дана пробе.

Од суда општине варошн Београда, 7. Јуна 1893. год. СБр. 9049.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
Држан 3. Маја 1893. год.
(по стеног. белешкама)

(наставак)

Радивоје Домовић. — Председник вели да има тешке и до тридесет, или шест златних порезу. За мене тај сумњам да ће ово сте истакнуто уредно тај чиновник који ради на списковима.

Председник. — Ако и оваквих случајева. Чуо сам који је слушао у једном кварту пословао са другим. На пр. г. Никола Константовић обично је главом у кафанској шварту, али та год тако није било. Данас је у општину а сутрадан код чиновника који је радио те списке и њима да је сад ово записао у нарочиту шварту. Дакле било је могућности које је довела до поменутог одсека.

А. Одовић. — Ја знам и кварјем да се једна овог премештаја из кварта у кварт и ово по правилности потекла, или кварјем да нисам ја буде истина и ово што је т. Радивоје казао. Јер ако је то да остало неуписано 5 или 6 грађана него ће им преко 500. На кварта приближно добили сам преко 100 попада листа, које су потписали грађани, те листе зрелим су врло тешко уносити и доцнио у мој кварт и у списку које је у овом кварту сам више не налазио уписан ни један од тих људи. Ми треба да водимо рачуна да год стварно пред изборима народних посланика и биће скандала, као се и тад десе овако нешто. О тим овог трошим да се дотичним чиновник казни а како стварно пред изборима народних посланика то предлажем одбор. Нек један човек који је био дугогодишњи чиновник општинска и који је кроз општини све списковне предлажем да се он основно уме у службу. Он простије да спреми списковне за ово ванредно во којих ћемо се по уверити о његову раду. Ако му нешкодну ближњи нашле, немојте ни он части трпети у служби преко реда. Нека се не уме стално у службу. Нека му се одреди дневнице.

Председник. — Решење само нам једно неки човек који списковне ради. То је Илија Вучковић, који је дуго година био овде и познаје многе грађане. Он је врло мене опазљиве и опрезнете је због неуредности у ових списка. Дакле да вам кажем и ово. Девета је дужност општине да сво грађано зашне ући зовн је предложио и то да чим објави какав збор да се списковни књиге грађанству на увидај то да их види и могуће грешке исправе а исправке се примају до самог дана збора. Сврховно сам грађанству пажњу на то, али опет мислим да све то треба да уради општинска суд. И сами грађани треба да се по старају да неједне грешке које се могу десити. Да ну се нек старати да се у будуће тако што не деси и нарочито особо ово грађанска општина уредата ово боље. Ма много обременено и на грађ ено општина морала би одредити лице које ће само по томе радити, које ће увидити у списково промене што се десиле. Наредићу да се, чим се објави збор, одних истакнуте и списки које ће се растурати међу грађане на ће сви који не буду случајно уписани тражити да их уписмено. Другог пута и начина кад да нема, а да те списковне буду тачне. Једнако је могао да уносно једног или два човека, чиновника, који би стално на томе радили и о уносу грађана у списковне водили бригу. Ово сутра ће да неко да ме новинама уносе или претпоном председнике на Београду, или је умро, и тај још загубио по списковне ове грађанин јер га нико није за списка избројио.

Само стално радење могло би дати свему реду и могао би бити поучен на основу ако би било ко какве непримености.

Јуд. Јовановић. — Ја бих могао само да изјавим сагласне што се то тако доноси. И да додам једно да ће ако ће ако ће ако

Отекује се из Ботуња једна партија гаса, које ће моја да се добије по транспитним цијенама, али не више од 16 ½ гр. — 3,77 дин. за. — сандук.

Руски гас влада пијацом.

Топлота у лидовини до 23 ½ °.

Дере отоманска 160 гр. — наполеон 84 ½ гроша.

УПРАВА
Крал. срп. трговинске агенције.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

НАКЛАДОМ
КЊИЖАРЕ ВЕК ВАЛОВИЋА У БЕОГРАДУ
излазила је нова књига

ПЛЕМЕНИТА РУЖИЦА

ПРИПОВЕТКА
ЗА ВАСПИТАЧЕ и ВАСПИТАНИКЕ
написао **ДИМ. ЈОСИЋ**

Украшена са шест слика у земаљ бојама

Цена 1½ динар

Књиге шаљемо поштом и нашом трошку.
Место новаца примамо марке.
На пет књига једна бесплатно.

НАРЕДБА.

Сећајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода, законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. пар. Београда, на основу решења Државног Сазета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438. чл. 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890 год. Абр. 839, и 11 Јуна 1892. Абр. 7537, а у свези с наредбом Управе пар. Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

наређује

Да сваки онај који прека погоњ тој опредби Управе пар. Београда од исте добије дозволу за данашње балоне, концерте и других забава, буде дужан с тим дозволом приказати се општинском Суду и њему положити више означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу какво страно лице даје представе и друго томе подобно, а не увери се да је дотично лице пред давање добијене од управе пар. Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу

ТАКСЕ

ЗА ГАЂИЊ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

а, За сваријске муз. оркестра по кавезима, баштама и т. д. од концерта до . . . 3 д.
б, За сваријске са мањим састава од 1 концерта . . . . . 5 д.
в, За сваријске женског оркестра (дамског) . . . . . 20 д.

II.

а, За игранку у дворану I-ог реда . . . . 15 д.
б, За игранку у дворану II-ог реда . . . . 10 д.
в, За игранку у дворану III-ег реда . . . . 5 д.

III.

а, За панораму на дан . . . . . 5—10 д.
б, За рване представе и показивање животиња, дневно . . . . . 10—30 д.
в, За земљописје и музеуме . . . . . 5—15 д.
г, Циркус од представе . . . . . 10—20 д.
д, За забаве „Тиша-Танта“ т. ј. (игање, сваријске и представљање) од вечера . . . . . 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решавање општинског Суд засебно.

V.

Сем оваса накладаваће се још половина од горесписане таксе у корист крал. српског народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. Абр. 11351. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дилиџиарство:

а) За чишћење димњаја (цилиндра) без радње на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За чишћење шпоретера . . . . . 0·20 д.
в) За уградњ „ „ . . . . . 0·40 д.
г) За велики уградњ шпорхерт у гостионици . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење димњаја од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњаја . . . 0·10 д.
е) За чишћење чушпова од 2 и по метра уједно са димњаја . . . . 0·10 д.
ж) За чишћење чушпова од 2 и по метра уједно са више њих . . . . 0·20 д.
з) За мање димњаја (цилиндра) без радње на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Прављење помијера и мушкина:

а) Од зубног метра . . . . . 10— д.
б) Од хвоза . . . . . 0·50 д.

III. Пекарница:

а) Марка за пшенс из годину дана . . 3— д.
б) Обнављање жигубљене марке сваје . . 1— д.

IV. Трговина.

а) Гроб за дечу . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 556·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . 998·09 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . 1099·32 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·90 д.
б) Мртвачка кола са кадељама са два коња . . . . . 24·90 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

турски гоне као марву на једренске или чак суфратске тргове. Место високих маџетира и крила Немањићевих, са торњевима златом и сребром покривеним, — са којих некада божанска светлост на далеко озарање побожни свет српски, — гледате сада путе разваљене, из којих место топлих звукова звона српских, пуји ужасан оџук пустоши. Србија негда као планина препуна кредних челика, сада је огледало пустиње: сада владуље нема поноћ, на сне страже само гробље и рушевине!... Погледајте с високог Козника неговању Душанову крунисању, и шта налазите на њој? — Од неђашње престоване Немањине, Раса, једва траг, а у његовом горњем граду Нишу видите сплошена нашу турскога. Неколике мене зидине на Стрмчини споменику вас на вековиту Дечанскоју „жуљу на облацима“. У Скопљу на место Светог краља седи други паша, а на златном трону Душановну у Призрену разиеђу се даље и невиђена турска. Трагове силне Вукашина у Сушици, или место њега налазите Марков троб, а у његовом Прилепу мутеранском жаре и пале јадну рају српску. А шта је оно на тужном Косову? Место Лазара и Милоша, Косанчића и Топлице, како приповиђују и спремају војску за злуто бој, видите редове турских улема, која скрушена лица иду — не у Грачаницу, него у *Муратово турбе!*... Ужасно! Тражите чувено старо српско Трговиште, јер на његовом месту видите Нови Пазар. Од вотканског златног појаса Душановог у Новом Брду, само гола рушевина, а на Трубеном Смедереву паше се већ азај-барџаг турски с полумесецом!... Ојађена Босна још је тужнија: место иеспребиног Томашевића, на краљевском престолу видите у Бобовцу босанога пашу, а како скривени вогу на сваленом виглету деци жарде клетви кадаџанска српским, негдашњи војводама краљевим!... Херцеговини спомени оца свог, на пустали васали Мухамеда II., а најмлађи још на срамоту рода свог, метнуо на се и бели турбан. Сами још један соко нађе високо своје гнездо на планетина Прче Горе, али и њега ускоро сплна оружјина сила у бездан!... Ах да гроше сликс! Зар нигде слободна кутића српска, нигде живе душе српске, да прича потомству како пропаде ованика негдашња слава српска? Зар Душанових и Милошевих потомака тако брзо, без трага, да нестане с лица ове питоме земље? — Не, не, има их, има, живе још, живе да их има још; али где су? — Вишите се у густе горе и високе планине по пространоме Српству, и видећете тамо густе чете неких скривених људских прилика, како журно прелећу с једнога краја на другу, као сури орао с граде на грану. На очиду ми сенају живе варвине, код погама земља тутиа од силнога бата пиљова, а у рукама блиста дуги јатаган и дута „шара“ пушка. Ко су ти горски вуци? То су *хајдуци* српски, синови Обилићеви, сина соколина, који су ту избегли на долине, да високо њиу гнездо српске слободе и српске самостаности. А завирите сада у ове мрачне кевине по големим планинама српским, и гле'те како у њима, као у пренуним коминицама, дуге године силнога живља српског. Ко су то онде? То су моготворне породице оних горских синова српских, које су ту склонеле од злудума турских, да у тим мрачним њбима обезбеде и очувају своју слободу.

(наставиће се)

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Издање Општине Београдске — ШТАМПА РАДИЋЕВИЋА ЈЕТАНОВИЋА — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 27. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЈЕ СРЕДЊА:

за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 „
за стране земље за годину . . . 9 „

НЕДЕЉА 4. ЈУЛА 1893.

ЦЕНА ГА ОГЛАСИМА 5 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

Претплату ваља слати унапријед на одштампани спи-
сак с тих потписивањем на трудници

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

ПОЗИВ

Суд општине гр. Београда, као сваке тако и ове године има извршити регрутовање младића на стални кадар за ову календарску 1893. годину.

С тога сви позива све оне младиће који су 1873. год. рођени било овде или на страни, да одмах а најдаље до 1. Августа ове год. суду овоме предстоју ради регрутовања, упућивања у регрутне спасове и приуказање података.

Ко овом позиву не следује сматра ће се да је избегавао војну обавезу.

Од Суда општине варошки Београда
23. Јуна 1893. г. АБр. 3422.

ОБЗНАНА.

До 1. Јануара ове године спојен је велики број кућа са водоводом београдским и међутим је до сада сразмерно врло мали број сопственика тих кућа извршио инсталацију водовода у самој кући и почео воду употребљавати.

Ово непотпуштене инсталације водовода у кућама, које су са водоводом већ спојене, штети општинске интересе, те с тога суд општине гр. Београда објављује грађанству, да ће управа водовода од 1. Августа ове године напајивати воду према члановима 8 и 9. правила за издавање воде, од спојну оних кућа, које су до 1. Јануара ове године са водоводом спојен безобзира на то, да ли се вода у кући троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје суд општине гр. Београда основа на члан. 2 и 13. правила за коришћење водовода са ограђима у Београду и издавање воде на исто водовода, која су правила добила закону силу решењем Краље Негпн. Величанства од 10 Јуна 1892 год. ПВр. 10381 основаним на чл. 6. 7 и 9. зак. о варошкој трошарини у Београду од 13 Јуна 1884 године.

Од суда општине гр. Београда 30 Априла 1893 год. АБр. 2366.

ОБЈАВА.

По што је одбор општине београдске у седници својој од 11 т. м. решио, да наплату таксе за напење и поливање песка са обале Савско-дунавске врши сам суд ове општински, то се овим ставља до знања као предузимачима тако и осталим грађанима, да је од данас допуштено сваком напење и поливање песка са поменутих обала а са као одређени кеста, на што прелазе плати пропису таксу у 30 п. дин. од једних кола, општинском контролору поменутих обала.

Ко се усхати да песак са поменутих обала носи и да није платио пропису таксу, сматраће се као прекупчар и као таква према закону биће кажњен.

СБр. 9212 — Од суди општине варошки Београда. 18. Јуна 1893 год. у Београду.

ОБЗНАНА

Према наређењу ове команде од 3 априла тек. год. Н. 2360 и од 8. ов. мес Н. 3744. ради сечнису сви обвезници редовне, I и II. позива народне војске, овој команди јављи ради сравнења, одузимања и давања војничких билета.

Сада се и по трећи пут позивају сви они обвезници редовне војске I, и II. позива који досадашњи пасу, да се од дана изласка ове обзнане, па заључно до 15. јула тек. год. овој команди јаве. Ко се од обвезника, до означеног дана не јави, биће најстрожије казњен коју ће казну сваки обвезник издржавати при штабу пеке команде. Изговор о недољству и изложењу обвезника неће се примати никакав.

Из канцеларије VII. пуковске окружне команде Кбр. 4267. 30. Јуна 1893 год. у Београду.

ПОЗИВ

Има приличан број грађана, који општини ни до данас нису измирили дужне кирије и аренде од уметх под закуп разних права и имања општинских.

С тога је општински суд примљен да предузме најстрожије законске мере, да се наплата дуга у најкраћем року изврши.

Онима који дугују кирију или аренду од 1891. године, остављен је рок до 8. тек. месеца;

Онима који дугују кирију или аренду за 1892 годину, остављен је рок до 10 тек. месеца, и

Онима који дугују кирају или аренду од 1. јануара до 1. јула о. год. остављен је рок до 12 тек. мес.

Позивају се сви они који из ма ког општина дугују, да дуг свој до означеног рока измире. У противном суд ће после овога рока поступити онако, како је уговорима о закупу односно закона за неуредне платише предвиђено.

СБр. 10819. Од суда општине града Београда 2. јула 1893 г. у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XXXIV. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

29. Јуна 1893 год.

Председник председ. г. Милован Р. Марковић од заборавка бљак г. г. Коста К. Михајловић, Мих. М. Зорбић, Коста Петровић, Свет. Н. Ристић, Живко Зорбић, С. Вељковић, Ђ. Јовановић, Ђ. С. Поповић, Ђорђе Перовић, Н. Вуковић, Лазар Радовић, М. Јовановић, С. Ј. Аџијић, М. М. Петровић, Ф. Васиљевић, Д. Р. Гајић, Др. Мојсо Т. Дене, Мих. Д. Јовановић, Милош М. Ђорђ, Никола Х. Поповић, Рад. Дрљевић, А. Ј. Ђукић, Гавријо Врањ, М. Ђ. Петровић, Мојсије Јовановић.

I.

Прочитане су записнице одборских одлука седнице држаних 14 и 15 Јуна ове године и у одлуци КВБр. 202 утврђена је намена, да предсе-дник општине има ступити у преговоре са српско-француским друштвом само односно ове сумпина са планином помена према ограничењима у решењу означеним.

II.

По прочитању акта председника суда привременог АБр 3289, одбор је изјавио, да је

Јован Димитријевић поганин и протегнут дабрачкина и средњег имања стоке, но да је сиоси на суду.

III.

Предсједник саопштава одбору да је даборско повјерењштво наибрати у седници даборској од 14 Јуља ове год. Абр. 3378 израдило нову тропарцинку тарифу и поднеси је одбору на решење.

По прочитаној стварн тачке по особ одбор је решио, да се досадања тарифа општинске тропарине у Београду измине со следећом*).

XXXV. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
31. Јуна 1893. год.

Председао председник г. Миленко Р. Марковићев, са одборима били г. г. Никола Х. Шапоњић, А. Ј. Обрадовић, Димитрије Гершић, Коста В. Михајловић, Коста Петровић, Мат. Д. Белобрк, М. Вешовић, С. Ј. Аврамић, М. О. Петровић, Р. Драгосављ, Аксаир Јовановић, М. М. Зорић, Св. Чађевић, Ђ. С. Николић, М. Јовановић, Мих. Ј. Марковић, Мат. Јовановић, Ј. Јовановић, Живић Зорићевић, Мих. П. Богчић и Димитрије Ђ. Гајић.

I.

По прочитању акта потврђног суда за вар. Београд Абр. 3294 и 3278, којим се тражи увређена о владању и иколком стању имовних лица одбор је изјавио, да су Васа Николић без занимања и Михајло Петровић пегдар напоседни.

II.

Предсједник износи одбору на вишење молбе, којим се тражи увређена о сиротском стању и нередовном односу.

На прочитану тих молби Абр. 10054, 9714, 9979, 9876, 9877, 9965 9802, одбор је изјавио вишење, да се суд предходно увери о имовном стању молилаца: Драгутина Ђорђевића, Јулке П. Стошића, Драгиње Јанковић Шапоњић Петровић, Катарине Бојић, Јелке Матић и Аглије Стевановић па тек онда да им нада тражено увереље.

III.

По прочитању изјештаја помоћних Абр. 2406 и 2456 одбор је одобрио одређени им у улицама Краља Милошевој од скопљанске до куће Спасоја Стојановића и Сењачкој.

IV.

По прочитању протокола општинске Абр. 9561, јуљаја 11. Јуља 1893 год. за набавку дела летњег за позорју чету, одбор је решио да се набавка одела за попарење и позорање општинске уступа према прописаним погодбама Светозару Николићу, пријеу за хиљаду шест стотина педесет динара и двадесет пара свега.

V.

По прочитању молбе Д Бимбића, писара општинског Абр. 3294, одбор је решио, да се молиоцу Д Бимбићу писару општинском одобри једномесечно осуство једне године с тим, да му се за то оно време нода плата у напред. Осуство ће му се рачунати, код га стално употребљавати.

VI.

На предлог предсједнички одлучи општине београдске Абр. 3202 (Абр. 2414) одбор је решио, да се уме у службу општинску за пописара Фрола Аџерт со годишњом платом, која је у (three) стављена с тим, да се увеча министарство грађевина, да ли Аџерт време под потом свеодговна ако инклинација за пописара општинског.

VII.

Одборник г. Стеван Чађевић предлаже да се у интересу свобраћаја што ире регулише праг дана Јокићеве улице што ближи на Сењачку улицу.

По саслушању овога одбор је одлучио, да одборни посланици чл. г. Св. Чађевић Милутин Ј Марковић и Пања Ђорђевић одборници и Т. Спасојевић управник грађевинског одељења на лицу места прочуе ово питање и поднесу одбору извештај са решење.

VIII.

Предузеће је појединачни претрес тропарине тарифе и после поимевичног гласања за сиску позицију посебо одбор је решио, да се и следеће предмети потпуно тропарицинског таксе*).

*) Цјеловитог тарифа биће штампана у једном од идућих бројева. Ур.

XXXVII. РЕДОВАН САСТАНАК
24. Јуна 1893. год.
Пре подне

Председава председник г. Миленко Р. Марковићев, са одборима били г. г. Мих. Д. Белобрк, Јован Живковић, Ђорђе Нарандић, Р. Драгосављ, Пања Ђорђевић, Милан М. Зорић, Димитрије Г. Гајић, Михајло М. Ђорђевић, Коста В. Михајловић, Н. Вулковић, С. Аврамић, Ђ. Јовановић, Ф. Вишњевић, Коста Петровић, Јован Христић, Св. Чађевић, Ђор. Марко Т. Дево, В. С. Николајевић, Мих. П. Богчић, Лазар Јовановић, М. Вешовић, А. Шћеп. Мат. Јовановић.

I.

По прочитању акта потврђног суда за вар. Београд Абр. 3309, 3411 и 3396, којим се тражи увређена о владању и имовном стању извесних лица одбор је изјавио, да су му познати Здравко Петровић пегдар, Јованка Кондовић надничар, Мојсије Антонијевић и Мојсије Митровићев калфе, Тоша Пантић шегрт, Јован Сић курирски калфа и Марашо Пешић шегрт пекарски.

II.

Предузеће је појединачни претрес тропарицине тарифе и после поимевичног гласања за сиску позицију посебо одбор је решио, да се и следеће предмети потпуно тропарицинског таксе.

XXXVIII. РЕДОВИ САСТАНАК
24. Јуна 1893. год.
По подне

Председава председник г. Миленко Р. Марковићев, са одборима били г. г. Никола Јовић, Ђ. Петровић, Пања Ђорђевић, Јелин Петровић, Михајло М. Ђорђевић, С. Вељковић, Јован Христић, Ж. Б. Михајловић, Дим. Р. Гајић, М. И. Зорић, Мат. Јовановић, С. Ј. Аврамић, Ф. Вишњевић, Ђорђе Нарандић, Аврамије Ј. Обрић, Н. Вулковић, Рад. Дукић, Др. М. Радовановић, Лазар Јовановић, Мих. Д. Јовановић, Др. Никола Шапоњић, Милутин Ј. Марковић, Св. Ђорђевић.

I.

У вези са општим претресом је само тропарицина тарифа, која ће се дољеше штампати целокупно.

XL. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
26. Јуна 1893. год.

Председава председник г. Миленко Р. Марковићев са одборима били г. г. Никола Х. Шапоњић, Сава Вешовић, Живић Зорићевић, Ђорђе Нарандић, Р. Драгосављ, Пања Ђорђевић, Милан М. Зорић, Димитрије Г. Гајић, Михајло М. Ђорђевић, Коста В. Михајловић, Н. Вулковић, С. Аврамић, Ђ. Јовановић, Ф. Вишњевић, Коста Петровић, Јован Христић, Св. Ђорђевић, Ђор. Марко Т. Дево, В. С. Николајевић, Мих. П. Богчић, Лазар Јовановић, М. Вешовић, А. Шћеп. Мат. Јовановић.

I.

По прочитању акта потврђног суда за вар. Београд Абр. 3309, 3411 и 3396, којим се тражи увређена о владању и имовном стању извесних лица одбор је изјавио, да су му познати Здравко Петровић пегдар, Јованка Кондовић надничар, Мојсије Антонијевић и Мојсије Митровићев калфе, Тоша Пантић шегрт, Јован Сић курирски калфа и Марашо Пешић шегрт пекарски.

II.

Предузеће је појединачни претрес тропарицине тарифе и после поимевичног гласања за сиску позицију посебо одбор је решио, да се и следеће предмети потпуно тропарицинског таксе.

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЛОБОДАМА У ТУРСКОЈ

од 1459.—1844. годиие.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написали

Р. Агатоновић и Љ. М. Спасић.

(Академијине Свет Вел. Шћеше историјско-филозофско-језичког одељења. Књига XXXIII.)

Мото:

„Народ који нарочито није учинио чудних ствари, и одликовао се чудном славом“. Нарочито је да нарочите издвојити сутрашњи народ, и одликовати се чудом славом.

Херодот.

ПРЕДГОВОР

(наставак)

Погледајте сада с плане Авале, или пусте Мајевице (планина у Босни) или поносна Дурмитора онамо преко Дунава, Саве, Драве, и дуж Приморја, и пита видите? — Густе редове многобројних српских породица, како измичу испред бесне навале анадолске бујице, да тамо негде у туђини, на слободној хришћанској земљи, нађу мирна и слободна станишта. Како је то жалостан призор растања са својим огњиштем, које је толико столећа крвљу домаћинском натапано, на тражење бољега загрљаја у туђини!.. И зашто све то? Зато, што Србин хоће слободу своју, неће да робује..

* * *

Каже се обично: *мег всякой Србин је робовао Турцину!* Ну, да ли је направдана та клевета на поносе и јуначтво српско; да ли се тај појам може одвести на целокупан српски живаљ таданњега доба? Да ли се тако може рећи и за све изобиље чете српских хајдука, који по горама и кршевима српским чуваху каиџило слободе и самосталности српске, све до наших дана? Мислимо да не, и још мање се таке може рећи за све многобројне хиљаде одбегних српских синова у туђину. Јер они тек сада отпочињу онаџићчку борбу са непријатељем и отимачем свога огњишта. На *туђу* територији они стварају своју организацију, ону своју државу, на темељу које прикупљају и оркањују своју снагу да ослободе отаџбину своју домовину. Имајте се мислима у доба, када пресељени Срби у Угарској почињаше чуда херојских дела под својим вођом деспотима Бранковићима, или мало касније погледајте на краљичана на оне силне бедеме, од српских груди, како снажно одбијају налазите бујине анадолске најезде. Па можде ли се рећи, да је тај народ тада *робовао* Турцина? Вековима се продужала на њих навала бесних Азијата, али их бораи српски увек снажно одбијају. И зар та борбе није најсвечанственији призор падања за ако, веру и слободу српску? Зар оволико силно напрезање борања српских да истргну своју домовину испод јарма клетога прнника, не заслужује пажње сваког Србина?

Нема, мислимо, племенитијег и благотворнијег задатка за сваког Србина, него да изучава ову борбу Срба с Турцина, за слободу домовине српске, — као се обично (али погрешно) мисли, да је Србин робовао Турчину. Заиваљујот времена мајци домовини, која нас је одгајила на песеду хиљадама изгинулих, за име своје, предака наших, нагнала је и нас, да своје слабашне силе посветимо изучавању

вати, Васа В. Младеновић, Р. Драговић, Ј. Бурсаћ, Коста Петровић, Ф. Вавилонац, С. Ј. Аврамов, М. Јовановић, Вас. М. Живојевић, М. М. Бирић, А. Ј. Одавић, М. Ј. Марковић, Др. Лаза Поповић, Др. Марко Т. Лесо Б. С. Поповић, М. Јовановић, М. П. Васић, М. Живановић, Љ. Јовановић.

3.

По прочитању акта истражног судије за округ Београд АБр. 3152 и 3442, који се тичу утврђења о владању и имовном стању имовних лица, одбор је нашао, да ну је Аранђело Стевановић задовољан поштењак, да је Наталија Милосављевић заслужила добро владање и доброг имовног стања и да је Наталија жена Бранислава Поповића проглашује доброг владања и доброг имовног стања.

М.

Пролазећи не појединачна претреса тарифе при општинске и после поменутог гласања за сваку поједину позицију, одбор је решио, да се још и следећи предмети интерпретирају тарифом таквом:

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Цена хлебу. Суд општине гар. Београда решењем својим од 1. Јула ове год. а према средњој цени жита, одредио је, да цена хлебу за пеку половину месеца Јула буде деветнаест пара, а да се по пекари и ноље дел во двадесет пара у тежини од хиљаду педесет и три грама. Цена ова вреда од 2. Јула сакључно.

Ово се давал грађанству рада знања и управљања.

Испразка. У општинским позивима од 20. Јула ов. године штампана је грешка за свакашњање објављење (казуарије). У поменутом члану ове грешке треба доћи ово: Иоок се замекује догодина та реча од 15 Јула 1899 год. АБр. 957., што је случајно при штампању изостало.

ОБЈАВА.

Општини београдској потребно је оних коња за тегљење терета.

Коња треба да су високи 165 до 170 с. м., у обиму до 182 с. м. јаки, рамењасти, месната, да су потпуно здрава, без икаквих мана, да нису старији од 7 и млађи од 5 год.

Понуђени коњи имаће напрежати 8 дана пробе.

Од суда општине гарошке Београда, 7. Јуна 1893. год. СБр. 9049.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ ВЕОГРАДСКЕ

Дражи 3. Маја 1893. год.
(по стенограф. белешкама)

(Настављај)

Мита Јовановић — Ја сам закључио да говорп г. председнику да он тако рећи напада право на себе морални интегритет за непредвиђене за њега, нападнута човечанска ирп је ра но на општинама. *Ја нападам да лично председник одговара* на то ако је дао одговорно на тај посао и чудим се да може бранити чиновнике чија неуредност при свему описана тамошња полицијска стања осуда! Није овде у питању 2—3 човека већ 600 грађана који су одбрани од тамошња само с тога што их није било у општинама. Толико су строго пропишане неке мањости, ако се неком безразлично да право стоје, или неки прилично глупости уводе, да би колико и јеобилнију пашну обратили, на противност општина. Код нас се ни погреше у општинама домаћу културе — ни знаке. Ми протестујемо ми лесни тут зашто су општини погрешни и неки пошта. Нетина грађани имају права да прегледају општину, и да у појединим року тражи допуну пажњу, или ретко ко то чини, рачунајући да га мора бити у општинама, кад је осетно своје грађанске дужности. Мени општина одговара да у Београдској општини не може у тако погледу да буде противности док 6,000 правних гласача неби дошло надзорном господину и правило да их у списак унесе.

Радивоје Драговић ја одборник, ја ни ја ја ја

људи који долазе сваки час под контролног одељења; сваки час једне улице други изађи и човек не може да ради на свом послу. То је што сам имао да кажем.

(Настаviће се)

НАРЕДБА.

Стварајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода, законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда, на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438. чл. 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890 год. Абр. 839, и 11 Јуна 1892. Абр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за давање балова, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног одгајалишта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу какво страно лице даје представе и друге томе подобне, а не утера се да је дотично лице пред добијене добијене од управе вароши Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу

ТАКСЕ

ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

а. За свирање муз. оркестра по кафанама, биоштама и т. д. од концерта до . . . 3 д.
б. За свирање са певањем поштпуо од 1 концерта . . . . . 5 д.
в. За свирање женског оркестра (хармонике) . . . . . 20 д.

II.

а. За игранку у локалу I-ог реда . . . . 15 д.
б. За игранку у локалу II-ог реда . . . . 10 д.
в. За игранку у локалу III-ег реда . . . . 5 д.

III.

а. За пикирану на дан . . . . . 5—10 д.
б. За разне арестане и занатлијске вечитке, дневно . . . . . 10—50 д.
в. За позоришне и циркуске . . . . 5—15 д.
г. Ручкује од престане . . . . . 10—20 д.
д. За забаве „Тингл-Тангл" т. ј. свечане, свирање и представљање од вечера . . . . . 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решавање општинском Суду засебно.

V.

Сем овога наплаћавање се још половина од горњенаведене таксе у корист крај. српског народног одгајалишта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. Абр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дућанџиверство.

а) За чишћење дућана (шпајзера) без радње на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За исељени шпајзера . . . . . 0·20 д.
в) За уљеви „ . . . . . 0·40 д.
г) За исељени уљеви шпајзера у готовини . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење дућана од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење престе дућана . . 0·10 д.
е) За чишћење чишења од 2 и по метра уједно са дућана . . . . . 0·15 д.
ж) За чишћење чишења од 2 и по метра уједно са кућом . . . . . 0·20 д.
з) За пражење дућана (шпајзера) без радње на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Произвођење помирја и изумника:

а) Од зубног шетра . . . . . 10— д.
б) Од вина . . . . . 0·50 д.

III. Пекарница:

а) Марка за кашче за годину дана . . 3— д.
б) Обавлавање жутубуље мере етаје . . 1— д.

IV. Гробарнице.

а) Гроб за леду . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 555·60 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . 998·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . 1099·32 д.
ђ) Велика гробница I. реда . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара од два кола . . 12·90 д.
б) Мртвачка кола са анђелима са два кола . . . . . 24·90 д.
в) Мртвачка кола нова са два кола . . 36·90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 кола . . . 72·90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУРЕТА

За кварташе: Саинаџијски, Теразијски, Варошки и Пračарски:

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1·50 д.

За кварташе: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1 д.

Од суда општине Београдске 28. Августа 1892. године АБр. 9449.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампа Радивоја Јовановића — Уредник Урош Кулашинић

БРОЈ 33. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 „
за страни земље на годину . . . . . 9 „

НЕДЕЉА 11. ЈУЛА 1893.

ЦЕНА ГЕ ОГЛАСИМА 5 ПР. ДИН. СА ВРЕТЕ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УНАПРЕД НА ОПШТИНСКИ СУД А СВЕ ВОРОШЕЊЕВИЋЕВО НА ГРЕДИЦИ

Рукописи се враћају се

Нефранкирана писма се примају се.

ПОЗИВ

Суд општине гар. Београд, како сваке тако и ове године има извршити регрутовање младића за стални кадар за ову календарску 1893. годину.

С'тога сви шиша све оне младиће које су 1873. год. рођени било овде или на страни, да одмах и најдаље до 1. Августа ове год. суду овоме предстану ради регрутовања, упоређења у регрутне списове и прикупљање пореза.

Ко овом позиву не следује сваком ће се да је избегавао војну обавезу.

Од Суда општине варошн Београда
23. Јуна 1893. г. АБр. 3422.

ОБЗНАНА.

До 1. Јануара ове године своје је велики број кућа са водоводом београдски а исцрпна је до сада сразмерно врло мали број сопственика тих кућа извршио инсталацију водовода у самој кући и почео воду употребљавати.

Ово незавршено инсталисање водовода у кућама, које су са водоводом већ спојене, штети општинске интересе те с'тога суд општине гар. Београда обавештава грађанству, да ће управа водовода од 1. Августа ове године напајивати воду према члановима 8 и 9. правила за издавање воде, од споју оних кућа, које су до 1. Јануара ове године са водоводом спојен белобојаре ни то, да ли се вода у кући троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје суд општине гар. Београда основа на чл. 2 и 13. правила за вешање водовода са изградња у Београду и издавање воде на потег во довода, која су правила добила закону силу решењем Владе Његов. Величанства од 10 Јуна 1892 год. Бр. 10381 основања на чл. 6. 7 и 9. зак. о варошкој трошарини у Београду од 18 Јуна 1884 године.

Од суда општине гар. Београда 30 Априла 1893 год. АБр. 2366.

ОБЈАВА.

По што је одбор општине београдске у седници својој од 11 т. м. решио, да плату таксе за вађење и вошење песка са обале Савско-дунавске прш пи суд ово општинени, то се овим ставља до знања свима који предузимачима тако и осталим грађанима, да је од дање допуштено сваком вађење и вошење песка са назначених обала и са њих одређених места, па што претходно плати прописану таксу у 30 н. дин. од једних кола општинском благајнику поменутих обала.

Ко се ухвати да песак са поменутих обала носи и да није платио прописану таксу, сматраће се као крађљивац и као таква према закону биће кажњен.

СБр. 9212 — Од суда општине варошн Београда, 18. Јуна 1893 год. у Београду.

ОБЗНАНА

Према наређењу ове команде од 3 априла тек. год. Н. 2360 и од 8. ов. ше Н. 3744. шеће се шесу сви обвезници редовне, I и II. позиве народне војске, овој команди јавили гдје сраштени, одузимајући и дневна војничка бадета.

Сваи се и по *трећи пут* позивају сви они обвезници редовне војске I, и II. позива који још до сада нису, да се од дана ове објаве, па закључно до 15. јула тек. год. овој команди јаве. Ко се од дана објављења до означеног дана не јави биће најстрожије кажњен сиру ће казну сваки обвезник задржавати при штабу ове команде. Изгонор о недољној и задоцнјој обвезници неће се примати никакав.

На канцеларије VII. пуковске округ команде Бр. 4267. 30. Јуна 1893 год. у Београду.

ПОЗИВ

Ма придлича број грађана, који општини ни до данас нису намирили дужне кирије и аренде од разних под закуп разних права и имања општинских.

С тога је општинско суд примљен да предузме најстрожије законске мере, да се наплата дуга у најкраћем року изврши.

Општа која дугују кирију или аренду од 1891. године, остављен је рок до 8. тек. месеца;

Општа која дугују кирију или аренду за 1892 годину, остављен је рок до 10 тек. месеца, и

Општа који дугују кирију или аренду од 1. Јануара до 1. јула о. год остављен је рок до 12 тек. мес.

Поменуте се сва она која на ова општина дугују, да дуг свој до означеног рока намире. У противном суд ће после овога рока поступити онако, како је уговорима о закупу одређено заплена за неуредне плаћање предвиђено.

СБр. 10809. Од суда општине града Београда 2. Јули 1893 г. у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XII. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

28. Јуна 1893 год.

Председник одборе, г. Милоје Р. Марковић, од одборских свих г. г. Никола Х. Поповић, Коста Петровић, Д. Р. Рафо, Мих. Ј. Младеновић, Др. Мирко Т. Јовић, С. Ј. Аврамов, Др. Лазар Поповић, А. Ј. Одавић, Рад. Драгићевић, Јанку Домјановић, Мат. Јовановић, Живојин Вељковић, Мих. М. Вељковић, Милоје М. Вељић, В. М. Тодоровић, Мих. Н. Попић и Ф. Васиљевић.

I.

На овом састанку пресутна је само тројица општинске тројице, која ће се доцније одазвати у целини у свом листу.

XIII. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

2. Јула 1893. год.

Председник председник г. Милоје Р. Марковић од одборских свих г. г. Никола Х. Поповић, М. Ј. Младеновић, Р. Драгићевић, Живојин Вељковић, М. М. Вељић, С. Васиљевић, С. Ј. Аврамов, А. Вучковић, Милоје Тодоровић, Ф. Васиљевић, Др. Мирко Т. Јовић, Др. Лазар Поповић,

Марјан Јанковић, Лазар Дашкић, Мих. М. Борђевић, Јован Христић, Коста Петровић, М. Вељковић, Васа В. Младеновић, В. М. Тодоровић, М. Електровић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице државе 28. Јуна 1893 год. и примљен је без икаквих измена.

II.

По прочитању акта петровског судије за варош Београд АБр. 3502 и 3501 којим се тражи уверења о имовном стању и владању извесних лица, одбор је изјавио, да је Крста Поповић трговац доброг владања и доброг имовног стања; да му је Душан Јовановић цигански непознат.

III.

Председник известава одбор, да је суд општинским 1 Јуле ове године АБр. 1546. решио, да цена хлебу, за врсту половину жеглов Јуле ове године, буде 19 пара дец. од килограма, и да се леб продаје по напред од двадесет пара у тежини од хиљаду и педесет и три грама.

Одбор је сазнао, и нашао ово решење суднсо.

IV.

Председник саопштава одбору, да је поднето неколико молби за уверења на прекоредним пијан која управо фондова и да према најновијем распису господина Министра народне привреде, сва уверења треба да издаду и потпишу, председник општине или његова заменика са три одборника, које имају легитимна уверења да молилац према својим својствима заслужује, да добије прекоредни зајам

По саслушању овога, одбор је решио, да се молбе за уверења на прекоредне зајам код управе фондова не износе више пред одбор на решење но да таква уверења, сам суд са потребним бројем одборника издаје молиоцима онако, како се у распису министра народне привреде о овоме предмету прописује.

V.

По прочитаној молби Милоје Бобић СБр. 10142 којом тражи уверење о скротном стању, одбор је изјавио познавање, да се суд досадање уверења о имовном стању молитељеве да тек онда да јој иста тражено уверење.

VI.

По прочитању молбе Павла М. Поповића сод. трговц. АБр. 3624 и Мите Борђевића земљорадника АБр. 3625. којима траже, да се ослободе дужности пред тутора привезног и други присутника, одбор је решио, да се Павле М. Поповић ослобди од тражења; да се Мита Борђевић ослободи дужности присутника изборе за његово место за присутника Николу Максимовића кавеџ. код „Мерајевог“.

VII.

Председник саопштава одбору, да је држав. Савет решењем својим од 28. Јуна 1893 год. Бр. 1993 одобрио решење одбора општинског од 30. Маја ове год АБр. 3062. да се сва улице по разним буџетским партијама отказују у партију на поправке и непредвиђене трошкове, с тим, да партија на поправке и непредвиђене трошкове из 1893 год. немоше бити већа од сто хиљада динара заједно са сумом од осамдест хиљада пет стотина осамдесет и пет дин. што је у буџету за ове потребе стављено. — Одбор је правио, и знању ово решење Држав. Савета и препоручио суду да се по истоме решењу управља.

VIII.

Председник износи одбору на увиђај изметај књиговодства, из кога се види, на који је буџетски партијама до 1. Јуна ове године било утрошено а које су до тога времена преорочене.

По прочитању тога изметаја СБр 7280 одбор је саслушао, да овај изметај са изказима сумма одборско поверенштво за прегледа општинских рачуна и поднесе одбору свој извештај на решење.

IX.

Председник саопштава одбору, да ће се према одлуци одборском од 24. Маја 1893 год АБр 2825 у недељу 4. Јуна тек. год. у 11 часова пре подне отварати спомена пок. Јовину Газдановићу и да је учитељско удружење актом својим АБр. 3629 позвало општински одбор, да свој свечности присуствује.

Одбор је правио, и знању ово саопштење с тим, да корпоративно присуствује овој свечности.

X.

Одборник г. Лазар Дашкић предлаже, да се такса трошарина на вино и вино сиина и на брашно укине.

По саслушању овога одбор је одлучио, да се сазове нарочита одборска седница, у којој да се по другу пут реширање кола трошарина тарова и по истој донесе коначно решење.

XI.

По захтеву варошарине београдске АБр. 2686 и на предлог грађевинског одсека ГБр 1867 одбор је решио да грађевинско одсеке изврши претресање захтева и изврши огледе тог покрајинског на Сави одобри за то кредит от хиљаду осам стотина шездесет и седам динара.

XII.

По прочитању протокола лицитације ГБр 2624 државе 26. Јуна ове год. за изнрење старе и постављање нове ограде на Дорћолу улице, — одбор је решио, да се опиј нову уступи Мити Стојановићу сод. према прописаним шездесет и по пети и то: за жичане старе каларе по шест и три четвртине паре динарске од квадр. метра, а за постављање нове каларе по педесет и шест и три четвртине паре динар. од квадр. метра.

XIII.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 2625 државе 26 Јуна 1893 год. за отказивање земље у Јовиној улици — одбор је решио, да се отказивање земље у Јовиној улици уступи Мити Стојановићу по једам динар. и двадесет и четири и по паре динар. од кубних метра.

XIV.

На предлог грађевинског одсека ГБр 2009 одбор је решио, да се Дворска улица отвори према утврђеној нивелети; да се отворена земља употребе за поправке дела Јованове улице, и да се овај посао да на лицитацију, о којима ако кредит од хиљаду седам стотина двадесет динара.

XV.

Председник саопштава одбору, да је према решењу његовом од 19. Априла 1893 год. АБр. 2099 суд општински састављо списак лица за оцењивање предмета што се за војску набављају.

По прочитању тога сиа ка АБр. 3628 одбор је решио, да оцењивачи предмета што се за војску набављају буду ова лица:

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ИКЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У УГРИЋИ

од 1458.—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написао

Р. Агатомовић и Л. М. Спасић.

(Академијски Совет Вел. Школе народног привређа на економском истраживачком одсеку, београдској).

Мото:

— „Дође нам престати бити умишљени чувари туђих и свима нама чужих слобода“ (Прво је да престанемо мудровати туђим памећу, и славити се туђим славом).

Вараждин.

ПРЕДГОВОР

(наставак)

Ово нарочито вредн за доба до појављивање XVII. столећа. Јер они Срби на крајинама немаху с почетка ни трага од какве јаче концентрације; већ беху растурени по градовима крајишким, у службу разних команданата, највише племића угарских и хрватских, а доцније аустријских ђенерала. Тек по постанку Војничке границе, коју искључиво сачињаваху српски борци, могаше се мислити о каквој јачој организацији српској и на тој страни. Али Срби ту не беху појединци својих војвода, или деспота, већ најамници аустријских ђенерала. Зато се и рад њихов на националној мисли и разликује од онога рада угарских Срба. С тога су тако пијане и нас нагнале, да у прве три главе приноа дела оне расправе засебно описујемо рад српских установка противу Турака, како међу угарским Србима, тако и крајишким. Тек када око позивање XVI. столећа, са пропашћу мађарске краљевине нестаје и оне централизације српске у Угарској, а поједине оазе српске попрекане српске, банатске, на чак и сремске пределе, онда се наша пажња поклања зауставља на оним Србима на крајинама, нарочито онима у Приморју далматинском; што бан тада, када се пламен борбе српске на једном крају гаси, на оном другом тек почиње да блиста јуначтво српско у своју светлости својој, и тек се ту показује борба Срба за напионалиама у своју величанствености својој. То је борба српских *Ускока*. у Приморју и на крајинама, како с Турцима, тако и са другим непријатељима своја имена. Та борба, која при крају XVI. столећа достиже пуну кулминацију, је заслужује, да се на њој дуго заустављају погледи наши, јер је то оно најсјајније и најтрагичније доба живота наших предака.

Држимо да је така подела при третирању пријог дела расправе оправдана, због јаснијег представљања оделитих појава, које за то време прате целокупни народ српски.

Сем тога, што се тиче пријог и другог дела ове расправе, потребно нам је напоменути још и ово: Целокупна борба свих тих Срба с Турцима, врло је тесно спојена са односима према Турцима оних народа, под чијим заштитом, и на чијем земљишту пружају свој напионалан задатак та српска борци. Срба у Угарској воде борбу с Турцима под заштитом угарске краљевине, ретко кад сами већ увек у друштву са мађарским народом. Они пак на крајинама, стојећи под заштитом мађарскога краља, с Хрватима. А кад дошаше нестаде мађарске краљевине, сви Срби с Хрватима ступише под

Обудари: Петар Т. Мелић, Милан Дечић, Вељко Минић, Андра Јанковић, Алекса Костић и Никола Чомић.

Бирачи: Марко Петровићевић, Сима Деспотовић, Васа Стојковић, Тодор Елезовић Јецеш Милошевић и Јован Јовановић.

Судии: Коста Авраимовић, Милан Матковић и Иван Стошкаљевић.

Сведоци: Андра Бошковић, Пера Обрадовић, Рака Малешковић, Павле Радосављевић, Исидор Цинцић и Јеврем Милошевић.

Бирачи: Пера Шапић, Милан Минић, Дујо Трајковић, Јован Обрадовић и Раде Суботић.

Судии: Милош Обрадовићевић, Милан Малешевић и Јаша Јуришић.

Сведоци: Васа Дедић, Јован Галетић, Коста Рајић, Ђорђе Петровић и Никола Шапић.

Записничари: Стефановић Јовановић, Јован Срећић, Коста Лапчић, и Никола Новаковић.

Оснивачи: Милан Богићевић, Стева Јовановић, Сретен Васиљевић, Милан Младеновић и Милан Јовић.

Тачни — пословође: Мита Мајсторић, Вукоман Мајстић, Димитрије Ђорђевић и Соломон Аврајев.

Да суд општински председа, да да су ако немају лица срп. подавши, на која међу њима буде, да исто која срнски подаши, да га користан и на његово место да одреди другог.

XVI.

Одборник г. Соломон Аврајев пита на чему стоји стари о купљени земљишта од Милорада Ђора Мирковића.

Председник одговара, да је сва материјала за општину употребљена приликом сви локомотива, које продавац има према уговору да исправи.

Било ово буде извршено, саопштиће се одбору писмају о прикљученом материјалу

XVII

Одборник г. Јован Ђуровић пита, да ли су готови планови инвалидних и регулационих за Београдом, пошто има доста грађења, која би желели да тамо нуде појаву.

Председник одговара, да су ти планови у неколико спрашена и да ће успело бити потпуно готови

XVIII

Председник износи одбору на решење молбу Стевање удове пок Тасе Бошковићевић Сбр. 3313 и Марије удове пок. Димитрија Ђорђевића бив опште, чиновника АБр 1400, којима траже издржавање по општинске касе.

По прочитању тих молби одбор је одлучио, да се обе оне молбе као и сво остале ове природе упуте на оцену и решење одбору српско-општинском наборном у седници одборној од 26 Марја 1892 год. АБр 7514.

Да исти одбор реферише одбору, да ли Јелисавета удова Петра Хаџи Јанића заслужује да јој се и даље издаје по општинске касе помоћ одборна решењем одборским од 20. Фебруара 1893 год. АБр. 1094.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Исправка. У 26. броју општинских новина од 27. Јуна о. г. под рубриком „Рад општинског одбора," под бр. VII. стоји, да Др. Нетешковић слави педесетогодишњицу лекарског рада. Ово је погрешно, јер Др. Нетешковић није доктор медицине, већ филозофије и славно је педесетогодишњицу докторског јубилеума, т. ј. славио је педесету годину, од како је проглашен за доктора филозофије.

ОБЈАВА.

Општини београдској потребно је осам коња за теглење терета.

Коње треба да су високи 165 до 170 с. м., у обиму до 182 с. м., јаки, грађени, месната, да су потпуно здрава, без икаквих мана, да нису спрани од 7 и млађи од 5 год.

Понуђени коње имаће подвргати 8 дана пробе.

Од суда општине вароши Београда, 7. Јуна 1893. год. СБр. 9049.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
Држан 3. Маја 1893. год.
(по стенограф. белешкама)

(НАСТАВАК)

Председник — То је довољно и право стање ове ствари сасвим искрсли с локалима.

А. Одавић — Ја сам ову ствар поднео. Поднео сам више за то, да чујем шта је противно овом. Председник нам је нашао узроке. Ја не могу са свим да их примем, али нисам хтео да на покривши нашле. С тога мислим да одбор реши онако ову ствар: Остаила се председнику да потпише чиновника кашо нако он буде за потребно, али у свакоме слу чају да се буде без казне. Председник нам да се собрање нам за начина да се ово више не деси; јер ако се још један пут деси онда неће допустити да гласају. Ако одбор прими ово решење, онда тиме свој предлог који сам ово чао неће.

Р. Јовановић — Не могу тако да се изјасним, Кад један чиновник може да остани од берачке на здравље, он не треба да се дели у служби.

А. Одавић — Он ће бити кажњен.

Р. Јовановић — Чим да га кажете?

Председник — Ја предложио да то изведе и да нас известе шта сам урадио (Сложно се).

А. Одавић — Онам још нешто што је у вези с овим питањем Ви се сећате да је на последњем збору продужена рад полиција с новим полицијским законом. Како су ту спомени бели то нас се не тиче, него ме се тиче ово: И ја нас читамо по новинама како је стара општинска управа изабрана с три хиљаде и неколико стотина гласова. У том правцу се шаше и ми престано се чује да ми питаномо онде сеоско Мени је познато и ја чиан 22 закона о општинама какво сам сеоском моћу бити у суду. Ја сам радостано до ли су ти сеоском у општинском суду и колико сам могао сазнати њих неки; чак сам досао до сам ману им доносили. Сам тога знамо и колико је био тешан порођај — и знаште ме за ову реч, при привалу заседнима главног барагног одбора који је нако сам чуо пропали негде на другом месту, где нам нешто, да ли је у полицији или на ком другом пословном месту али тек у суду општи-

заштиту бечких Јесара и од тада воде борбу с Турцима под заштитом и у друштву са тим новим покровитељима, својим. С тога се никако не може описивати борба Срба с Турцима, а да се не представи и борба Мађара. Хрвата, или Јесарешаца са истима. Ово не само да нажи и за оне Србе у Угарској, који имађаху, бар за извесно време, својих војвода и деспота, већ у толико више за оне на крајинама, нарочито словеначки и хрватској, што они тамо не имађаху никакве своје концентрације, стојећи у најамничкој служби појединих команданата градова, ретко своје народности, већ већином мађарске, хрватске или немачке. Изузимајући ус у неколико далматинско-приморским Ускоци, који већином ратоваху под својим (српским) војводама. Они на крајинама беху у служби хрватских и Јесарских војвода. Бани хрватски, или ти рани кнезови, и аустријски Јенерали — нарочито доњиле кад се установи Војничка граница, — вођаху рат с Турцима на свој рачун, по наредби свога владиоца, не обзирући се на задатак Срба, који свачијакаву унек главни контингенат њихове војске сиље. С тога се мора у опширности изнети борба с Турцима, узроци и последице њене, свих народа под чијом заштитом, и у чијој служби беху српски борци, па тек да се види слика *борбе Срба с Турцима.*

* * *

О другом делу ове расправе имамо да кажемо ово: У времену од половине XVII. столећа до 1814. год. и даље почиње да опада турска сила, нестаја с почетка тагано, ну доцније све жешће и жешће, и услед настанх промена и Срби су њиме кажа чињеница у овој данко започетој и непрекидној борби између Запада и Истока. Почетком друге половине XVII. столећа међу Србима се јавља нова снажна тежња за самосталношћу и неговањем својих, којој је представник деспот Ђурђе Бранковић. Ну ону њихову тежњу у самом почетку експлоатишу грамзивши суседи у борби с Турцима. Кад је успело хришћанско оружје, да сенготварском победом (1664.) одбије завојевачке тежње турске, оне се задовољавају принудном надмоћношћу. Долазком за везира Кара-Мустафе, елементарна и грамзивна човека, који једном задрхта западна Европа од крвне сабље семенљивце, која овог пута беше измахнута над Јесарешим Бечом. Ну над 1683. год. пред Бечом. „пуче колан свечаној кобили" и Турци поеирушне под ударом храбре мишице словенске, престају турски агресивним походи на Запад, а њих замењује непрестана борба ово поседнала провинција, које су Турци раније освојили: та борба ни данас није свршена, јер је вођена део тих земаља још под Турцима.

Ово за чим су западни Хришћани одавно тежили — наставе Турака из Европе — после турске пропасти пред Бечом, јавља се у много јачој мери: и данашњих жудња римских папа нестаји се у *тежњи ка* — савезу држава — која рад свршетак XVII. века зададе са више страха јаке ударе турској царевини.

У тој борби о превласти између Хришћана и Мухамеданца и Срби заузимају видније место, него пре; на своју храбром мишицом извоше Турцима, да сила претрпљена насиља, огромне штете. Ну и пред света њиховог храброг држања, они не постижу ово, за шта се боре — ослобођење од Турака — већ у овој борби падају под умарену на тру — падају, као жито у жрњеву између два камена, који их међу немилице. Јер док Јесарепци продиру на исток,

сеом где пропису је и закон није. За то што су та списков упропашћени жели неко да одговоре, и с тога тражим да суд одмах нареди забрану жиду петрину о томе јесу ли списков овде. Али ако суд да се г. Татић позове да од објављивање где су списков и да списков суд доне горе тужбу против њих. (Чује се тако је: прави се).

Председник — За тражи и сво.

А. Суботић — Одмах доните тужбу.

М. Благојевић — Већ судом треба тражити.

Секретар чита изјаснуо комисије о регулисању зина Малошине улице.

Председник — Дакле ово је изјаснуо која је предложена. Ја мислим да ми треба да приликом ја пошљемо Министарству Грађевине по изговорће. (Зато)

Председник — Има једна хитна ствар да се одреде чланови за пореско одбор. (Председник чита писмо Мин. Фин. о томе) Ми сад треба да одредимо ова лица. Порезног одбора нема с тога што је одбор рас ио у Децембру добро друга, а по закону порези одбор бара се у месецу Јануару. За сам за овај случај сигурно овде једно списак лица и ако желите да прочитам по од њих да изберемо*).

Председник — Овде је Ђока Стојановић до прочита и објави акт који је упутио друштво за осветовање.

Ђ. Стојановић — На основу реклашације са стране предузећа је комисија да с друштвом уреди да се извести извесне спровођење земље с надзором. Питовори су извели и ми смо у стању да вам подносимо погодбу од стране друштва која је овде написана. Дало по уговору с друштвом, у којим условима предлажемо су сигурне и ми смо сад поверни ких земљиште извесне извесним лицима. Да вам кажем разлоге за то. Доминитино осветљење Београд, као и свако друго варошке, мора да буде по неки извесних зимја. Што неко одних места да у неко таком систем осветљења био је једно учин што би ако тако осветљење опитало много скупље. Руководили приликама да почнемо с вама и да у току времена можемо мало по мало, ми смо биле уговорни спровођење. Друштво је нас сад учело инсталирату да по предлогом до у једном делу Београда сад извесно

*) Нема изборних одборника су равно.

Ур.

које лампе спровођење с извесни лимпова и то под једна познатих условима. Јер, ако би ти хтели учинили опит материјал. Сад ми тај изјаснио може да се увиђа јер постоје материјал за спровођење који није извесно. Све што бисмо имали дата, то је да другоме напредовао нешто за сву предложену камеру, али и то не у ги товорене вашу и одних него у току времена и с врло великим додатком. Комисија није хоју су била извесно она питања можда је извесно решење и допустите ви да та прочитам, па ви ни том доносите коначну одлуку како би се даље радило, јер друштво чека на то решење до ког хоће да приђужите монтажне спољашње или лампа с лампиза. Од вашег решења зависиће у ком ће правцу друштво инсталира да рада. Молим вас само до ово питање начелно решите. Да бу вам прочитате нацрте акт друштва и по том начелно изјасните.

(наставиће се)

НАРЕДБА.

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода, законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар Београда, на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 34438. ча. 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890 год. Абр. 839, и 11 Јуна 1892. Абр. 7537, а у смени с наредбом Управе вар Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

наређује

Да сваки овај који прима поменуту наредбу Управе вар. Београда од исте добије дозволу за дачење салона, концерата и других забава, буде дужан с тог дозволом приђати се општинском Суду и њему положити њено одређену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног добротвора.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу какво страно лице даје представе и друге томе подобне, а не уверри се да је дотично лице пред давање добијене од управе вароши Београда, и општине таксу плаћено, биће он одговорам општини за неплаћену таксу

ТАКСЕ

ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

а, За свирање нуш. оркестра из кавана, бештина и т. д. од концерта до . . . 3 д.
б, За свирање са певањем певница од 1 концерта . . . . . 5 д.
в, За свирање женског оркестра (дама свирачи) . . . . . 20 д.

II.

а, За играну у локалу I-ог реда . . . . 15 д.
б, За играну у локалу II-ог реда . . . . 10 д.
в, За играну у локалу III-ег реда . . . . 5 д.

III.

а, За циркусу на дан . . . . . 5—10 д.
б, За разне крстаче и показивање вештина, дневно . . . . . 10—50 д.
в, За менажерије и музеуме . . . . . 5—15 д.
г, Циркус од представе . . . . . 10—20 д.
д, За забаве „Тамбл-Тамбл" т. ј. (певање свирање и представљање) од вечера . . . . . 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решењем општинског Суд посебно.

V.

Сем овога напоменуте се још наложена од горепоменуте таксе у корист ерара сиротиње београдске поврлите.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. Абр. 11531. у Београду.

они их тобож ослобађају — у ствари Србе то чине сами својом сопственом снагом — али им одузимају могућност потпуне самосталности, тежећи, да их обрате у своје поданиште. То исто чине у Приморју далматинском Млечићи. А када Турци судбину Хрватине, онда се Срби као бунтовници, немилосрдно сатиру.

Више народа српског, напао се у дицени, шта да изберу, у место да прихвате оснивача својих прадедова и прихвате боље дане, она наведена од лукаве политике западних Хрватина — вирочито бечких Бесара — склонији се испред крвне сабље немилосрдне *у тужбину*, а нахоне тога настају велике и за народ српски *нерешене* мере себе *у тужбину*, а нахоне оглашта лаудинаџу друга племена, те се тим слаба неказдана центар српског живља. Ну они бежећи од непријатеља Турака, напали на крвне тежње Турке, који их сматрају као ове поданиске, на их на сваком кораку немилице гоне и одузимају раније дата им права.

У том гоњењу они се толико заборављају, да се и не обзиру (сем над су у опасности) на силне заслуге храбрих мишина пресељених Срба, које их браните од сваку противника, већ чак радо, да им умањете *веру* — ту светињу народу. И сад тек настаје права несрећа за пресељене Србе, који жељећи се спасти тих беда и гоњења и *даље се селе* под заштиту средног (по крви и вери) племена, где их због вере неће гонити. Али је та нова сеоба кобна по њих: јер ако се снало, ма да су гоњени, нису одржавају у себи супротном елементу (Немци, Мађари); с новој отаџбини, обрашни се међу српским елементом (Руси), они се *губе*. Таква судба врати Србе све до средине XVIII. столећа.

Пред крај XVIII. столећа, када се бечки хиној последњи пут напусте у борбу с Турском ово пресељени Срби се и даље боре против Турака и постижу велике успехе. Ну остављена од бечког двора једна јединог дољаше до увереја „*да немаје никога тко је Србин Немцу не сврје*". Бачрет од овог ратовања Кочина крајина; у томе је, што је се у њему изгледало ратној вештини једно показање Срба, које, поставши на ново под Турке, нису могли трпети васиља турска, већ устаде.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампа Радивоја Шумановића — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 28. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 „
за трећи осмак на годину . . . . 3 „

НЕДЕЉА 18. ЈУЛА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ НА ОПШТИНСКИ СУД А СВЕ ВОГОТОЂЕЊЕ НА ГРЕШКЕ

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

МИ

АЛЕКСАНДАР I.

по милости божјој и вољи народној

Краљ Србије

На предлог Нашег министра унутрашњих дела, а по саслушању Нашег министра финансије одобрили смо и одобравамо: да се тарифа одобрена указом од 27. Априла 1891 године на основу закона о врховној трошарини од 13. Јуна 1884 године и његових допуна од 24. Априла 1885 године, по којој општина београдска наплаћује трошарину на изнесене предмете, — по предлогу суда и одбора исте општине, замени овим тарифом:

ТАРИФА

По којој ће се наплаћивати такса трошаринска у општини београдској

Члан 1.

I. Занатлијски и њељски производи.

Занатлијски производи

1. Воће, кромпир, јелен, семење, поврће, цвеће, расаде, и све остало биље и растење свеже, зрело или осушено, изузимајући дувни, јужно воће, осушено биље за лекарију или боју од 100 килогр. 2 дин.

2. Кромпир, лук и прасна патлиџан од 100 килогр. 1 дин.

3. Дуње и дуњевине од 100 килогр. 50 пр. дин.

Њељски производи

4. Кола сена, од 1 кола 50 пр. дин.

Мајсторски производи

5. Грнце, теглице, од 100 килогр. 3 дин.

II. Дрво и израде од дрвета

Непрерађено.

6. Дрво за горење, од 1 куб. метр. 30 пр. дин.

7. Грађа као: даске, летве, протње, шиндре, греде, дирегџа, балвани, трупци, пањеви, облице или мотке и т. д. од 1 куб. метр. 50 пр. дин.

8. Дрво за даљу прераду у пола израђено од 100 килогр. 5 дин.

Прерађено

9. Грађевински материјал израђен, необојен, обојен или лакован, од 100 килогр. 12 50 дин.

III. Живинче.

10. Свиње дебеле или мршаве преко 15 килограма брутo, од 100 килогр. 8 дин.

11. Прасад до 15 килогр. од 1 комада 1 динар.

12. Овце, овнове, козе, јариће, јагњад и јариад, од 1 комада 1 дин.

13. Зечеви, од 1 комада 50 пара дин.

14. Јелени, срне, вепрове, дивље свиње и младунце, од 1 комада 5 дин.

15. Перната живина без разлике сатна, од 1 комада 10 пара дин.

16. Перната живина без разлике, крупна, од 1 комада 20 пара дин.

17. Риба свежа, од 100 килогр. 5 дин.

18. Сардине у буренцетима или саламури и сва остала риба усољена или у саламури, осушена или надимљена, од 100 килогр. 5 динара.

Производи од животиња

19. Месо, сланина и сало сирово, усољено или у саламури, као и овчија и козија умчика пастрма на костима од 100 килогр. 10 дин.

20. Месо и сланина осушена непрерађена од 100 килогр. 20 дин.

21. Млеко, павлака од млека и јаја, од 100 килогр. 5 дин.

IV. Јестива и пића

22. Колачи, тарана, макарони, сиреће, тесто и брашнениие, од 100 килогр. 4 динара.

23. Бисквити, од 100 килогр. 10 дин.

24. Све врсте од шећера и све врсте воћа и другог кувиног шећером шећерисаног, и т. д. Овде се разуме и шећер кандис, шути, прах и други обојени и шећерисане (бомбоне) без разлике, од 100 килогр. 10 дин.

25. Конзерве од меса, рибе, раса, пужева, шкољака, и осталих животињских састојака кувано, печена, пржена, шкрипорена или на друга начина приготовљена као: шарената, конзерве, експрати, печена жвре, џигерица, вутарга, кобасице, сланине и т. д. (сем сардина у путињама), од 100 килогр. 20 динара.

26. Сардине у путињама, од 100 килогр. 5 динара.

27. Сир као: стракино, рокфорт, горгонзола, емонталер, лимбурјер, империјал, еромак де бри, ђдамер, невшател, ромадур транзит, карпатски сир, кашкаваљ, и т. д. од 100 килогр. 20 динара.

28. Сиоруп (џибрић), масло (путер) без разлике сем путера (чисто), од 100 килогр. 5. динара.

29. Масло (путер) од 100 килогр. 10 дин.

V. Алкохолна и шпиритуозна пића.

30. Вино обично у буradима од 100 литара 8 дин.

31. Вино у флашама, разумевајући ту и пиварска пива и друга фина пива у флашама или буradима, као: кипар, малага, мадера, и т. д. од 100 килогр. 25 дин.

32. Ракија до десет града, од 100 килогр. 10 дин.

33. Ракија до петнајест града, од 100 килогр. 12 дин.

34. Ракија преко петнајест града, од 100 килогр. 25 дин.

35. Ликери, као: коњак, рум, и друга шећерисана шпиритуозна пића, од 100 килогр. 20 дин.

36. Пиво у буradима од 1 хектолитр. 10 динара.

37. Сирће без разлике од 100 литара 3 динара.

38. Есенција од сирћета и пића од 100 килогр. 25 дин.

39. Минералне воде без разлике, од 100 килогр. 5 дин.

VI. Камен

40. Камени угаљ без разлике од 1 вагона 25 дин.

41. Мермор у пола израђен 100 килогр. 50 пр. дин.

42. Мермор углађен (полиран) 100 килогр. 3 дин.

VII. Гвожђе.

43 Гвоздене греде (трегери) струбова. 100 килогр. 50 пр. дин.

VIII. Стакло и стакларија.

44 Стакло за прозоре у таблама, 100 клгр. 2 дин.

IX. Колонијални и јужни производи.

Воће јужно.

45. Лимунова, поморанџе, нитре, сирејске јабуке, шарене, смокве, рожчићи, орасi конусови, какао у буси или праху и прху, лешници, маслине, сем кестења 100 клгр. 5 дин.

46. Све остало јужно воће, као: ананас, шљиве суве француске и остале подобне, сицилијански орасi, пистације, пиноли итд сем бадема у кори и без коре, суво грожђе, урме, 100 клгр. 15 дин.

47. Бадем у кори и без коре, суво грожђе урме и кестење, 100 клгр. 3 дин.

Зачинци.

48. Прости као: анасон, бадијан, бибер, галгант, мајоран, зајгевнрц, исопт, салеп, шафран или перасенац, капра, лим, мак, горбер у зрну или листу, коре од лимуна или поморанџе, коријандер, џумбир, нитбери, и т. д. Оне долази и паприка тучена или самлевена 100 клгр. 8 дин.

49. Бобе и то: мушкати или индиски орах (орашчић), цвет од лимуна, поморанџе, цимета и мушкатиа, цимет и каранфил, од 100 клгр. 50 дин.

50. Најбоби и то: ванила, шафран и шафранина од 100 клгр. 100 дин.

Разно јужни производи.

51. Кафа од 100 клгр. 2·50 дин.

52. Сурогати кафе (цикура), од 100 клгр. 5 дин.

53. Чоколада и сурогати чоколаде, од 100 клгр. 10 дин.

54. Шећер без разлике, од 100 клгр. 50 пр. дин.

55. Пиринач од 100 клгр. 1 дин.

X Хемиски производи.

56. Хидрауличии креч, гипс, цемент без разлике и креч обичан, од 100 клгр. 25 пр. дин.

XI Уље, маст и масни производи.

57. На зејтин за јело без разлике, од 100 клгр. 2 дин.

Маснн и други масни производи

58. Маст свињска и гушчија или од других животиња за јело, од 100 клгр. 30 дин

59 Сваке стеаринске, парафинске, церезинске, палметинске и т д. од 100 клгр. 2 дин.

XII. Разно

60. Лимунада, сода и оне што се у варени израђује, од 1 сифона 5 пр. дин.

61. Једна кола дрвеног материјала што пређе преко терез, од 1 кола 1 дин

62. Једна кола сеалчна с дрвима, од 1 кола 20 пр. дин.

63. Једна кола товарна до једне тоне, празна чеве, талиге, оџиџер, што улазе у варош и на кола товарна до једне тоне, натоварена предметима непоменутим тарифи, над са сваке кад железничке станице улазе у варош, од 1 кола 20 пр. дин.

64. Кола преко једне тоне над улазе у варош, у случајевима под бр. 63. предвиђеним, од 1 кола 60 пр. дин.

65. Од кола товарна, од 1 кола 10 пр. д.

Дара се рачуна по терезе царинској

Члан II.

Општина ће прописати како ће се прити реекспедиција и повраћај трошарине.

Члан III.

Кола са робом, сувим шљивама и кожама из Србије на железничкој станици ослобођавају се.

Члан IV.

Означена такса под бројевима 63. и 64. Чл. I. наплаћиваће се и онда ако кола буду натоварена предметима који подлеже и који не подлеже трошарини.

Члан V.

У Члану I. под III. побројане животиње разумевају се живе или мртве, по исклучење и неочишћене. Ако су одеране или очишћене, онда ће се наплаћивати такса као на сирово месо означено под бр. 19. истог члана.

Члан VI.

На горе наведени предмете на страних држава трошарину ће ову наплаћивати царинарница београдска једновремено, кад наплаћује на њих и дражене дажбине. Из новца за што прикуда царинарница ће задржати за своје уклоне и неуклоне наслеване по два на сто, а остатак предаваће управи градске трошарине.

Ова тарифа важи од дана над је Краљ потврдио.

Наши министри унутрашних дела и финансија нека изврше овај указ.

17. Јуља 1893 год.

у Београду.

АЛЕКСАНДАР с. р.

Министар унутрашњих дела,

Св. Милосављевић с. р.

Министар финансија,

Др. М. В. Вујић с. р.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XLIII. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

4. Јуља 1893 год.

Председнике председ. г. Милоша Р. Марјановић, од одборских бива г. г. Пантаа Х. Поповић, Илије Ђорђевић, М. М. Ђорђ., Ј. Ђорђевић, Мих. Ј. Марјановић, Лазар Радовић, Сава Вељковић, Др. Мирко У. Лазо, М. Јовановић, Мих. М. Ђорђевић, С. Ј. Аврамја, М. Весковарф, М. М. Петровић, Ђорђе Пирошчић, Б. Петровић, Дим. Р. Гојић, Мирјан Јовановић, Ф. Васкалевић,

---

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕКИ

СА НАРОДНИМ СЛОБОДАМА У ТУЂЕЊУ

од 1459—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написали

Ф. Агатоновић и Л. М. Спасић.

(Допштењем Совет Вел. Школе историјске кроз подпомоћи историјски одсек, београдски).

Мото:

— „Нема нам веће срећа бити увијек кукавни умиви и сваки нама чудно клањи" (Вукан је да претставио мудрости турски пашалу, а свакако се чуло славно).

Коровина.

ПРЕДГОВОР

(наставак)

Али сећање на век једном уживану слободу и *живо свест* српског народа није дала нашем народу, да дуго сиоси прне дане новога ропства. *Хајм Цродом* у Тамнави даје 1814. године прва знак живота нашег народа, покушавши да га ослободи; али му покушај беше неуспешан. Ну све ноће у борби за ослобођење Срба брзо баци у заспеан *Топонска буна*, који 1815. године подиже нов рат за ослобођење. Придружењем војничкој способности и способност уњивања дрскашка, он најзад и успеха у тој борби, и полаже стални темељ данашњој краљевини Србији, одакле ће се временом *место* најзад ослободити и остали синови нашег народа, који, по несрећи, и данас сносе тешки јарам туђински.

* * *

У излагању судбе Срба у овом мало пре помекутом периоду (1664—1814.) морали смо, ради разумевања, представити, према потреби, догађаје који се збише у суседним државама, с којима је у прло тесној вези и судба нашег народа, јер се иста не да ни представити, без познавања тих догађаја.

Што се поједе тиче, управљали смо се према важнијим моментима, који су од пресудна значаја по Србе. После дитнуће друге опсаде Беча, Срба у два, са свим незавнсна, правна војују против Турака, и то прни с Хесарешима продиру дубље у Турску, а други с Млечићима ослобађају далматинско приморје; с тога смо то засебно и представили. Доцније (1718.) Млечићи силазе с позорнице и Срби ратују само с Кесарешима против Турака. Око половине XVIII. столећа, кад М. Терезија, заузета јанлетима на западу Европе, напушта источну политику аустријску и покланља пиће пажње *својим* подзивима, тежећи да их све обрати у „једновернојњубу" веру римо-католичку, на због тога гоии Србе на унију, онда настуна покрет међу пресељеним Србима — *сеоба у Русију*, те смо и то засебно представили. По смрти М. Терезије, Срби се и даље боре с Кесарешима против Турака, док најзад сами на свију руку, у почетку овог столећа, не устају против давнашњих двидужника — Турака.

Колико смо према својим слабачким силама могли, ми смо уградили, не обзирући се што је и време од неколико месеци, које нам је стојало на расположењу, и суиише кратко за темељну израду оне теме. Ако се појме огромне тешкоће око прибирања материјала, растурсног по многобројним томовима страних књига разне

Мих. П. Вогић, Коста Д. Гавановић, Милош Трнавац, Јован Христић, Коста Б. Михајловић, М. О. Петровић, Рад. Драгосав, Љ. Јовановић, Н. Вуковић, Др. Павао Пиперић, Лазар Давидовић, А. Ј. Одавић, Гаврило Врвић.

I.

На овом састанку претресено је само питање остатковне трошарине, која ће се дешавше од циганата у појави у овом месту.

XLV. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
9. Јула 1893. год.

Председник председник г. Милосав Р. Марјановић од одборника беше г. г. Никола Х. Поповић, М. Ј. Марјановић, Ф. Васиљевић, А. Ј. Одавић, С. Ј. Аврића, Илија Вељковић, М. М. Вељић, Јован Вуровић, Михајло М. Вељковић, Др. Марко Т. Лечо, М. О. Петровић, Др. Павао Пиперић, Р. Драгосав, Милош Трнавац, Мих. П. Вогић, М. Вељковић, А. Шпек

I.

Прочитан је записник одбор ких одлука седнице дођене 4. Јула ове год. и примљен је без измене.

II.

По прочитању акта потрошног судије за парош Београд АБр. 2879, 3313, 3610, 3681, 3677, 3584, 3618, 3585, којим се тражи умрлина с власнику с имовном стању пописне запе, одбор је одлучио, да су Михајло Костић — Албанац и Аврам Л. Мелхиор шпедитер, доброг владања и доброг имовног стања; да је Стеван Вељковић истицаног добрег владања и сређеног имовног стања; да су му сапоменути; Михајло Михајловић, Малутин Јовановић и Драгутин Нешић као трећи помоћници, Ђура Гајић сахат, Лазар Борисављевић, продавац посуђем, Спира Димитријевић сахат кантинац; за истражне судије па вићи за ког Косту Павловића тражи уверење, пошто се ово лице још од там имено и пребивалом.

III.

Председник поноси одбору на мишљење које, који се тражи уверење о имовном стању и порочитном односу.

По прочитању тих молби АБр 8733 Сбр 10238, 10360, 11355, 11174, 10983, 11043, 11159, одбор је једнако мишљење да се суд протезном уверја о имовном стању молилаца, Милоша Трнавчића, Фердинанда Лишеног, Милоша Ускоковића, Милоша Радосављевића, Дамјана Васиљевића, на тен сада да им изда тражена уверења, да се Петку Стојановићу банговану поновно дати тражено уверење, да се суд протезном узери о пасилним Филипа Малиновића и Стевана К. Стевчића на тел сама да им изда тражена уверења.

IV.

По прочитању молбе Мирјаја Колића — Арбанаса којег вид. одбор је решио да се исплаћи Мирјаја ослобађи дужности присутствовања наборе ни једном месту на присутствовања Михајла Михајловића бившина суд.

V.

По прочитању молбе Савезара Ђурића помоћника статистичког одељења АБр. 3685, одбор је решио да се молећу Савезару да је дотичноме осуство ради лечења у сиље с тим, да му се плата за то време нема умањи; осуство да му се рачуна за дана на ја стаје употребљати.

VI.

Председник поноси на решење овог грађе општег одељења, којим се тражи преност за подавање зграде ово поче основне школе на Дорћолу.

По прочитању тога акта Бр. 2970 одбор је одлучио, да се решење по овоме предмету одложи до идуће седнице, већ да се односе и општ зграде ирдено са предузетим кошто.

VII.

Председник поноси одбору на решење предлог грађевинске одељења о надомештању вина Михајлове улице.

По прочитању тога предлога и поводе Раде Крстића и друга Бр 2831 одбор је решио, да се грађевно пладање у вино Михајловој улици уступити Раста Крстићу и другу као најповољ понуђачу према његовој понуди од 4 Јула ов. год. за ово цене и под овим пособама:

1. Да оба молиоца о једне и друге стране пападнабра шљунчану своју дотерином каменом по седам дечара шљунка.

2. Остала ово улице, да шљунчану старом каменом по шестарет и једну и по ову дечар од шездесет метра.

3. Да ни се за долатак песка ово буде по требно рачуна по тридесет пара динарски од квадратног метра.

4. Да им се за квадрат старе шљунчане плаћа по десет пара динарских од квадрат метра.

5. Да им се за отклањање земље ако буде потребе плаћа по једно динар а двадесет и пет пара динар. од куб. метра.

6. Да старе поуштребљени камен општина о свом трошку плаће.

7. Да за доторене камен што ће са употребити у вино Михајлову улици не плаћају никакву трошарину.

VIII.

Председник саопштава одбору, да је Др. Макс Пантофлер лицком смрти заблагодарио општини на честитању, која му је од стране општине поклоњена према решењу одборском од 14. Јуна 1893 год. АБр. 3756

Одбор је примио к знању ово саопштење.

IX.

Пошто се према новој трошаринској тарифи има наплаћивати таква трошарина на извозну стоку приликом кућовања и продаје исте и пошто се ради тога а народ лакше контроле ну појаву и продаја сто има прити на једном једином месту, то председник предлаже да се кућовање и продаја стоке врши од сада само на тромеђу, да се тромеђине отвори и тако улаз, како ће се контрола над овом појавом што боље вршити а да ипак што трговини не сметаје да се трошак ово овога стања на терет прихода трошарине

По саслушању овога одбор је решио, да се овај предлог председника саопштење у спису прими и по њему поступи.

XLVII ВАНРЕДНИ САСТАНАК
18. Јула 1893 год.

Председник председник г. Милосав Р. Марјановић од одборника беше г. г. Ник. Х. Поповић, А. Ј. Одавић, Др. Павао Пиперић, Б. Поповић, Др. М. Радовановић, Јован Вуровић, М. О. Петровић, С. Ј. Аврића, Др. Марко Т. Лечо, М. Вељковић, С. Вељковић, Мих. М. Вељковић, Лазар Давидовић, Т. С. Поповић, Коста Б. Михајловић, Јован Христић, Љ. Јовановић, Др. Аврића, Мих. Д. Вогић, Милош М. Вогић, Милош Трнавац, Илија Вељковић, Рад. Драгосав, Коста Петровић.

Ово дело је ушло у јавно власништво 1. јануара 2026. године, односно 70 година након смрти аутора.

историјске предности, онда нам се држимо, не може строго замерити: или можда у одсудним питањима погрешност наших резоновања, или недовољност јасног представљања. Јер право неке наши стари летописчари: „*Лепше будет что во времено — исправлять, а не как-нибудь, повеже не имеи двух часта, как-нибудь ни руки времени и двух времени... Да можу ли они и братиа, исправљајуће пачи и грубе јест слово и сладко јест, такожде и жед, пачи и ни горе јест, и сладок јест. Пакоговору блаженоуме и не клеете да и ви улоучате и наследите царствие*“(1)

маја, 1893. год.
у Београду.

Писац.

ДЕО ПРВИ.

(од 1459.—1664.)

ГЛАВА ПРВА.

Мото:

„Србин као је народ најјачи задо свога у Европи, ни са Србин с свим, сви до Сава и Дунав, па и сад сви смо реке прешли, говорили смо на њеној вечер, до свега свога видео богата.“

Хајдук-Бег. Ј. Ристић
(Гласник XXXI. стр. 25. и 26.)

I. Србија у Угарској до постанка прве српске деспотовине.

Српски насељени у Угарској пре 1459. године. — Српске земље које припадоше српске деспоту. — Дела српских српских народа.

Данас је већ позната историјска истина, да је још пре доласка Мађара у њихову данашњу домовину било стално настањених Срба сиуда у пространој панонској равни. Јер када су Мађари, при крају IX. столећа, под својим Арпадом, као дивљачки монголски народ, долетели у оне питоме долине панонске, пателе су сваука дуж Дунава и Саве, на исе у Срему и у данашњим жупанијама: бачкој, торонталској и темишварској“(2) једни питоми народ, који се није као они дивљаци пљачком, већ мирно обделавао богату природу, и који је имао тада и својих књижевника: *Методиоза* у Бихару, *Гавила* у Срему и *Силвеа* у Банату.(3) Променивши пусте алпијске стене за питоме панонске долине, Мађари остадоше у данашњој домовини својој да у друштву са оним мирним и питомим српским народом живе будуће дане свога живота. И за чудо је, како се та два, са сваки разнородна племена, убрзо средише и населише. Срби беху само културно надмоћнији, али ако бројно мањи, подлегоше јачој појединој сили мађарској. И да том својом многобројношћу и поједином суровошћу Мађари не сачуваше ипе и језик свој — који у остаком ипа врло много српских примеса — би рекао, е их ово иаша питомих закарпатских досељеника словенских претопи ове у своје пленме.

(1) Из свеске Поминдара Вукосавка-Полстрелића (у библиотеци г. П. С. Срећковића): „Шир чешће и дерзко“, прва ствар по начину по „Жи гости или живот Николаја Велимировића...“ и т. д.

(1) Светозарић: Гласник ср. уч. друш. св. 60. стр. IV.

(2) Стојановић Љ., Чуда и т. д. стр. 1—8. — Гласник ср. уч. друш. св. 28. стр. 29.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице јуна 9, 1893 ово године и у одлуци КЊеж. 343. учињена је допуна, да се отказана земља на углу Македонске улице носи у споменичку улицу.

II.

По прочитању акта петрушке суднице на корак Београд Абр. 2813, 2824, 2821, 2825, којим се траже уверења о власнику и висини стаклу имовине лица одбор је нашао да је Катка Павловић кавеција и жена му Милка до сада власница и доброг имовног стања те су им пензионисти: Милоје Костић сеоски, Мајдово Стојановић здравовлаш и Јосиф Петковић слуга.

III

Председник износи одбору на знање да ће, који се траже уверења о сиротном стању.

По прочитану тих молби Сбр. 11442. 11448. 11505 11417, 11598, 11354, одбор је једногласно закључио, да се сва тражена уверења о имовном стању молилаца Милана поп-Јованошића, Софије Бенбенић, Алоја Хелика, Живојина Сарајлића, Драгомира Минића на тек онда да им буду тражена уверења: да су Наталији Поповић не може дата тражено уверење

IV

По прочитању протокола лицитације Сбр. 288., држане 9 Јула ов. год. за отказане земље у Змајевој улици одбор је решио, да се отказана земље у Змајевој улици уступи Ра сти Крстићу по једно динар и четвртност и је ду четвртину пре динар од куб. метро и да отказану земљу носи у дожу Јованову улицу

V

По прочитању протокола лицитације Сбр. 2860. држане 12. Јула ов. год. за претрес награ ђене у Дубровачкој улици одбор је решио, да се претрес кладиви у Дубровачкој улици уступи Тодор Л. Трипковићу по цењена и то:

1. Претрес кладиве са додатком петнаест стопи метара поска по осамдесет и две и једну четвртину пара динарске од квадрат. метра.

2. Отказивање земље и одношење шуте у споменичку улицу, по један динар и четрдесет и четири пар. дин. од куб. метра

VI

Председник саопштава одбору, да је за извршење решења одборског од 11. Јуна ове год. Абр. 3090 одазвао поноси земаљата у вакту београдском потребно узета новчана условина, па предлаже одбору да за ово одобри потребан кредит

По саслушању овога одбор је после пошненчног гласа со четрнаест гласова против седам (једак није гласао) решио, да се за извршење поноса заседнице земаљата у вакту београдском одобри кредит од једне хиљаде динара на терет партије буџетом одређене за ово предлажене трошкове.

VII.

Председник саопштава одбору, да ако некомо сопственика имања, експроприсаних за улицу који попадају да ни се та отказа исплате или да општина прими по себе дуг управе фондова, што је на потпиа интабулисан, у опадало, ће комисо предложи предлог тих имања општини.

По саслушању овога одбор је после подужег претреса одлучио, да председништво поново прочуи само питање, према разложима, који су изнешени у одбору, ако буде потребно и у споразуму са поверенницом за пренос стања срезушеног фонда на свој инвентиј са описаним подноси одбору на решење.

VIII.

Председник саопштава одбору, да је управа фондова питом Абр. 3417. одобрила лицитацију, ма ној је општина београдска купила имање вас Димитрија Цекића за двадесет и једну хиљаду седам стотина двадесет динара у злату, отим да општина београдска полиништвену суму зајма задужо са интересом и интересом на интерес од дана лицитације па до исплате.

По прочитању тога акта одбор је решио, да се за куплено имање вас Димитрија Цекића исплати из општинских жеа двадесет и једна хи. ада седам стотина двадесет динара у злату без икаква интереса и то онога дана кад управа фондова буде предала општини уредну, ни општину преписту и судом потврђену тапију.

Ова сума има наћи на терет прихода тро шарописа, пошто се ово имало купити за водоиру калиницу, која се има по њима средити.

IX

Председник износи одбору на решење молбу другитиа за узимавање прочора, којом друштво моли, да му се уступи право узимања прихода са шестнее трга и ресинина са ким год за шест година од прног Септембра 1893 г. а друштво, да плати општини шест хиљада девет стотина двадесет и шест динара и двадесет и четири паре за сагрђења трогиар поред шестног трга

По прочитању те молбе Абр. 3876. одбор је одлучио, да се по овој молби донесе решење у пуљој седници.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Држане 3. Маја 1893. год.

(Из стенограф. белешкама)

(скраћено)

Д. Стојковић (предузимач) — Ако ми је комисија по тој ствари рекла (чита). Мислим ког лежи до почетка и прим питањем о њиме имати сидалиа поменути, да овде радом, да прођемо на дрвета два питања.

Хаим Давидовић — Ја рекао да треба изаре знати разлику у цени, па тек онда доставити.

Е. Стојковић — Комисија није правила разлику, па да од одбора буде одбијена, нити би то имало смисла правити толике рачуне безпосредно У остали ово је одбор у начелу за тај предлог, онда ће комисија оценити, шта треба да се измени, и онда то сопштити, пошто сву треба утрошта за то земљу. Кад то сврши по ово стоар одбору ово одобрено.

М. Бошковић — Мени се чини, господине Стојковићу, да би ревизе одборски имало да нашса и од ове пропуштене. Комисија тражи да нарадне одбор да проетавке у начелу, и одбор би хтео у опште да им и поштаљу ове промене.

Хаим Стојковић — И ако одбор усвоји ово у начелу, општа му не смета да га у појединостима одбије. Ако му се цени учини сувим, може казати, ми смо мислили да ће бити довољно, ако нам је само ин ко пристојно

Мика Бошковић — Кад је тако, онда је друга ствар.

Та значина песка српског у мору ових монголских елемена, крез неду будућу историју Мађара у данашњој њиховој домовини игра прво важну улогу. Редове мађарске земаљске одбране увек су попуњавали и Срби, најпре панонски, а доцније и нови досељеници. И мађарски историци не устручавају се споменути у појединим биткама и победама своје војске и јуначке Србе, нарочито увек чувену српску коњицу. Тако Mathias Bél (Sobitia novae Hungariae) и Anonimus Belae regis Notarius с хвалом спомињу моћницу Срба коњаника, „који су године 1044. у бој код Вура под заставом краља Самуила Абе храбро ишли“; као год што са не малом хвалом спомињу „храброст истих коњаника српских год. 1052. под краљем Андријом I. у рату с Немцима“.(1) Други историк мађарски, Турои (Tőröcz), доноси спомиње неког *Србина Уроша*, који јуначки и успешно брањаше Пожун противу Хенрика III.(2) Године 1242. разбили су Срби и Хрвати Татаре на Грабичкоме пољу, и тако спасли Белу IV. који је код њих тражио прибежишта. У томе су се бој особито одликовали српски војни начелници: *Крег, Кудмана и Гик* са својим четама. Исто тако год. 1260. водио је Бела IV. рат са чешким краљем Отокаром, и тада је у војсци његовој било доста врених Срба, који су му у бој помагали, те их је лето после много, у знак захвалности, обдарио спахилуцима у Мађарској.(3)

Као што их беше доста војника, данаху панонски Срби Мађарима дуга и знатних државника и великодостојника на своја племена. Само неколико њих да поменемо. Четврти палатин угарске краљевине, *Ранђеде* (Rado Palatinus) који је Срем крунн угарској придобио, и сазидао год. 1075. манастир Св. Димитрија, у Митровици, био је Србин. Шести палатин, *Ниђа Вид* за време Краља Соломона око 1070. год. као жупан бачки, такође је био српска рода. Исто тако у XII. ст. био је осим палатин угарски *Лоше I. Урош*, Србин, син неког Вране, који је за време младолетства краља Стефана II. (1112—1131.) управљао Угарском пуних двадесет година. Доласком принцезе *Јелене*, кћери жупана Уроша, у двор мађарски, за Белу II. Слепога, ступају на висока краљевска знања у Угарској такође Срби. Тако се спомиње као палатин угарска под Гејзом II. (1141. до 1161.) *Бели Урошевић*, рођени брат Јеленин. Када нам ова станка и знамените Срнчнића, због еденове своја мужа, а после и за младолетства сина сина Гејзе II. управљаше сама кроном угарске краљевине, беху још прин помагали њена браћа *Прибислав*, и још моменути палатин Бели Урошевић, који доцније остани по знање, и отиде у Србију за краља.(4)

На ових неколико узгред напомснутих примера, види се, колико важну улогу у историји Мађара играју они Срби, које они затекоше, кад дођоше у данашњу своју домовину. Доцније, када се опаз још од VII. ст. ту настављени живаљ српски помуњавао многим њима и малим српским досељеница из Србије, Босне и Херцеговине, улога тих Срба, наједно са досељеном им браћом, постаје још већа, још значајнија, тако, да су ту Срби усвојили једном приликом, као што ћемо ниже видети, да једнога сина немлада прославе за краља мађарског. Изнашење прилике у доцијим листовима опширније се упознати са овим питањем. А

(1) Гласник срп. уч. друшт. кн. 29. стр. 94.

(2) На истом месту.

1) Стојачковић А: Черн... и т. д. стр. 4—8.

1) Стојачковић А: Черн... и т. д. стр. 5. — Гласник срп. уч. др. кн. 28. стр. 24—25.

Тоша Исаиловић — Мени се чини, да су у ње ем леду народна уредбе те лакше скраћење и ми би сва концесионирану моралн да плаћамо по уговору на замену другима. Према томе је бах бно противан овај момент док небих знао колика ће сума контата, јер и из народа те неби била мала сума 70—80 000 динара. У сваком можо бити да ће те скраћење бити и практичне за мале улице, па ће и стога требало при проширењу и отварања на нових пред обзор.

Председник — Да приступи ово што сте мало час чули

Ваш ли то што ће наступити то стање, које је обрисано г. Стаиојевић, да ће се лакше скраћење моћи да замену плаћеним лампама данашње, боље да се то учине сад док још нису поништене, како се неће поштеда изгледа до данаше много већих трошковина.

Тоша Исаиловић — Г. Стаиојевић каже да је поменуто решење да се само скраћење увеже новим лампе, а то значи да треба да спомене ове скраћење да да нажелезно велике лампе; и рекао сам да ће комисионер тражити накнаду као ће за лампе о оно за род.

Председник — Бош у томе и јест поинт, што скраћење неку струју намоћене тебе се од мале одмах намештене плаћене лампе, па ће се уштедно рад ово намештања и премене лампе; а ово скраћење, које су сад намештене употребљава би се у свим улицама где треба да буду и нову инсталиране

Тоша Исаиловић — У тоне случају ја немам ништа против овог предлога.

Соломон Аврамовић — Мени се чини да ни немамо шта сада да дебатујемо. У уговору је предвиђено како се и између неке могу чинити, и према томе треба и поступити. Сад ако ће ово оволики број лампи, колико комисија предлаже добро, а ако нећемо онашта више не дилао.

Тоша Стаиојевић — Ниће то сад једно хоћемо ли једно или друге лампе. Кад смо расписали конкурс, ми смо казали, шта треба 65 великих и 1000 малих лампи, па смо одредили и улице у којима ће то бити тако, да су сви конкуренти знали где ће која лампа да буде поменутена јер ја не требало да се зна. Ниће то сте једно да ли ће комисионар осветљавати њима или великим лампом, јер велике лампе имају једнаку са 500 и 1000 свећа, а мало само 16. Је сам казао да остатак ове струје, а не само Београд, може бити велином лампом

питање ове ли бити сада или доцније, то је друга ствар. Та замена може се извршити према тач. 19. уговора са концесионаром, који гласи (чита:). Дакле, ми располажемо са једном извесном количином електричне енергије за ове лампе, а хтели ли да је употребимо за велике. Та замена иначе трошка и пита треба до надлежне општина Код нас је сваке у неколико та средина овољасе, што можемо улица у којима нису намештене лампе скраћење, те ће тамо моћи поставити лампе, које нам се доказују и неба бити заложене никаквом новом трошку; а ово ће ово можали доцније пошто се лампе поквате, то ће нас коштало 10 пута скупље.

Тоша Димитријевић — Имам да питам г. Стаиојевића, да ли се води рачуна и о нашим улицама, где се постављају лампе скраћење, јер не где су улице тако тесне, да би нас лампе могле осветљавати и преносе, поштo су нам сувише мале.

Тоша Стаиојевић — Комисија мора да води рачуна о ширини улица и да према тоно одређује, које ће лампе где бити, у коме броју и ког интензитета.

Соломон Аврамовић — Ствар је врло лакша и ја мислим да треба да се мало више дебатује, а само је сад доцкан, најбоље би било да се одложи за недељу седницу, коју би требало само рани тога сазвати.

Тоша Стаиојевић — Ва немате апсолутно ничега да се бојите. Ако ван се не буде допала цена, коју будемо нашли онда отказа цела ствар.

Председник — Г. Стаиојевић је помешао, да општину ништа не везује ако овај предлог прими у начелу, да та може одбацити доцније, ако се при прорачуну оказне, да је ово замена скупа. Ви би нашли, дакле, да у начелу одобрите, да се ово прими тај рачун. (Одобрава се).

Тоша Димитријевић — Ова друштво тражи да се уговор продужи за 8 месеци. Ово сад ништа не ваш, него чека на ово решење. Ја питам шта би било, ако ми ово продужили тај рок и неби одобрили ову замену?

Председник — Разуме се да би онда друштво продужио рад.

Лука Јовановић — Да би било уговорима и она г. 7. одговара, који се бојо да ову предлог у начелу прими, ја мислим, да ће се лако наћи у одлуци: одбор одобрава предлог у начелу, али задржава право, да после опширно реши, и да ово не одобри ако буде скупо (Врло добро)

Председник — Примате ли, дакле, ову предлог у начелу, па ће се може даље радити? (Прима се)

Тоша Стаиојевић — Комисија је дала прегледа да одобри продужење рока од 6 месеци, или с тим, да поједине улице могу бити и ране рока довршено

Председник — Примате ли ово продужење? (Прима се)

Тоша Стаиојевић — Што се тиче питања о замени садашњих свјетиљака скраћењем, комисија је решила ово. (Чита:).

У принципу се дошло до тога да се дерове замене и горе редом, те ће комисија решити ш споразуму.

Тоша Исаиловић — У колико се сећам ми смо радили о одбору већ решења, да поменуто на изменом местних прилаза ово скраћење имају чешће и места ће му поменути комисији, па ни ово нита сад ова одбор још да решава по овој ствари.

Тоша Стаиојевић — Ви сте решили и сада стоје комисију, да она стуни с концесионаром у преговоре и да се с њиме споразуме и во ово време од ова сте овластила на ја од, није се могло доћи до спорazума. Ово је при случај да она може реферисате о овој ствари. (Чује се прима се).

Председник — Прима ли се ово онако је комисија уредила? (Прима се).

Сад дакле увереа. (Чује се, он шиљујеско суд ли их се нуда).

Још имамо да одредимо чланове барачког одбора. (Чује се, нека и то суд одреди.

Састанак одбора 16. Маја 1894 г.

Председник — Имамоте чута записник прошлог састанка. (Секретар чита).

Стеван Чубровић — Кад је решавано о неизлазећи Кнез Михаилове улице, нисам да је сложимо, да се пивезавања уреди тако да сетиру водоводне цеви не дирнуте. Поште је знам, као члан те комисије, која је извештаја поднеоте те улице, до ће се на раскрсници са цветном улицом на 1-30 метара отказати скоро исклно

сада да пређемо на пра насељена српска у Угарској.

Као што рекосмо, српски живаљ, живећи у данашњој Мађарској још од VII. ст. — дакле, пре доласка Мађара, допуњавао се и повећавао новим већим и мањим гомилама српских досељеника. Прву данашњу такву особу Срба у Угарској, забележили су нам историци да је била у XII. столећу. Приликом одласка на Мађарски двор поменуте принцезе Јелене, отишле су са њом тада, сем ове њене два брата, без сумње и много пластеоске породице српске. Јелена их је насељила на острву *Чепељу*, данау Пеште, а у данашњем *Српском Комлу*. Том приликом им је, по свој прилици, подигла и манастир, који и данас постоји, скрнављен у себи остатке многих знатних српских витезова, међу којима је и тело хоџичег чувеног војводе српских Шајкаша *Николе Боснића*.(1) Они су српски досељеници уживали од мађарских краљева нарочите повластице. Тако им је краљ Жигмундо дао 1404. прву повлаштицу.(2) Она насеобина српска на *Чепељу* може се дакле

(1) Гласник срп. уч. друш. св. 67. стр. IX.

(2) Сплајић у Гласнику срп. уч. др. св. 38., стр. 34.

сматрати као *прва и најстарија српска сеоба у Турској — Угарској*. Од тада, па све до пропасти српске државе на Косову, ми не налазимо спомена о сличним примерима српских пресељавања у Турцину. Али „после битке косовске — вели Стојчевић, — која је решила судбину царства Србије, и ону на истоке у прво умакла, прелазили су Срби осиће на Србије ју: оне стране (с оне стране Саве и Дунава). У време краља Жигмунда (1387. до 1437.) населили су острво Чепељ.(1) Две знамените од тих нових насеобина јесу: *Са Андрејев и Срп. Комо* (Ријеч Кеве). Жетели овог последњег места добили су од угарских краљева много не нехајне повеље, од год. 1405, 1412. 1428. 1435. 1440. које ће још и данас тако спомена ради чувају.“(2) Као што се нади из овога, са распадом српске државне целине, и пропадањем политичке самосталности српске државе, јављају се одмах и изгиље особе Срба у Турцину. Јер народ који није научио робовати, који нема своју слободу над свим немалским драгоценостима, неће моћи сам преустановати последњем ропству српског

(1) Ја је исто написано, као доцније овим ријечи.

(2) Чорде и т. д. стр. 6.

ну и цени подношење дубоке, то онда не може да остане ово решење но може би цени подношење остале недоречене. Исходи ако у повезети не може ни чинити, јер је комисија нашла да је ова њихова с тога, што ако би остала ова повезета, моју је Министарство грађевине утврдило и осталу техничку тако одобрило, онда би доиле врло у то узиши потрошак до крви, дуже би изгубили свеже пловеност а све узиле, које ову железничкој узиши, биле би стрмо и свобрадај би са новима био немогућ због стрмости нагиба.

Ви сте усвојили отклоњење и према томе морали се подношење цени скупоће на доводну воду то за градове на добију руку воду. Треба дакле решење одборско изменити и казати: да се подношење цени скупоће у дубину од нових неба могла утврдити температуру на воду.

У општој подношење цени у Београду одлучите су у дубине од 1.50 метра рачунато од постоје ће стрмове напрање и ја. Ја не могу да разумем и да поправим, код је требали одлучити цени према броју пловеног пута је биле дашо утврђене и одборно. На тај начин дакле ми дали да треба допунити решење одборно при коме ја нисам учествовао.

Др. Марко Лесо — Цело обрнимену управни грађ, односно г. Селесковић ово можна подношење може да се изврши, само у нашим општинско подношење цени допуштају и услед тога обрнимено решење је онако као што је у протоколу изведено.

Стеван Чубровић — Ја мислим да ли је могуће или немогуће напрати то, или ми да би било штете да се задрни садашња повезета, јер ја са куће тамо затрошке. Чује се: онако т. Чубровић спомиње се т. Селесковићем).

Председник — Тако ће се и радити. Узмра те да у остаком протоколу?..

Стеван Чубровић — Моја би предлог био да се продужи затворене наших радно, које је при тако месталу. Знате, да се не питања ваши радно рад.

Др. Лесо — О протоколу ваши би да каком да ни се чини до одлука одмоно ефекту. остављена нере потпуно одмедно. Истина је писам пропалеа пута да крају остао у седници и мислим бан потпуно што је решено, као се седнице да је предлогу крајина поновуте и ново извиђа због поште поште, а они те у реше ку та напала не поште. Од ви би требало опширно изнести ту одлуку и на ако то ће, онда би плаћао међу пропису штампате с предлогом друштва, општинским изменије, и решењем, у општинским позицима. Кад о свом вечном нашим редовима има трага, у општ. новинама онда и од онога не треба чинити ништа више.

Милутин Марковић — Г. Лесо није био до краја и не зна да је предлог у начелу усвојен, и да за њ се ће и у појединостима прећета. то записе од почетне одлуке о одборе, према оном, предлогу, који је је комисија поднета. Ако буде овако казато је да се усвојите ово.

Председник — Има ли још ко да приметн што за записник и усвоја ли се? (Устаје).

Никола Х. Поповић — Зашто се не одлазаје сви одборници у седнице, код је питањено по-нерешење новом општинском општинском?

Председник — У чарадби, којим се општине сва чланишто уопш у дужност решење је казано, но има да се зове у дужност и ти ће одборници и поштеју у седнице и на друг.

Никола Х. Поповић — Да поверења могло је се тако радити, али од повезета, треба сте кога.

Стеван Чубровић — Ја мислим да је ово, што сам ја ме нехалано питанисан, нашбу бан просто форма, међутим ми смо сви сомдајни једни с другим и постојали као једно тело. Но тоне, дакле, не могу се једна искључити који су случајно били отсутни или болесни, те нису ни позвали жалбу, а приснати само ове који су потписали жалбу.

Милутин Марковић — Ври ово питању треба имати по мени општинску дозе на умрлио ако упрано мр. Београд, који се према општском решењу уводи општинска управа у дужности у ново општско решење. То је заслужни који ова стој почетак и спротиа, а друго пова да нимо на ту, шта узима за основ ово предлогу т. Хаџи Поповић. Он каже: код је питањено опширно чланишто општинско ако треба имати сва чланиште општинске а то, господо, није бан тако лепо питање, те с тога ја мислим да би га требало најпре прочитати на решење.

Стеван Чубровић — Ја мислим господо, да решење управно не сме бити тако да ремети наспите наредбе. Претпостављено тај случај, да је потписано решење од само неколико одборника с наше стране, и да је према томе сходно било нерешење да се само они уведу у дужност; онако би могли онда одбор за функционише, кад већа њих довољан број за рад по закону. Та би дакле и поступио и на тако тумачено не сме се пазити.

Ја држим да управо нема општинска да њима број одборника који је прибавио дубо своје повезете.

Никола Поповић — Ја мислим да треба ли сам ставр да се поврха или дужи, да је. Дајлини Савет питања одлуку полицијску управ ово општи затим то, да је ваљано предавање стање, које је постојало до тога доба, и према томе следује да одбор полазећи ако да врши своју дужност, тим пре што је сада наглашено поверење целоке чланишту општинском те нема разлога да се једни поново и други не ово. Ако у вису полицијском стоје изрично наименује само, који ће онај уведен у дужност, онда то не може бити разлог, да се не ово у остали одборници у седнице. Нити да се некоћино одборе остала и начелно нестаје једи они решење могло је бан ако прачено само предање стање, а предање је ово код сви ни сви били одборни

Никола Хаџи Поповић — Ја мислим да створ треба спрнета поменљиве чланишта.

Јелић Тодоровић — Они питање није тако јасно да се може одмах расправити и за расправу о овом ваше надлежан по моме мишљењу одбор општински

Државно је Савет истина поништио одлуку радну полицијску, зато позвољену, али поништавајући је, он је основно изнесе одборнике тако заповеле, а друге као позвољене и ако би ми ово решили учинили би неправилност и ја мислим да суд општински треба да учини на тако Дом. Савету и да га умоли да изнесе, да ли он сматра општинско одбор, као редно само, ако што га општ. одбор сматра, а, ако се слаже с тим гледиштем, онда сматра ли, да се чему учента у дужност одборничку и они, који се на жалбо Савету њих потписали и за које Савет није ни решио да се њих позвола.

Према таком тумачењу ни ново одборнике или позвати или позвати

Андра Јовић — Ја сам протоколу своме мишљењу ја ја сматрам да је општински одбор једна целина, једно тело и кад се тако тело ред, стаје, нема, ја и ово жалбу потпису само двојица, тројица, решење се доноси по пре ра ше: Тако је случај с бирачким листама итд.

било је: да чувају краљевско пристаниште на острову Чепелу, и да Дају двору краљеву по два товара поска на годину".(1) Седам која је Жигмунда дао овим новим насељеницима јесу: *Балашмоси и Нара*."(2)

Као што се види, са учестанци настојавима дивљих јаничарских чета турских на слободу и самостаљност српских трабања, бивају у све четиће своје у турбину. Али Срби се селе тамо, не у намери, да за вшек заборане своје отачаство, већ да се тамо — у туђини, у миру и слободи, у друштву са многом браћом својом бане, прибере и организују, те да, ако им се укаже прилика, завитлају осветничким мачем над белим турбанима белавих турских глава. Видећи тако рас положење свога народа и сам деспот Ђурађ као да се трудно и настојавао, ово веспавања. По уговору између краља Жигмунда и деспота српског Стевана Лазаревића, од 1426. год. требало је Мађарима после смрти Стеванове уступити *Београд и Голубац са Мачвом*, у напиду за које градове у Мађарској. Наследник Стеванови, деспот Ђурађ Бранковић, иснуо је знатне своје поочима, наладећи

(1) Ђ. Бранковић I. стр. 108.

(2) Гласник срп. уч. др. св. 25. стр. 37.

ства с наше стране, и да је према томе сходно било нерешење да се само они уведу у дужност; онако би могли онда одбор за функционише, кад већа њих довољан број за рад по закону. Та би дакле и поступио и на тако тумачено не сме се пазити.

Ја држим да управо нема општинска да њима број одборника који је прибавио дубо своје повезете.

Никола Поповић — Ја мислим да треба ли сам ставр да се поврха или дужи, да је. Дајлини Савет питања одлуку полицијску управ ово општи затим то, да је ваљано предавање стање, које је постојало до тога доба, и према томе следује да одбор полазећи ако да врши своју дужност, тим пре што је сада наглашено поверење целоке чланишту општинском те нема разлога да се једни поново и други не ово. Ако у вису полицијском стоје изрично наименује само, који ће онај уведен у дужност, онда то не може бити разлог, да се не ово у остали одборници у седнице. Нити да се некоћино одборе остала и начелно нестаје једи они решење могло је бан ако прачено само предање стање, а предање је ово код сви ни сви били одборни

Никола Хаџи Поповић — Ја мислим да створ треба спрнета поменљиве чланишта.

Јелић Тодоровић — Они питање није тако јасно да се може одмах расправити и за расправу о овом ваше надлежан по моме мишљењу одбор општински

Државно је Савет истина поништио одлуку радну полицијску, зато позвољену, али поништавајући је, он је основно изнесе одборнике тако заповеле, а друге као позвољене и ако би ми ово решили учинили би неправилност и ја мислим да суд општински треба да учини на тако Дом. Савету и да га умоли да изнесе, да ли он сматра општинско одбор, као редно само, ако што га општ. одбор сматра, а, ако се слаже с тим гледиштем, онда сматра ли, да се чему учента у дужност одборничку и они, који се на жалбо Савету њих потписали и за које Савет није ни решио да се њих позвола.

Према таком тумачењу ни ново одборнике или позвати или позвати

Андра Јовић — Ја сам протоколу своме мишљењу ја ја сматрам да је општински одбор једна целина, једно тело и кад се тако тело ред, стаје, нема, ја и ово жалбу потпису само двојица, тројица, решење се доноси по пре ра ше: Тако је случај с бирачким листама итд.

(1) Ђ. Бранковић I. стр. 108.

(2) Гласник срп. уч. др. св. 25. стр. 37.

ства и краљове у јужној покрајини Срема. Тако је без сумње нека северница места променио за *Земун* и *Митровицу*, иако су места доцније у његовим рукама била.(1) Мађарски пак живаљ, који се у тим местима између досељених српских становника налазио, имели су — вели г. Новаковић, — да се или претопио у многобројнијим српски живаљ, или исељио у северну Угарску. Организација ових српских колонија у ово доба, била је исто толико јака, да се мађарски набор од тол. 1433. нашао побуђен, да засебним XXV. чланком својим ограничи власт деспота Ђурђа над његовим добрима у краљевини Угарској. „Nos una cum ipsorum oratoribus, — вели се у том чланку quod Despotus Rasciae et Comes Cilliae (трог пилски) castrisque, Mogyrades, domina vel possessione, castra, fortalitia, civitates, oppida et alia bona in hoc regno Ungariae existentia et pertinentes hujusmodi castra, fortalitia etc. non advenisse ipsorum, sed Ungaris hominibus pro honore dare debeant".(2) „Краљ као да се бојао, вели Ивић, да деспот, трог пилски и други вели-

(1) Новаковић Ст. Последња Бранковићи, стр. 31.

(2) Fiest K. (Новаковић Ст.) Срби у Угарској. I. стр. 38.

(3) Fiest K. (Новаковић Ст.) Срби у Угарској. I. стр. 35. — Черн и т. д. стр. 6.

Шта би било да смо ту жалбу потписали Савету нас Зомбе, како би се онда зрео одбор у душмане, код неби било брза на крвопићно решење? — Ја држим да је овако проста погрешка у стилизацији решења државног Савета и молим да су и одборници, написавши на жалби од овог истог момента одборници од кад и ме.

Про Таса Константиновић. — На у самом важном политичком чему нигде реч о томе да се реши онако као што је учињено. Умите само на пр. сваку случај. Кажетни истерао цео одбор; не жели се ни једног одборник, него се жели обезити грађани Далиа етвор пред Државним Савет и он каже да остане цео одбор где је и био. Дакле на жалбу тог привилног лица одбор се прави. Код нас овде стоје је управа правосуђа, створеног је на повереље или непосредно и гласови су подељи за ову управу. Код је тако, онда треба признати сво ове лудо ово одборнике.

Председник — Ја ћу да вам прочитам један на које нисте изјели како се ваши мишљење слажи с оним што пише у закону (чита) „против одлуке збора обичног или ужаснога лице може се жалити Државном Савету према осетившегося суда а у року од 8 дана од кад му је одлука саопштена". Дакле обичног или ужасног лице; према томе ова која се жали сад се и прављу На основу овог Савет је решио не само за општину београдску него и за сво општине у Србији као је свакој ланчих жалба.

Васа Тодоровић — Ја ћу у догиру мо говорим да нашем још ово. Овде се ваљају ствари ваљају, ово што веле Господо која говоре да треба све одборнике ушеста у душмоне сматрају да то неће бити правилно с тога што не можемо ми тумачити решење Државног Савета, а то је тако. Тер узмите случај да ми се ово решење да их увеличо у душмост то не прелази делокруг. Тада ми нечи можемо да одговарамо Ја нисам за то да ми ту стварамо ствари за себе, него да то регулишемо с Државним Саветом Мислим да та ушатано сматра ће он ову ствар онако као и ми, и да ће према томе ове одборнике треба да уклоно у душмост или ако питање дакле свеједно на тог да се ће решење Државо. Савета простије и на ово изборнике који се ниду жалили. Треба да нашно ипа рединој; нијо то само тек тако — довести Лено — довели, али ипа ћемо после ако ним се то не прави? А ништа не смета што ћемо питати Савет.

А. Одовић — Ја ли пре руши то решење Саветово.

Председник — Није.

Тоша Поповић — Пре расправе ових питања треба да обратимо пажњу на ово. Ако питања правне опште и нам правите. Код је питање опште природе на расправи, ту је дозволо да се жали само једно лице и онда ће се сва крила у правне стокеј код приватних пак питања треба да се жали ових код се лично они и тиче. Онде је довољно само да се жали и само једно лице, јер је ствар опште природе па опет за то да ово одбор дање одговара. Кад би друкчије радили ми не би били доследни сами себи. Зато, ове изборнике, можемо поништи и решавати с нама заједно.

Председник — Ја не могу у ту ствар толико да улазим, али ипак да вам кажем неколико реч г. Новаковићу. Ваш с неговог гледишта ово питање не може да се реши онако како ви сте хтели. Оттуда иначе с неког места, то је питање личне природе, и онда те личности над су дванаестогодишње ове улазу протест и траже да се то питање расправи пе закључак. Да узмем баш ово што ви сте рекли, онда је довољно да се жали само једно лице, али ипак да вам кажем неколико реч г. Новаковићу. Ваш с неговог гледишта ово питање не може да се реши онако како ви сте хтели. Оттуда иначе с неког места, то је питање личне природе, и онда те личности над су дванаестогодишње ове улазу протест и траже да се то питање расправи пе закључак. Да узмем баш ово што ви сте рекли, онда је довољно да се жали само једно лице, јер је ствар опште природе па опет за то да ово одбор дање одговара. Кад би друкчије радили ми не би били доследни сами себи. Зато, ове изборнике, можемо поништи и решавати с нама заједно.

Председник — Ја не могу у ту ствар толико да улазим, али ипак да вам кажем неколико реч г. Новаковићу. Ваш с неговог гледишта ово питање не може да се реши онако како ви сте хтели. Оттуда иначе с неког места, то је питање личне природе, и онда те личности над су дванаестогодишње ове улазу протест и траже да се то питање расправи пе закључак. Да узмем баш ово што ви сте рекли, онда је довољно да се жали само једно лице, јер је ствар опште природе па опет за то да ово одбор дање одговара. Кад би друкчије радили ми не би били доследни сами себи. Зато, ове изборнике, можемо поништи и решавати с нама заједно.

Председник — Ја не могу у ту ствар толико да улазим, али ипак да вам кажем неколико реч г. Новаковићу. Ваш с неговог гледишта ово питање не може да се реши онако како ви сте хтели. Оттуда иначе с неког места, то је питање личне природе, и онда те личности над су дванаестогодишње ове улазу протест и траже да се то питање расправи пе закључак. Да узмем баш ово што ви сте рекли, онда је довољно да се жали само једно лице, јер је ствар опште природе па опет за то да ово одбор дање одговара. Кад би друкчије радили ми не би били доследни сами себи. Зато, ове изборнике, можемо поништи и решавати с нама заједно.

Радомир Арсенијевић — Ово нема ужу правницу у пратње ни ја нам дају своје мишљење.

А. Одовић — Ја ћу ствар јасна. Шта би било да су жалбу потписали само ово одборника.

Н. Х. Новаковић — Није то, него шта би било да није нарушена жалба.

Љуба Јовановић — Мени се чини да онда пад је потписали лица, да је онсам потпишено као одборник и сваки је од ове потписника позвао такву на своју главу. То ми је било чудно. на сам тренутак да ми се објасни и рекли су ми да тако треба. Ја сам поступио зато ми је изгледало да је потребно да се лично позвано јер сам разумело тако, да се не жалам ја, Љуба Јовановић — него одбор. Изгледало ми је одмах ја је ствар ношла неправим путем. Сва весина да ћемо најбоље ову ствар извести тако ако је ми решено како држимо да треба: наше решење дабо Је ни раматрање пред надлежну власт, до писмене изјашњење и онда ће се довитавити уредити.

Председник — Одбор може донети своју одлуку. Сама потона одлука подлеки контролу и надзору за ће и он.

Васа Тодоровић — Изволите мој предлог да се повоље Држ. Савет и да нам каже како разуме своје решење.

Н. Х. Новаковић — Пређи горњем збору и повољају ја сматрам да сви одборници треба да дођу.

Милутин Марковић — Рекао мишљења но ја се овде чуј доказују ја је сво питање сложно, и нопто немамо при руци решење сличног, ја сам за то, да се питање остави и површи по најуже седнице и онда да решимо који путом да идемо: да ли то питање да реше одбор или да се обратимо Држ. Савету.

Председник — Молим вас за решимо.

Сч. Чабровић — Нама је само нужно да што пре донесемо одлуку јер ми немамо право пожат за изласчујемо.

Филип Васиљевић — Господо, мени се чини, да се ми грешимо. Ја што сво ми дошли збор? Збор је решио сву ствар. Ми треба да кажемо све изборнике одборнике да врше с нама општинске послове.

А. Одовић — Ово гледиште које је изнео Филип најбоља је солинна тачка на решење по-

---

кини не склоне драгину за себе, па е тога заједчи Угрина особита права". И ако би деспот српски имао праза да, се дути на мађарски сабор, што му успокајује његово владалачко право над својим добрима и поданицима у Угарској, иак ништа то није сметало, да се баш те године та српска насеобина поносају огромним масама насељеника из Србије. „Ише новаке и поши ратови, који су баш те године целу Србију и цену престоницу Смедерево под непосредну турску власт довели, истисунули деспота Бурђа и све српске старешине, обновили су угарске исељаљу, и оснажили та. Бележи се, *да се те године жарноска долине тамнава сасвим је Србима*". Нема сумње, да је и Сремске друге стране добио поново нових насељеника".[2]) Оне нове српске насељене породице смести краљ Владимир по деспотовим добрима у Угарској и у аралској жупанији, на северу реке Моравице, у крајевима *Бачки-Јенеју*, или *Јаношеви* — који Срби сада основаше у почаст Јованку Хуњадију, — и *Вилатоше*, данини им и особиту повластицу.[3])

Али се на томе није стало, јаком настушају иесерски часови за Србију. Густи прах облази, који се још од Косова пригонили српске краеног поднебља Душанове домовине, као да су сада убрзали свој ток, и у јачим масама трудали се, да покрију и последњи светао кут оне несташне велике српске царевине. Седамдесет година и српски синови одупирају јуначки отоманској сили, стараљући се, беспримерним питомским покрштењем, да сачувају бар у једном кутој својој домовине дучу слободе. Али узалуд! Дивљу бујиву азијских варвара вику могла заустављати ни хладкама груди српских јунака и патезова, на шта је још дала пут препречити тихи Дунав и ваљанита Сава. Тако мислиле јадна и кукавна Срби, кад им је дан 20. јуна 1459. год. и на последњем њиховом бранику слободе, из бедемова поносиога Бурђева Смедерева, место крста засија полумесец! Том минуту и том надом, да ће Дунав и Сава заиста моћи бити границом оне дивље осмаиске бујице, и да ће они — Срби, стичући ће на добрима свога пок. деспота у земљама круне угарске, концентришући се и спремајући се ту на осветничка бој, моћи једнога дана и своју непрежаљену домовину истргнути из чељусти несите ждаље владолске, — том надом, нелимо, једино прељажу се они јадни Срби, који тада моралне напустити домовину своју, да потраже сигурнија и мирнија склоништа у туђини. Та им нада беше једина утеха у оној болној тузи, растајући се са оплијетом својим, које су толико векова крилу својом штапали. Нем ни ма и приближно тачних података о броју тих несрећних српских исељеника у Угарској, после пропасти Србије год. 1459. као год што не знамо тачно, ни колико је несрећних мученика српских одведено у ропство. Историја вам неки кажу, да је 200 000 Срба одведено тада у ропство; али ко се може задовољити том цифром, кад се само сети крвопролића, хајдучијама за пљачком, и осветничке навике дивљих Мусломана? Слободно можемо рећи, да све ово, што не беше срећно равније изгубити главу на бранику своје отаџбине, што не избеже општој турској диминуцији, склоњена се у Угарску, да је све ово, што у Србији оста: што нескасапљено, полављено и поубијано, а најпаче у ропство одведено, јер такав зов Турцима нађа беше најмилији.

(наставиће се)

тиња. Ми смо се ложали око тога што нам је ваља трошити или остављу цио да пред збор принесемо ревизиа питања о посебноју. Ма ово самолам збор и после збора нас је г-ин Јов. Дим. Савет. Кад то стоје да сам мишљења да се нема управа увеле у дужност.

В. Тодоровић — Ништа мислио да говорим али после говора тога Филипа морам да нешто позаиме речи. Мо пречишћу разумеме ово питање беде од кога и он треба да нам изнесе да смо способнији и кад се ми целимо вечи да је питање мало поштеније и тачно. Поново кажем да треба да усвојите мој предлог да се учини питање Дир. Савету.

Ми сами да решимо смитрам да би било неозлитно

Председник — Да саопштимо ову ствар. Дакле г. И. Х. Поповић иако је предлог да се сви одборници одмах увеле у дужност, и г. Тодоровић да се решење одложи

В. Тодоровић — Нека се ово и ово на уму да се предлог г. И. Х. Поповића иако не може усвојити јер ово може напомену само да се сви одборници увеле у дужност без питања Дир. Са ово, је смотрам да би те одборске седнице биле непотребне и у њима ја не бих само учествовао ката

Пов Т. Колетин Спасић — То не треба да говорите пред главом.

В. Тодоровић — Ја знаћу да кажем што желим о тој ствари.

Председник — Сталам на гласање. Ко је за то да се на предлогу г. Х. Поповића ове одборници одмах увеле у дужност он ће гласати ако, а ко је за то да се ово питање прогна неизвесне ноћу одбор одреди тај ће гласати против — Настоји гласање.

Председник — Гласање је ношао за поништење. Који желите да одредите у ноћ. (Чује се извикивање ми) За предлагаем Јову Новаковића, Вељу Тодоровића, Милутина Марковића, Радована Филаковића и Михаила Бончића (прима се).

Председник — Господо, сами да вам учиним то предлог саопштење, да сам дуго са чланови суда и одбором присутовано освећену нове праве на поломе гробљу и да ово том приликом потписали правог цвећа, а да је питало још да се прими и ове године цвећно питање и донеле у ред да се изабере цвећни одбор по закону цвећном и да то учине све те да та права добије ово, што вељу и ове остале ће ране у земљи

Пов Тако Колетин Спасић — И ја сам од досадног одбора био почастовани поклоном да присуствујем откривку ове лепе задужбине, коју је г-ђа Драгиња удова пок. Стојадија Петровића Дир. Савештина подигла о своме трошку и наклонила општини београдској.

За израду ово праве, утрошено је врло много, а и за сам унутрашњи намештај дата је ова лепа сума и ја мислим, да би било особа ако ово и врло похваљено, да одбор, ово представник општини београдска изда г-ђи дародавки једну писмену захвалност са питањем свију одборових представника, а кватко. Колико ће је ће ове стране себи учинили задовољство, ирошећи једну дужност, тошно би и дародавки дали велико задовољење за колика године жртво и труд ово одличава ове подужбине.

Још бих ихао да напом да нам нема статуте, који су у прилажена ове праве стварима и обезеле за општину, али да ми у њима нелошто тачака, које неће бити баш добре за општину. Иеколико је на примеру то, што она задржава право да поставља извесне службенике при праву а ово као жена може лако бити изложена јаком утицају, тако једно тако једно одбор. Иеколико је то да општина плаћа неким а други да га поставља Ја иеким упрво за ни је то потпуно, али сам тако чуо, па бих но ило да ми се да обавештења.

Председник — Ваја ми ире руке кат, којим је устурљени крсно, и могао бих ми прочитати ово погледе но хорно је ово устуна Себеи се да ћему остављи ово и једна тачка о сметиној, које ће, вели се, постављати Мотористе Србије, али то питање још нам нерешено. (По закону одборник нистије конференцији).

После конференције

Стеван Чабровић — Мала се чини, господо, да смо ми београдани жиновествавши и најве напивавши према своји добротворно, према дуда, које чине поколене за ниште цели. Мено је весма тронуто то, кад сам видео у општини свеферестког славе своју добротвора општини свој Сима или други некоп вељки овак нај лива две побују код чоокеа — он се опомиње добротвора свако пут гледећи му слику, и сећа се и хвали, и разбира што је с ваше, те, бде. ако ће ово памети употребе и не страше. Ја зато општина код свако су ваше дуда показали своја чиљка или велике дворе; па се и ложиме и другове са сваки утрси пред, а сам та то што ниje било видног знака, које би нетакло тро ћинство на њему. Другу, који ваши ваше добре и побожне душе и племенита срца да се и ова сете те да остане колико могу на извесне опште племените цели.

Са тога предлажу ја Пан Тасиом и Председништвом општину, ја сам још за то, да се ваша и њеног муза слика прибаве и чуво у општини, ако некаки знак поштовања од стране њене и ње морална награда и подстрек за добре душе које би се потрудиле, да што општини завештају, јер од нелошгодности нити нелогородност а ваше се ништа не чистиле.

За сам за то да се слика дока у општ. згради, а нарочито у овоме заседању, те да се свако ваша добротворе, који ће показати општини цвету, која би коштала општину 100—170 хиљ. динара.

Председник — Ја држим да смо сагласне с тим да се имена налазилог пред са поштеним наших. (Тако је). (Пов Тасе: но с доцуном г. Чабровић да се слика општ. (Прима се).

За остале послове ово ове стварн мислим да оказоте суд да ли ов ову вицрнь (Прима се).

Пов Тасо Колетин Спасић — Треба што ире сарнити са састанак тога цвећног одбора.

Председник — У свези с тим ваша да вам саопштим да је потребно извршити избори цвећне дворе и код ове Саборне и ов. Марка. Зато ја ваша да ном прочитам имена лица за која смо ов споразумели да буду у тима одборима! (Јесмо). (Председник чита:) (Прима се).

За ову цвећу ни гробљу мислим још напомена напомињу. (Чује се клуће седнице подне).

Преко обрађеном комисуру пријављено је ниже лица за благајника у општини, за би све мало да одредите ни је да прегледа те мало и да изврши избор. (Одређује се).

Рачуна за 1. тромесечје готове су и по закону општинском треба да их прегледа свети. одбор. Кога би сте ви отрелили да тај преглед изврши?

Иеколи Хаџи Поповић — За доцуну ваше комесије ноју будете одредили нека ја вам саопштим, да нисмо једно решење о спојеву јединице и главне благајне општине, на треба и то да вам изнесем у вељу (Прима се).

Председник — Могли би се за прегледа рачуна одредити Соломон Аврија, Аџија Одавић и Тома Ивић? (Прима се).

Од Управника вар. Београда добио сам саопштење, да се Његово Величанство Краљ Александар врати у Београд с пута у среду између 4 и 5 часова по подне. Пресвитавши ће ово к знање, да ће ваши да пођете у то доба на пробрађају станицу, те да Нег. Величанство што лепше дочекате.

Састанак данашњи закључујем

Састанак је трајао до 6 часова.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дилижанстава:

а) За чишење дилижанса (шаландера) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За неузидни шпархерд . . . . . 0·20 д.
в) За узидни „ . . . . . 0·40 д.
г) За велики узидни шпархерд у состојењу . . . . . 0·50 д.
д) За чишење дилижанса од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишење простог дилижанса . . . 0·10 д.
е) За чишење чумова од 2 и по метра уздиг са пећама . . . . . 0·15 д.
ж) За чишење чумова од 2 и по метра уздиг са ваше пећи . . . . . 0·20 д.
з) За чишење дилижанса (шаландера) без разлике на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Произвеље плаидара и мужанина:

а) Од дубине метра . . . . . 10— д.
б) Од јаова . . . . . 0·50 д.

III. Поштарина:

а) Марка за писмо за тодину дана . . 3— д.
б) Обнављање штубљене марке стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за дету . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 55552 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . 99999 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . 109932 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . 164857 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . 12·00 д.
б) Мртвачка кола са ваделима са два коња . . . . . 24·00 д.
в) Мртвачка кола коња са два коња . 30·00 д.
г) Мртвачки кола коња са 4 коња . . 72·00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗВОЗНИЦЕ БУГАРЕТА

За кварташе: Сапунџијски, Терзијски, Пароњски и Пиротски:

1. Од себе и пухље или нијет дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кућиком или нијет дућана са магазом . . . . . 0·50 д.
3. Од четири или више соба са кућиком, од свакие са кућиком, од гостиње са кућиком без пећи . . . . . 1·00 д.

За кварташе: Дорћолски и Палилулски:

1. Од себе и кућице, или нијет дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кућиком или нијет дућана са магазом . . . . . 0·40 д.
3. Од четири или више соба са кућиком, од свакие са кућиком, од гостиње са кућиком без пећи . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892. године. Бр. 9449.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Књижара Општина Београдска — Штампа Радивоја Шпаиловића — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 30. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 „
за страни земље на годину . . . . . 9 „

НЕДЕЉА 25. ЈУЛА 1893.

ПЛАЋА СЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. СА ВРЕДИ
претплату плаћа свако општинско на општинском суду, а сви варошководници на управама
Рукописи не враћају се
Неплаћена писма не примају се.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XXXXVIII РЕДОВНИ САСТАНАК

15. Јула. 1893 год.

Председник председ. г. Михаило Р. Марјановић од одборника беше г. г. Никола Х. Пашовић, Р. Дреновић, М. О. Петровић, С. Ј. Аврамовић М. Вељковић, Коста В. Младеновић, Ј. Бурсаћић, Илија Бојовић, М. М. Бојић, Јован Христић, Мих. Ј. Марковић, А. Шћепановић, Ђ. М. Петровић, Др. Марко Т. Лазић, Др. Павле Поповић, А. Ј. Олић, Сима Вељковић, К. Петровић, Мих. М. Бојовић, Мих. П. Вујић, Гаврило Бурић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 13 Јула ове године и у одлуци К.Н.Бр. 355 умешна је измена, да се он мења пречишћен друштво није могло донети одлука због тога, што је већина господе одборника пријшом гласила писала на седницу, тако да је остало свега њих петнаесет.

II.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд АБр 2844 и 2863 који се тичу уверења о владању и имовном стању пашких лица, одбор је изјавио, да је Филип Толчински пријао доброг имовног стања, а да му је пословно владање похвално; да му је Велизије Васиљевић штампарски радник непознат.

III

Председник износи одбору на мишљење молбе којима се траже уверења о сиротној стању.

По прочитању тих молби СБр. 11569, 11519 и 11644, одбор је мишљења, да се суд претходно упути и овоме стању молиоца Миљка Тапића пријшом Сурдице Нађе и Малог Пушића, да тек онда да ће моћи тражено дати решење.

IV

По прочитању молбе Михајла Михајловића банка. од одбор је решио, да се молиоцу Михајло одобрава дужности просветитеља, конфора на истом месту за просветитеља Младена Милића тогодина овдашњег.

V

Председник саопштава одбору, да је Министар унутрашњих дела, актом својим АБр. 3880 известио суд општински, да је у споразуму са Министром земаљске учишо извесне измене у тарифи општинског тровршног, коју је одбор општински решењем својим АБр. 3631. усвојио и која је тарифа као Министру унутрашњих дела тако и Министру земаљске, одобрена на одређене; да се тим решењем неки предмети ослобођавају тровршне, и да неке се смањује те према томе се мора тровршина тарифа на извесне предмете подићи како би приходи достигли ону суму, која је потребна за покриће интереса и отплата дуга

По прочитању тога акта и имена у тровршинској тарифи одбор је решио, да се према предлогу министарства унутрашњих дела и ево мењаје:

1. Ослободе сви предмети од тровршине: инвентар, потребан (сав), стенари и наравни, сирваје и терентин;

2. Да се сваки тровршном таксе и ова наплаћује:

а, на дрво на гомило од куб. метара тридесет пара динарских;

б, из трску као: дасне, летве, прошће, плашт, шиндре, греде, дирека, балвана, трупци, пањеви, облице или мотке итд. од кубног метра педесет пара динарски;

в, на месо, сланину и сало сирово, топљено или у саламури као и сиречи и посоји уопште тровршна на постиму од сто килогр. десет динара.

г, на месо и сланину осушену непрерађену од сто килограма двадесет динара;

д, на колаче, торту, макарове, еиду тесту и брашненице од сто килогр. четири динара;

ђ, на сир као: стракиню, качавељ, горгонзолу емментајер, лимбурџе, шкорцајз, бромзе де бри, ајдамер, пешател, романцајр, трапист, карпатски сир, кошрее и т. д. од сто килограма двадесет динара;

е, на скорупу (маргу) масло (путер) без разлике сем путера (масла) од сто килограма пет динара;

ж, на масло (путер), од сто килограма десет динара;

з, на Јапере као: новац, руж и друга лакирана шпиритузна пића од сто килограма двадесет динара;

и, на сводене греде (трегере) и стубове од сто килограма седамсет пара динарских;

ј, на чоколаду и сугората од чоколада од сто килограма десет динара;

к, на хидрауличне крет гипс и цимент без разлике и крте обичне од сто килограма двадесет и пет пара динарски;

л, на једна кола сеалчана с дрвима двадесет пара динарска;

љ, да се на сваку праљу у вину или ракији наплаћује исто такса као и на њену сирку т. ј. два динара и педесет пара од сто килограма.

3. Да се усвоји напоставење и скупштине тровршинске таксе опшгеи и наплаћује исти на ове предмете:

а, на живо и наплаћу од живе и риба од сто килограма пет динара;

б, на живо обично у буриадима од сто литара осам динара;

в, на рижу до десет грама од сто килограма десет динара.

4. Да се грис и гершла питерете са три динара од сто килограма.

Дрва да се рачуна по тораза паранско. Чланови II тачке до осталих Чланова III-ћа да буде члан II тачке и да гласи: Општина ће прописати како ће се вршити реконденција и посебна тровршине Чланови IV-тог да буду чланови III-ћа и да гласи: Кола со једном, сувим шљивама и шљивама из Србије на железничкој станици ослобађају се. Чланови V-та да буде члан IV-тог. Чланови VI-та да буду чланови V-та. Чланови VII-ма да остане, да се дода члан VI та и да гласи: За узете наведених предмета из страних држава, тровршину ће ону полицајски тровршница београдска једновремено, код наплаћује на њих и држави двобине. На основи ове одлуке тровршница ће задржати за своје услуге и неуважене поднесене по два на сто и остатак прилазаће управи градске тровршини

Пошто министарства комерцију, да тровршину на пиво спусте на осам динара од хектолитра и тиме ће приходи тровршини знатно подбацити, то је одбор одлучио, да господа: Аћера Олинић, Живутин Марковић и Др. Павао Поповић као одборски повереници лично представу г. Министру унутрашњих дела, да му разложе потребу, да се на пиво наплаћује десет динара.

Шта ова повереници буду у овоме погледу учинили, одбор ће оригината за пуноважно.

Да предсједништво општине одлуке суда доиде на изборење Њеног Величанства Краљице Наталије, Њеног Величанства Краљице Наталије, Њеног Величанства Краљице Наталије,

општини Цветин трг са свима грађевинама у својој бој великог дуга.

3. Да другитво подноси писмотаја о досадашњем свом раду и у будуће свако годиште да такав писмотаја подноси. Писмотаје да се штампају у општинским новинама.

VII.

Председник моли одбор, да му одобри петнаестодневно одсуство, ради опоравка његових старих породичних послова.

Одбор одобрава председнику општине тражено петнаестодневно одсуство с тим, да га у дужности председничкој заступа члан суда г. Јован Антонијевић. Одсуство се има рачунати од дана кад га стане употребљавати

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Исправка. У прошлом броју овог листа, штампана је грешка вароше трошарине у Београду. У тарифе, под VI број 40 стоји, да ће се на живини угаљ без разлике наплаћивати 25 дин. од вагона. То је погрешно, и треба да стоји, да се наплаћује на живини угаљ од вагона шест динара. Моле се поштовани читаоци, да ову исправку приме к знању.

Испит глувонемих ђака у Београду биће, према одобреју г. Министра просвете, 25. Јула ове год. у 10 часова пре подне, у теразијској мушкој основној школи. Приступ је свакоме слободан.

ОГЛАС

Општини београдској потребна је једна кућа за једној већој за становање њених стражара, од 1 ог Новембра тек. године.

Кућа треба да је нелика, те да у њој могу обитавати до 200 њених стражара, да је по могућству у близини команде или дарверјеске, да је видна и потпуно погодна за становање људи.

Позивају се сопственици који имају поменуте зграде и жеље их дати под закуп, да поднесу понуде суду ово општинске најдаље до 15. Августа ове год.

У понуди треба означити, колико и којих одељења има зграда коју нуди, шеста где она лежи и коначну цену годишњу на име закупа тражи.

Рок је закупу најмање 3 године.

СБр. II.846. Од суда општине града Београда. 24. Јула 1893 год. у Београду.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Дражи 31. Маја 1893 год.

(по свршеној вакацији)

Председник — Отварам седницу. Молим господу да чују записник прошлог састанка (секретар прочита). Има ли шта да примета на записник (Нема)

Секретар чита писмо којим је суд позивао да као кандидује лица за присутност под истражног судије за пре ерачерке и поморџије (Одбор зрачи кандидате).

Председник — Г. Мин. Прос. Привреде основао је своју молбу да суд општински одреди кандидате за избор чланова за контролни одбор учише основа. Ово је питао стварно и молио да се избор одмах изврши (Чује се: кандидујте ви). Ја сам о томе писао и с њиме сам се састао и говорио. Ја сам кандидовао ову господу: Тодора Бурића трговца, Тому Спасића трговца, Јосифа Матковића гвожђара.

Бошко Нешић — На место Јосифово молим да буде Аћима Одавић.

Председник — Да неман више против тога, Прошао је господо ову кандидацију? (Прошао) на записнику наплаћују: Стевана Максимовића, Младена Стојковића трговца, и Младена Вукајила ресторан (Врло добро)

Председник — Моли нас да му одобрите ову. Управа грађевинског одељења потребно је да прибави техничких снага да би могла отпочети радове. Она је предложила да се уме штеди у служби Бура Николић који је ње тако

Позивају се сопственици који имају поменуте зграде и жеље их дати под закуп, да поднесу понуде суду ово општинског најдаље до 15. Августа ове год.

У понуди треба означити, колико и којих одељења има зграда коју нуди, шеста где она лежи и коначну цену годишњу на име закупа тражи.

Рок је закупу најмање 3 године.

СБр. II.846. Од суда општине града Београда. 24. Јула 1893 год. у Београду.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Дражи 31. Маја 1893 год.

(по свршеној вакацији)

Председник — Отварам седницу. Молим господу да чују записник прошлог састанка (секретар прочита). Има ли шта да примета на записник (Нема)

Секретар чита писмо којим је суд позивао да као кандидује лица за присутност под истражног судије за пре ерачерке и поморџије (Одбор зрачи кандидате).

Председник — Г. Мин. Прос. Привреде основао је своју молбу да суд општински одреди кандидате за избор чланова за контролни одбор учише основа. Ово је питао стварно и молио да се избор одмах изврши (Чује се: кандидујте ви). Ја сам о томе писао и с њиме сам се састао и говорио. Ја сам кандидовао ову господу: Тодора Бурића трговца, Тому Спасића трговца, Јосифа Матковића гвожђара.

Бошко Нешић — На место Јосифово молим да буде Аћима Одавић.

Председник — Да неман више против тога, Прошао је господо ову кандидацију? (Прошао) на записнику наплаћују: Стевана Максимовића, Младена Стојковића трговца, и Младена Вукајила ресторан (Врло добро)

Председник — Моли нас да му одобрите ову. Управа грађевинског одељења потребно је да прибави техничких снага да би могла отпочети радове. Она је предложила да се уме штеди у служби Бура Николић који је ње тако

А. Одавић. — Ја бих молио за реч. Ја сам по њиме почео да радим и чиниће сам горе где треба. Плаши се да ће ме неће успете да ће научило тај посао о коме онако толико брига Ја сам се спремљивао овог рада и са г. Министром синоћи. Видео сам се о томе и он ми је рекао шта ће прво кога ће дати једна група која ће и дрвеном да протеже о зајму, ја ће он — г. Министар — том приликом повести реч и о нашем општинском послу. То је прво с којим сам се и ја ја ја

Соломон Аврејса — Од кад те рачуна време?

Председник — Време је пробавило зборити пато.

Соломон Аврејса — Ја по могу то да разумем. Умиио да време буде једнако њино до месеци јулај: сапственика кућетина ће у том случају платит свако од Јулаа од кад ће почео да ради.

Председник — Зи ово време кад не ради секо плаћам.

Доктор Н. Поповић — Онда нећемо имати прихода колико је речено.

Соломон Аврејса — Како онда може да се може да Јемо имати овољно прихода. Онда треба такса да се наплати одсеком, за сезону.

Председник — На добро, нека се тако и каже. — Молим вас да одобрите да се за ову прву сез на Дунову дуже лицитација.

Борђе Трипковић предузимље подлеже ни је за такав пеком ову понуду. (Чита). Друштво за упошљење Дунавске пруја молимо ми је да се тај пеком не дође. Међу тим ми ду ли та без плаћу умиицу и кад се вић рашчисте, онда је боље да поштена отуда нова прихода. Дакле ја мислим да друштво лицитацију. (Чује се: пеком од понуђене суме). Разуме се од понуђене суме описани. — Гавиа поштова је одобрио бива предузимље роа та напоснеће рачуна сапственика за 1892 год. Те рачуне одо ни је ово једи чиновни, и ов, на основу је ине наредбе г. Татића тражи да му се са то ни плати хонорар. Ја мислим могао да нарели наплату, него сам одобро да узме исто ме ра ку — 60 динара — пошто имсни сигурно да ће ти одобрити тај хонорар. Молим да одо брите ово што сам учино и да донесет решење о овом хонорару.

А. Одовић — Тај чиновни, који је сплошно ревне то је Никола Николић, он је баш он штавши чиновни. У колико сам се известио у служби је био прилаи иако онако да му се да нека плаћа, а посло није имао никакве. Ја не могу да увиам како ни на одбор може да узме хонорар за општинске послове које је радио као општински чиновни. Кад је радио тај посао, није радио друге, и иај је г. Тотић рекао: за ов хонорарне, онда ни неки му и плаћа. Мени је жао што је председник решио да му се онда и оволико динара, које му је било дато на 60 пер. Ја ћу примити осам 60 дин. али знаое да му се ов ће

Председник — У своју народи г. Татић каже да је то општинска чиновни, с тога ме сам хтео ни да је напомем. Овоме ни ато сам дао, ако сам с тога што сам и сам исао при лике да хонорарне општинске чиновнике за вирени, нарочито ошиа рад. Да остало ако питаш ниа да радиш. Он међу тим каже ваше општинске чиновни, је сам га пошусто

Ја вас молим да ово питање расправите. (Чује се: дајте му тих 60 динара) Дакле одо брите ово што сам учино, а ваше питања. (Одобравамо). — Ви сте господо имали прилике да вашите да вам месеи дана не можемо да предузмемо никакве радове који ће нас чекају. Ви дите да је роспошена улица од железнице до Дунавције, а не можемо ништа да се ради. Ви дели сте и што је на Теразијама — да ли та ра ова могу предузети треба да ово комисионе одобрени. Но с новим приходом не стојимо тако да можемо те радове да наређујемо и предузимамо: с тога молим да одобрите да се обратимо с молбом Задруги да нам учини одређено зајам да по би требали новац да не можемо бар нешто од радова наређивати док не прилино с плаћа питањем: о поплучку стално ног зајма. Ја вас молим да одобрите да узмем 100 000 динара од Задруге под условима како сно и до сад узимало.

А. Одовић — Нећу да говорим о величини такси, које нам узимају 1 од сто ниже на ине петарија. Хоћу да напеи само то, да се од Задруге тражи зајам само тако као задруга може да нам да без свиа опомена:

Мита Јовановић — Задруга ваш о себи рачуна. Она може да нам да, а може да нам и не да. Најпосле ово прилике у којима је био није никако нам дуг него друге прилике. Наше је да наређено председнику да стуи у уговоре, и кад ће задруга да да то је жена ствар.

Председник — Ја вас молим да одобрите ово да ми могли узети у рад ове послове да се ту бимо чеке јер ни ово што потребни (одобравамо).

Радомир Дринчић — Молим вас да се наше ваши своје стварн с општином публом. Треба ни нама одмах да ра одлеи с ним; ако зиг пан није полошио каушиу нема ту се одмах одуме право

Председник — Он је полошио каушиу нам ваше уредно плаћао месечне рате и ноше се тако задужио. — Г. Радомир потоотио ме је на једну потребу. Молим ако треба издати фор мално пуномоћије заступнику г. Николићу. (Чује се: ни ни сво га и обрале) Јесмо, али ну имемо издали пуномоћство. (Чује се: на нема му се изда). Добро

Соломон Аврејса — Ја бих волио г. председника да ли се најављује такса за вода од оних лица која имају спроведи воло вод но не употребљавају га. На примеру у мо јој кући општинје је везала водовод, ал се вода не употребљава; треба ли да плаћам општини.

Председник — У овом случају стоји стварно. Кад се намести водовод сопственик ни дужа плаћа ни рок месец дана да спелапара водовод; после тога рока ако не постављ се по прилику опет плаћа. (Чује се: нигде ни то не врши).

С. Аврејса — Ја сам за то и нетао.

Председник — Пије се ништа пиује, али сад ти ничеко пратити. Данас лично уверио сам се да се о томе врши рачун.

С. Аврејса — Ми прено 200 кућа у које је вода спроведена, али је не употребљавају и од њих се ништа не наплаћује.

Председник — У уговорима и прописима стоји обављено да ће плаћати да се врши, са ми што ово радиш. Општина нора да зиае сте куће и поимати водовод, а но неће да плаћа нора, он ће опет да плаћа.

Коста Петровић — У нашој умиие, абанасој, водовод је у самој кући поимаше има 4 месеца па се ништа не наплаћује.

Председник — Врло добро кад сте ми то ре рили: ја ћу предузети хитне ме ре наплаћује. Ја ћу то да знаиее.

Од управе народне Београда добио сам ово писмо (чита писмо о кући А. Матића тезалиа). Ово питање ако што знате стоји одавно реш одбором. Имаше овог Матића узето је за узиу тако да му је од од кога остало стоји на 4 квадратна метра, и на том земљишту радиле се, он не може ништа да гради. Сад је питање по требно или да се нека регулационо план или да општина ово то нешто Алексино откупи и да

ниje Живтиндове на Чешељу и Владислављеве у Јесеници, доље даиде још и *треба* у Срем,(1) под Матијом I. *предво Стеараном Бранковићем* (angeführt von Stephan vom Brankovics). Сва су ова историја признали Рајићеве речи: „*За војеводу биому Смедереву от Мазимета II. од. 1459. Стефан Бранковић с частију Србље јего примировљубиве сја и за достото својего произошествујућу у умарежују страну пресељи.*“(2) Према свему томе могло би се оправдано мислити, да је на челу ове велике српске сеобе стајао Стеван Бранковић, и да је он чак био и деспотом пресељених Срба у Угарској. Све до најновијих историјских резултата нашта се тако и дожало, и чак и по школама деци предавало. Међутим дање стоји та стнар са сваи друкије. Деспот Стеван Бранковић, као што ћемо ниже видети, не само да ниje био ни те особе Срба у Угарску, него ниje био ни каквог деспот, нити је он у ово доба, о коме је реч, био не само у Угарској, него ни у Србији, а још мање да се проглашо деспотом у „Угарску пресељених се Срба“, и да га је у том звању потврдио и краљ Матија, иако би хтео Сеоријановић, а по

(1) Ови ће бити, по нашем разумеву, хотел сеобе.

(2) Рајић Ј.: Историја Србље. изд. св. III., стр. 208.

(1) Срби у Угарској, I. стр. 40.

(2) Мандучић А. у Гласнику срп. уч. др. кн. 14. другог полазка, стр. 153. сл. 3.

доказом још јаче потврдила мишљења горњих историка. „Али пошто ес не може знати ко би то био, јер ес Стеван баш у тај мах далеко налазио другим послом и ван ес, то ес моја мисли, да ес нешо други под тим именом разумеваа, или да је обмана каква учинила, да ес тапан глас пронесе.“(1) Врло лако може бити, да су том сеобом руководили и мађарске војсковође, на пример командант града Београда, по заповести краља Матије, који је у ово доба баш најлиже настојавао, да што више српског народа насели у пусте стемене и бане равнице, дуж обала Саве и Дунава, иако што се може врло лако и ово „сеи десиота српског“ у поменутом писму односити баш на београдског команданта. По всиим знаиима још можемо претпостављати, да су као ноће ове сеобе ангурисали и сами сиенитеници и калуђери српски. Када са високих, еребром и златом покривених, торњева српских црква и манастирва „наших славних цара задужбина“, често пучног гласа хришћанства звона мелан холично одјекиваше глас турске муслиана; када се лаиена звона са српских црква и манастира сруда сиадаху, и новацу у

(1) Новаковић Ст.: Последиа Бранковића, стр. 52—55.

му да напанда;. Овакам стањем Аланси је неопходно потребан: не да му се да даље ширити, а само мора строшено питање о експропријацији.

А. Одовић — Крајње је време да се с тим сврши.

Г. Дроњевић — Ја сам слушао да се та стара потреба од пре 3 године. Он — Алекса — хтео је до сада кућу а инжењеру му не даду и чоек сад има материјал за зидање а од планова не може да чини никакву употребу. То је тренутно Треба најпре лепа а онда општини треба то немањите нешк ги уме и пати, ако не, нека дођу тих човеку да пала. Немојте да упорним будемо човека.

А. Одовић — Ја мислим да не треба много говорити. Кад и сам инсистиј тако гаспи да је жалост уџето на улицу, и да је остало само 4—5 квадратних метара, онда је стор јасно. Ја нећу никад престати да се меша регулационим план, нити ћеш се човеку плати. И то нека се што пре сврши. Ја сам разговорао с многима и сви ми веле да овај човек просто пропада.

М. Божић — Дакле, регулационим планом не може да се меша, општина опет нема извора; где је пада наша?

Председник — Има новца у регулационом фонду.

М. Божић — Кад има новца онда ја дрзам да он зида пта хоће на пеоле пад се стварно са регулацијом на том пруду општина ће му отказати и он нека дигне што је сазидао, кад, онда, да му није до чекања.

Мита Јовановић — Онда један озбиљно. Како би нашао инжинуту регулационим план, а други, како би Матићу пошало одобрати да прокречену грађевину подигне, Та господа говоре не знајући да је регулационим план у тој ствари само рећи изнеле. Да жалитеље стање до Дедајнице ни пресо плана инжинирског знамо сто да је држано већ пошала отрада до дедајнице данаје, — остаје само да се изврши један део, и то је онај горњи од штале хаџиног касарне па до Матића кућа у инсарској улици. И тај део мора се извршити. Те прсма томе не може бити ни-мене регулационог плана, јер је он више од пола изведен. Навести ће ми човеке да виде ретко приређено, ја неће да рушм и то неће

само пажење. Једини је пут да се експропише оно сто, да то предложим.

Председник — Ја мислим да ћете се сви сложити с тим да се одлуке општинског суд, да ово питање путем експропријације сврши и да даље начина да се ово изведе.

Прихватате ли ви то? (Прихваћено).

Комшилук пожалује чете молио је да му се побели плана између њега и црквене поље, јер ако само једну, која му је неопходно. Ја сам се обраћао управи подносећи за овакве, и упоно предложе да се набели један који ће коштати до 1500 динара. Особито ја сеђ (Одобрава).

Поп Тоса Костић Спасић — Ви сте ми то, што сам ја ово то срећо да у општи пошаду будем баш до свог ватре сп стапом, могу да кажем да је пабљо ово нумо према потребе. Ви знате да сам ми решили да дрзаре буду тако широки најмањ као што је ћи ово у Косовској улици Шосек је шеснаест 10—15 000 дасака на плаку мањеје Кујунџијеве, које је уско под зграду не разбарујући ни мало што тим мањше опште општина општину те дрзаре. Ја мислим да одбор треба до дозвољ пазуду да се дрзаре уклоне од комшијских кућа и да се та одлука одмах изврши. Код таквих и тиквеских радни бива да људи хоћуне не само ово што је по закон пуношни, него и нео тиком и то држе прво лета истављајући за ниу, и ништа не треба, него једна мала широка осмишлом опресиа, па да одм мали једно улица

С тога мислим, да се пресо упроте обрате пажња на ово, и да се дрзаре из варошн уклоне

Мита Јовановић — Ознаке предлог је не бих нсако усвојио, јер у целом свету допуштено је строшење са грађом, с дасама до варошн, до стовершитима и магазина и ово са било врло неволико ако би пореклад, да то буде ван варошн, јер би једно сиромашан тишлер морао да продужуји толико времена док би набавио је ову ствар, која му је за посао потребна. То дакле није општа, а онако другчије што сложу Поп Тоса нама пошлостни одвалу пажљу.

Председник — Питање о оном дому ће нас спаше пред одбор, па ја ће у њему растрошатн а сад молим Вас одобрите набавку пумпе (Одобрава се).

Поп Тоса Костић Спасић — Пазодом онога пошаро слушао сам, где људи говоре благода-

рећи радикалној општинској управи која је се постарала да имамо водовод и довољно воде, нарош је нама правилном спасена од штете, која би жнела од прилике 100 000 динара. С тога вас молим да под предлог који се ове пх осигуране живопе безбедности сматрате као хитно.

Јеврем Домановић — Ја бих желео да се о једној стварн разговорнмо у тајној седници.

Председник — Прекидам седницу у конференцију.

По скретеву конференције састанак закључи у 8 и по часова.

Састанак дражи 24. Маја 1895 г.

Председник — Пошто има довољан број одборника, то отварам седницу и молим вас да чујете записник прошлога састанка (секретар прочита Ученице приходи г. г. Наиода Хаџи Поповић, Радивоје Дамјановић и Милутин Марковић, које се примише и протокол исправи.

Прелаз на избор протоколи шестоја? (прима)

Молим вас, да сад чујете извештај комисије о избору благајника за општину, (секретар прочита). Предлоше се за благајника Јока Ж. Нешић трговац).

Прима ли се извештај (прима се). Изборе је дакле за благајника г. Нешић.

Сад је на реду да се расправи питање о пубоку. Молим вас да чујете извештај. Као што сам имао прилике да вам раније саопштим по питање пекоса од г. г. одборника, стаје и пубоку само стоји.

Пубок је уступљен Петру Мијаиловићу још раније пређеменом и он је пеколико баш пеку нападу али није платио онако одређене прему за неколико месеци по уговорима. Са тога је пеколико пута до позвен пред суд али он није хтео то да уради и онако мирним путем забрани је експлоатацију општинског примора. То је учинило, што је доношен под суд општи приход за месец Јануар, Фебруар, Март и Април а за Мај не. Положено је 12.000 динара. Право пубока уступљено је њему за 28.000 динара па је у једној пеколико одборској седници пред нам поврате у општину решено да се уступи њему и да се уговор с њиме закључи.

Остало је дакле да ми тај посао свршимо и да закључимо да се уредно плаћа пред. јер иначе не моли онако и даље ићи.

Једрене, да се од њих диу топони за разбијање хришћанских градова; када оне смирене слуге божјег олтара ни у густим и мрачним горама српским не нађоше мирна склоништа за свршавање свете литургије — онда беше ли слична српским калуђерима и свештеницима останка у Србији? Не. Као наследница Христова на земљи; као утешитељ очајних, помагачи бедника и невољника, они беху она звона преходница, у коју јоп једепо очајни српски народ полагаше своје наде на бољу будућност, и гледаше саме душе своје. Они беху покретни сних духова људских у своме народу: они беху прави пастири своја стада. За њихов живот и њихову службу олтару божјем беху утолиште пркосе у Угарској. „Добра српских манастира, која су онни насељавањем непрестано јачали и множила се, таквоје су била места, која су и сва привилегија српско насељавање.“(1) А поједпице она су привилегија и себи оне служитеље божјег олтара. Можда не беше без разлога једна страна историје: „И генеричнији део народа српског, предавши патријарше, претпостављо је исељење (exil) ропству“,(2) само што је он овде помешао улогу патријарха из много доцнијега доба. Зар из свега онога, дакле, не можемо дркнути, да су при овој сеоби изразп важну улогу и српска свештена лица, било као вође, било као најбољи поћеватељи?

.....Српске деспотовине више нема; и последњи комад Душанове царства заузели су Турци. Српски је народ нешто расељен у ропству, нешто разбегао по горама и пећинама, а највећи део исечен и одведен у ропство. Пуда и села пуста, и паренп и градови пуни белих трупина. Та је елика Србије после 1459. год. Судбина наших предака тадашњих двојака је: дпојако је, једна и несрећна. Док се они одселени у Угарску, крешљаху нашли на скоро повратак и осло-бођење своје домовине: и док она ужаси залагаху тако главу и имање своје и у службу са сним туђих отачествених ствари, само да на тај начин добију могућне питоре за неизбежење своје повратне домовине — дотле они који и даље осташе на своме огњишту, подвајаху Танталовс муке, гледећи очајним погледом, како им српски лапци све то јаче стежу руке и ноге, како им беспи Мусломапи отимају из наручја најдрагоцепије благо њихово — *децу*, одводећи их у јапичаре, и поучавајући их на страховиту осету своји родитеља, што се усуђиваху бранити своју слободу и своје име. Али ако је јапе српскога роба морало само очај изазвати, ирце сеоклан Србина плаптело је за осветом: и у оних који прељоше у туђину, и оних који остадоше под Турцима. И једни и други подјачпки се тучаху да се освете своме непријатељу, само што им пемлиште пљачке радње не беше једно исто. Док се они у Угарској под сшијем обновљени деспотима трудише на туђем земљишту организовати и прибрати своју снагу за осветпички бој с тиранином; дотле они оде непуначаху мрачне ноћине и гуте горе, уређујући ту своју снагу за освету. *Хајдуци српски*, чији поспаван нетпиа хатира из мила рапијега доба, истом су сада добили *праву и истинску улогу* своју. Нештедпиште зрп су споју на свима месшима проливали за одбрану своје слободе, али су у Турци врло скупо плаћали своју тиранску владавину над Србијом. А зар и ове другчије бити, зар сме Србија духом плонути? — „Народ који је преко 250 година живео под своји народним владаоцима, кроз земље којега је протицало 400 година богата струја тровановог слобођања намсћу Ва-

(1) Новаковић Ст.: Последња Бранковића стр. 32.
(2) Leger: Histoire de l' empire ottoman, p. 163.

Утврдо није пачињен јер ни треба ваш престанак. Цубок је под истим условима под којима сте га давали и ви, само што је дат с мањом правдом због тога што се ношењу као при кубок од стране која се нађе на тојеку. Бојска влада у ревији и неда цубок општине. Мислим ваг дакле да ово једноме предлогу

Коста К. Милојковић — Нема се направит утврдо и да закупац полови закупну на дванаест месеца плаћа уредно вроди.

Председник — На тако и стоји у условима и не полаже сваког месеца. Дакле изобразили? (Изобразило).

Наводе чути питајућу о дозволу копања трако под закуп на општинском плацеваш управитар прочита чује се: да се дрва друга општина), добро.

Један број грађана одавнина написао је и тужби на управу којом једну молбу да се образују танецивани сеоба — за тушке пасе. То право на танке пазаре се у општине Београдској као исто право и она га је дала под закуп. Управа је спровела молбу онако и ово је.

Радомир Дрндаревић — Ја мислим да ти молиоци немају своје радње на једном месту већ пијани београдској и со тога ми се чини да право не може дати и онако их одбити.

Стојан Чубровић — Ако почињо да посједују ни поменуту буџетских прихода ускинувамо, да би поменуо расхода порасли, које морају да стоје у равнотежи ни ћемо, господо, брзо бити принуђени да трошимо више прихода но ни то само новом памети по грађани. Али остављам то све на страну, ја мислим да ти дуђе ову прилику као мајстора. Ксиње обрнуту дуђе шиљених занатских способности и ја бо рекао да тушке ово доноси у општ. способности чешта онима да стави добро домаћаја то разуме. Међутим ја држао да су молиоци обични радници који су тушки пошу. И то је њихов занат, па да се осиво образује. Но и ти на страну, али ја мислим да је њима ухе биа и остеје дужуу и да наши општина може имати од свог дужуа знатни приход ако што га дајше и ако у 5000 дин. на годину. На ових разлога мислим да треба молбу одбити

Др. Воислав Поповић — Ја ћу да дајем питања о прилагању општинском од прво ни образовање сеоба. Општина ни ће Високајшој трговца од 1861 године права плаћати таксе али ја држим да по праву и уредби о општина она не може кранти право грађанина да образују сеоба код имају за то законских погодба.

Нека општина и дође ако и до сад плаћали броду од таквих, али нека не смета овоме. Као год што се дође под закуп лаше мешани, може се тако исто давати и ово право плаћате на таме.

Држим да ће требало да се ово стари с правног гледишта прочи ни сада ја нам се нема по решење и до је не превршимо овако прво плаћа.

Милан Јовановић — Г. Др. Павле нема да се по отрешио о закуп. Ја мислим да ми је пов пат закон о општинама и онда да су тако прописом собрање разне које могу образовати сеоба и тамо нема тога закона таможинске. Ја држим да ово и није шицаи занат то да би се ово могло допустити. А сеоба је по законом право дано образовати. Кад се 12 људи од једног заната јаве, имају право да образују сеоба, ако га неђ наша у месту.

Овде може бити питање о томе, да ли је тушке као занат, и ако је, да ли су они људи, људи од тога заната, и онда ја доказа за то. Јавом условљавајући образовање сеоба на број 12. не дошуша, да се може јавити 12 људи каких људи, да образују занат, него сваки мора имати за себе сведочбу, да је тај занат научио, и тек 12 таво квалификованих занатлија имају право да образују сеоба самобан

Председник — Мислим да ће требало бити да ово питање дамо нашем адвокату те да га он претресе и реферише. (Прима се).

Вама је познато, господо, да су општини предлози неки наши о плаћању регулационог фонда још јасноме. Поселове ово регулације равнаћу се тако, да се неће ни коме радити, и са тога је потребно да општинско одбор прогласи организовану одлаку за то посло-вође, који ће са лице упутити, како да се ради по питању регулације. Ви ћете знати да ово наше питање по тој ствари. Ту је поменути Вам молба Алексе Матића, ту Сими Јовановића — Пасинића и многе других са чега ће требало се организацијом овом захватати. Општински суд мисли да ни морало ви то питање да стопрво нарочиту уредбу по којој ће мо се управљати при регулацији и да ширење тога по-

шарно под надзор нашег грађевинског одељења.

Филип Васиљевић — На ми не знамо питати нашег је тај члан.

Председник — Те сад треба да се уради. Акта су премаена, треба их прегледати да да се види шта да се ради (чује се: да одредите једну комисију која ће да ради)

Х. М. Радовановић — Не треба сад да се образује комисија.

Председник — Мора да буде сад. Ту треба да буде директор грађевинског одељења, затим ово лице коме дошше та питања на расправу, на пример председник општине, јер ко не може бити изузет; за тим адјекат или у опште једно правно лице, или два, ако ви нисмо до толико треба.

Х. М. Радовановић — Ја мислим да пред управник грађевинског одељења начини пројект и тиме шта треба да се ради. На онда ми да бирамо комисију, а не сад самих.

Сп. Чубровић — Овде управо нашу две ствари да се разграде; прво да се сваки занимљиво стање које на себе прописно ускинуће регулационе фонд у своје руке, а друго да се направи један правилник о томе како да у будуће општини поступа. С тога је потребно комисија из занимљивих и техничких особа о основе прва већине приложеног би да се родила ово регулације шта правилнике општине. За шиме с предсједника нама је ранше комисија образована; да ли да буде занимљиво стање које чак уз тај фонд добије шиг је поменуто образовати да и ово друго питање у ред дошло.

Председник — Ја ни могу да се сетам и тачно да којим каква је захтаи био тој комисија о којој је реч, али знам ово да је то поводом запина било. Изашло је био закон по ком је општини београдској уступљен регулациони фонд са свима приходима и давањима за ову цељ на бата-комеји и поводом тог потребно је да се одмах шта од Министарства Грађевина до то ствари и шта су прилагања. Ја знатно дуже не знам.

Ф. Васиљевић — Ја за што су дошли тај закон?

Председник — Е, за што! Кад смо већ прошли онда треба да се види у закону са стању

---

(1) Гопчевића Н. Чубрић, I, стр. 54.

шаптије и Италије, — који је на уреченој питомости словенској истицао клице византијско-италијанске културе, — наравод који је ужасно признавну меру удобрости у материјалном погледу, и признавну меру безбедности у социјалном погледу, који је пресао света ужасно велику меру страће у домаћем погледу, поштујући једнакију као светло, и који је на послетку дорастао био да замишља велике космичке планове, и да шокушава да их остварује — а ми још додајемо: народ који је после света тога родио и одгајио у својој средини јединога Обилића, Бо-санчића, Топлицу Милана, Југ-Богдана, Кнеза Лазара, Марка Краљевића, Смедеревца Вујка и многе друге своје херојс, — такви народ није могао равнодушно подносити ове муке, на које су Турци стављали и државу и отаџбину, и веру и општину његову. Историја може да каже у напред дању мери културе, који је српски народ у пастасетом веку имао, мора у шесшаестом веку да одговара стању, шетове бољи душевне, шетове жеђи за слободом народном, и шетових напора да до ње дође.*(1)* ....Турски су разорили стари државни склоп народа српског, али нису разорили извор животне снаге у народу, способност шетову, да рађа биго на обнављању старога или на стварању са сним новога склопа." У таком раду своме, у титанском напорима да обноне своју слободу, жиле Срби и на једној и другој страни ових вода наших. За то нам је доказ цео вијков историјски рад и живот од дана пропасти српске државне самосталности, па до дана данашњега. Чамо што су и једна и други Срби имали на путу остварења својих идеала разне сметње. Онима у Угарској сметале су разне политичке прилике и дигнив прокетни појединих владалаца аустро-мађарских, а онима у Србији: деспотизација спију делова, и не једнистно разне вјкових. Хајдучки српских шетнив има по спима планинама, друмовима и горама, али шитде међу њима нема сагласности у раду, нема договора, спаки дрибавља рани за свој рачун, и на спој шетни напрпује мисао нови појединко сте њих одушевљава по спима крајевима потпаденога Српства. Томе је као главни узрок *политичка* пасивност и деспотизација српских покрајина. Јер Србија, по осиеђењу од Турака, би радикална на напа-дуже, и сапцаке, који су политички међу собом јако били одвојени, имајући на госпо-

---

(1) Тајсова срп. ум. др. кн. 30. стр. 181—192.

пилише тај конц. да се створи уредба како да се даље ради. То кора избор општинских да предузме Т. Селенковић је онда и он мисли да за тај посао треба одбор општински да одреди да се узме нарочито лице које ће непристрасно на том послу да ради.

С. Аврамја — То треба комисија да реши. Она ваљо нека прегледа нета и да свој извештај на посао једно ако да уважимо сву ствар.

Председник — Кога ћемо у комисију?

Ст. Чабрић — За двоје, према том малопређашњем томору треба прво да имаде пред одбор, и да виђимо шта смо и колико са регулационом водом примели, па ће у будуће да се састави један правилнији по ком ћемо нашто техничко одељење да се управља. Према томе имаћу три границе економичке и техничке и правно да се распише, пошље и у скалу доведу и за то је комисија нужна, али вели се чини да би за сад ваљ бно пошљало како би техничко одељење ту приносећи једног лица напоредно свему тог правилника и да поклапа потребне податке који би те у будуће имали да прелазе. То је један врло важан посао и мислим, да је нужно, да се врло набрзо то и отпочиња. Ми не имамо па нека се набрзо за такав правилник. Дакле мислим најпре да наша техничка лица и власници општинске органи израде најпре један нацрт па после да се комисија сама која ће даље да ради.

М. Бошњак — Ту треба видети и тако су та лица.

Ст. Чабрић — Нека у комисију уђу г. г. Селенковић и још један општинар, председник општине и један економско лице.

Ф. Васиљевић — И Чабрић нека уђе.

Ст. Чабрић — За ју после ући ће одборник.

П. Поповић — Нека буду председник општине, Селенковић, општински адвокат и Лека.

Д. Лека — У министарству грађевина има чиновника који су већ радили на томе послу. Добро би било да и једно од њих буде члан ове комисије.

Ст. Чабрић — То исто хтео сам и ја да кажем.

М. Константиновић — Нека се то о томе написа, па нека она ово нека хоће.

Председник — Дакле ово троје (Чује се: и Х. Поповић). Хоћете ли и њега? (Хоћемо) Дакле и тај из министарства грађевина? (И он)

М. Бошњак — Ако то буде да се реферише да не чекамо нисам дано.

М. Константиновић — У једној од ових седница.

Председник — Морам да вам саопштим ово. У почетку нам смо дошли овде на посао затекли смо једну комисију која је била одређена да прегледа рачуне трошаринске. Та комисија прегледала је рачуне откад је трошарина установљена па до 1895 год. дакле за 1891 и 1892 год. и поднела је свој извештај. Ја сам та извештаје прочитао и прегледао и нашао да су чисте при међе тако извештаје сторио у рукописи и написао нашу такса трошаринских, па сам тај комисији извештај сировог урадио трошарински и нарадио да им плаћа, да плаћа. Тај посао сировог је у трошаринској управи и ја сам урадио онај извештај са свима прилозима и ја сам урадио онај нацрт са прилозима. Ја нисам кажући ово ни шта знате имају и дано, довољно за свако радно дан, они су посао сировог и треба да им се плаћа (чује се: ко зна ко их зна). Дакле, Милошевић Милошевић и Светозар Борђевић. Они су поднели извештај и ја треба да их разумемо. (Бана).

Соломон Аврамја — Поводом овог да питам ово: била је одређена једна комисија трошарински од стране одбора. Да ли она постоји?

Председник — Кад је била одређена?

Соломон Аврамја — Још лане, ја питам да ли она и данас ваља.

Председник — Да, сећам се да смо лане одредили биле једну комисију.

Соломон Аврамја — Биле смо ја Алекса Одановић и још неко. То је била стална комисија.

Председник — Ушћу то питано да видим како стоји, да ли известите одбор; не могу сад да се сетим свега.

Председник — Имам сад да вам изнесем предлог г. директора грађевинског одељења о раздвајању техничких посла би се у општини а у томе ову годину имали предузети и довршете. Ви знате да у овој општинској не можемо још да радимо, али да би се знало шта можемо према приликама и очекивању, да сам молио г. Селенковића да он то основа и предложи. Ја вас молим да чујете његово мишљење.

Директор Селенковић — Господо ако мислимо да једнако ово год. ове године, онда би, ни може, мишљењу општинске биле да доведемо терене ону и спиљенчеву улицу у ред. После тога падало би нам Михајловој, Домињу, Љубчанину, и Вук Караџићев улицу поправити јер су у врло жалосту стању. Да се само то уради, треба нам предвит од 120.000 динара.

Андрија Одановић — Шта би нашло туда да се ради?

Председник — Да се нивелишу улице и поправи калдрма.

Директор Селенковић — Ја мислим да не треба да се упуштамо у израду нацрста каларам док се не напрви нивелисање јер она ће да буде скупа и мора се говорити на ба то бива затета. Боље да с новим одређењем остане ово је.

Инж. Хаџи-Поповић — Онакав ком нивоа је у Душанској улици не смо да остане никако

Председник — Да сам поменуо о овој ствари полудо чемена и нашао ми да према времену које нам стоји на расположењу, и према средствима финансијским којима сад располажемо, можемо само овакво нешто да урадимо у ред ове године и сврши ће за времена.

А да су те улице најпрече за ред, може се свеки уверити који прође Спиридоновим улицом и Теразијском и види ове брдовите. Дакле да се то доведе на равницу, да се нивелише да отиче кода и да се употреби онакав калдрам какав је данас док неће отпочели и сврши у тим улицама на нивелишу, за то треба нешто кредит. Боље је тако радити него правити скупу конструкту као друг на је онако нарити овог нивелисања.

Ћу говорити да и у Душанској, у Видинској и другим улицама које тре како треба, али онде је онимено као нече.

Стеван Чабрић — Нако те моли и ја смо спорити радову потребу за поправљање ових улица које су споменуте. Ну пре него што би почели да испуњујемо ми ћемо радити, нашли би да имамо с којим почнали и средствима за ти радове расположимо. Ја држим да општинска нам сигурно располаже с више од 100.000 дин за ту ствар, а ако не располаже онда предлажем да се о томе другоме него да се ово одобри јер је крајња потреба да се ово улице

II. Срби у Угарској под својим деспотима.

Ко је био први деспот Срба у Угарској? — Прилози неки светлије знамењу српске у Угарској. — Деспотовање Вука Бранковића. — Живот (1471—1485).

Мисао, која је руководила седога деспота, да још за свога живота ради на конституцији својих насеобина по Угарској, што ближе границама своје деспотовине, када је била довољно попиата и научена подношењима, те се они по своме пређашњу најгушће насељене по јужним деловима Срема, како би били што ближи граници своје домовине, те у даној згодној прилици брзо приспокојили у помоћ оваимонљој браћи својој, да своју домовину изврху на чедљети авалоске ждаље. Али се том минулу српске народне, нарочито приликом последње најгушће особе, прекети су међу ове Србе и многи обичаји и навике српскога народа, многе песме и усмене на омиљене јуначе народне, на славну прошлост српску. А са таким историјским предањима, живим традицијама, прекета је уједно и мисао не само о ослобођењу отаџбине, него и о повољном доказном уједињењу свих пресељених Срба, о њиховој политичкој самосталности, о српској слободи и независности. А кад су таке мисли изашле незовољном овом густом масом српскога, насељеном најгушће у јужним Срему, онда „Срем се у тећају XV. века потпуно асимилозао свему оном, што је у старој краљевина чинило суштину наших народних историјских прилика.“ У њему су се неселени Срби осећали као у својој домовини, самостални, слободни, са извесним само тешким дужностима. Осећали се јаки, доста поуздани у своју снагу, да могу извршити своје племените намере. Једно им само недостаје: народни поглавар у Зиму каквог деспота на старе лозе Бранковића. Истина је, да су одмах по преласку свом добили појединог војничке старешине; јер краљ Матија познавајне добро њихову бојну снагу, на их употребљ на организовање своје на далеко чувене хонведе, и на елитне и неуморне српске војничке батаљоне, који на забаја и шајкача својом окретношћу, смелошћу, надмоћношћу и храброшћу заћуђавају цео оналашњи свет. Али сви ти поглавари њихови нису били ни што су они од њих тражили, нису били народни вишбоши, и нису имали ону власт, коју треба да има један *деспот српски*. Мисао о своме народном деспоту, о државном

---

(1) Allg. Weltlexicon B. III. S. 144.

(2) Историја Срба, друго издање, стр. 115. у преводу В. Дамјанова.

(3) Истор. Србске изд. од III. стр. 209.

(4) Српске изд. стр. 6.

(5) Rad jugosl. akad. XII. str. 1.

за највишу јер су ово највишије једно место у Београду. У осталом ово не може створити ни потребу у овим улицама које ниске кадаре немају. Што се тиче оправке с домаћим кмецом то је — опростите ми израз — скоро будалаштина, будалаштина је с тога што се та кадарма у поменутим улицама мора скоро године да с прахом и прљавсти и тек је и ако крем да се бар у тих најглавнијим улицама калдрми и кадрма поклаше.

Овом приликом напомињем да смо ми раније јавили да се кадарење овој лов у Добрачину улица где се чини нове стопље да зовина на и та није урађена, а прима је потреба.

По нама ове ствари треба нешто брзо радити.

Радивоје Дринчевић. — Мени се чини да треба направите тротоаре и пивелисати улице, а кад се покрене питање, онда уварити шљунчу кадрму и са тога ја се слажем с предлогом.

Милан Бончић. — Имам противан предлогу председнике јер треба знати да ове улице у по њима има нешто кадрме и у којима је грозно блато ово је по у Београдско) и другим улицама. Ја мислим да је ово по неопходнија и неодложно кадарма.

Председник. — По питања г. Чабровића могу приложити до нашег дан нашта тачно на дефинитивно. Ја знате ли запишена да сам се ја обратио за предлог Београдској водуви те до нас неће што год радити. С тим предлогом ни бы могли ово радити и плаћати а мићутак би ово настојали да те прикупљају приходе те бе ово из тих прихода платили ову прикривену потрошну. С тога сте ви и одобрала да могу тражити средит од поличних завода и на рачун ових прихода ове ствари очекујемо. Кажнимо ја, да ћемо ја ширем ноју је предложио г. Селенковић може да расположимо. То је 100 или 120.000 дин. Ја мислим да ће ми моћи толику ствар прикупа предузете и да са тога смемо се користити овим кредитом те да радимо и сваљаћемо да остварите и ову нашу предат коју нам ће ове радове треба

Стеван Чабровић. — Према овоме што нам је председник стално на знање, не остаје нам нашта друго него да усвојимо предлог грађевинског одељења и ово само.

Господо, Хомина улица, то је нама сообраћаја ствар Саве с Тераиром, ова је уска 10 метара и туда нам ни у ко кварцини — једна за другима. То је једна улица са Сав тим устоном која вене одомеђу Београда са Сав ном и она мора да се доведе у ред. Преко тераиза која скоро не могу да иду о ни несмемо да ову најважнију улицу остављамо неизлапиштру и са набрашћима на којој страни свог нама и остали Београд на њему порту.

Ниво Мишковића је улица такође вскварена и мора се у ред довести

Ви сте чули од председника где наглашује да у нама нема пашта и да ће се истом узимати толико да се ове улице изплапишају и поправе и зајам да се поступно одељење прибра овом приходима. Са тога ми и ја уверен да се не може нашта више да предузме већ да се устоји овај предлог.

Председник — Одобравате ли, господо, овај предлог грађевинског одељења? (одобрани се)

Марко Јелић. Мени се чини да је главно питања у ремонту ових питања у томе што одборници неће да то да се тромна обезвиј кадрму. Ако у колико сам разумео предлог грађевинског одељења, главна сума утрошиће се на пивелисање. За бих молио г. директора да кине нта ће да почета само пивелисање. За пивелисање трошиће се ако тод.

Т. Селенковић. Главна сума ће ће на пивелисање, и и калдрма мора да буде. На калдрму отићи ће не оштрија четвртина може бити

Председник. Одобрено је буџетом за одржање кадрме и опрове 50000 динара. Ма тражење да ми те до времје на пивелисање. То је ми што се тражи.

М. Ковић. Које нам председник рекао имали он пара; је ли нашо? (Чује сет на он је рекао да нема). На онда нто нам је ниво сво да решавамо.

Председник. — Ја ћу да тражи и нађи ћу. Ви ви наредите рад, к ја ћу се стараи.

Учитеља су молили да на Калемегдану могу јахи стованог говорио Јовину Стојановићу на моле да им одштина одобри по учитељ на месту које ћоју да је погодно. (Одобрено).

А. Одовић. Место да одреди г. Капетановић у договору о нама (чује се) ово добро).

Председник. Ови су погодили већ и постоље само ноге да се одреди место. То ћемо да уради г. Капетановић; (баш)

Учитељи дале моле и ово: Они намеравају да овоју радну кућу тако зване учитељске дом

„*другу же от них, которыя с Турками сполкнулися, осем дете неугодивше, в толикому нерзост на него пригнан. јако на последок Стефана десмота много во умалимое оверше, в далечанскую далматискую страну отслали.*“ Исти је смисао његових речи и у латинској хроници, његовој преведеној од Вејачевића: „1458. Mortis Despota Lazar Januarii 21. die Venetiis Et Stephanus cocius Despota, post patris mortem, abiit in Dalmatiam, ibique accepit in uxorem filiam Savestiani(?) ex Aranitarum familia, dominam Angelinam, ex ea genuit filios duos; Georgium et Joannem“.(3) А заједно из тих речи не могу ни Рајић ни Стојановић извести своју хипотезу, да је деспот Стеван чак год. 1461. прелазио у Србију из Мађарске, покушавао насилствити деспотску власт над Србијом, али га „народ није хтео за деспота свога признати, већ га још патерп да је у Албанију бегати морао.“(4) Реч Бранковићеве потпуно се слажу са речима летописа: „*а молодыя бет Михаил* [за кога народ нели, да је заједно деспотовао са деспотицом Јеленом, удовом Лазаревом и „*стефаном братом Лазаревим до марта ме (31) дн*“

(1) Летопис Бранковића, стр. 45—47.

(2) Натпис за 1870. год. стр. 13.

(3) Mitter. Serbiae ind. ex III. стр. 259.

(4) На истом месту, стр. 260.

(5) Arkiv, III. стр. 22.

где би имали довале за удружења. Они моле да им одштина одобри места где би могли да дижу тај дом, а обезећују се да ће дом изградити по плану, који одштина има да одобри и скрпиће га ће до године јер су прибрали 50000 динара за то. За ше молиле да чујете малбу (чита). Дали они су одговарале место. Ви знате да је то место било одобрено за читаоницу. Учитељима сам рекао да одштина хоће да одобри плин и да им остави рок докле треба да су готове.

Др. М. Радовановић. — Ја се сећам да је прошле године лекарско друштво поднело малбу одбору за плац и и томе до сад није нашто решено, колико ми је познато. Пошто су се и учитељи обратили ја бих био мишљења да се одреди једна комисија која би прегледала малбове обе ове друштва изобрала плац.

Ст. Чабровић — Господо, предлажујем ће жели г. Радивојевића да се обратите комисија, али не да испитује ове молбе него само молбу учитељске удружења, а то заглавито за то, што је истакло елементу намеру да очиста и озелени сиротиу учитељску пијеу. Ну нашао овет не бих био мишљења да ни се устуне то место. Према регулационом плану туда иде једна широка улица од 22 метра и кад би тај плац уступили онда би се туда спонила и там би се будући ту ови уништио. Ну нашто је дана намера тога удружења, ја мислим да ни дано једно плац који ће се сметао регулацији, и која би одштина могла без штете да устуни. За то сам мишљења да се одреди комисија да потражи место које би одштина могла да устуни, и не знајући сва ж намеру лекарског друштва, да ли неки да по дигне дом на сметана или још и за прохитиће и настанак лекарске пијеу, но могу знати о томе да нашем нети ћу гласити док само друштво то поднаше.

М. Јовановић. — Ја немам нашта противу предлога који су изнели, но томе за да не можемо говорити о поклону. Можемо говорити о продаји али не о поклону. Ми не можемо ни клапате општинско земљиште. Нека се одреди комисија да изобре једно место које ће у продају општинском да се употреби на друге цели да ни се да на поклону.

М. Марковић — Ја ћу да допуним говор г. Чабровића у томе да из прошле године ни решење о том месту што траже учитељско удру-

---

(1) Бранковић Ст. Поклоник Православља, стр. 75.

(2) На истом месту, стр. 87.

(3) Гласник срп. уч. др. зн. XI. стр. 126.

(4) Новаковић Ст. Песнарица Бранковића стр. 40.

(наставиће се)

ничко. Тамо је било у плану, да се дигне тротоарина на је од тога одустало се, и та је улица сад неасфалтирана. То место не може ни дозволити у питање.

Сп. Чабриновић — Са свим да се искључи (чује се: нека се одреди комисија за ће нам она одмах известити).

Председник — Докле шта желите? (Комисији).

С. Аџијевић — У комисији да буду г. председник, Никола Хаџи Поповић и Мита Јовановић. (Прима се).

Председник — Имамо ли решити о Пивчића статуји. (Чита исти о томе). Ми смо пазили све што је било предата и сад остало је да се Ђ. Јовановићу исплати остатак ако одбор општински налази да му је остварење солидно, и онда статуа предати у сопственост општине.

М. Вемчић — Да ли је ту била никаква комисија? Шта је ово рекао да се исплати или да се не исплати?

Председник — Комисија је била још јуче и сад не сећам се шта је радила.

М. Константиновић — Комисија колико се сећам није ништа радила.

М. Марковић — За колико се сећам радио сам ја тај о свом и говорило се о томе да ли је стигла својина г. Јовановића или не, јер ми смо се бојали овог: да све исплатимо па да добе сопственик и нама моје је.

А. Огњевић — Је ли питала и својина рас прављено?

М. Марковић — Није било решавано.

Р. Јовановић — Тако је ако што каже г. Маљутин.

Председник — Ја ћу да претворим ову седницу у кратку конференцију и да умолим г. Јовановића који је пошао да то обрати. Пасло конференције.

Председник — Господо: Налазате ли да треба да се плати? (одобравање) Господо, молим. У овој 1893 год. имаћ је потребна сума на непредвиђено трошкове. На тоне немамо откуда да уплатимо ову исплату. Остаје да одлучите да се номе исплатити из умећа по другим буџетским партијама? другче не може. (Одобравање).

М. Константиновић — Може одбор то да реши. Другог нашега нема. — Има још један могао; Другутиња Марковића тапетари. Он тражи конорар од 300 дин. нели, да је бољетан и нели да му се учини помоћ.

А. Огњевић — Роде ли он то по дужности.

Председник — Рађи.

А. Огњевић — Кћу да констатујем да нема довољан одборника за решавање, а то тим више кажем да не треба да му се да.

Председник — Због недовољног броја одборника закључујем седницу.

Седница закључена у 8 сати.

НАРЕДБА.

Стварајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода, законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда, на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 34338. чл. 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890 год. Абр. 859, и 11 Јуна 1892. Абр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

наређује

Да сваки онај који према пређутној наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за давање билова, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу каква страно лице даје представе и друге томе подобно, а не увери се да је дотично лице пред дозволе добијене од управе вароши Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу

ТАКСЕ

ЗА РАЗНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

а, За свирање кућ. оркестар по кафанама, биртама и т. д. од концерта до . . . 3 д.
б, За свирање са певачки хештаз од 1 концерта . . . . . 5 д.
в, За свирање женског оркестра (дамекапеле) . . . . . 20 д.

II.

а, За играчку у локалу I-ог реда . . . . 15 д.
б, За играчку у локалу II-ог реда . . . . 10 д.
в, За играчку у локалу III-ег реда . . . . 5 д.

III.

а, За шапирожу за дан . . . . . 5—10 д.
б, За разне престане и неказивање кошгина, дневно . . . . . 10—50 д.
в, За мешанерије и кузеције . . . . . 5—15 д.
г, Цирцус од престане . . . . . 10—20 д.
д, За забаве „Тинга-Тинга" т. ј. (певање, свирање и представљање) од вечера . . . . . 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решавање општинског Суд заседбо.

V.

Сем овога налаже се још половина од горенаведене таксе у корист црвк. трпезног народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. Абр. 11231. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дилиџанчарство:

а) За чишћење дилиџана (шпицвагера) без радиње на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За неудобан шпицвагер . . . . . 0·20 д.
в) За удобан „ . . . . . 0·40 д.
г) За велики удобан шпицвагер у гостионици . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење дилиџана од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог дилиџана . . . 0·10 д.
е) За чишћење чушкова од 2 и по метра уједно са шешире . . . . . 0·15 д.
ж) За чишћење чушкова од 2 и по метра уједно са кише шеш . . . . . 0·20 д.
з) За чишћење дилиџана (шпицвагера) без радиње на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Пријемање пиварја и мушемира:

а) Од буџног метра . . . . . 10— д.
б) Од кабан . . . . . 0·50 д.

III. Пошгарина:

а) Марка за писмо за годину дана . . 3— д.
б) Обикновене писгуљене паре стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за децу . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 555·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . . 998·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . . 1109·32 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·90 д.
б) Мртвачка кола са вибелима са два коња . . . . . 24·80 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЗАТВОРЕНА

За кваргове: Савинданске, Теразијске, Варошки и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или неког дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или неког дућана са магазом . . . . . 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавоне са кухињом, од гостионице са кухињом без шпиле . . . . . 1·50 д.

За кваргове: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње или неког дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или неког дућана са магазом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавоне са кухињом, од гостионице са кухињом без шпиле . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892. године Абр. 9449.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Издање Општина Београдска — ШТАМПА РАДИВОЈА ЦУКАНДИНОВИЋА — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 31. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
ЗА ГОДИНУ . . . . . 6 дин.
ЗА ПОЛА ГОДИНЕ . . . . . 3 „
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ ЗА ГОДИНУ . . . . . 8 „

ПОНЕДЕЉАК 2. АВГУСТА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 КР. ДИН. ОД РЕДА

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ ПОГЛАВНИКУ ЗА ОПШТИНСКИ СУД А ОВЕ ИЗРЕСЕВЕЩЕНЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

Наплаћана писма не примају се.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА

Његово Величанство, наш млади и узвишени Краљ **Александар Први** навршује 2-ог августа ове год. 17 година.

Овај дан, који ће у повесници Србије бити забележен златним словима, јер је ово први рођен дан, који Његово Величанство прославља као Краљ-Владалац, прославиће се и ове године на најдостојнији начин.

Преставништво општине београдске сматра за своју пријатну дужност, да напомене грађанству београдском, да тога дана своје домове оките тробојкама а у вече их осветле.

Благодарење ће бити у саборној цркви пре подне.

Од суда општ. вароши Београда 1. Августа 1893 год.

АБр. 4252.

ОБЈАВА.

Комисија за регрутовање младића за сталан кадар, за ову календарску годину, отпочеће свој рад 12. Августа ове године и радиће до 17. истог месеца закључно у згради VII. пуков. окр. команде, ратарска улица бр. 10.

С тога се позивају сви младићи, који су 1873. год. рођени овде или на страни, да горњих дана непремено пре подне у 7 часова представу истој комисији ради горње цеди.

Даље, позивају доћи и сви неспособни за другдаши појединих регрута, чија неспособност даје регруту право на скраћени рок службе, а могу доћи и други на задруге ради објашњења задржаног иновног стања, као после не би било жалби и жалба за скраћивање рока.

Регрутној комисији ће јавити комисији и сви привремено неспособни регрути од прошлих година, који ће собом донети но писмена уверења по којима су та привремено неспособност оглашени.

Регрутној комисији пресеће и сви обвезници редовне и оба позива народне војске, који се осећају да су неспособни за војну службу, те да се том приликом и они лекарски прегледају.

Ко се горњих дана не јави регрутној комисији сматраће се, да је службу у сталном кадру избегао и према чл. 14. закона о устројству војске, над год се уврсти до 30. година, без обзира на задржано и иновно стање, служи ће три године, а поред тога каштиће и новчану.

Од стране суда општинске варошн Београда, 1. Августа 1893. год. АБр. 3227.

ПОЗИВ

Према наређењу VII пуков. окр. ко манде од 26. Јула т. г. Бр. 4950 позивају се сви резервни официри који припадају територији VII. пуков. округа да сви без разлике а најдаље до 5. Августа представу истој команди ради извесног састанка.

Од стране суда општинске нар. Београда 28. Јула 1893. г. АБр. 4156.

НАРЕДБА.

Показало се да у Београду има много прекупаца, који по трговина купују и препродају разне продукте и ако нису грађани оне нарочи пати подносе грађанске терете и да се тако под именом прекупаца прикривају и многе варалице кесарени и беспослени.

Услед тога и пошто је општинска власт позвана законом, да у сваком погледу штити како интересе општинске тако и интересе грађанства — Суд општине варошн Београда, на основу 7 и 13 тач. 36 члана закона о општинама,

Наређује:

Да од сада могу вршити прекупљење на трговина само они грађани који имају отворене радње, а они који овом суду поднесу уверење од трговачког суда, да су испунили законске прописе.

Осталим лицима суд ће надлежати дозволе, а свима осталим забрањује да на трговина врше прекупљење.

Ко противно овој наредби поступи ка биће се по закону.

Овом се наредбом замењује наредба од 21. Априла 1890 год. АБр. 610.

Од стране Суда општине варошн Београда 29. Јула 1893 год. АБр. 4284.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

1. РЕДОВНИ САСТАНАК

22. Јула. 1893 год.

Председавао заступник председника г. Јован Антоновић од одборника беше г. г. Никола Х. Поповић, зов Таса Костин Спасић, М. О. Петровић, М. Недељковић, Др. Павао Поповић, Рад. С. Филиповић, С. Ј. Аврејед, Павја Вербчић, Мијаил Трнавски, Коста В. Михајловић, Л. Кутровић, Лазар Радовић, Хр. М. Радовановић, Мих. М. Вербчић, Мих. П. Вонтић, Др. Марко Т. Лека, Лазар Дамјанов, Р. Драгојић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 15. Јула ов. год. и учињене су оне измене и допуне, у одлуци КВБр. 360 да председник подноси одбору објашњења, да неће бити суишце сваки конкурс док од сти приходи тронарковска на буџетима и да ли је у општ општина држе, да овај конкурс дође; у одлуци Кбр. 361, да се пријорско друштво повести о одлуци одбора и да ако одговори да ће пристаје на погодбе у решењу означене.

II.

Одборник г. Соломон Аврејед саопштава, да предузимље у коме Михајловој улице не среди каларму према решењу одборном, но неће доћи ове измене само ов средине улице. У исто време предлаже, да се та улица преко целе своје ширине калдрише дотеривши нивелем.

Одбор је одлучио, да заступник председника одмах обустави исправљање од г. г. Аврејед да поднесе свој предлог у најбољ седници.

III.

Одборник г. Др. Мајка Т. Лека каже, да су Перишани и комшије, предузимље за тај циљ новчане каларме у Београду остали и даље у обвези према решењу одборном и ако је дошлом овог Михајловог улице дотеривши на месту Заступник председника одговара, да нему

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕКУ

СА НАРОДНИХ СВЕДОЧАНА У ТУЂИНУ

од 1458.—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написао

Ф. Агатоновић и Л. М. Спасић.

(Додељујући Совет Вел. Школе потврдио предлог подсекретара народног просвећења, Београд, јесен).

Мотто:

— Дође нам пересели бити, гранили чудних умова и слепили чудно слепи! (Пресо је да пресељено чудовиште туђем пољу, и сакаће се туђа слепи).

Корајнов.

(наставак)

Рајић је знао за Стевана Бео деспотом, а ни овим његовим речима: „*пређедное деспотствование Стефаново ни стоит земли не мнит, и ем от него за деспота непризнавана единотчную волос тилю, и то не с околсием всех придержание, известну страностоваемъ наче, нежели деспотствомъ моренчи можно.*“(1) — биемо тврдили, да је казивао и пре кад је био деспотом и место где је тако бодно владао. Али или он нити пак његови следбеници морише мозак разбистрапавши оних хаотичних доказа што наступиње на српском престолу после смрти деспота Лазара, већ Рајић остани своју противречност, (стр. 269.) а његови ће следбеници не исправиће. Још је интересантија погрешка у коју је пао Стојанчинић, а по њему Нико, Ватковић и др. У стојим „Черњева“ веза ни на једном месту „И онда Стеван Бранковић прогласи себе деспотом Србља поменутих се у Угарске области. За деспота признавао га је и сам краљ Матија Корвин, као што се то дознаје из једне његове повеље“(2), па се за тим позива на мађарског анналисту Pray-a.(3) Међутим то је писмо краља Матије о зајму 12 000 дуката, које су му дали деспот Ђорђе и Јован, синови Стевановни. А место на кога Стојанчинић позреда на ову своју претпоставку ово је: „.....respectum habentes ad integerrimam fidem, et fidelitatem fidelium nostrorum illustris Georgii despoti Rasciae ne Magnifici Joannis fratris eiusdem filiorum quondam Stephani similiter Despoti Rasciae“. Писмо каже само то, да су Ђорђе и Јован синови деспота Стевана, а никако ни то, да је деспот Стеван владао као угарски Србима. „Као се томе да више значења него што је у стварн. изметну се, као што се види једна из друге многе забуне.“ Сувишно би и било после расправе г. Ившаковићеве наводити ноне доказе, како Стеван није никако ни могао ни у Угарску, пошто је он тада одлуком сабора од 24. децембра 1458. год. био лишен свих добара свога оца Само напомињемо, да је, пошто је „*сравут хрисмен*“ својим са деспотства у Србији, 21. марта 1459. год., прешао у своју домовина до 8. априла исте године, а после, као и нашта летовиен веле, отишао у Арбанију. „У те пределе одвеле су га успомене на некадашње господарство, које је још прадед Бранко имао над Охридом, и Костуром, и родитељске веле са знатним породицама арбанске властеле Топијама и Шпајама, јер је за једним Топијом била Воислава, сестра Вука Бранковића.

(1) Ист. Србије, св. III. стр 250.

(2) Черне ист. стр. 5.

(3) Pray: Annales r. Hung. t. IV. p. 185.

ова ствар није позната и да ће из ову интерпелацију дати одговора председник министарства, кад ће оруства доћи.

IV.

По прочитаној акта истражног судије за вар. Београд АБр. 2907, 3400, 3401, 3078, 3925, 3917 3926, 3929, и акта управе вар. Београда АБр. 3922 који се траже уверења о владању и имовном стању њихових лица, одбор је нашао да су му неопходни: Тоно Ердељановић Софија жени Томина и Антоније Шкаторић судија, Цветко (Цеко) Стаменовић кћер и Милан Сиромић сватинац; да су Мајдаво Стевановић банкини Добривоје Ваљић бив. чиновник и Васић Ђ. Ваљ трговац доброг владања и доброг имовног стања: да је Богидар Јанковић чиновник строгог имовног стања, а да му је његово владање непознато; да је Милан Трунић лакар доброг владања и строгог имовног стања, да је Теокпор Тошић бивши контролор доброг владања а да му је његово имовно стање непознато.

V

Председавајући шаљи одбору на мишљење молбе, којим се траже уверења о строгом стању. По прочитаној тих молаба СБр. 11695, 11983, 11733, 11972, 11861 11998, 12001, 12002, 12006, 12008, 12104, и 12005 одбор је је изразио мишљење, да се суд претходно увери о имовном стању молилаца: Јуре Дукић, Милене Д Живковић, Милке Петковић, Милана П. Срећковића сервисног митураша, Јане Драгашевића, Алексе Протића зидов у пензији, Војислава Милошевића, Васиља С. Бошковића, Руфима Васојевића, Жарка Г. Трифоновића, Др. Фрање Рибницара судије., Петра Стаменковића фелеџера за тек онда да им жели тражено уверење.

VI.

Председавајући изнесена одбор, да је Министар унутр. дела актом својим АБр. 2930. од месеца суд, да је Његово Величанство Краљ указом својим од 17 Јула 1893. год. одобрио тарифу општинске трошарине измењ, како је је одбор општинске предложио. Одбор је примио к знању ово саопштење.

VII.

По прочитану молбе општинске бабице Ане Колојерове АБр. 2942, одбор је решио да се молитељица Ани одобри четрдесто дневно одсуство, ради лечења стам, да је у дужности повуства Јелово Протак ов. бабица Одсуство да јој се дочуна од дана кад га стане употребљавати.

VIII.

По прочитану протокола лицитације Гор. 3125, држане 15 Јуна ове год. за зграчење и оправку свију основних школа у Београду, одбор је решио, да се оправка свију основних школа у општини београдској уступи према прописаним погодбама Димитрију Спасићу по укупној цени од четири хиљаде три стотине двадесет динара.

IX.

Председавајући изнесе одбору на решење акт помоћника дунавске дивизијске области, којим се тражи, да општина да изволну количину шина за напајање своје коњичке бригаде, која ће ове године бити ватрењена јесења у дољем граду.

По прочитану тога акта АБр. 3944, одбор је решио да се за напајање ових коњичких пуна дају шине, и нао ова количина буде недовољна а год ако ватрењена дружа устраје, да се куи још дотет ових шина. Суд општински да набави ово шине и да сврши потребу за ових других десет шина. Потребна сума за ово шине, ће се стаи на терет партије буџетом одређене за непредвиђено трошкове

X.

По прочитану молбе општинских лекара АБр. 2418, да им се прта дозволи што им је 18 Јануара ове год одузет и по општинској председавајућег одбор је решио, да се њему лекара да додатак од хиљаду динара годишње, лекарима четрта полицајском, дорбеском, пристарском и трговачком по пет стотина динара годишње који ће им се додатак исплатити у месечним ратама одчеши од десетог јануа ове год. кад јима одлете молбе Додатак овај, да одаде на терет партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове до крај Јануара 1894. год. а после прог Јануара, да се овај издатак укључи у буџет расхода.

XI

Председавајући изнесе одбору на решење молбу Др Косте Јанића, који моли да му одбор изабере за општинског лекара на место Др. Сакузла Пашић, кога је требало отпустити пошто нема квалификације по закону од 20 Марта 1881. године.

По прочитаној те молбе АБр. 3763. и протокола санитетског одељења министарства унутр. дела АБр. 3881, у коме стоји, да је Др. Симуновић Пенс задобио право на праксу и на службу општинску према раније закону, одбор је нашао позитивног разлога да десет гласова против шест (трећа шест гласова) решио, да се ова молбе Др Косте Јанића пређе на дневни ред.

XII.

Председавајући саопштава одбору да је суд општински, решењем својим АБр. 3540, одао наредбу по којој се имају уклањати кућни и продајна стоке по мировном тргу на тркалишту Одбор је одлучио, да ову наредбу прочуе и одбору поднесу извештај господи Николи Х. Поповић, Др Марко Т. Лесо, Мих. П. Бочић, Радивоје Драговић и Коста Ђ. Михајловић

Исти повереници да поднесу своје мишљење о томе, да ли пасени и друга лина, која напасињу са месом између пијаката и аренду плаћају и трошарину или само плаћају аренду.

XIII.

По прочитаној извештаја суда, којим се предлаже, да се за школу на Чубурју узме сва и кућа Младена Ђ. Тодоровића као најподеснија за ово, одбор је одлучио, да кућу Младена Тодоровића прегледају господа Др Мих. Х. Јовић, Соломон Ј. Аврамов и Милан О. Петровић и поднесу одбору извештај за решење.

XIV.

Сходно решењу одборском од 16. Маја 1892. год. АБр. 2693, председавајући поново одбору наведено решење одбор на њихову пажњу.

Одбор је решио да чланови приватног одбора који ни чином грађу буду ова лица: Милан Дамић пиварџ, Јован Милошевић дрварџ трговац, Коста Ђорђевић бакрорезац Ђорђе Перић тесар, Филип Филиповић тесар, Живко Ђорђевић воскар, Алекса Стојковић сапунџ., Милос Савић управ трговачке општинске. Нов Таса Капетан Спасић члан дух. суда, Никола Хаџи-Поповић пенсионер.

III. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
28. Јуна 1893. год.

Председава заступник пр.седника г. Јован Антоновић члан суда, од одборника биле г. Мата Јовано-

---

и за једним Шпанком је опет била сестра му, која Бурба Бранкиница од прве жене Комненс. К онима се у својој мајској песмици упутио Стефан.[1] Он је у њима нашао најближе тих својих сродника, он се ту и окрени „да му кућа не остане пуста“. *Анелином* кћерју Аранита (*Αρανίτης*) Комнена, арбанешке великог властелина, чија су добра била на Шкупби, око каквадањских клавала.[2] Та женидба његова, по мишљењу г. Руварца[3] морала је пасти око 1461. године јер већ 24. јуна 1462. Стефан се налазио у Сиенарнисцу у Италији.[4] Тога дана нашао су код папе позитивну аудијенцију талијанска госпођа Јс. Antonilina, сриворна Mutinensis, и Јс. Atenaldolina, и остали о њему зла спомена, хвалећи га као властољубивца, стара довољно великог, нагледа обилног и пуг мудрости, што му се и у речима огледа.“

Изгледа, да се у Италији није дуго задржавао. Чује за пата немачки цар Фридрих III., супарник у крунн краља Матије, и *„хрлимице сто е себи жељне и љубазно дочекао дако се прочудисто*

---

(1) Новаковић Ст.: Писац. Браничевља, стр. 48.

(2) Hof. jagrdov. akad. str. XII. стр. 1.

(3) „Матица“ за 1870. год. стр. 18.

(4) Малушев Д.: у Гласн. срп. уч. др. књ. XIV. друго издање, стр. 266.

стино и смерено, и препоручују ви моју Анђелину и моју дечицу, Гјуру и Марс, Јована, пред Богом и пред пречастом и пред свеми светими, што ви пишими, то и Бог е нама; и, властеле, молим ви се, не моје остављти моју Анђелину и моју дечицу да погину но мене, и да ви Бог научи, да имате и ви љубав, како сте имали к нашем праоци, и с нами, и да их не оставите у них исполно време. И моја господо, ако се видех, јере прехоћу од овога света, и овој учинех напокосе препоручење господству ви, и властеле, ни на чим несам имал у моју богом дану учинити тестамент, ни злата ни сребра ни покућија, што бих оставил Анђелине и дечицом, одложивши за сне добро и за благо и за сне утешење но Богу тој сам оставил, и наше господство за сне благо нашему препоруку од мене и напокосу помоћ овој учинах напокосе препоручење господству нашем е великим мојим сребу и с великом жалостиу, видеви, јер се ћу одлучити од овогај света. И овој напокосе препоручење господству нашему, слободан будући нашему мојом.“(1)

(Наставиће се)

---

(1) Miklosichis Fr.: Monumenta serbica, p. 518.

ској, М. Ј. Марковић, Никола Х. Поповић, Р. Драгићевић, Коста П. Михајловић, Јован Ђурковић, Михајло М. Ђорђевић, Др. Марко Т. Лепо. М. О. Петровић, зет Тоше Капетан Соколе, М. Ж. Ђорђ, Ђ. Димитријевић, А. Ј. Одавић, М. Недимовић, Лазар Радовић, Др. Павле Поповић, С. Ј. Аџијић, Лазар Данковић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 22. Јула ове године и учињене су ове измене и допуне, у одлуци КЊБр. 3?2, да се додатак лежарина мно рачунате од дана решења т. ј од 22. Јула ове године, и у одлуци КЊБр. 376, да је за одборника краве на новом гробљу изабрат Ђорђе Пешић темпа а не Ђорђе Перић.

II.

Одборник г. Коста Б. Михајловић доказ, да је Нистас Дамаћ отворио кафану на Врачару крена „Лепој Катарини" а одбор општинским нити је питан нити је дао свој пристанак за то.

Председавајући изјављује, да ће у најној седници на ово питање одговорити, пошто се предходно извести.

III.

Поводом интерполисаног одборника г. Саломона Ј. Аврејод учињене у одлици одборској од 22. Јула 1893 год. управних грађевинске одељења полиске мемен предлог, да се лице Михајлова улица калдрмише према целе своје ширине дотеранин каменом у интересу лакшег саобраћаја, сталности калдрме и лепшег одржавања чистоће.

По прочитању тога предлога ГБр. 3265 одбор је решио, да се у улици лице Михајловој од заиланог конака Стевановићевог тротоарице до раскрснице са тополичким кеншом калдрмише према целе ширине дотеранин каменом; остали део улице да се калдрмише по средини дотеранин а крајеви обичним каменом.

Пошто ће на овај начин калдрма скупља бити одобрио је и вишак у шест хиљада осам стотина четрнаест динара.

Осим се закључује решење одборски од 9. Јула 1893 год ГБр. 2831. односни закључке калдрме у лице Михајловој улици.

IV

Прилином решавања питања о грађењу каландме у лице Михајловој улици одбор је изјавио, да кандидати за електрично осветљење свештају уличним слобођују на с тога препоручује председништву, да сноснити ово надлежној комисији по електрично осветљење, да поради под друштва, да се кандидати уклоне и да се лампе тако наместе, да буду опет по средини улице, али да не буду, као до сада на отбојници.

V.

По прочитању акта истражног судије из Шапца Абр. 4086 одбор је изјавио, да му је Никола Лагунчић непознат.

VI.

Председавајући изнеси одбору на мишљење молбе, којима се тражи умирена о сиротном стању.

По прочитању тих молби Сбр. 12168, 12085, АБр. 4089, 4141, 4144, 4094, Сбр. 12067 АБр. 4188 одбор је изјавио мишљење, да се сву достојно умери о сиротном стању молилаца. Драги Јовић удове. Лазара Т. Вајића ћера, Тодора Радивојевића сред. гимназисте, Полиције Хаџића, Христ Јовановића сред. опит. Михајла Радивојевића ћера, Анке Ж. Стојановић, Јелисаве и Данице Стаменковић, да тек нека да им нада трајено умерење.

VII.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 3110. дражене 14. Јула ове год. за набавку и израду нових школских предмета за који није било ни једног лицитанта и по прочитању поднуде Павла Радосављевића ГБр. 3109, којом изјав да све ствари изради и набави по предвиђеној цени — одбор је решио, да се поднуда Павла Радосављевића одбаци и да се расписе друга лицитација за које да се лицитира од понуђене цене.

VIII.

По прочитању протокола лицитације ГБр 3288 дражене 22. Јула за израду калдрме и тротоара од лежећег камена и отесаниле ивице у Јеврејској улици, одбор је решио, да се оса лицитација одбаци и друга расписе с тим, да се претходно сопственици пошта у тој улици упитају хоће ли они сами градити тротоар и калдр. На ово упитању да граде тротоар од каменах плоча, да ни се то допусти, а лицитација да се држи само за калдрмиште коловоза.

IX.

Пошто се често дешава, да приликом решавања појединих ствари, потребују одбору разна обавештења, која му могу дати само поједини чланови одељења, а нарочито при решавању предмета из грађевинског одељења, то је одбор општински на предлог одборника г. Лазе Одавића решио, да се сада сваког седења одборској свеучлашно присуствују сви чланови одељења

Да се сваки лицитација општинска објави у општинском новинаро.

X.

По прочитању извештаја комисијске ГБр. 3274, одбор је одобрио одређену суу у улици Краљевској

XI

Одборник г. Никола Х. Поповић подноси писмено питање зашто није до сада калдрмисана Десетерска улица кад је то још у 1891. год. решено.

По прочитању тог питања АБр. 4207. председавајући је изјавио, да ће у најној седници одговорити.

XII

Одборник г. Никола Х. Поповић предлаже да се једна у улици од парнога млина у Душановој улици на централи електричног осветљења заспи и калдрмише

Одбор је одлучио, да грађевинско одељење што пре подноси предлог и предрачун за ширење овога.

XIII.

По прочитању молбе Др. Е. Мавела опит. лекара АБр 4208 одбор је решио, да се молиоцу одобри тромесечно одсуство с тим, да га у дужности заступа Др. Јован Јовановић Змај.

XIV

Председник изнесе одбору на решење предлог суда да се Јовану Илићу чину суда да награди у износу двнара за пређене дужности главног благајника.

По прочитању тог предлога АБр. 3607 од бор је решио, да се преко овога предлога пређе на дневни ред

XV.

Погодбом од 15. Јула 1890 год између општине београдске и комендатна београдске тврђаве утврђено је, да се приход од траве с Калемегдана приписује у корист фонда инвалидске с тим, да се сваке године шаље приказ дени приход инвентарству војном.

Приход ове године још није стигао а према из вештају рачуноводства исти износи на 1891. 1892 и 1893. годину снега сваки стотина педесет и три динара и двадесет пара

По саслушању овога и по прочитању извештаја председника општине о овоме АБр. 3438, — одбор је решио, да се овим стотина педесет и три динара и двадесет пара као приход од траве са Калемегдану за 1891, 1892 и 1893 год оснше министарству војном за инвалидски фонд, а да се ова сума стави на терет партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове за ову годину.

Да се од сада сваки годишњи тредни овај приход шаље министарству војном.

XVI

Председавајући износи одбору на решење извештај неовереништва изабратог у седници одборској од 22. Јула 1893 год. АБр. 2274, да предлаже дуће Младена П. Тодоровића за школу на чубуру.

По прочитању тога извештаја АБр 4169 одбор је решио, да се дати извештај у свему прими с тим, да се повереништво од изнуђеног Младенов Тодоровићем погоди о цени закупа и примопе погодбе о истом на о учињеном известити одбор.

На место повереника г. Милана О. Петровића, који је отпутовао, изабрат је за повереника одборника г. Николе Х. Поповић.

ОГЛАС

Општини београдској потребна је једна или две куће у једној улици за становање ноћних стражара, од 1 ог Новембра тек. године.

Кућа треба да је велика, те да у њој могу обитавати до 200 ноћних стражара, да је по могућству у близини команде жандармеријске, да је ведра и потпуно подесна за становање људи.

Позивају се сопственици, који имају овакове зграде и жеље их дати под закуп, да недочеку понуде суду ово општинском најдаље до 15. Августа ове год.

У понуди треба означити, колико и каких одељења има зграда коју нуди, место где ова постоји и колику цену годишњу за ме иарије тражи.

Рок је закупу најмање 3 године.

Сбр. 11.846. Од суда општине града Београда, 24. Јула 1893 год. у Београду.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕНЕ ЗАКЛЕТА

За кварторе: Сваковдане, Терпајеве, Поронове и Прачорске:

1. Од собе и кухиње или њекет дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или њекет дућана са магазом . . . . . 0·40 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавине са кухињом, од гостионице са кухињом без питаја . . . . . 1·00 д.

За кварторе: Дорћолске и Палилулске:

1. Од собе и кухиње, или њекет дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или њекет дућана са магазом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више собе са кухињом, од кавине са кухињом, од гостионице са кухињом без питаје . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892. године АБр. 9449.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — ШАРКА РАДИВОЈА ПЕТАНИЈЕВИЋА — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 32. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 ПР. ДИН. ОД РЕДА

НЕДЕЉА 8. АВГУСТА 1893.

ОБЈАВА.

Комисија за регрутовање младића на стални кадар, за ову календарску годину, започеће свој рад 12. Августа ове године у равнове до 17. истог месеца укључиво у халу VII. пуков. окр. команде, ратарска улица бр. 10.

С тога се позивају сви младићи, који су 1873. год рођени овде или на страни, да горњих дана непремено пре подне у 7 часова представу истој комисији ради горе поменутог.

Даље, имају дођи и сви неспособни за другари појединих регрута, чија неспособност даје регруту право на скраћени рок службе, а могу доћи и други из задруге ради објашњења задружног имовног стања, како после не би било жалби и жалба за скраћивање рока.

Горњих дана имају се јавити комисији и сви привремено неспособни регрути од прошлих година, који ће собом понети по мигинска уверења по којима су та привремено неспособне ослобођени.

Регрутној комисији прегледаће и сви обвезници родовне и оба позива народне војске, који се осећају да су неспособни за војну службу, те да се том приликом и ови лекарски прегледају.

Ко се горњих дана не јавља регрутној комисији сматраће се, да је службу у сталном кадру избегао и према чл. 14. закона о устројству војске, над год се утврди до 30. година, без обзира на задружно и имовно стање, служи ће три године, а поред тога платиће и војницу.

Од стране Суда општине вароши Београда, 1. Августа 1893. год. АБр. 3227.

ПОЗИВ

Према наређењу VII пуков. окр. команде од 26. Јула т. г. Бр. 4950 позивају се сви резервни официри који припадају територији VII. пуков. округа да сви без разлике а најдаље до 5. Августа представу истој комисији ради извесног саопштења.

Од стране Суда општине нар. Београда 28. Јула 1893. г. АБр. 4156.

НАРЕДБА.

Показало се да у Београду има много прекупаца, који по трговима купују и продају разне продукте и исо овој грађани ове вароши пити подносе грађанске терете и да се тако под именом прекупаца прикривају и многе варалице кесарошки и бегеоглавчари.

Усled тога и пошто је општинска власт повлаш законом, да у свакој погледу штити како интересе општинске тако и интересе грађанства — Суд општине варошн београда, на основу 7 и 13 тач. 36 члана закона о општинама,

Наређује:

Да од сада могу кришти прекупљавање на трговима само они грађани који имају отворене радње, и они који свом суду поднесу уверење од трговачког суда, да су у њима занимање произвође.

Овакима лицима суд ће издавати дозволе, а свима осталима забрањује да на трговима врше прекупљање

Ко противно овој наредби поступи ка њима се по закону.

Овом се наредбом мењује наредба од 21. Априла 1890 год. АБр. 610.

Од стране Суда општине варошн Београда 29. Јула 1893 год. АБр. 4284.

ОБЈАВА.

Према наређењу VII пуков. окр. команде од 17. Јула ове год. Бр. 4635. позивају се сви обвезници пешаци II. позива народне војске и сва комора, да 8. Августа ове год. у вече на поход дођу на збориво место — бањичко брдо, где ће се вежбати 9, 10. 11. истог месеца. Са собом понеће и предато им оружје.

Обвезници артиљеријске и болничке чете II. позива народ. војске и сва комора, позивају се, да 16. Августа ове год. у вече на поход дођу на збориво место — бањичко брдо, где ће се вежбати 17 и 18. истог месеца.

Осим тога позивају се и сви резервни официри који припадају II. позиву народ. војске, да и они истовремено дођу представу на збориво место својих јединица

Дало имају сви обвезници понети собом и свој војнички белеш, потребно одело, кошуље, прибор за јело, ћебе или покајну за покривање.

Према наређењу ове команде од 9 Јуна ове год. Бр. 3360. позивају се сви обвезници коњичког ескадрона II. позива народ. војске и одређени свих осталих јединица штабова са прописаним коњем и прибором да 11. Септембра ове године у 6 часова у јутру дођу на збориво место — Трошарине, где ће се вежбати два дана.

Сваки обвезник понеће собом војнички белеш, храну за себе и коња за два дана.

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 17. Јула ове год. Бр. 4635. позивају се обвезници — пешаци I. позива народне војске и сва комора да 20. Августа ове год. у вече на поход дођу на збориво место — бањичко брдо, где ће се вежбати 21, 22. 23, 24. 25, 26. 27, 28. 29 и 30. истог месеца.

Обвезници болничарске, ветеринарске, занатлијске чете и пиротехничко одељење који припадају I. позиву народ. војске као и сва лица која комору на ове јединице дају, позивају се, да 1. Септембра ове год. у вече на поход дођу на збориво место —

бањачко брдо, где ће се вежбати 2 и 3 пешс. месеца.

Обвезници артиљеријског пука без стоке, као и сва лица која за ову једницу комору дају, познаваће се, да ће 5. Септембра ове год. у вече на коњак дођу на збориште место — бањачко брдо, где ће се вежбати 6 и 7. пешс. месеца.

Обвезници пробијачи и муниционе колоне са штабом без стоке и без коморе, познаваће се, да 9. Септембра ове год. у вече на коњак дођу на збориште место — бањачко брдо, где ће се вежбати 10 и 11. пешс. месеца.

Обвезници мешног пешадијског батаљона, коњичких возова и осталих мешних трупа овоју једницу 1. пешпк народ. војске, познаваће се, да 16. Септембра ове године у вече на коњак дођу на збориште место — бањачко брдо, где ће се вежбати 17 и 18. пешс. месеца.

Осим тога, познаваће се сви ордонанси, коњаници, да и они следују својим једницама.

Сви обвезници имаће понети собом и свој војнички билет, потребно одело, кошуље прибор за јело, ћебе или поњаву за покривање.

Они обвезници који се према овоме позиву имаће вежбати само два дана, понеће собом храну за себе и стоку за два дана.

Према наређењу исте команде од 9. Јуна ове год. Бр. 3360. познаваће се сви коњаници редовне војске и ордонанси под свих пешадијских штабова, да са прописним коњем и прибором 4. Септембра ове год. у дутру у 6 часова дођу на збориште место — Трнавиште, где ће се вежбати два дана.

Сваки обвезник понеће собом војнички билет, храну за себе и коња за два дана.

Који обвезник овоме позиву не следује строго ће бити кажњен и при том надражење дуло вежбање, о свом трошку.

Од стране суда општине Београд 1. Августа 1893 год. Абр. 3178 и 3969.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

III РЕДОВНИ САСТАНАК

28. Јуна, 1893 год.

Председник председник г. Милоша Р. Марашевић, од одборника беше г. г. М. Недимовић, Р. Драговић, Др. Павао Поповић, Живја Вељковић, М. О. Петровић, Младен Марковић, зам Тих. Капетан Спасић, С. Ј. Аврамов, Милан М. Вељић, Ј. Дурковић, Коста Петровић, Мих. М. Вељковић, Мат. Јовановић, Др. Марко Т. Лазо, Коста В. Михајловић, Нак. Х. Павловић, А. Ј. Одавић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 26. Јуна ове године и усвојен су ове исте и донесе у одлуци КЊБр. 332, да се реч „Чубура“ изостави и да се место ње употреби „Чупићева улица“, у одлуци КЊБр 379, да се почетак плаћања на депозитор камена у Кнез Михајловој улици рачуна од Соломонове трговачке и не Стаменковићеве.

II.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд Абр. 4216, 4224 и 4218, којим се тражи умрлица о владању и имовном стању малолетних лица, одбор је одлучио, да су Коста Глишић биљежи и Јосиф Здравковић кавеџ. доброг владања и доброг имовног стања; да је Коста Матић пијар доброг имовног стања, а да му је владање клањске немогућно; да се о владању и имовном стању Стевана Хаџића гимназисте или исте извештај од управитеља прве београдске гимназије.

III.

Председник изнеси молбе одбору на миклање, који се тиме упознао и сиротном стању.

По прочитању тих молби СБр. 12248, 12430, 12237, Абр. 4215, 4214, 4244, 4245, 4242, 4255, 4254, одбор је једнако миклање, да се суд претходно увери о имовном стању молилаца, Милке Н Димитријевић, Христине Мајсић, Настасе Костића, Љубице Поповић, Петра Бућковића, Живке Јовановић, Милоша Јовановића и Драгољуба Јовановића, Јелене Рашковићеве, Милене Благојевићеве и Петра Магдалиновића пребивања, па тек онда да им изда тражено уверење.

IV.

Одборник г. Соломон Ј. Аврамов као члан повереништва за уземање куће за школу у Чупићевој улици извештава одбор, да је повереништво, према закљученоју одборском од 26. Јуна ове године узело под наруџу кућу Милоша П. Тодоровића за школу у Чупићевој улици за сто трипет динара месечне кирије и према осталим погодбама Абр. 4189, које је исто повереништво потписало.

Одбор је приман к знању овај извештај.

V

Одборник г. Соломон Ј. Аврамов предлаже, да је дом о. да написи друштво из Пирота подигнуто нижа школску зграду за грађење иде и интернота, на трошак, да се то изнесе пред одбор на решење.

Одбор је одлучио, да председник оће стварно изнеси пред одбор онда, кад прилике дозволе да се о њима питању реши.

VI.

Председник изнеси одбору на решење предлог грађевинског одељења општине београдске за основно опредељење тротоарског друма.

По прочитању тога предлога Бр. 2857. Одбор је решио, да се тротоарски друм поправи онако, како је у предлогу и предрачуну означено. одобрив кредит за ово од трипет и шест хиљада седам стотина шездесет динара.

Да се ово посао да на лицитацију или ако године и да се опрема почне вршити на пролеће 1894 године.

VII

Решењем одборским од 9. Јуна ове год. Абр. 3814. прекинуте је мерење трг на тргалиште и грађевинско одељење општине београдске израдило је план и предрачун за подизање тога мереног трга.

По прочитању акта грађевинског одељења о томе Бр. 3347, одбор је одлучио, да се о томе предмету донесе решење у најпре седници поште се прилозом главног плана, да усвоји одлучи

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВОЈВОДИНИ

СА НАРОДНИМ СВЕОБЋАМА У ТУЂИНУ

од 1458.—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написао

Р. Агатоновић и П. М. Спасић.

(Дистрибуција Српске Вел. Школе народног просвећења, београдског)

Мото:

— Пера каже: вероватно бити увијек чувши увијек и казивати чувено сведоке: Нужда је да прекинемо кудрење чудо пошаљу, и кажите се туђин сазвао.

Вукомани.

(настављење)

Поред бедноћа и јадноћа стања нашег народног у време смрти пештске, види се из овога писма и ред дене пештске. А то је потпуно аутентичан и важан исто-

ријски документат. Неки наши летописи, такође помињу пештко жалосно стање у туђини: *„но многе злострадалне кои живши примилет“*(1), знају само за два његова детета: Борђа, потоњег владику Максима, и Јована. За кћер Мару не кажу ништа. То је, дакако с тога, што се она родила, живела и удала у туђини. Родила се 1466. а удала се посредовањем паша Фрндриха III. за Бонифација Палеолога V., маркиза монтефератског, 17. окт. 1485., дакле пре него што су се њени браћа вратила у Срем на српски деспотски престо.(2) При удаби њезиној матн Ангелина обезбала се дати мираза 10.000 дуката; из тога би се дало извести, да се после смрти Стевановог, његовима пештова није налазила у бедноћи, док је тај стан није задобила заштитом Фридриховом. Кала се узиму у рачуи онданше околности, да је пар Фридрих бао супарник у крузи мађарској краљу Матији, и да су њега — Фридриха — једном приликом неки мађарски великани прогласили за краља, онда се да лако разумети она љубав и ово заузимање Фридрихово за Стевана у ово доба, кад је он бан новом краља Матије и угарског сабора од 1458 год. нишен не само љубави и наклоности краљевске, већ и својих наследних добара, који су му по праву наслеђа припадала у Угарској.

Срби у Угарској дакле, још немађу свога деспота. Чекајући га, остаће сви до год. 1465. када ће у њихову средину ступити један човек, ако нога ће се они окупити, и која ће Матија тек год. 1471. произвести за деспота српског. А ми да прођемо дотле раније догађаје.

Турци, као што смо рекли Србију су поделили на санџаке. Смедерево доби „војвода“ *Али-бег.*(1) Али султан још није задовољан својим успехом. Београд му је бан сад мета, њега да може освојити. Кад паде Смедерево, султан заузме одних и све градове низ Дунав, али на Београд не сме, већ се врати у своју пређашњу, да у другом делу света утиша позднуту буну. Срба пак не скрстише руке. Што не утече у Угарску, и што не спасе по обстоваи планинским, појури у *београдске* *градд*, који сада држаху Мађари, па су онтпаху осветничка мач за Турке. Они пак, што прођоше у Угарску, гоми-

(1) Šafarik P. Ес.: Památky, стр. 6

(2) Николајевић С. т.: Повест. Бранковића, стр. 47.

(1) Св. Николајевић, Шематизам Православне, стр. 114.) што би да је то Аухмет-бег Ајдиновић.

ање општине сабороника на седнице није остао до сада број за решење.

ЦИВ ВАНРЕДНИ САСТАНАК

1. Августа 1893 год.

Председник председник г. Милован Р. Марјановић са одборима Вам г. г. Никола Х. Поповић, Е. Д. Мијаиловић, Никиа Ђорђевић, Јован Христић, Спасоја Аврић, А. Шпик, М. О. Петровић, Ђ. Димитријевић, Др. Мирко Т. Јовић, М. Вељковић, Р. Дрнтовић, Милан М. Ђорђ. Ђ. Јовановић, Младјен М. Ђорђевић, Милут. Ј. Марковић, Лазар Данковић, Др. Павле Поповић.

I.

Прочитан је записник одборских седница седнице држане 29. Јуна ов. године и примљен је без икаквих измена.

II.

По прочитању акта петрињског судије за вароши Београд Абр. 4250, 4246, којим се тражи умољена о одлазак и именовање стално месечних лица, — одбор је изјавио, да су му Петар Ушћић и Душан Предојевић трговачки помоћници неопходно, да је Давид Леви сирак добрит као лица и доброг имена.

III.

Председник поноси одбору за мишљење молбе, којом се траже умрлице о спротиште стоку.

По прочитању тих молби Абр. 4262, 4345, одбор је једном мишљењу, да се молиоцима Јовану Зорко и Мирку Аћиму може дати тражено уверење.

IV.

Председник саопштава одбору, да су рачуни општински за друго тромесечје готови на основу којих да одреди повереништво, које ће их прегледати.

По саслушању овога и прочитању напомене благоводства Абр. 3073, — одбор је решио, да и сви рачуне прегледа и поднесе одбору извештај исто оно повереништво, које је прегледало рачуне за прво тромесечје.

V.

Председник саопштава одбору, да је досадашња тарифа за пољопривредне такси за јаме забране у Београду врло и врло нетачна, те је с тога суд општински састављо нови правилан о јавним забавама у општини београдској.

По прочитању тих правила Абр. 4244, одбор је решио, да се ова правила у свему усвоје и по њима такси за јавне забаве наплаћује с тим да такси под 2. В. чл. 4. правила буде тог дискрет, и да се не наплаћује никаква такса за забаве које дају друштва трговачке касине и земљорске касине у својим локалима, (чл. 4. А под 4. правила).

VI.

Председник извештава одбор, да ће се 2 Августа свечано прославити дан рођења Његовог Величанства и позива одборнике да у свечаном одељу присуствују благодарењу у Саборној цркви. Одбор је примио к знању ово саопштење.

VII.

Председник износи на решење молбу Косте Јовановића општ. инжињера, који моли, да му годишњак означеним у петицији молби општина заклучи уговор са њим, о његовом службовању тих је година, како би могао дати оставку на државну службу и тиме добио могућности, да се једино општинском стварима ода.

По прочитању актове молбе, погодба и мишљење грађевинског одељења Абр. 4347, одбор је решио да се Косте Јовановић инжињер узме у службу општинску под погодбама у молби означеним и да суд општински према истима закључи уговор са њим.

VIII

Председник износи одбору на решење план и предрачун грађевинског одељења за поплочење варошког трга на тргалишту.

По прочитању предрачуна прегледу одељења и акта грађевинског одељења Бр. 3347, одбор је после поименичног гласања са тринаест гласова против два, (досадашњи гласали) решио, да се варошки трг на тргалишту поплочи према истима поднетом плану одобрив за ово предрачун од двадесет и три хиљаде седамдесет и четири динара (23074) на терет прихода трошаринских, пошто се ови и онако тре поплочи у интересу тачнијег наплаћивања трошарине на стоку што се у њима увози, сходно решењу од 9. Јула 1892. год. Абр 3841.

Да се изради овога трга нови предрачунчић по данашњој.

IX

Одборник г. Коста Б. Михаиловић саопштава одбору, да се много непрошности дешавају приликом пилења трошарине на појединим дворима.

Председник изјављује да ће предузети нужне мере, да се свака неправилност у овој радњи отклони.

(настављаће се)

ОГЛАС

Општини београдској потребна је једна или две куће у једној улици за стационисање поћних стражара, од 1-ог Новембра тек. године.

Кућа треба да је велика, те да у њој могу обитавати до 200 поћних стражара, да је по могућству у близини воденог заједарџије, да је видна и пстиуо подесна за стационисање људи.

Позивају се сопственици које имају овакове зграде и жеље их дати под закуп, да подносе молбе суду ово општинском најдаље до 15. Августа ове год.

У повуди треба означити, колико и каквих одељења има зграда коју нуди, место где она постоји и колику цену годишњу на ме зграде тражи.

Рок је закупу најмање 3 године.

Сбр. II.846. Од суда општине града Београда, 24. Јуна 1893 год. у Београду.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Дрвене 30. Маја 1893 год.

(по отварању седнице)

Председник — Молим вас господо да чујете записник последње седнице.

лама летњице у војничке логоре Матијине, где је било њихове браће још изодавна. Чувена Матијина коњица, састављена готово из све самих Срба, овог пута постаде јача и већа, а маћарска флота, којом руководаху све сами српски пајсканн постаде добрим Србима најглавније уточиште. На хиљаде пајака бројила је у то доба краљева флотина на Дунаву, а у њима по неколико хиљада чврстих српских војника жураше неслућу, хитајући, да преграде пут турској флоти, која мишљаше од Смедерева даље продирати уз Дунав. Султан се са суверенном војском вратио у Угарску, али је код Смедерева остао јаку своју флоту с налогом, да ако може с неде-бомбардује Београд, да га бар толико ослаби, те да њему до године кад се врати, лакше буде освојити га. Ова је то заиста и покушавала год. 1460. Чанадски бискуп Азберт и београдски комадант Симеун Han, јављали су страшљиво краљу, да огромна турска флота продире у тамнику шикрајину, али су је српски пајсканн још код Смедерева тако протеривали, да више могла никуд даље ни продрети.[1]

На маћарском престолу у ово доба седи млади син Хуњадијев, *Матија Корвин*, који је сабор угарски од 1. јануара 1458. г. у седамнаестој години[2] изукао на Подјебрадове таминце и узнесао на краљевски престо. Млад, енергичан, талентован, наследио је све ратне врлине свога оца. Видећи какви се бурни таласи с турске стране надају спремају да заплусну и његове обале, заиимајне се у ово доба знатним реформама своје војске, нарочито коњице и дунавске пајканске флотиле. Уз то јако беше заузет самим бивањем неких упорних властеле, који оспоравају његов аукторитет, признавши за краља маћарског немачког цара Фридрих III.[3] Султан Мухамед II. као да је знао пријате у којима се Матија налазио, кад је, по спрнечетку свога ратовања у Азији, у пролеће год. 1463. крепуо са 150 000 војске на нова освајања у Европи. Овог пута циљ му беше поћесна Босна. Још у лето дође, кад је на Босну пошљано, заповедио је султан своме „војводи од Смедерева" Али-бегу, да са турском војском, која је била у Србији, пређе преко Саве у Славонију, да заједно са српском и маћарском војском на Срем, ако би ове пристрчале у помоћ Босни. Али-бег са великом флотом и суновраћеном војском пређе Саву, попаси Митровицу, Купиново, дође до Футога, оставивши сада за собом путе пламеиове од запаљених села и поља, и голу пустош. Са 70 000 заробљених Хришћана, хтеде се одатле овај пловак турски пратити, да ледуреску најају окити новим робљем, али му српска мишина скрати крила. Два брата *Соколовића, Петар и Михајло*, на чему своје малене, али срчане и отворене војске, суетишне Али-бега на самој обали савској. судрнше се с њим. Прво је напао Петар. Видећи како је мала војска његова противника, Али-бег разделн своју војску на два дела, мислећи да непријатеља обухвати и с леђа, и да га са свим уништи. Може бити да би се тако и догодило, да у најодсудијем часу не груну на њега другн брат Михајло са одморним четама, на ње умореие турске војнике, на их као плеху разасне по обалама Саве. Гоњени од витешких чета српских, гомилама падаху у валовите Саву, сам Али-бег једва се спасе жив, оставивши на обали и у реци мртвих до 4 000 својих борана. Грдно робље хришћанско изађе из заточништа за овае

(1) Гласник срп. уч. друш. кн. 67, стр. XXV.

(1) Wenzel G. dr.: Allg. Weltgesch. B. IX. S. 389, (II. изд.)

(2) Šafařik-Kopitar: Histoire de l' Autriche-Hongrie, p. 270.

Секретар прочита записник.

Председник — Има ли ко да примети на записник.

Соломон Адријел — Онако *као* је реч о овом земљишту није речено да се ја и лекарском удружењу, а решили смо да се обе можемо удруже.

Ф. Васиљевић. — Није решено; решили смо само да се обе можемо удруже.

М. Вељковић — Прва ствар што је прочитано записат ми да је решено да ми то земљиште отуђимо је зато што у околици као чиновн званични, одвор нема права на таква решења и да то решење по мени остаје.

Н. Х. Поповић — То је начелно решење; тек када конкреја сврши посао онда ће то питање да дође на ред.

Соломон Адријел — Друго: је писам тражио да се изврши нека комисија за тромеђу него сам само читао питање: да ли је у овим старим комисија, то сам само питао и нема се према томе поправке записнику.

Председник — Ако ли још ко што да примети на записник? (Ућуткано).

Секретар чита извештај комисије за преглед рачуна општинских за прво тромесеце ове год.

С. Адријел — Господо, ми смо вам већ говорили о решењима за ове кладенце. Њих да претурџем или нашали смо најмање на 100 до 150 решења где воле потпиши једног или двојице судија

И ако писам правник нити хоћу да мешам за тако ценење које захтевате. Благодаре је учинио експерту, него треба да то за прст треба ли да плати ко што је плаћао по неоснованом решењу.

Н. Х. Поповић — Има ли то у извештају?

Соломон Адријел — Има

Председник — Ако што сте чули овај извештај онако је јелно стање које каузе много непријатности у њеному пословању. Комисија је то констатовала и вашла пред одбор. Сад то званију одбор има врема таком извештају да учини нарове да се стварн доведе у ред и да се према онима који су преступовали ако, предузму мере. Сад је на уваз до одбор општински размисли о овом извештају какве мере да предузме, да се ова ствари доведу у ред да се одбранн основа да нитете.

М. Вељковић. — То су све правна питања, нека се сад матрицира среда нашем општинском адвокату да га по реферату среда и поднесе одбору своје мишљење, шта треба да се даље ради и да да нам поменуте основе да се онај ко је одговорен тужи.

С. Адријел — Ја нешто молим да кажем Онако: над сво предложени не рачуне нашли смо једне ствари двојице општинске управе који је дошло налагодатељу неспетивши од судије. Ја сам тај акт прагао. Молим да председник нареди да налагодатељ на сме да прима ништа без потписа свих чланова.

Председник — О том не може бити разговора, без тога не сме да се учини издатак.

Н. Х. Поповић — А је ли учињен издатак?

С. Адријел — Није

Младен Марковић — У овом комисионом извештају има више нетања. Односно оних издатака где нам решила, или решења нема нису ако што треба потписана, моје је мишљење да те чиновнице учинили су злоупотребу али нема законског основа да им се траже да врате те суме сви случаји, ако су учинили издатке за које потребе које нису општинске. Ако и имена која онда је то престојни елочни и за злоупотребе. За злоупотребу може се тражити да се каже само ова лица која су у општинској служби. Сад остаје да се поднаде да ли су те издаја донета нашли за општинске потребе и ако су постојеће те потребе онда се с тим свршава цела ствар и нема се шшта више чинити. По овим позицијама које износе неку суму а представљено је да су учињене на издатке који у стварн не постоје, такође мислим дар основа да се по њима може спровести истрага, али у сваком случају потребно је претходно констатн дотачно лице, посебно за сваку позицију. Уз ово за пример позицију: хаџилук девојачке тима за подлеса двотворице дана. Ако је дана 10 до 15 сатулаја већ не може се учинити за хаџилук и сматран где нто је за то издато 5000 динара. О тоне се мора полазати тачан рачун. Тако исто за позицију по којима је издат новац за чишћење блата у овом времену која није било блата него снега, који није ни чишћен. У таком случајева има места и основа да се приступају поднаи како за осигурање суме тако и против кривца. Ја мислим да је потребно бити да адвокат с општинским судом предузме потребне кораке на прибављање података о свему и доноси, на основу којих мислим да може одлучн судија. То је моје мишљење као би требало по овоме отпочети рад у корист општине. Што се тиче органа општинских који су и сад у служби и чинили су поступке без решења потпуно потписних, полазе да их треба одмах узета на одговор и у границама њихове јавности. У неопходном случају такође чиновнике треба одмах отпустити па ма ко то био.

Председник — Ми би имала још да говорно о појединим ставрма, али мислим, ако што су помињали Марковић и Вељковић да треба увн и у детаљно испитивање свег овог рада, и да је напредњачкој овај пут да се ова ствар о општинским произвољностима прегледе и доведе у ред, ита треба да се предузме и како Што се тиче временска парнја о чему је реч у извештају може да се осигура. Ја примећу неколаге земљаке на председнику подгодина, на парнај подгодина и он на непредвиђене издатке и т. д. Има дакле ствари које можемо да увртемо на ову страну где им је место. Мислим да је најбоље да пођемо овим путем.

С. Адријел — Нема још нешто што нисмо споменули у извештају. Има неиспуњених рачуна за нетанишње пеших ствари на 800 динара. И за то нема одборске решења, него судског и опет зван питање једног судије, т. наносити да се обрати нашла да и то буде.

Председник — Дакле усвајате да комисионе моје је г. Марковић умно? (усвојено). Према томе што смо нашли је сам реко да је потребно на непредвиђене трошкове истрена, сад према овом нападу да ново се може помоћи.

Н. Х. Поповић — За што надлежности није земљо рачун о томе? Адвокат треба да учини једног члана комисије нам буде радно.

Председник — Добро. Да вдено дале.

На сто вођења једну одборску комисију која ће да прочи питање о овом одборничком који до сад нису записали у одборске седнице са тога што их управа нарши Београда није

---

(1) Schlözer's Nestor. Russ. Annalen in ihrer Entstehung, ihrem Zusammenhange und ihrer Fortsetzung. Bd. I. Kritische Untersuchung der Quellen der Russischen Annalen. Bd. II. Text und Übersetzung der Russischen Annalen. Bd. III. Anmerkungen zu den Russischen Annalen. Bd. IV. Register zu den Russischen Annalen. Bd. V. Nestor's Leben. Bd. VI. Nestor's Leben. Bd. VII. Nestor's Leben. Bd. VIII. Nestor's Leben. Bd. IX. Nestor's Leben. Bd. X. Nestor's Leben. Bd. XI. Nestor's Leben. Bd. XII. Nestor's Leben. Bd. XIII. Nestor's Leben. Bd. XIV. Nestor's Leben. Bd. XV. Nestor's Leben. Bd. XVI. Nestor's Leben. Bd. XVII. Nestor's Leben. Bd. XVIII. Nestor's Leben. Bd. XIX. Nestor's Leben. Bd. XX. Nestor's Leben. Bd. XXI. Nestor's Leben. Bd. XXII. Nestor's Leben. Bd. XXIII. Nestor's Leben. Bd. XXIV. Nestor's Leben. Bd. XXV. Nestor's Leben. Bd. XXVI. Nestor's Leben. Bd. XXVII. Nestor's Leben. Bd. XXVIII. Nestor's Leben. Bd. XXIX. Nestor's Leben. Bd. XXX. Nestor's Leben. Bd. XXXI. Nestor's Leben. Bd. XXXII. Nestor's Leben. Bd. XXXIII. Nestor's Leben. Bd. XXXIV. Nestor's Leben. Bd. XXXV. Nestor's Leben. Bd. XXXVI. Nestor's Leben. Bd. XXXVII. Nestor's Leben. Bd. XXXVIII. Nestor's Leben. Bd. XXXIX. Nestor's Leben. Bd. XL. Nestor's Leben. Bd. XLI. Nestor's Leben. Bd. XLII. Nestor's Leben. Bd. XLIII. Nestor's Leben. Bd. XLIV. Nestor's Leben. Bd. XLV. Nestor's Leben. Bd. XLVI. Nestor's Leben. Bd. XLVII. Nestor's Leben. Bd. XLVIII. Nestor's Leben. Bd. XLIX. Nestor's Leben. Bd. L. Nestor's Leben. Bd. LI. Nestor's Leben. Bd. LII. Nestor's Leben. Bd. LIII. Nestor's Leben. Bd. LIV. Nestor's Leben. Bd. LV. Nestor's Leben. Bd. LVI. Nestor's Leben. Bd. LVII. Nestor's Leben. Bd. LVIII. Nestor's Leben. Bd. LIX. Nestor's Leben. Bd. LX. Nestor's Leben. Bd. LXI. Nestor's Leben. Bd. LXII. Nestor's Leben. Bd. LXIII. Nestor's Leben. Bd. LXIV. Nestor's Leben. Bd. LXV. Nestor's Leben. Bd. LXVI. Nestor's Leben. Bd. LXVII. Nestor's Leben. Bd. LXVIII. Nestor's Leben. Bd. LXIX. Nestor's Leben. Bd. LXX. Nestor's Leben. Bd. LXXI. Nestor's Leben. Bd. LXXII. Nestor's Leben. Bd. LXXIII. Nestor's Leben. Bd. LXXIV. Nestor's Leben. Bd. LXXV. Nestor's Leben. Bd. LXXVI. Nestor's Leben. Bd. LXXVII. Nestor's Leben. Bd. LXXVIII. Nestor's Leben. Bd. LXXIX. Nestor's Leben. Bd. LXXX. Nestor's Leben. Bd. LXXXI. Nestor's Leben. Bd. LXXXII. Nestor's Leben. Bd. LXXXIII. Nestor's Leben. Bd. LXXXIV. Nestor's Leben. Bd. LXXXV. Nestor's Leben. Bd. LXXXVI. Nestor's Leben. Bd. LXXXVII. Nestor's Leben. Bd. LXXXVIII. Nestor's Leben. Bd. LXXXIX. Nestor's Leben. Bd. XC. Nestor's Leben. Bd. XCI. Nestor's Leben. Bd. XCII. Nestor's Leben. Bd. XCIII. Nestor's Leben. Bd. XCIV. Nestor's Leben. Bd. XCV. Nestor's Leben. Bd. XCVI. Nestor's Leben. Bd. XCVII. Nestor's Leben. Bd. XCVIII. Nestor's Leben. Bd. XCIX. Nestor's Leben. Bd. C. Nestor's Leben. Bd. CI. Nestor's Leben. Bd. CII. Nestor's Leben. Bd. CIII. Nestor's Leben. Bd. CIV. Nestor's Leben. Bd. CV. Nestor's Leben. Bd. CVI. Nestor's Leben. Bd. CVII. Nestor's Leben. Bd. CVIII. Nestor's Leben. Bd. CIX. Nestor's Leben. Bd. CX. Nestor's Leben. Bd. CXI. Nestor's Leben. Bd. CXII. Nestor's Leben. Bd. CXIII. Nestor's Leben. Bd. CXIV. Nestor's Leben. Bd. CXV. Nestor's Leben. Bd. CXVI. Nestor's Leben. Bd. CXVII. Nestor's Leben. Bd. CXVIII. Nestor's Leben. Bd. CXIX. Nestor's Leben. Bd. CXX. Nestor's Leben. Bd. CXXI. Nestor's Leben. Bd. CXXII. Nestor's Leben. Bd. CXXIII. Nestor's Leben. Bd. CXXIV. Nestor's Leben. Bd. CXXV. Nestor's Leben. Bd. CXXVI. Nestor's Leben. Bd. CXXVII. Nestor's Leben. Bd. CXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CXXIX. Nestor's Leben. Bd. CXXX. Nestor's Leben. Bd. CXXXI. Nestor's Leben. Bd. CXXXII. Nestor's Leben. Bd. CXXXIII. Nestor's Leben. Bd. CXXXIV. Nestor's Leben. Bd. CXXXV. Nestor's Leben. Bd. CXXXVI. Nestor's Leben. Bd. CXXXVII. Nestor's Leben. Bd. CXXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CXXXIX. Nestor's Leben. Bd. CXL. Nestor's Leben. Bd. CXLI. Nestor's Leben. Bd. CXLII. Nestor's Leben. Bd. CXLIII. Nestor's Leben. Bd. CXLIV. Nestor's Leben. Bd. CXLV. Nestor's Leben. Bd. CXLVI. Nestor's Leben. Bd. CXLVII. Nestor's Leben. Bd. CXLVIII. Nestor's Leben. Bd. CXLIX. Nestor's Leben. Bd. CL. Nestor's Leben. Bd. CLI. Nestor's Leben. Bd. CLII. Nestor's Leben. Bd. CLIII. Nestor's Leben. Bd. CLIV. Nestor's Leben. Bd. CLV. Nestor's Leben. Bd. CLVI. Nestor's Leben. Bd. CLVII. Nestor's Leben. Bd. CLVIII. Nestor's Leben. Bd. CLIX. Nestor's Leben. Bd. CLX. Nestor's Leben. Bd. CLXI. Nestor's Leben. Bd. CLXII. Nestor's Leben. Bd. CLXIII. Nestor's Leben. Bd. CLXIV. Nestor's Leben. Bd. CLXV. Nestor's Leben. Bd. CLXVI. Nestor's Leben. Bd. CLXVII. Nestor's Leben. Bd. CLXVIII. Nestor's Leben. Bd. CLXIX. Nestor's Leben. Bd. CLXX. Nestor's Leben. Bd. CLXXI. Nestor's Leben. Bd. CLXXII. Nestor's Leben. Bd. CLXXIII. Nestor's Leben. Bd. CLXXIV. Nestor's Leben. Bd. CLXXV. Nestor's Leben. Bd. CLXXVI. Nestor's Leben. Bd. CLXXVII. Nestor's Leben. Bd. CLXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CLXXIX. Nestor's Leben. Bd. CLXXX. Nestor's Leben. Bd. CLXXXI. Nestor's Leben. Bd. CLXXXII. Nestor's Leben. Bd. CLXXXIII. Nestor's Leben. Bd. CLXXXIV. Nestor's Leben. Bd. CLXXXV. Nestor's Leben. Bd. CLXXXVI. Nestor's Leben. Bd. CLXXXVII. Nestor's Leben. Bd. CLXXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CLXXXIX. Nestor's Leben. Bd. CXC. Nestor's Leben. Bd. CXCI. Nestor's Leben. Bd. CXCII. Nestor's Leben. Bd. CXCIII. Nestor's Leben. Bd. CXCIV. Nestor's Leben. Bd. CXCV. Nestor's Leben. Bd. CXCVI. Nestor's Leben. Bd. CXCVII. Nestor's Leben. Bd. CXCVIII. Nestor's Leben. Bd. CXCIX. Nestor's Leben. Bd. CC. Nestor's Leben. Bd. CCI. Nestor's Leben. Bd. CCII. Nestor's Leben. Bd. CCIII. Nestor's Leben. Bd. CCIV. Nestor's Leben. Bd. CCV. Nestor's Leben. Bd. CCVI. Nestor's Leben. Bd. CCVII. Nestor's Leben. Bd. CCVIII. Nestor's Leben. Bd. CCIX. Nestor's Leben. Bd. CCX. Nestor's Leben. Bd. CCXI. Nestor's Leben. Bd. CCXII. Nestor's Leben. Bd. CCXIII. Nestor's Leben. Bd. CCXIV. Nestor's Leben. Bd. CCXV. Nestor's Leben. Bd. CCXVI. Nestor's Leben. Bd. CCXVII. Nestor's Leben. Bd. CCXVIII. Nestor's Leben. Bd. CCXIX. Nestor's Leben. Bd. CCXX. Nestor's Leben. Bd. CCXXI. Nestor's Leben. Bd. CCXXII. Nestor's Leben. Bd. CCXXIII. Nestor's Leben. Bd. CCXXIV. Nestor's Leben. Bd. CCXXV. Nestor's Leben. Bd. CCXXVI. Nestor's Leben. Bd. CCXXVII. Nestor's Leben. Bd. CCXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CCXXIX. Nestor's Leben. Bd. CCXXX. Nestor's Leben. Bd. CCXXXI. Nestor's Leben. Bd. CCXXXII. Nestor's Leben. Bd. CCXXXIII. Nestor's Leben. Bd. CCXXXIV. Nestor's Leben. Bd. CCXXXV. Nestor's Leben. Bd. CCXXXVI. Nestor's Leben. Bd. CCXXXVII. Nestor's Leben. Bd. CCXXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CCXXXIX. Nestor's Leben. Bd. CCXL. Nestor's Leben. Bd. CCXLI. Nestor's Leben. Bd. CCXLII. Nestor's Leben. Bd. CCXLIII. Nestor's Leben. Bd. CCXLIV. Nestor's Leben. Bd. CCXLV. Nestor's Leben. Bd. CCXLVI. Nestor's Leben. Bd. CCXLVII. Nestor's Leben. Bd. CCXLVIII. Nestor's Leben. Bd. CCXLIX. Nestor's Leben. Bd. CCL. Nestor's Leben. Bd. CCLI. Nestor's Leben. Bd. CCLII. Nestor's Leben. Bd. CCLIII. Nestor's Leben. Bd. CCLIV. Nestor's Leben. Bd. CCLV. Nestor's Leben. Bd. CCLVI. Nestor's Leben. Bd. CCLVII. Nestor's Leben. Bd. CCLVIII. Nestor's Leben. Bd. CCLIX. Nestor's Leben. Bd. CCLX. Nestor's Leben. Bd. CCLXI. Nestor's Leben. Bd. CCLXII. Nestor's Leben. Bd. CCLXIII. Nestor's Leben. Bd. CCLXIV. Nestor's Leben. Bd. CCLXV. Nestor's Leben. Bd. CCLXVI. Nestor's Leben. Bd. CCLXVII. Nestor's Leben. Bd. CCLXVIII. Nestor's Leben. Bd. CCLXIX. Nestor's Leben. Bd. CCLXX. Nestor's Leben. Bd. CCLXXI. Nestor's Leben. Bd. CCLXXII. Nestor's Leben. Bd. CCLXXIII. Nestor's Leben. Bd. CCLXXIV. Nestor's Leben. Bd. CCLXXV. Nestor's Leben. Bd. CCLXXVI. Nestor's Leben. Bd. CCLXXVII. Nestor's Leben. Bd. CCLXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CCLXXIX. Nestor's Leben. Bd. CCLXXX. Nestor's Leben. Bd. CCLXXXI. Nestor's Leben. Bd. CCLXXXII. Nestor's Leben. Bd. CCLXXXIII. Nestor's Leben. Bd. CCLXXXIV. Nestor's Leben. Bd. CCLXXXV. Nestor's Leben. Bd. CCLXXXVI. Nestor's Leben. Bd. CCLXXXVII. Nestor's Leben. Bd. CCLXXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CCLXXXIX. Nestor's Leben. Bd. CCXC. Nestor's Leben. Bd. CCXCI. Nestor's Leben. Bd. CCXCII. Nestor's Leben. Bd. CCXCIII. Nestor's Leben. Bd. CCXCIV. Nestor's Leben. Bd. CCXCV. Nestor's Leben. Bd. CCXCVI. Nestor's Leben. Bd. CCXCVII. Nestor's Leben. Bd. CCXCVIII. Nestor's Leben. Bd. CCXCIX. Nestor's Leben. Bd. CCC. Nestor's Leben. Bd. CCCI. Nestor's Leben. Bd. CCCII. Nestor's Leben. Bd. CCCIII. Nestor's Leben. Bd. CCCIV. Nestor's Leben. Bd. CCCV. Nestor's Leben. Bd. CCCVI. Nestor's Leben. Bd. CCCVII. Nestor's Leben. Bd. CCCVIII. Nestor's Leben. Bd. CCCIX. Nestor's Leben. Bd. CCCX. Nestor's Leben. Bd. CCCXI. Nestor's Leben. Bd. CCCXII. Nestor's Leben. Bd. CCCXIII. Nestor's Leben. Bd. CCCXIV. Nestor's Leben. Bd. CCCXV. Nestor's Leben. Bd. CCCXVI. Nestor's Leben. Bd. CCCXVII. Nestor's Leben. Bd. CCCXVIII. Nestor's Leben. Bd. CCCXIX. Nestor's Leben. Bd. CCCXX. Nestor's Leben. Bd. CCCXXI. Nestor's Leben. Bd. CCCXXII. Nestor's Leben. Bd. CCCXXIII. Nestor's Leben. Bd. CCCXXIV. Nestor's Leben. Bd. CCCXXV. Nestor's Leben. Bd. CCCXXVI. Nestor's Leben. Bd. CCCXXVII. Nestor's Leben. Bd. CCCXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CCCXXIX. Nestor's Leben. Bd. CCCXXX. Nestor's Leben. Bd. CCCXXXI. Nestor's Leben. Bd. CCCXXXII. Nestor's Leben. Bd. CCCXXXIII. Nestor's Leben. Bd. CCCXXXIV. Nestor's Leben. Bd. CCCXXXV. Nestor's Leben. Bd. CCCXXXVI. Nestor's Leben. Bd. CCCXXXVII. Nestor's Leben. Bd. CCCXXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CCCXXXIX. Nestor's Leben. Bd. CCCXL. Nestor's Leben. Bd. CCCXLI. Nestor's Leben. Bd. CCCXLII. Nestor's Leben. Bd. CCCXLIII. Nestor's Leben. Bd. CCCXLIV. Nestor's Leben. Bd. CCCXLV. Nestor's Leben. Bd. CCCXLVI. Nestor's Leben. Bd. CCCXLVII. Nestor's Leben. Bd. CCCXLVIII. Nestor's Leben. Bd. CCCXLIX. Nestor's Leben. Bd. CCCL. Nestor's Leben. Bd. CCCLI. Nestor's Leben. Bd. CCCLII. Nestor's Leben. Bd. CCCLIII. Nestor's Leben. Bd. CCCLIV. Nestor's Leben. Bd. CCCLV. Nestor's Leben. Bd. CCCLVI. Nestor's Leben. Bd. CCCLVII. Nestor's Leben. Bd. CCCLVIII. Nestor's Leben. Bd. CCCLIX. Nestor's Leben. Bd. CCCLX. Nestor's Leben. Bd. CCCLXI. Nestor's Leben. Bd. CCCLXII. Nestor's Leben. Bd. CCCLXIII. Nestor's Leben. Bd. CCCLXIV. Nestor's Leben. Bd. CCCLXV. Nestor's Leben. Bd. CCCLXVI. Nestor's Leben. Bd. CCCLXVII. Nestor's Leben. Bd. CCCLXVIII. Nestor's Leben. Bd. CCCLXIX. Nestor's Leben. Bd. CCCLXX. Nestor's Leben. Bd. CCCLXXI. Nestor's Leben. Bd. CCCLXXII. Nestor's Leben. Bd. CCCLXXIII. Nestor's Leben. Bd. CCCLXXIV. Nestor's Leben. Bd. CCCLXXV. Nestor's Leben. Bd. CCCLXXVI. Nestor's Leben. Bd. CCCLXXVII. Nestor's Leben. Bd. CCCLXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CCCLXXIX. Nestor's Leben. Bd. CCCLXXX. Nestor's Leben. Bd. CCCLXXXI. Nestor's Leben. Bd. CCCLXXXII. Nestor's Leben. Bd. CCCLXXXIII. Nestor's Leben. Bd. CCCLXXXIV. Nestor's Leben. Bd. CCCLXXXV. Nestor's Leben. Bd. CCCLXXXVI. Nestor's Leben. Bd. CCCLXXXVII. Nestor's Leben. Bd. CCCLXXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CCCLXXXIX. Nestor's Leben. Bd. CCCXC. Nestor's Leben. Bd. CCCXCI. Nestor's Leben. Bd. CCCXCII. Nestor's Leben. Bd. CCCXCIII. Nestor's Leben. Bd. CCCXCIV. Nestor's Leben. Bd. CCCXCV. Nestor's Leben. Bd. CCCXCVI. Nestor's Leben. Bd. CCCXCVII. Nestor's Leben. Bd. CCCXCVIII. Nestor's Leben. Bd. CCCXCIX. Nestor's Leben. Bd. CD. Nestor's Leben. Bd. CDI. Nestor's Leben. Bd. CDII. Nestor's Leben. Bd. CDIII. Nestor's Leben. Bd. CDIV. Nestor's Leben. Bd. CDV. Nestor's Leben. Bd. CDVI. Nestor's Leben. Bd. CDVII. Nestor's Leben. Bd. CDVIII. Nestor's Leben. Bd. CDIX. Nestor's Leben. Bd. CDX. Nestor's Leben. Bd. CDXI. Nestor's Leben. Bd. CDXII. Nestor's Leben. Bd. CDXIII. Nestor's Leben. Bd. CDXIV. Nestor's Leben. Bd. CDXV. Nestor's Leben. Bd. CDXVI. Nestor's Leben. Bd. CDXVII. Nestor's Leben. Bd. CDXVIII. Nestor's Leben. Bd. CDXIX. Nestor's Leben. Bd. CDXX. Nestor's Leben. Bd. CDXXI. Nestor's Leben. Bd. CDXXII. Nestor's Leben. Bd. CDXXIII. Nestor's Leben. Bd. CDXXIV. Nestor's Leben. Bd. CDXXV. Nestor's Leben. Bd. CDXXVI. Nestor's Leben. Bd. CDXXVII. Nestor's Leben. Bd. CDXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CDXXIX. Nestor's Leben. Bd. CDXXX. Nestor's Leben. Bd. CDXXXI. Nestor's Leben. Bd. CDXXXII. Nestor's Leben. Bd. CDXXXIII. Nestor's Leben. Bd. CDXXXIV. Nestor's Leben. Bd. CDXXXV. Nestor's Leben. Bd. CDXXXVI. Nestor's Leben. Bd. CDXXXVII. Nestor's Leben. Bd. CDXXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CDXXXIX. Nestor's Leben. Bd. CDXL. Nestor's Leben. Bd. CDXLI. Nestor's Leben. Bd. CDXLII. Nestor's Leben. Bd. CDXLIII. Nestor's Leben. Bd. CDXLIV. Nestor's Leben. Bd. CDXLV. Nestor's Leben. Bd. CDXLVI. Nestor's Leben. Bd. CDXLVII. Nestor's Leben. Bd. CDXLVIII. Nestor's Leben. Bd. CDXLIX. Nestor's Leben. Bd. CDL. Nestor's Leben. Bd. CDLI. Nestor's Leben. Bd. CDLII. Nestor's Leben. Bd. CDLIII. Nestor's Leben. Bd. CDLIV. Nestor's Leben. Bd. CDLV. Nestor's Leben. Bd. CDLVI. Nestor's Leben. Bd. CDLVII. Nestor's Leben. Bd. CDLVIII. Nestor's Leben. Bd. CDLIX. Nestor's Leben. Bd. CDLX. Nestor's Leben. Bd. CDLXI. Nestor's Leben. Bd. CDLXII. Nestor's Leben. Bd. CDLXIII. Nestor's Leben. Bd. CDLXIV. Nestor's Leben. Bd. CDLXV. Nestor's Leben. Bd. CDLXVI. Nestor's Leben. Bd. CDLXVII. Nestor's Leben. Bd. CDLXVIII. Nestor's Leben. Bd. CDLXIX. Nestor's Leben. Bd. CDLXX. Nestor's Leben. Bd. CDLXXI. Nestor's Leben. Bd. CDLXXII. Nestor's Leben. Bd. CDLXXIII. Nestor's Leben. Bd. CDLXXIV. Nestor's Leben. Bd. CDLXXV. Nestor's Leben. Bd. CDLXXVI. Nestor's Leben. Bd. CDLXXVII. Nestor's Leben. Bd. CDLXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CDLXXIX. Nestor's Leben. Bd. CDLXXX. Nestor's Leben. Bd. CDLXXXI. Nestor's Leben. Bd. CDLXXXII. Nestor's Leben. Bd. CDLXXXIII. Nestor's Leben. Bd. CDLXXXIV. Nestor's Leben. Bd. CDLXXXV. Nestor's Leben. Bd. CDLXXXVI. Nestor's Leben. Bd. CDLXXXVII. Nestor's Leben. Bd. CDLXXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CDLXXXIX. Nestor's Leben. Bd. CDXC. Nestor's Leben. Bd. CDXCI. Nestor's Leben. Bd. CDXCII. Nestor's Leben. Bd. CDXCIII. Nestor's Leben. Bd. CDXCIV. Nestor's Leben. Bd. CDXCV. Nestor's Leben. Bd. CDXCVI. Nestor's Leben. Bd. CDXCVII. Nestor's Leben. Bd. CDXCVIII. Nestor's Leben. Bd. CDXCIX. Nestor's Leben. Bd. CM. Nestor's Leben. Bd. CMI. Nestor's Leben. Bd. CMII. Nestor's Leben. Bd. CMIII. Nestor's Leben. Bd. CMIV. Nestor's Leben. Bd. CMV. Nestor's Leben. Bd. CMVI. Nestor's Leben. Bd. CMVII. Nestor's Leben. Bd. CMVIII. Nestor's Leben. Bd. CMIX. Nestor's Leben. Bd. CMX. Nestor's Leben. Bd. CMXI. Nestor's Leben. Bd. CMXII. Nestor's Leben. Bd. CMXIII. Nestor's Leben. Bd. CMXIV. Nestor's Leben. Bd. CMXV. Nestor's Leben. Bd. CMXVI. Nestor's Leben. Bd. CMXVII. Nestor's Leben. Bd. CMXVIII. Nestor's Leben. Bd. CMXIX. Nestor's Leben. Bd. CMXX. Nestor's Leben. Bd. CMXXI. Nestor's Leben. Bd. CMXXII. Nestor's Leben. Bd. CMXXIII. Nestor's Leben. Bd. CMXXIV. Nestor's Leben. Bd. CMXXV. Nestor's Leben. Bd. CMXXVI. Nestor's Leben. Bd. CMXXVII. Nestor's Leben. Bd. CMXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CMXXIX. Nestor's Leben. Bd. CMXXX. Nestor's Leben. Bd. CMXXXI. Nestor's Leben. Bd. CMXXXII. Nestor's Leben. Bd. CMXXXIII. Nestor's Leben. Bd. CMXXXIV. Nestor's Leben. Bd. CMXXXV. Nestor's Leben. Bd. CMXXXVI. Nestor's Leben. Bd. CMXXXVII. Nestor's Leben. Bd. CMXXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CMXXXIX. Nestor's Leben. Bd. CMXL. Nestor's Leben. Bd. CMXLI. Nestor's Leben. Bd. CMXLII. Nestor's Leben. Bd. CMXLIII. Nestor's Leben. Bd. CMXLIV. Nestor's Leben. Bd. CMXLV. Nestor's Leben. Bd. CMXLVI. Nestor's Leben. Bd. CMXLVII. Nestor's Leben. Bd. CMXLVIII. Nestor's Leben. Bd. CMXLIX. Nestor's Leben. Bd. CML. Nestor's Leben. Bd. CMLI. Nestor's Leben. Bd. CMLII. Nestor's Leben. Bd. CMLIII. Nestor's Leben. Bd. CMLIV. Nestor's Leben. Bd. CMLV. Nestor's Leben. Bd. CMLVI. Nestor's Leben. Bd. CMLVII. Nestor's Leben. Bd. CMLVIII. Nestor's Leben. Bd. CMLIX. Nestor's Leben. Bd. CMLX. Nestor's Leben. Bd. CMLXI. Nestor's Leben. Bd. CMLXII. Nestor's Leben. Bd. CMLXIII. Nestor's Leben. Bd. CMLXIV. Nestor's Leben. Bd. CMLXV. Nestor's Leben. Bd. CMLXVI. Nestor's Leben. Bd. CMLXVII. Nestor's Leben. Bd. CMLXVIII. Nestor's Leben. Bd. CMLXIX. Nestor's Leben. Bd. CMLXX. Nestor's Leben. Bd. CMLXXI. Nestor's Leben. Bd. CMLXXII. Nestor's Leben. Bd. CMLXXIII. Nestor's Leben. Bd. CMLXXIV. Nestor's Leben. Bd. CMLXXV. Nestor's Leben. Bd. CMLXXVI. Nestor's Leben. Bd. CMLXXVII. Nestor's Leben. Bd. CMLXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CMLXXIX. Nestor's Leben. Bd. CMLXXX. Nestor's Leben. Bd. CMLXXXI. Nestor's Leben. Bd. CMLXXXII. Nestor's Leben. Bd. CMLXXXIII. Nestor's Leben. Bd. CMLXXXIV. Nestor's Leben. Bd. CMLXXXV. Nestor's Leben. Bd. CMLXXXVI. Nestor's Leben. Bd. CMLXXXVII. Nestor's Leben. Bd. CMLXXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CMLXXXIX. Nestor's Leben. Bd. CMXC. Nestor's Leben. Bd. CMXCI. Nestor's Leben. Bd. CMXCII. Nestor's Leben. Bd. CMXCIII. Nestor's Leben. Bd. CMXCIV. Nestor's Leben. Bd. CMXCV. Nestor's Leben. Bd. CMXCVI. Nestor's Leben. Bd. CMXCVII. Nestor's Leben. Bd. CMXCVIII. Nestor's Leben. Bd. CMXCIX. Nestor's Leben. Bd. CMC. Nestor's Leben. Bd. CMCI. Nestor's Leben. Bd. CMCII. Nestor's Leben. Bd. CMCIII. Nestor's Leben. Bd. CMCIV. Nestor's Leben. Bd. CMCV. Nestor's Leben. Bd. CMCVI. Nestor's Leben. Bd. CMCVII. Nestor's Leben. Bd. CMCVIII. Nestor's Leben. Bd. CMCIX. Nestor's Leben. Bd. CMCX. Nestor's Leben. Bd. CMCXI. Nestor's Leben. Bd. CMCXII. Nestor's Leben. Bd. CMCXIII. Nestor's Leben. Bd. CMCXIV. Nestor's Leben. Bd. CMCXV. Nestor's Leben. Bd. CMCXVI. Nestor's Leben. Bd. CMCXVII. Nestor's Leben. Bd. CMCXVIII. Nestor's Leben. Bd. CMCXIX. Nestor's Leben. Bd. CMCXX. Nestor's Leben. Bd. CMCXXI. Nestor's Leben. Bd. CMCXXII. Nestor's Leben. Bd. CMCXXIII. Nestor's Leben. Bd. CMCXXIV. Nestor's Leben. Bd. CMCXXV. Nestor's Leben. Bd. CMCXXVI. Nestor's Leben. Bd. CMCXXVII. Nestor's Leben. Bd. CMCXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CMCXXIX. Nestor's Leben. Bd. CMCXXX. Nestor's Leben. Bd. CMCXXXI. Nestor's Leben. Bd. CMCXXXII. Nestor's Leben. Bd. CMCXXXIII. Nestor's Leben. Bd. CMCXXXIV. Nestor's Leben. Bd. CMCXXXV. Nestor's Leben. Bd. CMCXXXVI. Nestor's Leben. Bd. CMCXXXVII. Nestor's Leben. Bd. CMCXXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CMCXXXIX. Nestor's Leben. Bd. CMCXL. Nestor's Leben. Bd. CMCXLI. Nestor's Leben. Bd. CMCXLII. Nestor's Leben. Bd. CMCXLIII. Nestor's Leben. Bd. CMCXLIV. Nestor's Leben. Bd. CMCXLV. Nestor's Leben. Bd. CMCXLVI. Nestor's Leben. Bd. CMCXLVII. Nestor's Leben. Bd. CMCXLVIII. Nestor's Leben. Bd. CMCXLIX. Nestor's Leben. Bd. CMCL. Nestor's Leben. Bd. CMCLI. Nestor's Leben. Bd. CMCLII. Nestor's Leben. Bd. CMCLIII. Nestor's Leben. Bd. CMCLIV. Nestor's Leben. Bd. CMCLV. Nestor's Leben. Bd. CMCLVI. Nestor's Leben. Bd. CMCLVII. Nestor's Leben. Bd. CMCLVIII. Nestor's Leben. Bd. CMCLIX. Nestor's Leben. Bd. CMCLX. Nestor's Leben. Bd. CMCLXI. Nestor's Leben. Bd. CMCLXII. Nestor's Leben. Bd. CMCLXIII. Nestor's Leben. Bd. CMCLXIV. Nestor's Leben. Bd. CMCLXV. Nestor's Leben. Bd. CMCLXVI. Nestor's Leben. Bd. CMCLXVII. Nestor's Leben. Bd. CMCLXVIII. Nestor's Leben. Bd. CMCLXIX. Nestor's Leben. Bd. CMCLXX. Nestor's Leben. Bd. CMCLXXI. Nestor's Leben. Bd. CMCLXXII. Nestor's Leben. Bd. CMCLXXIII. Nestor's Leben. Bd. CMCLXXIV. Nestor's Leben. Bd. CMCLXXV. Nestor's Leben. Bd. CMCLXXVI. Nestor's Leben. Bd. CMCLXXVII. Nestor's Leben. Bd. CMCLXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CMCLXXIX. Nestor's Leben. Bd. CMCLXXX. Nestor's Leben. Bd. CMCLXXXI. Nestor's Leben. Bd. CMCLXXXII. Nestor's Leben. Bd. CMCLXXXIII. Nestor's Leben. Bd. CMCLXXXIV. Nestor's Leben. Bd. CMCLXXXV. Nestor's Leben. Bd. CMCLXXXVI. Nestor's Leben. Bd. CMCLXXXVII. Nestor's Leben. Bd. CMCLXXXVIII. Nestor's Leben. Bd. CMCLXXXIX. Nestor's Leben. Bd. CMCXC. Nestor's Leben. Bd. CMCXCI. Nestor's Leben. Bd. CMCXCII. Nestor's Leben. Bd. CMCXCIII.

одвојена у своме оцу које увиди у дужност сазвати одбор. Комесија је сервисъ сад и ја вас молим, чуге нека напомене.

(Секретар прочита. Мислим је да се сва по-моћу осим Николе Поповића).

Прима ли се ово напомене? (прима)

Школе чуто напомене комесије о опредељењу осе за Дунавску у шиу. (Секретар прочита).

Ово је било поводом пред седницу одбора су 19. Септембра прошле године и одлучено је да сваки од другог комисији нека ће прочитати отвор и дати мишљење. Комисија је сматрала, да се ове могла скупити ни да је решено да од 6 може 3 пуномоћни решавати Шта сад да се рада на до се скрши стварь (Са ове новине нета комисије да ово што пре скрши)

Грађевинско одељење подноси је предлогъ о накнадному одређивању удаље т. ј. опоса пруга са кафане код „Лабавске“ до „Колорца“ и предлаже да се одобри та рад. (Секретар чита). Прима ли ово? (Прима се)

Дунавско кнеи јакачи јакао ми писмом за бе 6. Дука прилагати овде велику трку на Панчиком полу, да пакући програм о томе мади да му се и ја страше општине умеке нама помоћ.

Ви мото, господо, шишта та кнеи јакачи утичу на одлучивање добрих трка стоко. Са тога је нимо, ирао потребно. Ми смо му ту и дали чишни само по нашем мишљу. Требало бе се и над одлукама према представнику мобо друштвено) јер потпомажући њега, ни тако неправо потпомажемо родитеље и стрице појединца у нас

Мора се примити ваша предлогом да је код нас врло потребан и неопходан потпиши заиси сијски не у опште него у партија за кога бе се ово пласало. Ми би ово сад пласатат имали да чинимо из партија са непредвиђене потребе, а то је, како сам вам објашњо, већ поднела и ми морамо да дао жалимо што не бе сва могли одлазити сви који желе јако бе и вашко би требало.

Са тога ако се у опште сложите да друштву дате новац, треба и до решите ли ваше ће се партије плаћати. Могло бе се, на пример решити: да се ко учитеља сваки партија будућег подноси издатак који буде одобрен

Др. Марко Јеко — С обзиром на стање опит, кисе, које нам је сигна познато, мислим да се због других много преких потреба, овај издатак не одобри

Анђра Одовић — О нама који ово дотичито питање, већу да говорим. Она је познато довољно. Наглашу само да ми морамо да дамо пиоћ јер је ангажована овде и наше чест и, јер смо и ранијих година давали. Ми треба, господо да водимо рачуна и о угледу наше општине и над је општина позајмљивати могли дати 1500 дин. коју јакаста, треба тим пре да ће општина бесгрешно. Ја сам за то да се да, и молимо — то да се реши. Ако хоснин да не треба плаћати износ 1000 динара.

Сољанов Аурорја — Ја мислим да би 1000 динара било много, али 400 лепа је.

Буд. Јовановић — Ушћам и сам потребу да се ја нам нама у партији за непредвиђене потребе нема више прелаза за ову цил, то, ако се може неко се реши да се да из учитеља розних буџетских партија.

Овај случај јако ме подсећа да резимирам учињени један предлог, који, и ако истина нема непосредно везе с овим, ипак врло тесне веже с њим. Мени се чини да бе требало да се нешто роди и више пита овом стоку створе ком, без наше кривице, од наших претходника. Ми не можемо целе године остати само нешто у раду и да стојимо пред надзиром, што их имамо да остворујемо, небезвезетни и ништа више. За то бих ја био мишљења да се стиче у дужност комисија која је састављала буџет, да прочуи стање одвојег буџета и да нам неке такве назива може бити. А ја не верујем да такви није предложио ни један члаов. Ако бих не би било питања лака, скупштина је ту, па се и према њо може ово скршати само нека нови шта се и због чега кола. Ми нећемо ни семени остати свако, јашемо сваког изнова.

Председник — Ево одређала у закону о ситнавама које говоре о свима зарадевим одговорима у општина и парочито и буџету и завршима у општи (чита).

Хаџи Димитријевић — Да ли може овде да помогне што Дунавска Савет па ли му се друга предлог?

Марко Шелекорић — При састављању буџета ми смо изјаве предлогом сво приходи на ово преко истина састављен буџет расходи лоди. Сад код се од буџета прихода одузало 28 од сто прирева, пастеје питалье, чиме за земљиште тај прихо? Сигнити збор да сиет одбори ово прихвати, дино би дошли, јер и ова би га одобрио не би се могло уз горе прикупити, других извора немамо и онда ми не остаје друго не сачекати нов буџет.

Радивоје Драгојловић — Ја мислим да о закупа тих установа нема шта да се говори јер су те приватне. И ми би рало учинили помоћ и ове године канеу ово и лепе учинили, када смо имали 50 - 60 000 динара кредита у партији за непредвиђене потребе. Али сад није лако. Доиаја је била после нас друга струја, друга врсто одбровања пора живо: нећемо каздиру, нећемо постпомагати приврће, нећемо осветлавати нећемо канте! и те су људи смовали поступну партију на 15000 динара! Таме су једни ако требало задовољити и ми сад немамо могућно сти да то поправимо. Ја дакле дошао ја о ово друштво и ово друга хуманитарна друштва, трба да се за ову годину партије а до године боље гледати

Председник — Ми морамо да жалимо што ово остављати у немогућности да помоћ учинимо како би сви желели према садаше ноју ово друштво има. Но поште потреба постоји а појављивање се и ноше то да ли ће сте ви прихватите у чланове предлог Дунавске Савету и да му претставимо целу отвор и немогућност да радимо на нашим радовима, ако ово овако остане. И ово Дунавски Савет реше по нашем предлогу: да се ово нашим ноју чинити на рачун буџетских уштеда, онда до их и изврбљено.

Ако би Савет донео овакву одлуку онда би ово мислио да пазимо да буде у нетима учтеда по одређеним буџетским партијама.

Милорад Мирковић — Требало би у крајњу ноју да буде ово Савету поможити и напредне приходе од старе вересије ако ово ову у буџету предвиђени.

Председник — Напредни приходи предвиђени су у буџету и нема се шта од њиховата Савету; једино, ако приходи то буду што неби, тоће бити бољо.

Никола Х. Поповић — У прошлој години био је буџет на непредвиђене трошкове 72000 динара и је мислим да би и то ово довољни могли за Савет те да нам одобри преко ноју будемо трошили, кад ну ее каже да је ова ово 15000 дин.

често говоре о неком његовом познанству и пријатељству с Турцима; примину нарекоше његово побратимство са *Али-Бегом*, оним истим „војводом из Смедерева“. По томе може се претпоставити, да се Вук добро познавао и живео заједно са Али-бегом, бан у Смедереву, имајући може бити чак и неку нижу власт од Али-бега над Србима у смедеревском санџаку. Суд тиму је требао мир у Србији, морао је своје поморење подлинне ма у чему задовољити, како би му биле одрешене руке за друга освајања српских земаља. А у томе је могао само тако успети, ако је поред Али-бега известио на управу смедеревског санџака, наравно са почитањем њиховим, и једнога потомка деспотске лозе, који је тада био у његовој пареници. Да је овако, следоче нам и други докази. Летописац српски вели: „*В лето 1485. преставн се Вукъ деспотъ, сынъ деспота Ѳомы*“.(1) Одакле би изашло, да је деспот Вук, деспотовић још од год. 1459. Енгел, говорећи о угарску предаска Вукова у Угарску, вели како се краљ Матија хладно почетком год. 1465. „Abes der Türkische Kaiser ihm durch den Despoten von Servien Friede ange

(1) Gutarik P. Ar.: Pomenik, стр. 92.

боten habe.“(1) Не би ли се ти ових реч могли изнести, ако не бим да је Вук имао у Турака деспотску власт, а оно бар, да је имао неко више знање у државној служби турској под Србима у Србији?

Прио зближење Вука Гргуревића са краљем угарским, јесте један врло важан историјски акт, који је имао судбоносних последица, не само по Србе у Угарској, који су у њоме човеку прио пут после свога преласка тамо утеделан, достојног потомка Бранковићеве лозе, већ и по саме ослобођење краља Матије на пољску и чешку круну, за које се надао да ће их моћи добити, захваљујући угледу Вуковом и његових храбрих Срба. Породица Бранковићева увек је имала симпатије краљеве јоп од онога сегединског сабора 1458. год., а такође и добаро својих у Угарској, прио пут сада, прио Вука Гргуревића, ступа у непрекидне са Матијом. Онога, који је од тога доба даље био на угарском двору место Бранковића, нестало је, на доста недостојан начин, једнога краља српског. Времена су се мењале прошла. И сада су пријатељи поново могли једни другоме ставити пријатељску руку. Вук Гргуревић је, без сумње, био такав човек, који је изазвао ову пуну поштању у поштању краљеву према Бранковићима; који је дао наслутити сва она јуначина, којима је доцније онеспособљено своје име и име својих земљака. Срби у Угарској без сумње су овог трепутка, угледни пред собом изнозаитну личност, на јим и потомка своје старе династије, биги најсрећнији и најраздовољнији. Ако им је и дала клоњуа снага и охоловала се пада на бољи времена, сада се изнова прену, појача пламенови још неће радости, још неће одушевљења за своју ствар. У Вуку Гргуревићу су сада они концентрисали све своје леле изданке; он им је сада био нихов идеал. Очекивати је било само, да ће га Матија приспасити одмах за доспета пад свима угарским Србима. Ала тога још није било. Краљ се бојао, као што смо напомезули, концентрисати сваку српску у једној тако важној личности, али ће га за то најзад наградити многи доцније, неизгоне приликс.

Дашни му *Сољанов* за обитавање, краљ Матија овог пута уздиже Вука само до ма степена угарског магната,(1) постављивши га још уз то на војводу шегових

(1) Allgem. Weltkunde, B. III, изгледа свеза 1. Stiemer, S. 345.

(1) Никодимић Ст.: Повести Бранковића, стр. 10.

Соломун Аврамић. — Ја мислим да је сво прекорачење буџета прошлијех година што је тровања партија она на непредвиђене трошкове и на издатке који нису смели да се чине ни ако. И пад ге то све одвеје што је неприлично предвиђено остале не 15000 дин. него више.

Председник. — Прекид на непредвиђене не треба само је 15000 дин. те се не би могло имати на расположењу новца ни за ма ко ствар из банке од онога што је ако не би било ништа.

По овом приликом имам да напоменем још нешто што чини повећање овога кредита неки ходник. Неки случајеви да је општина прикала чеке суме од приватних лица на надлежна власт или судом реше да им се врате. И зато не мимо кредита а новац остаје нашем.

За сам овако већ неколико таких случајева и нисам знао шта да радим и одакле да исплатим потрошачке.

Марко Вилимировић. — Били се могли нешто овом начином. Ми смо хтели и до прошле године одобравали у буџету расход за 100 нових страшара.

Кад смо боље прочули закон о општинама и увидели да је по том закону, изузетно на град Београд лунци дрвлов (Управа града Београда) старати се о безбедности грађана, ми смо нашим страшаре напросто били из буџета. Но кад дебели овако подло изузеше општину, они су не само подигли нове страшаре, већ су њихов број повећали на 150 (предсједник, повећано је на 180). Они су напикали тај број само да би имали више гласова при гласању.

Пресе томе предлажем да се обратимо Државном Савету за одобрење да расход за нове страшаре увећамо сходно са општине с тога да друга општина, или бар да се њихов број смањи на 50 или 100. Тим уштедом могли би подмирити све хитније нужне потребе до нове буџета.

Љ. Јовановић. — Ја мислим да треба е, пред седнице да настане то да Министар унутр. дела у овај буџет, који ће ових дана изћи пред Народну Скупштину, унесе кредит да држава дође нове страшаре, што по закону мора да уради. Онда бисмо одма ми имали нешто ће остале хиљаде динара. То треба да се уради, то је наше право, иначе ја не ћу плаћао ове дуже.

Председник. — Ово питање није расправљено. Ми, по закону општинском домено да нашо дужни да надлежно, коју там дрвлови власт наше да јемо, још нам натоварили грађе плаће тог за те нове страшаре. За нас би то било врло повољно и добро умешао над би могли да успемо да се ово питање реши у корист општине и то по закону. Чињенмо да се сачувано од трошкова који нису по закону општини, и зато на пр. полиционо трошење за зграде у општини стварно полицијска одељења у којима то је баш по закону основано. Буде ли успеха у овој ствари онда ће бити наше уштеде и онда бисмо могли бити срећни се у својим пословима — Молим вас сад да се стране о овим питањем: шта мислите с овом жалбом?

И. Х. Новковић. — Ове неприлике у које смо дошли утрошно ову суму на непредвиђене трошкове дошле су отуда што смо, *тако да буџет*, рекли смо ако бити довољно 15000 дин.

Председник. — Ако нисмо ни прошли буџет. Сагласићете се да тога ми смо стављали бити у ову ставку довољност и неколико хиљада дин.

И. Х. Новковић. — На овај треба то рећи, да нас је то довело у неприлику.

Председник. — Ја вас молим да решимо ово молбу.

Радомир Филиповић. — Нека се молбе Државном Савету на одобрење да новчано трошити на једне партије на другу. Треба да тражимо такво једно решење да можемо да се једанпут слободно, а онда без тога одобрења не можемо да радимо.

Председник. — Молим прво да решити ову молбу, да онда онај мој предлог. Ви мој предлог усвајате? (Усвајамо) Е, шта ћемо с молбом? Хоћете ли онако да се одложи дотлеж? нашто добро није био у стању да се сад на траг одлоге молбе, али ће накнадно учинити своје док расправи питања свог буџета. (Одобрамо).

Љ. Јовановић. — Ми можемо рећи да ако из својих средстава учине што више, у моје да ћемо их после дати своју помоћ.

А. Одовић. — Молим да се у одговору употребе речи: прошла управа утрошила је, иначе не питаћеђем никако.

Председник. — Ми ћемо отворено да им ка жемо, — За погрешку својину остављи сте таксаторе. Ћемо се моле дати на партије на које се изплаћују закони. Ов се обратио мени с овом писмом (чита писмо).

Ђорђе Димитријевић. — Ја не знам како се водило реч у прошлој седници, али видим да је расположење било прилично неповољно за за питања. Кад ми надлежно дрвлови чиновнике и то чланове главне контроле та претседа општинских рачуна, онда је и онај човек заслужио кад је пао 4 године радио и кад обећано да ће и даље бити сапесан. Било би срамно да се одбацује. А ако ли хоћете вабе да нам ради, онда би то морао и све општине.

М. Урошевић. — Како се ја ради и редитика.

Председник. — Ми добијамо на пенату ро пенте, па да би контролисали контиране, ко их њему опшаено. Он их прегледа па ако нађе да је по прилично ову, он му брише, а ако не нађе он одобрава.

Марко Лазо. — Из извештаја, који нам про читан види се, да је молилац радио с подом и нижом ја да би и даље још с њима радио молилац сем да се тиграда или не са. 240 ако са 150 дин.

Радомир Филиповић. — Ово није мелост него заслуга, ово није нашим ја рад нађе.

Председник. — Одобравате ли да се исплати по молби 240 динара? (не одобравају него ко нине.) (кус се ставите на гласање. Жагор) Дакле у општо решавате да треба да се ја тража (Чује се: из које партије?) Из партије из које се каже на лесове. Молим да ставимо на гласање.

А. Одовић. — Ја предлажем да му се не да пита (жагор) Предлажем да се наше и не ваљу решени таксатор.

Р. Филиповић. — Ми не ваљано њему да нам штеди него ка то што нам прегледа све рачуне

М. Вилимировић. — Кад таксатора звуј да постоји таксатор они се тога боје па добро наше да не трпи у таксатору. Те је за њих бољи, која ми да за се општина штеди.

Председник. — Молим сведите разговор о овој ствари

земљака у Срему. Као такав Вук је од сада морао сњуда ићи уз краља, где је год онај водио ратове.

Заједно са Вуком прешле су из Србије, по свој прилици, из Кучева и Браничева и неке угледне личности српске.[1] Нарочито се спомињу војвода *Дмитар Јакшић* и кнез *Лазар Бранковић*. Они су били средњаци које Бранковићеве, па и Вука. Лазар је, по хроници Бранковићеној, и сведоџбом Рајићевој жупља потомак лозе Бранковићеве, откуда му је и презиме дато, ма да Енгел, по речима Бановинјевим, тврди, да је то сретство донело по тадашњи (wertschwigeet wag). Дмитар Јакшић ено је зет деспота Лазара, узев за жену његову кер *Јерину*, те по томе и зет Вука Гргуревића. Ове две знатне породице властеоске прешле су, без сумње, собом и неколи број својих земљака. С тога се ова особа може сматрати као знатнија, којој је „на челу стајао, вели Сазајић.[2] Вук Бранковић, унук Ђ. Смедеревца.[3] Ови нови насељеници заузели су места највише у Срему, а неки су прешли у Банат и Јенопоље.

Предвођени оних тријех војвода српских у Угарску, у повећање угарских Срба дошла се једна знатнија осмоки. Све до сада, тамнишни Срби, истина појединци раздељени под разним, можда више мађарским, него српским појединим старешинама, нису осећала међусобом тесно сродноћевности и повезаности. Али сада, чудновато, Срби се одмах деле у три са свим засебна политичка табора. Историји бележе, да је краљ Матија дао, свој тријеци војвода, племенске титуле, и поставио их за војводе њихових земаља у Угарској: *Вука Гргурева Бранковића у земљи Срему, са средиштем у Сентандреји, Дмитра Јакшића у Срему, а Лазара Бранковића у Банату и Јенопољу*, где је 1478. год. постао и баном темишварским. Сви су они, у подарених земаља од краља Матије, владали са свим независно један од другога, стојећи једино под непосредном власћу краља Матије. Нама се чини, да је ова децентрализација угарских Срба била од прво државних судбоносних последица по даљи политички развитак српски.

У овоме видимо једну тајну намеру Матијину, којом хоће да парализне снагу српску. Он се радовао што нећем броју српских неселеника у своју краљевину, али се њихове централизације, нашо, — За погрешку својину остављи сте таксаторе. Ћемо се моле дати на партије на које се исплаћују закони. Он се обратио мени с овом писмом (чита писмо).

Ђорђе Димитријевић. — Ја не знам како се водило реч у прошлој седници, али видим да је расположење било прилично неповољно за за питања. Кад ми надлежно дрвлови чиновнике и то чланове главне контроле та претседа општинских рачуна, онда је и онај човек заслужио кад је пао 4 године радио и кад обећано да ће и даље бити сапесан. Било би срамно да се одбацује. А ако ли хоћете вабе да нам ради, онда би то морао и све општине.

М. Урошевић. — Како се ја ради и редитика.

Председник. — Ми добијамо на пенату ро пенте, па да би контролисали контиране, ко их њему опшаено. Он их прегледа па ако нађе да је по прилично ову, он му брише, а ако не нађе он одобрава.

Марко Лазо. — Из извештаја, који нам про читан види се, да је молилац радио с подом и нижом ја да би и даље још с њима радио молилац сем да се тиграда или не са. 240 ако са 150 дин.

Радомир Филиповић. — Ово није мелост него заслуга, ово није нашим ја рад нађе.

Председник. — Одобравате ли да се исплати по молби 240 динара? (не одобравају него ко нине.) (кус се ставите на гласање. Жагор) Дакле у општо решавате да треба да се ја тража (Чује се: из које партије?) Из партије из које се каже на лесове. Молим да ставимо на гласање.

А. Одовић. — Ја предлажем да му се не да пита (жагор) Предлажем да се наше и не ваљу решени таксатор.

Р. Филиповић. — Ми не ваљано њему да нам штеди него ка то што нам прегледа све рачуне

М. Вилимировић. — Кад таксатора звуј да постоји таксатор они се тога боје па добро наше да не трпи у таксатору. Те је за њих бољи, која ми да за се општина штеди.

Председник. — Молим сведите разговор о овој ствари

---

[1] Engel v. H. J. Allgem. Weltstaerie. B. III. страна 6. 6. Sorbin. стр. 483—445. — Palacky F. Историја Срба. кн. III. стр. 370—371. — Стојановић А. Чарде. стр. стр. 9—10.

[2] Сазајић стр. 14. др. кн. XXVIII. стр. 44.

[3] Сазајић стр. 14. др. кн. XXVIII. стр. 44.

пиљске јаке концентрације, јако бојао. Са гледишта угарске политике, он је јасно видио разлога, али са нашега гледишта он је прио погрешно темељ снажној могућној јачој организацији нашега народа у угарској краљевини. Кала би преселени Срби у Угарској сила би била концентрисани у једну целину и имали је довољно засебности поглавара, коме би се сва покоравали, они би тада били јачи и снажнији, и били би моћни одупрети се сваком намери краљеној, да их употреби за своју личну службу и корист, а не на борбу против Турака. А Матија то није смео да допусти, с тога, што су ју храбре српске милиције у то доба биле неопходне. А њима затегне уже својим силним мађарима, а у исто време, да помоћу њих остварн данашње своје непријатеље на чешка престо. И заиста краљ је сјајно постигао своју задњу намеру; јер кроз све ратове његове ово круне чешке, и касније са пољском Казимиром, као и око свлађивања унутарњих буна мађарских, ни видимо, да главну масу војске Матијине чине Срби, под командиром својим војводама. Чувена и целој Европи страшна *Црна чета* (legio nigra, lekeio serog) Матијина састављена је била на све самих српских конјаника, под кне-

А. Одавић. — Да ли је који посланик од тужен што је ноћивао да на закуп пољане неке напиша?

Ђ. Димитријевић. — То су случајне ње трешке.

А. Одавић. — Шта потреше?

Председник. — Стављам на гласање ову ствар (вастиру гласове).

(После гласања).

Гласала је већина од 260 дошара.

Састанак дошао 3. Јуна 1889 г.

Председник. — Пошто нам довољан број одборника отвара седницу. Молим вас да чујете записник последњег састанка. (Секретар прочита). Има ли шта да примети на овај записник?

Соломон Аврејев. — Тако у решењу за програм рачуна општинских стоји да је решено да суд учини даље што треба. Ја мислим да је одбор донео решење да се то да адвокату да не тужи све које су учинили вољни.

Председник. — Прочитаће још једанпут тај део записника.

Секретар. — Прочита.

Милутин Марковић. — Решено је да адво кат предузме што је потребно те да би се ов ој почели потребне мере против крвника.

Председник — Нико ли још не шта да примети. (Нема)

Марко Лечо — Молим да се прочита још једанпут онај део и напредном трошковима.

Секретар — Прочита.

Др. Лечо. — Мени се чини да није тако решено

Председник. — Ја сам вам рекао да је утрошено све што је на ове трошкове одређено, и да ће непрестано порављају нове потребе. Ово је питање доцније одлучити изгледа „Бела Лађа“ и ја сам рекао да нема другог начина него да гледамо да штедимо на другим партијама и утеди да прикупимо на партију непредвиђених трошкова и да то да се тражи потребно одобрење

Милош Бошковић. — То је најбоље решење, другог пута нема ни да се изнуђујемо ни тог стања у које смо запали.

Председник. — Још нешто што бих могао да вам кажем у вези с овим је то, што сам данас дошао Јоп у јануару месецу поднесена је сваким одлука за поправљање пајпаје на непредвиђене трошкове, само ниту решили да то треба да одобри Државни Савет. За какво да је овако решено, а ово сам рекао да обратим пажњу је путем доњих ова одлука. — Немате ништа више на напомене да примећите? (Немају). Усвајате ли напомене? (Усвајамо).

Милош Бошковић. — Хтео сам да окренем пажњу господина председника на комисију која надгледа владавање у београдском ушћима. Ушћа од Грдна Хотеља спрам ће и завршене се земљом, нигде ни једних поља Тог нема нигде у свету. Питао сам ни то има у ре кама, и рекоше ми опитница. Ја то не могу да разумем. Кад окружавају у пољу, не треба онда пошта да радимо. Тамо се земљом надгрнуло и овамо нарађујем грађанима да сваки дан чисте ушће. Тако то и у Леминој ушћа рађи. Тамо има 10 до 20 кола земље. Питах, шта ће то, и рекоше ми: надгрнувамо ушћу.

Нов Т. Кошутов Сковић. — Ја то је одлично грађевинско одељак.

М. Бошковић. — Ја не знам ко је, али предлажем је гласа на лица надгледа.

Председник. — Добро, ја ћу узети ово за знањем што је, и да наредим што да се реди.

А. Одавић. — Господо. Можда ви је познато да је, кад се позвала скрпила да нас изкони одавде, било и општинских чиновника, који су нас општински чиновници питивали не поверење општини, и за само за су отпуштени, него су и сами нашли питање Један такав чиновник кући је потпис и у каквом кад „Да рашће“ Ја се случајно десио био секретар Сва ликовић. Он разумеће ову ствар председнику и председник отпусти чиновнике, који је био ко нарадни чиновник општине. Ја сам потпао потпис неповерење је без разумео, рекао бих лица му је донашао службе, али он је нашао и даље и сушао потпис. То значи да такав човек нема вере у нама и донас тог човека прима председ ник попове матрат у службу. Ако председник ће водио рачуна о својој части, требао је о томе, ту је моја част у питању. С тога тражам да се тај чиновник одмах отпусти из службе, а ако он и даље остане онда ја нећу да останем овде. Тај чиновник је г. Бешлић шеф статистичког одељења.

Председник. — Ја ћу да вам на ово питање одговорим и да вам објасним како ово ствар стоји. Ја сам хтео да за шеф статистичког одељења неког Димитрија Николића. Николаша нуда обилазио сам статистичко одељење и видео сам да тако иакод не долази тај Николић. Тражио сам да подноси писмена и видео сам да он сматра да то није нужно да чини. С тога сам га отпустио. На место њега узео сам Бешлића и нео је он поднео исповедницу за то — што вољали да је способан чинак за овај рад, и он је мени лично и изнашао ме се за то, што је морао да потпише неповерљиву. Ја сам му рекао што је било боље, да трашим рад. Да г. Одавић и и остали не мисле да сам то учинио рад својих личних осећаја за одржавање и од да је то потребна биш кога у београдској општини трашим способне радинке. Што се тиче осећаја мојих тиче ја сам њему показао како сам осећао. То ми и г. Одавић. Што ме је питинали да ли уз нам то је осигурана у способним лицима за то доцније У осталом могу да вам до је ће сам то задовољно томе што нисмо могли добити одобрење од онога који је Бешлићу и ре ао да ради и по томе то место сваке уражавени докле год се нађено способно лице. (А. Одавић: Радо добро, а ово колеи да пређемо на дневни ред.

Секретар чита молбу Сербенка Дабића хлебара, који тражи умерење, да је усвоје регула ције кровни житног пијаце општинско и да му је пуштати прекорачени зидам на улице комаде.

Председник — Ово је прва молба ошаве врсте, која долази на мишљење пред одбор општине београдске. Ошаке ствари до сад је сигурно општински суд; али напоредам расписом министра народне привреде трошк ће, да општ ушћова и ошке не дају сами поднети ни суд, него в одбор општински. Оваким молби бако од сад више. Молиша Сербенка има нуж ним новчат на улаз Крушке и Београдске улице Тако је за три метра стакљене улица и њему је пиће доцније у пред на и општини имала и рад поновљен је. То знамо и ја и и ви сви.

Што се ове тиче назади с бошета, то ни

зом Павлом Бранковићем, који се у свима ратовима толико одликовао својим јуначством, да се ни мађарски историци не устручавају причати о њиову чистане бајке, рађо приказујући његови порекло својој народности, проистицући ово „кнез“ у „Кнезе“, а одатле и у Павле „Кнежевић“.[1])

Поште краљ не прими султанове по нуде о миру, наследило је, да ће се још исте 1465. год. отворити рат с Турцима, исто на границама ужске Угарске. Мухамед II. је цикнуо тада гневан на Матију: „волим умрети, него ли дуже здр дати Јајце и Београд у хришћанским рукама“.[2]) На што ће су се са свију страна кретале турске војске према Угарској, а дошло се, да ће тада на пољу поља сам султан. Краљ Матија овако јаква тада Млечићима, позивајући их у помоћ: „Пошло је вех, (султан) напред неке своје четовође с најмоћ, да зоне пределе мађарске, што даље могу опусте, и у повратку Београд опседну; они су већ пре исколико дана у Србији ако Смедерева стаили се; нама ће до ког дана сам султан и већи најстарији син са осталом војском и целом масом своје силе следовати: он сада намерава покорити Београд и целу Србију. Видя се, да се још не држи да је пропала цела Србија док је Београд у хришћанским рукама), а за тим тврдњу Јајце и Босну; јер он вели, да му се не мили живети, ако за кратко време оне две тврдиње не освоји, од којих ће му прва бити врата у Мађарску, Чешку и Пољску, а друга у Далмацију, Истрију, Италију и Немачку.“[3]) Али овог пута султанова војска није се кренула преко Србије, ше би било привлачније, него је пробила са сим на другу страну. Може бити, да је и сам султан знао, какви га непробојни бедеми чекају на обалина Саве и Дунава, од српских војника под Вуком, кнезом Павлом и Јакшићем, кад је пошао војску на Херцеговину, која је тада, услед неслоге Херцегових синова, слабо била заштићена. И краљ се спремао на отпор. Појачавши поседе у Београду и Јајцу, сам се с војском пред октобра месеца на Дрину, да заустави Турке, ако би хтели упасти у Хрватску. Ну, дошавши до Загреба, није се смео упуштати у бој, што се морао брзо натраг пратити, да угушује веке хуситске покрете у Угарској,[4]) обезбеђујући пани, да не вдуће године сам потражити Турке на Херцеговину (den Sultan am Hellespont selbst aufsuchen). Султанова војска лако је могла побрати лаворике у Херцеговини, што њено на свом месту опширније спо менусмо.

(наставиће се)

(1) Шафарик Т. Рогј. literat. нас. I. стр. 705. — Ово дошао И. Кукуљевићу у своју „генеалогијску збирку“. (Allgem. Wolfskiterie, II. III. стр. 429).

(2) Спомен срп. ук. др. кн. V. стр. 100—101.

(3) Kuqulevi, II. Ji. Allgem. Wolfskiterie, I. III. прем. Gesch. т. Serbien, S. 429.

ције поклоне и то би требало нарочито напоменути. Сад, ако се сложите, да му дамо тражено уверење, онда да му се да.

Коста Б. Марјановић — Да бих ја знао, да си од Српског трона, да ли ових година интабулационог дуга на кућу и да ли су га пратили говорили за пошљу, па да му дамо ово уверење; иначе може бити да је ту баш чиста, коме препорачати зајам није потребно.

Милан Трнавац — Ја знам да је Српском двору преко две каладе дуната.

Радивоје Дрезгановић — Он вели да је ишао по банама и да ће односно бенеси требало да му се да уверење, али ја мислим да то није сигуран одбора него зеларе. Кад би се удружили у то, ајде би много имали да радимо, и ја сам вишљења, да се овако уверење не да.

Филип Вагнановић — Ја сам знао, да би Српско Српском прошао, да је више полупро и да није потрошио. Да је, дакле, онтеће, то сам знао, и да му је потребна помоћ, и то је једно. Ја сам за то, да му се учини.

Мита Бакановић — Факт је, који се не може поништи да је имање Српскиног поседнога у питање и да је он баш најзнатан трошковима, које је тешко надокнадити. На основу постојећег расписа сам се обратио одбору и молио га, да му да уверење, те да може лако прекорачи зајам. И што се чини с тиме? Ништа. Оклеви се, да се да уверење за прекорачење зајам једном трговцу, који је дошао одмах радовима у питању бесједништву. Нека имаће тако који год хоће, ја ће се укинути, да је поклапања лука мономена и да је опћенито могло имање. С тога сам ја за то, да му се да уверење.

Младен Марјановић — Ја му молбу дошо на дневни. На тражење, да се утврди, да је он био болестан и на трговачке потраге, да је у овоме претрпио штету усљед регулације. Уверено о болованју дају лекари, и ми ту не можемо ништа радити, а поникли по свој другој страни. Али, да ли могли дати уверење односно тога, да ли је у истим питањем прилично регулације, ја држим да нема довољно, да ни то од прилике кажемо. Ова уверења не траже се, да се од прилике нама једне стране, него се може детаљно навести: услед каквих је радова, у чему и колико је волишао питањем. Тек уз ова тога ми би имао право, да траже преко родни зајам. Но како може бити некога, који је богат, то му није зајам потребан и ако је ошћећен, то је добро као Коста Марјановић, да волишао треба да подиже дивиде, да има терета на њима, и да би њиову штету претходно, што би му се имање продало и т. д. ако не би добио прекорачи зајам. У осталом може бити, да је он регулацијом добио знатно него што је опћећен, па и с тога је потребно, да се претходно новостано, па да донесемо одлуку.

Мита Јовановић — Неколицина одборника говорило о овом питању, које, до је молбу општина вишла посреду регулације, да та је упрошћена и т. д. Ја држим, да ће се стања сложити са мном, да неговог имање није регулацијом опћећено, него је побољшањем сиобраћаја и у ушли услед шивелације и калдрмисања имало добро већу цену, јер је постало прилазивање сваборнију. Имаће ово бар с крупне улице осетљиво је, — ако није још и са бочне улице, у које је само шивелисано. Оно је добило већу цену, и ја се могу да се сложим с тим, да је оно заступало у вредности. Оно је истина, да је услед регулације нешто утрошио, али му је за то знању спочиња зона. Сад, да ли је он тај новац узео од главног земљиш. или је имао Готовог, или је узео од другог приватела с дестинацијом интереса, да то не знам. И сложио бих се с Младеном Марјановић и Марјановићем, да му се да прекорачи зајам, ако подноси уверење, да је имање прошлошно, и да ће да се прода; ако не добије прекорачи зајам. Ако то не стиже неки имаоци смисла тврдити да је он у опћећеној, јер општински одбор дужан је да прегледа у свако доба, сад је општинот због продаје имања и зна да ово могао отићи у банкоће.

Никола Вукановић — Господо, познато ми је, да је чиоак општини шивелацијом. И ако поени противан да му се даду уверење, ја нема мисли, да по тим губите на вади да су тако уверени онако дашто, доћеш у могућим на лакај упиар општини и шивелиде имаоци да ради свој рачуне и да шкоди на имаовност одбора. С тога, дакле, треба добро да отворимо очи, кад нашијемо ово уверење. И ја се слажем с мишљењем Косте Марјановића, да не подноси интабулационо уверење с овоји дугоима. То треба имати према њему, а и будуће ово слично свима.

Председник — Прешли ли шо имаоци.

(Прима се).

Секретар чита молбу Зоје Јовановића Јовановића земаља општине, за једногласно изјашњење (о одобрава се).

Молбу Косте Ранића, да се разреши од дужности члана пријемног одбора или претседника при непотпуном броју одборника се).

Председник — Изјаште чути писмено питање.

Пословођа Ранко Мутавџић прочита ово протокол грађани питања (одбор их одбори).

Председник — Имам само да вам напомене да су ова питања већ за 4000 динара нешто предвиђена. Молим вас сада да чујете из питања ова, који сам ја и два питања, и који је одмах сваки општинском одбору на расправу. То је наиме: о шивелисање (уја се: да то завршите парочиту седницу).

Председник — По предмети предмета, који има да се расправи треба доста времена седница у кој ће се најважније претрести. И ја ћу је закључи. Г. Управник грађевинског одељења предаће да се прави у рад неки Мили Обрадовић, шивелер, геолет, који ће нам да се бави поглавито премеравања, из којих ово сва стања. Управник предлаже, да га примимо за шестомесечну пробу, па ће се онда, наше је у раду. А сведоше ми добре. У ово нам предлаже се 700 динара (одобрава се)

Слатавши је закључен.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дивинарство:

а) За чишћење димњака (шивелиде) без разлике на спратове	0·20 д.
б) За чешљање шпорерд	0·20 д.
в) За чишћ „	0·40 д.
г) За велики чишћ шпорерд у гостионици	0·50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата	0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњака	0·10 д.
е) За чишћење чумиоја од 2 и по метра уједно са пећима	0·15 д.
ж) За чишћење чумиоја од 2 и по метра уједно са пећи пећи	0·20 д.
з) За пазење димњака (шивелиде) без разлике на спратове	0·75 д.

II. Пречишћење пошиџара и шупљина:

а) Од зубног метра	10— д.
б) Од шпеја	0·50 д.

III. Пространице:

в) Марта за пашење за годишњу дана	3— д.
б) Обновљење шупљавог пространице	1— д.

IV. Гробарина:

а) Гроб за деду	7— д.
б) Гроб за одрасле	12— д.
в) Мала гробница	555·52 д.
г) Велика гробница III. разр.	998·59 д.
д) Велика гробница II. разр.	1109·32 д.
е) Велика гробница I. разр.	1664·07 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња	12·00 д.
б) Мртвачка кола са шивелисма са два коња	24·00 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња	36·00 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња	72·00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ТЕРЕТА

За квартове: Скопољски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом	0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазин	0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кланице са кухињом, од гостионице са кухињом без шпаје	1·50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом	0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазин	0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кланице са кухињом, од гостионице са кухињом без шпаје	1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892. године АБр. 9449.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампа Радикална штампарија — Уредник Урош Кумануди

БРОЈ 33. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЈОЈ НА СРБИЈИ:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 „
за страни земаљ за годину . . . . . 9 „

НЕДЕЉА 15. АВГУСТА 1893.

ПЛАЋА СЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД РЕДА
ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ НА ОПШТИНСКИ СУД А СВЕ ПОРЕКЛАМАЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

Нефранкована писма не примају се.

ПРАВИЛА

ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ.

Стварајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода законом и од надлежних власти одобрених, суд општине варошн Београда на основу решења Државног Савета, од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3498. члана 40. зак. о општинама и решења избора општинског од 1. Августа 1893 Абр. 4344. в у свези са народном Скупше нар. Београда од 10. Новембра 1892 год. Бр. 19.975, — прописује ова

ПРАВИЛА

ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Чл. 1.

Свако лице које удружење, које жели држати у општини београдској какву год било забаву, дужно је пријавити се Управи варошн Београда и од ње добити допуст за ову. У овом допусту назначиће се, да се је мислила обавезо, да ће се према овим правилима владати и њима прописану таксу уредно општини плаћати.

Чл 2.

Са добивеним допустом, дотично лице или удружење има престати општинскоме суду, где ће свако назначити какву врсту забаве ће да даје и који и колико лица ће у томе учествовати.

Чл. 3.

Ни једна забава не може се у Београду држати а да се пато општинском суду не плати пропиена такса, која се установљава у корист општинске сиротиње и народног позоришта.

Ову таксу плаћаће оно лице или удружење, које је за данашње забаве изискало и добило допуст од управе варошн Београда.

Чл. 4.

Такса за јавне забаве ова је:

А.

1. За јавне балове, од стране каквог удружења у корист своје касе,

а, у локалу првога реда . . . 20 динара
б, „ „ другога „ . . . 15 „
в, „ „ трећега „ . . . 10 „

2. Кад балове дају сва општинска локала у своју корист,

а, у локалу прве реда . . . 25 „
б, „ „ другог „ . . . 20 „
в, „ „ трећег „ . . . 15 „

3. За давање концерта или сеза са играњем или без играње, кад их даје какво удружење у корист своје касе,

а, у локалу првог реда . . . 15 „
б, „ „ другог „ . . . 10 „
в, „ „ трећег „ . . . 5 „

4. Кад ове концерте или сеза дође сам општински локал у корист своју,

а, у локалу прог реда . . . 20 „
б, „ „ другог „ . . . 15 „
в, „ „ трећег „ . . . 10 „

Такса означена под бројем 1 и 3. изналажање се и онда, кад се једна од ових забава даје у локалима грађанске касине и т. п, као и онда, кад се даје у корист каквог лица, удружења или установе, сем добротворних циљ.

Но, над другима грађанске касине и осећарског дово сама дају у својим локалима, неће се плаћа таква изналажати.

Суд општине може за сваки појединн случај, да ли је циљ добротворна и према тој својој оцени довољне решење о ослобођавању или неослобођавању.

Б.

1. Свирање оркестра или музике састављеног од музичких чланова, који су грађани општине београдске и који се стално тиме занимају, плаћаће сваки члан тога оркестра или музике месечно,

а, у локалу прог реда . . . 3 динара
б, „ „ другог „ . . . 2 „
в, „ „ трећег „ . . . 1 „

Такса ће се ова изналажати за цео месец па макар и не свирали целог месеца.

2. Тамбураши ако су грађани општине београдске и ако се стално тиме занимају, плаћаће исту таксу као и чланови оркестра и музике.

3. Свирачи означени под 1 и 2, ако нису београдски грађани ко код и над дозу у Србије у Београд за краће време плаћаће за свако исто кад свирају

а, у локалу прог реда . . . 3 „
б, „ „ другог „ . . . 2 „
в, „ „ трећег „ . . . 1 „

4. Кад овакви свирачи из других земаље дођу плаћаће за сваког члана и за свако свирање

а, у локалу прог реда . . . 3 „
б, „ „ другог „ . . . 2 „
в, „ „ трећег „ . . . 1 „

5. Свирачи под бр. 4 нал плаћају таксе, колико би иначе плаћали.

6. Свирачи на клавиру или другом каквом инструменту, сем виолине, над свирају у проститутским радњама плаћаће месечно . . . 15 „

7. Свирачи „цигани“ београдски грађани и грађанки, неће моћи стално локала за свирање без обзира на то, да ли су стална друштва или не, плаћаће сваки свирач за себе месечно . . . 0·50 „

8. Ако имају сталну дружину и стална локал, равнаће се оркестру означеном под 1.

9. Свирачи, као што су под бр. 7, кад из Србије дођу у Београд, плаћаће сваки за себе и за свако исто кад свирају . . . . . 0·50 „

10. Свирачи, као што су они под бр. 8, кад из Србије дођу у Београд, плаћаће као и они свирачи означени под бр. 3.

11. Свирачи, као што су под бр. 7 и 8 који дођу из других земаље, плаћаће два пут означено, односно они под 9 и 10.

12. Вежбачи и други свирачи, који су грађани београдски плаћаће сваки за себе месечно . . . . . 1 динар

13. Свирачи, као што су они под бр. 12, ако нису грађани београдски, не могу у општини београдској свирати.

14. За свирање оркестра или музике без разлике у коме има чланова женских, без обзира на број женских и без обзира на локал, плаћаће сваки члан за себе за исто кад свира . . . . . 2 „

В.

1. Певаче певача, певачица и госпођица, који стално живе у Београду и неће су грађани грађани без обзира на локал сваки за себе од месеца плаћаће . . . . . 1 „

2. Пекари, механџије и кондитори, кад су са страже и на страном језику питају и престављају, кад је сама особа за себе и кад не образују целину, плаћаће од вечера по . . 5 „

3. Друштво од више чланова музичке и женске музике, пекарски и кондиторски сад образују једну целину и ниједу сама престављена плаћаће за свако вече без обзира на лица

а, друштво до 5 чланова . . 3 „
б, „ „ 10 „ . . 6 „
в, „ преко 10 „ . . 12 „

4. Ако друштво под бројем три напаљује улице, плаћаће дупли такту означену под бр. 3.

5. Ако друштво под 3. и после 12 сахати по доласку управе пароми Београда ради, без обзира, да ли напаљује улице или не, плаћаће трипути овозначено износ је означене под бр. 3.

6. Ако која од особа под бр. 1. буде у друштву означеном под број 3 и 4. биће се бредити у друштво и плаћаће такту, која је за њих прописана. Ако неваће буде плаћено платиром или другом каквом маркицом, која ниже интересима парбочтом такође, онда ће се сварач или спирачке рачунати као нехаћ или невалица.

Г

1. Разне асистачке престаће кинематичке, дворедске зарабатске и т. д. кад их изводи једна особа плаћаће од вечера . . . . 2 динара

2. Кад их изводе више особа од особе и вечера . . . . . 1·50 „

3. Разне престаће мађионичке, хипнотичке, и т. д. кад их српски грађани изводе, од вечера . . . 2·— „

4. Кад их изводи једна страна, од вечера . . . . . 5·— „

5. А кад их изводе више њих, од особе и вечера по . . . . 3·— „

6. Ако се напаљује улица онда

двапут оцолако, онолико је означено под бр. 1, 2, 3, 4, и 5.

У свима овим прилазима, музика не плаћа никакве такое.

Д

Ако се у једном локалу пије, пред вечитима и забава показују, од којих је сваки за се таксом категорисана, плаћаће сваки своју такту.

Е.

1. За пивовину, лемонаду" и ону у којој се напитке продукују дневно од . . . . . 5—10 дин.

2. За кулоаре и напитковне за 24 сах. од . . . . . 5—15 „

3. За кафане за 24 сах. . . 25—25 „

Ако су она забавишта смештена на државном земљишту плаће да плаће и закупу за исто према погодби са државом.

Суд ће овештински увек определити решењем такту под бројевима 1, 2 и 3.

4. Позоришне дружине, које искључиво престаће позоришне дају на страном језику, од преставе . 50 динара

Члан 6.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене, решаваће општински суд засебно.

Члан 6.

Сем онога напаљивање се још дозволеног од сто од горе означене такое у корист сиромах, сир. народ потпомогне.

Члан 7.

Сваки спирач, спирачице, певач, певачица и кондитор, који пре почетка престављања искупити погодбе члана 1.

Исто је тако престаније дружине дужна сваку промену у својој друшини односно броју њеног општинском суду пријавити.

Члан 8.

Кафеџије и гостионичари по њиу бити представљаоци оних дружина."

Члан 9.

Ако која од смештеника нас злоупаша локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу јавне јаве даје представе и друге т. под. а не уверя се, да је достојно јаве пред допусти добијене од управе варошн Београда и општини такву плаћаће, биће ов одговорни општини за неплаћену такву а пред тога и казнен по г. 326 крив. закона.

Члан 10.

Лица, која у Београд нову, да раније престаје забу, па се не буду плаћали тачно по оним правилима, биће плаћени пред њу са 10-50 динара, а другим пут ће не се забрањити даља радња у Београду.

Члан 11.

Сваки је сместеник локала дужни ова правила на видном месту у локалу држати.

ОБЈАВА

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 6 Августа ове год. ПБр. 39 позивају се резервисти и обвезници редовне војске доле означених једница на вежбу и то:

1. Пароплавска чета, да дође 20 Августа тек. год. ујутро на копак на збориште — Кратујевац, где ће се вежбати од 20. Августа па закључно до 10. Септембра ове год. у фебрици и лабораторије. Обвезници ове једнице нису дође 20 овог месеца у 4. часа у јутро на железничку где ће путовати са терешким возом бр. 41.

2. Копаоничка бригада и то: II и III. затвени коњички пук са штабовима и својим пољским поворои и товарним коњима, да дође 12. Септембра тек. год. увече на копак на збориште — Ћуприја, где ће се вежбати од 12. Септембра па закључно до 4. Октобра ове год.

3. Брдски артиљеријски пук, са својом пољском поворои и товарним коњима, да дође 18. Септембра тек. год. увече на копак на збориште — Крушевац, где ће

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕКОВИМА

СА НАРОДНИМ СВЕОБЛАЊА У ТУРНИКУ

од 1459.—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написали

Ђ. Агатоновић и Ј. М. Спасић.

(Академијско Сомет Вел. Школе београдског преко академијског београдског сената, београдског).

Мотто:

— „Нора нам престати бити увијек оружни увек и свакијех оружја сједити" (Песма је да престаније оружања туђим земљи, и казнити се туђом казнои).

Београдска.

(наставак)

Напазимо у историји угарскога народа на једну жалосну епоху, с којом је живот српског народа врло тесно свопчан. У часу када двије азијске хорде

мушевитом браном пресеку с једног краја Србетина на други, захватајући и земље хабсбуршке и угарске круне, остављајући за собом трагове ужасне пустоши — мађарска и српска војска куша се већ краљевску заставу; па у место да се крене оштро ове потпуно српско робље напије за помоћ, она иде на другу страну, да угушује слободне мисли, које су неизбежне развитка и напретка човечанства, да угушује национално осећаје храброг чешког народа, једино из егоистичних прохтева краљевих. Неверна судбина српског народа, хтела је и овде сам свој грех да изађе над несрећним сновима српским, да и овог пута несташлице пролевиду своју крв, све за туђе користи, и туђе интересе. Краљ Матија воси зато пролистио српског народа. Места да тада или никада, када му бесни Анадолац већ кућиу беше бордом на прагима његове краљевине, напрегне све своје сиде, да одбија нисрљивога противника од својих граница, и да обезучне прохтати предлог француског краља за општи савез свих хришћанских владалаца против Турака,(1) Матија окреће своје оружје против онога човека, који би својим ју-

(1) Louis Leger. Histoire de l'Autriche-Hongrie, p. 230—231.

нашћом и већ стеченим гласом могао бити душа овом савезу — против једнога краља *Недобога*, да „Какви би тријумф тек славило Хришћанство, да се овај савез састави и остварио — узвикује болно један мађарски историк. — Али ко смемо пренебрећи крвнити краља Матију Корвина, што је знаменито хрватске земље — ми додајемо: и српске интересе — да себи нађе нову славу и нову краљевство на северу, када је папа Павао II. проклињао Турк Мојзибрада, краља чешкога, само да отвори тамо краљу Матији пут на престо када је папа проклињао свештенство крстаног појму на Турке, а све новце и сву силу у истини сабирао, да обори краља чешкога, јер му се није безусловно покоравао."(1) У своме врачалитву мајке могао несрећни Павао II. предидети, ако се сруше још и они бедеми српски и хрватски, што још једино браве хришћанство од османске бујице, да ће тада и пред његовим Ватиканом захрлати бога султанов.

Какво је било расположење народа под крунои угарском према овој „антихришћанској војни", види се из овога. Баш у часу, када Матија хоће да поће

(1) Smitka v. T.: Prij. hrvat. pov. I. стр. 647.

се вежбати од 18 на закључно до 28. (Септембра ове год. Стоју ове једнице сваки сопственим довезше 12 Септембра ове год. на трајалиште ради комисијског прегледа. Обвезница ове једнице имају доћи 18. Септембра у 4 часа у утру на железничку станицу где ће их путовати са теретним возом бр. 41.

4. VII. затвени пешадијски пук Краља Александра I. са пуком, и батаљоном шибаринама, III. затвени гардијски пук са пуком и батаљоном штабовима, са својом комисаном комором и товарним коњима, да дођу 15. Септембра тек. год. увече на конак на оборно место и то: VII. пук на западно брдо III. пук на топчидерско брдо више Вајсерта где ће се вежбати од 15. на закључно до 28. Септембра ове год.

5. Дунавски батаљон III гардијског пука, дунавски батаљон VII. пешадијског пука и шестре трупе своју родова војске са својом пописаном комором и товарним коњима, да дођу 15. Септембра тек. увече на конак на оборно место и то: Дунавски батаљон III гардијског пука на топчидерско брдо, а остали на Трешњиште, где ће се вежбати 16 и 17. Септембра ове год.

6. Штаб и сва осадрвони дивизијске новеце са својом пописаном комором и товарним коњима, да дођу 16. Септембра тек. год. увече на конак на оборно место — „западни крачар“ код војног сеника, где ће се вежбати од 16. на закључно до 27. Септембра ове год.

7. Допунски есадрон дивизијске новеце са својом пописаном комором и товарним коњима, да дођу 16. Септембра тек. год. у вече на конак на оборно месо — „западни крачар“ код војног сеника, где ће се вежбати 17. Септембра ове год.

8. Дунавски артиљеријски пук и то: Штаб пука и I. дивизион, по том 1, 2, 3 и 7. батерија, са целом пописаном заврегом на топове и кире, као и са целом комором и товарним коњима, (само обвезница и резервисти 7 батерије, да дођу без стоке) имају доћи 17. Септембра ове год. увече на конак на оборно месо — Топчидерско брдо више Вајсерта, где ће се вежбати од 17 на закључно до 26. Септембра ове год. Сваки сопственик стоке ове једнице, донесше исту на трајалиште дан раније од поласка на вежбу ради комисијског прегледа.

9. Допунски батерија дунавског артиљеријског пука, без стоке, да дође 17. Септембра т. год. увече на конак на оборно место топчидерско брдо више Вајсерта, где ће се вежбати 18. Септембра ове године.

10. Болничарске чете, дивизијска сталиа пољска болница, дивизијска марвена пољска болница и дивизијска санитетска колона, без стоке, да дођу 1. Октобра ове год. увече на конак на оборно место — Трешњиште, где ће се вежбати 2 и 3. Октобра ове год.

11. И ги дивизион дуван, артиљеријског пука и то: 4, 5, 6 и 8. батерија, са целом пописаном комором на топове и кире као и са комором и товарним коњима, само обвезница и резервисти 8-ке батерије, да дођу без стоке, имају доћи 5. Октобра ове год. увече на конак на оборно место — Топчидерско брдо више Вајсерта где ће се вежбати од 5. на закључно до 15. Октобра ове год. Сваки сопственик стоке ове једнице, донесше исту на трајалиште дан раније од поласка на вежбу ради комисијског прегледа.

12. Дивизијска пробијат колона, пекарске чете са возарском пекарницом, месарска чета, санитетска чета и дивизијска марвена лепо без стоке да дођу 15. Септембра ове год. увече на конак на оборно место — Трешњиште, где ће се вежбати 16 и 17. Септембра ове год. Ослобађавају се од ове вежбе сва она резервисти пекарске и месарске чете који су летос одазвани вежбу

13. Дивизијска муницијона колона са покретном артиљеријском радионицом, дивизијска возна пошта без стоке, да дође 10. Октобра ове год. увече на конак на оборно место — Трешњиште, где ће се вежбати 11 и 12. Октобра ове год.

14. Муницијона колона коњичке бригаде без стоке, да дође 13. Октобра тек. год. увече на конак на оборно место — Трешњиште где ће се вежбати 14 и 15 Октобра ове год.

Обвезници, који се имају вежбати више од три дана, хранише себе и стоку о свом трошку.

Сваки обвезник носиће собом појамчни билет одело и обућу, кошуље, цео прибор за јело и пиће и за покривање себе или повају.

Према наређењу исте војводе од 17. Јула ове год. Бр. 4635—5345. Позивају се обвезници дивизијске коњице I. позива народне војске са својим штабом сви на вежбања са јахаћим пребором, и сва комора за штаб и есадроне да комисијално 18. Септембра тек. год. увече на конак дођу на оборно место — „Западни крачар“, где ће се вежбати од 18 на закључно до 30. Септембра ове год.

Који обвезник неби овом позиву следовао строго ће бити кажњен, а при том издржаће дуло вежбања о свом трошку.

Од стране Суда општинског. Београда 13. Августа 1893. г. Абр. 4415—4467.

ОБЈАВА.

Комисија за регрутовање младића за сталиј кадар, за ову календарску годину, отпочеће свој рад 12. Августа ове године

на Подјебрада, своју сакупљену војску мора да окрене назад, да угушује буну народну у Трансилванији, изазвану увећаним данцима и разним тровишинама, тровањем на амбициозне прохтеве краљеве. То је било год. 1467. Матија истина угуша ту буну, али у бољу против молдавског војводе Стевана, у мало што и сам није главом платио, добивши само рану у руку.(1) Подстицан наново од папе, крене се Матија 1468. године 13. априла на Пожуна са 16.000 војника и 50 топова на Подјебрада. Рачунао је, да ће тада од Турака бити на миру, пошто су му ови сами понудили примирје.(2) Уза се време и ову српску војску под челом војводама, да се и она за туђ рачун бори против своје браће. „Најбољу прилику, да се чврсноћу својом превазиђе једну, употребили су Срби и Вук овог трговчића у рату са Чесима“, вели Јагић.(3) Ко зна, да ли би занета крвљу и похлепом ону ратну слику, да му Срби не беху застала стазу победоносној ње-

(1) Louis-Leger Histoire de l' Autriche-Hongrie, p. 285. — Wattenbach Th. Forj. Istraž. sv. I. str. 608.

(2) Louis-Leger. На истом месту.

(3) Allgem. Weltgeschichte, B. III. одсек Geschichte der Serben, S. 445.

(1) Издавање о ужасном поклоњу историје, световног сјаја, Срба. Србин Чешке спасавања и очувавања Срба у четвом року, нема се недвојбено поравнати с Србима у времену „do wilden Raizen wilden Serbitzen in den mittelalterlichen Lande“ (Allgem. Weltgeschichte, B. IX. S. 151.) — Но свеко, да је ту сва бања потонула Мађара, са својим Матијом на челу, који и недостижу Срби ни тако безвољу, пошавши на обвезану чврсноћу нашег ново бољарине за ширење просвете међу неприкосновене, — као су „дивљи“ Срби, који су за тврдицу, да своме краљу не хоће беспрекорну верност, и да ништа на тај начин не бибу онду најпоузданију вазду, да су сами не сознају, нит и сознавали за живог Турина.

(2) Јер докле Мађари неголовахи према овом року, дотле Срби беху неопходно-себични у верности према краљу Матији.“

Ну, докле је на једном крају своје краљевине брао лаворике, дотле је краљ Матија, на другом крају простирао светлих губитака. Турци, и ако су му мрске биле понуђена примирје, ипак су њихови шалчаки чопори врло угодно употребили ону прилику, заузетости Матијине на северу, на продужу у Далмацију, поробивши и поклавши чак до Задра. Ишеу повтедели с прољећа год. 1469. ни земље српске преко Врбаса и Уне, о чему ћемо ка своме месту опширније говорити. Ено да ово није било довољна шкомена краду, да окрене победоносне своје чете про тиву овог другог непријатеља, већ је тре-

и радиће до 17. истог месеца закључно у одаву VII пуков. окр. команде, ратарска улица бр. 10.

С тога се позивају сви младићи, који су 1873. год. рођени овде или на страни, да горњих дана непремено пре подне у 7 часова представу истој комисији ради горње цели.

Даље, имају доћи и сви неспособни за другим појединих регрута, чија неспособност даје регруту право на скраћени рок службе, а могу доћи и други из ванруте ради објашњења задржног имовног стања, како после не би било молби и жалби за скраћивање рока.

Горњих дана имају се јавити комисији и сви привремено неспособни регрути од прошлих година, која ће собом понети ко-мисијска уверења но којима су за привремено неспособне проглашени.

Регрутној комисији престаће и сви обвезници редовне и оба позива народне војске, која се осећају да су неспособни за војну службу, те да се тим правилом и они лекарски прегледају.

Ко се горњих дана не јављи регрутној комисији сматраће се, да је службу у сталном кадру избегао и према чл. 14. закона о устројству војске, над год се ухвати до 30. година, без обзира на задржно и именно стање, служиће ће три године, а поред тога платиће и новчану.

Од стране суда општине варошн Београда, 1. Августа 1893. год. АБр. 3227.

НАРЕДБА.

Познато се да у Београду има много преступаца, који по трговцима крадуљу и препродају разне предмете и ако нису грађани ове варошн нити подносе грађанске терете и да се тако под именом прекупаца прикривају и многе варалице касарошн и бегунсачнари.

Усled тога и пошто је општинска власт позвана законом, да у свиком погледу штити како интересе општинске тако и инте-ресе грађанстна — Суд општине варошн београда, на основу 7 и 13 тач. 36 члана закона о општинама,

Наређује:

Да од сада могу вршити прекупачење на трговина само они грађани који имају отворене радње, и они који овом суду поднесу уверење од трговачког суда, да су испунили законске прописе.

Овакови лишена суд ће издавати дозволе, а свима осталим забрањује да на трговини врше прекупљење.

Ко противно овој наредби поступи на знање се по закону.

Овом се наредбом замењује наредба од 21. Априла 1890 год. АБр. 610.

Од стране Суда општине варошн Београди 29. Јула 1893 год. АБр. 4284.

О Б Ј А В А.

Према наређењу VII пуков. окр. команде од 17. Јула ове год. Бр. 4635 позивају се сви обвезници пешади II. позива народне војске и сва коњица, да 8. Августа ове год. у вече на коњи доћу на оборно место — бањичко брдо, где ће се вежбати 9, 10 11. истог месеца. Са собом поноше и предато им оружје.

Обвезници артиљеријске и болничке чете II. позива народ. војске и сва коњица, позивају се, да 15. Августа ове год. у вече на коњи доћу на оборно место — бањичко брдо, где ће се вежбати 17 и 18. истог месеца.

Осим тога позивају се и сви резервни официри који припадају II. позиву народ. војске, да и они означеног дана представу на оборно место својим једницама.

Даље имају сви обвезници понети собом и свој војнички билет, потребно одело, кошуље, прибор за јело, кебе или покрив за покривање.

Према наређењу ове команде од 9 Јуна ове год. Бр. 3360. позивају се сва обвезници коњичког ескадрона II. позива народ. војске и ордонанси свих пешадијских штабова са пропасним коњем и прибором, да 11. Септембра ове године у 6 часова у јутру дођу на оборно место — Тркалиште, где ће се вежбати два дана.

Сваки обвезник понеће собом војнички билет, храну за себе и коња за два дана.

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 17. Јула ове год. Бр. 4635. позивају се обвезници — пешади I. позива народне војске и сва коњица да 20. Августа ове год. у вече на коњи доћу на оборно место — бањичко брдо, где ће се вежбати 21, 22. 23, 24. 25, 26. 27, 28 29 и 30. истог месеца.

Обвезници болничарске, пекарске, ветеринарске чете и шаротехничко одељење који припадају I. позиву народ. војске иво и сва лица која комору за ове једнице дају, позивају се, да 1. Септембра ове год. у вече на коњи доћу на оборно место — бањичко брдо, где ће се вежбати 2 и 3 истог месеца.

Обвезници артиљеријског цука без стоке, као и сва лица која за ову једницу комору дају, позивају се, да 5. Септембра ове год. у вече на коњи доћу на оборно

само краља Матију, већ и цео хришћански свет, та јерсовог турска, задња и највећа у тренет. Ну, ти је било тек при имењивање; јаком ће они напори азијски мало донијети још страхоинтије надмати цео хришћански свет.

„Турци су — вели г. Попаковић — ушли Смедерево и Жрнов[1]) али је у руке угарским остао Београд. Турци су ушли Бобовац, Сварчево и све скоро босанске градове, али су Мађари од њих повратили Јајце и одржали се у њему. Јајце је бранило ову северо-западну Босну. Пре него што би се освојио Београд, тада прим на реду јаки угарски град, није било могућно отрести се даље у Угарску. Београд је био капија за Будим, јер је он чувао Саву, а преласак на Смедерева отварао је само Поглеђе и ону страну угарског Подунавља, на којој се није могао дати одсудан удар, пошто се престонина угарске налазила на десној страни. Пре него што би се даље пошло у освајања освајања. Турцима је требало узети она два града. И Турци почну мислити, како ће да најлакше нађу једна на-мосту Јајца и Београда, који би у исти мах претио путу будимском, повратиц јиницји београдској и дефима Београда. Она су тражили места, на које ће се наслањати њихова страхоинта упадања у Славонију и у Срем, с којега ће моћи непрекидно слати огањ, уништавајући у Угарску. Онима, који су о овоме мислили да мисле надау они на мачванску Посавину и на окоину садашњег Шапца.[2])

Требао им је даклс неки тврди град негде између Београда и Јајца. „При позиатом начину коњичко-четничког турског војевања, градови Београд и Јајце занитивали су само у извесној мери, у колико би се сталног испајања тицало. Онако пак области остале су сапрнсено без одбране пред свима пропастима, повременим нападима. Подизањем Шапца хтело се томе четничко-коњичком војевању дати још шира основа и поудања повратна линија. Шабачки град, као тврда тачка, требао је још да радницја Јајце од Београда, и да испадања у области између тих градова и њихову сигурност свима час у питање доводи.“ Сви угарски писци, а и ванп, у колико су се о стварн дотицали, веле, да је Шабац подигнут год. 1470.[3]) За остварење једног таког нака-зиног задатка по турску ствар, султан Мухамед II. употребио је прво згодно време, кад се краљ Матија још једнако бавио горе на северу у Чешкој. Колико је пак сам султан ценио важност свога предузећа, види се најбоље на опога. Но предаби султановој скупи румелиски паша оно 40 000 војске. Једну половину, повећану, са 5000 Исак-бегових коњаника на Босне, пошље преко Босне, да продире у Хрватску и у Крањску; а другу половину, са огромним материјалом потребним за-видаље града, сам пође у најближој тра-шици обали свиској, да њоме пантибује подизање града, што би од стране мађарске био какових спречавања. Само видаље нпло је тако брзо, да је град већ био готов, кад је о томе дошло глас до Матије. Сад тек он разумеде добро турску намјеру, на брже боље пође једно одељење српске војске, да спречи задатак. Али је то већ било доцкан. Надомна Сава и јаке турске чете с оне стране нападнсале су сваки покушај српске војске с ове стране. Да ли је било каквих сукоба, не знамо поуздано. Рајић вели: „...многократно с Турками борјућисја, онегда Турци сами прегонјали, онегда же Угорци, клоном других противујући се,“[4])

(1) Град на Дунаву, више Београда.

(2) На и ме ст у. I. (Stieler, Schul-Atlas, Nr. 8. 9 и 10), који је то бадо год. 1471.

(3) Гавранчић II. Чубрић, IX. стр. 6—7.

(4) Нстор. Српска, изд. ср. III. стр. 288.

хесто — бављако брдо, где ће се вежбати 6 и 7. истог месеца.

Обвезнице пробојант и муниције може се штабом без стоке и без кожоре, појавиће се, до 9. Септембра ове год. у вече на конак дољу на зборно место — бављако брдо, где ће се вежбати 10 и 11. истог месеца.

Обвезница месног пешадиског батаљона, кончених возова и осталих месних трупа свију једнашца I. позиав народ. војске, позивају се, да 16. Септембра ове године у вече на конак дољу на зборно место — бављако брдо где ће се вежбати 17 и 18 истог месеца.

Сими тога, позивају се сва одговарају, кожавица, да и они следују својим једнашима.

Сва обвезница позиву поћеће собом и свој војнички билет, потребно одело, кошуље прибор за јело, ћебе или покрају за покривање.

Сви обвезници који се према овоме позиву позиву неће одазвати само два дана, поћеће собом храну за себе и стоку за два дана.

Према наређењу више команде од 9. Јуна ове год. Бр. 3350 позивају се сви команданти редовне војске и одговарају код свих пешадијских штабова да са пропишеним коњем и прибором 4. Септембра ове год. у јутру у 6 часова дољу на зборно место — Трнавиште, где ће се вежбати два дана.

Сваки обвезник овом позиву не следује строго ће бити кажњен и при том надокнаде дупло ћебање, о свом трошку.

Од стране суда општинског нар. Београда 1. Августа 1893 год. АБр. 3178 и 3969.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
XIII ВАНРЕДНИ САСТАНАК
1. Августа 1893 год.

Председао председник г. Милоша Р. Марковић од одборника биле г. г. Никол. Х. Поповић, В. Б. Мандровић, Живић Ђорђевић, Јован Христић, Спасоје Аврамја, А. Шпек, М. О. Петровић, Ђ. Димитријевић, Др. Марко Т. Лека, М. Вилимовић, Р. Драгојевић, Милош М. Вељић, Ј. Јовановић, Михајло М. Вељковић, Милут. Ј. Марковић, Лазар Давковић, Др. Пашо Поповић.

(настављај)

X.

Одборник г. Др. Марко Т. Лека, поднаша своје питање, упућено у седници одборној од 27. Јуна ов. год. КЊБр 365 да ли су Вершиов и компанија предузимаоци за грађење конпасте железне јоне у односу на њихов тоне што је кораја закључен са потписним чланом у кисе Михајлово) узети дата другоме предузимачу.

Председник наводи, да су Вершиов и компанија још и дале у односу на грађење поднаста закључен у Београду, поштто је закључен са потписним чланом у кисе Михајлово) узети предузимачу.

Предузимачи су сви поднели молбу за расподиње уговора, али по месту још нису ништа решење донето

XI.

Сходно решењу одборском од 20. Маја 1893 год. АБр. 2753, председник општ. поднаша на решење одбору молбу дуванског кола јахача ника Михајло од којој је решења одложено одбор покрајинска партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове пета сума као и прошле године, то јест нет стотина динара поли решење одборско од 7 Маја 1892 год. КЊБр 268 АБр. 6928).

XII.

Председник износи одбору по решење молбу кожоворског друштва АБр 4347 и општег радничког друштва АБр 4341, којима се тражи новчане помоћи приликом дизања просвећеног збора и прославе десетогодишњег живота општ радничког друштва.

По прочитању тих молби одбор је решио, да се просвећеном друштву нема помоћ из општинске касе и из партије буџетом одређене на непредвиђене трошкове тек стотине динара а општ радничком друштву из исте партије две стотине динара

XIII.

По прочитању молбе друштва за уређење и употребење дуванског и окружног шкрта АБр. 1820, којом друштво моли за почетну помоћ за предузимање радова око утврђивања обале дунавске, — одбор је одлучио, да градоначелство општине свети бесплатно на лицу места преглед и подноси одбору извештај, какви би се још радови имали предузети за утврђење дунавске обале и шта би се радови поштали

XIV.

На тражење одборника г. Николе Х. Поповића, председник износи поново на решење одбору молбу станице ужне ноге Таге Башибозучке бив. трезв. офицират за напредовање.

По прочитању те молбе АБр. 3311 одбор је решио, да се молитељу Станици Башибозучкој молби месечна помоћ односно, колико изнашне може да ће гарантовати одбор.

XV.

Председник закључава одбор, да ће се ове седнице у Вечу отварати колико средстава за живот, и да је наредбодавни одбор позван и обштину београдску, да у томе судеђује.

По саслушању овога, одбор је одлучио, да одборник г. Др. Марко Т. Лека, поднесе одбору што пре општирни извештај и своје мишљење по поме предмету.

LV. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
7. Августа 1893 год.

Председао председник г. Милоша Р. Марковић од одборника биле г. г. Пан. Х. Поповић, Коста Б. Мандровић, Ј. Чуровић, Игнатије Мирковић, Илија Ђорђевић, Др. Марко Т. Лека, С. Ј. Анђелк. Стеф. Чађевић, Јован Христић, М. О. Петровић, А. Шпек, Ас. Ј. Одавић, М. Вилимовић, Лазар Давковић, Мих. М. Вељковић, Ђорђе Перишић, Вас. Б. Поповић, Р. Драгојевић Тих Капетан Спасоје, Др. Пашо Поповић, В. Димитријевић, Мат. Јовановић, Милош М. Вељић.

Имамо сведока(1) да су онога пута (Енглеска мисли 1471. год.) по краљевој наредби калочки бискуп *Ђорђило* и *Јов. Ангор* полагали с ове стране Саве према Шапцу неку тврђаву, коју би Шабан држала као и у пашу. Ну како се знало тај градић, и да ли и данас постоје каква трагова од њега, нисмо могли дознати.

Сазданши град, Турци ставе у њега јаку посаду од 5.000 људи. Иначе пашачки град био је врло тврд, а својим положајем доминирао је целом Мачвом. Околина му је била равна и баровита, те нападач нигде није могао наћи згодно заклоња, са кога би га могао бомбардовати. А да је потпуно одговарао целој својој, доказало се једних исте године, месеца октобра, када су шабачки Турци без знања султанове ушли у Сланкамију, а одатле и у *Фрнодољ*, а почетком год. 1471. и по други пут дошру до Дубљане.(2) Можда би се тада крајцу на Угарску и сам султан, да није био заузет ратом у Албији, са опаким противником својим Узун-Хасаном.(3)

Међутим у ово доба догоди се у Мађарској једна догађај, чије су последице врло значајне по даљу судбину српског народа. Мађарски народ већ изнурен и до гуше душе оглобљен огромним ратним трошковима, и сваке године увећаним новим приразима, који се трошкоу на строгоистеће намере краљеве, отворено је почео роптати на краља, због чешког рата, не устежући се да и отвореном буном због тога јавно протестује. Место мађарско, које је било незадовољно са самовољом Матијашом, придаваше радо народни покрет у своју корист, и на чело устанка стаза се најбољи пријатељ Хуњадијеве куће, а у исто исто доба највећа личност у угарском опозиском табору — примас и архиепископ остроговски *Јосип Вотеш*.(4) Уз њега пристаху и мања значаја, међу којима смо беше најзначајнија *Никола Илочки-Ујлаки*, који је био дуг на краља, што му није дао пре истекост година обећану титулу деспота српског краља. Мислећи да ће га исто овакво јако збунити, као су га то на Подјебрадове намиране подигли на трон. Побуњени племићи збаце Матију с краљевства, а проглаше за мађарског краља пољског владиоца *Казимира*, синовца онога код Варне погинулога краља Владислава. Већ су по њега и пословеше послали, да га у Пешту доведу, кад ли ето ти храброг Матије као пуље из Чешке, и једним одважним кораком осујети своје противницима све планове заверене против њега.

Ми смо напомењули напред да су једна неке политичке прилике наводиле Матију на завесну политику југословенску, „политику обазањања старих друга балканских.“ Ово су те прилике, због којих је тек сада краљ мораи обратити најпређу пажњу на главни непријатељ својих приватења — своју војску — на Србе, на задовољним њихове већ одавно жељене националне освобође, приједа их чврсто уза се у овом судбоносном часу његове круне. Шта Срби преде у рату, умерили се лошало крај у овој последњој војни у Чешкој; а колико су противници њезини цењили храброст и важност Срба, види се из тога, што су се сада надметали ен краљем, у задобијању наклоности Срба, знајући добро, да ће у страни бити и победилаи. Али Срби нису заиграли, већ одлучно пристрану уз краља.

Да ствре своје противнике, Матија се

(1) Kugel v. II. J.: Allgem. Weltlistorie, B. III. ostrea Gesch. v. Serbien, S. 436. — Hammer v. J.: Gesch. d. osm. Reiches, II. S. 32.

(2) Hammer v. J. Gesch. d. osm. Reiches, B. I. S. 320. — Kugel v. H. J.: Allgem. Weltlistorie, B. III. ostrea Gesch. v. Serbien, S. 437.

(3) Joseph de Hammer: Histoire de l'empire ottoman, p. 217.

(4) Louis-Kugel: Histoire de l'Autriche-Hongrie, p. 221. — Schlözer: Tr. Dorj. krist. ist., I. str. 652.

I.

Прочитан је записник одборске седнице држане 1 Августа о. г. и у одлуци КЊБр. 402 усвојен је исмено, да је приликом гласања гласало 73 ов. 9 против, једни су толико био од гласања а једни је рачун написао погрешно.

II.

По прочитању тих истражних одлука вар. Београд Абр. 4329 4340, 4402, 4402, 4361, које је праве умрлима о заплату и имовном стању неколика лица, одбор је нашао, да су му оне довољно Радомир Јовановић и Јован Јовановић под шпигом да су брат имовне стања Младен Лапдановић прота и Лазар Константић, кошинетар; да је Стеван Хаџић гимназиста добре владања и скромне имовне стања.

III.

Председник нашег одбору на молбене вође, којима се траже умрлим и породицама одпосу и скромне стању.

По прочитању тих молби СБр. 12587, 12491, Абр. 4286, 4285, 4319, 4321, 4320, 4420, 4421, 4425, 4426, одбор је задано молбене: да се Ђорђу Стојковићу може дати тражено умрлине да се од прикладне среће и имовне стању молилама Стевани Д. Поповића, Зорки М. Аџић, Димитрије М. Аџића, Николају Богдановићу, Мирославе Јутовић, Вороњи Богдановићу Јелки Алексе Аџуровића пријатељки, Ђорђу Јовановићу, Дарници Лазић, Драгиљи Лазић и Вељкој Зарковићу по тек сада да им нема траженог умрлине.

IV.

По прочитању кошинтара кошинетног ГБр 3451, одбор је одобрио одређену му у улици Полуполенској.

V.

На саопштење председника општине Абр. 4755, одбор је решио, да ова господа одборски присутствују заједничком раду ретурни комисије: А. Одавић, Милан Ђорђ, Соломон Ј. Аврија, Михајло Јовановић, Ђорђе Илијевић и Јован Христић. Оглашује се председник да ови присутствија прима потребу одређује за овим

VI.

Председник саопштава одбору акта валорне полицајне комисије, у којој комисији којима је да је прека утопру ак О. Сарајевом о градску водовода у Београду она престаје ући извршитеље врнје Југа месеца ове године и да ће полиција поручила предати уређи водовода на даље руковање.

По прочитању тих актова АБр. 3478 и 4389 одбор је примио к знању садржину оних актова с тим, да председник општине при овој прилици присуствује саопштења, да нашем још одређено одборнике, да и они овоме буду присутни.

VII.

На прочитају председника општине, да би требало на место Ђорђа Ж. Вешића одлазећег главног благајника општине изабрати другог одборника за члана поверенштва за преглед општинских рачуна, одбор је одлучио пред одлазак општине до члана овога поверенштву одбели.

VIII.

Председник саопштава одбору да је 3. Августа 1893 године био рок када је грчки архиђакуски дугото према уговору са општином требало да дошао шпеталишту електричног осветљења и грађење трансфа у Београду, да су стално комисије за надзор при грађењу тих просторија на дан 3. Августа о. г. шистале те, да конструкцију, у каквом се стању налази та дворишта и да за су у њима нападени, који и да су те комисије подлеже овом извештају; да је друштво молило пут, у коме саопштава, да је ово шпеталишно електрично осветљење само у неколико улица готово и да ће то неколике улице осветљавати стално, уважећи, да су по питања на броју Августа месеца плати ову суму, која му прека уговору прилази.

По прочитању извештаја комисије за ово трећи шпеталиште, АБр. 4362, на чему се види, да шпеталиште светло, осветлено је дворишта, као и да су чланови комисије стручњаци сагласни, те се ово предлоге није могло на техничке стране оценити, по прочитању допуне извештаја г. Селесковића, зоо техничара, из кога се види како је уређено ово, што је да сада готово, и по прочитању акта друштва ГБр 3455, одбор је усвојио, да се нашему члановима комисије стручњаци, да одмах ову стручна извештаја о стању у коме се налази шпеталиција електричног осветљења; ако ове не би на ли та учинити због тога што нису овде да предложи општине у споразуму са г. Т. Селесковићем нашва једног општег стручњака са страна, да прегледа и подноси извештај о досадањем раду шпеталиција електричног осветљења.

Да се срећно-среднјачко друштво захвали, да ово нам у условима року извршило потпуно шпеталиција електр. осветљења у Београду и да општина београдска не прима на даљи експлоатацију осветљење горње, те врло тоне не прихвата ни на даљње ни које суме на ово одређене осветљења.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Његово Величанство Краљ полази сутра на пут кроз Отлубању. Ово 7. сати ујутру ујутрће се у српски народ Мачву и неки ће Обреновац, докле ће га и неколико представника општине Београдске са председником отпратити.

Личне вести. Г ђа Јелисавета Миладиновић удова покојна је пре бабичарка у Загребу о општинском трошку и наставила се је у Београду где ће практиковати.

Станује у улици Спасилаској бр. 1.

Концерат. Општина београдска у Недељу 15 овог месеца у 8 и по часа по подне, даваће концерат на Калемегдану у корист његовог уклањања.

На концерту ће свирати целокупна војена музика.

Улазница је од особе 50 пара динар сам, за добровољна прилог, који ће по пошто вани посетилац спустити свеједруго у нарочито за то одређену кутију, желеће ће добијати по пилку цвеће.

Обрада се пошла грађанству на овај концерат, да би изволело у што већем броју присуствовати, и на тај начин дало могућности општини, да га што лепше и боље украси.

---

(1) Рајић Ј.: Истор. Сербов. дух. са. III. стр. 304. — Ово сузње, као је врло. Матеја задатак Нуха по нашем начину живе, и политичке потребе прека уздржати Србима хајдуке из ње, да прекиде хајдуке и свеа дајно подвлаче, који су, напротив, своја кута остава прекидају Нуха за уклоно одмора, али су прека њему баш нашо занимљ. него непосредно своје краљ. Данице ако ће се још бољо оставити, у почетку XVI. столећа.

(2) Вадер І. Н. Ј.: Allgem. Weltkirche, II. III. Gesch. v. Serbien S. 66. — Павлановић С.: Исаде на Цариградске, стр. 67.

(3) Шафарик Т.: Pož. kroat. sis. I. стр. 4 и.

нашета одвазни на један корак, пун политичке мудрости. У септембру 1471. године сазове он у Будиму на сабор сву мађарску властелу, као да му је ова сва одана. Дође и побуњеници, међу њима и Никола Иванчи. Само не беше ту Јована Витеза, главнога вође устаничког. Али лукава Матија знађаше и посредним путем укроти и тога непоседнога лава. Једним актом, који он учини на овом сабору, постаде тако силан и моћан, да нетони противника од једном клопуше духом. *У седмом сабору Матија* сасвим прогласи за десног сина Срба у Угарској, Вука Гр. Бранковића, онога истога, кога је пре шест година уланчио само на стецен војводе свог. Давно железну тежку српског народа, ради остварења које не жељаху српски синови нигде за краља свога гинути, сад је Матија напустио. Никад радосније, од проласка Срба у Угарску, није можда сиро српско замукло него овог пута, кад Срби не имађаху пред собом само *војводу* Вука, већ *десног српског*, свог народног посланара, који ће, као што се они надао одузмељаху, моћи уједнити све разпрашене српске једнике по Мађарској; организовати их јаче, и повести онамо, куда им срце жуди, куда их народна мисао тоне

на неодобљење домовине своје. Жеља, да под заштитом краљевом, на угарској земљишту, обнове своју стару политичку државно-правну установу, на јоп под њиховом етире династије Бранковића, сад је остварена, и краљ Матија за таку доброту може упех у будуће рачунати на љубав и безграничну одпост, код свих угарских Срба.

Изгледа, да краљ Матија није овог пута прекобрегао ни остале српске војводе: Јакшића и Пака Бранковића, којима је такође захвалан за славне победе над Чесима. И њих, по свој правици, обдаја богатим наградама, а Јакшићу још да и „*горњу земљалику*.“(1)

Није сад ни мало било тешко Матији да саклади и расправи своје противнике. И иначе, губитком тако моћних сапленика какви бе им могли бити Срби, клонули духом, једва ни један прикладнији колена краљу, молећи га за опроштај. Краљ их

помилује све, а нешаловољноме Николи Илочком да овог пута прече обећану титулу „*regis Bosniae*“, уливећини му и сина Лаврешија до из степен херцега влочкога.(2) У томе се ће крстала Калимирова војска на Пољске, да изабраније пољског краљевића шистани на угарски престо. Краљ Матија дочека Калимира на пољу *Рихнову* изнад Пеште, и Срби под својим новим деспотом и војводама одних поклоне, како још радосније гину за краља под заставом свога деспота. Калимир би до пола потучен, али се је и Вук деспот том победом толико прослано, да га истони земљани више не знаху простим именом, већ *Змај-деспот Вуков*.

Правица би напокнадила од Матије да сада потпомогне Вука, да Срби нечиу остварити свој народни задатак. Али не само да то Матија ни на ум није сад падало, већ по наговору папе Сикста IV. одет се крену на сепер у Чешку, да силом масла измученог пољског краљевића, *Викторина*, сина Подјебрадова, да му преда краљевску круну.(3) Турци пак за то време вису стајали скрштених руку.

---

(1) Вадер І. Н. Ј.: Allgem. Weltkirche, II. III. Gesch. v. Serbien S. 66. — Павлановић С.: Исаде на Цариградске, стр. 67.

(2) Шафарик Т.: Pož. kroat. sis. I. стр. 4 и.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ

У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путнички саобраћај варошу Београду. У с. данима од 1. до 7. Августа 1893. год. допутовало 793 одпутовало 632. Од којих су :

а.) Пола : мушког 757, женског 36.

б.) Вероисповести: православне 666, католичке и протестан. 94, мојсијевске 20, мухамеданске 13, свега 793

в.) Поданства : Србија 573, Аустро-Угарска 116, Босна и Херцеговина 32 Црна Гора 12, Грчка 3 Турска 11, Бугарска 8, Румунија 6, Русија 3, Француска 10, Француска 8, Италија 4, остале државе 7.

г.) Занимање путника: Трговци и економи 35, Занатлије 76, Трговци 346, индустријалци 3, шпекуланти и предузимачи 9, Господинчари 30, Интелигенција (војска) 179, Људи 27, родитељи и посиновници 25, Пијаћра и бољице 8 надничари и слуге 31.

Из статистичког одељка општине вароши Београда 9. Августа 1893. год.

ОГЛАС

Општина београдској потребна је једна или две куће у једној улици за стањовање пољских стражара, од 1-ог Новембра тек. године.

Куће треба да је велика, те да у њој може обитавати до 200 пољских стражара, да је по могућству у близини команде или дарверије, да је видна и погодно подесна за станковање људи.

Позивају се сопственици која имају овакове зграде и жеље их дати под закуп, да подлеску понуде суду оне општинском надзаљо до 15. Августа ове год.

У понуди треба означити, колико и закашни одељења она зграда коју нуди, место где ова иста лежи и колику цену годишњу за исте напоје тражи.

Рок је закупу најмање 3 године.

СБр. II.846. Од суда општине града Београда, 24. Јули 1893 год. у Београду.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Рачуноводство суда ове општинског, држаће у својој канцеларији јавну усмену лицитацију и то :

I. На дан 20. Септембра ове године од 8—12 пре и 2—5 сахата по подне, — за давање под закуп 12 општинских дућана у општинској улици.

II. На дан 25. Септембра од 8—12 пре и 2—5 сахата по подне, — за давање под закуп 16 плацева у бари Јеленџи, за сметиште дрва и џиџе.

III. На дан 27. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп општинског земљишта „стара сеџак“.

IV. На дан 28. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп земљишта општинског до бив. ботаничке баште на Јалији.

V. На дан 29. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп општинског земљишта код војног сеџата.

VI. На дан 4 Октобра од 2—5 сах по подне, — за давање под закуп 12 плацева на великом тргу за свакојаке месарџије.

VII. На дан 5. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп 7. плацева на великом тргу за говеђе месарџије.

VIII. На дан 7 Октобра од 8—12 пре подне, — за давање под закуп 12 општинских дућана на земљиној земљу за месарџије говеђе и свињске и шкембарџије.

IX. На дан 12. Октобра од 2—5 сах по подне, — за давање под закуп права наплате таксе од закупа на ђубре.

X. На дан 15. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права туџинка кафе — таниса.

XI. На дан 18 Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права наплате таксе фијакерске.

XII. На дан 20. Октобра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп меса од бобичавих сланова, које се коље на општин. кланици.

XIII. На дан 23. Октобра од 2—5 сах по подне, — за давање под закуп справке возова општинских, поштско-поларских род.

XIV. На дан 25. Октобра од 2—5 сах по подне, — за давање под закуп справке возова општинских, сарачко-таписарски род.

XV. На дан 27. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп подизања нових пожарне чете и волова рабиџ. општин. возова.

XVI. На дан 28. Октобра од 2—5 сах по подне, — за давање под закуп справке рабиџ. општинских возова.

XVII. На дан 1. Новембра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп плаџа општинског зимс чесме „кнегиње Љубице“.

XVIII. На дан 1. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп I и II. ноћење у тор-мајдану.

XIX. На дан 2. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп чишћења пијаца у вар. Београду.

Погодбе о овим закупима могу се сваког радног дана видети у канцеларији рачуноводства.

Ко жели на шта од овде изложених

Њихови пљачкашки походи коњаничи шетали се често по Хрватској, Краљевој и Штајерској, допирући чак до Пиле и Горице. Пустош и робљење свега живога, што им пада напаст, траг је њиховом бесњењу.(1) Сам сам султан, свршивши год. 1473. своје ратове у Пересији, могао је б. фебруара 1474. год. подстаћи једна исцпад своје војске на Смедерева у Угарску, до Вел. Варадина; а мађ месеца исте године послати и румелијског бегџебега Суџејман пашу са 70 000 војске на Скадар.(2) Епископију турску пред Вародину предподи је смедеревски бег *Балша-оглан Малкочевић*. Ужасна пустош, пљачкање, пљачке и робљења, траг су све-

(1) Пламинац с. Ј.: Госк. д. зем. Босне, В. I. с. 329 и 351.

(2) Из истог акту — Јорџићево: Извјеће до Ц сарске оптшине, у. 175. — Миклошић: Ц. Нист. Радо, св. I. стр. 96. (Вар. 60. 70.) — Врањевић у своју хронику (Arkiv. III, 43.) вели: „Ю сеи Mahmet dostrit a fait a Matthias, qui avoit accidente VII. Septembris, una Dugnis. Et tunc aliquibus magnis captivate Kanisam, predivate quodam nocturno (sic!)“. Не знамо, какви су то предмети Балша, где су погодбе, и да ли су по њ у опште дошли Вук мутеш; до сада дела, (1474. год. нигдена. Ровца Балша, да се ова бележка односи на опште догађаје од год. 1476. пад је пад Угарској земаља нарушио свако спокојство око Смедерева, које је дошло Вуку с. Карађа баш недавно.

(1) Пламинац с. Ј.: Госк. д. зем. Босне, В. I. с. 329 — Јорџићево: Изб. до Ц сарске оптшине, у. 175. — Миклошић: Ц. Нист. Радо, св. I. стр. 96. (Вар. 60. 70.) — Врањевић у своју хронику (Arkiv. III, 43.) вели: „Ю сеи Mahmet dostrit a fait a Matthias, qui avoit accidente VII. Septembris, una Dugnis. Et tunc aliquibus magnis captivate Kanisam, predivate quodam nocturno (sic!)“. Не знамо, какви су то предмети Балша, где су погодбе, и да ли су по њ у опште дошли Вук мутеш; до сада дела, (1474. год. нигдена. Ровца Балша, да се ова бележка односи на опште догађаје од год. 1476. пад је пад Угарској земаља нарушио свако спокојство око Смедерева, које је дошло Вуку с. Карађа баш недавно.

(2) Миклошић: Ц. Нист. Радо, св. III. стр. 288.

(2) Shiklos V. Pod. krol. sa. V. str. 456.

гове крвожедне осветс над бедним карађанским српским и мађарским становништво. „Многитво дапова пуних глава, ушију и носева од посечених Хришћана, посло је онај бег у Цариград“, заједо да пред пророкним заступницом покаже ужасну своју способност за истребљивање „прилегле неверничког семена“. Као по некоме тајноме плану, предстаху турске чете с једнога краја мађарске краљевине на други, за сво време, док се Матија бавио у Чешкој. Док је сам султан са 100 000 своје војске ратовао оне године по Румунији, где га на Рикомом храбри војводи молдавски Стеван ужасно потуче са својих 40 000 војника,(1) — дотле појединс турске чете пропашаху преки Хрватске у Краљеву и Штајерску, одакле се пракаху „са много плена и јоп више срсће.“(2)

Тек онако учестани и систематски организовани напади турски на све стране угарске краљевине, могли су подстетити краља Матију, а и цео остали хришћански свет, на озбиљно старање, како да се препрети пошаша напоште немилс бујице. Закључивши са Чесиом мир 12. фебруара 1475. г.(1) — по коме добије кћер Моравицу и један део Шлезије — Матија поћсти с војском у Будим, где у октобру исте године сазва сабор ради договора о одбрани јужних граница мађарске краљевине (2). Рансо се био глас, да ће то године сам султан поћи с војском на Угарску, пошто је био довршио све своје ратове у Азији. Цео се хришћански свет необично ужурбао да се састави нека нова крсташка војна; нада је плаћим гласом позивао хришћанске владаре на слогу и сапас.(3) Цар немачки, Фридрих, подсећа сазва са Матијом, а Млечани задоше 200 000 дуката, само да се што већа војска дигне. Договор је био, да се све војске састану у Угарској, и одатле да крсш Матија поведе Хришћане на Турке.

(наставиће се)

(1) Lewis-Jorgen Histoire de l'Autr-Hongrie. p. 252.

(2) Engel c. H. J.: Allg. Weltgeschichte. B. III. кнеза Сгеф. с. Serbien. S. 457. — Шафарик Ч. Ј.: Историја Јужнословенска. стр. 59

(3) Schiklos V. Pod. krol. sa. I. str. 457. — Шафарик Ч. Ј.: Историја Јужнословенска. стр. 59

прања узети под закуп, нека означене дане дође и лицитира, пошто положи прописану кауцију.

СБр. 12.755 — Из канцеларије суда општ. града Београда, 14. Августа 1893 год. у Београду.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Држан 6. Јуна 1894 год.
(по стенограф. белешкама)

Председник — Пошто има довољан број одборника ја отварам седницу. Молим да чујете записник последње седнице. (Секретар чита). — Има ли ко од господе да примети на записник? (Нема). Усвајате ли прочитани записник? (Усвојено). — По жељи одборској да се сазове седница искључиво да претресе питање о изметању које је поднела комисија за канализацију Београда, ја сам сазвао данашњу седницу, само ће ово питање пропасти ревизију те да би се могао предузети потребне радови. Јер што год ће данашње то учинити то би се радови отезивали потребно је нам да се тај посао чим пре почело реши да би се могли предузети и остали радови. Ја вас молим да чујете извештај.

Дуб. Јовановић — Зар ће ово сад да се чита; зар ми смо читали.

Председник — Ако желите да се чита, читаћемо.

Радивоје Дренић — Ја мислим да је рад да се прочита.

Председник — Ја као што знате. Ако сте сагласни онда нећа се чита (чује се: не треба да се чита). Једна нећа да се чита, други да се не чита; молим вас решите ту ствар.

Љ. Јовановић — Па ја не сво се боље прочитало, за што да ново да се чита.

Милан Константиновић Да би сво се боље обезбедило у целој ствари не сво прихватили да се изменитој нећа, У нему ми ни дела нисмо тој комисије и ни почимо од страше 35, а другој, до те стране, то су обавештења комисије; нашли смо стручњаке. То нису ново, који ми треба сада да читамо, него ови, које ћете боље да штудира ствар. С тога мислим, да би најбоље биле, да почимо читати од стране 35, па мишљења саме комисије (Одобравање) јер је нови сада могла само то да пишине; а ово друго дато је само ради обавештења.

Секретар прочита онај део извештаја, који садржи предлог комисије

Милош Трнавчић — Онда се не каже да ли ће канали бити зидани, да ли од бетона, од чега да?

Теодор Селенковић — Односно материјала који ће да се употреба, нисам да кажем ово. Има две могућности. Једна је, да се главни канал сазида с циглом, а друга с бетоном. За сад не би било практично решити да ли ће који делови да ће, што би имали мање да се набацају по њима. А ако се до тога доба нађе нешто за дате каквог јефтинији материјал, онда ће се моћи приступити градњи канала с бетоном јер је то боље. То је сад ствар мање битна, које ће се решити у току самог почетка рада.

Никола Х. Поповић — Молим да ми се об јасне ово што се каже да је остало нешто из ово одређене на канале.

Селенковић — На то се нећи; нису сви одређени суми утрошени.

Јеврем Димитријевић — Онда се каже да се узму још неки инжинири. Тај ће посао бити предмет професионалних опазања, за што се опет траже нарочито 30000 динара?

К. Гавановић — За израду детаљног пројекта мислу се узети нарочити инжинири који ће под надзором управника грађевинског одељења Симеоне и Хобрехта из израду генералних пројеката; ако, та сума неће ова утрошена.

Н. Х. Поповић — И тако има још 30000 дин.

К. Гавановић — Мислим да има.

Н. Х. Поповић — Да ли би било нужно да се још сад ради на финансиском средствима.

К. Гавановић — На овом начин, за и о томе треба нећи посебно рачуна

Н. Х. Поповић — То ће нећа пост бити задан

К. Гавановић — Данас је на дневном реду: да се усвоје начин на који да се приступи изради детаљних пројеката. Ова су до сад већ требали да буду готови и можда би сад већ требали да радимо на извршењу канализације Без ових нас не можемо да се наставимо. Потребно је да се реши питање: хоћемо ли да приступимо изради детаљних планова, а после њих за тим једном уређење финансиске стране, да се благовремено побринемо за нам потребна средства буду на расположењу

Радивоје Дренић — Ви хоћете да прођете планова да умете буде, лепо, али ја питам за то да опитамо гради канале у реалу. Ако се грађевна ће другом пре ће се доћи до канала, а овако ће се радити више година. (Чује се: да то још није сигурно). Е зато онда нас нећа.

Председник — Онда ово више питања које је комисија нашла. Хоћете ли редом о сваком питању да решавамо (Хоћемо) Добро. На 41. стр. ово сво (Чита почиње од 1) (Чује се: нема се) Да мислим да ово можи да се прими? (Прима се). Добро. Сад даље. (Чита тачку под 2).

М. Константиновић — Ја бих хтео т. Селенковића да нам да обавештења о ово. У принципу и ја се слажем с ово, јер нисмо ни бих био рад да ово се планови за нове радо на страни, ако што су се радили ви полазе, па да нам се опет чине нежелане нешто. Али сад само за разумем нећа би та ствар требала да будуће нећа би се интересовала. Но ово мишљење то би морали да буду људи стручни. На другом месту каже се да морамо нећи људе доброволне за тај посао. То је нетачно, ако у ново питање будемо увлекли ово непотребно. Ово је питање стручно. Као што смо ми нашли генералног пројекта морали да се обратимо на Хобрехта с Симеоне тако исто мислим и ово да морамо узети стручњаке. Ово није мали посао, он ће захтевати у 3 а можда и 4 а више месеци. Мора ли жели бити да се за прво време узму људи који су се већ показали на послу, да су ово стварно радили, да се узме бар г. Хобрехт или други нећо нему слични који ће дати прави ово рад. Молим дакле г. Селенковића да нам дâ обавештења нећи од о ово мисли.

(настаниће се)

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дизгиничарство:

а) За чишћење дизалки (кашилера) без радње на сиратове . . . . . 0·20 д.
б) За шеширање шпиријера . . . . . 0·20 д.
в) За један ударац . . . . . 0·40 д.
г) За један ударац шпиријер у ствашњи . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење дизалка од два сирата 0·30 д.
ђ) За чишћење простог дизалка . . . 0·10 д.
е) За чишћење чишкова од 2 и по метра уредно са пећина . . . . . 0·15 д.
ж) За чишћење чишкова од 2 и по метра уредно са више пећи . . . . . 0·20 д.
з) За пећење дизалка (кашилера) без радње на сиратове . . . . . 0·75 д.

II. Прелазење поширијера и кушијина:

а) Од кубног метра . . . . . 10— д.
б) Од кања . . . . . 0·50 д.

III. Шеширање:

а) Мајка за шкиће на годину дана . . 3— д.
б) Обавезалне шкрабљене шарке стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за дову . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 55·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . 99·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . 109·32 д.
ђ) Велика гробница I. реда . . . . 164·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·90 д.
б) Мртвачка кола са шнеланом са два коња . . . . . 24·90 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

ТАКСЕ
ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУЂЕЊА

За квартове: Саборњански, Теразијски, Варошки и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или више дубања са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или више дубања са мајком . . . . . 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од којове са кухињом, од гостионице са кухињом без шпиће . . . . . 1·50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или више дубања са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или више дубања са мајком . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од којове са кухињом, од гостионице са кухињом без шпиће . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године АБр. 9449.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — ШТАМПА РАДИВОЈА ПЕТАНОВИЋА — Уредник Урош Кумануди

БРОЈ 94. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЈЕ ОДРЕЂЕНА:
на годину ..... 6 дин.
на пола године ..... 3 „
за страни земље на годину ..... 9 „

НЕДЕЉА 22. АВГУСТА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 ПУ. ДИН. ОД РЕДА

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ НА НАЗНАЧЕНО СУД А СВИ НАРЕЂЕЊИ ПОВЕЉЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

Нефранкована писма не примају се.

ОБЗНАНА

У вези свог наређења АБр. 2366 од 30. Априла о. г. Суд општине варошн Београда објављује грађанству, да ће Управа Водовода од 1. Октобра ове године напајањати воду према члановима 8 и 9. правила за надзирање воде, од свију оних кућа, које су до 1. Јуна о. г. са водоводом спојене без обзира на то, да ли се вода у кући троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје суд општине варошн Београда основа на чл. 5 и 13. правила за испитање водовода са грађана у Београду и надзирање воде из истог водовода, која су правила добила законску силу решењем владе Бр. И. Краља од 10. Јуна 1892. год. ПБр. 10381 основаних на чл. 6, 7. и 9. зак. о варошној трошарини у Београду од 13. Јуна 1884. год.

АБр. 4717 Од суда општине варошн Београда 19. Августа 1893. год. у Београду.

ОБЈАВА

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 6. Августа ове год. ПБр. 39. позивају се резервисти и обвезници редовне војске доле означених јединица на вежбу и то: 1. Пиротехничка чета, да дође 20 Августа тек. год. увече на конак на војно место — Крагујевац, где ће се вежбати од 20. Августа па закључно до 10. Септембра ове год. у фабрици и лабораторији. Обвезници ове јединице имају доћи 20 овог месеца у 4. часа у јутру на железничку где ће путовати са теретним возом бр. 41.

2. Коњична бригада и то: II и III. активни коњички пук са штабовима и својом пописаном комором и товарним коњима, да дође 6. Септембра тек. год. увече на конак на војно место — Куприја, где ће се вежбати од 6. па закључно до 28 Септембра ове год.

3. Брдски артиљеријски пук, са својом пописаном комором и товарним коњима, да дође 18. Септембра тек. год. увече на конак на војно место — Крушевац, где ће се вежбати од 18 па закључно до 28. Септембра ове год. Стоку ове јединице сваки сопственик довешће 12. Септембра ове год. на тргалиште ради комисијског прегледа. Обвезници ове јединице имају доћи 18. Септембра у 4 часа у јутру на железничку станицу где ће ду путовати са теретним возом бр. 41.

4. VII. активни пешадијски пука Краља Александра I. са пуков. и батаљонским штабовима, III. активни гарадијски пук са пуков. и батаљонским штабовима, са својом пописаном комором и товарним коњима, и месарска чета да дођу 9. Септембра т. г. увече на конак на војно место и то: VII. пук на бањичко брдо III. пук по топчидерско брдо више Вајсерта где ће се вежбати од 9. па закључно до 22. Септембра ове год.

5. Допунски батаљон III гардијског пука, допунски батаљон VII. пешадијског пука и местне трупе сваку родова војске са својом пописаном комором и товарним коњима, да дођу 9. Септембра тек. увече на конак на војно место и то: Допунски батаљон III гардијског пука на топчидерско брдо, а остали на Тргалиште, где ће се вежбати 10 и 11. Септембра ове год.

6. Штаб и сви ескадрони дивизијске коњице са својом пописаном комором и товарним коњима, да дођу 9. Септембра тек. год. увече на конак на војно место — „западни крачар“ код војног сеника, где ће се вежбати од 9. па закључно до 20. Септембра ове год.

7. Допунски ескадрон дивизијске коњице, са својом пописаном комором и товарним коњима, да дођу 9. Септембра тек. год. у вече на конак на војно место — „западни крачар“ код војног сеника, где ће се вежбати 10. Септембра ове год.

8. Дунавски артиљеријски пук и то: Штаб пука и I. дивизиона, по ток 1, 2, 3 и 7. батерија, са целом пописаном запрегом за топове и кара, као и са целом комором и товарним коњима, (само обвезници и резервисти 7 батерије, да дођу без стоке,) имају доћи 9. Септембра ове год. увече на конак на војно место — Топчидерско брдо више Вајсерта, где ће се вежбати од 9 па закључно до 18. Септембра ове год. Сваки сопственик стоке ове јединице, довешће исту на тргалиште дан раније од позива на вежбу ради комисијског прегледа.

9. Допунска батерија дунавског артиљеријског пука, без стоке, да дође 17. Септембра т. год. увече на конак на војно место топчидерско брдо више Вајсерта, где ће се вежбати 18. Септембра ове године.

10. Болничарске чете, дивизијска санитетска пољска болница, дивизијска марвена пољска болница и дивизијска санитетска колона, без стоке, да дођу 1. Октобра ове год. увече на конак на војно место — Тргалиште, где ће се вежбати 2 и 3. Октобра ове год.

11. II-га дивизиона дунав. артиљеријског пука и то: 4, 5, 6 и 8. батерија, са целом пописаном запрегом за топове и кара као и са комором и товарним коњима, (само обвезници и резервисти 8-ме батерије, да дођу без стоке), имају доћи 1. Октобра ове год. увече на конак на војно место — Топчидерско брдо више Вајсерта где ће се вежбати од 1. па закључно до 10. Октобра ове год. Сваки сопственик стоке ове јединице, довешће исту на тргалиште дан раније од позива на вежбу ради комисијског прегледа.

12. Дивизијска пробијант колона, пекарске чете са покретном пекарницом, занатлијске чети и дивизијски марвени депо без стоке да дођу 15. Септембра ове год. увече на конак на војно место — Тргалиште, где ће се вежбати 16 и 17. Септембра ове год. Ослобођавају се од ове вежбе само они резервисти пекарске и месарске чете који су летос изврћавали вежбу.

13. Дивизијска муниционе колона са покретном артиљеријском радионицом, дивизијска војна пошта без стоке, да дође 16. Октобра ове год. увече на конак на војно место — Тргалиште, где ће се вежбати 11 и 12. Октобра ове год.

14. Муницпална колона коњичке бригаде без стоке, да дође 13. Октомбра тек. год. увече на коњак на зборно место — Тршавиште где ће се вежбати 14. и 15. Октомбра ове год.

Обвезници, који се имају вежбати мање од три дана, хранивће себе и стоку о свом трошку.

Сваки обвезник носиће собом војнички бласт. одело и обућу,кошуље, цео прибор за јело и пиће и за покривање ноће или попону.

Према наређењу исте команде од 17. Јула ове год. Бр. 4635 до 5345. Позивају се обвезници дивизијске комуне I. позива народне војске са својим штабом сви на коњима са јахаћим прибором, и сва комора за штаб и резервисте до вечерставо 20. Августа тек. год. увече на коњак дођу на зборно место — „Западни крчаг", где ће се вежбати само седам дана.

Према наређењу VII. пукоп. окр. команде од 13. Августа ове год. Бр. 5404. Позива се пекарска чета I. коњица народ. војске, да место 1. Септембра, увече на коњак на зборно место — бањичко брдо предстане 20 Августа ове године где ће се вежбати 21 и 22 истог месеца.

Које обвезнике неби овом позиву следовао строго ће бити кажњен, а при том издржаће дупло вежбања о свом трошку.

Од стране Суда општине варошн Београда 13. Августа 1893. г. АБр. 4415—4467.

ОБЈАВА

Комисија за регрутовање младежи за ствари кодар, на ову календарску годину, отпочеће свој рад 12. Августа ове године и радиће до 17. истог месеца закључно у згради VII. пукоп. окр. команде, ратарска улица бр. 10.

С тога се позивају сви младежи, које су 1873. год. рођени овде или на страни, да горњих дана непрекидно пре подне у 7 часова представу истој комисији ради горње цеље.

Дакле, имају доћи и сви неспособни и другтари појединих регрута чија неспособност даје регруту право на скраћење рок службе, а могу доћи и други на задруге ради објашњења задржног неког стања, јако после не би било молби и жалба за скраћивање рока.

Горњих дана имају се јавити комисији и сви привремено неспособни регрути од прошлих година, који ће собом донети комисијска уверења по којима су за привремено неспособне оглашени.

Регрутној комисији крстаће и сви обвезници редовне и оба позива народне војске, који се осећају да су неспособни за војну службу, те да се том приликом и они лекарски прегледају.

Ко се горњих дана не пријаве регрутној комисији сматраће се, да је службу у сталном кадру избегао и према чл. 14. закона о устројству војске кад год се ухвати до 30. година, без обзира на кадровање и неовео стаже, служи ће три године, а поред тога платиће и војницу.

Од стране Суда општине варошн Београда, 1. Августа 1893. год. АБр. 3227.

НАРЕДБА.

Познало се да у Београду има много прекупаца, који по трговима купују и препродају разне продукте и јако пису грађани ове варошн нити подносе грађанске терете и да се тако под именом прекупаца прикрадају и многе варалице кесарске и бесосличаре.

Услед тога и поште је општинска власт познала законом, да у своме погледу штити како интересе општинске тако и интересе грађанства — Суд општине варошн београда, на основу 7 и 13 тач. 36 члана закона о општинама,

Наређује:

Да од сада нису ничији прекуповане на трговима само они грађани који имају отворене радње, и они који овом суду подпесу уверење од трговачког суда, да су испунили законске прописе.

Одавним лицима суд ће издавати дозволе, а сених осталих забрањује да на трговима ирше прекуповане.

Ко противно овој наредби поступи казниће се по закону.

Овом се наредбом замењује наредба од 21. Априла 1890 год. АБр. 510.

Од стране Суда општине варошн Београда 29. Јула 1893 год. АБр. 4284.

ОБЈАВА.

Према наређењу VII пукоп. окр. команде од 17. Јула ове год. Бр. 4635. позивају се сви обвезници коњица II. позива народне војске и сва комора, да 8. Августа ове год. у вече на коњак дођу на зборно место — бањичко брдо, где ће се вежбати 9, 10. 11. истог месеца. Са собом поносе и предају им оружје.

Обвезници артилеријске и болничке чете II. позива народ. војске и сва комора, позивају се, да 16. Августа ове год. у вече на коњак дођу на зборно место — бањички брдо, где ће се вежбати 17 и 18. истог месеца.

Осим тога позивају се и сви резервни официри који припадају II. позиву народ. војске, да и они описаног дана представу на зборно место своји јединицама

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЛОБОДАМА У ТУРЕВИНУ

од 1459.—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написао

Ђ. Агатоновић и Д. Ж. Спасић.

(Академијско Одсек Бел. Књиге одређено право академијском издању Београдском.)

Београд.

Штампа

—Дајте ништа вероватно бити умнијим чувеног ученог и славног краљевог савезника! (Краља је до пречишћења неуденога турског ланца, а сматрао се турски сапаст).

Корнелијус.

(наставак)

Али као и увек, ратна струја брзо пређе хришћанске владаре, јако је мало пољаког успеха од најмоћнијег турског непријатеља или страха. Чим нескретаре турски плаћеници по хришћанским земљама, чим се престане за часак пуштта проливена хришћанска крв, на бојиште пођима, од бесних јаничара, весељаци запалаи и осиерни паразити преласу се својој сладољубљој бљести — свакарању. Сам краљ Матија опет је остао да брани своје границе, и да буде бедем Хришћанства противу Турака. И он не седи скрштених руку.

Да заштити Славонију и Срем, земље, које су тада најпише страдале од турских пљачкања. Матија је наложио узети град *Шабац*. С тога с јесени новембра 1475. год. пресе се са 10 000 дуката према на Шабац.[1])

Још год. 1472. покушавао је поша титуларни краљ босански, Никола Илочки, да освоји Шабац, а одатле и целу Босну, те да једном заузме и „дејствителан"-краљ. Али није постигао никаквих стварних успеха.[2])

Шабачки град бранило је у ово доба 5 000 јутих јаничара, којима је, вели Енгел, сам султан задео перјанице за турбане наложе. Осим те граднее посаде, недалеко од Шапца, налазила се на обали сенеској и друга јења турска војска. Матија пошље против ње једно одељење своје војске, а сам се са главну крене уза Саву, наложен кагри тешкошкој са града, да осмотри положај и јачину града. И сам се сада морао уверити о немогућној јачини Шапца, о чему је дотле само могао слушати. Он окрене на град главну убојну своју трупу. Пуцало се из топова и на старих машина, из којих се пре употребе топова пре опседања памеље бацало. Војници су нападали с великом јарошћу, преко које су се граду приближавали, и настојали шанчева земљом и прућем. Али поред свега тога напредовала посада турска храбро је одбијала сваки јуриш Матијене војске. Цео месец дана узалуд је краљ употребљавао разне начине при нападању. На последњу употребља и ратне лукавство. Једнога дана, после једнога одбијеног јуриша, краљ Матија сакрије известан број својих најхрабријих војника, а са осталом војском пошуче се натраг, као да хоће са свим да отпутује. Турци мислећи заиста, да је краљ прекинуо даље ратовање и пратио се у своју земљу, не пазљиви пак напита и скривеној војсци, прелазу се веселу

([1]) Кадић V. Н. J.: Alte Wahrheiten, S. 110, кајеш Orsich, V. Serbien, S. 453. — Ранке: Аннале III. 1. IV. p. 98—99. — Palacky, J.: Истор. Чешког. изд. 3. III. стр. 284.

([2]) Shufflay F.: Prog. hrvat. ug. I. стр. 155

Даље имају сви обвезници понети собом и свој војнички билет, потребно одело, кошуље, прибор за јело, неке или повезу за повређење.

Према наређењу ове команде од 2 Јуна ове год. Бр. 3360. позивају се сви обвезници коњичке ескадрона II. позива народ. војске и одредници сних пешадијских штабова са пропасним коњем и прибором, да 11. Септембра ове године у 6 часова у јутру дођу на збориво место — Тркалиште, где ће се вежбати два дана.

Сваки обвезник понеће собом војнички билет, храну за себе и коња за два дана.

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 17. Јуна ове год. Бр. 4635. позивају се обвезници — пешади I. позива народне војске и сва комора од 20. Августа ове год. у неке на коњи дођу на збориво место — бањичко брдо, где ће се вежбати 21, 22. 23. 24. 25, 26. 27, 28, 29 и 30. истог месеца.

Обвезници болничарске, пекарске, шатарјевске чете и протетичког одељења који припадају I. позиву народ војске или и сва лица која комору на ове једнине дају, позивају се, да 1. Септембра ове год. у неке на коњи дођу на збориво место — бањичко брдо, где ће се вежбати 2 и 3 истог месеца.

Обвезници артиљеријског пука без стоке, као и сва лица која за ову јединицу земљу дају, позивају се, да 5. Септембра ове год. у неке на коњи дођу на збориво место — бањичко брдо, где ће се вежбати 6 и 7. истог месеца.

Обвезници пробијање и муницијске колоне са штабом без стоке и без кочије, позивају се, да 9. Септембра ове год. у неке на коњи дођу на збориво место — бањичко брдо, где ће се вежбати 10 и 11. истог месеца.

Обвезници месног пешадијског батаљона, коњичких возова и осталих местних трупа своју јединицу 1. позива народ. војске, позивају се, да 16. Септембра ове године у неке на коњи дођу на збориво место — бањичко брдо, где ће се вежбати 17 и 18. истог месеца.

Осим тога, позивају се сви ординанси, конаџије, да и они следују својим једи пицама.

Сви обвезници имају понети собом и свој војнички билет, потребно одело, кошуље прибор за јело, неке или повезу за повређење.

Они обвезници који се према овоме позиву имају вежбати само два дана, понеће собом храну за себе и стоку за два дана.

Према наређењу исте команде од 9. Јуна ове год. Бр. 3360 позивају се сви коњаници редовне војске и одвојених код сних пешадијских штабова, да са пропасним коњем и прибором 4. Септембра ове год. у јутру у 6 часова дођу на збориво место — Тркалиште, где ће се вежбати два дана.

Сваки обвезник понеће собом војнички билет, храну за себе и коња за два дана.

Који обвезник овом позиву не следује строго ће бити кажњен и при том издржаће дуплo вежбање, о свом трошку.

Од стране суда општине нар. Београди 1. Августа 1893 год. АБр. 3178 и 3949.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

VII РЕДОВАН САСТАНАК

12. Августа 1893 год.

Председник председник г. Младен Р. Марковић председништвом општинским господин г. Лаза Пилетић, од одборника беше г. г. Никола Х. Поповић, Милош Трнавац, Милош М. Ђорђ. Ј. Ђуровић, Мирјан Јанковић, Лаза Вербовић, Младен М. Вербовић, Ил. Вуловић, М. О. Петровић, Ђорђе С. Поповић, Соломон Аврамов, Мих. Д. Вакановић, зет Тих. Бакетов Спасић, А. Ј. Одовић, Др. Марко Т. Лазић, Р. Драговић, Б. Пурић, К. Б. Младеновић, Др. Аласић, Др. Никола Поповић, Мих. П. Вовчић, Гаврило Брзић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 7. Августа 1893 године и у одлуци КЊБр. 472 учињена је измена, да је г. Т. Селенковић подиже инсталиј о електричном осветљењу као управник тога, одмена и као техничар

II.

Одборник г. Никола Х. Поповић примећује да многи одборници врло ретко долазе у седнице, па пита, да ли је председник предузео какве законске мере против њихног немарења дужности одборничке.

Председник одговара, да је према члану 79. закона о општинама позвао одбор општински да против таких одборника изрече казну, а не суд општински.

III.

Одборник г. Соломон Аврамов пита да ли стране пародоједна друштва плаћају што на име обављено општинске београдској на пристаниште пароход лађа уз обалу Савску код Београда.

Председник одговара, да је учињено потребно хорације да се по ово обављање од оних друштва наплаћује прописана такса, но да је та ставар још у процесима, који се воде са тим друштвима преко министарства иностраних дела. Друштва се међутим за неплаћену такву залуживају.

IV.

По прочитаној оној истрази, судије за мирни Београд АБр. 4519, 4569, 4458, 4454, 4436, 4450, 4437 — и акта управе нар. Београда АБр. 4496, којима се тражи уверење о плаћању и имовном стању извесних лица, одбор је мишљења да се ову неопходно: Петар Мишић лимар, Ђорђе Радосављевић казан лемарски, Светозар Поповић кајсија и Милија Комненовић собарски да Алекса Миловановић кафеџија доброг владања и добре имовног стања; да је

---

(1) Новаковић Ст.: Посета Цариградска, стр. 61; исп. Zinkeisen-ovog Gesch. d. osm. Reiches in Europa, B. II, S. 321.)

(2) Кукуљ. у II. Ј.: Ађ. Vethitschich, В. III. одсек Glasn. c. Serbica, S. 601. — Starinskikas Z. Prof. hrvat. ust. I. стр. 422. — Новаковић Ст.: Прва Краљевина, стр. 61—62. и у Гласн. XI. Друштва IX. стр. 9—11.

(3) Бановић Р. (г. Рашићу, исп. стр. 61. — Споменик срп. акад. III. стр. 342. — Гласник срп. уч. друш. XI. стр. 156.

о српској војсци, која је без сумње чинила главни контингенат оносадње Матијине војске. Јер Шабац сам по себи најважније је претио Срему и Славонији, те је и природно, да је при опсади тога града учествовало и знатно сремских и славонских Срба, којима је најважније стало до тога, да Шабац буде у хришћанским рукама. Наши пак летописци направо подељи нашу рачуна о Србима, опако веле: „*В лето 1476. прия Матеи краль и Вонк десног Заклон град на реки Сави имее зовет се Шабац, оборавши ѡ и послав воиску, и плени Срѣбрницу и прегна ону Сриѣ*“.(3) Из чега се јасно види, да је при опсади Шапца било Срба, и то под деспотом Вуком. Да је тако, види се и из даљег разказа на обалама Саве и Дунава, које је деспот сам продужио, што нам у неколико сведоци и сам горњи навод из летописа нашег. Из заузећа Шапца, Матија се, по свој прилици са своје мађарском војском, прати у Будим, у намери да се женн Беатрисом, кћерју напуљског краља Фердинанда. А деспот Вук, по заузећу града прешао је Дрину, заузео и „опустошио“ Сребрницу, па се пратио у Срем. По Бранковићевој хроници, деспот је овог пута продро чак до *Сарајева*: „Tunc Graneevich comburit et populatur Saraievo et Szebrnitzam, et fugavit vesum Belgradium.“(1)

Са освајењем Шапца, пала је у руке деспоту и цела стара Мачва, а то је: „цела подунавска Колубара и Тавнаве са онима крајеви између Дрине, Дрине и Саве, заједно са Подрињем, до сталних ужичких гора“.(2) А тако исто овог пута је деспот и онај део Босне, ближи Сави, и градови: *Теслић, Сребрник* (у Босни) и *Сребр.* који су Мађари и доцле држали, прешла не свакад сталио.(3)

„Онај је крај, вели г. Новаковић, умножењем ону власт, коју је, као Сремом њиме деспот српски, и чињно је заједно са Сремом једну закорућену групу српске земље под угарском влашћу.“ Све до 1521. год. доцле је тод Београд био у рукама мађарским, та је српска земља као целина била прибежиште свима Србима. Ни народна имовина није пропустила, а за свијем спомеником не обележи високи значај онога успеха, што та своја врата постиже српско оружје, свемогући

---

(1) Acta? III. стр. 79.

(2) Гласник, II. Чувила, IX. стр. 11.

Милан Петровић касирир добрее владина и среске имовине стоке; да су Љубомир Вујић обућар, његов жена Јелка и Ђура Марковић механџија добрег владања и сретног имовног стања.

V

Предложи општи одбору на мишљење молбе којима се траже уверења о сиротном стању.

По прочитању тих молби АБр. 4522, 4457, 4456, 4448, 4501 4502, 4500, 4499, 4429, 4447, 4498, 4472 СБр. 13054 одбор је најпре мишљења, да би суд требао узети у њихном ствар молишаца: Стевана Симића пашчиџе, Јелесије Алексића, Јулијане Алексићеве ученица, Радомира Видојевића ученика, Милице Мојаковићеве ученице, Радомира Дочића, Саве Николића, Милана Васића, Петра Бучковића, Константина Мојсиловића ученика, Косаре Анђелковићеве ученице, Милана Младеновића ученика и Максима П. Атанасковића. — па тек онда да им када тражено уверење.

VI.

На молбу Крсте Јовановића општ. служитеља АБр. 4503. одбор је решио, да се молиоцу одобри одговарајућа сигурност, с тим да му се исто даћуће од дана кад са стане употребљавате.

VII

По прочитању извештаја шанцарских ГБр. 3564 и 3597 одбор је одобрио одређење осе у условима „Цртанског“ и „Милетовој“.

VIII.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 3583 драме 7. Августа ов. године 40 комада сиварја за основне школе, и ГБр. 3582, дракше 7. Августа ов. године разних школских потреба, — одбор је решио, да се ове лицитације одбаце. Да се позове Павле Радосављевић и да се уме реч од њега да ли пристаје да ове ове предмете изради по предвиђеној цени или хоће да понуди своју, до 14. Јула ове године ГБр. 3169 понуди. Ако пристаје, да му се уступи, а ако не пристаје, да се зове друга лицитација.

IX.

Предложи извештаји одбор да је због прибављања заразе болести коња нарочито, да се предузму нужне санитетске мере рада суседна нете болеста. На како је општина бео-

градска у прошлој години потрошила већу суму новаца на набавку средстава за суђбијање колере и грађења заразичке баруке, који се предметима нису и ове године послужити, — потребно је ове године да се одобри сума од 3000 — 4000 дин. ради поправке онога, што је неисправно и набавке потребних предмета за суђбијање колере.

По саслушању овога одбор је после помоћничког гласања са 16 гласова против 5 (који су били за 6000 дин.) и није гласово, решио, одобрио се кредит од три хиљаде динара из пастаје буџетом одређена за непредвиђене трошкове ради суђбијања колере с тим, да суд општинске може ову суму у случају неодложне и неодложне потребе и прекорачити на начин да тражити од одбора одобрење за више утрошену суму.

X.

Председник поднеће одбору, да је стална комисија за надзор при грађењу и експлоатацији трамваја у Београду поднела свој извештај о стању овога предузећа на дан 3. Августа ов. г. када је према уговору срп. француско друштво имало грађене трамваја потпуно довршити и свебраћају предати.

По прочитању тога извештаја АБр. 3409 из кога се види, да друштво није испунило своје обавезе према уговору, јер није сагласно овако и оволико пруга, колико је и како је уговором предвиђено, одбор је решио, да суд општинске поступи у свему по уговору о грађењу и експлоатацији трамваја у Београду према српско-француском друштву за неиспуњење свог уговора и да о учињеним захтева одбор.

Да одлучи са другим питањем вез. у коме тренно да се напичи почетак појачаног и експлоатације трамваја. —

XI.

Одборник г. Др Марко Т. Лесо предлаже да се стална комисија по надзор при грађењу и експлоатацији трамваја у Београду одреди на среди, пошто се на последњој седници види, да је та комисија много труда положила, да се ово предузеће што боље и сврсисходније уговору изради.

Одбор је одлучио, да се о овом предлогу реши у једној од идућих седница.

XII.

Председник поднеће одбор да Њ. Величанство Краљ полази 16. Августа о. г. у 7 часова у јутру на пут ради опашбину на новата одбојишта, да га у што већем броју испрате.

Одбор је примио к знању ово саопштење и одлучио, да Њ. Величанство изрази до Обреновића председник општине са секретаром и одборницима г.г. Н. Х. Поповићем, Ђ. С. Новаковићем, А. Одановићем, Др М. Т. Лесом, Р. Дрезгићем, М. Трпковићем, Н. Вујасовићем, К. Б. Михајловићем, М. Јанковићем, сви Тасов Кнежин Спасовом.

Ако во од одређених одборника не би могао на овај пут ићи, овлашћује се председник да другога на његово место одреди.

XIII.

Председник општине предлаже, да одбор одобри извесну суму новаца, којом би се набавило стручно лице за израду пројекта грађевинске закона с нарочитим обзиром на прилике у Београду и к је је тако према потребан за Београд.

Одбор је одлучио, да се о овом предлогу реплаја у идућој седници

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путкиних сиобраћај широм Београда, У седмици од 8. до 14. Августа 1893. год. дошутовало 727 одпутовало 793. Од њих су :

а.) Пола : мушког 673, женског 54.

б.) Вероисповести: православне 589, католичке и протестан. 111, мојсијеске 11, мухамеданске 16, свега 727.

в.) Посојбина : Србија 518, Угарска 114, Босна и Херцеговина 27, Црна Гора 13, Грчка 6 Турска 10, Бугарска 10, Румунија 9, Русија 5, Француска 6, Француска 6, Италија 1, остале државе 2.

г.) Занимање путника: Трговци и индустријалци 41, Занатлије 58, Трговци 313, индустријалци — шпекуланти и предузимачи 3, Господарица 14, Интелигенција (војска) 98,

---

на ону земљу, „као на театар радње, дела последњих средњевековних српских витезова: браће Јакшића и Змај-Јовановића Вука. У песми „О диоби Јакшића“, где се пева, како браћа деле очевину, вели се:

„Дијатар уже земљу Барошевићу,
„Кириљашу и Корбедзинићу,
„И сва Банат до ведо Дунава;
„Доњом уже Србијом земљу земљу,
„Србијом земљу и равно Посавље
„И Србију до Ужичке ираде.“ —

У Богдановом делу, види се целокупна деспотовина Вукова, континентална тако, све до год. 1521. — пада Шапца и Београда.

Не смејући због недовољне ратне спреме дубље загазити ни Дрину, деспот Вук креће на другу страну Београда, к Смедереву, којим су Турци доминирали целом моравском долином, пошљи зеодан одолан и за ствје непаде у Потисје. Важност смедеревског града, као ни због у српским рукама, најмно је врло добро Змај-Вук, па с тога и није чудо, што он, поносанини своју војску још и појачавши српском војском под Дм. Јакшићем, и мађарском, под појводама: Петром и Франјом Дени-а, Наћ Алберто, и Наћ Амбросом, Имрем и Ласлом — хтиа као

(1) Одношење срп. др. акад. III, стр. 186.

врховни командант целе те армије, да сном снагом руши на Смедерево, не би ли га поспужила јуначка српска срећа, да га отме од Турака. Градски заповедник бијаи су Михал-пеши-Али-бег и Скендер-бег. Турци су имали на супротној обали Дунава, мали градић Косин. По једној белешци написа летописца: *„И разиша десиот Вук Косин су Бинатку праиа Смедереиом“*(1) закључујемо, да је деспот, приступајући изградњи свога ратног плана, нису нрво са обезбеђивањем позиција на угарском земљишту. Турци су бранили овај свој градић, али узалуд. Потиснути одникуда, они се брзо концентрину с оне стране Дунава, и утврде се код једнога места „на три стотине пораха од Смедерева“ — које веки историчар, Engel и Пајшнер, зову: „Ровник“ и „Вожаш“ (Пожаревац?) — оснежују са 4000 спахија десиота на овој страни, знајући, да ће он сада нрано на Смедерево. Препашни на недовољном војском својом на ону страну Дунава, сједини се онамо са новином београдском, која му у помоћ беше дошла, на одмах замегне, са турском коњицом, кривну битку; очајна с обе стране, спрнила се врло нерешено по Турке. Једна се спасу само

Али-бег и Искендер-бег одотом у Смедерево. Огромна маса паће гробе свог у Дунаву, а што до њега не могаше доћи, бо посечено и похаћатано и ланцима хришћанским окивано. Две стотине и педесет заробљеника са 5 заставе турских буду послана краљу у Будим, да му жешњбу са Беатричом уденеају. „Заробљени Хришћани (да ли и други до Срби ?(2)) — вели Пајшк — нушни за ону погибљу Турака, охрабре се, раскину ропске ланце, на се и сами устрене на турски логор, растеране и последње остатке турских ита, срећно спасу ропетва своје жене и деиу; и не само да поратиие све своје отето имање, него и од турскога богаства толико загребше, да није било ни једне жене, ни једног детета, које не би подило по једно коња турског окивена богатим украсима.) Богате плачке нарабе ее и српски и мађарски војници. Између остали уплаћених ствари биле је, вели Екгел, и једна „тунрата суа fistulis, quibus equi volucres adsuescentius consciantur“.

(1) Ове дане, да ово нису биле просте нарабљене, већ рана у нојничкој служби турској, као што Ангел доказује показавши на многобројне примере, где Срби по свој ревнују у друштву с Турцима против Хришћана.

(2) Историја срп. нар. Јовић, 4. изд. Београд, II. 378. — Engel: Gesch. d. Alig. Weltkunde, II. 111. — Jovan Cvijić, Geogr. u. Geol. d. Balk. II. 87. — Pajšnik J.: Historija Srpskoga naroda. III. стр. 285—290.

њаци 33, радења и посластица 6, Пијаца и бозаџије 3 палинчари и слуге 32.

Из статистичког одељења општине варошке Београда 19. Августа 1893. год.

ОБЈАВА.

Суду општ. града београда, потребна је једна зграда за основну школу.

Зграда ова треба да је на заводном простору, да има довољно простора за смештај 2 разреда, где могу стати 80—100 ђака.

Ко има оваквог зграду и жели је дати под закуп, нека поднесе понуду рачуководству овог суда најдаље до 1. Септембра ове године.

Понуђач у понуди треба да означи где постоји зграда (улица и број) колико и каких одељења има, и колику кирију годишњу тражи.

СБр. 12895 — Од суда општине града Београда, 20. Августа 1893. год. у Београду.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Рачуководство суда ово општинског, држаће у својој канцеларији јавну усмену лицитацију и то:

I. На дан 20. Септембра ове године од 8—12 пре и 2—5 сахати по подне, — за давање под закуп 12 општинских дућана у општинској улици.

II. На дан 25. Септембра од 8—12 пре и 2—5 сахати по подне, — за давање под закуп 16 плацева у бари всеволџа, за смештај дрва и ђубре.

III. На дан 27. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп општинског земљишта „стара сеница".

IV. На дан 28. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп земљишта општинског до баш. ботаничке баште на јалији.

V. На дан 29. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп општинског земљишта код војног сеништа.

VI. На дан 4. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп 12 плацева за великом трг за српске месарнице.

VII. На дан 5. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп 7, плацева на великом тргу за гоовеђе месарнице.

VIII. На дан 7 Октобра од 8—12 пре подне, — за давање под закуп 12 општинских дућана на великом вешту за месарнице говеђе и свињске и киларнице.

IX. На дан 12 Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права наплате таксе од пијаца са пиће.

X. На дан 15. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права тушања кафе — тамиза.

XI. На дан 18. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права наплате таксе ђумџерске.

XII. На дан 20. Октобра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп меса од бобичавих свиња, које се коље за општин. клапцом.

XIII. На дан 23. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп оправке возова општинских, ковачко-коларски рад.

XIV. На дан 25. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп оправке возова општинских, сарачко-ћаферски рад.

XV. На дан 27. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп подкивања коња пожарне чете и кола рабиџ општин. возова.

XVI. На дан 28. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп оправке рабиџ. општинских возова.

XVII. На дан 1. Новембра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп плаца општинског више чесме „књегиње Љубице".

XVIII. На дан 1. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп 1 и II. нећање у ташмајдану.

XIX. На дан 2. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп чишћења пијаца у зар. Београду.

Погодбе о овим закупима могу се свако радно дана видети у канцеларији рачуноводства.

Ко жели на шта од овде изложених права ући под закуп, нека свакога дана дође и лицитира, што положи прописану кауцију.

СБр. 12.755 — Из канцеларије суда општ. града Београда, 14. Августа 1893 год. у Београду.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Држан 6. Јуна 1893 год.
(по стенограф. белешкама)

(свршетак)

Тома Славковић — Програм целога рада, ни је у довољној мери дат, и то дат је од комитета Хобрехта и Сиверинга и на детаљније извршење овога плана о канализацији, ту су пуни инжењере, који могу то јединице изрелата него Хобрехт и Сиверинг. Тим, што је у овом комитету изабрано, да се у овој врлине домороци уђу во инжењере при извршењу радова о канализацији није казато да то безусловно мора бити; јер ће их изравно бити ако их ми изаберо, и ја држим да ћемо таквих људи моћи наћи, најзад потребе је, да ви наше људе у том послу образујемо јер су нам они потребни за све доцније радове ово канализације.

После овог првог срећног успеха Војводе Вук приступи главној операционој тачки свога ратнога плана — опсади Смедерева. Без икакве сметње од стране пребивајућега Али-бега из Смедерева, подиже десант на пољу Годомишком, по пут оних тврђава турских око Шапца, нека нова утврђења, око оних окопа турских који чувају сам главни град, која сагласна од паланаша, земље и властена врућа, имала су са суха потрести безбедност Смедерева. Евгеј спомиње тук така „Erdschlösser von aufgeworfener und verrammter Erde", од којих се једно звало *Ватрени трешањ*.[1] На њих стане сада десант жижо туђи Смедерево опсада је трајала преко целог лета, али све узалуд. Да сё заузме град, требаше јаке војске, која би с Дунава блокирала и бомбардовала Београд. А у њој се сад најбављене осигурање, јер ово што беше српских Шајкаша на Дунаву, не беше у стању пружити успешну и стрезну за бој јачу турску флоту, а наручене лађе у Регенсбургу још не беху стигле. То беше главни узрок што сви трули десантови, да заузме Смедерево, биће узалуд. Крал Матија је вазо свадбовати читав месец дана, него пратећи у осној

1) Шафарик, I. Gesch. d. serb. Dialekes, II. I. S. 321. — Шафарик, II. S. 2. Abt. Wolfsdorfer, II. III. slaw. Gesch. v. Bartels, S. 432. — Новаковић Ст. Војводе Вуковићевића стр. 63. — Гласник срп. уч. др. књ. 47. стр. 83. — Ако би се ова нова тврђава стр. — у тој бици новаковић сматрају о овој тврђави, која је код Мутаве) потпуно на Мораву, по њему год. 1474. можда баш споменути, која би се сва

Милош Кнежевић — Мене није познато, господо, да ли је г. Смрекар направио какву канцеларијску нарочиту и велико бих г. Селенковића, да ме о томе обавести.

Тоша Селенковић — Изнешете г. Кајетановићу, он вама то није познато.

Коста Гавановић — И мене, као члану ове комисије, није познато, да ли је г. Смрекар из нарочито какву канцеларијску нарочиту или ми се чини, да није.

Пројект Хоберхтов, он је детаљан, и у њему се помиње поједина део стварн, које ће се конструисати под иначе канцеларије, а код г. Смрекара главна је сама идеја, само треба исчистити да се између ње нарочиту па је комисија нашла, да је предлог г. Смрекар у томе боља. Г. Хоберхт у летошњем програму обзиром се је више на економску страну, да је извршење канцеларије једне дела нарочи спротиве у Сиву, а на другог дела нарочи у Дунав. Разлог се, тако избављење исчистити од нарочи достижне је, али односно разлози говоре, да ова исчистота из нарочи треба да се одвоје у Дунав у томе је, дакле, разлика између та два говорника пројекта.

Пројект г. Хоберхтов, може се у многоме сматрати као детаљан и он је. у главноме, и заслужити за израду детаљнога пројекта, с тога може и остати бирани г. Кајетановићу, што г. Смрекар није нарочито канцеларију нарочи. јер је ипак главно пројект г. Хоберхта, који је нарочито канцеларију у Берлину и признат као канцелеет у овоме послу. За мислим да вељано поспешити као усвојимо нарочи сових шест тачака без даља добаге, а сад остаје до онако тако грађевинско одељење питањеног. за израду пројекта и прегледа за извршење, а о броју потребних лица за извршење, ту ми не можемо ништа казати не прописати, јер то зависи на послова, који ће требати да се изврше, па их може бити два, три, четири или више.

Милош Кнежевић — Нисам ја питао за број потребних лица, него је мене више квалитативна страна тих лица интересовало. Г. Селенковић рекао је да ми не можемо да утврдимо лица, као што су Хоберхт и Смрекар, или ја не знам, да ли би ми имали оних људи за тај посао. Међу тим, ја не знам, да ли је г. Смрекар из радио какву канцеларију, или ми нигде, да он оваква посао није нигде радио, јер се у овако детаљну израду пројекта као г. Хоберхт, није ни улутило, већ је посао да пасавање трошећи да се сви кинали само у Дунав нападу.

Дакле ово ако ова тачка тесно су везани јели са њеном, а то је са нашим саветском саветом, јер саветски савет треба да ће одлучно скупу реч о одређеној нечистоти, зашто је то чисто нејасно остар. Дакле, ово него пита би се приступило нечија овога посла, треба потрошити и нашавше саветског савета, како нам се то ће после пребавило, или што је то већ рашње било; јер ако саветски савет да своје мишљење да се нечистота из известне дела нарочи може одвести у Сиву, онда ће онај посао унутање контате, а ако се сам нашли морају елиминти у Дунав, онда ће нескучити.

Односно квалитативне стране лица, која имају да извршне овај програм, за сам изложену, да се не квалификамо за демократе, који нарочне имамо у инжинирскоју струке. Мы имао дакле нарочи да имамо људи, који су овај посао радили, а ако да овај посао покрајинско грађевинском одељењу саветник, јер ту немамо таквих лица.

Истина ја имао вељу у г. Селенковића, али он неће већи да ради на овоме послу, јер је научна дужност да нотри, да ли се он ни послова тачно извршују. За даље тражим да се узме г. Хоберхт или други који квалитет да дође обавештења, а не никако људи, које неку овој посао покрајинско одељењу саветник, јер ту немамо таквих лица.

Тоша Селенковић — Ја сам изобилан нешто до примедби на жеље г. Кајетановића, прво, односно предлога његовог. да тај пројект нам саветском савету. Та је стварно била већ једном у саветском савету, и она су дала своје мишљење да треба нечистоту одвозити у Дунав. А сви тога у комисији, која је ту ствар разматрала, била су и три лекара, која су та ова тачке решила; и над је то комисија у начелу решила, да се нечистота мора одвозити у Дунав, што нам даље немамо ни да трошимо, већ једино да утврдимо то нашим мишљење.

Односно предлога г. Кајетановићевог, да се за ту ствар ангажују страници, ја ћу њима за казати, да ми већ имамо све податке, који нам инжинирни страници могу дати по извршене тога посла, то нам треба тоне се требају написати дала обавештења; а само се по себи по ауме, да се за тај посао морају узети стручњаци с тога не треба овде изрично помињати да се за овај посао употребе наши људи, ја држим да то одбор треба и мора да узмоје, јер мо мораво нађе људе да обрађујемо у том послу. Ја дошнеје одређење канцеларије, те с тога овај посао и треба да се повери грађевинском одељењу и нему оставити право да из тог посла ангажује пергонал.

Милош Кнежевић — И ја сам, господо, техничар, али ми није познато, да ми имамо наших људи који су овај посао радили; међу тим и ја бих хтео да ми имамо наших стручних људи за тај посао, али ипак мислим, да су нашли, напишете се страници! Ми имамо овде сад један пројект о канализацији и ми га не можемо поверити нашим техничарима, до га они изучне јер је то за њих са сим нова ствар, а шта се г. Селенковића тиче, ако што реког, он се може на тоне послу радити, већ ће једино морате контролу свих послова имати тим, нама је потребан човек, на кога ће нашти појединце одговорност са израду оних послова, а ми такође имаће нашем помоћи.

Што г. Селенковић рече, да је ова ствар већ била пред саветском саветом. то мени није познато, али ако је тако, онда је то требало у извештају да на каже.

Што г. Селенковић вели, да су у комисији била три лекара, то није разлог, да ово ствар не треба да ће саветском савету, јер је ово чисто нејасно питање, дакле потпуно ноге треба инжинирци да третирају. Међу тим поменута господа доктори суд доктори медицине, а нису и стручни хигијеничари па с тога држим да би ово питање свакако требало претходно поднети на решење саветском савету, те да он да своје мишљење о томе, како ово се не би доцније и путем штампе и приватно приговарало, да смо непрописно радили.

Коста Гавановић — Г. Кајетановић је мало напоредио ово у тек дебати разговор о саветском савету.

М. Кнежевић — Без тога не може да се изради детаљни пројект.

Љ. Јовановић — Може. О томе се говори у 3 тачке. Ово се говори ко ће израдити и 3 тачка поноси се на тое ова тачка. Ако хоћете

---

(1) Ово ће бити разлог, што је г. Смрекар у свом раду о Београду (Die Donau-Regulirung und Canalisirung von Belgrad) споменуо само Дунав, а не и Сиву.

(1) Ово Војска Стевана у свом раду: „Description Hongroise ou Pannonie ancienne“ каже, да је Дунав тада још имао два велика брега, на ће рата. Међу њима налазе се: Сирмија данашњи Сремски Карловци, Ирипа данашњи Петроварадин, Таурунум данашњи Земун, Сингидунум данашњи Београд, Виминацијум Костолац на Мораву, Нарона на Неретви, Салона у Далмацији, Дурострум данашњи Силистрија, Новиодунум Исакча, Троесмис Турскул, Ибида Гургево, Аргидава Рушчук, Дуросторум Силистрија, Аквис код Варне, Одесос Варна, Тирас Акерман, Олбија Очаков, Херсонес Севастопољ, Пантикапеја Керч, Фанагорија Таманско полуострво. Ако ли је данашњи Београд већ постојао у доба Римљана, то је сигурно, да је био једно од најважнијих места, јер је Сингидунум био седиште једне легије, а Виминацијум седиште 7 легије. Ако је Београд већ постојао, онда је сигурно, да је имао и своје пристаниште, а ако је имао пристаниште, онда је сигурно, да је имао и своје бродове, који су пловили Дунавом и Савом. Ако је Београд већ постојао, онда је сигурно, да је имао и своје пристаниште, а ако је имао пристаниште, онда је сигурно, да је имао и своје бродове, који су пловили Дунавом и Савом. Ако је Београд већ постојао, онда је сигурно, да је имао и своје пристаниште, а ако је имао пристаниште, онда је сигурно, да је имао и своје бродове, који су пловили Дунавом и Савом.

(1) Не кажу ли ни ова имена довољно о броју ове војске. Имаше их 100.000 пешака 100.000, по Вопискову и Сиову 60.000, а по турској изворима 50.000. Ова је узета средњу 60.000, јер ово и за најмање трупе.

да ном важном своје мишљење, дошли да 5 тачку дневног мојемо решити, и да за ну нам биће довољна једна седница. Сад да спрошимо другу ствар. Што се тиче ње, ја ни ману говорити у овом правцу како су говорили г. Савковић и г. Кантеновић, али могу да кажем само ово да ја сам при прављању буџета доследно радио. Ком је то до сад било остављено да ми предложимо ваш рашун, ја је доиошао до закључка о томе реши. Ако ће опет доћи до решења одбор, онда не ћу ово мишљење да г. управнику скупа сад тај да речем моји материјал. С тога молим да ми се само каже је да сад радимо и како се мислио да се даље ради. То бих требало знати.

Председник — Све техничко остаје по за мене о општинама мора нашта инаплементацију, и одбор га прима

Љ. Јовановић — Дакле онда само што је рекао г. Кантеновић то је један мало начин. Ја мислим да ми га сами можемо усвојити овог другу тачку.

М. Кантеновић — Ту стоји да се одлучи одлести да може заседавати, и ја хоћу да се поштујем у напред

Љ. Јовановић — Ја сам за то и питао и по мишљу то не може да буде.

М. Кантеновић — Да сам ктео у напред да се општрем.

К. Таназевић — Овде се мисли да се грађевинским одељу остане што одређеном руки да се може за чега по две недеље док се састане одбор да реши како ли одмити једног одељења или не. Нешто слично ми смо имали при трошку чиновника: образовали је привремена комисија која су дато извесни права и та је комисија с руководним радова имала да интересује сваког особа сама, и интересо с одбором. Дакле овде се хтело да се дају одређене руке грађевинском одељу да се може да чека по 15 дана и 3 недеље.

— Г. Кантеновић је говорио то питање хоће ли да се остави одређене руке грађевинском одељу да ово интересује потребна питања, или ће да се гурају другде. Кад је говорио сваки предлог умешао ово је сама мисао да грађевинско одељење може интересовати једног члана који је ов ком правно овлашћен, јер ће тај моћи да буде напредовано

подношење при израда пројеката и управник грађевинског одељења ће је вршити надзорни. Молим вас да одређене ово да се не бавимо више ово ове тачке.

Ф. Васиљевић — Г. Сапковић тражи да го одобри грађевинском одељу сво. Ја бих ово одобрио, па он нека коли буџет и нобилаза друге какве ваше требају.

Председник — Ио добро господо предложите решавају

Др. Јовановић — Нека се дода: од којех бих рекао, које је практични радили на овим поглављима (Чује се усвајано).

Председник — Усвајам ли (Усвајано) — Пиколе чуте трећу тачку. (чита).

Др Мирко Лесо — Г. Кантеновић напомену је да је умесно биће заштити и санитетски савет да ли капалезу нечистоћу можемо спровести и у Сиву или не. Против тог предлога не бих имао ништа; али наше не би смо могли постићи ово што г. Кантеновић вели, а то је да нас канализација стало јестаиције Санитетска савет решавање прова полазила које је и можда сиза имало. Да се само борим да санитетски савет не потрши нешто више, већ су лекари увек строжији од техничара. Али на послетку да би избегли пребацивања да у овом важном питању нисмо хтели да чујемо мишљење наших лекара добро би било да се обратимо глави, сад, сапету или лекарском друштву, с молбом да нам у што краћем року одговоре, шшто се само на то тиче ни да се преступи року

К. Таназевић — Г. Лесо је, чини ми се, рђао разумео г. Кантеновића. Ја сам га разумео: да је он свој предлог нашао на то да нам се после не би чиниле замерке што нисмо питали савет, савет а не на то што се нађе, да ће одговор свиш. саветн бити такав да ће нас канализација јестинши отити. Ми хоћемо нашо и овде у нашој средини лекаре, и они су, чини ми се, и чланови санитетског савета, а, сем тога у нашој комисији био је и г. Др-Вању, који ће крајн Хигијеничар, и ак сам изредно с нама претресали ово питање, ако, а пред тиме, ја нећу да дем пород нашему да нам пребацује да нисмо нисмо хтели да тражимо о овој ствари и мишљење тако сечат. савета. Санитетски савет је и надзорни по основи питања, на ће, мислим, и сам поднрнуту у. министру унутрашњих дела да нама: како постиши може

пошком посло да рада и да и томе не трошн и мишљење свиш. савета. Али, ми треба да управнико сиет, савету предаши питања, на која да нам да одговор; јер не желим да нам не прекоснта питања често техничка. Кад дођемо дотле ово нову, треба да га прошнера и како тачно ми под питања треба да нам одговора а та су питања, по моме мишљењу: 1.) Може ли се канализа нечистоћа спровести и у Сиву и 2) који материјал треба употребити за канале. Да дадем, да ово ако питања имамо да стављо, не ако не будемо задовољни с датогим мишљењем, онда да се обратимо и лекарском друштву. Ово бих мишљења ван и Кантеновић, да се то учини пре него што се приступи израде детаљног пројекта и да заволимо да нам се у што краћем року одговори (Одобравање).

Др Мирко Лесо — Само хоћу да се сложим са нашом да нашом разумем г. Кантеновића. Ја сам га а бро разумео, нозто сам се с њим при тога о томе и приватно разговорио.

Г. Јовановић — Треба сва ствар да стоји под санитетском савету, а нарочито да питамо нашо ли воде и у Сиву ли се упути или не. Кад су про говорили да не може биће је з тога што се рекло да бено вода за полевање улнити на Сиве. Дакле је стварно нрлможено.

Ф. Васиљевић — И ја сам то хтео да кажем. Нема се каква нашо дашао немамо потребе да употребљавамо сапину воду за ово. Ако је због нушнја онда нека нашн буде само реке.

М. Кантеновић — Ме дакле господо морамо да питамо санитетски савет о нама је ако што то до сад нам учинило. Ја не мину пристати да се приступа нарадн док санитетски савет не да реч. И да напред сам питали на нашо и народ тога дошлаја су питали ре понашао и што реше и што нашо. Дошнше то реше мора да се учини над каквим да сам питали санитетски савет. Надам се да ни он неће ништа друго рећи до ово што сам и ја им рекао. Треба чисто да се пита може ли и у Сиву ако само у Дунав. Ако буде нрао онда ће и пројекат бити једноставнији. Но одговора санитетског добићемо одговор и о напомоћи страна ове ствари.

Нашом за то да се пита и за материјал.

М. Јовановић — Г. Таназевић је само поновио друго питање: да ли сам нрлможе нота и одмимо материјала. На сам ноћи да ја

Октобра 13. поставе се све стране у бојну длнију. Батори постави на лево крило Сасе, на десно Секуле, на њих Шкаре, а на њих Србе и Угре. Сам пак са оклопницима постави се у центруму своје војске. По одслужењу службе бежаје отворене се борбе у једни исти мах с обе стране. Непрна лево и десно крило Баторијево би потиснуто, ред се поремети. Батори је летн с једне на другу страну, да поправи ред, пазући нсвк да коња нод собом, или и сам најзад, оставши добивеним рашама (6), стропотна се на земљу. Вск је нагледао, да је откупио последњи час Хрнишанима, када се у трекутку највеће опасности, појави непобедни херој српски краљ Павле, са својим јуначима, запиталним се на вск бесне, од трекутне победе. Турске, бесне ским нсилетом као фурнја на непријатеља Хришћанству. Прапени пред собом пустоше пролазе, обарајући Турке обема руцама и на једну и на другу страну; краљ Павао више на разбојницу: — Батори, брате, где си? Лази ми се, сад ни жнв сам сам ти доиао на избављење тиоје и отаџбине наше.

Сижаки глас јуначки, у сред ове силне нсеке ратном оружја, јаука и лелека равненика с обе стране, продре до унију вск пограничног Батораја: — Ево ме, друже, и брате мој Павле, ево ме још жива; срамн брате краљевство, срамн отаџбину и штити вору нашу.

Ово је, нели Рајић, толико усхитило краља Павла, да се као лути тигар на ново сиаци на овај остатак разбијене војске, који тако дотуче, да је весма мало весника отиде у бојној вољи, да Муслиманима принесена нешћено чудо српскога јунаштва: да се Срби и сасвим разбијени борбе и са тла жива. На 30000 турских легиона биле су свеколиком славне победе Срба. Легна је умакао сам Алибег, и то прерушен у просто војничко одело. Од Хришћана нало је у том боју оно 800 Мађара, 2000 Саксонаца и Влаха, што се нрнши поралом бешо потонуло у води.[1])

Овом нободом стекао је краљ Павао себи бесмртна глаеа. ако јунак над снима

(1) Шафарик v. J.: Slawk. d. von Ritzko, B. I. S. 548—549. — Рајић Ј.: Истор. Србаља, књ. III. стр. 293—294. — Кадлец v. D. J.: Allg. Weltkunde, B. III. стран. Gesch. v. Serbien, S. 406. — Завишлинер: Hist. der 7 ungar. Kriege, p. 179. — Lonjay: Leger Hist. de l'Autr. Hongrie, p. 253. (овај писатељ до је то само 3400. коњ. — Шафарикъ Сл. Древности Русскихъ, стр. 64—65.

јуначима онога доба. Угарска нема тозиако та слане, да прачају о њему читаве гатке и приче. Тако веле: Пошто се спрнни батка, скупе се сви погламари, са целом војском, и договоре се, да ту на мртвим турским телесима заједнички вечерају. Поставе трпезу и нседаљу у наноколо на мртве Турке. Кад се новадиу нина, скоче, ухвате се у коло, и стану сви нграти и јуначке песме нетати. На један пут скочи краљ Павао, дохвати дубока једнога мртвога Турчина, а друго два у обе руке, стане се с њима тако дано и гинко окретати, да је јачинама свога тела сне присутне задивио.[1]) Сутра дан, да би увеличали нобеду Батораја, који умре у врнху победе, направи Павао од мртвих турских легиона читаве пирамиде, запали их, а остале турске заробљенике посече на гробу Батораја.

Цео хришћански свет сматрао је ову победу као прво започетак добит за хришћанску стварн. Краљ Матија наредио је, да се по целој краљевини чују у слану Бога свечани благодарења.

(ПОСТАВЉЕ СЕ)

---

(1) За ову бајку можда се и код Босанскиних нрича, да је нека Влаха једно Турке лонела мотовила.

питетски скоят ако права и дозволе да покрпари прилазе и с тога треба пречистити стварне ране, Капаци на сени начини не могу бити тако сходани да не пропуштају печатобој да сеи се напретује немањи што је пред њима. Сказивано и то питање треба да се покрене.

Председник — Кад ове тачке све се свело на то да се при праћи детаљног пројекта прикажемо правцу који је утврђен раније и да се ће пријало тога пројекта говорити о главни санитетски сонет о томе: на који страну начи-стоку можемо оповести, да ли да то жогао и у Сову и у Дунав. Ма ни ви смели никоме у Сову нисо само у Дунав. Ваки даље мислите да поставимо питање.

Милутин Марковић — Треба додати на напретку још и ово: и машинске санитетске сва зета које се ван пре почетка овога рада поставити (Одобравање) а дебата која је ово ће ћена ваш бити основа за ист који се ова упутити министру унутр. дела.

К. Главинов — Ова је редакција добра и може да остане.

Р. Дрнковић — Г. Марковић не помену нигде Сову.

Марко Велимировић — Колика ће бити ова чина данако, ако се начестоја из заронн спроводе у Сову, или у Дунав

Председник — Равлика би била ово $^{1}/_{2}$ милиона динара.

Дакле, усвајате ли, господо ову тачку тачку? (Усвајамо).

Сад долазимо тачки четврта. која гласи: „да се праћи тога пројекта приступи још ове године и најкаље у Децембру ове године и да исте буде до Маја идуће године у толико готов, ваки би се могло још идуће године отпочети са изградњом. Чује се: да се избаци Јесте ли сви за то господо, да се ова 4 тач. избаци? (Јесмо). Сад је на реду тач. 5. која гласи да се грађевинском одељку стави на расположење сума од 30000 динара за израду детаљног пројекта, као и за претходне радове која ће бити потребни рад израде детаљног пројекта, ако сума која је преостала од одобрене суме за те радове.

Примате ли, господо, тач. 5. како је протумачена? (Примамо се).

На реду је тач. 6. која гласи: да грађевинско одељење изради тачан финансиски план за ово варошке канализација за годину у годину.

Др Марко Лазо — Питаћу, господо, је ли ова тачка понешто и ако такав не би требало нешта ново да предложи, или нешто друго, да се определити неку ако казати, да сам сад читајући ову тачку предлога нашао да би је требало допунити.

Ова тачка 6. гласи: да грађевинско одељење изради тачан финансиски план за само извршење канализације из године у годину: по моме мишљењу овде би требало додати још и ово: и да сам тај елаборат, заједно са детаљним пројектом и предрачуном о свима претходним радовима који су потребни биће рани израде детаљног пројекта поднесе одбору београ. општине до Јануара идуће године. Дакле да се и поменуто подноси овај, кад се подноси и детаљни план.

Милутин Марковић — Мени се чини, да предлог г. Марка у овој тач. 6. обухвата поменуту, а не годину, за коју ће извршиоц имао да се подноси и о тога, ја држим, да би боље било да ово што предлаже г. Марко дође као прва тачка, а остало као друга. то с тога не би могли да остане онаква стилизација, да се извештаји подносе за седам у годину до Јануара месеца, него у општ, да се подноси извештај за седам у годину.

Председник — Примате ли, дакле господо, тач. 6 са допунама? (Примамо). Сад је на реду тач. 7. која гласи: да се само извршење канализационе мреже грађевинском одељењу и да се ће пријало тога извршења остане томе одељењу што већа самосталност.

Андра Одавић — Молим вас, господо, како се ово разуме: „што већа самосталност"

Милан Константиновић — Ја држим, да ова тачка за сад треба да сама да одпадне.

Коста Главинов — Ствар је у овоме, хоћете ли ви, господо извршење да решити, да се канализација врши у општинској режији или ово је препити на нарочу каквом грађевинском предузећу, каки општина себи дакала 45 и 20% процента предузимачима. То је основица 7. тач. Ја држим, да би то питање требало у моменту решити, нарочи ако то сад нећемо нека се одложи.

Радивоје Дрнковић — Ја држим да ову тачку треба одложити за решење, и о њој решавати тек онда, кад буде готов план.

Председник — Дакле, јесте ли вољни, господо, да ову тачку одложимо докле ће решавање? (Јесмо). Седма тачка, дакле одложена је за решење.

Сад још нисмо нешто хтели стварн за решавно.

Данато је питањима за данашњи дан закуп поноше за општинском земљишту и за питањи је изнаша цена 650 лин а предложено је 600 динара. Одобравате ли ову лицитацију? (Одобравамо).

За онај 15 дана пена је лебу 0·20 лин.

Господо, потребе је, да се на Калемегдану подигну нужници. Овде је одређена сума 1800 динара. Одобравате ли, да се ово изврши. (Одобравамо)

Анта Алексић нуди пачини кажи по 6 дин. Примате ли господо, ову понуду? (Примамо).

Сад још остаје да вас запитам, хоћете ли да одобрите, да ово дође, или као писаница остане у Дубровник?

Милан Константиновић — Господо, ноте питање ни Србије исклике своје изасланике у Дубровник ни и Београд свакако не сме оставати, јер је ово врсна стварност. Држао да би најбоље било, да ми сви предложимо оставимо, ако ли може ово а ако ли не можи, онда нека ми који од господе одборника, нарочи лица, која су ово главноговорну. То би лице било г. Љуба Јовановић (Чује се: нека иде г. председник.

Коста Главинов — Најбоље је, да иде г. председник и да му се путни трошак прими и плати

Чује се: усваја се.

Председник — Седница је господо закључена.

Седница закључена у $^{1}/_{2}$ 12 часова.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дизанчарство:

а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За резидни шпорета . . . . . 0·20 д.
в) За уздиза „ . . . . . 0·40 д.
г) За велики уздиг шпорерд у готовини . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата . . . . . 0·20 д.
ђ) За чишћење кровног димњака . . . . . 0·10 д.
е) За чишћење чумиња од 2 м по метра уредно са пећима . . . . . 0·15 д.
ж) За чишћење чумиња од 2 и по метра уредно са пећи пећа . . . . . 0·20 д.
з) За мазање димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Прањавља димњаре и мушнице:

а) Од кубик метра . . . . . 10— д.
б) Од пећи . . . . . 0·50 д.

III. Пострине:

а) Марка за плаћи за годину дана . . 3— д.
б) Обичајне шпуљавно жарно стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за дечу . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 55·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . . 988·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . . 1099·32 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . . 1884·57 д.

V. Мртвачки колн:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·00 д.
б) Мртвачка кола са зидовима са два коња . . . . . 24·00 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·00 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ БЕЋЕТА

За вароши: Смедерево, Пожаревац, Ваљево и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или мање дупке са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дупког са магазом . . . . . 0·50 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од свезине са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1·00 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мање дупке са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дупког са магазом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28 Августа 1892 године Абр. 9449.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник: Општина Београдска. — Државна радионица штампарија. — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 35. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЈЕ СРЕБРОМ

НЕДЕЉА 29. АВГУСТА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 НР. ДИН. ОД РЕДЕ

Рукописи не враћају се

ОБЈАВА

Хемијским анализама, до сада чињеним над водом из београдског водовода доказано је, да је вода из новог водовода много здравија и чистија од оне из старог рекоструисног водовода.

С тога суд општинске нар. Београда *препоручује* грађанству, да у данима, када прети опасност од колере, употребљује за пиће и кување искључиво воду из новог водовода београдског. За друге своје намирење може се служити водом из старог водовода или воду Сави и Дунаву да никако не употребљује.

Од стране суда општинске нар. Београда 27. Августа 1893. г. АБр. 4869.

ОБЗНАНА.

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 27. овог месеца Бр. 5845. стављају се до знања свима онима обвезницима — резервистима редовне војске, који су имали издржати десетодневно вежбање, да и они имају следовати позиву, да издрже вежбање са осталим обвезницима, који су позвати наредбом исте команде од 6 и 19 Августа ове год. ШПр 39 и 46.

Од стране суда општинске нар. Београда 27. Августа 1893. год. АБр. 4917.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА

Ради предохране од колере, која се појавила у суседним нам државама: Румунији и Аустро-Угарској, Г. Министар унутрашњих дела наредио је, да се на свима улазним станицама у нашу државу врши лекарски преглед над долазећим путницима, и да се појединој тродневном посматрању сви они путници, који долазе из држава колери заражених.

Управа вароши београда достављала је суду општинском, да појединих путници, који долазе из држава колером заражених, махом пре уласка намерно излазе и очекују погрешно стан где ће одсести, те тиме онемогућавају тачну контролу о тродневном посматрању од стране лекара, а пређостала је основана, да нам се на овај начин и осталим поступком долазећих путника из држава колери заражених, може лако колера унети и у нашу земљу.

Да би се ова контрола што тачније могла вршити, суд општински наређује свима гостионичарима и приватним грађанима у овд. варошн. да одних прелазећу долазеће путнике из држава колером заражених, како би се над истим могао извршити лекарски преглед и подврженје посматрању.

Ко поступи противно овом наређењу, казниће се према распису г. мин. унутр. дела од 22. Септембра 1892. год. СВр. 7348, а по чл. 33. тач. 2. санитет. закона до 30 дана затвора или 150 динара новчане. Исто ће се овако казнити и путници, који не оде лекару на преглед.

Од стране суда општине вароши Београда, 25. Августа 1893. год. АБр. 4820.

ОБЈАВА

Досадашњи вашар, који се је у општини Крушевачкој држао на дан 8, 9 и 10 Септембра сваке године, држаће се и ове године као и прошле у дане 6, 7 и 8 Септембра, на коме ће се пазарн продавати сви оно немалеки производи законом дозвољени.

Од суда општине Крушевачке, 20. Августа 1893. год. РН. 1000.

ОБЗНАНА

У вези свог наређења АБр. 2366 од 30. Априла о. г. Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да ће Управа Водовода од 1. Октобра ове године напалити воду преко чланова 8 и 9. правила за издавање воде, од свију оних кућа, које су до 1. Јуна о. г. са водоводом спојене без обзира на то, да ли се вода у њих троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје суд општине вароши Београда основа на чл. 2 и 13. правила за везивање водовода са зградама у Београду и издавање воде из истог водовода, која су правила добила законску снагу решењем владе Н. В. Краља од 10. Јуна 1892. год. ШПр. 10381 основаним на чл. 6. 7. и 9. зак. о паромној трошарини у Београду од 13. Јуна 1884. год.

АБр. 4717 Од суда општине вароши Београда 19. Августа 1893. год у Београду.

ОБЈАВА

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 6. Августа ове год. ШПр. 39. позивају се резервисти и обвезници редовне војске доле означених јединица на вежбу и то: 1. Пиротехничка чета, да дође 20 Августа тек. год. увече на колски на збориште — Крагујевац, где ће се вежбати од 20. Августа на закључно до 10. Септембра ове год. у фабрици и лабораторији. Обвезници ове је дивизије имају доћи 20 овог месеца у 4. часа у јутру на железничку где ће путовати са теретним возом бр. 41.

2. Коњичка бригада и то: II и III. активни коњички пук са штабовима и својом пописном комором и товарним коњима, да дође 6. Септембра тек. год. увече на колски на збориште — Крушевац, где ће се вежбати од 6. па закључно до 28 Септембра ове год.

3. Брдски артилеријски пук, са својом пописном комором и товарним коњима, да дође 18. Септембра тек. год увече на колски на збориште — Крушевац, где ће се вежбати од 18 на закључно до 28. Септембра ове год. Стоку ове јединице сакупиће сопственик доцније 12. Септембра ове год. на трговиште ради комисијског прегледа. Обвезници ове јединице имају доћи 18. Септембра у 4 часа у јутру на железничку станицу где ће ду путовати са теретним возом бр. 41.

4. VII. активни пешадијски пук Краља Александра I. са пуков. и батаљонским штабовима, III. активни гардијски пук са пу-

коња и батальоним штабовима, са својим поменутим комором и товарним коњима, а инжењерска чета да дође 9. Септембра т. г. увече на коњма на збориште место и то: VII. пук на бањичко брдо III. пук на топчидерско брдо више Вајсерта, где ће се вежбати од 9. на закључно до 22. Септембра ове год.

5. Допуски батаљон III. гарнизонског пука, допуски батаљон VII. пешадијског пука и местне трупе свију родова војске са својим поменутим комором и товарним коњима, да дођу 9. Септембра тек. увече на коњма на збориште место и то: Допуски батаљон III. гарнизонског пука на топчидерско брдо, а остали на Тргалиште, где ће се вежбати 10. и 11. Септембра ове год.

6. Штаб и сан. есцадронв дивизијске коњице са својим поменутим комором и товарним коњима, да дођу 9. Септембра тек. год. увече на коњма на збориште место — „звездин крчаг“ код војног сеника, где ће се вежбати од 9. на закључно до 20. Септембра ове год.

7. Допуски есцадрон дивизијске коњице, са својим поменутим комором и товарним коњима, да дођу 9. Септембра тек. год. у вече на коњма на збориште место — „звездин крчаг“ код војног сеника, где ће се вежбати 10. Септембра ове год.

8. Дивизијски артиљеријски пук и то: Штаб пука и I. дивизион, по том 1, 2, 3 и 7. батерије, са својим поменутим возовима за топове и каре, као и са целом комором и товарним коњима, (само обновљени и резервисти 7 батерије, да дођу без стоке) њиху дола 9. Септембра ове год увече на коњма на збориште место — Топчидерско брдо више Вајсерта, где ће се вежбати од 9 на закључно до 18. Септембра ове год. Сними сопственик стоке ове једнице, доћиће исту на тргалиште дан раније од поласка на вежбу ради комисијског прегледа.

9. Допуска батерија дивизијског артиљеријског пука, без стоке, да дође 17. Септембра т. год. увече на коњма на збориште место топчидерско брдо више Вајсерта, где ће се вежбати 18. Септембра ове године.

10. Болничарске чете, дивизијска стална пекарска болница, дивизијска марвена болница и дивизијска санитетска колона, без стоке, да дођу 1. Октобра ове год. увече на коњма на збориште место — Тргалиште, где ће се вежбати 2 и 3. Октобра ове год.

11. И ти дивизиони дунав. артиљеријског пука и то: 4, 5, 6 и 8. батерија, са целим поменутим запрегом за топове и каре као и са комором и товарним коњима, осим обновљених и резервиста 8 ме батерије, да дођу без стоке, њиху дола 1. Октобра ове год. увече на коњма на збориште место — Топчидерско брдо више Вајсерта где ће се вежбати од 1. на закључно до 10. Октобра ове год. Сними сопственици стоке ове једнице, доћиће исту на тргалиште дан раније од поласка на вежбу ради комисијског прегледа.

12. Дивизијска пропратна колона мешовите више са покретном пекарницом, пешадијска чета и дивизијски марвени депо без стоке да дођу 25. Септембра ове год. увече на коњма на збориште место — Тргалиште, где ће се вежбати 16 и 17. Септембра ове год. Ослобођавају се од ове вежбе само они резервисти возарске и месарске чете који су летос одслужили вежбу.

13. Дивизијска муниционна колона са покретном артиљеријском радионицом, дивизијска војна пошта без стоке, да дође 10. Октобра ове год. увече на коњма на збориште место — Тргалиште, где ће се вежбати 11 и 12. Октобра ове год.

14. Муниционна колона коњичке бригаде без стоке, да дође 13. Октобра тек. год. увече на коњма на збориште место — Тргалиште где ће се вежбати 14. и 15. Октобра ове год.

Обавезници, који се имају вежбати више од три дана, хранићеће себе и стоку о свом трошку.

Сними обвезници поносће собом војничку белег одело и обућу, кошуље, део прибор за јело и пиће и за покривање ноћу или повољу.

Преко пређеђу исте команде од 17. Јула ове год. Бр. 4635 до 5345. Позивају се обвезници дивизијске коњице I. позива народне војске са својим штабом сан на коњима са јахаћим прибором, и сва комора за штаб и ескадроне да истовремено 20. Августа тек. год увече на коњи дођу на збориште место — „звездин крчаг“, где ће се вежбати само седам дана

Преко пређеђу VII. пукот. окр. команде од 13. Августа ове год. Бр. 5404. Позивају се пешадија чета I. позива народ. војске, да жесто 1. Септембра, увече на коњи на збориште место — бањичко брдо пределаце 20 Августа ове године где ће се вежбати 21 и 22 истог месеца.

Који обвезници неби овом позиву следовао строго ће бити кажњен, а при том наплаћене дупло вежбања о свом трошку.

Од стране Суда општине вар. Београда
13. Августа 1893. г. АБр. 4415—4467.

ОБЈАВА

Комисија за регрутовање младеже за сплаи надзр. за ову календарску годину, одређене свој рад 12. Августа ове године и радиће до 17. истог месеца закључно у згради VII. окруж. окр. команде, ратарска улица бр. 10.

С тога се позивају сва младеж, који су 1873. год. рођени овде или на страни,

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕКУ

СА НАРОДНИМ ОСВЕШЋАЊЕМ У ТУЂИНУ

од 1459.—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написао

Р. АГАТОНОВИЋ и Д. М. СПАСИЋ.

(Академијско Свето Бел. Шћепе мисирског краља пелеолошког конгресна пеше. београдског).

Мисао:

— Народ који пресеђује бити умишљен чувајући умеће и сећање чувајући сећање. Народ, који да престаје одржавати ту борбу памећу, и сећањем на туђин сећање.

Коренчић.

(настављај)

Али поред свега тога, иначе се Турци нису овим својим поразом толико запалили, те да престану са упадањем у хришћанске земље. Већ на против, целе 1480. године по неколико пута су продирали њихови извиђачи опет у Бранску и Штајерску.[1] Једина добит сас-кановске победе, беше је та, што су овом приликом Турци задржали на неко пресеко време, да преко Ердеља и Баната се већ не попрете сину Угарске, краљевић престолници „и што је Дунав овог пута остао као потпуна природна граница турске и мађарске власти.

Султан Мухамед II. није дуже ложисао, да се за све своје своје неизнатне несреће освети Матији, већ у походу на Угум-Хасана у Азији умре 3. маја 1481. год.[2] На глас његове смрти обузме цеју Европу велика радост, што тај силни освајач света не уђе напрасити потпуну своју пакоству, дату пророку: „да мече пре заспати, нити јела окусити, нити се чиме наслађивати, нити учинити што добро, нити се на другу страну окренути, докле не продрема и покатима својих копља, не погази дрвеће, грожње и палеканске богиње, што су их Хришћани направили, и докле не збришне трагове њихове од истока до запада.“[3] Европа

(1) Шафарик и Ј. Гелић, Ц. нем. Београд. II. 1. 8. 849—850.

(2) Шафарик и Ј. Гелић, Ц. нем. Београд. II. 1. 8. 849—850.

Јагодитеи. Нов. де Турцис обсидио, у 15.

(3) Schiltberger T., Prof. hist. ms. f. 127 sqq.

која је дрхтала од страха пред једним освајачем: пиштијском и трансилванске пустиња, Србије, Босне, Албаније и свију отока Јегејскога мора, истом се тек мало смири.

По смрти истога Мухамед II. два сина: Бајазита и Џема. Међу њима се народи свађа око престола. Џем се морађе одрећи круне, али ускоро 1482. год. Јовановића на Родос, а одатле би пресељен у Француску, затим у Рим и Неаполь. Краљ Матија мишљаше, да је ово згодан тренутак, да се Турци одвајкају од граница мађарске краљевине, и да се средином ратом спасу поглавити Хришћани. Стаде се спремати на рат, коме даднете повода сами Турци.

Године 1481. учини Исхендер-паша један испад у Угарску. По запоседи краљевој дигне се бан темишварски, кнез Павао Бранковић, са 32.000 војника, међинок Срба, па се упути 2. новембра Сендрески. Придружи му се и војвода Дмитар Јакшић, са својим људима из гор. Срема. Стотину коњаника под управом два брата Теодезија, Николом и Андрејом посла Павао напред као извиђачу. Она заиђаше у јеленој шуми, на турску заседу са четири пута јачом снагом. Половина њих, а другу половину

да горњих дана непрекидно пре подне у 7 часова представу истој комисији ради горње ствари.

Даље, живу доће и сва неспособни за другачије појединих регрута, чија неспособност даје регруту право на сталежни рок службе, а могу доћи и други са захтеве ради обављања задружног имања стања, како после се ће било жалби и жалби за страначке рока.

Горњих дана имају се јавити и комисији и сви привремено неспособни регрути од прошлих година, који ће собом поћерат комисија уверења по којима су за привремено неспособне оглашени.

Регрутној комисији престаће и сва обавезања редовне и ова позива народне војске, који се односају да су неспособни за војну службу, те де се сви прилици и они лекарски прегледају.

Ко се горњих дана не јављани регрутној комисији сматраће се, да је службу у сталном надзору избегао и према чл. 14. закона о устројству војске над год се у хвати до 30. година, без обзира на задружно и имовно стање, служи ће три године, и поред тога платиће и војницу.

Од стране суда овлашћене варошке Београда. 1. Августа 893 год. Абр. 3227.

НАРЕДБА.

Показало се да у Београду има много преступница, који се трговима купују и продају разне продукте и који нису грађани ове варошн нити подносе грађанске терете и да се тако под именом преступца прикривају и многе паралише касарони и бесослачара.

Усљед тога и поштo је општинска власт познала законом, да у свакој погледу штите њене интересе општинске тако и интересе грађанства — Суд општине варошн београда на основу 7 и 13 тач. 36 члана закона о општинама,

Наређује:

Да од сада могу примати прекупљање на трговачки сваки онај грађанин који живи отворене радње, и сви који овом суду подноћу уверење од трговачког суда да су испунили законске прописе.

Овакани лишиће суд ће надзирати дозволе, а сваки остали забрањиће да на трговина може прекупљање.

Ко противно овој наредби поступи казниће се по закону.

Овом се наредбом камељује наредба од 21. Априла 1890 год. АБр. 610.

Од стране суда општине варошн Београди 29. Јула 1893 год. АБр. 4284.

ОБЈАВА.

Према наређењу VII пуков. окр. команде од 17. Јула ове год. Бр. 4635. позивају се сви обвезници пешади II. позива народне војске и сва комора, да 8. Августа ове год. у вече на конак доћу на збориште место — Бањичко брдо, где ће се вежбати 9, 10 11. истог месеца. Са собом поноће и продато на оружје.

Обвезници артиљеријске и болничке чете II. позива народ. војске и сва комора, позивају се, да 16. Августа ове год. у вече на конак доћу на збориште место — бањичко брдо, где ће се вежбати 17 и 18. истог месеца.

Осим тога позивају се и сва резервни официри који припадају II. позиву народ. војске, да и они сопственог дана предстану на збориште место своји јединицама.

Даље имају сви обвезници почети собом и свој војнички билет, потребно одело, кошуље, прибор за јело, кебе или покрај за покривање.

Прека наређењу ове команде од 9 Јуна ове год Бр. 3360. позивају се сви обвезници коњичког есквадрона II. позива народ. војске и официјални сних пешадијских штабова са прописани коњем и прибором, да 11. Септембра ове године у 6 часова у јутру доћу на збориште место — Тркалиште, где ће се вежбати два дана.

Сваки обвезник понеће собом војнички билет, храну за себе и коња за два дана.

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 17. Јула ове год. Бр. 4635. позивају се обвезници — пешади I. позива народне војске и сва комора да 29. Августа ове год. у вече на конак доћу на збориште место — бањичко брдо, где ће се вежбати 21, 22, 23, 24 25, 26, 27, 28, 29 и 30. истог месеца.

Обвезници болничарске, лекарске, апотекарске чете и апотекарског одељења који припадају I. позиву народ. војске као и сва лица која конору за ове једнице дају, позивају се, да 1. Септембра ове год. у вече на конак доћу на збориште место — бањичко брдо, где ће се вежбати 2 и 3 истог месеца.

Обвезници артиљеријске пука без стоке као и сва лица која за ову једницу конору дају, позивају се, да 5. Септембра ове год. у вече на конак доћу на збориште место — бањичко брдо, где ће се вежбати 6 и 7. истог месеца.

Обвезници пробијант и муницијоне колоне са штабом без стоке и без коморе, позивају се, да 9. Септембра ове год. у вече на конак доћу на збориште место — бањичко брдо, где ће се вежбати 10 и 11. истог месеца.

Обвезници шестог пешадијског батаљона, коњичких колона и осталих местних трупа

једна спасе бегством, један ранен Теодосијанац. Ну то није смело Павла, скупивши све чете код *Хедема* (Орашје), пребаци их код *Рима* на ову страну Дунава. Ту су српски Шајкаши показали велику браност и вештину у превожењу. Од Рима поћше Павао једно одељење српске коњице под Дм. Јакшићем на *Галубац*, да српски голубачке Турке, ако би они хтели с њима напасти осталу српску војску, који год крсташе Смедерову. Голубачки запоседнут ноће Јакшићу на сугрет са 1000 коњаника, али ако пође, јер му Јакшић поломину луди потуче, а остале све заробн. Само ћета гонио је Јакшић до градских капија, где сустигнувши га једним хитцем одрубн му главу. Кад Павао запосели, да се наведу преда и сви турски заробљеници, па их све посече, да би тиме запалило смедеревске Турке, те да му предају град без отпора, ако су жељни живота главе на рамену. У то доће Павлу у помоћ и Зоиј-деспот Вук са помоћницима Београда. Росоманџем, који се беху, у исто време кад и Павао, упутили из Београда на Смедерево. Здружени војсками надаху се збиља брзом ићи граду. Међутим под самим зидинама, отворила се једна врата битка на коју пошеку храбрих српских Шајкаша и турских јаћара. Лепо ту битку описује сам краљ у једном писму римским[1] „...Nam Paulus Kinisy nem praeterea cum universo turvis, qui in eis haerant, asportarunt, atque sub consperctum Cupriani nostri trecenta turcorum capita, ut scirent reeens imperata exsecutae esse.“ Нету нест јасна и описи Хадрије краљу сицилијанском, у писму од 15. новембра 1481. год.[2] „Бутрове је Ив. В. добило по ноћи од војске своје, да је она, идући Дунавом на јадању, потукла Турке, који су били тако исто на јадању, исказали ће суерет, да пресрене пут краљевој војсци. Од оних Турака заробљено је живих 800, а остали су погубљени.“ Писао је ако пре како, и по опису турске самеверске и подјединотворе разоказана сухоземне војске Павлове. За Смедерево вели Хадрије, како је то „место пре како на њу краљевину, пре јако и неисходно оружјем, само главу.“ Даље, како је краљ заповедао да се прека Смедереву, на ћемиј обали Дунава, подигне једна тврђава, тако да „између Смедерева и ресаве тврђаве бабе само простор реке Дунава, који ће проказити пред друге две тврђаве, које зида на другој обали (десној), у намери да се забрани унос хране у град. Новембре тврђаве,

---

1) Гласник срп. уч. др. књ. 47. стр. 31—35. — Писао је од 15. децембра 1481. год. као је то споменуто, већ горе (стр. 188). — Ред.

2) Макушев А. у Гласнику срп. уч. др. књ. другог књ. 14. стр. 50. вид. и стр. 52.

сиву једницаја I. позива народ. војске, позивају се, да 16. Септембра ове године у вече на конак дођу на збориште место — бивалчко брдо где ће се вежбати 17 и 18 истог месеца.

Осим тога, позивају се сви ордонанси, конаџије, да и они следују својим једницама.

Сви обвезници имају понети собом и свој војнички билет, потребно одело, кошуље прибор за јело, ћебе или попону за покривање.

Они обвезници који се прежа овде позову имају вежбати само два дана, понеће собом храну за себе и стоку за два дана.

Прежа нарочеву исте команде од 9. Јуна ове год. Бр. 3360 позивају се сви конаџије редовне војске и ордонанси код свих пешадијских штабова, да са пропасни коњем и прибором 4. Септембра ове год. у јутру у 6 часова дођу на збориште место — Трешњиште, где ће се вежбати два дана.

Сваки обвезник понеће собом војнички билет, храну за себе и коња за два дана.

Који обвезник овом позиву не следује строго ће бити кажњен и при том издржаће дуплу вежбање, о свом трошку.

Од стране суда општинског пар. Београда 1. Августа 1893 год. АБр. 3178 и 3969.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
IIX РЕДОВАН САСТАНАК
18. Августа 1893 год.

Председава председник г. Милоша Р. Марјановић од одборника беше г. г. Ђорђе С. Поповићеб, А. Ј. Одавић, Д. Ђ. Јовковић, Мирјало Јовановић, Ј. Бурсаћ, Ф. Чабовић, Панџа Ђорђевић, К. Петровић, Др. Мирко Т. Јелић, Живка М. Вујић, зам. Тих Кантар Спасић, М. Вељковић, Р. Дрљевић, Михајло М. Ђорђевић, С. Вељковић, Спасоје Анђелић, Б. Ђ. Михајловић, Мих. Д. Вотинов, Др. Пеко Павловић, Ј. Јовановић, Никола Х. Поповић, Др. М. Радовановић, М. Константиновић.

I

Прочитан је записник одборских седница једнице држан: 12 Августа 1893 год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Одборник г. Мијајло Ђорђевић пита, кошто се неће једном не расуђене питање о цивилном одбору право сп. Марка.

Председник одговара, да овај предмет стоји на дневном реду и да ће се решити, кад на њега дођ дође.

III.

Одборник г. Коста Б. Михајловић предлаже, да се пропасна шанац код дувана Куприја до железничке станице, како се неби водо задржавала и кућама вредела.

Председник одговара, да је предузето све што треба, да се ово изврши.

IV.

Одборник г. Ђорђе Поповићев предлаже, да се оправе баскације, што спајају Топчидерски венац са Космајском улицом.

Председник одговара, да је овај предмет на дневном реду и да ће и за другог пријема чека на одборско решење.

V

Одборник г. Соломон Алкалај примећује да је у буџету прихода по овој годину стављена шарја од пет хиљада динара, као приход од дозрског прегледа простетутских рађа, но да се овај приход никако не показује, пошто је досадања иста приледа прочитљиване увиде у своје руке, — па зато председнику да и је предузе штедо, да се приход овај општине осигура.

Председник одговара, да је овај предмет у току расправе са министарством унутрашњих дела, па кад буде свршено известиће о одбор.

VI.

Одборник г. Мијајло Д. Бошковић пита, зашто до сада није оправљен кашаљ у Каменичкој улици који је у дужет времена запаљен.

Председник одговара, да је већ отпочет рад око оправке овога кашаља.

VII.

По прочитању пета петрижног суђења за варош Београд АБр. 4518, 4512, и пита исљедног суђења за варош Београд АБр. 4540, одјела со траже увереља о плаћању и изводом сталу пасошних такса — одбор је мишљења, да су ту Душан Продановић и Петар Ускоци трговци, помоћници и Владимир Костић свршени помоћници; да је Владимир Јовановић шегрт, спратног стања и да му је житово власништво непознато.

VIII.

Председник шаље одбору на вишљење молбе, којима се траже увереља о сиротом стању. По прочитању тих молба АБр. 4592, 4548, 4588, 4589, 4602, 4881, 4880, 4879, 4878, 4877, 4870, 4875, 4874, 4515, 4618, 4590, 4579, 4578, 4577, 4610, — одбор је мишљења, да се сва претходно увери о имовном стању молилаца: Јелено Мишковића, Милке Милутиновића, Живка Радић, Софије Б. Нешт, Даринка Поповића Дубовске Вишњевске ученице I р. и. ш. шиље, Наталије Марјеве ученица VI. раз. Вишње Вукомановића ћена, Теофила Бекића ћена, Ружица Дамјанић, Милица Томићева служавка, Дарина Пушић ученица, Катарине Петровићеве, Душана Рајковића ћена, Марто Петровићеве ученице, Густаво Хомоле ћена, Никола Т. Николића ћена, Сретена Т. Николића ћена, Светозара Атанасијевић, Ивана Николићева проминаша, на тек онда да их опет пријему увереље.

IX.

По прочитању протокола пописнице ГБр. 2885, држане за трговца обоја на морском тргу на Тргошинту — одбор је решио, да се трговцу овоју обоју устуни А. Бајду и Б. Соколовићу као зајмодаи попуњености и то, трговцу свињским обоја по осам стопина дужине и трговцу обоја по осам стопина широкости по шест стопина дужине, према остали потребни и у протоколу нашу а тек, да предузимачи неће моћи тражити никакво накнаду, што год ово позакашњело овај обоја буде прочитан или одлуком обог одбора.

X.

Председник општинског кметовског одбор, да је општи болничкој поклоно по две кладе дрвета

дио је краљ утврдити и снабдети сима потребама, а особито топовима, јер их храном може снабдети колико и над хоће. Остатак војске обилази предео шалеш и плаћајући на сва села и места у околини, где нема никакве тврдаве, да само увиђу сваку нађу опасбеницима у граду, да ће, ма с које стране добити храме.... Онодо Смедерева има 3 редута (шанца) т. ј. града, који чувају јаничари, и којима је наложено, да никада и ни за што на овоме свету не смеју изаћи на тих редута, јер сваки, ко би ту запонест пређачанко, смрћу би био казњен. У те редуте нико, осим јаничара одређених за стражу, није смео ући. Кад би заповедник оне земље (рашка), који се зове војвода, хтео ући у град, онда је он сам и да положи оружје пред капијом. [1] Или тога града налазе се други град од земље, опкопан у нашоко пуно јаким рововима, кроз које тече једна река, пуном их увек водом. У томе граду станује, ради чувања, поменути војвода са гвозданом — јамачно српски сељаци, свако примораван на такву службу — одређеним на стражу; и они такође не смеју ништа никако и ни за какву стварп изаћи; мојаду само палити на стражарење и чување поменутог града, и ни један од њих тежака *не сме убп у пуном броју* [2], нити изаћи ради плаћене или какве друге потребе суседима. За оним сваднем градом, има други редут утврђен врло јаким и широким опкопима пуним воде: и у овом шанцу станује стража за чување земље и предела.... Нашао сам за потребно, да Вас о овоме известим, како бисте дознали за положај и стање Смедерева, које, ако Бог да, овом сп. краљу, да га одржи и што боље утврди, а други да га поново по то осноје.

Не могући због толике јачине града, продужити обилазну опсаду, и немајући у њих мах, ни потребна материјала за опсађивање — који је, како се из Хаџрајферових писама види, касније стигао — српске војсковође спусте се на нађамка ових Морану, остављени код Смедерева малу војску, колико само да себи обезбеде леђа, од могућих Али-бегових пеладе из града. Дођу до *Крушевца* (Chrwowowatz). Пробаше у околини читавих 12

(1) Шафарик Ј. Сласк. Ланд. Алтер. II. 1. стр. — 626. — Кацлер К. Ш. Ј. Alte Kulturlieder. S. 91. ispod Bosch. v. Serving. S. 626. — Ругар Јеховић стр. 1. IV. p. 101. — Bartel Fr. Jos. Geschichte. II. str. 480. — Pivol B. Hanovenli Ces. Srbe v Uhry. I. str. 41—42. Сватови чрв. чч. др. ин. 67. стр. XXVIII. и друг. — Наша летописи бележе, у једном, ако нисам не погрешио реч „В лагуа 1461. николаи Вукъ Бранковичь оустиша Сребрьница".

(2) У једној повести, а тому тако, једна легенда која је из 19. века 1894. год. и прилично бајковита, помиње градитеља шанца. (Гласник срп. уч. др. III. одељак. књ. 14. стр. 82.)

дана, пустошећи је и спремајући народ на сеобу. Кад су били готови, крате се истим путем, шаљући собом око 50.000 српских породица, „cum mille nationibus Turcis, viris strenuis." Код Смедерева пребаце их у Угарску,[1] где им краљ тек доцније одреди земље за населење.

Тако је и овај знаменити покушај подкопине српске војске, да отме Смедерево, остао узалудан, опет на недостатка довољне ратне спреме, јашто је паравино крив сам краљ Матија, што томе предузећу Срба није поклоњио озбиљније пажње.

Турци су се овог пута увериди по свој прилици, да ни јачина, камоли Смедерева и Голупца, није увек обезбеђена тим дамма градовима, те су подигли одмах међу њима још два града, каки и данас истоимена сведоче: *Мали Мехмет подиже на Дунаву и сагради га* — храм и кашарну.[2]

— За живота деспота Вука, ово је био

(1) Шафарик Ј. Сласк. Ланд. Алтер. II. 1. стр. — 626. — Кацлер К. Ш. Ј. Alte Kulturlieder. S. 91. ispod Bosch. v. Serving. S. 626. — Ругар Јеховић стр. 1. IV. p. 101. — Bartel Fr. Jos. Geschichte. II. str. 480. — Pivol B. Hanovenli Ces. Srbe v Uhry. I. str. 41—42. Сватови чрв. чч. др. ин. 67. стр. XXVIII. и друг. — Наша летописи бележе, у једном, ако нисам не погрешио реч „В лагуа 1461. николаи Вукъ Бранковичь оустиша Сребрьница".

годишње за три године на име прихода од бозе, што се у варошн Београду претвари и троши — за предлоге, да одбор усвоји ону молбу, пошто нема изгледа да ће се моћи од баш прикупити годишње тих хиљаду динара, нашто је буџетом предвиђено.

По прочитању тога предлога Бр. 1048 одбор је решио, усвоја се молба осмих београдских, да на име прихода од бозе плати општини две хиљаде динара на ову 1893 годину, за шљубе године, да се поднесе одбору тачнија на то разјашње.

XI.

Председник општи одбору по решењу предлог суда за набавку стоних хљеба.

По прочитању тога предлога Бр. 4757 одбор је решио, да се за храну стоке земаљске оне и радницких колиба набави до сто пудовог хиљаде килограма сена, двадесет хиљада килограма слама, по двадесет и пет хиљада кгр. зоби, јечма и мекиња. Сено и слама, да се купује од сеоских и зоб, јечам и мекиње да се набавља путем лицитације онако како се предлаже.

XII.

Председник општи одбору на решење предлог управника грађевинског одељења о чишћењу улица и отношењу дубрета на домаћа.

По прочитању тога предлога Бр. 2601 одбор је решио, да се чишћење улица београдских у рам нас оне, на којима ово што је у предлогу за њих покупци, поновљено, одбори за то предат од две хиљаде динара за сваки месец.

XIII.

На предлог грађевинског одељења општине београдске Бр. 3453 и у свему са њеним решењем од 18. Јуна 1892. год. Абр. 7587, одбор је решио, одобрава те предат од хиљаду две стотине тридесет динара за портеје буџетом одређене за непредвиђене трошкове за период протекао од грмота за плочнике Брује Дамјанића.

XIV.

На предлог грађевинског одељења општине београдске Бр. 3286 одбор је решио одобрава се предат од хиљаду четир стотине дин. за надзиранење нових ста трга на Мосту пијаци.

XV.

Према одлуци наборској од 9. Јуна и. г. Бр. 2970 председник општи одбору на решење предлог грађевинског одељења заједно са члановима и прегледнуо о грађењу зграде ове нове школе на Дорћолу.

По прегледу планова и предрачуна одбор је решио, одобрава се предат од осам хиљада и пет стотина динара на партији одређеној на грађење основних школа за подизање зграде ове нове школе на Дорћолу према поднетом плану.

XVI

Председник општи одбору на решење комисије осмогодишњих изабрате у општини наборској од 24. Априла 1892 год. Абр. 6641 за набор школа за основну школу у Палилули.

Одбор је одлучио да овај предмет остане за идућу седницу.

IX ВАНРЕДНИ САСТАНАК
22. Августа 1892 год.

Председавао председник г. Милован Р. Марковић присуствовали чланови суда г. г. Јов. Антонијевић, Јов. Ђаић, кметовски помоћник К. Чумић, од одборника биле г. г. И. Х. Поповић, Факим Васкидовић, Др. М. Т. Лека. Љ. Јовановић, М. Константиновић, М. П. Бентић, Ст. Чађевић, Ј. Бурсаћ, М. Јанковић, Т. Брећ, С. Вељковић, М. М. Ђорђевић, Д. Рашовић, М. Трнавац, В. С. Поповачки, А. Шпиц, К. Петровић, А. Ј. Одавић, Ј. Христић.

I.

Прочитан је записник одборских седница седми дрхани 28. Августа 1892 г. и у одлуци КЊиге 447 ученика је дописа, да се о њиховој дубрети на дописа поднесе одбору доцније на решење.

II.

Председник општи одбору на извештење молбе, који се траже ученика и сиротиче стипу.

По прочитању тих молби Абр. 4757, 4760, 4733, 4709, 4714, 4738, 4752, 4744, 4749, 4778, 4792, 4809, 4810, 4811, 4828, 4831, 4830 од бер је нрано напшали, да се суд претходно утеро о имовном стању молилаца: Константин Костића Јана Драгога Д. Котлајића Јанка, Драго Стевановић, Ирињина Трубић, Пантелије Ж. Радовићеве, Милоја Миљковића Јанка, Аце Ђе-

ковића кројача, Даринке Благовић ученице, Катарине О. Дорђевић, Милоша Стевановића Јанка, Милана Обрадовића Јанка, Јосипа М. Бер-зановића Јанка, Милана Ђ. Радуловића, Наталије Капетановић ученице, Милана Гроја Јанка, Јелене Грол ученице, Даринке Стевић ученице и Марије Бошњак ученице на тих опда да им нада тражено умрлене.

III.

Председник општи одбору на решење извештају повереништва за избор места за основне основне школе у Палилули.

По прочитању тога извештаја Абр 4787 1893. год. одбор је своме поименичног гласања са 12 гласова против 8. једва није гласово решио, да се од покупљених планова не једни не одвоји, пошто ни једни не одговара потреби, већ да се основна школа на тзвот палилулски подигне на палилулском тргу.

IV.

Одборник г. др. Марко Леко предлаже, да суд општинске преповуча грађевинару, да за прве дов прије опасност од кошере, употребљене неупчано воду из ново београдске водоводе, пошто је то чистија и здравија, но она из старе реконструисане водоводе.

По свршетку овога одбор је устојао у овому предлог г. др Марка Леки и преповучи суду, да путем општег у основним прописа грађевинару употребу воде из новог водовода као здравије и чистије, кад и да од сада редовно обављају у спортишеве прописа хемијску анализу воде из новог водовода.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Смотра изложбе пољопривредних алата, справа и машина.

Раније је нарочитих предлозом објављено, да ће српско пољопривредно друштво приредити ове године, у Септембру месецу у Јагодини, смотру свију и свакојаких алата справа и машина пољопривредних, израђених у Србији.

Ала како се је у остављеном року показало врло слаб одзив од стране наших

последња већи поход Срба у ове крајеве. Спомиње се још да је у септембру 1482. год. ис далеко од Смедерева, краљ Павао опет задобио једну победу над Турцима, и то у другоме са Змај-деспотом Вуком, и да су тада један део пљачке, који том приликом задобише, послали краљу на дар.[1])

Сутра Бајазит настојавао је, да у ово време буде са Хрватинима на земљу бојећи се свога брата Бема, да га Хрвати не потпомогну. Бем је, као што смо споменули, одбегао 1482. Јованоцима, и тражаше помоћи од краља Матије, нудећи му *сву Србију Босну и Бугарску*.[2]) Али Матија беше без сапознања, и то добро добре Бајазиту, те похита и са Матијом закључи 1483. год. примирје на пет година, продуживши га доцније још на три године.[3])

Ово мирно време, од стране Турака, употребн краљ Матија, да сврши стварно са Фридрихом III. Скупи војску, пође право на Беч, пар утеше у Нирнберг,

(1) Engel v. H. J. Allgem. Weltgeschichte, B. III. crpan 6ezuk. v. Serbien S. 448.

(2) Louis-Leger: Hist. de l' Autr. Hongrie, p. 222.

(3) Ис истог извор. — Engel v. H. J.: Allg. Welt-historie, B. III. crpan 6ezuk. v. Serbien, S. 444. — Schwandtner: Scriptores rerum Hungaricarum veteres. T. I. crp. 661. — Pajuk J.: Hesop. Србије, стр. 111. стр. 101. Ов историски споменик овај зато у 1488. године.

а Матија нагна Беч на предају. Године 1485. 1. јуна свечано је ушао у ту Фридрихову престоницу.[1]) Како сведоци поменути поп Ђорђе Сремац, Срби су и овог пута ревнили преду гласа.[2])

После овога времена Срби, за све време живота свога деспота, несу имали више ратовања, те је сада Змај-деспот Вук могао обратити пажњу и на уређење најсветија својих поданика, чији се број, овом последњом особом крајевом из моравске долине и Брановине, јако умножио. Наши планори, истина, споменуту од год. 1465. само ову последњу особу под 1481. год. Али поуздано можемо имслити, да је мањих пресељавања опостраних Срба, нарочито из крајева уза Саву и Дунав, било више, пријшом сваког преласка српске и мађарске војске у наше стране, које су заштићивале исељенике. Јер реки њихових летописаца: „population“, „population“, које се чују врло често, не могу друго значити, до — исеље: а такав је случај нарочито био после пада Шапца, када деспот Вук „populatur Sarajevo et Szrebrnicam.“

Они последњи пресељења српска — вели Енгел — беху одиех сиромашни: не

(1) Louis-Leger: Histoire de l' Autr. Hongrie, p. 224.

(2) Серб. Летопис за год. 1858. ч. II. стр. 16—17.

занатлија и мајстора за учешће на ову смотру, — то сада према наводном решењу срп. подопр. друштва саопштавамо о томе следеће:

1. Да је рок за пријаву продужен до 20. Септембра ов. год.

2. Ако до тога рока буде пријава у довољној мери, није се за смотру у правом смислу изнијети, — смотра ће се држати у Јагодини концем Септембра или у почетку Октобра. Иначе држање те опште смотре одложиће се, а само пријављене справе, алати и машине приказаће се у Београду код срп. подопр. привредног друштва, ту прегледати и оцењати, па према томе и награђити.

Чиме се чланове се све, како да што обилатије и разноврсније б. ду представљене на овој смотри све справе, алати и машине, што се за употребу у подопривреди на равници у нашој земљи. Одређена је и посебна сума — 3000 дин. — за награде у новцу, а поред тога давање се и веће новчане награде. Шитета би била, ако се само са новцем и поседима наших занатлија и мајстора, не осигура она тако лепа и корисна намера нашег подопривредног друштва.

С тога срп. подопр. друштво и опет поново у првом реду наше занатлије и мајсторе, да се сами што пре и у што већем броју пријаве за ову смотру. А све своје подупирање, управо занатлијског удружења и заната, радећи што више на њихове подобре и подупирање, окружне одборе, полицијске и општинске власти и све пријатеље привредног напретка моли, да га потпомогну у овоме подузећу, обавештавајући и упућујући занатлије за смотру и чиниће им у томе све могуће олакшице. Пријаве и за све упућивања и обраћати се срп. подопр. друштву Београд.

По предавању и молби друштва, г. министар грађевина је већ решио и одобрио извесне олакшице, као за превоз предмета железницом, тако и за подизе запатлија и поступака, до места где би се смотра држала.

Концерат. Данас по подне у 4. часа биће на Калемегдану концерат целокупне војне музике у корист улепшавања Калемегдана.

Лажни гласови. Има неколико злих људи, који проносе гласове по народу, нарочито међу сељацима, што донесе своје производе на београдску пијацу, да ће општина београдска наплаћивати у виде трошарине на сваке шездо од сваких кола по пет динара. Ово није истина. Општина београдска неће наплаћивати ништа на име трошарине на сваку шездо, већ ће се наплаћи само по један грош од сваких кола, кад у варош уђу на била она шлаћена или чим другим житоварима или праном.

Сва шездо је нарочито ослобођена трошарине главом III тарифе општинске

Умољавају се сви листови да ову злобу лажи на овај начин оповргну.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путочки слободњи варошн Београда. У времену од 15. до 21. Августа 1893 год. допутовало 977 одпутовало 628. Од којих су:

а.) Пола: мушког 921, женског 56.

б.) Вероисповести: православне 873, католичке и протестан. 78, мојсијевски 15, мухамеданске 11, свега 977.

в.) Поссобина: Србија 799, Аустро-Угарска 92, Босна и Херцеговина 20, Црна Гора 15, Грчка 2 Турска 13, Бугарска 7, Румунија 2, Русија 3, Немачка 3, Француска 7, Италија 4, остале државе 3.

г.) Занимање путника: Земљи и сеоске 47, Занатлије 75, Трговци 315, индустријалци 4, шпекуланти и предузимачи 22, Госпоовачи 32, Интелигенција (војска) 303, Ђаци 100, рођенице и повољници 8, Пијаре и болеснице 7, надничари и слуге 63.

Из статистичке одељења општине варошки Београда 26. Августа 1893. год.

ОБЈАВА.

Суду општ. града београда, потребна је једна аграда за основну школу.

Зграда ова треба да је на западном крају, да има довољно простора за спаватај 2 разреда, где могу стати 80—100 ђака.

Ко има овакову зграду и жели је дати под закуп, нека подзеле понуду рачунододиљу овог суда најдаље до 1. Септембра ове године.

Понуђач у понуди треба да опише где постоји зграда (улица и број) колико и каких одељења има, и колику кирију то дневно тражи.

Сбр. 12835 — Од суда општине града Београда, 20. Августа 1893 год. у Београду.

instar aliarum, ad huiusmodi decimarum compellantur; quodque ad Christianos in quorum medio tales Schismatici morantur, aut e contra, ratione iperum Schismaticorum et non solutione decimarum, interdictum ecclesiasticum non imponatur". Краљевски сабор затворио је поново ову варошку год. 1495. чл. XIV.: „Sint pluria loca in confinis regni sita, in quibus Ruteni, Ruteni Wallachi, et alii Schismatici in terris christianorum habitant, et de eisdem terris hactenus ixta eorum ritu viventes nullus peritus decimas solvere consueverant quos tamen ipsi domini Praelati ad decimas a Ivendas cogere niterentur. Et quia ipsae decimae in patrimonium Christi hominibus, praesertim vero illis ad vocationem et assecuzationem Regiae Maiestatis ne Woywodarum, Baronum et caeterorum officialium ipsa continias Regni tenentium, dicta loca inculentibus exigi solent; ob hec ordinatum est et conclusum:

„Quod a modo de caetero ab ipsis Rascianis, Ruthenis, Wallachis et aliis Schismaticis in quibus cunque terris Christianorum residentibus nullae penitus decimae exigantur."[1])

Врло је занимљив и поучан разлог, који је, неке угарска историја, и руководио Матвју, да када овакав чланак доноси о односу Срба. Сплаја вели: „да се Рашн и још други шизматици не приморавају на давање десетка, — под тим разумеваће, и по тим прилично мијашњу: да се овакни Рашн или шизматици не *сматрају слободнима за осећа крајева од давања десетка* — као што и њиху слободни — *но само до тог доба, док се овакв шизматици или бегунци у Мађарској, на областима, које су потчињене светој круни, не добро мачна насеље, и на ту исто до по примеру оних бегунаца и други становника турског царства исто неће се одаве на досељење, пошто би видели, да су они, који су већ пре овако прошли, такође привилеговано награђени."*[2]) Опште не треба никакна коментара. Доцније ћемо имати прилике још боље увернти се о дволичној политици свих мађарских и аустријских владара према Србима; а и њиховој великој издашности у обећавању, али и о томе, да се ни једно такво обећање не испуни.

Краљ Матија се овом приликом нилим знаком захвалности и десноту, даним му именом својим од 12. априла 1482. год.[3]) добра: „castella Komogyno et Gradisky appelats, item oppidum similiter Komogyno cum tributo nec non possessiones Gradyca, Oeckko, Brebrowycza, Grodya, Ocsova, ac portiones possessionarias in possessionibus Zekcze, Zterania vocatis, in comitatu Zagrabiensi existentibus habilis, universaque alia bona possessiones possessionesque et quelibet iura possessionaria nobilis Joannis Trayikowyth etc." На другог имена деспотова 1. јуна 1478. епископу загребачке дијецезе, Осваллу,[4]) вили се, да је деспот у загребачком комитету имао осим својих грађова Fevekew (Бела Стена) и Thothowszewyna (Тетушина) и других још добара. Она се још боље могу видети у самом деспотовом завештању своју жени *Барбари*, од 3. маја 1485. год.[5]) где се набрајају до њених сто села и градова у „civitensi et zagrabiensi comitatibus" које је сад деспот: „Barbare consorti sue infra totam eiusdem vitam" дао и уписао.

(Наставиће се)

(1) Starine, књиге грчке, изд. кн. V. стр. 121.
(2) Starine, књиге грчке, изд. кн. V. стр. 120.
(3) На истом месту, стр. 122—123.

О ВОДИ ИЗ БЕОГРАДСКИХ ВОДОВОДА.

У иностраној стручној техничкој књизи за истраживање воде: „О најбољи води за пићење варошки водовод", публикован је 1899. год. велики број анализа разних вода из Београда и околине. И после тога, ево, из старијих и нових водовода, радова и из у Државној хемијској лабораторији анализа и испитивања тих вода, одговорило се једном београ. водоводу.

По прилици[illegible] ради, у најкраћој садашњи одговор питање варошки Београда од чега ће се поверити анализи разних сталних вода у фактичном њиховом обезбеђењу.

Последња анализа гласи:

АНАЛИЗЕ БЕОГРАДСКИХ ВОДА ЗА ПИЋЕ, КОЈЕ СУ У ДРЖАВНОЈ ХЕМИЈСКОЈ ЛАБОРАТОР. ПРОШЛОГА МЕСЕЦА И ТО

од 21. Јула до 21. Августа ов. г. године.

Број	КОЈА ВОДА:	Кад је узета проба	Кад је анализирана	Температура ваздуха	Температура воде у °Ц	ЈЕДАН ЛИТАР ВОДЕ ИМА ГРАМА:																НАПОМЕНЕ:
						Органске и орган. материје (по Кубел-Тајгеру)	Органичне материје (по Кубел-Тајгеру)	Амонијак NH_3	Азотне киселине N_2O_5	Азотасте киселине N_2O_3	Хлор Cl	Хлориди $NaCl$	Сумпорне киселине SO_3	Гвожђе Fe_2O_3	Кречњак CaO	Магнезија MgO	Сувише растворене материје CO_2	Угљена киселина C_2	Тврдоћа сталних састојака	Број бактерија у 1 cm³	
1.	I. Пиа водовод / Чесма у лабораторији	20/VII	20/VII	16.0	врело 15°.	0.510.	0.0011.	0.0177.	0.0 25.	0.	0.											
2.	„ перионица	20/VII	20/VII	18.25.	врело 15°.	0.320	0.0 0.4.	0.018.	0.0 3 1.	0.	0.		0.020.	0.012.		0.147.	0.062.			21.36.		
3.	„ кућа у Мањежу	6/VIII	6/VIII	15.5.	врело 27.	0.435.	0.0 01.	0.0255.	0.0 1.	0.	0.00001.	осетљиве трагови	0.030.	0.001.	траг.	0.342.	0.215.	0.053.	0.0049	20.5		
4.	II „ „	6/VIII	6/VIII	14.95.	врело 27.	0.478.	0.0014.	0.0218.	0.0 2.	0.	0.0 05.	0.	0.018.	0.0034.	трез.	0.141.	0.101.	0.022.	0.015.	21.34.		
5.	III „ „	6/VIII.	6/VIII.	14.	врело 27.	0.360.	0.002.	0.0171.	0.0008.	0.	0.00004.	осетљиве трагови	0.0173.	0.0038.	0.0021.	0.144.	0.080.	0.038.	0.0 33	27 г.		
6.	IV „ „	6/VIII	6/VIII	15.95.	врело 27.	0.346.	0.0027.	0.0195.	0.0008.	0.	0.00165.	осетљиве трагови	0.025.	0.012.	0.018.	0.134.	0.098.	0.057.	0.0035.	27.32.		
7.	V „ „	6/VIII	6/VIII	14.	врело 27.	0.352.	0.0027.	0.0257.	0.0018.	0.	0.0 0 05.	осетљиве трагови	0.021.	0.016.	0.013.	0.148.	0.097.	0.059.	0.0029.	27.02.		
8	Гроздани „	6/VIII	6/VIII.	15.	врело 27.	0.321.	0.0021.	0.029.	0.0012.	0.	0.000 4.	осетљиве трагови	0.021.	0.009.	0.0028.	0.140.	0.0 8 1.	0.043.	0.0021.	24.07.		
9.	Чесма у „	6/VIII	6/VIII	15°.	врело 27.	0.322.	0.002.	0.0188.	0.0012.	0.	0.0001.	осетљиве трагови	0.014.	0.010.	0.0016.	0.1464.	0.072.	0.020.	0.0138.	24.80.		
10.	„ „ лабораторија	9/VIII	9/VIII	16°	врело 28°.	0.330.	0.0018.	0.0195.	0.0012.	0.	0.0001.	0.014. нитрита						0.018.				
11	„ „ дворишној води	18/VIII	18/VIII	18°.	врело 25°.	0.516.	0.0 05.	0.020.	0.002.	0.	0.00001.									13		
12	„ „ лабораторија	18/VIII	18/VIII	17°.	врело 25°.	0.337.	0.008.	0.0131.	0.002.	0.	0.00001.									10		
1.	II. Стара водовод / каптаж. шахта тур.	24/VII.	25/VII	16°	врело 15.	0.310.	0.01.	0.0 3.	0.0008.	0.	0.		0.015.	0.0 6.		0.097.	0.0422.			17.08.		
2.	„ шахта тур.	18/VIII	18/VIII	16.75.	врело 25°	0.340.	0.0013.	0.0114.	0.005.	0.	0.											
3.	„ каптаж. арак.	18/VIII	18/VIII	19°	врело 26°	0.400.	0.0075.	0.0455.	0.005.	0.	0.									422.	Вода мутна	
4	Калабалук-шахта код	24/VII	26/VII.	16.5	врело 15°.	0.302.	0.001.	0.0071.	0.0 5.	0.	0.		0.010.	0.004.		0.103.	0.042.			17.60.		
5	„ тунар чесме	26/VII	26 VII	18.25.	врело 16°.	0.357.	0.001.	0.005.	0.005.	0.	0.											
6	„ шахта код села	18/VIII	18 VIII	18°	врело 27°.	0.347.	0.0018.	0.0228.	0.01.	0.	0.									528		
7.	ранже - чесма I	20/VII	23 VII	17.	врело 15°.	.257.	0.0005.	0.005.	0.011.	0.	0.		0.007.	0.005.		0.091.	0.056			17.52.		
8.	„ „ II „	18/VIII	18/VIII	17°	врело 25°.	0.308.	0.001.	0.002	0.0075.	0.	0.									114.		

Др. А. Зеги, општински хемичар.

Ови анализи односили смо[illegible] сагласни су следећим писмом:

Др. Марко Т. Лечо, државни хемичар.

УПРАВИ БЕОГРАДСКОГ ВОДОВОДА

У прилогу част ми је поднети два табеларна прегледа о саставу београ. пијаћих вода, које су од 21. прошлог до 21. ов. м., у Државној хемијској лабораторији, анализане, и то I воде из новога и II из старога водовода.

Како по хемијском саставу, тако и према броју бактерија, вода из новога водовода, која у њему долази, у свему је, као што се види, исправна и боља је од воде из старога водовода. Боља је с тога, што је готово без бактерија а у води из старога реконструисаног водовода, има увек више и по кад кад доцело преко оне границе, која је за пијаће воде, допуштена. Вода из старога водовода, особито кад је мутна, није пивано за пиће. За то би нужно било, бар за време, док нам опасност од колере прети, најозбиљније препоручити само воду из новога водовода за пиће. Ово напоменење овом приликом нарочито с тога, што се на искуства зна, од каквога је великог утицаја чиста пијаћа вода, на здравље, за време владања колере. Доказано је, да је обично у оним варошима најмање бесниле колеру, које осуђивању у чистој пијаћој води. И кад се то зна, онда по себи се разуме, да треба редовно, а нарочито као сад, кад нам прети опасност од колере, пити само ону воду, која је најчистија, и која најзгодније може учинити, да организам човечији буде најмање болести, а том заштету, од свију београдских пијаћих вода, најбоље одговара вода из новога водовода.

28. Августа 1893. год.
у Београду.

ДРЖАВНИ ХЕМИЧАР
Др. Марко Т. Лено.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Рачуноводство суда ово општинског, држаће у својој канцеларији јавну усмену лицитацију и то:

I. На дан 20. Септембра ове године од 8—12 пре и 2—5 сахати по подне, — за давање под закуп 12 општинских дућана у фошекцијској улици.

II. На дан 25. Септембра од 8—12 пре и 2—5 сахати по подне, — за давање под закуп 16 плацева у бари венецији, за сметиште дрва и грађе.

III. На дан 27. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп општинског земљишта „стари сенов".

IV. На дан 28. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп земљишта општинског до бив. богатачке баште на јалији.

V. На дан 29. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп општинског земљишта код војног сеника.

VI. На дан 4. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп 12 плацева на великом тргу за сеиење месарнице.

VII. На дан 5. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп 7. плацева на великом тргу за гоњење месарнице.

VIII. На дан 7 Октобра од 8—12 пре подне, — за давање под закуп 12 општинских дућана на великој вежи за месарнице гоњење и сеиење и пиљарнице.

IX. На дан 12 Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права напште таксе од акциза на вино.

X. На дан 15. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права ћумџија наше — таксе.

XI. На дан 18. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права напште таксе сеиарнске.

XII. На дан 20. Октобра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп чеса од бобичавих сеина, које се воде на општин. кланицу.

XIII. На дан 23. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп оправке возова општинских, ковачко-коларски рад.

XIV. На дан 25. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп оправке возова општинских, сарачко-тапетарски рад.

XV. На дан 27. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп подавања кола пожарне чете и водова рабиц. општин. возова.

XVI. На дан 28. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп оправке рабиц. општинских возова.

XVII. На дан 1. Новембра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп плаца општинског више чесме „Кнегиње Љубице".

XVIII. На дан 1. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп I и II. сеиање у тиш-најаву.

XIX. На дан 2. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп чишћења пијаца у вар. Београду.

Погодбе о овим закупима могу се свако дневног рада видети у канцеларији рачуноводства.

Ко жели ма шта од овде наведених права узети под закуп, нека означеног дана дође и лицитира, поштујући положена прописану закупцу.

Сбр. 12.755 — Из канцеларије суда опш. града Београда, 14. Августа 1893 год. у Београду.

—

Рачуноводство суда општине београ. сеиа, држаће на дан 1. Септембра ове године од 2—5 сахати по подне јавну усмену лицитацију за набавку 25.000 шгр. јечма, 25.000 вобиза искрапу кона пожарне чете, за рачун. 1893 годину.

Ко има вољу примити се ове набавке, нека означеног дана дође и лицитира.

Услови набавке могу се видети сваког радног дана у канцеларији рачуноводства и и на сам дан лицитације.

Кауција се полаже у 600 дин. у готову или српско-државним папирима од вредности.

Абр. 4757 — Од суда општине града Београда, 27. Августа 1893 год. у Београду

—

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дилиџиарства:

а) За чишћење дилиџија (пилиџера) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За вешџијин шпархерт . . . . . 0·20 д.
в) За уписак „ . . . . . 0·40 д.
г) За велики уписни шпархерт у гостионици . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење дилиџија од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог дилиџија . . . 0·10 д.
е) За чишћење чуњова од 2 и по метра уједно са лопатом . . . . 0·15 д.
ж) За чишћење чуњова од 2 и по метра уједно са лопатом ноћу . . . . 0·20 д.
з) За чишћење дилиџија (пилиџера) без разлике на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Пранџерске помоћнице и пушионице:

а) Од кубног метра . . . . . 10— д.
б) Од клока . . . . . 0·50 д.

III. Посторџије:

а) Марки за пиће за годишњу дана . . 3— д.
б) Обичајне погубљене марке стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за дечу . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мали гробници . . . . . 555·92 д.
г) Велики гробници III. реда . . . . 926·39 д.
д) Велики гробници II. реда . . . . 1666·92 д.
е) Велики гробници I. реда . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачки кола:

а) Мртвачки кола стара са два коња . . 12·90 д.
б) Мртвачки кола са хаљевима са два коња . . . . . 24·90 д.
в) Мртвачки кола нова са два коња . . 36·90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Штампарија Општина Београдска — ПАРНА РАЗВИЈАЛНА ШТАМПАРИЈА — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 98. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 НР. ДИН. ОД РЕДКЕ

ПРЕПЛАТА ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ ОПШТИНСКОГ СУДА А ОНЕ НЕРАЗПОДЕЉЕНОСТИ НА ГРАЂАНИМА

Рукописи не враћају се

Неплаћени писма не примају се.

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 „
за страни земље на годину . . . . . 9 „

НЕДЕЉА 5. СЕПТЕМБАР 1893.

О Б Ј А В А

Хемијским анализама, до сада чињеним над водом из београдских водовода доказано је, да је вода из новог водовода много здравија и чистија од оне из старог реконструисаног водовода.

С тога суд општине вар. Београда препоручује грађанству, да у данима, када прети опасност од колере, употребљује за пиће и кување искључиво воду из новог водовода београдског. За друге своје намирнице може се служити водом из старог водовода или воду Савску и Дунавску да никако не употребљује.

Од стране суда општине вар. Београда 27. Августа 1893. г. АБр. 4869.

О Б З Н А Н А.

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 27. овог месеца Бр. 5845 стављам се до знања свима онима обвезницима — резервистима редовне војске, који су живе надржали десетодневне вежбање, да и они имају следићи позиву, да вежбање са осталим обвезницима, који су позвати наредбом исте команде од 6 и 19 Августа ове год. ПБр 39 и 46.

Од стране суда општине вар. Београда 27. Августа 1893. год. АБр. 4917.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА

Ради предохране од колере, која се појавила у суседним нам државама: Румунији и Аустро-Угарској, Г. Министар унутрашњих дела наредио је, да се на свима улазним станицама у нашу државу врши лекарски преглед над долазећим путницима, и да се подвргну тродневном посматрању сви они путници, који долазе из држава колером заражених.

Управа вароши београда достављала је суду општинском, да поједине путнице, који долазе из држава колером заражених, нахон при уласку намерно избују и окивају непрегледно стан где ће одсести, те тиме онемогућавају тачну контролу о тродневном посматрању од стране лекара, а предпостаља је основана, да ним се на овај начин и овакам поступком долазећих путника из држава колером заражених, може лако колера унети и у нашу земљу.

Да би се ова контрола што тачније могла вршити, суд општински наређује свима гостионичарима и приватним грађанима у овој вароши да одмах пријављују долазеће путнике из држава колером заражених, како би се над истима могао извршити лекарски преглед и подвргнути посматрању.

Ко поступи противно овом наређењу, казниће се према распису г. мин. унутр. дела од 22. Септембра 1892. год. СБр. 7348, а по чл. 33. тач. 2. санитет. закона до 30 дана затвора или 150 динара новчано. Него ће се онако пазити и путници, који не оде лекару на преглед.

Од стране суда општине вароши Београда, 25. Августа 1893. год. АБр. 4820.

О Б З Н А Н А

У вези свог наређења АБр. 2366 од 30. Априла о. г. Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да ће Управа Водовода од 1. Октобра ове године напајати воду према члановима 8 и 9. правила за надзирање воде, од свију оних кућа, које су до 1. Јуна о. г. са водоводом спојене без обзира на то, да ли се вода у кући троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје суд општине вароши Београда основа на чл. 2 и 13. правила за вешање водовода са изградама у Београду и надзирање воде из истог водовода, која су правила добила законску силу решењем владе Њ. В. Краља од 10. Јуна 1892. год. ПБр. 10381 основаним на чл. 6. 7. и 9. зак. о паромској трошарини у Београду од 13. Јуна 1884. год.

АБр. 4717 Од суда општине вароши Београда 19. Августа 1893. год. у Београду.

О Б Ј А В А

Према наређењу VII пуков. окр. конак де од 6. Августа ове год. ПБр. 39. позивају се резервисти и обвезници редовне војске дате одвојених јединица на вежбу и то: 1. Пиротехничка чета, да дође 20 Августа тек. год. увече на конак на збориште — Крчулевац, где ће се вежбати од 20. Августа па закључно до 10. Септембра ове год. у ваброшу и лабораторији. Обвезници ове јединице имају доћи 20 овог месеца у 4. часа у дутру на железничку где ће путовати са теретним возом бр. 41.

2. Коњичка бригада и то: II и III. активни коњички пук са штабовима и својом пописном комором и товарним коњима, да дође 6. Септембра тек. год. увече на конак на збориште — Куприја, где ће се вежбати од 6 па закључно до 28 Септембра ове год.

3. Брдска артиљеријска чук, са својом пописном комором и товарним коњима, да дође 18. Септембра тек. год. увече на конак на збориште — Крчулевац, где ће се вежбати од 18 па закључно до 28. Септембра ове год. Стоку ове јединице свако сопственик довешће 12 Септембра ове год. на тргалиште ради комисијског прегледа. Обвезници ове јединице имају доћи 18. Септембра у 4 часа у дутру на железничку станицу где ће ду путовати са теретним возом бр. 41.

4. VII. активни пешадијски пук Краља Александра I. са пуков. и батаљонима штабовима, III. активни ловачки пук са пуков. и батаљонима штабовима, са својом пописаном комором и товарним коњима, и мајорска чета да дође 9. Септембра т. г. увече на конак на збориште место и то: VII. пук на бањичко брдо III. пук на топчидерско брдо ваше Вајсерта где ће се вежбати од 9. па закључно до 22. Септембра ове год.

5 Допунски батаљон III гардијског пука, допунски батаљон VII. пешадијског пука и местне трупе свију родова војске са својом пописаном комором и товарним коњима, да дође 9. Септембра тек. увече на конак на

зборно место и то: Допунски батальон III градског пука на топчидерско брдо, а остали на Тркалиште, где ће се вежбати 10 и 11. Септембра ове год.

6. Штаб и сви ескадрони дивизијске коњице са својом пописном комором и товарним коњима, да дођу 9. Септембра тек. год. увече на копак на зборно место — „западни врачар" код војног сеника, где ће се вежбати од 9. на заказучно до 20. Септембра ове год.

7. Допунски ескадрон дивизијске коњице са својом пописном комором и товарним коњима, да дођу 9. Септембра тек. год. у вече на копак на зборно место — „западни врачар" код војног сеника, где ће се вежбати 10. Септембра ове год.

8. Дивизијски артиљеријски пук и то: штаб пука и I. дивизија, по том 1, 2, 3 и 7. батерија, са целом описаном запрегом за топове и паре, као и са целом комором и товарним коњима, (само обвезници и резервисти 7 батерије, да дођу без стоке), имају доћи 9. Септембра ове год. увече на копак на зборно место — Топчидерско брдо више Вајсерта, где ће се вежбати од 9 на заказучно до 18. Септембра ове год. Сваки сопственик стоке ове једнице, доземше исту на тркалиште дан раније од почетка на вежбу ради комисијског прегледа.

9. Допунска батерија дивизијског артиљеријског пука, без стоке, да дође 17. Септембра т. год. увече на копак на зборно место топчидерско брдо више Вајсерта, где ће се вежбати 18. Септембра ове године.

10. Болничарске чете, дивизијска санитетска болница, дивизијска мирвена пољска болница и дивизијска санитетска колона, без стоке, да дођу 1. Октобра ове год. увече на копак на зборно место — Тркалиште, где ће се вежбати 2 и 3. Октобра ове год.

11. III-ги дивизион дунав. артиљеријског пука и то: 4, 5, 6 и 8. батерија, са целом пописаном запрегом за топове и паре као и са комором и товарним коњима, (само обвезници и резервисти 8 ме батерије, да дођу без стоке), имају доћи 1. Октобра ове год. увече на копак на зборно место — Топчидерско брдо више Вајсерта где ће се вежбати од 1. на заказучно до 10. Октобра ове год. Сваки сопственик стоке ове једнице, доземше исту на тркалиште дан раније од почетка на вежбу ради комисијског прегледа.

12. Дивизијска пробијачт колона, пекарске чете са покретном пекарницом, пекарајска чета и дивизијски[1] мареш-ни депо без стоке да дођу 15. Септембра ове год. увече на копак на зборно место — Тркалиште, где ће се вежбати 16 и 17. Септембра ове год. Ослобођавају се од ове вежбе само они резервисти пекарске и месарске чете који су летос вежбавали вежбу.

13. Дивизијска муниционна колона са покретном артиљеријском радионицом, дивизијска војна пошта без стоке, да дође 10. Октобра ове год. увече на копак на зборно место — Тркалиште, где ће се вежбати 11 и 12. Октобра ове год.

14. Муниционна колона коњичке бригаде без стоке, да дође 13. Октобра тек. год. увече на копак на зборно место — Тркалиште где ће се вежбати 14. и 15. Октобра ове год.

Обвезници, који се имају вежбати наведена три дана, хранише себе и стоку о свом трошку.

Сваки обвезник понеће собом војнички билет, одело и обућу, кошуље, цео прибор за јело и пиће и за покривање кеће или ношњу.

Према наређењу ове команде од 17. Јула ове год. Бр. 4685 до 5345. Позивају се обвезници дивизијске коњице 1. позива народне војске са својим штабом сви на коњима са јахачким прибором, и сва комора за штаб и ескадроне да исмостарено 20. Августа тек. год. увече на копак дођу на зборно место — „Западни врачар", где ће се вежбати само седам дана

Према наређењу VII. пукон. окр. команде од 13. Августа ове год. Бр. 5404. Позива се пешадија чета I. позива народ. војске, да место 1. Септембра, увече ил копак на зборно место — бањичко брдо предстане 20 Августа ове године где ће се вежбати 21 и 22 истог месеца.

Који обвезници неби овом позиву следовали строго ће бити кажњени, а при том надокнаће дуплo вежбања о свом трошку.

Од стране Суда општине нар. Београда 13. Августа 1893. г. АБр. 4415—4467.

ОБЈАВА.

Према наређењу VII пукон. окр. команде од 17. Јула ове год. Бр. 4635. позивају се сви обвезници пешади II. позива народне војске и сва комора, да 8. Августа ове год. у вече ил копак дођу на зборно место — бањичко брдо, где ће се вежбати 9. 10. 11. истог месеца. Са собом понеће и предато им оружје.

Обвезници артиљеријске и болничке чете II. позива народ. војске и сва комора, позивају се, да 16. Августа ове год. у вече на копак дођу на зборно место — бањичко брдо, где ће се вежбати 17 и 18. истог месеца.

Осим тога позивају се и сви резервни официри који припадају II. позиву народ. војске, да и они назначеног дана представу на зборно место својим једницама.

Даље имају сви обвезници понети собом и свој војнички билет, потребно одело,

---

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ЧЕШКИ

СА НАРОДНИХ СЕОБАМА У ТУЊИНУ

од 1459.—1814. година.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написали

Р. Арсатововић и Ц. М. Спасић.

(Археолошког Списе Вол. IIIчитао ванредни члан археолошког одељења истог друштва, Београдац).

Мотто:

„Дође нам српским бити
Туђинци чудних гуши, и сплићи
Чудне језике говоре" (Србе
Је да претворе мудрости ту
Свет пашће, плашити се треба
Гавоља).

Горштанка.

(наставак)

Ова добро местоња у благини Загреба давала су му приличе, да стуни у дубље односе и познанство са хрватским господом; те је, као што смо на свом месту напрти, са неким хрватским војсковођама јадном приликом, (г. 1483.) победио неку турску војску, која је рашу с'свиме била ушла у Хрватску. Од овог доба на све до смрти своје, која га у скоро снађе, живео је мирно на својим добрима, или у престоници својој Сланкамену, једино старајући се, да краљ Матија пеизуи она, у много приликах, дати обсежна угарским Србима. И да га је Бог још мало дуже подржао у животу, на пређу српског народа, за цело би стање Срба угарских било знатно поправљено, но што беше као да премину. Наш затиљачки бележи тај значајан трентутак, када нестаје с лица земље овог најромантичнијег деспота српског, врло кратко: „В. лето 1485. престави се Воук деспот владеи К. С. лет," (*) те по овој бележници вечина историка наших и страних бележе смрт Вукову, да је била *16 Априла 1485. год.* (*) Међутим се неки историци дијаметрално разликују у години Вукове смрти. Прво, што хроника Бранковићева стакла Вукову смрт у г. 1484.(*) можда долази отуда, што се у последње доба деспот поукао у миран живот, не учествујући ни нигде у ратовима. Али је најинтересантнија Рајићева погрешка, да је деспот умро тек *1497.* год.(*) Да ту годину уме. Рајић се позивати оспива на ову белешку летописцеву: „*кнезь ю. КС (26) лет,*" разумевајући бројање година деспотовог владања од 1471. г. кад је било званично проглашење за деспота. Ту то не може опстати, не само по томе, што је летописац очевидно подразумевао почињујетак деспотовања Вуковог још у Србији, од г. 1459. а не од 1471 — него и по другим околностима. Краљ Матија је 19. Августа 1485. год. дао: „Barbarae, Vuk despotae viduae" на уживање добра „Comitatuum... simul cum universis appidiis, villis possessionibus... cum quibus pretatus quondam despotus idem castellum tenuit ac pariter cum cunctis suis utilitatibus et pertinenciis — memorato duobus Barbarae vita sibi comite desinata dominibus".(*) А да ли ће могло бити ово, да је

(1) Šafarik P. Památky str. 82. — Споменик срп. кр. акад. III. стр. 186.

(2) Всеволодскій. Сп. Ист. Археологія, стр. 65. — Engel, V. H. J.: Allg. Weltlistorie, B. III. кнез. Ostsk. T. Serbien, S. 348. — Пејо Б. (Шафарик. Сп.) Срби у Угарској, I. стр. 44. — Стојановић Ј.: Чешке и т. д. стр. 10 и даље.

(1) Арх. Ш. стр. 24.

(2) Рајић Ј.: Повеј. Србе и. дел. споена III. стр. 203 до 225.

(3) Шафар. живље (чешк. изд. кн. V. стр. 121—128.

копуље, пребор за јело, кебе или поњеву за покривање.

Према наређењу ове команде од 9 Јуна ове год. Бр. 3360. познају се сви обвезници коњичког ескадрона II. позива народ. војске и одређени свих пешадијских штабова са пропасним коњем и прибором, да 11. Септембра ове године у 6 часова у јутру дођу на збориште место — Трсјавиште, где ће се вежбати два дана.

Сваки обвезник носиће собом војнички билет, храну за себе и коња за два дана.

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 17. Јула ове год. Бр. 4635. познају се обвезници — пешаци I. позива народне војске и сва комора од 20. Августа ове год. у вече на коњак дођу на збориште место — бањичко брдо, где ће се вежбати 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 и 30. истог месеца.

Обвезници коњичарске, пешарске, занатлијске чете и пиротехничко одељење који припадају I. позиву народ. војске иде и сва лица која комору ва ове једнице дају, познају се, да 1. Септембра ове год. у вече на коњак дођу на збориште место — бањичко брдо, где ће се вежбати 2 и 3 истог месеца.

Обвезници артиљеријске пука без стоке, као и сва лица која за ову једницу комору дају, познају се, да 5. Септембра ове год. у вече на коњак дођу на збориште место — бањичко брдо, где ће се вежбати 6 и 7. истог месеца.

Обвезници пробијалт и муницијске колоне са штабом без стоке и без коморе, познају се, да 9. Септембра ове год. у вече на коњак дођу на збориште место — бањичко брдо, где ће се вежбати 10 и 11. истог месеца.

Обвезници шестог пешадијског батаљона, коњичких возова и осталих жестних трупа сиују једницу I. позива народ. војске, познају се, да 16. Септембра ове године у вече на коњак дођу на збориште место — бањичко брдо где ће се вежбати 17 и 18. истог месеца.

Осим тога, познају се сви одредњаци, команданти, да и они следују својим јединицама.

Сви обвезници имају понети собом и свој војнички билет, потребно одело, покушље пребор за јело, кебе или поњеву за покривање.

Сви обвезници који се прека ове познају имају вежбати само два дана, понеће собом храну за себе и стоку за два дана.

Према наређењу исте команде од 9. Јуна ове год. Бр. 3360 познају се сви помоћни редовне војске и одређени код свих пешадијских штабова, да са пропасним коњем и прибором 4. Септембра ове год. у јутру у 6 часова дођу на збориште место — Трсјавиште, где ће се вежбати два дана.

Сваки обвезник носиће собом војнички билет, храну за себе и коња за два дана.

Који обвезник овом позиву не следује строго ће бити кажњен и при том изгубиће душко вежбање, о свом трошку.

Од стране суда општине нар. Београда 1. Августа 1893 год. АБр. 3178 и 3969.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

LXI. РЕДОВАН САСТАНАК

26. Августа 1893 год.

Председник председник к. Михаило Р. Марковић од одборских бива г. г.: Никола Х. Пашић, Д. Н. Дамјановић, Милан М. Ђорић, Ј. Ђурковић, С. Вељковић, Милорад Јанковић, Р. Драговић, Михајло М. Ђорђевић, К. В. Михајловић, Стеванче Ј. Анђелка, Мијатин Ј. Марковић, М. О. Петровић, Филип Васиљевић, Милош Трнавски, А. Ј. Одавић, Др. Марко Т. Лазо, Ђорђе С. Исаиловић, Мат. Јовановић, Свет. И. Гвозић, Мих. Д. Вељковић, С. Чађевић, М. Вељковић, М. Валентковић, Јакир Разовић, Др. Паја Павловић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 22 Августа ове год. и примљен је без каквих измена.

II.

Одборник г. Коста Б. Михајловић обраћа пажњу г. Председника општине, да се непрекидно врши надзор трговине на живу стоку што у нарочи држи.

Председник извољаваје, да ће учинити, да се сваки недостатности у овоме месту отклоне.

III.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд Абр. 4877, 4822, 4848, 4846, 4672, 4671, 4670, 4753, 4729, 4740, 4754, 4879, 4741, 4802, 4846, 4873, 4803, 4847, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је мишљења, да су му извештаји Коста Ђорђевић шпекитер, Данила Т. Гавриловић оруж. Бана Крнчанин момак послужитељ чарши, Стеван Костић свирач, Лоренц Либерт пајнтер, Душан Хам слуга, Васа Јенић пајнтер, Поленица Д. Михајловић оплетач, Ђура Шуфер кајсерман, Михајло Д. Богдановић бав. бак, Роза Лондерер свој. да су добро владали и добар имовног стања: Живко Трезунчић свештеник и Војислав Спасић кавеција, да је Евгенија Д. Јованковић свој. добро владала и средњег имовног стања; да су добро владали и сиротног имовног стања: Јозеф Барух лимар, Коста Барјактаровић лутријаш и Јелка Пурковићева шнајдерка с тим да је овај последњи извештај у гранулатну, као сиромашна и убожна; да је Сотир Мокрањчић општински хрђавог владања и сиротног имовног стања; да се од истражног судије затражи извештај за ову Катарину Мокрањчић удову трговца и уверење, пошто их нема ниже од тим имовне и презимена, и да се том приликом умоли истражни судија, да у будуће тачније опредељи лице, за које уверење тражи, јако би одбор био у стању да што тачније уверење изда.

IV.

Председник износи одбору на решење молбе, којим се тражи уверења о сиротном стању.

По прочитању тих молби Абр. 4888, 4883, 4884, 4885, 4886, 4887, 4791, 4793, 4774, 4772,

---

десног, по Рајићу, у то доба био у животу?

Може се само замислити колико је јако потресла све угарске Србе смрт Змај-деспота Вука. Јер Срби не само да у њему изгубише свога најомиљенијег деспота и јунака, већ и једину најпоузданију наду да остварење оних идеала својих ради којих и пролијаху, па све стране, непријатеље тешаху крв сноју. Само је деспот Вук могао нанести у потпуности ону народну мисао, која одушевљавање све опостриле Србе при крају XV. столећа. И као такав, Змај-деспот Вук био је љубимац народни, његов идеал, љубимац и народне поезије. На једам српски јунак-није данашње средње уређена као у XV. столећа. Деспот-Вук у очима народа није био само човек-Вук, већ Змај-Вук. Вуда нете демиђет и надстојеће имена за онога, који је на мачку XV. ст. престављао цео српски народ? Ни једно дело његово, од рођења па до смрти му, није пропустила народна дира, а да га не оживи красним споменима. А све то зар не показује колику је љубав и одушевљење имао Змај-деспот у свиме народу, и колика је је јако заболела сваког Србина, на дан 16. Априла 1485. год.? Они који остане по смрти деспотовој, да по старосветскоју закону место Вуково, не могаху бити српском народу Вуково, не могаху бити српском народу деспот. И киша оно, што му беше покојни деспот. И киша Павао Бранковић и Димитар Јакшић, и Павао Бранковић и омиљени дуњаши српски беху чувени и омиљени српски Срби — остане сва — а тако беху и сви Срби — остане и даље војводе српске у својим крајевима, не ирнвилрвши ни мало круг своје власти. Али би требали да замене Вука у сиру народности, али не могаху, што народ немаше према њима онот историјско поверења, које Вуку даваше. Они беху незнани од деспота, самостални господари у својим покрајинама, а пеклна српског народа у Угарској, која се до одушевљења беше предала своме деспоту, као да осуђиваше такав њихов сепаратизам.

Рана српска у толико је била дубља, што Змај-деспот Вук немаше наследника своме престолу. Неки историјан[1]) бележе, да се Змај-деспот Вук жењио два пута, и да му је прва жена била сестра жељавско-варадинског бискупа Јована Филипца на Протестијена. (Пруска), и да је од ње остао по смрти Вуковој један син *Валентин Lupus (Вук)*, који је 1490. т. наследио дједјеву своја ујака. Међутим но досадашњем историјском резултату страг никако тако не стоји. Змај-деспот Вук не само да није имао у опште ни једнога сина, а најмање тога Валентина Lupus а, него се није ни женио сестром поменутога бискупа.[2]) Он се женио само једном, и прва и једина му је жена била *Варвара*, кћи Жигмунда Франкопана, а ожењио се са њом т. 1481. или најдаље почетком 1482. г.; пошто већ 3. Маја те године, Вук још увијуће Беду Стеину Комогојно, и стотину других добара у загребачком комитету. И од те жене није после себе остапио ни једно дете; јер да није тако, како би могла краљ Матија калати у диплому својој од 1486. г. да Јуђи деспотима Борђу и Јовану — што Јуђи деспотима Борђу и Јовану — што ћемо ниже видети — добра Змај-деспота Вука: ....per mortem et defectum seminis ejusdem ?" Јасно је да је смрћу Вуковом српски деспотски престо остао упражњен?

(1) Вид. Mat. Bapuli. slaul. ms. VIII. стр. 50—60.

(2) Историја Угарске са Пајчарске историјом је и у српској поезији. У Босанашкој збирци народ. песама, која изд. Ст. Ст. стр. 37. имамо: „Деспота сестра Јелена Угарска краља удала, па удо Варвару, сестру за господ. Вука, Јелена Варвара за ту Варвару, сестру за господ. Вука, Јелена Варвара за ту Варвару, сестру за господ. Вука, Јелена Варвара за ту

4867, 4868, 4884, 4879, 4909, 4908, 4907, 4906, 4905, 4910, одбор је изјавио мишљење, да се суд пристојно умоли о имењем стању молиљца: Немпе Секулић удове, Милице Младеновић учснице, Стојана Стојковића ћака, Милорада Ранкића ћака учит. школе, Драгутина Л. Анђелковића ћака, Рувиме М. Лазаревић, Јелене Костић учснице, Николе Раногојића ћака, Ђорђа Раногојића ћака, Тодора Фрањића ћака, Милорада Јанића ћака, Живке Тодоровића ћаке, Душана Тодоровића матуранта, Милице Илић ученице, Ивице Зорића чув. ослуженика, Љубомира Недељковића ћака, Јанкосаве Јанковић ученице, Стане Јанковићеве ученице Косаре Савић ученице, Милана Петровића ћака, Милутина Петровића ћака, Љубице Срећковић ученицо, па тек онда ах им нада трајно утврсе.

V.

По прочитану молбу Косте Лекића пиписп. окд. Бр. 4918, одбор је решио, да се молилац Лекић ослободи дужности поротничке, оказстим суд општински, да на његово место одреди друго лице из поротника.

VI.

Одборник г. Јован Ђуровић пита, зашто до сада није извршена оправка куће, коју је узета за школу у Чупићкој улици.

Председник појашњује, да је напређено, да се оправка изврши, и да до сад то није учињено с тога, што се није имало, колико ће ћака ту школу похаћати.

VII

Одборник г. Стеван Чађевић моли, да одбор смотра, да ли није учествовао у седници од 22 Августа ов. године, пошто је при почетку те седнице морао отићи по свом приватном и неодложном послу.

Одбор изјављује, да смотра, да г. Стеван Чађевић нијако није учествовао у седници од 22. Августа ов. год.

VIII.

Одборник г. Андра Ј. Одавић предлаже, да се још ове године, нападнице Вук-Караџићева улица од Пролећа напаша из велике пијаце, пошто је у овој улици велики пасеци и пешачки сгобраћај

По саслушању овога одбор је одлучио, да се нападничке Вук-Караџићеве улице предузме према овом предлогу, ако повољно стање општине београдске то допусти.

IX.

Сходно одлуци одборској од 1. Августа 1892 год. АБр. 4414, одборник г. Др. Марко Т. Лесо поднеси усмен извештај о позиву изложбеног одбора из Беча, да и општина београдска учествује у изложби средствима за живот, што ће се 1894 год. отворити у Бечу.

По прочитану тога извештаја, из кога се види, да би на овој изложби могла општина учествовати само са пановљена подвода, запатлокрије и других жељезничких установа, одбор је одлучио, да општина београдска за сада не учествује у овој изложби, пошто су сва оваква предузећа, која ће имати да служе народној стасовитости београдској, тек у почетку нарпшла.

X.

По прочитаку протоколи лицитације, ГБр. 3831 дриване 21. Августа за пиљу тротоара и отпосштање земље у Београдској улици, одбор је са свим гласовима против два решио, да се порада тротоара и отпошштање земље у Београдској улици уступи Јакову Дамјановићу по прописаним погодбама и по цени и то: за тротоар по два динара седамдесет и четири и по пара од квад. метра; за отпошштање земље по један динар и четрдесет и две паре од куб. метра.

XI.

Председник изнпси одбору на решење извештај комисије за преглед понуђених зграда за стан ноћних стражара.

По прочитаку тог извештаја СБр. 13541 и 13780 одбор је решио, пошто ни једна зграда не одговара потреби општинској те комисија, да потражи другу и да потпуно стпар реши, па да о учињеном извести одбор. Закуп да траје само годину дана. Да суд предузме пристојне радове, да се на општинском земљишту подигне зграда за стан ноћних стражара.

XII.

Председник изнпсшава одбор, да је г. Министар унутрашњих дела поново решио, да таренно општине имају искључно право, давања артикулних кола и правог ушрма.

Но како ова привилија акт, који су пре свег решења радови са артикулним запима по предлазе, да се правно артикули уступа под закуп тим сопственицима артикулних кола под нашим погодбама.

По саслушању овога одбор је с погледом на данашње правно општине београдске решио, да се радња са артикулним колима за сада не даје под закуп, но да општина и даље сама врши превоз артикула у смислу решења министра унутрашњих дела од 21. Маја ов. год. ПБр. 4822 и закона од 19. Октобра 1891 год. ПБр. 16355 и СБр. 7648.

XIII.

Председник изнпси одбору на решење молбу Радомира Миленковића, којом моли, да му општина откупи 400. куб. метара камена по четири и по динара од кубног метра, који је камен он набавио за темељ основне шкоде на Дорћолу па та из архитектонских обзира није употребио.

По прочитаку те молбе АБр. 4815 и нашег грађевинског одељења ГБр. 3867 одбор је решио, да се на потребу општинску за калдрмисање улица откупи од Радомира Миленковића до 400 куб. метара камена одломног код основне шкоде на Дорћолу по четири и по динара од кубног метра.

XIV.

На предлог грађевинског одељења ГБр. 2781, одбор је решио, да се смедеревски друм према предањују општи одобрва што кредит од шест хиљада седам стотина одламаног и шест динара, с тим, да се овај посао изда на лицитацију.

XV.

Председник изнпси одбору на решење предмет о пријатном одбору праве св. Марка.

Одбор је одлучио, да овај предмет проучс г. г. Милутин Маринковић, Пеја Тасо Калетас Спасић, Милан Ђорђ и Мих. Ђорђевић одборници ако одборска поверења и поднесу одбору своје мишљење на решење.

XVI

Одборник г. Мих. Д. Бајковић изјављава одбор, да је Његово Високопреосвештенство г. Митрополит Михајло у прошлој недељи, противно правилима, допутовао, да се у праги одбор пој доке парастос и да је голед тога једна ис-

III. Последња десетов по лози Бранковића и даље борбе с Турцима.

Деспотски престо не могао дуго опстати. — Деспот Ђорђе Бранковић са братом Јованом и мајком Јеленом. — Смрт Ђ. Јакшића под Смедеревом. — Бојеви између Турака и Турчина по Срби и Дунаву. — Смрт Николе. — Деспот Јован Бранковић сам до се, и — Србију напушта трагиком са свим Бранковићима.

Је ли одмах попустио, и ко је наследио деспотски престо угарских Срба — јесу питања, која претходно морамо расправити.

Како Змај-деспот Вук није оставио наследнике, питање је: да ли има још у животу кога потомка лозе Бранковићеве, који би по породеном праву требао да припадне престо деспотски? Разуље смо поменути (стр.) да су на смрти слепица Стевана Бранковића, остала у животу његова деца: *Ђорђе, Мара и Јован*, и мати њихова Ангелина. Мара се, као што смо казали, удала 17. окт. 1485. за митеторатског трова Бонпвапића. — Шта Јеолота. И наставе питаљ: где су живели синови Стевапови са матером, до смрти Змај-деспота Вука? Да ли су остали и даље на добру свога оца у Београду у Фурјанеској, под заштитом царевом, или су се одмах по смрти родитељској доселили у Угарску, међу своје сународнике, да чак можда и своје браћу од стрица, Змај-Деспоту Вуку? —Ако бисмо се држали наших летописа, који кажу: *„Тоиже лето (1485) од Хердедиа дондоше синоки блаженог Стефана деспотовиха од Срем: Гюрг и Новп деспот — и осташе краљ Новпа господстоуючи в Срему“* — Онда би изашло, да се породица Стевапова г. 1477. одселила из Фурјанеске у Ердељ, тамо живела до 1485. и тада дошла у Срем, па управљени престо деспотски, где је краљ Матија постављао млађег брата Јована за деспота. Тако мисли и Рајић: *„Зане Волк владел до лета 1496. доколѣпено убо есть, јако сии возратпвше сја из земдпыя страны, в Срeме не полутали желаемаго владенија, но или тамо в ночлеге пребывали, владелочеку брату из дедпродпаду Волку или насельпи сја во едпномудпое во некое времја, откуду по смерти Волковој неки (sic!) возратпли да уложе хотеет летописи.“* (1) Ну према другим верозатницима доказима, ни једно од два тврђења не може да опстане, нарочито Рајићево, који изнпди своју полстаику на основу погрешне потпаке о смрти Змај-деспота Вука. Такође не може да опстане и она летописчева реченица: *„И постоя краја Новпа господстоуючп в Срему“* — пошто се из других писама и документата зна, да је вре ни сам Ђорђе пре свога калуђерства деспотовао, али у другштву со братом Јованом. Али никако није Јован деспотовао сам пре свога стварења брата. С тога нећемо се ни ми овом питању ни доказати ових извора, који нам се чине вероватни, а то је: сам

Доказе: Вук, а они му нашли одмазду, поштујући му ни за што. Вук *ће* одговорити:

«Остала ми дивојка од убоге сиромаха
Ћерћерка дивојка,
Коју ћемо ми сами ћерћерка и бапатиће
Ће је жепу праћи ђе ће куће сиђи и бапатиће
Ће бројпанпк пуцају.“

Тада рекше Мачвић:

„Мучи, кутре, ној Вуче, шшпта ни ће ни крпнкаш
ни деспотов Вуче,
Дабо ћуће, сидуп Вуче, очпше бапатиће ћеше,
Јесипи ти Ву од кпјаџе дабо ћеш ћеше
Мој деспотов Вуче.“

Како је врло вероватно, наводи литовски историк о обновљењу православља у Литванској и Пољској, православни пројекат Вукпна у Угарској 1442 г.

(1) Рајић, Ј.: Историја Србаље нов. ст. III. стр. 330.

ника нормо чекати за вечалье, док се нарастоце сирше.

Предсѣдник општине напомиње да прима и земљу ову доставу и да ће обратити пажњу надлежних на исту.

XVII.

Предсѣдник износи одбору на решење молбу Димитрија Ристића, којим тражи помоћи од општине београдске, пошто је несрећним случајем његово имање изгорело.

По прочитању те молбе одбор је решио, да се и овоме Димитрију Ристићу даде сто педесет динара помоћи из општ. каси и ит партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

XVIII

Пошто се поновљеништво, одређено решењем одборским од 10. Септембра 1892. год. ГВр. 1986 за преглед инвеланционих и регулационих планова на Енглезовцу до сада није могло свршити, то је одбор општински на предлог грађевинског одељења ГВр. 1988 решио, да инвеланционе и регулационе планове на Енглезовцу прегледају у подесеу одбору изасланц г. г. Марко Бурђовић начелник мин. грађевина, Др. М. Т. Лека, Мита Јовановић и Милан О. Петровић одборници и Коста П. Јовановић општ. инжинер.

Поновљеништво ово има решити спор са општином поштеренима, колико њих дођу на састанак.

ЛХИ ВАНРЕДНИ САСТАНАК
1. Септембра 1893 год.

Председавао председник г. Милоша Р. Марковић присуствовали г. г. Јов. Илић чан суда, К. Чукић општински помоћник, из одборника беше г. г. П. Х. Поповић, А. Ј. Одавић, И. Вербунац, М. М. Вељић, М. Петковић, Ђ. Вајагић, К. П. Николајевић, Ђ. Петровић, И. Јовановић, Др. М. Т. Лека, Р. Драговић, М. Јовановић, М. Марковић, В. М. Тадировић, Ђ. Вајдић Николајевић, М. Вељић, С. Аврић, Др. Л. Поповић, М. Н. Вербунац.

I.

Прочитан је записник одборска седнице држане 26. Авг. 1893 год. и у одлуци КНеВр. 471 учињена је измена: да се реч „непровидност“ изостави.

II.

По прочитању акта истражног судије за набавку 6но у завади са парен радобићем.(1) Без сумње, да је Матија знао за ове потомке Бранковића, и да њима по порођајном праву припада престо деспотски. Али они су били у рукама папе Пијуа II, и он их је могао противу њега употребити као навек моћно оружје. Зато је њихову предлог и Фридрих, пад се онолико заузима за удадбу Маријину. Ну и браћа Бранковића гледали су сада и на своје интересе; мерили су околности, од кога владара могу неће користи за се изаћи. И за понуду Матијину, да се преселе у Угарску, прише деспотство над Србима, нису се дуго устезали, знајући моћност његову. Преговори су зашли по-ћеља прско зиме 1485—1486. г. и свршени су напошљо по обе стране. Цару Фридриху наравно то није било мило, ма да Максимов животописац облачи растанак њихов пријатељском одећом: „Турски краљ о њем и браћи его Повлше слишал посылает к нему послати их к цесару и тако с четиљу отпушена бише.“ Већ по Ускрсу, т. 1486. спасоне Стевановић Бубе и Јован са матером Анђелином бише су у Угарској, код краља Матије. Под њиховог пратњ састанка бно је: постављене по двадесет пара у тежини од хиљаду сто двадесет грама.

Одбор је примио к знању ово саопштење.

V.

На молбу школског одбора во дупански крај Абр. 4949, одбор је решио, да на место Јована Мезорака и Марка Вељмаровића, буду од сада чланови школског одбора за дупански крај Соломон Аврића и Ђорђе Димитријевић.

VI.

Одборник г. Радивоје Драговић пита, зо је и зашто допуштено, да приватна лица сграде приземну грађевину пред јавним магазином тако смета особњаћу са јавним магазином а и више по новој регулационој линији

Одборник г. Мита Јовановић пита ли је и зашто пређено да се пред општинским имањем код пречарске школе подигнуше само једна стазица на неопходном земљишту у месту да се тако сгради сталан тротоар, какав је за ту улицу прописан и какво је испред приватних имања сграђен.

По саслушању овога одбор је одлучио, да председник општине изиеди обе ове ствари и поднесе одбору поеитај у једно од нрвих седница.

VIII.

На захтев одборника г. Соломона Ј. Аврића председник износи одбору на решење молбу Перишића Цинеса за грађење воја и витрота у Београду.

Пошто се после дуже дебате прешном гласало, да ли да се ова молба упути комисији на прочуваље или не, — увидело, да услед одлучи неких одборника из седнице неје остао довољан број за решавање, то је одлучено, да се ова предмет остави за идућу седницу.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Концерат. Војна музика дунавске дивизије под управом свога капелника г. Јосифа Бредпла приређује концерат на Калемегдану у Недељу 5. тек. мес. у своју корист.

На овом концерту свираће војна музи-

животописе архиепископа Макенија, или свештеника Ђорђа Ст. Бранковића, који је написао неки супременик Макенијев.

Рекосмо, да се Марија удала 17. Октобра 1485. г., а то је на шест месеци после смрти Деспота Вука. На брачном уговору потписан је и Ђорђе, као старији брат.(2) Та је најаутентичнији доказ, из кога се види, да је породица Стефанова живела у Фурзанеској, све до г. 1485. — смрти Змај-деспота Вука. И како животопис Максимов вели: „*оставлиуут Френдеу и всиме моими отца своего и матере и приходет к краиу дубово нриете биле краиеве*“(3) — из Фурзанеске је прво дошла у Срем, а није никако ишла најпре у Ердељ, па одатле после дошла у Срем. Зашто је пак Ђорђе седео за све време живота деспота Вука у Фурзанеској, нала да ће се објаснити тиме, што му је приотворасла поше средњеевропског изгледина јако био укорењен поступком краљевим, што је деспотску част пре добио Змај-деспот Вук, а није стан њихов, који је на то имао прсва право. Кад је умро деспот, настушиле су прилике за измирење. Краљ Матија је у то

(1) Новаковић Ст.: Пописи Бранковића, стр. 66.

(2) Гласник срп. уч. др. књ. XI. стр. 127.

(1) Новаковић Ст.: Пописи Бранковића, стр. 47.

(1) Рад: Академ. г. Књиг. I. IV. p. 165.

ка између осталих одабраних комада и омиљену композицију г. Чиженову. „Један дан из београдског гарнизонског живота," којаће трећи пут ове године бити извођена.

Почетак концерта тачно у 4. часа по подне (почетак композиције „Један дан из београдског гарнизонског живота" тачно у 5 и по часова по подне.)

Програм концерта добија се на каси. Улазна цена од особе 0.50 динара.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Пуштених слободних вароши Београда, у седмици од 21. до 28. Августа 1893. год. допутовало 1073 а допутовало 904. Од којих су:

а.) Пола: мушког 1001, женског 71.

б.) Вероисповести: православне 950, католичке и протестан. 88, мојсијевске 13, мухамеданске 12, снега 1073.

в.) Постојбина: Србија 864, Аустро-Угарска 100, Босна и Херцеговина 23, Црна Гора 12, Грчка 14, Турска 24, Бугарска 7, Румунија 4, Русија 5, Германија 1, Франц. 11, Италија 2, остале државе 6.

г.) Занимање путника: Земаља и економи 63, Занатлије 47, Трговци 294, индустријалци 10, шпекуланти и предузимачи 22, Господинчари 15, Интелигенција (војска) 28, Ђаци 288, радници и поденичари 86, Пилари и бошаџије 11 надничари и слуге 237.

Из статистичког одељења општине вароши Београда 26. Августа 1893. год.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Рачуноводство суда ове општинског, држаће у својој канцеларији јавну усмену лицитацију и то:

I. На дан 20. Септембра ове годяне од 8—12 пре и 2—5 сахати по подне, — за давање под закуп 12 општинских дућана у чишеншијској улици.

II. На дан 25. Септембра од 8—12 пре и 2—5 сахати по подне, — за давање под закуп 16 плацева у бари венецији, за сметиај дрва и јамије.

III. На дан 27. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп општинског земљишта „стара сеиља".

IV. На дан 28. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп земљишта општинског до бив. ботаничке баште на јалији.

V. На дан 29. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп општинског земљишта код војног сеиља.

VI. На дан 4. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп 12 плацева на великом тргу за свињско месарнице.

VII. На дан 5. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп 7. плацева на великом тргу за говеђе месарнице.

VIII. На дан 7 Октобра од 8—12 пре подне, — за давање под закуп 12 општинских дућана на великом вешту за месарнице говеђе и свињске и шкембарнице.

IX. На дан 12 Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права наплате таксе од акциза на пиће.

X. На дан 15. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права тудина као — такиса.

XI. На дан 18. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права наплате таксе сеџиџерске.

XII. На дан 20. Октобра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп меса од бобочавих свиња, које се коље на општин. кланици.

XIII. На дан 23. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп опранке возова општинских, комачко-колерски рад.

XIV. На дан 25. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп опранке возова општинских, сарачко-тапетарски рад.

XV. На дан 27. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп подизања коња пожарне чете и водова рабаџ. општин. возова.

XVI. На дан 28. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп опранке рабаџ. општинских возова.

XVII. На дан 1. Новембра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп плаца општинског капе чесме „кнегиње Љубице".

XVIII. На дан 1. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп I и II. шећење у зап.-мајдану.

XIX. На дан 2. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп чишћења пијаца у вар. Београду.

Погодбе о овим закупима могу се сваког радног дана видети у канцеларији рачуноводства.

Ко жели да нам од овде изложених права узети под закуп, нека оставнове дана дође и лицитира, пошто положи прописану кауцију.

СБр. 12.755 — Из канцеларије суда општ. града Београда, 14. Августа 1893 год. у Београду.

---

sum Georgium despotem paterno principatus honore esse adornatum voluimus" — које узете у садашњем времену — види се она горња важна поставка: кад је Ђорђе произведен за деспота и кад су браћа положила заклетву верности краљу. Том приликом краљ је Ђорђа и Јована увео и у ред мађарске властеле, а поводом им добра Змај-деспота Вука, која су по очевом праву њему припала, пошто је Вук умро без мушких наследника. То се види из даљег текста исте заложног писма: „Inter aliase igitur donatione et remuneratione, quibus eosdem praevenimus, nobis quoad regno obligavimus castrum Berekzo vocatum in comitatu de Valko habitum (изгледа да им даје по истоме праву, а не у залогу!) quod aliae fidelis nostres illustris quondam Vuk consimiliter Despotus ex nostra donatione et inscriptione tenuit et possedit, sed per mortem et defectum seminis eiusdem ursum ad Ma N. extitit devolutum simul cum omnibus oppidis, villis aete memoratis Georgio Despoto et Joani fratri eiusdem ipsorumque haeredibus ac posteritatibus universis pro 12000 florenorum auri duximus inscribendum ... etc." Тако је тек у пролеће г. 1486. обновљен српски деспотски престо, који је дотле, од 16. Априла 1485., био упражњен.

Деспот Ђорђе утврди своју столицу у Купинову, и одатле „*преговарање са оцарима*" заједно са братом Ђорђе и ако је сам добио од краља деспотску титулу, ипак је своју власт делио из почетка са братом Јованом и матером Јеленином, која је још дању носила титулу свога мужа. Док је год он деспотовао, увек се уза ње спомиње и млађи му брат и мати. То се види из неколико њихових писама и повеља појединим манастирима, очуваним и до данас. Тако су 3. Новембра 1459. г. дали неко запенитање манастиру св. Павла.[1] На крају тога писма стоји: „*Писа се сија књига у граде Купиново благочестивом деспотице Јелени*." А мало ниже: „*И Христа Бога благочестивом и христољубивом деспотом Јеленом и деспот Ђорђе и деспот Иван.*" На другом пак писма од г. 1496. који се дају Александру манастиру неки пролог, види се само потпис два брата, без матере, која даје права краљата, да је деспотици Јеленин само по почасти устуљено место при потпису на повељама, али да се није много мешала у државне послове српске деспотовине. С тога је и чудна она претпоставка неких наших историка, који тврде, да је после смрти Змај-деспота Вука, дошао на престо највише удовица Јеленина, а тек тек по њеној смрти, најстарији њен син Ђорђе.[2])

Изложив у кратком прегледу стање по смрти Змај-деспота Вука, да наставимо историју борбе с Турцима, под коним деспотом.

После оних славних победа Матијашових под царем Фридрихом, наступили су српским данн за угарску краљевину, а у исто доба и за онај јадни српски народ у њој. Јер Срби, добив опет новога деспота у лицу потомка Бранковића, могаху се бар у први мах надати достојном заменику Змај-деспота Вука. С турске стране били су у то доба мирни, јер тада беше стање турске царевине врло ровито. Трома Бајазит бораше се с просто са, истина доста мелнхоличним, али много вредећим и способнијим братом својим Џемом. А тако стање даваше краљу Матији највеће гаранције за мир с турске стране, те се и он могао мирно предати размишљању: како да своме сину осн-

(1) Миклошић. *Fr. Sr.*: Монасеста сербica, стр. 332.

(2) Види у Стојановића А.: „Крст" изд. стр. 10—11 Ранке Е. (Немачка О.с.: Срби у Турц. I. стр. 48; Радића Ј.: Повр. Срубов. изд. ст. III. стр. 3.3. и др.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Дуван 8. Јуна 1839 год.

(по стилу: шестнаести)

Председник — Извалте чуте записник прошлог састанка. (Секретар прочита.) Има ли ко да примети нешта на записник? (Нема).

Председник — На реду је да се оправи са оном питањем које је раније у одбору претресано с помоћи новим у електричном осветљењу.

Ваша је познато, да је још у седници од 3 Маја т. г. поднесено пред одбор писмење надзорне комисије за електрично осветљење о томе: да се износи број лучи свију шишаља замени већим т. з. пламенчићима. Пошто поглед друштвени, да би ту жељу најпоузданије и најсигурније сад испунили сторје у уређени надзорној комисији за електрично осветљење, то да утврди колике би износе требало уложити и да ли ће износе стало одређене цене. Надзорна комисија приходи је тај предмет и нашла, да је за садашњу користь та замена, оцењена је пета са ова замена и врелност те комисије. Да би дакле до добијене оцењене обавештења шта је по несеја вазлучио, је молим г. Бому Станојевића да нам о томе реферише.

Бома Станојевић — Ви ви свијете, господо да сте ове исте године у почетку успомени ту замену и да сте стварни у дужности комисији да нашли предлагачи колико друштво треба да утроши на израду тих послова, јер се у чланку 19 конст. (чита чланак уговора).

На прави начин треба прочувати, колико је трошак ово замене свих лампи сијалица са пламени лампама. И тај се трошак може наћи тако на два начина. Или ће се питати готовим новцем, или ће се претворати у задужницу или другачије на то пристаће.

Количина сиперице потребна је у тог — сатима и према нама ви сте нашли да се у месту 600 сијалица може добити 130 литар лампи, а то 118 од на 500 свећа и 12 од по 500 свећа. (Сетни рачун показује да је цијена у тог сатима за ове лампи нашао нема.) Ако се може узети да бе количина сиперице наших лампи биће иста и утрошио би се електричете колико би се утрошило лампи сијалица од по 16 свећа.

Сад да знам други рачун од ове треба одредити и трошак ово замене. Тај трошак зависи од овај начин да се оправила. Пре свега треба израчунати количину бакра које је употребљен за 600 лампи сијалица. Садање лампе имају струју од 600 ампереити и ак ако прорет нам треба посебете са 150, дакле да буде на 750 ампереити. Кад се зна колико сада има бакра и кад се узме цена бакра по тад данаре, онда лакше да треба да се утроши за ту нову количину бакра 19.500 дин. Даље за ове лампе треба набавити нове стубове које морају бити од дебелог гвожђа, и према цинама за које сам раније доносио израчунао је један овај стуб од 8½ м. висине са монтажом кошта око 300 динара. Значи да за 136 таквих стубова треба да се плати 19 000 дин. за тим треба споменути и радну снагу ово замене која ће у најмању руку коштати око 5000 динара. Назад у место 600 сијалица од по 2 до 2½ динара треба поместити 120 пламених лампи од по 250 дин. што чини новога жалтира ни мање ово 37 500 дин.

Нешто да узмем у рачун то, што друштво трпаи високи процената на изгубљени материјал, ово сиин шкрт који треба утрошити за ову инсталацију и материјал, а то је шпира од 96 хиљада динара. То је капитал који ово мерају утрошити ова код буду чинили ову замену. Сад ви на тај капитал одредите какав хоће интерес а ми смо га узели 5%. Сва тога треба имати у виду и акортантацију за лампе које треју мијење 3. 4.—5 година. Дакле код ове треба јако амортизацију онда тек ових 5% треба да дођу још 4—5% акортизације, дакле око 9000 динара годишње. То је као што ренос капитал који треба да се утроши, а сад долази рачуна у погледу ове врсти лампи. Сијалице лампе коместоре су једном и не мењају се и у другим лампама треба имати условне своје 24 сата. Израчунато је да ви сте имали 7 сат. утрошиће се за ово сат 4 сата, а то износи 140 сат. за сваку лампу годишње

Метар угљени кошта 0·30—0·40 дин и кад се цијена од 180 сат. поклоним са 0·80 динара онда износи 112 дин за сваку лампу годишње, и кад се та цијена од 112 помножи са 120 лампи онда целокупни износ износи око 15 000 дин. До износа ово трошкова угљени. Лампе сијалице не траже никакво рада ово себе осем ово ако се код рабиће нам на какво друго ново поправи. Међу тим ово ваше најлакше лампе треба да кошта чиста нису радове стоје, и то ако мора да се плати колико са 150 дин месечно. Једна такво човек да најбоље ради те послове може утрошити 15—20 минута на један лампу дневно. То значи да се на дан може сервисати 30—35 лампи. Према томе за 130 лампи требало би најмање четири човека да раде и то лако лампи код свих од њих има месечно по 150 а да сви укупно чине месечно издатак од 600 а. дакле за 12 месеци 7200 динара. Од те суме пак да се одбије износ сума. Једна лампа сијалица тере 800 сата и она морају три пут у години, да је замају 600 лампи, да се имена тре пута преко године чини 1800 и кад се узме, да једна лампа кошта око 2 дин. 3600 динара. Кад се дакле узме у рачун 9000 дин годишњега интереса 15000 дин. трошење утвена и 7200 д. послуге онда годишњи издатак друштвени износи око 30 600 динара. Од те суме пак одбити горе поменути 3600 дин. па ће добија да издавање ових лампа износи преко 26 000 динара годишње. Та се сума може смести било од капитала, било од годишњега на 7 или 3000 дин., ако узмеш 23 000 дин., не може се никако сиће. Кад смо ми у комисији видели тај рачун, ни смо нашли за добро да одговоримо, да се позвамо на друштвене купуре На изјаити на ову ствар у коме се друштво налази, ми смо већини о овој ствари и по другом овостоиству нашли да смо што предложено неће да се прими и да би то било корисно са општину. Комисија је нашла за добро да саслушаи друштво обзиром чиме 41 уговор, а да му рочни годишњу од 5000 д. На такво нападање друштво неће пристало и ја нас молим да ни дозволите да нам прочитан акт, којим ово одговора да но може да пристане на учињене услове од стране општине. Сад осиће да одбор ово прочуи и да донесе своју одлуку када за сходно нађаи.

(Чита одговор, а т. Константинић уговне чи 41 уговора)

Дозволите сад, господо да вам објасним овај уго — парницајућу општине у добити друштвеној. Добит друштвена ни и део добити општинске зависи од одлика публике који може једне године бити боља а другу горе, а то значи да се и општина изложи опасности да ће у другој години имати губитак. Ја увиђам, да се ни дде нас нет годино уложи потрошиће електрично сиперице у том случаји општина ће имала 10.000 динара. Али у том случају да општина дође до 10.000 динара, ону мора држати једнога чиновника, који ће да води контролу над друштвом. Тај

гура просто. Бајазит се тргнуо, да са снима Хрвоићевима живи у љубави, наручито са Матијом, кога се звала најинше бојао, да не помогне истоном брату, претети му — Бајазиту султански престо; с тога је ирли радосно примио посланство Матијино г. 1487. за утврђење о продужењу мира. Већ тог посланства био је српски војвода Дмитар Јакшић, коме краљ нареди, поред заједничке му дужности, да се извести добро о стању турске царевине, и о српском двору (des Siriselben Krieges Knelreichten einzuziehen). Јакшић је у то доба био исито слаб, и пошто се мало опорави отпутова у Цариград. Бајазит га лепо прими, обдара га једним ирло скупоценим каотаном, а другим ралини поклоима па га отпусти. Али кад је Јакшић у повратку своме, био близу Смедерева, мучки га убије његов пријатељ *Гази-Мустафа-паша*.) Узрок тога убиства била је лична мржња Мустафина на Јакшића. Једном је, вели, Јакшић у бегу победио тога истог Гази-Мустафу, па га с братом му и заробио. Затим му брата погубио, наташао на ражањ, и материо Мустафу да га пече уз натру. Кад се онај утешао, Јакшић га је тукао тако, да му је свих 32 зуба избио из главе. С тога му се Гази-Мустафа за све то на онај начин осветио.

Турчин Јакшића могао су само Срби оценити, којима је он пород Вук-деспота Вука био оличени представник српске идеје и српскога витештва. Тај слугај узбуди оба двора, и царигра дски и бу дински. Чим је чуо Бајазит за смрт краљевог посланика, а још и српског пријатеља, знајући, како му се сада могу ако Хрвоићима дуго остетити, одмах ђубре 1488. г. посла посланика краљу Матији, да му се извини за такву случајност, који он, без сумње, није ни мали био рад. Краљ се наравно задовољи само тим! Али ни ови није дуго уживао плодове овога мира. Умрли дуготрајним ратовима са Чехима, Турцима, Дуготрајцима, Пољацима, а и са незадовољницима у својој краљевини, најзад неиуспи и на душу свију 16. Априла 1490. г. у својој новој престоници — Бечу. Српски Шајкаши одали су 11. Априла свом краљу и последњу почту, пренесавши његово тело из Беча у Будим.

Срби су морали искрено оплакивати смрт Матијину. Јер и ако им ни он не беше потпуно непуно сва дата ни обезбеђена, ипак то беше први и последњи краљ мађарски, који изнађаше прави српски народ међе некрене симпатије. Не само због тога, већ и политичке прилике, које настане у Угарској одмах по смрти његовој, даваху повода Србима, да напрчу на прекрашен смрћу Матијином, која је и ускорала пропаљење турских плачкашких канала на хрватићеве земље.

Сад настаје у Угарској борба око престола. Већина магната са краљицом на челу, иису хтели признати за краља Матијиног сина Јована Корвина већ довођење на престо слабомоћного краља пољског Владислава Јагелоновића, који не беше способан држати своје краљевство. Мањина магната узела је онет Корвиновића, те се тако народи угарска борба, која ни почетка завесе и Србе, те се виделиште у непријатељске табиое. Деспот Ђорђ и Јован најпре су били уз Јована Корвина, а касе Павле постаде одмах најревноснији Владислављев пристасица.

чишћење мора бити извршено техничког и он би се морао платити око 4000 динара, јер он мора да врати разлике које стоје те да може рећи да општина може имати 5 или 20% процената у добити. То значи да општини од 16400 што би у повољнијем случају могла добити мора да изда 4000 и да јој дакле остане само 12000. Осим тога разлика рада мора бити безимено од самога почетка; мора се чинити тровање и ако се још нешкоде добити неће. Ми дакле хоћемо да са користимо тим чланом од кога немамо, нити ћемо за дуге време имати каква хасна и хоћемо, да га другоме продамо. Ми му понимо годишњу вредност 10000 динара и хоћемо да га по то продамо. Ми га продајемо докле год, нити што је са и један грађанин улазити и пре него што ово видели, тојест ће само бити годишње употребљено. Ово је у осталом приватно, да ми тај члан што скорије другоме продамо и нисмо продајемо са 10000 дин. Ако се одреди годишњих 5000 дин. а остале на шверк од 2'5000 динара, онда знати, да ми другоме продајемо то више прато на 15000 дин., а то је основни цена. То је разлог, које је руководио комисију да пристане на умањење на 4%.

Ми смо од другиха тражили одговор на извешће комисионо, и другиво је одговорило, да се пристаје. Да вам прочитам цело писмо другиховог. (Вити) а ово иначе је комисији извешта. (Чита).

Ето такви је стање ствари и ви сад имате да решите пристајете ли на једно или другог?

Др. Марко Јеко. — Да ли су већ наименоване те странице

Тома Стаменјевић. — Ниси наименоване због ових преговора, а они их могу сортирати радом наместити до остављеног рока

Др. Марко Јеко. — Ја сам ово напитао с тога, што ми по уговору и према члану 17 имамо права да планене само замењујемо сиђалишта па мислим да исто правом можемо тражити намену сиђалиша планинем ланцаша. Поито сиђалиша ако што сиђоша чак нису још наименоване, нида тим чланом уговора можемо се користити па да нас ово замена ништа не кошта

Тома Стаменјевић. — Кад бисмо се користили чл. 19 ми би били у штета, јер би добили за 7 8 сиђалиша 1 планену линију, и онако добијамо по 4, 5 једну. Дакле ми но смемо да се користимо нама чланом, јер он нас не би био пиколан.

Никола Вуловић. — Ја но изучава знам да когод је са општином имао посла, да је знао, да је увек хоћело толико очерупа. Те је историја рада у свим општинама ва и ако нас И ако нисам посебан у ове ствари, и ако не знам. да ли су ствари сиђалиша или планене линије, јо нам нагласи, да сво другиво иде ни то, да још нешто очерупа од општине. И ја сам се то очекивао зашо онда што ће остане свет захите за ов ков рад. Напоље нас, да смо органи с дрита ч, да смо продали општину, кад још нисмо знати установили а мислимо и подаљемо неке ус ове у општинеји Ја мислим, да за Бе ограда, које је толико година живое у праву, да је ово осветлике које је утоварено и ваше него довољно и да не треба сад да мењамо друго у толико више што електрична наука ова сваки дан нека нова проналазе, то не би требали да се трудимо и дангубимо ово нечега што је добро и што се може дошије замените нечим новог бољим, што што бе ми хтели.

(наставиће се)

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дипломирство:

а) За кашење дипломе (диплидере) без разлике на странице . . . . . 0·20 д.
б) За неуредан шверцер . . . . . 0·20 д.
в) За увидак „ . . . . . 0·40 д.
г) За велике увидак шверцера у готовини . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење дипломе од два страна 0·20 д.
ђ) За чишћење простог дипломе . . . 0·10 д.
е) За чишћење чувеног од 2 и по метра уједно са вешима . . . . . 0·15 д.
ж) За чишћење чувеног од 2 и по метра уједно са вашег веби . . . . 0·20 д.
з) За пећење дипломе (диплидере) без разлике на странице . . . . . 0·75 д.

II. Привилеване пиједера и пушиница:

а) Од дубог метра . . . . . 30— д.
б) Од дипла . . . . . 0·50 д.

III. Пантарина:

а) Марка за пашно за годину дана . . 3— д.
б) Обнављање пигубљене марке стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за дечу . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 555·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . 908·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . 1099·32 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·90 д.
б) Мртвачка кола са лађалима са два коња . . . . . 24·90 д.
в) Мртвачки кола нова са два коња . . 36·90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

ТАКСЕ

НА ИЗМИШЕЊЕ ЗАНЕРЕТА

За кварташе: Саиачкиски, Теразијски, Варошки и Пристаиски:

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или мањег дућана са магазом . . . . . 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавине са кухињом, од гостионице са кухињом без шитаје . . . . . 1·50 д.

За кварташе: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или мањег дућана са магазом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавине са кухињом, од гостионице са кухињом без шитаје . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године. Број: 9449.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ

Од 22. Августа до 1. Септембра 1892. год.

КИЛО-ГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА	
		НАЈВИША	НАЈНИЖА
		дин. пар.	дин. пар.
3076	Аранџика . . .	12	11
	Бранча кукуруза . .		
	„ пшеничка . .		
	Вина бела (од лит.)		
25128	„ црна „ .	60	30
3790	Волова	45	40
	Вуне не пране . .		
	„ пране . .		
1831	Грожђа	80	70
12897	Јабука	12	9
415067	Јечма	9·40	8·80
157	Кајмака	140	130
	Коза голобских . .		
33955	„ јагњећих . .		
	„ овчијих . .		
12682	Кора брезове . .	15	13
	Крава.		
109915	Креча.	4	3·50
9918	Кромпира . . .	9	8
529	Крушака . . .	12·50	12
24122	Крушака . . .	15	9
111	Кудеље	60	55
182380	Кукуруза . . .	10	8·80
	Кукуса		
	Лоја нетопљеног . .		
	„ топљеног . .		
	Лука врпљаног . .		
640	„ бела . . .	40	30
6089	„ црна . . .	9	8
48	Масла	140	130
587	Маста	120	
92	Меда	100	98
	Овања		
207570	Овса	11·50	10·50
	Орања.		
1356	Пасуља	20	13
	Пеламеза . . .		
	Проса		
984511	Пшенице. . . .	11·20	10
106761	Рака	9·20	8
	Рак. помоћ. (од лит.)		
	„ „ жене .		
	„ „ њен. дуге „		
9469	„ „ жене .	55	45
42688	Сена од дебелих .	80	75
	„ средњих .		
272730	Сена	5	4
2190	Сира	80	60
8020	Сланс	2·50	2
	Сланине		
66	Сочива	20	18
	Угљена дрвеног . .		
249760	„ каменог .	3	2·50
288	Шишарке . . .	20	18
10546	Шљива сировог .	10	8
2386	„ сувих о. год.	22	16
20804	разна поврћа . .		
11989	разна воћа . .		
30000	Цемента		
10385	Коске.		

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампа Радивоја Штампарија — Уредник Урош Кумануди

БРОЈ 37. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 НП. ДИН. ОД РЕДА

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ НА РЕПУБЛИЧКИ СУД А ОНЕ ДОПИСЕ УПРАВНИШТВУ НА УРЕДНИКА.

Рукописи не враћају се

Непечатана писма не примају се.

ЦЕНА ПРЕТПЛАТЕ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 „
за страно земље на годину . . . . 8 „

НЕДЕЉА 12. СЕПТЕМБАР 1893.

Београд, 9 септембра.

Његово Величанство Краљ пресрео је данас у по дан у Својој престоници.

Београђани су свечано дочекали високог путника. Домаћа су била истакнута заставама. Улицом испред саборне праве на до „народне господинце" беху побијене с обе стране на кратким размацима банде реце са застављеним, окићене гирландама од зеленога лишћа. Улица беше застрта зеленом травом. На престаништу где ће стати пароброд „Мачва" беше подигнут лук славолук, китњено украшен

Сват се почео рано искупљати на свечаној обали и скуда по улицама куда ће Краљ проћи. Око 11 и по сахата беше напенезданиста воса према Сави напичкана густим редовима света. Пристаниште беше пуно. С душевске стране тако исто.

У 11½ сахата ушпаше се три пароброда поред куће истичке. Напред је бродила „Мачва" свечано истакнута заставама, грбовима и зеленилом. На „Мачви" беше Његово Величанство Краљ са Својом свитом и министрима. За њом је бродио на „пароброд „Дренково" с Београђанима који су дуго ишли у сретање Краљу, и пароброд „Делиград" са Смедеревцима који су допратили високог путника до Београда. Топови с тврђаве београдске и пристаје поред дунавске обале огласише долазак Његовог Величанства. Свет нагрну на сајску обалу. Кад се „Мачва" појави испод тврђаве београдске захори се на пристаништу кликање: „Живео!" Уз пуцањ топова с тврђаве и с пароброда „Дренкове" и „Делиграда" и непрестрано кликање искупљеног света на пристаништу пароброд „Мачва" стиже уз обалу.

На клаоску на ље дочекали су Краља: свештеници кор у парадној упоформи, председник и чланови Државног Савета, председник и чланови Главне Контроле, председници и чланови касације и апелације, председници привременог судова и трговачког суда, ректор и професори Велике Школе, начелници и шефови министарстава, професори средњих школа, управитељи и наставници Више Женске Школе, наставници и наставнице основних школа и многобројно грађанство. Пред њиховом дочекала је Краља почасна чета с војном музиком на челу; чета је узела оружје пред прса и музика је свирала народну химну.

С пристаништа се Краљ одвезе, у отвореним колима и праћен министрима и Својом свитом, до саборне цркве. У цркви Га је дочекао Митрополит са свештенством. После благодарења Његово Величанство Краљ одвезе се у Двор. Прошао је Дубровачком и Кнез-Михаиловом улицом. Од обе стране улица гомиле света, те поздрављале Краља одушевљеним кликањем.

У 7 и по сахата у вече грађанство београдско приредило је Његовом Величанству велику бакљаду. Пред бакљоповорка пошао је војна музика, београдско певачко друштво и певачко друштво „Дворје". Од Милутиновића алотеље на дајсво на страде министарства унутрашњих послова беше се једино толико спеч да се није могло проћи.

Кад се Његово Величанство Краљ, окружен гг. министрима, појавио на балкону, председник општине београдске Милоша Р. Марјановић поздравио Га је овом беседом:

„Ваше Величанство! Краљу, Господару!

Мучан је и тежак задатак који си Ти решио с витешком надмоћношћу. Љубав којом си задобио срца Своме народу свладала је све тешобе. Та љубав посвла Те на питомих и плодних долина наше лепе Отаџбине преко кршевитих и врлетних шеснаех гора, па Те пратила здрава и чила нама Београђанима. Добро нам дошао!

Господару! Ти си први Владалац који се родио у Београду. Дани Твога рођења — дани су Србаљских радова на независност и слободу Београђани се радују и поносе што Те могу назвати својим Београђанином. Радују се и поносе Београђани Тобом, јер си прави делом Своје владалачке самостаности показао да дубиш Свој народ заносно и витешки. Ту љубав, Светли Краљу, утврдио си седамнаест путовања пред народ. Из народних уста чуо си, очима си могао видети, колико народ одобрава Твоју владавину и колико Те љуби. Сјајна и веленепна дочеја, приређена у славу Твоју, најбољи су доказ народне љубави према Теби и према Твоме Дому.

Господару! Сами владавини наклоњеној ја узајамној љубави Бог помаже, и она мора бити срећна. Београђани се радују, што Краљ и народ, обогаћени на овом путу познавством, утврђују међу собом љубав.

Светли Краљу! Ти си чувени земаљски рода. У тој је заштити извор истините Твоје љубави. Из установа и грађанских права Твога народа развиће се снаге, које ће Србију пштанити још јачим средствима Србовског идеала. Тој снази. Господару, Те се дао животворног духа, јер си постао браћи ни највећи сведок Твога народа. Београђани, у чијој си се средини родио, дочекујући Те, кличу: Живео Краљ Александар I!"

Бурно кликање „Живео!" захори се једногласно на хиљадама грла. Његово Величанство Краљ изволеле је одговорити на поздраве, реканши од прилике ово: „Мили Моји Београђани! Хвала вам на љубави и одности коју Ми указујете и овом приликом над се прећам с пута по Отаџбини нашој. Ја сам се срдачно из народа лепо задовољан. Мој Ме је народ слуга дочекано одушевљено и безграничном љубављу. Можете бити уверени да ћу Ја Може народу вратити топлину са љубав. Ја ћу све учинити да се у нашој Отаџбини учврсти и одржи установност и законитост, јер само тим путем може постећи оно што сви желимо. Захваљујући вам на лепом дочеку, кличем: Живели Моји мили Београђани!"

Говор Краљев прекидан је готово код сваке реченице громким усклицима: „Живео!" За тим је војна музика свирала химну, а после свирања певачка друштва отпевала су химну. После чежала бакљоповорке с музиком на челу и с огромним гомилама света отишли су, уз свирку и кликање, улицом поред „Лондона" и скупштинске зграде, на

дањем министарском, збањијском и госпоском улицом до Калемегдана.

Варош је била осветљена У 9 сахата вечер је у парку калемегданском концерт. Сав парк био је дивно осветљен електричном светлошћу. На Калемегдан се слегло неколико хиљада душа. Стазама се није могло прећи од силнога света. До зо поћи нетко се спет по парку и слушао лепе мелодије које је изводила војна музика.

.С. Н.“

ОБЈАВА

Хемијским анализама, до сада чињеним над водом из београдских водовода доказано је, да је вода из новог водовода много здравија и чистија од оне из старог реконструисаног водовода.

С тога суд општине вар. Београда *препоручује* грађанству, да у данашња, када прети опасност од колере, употребљује за пиће и кување искључиво воду из новог водовода београдског. За друге своје намирење може се служити водом из старог водовода али воду Савску и Дунавску да никако не употребљује.

Од стране суда општине нар. Београда 27. Августа 1893. г. АБр. 4869.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА

Ради предохране од колере, која се појавила у суседним нам државама: Румунији и Аустро-Угарској, Г. Министар унутрашњих дела наредио је да се на свима ужасним ставницама у нашу државу врши лекарски преглед над долазећих путницима, и да се подвргну тродневном посматрању сви они путници, који долазе из држава колером заражених.

Управа вароши београда доставила је суду општинском, да појединим путницо, који долазе из држава колером заражених, нихом при уласку наперно наплу и однашњу потребно стан где ће одсести, те теме онемогућавају тачну контролу о тродневном посматрању од стране лекара, и предностима је основана, да ни се на овај начин и оваким поступком долазећих путника из држава колером заражених, може лако колера унети и у нашу земљу.

Да би се ова контрола што тачније могла вршити, суд општински наређује свима гостионичарима и приватним грађанима у овај варошки део одмах приказују долазеће путнике из држава колером заражених, како би се над истима могао извршити лекарски преглед и подвргнуте посматрању.

Ко поступи противно овом наређењу, казниће се према распису г. мин. унутр. дела од 22. Септембра 1892. год. СБр. 7348, а по чл. 33. тач. 2. санитет. закона до 30 дана затвора или 150 динара новчано. Исто ће се овако казнити и путник, који не буде лекарју на преглед.

Од стране суда општине вароши Београда, 25. Августа 1893. год. АБр. 4820.

ОБЗНАНА

У вези свог наређења АБр. 2366 од 30. Априла о. г. Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да ће Управа Водовода од 1. Октобра ове године напајивати воду преко чешмова 8 и 9. правила за издавање воде од свију оних кућа, које су до 1. Јуна о. г. са водоводом спојене без обзира на то, да ли се вода у куће троши или не, или да ли је инсталација у куће наређена или не.

Ово решење своје суд општине вароши Београда основа на чл. 2 и 13. правила за коришћење водовода са грађана у Београду и издавање воде из истог водовода, која су правила добила закону силу решењем владе Н. В. Краља од 10. Јуна 1892. год. ПБр. 10381 основаним на чл. 6. 7. и 9. зак. о паромској трошарини у Београду од 13. Јуна 1884. год.

АБр. 4717 Од суда општине вароши Београда 19. Августа 1893. год. у Београду.

ОБЈАВА

Према наређењу VII пуков. окр. команде од 6. Августа ове год. ПБр. 39. позивају се резервисти и обвезници редовне војске доле означених једница на вежбу и то: 1. Пиротехничка чета, да дође 20 Августа тек. год. ујече на воњак на оборно место — Крагујевац, где ће се вежбати од 20. Августа на закључно до 10. Септембра ове год. у чабрици и лабораторија. Обвезници ове је двоице имају доћи 20 овог месеца у 4. часа у јутру на железничку где ће путовати са теретним возом бр. 41.

2. Коњичка бригада и то: II и III. активни коњички пук са штабовима и својом пописном комором и товарним коњима, да дође 6. Септембра тек. год. увече на воњак на оборно место — Ћуприја, где ће се вежбати од 6 на закључно до 28 Септембра ове год.

3 Брдски артиљеријски пук, са својом пописаном комором и товарним коњима, да дође 18. Септембра тек. год. увече на но пук на оборно место — Крушевац, где ће се вежбати од 18 на закључно до 28. Септембра ове год. Стоку ове једнице својих спостављене доћиће 12 Септембра ове год. на прегледање ради ветеринарског прегледа. Обвезници ове једнице имају доћи 18. Септембра у 4 часа у јутру на железничку станицу где ће ју путовати са теретним возом бр. 41.

4. VII. активни пешадијски пук Краља Александра I. са пуков. и батаљонским штабовима, III. активни гарадијски пук са пуков. и батаљонским штабовима, са својом пописаном комором и товарним коњима, и београдска, нели, доста је слабо снабдевена потребама; ратници су се по готову сви отуда разбегли. Турци до 4 000 пешака и неколико коњаника спремају се да ударе на град. Палежда је врло слаба, да ће се град моћи одржати, ако Турци навале; јер су, нели, сопственим очима видели, да је доиста тврдава без људи остала, и они мали што их има, голи су и без оружја. Нити су Турци на другу што до сада чекали, него да настане прене борбе, да би се житељи београдски на варошн по винограднима својима разилазили“.) При опасном стању одбране Турци нашта ласкаху себи да ће најлакше заузети Београд. Кадим-Суџејнан-паша, поин семедеревски заповедник, понуди бана Јелачићу, да му за добру награду преда тврдаве: *Београд, Авали-Хисар,*[1] и Звечник, кад се иначе не зна ко је њихов краљ. Не добив по-

---

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУРСКУ

од 1459.—1814. година.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛ

Р. Агатоновић и Л. М. Спасић.

(Академијски Споменик Вел. Школе историјски прилози академијског историјског семинара, Београд, 1893).

Мотто:

— „Шта ваш, пријатељи, Турци говоре о свима овим чудним стварима?“ Одговори ја да говоре како ће Турци говорити, кад ваљда, и кажете се турски говоре.“

Вирхилије.

(наставак)

Ну када видиа краљевић би, у бој противну Владислава, побеђен, остане та и Срби под деспотом, на по примеру осталих пријатеља пораженога краљевића,

(1) Alb. Wratislavio, II. III. ugov. ерод. v. Sopron, S. 450. — Летопис М. С. за 1850. г. с. 11. пор. 21—22.

(2) Авали-Хисар је онако Крушевац; и кад го сада за Хаџерову свечаност граде сулеја на аркаду, кажуда је ово тада био у рушима. Видаре. Ако ово тада било, онда да Крушевац мора бити старији српски варошки варошт, пређашњи онај овалда Јанд-деспота Бурђа или Вукашт је Краљевић год. 1371. Ту ма сумњам, да је Краљевић имао своје дворе пошто је Краљевићевина руковина, као је Смедеревско онако једно престолно

српска чета да дође 9. Септембра т. г. увече на конак на збориште место и то: VII. пук на бањичко брдо III. пук на топчидерско брдо више Вајсерта где ће се вежбати од 9. на закључно до 22. Септембра ове год.

5. Допунски батаљон III градјанског пука, допунски батаљон VII. пешадијског пука и местне трупе свију родова војске са својом пописаном комором и товарним коњима, да дође 9. Септембра тек. год. увече на конак на збориште место и то: Допунски батаљон III градјанског пука на топчидерско брдо, а остали на Тркалиште, где ће се вежбати 10 и 11. Септембра ове год.

6. Штаб и сва ескадрони дивизијске коњице са својом пописаном комором и товарним коњима, да дође 9. Септембра тек. год. увече на конак на збориште место — „западни врачар“ код војног семења, где ће се вежбати од 9. на закључно до 20. Септембра ове год.

7. Допунски ескадрон дивизијске коњице са својом пописаном комором и товарним коњима, да дође 9 Септембра тек. год. у вече на конак на збориште место — „западни врачар“ код војног семења, где ће се вежбати 10. Септембра ове год.

8. Дунавски артиљеријски пук и то: 2бШт пука и 1. дивизион, по том 1, 2, 3 и 7. батерија, са целом пописаном запрегом за топове и каре, као и са целом комором и товарним коњима, осим обвезница и резервисти 7 батерије, да дође без стоке, у вече 9. Септембра ове год. увече на конак на збориште место — Тркалиште, где ће се вежбати од 9 на закључно до 18. Септембра ове год. Сваки сопственик стоке ове јединице, доћи ће у тркалиште дан раније од поноћа на вежбу ради комисијског прегледа.

9. Допунска батерија дунавског артиљеријског пука, без стоке, да дође 17. Септембра т. год. увече на конак на збориште место топчидерско брдо више Вајсерта, где ће се вежбати 18. Септембра ове године.

10. Болничарске чете, дивизијска санитетска колона, дивизијска санитетска наранена болница и дивизијска санитетска колона, без стоке, да дођу 1. Октобра ове год. увече на конак на збориште место — Тркалиште, где ће се вежбати 2 и 3. Октобра ове год.

11. И ги дивизион дунав. артиљеријске пука и то: 4, 5, 6 и 8. батерија, са целом пописаном запрегом на топове и каре као и са комором и товарним коњима, осим обвезница и резервисти 8 ме батерије, да дођу без стоке, имају доћи 1. Октобра ове год. увече на конак на збориште место — Топчидерско брдо више Вајсерта где ће се вежбати од 1. на закључно до 10. Октобра ове год. Сваки сопственик стоке ове јединице, доћи ће у тркалиште дан раније од поноћа на вежбу ради комисијског прегледа.

12. Дивизијска пропиантна колона, пекарске чете са покретном пекарницом, земљанџиска чета и дивизијска, маршална дева без стоке да дођу 15. Септембра ове год. увече на конак на збориште место — Тркалиште, где ће се вежбати 16 и 17. Септембра ове год. Ослобођавају се од ове вежбе само она резервисти пекарске и месарске чете који су летос одслужавали вежбу.

13. Дивизијска муниционна колона са покретном артиљеријском радионицом, дивизијска војна пошта без стоке, да дође 16. Октобра ове год. увече на конак на збориште место — Тркалиште, где ће се вежбати 11 и 12. Октобра ове год.

14. Муниционна колона коњичке бригаде без стоке, да дође 13. Октобра тек. год. увече на конак на збориште место — Тркалиште где ће се вежбати 14. и 15 Октобра ове год.

Обвезници, који се имају вежбати само од три дана, хранаће себе и стоку о свом трошку.

Сваки обвезник поноће собом војничку бележ одело и обућу, кошуље, цео прибор за јело и пиће и за покривање леће или покрову.

Према наређењу исте команде од 17. Јула ове год. Бр. 4635 до 5345. Позивају се обвезници дивизијске коњице II. позива народне војске са својим штабом сви на поклама са јахаћим прибором, и сва комора за штаб и осадрене до вечноспано 20. Августа тек. год. увече на конак доћи на збориште место — „Западни врачар“, где ће се вежбати само седам дана

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 13. Августа ове год. Бр. 5404. Позива се пекарска чета I. позива народ. војске, да место 1. Септембра, увече на конак на збориште место — бањичко брдо предстане 20 Августа ове године где ће се вежбати 21 и 22 истог месеца.

Који обвезник неће овом позиву следовао строго ће бити кажњен, а при том издржаће дуђо вежбања о свом трошку.

Од стране Суда општине вар. Београда 13. Августа 1893. г. АБр. 4415—4467.

ОБЈАВА.

Према наређењу VII пуков. окр. команде од 17. Јула ове год. Бр. 4635. позивају се сви обвезници позиција II. позива народне војске и сва комора, до 2. Августа ове год. у вече на конак доћи на збориште место — бањичко брдо, где ће се вежбати 9, 10 11. истог месеца. Са собом поноће и предаго им оружје.

Обвезници артиљеријске и болничке чете II. позива народ. војске и сва комора, позивају се, да 16. Августа ове год. у вече на конак доћи на збориште место — бањичко брдо, где ће се вежбати 17 и 18. истог месеца.

поља одтомора, Кадим-паша, по заповести султановој, посла 1491 г. једно одељење своје коњице у Трансилванију, да преко тамишког Баната с леђа зађе престојници угарској, а он с другим одељењем, да блокира Београд, па да се са њиме, по свој прилици, састане негде у срцу Угарске. Ну овог пута је још прерана била нада султанова на остварење „коњице краљевства“; јер и ако Београд тада не брањаху довољно мађарских руку, бејше српских мишина доста, које у Београду гледаху спас своје отаџбине. С тога по сврштеју рата са Албертом, на глас да Турци с две стране упадају на Угарску, пошли кнез Павле као муња кајпре на ону војску пашину у Трансилванији, па потукавши је, похита Београду у помоћ. Једнога јутра уђоше се на бедемима градским, из удари одмах сналазим турнисем на Турке, тако силно, да их за тили часак одагна далеко од градских зидина.[1] Ова десетурска погибија турска, није их смела ни још исте године не поноше напад на угарске земље. Сремске раднице у другој поли 1491. г. слабо беху заштићене; што се тада Georgius despotus Rasciae бејше задужио у веку свађу са еремским војводом Ланрентијем. Турци се користе том приликом, па на три стране нападну на мађарску краљевину: у темишварски Банат, Хрватску, а једним одељењем опседну Шабац, које за време опсаде, прије у Босну, осиоји неколико села, па се обилно попрети и Јајцу. Краљ Владислав задржа за безбеднст Јајца и Босне.[2] Архиепископ калочки Петар додаје налог од краља, да што пре, и поји је бољи граница, скупи војске и пође у помоћ Јајцу, и да: „Georgium quoque Rasciae despotem ad propulsandum communi studio discrimen adhortatus est“ — па да сви заједнички похитају на Турке. Најзаиме се краљ бојао за Јајце. С тога му архиепископ Петар пише знаменито писмо, и положајну и обрани Београда, који краљ, као да хоће да наведнути: „...dum M. V. regni Rosnae curam habet custrum Belgradum et hos fines non obliviscatur; quia sicut prioribus litteris meis n. t vel n. qn. scripsi, si cito, cito de hominibus et necessariis castra praesertim Belgrado non providetur, postquam huc partes copiis evacuabuntur timendum est, et certissime formidendum, ne dum Bosnam defendimus Belgradum amittamus“.[3] Ну како је скоро јаса анма наступила, Турци се врате на зимовнике, задовољивши се те године само богатим пленом. Преко зиме су се опет спремали, да на пролеће поново нападне. Ено нита опет о томе пише краљу калочки архиепископ: „Scitat M. V. hesterno die ex Belgrado hac nova nobis fuisse allata: quod Turcorum Caesar, in Phdyn (Пловдив) fuerit ante diem quintum decimum constitutis cum ingenti apparatu Basa vero in Sophia dicitur cum 10 000 Janissariorum esse, in Caesaris comitatu; — 20 000 Thinasiotarum praeterea 7 000 Chiausiorum (спахија) et religue multitudinis non esse numerum, Turcorum etiam 10 000 esse cupio et sagitis, ac bombardis et omnis generis instrumentis et machinis onerata, chiusem quoque plus quam posse explicuri. Nondum vero ex transmaritimus copiis in partem citeriorem traiecisse, sed in dies traicere et festinato iussos omnes subsequi Caesarem.“[4] Чувши за ове немиле гласове, краљ се истина

(1) Kapri v. II. A.: Allg. Weltistorie, B. III. saxta Gesch. v. Serbien, S. 450. — Zwiedineck: Hist. de l empire ottoman, p. 186—186. — Хамер Gesch. d. osm. Reiches, B. I S. 530) спомиња овај догађај у 1492 години.

(2) Katanić: Epitome Hrvatskoga etc. t. II. S. 548—549. — Kapri v. II. d. Allg. Weltistorie, B. III. saxta Gesch. v. Serbien, S. 450

(3) Pray: Annales r. Hung. etc. t. IV. p. 188—189.

(4) Pray: Annales r. Hung. etc. t. IV. p. 190.

Осим тога позивају се и сва резервна официра који припадају II. позиву народ. војске, да и они одазовеш дана представу на збориво место својим јединицама.

Даље имају сви обвезници понети собом и свој војнички билет, потребно одело, кошуље, прибор за јело, ћебе или поњаву за покривање.

Према наређењу ове команде од 9 Јуна ове год. Бр. 3360. позивају се сви обвезници поњачког ескадрона II. позива народ. војске и одређени сами пешадиских штабова са прописима коњем и прибором, да 11. Септембра ове године у 6 часова у јутру дођу на збориво место — Тржалиште, где ће се вежбати два дана.

Сваки обвезник понеће собом војнички билет, храну за себе и коња за два дана.

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 17. Јула ове год. Бр. 4635. позивају се обвезнице — пешади I. позива народне војске и сва комора да 20. Августа ове год. у вече на поњак дођу на збориво место — бањичко брдо, где ће се вежбати 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 и 30. истог месеца.

Обвезници болничарске, пекарске, занатијске чете и апротехничко одељење који припадају I. позиву народ. војске као и сва лица која кому за ове јединице дају, позивају се, да 1. Септембра ове год. у вече на поњак дођу на збориво место — бањичко брдо, где ће се вежбати 2 и 3 истог месеца.

Обвезници артиљеријске муке без стоке, као и сва лица која за ову јединицу комору дају, позивају се, да 5. Септембра ове год. у вече на поњак дођу на збориво место — бањичко брдо, где ће се вежбати 6 и 7. истог месеца.

Обвезници провијант и муниције подоне са штабом без стоке и без кохоре, позивају се, да 9. Септембра ове год. у вече на поњак дођу на збориво место — бањичко брдо, где ће се вежбати 10 и 11. истог месеца.

Обвезници жестног пешадијског батаљона, коњичких возова и осталих жестних трупа свију јединица I. позива народ. војске, позивају се, да 16. Септембра ове године у вече на поњак дођу на збориво место — бањичко брдо, где ће се вежбати 17 и 18. истог месеца.

Осим тога, позивају се сви ординанси, коњаници, да и они следују својим јединицама.

Сви обвезници имају понети собом и свој војнички билет, потребно одело, кошуље прибор за јело, ћебе или поњаву за покривање.

Сваки обвезник који се пређа овоме позиву имаће вежбати само два дана, понеће собом храну за себе и стоку за два дана.

Према наређењу исте команде од 9. Јуна ове год. Бр. 3360 позивају се сви коњаници редовне војске и ординанси код свих пешадијских штабова, да са прописним коњем и прибором 4. Септембра ове год. у јутру у 6 часова дођу на збориво место — Тржалиште, где ће се вежбати два дана.

Сваки обвезник понеће собом војнички билет, храну за себе и коња за два дана.

Који обвезник овом позиву не следује строго ће бити кажњен и при том надражење дупло вежбање, о свом трошку.

Од стране суда општинског нар. Београда 1. Августа 1893 год. АБр. 3178 и 9009.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

LXIV. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

2 Септембра 1893 год.

Председава председник г. Милоје Ђ. Марковић, присуствовао шестоки помоћ. К. Чумић, од заборника беше г. г. Никола К. Николић, Ђ. Димитријевић, М. Вељковић, Милан М. Ђорђ, Коста Петровић, Ф. Дрогомир, В. Тодоровић, Милан Вилајетић, Др. Марко У. Лесо, Дав. Давковић, Живко Ђорђевић, Димир Радовић, Сте. Чабовић, Михајло М. Ђорђевић, Сав. Ј. Јарић, Аћимовић Ј. Одобић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука свечане седнице држане 1. Септембра 1893 год. и у одлуци КЊБр. 475 учињена је измена да је Тодор Јовановић бивши трговац добро владалац и сиромашан имовине стања.

II

Прелазећи изнова одбору на мишљење молбе лица се тражи уверења о сиромашком стању и породичном односу.

На прочитану тих молби СВр. 1435 Абр 5125 СБр. 14078 Апр. 5119. 5151. 5154. 5155. 5132. 5172. 5180. 5181. 5191. 5193. Одбор је изнова мишљење, да се суд претходно увери о породичном односу Станције, пок. Јована Богићевића, и о имовном стању молилаца Луке Т. Ристића, Драге Тодоровић удове, Марије Радовановић учеснице Љубомира Димитријевића Јока, Стеве Марковића Јока, Младена Ристића Јока, Александра Јовановићевог учесница. Совиће И Протић удове Војислава Малковићева Јока, Радивоја Остојића пролетера, Петра Јелића Јока Мандрина Лазаревића Јока па тек онда да им даде тражена уверења.

III.

Одборник г. Никола К. Поповић предлаже да се нашо сви они одборници, који пре скупштина седнице дат а не оправдају се ако и они, који у седници не дођу и свој изостанак не оправдају.

По саслушању овога одбор је решио, да се сваки одборник писмено опомене, да у седнице одборске уредно долази, и да ће сваките пре скупштина не изађе, у противном, ако се не оправда, биће кажњен по закону о општинама.

IV.

На предлог суда АБр. 4798 о по мишљењу грађевинског одељења ГБр 5868. одбор је решио, да се постава телеграфска жица између општине и каленичке баште и да се сва трошак уступи Ђорђу И. Николић за трипет динара према писаној понуди од 21 Августа 1893 год Трошак овај треба да се стави на терет партије будућом одређене за непредвиђене трошкове.

V.

Сходно решењу одборском од 1. Септембра 1893 год КЊБр. 480, председник износи одбору

---

(1) Pray: Annales r. Hung. etc. t. IV. p. 253.

(2) Hammer v. J. Gesch. d. osm. Reiches, B. I. S. 681. — Engel v. R. J. Allg. Weltkunde, B. III. Gesch. v. Serbien, S. 435. — Ив Калоеј (Spli. Hrvat. etc. t. I. p. 267) и Јованић-Гавриловић (Ист. ст. пер. обновље. г. 1865 год. у 5 књ. 1493. године.

(3) Pray: Annales r. Hung. etc. t. IV. p. 255.

шестара за добру одбрану: Темишвара, Јајца, Сегедина, а у Београд посла 1 000 Чеха, с налогом: „quoniam eum fossis quae ex ritu militaris disciplinae reparari possit. „Ну мало касније могао је архиепископ јавити краљу још повољније вести о турском спремању, које је дознао од једног турског бегунца, за кога, вели, да је био „secretarium seu scribam Basse de Semendrii (Смедерева)“, и кога му шаље, да се лично увери. „Is (тај бегунац) affirmat Caesarem Turcorum expugnatibus hostibus illis ad quos transierat iam in regressu, et omnino statuisse, castra primum minora inxta Savum aggrendi deinde illis obtentis etiam Belgradum obsidere. Refert etiam homo noster, quem vetus castellum nostrum Barich (Барич) his diebus miscramus octo millia Turcorum apud Sofiuas esse congregata, eo proposito ut transito fluvio Savo, quem decreviese multum dicunt, ade ut pervium iter equitibus praebeat, in cursionem in comitatum Sirmiensem faciant, et nunc finitimos illos inxta Savum maxime esse terrore perculsos. Scriba vero dicit ultra ultra maritimos omnes Bassam de Semendrio ex Sophia advocasse et eos non longe a Semendrio constitutos praestolari Caesaris adventum“(1). Затим саветује архиепископ краљу, какве мере да предузме, те да поноса одбрану градова на Сави, и пеши, да изда плату војницима, која им се одавно дугује, на ће они онет добити јако одушевљење за краља, које је до сада, наравно, било клонуло. У лето 1492. Турци заиста пођу с војском на Београд, ну са својим јуначима, а у Босни, у коме је сва сумња учестовала и војска десота српских седака из Срема и Славоније, расејану руске лапе, па с њима помогну кнезу Павлу, да дотуче остатак жи вих Турака. Војно пође покри 10 000 Турака, а око 7 000 заробљеника ушеснчавали су Павлов тријумф. Историци су забележили и грозан начин, на који се овај нам неустрашиви јунак свети заробљеним Турцима. „Једне је живе пе-

на решење поводу Перијевића Цинкоса за грађење вода и ватрогаса.

По прочитању те понуде, АБр. 4219 одбор је решио, да се она понуда као и све остале што је овоме предмету буду дотле оштимле, докле надлежном одборском оповештењу, да је она прочитана и одлучно одбору своје мишљење на решење.

Повереништво да се састоји из свих чланова: председника општине, одборника Андре Одавића, Марка Белимарка, Милутина Марковића, Велимира Тодоровића, Соломона Ј. Аврејића, Милана Капетановића, Стевана Чађевића и Тодора Селесковића. Да се умоли трговачко удружење, да оно одреди три своја члана, која ће са напоменама, као одборска повереника ову понуду прочувати.

Сви они да се овом повереништву приђоме и г. г. Гавриловић и Милан Петровић одборници М. Марковић, инжинер ових грађевина као чланови повереништва одређене за преглед планова за већ што их је израдио А. Мареш општински инжинер.

VI

На предлог грађевинског одељења Бр. 3423 одбор је решио, одобрава се предрт од осам хиљада сто четрдесет осам динара за надградњу сваке Добрачине улице између Горње Јаловине и Душанове улице. Да се овај посао изда на лицитацију, на ако лицитација буде изнад предрачунске цене оставиће се суд. да исту одобри и без одбора.

VII.

Председник општински одбор, да ће требало одредити лицитацију за набавку дрва за огрев суда и других општинских одељења.

Одбор одлучује, да се одрази лицитација за набавку осам стотина двадесет и четири кетарских хвати по одвитку сто двадесет и седам и по кетарских хвати што је од јесење године преостало.

Погодбе за ову набавку да су оне, које су предложене на прошло годишњу набавку.

VIII

По прочитању протокола лицитације Бр. 1893. дожње 28 Августа 1893 године за израду згреда на варошком тргу на тромеђи, Одбор је решио, да се израда оног згреда према коме општи планомима и погодбама уступити Петку Вовковићу за девет хиљада сто седамдесет осам динара и двадесет и пет пара.

IX.

По прочитању извештаја грађевинског одељења Бр. 3595 о родовима за утврђење обале дунавске пређевине према решењу одборском од 1. Августа 1893. год. АБр. 1520, одбор је решио, да се утврђивање обале дунавски према оном извештају и полиетом њиме предузме у границама кредита од четир хиљаде седам стотина осамест динара, који се одобрава за партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове. Да се овај посао изда на лицитацију, коју ће суд општински одобрити.

X.

На предлог грађевинског одељења Бр. 3857 одбор је решио, да се оне године сградње и друга зуна за спомаг поља нађу за корену каварту у границама остатка кредита од 100 00 динара одређеног решењем одборским од 7. Октобра 1892 године АБр. 10483 за грађење две куће, од којих је једна у прошлој години сазидана.

XI.

На предлог грађевинског одељења Бр. 3731 у спеја са предрачуном и предлогом Бр. 2188 1892 год. одбор је решио, да се према поднетом нацрту и предрачуну предузме грађење степеница што спадају Косанџину улицу са Топличином улицом. Да се овај посао изда на лицитацију, на ако ова испадне изнад предрачуна, да је суд одобри без одбора.

XII.

Председник општи одбору на решење поводу Мате Стајића агента слика за отпуп слике „Са Сава благосиља Србаља" на основи школе београдске трговаца за сваку слику одвојет дин.

По прочитању те понуде АБр. 5260 и акта главног школског одбора Бр. 5259 којом се та слика препоручује, одбор решио, Одлучује се предлогом општине, да за сад нуди дванаест комада слика „Са Сава благосиља србаља" по тако, да једна слика не буде скупља од четрдесет динара, поштто је трговци цена од дванаест динара суввише велика.

XIII.

Председник општи одбору на решење пог молби за место кланичко право које су спровеле од Управе пор. Београду одбору на мишљење.

По прочитању тих молби и то: Ђорђа А. Торбарошка АБр. 512 из 1891 год.; Фр. Тобелајна Бр. 1588/91 г. и Павле Лучића АБ. 5318/93 г. Николе Јовановића АБр. 4809/91 и Фрање Штибора Абр. 5317/93 одбор је о поменом на једном број изнеа у Београду изнео занатлије, да се ни једном од споменутих молилаца не за весно одобрава право, поштто у општини београдској има довољно месара и навоза.

XIV

Председник општи одбору на мишљење извеш тај повереништва изабраног у седници одборској од 21 Јуна 1893 г. АБр. 3447 за прочување питања о регулисању онога краја дока Јовановић улице што излази на Скадарску улицу.

По прочитању тога извештаја АБр. 4416, одбор је решио, да се регулисање оног дела дока Јовановић улице што излази на Скадарску улицу изврши онако, како се оно изношћем предлогом и ситуационалом да се изврши по закону о експропријацији.

XV

Председник општи одбора, да ће се Његово по Величанство Краљ са свога пута по Отаџбини вратити у Београд 9. Септембра ов. године, на предлог, да одбор одобри извесну суму новца за приређење дочека.

По саслушању овога одбор је решио, да у част доласка Његовог Величанства Краља ово општинско одбор са извесним бројем грађана изађе на сусрет Његовом Величанству до Смедерева на железнички пут.

Одлучује се суд, да у тај дан закупи лађу и да учини и друге спреме у погледу које ће учествовати ову свечаност. Сав трошак да падне на терет партије буџетом одређено на непредвиђене трошкове.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ

У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Пуштички слободњаци европе Београда. У седници од 29. Авг. до 4. Сент. 1893. год. допуштено 990. одпуштено 762. Од којех су:

а.) Пола: мушког 915, женског 75.

б.) Вероисповести: православне 885, католичке и протестан. 86, мојсијевске 17, мухамеданске 2, снега 990.

в.) Постојбина: Србија 798, Аустро-Угарска 121, Босна и Херцеговина 11, Црна

на ове градске ово града, у намери да их освоји, и отме Турцима у њима скривену велику плаћу. Са невероватном одважношћу и храброшћу, заузме први опкоп, али га је тај успех стао пет ранја. За истом одважношћу заузме и други опкоп, који скривеном плаћом не беше ништа сиромашнији од првога. Војска нам, послата да плаћа околину, опустоши је до на 10. 5km. даљине од Смедерева, и претоварена пленом прати се натраг. Кнез Павло, видећи да не може освојити главни град, поруши она два заузета редута, на пребацивши ону плаћу в *велики број новце српске вседенаја у Угарску*, упути се 1. новембра Београду. Међутим изађе сада Калимпаша из града(1) са 8 000 коњаника и пешде на дунавској обали нападне кнеза Павла, но не учини му ништа нарочите штете, морајући се што брже натраг повлачити. Долазећи у Београд, Павло уђе у трг једног запери мађарске насеље, која је у одсуству запосленика градског Заборџија (Судског) предати град Турцима. Похвата све заперене и њихове колоноље, па их казни грозном смрћу, и васпоставши после мира поредак у граду.(2)

За оволика слагања и јуначка дела и за непоколебљиву верност и предавност престолу мађарском, краљ Владислав одликова кнеза Павла знаком index Christiane, највишим српском ордењем службе. Повидом тога одликовања пише кнезу Павлу архиепископ калочки: „Hodie te, M. D. et vester gratissimus intellecto prius desiderio magnificentiae vestrae suae Maiestati satis, superque per hos dies declarato considerantis etiam meritis et fidelibus servitiis magnificentiae vestrae, quae servitia et merita vestra non parum perpenderat, ut consultior in hac senectute sua, et inter tot curas ac labores multiplices quos assidue magnificentiae vestra pro suae Maiestatis obsequio et pro defensione regni promptissime tolerat magnificentiam vestrum pronunciari fecit. Comitem Paulum de Kinys iudicem Curiae regiae, magno omnium Dominorum Praelatorum et Baronum consensu et absensu... etc." Ову слава је то утеха била за *српски* народ

(1) Katona: Historia Hungarica etc. t. II. p. 501. — Engel v. H. J. Allg. Weltgeschichte, B. III. extra Gesch. v. Serbien, S. 501. — Raynaldi v. J. Gosch. d. neu. Kirchen. B. I. S. 982—983. Pray Annales p. Hung. etc. t. IV. p. 282—283.

(2) Katona: Historia Hungarica etc. t. II. p. 501. — Engel v. H. J. Allg. Weltgeschichte, B. III. extra Gesch. v. Serbien, S. 501. — Raynaldi v. J. Gosch. d. neu. Kirchen. B. I. S. 982—983. Pray Annales p. Hung. etc. t. IV. p. 282—283.

за његове ђуначке подвиге и борбе с Турцима. Срби са својим последњим преставником српског ђунаштва, другу су захтевали од тромога краља Владислава, али он то или није хтео, или није могао разумети.

Кнез Павле је међутим још један пут морао исте године прелазити Дунав са својом компаши, и одбијати Турке од бегова београдских. Катон пише: „У то доба — тј. кад су краљеви благајници и још неки прокуратори, допашни у Лавренције земље да траже данак, због погубљења по заповести Лавренција, не далеко од вароши „Јева" — дне стотине Турака почели су свакашњати Београд, подигавши неких седам застава на брежуљцима око Београда, да би на тај начин лакше плаћом заладали градом. Кад за ових чује темишварски бан кнез Павао, дотрча — Pray вели са 10 000 коњаника — и одвоја их од војника. Ну они, напавши изгодно место на Сави, прођу је и без икакве сметње уђу у *Митровицу* (od Demetrium, Laurentii Ducis castellum, nullo prohibente), па натром и плаћом опустоше све друге земље, само шпедећи Лавренције, што је дало повода мислити, да је Лавренције с њима у договору био. Одатле

Горе 6, Грка 1, Турска 22, Бугарска 6, Румунија 5, Русија 6, Немачка 3, Франц. 10, Италија остале државе 5.

г.) Занимање путника: Земаља и еловоја 49, Занатлије 72, Трговци 384, индустријалци 5, шпекуланти и предузимачи 20, Господари 17, Интелигенција (војска) 135, Људи 161, радници и помоћници 16, Пекари и бозаџије 5 кадничари и слуге 48.

Из статистичког одељења општине општине Београда 26. Августа 1893. год.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Рачуноводство суда ово општинског, држаће у својој канцеларији јавну усмену лицитацију и то:

I. На дан 20. Септембра ове године од 8—12 пре и 2—5 сахати по подне, — за давање под закуп 12 општинских дућана у општинској улици.

II. На дан 25. Септембра од 8—12 пре и 2—5 сахати по подне, — за давање под закуп 16 плацева у бари вечерњи, за сметлиј дрва и јалије

III. На дан 27. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп општинског земљишта „стари сеновт".

IV. На дан 28. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп земљишта општинског до баш ботаничке баште на јалије.

V. На дан 29. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп општинског земљишта код војног сеништа.

VI. На дан 4. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп 12 плацева на великом тргу за свињске месарнице.

VII. На дан 5. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп 7. плацева на великом тргу за говеђе месарнице.

VIII. На дан 7 Октобра од 8—12 пре подне, — за давање под закуп 12 општинских дућана на великом вонцу за месарнице говеђе и свињске и пиларнице.

IX. На дан 12 Октобра од 2—5 сах по подне, — за давање под закуп права наплате таксе од акциза на вино.

X На дан 15. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права туцања каце — тамиза.

XI. На дан 18. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права наплате таксе оцјарске.

XII. На дан 20. Октобра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп меса од бобчаких свиња, које се коље на општин. кланици.

XIII. На дан 23. Октобра од 2—5 сах по подне, — за давање под закуп обрасне возова општинских, коларско-колерски рад.

XIV. На дан 25. Октобра од 2—5 сах по подне, — за давање под закуп оправке возова општинских, сарачко-тапетарски рад.

XV. На дан 27. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп подзивања нова пожарне чете и возова рабаџ. општин. возова.

XVI. На дан 28. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп оправке рабаџ. општинских возова.

XVII. На дан 1. Новембра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп плаца општинског ваше чесме „кнегиње Љубице".

XVIII. На дан 1. Новембра од 2—5 сах по подне, — за давање под закуп I и II. пекаре у тако-звдану.

XIX. На дан 2. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп чишћења пијаца у гр. Београду.

Погодбе о овим закупима могу се сваког радног дана видети у канцеларији рачуноводства.

Ко жели ма шта од овде изложених права узети под закуп, нека означеног дана дође и лицитира, пошто положа прописану кауцију.

СБр. 12.755 — Из канцеларије суда општ. града Београда, 14. Августа 1893 год. у Београду.

Пошто на дан 2-ог овог месеца, није било довољан број лицитаната, — то ће суд општине града Београда, држати другу јавну усмену лицитацију на дан 24 тек. месеца од 2—5 сахати по подне, у канцеларији рачуноводства овог суда за набавку 25.000 кило-грама мекана, за извршу возова рабаџијских возова општине Београдске.

Кауцију полажу српски грађани 200 дин. а страни двапут толико у готову новцу или српско државним папирима по предности

Услови о овој набавци могу се видети сваког радног дана у канцеларији рачуноводства.

Ко има волу примати се ове набавке, нека означеног дана дође и лицитира,

СБр. 14473 — Од суда општине града Београда, 7 Септембра 1893 г. у Београду.

Суд општине Београдске, држаће на дан 23 Септембра тек. год. осмотравну лицитацију на набавку 696 метарских хвати бу кових дрва, за огрев својих канцеларија и основних школа з а за рачунску 1894 годину.

Оферте имају се означеног дана до 12 сахати пре подне поднети председатељ'ем судија овог суда у затвореном коверту, а снабдевени таксеном марком од 10 дин.

Кауцију полажу српски грађани 1800 дин, а страни дупло, у готову или српско-државним папирима по предности.

Оферте ће се отворити истог дана у присуству понуђача.

Погодбе о набавци овој могу се видети сваког радног дана у канцеларији рачуноводства овог суда.

СБр. 14662 — Од суда општине града Београда 8. Септембра 1893 г. у Београду.

оду на Драву, допру до *Нетаве*, ухвате до 7.000 заробљеника и почине грозне ствари.[1] Кад то чује краљ Владислав, похрли из Трансилваније у Темишвар. На сусрет му, са спојши војском, изађе кнез Павао, на како му се са један пут језик укочи (добије „илос") да га није могао повратити, главом и десном руком показа на турску страну, па онда на свој врат, хотећи показати, да ће Турци казне за последњи њихов пљачкашки поход (Engel). Онога, непознате ствари достојпога хрварске и побожног човека, краљ загреја и гушећи се у сузама, заповеди му да устане (јер је био изнемогао пред краљем). Кад му затим краљ покаже на своју, својом доведену, војску, Павао је тако усхићеног радосно и као младић поскочио, не могући уздржати се, а да мач свој не извади, машући њиме, и показујући, да ће тако сећи непријатеље.[2] Краљ оде после овога у Петроварадин, где скупи до 14.000 коњаника, предвиђи их кнезу Павлу и војводи Бартоломеју, с наложом, да упадну у непријатељску земљу и да пљачкају. Они пређу код Смедерева Дунав, наложе једну ватру поз онима градинама, у намери да назову Турке зли се они не показапе. Они се затим баце на пљачку, допиру и у Србији до на 70[km] (Engel цели, до прноја Врха — Schwarzen Berg). Тада се толико пљачке награбе, да нису имали ни кола ни мазе за доношта на до Дунава. Павао хтеде и даље продужити пљачкање, али му војници отказаше послушност, из страха, да их претоварене пленом не стигну Турци, и исти им одлуму. Нетар Моровић, који је тада као посланик краљев ишао у Цариград, ради преговора о миру, прича по своме повратку, да су се Турци од овог Павлопог пљачкашког похода били толико запламтили, да су и своје: „praetoriasse cohortes in Asiam repente traiecerint.". Прног новембра били су ови Павлови пљачкаши у Београду (Alba Graeca), одакле Павао пребаци преко Дунава сан богати плен, па и сам пребацивши и војском тамо, настани се у Срему Divi Clementis, ibique post paucos dies, cum ad familiarem morbum, quo per intervalla laborabat, letalis praeterea le bris accederet ingenti omnium dolore extinctus est" — *умре*, не останивши, по-што беше мутав, ни тестамента, нити пак каква порода (nullique prole relicta).[3]

По речима неких мађарских историка (Енгела, Катона и пона Сремца[4]) кнез Павао био је католичке вере; али се то без јаких доказа не може прихвати, па да се зна, да му је жена била католичкиња, која Шпанка Мађара. Нарочито ми не можемо томе веровати о тога, што је кнез Павао био части Србин, а Мађари би се врло радо хтели китити српским јупачким перјем, присвајајући и опог јунака српског својој народности, па напрано као „Мацару". дају му и латинчку веру!

Несрећна судбина српска тако је луто казнавала пукање Србе, да им је за вецших десет година петрпа из нарућја три највећа њихова јунака, три највеће удараше своје. Године 1485. 1487. и ова 1494 смрћу Змај-деспота Вука, Дим. Јакшића и најзад кнеза Павла Бранковића, дубоко су зарале жалоу своју у срца српска... Истина, у животу је њихов дестот, али он ка' и да не

(1) Katonki: Epitome Hrvatskog. str. 5. II. p. 501.

(1) Engel: Annales r. Hung. sto. 4 IV. p. 215. — Katonki: Epitome etc. t. II. p. 505. — Engel v. H. I.: Alte. Wahrheiten. B. III. opzet Gesch. v. Serbien, S. 451.

(2) Вида Јовапов М. С. за 1898. год. ч. II. стр. 23—26.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Дрвена 8. Јуна 1859 год.

(по стенограф. белешкама)

(НАСТАВАК)

Тоша Димитријевић. — Ја се не слажем са предлогом г. Вуловића. Комисија је опширно, да ће бити користа од тога за Београд и за то увиђам и с тога држим да ће требала тај предлог комисијин да усвојимо.

Мене једино брани 41. тачка јер кад ће бити продато за 16000 дин. ми ћемо за 4½ год. као лево трећу уговор да плаћамо 05.000 динара другоме. Зашто ми да се одречемо тога?

Општина београдска имаће сваколико пиће дуди јер ће се Београд увећавати, и према томе биће и њена корист и ја ћу бити с тога за то, да се овај предлог комисије одвоји, али само ништа за то, да се одречемо права које нам уговор даје.

Марко Вешковић. — Ја сам чуо да другиме овом нашем питању о електричном осветљењу, тражи продужење рока за спровођење грађевине радње до Топчидера и неке измене у већ потписаном уговору.

Према томе ја мислим, да би најбоље било да ми сад ово питање скупимо у једно питање о осветљењу са питањем о трговцу. Обо ова питања треба да решимо тако да буде од користа и општини и другоме, и то овако: Ове су ствари ради трговцу олакшале, па за то треба продужење рока. Ако ће се од нас захтевало, да они одмах изврше све што су се уговором обавезали, онда то не би могли извршити и дужни би били плаћати неустојке уговором предвиђене казне. Да не би тога било ја бо предложио да другоме продужимо рок за трговцу не до Исакрбра можда колико ово тршке него до Априла месеца 1864 год. а за ову уступак тражио би, да она по предлогу комисије плаћају 600 сребрних, а 120 златних дуката и да имају у месецу јуну по само 1000 дин. годишње. Питам за предлог комисије за трговцу, да за Топчидерску линију земљу електричном, јер би то врло тешко трговцу другачије било, него ако плаћа за подизутом централи по моју годину сваку премирацију. Сем тога не треба заборавити, да они имају тражити за сваку ову дужност и плаћа ће број. Ови захтеваће, било би њине користи за општину него за другиме.

Радивоје Дроњевић. — То друштво рекао је на томе послу 1½ год. дана и ја не видим да је оно што урадило у Београду, осим што је понављало неке дирене, а сад појединут тражи, те да измени неко главноо уговор. те нико каквоме а ја не видимо да је друштво осветлило ма једну улицу.

Ја мислим, да рад треба да се почне и сад ми то видимо, нашемо да ли што треба извести или доплатити или дати кад нам неће ни ово улица осветлити, да се одступа од уговора да не видамо шалоша разлога за то и с тога сам против тог.

Мита Јовановић. — Господо, питање о трамвају и питање о електричној осветљењу то су два питања, која су злобним уговорима регулисана и не могу се заједно третирати као како г. Марко.

Ми овде имамо вечерас да расправимо питање, односно измене замене у електричном осветљењу, а што се тиче трамваја по уговору о трамвају, то је особито ствар.

За спасено данас, да би поравнење по општину било да још сад напрви сву замену лампи гледећи са променом лампиа, јер би то сада општину уштедило пуно, него доцније.

Из писма, које је г. Станојевић сад овде нама видио, да је комисија одлучила сасвим на помирљи, а ја би га сасвим с тим, да ово друштво престане на то, што је помешало предложећ, да се ушива ово уступак, а ако не пристану на то, онда нека се врши онако како је у уговору стакло.

Сиколаш Аврамовић. — За просто не могу да разумем зато ово друштво зашто, да се ломи сасвим нашем плаћеним данашо. Ми још ништа не видели те осветлене, то да знамо да ли ваљају или не, и тога ја нисам, да ово то предложило тражи да траје, па ако не сазиду, онда, да их замењујемо и тре не, јер ја не могу зрс да знаши да ово то нако, него и не постоји. За сам за то, да остане наш је.

Председник. — Ја бу само у осталом да тим општим појам, да је то питање било претресано у одбору, да ли је за пристану нормно, да ту стану сад расправљају или доцније? То је питање изнашено пред одбор и у седници од 3 Маја т. г. ово је решено, или се одбор увијек да нашено решење о тој стварн донеси, док не прибави још неки дата. То је решење гласило: „Да се решење пре направљ. поднесе одбору и т. д. (чита), а то је било рок о тој ломени, да ли је боље да се учини сад или доцније и сели је по мишљу комисије усвојено такво вишење и остало је, да се пита шта ће поштати та ломена сад.

Сад што се сад има решити то је, пристаје ли одбор на ту цену или не?

Др. Мирко Јеко — Кад је одбор у начелу о тој ломени решио нисмо се, да ће нешто неће да се сувише без нарочите нашаде, или у крајњем случају, да се друштву покажи тражња за већ помешање сијалице. Ако нако се сад из изменађе наборне ломене види, да је поштена дужна да да и новаца нашаде друштву то мислим, да је боље да останемо при старом уговору, а ако друштво пристаде ту а-мену да учини бес нашаде плаћаде добре, онда

Узгред да напомењем, да сад и у своје време доказано, да ли уличко осветљење нису најбоље. Овда писам јако оделе, да се мој предлог усвоји. Истина писам ни за плаћено замене, због блостеке сметаности. За сијалице потребује се знаше да је неко одлучено мишљење било неретко т. ј. да сијалице нису за уличко осветљење.

Милош Константиновић — Ја ме могу што је прашао овај уговор, јама је одређена једна комисија, која је направила програм, по коме ће да се уведе електрично осветљење у Београду. У тој комисији био је и г. Лека. Радивоје је отсутан у нашој и страном новинама и ту је било рекло нашто, да ће бити 1000 сијалица и толико плаћених лампа. Дакле г. Лека, кад је био у тој комисији он је требао сада да каже, да је он са свим против сијалица. Онда је о томе требало говорити, а не сад пошто је то уговорено већ уступљено.

Др. Марко Јеко — Факт је да сам био члан комисије али сам био против електричног осветљења.

Милош Константиновић. — Равно је, да сте били члан, и да сте записали свој степ: ко 1000 сијалица.

Др. Марко Јеко — Кад противник електричног осветљења писам мислио утицати на то, као да се стечај расипне. Било је од мене познато јех ако су се требали и томе бројати

играше њине улогу Змај-деспота Вука. Јер ово јако истицање и учестовање кнеза Павла у свима посљедњим борбама с Турцима дуж обала Саве и Дунава, и несхватање деспота Ђорђа, без сумње је значајан појав у животу младићег народа српског. На можда је то и узрок скоре промене на деспотском престолу.

Зна се, да деспот Ђорђе није сео до смрти своје ужасно звање српског деспота. Може бити, оснажљив сву тежину одговорности, коју је са тим чином на се узео, а уједно разумевши и свој тежак положај, да није у стању играти улогу Змајеву међу својим сународницима — најшире је њино радило, да се деспотског звања одрече у корист свога млађег брата, и да свој мирни и тихи темперамент посвети на службу Богу и вери православној. Истина, живописац Максимов, друкчије нам објављава узрок те промене, да је био у несрећном, или српском, или пасторо несрећно расклопутом браку деспотову са краљевом сродницом Јелисаветом — за коју се још и не зна, да ли се бан и певаша за Ђорђа, или не. Али и поред свих тврђења г. г. Ружарца и Новаковића, који и сами нису с тим питањем начисто, ми остајемо при своме: да су то све летописни украси, и да ћемо у томе питању још дуго, може бити, лутати само по области хипотеза.

Кад је пак деспот Ђорђе оступио е престола, не знамо тачно. На новелама, на којима су за живота деспотовања потписивали се и брат му Јован и мати Ангелина, последњи пут се налази потпис петог пан деспота Класије, г. 1496. кад су браћа дала Хиландару неке имотности.(1) Већ на доњиној диплами манастиру *Свиницу* (Свинеси) од 23. јулија, 1499. г. налази се потпис само брата му Јована као деспота, а матере, *без његовога имена: милостивуу божењу госпоја де-спотоуа Анђелина и сви наши милостивуу божењу* деспот Иоан", одакле се види, да тада Ђорђе није био више деспотом, и да се морао заклињерити негде у међу временом године 1496. и 1499. Витковић(2) од некуда доказује, да је баш: „1497. Ђорђе Бранковић уступио деспотство брату своме Јовану, заклињерио се и под именом Маисеи постаде митрополит". Нигда као и ваше других Срба у Сремској заклињерио је сомјенска митрополит *Василеј*, који је на пољи Ђорђеи дошао у Кушнице; јер је тада Србима и требало више образованијих, виших свештеника, да спрсту набрану православља од католицизма, који још тада поче све јако помаљати своје опитре пре вубе.(3) Дали живот бившега деспота Ђорђа прилаза кривеној историји, а ми сада попетнутјемо само: да је после Ђорђа, наследно сјеверо деспотски престо млађи му брат *Јован Ст. Бранковић*.

Одмеком чврсту појноде Дн. Јакшића, деспот Јован могао је имати, кад је ступио на деспотски престо 38-40 година. Послашк властачки на угарском двору, Сепастијан Бутстинајаће, који је за Јована много расинтован и интересовао се, хвали га у једном извештају своју владе, као човека врло храбра, зачна, „да може дати до 2 000 јаких коњаника, да је великих властелина над Србијом, који је потчињена круна угарска, и да ће о Ђурђевуе-дне доћи на сабор у Угарску."(4)

(1) Miklosich et Fr. de Mussafia Serbica, p. 522.

(2) Гласник срп. уч. др. кн. 47. стр. XXX.

(3) Engel's, H. J.: Allg. Weltkunde. B. III. Kloss Gesch. v. Ung. B. 422.

(4) Новаковић. Ст. ств Мишљењу о Немањ. Београд, стр. 74.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

Милоје Теофиловић — Ја мислим, да треба остварити да друштво осветли Београд лампама какве је у угловору, и на тај начин ми ће во имати овољно бољу светлост него до сада. Кад то будемо имали, онда ћемо знати шта да радимо, и не ће да продужујемо рок докле ћемо имати привилеј овог.

Јован Стаповићевић — Из говора г. Марка Дека видећи, да је поменута радња против уговора, јер да се држала тога не би можо бити никаква плаћања. Нигде ово погрешно, или до г. Марка, или до комисије

Па дозволите ми, да прочитам члан. уговора који говоре о замени.

Г. Марко шатира чл. 17. који каже: (чита) и хоће да то не види, и како нам се тим чланом даје право, да једном ламповом лампом замењено 6—7 сијалица, али нам се оне не буду свиделе Напротив у чл. 19 стоји: (чита) Ми у овим уплама у којима су постављене лампе не трпимо, да се оне замене сијалицама. То је чиста и јасна ствар. На против ми хоћемо да се поштује чл. 19 онде где нема још лампи сијалица.

За одбијање тај пренос од комисије, да се ми њима придружимо уговора и хоћу да објасним господи, која су у начелу против те замене, да сам и ја био против сијалица, већ је била реч у прошлу и ако сам се бојао, да ћу и са овим бројем планинских лампи продрети. Ја сам казао да је боље остављене планинске лампе. То исто је, и данас, да ли хоћемо да говоримо и о овим стварима, које нисмо, и да данас, да чак ни најмање правимо, предлажемо да уз радила нове уговора, нај то у ствари не стоји. Одбор је решио да се приступи осе лампи и сад се ова расели на предлог комисије или за друштвено, треће питања ту не може бити?

Радивоје Дрповић — Ми немамо ништа не замерамо, али мислим, да је комисија много погрешила, кад се већ ово сад тражи нове замене, а не још нешто за осветлења сијалицама

Председник — Ја се сећам, да је ово пут, пад је ово питање изнесено пред Скупштину, и може нека, као би та замена дошла пад се сад поставило, више поштадо него сад. То је ово што је ја тада у одбору као најјачи разлог употребљавао, да би се сад увидела ова замена по пређ ногу комисије и тада је ова ствар [illegible] одбор у начелу донео одлуку да се једном новом сложити са њима или не, а у главноме је решено, да се изнова учини. И сад одбор ова да нели, да ли треба да се одрече нијеланих одредаба чл. 41. и плаћања годишње 5000 дин. С тога ја мислим да би то било од прилике за нашу.

Моје је мишљење, да је то прилична цифра и да је добро плаћено, кад се одречемо користи чл. 41. ако ли нам није прилагодно, и уверен сам, да је овакво кориснице решити то питање сад, него доцније

Др. Мирко Јелић — Из последњег говора г. Станојевићевог видим, као да је остављање сијалицама лампи и напоменуо је као је страховао да и оних 60 планових лампи неће продрети.

Међу тим у колико је мени познато, остављено планетни лампама далеко је економније него сијалицама. Једино пакленим сијали мени се у непосредној светлости у једној планиној лампи произвести интензитет светлости од 1500 до 2000 нормалних свећа, исто тако струјом може да се подигне само 10 сијалица од 16 нормалних свећа свега дакле само 160 норм. свећа (место 1500 — 2000)

Да писам електро техничар, али би можно г. Боку, да нам објасни је ли то тако.

Јован Стаповићевић — То стоји написано у чл 41. и ко је хтео да зна, он је прочитао тај члан.

Др. Мирко Јелић — У своме говору напоменуо је г. Станојевић и то, како би општина морала да држи једнога електротехничара нарочито за контролисање потрошње електричне енергије и да би га морала плаћати сва 4000 дин. годишње. У сваком случају по мени машинску смртина и треба да заглавну једнога електротехничара. Али само за контролу потрошње није потребно држати стално електротехничара, јер се тај посо врема чл. 42 уговора може давнут годишње врши и то је г. Стаповићевић изгубио из вида. Потрошњу електр енергије могла би врема тако и сама надзорна комисије да контролише. А ако ће за друге послове општина треба да ангажује једнога електротех. онда ће он и то контролисање о осетим тиме вршити.

Јован Стаповићевић — Ја мислим да ово није нужно да изнесем нарочито пред ово и да их упознадем, те да би сте вероване, да планине лампе, ни што уђете, коштају јефтиније у погледу осветљења но сијалице.

У члану 41 речено је да једна свећа у планин сијалице троши 4 вата а пета за свећа у планинама 0·44 вата, према тој теоретској разлици једна свећа план. лампе пошта од прилике 9—10 пута јефтиније као што прибављено и од г. Марковог рачуна са поменим сијалице планин.

И ја г. Марко није погрешно превидео то цифре у чл. 41.,.

Др. Мирко Јелић — Молим вас, господине уважавајте се и ограничите строго на предмет. Ништа страно нашим ушти ово неопходан обрт (вешто се сећање)

Јован Стаповићевић — И ако стоје то да по теоретској рачуну планине лампе коштају ово 10 пута јефтиније него обог скупљена прибора за њих, обог струјалета направљања и т. д. ово ни су 10 него 5—6 пута само јефтиније Према томе ми имамо право на 600 сијалица са по 16 свећа а то значи на 9600 свећа.

На против су план лампе створиле 5—6 пута јефтиније ми имамо право на осветлост од 47000 до 56000 свећа у план. лампама. Али у моме тоси ми добијамо у замену 118 планових лампи са 47000 свећа. И само тај напад од преко 20 000 свећа у осветлости ми имамо да платимо са 5000 дин. на годину. Ми плаћамо сада 80000 свећа цело [illegible] електр осветљења са 80000 [illegible] а ов је комисија предлаже да више од 20000 плаћамо само са 5000 дин. то је и према комисији да ништаво но ову ствар

Сад је можност нам имамо могућности да приликом ову замену по јефтинију коју, он се имао ми права а замена се по сигурну ноћу поље и ништа прошти јер на то имамо права.

Од вас данас ништа хоћете ако ово прихватите или не.

Ми смо сви разговорили ове ствари је у стварн и ви сад имате одлучити.

Сеоновић Аврам — Нема довољно одборника за решавање ствари заинтересоване за ширу седницу.

Председник — Видим и ја то те со тога и закључујем седницу.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ

Од 1. Септембра до 8. Септембра 1890. год.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА НАЈНИЖА	ЦЕНА НАЈВИША
		дин. пар.	дин. пар.
4825	Арнаутска . . .	12 40	11 50
	Врањска кукурузна		
	„ пшеничка		
	Вина бела (од дит.		
35128	„ црна „	60	30
	Водова		
	Пупе за прање		
	„ прање . .		
1517	Грожђа	80	30
	Јабука		
338263	Јечма	9 20	8 90
744	Кајмака . . .	140	135
	Коња волошених		
3271	„ јагњећих .		
	„ овчијих .		
20984	Коре брестове .	15	13
	Крава. . . .		
55430	Креча	4	3 50
11391	Кромпира . . .	9	8
745	Крушака . . .	12	10 50
3107	Кромпира . . .	14	9
	Кудеље . . .		
100918	Кукуруза . . .	9 50	9
	Кушуса . . .		
	Лоја негошењег .		
	„ топљеног .		
	Лука врањског .		
135	„ бела . .	50	40
7226	„ црна . .	10	7
8	Масла	160	
557	Масти	120	115
170	Меда	100	50
	Оваца . . .		
99081	Овса	11 20	10 50
201	Орања. . . .	50	40
3008	Пасуља . . .	20	13
	Пекмеза . . .		
389	Проса	9	
889410	Пшенице. . .	11 60	10 80
108761	Раже	9 20	8
	Рак. зопов. (од дит.		
	„ „ меке „		
61	„ „ дуге .	2	
8346	„ „ мале .	55	30
23159	Сена и дебелих .	80	75
	„ средњих .		
262600	Сена	5	4
1500	Сира	80	60
60390	Сланине . . .	2 50	2
	Сапуне . . .		
60	Сочива . . .	20	18
	Уљана дренове .		
153800	„ кајсије .	3	2 50
122	Шешарке . . .	30	25
30293	Шљива сировых .	9	8
59312	„ суших о. год.	23	15
5718	разна воћа . .		
24216	разна поћа . .		
40000	Цвећета . . .		
	Косе. . . .		

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска ШТАМПА РАДИКАЛНА ШТАМПАРИЈА Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 38. ГОД. XX.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРПСКУ: ...

НЕДЕЉА 19. СЕПТЕМБАР 1893.

ЦЕНА ЗА ИНОСТРАНСТВО ...

Рукописи не враћају се

Непечатана писма не примају се.

ОБЈАВА

Ходијским пиљанарима, да сада чишћени над водом из београдских водовода дозвољено је, да је вода из новог водовода много здравија и чистија од оне из старог реконструисаног водовода.

С тога суд општине вар. Београда **препоручује** грађанству, да у данашње, када прети опасност од колере, употребљује за пиће и кување искључиво воду из новог водовода београдског. За друге своје потребе може се служити водом из старог водовода али воду Сави и Дунаву да никако не употребљује.

Од стране суда општине вар. Београда 27. Августа 1893. г. Абр. 4869.

ОБЗНАНА

У вези свог пређашњег АБр. 2366 од 30. Априла о. г. Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да ће Управа Водовода од 1. Октобра ове године напаљивати воду према члановима 8 и 9. правила за издавање воде, од свију оних кућа, које су до 1. Јула о. г. са водоводом спојене без обзира на то, да ли се пода у кући троши или не, или да ли је инсталација у кући направљена или не.

Ово решење своје суд општине вароши Београда основа на чл. 2 и 13. правила за јављање водовода са грађана у Београду и издавање воде из истог водовода, која су правила добила законску силу решењем владе Њ. В. Краља од 10. Јула 1892. год. Шбр. 10381 основаним на чл. 6. 7. и 9. зак. о паромској трошарини у Београду од 13. Јула 1884. год.

АБр. 4717 Од суда општине вароши Београда 19. Августа 1893. год у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

LXV ВАНРЕДНИ САСТАНАК

О. Септембра 1893 год.

Председава председник г. Милован Р. Марковић, од одборника биле г. г. М. Х. Николић, Милутин Ј. Марковић, Б. С. Николајевић, Живко Васиљевић, Стеван Чаљевић, Др. М. Т. Јовић, И. Вербунац, Др. Пеша Петковић, Сава Вемковић, М. М. Ђорђић, М. М. Вербунац, К. В. Михајловић, Н. Вукићевић, Мих. П. Вемић, Р. Дрогић, Јован Рашић, М. Хаџитанић, Милош Трнавац, С. Аврић, А. Ј. Одић, М. О. Петровић, М. Јовановић, М. Вемић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 7 Септембра ове године и примљен је без икаквих измена.

II

Одборник г. Стеван Чаљевић тражи, да се увиси у протокол његово одвојено мишљење у погледу грађења кеја на дунавској обали.

Одбор одлучује, да се тражењу Чаљевићу не може учинити по вољи, пошто се у записнику њихов само одлуке већине а одвојена мишљења заболавити у стенографске белешке.

III.

По прочитању акта петрошког судије за вар. Београд АБр 5729, којим тражи умрлице о одсталој и имовном стању извесних лица, одбор је одлучио, да ту ну Јовану и Стевки Налетин разлешти не по одобају новозвати.

IV.

Председник износи одбору на решење молбе, којима се траже умрлице о породичном односу и сиротском стању.

По прочитању тих молби СБр. 14498, АБр. 5186, 5198, 5208, 5302 5304, 5305, 5306, 5307, 5308, и 5309, одбор је одлучио молиоцима, да се суд претходно увери о породичном односу Вере Анастасијевића, и имовном стању Дине Детак удове, Јелене С. Јаковљевић удове, Стојанке Петковића њена, Владислава Стојадиновића правника, Владислава А Настаћа гимназисте, Сретана Ђорђевић, Јулке жене Петра Пандуровића, Јулијане Вуловић ученице, Драгољуба Вуловића гимназисте и Саше Љ. Мутавџића гимназисте, да тек онда да им нека тражено умрлице.

V.

По прочитању протокола општинског СБр. 14477 држане 1 Септембра ове године, за кабину по дозволи и пет хиљада кила јечма и зоби, одбор је решио, да се ова општинска одлука и да се расходе други, који је се дожити на малој пијаци

VI

Председник износи одбору на решење предмет о отводу за тротоларску шљаку.

По прочитању акта управе вар. Београда АБр. 4279, којим се препоручује суду, да се други отводи да се за шљаку узме, и наглашава потврђење набавке АБр 10747/892 год. којим се препоручује, да се за шљаку тротоларску купи кућа Матије Богићевог која је на тротоларском броју, одбор је решио, да се за шљаку тротоларску не купује кућа, но да се узме од куће, али се уговор са Вукашином Петровићем може расписати Исто поверењство да ове послове и да подаже одбору износи.)

VII

Председник општине поништава одбор, да је њихова власт нарочита, да општина београдска набави за њену комору 227 кола и то 113 коњских и 114 волујских; да је општина београдска у прошлој години набавила и њено власти предала свега 115 кола и то 52 волујских и 63 коњских кола, и да су сва кола израђена сасвим добро, — па предлаже, нашто њена власт захтева, да се и остатак кола што пре даде у израду.

По саслушању овога одбор је решио, да се и остатак кола за њену комору и то: шездесет и једна коњска и шездесет и три волујских кола на пољу сел. коларина под истим погодбама, под којима је и прва партија кола рађена па тако да комисија, која је кола прегледала и примила, сама по нова та кола прегледа, па којих је израда најбоља да онове колару највећи број кола да на израду.

VIII.

Председник износи одбору на решење молбу основа зибирџије; да му уступи напаљивање трошарине на сирову рибу за халаду пет стотина динара до краја Јануара 1894.

По прочитању те молбе и напаљења трошарине новембр. одбор је после пимменовања гласила са четрнаест гласова против седам, двоица нису гласали, решио, уступа се сеиљу рибарском напаљивање трошарине на сирову рибу до краја Јануара 1894 год. за халаду и пет стотина динара под оним погодбама:

Да сеиље буде дужан поднети прих пет стотина динара одмах, других пет стотина динара 15. Октобра ове године а трећих 500 дин. 25. новембра ово год. Риба која преко границе не стала пасно и на њу ће трошарину напаљивати сами управа општинске трошарине.

IX.

Председник поништио одбор, да су замолиле Сима Јовановића Јоце Чобанића и Делимировића експропријација по улици и комисијом процењена тако да сима Делимировића има општина да плати извесну суму новаца за земљиште што јој се одваја, а друга дворица шљу од општине да тражиј за земљиште што им одузима.

По нама сима Делимировића нуде готов новац, а она остала дворица траже, да им се одузето земљиште нама што ако, пошто им управа фонднса хоће да прода остатак земље за своје потребе, а они би желјели својом

тражбином од општине могли намирати уплату концова, то предлажи да одбор реши, да се од моје Делегородиће прими продужена предност за рачун конца регулационог и да се овој дадоша из регулационог фонда исплати по процени.

По саслушању овога, одбор је одлучио, да одборски повереници г. г. Милутин Ј. Марковић, Мих. П. Вончић и Ђорђе С. Новаковић, одбор пошта прочуе листа о овим предметима и подносу одбору исправај, да ли је све што треба по закону извршено, да се прође повиа и исплата по овим предметима може извршити и ако није, шта треба све урадити, па да се то може учинити.

LXVI ВАНРЕДНИ ЗАСТАНАК
13. Септембра 1893 год.

Председава председник г. Михаило Р. Марковић од одборника беше г. г. Никола К. Поповић, Милан Трајковић, Фаша Вилимовић, Мика М. Ђорић, Р. Дуканић, Сима Вељковић, Коста Б. Милојковић, Мих. П. Вончић, М. Вељковић, М. Константиновић, Ђ. С. Новаковић, Др. М. Радовановић, Др. Павле Поповић, Стев. Чубелић, Аћерда Ј. Одавић, Др. Алексић, М. М. Ђорђевић, С. А. Аћерда.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице држане 6. Септембра ов. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Председник износи одбору на знање молбе, којом се траже уверења о сиротиом стању и породичном односу.

По прочитању тих молба Сбр. 14824. АБр. 5262, 5333, 5199, 5282, 5282, 5294, и 5357, одбор је одлучио своје мишљење, да се суд предложено уверења о породичном односу Арсенија Илића пекмаџије и имовном стању Саше Богдановић таксе, Стевана Брнића трговачког радника, Данице Ватровић ученице, Јордане Ватровић ученице, Владислава Настића баја, Радисава Прокића бив. пробрчи Михајла Петровића бава, Тадеоша С. Поповића слушатеља по тој опда да ни ова не траже уверење.

III.

Председник износи одбору на решење извештај комисије за градњу електричног осветљења у Београду.

По прочитаку тога извештаја и предлога исто комисије, одбор је после понимашње таксена са лотет таксона против осам, двоица нису гласали одлучно, да се овај извештај са предлогом штошта и разда одборницима на прочуваше, па по том у идућој седници изнесе одбору на решење.

IV

Председник надзорне комисије за електрично осветљење г. Ђорђе М. Стојковић поднеси писмен извештај ако председника од извештај г. Т. Сеиковића о стању електричног осветљења на дан 3. Августа ове год.

По прочитаку тога акта одбор је примио к знању садржину истога.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Пуучинчи сообраћај варошки Београду, Уједињена од 5. Сент. до 11. Сент. 1893. год. допутовало 938. одпутовало 811. Од којех су:

а.) Пола: мушког 890, женског 48.

б.) Вероисповести: православне 865, католички и протестан. 58, мојсијанске 7, мухамеданске 8, свега 938.

в.) Постојбина: Србија 808, Аустро-Угарска 68, Босна и Херцеговина 11, Црна Гора 9, Грчка 1. Турска 24, Бугарска 2, Румунија 6, Русија 1, Германија 1, Француска 1, Италија 3 остале државе 3.

г.) Занимање путника: Земаља и економа 35, Занатлије 94, Трговци 438, индустријалци 3. шпекуланти и предузимаоци 20, Гостионичари 16, Интелигенција (војска) 22, Јавна 132, радеиица и пословаоца 71, Пензионера и бољарије 3 надничара и слуге 50.

Из статистичког одељка општине варошке Београда 17. Септембра 1893. год.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Рачуноводство суда ово општинског, држаће у својој канцеларији јавну усмену лицитацију и то:

I. На дан 20. Септембра ове године од 8—12 пре и 2—5 сахата по подне, — за давање под закуп 12 општинских дућана у вошењарској улици.

II. На дан 25. Септембра од 8—12 пре и 2—5 сахата по подне, — за давање под закуп 16 плацева у бари вошењарској, за сметлиј дрва и јапије

III. На дан 27. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп општинског земљишта „стара сенаџ".

IV. На дан 28. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп земљишта општинског до бив. ботаничке баште на јапији.

V. На дан 29. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп општинског земљишта код војног сеника.

VI. На дан 4. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп 12 плацева на великом тргу за сваљске месариие.

VII. На дан 5. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп 7. плацева на великом тргу за говеђе месарнице.

VIII. На дан 7 Октобра од 8—12 пре подне, — за давање под закуп 12 општинских дућана на зеленом венцу за месарнице говеђе и свињске и пиларнице.

IX. На дан 12. Октобра од 2—5 сах по подне, — за давање под закуп права наплате таксе од кадица на пиће.

X На дан 15. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права туцања каце — таниех.

XI. На дан 18. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права наплате таксе фајкерске.

XII. На дан 20. Октобра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп меса од бобичавих свиња, које се кољу на општин. клаоници.

XIII. На дан 23. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕКУ

СА НАРОДНИМ ОПОЈАЦИМА У ТУЂИНУ

од 1459.—1814. година.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написао

Р. АГАТОНОВИЋ и Д. М. СПАСИЋ.

(Књигу издаје Српска Краљ. Академија наука одељењем историјских наука, у свом Београду).

Мотто:

„Нема нам отрести бити увијек чувари умова и племенити чувари срдаца". Нека је за просвећено огледало тој Божанственој науци, и племенити ће тући плодови.

Његошевић.

(наставак)

Извештају ове неиспитаченога страна не можемо поклонити потпуно поверења. Јер је деспот Јован заиста био друкчије природе од свога брата. Неки напи историчари спомињу за неке његове ратне успехе још у доба деспотовања његовог брата. Тако неке, да је г. 1494. отео од Турака Митровицу и Раоље, места на левој обали Саве у Срему, тополивна их разоруо, да се згодном приликом Турци не би могли њима опет користити. Зато га је краљ јако заволео и богато обдарио.(*) Као такав јунак, који је потпуно можда наследио војничке врлине свога стрица, наравно је тешко, да што пре заузме место свога крстног и побожног, и за деспота српског неспособног брата. Ступивши пак на тако високо достојанство, деспот Јован је потпуно еухвано и тежак задатак, а уједно и тешку одговорност, ако та не напрши. Утеделајући се у њему за Змај-деспота Вука, план његовога будућега рада био је јасан и одређен, а напрешељ његова пратећа је непоколебљивом вољом. Тешко је, да ослободи своју питомину домовину, да поставе деспотом целе Србије. Та планска тежња не само да се види из целог његовог, но несрећи за српски род кратког деспотовања, већ нам то сведоче и опомремени писци, који су пратили свако дело деспотово, и и саме

(*) Стојковићевић А. Через акт. стр. II. — Виж. још у Гласнику срп. уч. др. књ. XXVIII. стр. 52.

неке речи деспотове. Мало пре поменути посланик млетачки, Бустенизијанус, чим је дошао у Будим, на њиову особу пише, да је *Јован деспот тежак да поставе деспот свој у Србији*", т.ј. нешто је ослободи од Турчина, као што је Турчина. А исгоне пак речи, које нам ово исто потврђују, пише се у његовом сопственоручном писму краљу Сигмеју од 23. јула 1499. г. где се на једном месту вели: *„знаш ја же благомолит восиад Бог нам наше (ч) тронца словенска и православна Господство, и створит с нами милост своју*, створити ме господина Србљем."(*)

Једном српском народу, истањеном без јунака и моћа својих, који сеи један за другим брзо изгинуше са земаљског пара, и требао је онако одлучан човек за деспота. С тога није ни чудо, што се око њега стаде прикупљати гомилама сав растурени српски народ по целој Угарској. И онај део Срба, који пре

(*) Гласиик XI. Чланак, I. стр. 67. Бустенизијанус је и иначе тешкога деспота, описао га као јунака, за кога се му и у мирно време потребан, за му је, већ у каквој ратној, да се боји с Турцима.

(*) Monumenta Serbica, p. 344.

оправке возова општинских, ковачко-коларски рад.

XIV. На дан 25. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп оправке возова општинских, сарачко-запетарски рад.

XV. На дан 27. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп подкивања коња пожарне чете и волова рабиџ. општин. возова.

XVI. На дан 28. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп оправке рабиџ. општинских возова.

XVII. На дан 1. Новембра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп плаћа општинског ниже чесме „пиљачке Бубиџе".

XVIII. На дан 1. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп I и II. пећење у тан-мајдану.

XIX. На дан 2. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп чишћења нужда у вар. Београду.

Погодбе о овим закупима могу се сваког радног дана видети у канцеларији рачуноводства.

Ко жели на шта од овде изложених права узети под закуп, нека означене дана дође и лицитира, пошто положи прописану кауцију.

СБр. 12.755 — Из канцеларије суда општ. града Београда, 14. Августа 1893 год. у Београду.

Пошто на дан 2-ог овог месеца, није био довољан број лицитаната, — то ће суд општине града Београда, држати другу јавну усмену лицитацију за дан 24 тог. месеца од 2—5 сахати по подне, у канцеларије рачуноводства овог суда за набавку 25.000 килограма меснице, за исхрану волова рабџијских возова општине Београдске.

Кауцију полажу српски грађани 200 дин. а страни дводут толико у готову новцу или српско-државним папирима од вредности

Услови о овој набавци могу се видети сваког радног дана у канцеларији рачуноводства.

Ко има вољу примити се ове набавке, нека означеног дана дође и лицитира,

СБр. 14473 — Од суда општине града Београда, 7 Септембра 1893 г. у Београду.

Суд општине Београдске, држаће на дан 23 Септембра тек. год. четврмену лицитацију на набавку 696 метарских хвати букових дрва, за огрев својих канцеларија и основних школа а за рачунску 1894 годину.

Отворп лицију се општинског дана до 12 сахати тре подне пошчети председавајућех судији овог суда у затвореном коверту, а снабдевена таксеном марком од 10 дин.

Кауцију полажу српски грађани 1800 дин, а страни дводут, у готову или српско-државним папирима од вредности.

Отворпће се отварати истог дана у присуству понуђача.

Погодбе о набавци овој могу се видети сваког радног дана у канцеларији рачуноводства овог суда.

СБр. 14662 — Од суда општине града Београда S. Септембра 1893 г. у Београду.

Пошто одбор општине београдске није одобрио држану лицитацију на дан 1 ог тек месеца, за набавку 25.000 кгр воћа за исхрану коња пожарне чете, — то ће суд општине београдске, одржати другу јавну лицитацију на дан 21-ог овог месеца од 2—5 сахати по подне, пред својим код „Бесне" на Сави.

Кауцију полажу српски грађани 600 динара, а страни дводут толико у готову или српско-државним папирима од вредности.

Остале погодбе о овој набавци могу се видети сваког дана у канцеларији рачуноводства овог суда, а и на сам дан лицитације.

Ко жели примити се ове набавке, нека означеног дана дође и лицитира.

СБр. 14.472. — Од суда општине града Београда, 16 Септембра 1893 године у Београду.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
Држаног 11. Јуна 1895 год.
(ИЗ СТЕНОГР. ИЗВЕШТАЈА.)

Председник — Пошто нам довољан број одборника отварам седницу, молим да чујете записник (Секретар прочита). Има ли ко што да примети? (Нема. Усвајате ли прочитани записник? усвајамо).

Председник — Сад је на реду да саопштимо с питањем о електричном осветљењу и помоћи другштва. Ја знам да ће у последњој седници одборској водиш разговор и да је одбор одлучио да се о томе питање донесе решење. Ваша је повест то у чему је стварт, другштво је јавило општине како, ако општина жели да учини какву замену да то учини сад. То питање одбор је упутио комисији. Она га је прочула и поднела пред одбор да је са општину општина. Комисија је за тим саопштила да прочитка хоће ли и колико то општата општину. Комисија је прочула то питање и нашла да би ову замену требало примити а за то дати другштву 5000 дин. год. и одрекао се права, које је предвиђено у члану 41 у уговора. Поводом тог питања које је изјавио сами закључи се разговор о томе да ли треба, да ли не мимо ту помоћ или не. Међу тим о томе је до-шло решење и нашла да би ову замену требало примити а за то дати другштву 5000 дин. год. и одрекао се права, које је предвиђено у члану 41 у уговора. Поводом тог питања које је изјавио сами закључи се разговор о томе да ли треба, да ли не мимо ту помоћ или не. Међу тим о томе је до-шло решење и нашла да би ову замену требало примити а за то, да се нађе да ли је комисија сазна или не, јер је решење о замени доцнто о сад одлучио да се нађе је ли сазна или не.

Марко Весићевић — Ја сам приликом пута чуо да је тај стварт говорили да не би требало даље више на говорити него да се стане. Ну како ниси у овој седници чланова, који у прошлој седници нису били, ја би молио г. Комисијонића, да још једном објасни како стоји ствар, да ли одмах одлучно на решење.

Председник — Ја сам саопштио писмене комисије. Комисија је прочула ратуи и она предлаже одбору да би ову замену могла општина

не потпадање под власт српскога деспота, сад се по свој прилици сједињено са деспотовим Србима, и оружавајући једногласнији у компактнију масу. Јованка, као деспота над свима овим Србима признао је и сабор од 1498. г. с обзиром, да у случају рата дође државни маћарској једна бандеријум од 1.000 коњаника[1]) (Чл. XXII. ут. зак. despotus antem equites mille dare tenebitur).

За време ових година деспотовања Јованових, ужасе границе маћарске краљевине биле су од Турака на миру. Јер је још г. 1495. краљ Владислав пародио, вреко овог посланика *Петра Мороваћа*, од стазана мир на *три* године уз повољне услове.[2]) Турци су се тада одрекли на Мачванс, са којима су водили борбу и на суву и на мору, са промењивом срећом. Тек почетком г. 1500. Мачване буду принуђене закључити хришћанске владаоце, да јој помоћу свладати Бајазита. Начини се савез Хришћана, у који уђе и краљ Владислав. Напад је био управљен на Босну, где је ново народни покрет, што ћемо ми на своме месту изнети. Овде да наведемо једна документат, који нам прво лепо илуструје расположење српскога народа под Турцима пред почетак овога атака ујрујених Хришћана. Маја 11. г. 1500. пише Бустанијанџе својој влади, о разговору што га је имао са угарским послаником, који је пшао ово султану. „Осим свега, угарски ми посланик прича, како су му — док се још у турском стану бавио — долазили многи Хришћани, т. ј. Срби, Рашани и других (Servieni, Rasciani et alteri subditi del Turco) подавши Турчинови, па му говорили: „Шта отојите и шта чините те не долазите одмах сад против овога пара, да ослободите народ хришћански од неволе и робовања?! Ми нисмо далеко наше сне да помремо, него да у опаком ропству више живимо! Јер ме само што нам сне, што хране и хвала нашо, узмилу него још хоће и десетак од наших синова, отимају нам кћери наше да се њима пред нама наслађују, а ако се против терају их бо-јем да воле њихову службу, и најмање отимају нам и жене наше на очи наше. С тога, тако нам љубави божје, дођите на Угри суми, а Мачванн морем, да нас ослободите од толиких невола. И боље је да нас до пре изгинете, него да опаке бедне стазе доживљете!" И многи од оних људи (Срба), који служе султана као пешаци, код нас нико не могаше чути, говораху ми: „шта стојиш и шта чекате; а што не ударите на онога цара? Та ми сни, чим би се само дао војске постаиште једна преко другој, окрежуља бисмо се, да се боримо за нас." Онако красно расположење Срба и под Турцима за ослобођење домовине, без сумње није било непознато ни деспоту Јовану, кад је најпиме наваљивао на краља Владислава, да уђе у савез с Хришћанима. Будући тврдо уверен, да ће плод тога савезништва ратовања бити сјајан, само ако се усне оружати добро сву војску, и појачи потпуније Србе на устанак, деспот Јован понуди г. 1500. Мачванца да ће уз њихову помоћ наоружати до 1.000 пешака, и 1000. коњаника све самих Срба,[3]) с тога нека му пошљу појаца, како би могао спремити и своје савезничке под Турцима на општа устанак. И не чекајући на одговор људих Ивановића, који у општи признавала Ужице више дуго да пешају а нашта да не одлуче, он пређе 29. јуна 1501. г. — како бележи Бустанијанџе — Дуна са свом

---

(1) Стојанчевић Ј.: Чорје вел. стр. 12. — Ријеч Е. Шишковић изд. Срп. у Угр. I. стр. 86.

(2) Ранке: Анналы т. Нем. изд. I. IV. p. 248. — Лежајевског Нист. Ист. I. стајем основан. p. 190.

(1) Rad Jugosl. akad. zn., VIII. стр. 77.

да прави ако би друштво престало да плаћа те ће лаици и земаљске власти друштву 5000 дин. годишње и одрећи се свога права чл. 41 уговора, који говори о процењу ако се потрошња електрицитета увећа. На то се своди сав тај говор.

Г. Дрековић. — Ја сам и пре нешто слушао кад се говорило о тој ствари. Комисија је прорачунала 5000 дин. годишње. То износи интерес на огромно велику суму, али ја мислим да се комисија поклањати чл. 19. и да плаћамо само лаици другу напнаду но може предузимах ако треба.

Др. П. Поповић. — Најбоље би било да г. Капетановић у краћим црта износе решење комисије, предвари шта ће онда да разговарамо о томе.

М. Бошњак. — Ја мислим да је сва стар техничка и стручна. О тој не могу нашта додатиле да лаици по што су чланови комисије једва и у овом питању морам изоставити да се осланам на њихову пажњу свесе и поштење као што у питањима правним треба одбор да се ослони на мене. Ја онде као одборник ћутао ћу и ја о том ништа.

Др. М. Јовић. — Ја мом мишљењу питања је већ прешла ауло великог терет с електричним осветљењем и сад не могу да се сложим да тај терет још повећамо и у толико ако ако се уговором можемо користити да износе имамо за време важења настављује, у нечему осветлаћа учинимо и без икаке накнаде другима. Према члану 17. имамо право над њиховом ако нам нешто осветљења по комисији до је земљиног другом. Сложен се с предлогом комисије да се лаицима замењено плаћени лампама с тога што су плаћене лампе боље за радно осветљење. Комисија предлаже и то да се та замена изврши с наведом од стране општине у 5000 дин. годишње. С тим се могу да се сложим с тогадиго је у члану 17 уговора предвиђено ако би се плаћене лампе замениле сијалицама да се у том случају свака плаћена лампа замени са 6—7 сијалица. Ја мислим да се овом чланом можемо користити и у обратном случају, т. ј. нешто нећемо сијалице ни сад тражимо да друштво плаћене сијалице замени лампама и да за сваке 6—7 сијалица да једну плаћену лампу а без накнаде. Ово исто у том случају, ако поменствари овај ће нашта утрошили на поправљање оних сијалица, које се нису плаћеним лампама да замене. Ако су пак ито год за те сијалице утрошили, онда би им општина имала само тај трошак да напиади у колико сам ја разумео, ја би нашкала биле врло незнатна.

М. Бошњак. — Да ли сви у том случају не губе на електрицитету.

Др. М. Јовић. — Не губе јер ја не тражим већу електричну струју у плаћеним лампама од ове, коју су повлаштеране дужне лати у сија лампама.

М. Бошњак. — Ето за то ја кажем да оерутљен струјни дудназ.

М. Константиновић. — Ја сам мислио да ће го ворити о овој ствари, него да се о њом и без мота говора сврши. Мислио сам да ће ипак нешто било да приступимо говору код се једне пеке да ту или „нешто", и да онда да имамо неке „подлоге" и кад неће да се разумем да ред на великој лампи кошта преко 200 дин. и неће да се упусти да морамо да плаћамо ту тражимо да нешто нуимо. Али сад морам да говорим. Него реко много је биги, 200 динара за једну велику лампу, чиме ми се чини Радовно. Ја сам добијао неке цепионице и видео да таква лампа кошта око 200 марака, што чини преко 200 динара. То је ипако но што је другчије тражило у предлогу и над те лампе тражимо; ми морамо и да их плаћамо ако нам требају, а ако нам не требају онда не треба нешто о томе да говоримо. Таквих лампа има 120, то чини око 30000 дин. то мора да се плаћа, ту нема расеговора. 130 гасолених стубова — ово 7 метара високи таким стубови коштају преко 200 динара. Друштво је хотело у предлогу да таке стубове 475 дин, а комисија ни је прихватила 175 и то су ону одговорили господо, ви немо нам плаћати 300 дин. за сваки стуб. Ако нам нешто на одбора који би хтео да се прими те прибирајте ето му ведите правите да кажи. Ауда дају 300 дин. за сваки стуб. Пошто ово долази још нам питаљење, нисам смо да за један такав стуб да сијалице и монтажом трје до плаћити 300 дин. Ми смо само толико рекли и хоћемо да нећемо да платимо на више од 300 дин. а они су нам одговорили да не могу да пређе на ову с 300 дин. Ту решено 300 дин. је ту нуно од 30000 дин. коју би имали да платимо без расеговора. Комитентете се прошли тако ако ћемо и у сијалице или се ложи треба друкчија рад, и по њихови — друштво ће прорачуну плаће 19000 дин. што мора да се утроши на бакарне жице. То су суме које морамо да платимо. За поносите имам ово тачне цене по сам овамо г. Семеновићу да видим шта конусом контеју заједно с реклетрицима и прорачунали смо да ће коштати око 28 дин. Ја сам овамо предрачун и нашао да су толико и они стављали да коштају. ја сам вам рекао како стоје с ценама у друштвеном предрачуну и да ту нема никакве подлаге. Господин Стаменковић изрекао је да бакар и за намештање нити ће да кошта, и каже да ће да кошти око 150000 дин. Господо ово није нови створ, јер се о њој замени говорп још од 1897. године, нешто је још прошли одбор ступао с њима у погодбу но сва се ипак нису слагали с тога, што је прибилна комисија имала једнину, последњега марта а трим ларе пренуто им је дала рад, после тога дошли смо ми и узали тај посао. Ово лаке није ово посао; ауди од фебруара месеца не могу да раде овог одбора београдске општине, они од нас траже решење да одговоримо: хоћемо ли овако или онако, само да могу да раде и ми по Београду кажемо на протесту јеке нако не ради нашта. Међу тим крпица је само до одбора београдске општине које ту стварно нико горимо.

М. Бошњак. — Ко је био у прошлој комисији у месецу Фебруару?

М. Константиновић. — Иван су Стаменковић, Андра Богдановић, Ана Вирковљевић, и ја сам се по још. Они су од фебруара до марта отезали и тек тада састали се у седници, а пад смо дошли ми нисмо могли одма да убрзао у послове. Друштво сада тражи одговор.

М. Бошњак. — На нутање имам да нешто.

М. Константиновић. — Не, на ово рекао ја у почетку хоћемо ову замену. Сад стоји општина: ако ће замени, о лицима, о конопима, о стубовима, о лампама, ту нема погодаја, да нећемо да платимо — Ма можемо само још да ће ми платимо као што смо у врло прве мислили да ли треба да ми платимо одржавање, на да ни плаћамо ни ово нам дугов та лампе, и ни ће одржавате их. Комисијом нам је одговорио, да ће користити ову замену сијалица, ако ми ни платимо и замену напомену и одржавање плаћених лампи. Ја не могу да се упу-

питам у стручно објашњење у како ће је г. Стојковић унутра проћаит пута.

М. Вемић — Шта каже г. Деко о чему 19?

М. Константиновић — Кад је г. Лека прошлог пута навео чл. 19 г. Стојковић је хтео да му то објасни, онда је г. Деко опазио и није био онда. г. Стојковић сада нађо сам, а ја нисам сам нити хоћу у то да се умешам. Г. Лека нашао се без упореног ја г. Стојковића, и г. Стојковић опет од стране г. Лека. То су њихове личне ствари, али господо, кад се претпоставу сопственика питања у којим су сопственика интереса тако јако онтакнута, ту много нисам мора и да се прогута. на ир. кад гласа Турковић, оружници каже да ту има нешто што хоће да нам се „социјале“ а неће да се вређе г. Јован Стојковић онда нарано, да он нора да се нађе упређен. И кад се је основни на тадашња Радикална Дворанска трговац да ми сваке нешто је хват дна, то је с тога што ми је дан да ну вређен. Г. Стојковић је нама пот ушо право кад је мало онтирали гласом хочео да говори онда кад је г. Лека реко нешто.

Ја хоћу нити могу да се умешам у сваки објашњења која је навео г. Деко Стојковић, или хоћу нешто да вам објасним. Кад је одбор бележаше сопствене дошао одлуку, да је кад врше потреба, да се нашим сиђалиш плаћеним лицима, г. Деко Стојковић је објасњо бао нашто то и одбор је умолио то радити. Сад трба да се прође годишње цене, колико треба да се плати за ову земљу. Г. Стојковић каже је, радио је и израчунио колико коштн ова земља, па нам је рекао: комнанија траши 26000 дин. ми смо нашли да, рецимо 28000 дин. треба да се плати ово амортизацију на једну сушу коју хоћемо та попевање. Колико ће то попевање да буде, ја ћу господо да објасним на другу нашу. Ако се нађе по уговору ни ново плаћа 600 сиђалиша у свему 16 села то чине 9600 села, то је чист рачун. Нашо дакле 9600 сеља у ових 600 сиђалиша: често нам их ће до бити 130 лица, узма у средбу руку свакр од 700 то чини 91000. Дакле видите, да ћемо по новој имени коју је најсиромашнје сва учињити нашти скоро 10 пута нашо нарошлих села. Хоће любити свештеље у Београду тада ни сеља над би ћили десет пута нашо, то је тако јасна ствар да ту се треба објашњавати. За то нашо је нама хитно да се поднесе. А нашо се ту мотрити — Детаљна прорачуна о овој комнанији састара се из два дела. Из једног дела: по нам нормо да плаћамо годишње стубове за конопе, за жице, и коментаре то је око 130000 дин. капитала који се узима; ту нема сумње да морамо да плаћамо амортизацију, ако нашмо позитивни одмах 130000 дин. Сад је питање о другоме делу предрачуна, о одређеном новом лицни и они нове суме. По рачуну г. Стојковићева да чујете нам колико одређења нашово. На једну лицу троши се 7 свештеника уз то, од на 130 лицни треба сад за 16,000 динара, за толико ће да изгори угља. Од тога треба одбити ово, што се троши на сиђалиша, на које нашо нама права. На нашо се 5 пута годишње неће ићи. Једно лицна сиђалиша хоћете 2,25 дин 600 таких сиђалиша, изнше 6750 дин да нађемо је за то много нам нашо. Ја сам реко да нам они рачунају једну сиђалиу по 2 25 динара, нека нису то је много сто би нашта бити по 2 динара. На то је тере за комнанију што нам сад скупље рачуна.

М. Вемић — Шта ће комнати чашење лицни?

М. Константиновић — Дабо ће и то. По рачуну г. Стојковића са чашењем и наменталне стоје онако. Један електротехничар и један монтер нису нашти на 33 лицне и у нам нашентате утаз; то нашо да за 130 лицне треба 4 таква трупа радника. Рачунајући електротехничара по 5 динара и радненке 2.25 дин. сета дневно по 7.25 за 365 дана то изнеси 10 000 дин. то је 365 пута 4 пута 7.25, толико би дакле ни нашли да платимо. Али од тога треба да одбијемо ово што су нашли трошити за сиђ лице. Је дан радник може да обиђе 100 сиђалиша за 1 дан а та заната нрема овом износи 4800 дин. и кад то одбијемо остаје 5150 дин. да нормо да плаћамо ако хоћемо то све да добијемо. Све дакле одшавање износи 9650 дин. томе додајте и о нам 5100 то је 14780 дин. годишње. Томе дакле треба до додано годишњу на ову суму од 120000 динара нову лицна нашо да плаћамо. — Ово су рачунали да ће ово на 20 година са 6 од ово амортизацију, дакле треба плаћати годишње 11.850 дин. за технички инсталацију, а за одржање годишње 14780 динара. Толико ће да коштн ово комнанија, ако ни будемо трајали тај десет пута јали бољ сваки дакле ово коштн 29000 дин. Комнанија нам каже, ако хоћемо да имате, ми хоћемо да направимо али ви то морате да нам платите Вешо ствари пред рачун. одговарали смо комнанији, да наштална нема финансиске могућности, да нред 80,000 дин. које по уговору има да плаћа за електрично осветљење, још 26000 дин. плаћи за ову инсталацију.

(Одао опет уграда дољење да седање жалосно нотромљушко осветљење коштн ово 40000 дин. годишње.)

Због тога је комнанија подиела предлог, да се у ово трајтна времена, чланн 41, нову би се у нарочитом случају по сопственика ново, и по поднесе општини нма да буделете у добити компаније. — У нарочитом случају кад би ни почали одмах сви да осветљујемо нашо домове електричном светљошћу, у опште кад би дакле био тај случај, да они тако добар ћар нашу од своје инсталације ни нисал од нас нобе нашли више него 20%, од 80000 динара нто чини 16000 динара. А ми бн ово добили нарале би подиета материјалне штете јер нашовни нзводена по нашто нашови нобе могла да вергјемо, бар ја знам бнло ли то да вергјемо него бн јнех нарале да их контролишемо, нарали бн да нашамо человека за то, да ли нам нашо нашо стоје с напредовањем нашове инсталације а колико ми у стању нашло ли добајемо. Но да останимо то на страну. Вешо ниа сумње да ћемо одних од нађе године добите 20%, дакле 16000 динара. Компанија каже онако хоћете да прошнрате потрошњу електрицитета о то нашу у горњет ваш, ми нећемо вам одузимати овај члан 41 и то онако. По предлогу нашовни коштн 26000 динара годишње то нарчина осветљења у Београду и за то ћеш трошне 16000 динара и 41 члан као предност од 16000 динара. Ту је сад тешкна цнлог питања. Хоћете ли да нрекато или не; и ако се нерешетнобе да ћемо збиља имати одмах од 1 јуна сва ова? Бар ни то не бити скоро 10 и после 20 година. Они нам нуде то одних, ни у облику нојчлана осветљења. Решите ово питање како хоћете то је наша стнар и имам само да одговорим на једно да г. Деко читајући члан 17 нађе је нротнво нлог. О овој ствари говоре два члана чл. 17 и 19. Ја ћу дати нримјере да нрочитам и један и други члан (чита). Мислим да ни по овој тачци да ни нагарано да ову ствар нођ г. Деко хоће тако. У нрви час и ја сам мислио, да по томе члану решимо ово питање, али после објасњења г. Стојковића, и зашто нам је компанија нодиела нрограчун о овој ствари и какнли до ће со ова у ово нрегледу нустата само на основу чл. 19 нође говоре о

освобођења своје домовине. С тога се исте 1502 г. 29. јула крене са свом снагом војском опет на Босну, и у бојб код Зворника разбије једну турску војску, нарши заузме, али се нпак, немајући за ељена никакна нодуздана основа, морале нратити натраг, да нреклиње тромоги Владислава, нека и он нокушна заиста тнце но турском логору.(1) Али све узалуд! На нрестолу угарскоме не седање човек храбрости и нрни краља Матнје, који би могао нојмити опасност од Турака, већ седање једна слаботнна, једна дутка у рукама разузданих магната мађарских: на нрестолу мађарском у то доба седање један *Добрте Јагело* који беше само страстан нскрчатель вонина и надзиратељ тицама, а о убојним крнзу и о намерама и ндејама српскога народа немање ни нојма. У оваљану своме достнои Јован нокушна код Млечана обитра жити јаче нанобн. Нокаја сина рођеног брата, звалнну Маџемнаћ? да нрестана господа нстанској нолнна је опасност од Турака ја сте Хришћанство ако се не нуде сада нрнлика да се сузбије турска сила, кад је она већ на све стране јако поколебана. Али опет све узалуд. Млетачка госнода беху глува нрема напајима српскога деснота, с тога, што у тренутку слани снојој не могаше да надре будућу и снпју опасност. Сва успрамља деснотова, да је он готов увек на Турке ударити, не ометоше их да с Турцима, нри краљ 1502. г., не закључе мир. Немно нрнзор нрнлагти сних лених планина и идеала српскнх да осло бођење Србије, јако потнрсе организам деснотов, и стреле ошле стрнлице, каскоро после добивене вести о несуснсу мнсије Максимове, ранисте српе госнода носледње нретставнике лозе Бранковнћеве, и носледнјег достојног деснота српског. *У Борковцу* (у нор. Срему), куда у нослед ње доба беше нренета столица деснотска из Куннноница,(1) жалосно се нила нрна заставa *10. децембра 1502. г.* објављујући тужним зеприлком, свему српском народу, да је тако рано нестало с лица земље *деснота Јована Ст. Бранковића*.

Тај тужни час у живоју српскога народа забележили су наши летописи нерно али кратко: *„В лето 7011 (1502) нрес-*

---

(1) Шафарнкъ Сл.: Нсторіа Южныхъ, стр. 75. — Константинъ В. Чупнћъ, I. стр. 69.

(1) Kuglei v. B.: Archiv. Wahlkunde, B. III. ajeuc Hdschr. v. Service S. 460. Рајић I.: Нсторнја Србаља нар., III. стр. 330.

тнја се Нови деснот сни благочестивога Стефана, десемврија 'и· (10)".(1)

Колнко је јако онај кобни случај потресао цео народ српски, нека нам буде сведнок сакат. ја је народна нјесиља српска уресина опитала сшнмен смрти деснотове. У несми: *„Смрт деснотовић Јово“* нека се, како се разабело деснот на нзађе свога слугу Мнлутина, брату Максину у Брушеди:

„И нслнје му момчта не нотеди,
„Да сам се ја на смрт разболео“.

На онда да јави и мајнја нотеиоj Анђелнји у Сремуу Верковцнну:

„Мој мајо нашој нрнно нштеште,
„Да сам се ја на смрт разболео.
„Већ јој кажи од мене ноздравље,
„Да ја за тај на нојсу зарадио.

---

(1) Шафарнкъ Р. Ал.: Родопу нат. стр. 62. — Нека нскоји истичу, и не знам с нрнчина, да је деснотица Јелена, Стефанова, нанасна, а Нанко трнје: да је умрла Јелена тајно 10. јна 1393. г.: а Ст. Мнјатовић (Споменик VI. стр. 4) нрнчу: да је умрла Јелена тајно на дан 5. јануара 1561. г. када је Вуковарнћанн јавно свеју нкаду на тај случај. Мајнутнн нису нрнчу ни у нашој историји ни нашовни нзводена по нашто нашови нобе могла да вергјемо, бар ја знам бнло ли то да вергјемо него бн јнех нарале да их контролишемо, нарали бн да нашамо человека за то, да ли нам нашо нашо стоје с напредовањем нашове инсталације а колико ми у стању нашло ли добајемо. На да останимо то на страну. Вешо ниа сумње да ћемо одних од нађе године добите 20%, дакле 16000 динара. Компанија каже онако хоћете да прошнрате нотрошњу електрицитета о то нашу у горњет ваш, ми нећемо вам одузимати овај члан 41 и то онако. По предлогу нашовни коштн 26000 динара годишње то нарчина осветљења у Београду и за то ћеш трошне 16000 динара и 41 члан као нредност од 16000 динара. Ту је сад тешкна цнлог питања. Хоћете ли да нрекато или не; и ако се нерешетнобе да ћемо збиља имати одмах од 1 јуна сва ова? Бар ни то не бити скоро 10 и после 20 година. Они нам нуде то одних, ни у облику нојчлана осветљења. Решите ово питање како хоћете то је наша стнар и имам само да одговорим на једно да г. Деко читајући члан 17 нађе је нротнво нлог. О овој ствари говоре два члана чл. 17 и 19. Ја ћу дати нримјере да нрочитам и један и други члан (чита). Мислим да ни по овој тачци да ни нагарано да ову ствар нођ г. Деко хоће тако. У нрви час и ја сам мислио, да по томе члану решимо ово питање, али после објасњења г. Стојковића, и зашто нам је компанија нодиела нрограчун о овој ствари и какнли до ће со ова у ово нрегледу нустата само на основу чл. 19 нође говоре о

замени сиромаха племенит замашак и нико други, онда смо и ми тек умели предложит у пристрас и утеринп се да нас у покрова нису преварали.

Компонија нам је дале сигурност да чл. 17 регулише питање о осигурању само у односима прве класе: оне где су сви ћб лица, а ако хоћете у осталим делопима напрви да измените замену то можете само на овај начин. Ако хоћете добро, ако нећете решите на да пастанемо рад јер нас од вобруја надвлашће. Решета ово питање како хоћете, ја сам обрисао у чему мени тежина питања. Комисија нисли да треба пристати на овакву замену сада. Стварје писалица на што они нама дадне рачунају чл. 41 по 16000 динара. Они су морали нашо рачунати шта нама дају 16000 динара те једни чланови за које ни сувише ја Ће скоро довети општина 16.000). За сам објасњено ову ствар нао и г. Бока Стаиојевић. Он је рекао да ваше неће да обрнешаво, и да у опште наше неће да воли брзу о њој, јер ка може нико да му каже да ту мора „темпо" да има и ка смо ги помоћни да нарочито колико нама треба за ову замену а нико се нађе да каже „неће бити толико," онда о целој ствари не преди говорити.

Хоће ли после 5 година компанија општине да ал 16000 дин. та 41 члан ли не то је питање, и то ће да свом одговорност за то што се општина неће користит то је бољубност показати, а ни се он анпежовао за ову ствар ни прон месту се ће да одговара ако не буде нашло. Овом приликом хоћу да вам резиме још нешто, што ће у одбору да кали ваше речите. Комисија није дала неке на сигу, кала је комисија почела да подиже ова општа нашка су у Дубашкој и другим уопште. Нама је г. Станојевић то доказао, нати ма ко из комисије. Комисија је то изразила на своју руку, а нашим представницима неће да су радили по одобрењу госп. председника. Дакле надете ово што смо ми тражили да се нама питомпра по леда, кад да смо ми одобрили полазне ваших, то није истина. Председник је одобрио само за то што су они рекли да је то примерено, и то је учињено на основу њихових обраћања да је то прописа, ни ствар. Је ли тако г. председниче? Одговорите ви то. (Председник, на што да вам одговорим?) Да сте ви основу њихових обраћања то оспорили. (Председник. Ја сам рекао да мој да рани не свој рачун). Шта је наша дужност била? Да ослободимо Београд од ових опшала. Ма сто то измишли онако нама смо требали. Чим смо ми пута дошли ја ово рекао да нећу да ништа не тражи, и у једној тајној одборској седници објаснио сам за што смо тражили да они вештаке остану 3—4 месеца. Ја сам објаснио ствар онако господо: кад одмах будемо од комисије тражили да обрађу све мотке они ће помутити све жице па ће отићи, јер машине тако још нису дошле биле у Београд. Ја сам молио да се ствар не решава док машине не дођу, док ми сиемогућимо одлазак, а кад су машине дошле, онда су се уништили за неколико стотина хи дана дошла је сам онда тражио од одбора да ни ее одмах капцелан да склапају све што није по уговору. Онако смо обавезно задали само за то, што смо хтели да Београду осигурамо електрично осветљење. Одбор је о овоме донео своју одлуку и Београд мора бити осветљен онако како треба да буде. Ка смо се пошле нрос пирала пратали пиде ма смо рекле да ступимо с другом снагом у београдску општину и тражила да јасну ова ствар. Одговор је од компаније да исполине лапа онеле тога стигао „београдску општину молимо да нам допусти да по свидању одних хоће него да нам дозволи да у току од 4 год. ову учинимо, и да одмах почнемо да радимо чим нам се сопнм предају, и да сва наблове метемо под земљу о нашем трошку и трошку компаније, док то радимо нека стоје мотке да би могао Београд да се осветли. Ми смо предложили да то одобрите јер је то било најбоље решење и не сте одобрили. Ми смо дали решили ту ствар о погледима на нашу корист. Да су одмах почели да спроводе под земљу сви не би нам ни тој трошак, ни је нахова штета. Ми имамо двојаку корист: прво што ћемо имати електрично осветљење а друго што смо осигурали да неко имати подземно спровођење и питање је решено кане ако само могли нечете; а одлудили смо дотле док нису дошли остале машине. То сам рекао у тој седници и дознао нисам јавни да и компанија и нее Београд мисли, но што се овако радило, то да нојаснс не говоре ништа. Ваму одјему донели смо тајно зато, да компанија не бе за ту дознала. Сад нема могућности да еде. И члановима комисије досадала је ситуација што компанија не може да ради на Београду а што Београд мора да буде електрично осветљен. Ето вам вам, а што вас за одредите нашу електричну компанију, но ја ће да наступи општинске интересе онако како наслите да ће боље бити. Ј. Бока Стаиојевић полнео је оставку, нећу да рани, а нарадио и ни бео нета нећемо; нећу ни ја ни г. Павле Поповић; ми смо сслкарили с ним јер смо вам код јавно рекли да са сами нисмо што смо радили можемо да се повиснмо а ово што вам је тешко не жеље више нашо биле.

Ствар дакле тако стоји. Ми смо у компанија мислили да ће за београдску општину боље бити да има место 9.000 20.000 сијела и осветлам смо: а ће за општину бити боље, да одних од нете године у облику осветлења прима 16000 дин. за 41 чл. које по мишљењу нашег колега неће бити ни после 20 година. Ви не мислите тако, сувише сто се у мишљењу. Наполите решите ствар девинитивно а према томе решењу недељно ће се остати на овом како вам је комисија предложила или не. Нама још ово да додам, да ово што сто предлагали још не значи да ће компанија примити јер су они тражили 10.000 дин. и на 41 на и члан 20 уговора. Ми смо члан можно хтеле да устурпимо јер у том члану говори се о једном плану који морају да нам предају. У њему мора тачно да буде означено колико је која дамаи јама, колико у приватним кућама трове електричарети за ће поштанске ће бити у стању да тачно зна колико ће електричните трошк и да нам да ли нам рачуна да отпиче апстанцију или не. Ови су дакле тражили и чл. 20 а хоће ће пристати на нашо предлоге то је питање. Ја ћи сматрам да се чл. 20 не под једним условом да мора уступите; за мене је ов исто тако јак као и 41 члан јер и тај члан вазује тачно колико се троши електричните.

Марко Лек. Само неколико речи да кажем. Ја говорим г. Капетановићу нагледу ако да сам прошле пута утекао од образложења. Да сам хтео бежати не бих ја нарочито трошио и очекивао сам то образложење али нисам могао да сиђем управо. У осталом г. Капетановић образложио је да је ри тога г. Станојевић био упућен и ако да је онда хтео ни мене да са изкара. Ја сам морао отићи, да не бе дошло до свађе или нашла ји и до чега горега. Што се тиче рачуна, кога нам је дао. Кад тапошњ сад нашо нарел сам опширности јаснје је нејасно.

Ма сам нашао, да од повлачетвара не кружено сад инсталацију, већ осветљење и нашо ради да сад подимо рачуна о предности инсталације. Узгредом је утврђено поито ће компетенције продавати осветлаће сопствин и за друго нашто

„Пушо жора ни денет година,
„Ни је жена ни ће биловјека."

Долази нати, али место „алаја барјака," „буљка и свирала" и „оседаних коња", нади: „слуге гологлаве", коне пуштене по ливади „без седла и без поровода". Она се чуди и пита, али је слуга лаже:

„Нолм ја је останар на грожу,
„Ни ј' коњиће није грађо окио,
„И за чрбове сути Вога жолеч.
„За то су му сиге остављене,
„Што су ирнеи жоно по гоговди,
„Без седала и без поровода,
„Пуштена, су ја по комшилу.
„Чувајући се својих чуњинта (?)
„Бубов бежи, не су и чувајући;
„Вежали се жаиђа барјака,
„Дру сустар ја Фрушке планине,
„Без барјине земли тиђинске."

Али се нати, приближивши се граду, доведи земљу јаду, и чује, како ирод њема пита нашли народ српски на својим деспотом:

„Зар Јово моје рано ирано!
„Што ће, Јово, Срнјеи земља ронит?
„Што ће, Јово, твоје бјеле жеиве?
„Што ће, Јово, твоје ирене коње?
„Ирени коње и свеи соколе?

„Што ће, Јово, твоје нуго блато?
„Што ће, Јово, твоје жорје жуто?
„Што ће, Јово, твоје стиче жајте?

Али се народ нпак тени у нади, кад кроз мртвачка уста Јованова одговара:

„Срнјеи земља стоји ће господа
„На' бољети, или ће ирети" — нане је нашета и бидо. —

Деспот Јован није нас себе останио мушких наследника, јер је са деспотом Јеленом имао само једну кћер Мару, која се доцније удала на хрватског гроза Фердинанда Франкопана.(1) Смрћу пеговом дакле, не само што је у ово критични пресе, по српски народ, опет остао пракан деспотски престо, већ се њиме прекида у мушкој линији стара владалачка династија Бранковића, која је била тако худе среће, да је својим чланопима пастепено пратила пад српске државе од царевине на деспотат, па пропаст отаџбине, и од обновљеног деспотства у тућини, до краја његовог последњег ронца и надисања!... Судбина династије, судбина је и целог српског народа! Можда је то казна божја!....

(1) Вид. ј. Ч. II. 1.: Alg. Wahlstatio, S. III. одеи Ranke v. Serbien, S. 351 — Engel, Ad. Ser. Cephe ecc. ch. III. стр. 338.

IV. Срби у Босни и Херцеговини до краја XV. века.

Иза деспотовог пропасшења 1463. Краљ Матија нете одмах покрасти Јајце и једва до Бошне. — Дуја шиси сјаетиште на Јајце 1464. г. — Херцеговина уђе колективу моћности. — Неђом Босна поново уједињене босанске Србе. — Планинашки народ босанских Турака у средње брдовите земље до врха чешког рата. — Господин покушаји пронтеклог освашења, да се Босна ослободи. — Турци обновљују босанско краљевство. — Пошешена Матијина на Босну.

— Народни покрет у Босни. — Иад Херцеговине. — Босанске великаше мисловају краљевске земље и брше не за Турате. — Босна код Јајца. — Мир од 30. год. 1503. г.

Године 1459. српска деспотовина постаде турском провинцијом, разделена на нашалуке; а на 4 године доцније — 1463 — та иста судба постиже и другу српску самосталну краљевину, поносну Босну. Са 150 000 момака, и огромним ратним материјалом, крвљу се еклиш освајач Балканског полуострва у пролеће г. 1463. на Јездена преко Свонда, Вучитрна, Старе Рашке и Сенице, јездећи преко Дрше, као на крилима.

не трпимо, већ, да се уговора строго држимо и да за осветљење плаћамо онолико, колико је уговором одређено.

Погледа ли њиво чудноватo што се овде пре-стано вичеса, како ће ово свом заменом добити своју сигурност, па да је право, да нашо и да-тимо. Тако би могао да говори само неко, који ову ствар не разуме и нешто нашто тако говори и он, који ту ствар мора знати. Не треба изгубити из вида, да у предложеној измени и ни-једно право на 10 пута већу сигурност ни ово сво је нема. И предлагача пута нашмерно сам и ја над њим да поможем, да једном за вазда свагда, у неки задовољи сигурности једне власнике заиста може се произвести интензитет сигурности од 1500 до 2000 свећа а истом електричном струјом могу да се поморе само 10 сијалица од не 16 нормалних свећа. Како то сад изгледа, према овим досадашњу, да за већу количину сигурности треба више и да платимо ако не тај више, према самој природи ове ствари, мањи-ну права и баз икакве накнаде.

Даље се помоћу чланова 17 и 19 уговора само тим чланицима помоћи може да се ство-стано јер овај случај не подлеже ни у чему чланови. Да ли ово може да ми се каже, на које се члан чини подлеже сад ови овим случајем. Ми смо ва то сами за објашњење и да тражимо у уговору ово што је најбоље овом случају. Јер у уговору и ако предвиђен је овај случај ни-је сигурно коме ће власници плаћати а коме не. У овом случају најбоље се може применити чл. 17 ако је одређено како да се поступа. Само је овде обратан случај, т. ј. не желимо сигурније да заменимо власнике плаћа а у том случају одређено је под каквим условима њихово тражити да се станове замене сопственим. Прима-тимо, да што се не би могло тим чланом поступати? Одлично знала комисија са српи (М. Ка-петановић ни брани се) и доказује да је тако за то г. предлагача. Господо, садашњој комисији није ново сигурно да предузме нешто сама код је то могао да се спречи и без нечега не само другога, а и по усвој нашо општине, а код је најпрво комисија то пропустила, она сад тешка своју кривицу на другог да бир. За чл. 41 на последњу можан нашко је нашто ратне тачни. То ће се нашкоро дошнеје као ст отворене с отвеглом нарочи. Да ће нас пак комисија

скупо стати сматром да је то нашкоро врло потрешно.

Промаја пута г. Станојевић нашомену је да ће на то морали дрвати парочити електро-техничарв. Међу тим ни мораво и за друге послове узети једног електротехничара и не свако због чл. 41 и онда нема смисла нашодити трећи електротехничара као нешо стрешало, само да бе дошшову уштедели тај 41 члан уговора. И овом приликом напомињем, да сам изјавио про-тиван тиме, да се тај члан из уговора изостави.

М. Константиновић. — Да дам г. Лаку објашњења ни члан комисије Г. Лаку нема да не мучурено нестваједу него елиминисет. Го сиако, ја ми од них тражимо да нам дају електричеет у овом облику и ако решите да хоћете у том облику а ово кошта више, онда тре6а да ми платите јер ниште компанија, на ову замену неће пристати. Тр не можемо тра-жата, да нам дају ту основу електности осог а оног члана. Ја за Бога малта хоћете ово за-јединце од сокса, код ся каже у ушкору „нит трошак ово ово камено опшине општина". Ако хоћете да се разговарамо како ће за општину бол6е само то можемо, ако питате је плаћа ли се то ов самим уговором. Нијаја ми не знамо ни да ли бе компанија и на нам пристати. Пи-тање ово немшо је по дашем ред за то што смо увијени ови да ово се сад нашрши замена, да ће бити много јевтиније него да после сат година пак после две године нашто инсталација буде готова. За то што је одбор то увијео он је нашшно комисији да види колико ће то да кошта. Г. Лако не увиђа то и тврди неоретано да неће бити 10 пута више скупа. За ово можам (М. Лако) да 6иде се нашем да неће бити) имајте на уму да ми куцујемо исту сшрицу, али у другом облику и ми морамо то да платимо. Ја-ко нашим да прешшете ову ствар. Г. Станојевић рекао је да неће више до даље одлагања, ова одлагања која сам ја дао, то су плаша обштинама као електротехничара и професора фи-зике. Ја сам на се прилично дао да се известим о нешш нешима и нашто сам ствар кошао ја нас молим да решите ову ствар данас и да се једном пут скрше, 6ило на једно 6ило на друга нашш.

Мирко Вашковић. — Ја не знам за нашу ју ЦЈа ова добита решења. Ш мом рачуну а и по ово што рече г. Константиновић ако чла те комисији изађи да општина ако спита нашо 5000 дин. да плаша. Стоји ли то г. Константиновићу.

(М. Капетановић: стоји и члан 41 уговора.) О другом спорном питањима нећу да говорим, само је у питању хоће ли да жртвујемо још 5000 динара да имамо и боље лампе а више сигурности. Ја мислим да не би требало на 5000 динара ни говорити. Али само мени до 6ити да се уговор по-ништи чл. 41. уговора. Ја мислим да не г. Лако не 6и нашо нашта против тога. Ја то место 80000 дин. да ни дано 85000 динара, верујте да је штета да толико огромне губимо.

М. Лако. — Ако је опшшина до 6иша 5000 динара по нашту, онда ово дашо-дотерали.

М. Вашковић Јер ним се нуди нешто 6оље и савременије

Н. Вуковић. — Ја хоћу сад пратњу ре-чума да говорим. Чим 19 јасно нашо да ово заиште опшшина ако да плаша трошкове ако они само те замене не односи се на одржавање. Дакле сад је рат и замени онда се сшарја да ова да плаша 120000 динара и по нашком рачуну опустет износи 5—6 хиљада динара и само о томе треба да се говори. И нашом рачуну није тачан Што хоће да уклађу пиј чланова то не разумем ако можа да се на 6000 динара трошк да несувисло сшака страна за ње6 6и можала после добити много. Ја не разумем да можемо напустити ту добит. Нека се сшарчају ја да плаша ово сам ја уговора нашта да се не 6рше.

Др. Марко Лека — Члан 19 јасан је и о њему не треба говорити, али — —

Председник — Нашта реч; ваш рек Радовић

Радивоје Јовановић. — Ја поштујем сшичај пашу. Онда су ме дошшли неки људи који су ми ловци у тој ствари. Пошао сам нашрв, али је нешш другу господу која ту рачуна да ми не задрже нешошне одбране што кошта него што ваша друштво — — —

М Константиновић. — Ваше друштво нисо по ценошшима, које сам нашао код г Селенко нећу Пазити шта говорите.

Р. Јовановић — То је само предлагач Ми нашо ако се сшварају ти радови, да се нови пут с 20 и 40 јевтинији рази од предложени дакле онако ја подупрем да предлаго ради чиан до 10000 динара? То нисме ја 6уде нити 6и грађанско држашво.

---

(1) Шашшел Ј., Срвск. д. сшв. Београд, В. I. В. 180. — Клаић Вј.: Povijest Bosne, стр. 350.

(2) Макушев А. у Гласн. срп. уч. др. књ. XIV, В. прил. стр. 28.

Оно што је и сваку другу хришћанску земљу шшшшавало после пеловна пада под Турцима није мимошшло ни несрећну Босну. Стотине хиљада робља обојега пола, и 30 000 *жанадија босанских* бише одведени у ропшшво, а они посшедњи на сирошње за луше осшешшке робље хришћанском.(1) Цела земља се подели на сан-џаке, у којима су запшедали *бегшербеги*. У сваком граду — који се рачунало на 114(2) — поспаја се јака војничка посада, а најјача у граду Зворе, која зголаја сшрашљиви положај, као капија за хрваћску крајину. Херцеговину и Далмацију, у-звање султану, да ће се ово 6ити прошш ти много крви хришћанске и турске. У њему је запшедао *Харам-бег*, а у граду *Јајчеју*, — што је за нас најважно — за-пшедао је сиај чувени Србин, јаничар, *Михаило из Острожнице*. Над свима ним 6ешлербеговима запшедао је *Мамет бег*, који је са 20 000 војске сшајао исшде у сре-дини Босне, мошрећи одатле бадрим оком на све сшране, где би се указала потреба, да турску власт треба 6оље обезбедити

(1) Шашшел Ј., Срвск. д. сшв. Београд, В. I. В. 180. — Клаић Вј.: Povijest Bosne, стр. 350.

(2) Макушев А. у Гласн. срп. уч. др. књ. XIV, В. прил. стр. 28.

и заштишити од неликашких или народних усшанака, или од краља Матије, за кога је знао, да не може Босну лако прежалити. Уредивши тако сшање у Босни, султан се, после успављене пошуњаја, да завлада и Херцеговином, врати у Једрене.

Међушим док је султан један по је-дан босанска град осађао предајом, подајом, а најчешће силом; и док су ње-гове босне хорде пресшале и по крајној Херцеговој земљи, дошле је краљ хрва-ски мирно сшајао са својом војском под Фушога, на Сави, спокојно гледећи, како одлеђају главе босанских неликаша, и жалкоше краља. Да ли је он шако на-мерно хшео: „да краљевсшво пропадне, па да он шада Босну из турских руку оше и као покрајшину својој крвави придружи";(1), или још више као пријашељ у помоћ, шшо је и сам, како вели, имао посла у то доба са Али-бегом смедеревским на Сави и Дунаву(2) — не знамо; шек ми овде посшављамо да је Босна пропала на очиглед бласог сокошашва целе војске хашарске.

---

(1) Клаић Вј.: Pov. Bosne, стр. 341.

(2) Хаџибеговић Ибрахим Сарајлија, В. II. стр. 46.

(Наставиће се)

М. Капетановић — Господо ја нај сам устао да говорим рекао сам да сам дошао да говорим само за то што г. Станојевић веле да долази и о њиме ваше говори а г. Лека дошао је да говори. Поштовани господо Радено каже да сам дошао предрачун, али нисам дошао ценовник те да и он контролише да ли смо ми ценовника тачно прочитали цене. Ми смо дути во то и имамо права да се дутимо. Кад вам каком да сам код г. Свасковића по пасошких ценовника прочитао цене то вам стоји до воле, да не одете то граћ. одлелва и утеруте се. Пошто има неколико одборника којима ово објашњење није довољно јасно, ја молим да прекинете дану стар и остављено да буде по утврду, без икаких измена. Ја прво гласам поштину сваке измене и желим да остане стварно тачно по утврду, да не би било ни једног од другова наших, који би могао да рекне: „ова комисија" дакле молим ставите да гласимо, а исти забележите г. секретару одмах да гласам против измене. Ако будете по комису онда нема г. Лека и онда Радено неће дати другу нодуг за ову комису Могу бити два начина за решавање ког ће бити комисо или не. Ставите на гласање.

Мита Јовановић — Г. Капетановић мисо је објашњење ну има ауди који не могу да се обавесте. Жао ме је што г. Вулковић опазо представља стварс сами капиталом од 1300000 динара. Господо то је капитал у ликвиди који траћу 3—4 године, треба замишљате у шта је уложен тај капитал, и према томе колико та стварс треба да трошк, тај капитал треба да се амортизира не са 6% него и са 20 ако хоћете.

М. Капетановић — Молим вас да решимо ту стварс. шта ће се обрашљати.

Др. М. Лека — Г. Капетановић мисли да би могли ову стварс да примимо. Ја мислм да то и ми можемо ако електротехничар тс да би се одбор учврио, да је ту мој разлоп против комисијског предлога, ужасне, молим одбор да реши, да се у свом предмету поштр који од електротехничара нам одбора. Само на тај начин мисли се ова стварс прихвати да се реши

Мита Јовановић — Лека предлаже да се не мења историја него још да тражимо.

Др. П. Поповић — Ама за Бога то је стварс уговора.

М. Капетановић — Разумите овс ни њеме мо да се начино више у ово питање јер смо одлазили у њиме са г. Станојевићем и ја вас молим решите да остане по уговору.

Др. М. Лека — Хоћемо да решимо онаки како назначио да је у интересу општине највећи.

Председник — Ја вас молим да решите то питање. Сталам питалам: ко је за комисско мишљење гласаће за, а ко је против гласаће против. Да гласимо сад.

М. Капетановић — Не можемо тако.

Председник — Пошто нема 16 одборника на окупу с тога закључујем седницу. Састанак закључен у 9 и по сати у вече.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дамичиротско:

а) За чишћење димњака (пиљарења) без разлике на спратово . . . . . 0·20 д.

б) За чишћење димњака (пиљарења) без разлике на спратово . . . . . 0·20 д.

в) За ћумиће . . . . . 0·40 д.

г) За велики уљани шпорерд у гостионици . . . . . 0·50 д.

д) За чишћење димњака од два спрата 0·30 д.

ђ) За чишћење простог димњака . . . 0·10 д.

е) За чишћење чушкова од 2 и по метра уједно са шљака . . . . . 0·10 д.

ж) За чишћење чушкова од 2 и по метра уједно са шљак ње . . . . . 0·20 д.

з) За пољске димњаке (пиљарере) без разлике на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Прављење помирја и пушника:

а) Од зубног метра . . . . . 10— д.

б) Од пошк . . . . . 0·50 д.

III. Пантарина:

а) Марка за пашчи на годину дана .. 3— д.

б) Обикалање пагубљено марс стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за дену . . . . . 7— д.

б) Гроб за одраслс . . . . . 12— д.

в) Мали гробница . . . . . 500·02 д.

г) Велики гробница III. реда . . . . 908·32 д.

д) Велики гробница II. реда . . . . 1000·32 д.

е) Велики гробница I. реда . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачки кола:

а) Мртвачки кола стара са два коња . . 12·80 д.

б) Мртвачки кола са кићењем са два коња . . . . . 24·80 д.

в) Мртвачки кола нова са два коња . . 30·40 д.

г) Мртвачки кола нова са 4 коња . . . 72·80 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗВОЂЕЊЕ ЗЕМЉЕ

За спратове: Савинданки, Теразијски, Врачарски и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или мање дућана са собом . . . . . 0·25 д.

2. Од две или три собе, са кухињом или мање дућана са магазом . . . . . 0·50 д.

3. Од четири или више соба са кухињом, од шесне са кухињом, од гостионице са кухињом без шталс . . . . . 1·50 д.

За спратове: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мање дућана са собом . . . . . 0·20 д.

2. Од две или три собе са кухињом или мање дућана са магазом . . . . . 0·60 д.

3. Од четири или више соба са кухињом, од шесне са кухињом, од гостионице са кухињом без шталс . . . . . 1 д.

Од суда земљом Београдске 28. Августа 1892 године. АБр. 9449.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ

Од 8. Септембра до 16. Септембра 1893. год.

КИЛО-ГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА НАЈНИЖА дин.	пар.	НАЈВИША дин.	пар.
3244	Аранџаша	13		12	
	Брашна кукурузна				
5900	„ пшенична	16		15	
	Вина бела (од лит.)				
10924	„ црна „ „		60		35
900	Волова	45		40	
	Вуне не пране				
	„ пране				
4364	Грожђа	40		30	
1089	Дуња	20		12	
2370	Јабука	13		9	
209090	Јечма	9	20	8	80
1993	Кајмака	140		135	
	Кожа половских				
10433	„ јагњећих				
	„ овчијих				
3485	Коре брестове	12		10	
	Крава				
54197	Кречк	4		3	50
8762	Кромпира	9		7	50
220	Крушака	12		10	
3013	Крушака	14		10	
46034	Кукуруза	9	50	9	
	Кукуса				
1373	Лоја истопљеног	80			70
	„ топљеног				
	Лука врплавс				
439	„ бела	45		40	
8335	„ црна	10		9	
26	Масла	160		150	
795	Масти	120		115	
354	Меда	120		70	
	Оваца				
116074	Оса	11		10	
1051	Орања	40		30	
3213	Пасуља	15		12	
	Пекмеза				
804	Проса	9		5	50
934490	Пшенице	11		10	60
49029	Ражи	9	20	8	80
	Раз. воћов. (од лит.)				
	„ „ меке „				
	„ „ тврде „				
12290	„ „ меке „	45		30	
27291	Свиња дебелих	80		75	
	„ средњих				
112910	Сена	5		4	
5850	Сира	80		60	
6360	Сланс	2	50	2	
	Сланине				
	Сочива				
	Угљена дрвеног				
115250	„ каменог	3		2	50
884	Шљиварс	25		22	
76461	Шљива сировнх	10		8	
141000	„ сушк о. год.	22		14	
3204	разна поврћа				
36434	разна воћа				
40000	Цвећа				
	Косе				

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампа Радикална штампарија — Уредник Урош Кумануди

БРОЈ 99. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЈЕ СРЕМУ:
на годину . . . . . 8 дин.
на пола године . . . . . 4 „
за стране земље на годину . . . . . 9 „

НЕДЕЉА 26. СЕПТЕМБАР 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 НП. ДИН. ОД РЕДА
прочитану или једну страну текстовних на општинском суд а ако нормалношћу
Рукописе не враћају се
Непланска писма не примају се.

ОБЈАВА

VII вуков. сор команде од 21. Септем. бра 1893. год Бр. 6788. позива Војислава А Бућевца и Николу Ј. Бошковића, да у року од 15. дана предстиу истој команди.

Од стране суда општине вар. Београда 23 Септембра 1893. год. АБр. 5603.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

ХХИИ ВАНРЕДНЕ САСТАНАК
Ић. Септембра 1893 год.

Председник председник г. Милоје Р. Марјановић присуствовали г. Јован Антонијевић члан суда и п. Бес та Чумић општински помоћник, од одборника беше т. г. Нин. Х. Новаков, Илија Ђорђевић. К. Б. Михајловић Др. Мирко Т. Дени. Ђ. С. Новаковић, Сим. Ј. Анђелк. И. Вуловић Макуша Ј. Марковић. Филип Васиљевић, Милош Трифковић. Љ. Јовановић. Мих. П. Богићев. Др. Пе ко Цветић. Сима Вељковић, М. М. Ковић. М. И. Вељ ковић. Рад. С. Факовић, Свет. Ранчић. М. Квитановић. Р. Дунђерић, Мих. Јовановић. М. Вељковић. Ђ. Димитријевић, А. Ј. Одавић, Др. М. Радовановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 11. Септембра ове године и примљен је без икаквих измена.

II.

По прочитању акта изјављене сумње за вар. Београд АБр. 5744, 5373, 5270. којим се тражи уверење о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су му непознати Срби Цветић, Илија Димитријевић и Ђурђ Сић. сви александ и Вово Дамјановић слуге; да је Пката Мајаровић лошег владања, и да му је његово име стања непознато

III.

Председник јавног одбора на напомене поје, зоран се тражи уверење о скротном стању.

По прочитању тих молби АБр. 5407, 5408, 5409, 5410, и 5412. одбор је изјавио напомене, да се суд предходно уверн о имовном стању молилаца: Драгутина Костића кафеџије, Саве Богосављића богослова Спира Спобље ћака Данице Дунђеровићеве ученице, Изидоријана Р. Савића техничара, да тек онда да им нека тражено уверење.

IV.

По прочитању изноштаја полицијских Бр 4701, 4709 одбор је решио, одобрава се одређења ова у Јовановој улици изношења о одређењу ове у министарској улици, да се врста грађевинског одмеђу са изношај, да ће се одређење ових зема регулисаном плин.

V.

По прочитању протокола уже лицитације ГБр. 4149 држане за израду зграде ово нове школе на Дорћолу, одбор је решио да се трошење зграде ово нове основне школе на Дорћолу уступи према прописаним погодбама и подпетом плану Јовану Мишину а другу по уступној цени од две хиљаде сто четрдесет динара.

VI

Председник јавног одбору на решење молбу Косте Стојимировића бив. општин. чиновника којом моли надокнаду по општине.

По прочитању те молбе АБр. 2793 и поклапају акта АБр. 4547 одбор је решио, да се молиоцу Кости Стојимировићу исплаћ по општинске касе а из партије буџетом одређене за надокнађење одузетих земљишта по тралесет динара квасно на име надокнађења, рачунајући од 15 Септембра ов. године.

VII

Сходно одлуци одборској од 11. Септембра ове године КЊБр. 503. председник јавног одбору за решење изношај и предлог надзорне комисије за електрично осветљење у Београду о продужењу и довршењу постављене електричног осветљења.

По прочитању тога изноштаја и предлога АБр. 5374. одбор је уважио у свему, јавно изношај надзорне комисије за електрично осветљење, тако и предлог стан, да се ово нова сматрати као додатак уговору и ако српска — француско друштво у року од осам дана најави, да пристаје, да подсонам погодбама продужи и довршн градске електричног осветљења, да се назначеном износу потпуно и трошку друштвеном

Да се у члану 2. предлога изостави реч „дозвољава“ која се на три места појављује.

VIII.

По прочитању протокола лицитације ГБр 4148, држане 13 Септембра 1893 г. за израду калдрме и отвођењем воде у Лазаревој улици, одбор је решио, да се ова лицитација одбаци. Да се ова нова одлуки до пролећа 1894 год.

IX.

На предлог грађевинског одељења општине београдске ГБр. 4031, одбор је решио, да се калдрмишње каналова у Београдској улици уступи Ристи Крстићу и Јанову Дамљановићу према њиховој понуди од 11. Септембра ов. године а по три динара од квадратног метра с тим да буду дужни овај посао у назначеном року извршити.

X.

Одборник г. Марко Вемировић предложи, да се широки тротоар ово улице где је изграђена ограда у њој је био смештен паронин суд.

Председник наложи, да ће по ново пролазу учинити што треба.

XI.

Председник износи одбору на решења изношај комисије изабране у седници одбор-вода 26. авг. о. г. АБр. 4979 за прикупљање предлога о јавном одбору, држао Св. Марка.

По прочитању тога изношаја АБр. 5439 одбор је решио, да се упражњена места петнаест шест чланова овог одбора попуне овим лицима: Михајлом Цветковићем пиваџијем, Стојојем Николићем учитељем, Јовићем Чолојевим банаћ ним Миланом М. Ђорђем земљ Ђоком С. Јовановићем шиваџијем и Живком Тодоровићем, пиваџијем

XII.

Председник изношаја одбор, да је поверилство изабрато у одборској седнице од 26. Августа ов. год. СБр. 13780, према одлуци одборским решењем сврши од 7. Септембра СБр. 14442 (бр. одлака вар. дувањске) узело под надзор за ово њихих стражара зграду Дуно Доде за три стотине двадесет динара месечно и Јање Димитријевића за сто седамдесет динара месечно. Одбор је примио к знању ова изношаја.

XIII

Председник изношај одбору на решење повлаш Филипа Васиљевића потпинока којом туди општинни тротоарски плочи по дванаест дин. и четрдесет пара динарских по кв. м. са полагањем.

По прочитању те понуде и напомена грађевинског одељења ГБр. 2779 одбор је одлучио, да одборник поверени г. г. Никола Вуковић, Мато Јовановић, Илија Ђорђевић, Радивоје Драгомић и Андра Одавић одборници прегледају ове плоче одмено околности и доношење тих плоча на појаву одбору изношај.

XIV

Грађевинско одељење општине београдске предлаже за напомене Косовићеве жене, која је предузела израдњ по нарудби суда а на малу грађана њена праја.

По прочитању те молбе АБр. 3253 а изношаја грађевинског одељења Бр. 2415 одбор је решио, да се напомена Косовићеве жена одложи, док да грађевинско одељење одмо прегледа ово зграђ, да се врше од воде одигурају.

XV

Одборника г. Марко Великрић саопштаво, да се у Великанцој улици проклето блато па нечистоћу те куће вољух

Председник наређује да ће учинити све што треба, да се ово отклони.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Исправка У општинским новинама од петнајстог августа 1893 год. Бр. 33 на 6 страни у другом стубцу, у одлуци одборској под VI у другој алинеји после речи „прикно и пикад" изостаде су речи „са одобрењем" што се овим исправља.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Дражан 14. Јуна 1894 год.
(по стенограф. белешкама)

Председник — Отварам састанак, а колике вас да саслушате протокол прошле седнице. (Секретар прочита). Шдако за ов протокол? (Прима).

У једној од прошлих седница ви сте на биле учинили част, да решите да је, ово представник општине београдске, присуствује свечаном откривању споменика српском песнику, Вуку Стефановићу.

Сврхом извршавања наређења, ја нисам могао да отпутујем, нити сам место себе послао Јову Илића, члана општинског суда, који је представљао општину.

Господо, као што знате, данас се отвара споменик томе великом Србину, и ја ово молим, да, устајући са својих седишта, укажете ову пеумољиве Великог нашим, увенчаним „Слава му."

Господа одборници саслушали су предлог старешине и с њиме поштеће увенчаним „Слава му"!

Др. Марко Јеко — Пре но што пређемо на дневни ред, допустите ми да вам саопштим пакету, да 18. о. м. чувени хемичар Петенкофер слави педесето-годишњу своја доктората.

Пошто нам је господо, да се признамо решавала питања о поводи ове на ово великог Петенкофер славимо жеље наше општине и дао своје стручно мишљење дакле и као научнику, који нам непрекидно служи на нашу општину треба да му честитамо прославу. Чујте се: тако је. Нек изврши председништво.

Председник — Потребно би било, да се због ових трговачког утопора пустеје тајново тромишљења, и је вас молим, да бисте изволели одредити поменуће, који ће то извршити

Андра Одовић — Ја мислим да овај посао треба поверити овој комисији, која је имала да, истражује нама додатке о тромишљења, јер је он у неколико већ и упознати с радом, и мислим да је врло потребно да што пре рад отпочне, да прегледа све наше тромишљење и у опште целу радњу, нарочито од 9 Августа, јер сам чуо, да се је у то време, не свакудима него нагонима краја, да колеги одбор, да стави у дужност тој комисији да на првом месту то уради и да нам, а будите уверени, да ће се знати на градске власторебе. (Чујте се: чујте се у комисији?)

Председник — Чиме ће се да су: Марко Великрић, Вока Исаић, Гавра Бранић, и Одовић.

Марко Великрић — Комисија је требало да се састане, и састави се ако само један пут, и тражила је нацене података од управника тромишљења по у том премету хајове ми се вероватно у кући. Одавић је био на путу и тако није се ништа урадило. (Чује се: ако се од сад почне).

Председник — Запазићемо, коју је општина примила од г-ђу Драгиња Станојла Петровића, потписана је, и је којих да одредите, ко ће је одвести и који предмет. (Одређује се господа: Никола Хаџи Поповић, пор Таса Кнежан Стојић, Марко Великрић, председник општине, Мита Јовановић, и Никола Вуловић).

Сад је остало, да одговоримо питање и замени домле сеоске кланичне кантаре. Овом приликом, ја могу да вам поновим само, што сам говорио пре две три седнице. Као што знате, другима, које је узело на себе, да инсталира и да даје електрично осветљење, ово се још у Марту месецу обратило на нас с нарком, да је за општину корисније, да намене известан број лампи сијалица за јавнима пламовима, натланисања, да би то општину много јевтиније стало сад него касније сад се наместе све домле сијалице. Ту представнику другитав да сам нашао пред собом, нашао ми и он је у седници од 3. Маја признао, да је у начелу предлог корисан за општину, да га је упутио комисији надзорној за електрично осветљење, те да га она прочуи и нађе, колико би та замена општину коштала, па тек онда да се реши можемо ли на ту ствари или не Комисија је, као што вам је познато то питање прочула и поднела реферат, којим овакви клане је она нашла и умела и тај је реферат данашни ред дабор. Да вам поново прочитам то мишљење комисије (Чита)

Андра Одовић — Како гласи тај члан 41.?

Председник — У члану 41, уговора наше се, да општина има право да тиме ће у добету од предузећа за електрично осветљење, чим почне да буде себи потребна електрично осветљења код грађана да извесне количине електричне енергије. Добит општине при лупом увећању уговорене количине електричне енергије могла би да се увећа највише с 20%. Кад би се, на пример, тромило годишње 400 милиона кат. сати електричне осветљења, онда би општина имала да смаже своје годишње плаћање са 20%, плаћала би дакле место 80 хил. 64,000 динара. Сад комисија предлаже да се општина одрече тога учешћа у добитку а да прилично ону камену, а у исто доба да решено, да се дирнуту плаће више 5000 динара годишње. Сад је на одбору општини беседовање да реши да ли ће пристати по ту цену на ту ствари. Може бити да ће одбор наће згодно средња пачин да предложи и да површи уредно стварно компромисо.

Соломон Аврија — Ја мислим да би најбоље било да ми примимо ову понуду у осветљењу, али без имена на која тачка уговора. Управо да нам друштво да у понуду за извесну количину осветљења у сијалицама то исто у јавном лампама.

Андра Одовић — Ја сам хтео у том истом смислу да говорим у коме и Соломон. Нисам био у седници, у којима се решавало о питањима, и нису ме познате обзиновање, који су дали поводом чланом комисије о одборници. Али, господо, чини ми се, да ми треба да водимо обзира рачуна о стапеној уговора, и ја не допустимо не само да се ушне чл. 41, него нимало другу, јер би тим нама дошете цео уговор у питање Могао би сутра, после нас доћи ко год други и казати: ви сте наши приликом уклонили чл. 41, па ми ни ов ни

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ИЗБИ

СА НАРОДНИМ СЛОБОДАМА У ТУРЦИНУ

од 1459—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написао

Р. Агатоновић и Л. М. Спасић.

(Академијин Споет Вел. Школе београдског правог академијског покрајин. одсек. београдског).

Мотто:

— Наша нам вековита бити уништи чуваних увека и славних чувених славних! (Вукан је да претставе туркам туђе земље, и славите се туђом славом).

Корошанац.

(наставак)

Али сада чим се султан пратио у Јелдење, краљ Матија ступа у акцију, да Босну отме из турских руку. Уплашени Млечани покуде Матији своје помоћи, те тако улазе угопор о савезу у Петроварадину 12. септембра 1463. г. А концем тога месеца, крстаза се Матијина војска преко Саве Јајцу, да освоји прво тај кључ од Крајине. Од бегунаца из Босне, којих беше у Матијиној војсци поиеће број, сазнао је краљ: колико има у Босни Турака, како је народ незадовољан, и да ће се сви Срби придружити његовој војсци, чим се појави у Босни. Херцегова сина Владислав, дошао на престо своја отца, и он себи помоћи Матијино предузеће.[1] Но лутоју зими, приступаљући уз пут свуда драговолно српске, стиже Матија под Јајце, и одмах отпочне опсаду. Пушим јуришем освоји град, али се турска посада затвори у тврђаву. Опсада се продужи пуна три месеца. Више пута је војска Матијина храбро јуришала на тврђаву, али ју је турска посада увек одбијала са осетним губицима. Матија се најзад реши, да главу примора Турке на предају. Затвори сне пролазе и путове, куда би могла проћи храна за посаду градску, па онда почне Харам-бега да се преда. Турци видећи онаде да се дуго не могу држати, а помоћ им ни с које стране не може

[1] (Енглеских Т. : Ред. бит. ин. I. стр. 653 — Klaić V.: Pov. Bosne, str. 391.

за које друг па и ово уговор? И ја бих казао, да комисија наше: на ово попитање, које ће бити десет пута овде тражи се толико повећање годишње цифре на основицу, па то решење, које ће да дијемо изнијеће у ужидну појединих тачкаа у уговору. Ја сам за то, да се поштаа друштвена помоћница комисије те да ово опште казано да се у њему нађе, али да се уговор не мења.

Вас Тасић Константе-Спасић — Врло би ријетка пракгика била, кад би се уговор једном, који још није истао да се измијује почео на врло и то, могу слободно рећи, из ситног опитања, јер ситна, који трпи погодбе, и неће је знатно, кад се узме у обзир број година, за које уговор траје и за колико би општаа могла хасне. Да ваги и поред тога другштву неће нашкодити, то би била дуга добит за друштво а дуга штета за општину. Ово што рече мој пошговани друг Одавић, није је умесно. Ако не још сад у почетку нашега рада почнемо да ријешмо уговор, ко зна, шта ће од њега остати, нарочито ако би домаћи људи, који би хтели да се играју с интересима општине. За то сам мишљења, да комисија опет прочуи то питање, па ако буде потребно учинимо и неке измјене у њему а да се дано да се крше на и једна тачка уговора.

Никола Вуловић — Треба је сједница, како се о овоме говори, а никако се до резултата не долази. Шгавише мало више то питање, ја сам увјерен, да ово се доста удаљава од правца у коме треба да се креће. Овде је друштво покупило до чл. 19. уговора протужили опште, како је за њега корисно, а не нашо ово мора да се разуме. Молим, да се прочита тај члан, па да видите. Г. Лука Јовановић чита тај члан, који говори о замени њиви сриједним плановима.

Да дакле, господо, разумем, да је општина по овоме члану дужна да напиади другштву материјал утрошени ово инсталације и замене сриједним плановима и рад ово тога, али новцем и рад ово одрживања. С тога рачун од 26 хиљада динара ова општина оправдала, а тако исто ова места ни напиади на 100.000 динара, о којој је било рећи, рек ће они, тај износи ни утроше уграђени општини код буде предузеће отуђивано; а разуме се, да ваљу права да наплате и интерес на тај капитал по опорезиму. Нажеш је дакле, јасно у томе, да ми хоће да се тај члан обере. Шта се мене тиче, и и сиду вас, ја мислим да ово сви за боље осветлење, ако то осветљење да се поставе у границама уговора и за накнаду која је умерена и која има своје основице у уговору. С тога бих ја предложио, да се ићане другштву, да се прави боље осветљење но с тим, да се чл. 19 задржи ова основа, наиме да гласи и не, како га друштво тумачи, и да ће се друштву плаћати интерес и амиза и акуитет на утрошени капитал ово ове тачке чим изблази категорија или нешто и за одржавање предузећа.

Др. Марко Леко — Г. Вуловић је погодио, да је главно тежиште овога питања и у томе како ће се чл. 19. уговора схватати. У овоме члану стоји, да општина београдска може, ако хоће вешке ланце да уштреби место чистих ланаца и обратно. И повлачећи ја у том случају дужан, да на чисте ланце трошн опширно електричне енергије, колико је требао да трошн на ово, које замењује. Трошкове, што те замене има да подноси општина, и нешта више. Ако ово нема, да се изврши заклада замена као што је овде случај поднети сиријеше мису још немогућене, онда нема се шта доказивати. Општина плаћа изнајмљивању само за осветљење а не и за инсталације. Што тако ако у новим плановима замена има да се потроши исто онолико електр. енергије, колико је потребно баш за пројектовано сијалиште, онда и у том случају према уговору, није општина дужна никакве накнаде да даје другштву. По себи се разуме да и о уступању чл. 41. не може бити говора.

Предсједник — Комисија је своје мишљење предложила другштву, међутим другштво сматра за мишљење, 5. јуна упутило је ван комисије, па поме је комисија 8. јуна донела овакво решење: Надзорна комисија за електрично осветљење, на своме састанку претресла је и примедбу српско-француског друштва, односно замене ланаи сијалишта плановима ланцаа, и решило је да и поред тих примедбо, остане при своме раније решењу, т. ј. да се поменуте замене сума плаћања осветљења од 80 на 85000 динара а да се уопше чл. 41 и 42 уговора, међу тим, чл. 22. да остане у важности.

Марко Вељковић — По шахтеру г. Марка Лаки да нам друштво без никакве замене основно осветљеи у двоспрамним толико нам даје у сијалишта, утврђивши цене на светлост што дозвољено од једне лампе и једне сијалице на једни сахат, напиши ће овај рачун: сахат са лампа плаћа за сахат 240 дин. и сијалице 0.01 дин. кад се то подели добијамо број 14, и то значи да једна лампа треба полако 14 сијалица. Сад кад 600 (сијалица) подимо са 13 добијам ће број 46. то значи да ће нам друштво морало бен напиде замениги 600 сијалица само са 46 лампи, док нам сад пуни 130 ламаа и за то траши напиду. С тога не слажем се са шахтером г. Марка већ са г. Вуловићем.

— Друштво мора нам да нам сврши посао, до 8. Августа, (јер видим, да ово сваке дан памешта нове сијалице) пла да пристане на ове погодбе, за ову нашему ако није само у погодби. Ако ни умемо то, што је г. Вуловић казао, да ће друштво коштати замена ово сто хиљада динара, онда би ми другштву разумашки 6% интереса имали да плаћамо годишње сшта 6000 дин. и 1000 дин. амортизације, што би чинило 7000 дин. Ми би давше могли другштву одговорите, да ово вољни да дамо 7000 дин. годишње сшта на уважени капитал и на амортизацију и ништа више.

Не пристане ли оно на то, онда нека сврши посао у уговореном року.

Предсједник — Кад је већ реч о ову сиђи је место, да нам прочитаи једно писмо од друштва, које ово добили вечерас, којим тражи, да му се нешто продужење рока због тога, што је у преговору са општином изнесено време продугољено (чита писмо.)

Др. Марко Леко — Рачун г. Марка Велимировића погрешан је; г. Марко изгубио је из вида, да је главно чл. 17. уговора, регулисан однос између великих и малих ламаа. По том члану једна лампа (велика) ламаи одговара 6—7 сијалица а ово ја сад ће узме у рачун, да нам се сад не нуде нашене ламие од 1000 свеха, већ слабије неке и да такве број сијалица знамо прима да тражимо једну такву сијалицу плаћену ламу. Односе између малих и великих ламаа, који је из овога рачуна моја изнести, такође је отворише и у пису понуди за замену и према томе за ту замену, на основу уговора, нисмо дужни нашему нашему другштву да плаћамо. (Чује се: да се стави на гласање.)

Андрија Одавић — Ја сам се у своме говору огранио и нисам да ни није нешто рад досадашњи на комисије по питању, тим ће, што нисам био у седницама у којима је ова стара објашњавана. Ја сам мој говор свео на то, да

---

(1) Klaić V.: Pov. Bosne, стр. 341—342. — Šišić Ferdo: Pov. hrv. ug. I. стр. 633—634. — Dümmler v. J.: Gesch. d. ost. Reiches, II. I. S. 480—481. — Zeissl v. H. J.: Alb. Wolfenstein, B. III. изда Gesch. v. Serbien, S. 427—428. — Kantakuzin: Epitome chronologi, t. II. p. 408—409.

(1) Šišić Ferdo: Pov. Hrvat. ug. I. стр. 650.

(1) Mayerhofer A. v. Zinnenburg: pov. vit. pr. dr. sv. XVI. (II одел.) стр. 161. и 162.

неће да допусти, да се уговор прими, и да се појединим члановима уговора увиђају тек пре, што се још није почело да ради на поменутом допунском раду. Што видим да је Вуковићев предлог умесан, и да сам се сад и ја њему приклонио, да додатак, до се одштампа, да се ми и један члан у уговору увиђа.

Н. Вуковић. — Мој је предлог био у томе, да се другима одговори на писмо, да избор питомаца неће моћи да ид. 19. јануне, пако га је друштво за електричне осветљење разумело у томе, да је комисија условила, што да се тај ид. има разумети тако, да се друштву пакти само писмено, шпако кошта материјал и то у годишњем износу, који амортизацију нема јер кад ово друштво по извесном члану уговора буде предмет пако предузеће, оно ће њих опште утрошени капитал урачунати. За трошак даље, до им се плаћа интерес на овај капитал, који су ови утрошили, нису што би га утрошили, да су инсталирали сигнале.

Лубо Јовановић. — Мени се чини, да ово, што сад рече г. Вуковић, ово баш и хоће. Они бих и тражи, да се ово нпо на основу чл. 19. Ако се, да и они тај члан схватају тако и ни. Него они тражи, да им се додатне трошак и плаћа интерес на условни капитал: а да неби плаћали то у готовом, они нам предлажу да се одречемо чл. 41, јер ако шта се у предлогу њихов каже (чита). Они се познају на то, да ће утрошити неће капитал ово онога инсталирала и да прима тоне тражи и неће интерес, неће плату а то је исто што говоре и г. Вуковић.

Никола Вуковић. — Интерес им се не плаћа на 100000 ₰=6000, ни са се одреку плаћа пог рачунала утрошени ок: одржавања осветљења пеће износи на 24 000 дин. јер на то пеђају прва.

Мирко Поликарић. — Ја се потпуно слажам са г. Вуковићем, само што он неће да амортизацију не треба урачунати, ја тако не мислим. Ако ми урачунамо амортизацију онда ћемо за 40 година, можемо у опште тај уговор тражи, исплатити ја интерес и плаћају нам ни се дође, што ова тога не би биле ни 6а за 40 година плаћали само интерес и ја сваћају сетам да опет дужни нешто 100000 дин. Колико ће бити амортизација то ће рачунске таблице показате, онакво неће бити много већа од ½ %.

То нам ништа не би сметала за случај ако би у времену од 40 год. ствпа да опкупимо од друштва концесију у том случају онда би се амортизација одвајала онако исто као што се урачунала.

Лубо Јовановић. — Ја мислим да би најгоднији било да ову ствар не стављамо него да предлог пратимо преседництву и комисији, те да ова покушају споразум са друштвом и резултат тога споразума да нпосу, пред одбор. Међу тим једно се може још казати — да је наше расположење да се од уговора пакта не крпи.

Мирко Поликарић. — Треба друштву казати да ми њему не устрајемо на једне члан уговора и да се дамо на једно пеке време 6000 годишње, па у тим границама нека се крене спорозум комисије са друштвом и што буде у тим границама закључено ми бисмо одобрили.

Др. Хесо. — Ја сам за то да се стрго држимо уговора, со неке неке нашо друштво крпити нашпаде, у овом случају, дакле.

Председник. — Престајете ли да се ствар ова сматра по скраћеку.

Др. Хесо — Ја мислим да се скраћа.

Лазар Станојић. — Ја сам за то да се ствар скраћа спорозум, ако се може.

Председник. — Ја ћу да ваш још једну ствар саопштим господи члановпи у вопшевању, ма да ником мислио да је сад саопштим.

9. јуна предлажени чланови комисије за осветљење гроз. Бока Станојевић подпео ми је писмо, о којем сам усмено говорио од 8 јуна, које овако гласи: (чита)

Ја ово изнесем као лично па ни упућено. Али ако ништо расположење стоји овом могао да се пребуљим, те да кажем, како је расположење чланова комисије о овој ствари.

Никола Вуковић. — Мени је крај ово што видим да је ствар умела тако обпае, који ваш пријатељ појединим разлозима на овом пишу. Међу тим за једно, да је ново такође другим у рашим одбора. Ја предлажем господи, да сви једно од ових, који се овој ствари на нашлазе, нпто ја је дала поменути. Али ваш одбијам да

лажи од себе поичако да сам то говорио на поменутом прем комисији. (Чује се: то није ништа на мислио). Ми смо ово одговпли господи да решимо, да ли ћемо одобрити плаћање, које се ваш учинити у њиној суми ако што је уговорено. Ја сам мислио да то пе треба одобрити. Било нрвно, било пеар ко, ја не одобравам ову ваше ако ни мислио да ваше предлог остављају стручни комисије јер по угпову у њину стручну радњу, него у ченпиканска ово политичке ствп.

Председник. — Ја мислим да се ово разговор свели на то да ни не можемо да кажемо ово што комисија предлаже, а да ни жељно ваше осветљење ако комисија предлаже. Сад ваља ваше жалпа и решити до ли да прихватимо са дањем преговорима или да их још настављамо, че би се дошло до коначог резултата.

Лубо Јовановић. — Ти кажи, који су разлози по свом послу 3 године доћете ту пае јако надижати, а ваше је жељо што видим да г. Вуковић и сви пријатељ да сте што је говорено, које ваше поповорпа према комисији, него ствар са свим друге природе; а ја вам сам и дао ово стручно тело ушпо највеће поверење у одбору, то је ваш сунпе. Ја се неваам, да ће се г. Станојевић о таковим свпарпвом задовољите и да ће дазе остати чак комисије поручите под умовно у одбор да се сеће води реч о ченпвеном страни питања, а не о техничкој, а да дазе није у ваталу стручно мишљење комисијско него питање ваше. У таком питању ми треба да имамо своје мишљење и да не слушамо никога, јер стручно комисија у овом и нама да нам дају никакав траг, који што ваш може пошете рачун шо што ваш је и нашла рачун, који сам тражили а ваше је да према ваталпсној ствпи и прилажним околностима хоћемо ли ту ушпетати у ма какве ваше питање или не.

Код се то објасни г. Станојевићу, а нарочито ваш му се објасни шкарпа појединих одбораша, ја мислим да ће се он задовољити и остати и даље у свом положају. Што се осталога тиче, ја нисам за ово бпта полезно, ако нећемо одредити посебну суму, која ваш биспо дати јер ово бпта да ће се претпоставпна готпи да ваш ово ваше плаћање.

Председник. — Хоћете ли бар да сведете на ово; да оспавпте предложитеље да ово у тој ствари опет разговора и нашовпка неће дати.

к Јајцу. Са остатком ушти се краљ к Србије, бојећи се да му смедеренски Турци не зазву с леђа и прекрше повратак у Угарску. Чим се појави Матијина војска пред Јајцем, султан одмах прекиде лађу опсаду града. На да му тошеви и друтаи не би пали у руке. Хрушћана нареди једном одсечку коњице, да их спрнеђе у Врбас, а он се пак са осталом војском спљни у *Маглодеље* у унутрашности Босне.(1) У поменутом горњем пакту изватакога архива, говори се, да је ваш ватно мртвих Турака покрило поваину око Јајца, а ваше од 600 рањених одпучено. Султан се врло журно повлачио, а на то га је гоиво и жалостан појам у његовој војсци, од које се већи део разишао самовољно, напуштајући војну због велике оскудице у храни. „У Јајцу пак умрло је само четири, али их недпест ваше остаи, а да ваше рањени.“ Мирко Запоља не хтеде ваи за султаном, већ се окрене на ове градове, од којих је нешто Мухамед неке већ био покорио: попова осиови Средрник, и друге ваше градове. Одатле се упути на Зворник, састављени се у путу и са ваим другим дељом војске под краљем. Онако одушевље војске ствпу сада оспедати Зворник и туи га ва својих топова. Али је опсада ваша врло тешко. Турци су се борили у граду као јапови, уз врлое своју оскудицу у храни. Тако прођу већ два месеца, а још ваиакпа успеха. Зима већ у велико стеже, војска мађарска уморена, другим ратом, а бан Запоља, изгуби и једно око при једном јуришу, малаксао духом, и већ почео саветовати краљу оспупање. У томе, као слуха, дођу турска војска под вођством неких пет паша у помоћ Зворнику. Паша Алибег — Михал-оглн летео је напред са својом коњицом, и чим се појави испред Зворника, краљ Матија нареди оспупање. Али то ваје било оспупање, него право бегање. Све топове и ову храну за војску и коње осташе испод Зворника само да се што пре доченаду Саве. Иу у путу их пресрепше Мухамед-паша са тешким турским оклопницима, нападне с леђа, и много војнике и коње зароби, гоиећи их до саме сапске обале. Једва се са остацима јако узнемпе и разбијене војске сустани краљ у Срему, где постави ратни суд, тобоже да суди онима, који сраиио утекоше, плашећи тиме и остату

(1) Sa ovih Bosanskih planina Sokolovina, str. 5.

(1) Ваља код Wenzel-a: Gesch. d. ung. Bergbaus. B. I. S. 93. — Engel-a: Allg. Weltkunde. B. III. ausch. Gesch. v. Serbien. S. 329—379. — Katona: Historia critica. t. II. p. 814. — Smičiklas-a T. Dipl. hrv. sav. I. str. 235.

преговоре с другима, а да се најодлучније чува уговора не извести. Друкчије ако да свако своју речи на одредбу чл. 18 уговора. (Врло добро, врло је).

Састанак је закључен.

Састанак састанак држава 15. Јуне 1883 год.

Председник — Пошто нам дођоше број од Сарајева, та отварам седницу и молим вас да изволите своја мнења, која ће представитељство Београда на дан, кад се прославља четворостодишња Битке Косовске известовати о одредби у томе: да се један годишњи надгробни споменик подигне на Газиместану, који ваљаће као споменик српским — погубљима. Енгел(1) споменике неког *Стефана Марковића* — *Stefan Crotien von Zvornik*", који се за сте преселе ратовања од 1463. — 1465. г. показао врло храбрим, зашто га је краљ обдарио *Колеш-градом*, са свима његовим приходима. А без сумње то није био једини пример.

И херцег Владислав овог пута познавао је краљу у рату тиме, што је брањио предаз босанских Турака у Херцеговину. У једном мјесту млетачког архива од 29. децембра 1464. г.(2) спомиње се, да је краљ Владислав победио на своју страну једног турског пашу, који је био собом имао до 7.000 Турака, више му војнике побио, а остало заједно са њиме заробио. На чело овога вида се живо учествовање босанских и херцеговачких Срба у овим ратовима.

Можда је због ове своје победе, краљ Владислав навукао на се освету Турака, да га нападну походе. Како се у ово доба — крајем 1465. г. — као што смо видели, (стр. 65) није дошао до мира, који сутрадан предасање Матији, то се крајем исте године унути дела војска на Херцеговину, нападе, да је одмах заказадати оним непробојним крешењима. У Херцеговини, као што смо видели, у ово доба већ није било на архиепископ српски стављен, буде примораи остављати своју земљу, и бегати у Пеш. У њему млетачки архива од 27. јануара 1466. г.(3) спомиње се, да је Херцег, видећи да не може одолети снажима, пошљао краљу Матији ово нарочне земље, које му је још било остало, и још 100 000 дуката, с тим, да га прими у Загребу, и да му титулу краља Рашке(4) Господству (тј. Млецима)", затим

(1) Allg. Weltkunde B. III. стран. 6446. v. Servien, S. 466.

(2) Макушев А. у Гласнику срп. уч. др. књ. XIV. (II. одел.) стр. 160.

Стојан Чубровић — Г. предсједник је најбоље знати које је буџетска разлика остати ће неприказана до краја ове године и он зато да нам каже, откуд да се овом младићу да награда, а да је он вољевјеш, то сви признајемо, јер је радио на једном послу, који је знано за српско име и српско име.

Председник — И ја господо, не знам који би партију могао одредити за исплату ове награде, јер не добивено одговор од Државног Савета, који сам учинио питање, како ћемо издати износу извесних задатака, за које немамо предата, и морамо их чекати.

Лука Јовановић — Да би ово дугу не биту прекратили нами ми се да нам могућности да се ова награда нађе из партије за истанчане листе и то за награду члановима у њему, и ја ће предложит (Чује се: врло добро, прими се).

Председник — Молим, нашла ће се сума износа (Чује се: 100 дипара).

Добро, одобрава ли одбор ту суму? — (Одобрено).

Сад нам да нам саопштите, да је овај трећи рад пројдао Григор Јакшић српски филозоф (чује се: живио).

Ако су ту господа, која су награђена, могу прећи да приме награде. (Бива).

Кад сад се окрећи свештал, после овога шалетка, који смо сад српски нами да нам учини једно саопштење.

Ваља је познато да је поштенски одбор савјетио предложитељство да за плаћање или за друге потребе општинске шкотеров нисаке Цекавица на Барабирим. Лештарска су биле 7—8 и на њима се није нашо јавио, него пројетеле ће је саштирала за општину и општинска пуномоћника. Изложивања сума није за плаћања употу комада јер је мала и она суме нису Цекавци дугује. С тим је стварно остала нерешена. Пре неколико дана добио сам акт од Управе фондова, којим Министар природе тражи то знање, али под изнетом погодбом. Молим вас да то погодбе чујете

Секретар чита:

Стеван Чубровић — Молио бих да ми се оваке молбе је кладратуре тако немашта.

(наставаће се)

(1) Макушев А. у Гласнику срп. уч. др. књ. XIV. (II. одел.) стр. 160.

(2) Rački Fr. Ob. y Dubrovn. arch. str. VIII. стр. 174. — Тестамент Херцега Хрвоје у Miklosich-Mueller Acta Serbica. p. 405—408.

О ВОДИ ИЗ БЕОГРАДСКИХ ВОДОВОДА.

АНАЛИЗЕ БЕОГРАДСКИХ ВОДА ЗА ПИЋЕ, КОЈЕ СУ У ДРЖАВНОЈ ХЕМИЈСКОЈ ЛАБОРАТОР. ПРОШЛОГА МЕСЕЦА И ТО

од 21. Августа до 21. Септем. св. г. изутрене.

Број.	КОЈА ВОДА:	Кад је узета проба.	Кад је анализиран.	Температура ваздуха:	Температура воде:	ЈЕДАН ЛИТАР ВОДЕ ИМА ГРАМА: органске материје (потрошено кисеоника из KMnO4)	стварносадржаја органских материја	хлора Cl_2	азотне киселине N_2O_5	азотасте киселине N_2O_3	амонијака NH_3	Алабаминског камен.	сталожене земљане ствари	земљане ствари које су остале на филтеру	сувог остатка	шећерца SiO_2	гвожђа и алуминијума $Fe_2O_3+Al_2O_3$	кречњака CaO	магнезије MgO	сумпорне SO_3	Испитних степена тврдоће:	Број бактерија у 1 cm^3	НАПОМЕНЕ:
1.	I. Нов водовод: Чесма у Скенделији	20/VIII	20 VIII	17°	ведро 23°.	0.836.	0,0016.	0.0199.	0·0023.	Нема	једва прим. трагова	0.01 мгр.											
2.	„ друге вел. „пеле Батаџије"	21/VIII	21/VIII	17°	облачно 17°.	0.84.	0.0020.	0.0195.	0.0012.	„	Нема												
3.	„ у лабораторији	3/IX	3.IX	15.5°	ведро 20.5°	0.504.	0.001.	0.0198.	0·0·17.	„	једва прим. трагова												
4.	„ „ Калеџу	9/IX	10 IX	14.0°	ведро 24°	0.552.	0.0018.	0·020.	0·0018.	Нема трагова		0.0·012.	0.018 мгр.	0.036.	0.006.	0.0011.	0.146.	0·0·3.	0.025.			24.8	
5.	„ „ лабораторији	10/IX	10/IX	18°	ведро 20°	0.543.	0.0017.	0.0·5.	0.0018.	једва прим. трагова		0.00·011.	0.018 мгр.	0.0185.	0.008.	0.0010.	0.146.	0.024.				21.8.	14.
6.	„ на подавезову	10/IX	10/IX	19°	ведро 20°	0.531.	0.0·03.	0.019.	0.002.	Нема	једва прим. трагова		0.010 мгр.										10.
7.	„ Прво Паштановића	10/IX	10/IX	16.5°	ведро 22°	0.549.	0.00·5.	0.019.	0.002.	„	„		0.012 мгр.										8.
8	„ терошења	20/IX	20/IX	10°	облачно 15.	0.525.	0.0019.	0.0195.	0.002	„	једва прим. трагова												
1.	II. Стари водовод: чесма. Таковa чесм	26/VIII	26/VIII	19.5°	ведро 25°	0.525.	0.·012.	0·00·2.	0·0·0.	Нема	0.000016.	0.018 мгр.										17.08.	
2	„ обш. „	31/VIII	31/VIII	16.75°	облачно 17°	0.554.	0.0·09	0.0053.	0.0053.	„	Нема												
3.	„ цистер. тр.	31/VIII	31 VIII	16.5°	облачно 17°	0.250.	0.0·03.	0·0·51.	0.0038.	„	једва прим. трагова								0.025.				
4.	„ поред вирел.	16.IX	16.IX	14°	ведро 20°	0.318.	0.0005.	0.0068.	0.0·9.	„	Нема	0.01 мгр.	0.013.	0.0·65.		0.097	0.052.			17.1.	460.	Вода није пуна.
5.	бивш. хидр. чукурџија	16/IX	16/IX	16°	ведро 20°	0·5·4.	0.	0.0056.	0.003.	„	једва прим. трагова	0.01 мгр.	0.010.	0.004.		0·036.	0.054	0.020.		17.2.	367.	
6.	ранија. чесма 1	31/VIII	31 VIII	17°	облачно 12°	0.540.	0.0000.	0.0042.	0.·05.	„	0.00001.	0.008 мгр.											
7.	„ „ II	3.IX	3.IX	17°	ведро 20.5°	0.512.	0.0012.	0.0052.	0.005.	„	једва прим. трагова		0.0075.	0.0014.		0.094.	0.057.	0.024.		16.28.		
8.	„ „ I	16.IX	16.IX	16·5°	ведро 20°	0.340.	0.	0.0056.	0.043.	„	„	0.02 мгр.										207.	Вода није пуна

Напомена: Не појављење рубрике у овом табелар. прегледу не показују, као што неки погрешно тумаче, да појединих састојака нема, већ да нису била одређивани.

Др. А. Зега, општински хемичар

Др. Марко Т. Леко, државни хемичар.

(Наставак на идућој страни).

На ових извлака види се, да су прегледане воде прошлога месеца, по хемијском саставу биле исправне.

Резултати бактериолошких испитивања и овога пута показују, да је вода из новога водовода чистија од воде из старих водовода.

При свем том непрестано се о води из новога водовода износе разни узнемирујући гласови. У колико ми је познато, тим памфлетским гласовима повлаче се неке нарочите погледите с тога, што се вода из новога водовода по кад кад замути. С тога је нужно, да се о томе и овом приликом обавештимо.

Што се вода из нов. водовода још и сад по кад кад замути, узрок су извесне техничке тешкоће.

Вода из н. водов. као и друге такве подземне воде, богатија је једним једином ствари, које се лако из воде у виду жућкастога талога одваја. Да би се избегло одвајање тога талога у водоводним цевима, сад се вода пре но што се у водоводне цеви пусти, од гвожђа ослобађа и цеди. Али како се у почетку, кад је водовод отворен, ово ослобођавање воде од гвожђа, ради покушаја и из економских обзира, није вршило, то се у водоводним цевима накупила прилична количина талога и тај талог, кад се покрене, замути воду и онда разуме се, вода је богата и бактеријама.

У памфлету, који је изашао у 199. бр. „Дневног Листа", плаши се грађанство тим бактеријама. Није шале у 1_{cm}^3 воде најчешће је 1457 бактерија!

Нарочитим пак опитима доказано је, да се и у најбољим водама, кад се не троше, бактерије јако множе. Тако у води једнога бунара (не вода нас *), који неко време није употребљен био, нађено је у 1_{cm}^3, 56000 бактерија, за тим, пошто се извесна количина воде из тога бунара исцрпла, у истој води, не беше више но једне бактерије. Такав је отприлике случај и с талогом у води н. водовода.

У осталом вода кад је мутна и без бактериолошког испитивања, по самом изгледу, види се да није за пиће. У тим изузетним случајевима, који код н. водовода дуго не трају, треба сачекати док не престане тећи мутна вода или у шестрпљењу покоћи се онако као што смо се показали, кад није било новога водовода.

У колико сам ја Управе београ водовода изаслетник, ово од чести збиорнице стање код н. водовода трајаће још неко време, док се испуштањем неке количине воде на хидрантима, цеви од поменутога талога сасвим не очисте.

Међу тим од великога броја бактерија, кад се ник никога не поресла, не треба се плашити. С једном капљком ницелоса млека прогутамо више милијуна бактерија. Питање је само, јесу ли бактерије у мутној води н. водовода шкодљиве или су исте онако безопасно, као што су н. пр. оне из киселога млека.

Пошто дакле још нико није фактама доказао, да су мапшике подземне воде не здраве за пиће и пошто исто тако није констатовано, да се при грађењу београ. водовода није обратила најозбиљнија пажња на све што је потребно било, да се вода од сваке нечистоће сачува, то сва дарка ово воде, до крајности је не оснивана.

22. Септембра 1893. год.
у Београду.

Др. Марко Т. Леко
државни хемичар

*) Kabel — Tiemann Untersuchung des Wassers (1889) стр. 565.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

Преглед стања на 31. Августа 1893 год.

	Дугује	Потражује
Главница		4970·79·22
Повериоци		5725·25·03
Тек. рачун код н. школа		2250·21·25
Приходи — Расходи		2202·66·6
Буџет Грађанских		10331·65
„ Трговачких		29041·2·67
„ Окружног Суда	158·94·20	„
Инвентар	5000·25·65	
Дуговања	1831·55···	
Остало код нов. школа	2·11···	
Грађење Водовода	2540·00·42	
	11307·79·44	11307·79·44

Књиговодство општине града Београда, 10 Септембра 1893 год.

Главни књиговођа,
К. Ј. Јанковић.

Млађи књиговођа,
Милија Јовановић.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путничким возовима варошке Београда, У седмици од 13. Сент. до 19. Сент. 1893. год. допутовало 967. одпутовало 828. Од којих су:

а.) Пола: мушког 891, женског 70.

б.) Вероисповести: православне 855, католичке и протестан. 66, мојсијанске 19, мухамеданске 21, свега 961.

в.) Постојбина: Србија 751, Аустро-Угарска 119, Босна и Херцеговина 13, Црна Гора 10, Грчка 3 Турска 42, Бугарска 3, Румунија 3, Русија 2, Немачка 1, Франц. 4, Италија 1 остале државе 9.

г.) Занимање путника: Земљиа и економи 70, Занатлије 84. Трговци 390, индустријалци 32, шпекуланти и предузимачи 22, Господинчара 17, Интелигенција (војска) 26, Ђаци 98, радници и послужници 57, Пијаци и бозаџије 2 надничари и слуге 44.

Из статистичког одељка општине вароши Београда 23. Септембра 1893. год.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Рачуноводство суда ово општинског, држаће у својој канцеларији јавну усмену лицитацију и то:

I. На дан 27. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп општинског земљишта „стара сеља".

II. На дан 28. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп земљишта општинског до бив. ботаничке баште на јалији.

III. На дан 29. Септембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп општинског земљишта код војног сеља.

IV. На дан 4. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп 12 плаца на великом тргу за сиљске месаринце.

V. На дан 5. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп 7. плаца на великом тргу за говеђе месаринце.

VI. На дан 7. Октобра од 8—12 пре подне, — за давање под закуп 12 општинских дућана на зеленом венцу за месаринце говеђе и сиљске и пиљарнице.

VII. На дан 12. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права пијачне таксе од акциза на пиће.

VIII. На дан 15. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права тушења кате — таписа.

IX. На дан 18. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права пијачне таксе обућарске.

X. На дан 20. Октобра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп меса од бобичких свиња, које се коље на општин. кланици.

XI. На дан 23. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп оправке возова општинских, возачко-коларски рад.

XII. На дан 25. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп

оправке возова општинских, сарачко-тапетарски рад.

XIII. На дан 27. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп подизања коња пожарне чете и возова рабиџ. општин. возова.

XIV. На дан 28. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп оправке рабиџ. општинских возова.

XV. На дан 1. Новембра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп плаца општинског више тешке „кнежине Љубеше".

XVI. На дан 1. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп II. вешине у тан-мајдану.

XVII. На дан 2. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп чишћења пијаца у вар. Београду.

Погодбе о овим закупима могу се сваког радног дана видети у канцеларији рачуноводства.

Ко жели ма шта од горе изложених права узети под закуп, нека написмено дође и лицитира, поштo половна прописану кауцију.

СБр. 12.755 — Из канцеларије суда општ. града Београда, 14. Августа 1893 год. у Београду.

—

Пошто се на дан 23 овог месеца није могла држати оферталне лицитација за набавку 696 метар. хвати буковог дрва, потребних за огрев канцеларија овог суда, на упорна што није било ни једног понуђача, — то ће суд општине Београдске држати другу јавну лицитацију за набавку горње количине дрва на дан 28-ог тек. месеца од 8—12 сахати пре подне, пред назовном код „Венеције" до кушетала сасских.

Кауција је 1800 дин. у готову или средство-државним папирима по вредности.

Погодбе ове набавке могу се видети сваког дана у канцеларији рачуноводства овог суда, а и на дан лицитације.

Позивају се лицитанти да означене дана дођу и лицитирају.

СБр. 15578 — Од суда општине града Београда, 24 Септембра 1893 г. у Београду.

—

Пошто није имало довољне лицитаната, то се није ни могла држати одређена лицитација на дан 20 овог месеца, за давање под закуп 12 општинских дућана у фишекџијској улици, — с'тога ће суд општине Београдске, држати другу јавну лицитацију на дан 30 тек. месеца од 8—12 сахати пре подне, за давање под закуп оних дућана, пред назовном Лапреснића у фишекџијској улици.

Сваки дућан лицитирање се по особ, а кауција се полаже у 120 дин. у готову или државним папирима по вредности.

Услове могу се видети сваког дана у канцеларији рачуноводства овог суда, а и ћа дан лицитације.

Ко жели узети ове дућане под закуп, нека означеног дана дође к лицитира.

СБр. 15404 — Од суда општине Београдске, 24 Септембра 1893 г. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дилижанстварство:

а) За чишћење дилила (пилиџара) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За шупљаци шпорерд . . . . . 0·30 д.
в) За ужиле „ „ . . . . . 0·40 д.
г) За велики ужиле шпорерд у гостионици . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење димњаја од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњаја . . . 0·10 д.
е) За чишћење чумина од 2 и по метра уредно сх пећима . . . . . 0·15 д.
ж) За чишћење чумина од 2 и по метра уредно сх више пећи . . . . . 0·20 д.
з) За наплате димњаја (пилиџара) без разлике на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Прављење помијара и пушница:

а) Од зидне метар . . . . . 10·— д.
б) Од шипа „ . . . . . 0·50 д.

III. Пијачарина:

а) Марва за пијаче за годину дана . . 3·— д.
б) Обавезалне капуљаче мајке стаје . . 1·— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за леду . . . . . 7·— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12·— д.
в) Мала гробница . . . . . 355·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . 968·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . 1069·32 д.
ђ) Велика гробница I. реда . . . . 1084·57 д.

V. Мртвачки кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·80 д.
б) Мртвачка кола са шишмиша са два коња . . . . . 24·90 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУЏРЕТА

За лекарове: Свиналске, Терапијске, Варошке и Врачарске:

1. Од себе и кућног или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кућним или већег дућана са магазом . . . . . 0·50 д.
3. Од четири или више соба са кућном, од пасоша са кућном, од гостионице са кућном без штале . . . . . 1·50 д.

За лекарове: Дорћолске и Палилулске:

1. Од собе и кућне, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кућном или већег дућана са магазом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кућном, од пасоша са кућном, од гостионице са кућном без штале . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године. ЛБр. 9449.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ

Од 18. Септембра до 23. Септембра 1893. год.

КИЛО-ГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА	
		НАЈНИЖА	НАЈВИША
		дин. пар.	дин. пар.
1382	Аризашка . . .	13	12
	Брашна кукурузна „ пшенична		
	Вапи бела (од лит. „ црна „		
	Водова		
	Вуне не пране . „ пране. . .		
2914	Грожђа	80	30
1804	Дуња.	20	10
1405	Јабука	15	9
163459	Јетва.	9 20	9
959	Кајмака	130	120
	Коже телећих „ јагњећих . „ овчијих .		
1568	Коре брезове . .	12	11 50
	Крпља.		
67786	Креча	4	3 50
16693	Кромпира . . .	10	7
250	Крушака . . .	9	
8493	Крушака . . .	15	8
30916	Кукуруза . . .	10	9
	Кукуса		
	Лоја нетопљеног .		
156	„ топљеног .	100	96
	Лука врпљаног . „ бела .		
6821	„ црна . .	12	9
43	Масла	160	150
100	Масти	120	115
1108	Меда	100	50
	Опања		
181531	Овса	11 20	10 50
2436	Орања.	35	30
4311	Пасуља	14	12
	Пекмеза		
377	Проса	6	5 50
562497	Пченице. . . .	11	10 80
43046	Ражи	9	8 50
	Раз. возов. (од лит. „ „ меке „		
98	„ шљив. луте „	70	
5975	„ „ меке „	45	30
22551	Сапца дебелих .	80	75
	„ средњих .		
78240	Сена	5	4
794	Сира	100	60
3440	Сланог	2 50	2
	Сланине		
59	Сочива	30	25
	Угљена дрвеног „ каменог .		
188600	Шећерке . . .		
71643	Шљива сирових .	7	6
247829	„ сувих с. год.	22	14
2589	разна поврћа .		
48056	разна воћа . .		
8800	дуга пиперских		
20080	Цемента . . .		

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампа Радикална штампарија — Уредник Урош Кумануди

БРОЈ 40. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ПА СРПСКУ

НЕДЕЉА 3. ОКТОБАР 1893.

ЦЕНА ЗА ОГЛАШЕЊА 6 ПР. ДИН. ОД РЕДУ

Рукописи не враћају се

Нестампана писма не примају се.

ОДБОРУ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Надзорна комисија за електричне осветљење варошн Београда, састала се 2-ог овог месеца да констатује стање радова предузетих у том смислу, као и да их упореди са одговарајућим одредбама уговора. И комисија је част да о томе свом послу поднесе одбору општинском следећи извештај.

1. На предлог месту комисија је новластичар поднео према чл. 3. уговора, једну централну радионицу за производење електр. струје по плану, коју је комисија одобрила, с тим само напоменом, да та радионица није подигнута на земљишту, које би му општина имала бесплатно уступити на тај циљ, (чл. 4) већ на земљишту, које је новластичар, по одобрењу комисије и одбора сам купио

2. У централној радионици намештене су справе за претварање електричних машина (чл. 7). То су три хоризонталне парне машине система „Corliss“; бројна обртања осовине на доле и намирја свако такве машине износи 60 пута у минуту. Те три парне машине прате у другом одељењу радионице три парна мултитубуларна казана система „B becock Vilcox“. У истом одељку зграде намештен је велики филтер за пречишћавање воде и два металана резервоара за воду, као и остали прибор, потребан за такву врсту инсталације.

3. Претварање парних машина преноси се помоћу девет, односно двадесет трансмисионих точкова на девет динамо електричних машина за производење електричне струје (чл. 8). Све те машине дају једнонасилну струју (чл. 20). Оне су намештене у три групе, тако да свакој групи окреће по једна парна машина. У свакој групи има две машине система „Edison“ за струју високога напона од 120 до 150 волата и једна машина система „Edison Spevvy“ са напоном од 2000 волата. Поред машина постављен је нарочити таблоа за расподелу струја а с друге стране потребан број ормара за трошење струје по варошн. На таблоа-у се налазе регулатори, преносиоци, експерметри, волтметри, волтатори, громобране и тако даље, распоређени на начин згодан за лако руковање. У опште целе је радионица подигнута и уређена тако, као што се то и на другим местима ради, те се може рећи да је приликом рад осигуран (чл. 11).

Осим поменутих девет динамо машина има још једна десета намештена над бунаром на воду и која окреће центрифугалан пумпе намештен у самом бунару.

У машинском одељењу радионице направљена је једна светла и једна врућа комора са врло обојадисаним, дувареним за отпитивање пробе са потребним справама (чл. 48).

4. Према природи горе поменутих динамо машина, оне могу произвести снагу од сахата 441300 ната електричне енергије, којих се, поред предвиђених лампа на варошко осветљење може палити још преко 5400 лампа сијалица. Пошто је цела инсталација тако удешена да у редовним приликама ради две парне машине а да трећа служи за резерву, то се у обе ове приликама може, сем утврђеног варошког осветљења палитиром преко 3000 лампа сијалица, а то једнрема седамнаест приликама довољно. Према томе су и одредбе члана 9 уговора испуњене.

Спровођење је привремено извршено надземним спроводницима по целој варошн. Једак и то најважнији део тих спроводника надземног заповеђе се у одређеном року подземним, о чему је већ одбор општинским своје решење донео (чл. 12.) Спровођење је пак тако изведено, да је све варошко осветљено подељено у четири засебна ланца, два за плаћене а два за сијалице лампе, једак ланац на свако то групе пали лампе које горе само до 11 сати а други оне лампе које горе целу ноћ. Утврђење оних надземних спроводника, који иду преко приватних и јавних грађевина није извршено сагда по одобрењим нодолема и могу остати тако само дотле докле то сопственици дотичних грађевина буду дозволили (чл. 15 и 16)

6. Цев је варошки рејон подељен у два дела и у њима распоређене пламене и сијалице лампе, у смислу чланова 17 и 18 уговора. Место сваке поједине лампе упутило је у нарочита плаи варошки и комнја такође једног плана предата је концесионару у своје време (чл. 20 тачка 1.)

7. Комисија је у току инсталације и на нарочиту понуду концесионарову ступила у преговоре ради замене 600 лампа сијалица са 130 пламених лампа и у смислу чл. 19 уговора. Та су преговори према једном писму новластичара од 3 Јуна, имали бити прекинути 8 Јуна ове године, пређа одбор општинским још ни до данас није никако дефинитивно решење донео по тој ствари.

Намештање стубова за лампе обе врсте и један део монтоса за лампе сијалице извршено је на тачкама које је тамоје комисија претходно утврдила (чл. 21.) Међу тим, поједа многих лампа сијалица утврђени су на дрвеним дирецима, што комисија није одобрила и што се не слаже са одредбама чл. 21. угов.

9. Испитивању и оперативу чланова 23, 24 и 25 уговора, комисија није могла приступити с тога, што су то послови, који се могу предузети тек пошто се призна, да је цела инсталација довршена што у ствари није, као што се то види на овоме: комисија је на лицу места констатовала да је намештено 65 плам. лампа у улицама предвиђеним чланом 17. Што се тиче 1000 лампа сијалица, које предвиђа чл. 18. за остале улице, комисија је нашла, да је намештено свега 422 лампе у разним деловима варошн што у осталом потврђује и нарочити акт и план, који је концесионар увутио г. председнику општине 30 Јула ове године. Из тога разлога, што инсталација није довршена, комисија није станвен на расположење ни детаљан план инсталације, предвиђен у чл. 21. тач. II.

Према томе комисија констатује, да новластичар није испунио све одредбе члана 5б, уговора.

Завршујући овај свој извештај надзорна комисија из електр. осветљења варошн Београда напомиње, да о осталим члановима

на уговора није нашта говорила с тога, што су они такве природе да се о њима, овом приликом не може ништа рећи.

3. Септембра 1893 год.
у Београду.

Надзорне комисије за електрично осветљење
Београда:

ПРЕДСЕДНИК:
Т. М. Станојевић.

ЧЛАНОВИ:
Др. Павао Поповић
Милан Капетановић
Милутин Г. Марковић

Као што се на подписеног повериља надзорне комисије за електрично осветљење вади, повластичар тога предузећа, није изнурио све обавезе које је на се примио уговором, те према томе, општина београдска имала би право да се користи одредбама члана 59. уговора. Али желећи дати доказа о своје добром расположењу према предузећу о коме је говор, комисија је част предложити одбору општине београдске да продужи повластичару рок за довршење поменуте инсталације али са мо под оном погодбама:

Чл 1. Повластичар се обавезује да у што краћем року доврши намештање недовршених лампи сијалица и да за време, док се уговором утврђени број сијалица не постави (о чему ова комисија своје решење донети), повластичар је дужан сне, сама ако постављене дање ова системом бесплатно осветљавати по часовнику, који ће одговарајуће доба године буде прадно и који ће комисија повластичару поднети одма по његовом пристанку на ове услове. Концесионару стоји на вољу, да било на целокупне сијалице осветљава или одма ни по довршењу целокупног броја тих лампи, предвиђеног чл. 18 уговора. Ако повластичар, са намештањем целокупног броја лампи сијалица не би био готов до 1 Ја-нуара идуће године, он је дужан у свима осим улицама, у којима сијалице не би биле намештене, осветљавати општинске петролејске лампе (фењере) о свом трошку и без икакве накнаде од стране општине, све док целокупни број сијалица не постави.

Чл 2. Ранеје постигнут споразум, који је одбор општински усвојио у својој седници од 3 Маја ове год. и по коме је повластичар обавезан да извесан број наведених сијалица замене подесним и сиоке трошку, и у току од 4 године, комисија мења за овај начин: концесионар је дужан у току од две године, све оне наведене сијалице подесним, где има два или више од два струја али и где има један струб са подужарачем као и све оне, где на једном струбу више него од једанаест сијалица. За све време замењивања наведених сијалица подесним, осветљење парони не сме се прекидати. Да би се тачно одредео рок и трајање ове обавезе, комисија утврђује: концесионар је дужан у року од три месеца од дана потписа преставка, полити комисији планове подесних сијалица о којима се горе говори на одобреље. Од дана кад се ти планови одобрени достане повластичару, почиње двогодишњи рок који је горе споменут. Ако би повластичар у свиме раду око замене наведених сијалица подесним био спречен каквим елементарним или којим другим непредвиђеним узроком који од њега не зависи, он ће бити дужан поднаша надзорну комисију да она констатује ту препреку и да му о томе писмену потврду изда. Надзорна ће пак комисија сваке стране писмено известите повластичара кад буду те препреке престале и кога дана мора своје радове наставити. Све оно време, које комисија на горе поменуте начин буде одлучила као помоћне за рад, не ће се узети у рачун при одређивању горе поменутог двогодишњег рока. Али ако повластичар поменуте накадашње спровођење не би завешио подешењем у горе утврђеном двогодишњем року, он ће бити дужан бесплатно осветљавати целу варош ноћи од истека горе поменутог двогодишњег рока на све до свршене замене напред утврђених надзорних спроводника, подземних.

Чл. 3 повластичар је дале дужан, дрвене дирке осталих надземних спроводника замењене гвозденим по моделима које комисија буде одобрила и које ће он деле концесионар поднети комисији у року од четири месеца од дана кад на ове услове пристане. Рејон варошки у коме ће се на замена дрвених дирека гвозденим извршити утврђује се на овај начин: Од почетка Душанове улице на дужином непарном, са чим подземном, болничком, палеулском трга, тимочком улицом, општинском, „Београдском, шпанском војничком пољем до краја краљ Милошеве улице, за тим цветном, железничком, споменичком поред железничке станице новим путем према спомен обиљу, тим обиљем, београдском улицом, горњом и доњом градском пољем до почетка Душанове улице. По себи се разуме да и сва новопошане улице и подз сплдају у тај рејон. У томе ће рејону повластичар извршити замену на првом месту у већ регулисаним улицама а по реду који му буде комисија назначила пошто одобрена буде дела, за гвоздене дирене. У нерегулисаним улицама поменутог рејона осгаће дрвене дирекн само до њихове регулисања на ће се и они по извршеном регулисању замењивати гвозденим. Рок за извршење те замене дрвених дирека гвозденим утврђује се на четири године, почев од дана одобрења подела; код сваке се рока не ће поднти рачун о елементарним и другим спречавања ако их буде, као у претходном члану.

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕКУ

СА НАРОДНИХ СПОМЕНИКА У ТУЊИНУ

од 1456.—1814. година.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написао

Р. Агатоновић и Л. М. Спасић.

(Академијски Споменик Вел. Школе математичко-природословног одсека, књига седма).

Мото:

— „Шора нам нерестало бити увијек нужни увијек и свакијем чудом славни" (Прем је до пресловљу мудрости трудом тежећи, и славити се трудом славни).

Горшкова.

(наставак)

Сиђа дође и до отворене буне, кад несрећни и јаноумни Стеван утече Турцима, не устежући се примити мухамедову веру, добиа име *Мелмед-бег*, доцније постаде безгербет румелијски и велики везир. Друга два брата, чим видеу опасност од Турака понуђаше своје земље под заштиту — но Хајнеру — угарскоме краљу а по њном имену архима млетачкога, „Млецима, на чак и напуљском краљу, коме се нудио млађи брат Вантко." Така несложа, разуме се, јако је потресла и иначе слабу Херцетову кнежевину.

Ну још јаче њеном опстанку поништиле сами Турци, тиме, што уведоше у Босну, одмах после бегетна Матијина непред Зворника, неку престу обновљена традиционалне босанске политике. Видеће, да се противну великог нерасположења српскога народа не могу лако утврдити у Босни, што се нарочито јасно огледало у посљедњој њини, Турци, да би народ за се придобили, поставе великог пеширу у Босни, са знањем и клањбу краља босанскога, обновивши и сва мања извесне оска звања, од којих многа добише потурчени Срби.[1] Видеће, како су негдашњи босански Патарени, а сада само са промењеним именом, Мухамедовци, тако добро награђени, и херцетовачки Патарени, где их после пада Босне још поноћније беше, радо ступаху под ја-

(1) Šmidlinka T.: Prvj. hrv. kn. I. стр. 624.

шититу султанову; а кад његова њојска продираше крајем 1465. или почетком 1466. г. у Херцеговину, они је свуда радосно дочекиваху. Непатарескиа народ из села разбеже се у горе и планине, да се спасе турске пљачке. Градови се неки истина храбро одупираху, али узалуд, кад појединн еранио главу прикладаху. Турци тако један по један освоје све градове и целу Херцеговину. Али држивши се новог система политике своје у завојеваним земљама, не хтеше ни Херцеговини уништити са свом политичку етанстеницу, већ оставише брадву, да и даље владају, али само под свемоћством једног турског бега, и да плаћају султану одређени данак.[2] Тако је недлога браће Херцеговића уекорака пропаст политичке самостаности ове српске покрајине, која је природним положајем била позната, да баш последња очува кандило српске слободе и самостаности. Овог пута није ни славни Дубровник поштеђен од турске посете. Кад Турци освојише сву Херцегову земљу, морадоше и Дубровчани примити једног тур-

(1) Engel v. H. J.: Allg. Weltlistorie, II. III. серп Geach. v. Serbien, S. 430. — Hammer v. J.: Gesch. d. osm. Reiches, B. I. S. 493. — Ručki Fr. Ar. y Rad-y jyroca, књ. XIII. стр. 174.

Пошто су овим рејоном обухваћена у главноме четири варошка кварта, покластвичар ће бити дужан у сваком појединм полазству реда свршити по један кварт и то најпре варошки, па онда туркањски, сапунаџски и кравчарски.

Чл 4. Желећи непосредно испитивати резултате једноснаслене и напаћеннне струје за јавно и приватно осветљење, комисија тражи да концесионар, поред постојећих динамоелектричних машина за једно смисаоно струју постави о свом трошку у својој радионици још једну или две динамо машине баш на обичну бело из ротаторну (полуваљну) напаћеннчну струју. Да ове комисија одређује онај део кравчара који лежи између свештеничке и попе Милошеве улице па се на њему главном одређеном броју лампи или напаћеннчном струјом или да се и та машина једноснаслене струје напаћеннчном има извршити у року и по одредбама тачке I овога предлога. Напочато се напоменуте да интензитет напаћеннчне струје не сме прећи уговором утврђену границу и да се главна сразмера између напона и напрезања струје у целини дела варошке сарадњу ваздушног и подземним ступовима од централе башчованске и остали улицама преко тргалишта (код старога гробља) до београдске улице, па тим новим и пасарским улицом преко војничкога поља. О даљем поступању са напаћеннчном струјом и према постигнутим резултатима, комисија ће се споразумевати са поваластичарем.

Подносећи ове своје предлоге одбору општинском, надзорна комисија за електр. осветљење варошн Београда моли Одбор, да ју сматра као хитне и да о њима у што краћем року донесе своје решење.

4. Септембра 1893 год.

у Београду.

Надзорне комисије за електрично осветљење Београда:

председник:
Ђ. М. Стаиојевић.

чланови:
Др. Павао Поповић
Милан Капетановић
Милутин Ј. Марковић

Одбор је општински у седници својој од 15 Септембра 1893 год. АБр. 5374 усвојио у свему како изнесене надзорне комисије за електрично осветљење тако и предлог с тим, да се ово има сматрати као додатак уговору и, ако српско-француско друштво у року од осам дана изјави, да пристаје, да под овим погодбама продужи и довршн грађење електричног осветљења, да се надлежном плаћу потврди о трошку друштвеном.

Српско-француско друштво, актом својим од 21. Септембра 1893 год. АБр. 5587, изјавило је, да пристаје на овај додатак уговора, те ће према томе довршити инсталацију електричног осветљења у Београду под погодбама, што су у овоме додатку побројане.

Од суда општине пр. Београда, 23. Септембра 1893 год. АБр. 5374 и 5587.

НАРЕДБА

Приметило се је да грађанство варошн Београда врло често у потребним случајевима само без споразума са надлежним свештеницима, одређује обреде послове са зидтеном да му свештеник исте извршује без обзира на то да ли је свештеник баш у то време имао други посао да изврши који је раније одређен. Овакавим радом ствара се неповољност да свештеник тачно врши своју дужност и што је најгоре он се тиме доводи у непријатан положај, јер и ако је вољан он нема могућности да у једно исто време изврши две дужности у две цркве и услед овога се често рађају разкиреће и непријатности које доносе рђаве последице.

Да би се ово уклонило и свештенику пружила могућност за савесно и тачно обављање своје дужности, а чиме одржала неповрећена она узајамна љубав која треба да постоји између свештеника и шестве духовни суд београдски отпушта следећу

Наредбу.

Да се у будуће грађанство варошн Београда за свако свештенодејство обреда претходно своме пароху које ће у споразуму са дотичним лицем одредити време кад ће се и место где ће се оно извршити.

Из седнице Духовног Суда београдског 2. Јуна 1893 год. Бр. 3086.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

LXVII РЕДОВНИ СЕДНИЦА

23. Септембра 1893 год.

Председава председник г. Милован Р. Марковић са одборски: Бан г. г. Никола Х. Поповић, Илија Ђорђевић, К. Петровић, Милан Трнавски, Матеја М. Ђорђ, Филип Пајдаковић, Коста Б. Михајловић, Р. Дрословић, Мих. Д. Вељковић, Ђорђе Нарандић, Др. Павао Поповић, М. Вожидаровић, Мих. П. Поповић, М. М. Марјановић, Н. Вуловић, Јован Христић, М. О. Петровић, Др. Марко Т. Леко, Коста Д. Гавриловић, Сост. Н. Ристић, С. Ј. Аврамов, М. Константовић, Стев. Чађевић, Ђ. С. Новаковић, Др. М. Радовановић, Милутин Ј. Марковић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 15. Септембра о. г. и примљен је без измене.

II

Председник износи одбору на вишедневне молбе, којима се траже умрлице о породичном односу и потомству стеоца.

По прочитању тих молби СБр. 15527 АБр. 5489, 5649, 5540, 5525, 5540, 5639, 5638, 5637, 5636, 5650, 5670, о свој је горњо мишљење, да те суд предходно увери о породичном одно-

---

(1) По тврдњи Халкидилонај (Historiae Lib. Teco. I. I p. 235.) Омар повреди турски улаз у Херсонезу, заузме сва градове, али пристанишу Сидајскоју посла (вардарске) војводу, остављо непотпуну. Тада сазва — без дана до данас — турску у савиано, и кад је грађани згодну прилику, изађоше довољна на турски табор, многе од њих оклоше, и тиме ирекоше Турке, да што брже потраже пут Цариграду.

(2) Књ. I of Ук. Ред. Дипл. стр. 339—340. — Књ. I Р. д. Ак. у Нов. Српск. мон. књ. VIII. стр. 170 и књ. I. стр. 159—160.

се тада спомиње и многа властела босанска, као прва исељеница. Тако неки писци(1) спомињу хумске војводу *Новака Влатковића*, кнеза *Николу Дивостиновића*, *Јована Гостића* и *Јована Кушића*. Уз њих ће, наравно, неселио доста и простог народа. Ако се известан део босанског српског народа, исходана отпорнан млеком катарским, сада радо прикловно задњицу, и примио проповоју веру, променивши готово своју старој вери само име, иман је огромни део народа остао верни вери својих прадеда, не дајући се лако примамити предастивим обећањима турских бегова и паша, чувајући свој образ и онда, кад му над главом севаше сиетри јатагани турски. Ово што не дознаде турског ропства, а не уточе у густу гору, ограби пљачку да се исели из своје домовине, у намери, да се згодном приликом поново врати на своје огњиште, пошто са њега отера најпре српа непријатеља. Погранични угарски, хрватски и млетачки градови, као и сам Дубровник постадоше уточиште свима тим бегунцима, чији број с дана на дан све више растијаше, нарочито, кад и Херцеговина г. 1466. изгуби своју политичку независност. Али их се ипак највише налазило у Угарској и Хрватској, где појединцн прала Матију и хрватске језикаше ни рат против Турчина, да се ослободи Босна, јер је иначе узкоро и њихова опстојност у питању. С тога с пуиудањем можемо тврдити, да и у овој првој најезди Матијиној, која је пред крај 1463. г. имала да ослободи Јајце, није био мали број тих српских бегунаца. Што се њима пружала пајет турска по Босни и Херцеговини, и у биле када у усиех Матијином оружја, то је сигурно несељавала српскога народа, све њима бесиња, тако, да је најзад и султан Мухамед II. био принуђен, да ну звузета земља не остане пуста, попустити мало у своме убијачком бесилију према „иновернима“, присиљавајући их силом, да љубе мач и застану пророкоиу. Отуда је и потекла она његова мирољубива политика према Босанцима одмах иза оног Матијиног бегства испред Зворника; као год што је мало пре тога, кад се повукао испод Јајца у Малодраж, потписао су њиме босанским српскеним царима повељу, „по којој остају ораторн у потпуној слободи штоиања своје ве-

су Тирковић Биро окд. и о именном стању Симе Бобића надзирача, Михаила К. Михајловића окд., Милана Балошевића, Јакша Мила Јевића Јака, Милана Гарића окд., Михајло Вуковић, окд., Богдана Драгашевића Јака, Васиљева Огњеновића пријавља, Ст. Б. Губића Јака, Анке Марковићеве, Младенка Ковезића, — на тек онда да их нађе правилно утврђене.

III.

По прочитању акта истражног судије за нар. Ниш АБр. 5591, акта упућеног нар. Београда АБр. 5494, акта истражног судије за нар. Београд АБр. 5428, 5429, 5449, 5448, 5495, 5606, 5450 и 5347, — којима се тражи уверења о владању и имовном стању извесних лица одбор је нашао, да су му поменута Стеван Марјановић кројачки, Мита Младеновић кочијер, Димитрије Жикановић пекар, Димитрије Илић сватовац, Борђе Ђ. Васић сватовац, Вељковка Бирт собарица, Теофан Анђелковић кочија, да су доброг владања и скромног имовног стања. Бура Халас обућар је скроман, али му недостаје сведок, да се за њега изјасни, да су му поменута Стеван Марјановић кројачки калфа, Димитрије Илић сватовски калфа и Јока Јуришић, шегрт.

IV.

По прочитању молбе Павла Кириродановића за шпанџирке општинске АБр. 5398, којом тражи двадесет дневно осуство, — одбор је сагласно предложењу општине, да по овој молби донесе решење, како за сводно зна.

V.

По прочитању молбе Јована Обрадовића, АБр. 5446, којом моли да се ослободи дужности одборника привремене, одбор је решио, да се молба ова не узима по ад Јован Обрадовић и даље остане у тој дужности.

VI.

Председник известиоца одбор, да је орпско — француско друштво за осигурање и железнице пристало на ову допуну уговора о електричном осветљењу, који је одбор општински у седници својој од 15 Септембра сам. год. АБр. 5374 на предлог надзорне комисије за електрично осветљење усвојио.

По прочитању тога акта АБр. 5587, одбор је прихвао к знању ову пристанак.

VII.

Председник известиоца одбор, да је управа нар. Београда. Актом својим АБр. 5276. известила општину београдску, да је министарство финансије на предлог министарства унутрашних дела а на тровске општине београдске, — затражило у смислу општинског сва огреде у којима су се затекле канцеларије управе нар. Београда и њених одељака кад је ступио у живот закон од 20. Марта 1892 год. о допуни § 36 закона о подизању равних грађевина.

Уступљени огреде ово су:

1. Управа нар. Београда
2. Кварт теразијски
3. Огреде у којој је била канцеларија кварта Савинданског
4. Огреда кварта врачарског, и
5. Огреда одељка сватског, све са земљиштем.

По прочитању тога акта АБр. 5276, одбор је решио, према се к знању ово уступљене огреде и земљиште у својину општ. београдске с тим, да суд општински надлежним путем прибави у општинску својину још и оне огреде на земљиштима:

Огреду у којој је тополедарска пијаница и огреду у Вуче-карановићеј улици, у којој се је затекао одиграчки одељак управе нар. Београда, као је поменута између законо ступили у живот; да од дозволе трећи, да ова пољна општина напиду по просторије у којима су општине канцеларије министарства правде поште је та огреда општинска својини да пилазеним путем одбије усмо своја уступања, да општино нора и даље оне огреде и земљишта употребљавати за сметиш уредо варошки и квартове, пошто те погодне коме у закону но само, да је општина дужна, да се за потребне просторије за канцеларије управне и њених одељака стара.

VIII.

По прочитању акта управе водовода АБр. 5560 о томе, како се има разумети чл. 15 правила о познавању вуће са новим београдским водоводом одбор је решио, да се чланк 15. правила за познавање вуће са новим београдским водоводом ово тако разуметь, да се само они прописује основбљавају такво означени у чланковима 10 и 12 поменутих правила које се налазе под водом, а остали прописани правила не ни и ово, којих становник оде их неће прие, остаће своје покућанство у кући.

IX.

Поводом саопштења, да су огреде у којима су основајска одељења пренета у општинску својину, одбор на предлог председника решио, да се у свима тим огредама уклоне ознаке државне својине.

Одмах потом да се да по амортизују.

X.

Одборник г. Коста Д. Гавановић пита, зашто се већ једном не расправи питање о исплати заузетог земљишта Ивана Вечковића.

Одборник г. Мијајло Д. Новаковић пита, зашто општина не приступа регулацији варошке улице, кад су становници те улице вољни да приносају општину за новац за одузето земљиште.

Председник на обе питања одговара да комисија достоји одборска, која има да поднесе одбору предлог како да се регулација врши и на који начин и одакле да се одузета земљишта исплаћују. Кад та комисија поднесе свој извештај и одбор о истоме донесе своје решење онда ће се и ово ипо предмета регулисати.

XI.

Одборско повереништво изабрато у седници одборској од 6. Септембра сам године АБр. 5356 поднело свој извештај о томе, да ли општина може исплатити заузета земљишта на улици Сене Јовановића и Јоше Чобанића.

По прочитању тога извештаја АБр. 5356, у коме се наглашују нека недостатке у извесним формалностима, одбор је решио, узећи ов у ову ову извештај повереништва о тим, да суд општински по њему одмах поступи и по њему се управља у датим случајевима.

XII

Одборско повереништво за преглед општинских рачуна, поднеси свој извештај о стању буџетних партија према решењу одборском од 2. Јуна сам. год. Бр. 2290.

По прочитању тога извештаја Бр. 4070 и списка свију буџетних партија, по којима ни већ прекорачења и ни којима ће до краја године бити прекорачења, одбор је решио, одобрава се двадесет и пет хиљада девет стотина двадесет и пет динара и тридесет пара динара којом су сувом лопад прекорачене буџетске партије у спасу новчаном; и тридесет и три хиљаде седам стотина шесет и шест динара и три паре динар. накнадне предата за буџетске партије у списку сличном о том, да се суд као у граници свог накнадног кредити до краја године управљати.

XIII.

Председник известиоца одбор да прочи закопу о спиташима чл. 40 има суд општинска на

---

(1) Ч-d-i-d M. F-a-i: Нашо подсећање Васко Нобилов, стр. 7. — К-1а)i-ћ V-j-: Рат. Вожд. стр. 340.

(2) Користимо се овом приликом да исправимо неједнакост коју смо се у Српској Књижевној задрузи допустили. Наиме, у 4. књизи Гласника стр. 289. говорећи о Вуку Караџићу, ми смо рекли, да је „Вук, који вели и пише по говору српском — по Нешеру и Бакалу у Аранђелу и Београду, сви бакар и далеко отишљуба, учење и неуки, веће знају, да је писати онако Шкларевом свет. Крњаковићеви: вера одлети. Кад год уговори неки и вера одлети отиште учења, неки се пријатељ, и неки пропусти кад чивствена, да се с њиме напредно неки учење, обећавају се и ретко бивају пријатељи, на крају и пријатељство пропадне. Или чувати или другу ко од њега неуки, или неки свештеник, или мудрац у њиховој среди и свештена мисли (свештеној) пријатељ, да сви знају исета вучу и

браниће, који неки и заштите сва су пријатељ. Ово неки неуки, који учење, је ће од њих одлети. И зарад ове неуки, који неуки, ни ће ни ће пријатељ, ни ће ни ће пријатељ, ни ће ни ће пријатељ

дан између пре почетка нове рачунске године сваштара буде са њиме договор за избор за одборе, на који одбор, да изабере повереништво, које ће у споразуму са судом бити састављен и поднети на одобрење.

По саслушању овога, одбор је изабрао, г. г. Марка Вељаревића Соломона Алкалаја Милана Константиновића Ник. Х. Поповића Ник. Вулковића одборнике и председника општине, да ово одборско повереништво скупа пројект буџета за 1894 годину и поднесу одбору на одобрење.

Тре члана овога повереништва тогу њиховима радити.

XIV

Председник поменутог одбор, да министар грађевина поднео одбор, да од своје стране изабере четири грађанина, да преседају израђени пројект грађевинског закона за град Београд.

По прочитању тога акта Дбр. 5577, одбор је решио, да г. г. Милан Константиновић, Мих. Н. Вопичић, Поповић Вукосавић, одборници и Т. Селенковић управник грађевног одељења заједно са комисаром министарства грађевина претресу израђени пројект грађевинског закона за град Београд и поднесу своје мишљење г. министру грађевина.

XV.

Грађевинско одељење актом својим Гбр. 4182 поднесе одбор, да је нова школска зграда на Дорћолу довршена и моли одбор, да изабере повереништво, које ће исту прегледати и примити

По саслушању овог, одбор је решио, да одређу коју за основну школу на Дорћолу преседају и поднесу одбору извештај г. г. председник општине, Стеван Чађевић, др. Павао Поповић, Ник. Х. Поповић, Илија Ђорђевић одборници и Т. Селенковић управник грађевинске одељења.

XVI

По прочитању протокола лицитације Гбр. 4168, дражне 15. Септембра ов. год. за изградњу свлачионице друга, одбор је решио, да се одреди свлачионицу друга уступи Ристи Крстићу по пропианим условима а за укупну цену од четири хиљаде шездесет девет динара.

XVII

По прочитаној протоколи лицитације Гбр. 4240. дражне 20. Септембра сое године за изградњу скализа и осталих школских предмета и за справку сторих скализа и других школских предмета, одбор је решио, да се изградња скализа и осталих школских предмета и справка старих скализа и других школских предмета према предлогама поглобара уступи Илији Радосављевићу по укупној цени од пет хиљада четири стотина двадесет динара с тим, да се израде поменутих ствари одмах приступи и да се справка старих ствари извршити дотичново тако, да се справком рад школама не смета.

XVIII.

На захтев одборника Светозара Ристића, председник општине на решење жалбу Малише Арсићеве удове, којом моли од општине надокнаде или службеничко место при којој основној школи. Одбор је после поименичног гласања са петнаест гласова против седам (који су били за дозвољење и дат динара месечног надокнаде) двоје ових пису захтев одбацио, да председник општине извади, да ли су поједи молитељке ве тинити на позивно одбору своје мишљење.

XIX.

У вези са решењем својим од 15. Септембра 1893 год. Гбр. 2415 о по поводу предлогу грађевинског одељења и грађана Гбр. 4265 одбор је решио, да се наложење Босанчићевог поноа предузме одмах и да се тој воли вода на лицитацију. одборци за то предлог од тре хиљаде сто тридесет и шест динара и двадесет и шест пара динарских.

XX.

По жалбу више одбојника, одбор је решио, да се отвори и опај део Синове улице, што иде између од средњеу улицу према истоку.

Овај потез да се уступи Ристи Крстићу под истим погодбама које ради и за отвореније улице, и по који део се и опајна улица отворена т. ј. по један динар и четрнаест и једну четвртину пара дин од кубне метра.

LXIX ВАНРЕДНИ САСТАНАК
27. Септембра 1893 год.

Председништво председника г. Михаила Р. Марјановића од одборника беше г. г. Ник. Х. Поповић, М. Јовановић, М. Ђорђевић, Ј. Ђорђић, К. П. Михаиловић, Мих. М. Ђорђевић, Др. Павао Поповић, М. Вељаревић, Сава Вељаревић, Ђ. Марковић, Мих. П. Вопичић, Мих. Д. Вопковић, Младутин Ј. Марковић, Др. Марко Т. Леко, Свет. П. Ристић, Р. Дуковић, Ђ. Димитријевић, Мат. Јовановић, Ђ. С. Поповић, М. Константиновић, А. Ј. Одановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 23. Сепг. 1893. године и учињене су следеће измене и допуне: у одлуци КЊБр. 5310, да се наради одних убишњеног општине на знања уступлена од стране државе, према изнесе § 36 зак. о подизању јавних грађевина од 28. Марта 1892. год.

У одлуци КЊБр. 5315, да се одобрени наплатни кредити изнеју појединости по оногодишњих ушледа буџетских и у одлуци КЊБр. 5318, да се опповишење у опповишно делу Синове улице напреи само у опповишу, у колико ће довољно бити те да вода може правилно отицати.

II.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којимо се тражи увереља о сиротиње стању.

По прочитању тих молби Бр. 5717, 5728, 5702, 5729, одбор је нађио мишљење, да се Милану Дошићу, прикупљу може дати тражено уверење; да се суд претходно умоли и опповести стању молиоца Данице Кољевић ученице, Мајки Ђурђа, Јова и Срећки Јелисијевића Јанк. по тек суда да им нада тражено уверења.

III.

По прочитању протокола лицитације Гбр. 4372, држане 25 Септембра 1893 год. за справку огреда у улиці су капцијаторе квартa Призренског Управе вар. Београд, одбор је решио, да се справка ове ограде према пропасаним погодбама и подаетом нацрту уступи Ф. Мариновићу као најнижем понуђачу за укупну цену од четир хиљаде дин стотине и осамнаест динара с тим, да се надзорни инжо остави за прошле, као ее ове јесени не буде могао почети.

IV.

По прочитаној протоколи лицитације Гбр. 4330, држане 24. Септембра 1893 год. за изградњу нужног клозета, одбор је решио, да се изградња нег стотина пуристних метара нужног клозета уступи Ристи Крстићу према пропасаним погодбама и по цени и то: за један метар правог нужног клозета по четир динара и двадесет и осмог пара и за један метар нужне нужног клозета по шест динара и двадесет и седмог пара.

преко године, јурнише сиње бујице турских пљачкаша. Суседни хрватски великани, бан као да су гоњени каквим проклетством, сматрају за пресе, да бан иног пута заметну крвавој међусобној кавгу. Силни кнезови Франкопани, њих седморица браће, имајући у својој власти ширећи део земаља, „од реке Уне на западу, па до запад до острва Крка са свим приморјем“, свађајући се између себе и са самим баном хрватским, најпше су омогућавали пролазак турских пљачкаша из Босне, не само у њихове земље, већ и у поседе других кнезова. Бановски Турци добро су мотрили, на коју ће страну извршити свој први пљачкашки поход. Непосредна суседска Херцеговине, Далмација, стајала им је отворена. Многобројне њихове уходе, којих беше тунта и тмб, по свима новосеоцима и неосвојеним градовима хришћанским, умели су им казати згодан тренутак, кад да нападне Далмацију својом страшном посетом. Године 1468. похарани Турци први пут ту дивну срећну земљу, допирући чак до Задра. „Народ је ни бегао у градове, и напазно неће утећи на суседне отоке. Градови су дакле остали непредобити, али много хиљад душа крсне у турско ропство“. Задовољна само пљачком, Турци се пратиште одмах су и дошли, али задају великим страх сиима етановницима у Хрватеско; на чак и Млечанима, упошавши их сада први пут са својим новим пљачком ратовања. И Млечанима и Хрватима беше очевидна стпар, да то неће бити последња турска посета, у њихове цитоме и зепе крајеве; па се с тога бановине у обћалну брпту, како да се то зло отклони. Прекидали су папу, нека сазезује Матију, да одустане од чешкога рата, а достојна сиомена Српкиња, кћи Ђ. Смедеревца, Катарина, удова гроха Ужрика Целеског, показа свој пута сну своју жарку љубав према домовини. Затвили се посредништва, да помоћу своје сестре, царице турске, Маре, измоли у султана мир.(1) Ну још се није ни приступило каквом договарању, а Турци већ с пролећа 1469. г. страшном силом награну на Хрватеку, коју најопе са сиим без одбране, као да нигде у њој живе душе нема. Једно отделење Турака од 14 000 „и 2 000 Цигана и са неким из Босне“(2) под управном паше *Еск-бега*,

(1) Smiřičkas T.: Pov. Žerai. кн. I. стр. 440—443.

(2) Марулић А. у Гласнику срп. уч. др. кн. XIV, II одел. стр. 172.

залости се преко Врбаса и Уне у земље модрушких и врбаских кнезова тако силно, „да су готово остали сами градови и народа толико, колико је могао побећи у градове . . . . Праваје страмота била, да је непријатељ онако загазио могао преко наше земље јурити, као да никога код куће нема“(3) — узвикује један „рођени“ Хрват. Исто тако г. 1470. Турци, користећи се свађом Франкопана са бапом Влахом Мађаром, допру до *Сења*, одакле народ побеже на млетачке бродове на море. „У Модрушу, српској земљи близу Сења, неће се сабрање близу 20 000 Турака, и сваког дана сте више расте број Цигана „Влаха“, Бошњака и других варвадиости, који се скупљају и праве чете, да иду у крају, а говори се да имају и 10 000 рушитеља (војника за рушење и пљачке градова), а не зна се шта ће да раде“.(4)

(3) Шишићева Т.: Рог. Хрв. кн. I стр. 440. — Engel v. H. J.: Allg. Weltlahrbuch. II. Bd. zweite Abth. v. Herr. S. 493.

(4) Марулић А. у Гласн. срп. уч. др. кн. XIV, II одел. стр. 166.

V.

Одборник г. Свет. И. Растић поднотива, да многи лађари, над ја сваку обалу пристају, нијесу исту повиђали ја и прављење мало велике на пристанак, као и ја кустрајска власт ја ушће ваше обале, пасина доња део острва ја ваше одбија воду од своје и тера је на нашу обалу.

Председник извиђаће, да ће изрезати да од сала лађаре не вишје нашу сваку обалу, и да ће обратити пажњу оријеке државне власти на рад аустријских власти.

VI.

По прочитаку протокола заштитије, СБр. 15710, дражне 78. Свет. 1893 год. ја данаше ова закуп 16. дражавних ваљаја у бари Венеција, одбор је решио, да се прва и други дражавни плац у бари Венеција уступа А. Ђ. Куманудову за дво хиљаде четир стотина и десет динара годишње; трећи плац Радовој Драговићу за хиљаду седам стотина шездесет и два динара годишње; сети плац Николи Мајатовићу ја шест стотина седамдесет и пет динара годишње; четврти и шести плац Ковиљу и Толисављеву ја хиљаду пет стотина осамдесет и пет динара годишње; седми плац Кости Бузићу ја шест стотина седамдесет и шест динара годишње; осми, десети и једанаести плац Васи Николићу ја хиљаду четир стотине и тринаест динара годишње; двапесета и тринаести плац Пери А. Јовановићу ја хиљаду четир стотине и осамдесет и један динар годишње; четрнаести и петнаести плац Луки Ђелковићу ја хиљаду три стотине и један динар годишње и шеснаести плац Ђорђи Ђ. Ђорђевићима ја хиљаду шест стотина шездесет динара годишње.

Да се суд изберне да изиђе пачиња ја лакше истовођивање дуга ја обалу сваку, у погледу простора и да о томе подноси одбору предлог.

VII

По прочитаку протокола заштитије СБр. 15477, дражне 21 Свет. 1893 год. ја забрану јечма и зоби ја оправу коња осакрво чега, и напикдан покуде Ђорђа Николића СБр. 15770, одбор је решио, да се ова заштитија тако и пакладни покуди одбаци и да се дража друга заштитија ја којој да се почне заштитити од напладно покуђене ствари.

VIII

Председник извеси одбору ја решење кат господина Министра ђаћије, којим се тражи да одбор одреди стручна лица ја прегледа и оцјену стања шта се ја воду забасалаје.

По прочитаку тога акта Абр. 5453, одбор је решио, оцјењујуће се суд оспитницки да потребан број стручњака изабере и о томе извести министарство зајио.

IX.

Председник заклитава одбор, да је Илија П. Јовановић ока, кадаје да уме под кирију јапиз нарче пашчанског земљишта, где је била чешма у скалареој јами, које земљиште ће имати ваше од 4 квадратна метра; да је суд оспитницки ва предлог судско комисије решио, да му се то земљиште да под кирију ја двадесет динара ветсчно по да Илија ва ову сумуу више пристало изјављујући да је сувише мајна.

По саслушању изога и по прочитаку тих акта СБр. 5741 и 14869 одбор је обавштио Председника општине, да се ја Илију П. Јовановића ја закуп ова земљишта погоди и кроз ковачно регулиши.

X.

Више одборника примећују, да многи крајњи заузимају општинска земљиште у бари Поњиџе то питају, да ли је општина бесправно убаштинила ва својим имањима, и ако није да се то дамах предузме и што пре извари предузимајући суђе, да при потребашчу тапија приватним строго пази ва то, да се ствм тапијама не заузиме општинско земљиште.

По саслушању изога председник је изјавио, да се одношно заузимања општинског земљишта од стране приватних чине изузећа и да ће се и у будуће чинити; да општина београдска неће ва своме своју имовину убаштинити и да је она досад пасле зрошнуте ужасније геодетског одсека општине београдске, који је у тај посао мора бо и установљен. Да ће наиселетно, предузети суђе општинском да при потребашчу тапија пази, да се истина општинско земљиште не изузме.

XI.

Председник извештаја одбор, да има више жалби ва ослобођење плаћања кирије ва улаз, суду шалиу и камеи, што се преко Београда ва страну копиа.

По прочитаку тих жалби и то: Мојсијловића и Трпкова Абр. 5706, С. и Ђ. Хофмана Абр. 5450 Комиа Пиви Абр. 3517, 3732 и 5777, Ђорђа Вујовића Абр. 1628/90 и 5779/93 и акта Министарства народне привреде, Абр. 5719, којим се ове жалбе препоручују, одбор је решио, да одборници г. г. Мита Јовановић, Мих. Д. Бошковић и Милутин Ј. Мијовић ова одборска поверења о овим овим жалбама доцније начине преко закону о општинској мерици с обзиром ја ва итиону трговину орнску, да да о учињеном известе одбор.

XII.

Председник заклитава одбор, да је сеиз рибарска протоколарно извиђо, да не престаје ни ројење и забасање ва 6. Септембра с. г. Абр. 5389 досега по данас; жалба Абр. 5325 ја поглед уступања напладнима трошарине ва рибу трошећи, да ни се ва поњуђену цену уступи пакладнима трошарине и ва ону рибу, што ирнко цуирука удаи у варош.

По прочитаку те ројше сеиза рибарског Абр. 5394, одбор је решио, да се сеиз рибарски одвоје од трошења зато не престаје ва ројење забрено од 6. Септембра 1893 год. Абр. 5389.

СТАТИСТИЧНИ ЗАПИСИ

У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путничи слобравиј варошк Београда. У седници од 18. Свет. 1893. ја 25. Свет. 1893. год. доштовало 916. одштовало 872. Од лица ес :

а.) Пола: мушког 868, женског 48.

б.) Вероисповести: православне 836, католичке и протестан. 51, мојсијевске 19, мухамеданске 10, свега 916.

в.) Поспођства: Србија 725, Аустро-Угарска 110, Босна и Херцеговина 3, Црна Гора 5, Грчка 4, Турска 39, Бугарска 9, Румунија 4, Русија 3, Германија 3, Француска 3, Италија 6 остале државе 2.

г.) Занимање путника: Земаци и сеоски 46, Занатлије 69, Трговци 446, индустријалци 3, шпекулаитн и предузимачи 13, Гостионичари 20, Интелигенција (војска) 18, Лица 151, родитеља и поњошница 38, Пилара и боланде 26 надничара и слуге 39.

Из статистичног одељења општине варошк Београда 30. Септембра 1893. год.

У истом писму нели се даље, како се једни капетан краља угарскога „који је био са 2 000 коњаника близу Сења, позвао, како би уступио места Турцима, да учине ово што хоће; те се посигурно држи, да је краљ у договору с Турцима“.

Једна је индаље Шпица нагнало охоли хрватску господу, да се измире, и да стану мислити о одбрани својих земаља. Краљ Матија беше још једнако заузет чешким ратом те хрватски бан и не покушаваше молити га за помоћ. Већ бапа позвед на Млетке измири се са њом, јер је био у завади због земаља Франкопана, па потражи од ње помоћи за заштиту својих граница од турских пљачкаша. Сем тога бан комбиноваше и пљачкају мисао, да са својом војском упадне у Босну, да је ослободи од Турака, будући уверен, да доиде је она у турским рукама дуже неће имати мира ни хрватске земље. Али лукаве Млетке, као и увек, подстицаше су бана, нека сам започне рат, наговарајући се на разне начине, да ће га ове године потпомоћи. Ну банова сила беше за тај тежак задатак сувише слаба, и Босна оста и даље у рукама Турака, а хрватске и славонске границе баи су у ово доба *тум шута* биле похађане од турских пљачкаша, који дошираху и до аустријских земаља, одакле отуда у сва три маха до на 80 000 људи[1]) у ропство. А кад би и Шпбан готов, онда ти непади турски беху још страшнији и боље организовани. Тако одмах 1471. г. Исканпаша босанеки диже се са 15 000 коњаника на Хрватеку, попали је и опустоши, одпемши до 20 000 заробљеника са многштвом стоке. А кад поделише што уплачкаше, дигоше се опет при крају исте године, у јачини 10 000 људи, и нагрнуше на Крањеку, попале Ив (Igg), и манастир Свтих (Sittich); године 1472. појаве се и пред самом Љубљапом. Ну најстрашнији им је био поход који учинише 1475. г. у Крањеку, шетајући се по њој од града до града, од нарошш до нарошш, робећи, пљачкај, секући, скоро цело лето, а нико их у томе не сметаше![2])

Тек кад кука и мотика устаде, да силом своја праведног гњева нагна одсечног краља, да крешке чешки рат, дође прилика, да се обрати пажња и од стране краљеве на заштиту земаља Хрватске и Славоније, које не изгледаху у ово доба друкчије, до тала пустош, са небројеним пропм жарштвима. „Шпца посла у ово време, своја посланика међу Хрвате, а с њиме дођоше и посланици властели, а краљ напуљеког, да се на хрватеки међи договоре о заједничкој одбрани... Талијани обећаше Хрватима, да ће и дати на границу у помоћ 1 000 пешад а другу 1 000 коњаника.“ Осиољени ови самовишима, Хрвати мишљаху и на акцију, а нарочито нови титулиран краљ босанеки *Никола Илочки*, жељан да ће једпом поетане правни господарем поседних му земаља. Али Матији ниђе ило у рачуи шуровање Хрвата са Млечанма, те настане да им поквари свеа, уверивши сам на се дужност чувања сних граница од непријатеља.[3]) Из тога залога и питекао је његов поход на Шпбан, што сам ми већ (стр. 91) описали. Док је још описала трајала, босанеки Турци су два пута продирали преко Славоније и Хрватеке у Крањеку, пљачкали и пустошећи тамошње крајеве по своме старом начину.[4])

(1) Smičiklas T.: Pov. hrv. zn. I. str. 457—456. — Engel v. II. J.: Allg. Weltstatist, 3. III. кпиге Schl. v. Serbien, S. 430.

(2) Наиисат ч. J.: Gesch. d. ung. Reiches, B. I. S. 820—821.

(3) Smičiklas T.: Pov. hrvat. zn. I. str.

(4) Наиисат ч. J.: Gesch. d. ung. Reiches, I. S. 830.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Но што одбор општински није одобрио на другу лицитацију дражту 21. пр. месеца, на набавку 25.000 кгр. јечма и 25,000 зоба, за исхрану коња пожарне чете, то ће суд општине Београдске држати трећу лицитацију на дан 5 овог месеца од 2—5 сахата по подне, пред канцеларијом зват „Босче“ на малој пијаци у Савамали.

Кауција се полаже 600 дин. у готову или српско-државним папирима од предности.

Остале погодбе ове набавке могу се видети у рачуноводству овог суда, сваког радног дана и и на сам дан лицитације.

Ко жели принити се горње набавке, нека означеног дана дође и лицитира.

Сбр. 15770 — Од суда општине града Београда, 1. Октобра 1893 год. у Београду.

Рачуноводство суда ово општинског, државо у својој канцеларији јавну усмену лицитацију и то:

IV. На дан 4. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп 12 пласеља на великом тргу за свињске месарнице.

V. На дан 5. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп 7. пласеља на великом тргу за говеђе месарнице.

VI. На дан 7. Октобра од 8—12 пре подне, — за давање под закуп 12 општинских дућана на великом вешту за месарење говеђе и свињске и пекарнице.

VII. На дан 12. Октобра од 2—5 сах по подне, — за давање под закуп права наплате таксе од шљива на пијаце.

VIII. На дан 15. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права туцања каље — тамиза.

IX. На дан 18. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права наплате таксе фијакерске.

X. На дан 20. Октобра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп меса од бобичавих свиња, које се хоће на општим клапцима.

XI. На дан 23. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп оправке возова општинских, ковачко-колерски рад.

XII. На дан 25. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп оправке возова општинских, сарачко-таписарски рад.

XIII. На дан 27. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп подкивања коња пожарне чете и возова рабаџ. опшгине, возова.

XIV. На дан 28. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп оправке рабаџ. општинских возова.

XV. На дан 1. Новембра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп плаца општинског више чесме „Кнежине Љубице“.

XVI. На дан 1. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп II. пећање у тан-мајдану.

XVII. На дан 2. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп чишћења нужаја у нар. Београду.

Погодбе о овим закупима могу се сваког радног дана видети у канцеларији рачуноводства.

Ко жели на што од овде назначених права узети под закуп, нека означеног дана дође и лицитира, пошто погодбе прочитану закупцу.

Сбр. 12.755 — Из канцеларије суда општ. града Београда, 14. Августа 1893 год. у Београду.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Свечани састанак држан 15. Јуна 1893 год.
(по стенограф. белешкама)

(НАСТАВАК)

Председник — Могу да кажем да је кожара је изашла из општинског одбора пре 2— 3 године сама и преседала тврди, и оценила да би се могла употребити за клапце и потребне зграде поред саме општинске земљиште, које се такође тако назове. Сад колико је тај терен да се зна и могло би се тек сазнати, кад се добије тапије. У осталом пред речено да општина која купити ово земљиште него је кажем, да пред остало земљиште на другим местима може и ово поћити за општинску потребу. Уследтога овлашћено је председништво да изради исто, која ће по општину лицитацију. Лицитација ће извршена и од је он вама да решите, хоћете ли часта или не.

М. Вемковић. — Ја мислим да је општина доста учинила под за помудала ону привредну силу коју је подиза управа фондова јер ово давање не только по пресе. Што ово новце дуге више управи фондова и што би управи услед ове капиталне цене нешто изгубила неке прихода нама него управника, што је било немогућа у погледу интереса, те је дошло до тога да се осећала капитал удвостручено. У осталом ја мислим да со други лицитант неће нешто више, који би могао дати неку цену него што је наша и с тога нама некалиот спасла да ми нешто више дајемо пресе него напуљене на ли лицитације.

И. Вуковић — Господо и ја сматрам да је општина још рано почињала на зидање тога места за клапце. Али ми се чини да је то место неколико са хигијенских разлога. Истина је позната велика вирозни и на страни дуванског или је тамо тако рећи погрди позорје за клапце, јер је тамо петар у извесно доба да чини више у стању да пустане и нама је стана. По реду ту, где је клапца, треба да буде и стално пијаца. Стална пијаца неће моћи бити са разлога што би петар стоку слабио, прошао, да нисам нешчетвен, да у своме у пољопривр. летопи пречем свој суд али бих можао, да се о подизању клапца размисли пре него што се реше да се опе ту на тако месту подигну.

Губитак Шапца нестаи беше, нарочити за босанске Турке, јер им кипе не беху обезбеђени пљачкашки испади у хришћанске земље. А када им десној српски одузе и онај део северо-источне Босне уза Саву, продирући чак и до Сарајева, онда им и опстанак целе Босне беше у питању. Ужасно се сама бојаху какног народног покрета, који би био прво брзо потпомогнут и из Лајка и Шапца. Сем тога утврдо се надаху какној обновљној новој напали Матијевој, и то на Босну, пошто ту немађаше доста својих градова, који би му служили као потпора и полудан ослон. Зависта прво згодан трсњу-так за ослобођење Босне. С тога Турци у овакој крајњој нужди прибегну својој старој политици, трсњутном напаривању простора света, обећавајући му неку слободу и власт, коју дотле нису имали. Знајући, да босанеки Срби желе највише, да обнове своје краљевство, спасиније Турци сада да сами проглаше Босну краљевином, и да јој поставе за краља човека, који ће служити њиховим интересима, али бити Хришћанин. Рачунали су да ће на тај начин умирити народне духове, и примамити к себи оне, који беху утекли из Босне, бавећи се по Хрватској и Мађарској, непрестано подстичући сло-

(1) Smičiklas T.: Povj. hrvat. sn. I. стр. 608.

бодне Хришћане на рат с Турцима. Њиу некога *Храмбланина Матију* (Mathia Christianissimo) који неће бити ники други, до какав Србин Босанац, католичке или православне вере (christianissimus за разлику од pohlarissimus) и пустане га за краља босанскога. „Тај је човек имао задаћу, да онај део Босне, што је признало Николу Илочкога и краља Матију, а онда и друге хришћане земље, само да тобоже стеку мира од Турака, да сви признају овога за краља.“ (1) Тако су мислили Турци, али је друкчије радио неки босански краљ Матија са својим великашима, који се обрате с молбом краљу Матији мађарском, да воље бити његова поданина, него ли под Турцима, само ако им призна овога неког босанскога краља. Али је мало било политичке умишљености, код угарскога краља, који да умеде, могаше на овај начин лако уједињити ону Босну под једном руком, а после неће ни бн било тако тешко истерати из ње већ поколебану турску силу. С тога се на молбе њихове и не осврташе: али у накнаду тога, султан беше способнији да оцени прво опасан, но своју власт у Босни, корак своја извађивања.

те га с места протера из земље, не сећајући се више да покушава са сличним експериментима. Краљу Матији беше сад пречи посао рат са Фридрихом, него да загледа своју династичку потрошњу, кад заиста беше прво згодна времена. А Турци су то једна и чекали, па с тога беху прво весели, што опет могоше наставити своја пљачкања и упаде у хришћанске земље. У средини лета г. 1477. нагрнуше преко хрватске и аустријске земље, из Крањске пређу у Истрију, те направише у Фурлавској тако названо море, да су и саме Млетке сјајно осветлили. То исто ураде и г. 1478.(1) Ну овог пута не биће средњи да бар нам одвесу у Босну, и да га по своме обичају раздеље јер их из Уна пресеретне, при повратку њихову, кнез *Петар Зрињски*, и тако поттуче, да се од 20 000 Турака, колико их је ту било, једва у дивљем бегству спасло њих 5 000.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

(1) Smičiklas T.: Povj. hrvat. sn. I. стр. 699. и 684.

Стеван Чубрић — За праву оцену тога не можемо да да је наша општинска шкера довољна или није, него је баш потребна нагдарнија потребе земљиште, јер то је важно фактор то је јасна. са које чисте може да опорезује општ. Али кад је комисија налазила да је то земљиште општини нужно за општинске зграде и обора и довиње разноме обору настављају лицитанти су нашли да трећа дати 21000 динара за ово земљиште онда и ја сајем свој глас да се исто имање за лицитирану суму нуди и стога што се плаћа само главница управа фонзоа која је давно прошљена. Али разлог г. Николе да на бих могао правити ако опрадили што тимо ветар јаче духа на баш то је баш, и за примарку јер се на тај начин видух стално прочешљава. У осталом ако је потребно направити каква зидови за главнице тај се може подаћи, јер је тешко одговору шуму. Што се тиче захтева управе фондова, ја мислим да је неопходно јер могао је управа на 100 година да не трпи интерес, из да се опет калитна потпирача за жесто неку суму коју управа нема нама добита. За мислим да управа може бити задовољна кад добије конштрал патрат — над се није повремена брицуза о своју имовину.

Мита Јовановић — Ићом ће одговорити г. Вуловићу, јер сам био члан комисије, која је земљиште за главницу бирала, и вама да је комисија налаз, да намећу осталог земљишта и ово изабрано за главницу. Он вели, да треба испитати, да ли је земљиште подесно за главницу због ветра и т. д.

Господо, онда где су главнице, постоје штале за стоку, јер со стока не даје у брду ветра већ затворена у штагама, где се храни и кође као је потребно. Ту неће ваздух питање, да ли ту дува јачи или слабији ветар. С тог гледишта ја не мислим приговора самом месту него назнам да помињана цена ако није сувише оклика а ово је баш доследна.

Што је г. Чубрић тражио апоратуру земљиште, то у овој прилици није нужно, јер нико не жели да лицитира и да потпра толику суму сем општине београдске и по томе немамо шта да размишљамо, да ли да пристанемо на њену цену јер нема ко да нас гони, те да лицитирамо цену што предложено а од лицитиране не можемо се одступити.

Андра Одавић — У колико сам ја чуо, из акта и досадашег говора, онде је питање о томе да ли ће нема дати њену цену па да управа реши да ли ће нам се имање уступити или хоћемо да останемо при цени од 21000 динара по коме је комисија бирао г. Вуловића и остали, јер ми треба да решимо, да ли ћемо акта што нам цену од комисије или не.

Ја мислим, да одбор треба да донесе једноставну одлуку да се да ни 5 више више. Ако градско одлуку да се да ни 5 више више. Ако градско одлуку да се да ни 5 више више. Ако градско

БРОЈ 41. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЈЕ СРЕДИЋУ:

за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 „
за четврт године за годину . . . . 9 „

НЕДЕЉА 10. ОКТОБАР 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 ПР. ДИН. ОД РЕСТИ

претплату плаћа сваки уредништву на општинском суд а сва новчана пошиљке на уредника

Рукописи не враћају се

Непечатана писма не примају се.

Приликом доласка руских морнара у Париз председник општине београдске послао је председнику општине париске овај телеграм:

Београд, 5. октобра.

Председнику општине,

Париз.

Београђани, који су очи упрли у Париз, кад се братиме два велика и племенита народа, пријатељи Срба, — придружују се из све душе весељу Француза и честитају срдачно Парижанима и пријатељима.

Слава Француској! Слава Русији!

У ИМЕ ОПШТИНЕ
ПРЕДСЕДНИК,
М. Р. Марковић.

Председник париске општине захвално је овим одговором:

Париз, 17. октобра.

Општини београдској,

Париска општина дубоко дирнута осећајима исказаним од општине и Београђана захваљује на снег срца српском народу, пријатељу Русије и Француске.

Хумберт
ПРЕДСЕД. ПАРИЗКОГ ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

НАРЕДБА

Правилника о новом гробљу ставом III. тач. А. и б. предвиђено је, да сваки онај, који купи задану гробницу на новом гробљу или обичан гроб, има годишње да плаћа за одржање истих гробница и гробова следећу таксу и то:

I. За задане гробнице под „Аркадом" годишње динара . . . . . 40.
II. За задане гробнице велике годишње динара . . . . . 15.
III. За задане гробнице мале годишње динара. . . . . 10.
IV. За обичне гробове годишње динара . . . . . 2.

Даље исти став и вели: тачке наређују да ако сопственик гробнице — гроба — не плати ову таксу за одржање од дана кад је купи па за пет година губи право на даљу употребу исте, а гробница предаје се општини на слободну употребу.

Пошто је врло велики број оних лица, који таксу за одржање гробница и гробова никако не плаћају, — то се суд ово општинско наше побудио овим наредити свима имаоцима гробница и гробова, да од дана, кад се ова наредба прва пут објави па за месец дана донесу и горњу таксу плате, што ако не учине искључене предиђене горњим наређењима правила о новом гробљу.

Од суда општине варошн Београда 8. Октобра 1893. АБр. 6014.

ОГЛАС

Као сваке тако и ове године држаће се у вар. Александровцу срезу жупском, тродневни маркени панаџур на дан 14, 15 и 16 октобра тек. год. на коме ће се поред стоке и сви остали земаљски производи законом одобрени продавати.

Од суда општине Александровачке, 26. Сепг. 1893. год. Бр. 1173.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

IXX РЕДОВНИ САСТАНАК

30. Септембра 1893 год.

Председник претседа г. Милоник Р. Марковић од изборних бира г. г. Николе Х. Поповић, Милутин Ј. Марковић, Никић Ђорђевић, Коста Д. Гашовић, Др. Н. Радовановић, В. М. Тодоровић, М. М. Тодоровић, Сима Поликрошић, Милош Трнавчић, Јован Христић, Јаков Дамјановић, К. Петровић, Милош М. Ђорић, Јован Бурић, Сват. Н. Ристић, Сват. Чабровић, Н. Вујковић, Ђ. Димитријевић, Мих. П. Богић, Мих. Д. Вајковић, Др. Аћимић, Ђ. С. Поповић.

I.

Прочитан је записник изборних одлука седнице држане 27. Септембра 1893 год и у одлуци КЊБр. 553. ученога је дошао, да председник поднесе предлог на који начин да се продужени и довршн убиствене општине на целом имању.

II.

По прочитаној акта истражног судије за срез крчмарски и осмајски АБр. 5775, акта истражног судије за варош Београд АБр. 5742, 5844, 5804. 5741, 5483, 5715, 5746 5772. 5748, 5690, 5773, 5635, којима се тражи уверење о владању и имовном стању наведених лица, одбор је једногласно, да су доброг владања и доброг имовног стања: Миријо син Петра Стојановића биљетоваша (доброг имовног стања по оцу), Сима Николић пекар и Христина жена Благоја Јовановића ученг кројача, Алекса Крстић и жена јој Цвијета сајџије, Никола Ђорђевић кафеција и Константије Ристић кафеција; да су доброг владања и слабог имовног стања: Васиљије Цвијовић трговац поповчић, и Васа Пајанић кафеција, да су му поносити: Димитрије Пајк свештеник, Еница Ж. Стојана Стевића службеника Јован Томићевић слугу, и Коста Крстић напитчар Димитрије — Мита Суботић свештеник. Љубомир Петровић секретичар, Јеремија Јорговић зелер; да је Рудолф Хаин сарбор хрватског владања а да му је имовно имовно стање непознато; да је Јован Димитријевић баштован — непознато доброг владања и доброг имовног стања што је то онај што се и Јова зове, ако није онај је Јован доброг имовног стања а владања непознатог.

III

Председник износи одбору на мишљење моле којима се траже уверења о сиротном стању.

По прочитању тих молби АБр 5755, 5821, 5822, одбор је једногласно мишљење да се суд претходно увери о имов. стању молиоца Војислава Качанџије кћи Чедомира Анђелковића и Мирјане Тасића пречица, да ток онда да им изда тражена уверења.

IV.

По прочитаку протокола инвентаре ВБр. 4423 дражне 28. Септембра ов. год за наследнике подносла у општинском згралама одбор је решио, да се инсталација подносла у општинским згралама уступи Софронију Јовановићу по традесет и осам од сто њима од пропишеног понишења управи подносла.

V.

По прочитаку протокола инвентаре СБр 15926. дражне 29. Септембра 1893 год. за ле-

вано под закуп општинског земљишта до истека ове седнице, одбор је решио, да се земљиште општинско под њивом сеоком уступи под закуп Јовану Петровићу за годишњу закупу од пет стотина двадесет и десет динара и десет пара.

VI.

По прочитању протокола лицитације СБр. 15927, држане 27. Септембра за давање под закуп општинског земља „ораће земље“ и напашање пољске Кармелиан Трајковића СБр. 15874, одбор је решио, да се напашање пољска одбаци а да се општинско земље „Стапоља Семак“ као под закуп Петру Дмитријевићу за годишњу закупу од две стотине четрдесет и један динар

VII.

Председник износи одбору на решење понуду Илије Поповића и других мештана, којом моле да им општина уступи шесарске плавове на великој њиви за 1894. год. по истој цени, по којој су им то плавени били уступљени у 1893 год.

По прочитању те молбе АБр. 5670, одбор је решио, да се молба ова одбаци и да се за давање под закуп оних плавова дана лицитација с тим, да одборско посебитно претходно прегледа погодбе односно каквоће и величине дућана што су на тим плавевима. Исто посебитно да подноси предлоге и о напреди тешки за сеоске, који своје производе довозе и продају на сеоском тргу. За посебитне комбрите су г. г. С. Чађевић, Вас. Тодоровић, Мих. Д. Бановић одборници и општински нов лекар.

VIII.

Председник износи одбору на решење молбу сеоског механског звонисног, којом моле да му општина уступи испаљивање општ. за давање под закуп оних плавова дана лицитација с тим, да одборско посебитно претходно прегледа погодбе односно каквоће и величине дућана што су на тим плавевима. Исто посебитно да подноси предлоге и о напреди тешки за сеоске, који своје производе довозе и продају на сеоском тргу. За посебитне комбрите су г. г. С. Чађевић, Вас. Тодоровић, Мих. Д. Бановић одборници и општински нов лекар.

IX.

Одборник г. Коста Гавазић предлаже, да се одмах огради општински плац до зграде општинске.

Одбор је препоручио суду, да овај плац што пре огради.

X.

Председник износи одбору на решење известај мешовите комисије за градњу и експлоатацију трамваја у Београду у коме се изјаве стање овога предузећа.

По прочитању тога елабората АБр. 5918 одбор је решио, усвоја се у свему елаборат мешовите комисије с додатком, да предузимач буде дужан до 1 Августа 1894 год. сагранити пругу кроз доњи град, везујуће пруге кроз Душанову и саборску ул. ту.

Пруга кроз доњи град има се сматрати као састављ део оне кроз Душанову улицу.

Да предузимач општинске одвоје предузме пуњење коларе за сокаке, са свих пруге трамвајске могу спровести кроз доњи град и Топчидер.

XI

Председник износи одбору на решење дирекције водовода АБр. 5814 којим се тражи, да се одреди повереништво одборско за преглед свеколичног рачуна и документа коштања београдског водовода

Одбор је одлучио, да овај предмет остане за идућу седницу.

LXXI ВАНРЕДНИ САСТАНАК
4. Октобра 1893 год.

Председавао председник г. Младен Р. Марјановић од одборника беше г. г. Ник. Х. Поповић, В. М. Теодоровић, Илија Вељковић, Мих. М. Вељковић, А. Ј. Одавић, Коста Д. Гавазић, Др. Лаза Поповић, Др. Мирко Т. Дечи, Ст. Чађевић, Филип Васиљевић, Младутак Ј. Марковић, Р. Драговић, Ђ. Парезанић, Сидонат Ј. Анђелка, М. Вељковић, Мих. П. Бановић, М. Јовановић.

I.

Прочитан је записник одборских седница седнице држане 20. Сепг. 1893. године и тој дужи КЊиВр. 564 ученица је дошла, да се сви поступања износи општинске што пре закључе.

II

Председник износи одбору на миљење молбе, којима се траже уверења о стечају сточ. По прочитању тих молби АБр. 5862, 5912, 5953, 5954. одбор је мишљено миљење, да се суд претходно увери о имовном стању молилаца: Сте фана Живановићевог учешће, Ивана Поповића трговца Катарине Радисављевић удове, и Данице и Станке Стојановић ученице па тек онда да им изда тражено уверење.

III.

Председник износи на решење молбу Јована Обрадовића бив. трговца, да се осло боди дужности одборника правног одбора Вишесеоске

По прочитању те молбе АБр. 5830, одбор је решио, да се молилац Обрадовић ослобађа дужности одборника правог Вишесеоске а на његово место изабран Стеван Миљковић баталина

IV.

По прочитању лицитације ГБр. 4492, држане 20 Септембра 1893 год за оправку зграде управе вароши Београда, одбор је решио, да се оправка зграде у којој је управа вароши Београда уступа Ђики Костићу по поднетој понуди за укупну цену од две хиљаде три стотине четрдесет и четири динара

V

По прочитању протокола лицитације ГБр. 4509. држане 1. Октобра ове године за изградњу једне пруге за воли комороједа, одбор је решио, да се изради ове пруге уступа према предложеном погодбама Фрицу Ковачу за цену од три хиљаде шездесет и пет динара.

VI.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 4517 држане 1 Септембра ове године за отклањање земља из „Кленочићевог земуч“ а нападне поњуде Ђорђа Петровића одбаци поњуду Ђорђа Петровића СБр. 4519 за ову годину одбор је после поновљеног гласања са петнаест гласова против двоје решио, да се напашања поњуда Ђорђа Петровића одбаци поњуду пак најнижу поњуду Да се отклањање земље из „Кленочићевог земуч уступи Ранку Ђорђевићу за најнижу поњуду за цену од једног динара и шездесет пара динар. од куб. метра стим да отклању земљу пође у бару Вепеницу.

VII.

По прочитању протокола лицитације СБр. 14098 држане 2. Окт. 93 год. за набавку 25,000

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕКУ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУРЕЊУ

од 1690—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написао

Ђ. Агатоновић и Ј. М. Спасић.

(Академијског Одсека Вел. Школе београдске прихвати одликовањем одобрен одлуком, бележењем).

Мото:

— „Нека нико не претпоставља бити ученији својих умних и одличнији својих синова“ Пошто је за претходно истраживање турских списа, а нарочито за судбе сеоског.

Коперник.

(наставак)

Ово је била мала, али врло значајна победа српско-хрватскога оружја. Прави пут сада је окупала снага страховитих турских пљачкања на западним странама, и видело се, да је та снага ужасна само својом страхотом, а јачином врло слаба. Она је победа повратила поверење народу хрватском и оним српским бегунцима у Хрватској, који до сада и не помишљаху ну на какав отпор турским бујицама, пуштајући их, да до њих воље плаве опустела поља и села. А то није била мала добит за хришћанску стварцу све оне друге околности које у то доба допринеше да настану свеопћи дани за живот народа, који с Турцима сваки дан измахују мача. Мир Млетачки с Турцима г. 1718, и она славна победа кнеза Павла Бранковића, код Сас-Варошке, окуражене краља Матију, да предузме офанзивни напад на Босну. Непосредна посада дато, даду му сами босанска Турци, који, по ристеби се летком сунном, пређоше Сану, и њих до 30.000 пљачкања разнишуше се по Хрватској и Славонији. Интересоне је, да краљ Матија не хтеде њих гонити, већ предуже пети њихов начин ратовања, да им на другом месту врати исто за драго. Реши се да их претоварене пленом доћека у Босни, а дотле, да сам пљачка турска имала. Шест хиљада његових коњаника пређу Сану, и стану немилице плењити турску имовину. Турци се прате на Хрватске, и сусретну се са Матијиним коњаницима код Врбаса. При судару буду разбијени, запале кормо, и утеку, а Хришћани освобоје на ирбаских замишца мноштво хришћанскога робља. Повећана, без сумње, многим, јесте жудиим, домородницима босанским, победоносна војска краљева баша се на пљачку. Преситићена тако пленом, упуте се Сајту, али је у путу сустиже турска војска, и онако уморене нападне тако силно, да би она пропала у бегству, да јој пиеканда не дође помоћ. Тра хиљаде хришћанских коњаника, које предводаше један хрватски племкаш, бију са стране на трећутним успехом разбесељене Турке, који мислећи да је то само предње одељење какве многе веће војске хришћанске, окрену леђа, ратосљајући се и плена и глава хришћанских, којих се беху доста наградили. Увеличана славном победом, задужена војска поће Сајеву, где поклон сан донесени плен, па се ту к у њиву јесен врати краљу, који је ту каше у Загребу.(1)

(1) Schlichting T. Prof. hrv. sis. I. str. 661. — Kaiser v. H. J. Allgem. Weltkunde, B. III. opisa Slavonije. Sarlius H. 420—430. — Т. Смичиклас, као су све ђеле, до сада најпотпуније Србе као српску војску, он то умо жавају, но ни ове јавају Хрватска као Хрватскога или просто у хрватским списа.

кала мешања, на којој није било ни једног лицитанта, одбор је одлучио, да се једном дроге лицитација за набавку меснаа.

VIII.

На предлог г. Стевана Чађевића, одбор је решио, да се добровољна улица између општинског дому Јовиног и Сичину улицу. Ако у овим границама не буде доста земље за ово проширење, да се отказане и сама добровољна улица. Да се овај посао неда на лицитацију и ако не буде стално од стављеног пара по крајњо мери, сазивање се суд општински да лицитацију одобри и без одбора.

IX.

На примедбу неких одборника, да се општинске општинске не обрађују у основним, одбор је примљено суду, да се све лицитације општинске ући обрађују у општ. основама сем случаја над је стварно хитно.

X.

На предлог одборника г. Косте Д. Гавриловића одбор је одлучио, да се благовремено — пре нове — најаве пашини и предузећи за пивеленске и калдрмљење улица, које ће се на пролеће радити, па да се још сво јесени дроге лицитације.

Да се још сва ниже улице у штулиру Богословљенских улица на доњебење у употребљено стање по трамвај.

XI.

Одборник г. Др. Марко Т. Леко изјављавао одбор, да је пашао на штампе једна брошура, потписана од Др. Косте Јовановића, Др. Мирка В. Николића и Војислава Прљановића, којом се тврди, да хемијске анализе воде на новог водовода нарађене од Др. Марка Т. Леко и објављене у општ. новинама нису тачне и да вода у новом водоводу није добра; да је предложена општинске већином та брошура одредио нову комисију од стручњака, да изврше анализу воде из новог водовода те да дају своје мишљење о њеној доброти и употребљивости.

По саслушању овога одбор је одбрао у своју поступак председника општине с тим, да лицитира члановима комисије по десет литара и тровши ово утрошено лабораторијског материјала падне на терет партије за грађење водовода.

XII

Одборник г. Марко Велимирић предложио, да се позове по један стручњак из Будим-Пеште, Прага и Минхена да и они изврше анализу воде из новог београдског водовода и дају своје мишење о њеној каквоћи у случају, да се комисија одређена председником општине не слаже у своме мишљу о води. Одбор је примио к знању овај предлог с тим, да се по њему пошто те ради, док одређена комисија не сврши свој задатак.

XIII.

По прочитању акта управе водовода АБр 5814, одбор је решио, да г. г. Милан Капетановић, Марко Белимарић, Андра Одавић и Соломон Ј. Аврајов одборници и општински рачуновођитељ Сима Д. Добросављевић прегледају рачуне о грађењу и експлоатацији водовода и поднесу одбору свој извештај.

XIV

Председник саопштава одбору, да је надзорна водоводна комисија завршила од дужности, пошто је експлоатација водовода београдског предата управи водовода и да је том приликом надзорна водоводна комисија поднела извештај о целокупном раду грађења водовода.

По прочитању тога акта АБр 5826 одбор је примио к знању ово саопштење.

XV.

Председник износи одбору на решење понуду Себастијана Рашо и друштва за калдрмисање улица београдских на крајеру.

По прочитању те понуде ГБр. 4279 и решења грађевинског одељења о истој ствари, одбор је решио, да се ова понуда одбаци.

XVI.

Председник износи одбору на решење молбу Алферја Годинтајна да му општина устури у концесију искључиво право лизалења и обојавања страних објава у Београду за десет година а он за то да плати општини за сваку годину по четири стотине динара унапред.

По прочитању те молбе АБр. 4444, одбор је решио, да се молилац одбије од тражења. Да о овоме предмету ово новом извору за општинске приходе расправе и поднесу одбору коментар одборници г. г. Др Павле Поповић Коста Д. Гавриловић, Стеван Чађевић и управник грађевинског одељења Т. Селестиновић.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

ПРЕГЛЕД СТАЊА НА ДАН 30. СЕПТЕМБРА 1893. ГОД.

	ДУГОВИ	ПОТРАЖИВАЊЕ	СРАВЊЕНО СА ПРОШ. СТАЊЕМ
1	Ранковица	6,106 127 45	— 950 77
2	Повереници	367 476 20	— 5 059 43
3	Текуће рачуне код повчаних завода	2,233 721 25	— 37 000 —
4	Прејени — Аленти —	2,290 000 —	— 20 000 —
5	Буџет Гребљанске	11 292 19	+ 950 51
6	„ Трошарински	365 647 37	+ 1292 34 76
7	„ Општинског суда	167 078 26	+ 10 274 02
8	Издатања општинска	5,068 525 68	— —
9	Дуговани	1,301 566 07	— + 69 910 99
10	Остаће код повчаних завода	2,290 000 —	— 20 000 —
11	Грађење водовода	2 547 094 45	— + 7 000 —
		11,374 264 46	11,374 264 46

На благородства београдске општине, 5 Октобра 1893 године.

Главни Књиговођа,
Милија Јовановић с. р.

Главни Благајник,
К. Ј. Јанковић с. р.

На једној писмо од 3. јануара 1480. г. писаног на Јајцу, краљу Матији од „Вука деспота краљевине Расије“, Владислава Хедерварија бана Хрватске и Славоније, и Петра Дојића бана Јајца, видимо да је по свој прилици, у овом ратовању у учествовао са својом војском и српски деспот. А то је за нас интересна појава, да је деспот својно корист од заједничког рада српске и хрватске војске на обезбеђењу угрожених граница Хрватске и ослобођењу потлачена Српства. Писмо гласи: „Бад је Ваша Светлост решила бана употребити нас на службу В. Светлости, тада ми поћосмо од Јајца трећи дан, и дођосмо у Вух-Босну (Сарајево) четврти дан тако, да нити је краљество, нити је банд, нити су Турци за нас чули, док не стигоше рањени Турци к нама: а сам пама, недеља ближу варошн војску, одмах је са нешто мало луди пођесао у брда и у пелике планине, . . . а ми остадосмо тамо пред вароши пред три дана. Трећи дан остуштосмо, а варош сву задосмо спаљити; благо пашино, и што је у варошн било, све уништосмо, варош сву и околину попалили задосмо. Шести дан у подне остадосмо, и тада је пама са многим Турцима к нама дошао а ми одмах на њега ударисмо и у бегство га окренусмо, на тако се утаборисмо. У суботу сно се на табора окренули, и ту је пама, скупишни све Турке из Босне и од Дрине и из других предела, како са коњаницима тако и са пешацима и са својим сами, послао сну ноћ пешаке у једно тесно место, те су храпина и камењем нама пут васкрили, и један мост, који бе-шаше на великом блату, покварише. И јапе на велнком блату, покварише. И кад ми дођосмо њиу ово тесно место и њу сваку разорени мост, тада Турци ударише са обадве стране на нас, тако, да сно цео тај дан бој имали, и да су са обадве стране многи изгинули, у суботу надражи не могосмо. Ми се утабо-бој надржати не могосмо. Ми се утабо-рисмо у једном месту, а Турци у другом тако близу нас, да смо једни другом гласно чули. Ту ноћ преноћисмо, и ми и Турци, а ја сам пама, недеља ближу варошн војску, одмах је са нешто мало луди пођесао у брда и у пелике планине, . . . а ми остадосмо тамо пред вароши пред три дана. Трећи дан остуштосмо, а варош сву задосмо спаљити; благо пашино, и што је у варошн било, све уништосмо, варош сву и околину попалили задосмо. Шести дан у подне остадосмо, и тада је пама са многим Турцима к нама дошао а ми одмах на пашу пред собом са скупљеном војском где очекује битку, ми сњима Турцима, које имадосмо заробљене, даше одсеци запосмедисмо, и ту бишу Турцина са нашом битку јапочесмо, те многе Турке са нашом у бегство окренусмо, тако да сно ми мегдан задобили.“(2)

Краљ Матија је овим ратом имао не само морална успеха, пробудивши жељу за осветом у поглавнеог народа у Босни, већ је поправио и све оне граднове, које је пређе имао на му их Турци преотели за време петогих ратова са Чесима и Фридрихом немачким. Јајачка и средњичка бановина са свима својим градовима овог пута повпно су ваше у излет Матијину. Користећи се овим успехом, краљ Матија, хтеће ићи и даље, да уз помоћ народа српског, који беше сву-да жељан слободе, ослободи Херцеговину палаћетна турскога, те да обезбеди себи леђа за даље протеривање Турака из Босне. Како сведочи мађарски историк(3) краљ уђе с војском у срце Херцеговине, где петина јом пасалски владаху Хер-неговн синови. Ентел напомиње, да је тада краљ напрамо са Владиславом и

(1) Гласник срп. уч. др. књ. XXXII. стр. 236.
(2) Кад. I. v. H. J. Ag. Kvadrinov. II. 321. cpiss Scard. v. Sarrius, S. 433.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ

У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путнички сталежи вароши Београда, У седмици од 25. Сент. до 2. Окт. 1893. год. долутовало 1139. одпутовало 704. Од њих су :

а.) Пола : мушког 1092, женског 47.

б.) Вероисповести: православне 1059, католичке и протестан. 58, мојсијанске 12, мухамеданске 10, сиета 1139.

в.) Постојбина : Србија 907, Аустро-Угарска 125, Босна и Херцеговина 4, Црна Гора 4, Грчка 1, Турска 66, Бугарска 4, Румунија 1, Русија 1, Германија 5, Франц. 5, Италија 3 остале државе 13.

г.) Занимање путника: Трговци и економи 100, Занатлије 123, Трговци 562, подузетници 7, шпекуланти и предузимачи 19, Интелигенција (војска) 20, Људи 141, радећи и пожењени 65, Господинчари 17, Пизари и бозаџије 6, надничари и слуге 38.

Из статистичког одељка општине вароши Београда 7. Октобра 1893. год.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Суд општине града Београда, држаће на дан 19. овог месеца од 2—5 сахати по подне у канцеларији рачуноводства, јавну усмену лицитацију, за давање под закуп право сеча на пубк од вакате стоке на општинским плацицама.

Лицитанти полажу 3000 дин. у готову или српско државним папирима од вредности на ове закупце

Остале потребе о овом закупу могу се видети сваког радног дана у канцеларији рачуноводства овог суда а и на сам дан лицитације.

Ко жели горе поменуте право узети под закуп, нека означене дана дође и лицитира.

АВр. 5528 — Од суда општине града Београда, 9. Октобра 1893 год. у Београду.

—

По што ни на трећој лицитацији држаној за набавку 25000 кгр. меснина за исхрану волова рабацијских возова општине београдске, није било довољно лицитаната, то ће суд општине града Београда држати на дан 13. т. м. од 2—5 сати по подне у канцеларији рачуноводства, четврту лицитацију за набавку означене количине меснина.

Куцција се полаже 200 дин. у готову или српско-државним папирима од вредности.

Ко жели примити се ове набавке нека означене дана дође и лицитира.

СВр. 16098 — Од суда општине Београдске, 9. Октобра 1893 год. у Београду.

—

По што се није могла ни друга лицитација држати, за давање под закуп општинских дућана у фишекџијској улици, с тога што није имало довољног броја лицитаната, то ће суд општине Београдске држати на дан 11 тек. месеца од 2—5 сахати по подне трећу лицитацију пред кафаном код „Лазаревића“ у фишекџијској улици за давање ових дућана под закуп.

Кауција се полаже 120 динара у готову или српско-државним папирима од вредности.

Остале погодбе могу се видети у канцеларији рачуноводствов. сваког радног дана, а и на сам дан лицитације

Ко жели дућане ове под закуп узети нека одређеног дана дође и лицитира.

СВр. 15097 — Од суда општине града Београда, 9. Октобра 1893 год. у Београду.

—

Суд општине града Београда држаће јавну усмену лицитацију на дан 12 тек. месеца од 2—5 сахати по подне у канцеларији рачуноводства, за давање под закуп подгруна у алеји општинског имања званог „Текија“ до главне полицији.

Подрум је овај опидан на свод, има добар оквир, а може се употребити за леденицу, оставу пива, вина и т. п.

Услови о овом закупу могу се видети сваког дана у рачуноводству овог суда. а и на сам дан лицитације.

Ко жели узети ово имање под закуп, нека означене дана дође и лицитира.

СВр. 16413 — Од суда општине града Београда, 9. Октобра 1893 год. у Београду.

—

I. На дан 12. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права напаште таксе од кецића на виње.

II. На дан 15. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права туцања каве — таниса.

III. На дан 18. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп права напаште таксе фијакерске.

IV На дан 20. Октобра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп меса од бобичавих свиња, које се воде на општин. клаоницу.

V. На дан 23. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп оправке волова општинских, количко-коларски рад.

VI. На дан 25. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп оправке волова општинских, сарачко-таписарски рад.

VII. На дан 27. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп подзиђавања зидова поларне чети и волова рабаџ. општине, волова.

Властком неку врсту *тражње* (concumbium), по којој би Херцеговина пришала угарској краљевини а Херцегови синови у накнаду за њу, да добију земаља у Угарској. Колико истине има у овим речима не знамо, али да се овог пута није дошло ни до каквих резултата, сведоци и сам Енеја додајући, да се краљ Матија вратио у своју краљевину, „ут на нашу, што му се даје помоћи за продужење рата, завршивши се, да више никада нашта за хришћанску стварпротиву Турака неће предузимати. Ово се последње заиста и обистинило, јер за живота свога краљ Матија више не предузима ни један поход на Србију или Босну, пуштајући само, да чиче свиње покушаје српске војводе под његовим жезлом.

Али, ма колико да морамо од туге срце своје стегнути, видећи, како двором маликсана овај, од кога се с правом очекивало ослобођење Хришћана од Турака, нпак с каквим радовањем српски ухваћено сада на једну свету појаву, у души и срцима свију потиштених српских становпа у своју Босну и Србију. Живот њихове освојача султана Мухамеда II. видећемо је и за њих био тежак оков; и чим је он умро, прекаја ропска ланци на њиховим грудима, а под њима весело куца српе Србина душана и осветника. Од Балкана па до планинских гора Херцегових чује се само звук: „*и оружје, принесо је час слободе жели*“. Одушевљење подиже српских јунака под Змај деспотом Вуком, кнезом Павлом и Дмитром Јакшићем, на ослапа Сане и Дунава до 1481. г. пиђели смо равиде, али како је српски народ у Босни у то доба осећамо?

Мало имамо извора при руци, да дознаемо одушевљење и жудњу Босанаца у оно доба за слободом; али и то мали јесте свеједно врло биберно, које нпак расклопно баца свију светлост на данашњу појаву јуначкога поноса српскога. Имамо семи два писма, која је дубровачко веће писало краљу сицилијанском, јављајући му о стању потпалених народа у Босни и Албанији.(*) Из тих писама, види се, што је за нас ново интересно, да је покрет који је Хришћане под Турцима у оно доба обузимао, захватао онда у великој и све већој сразмери, а то тек не пакакује малу предност народних особина. Тако у писму од 2. јуна 1481. г. спомиње се, да је у Босну упао неки војвода *Влат* (Влатко Косачић, Херцегов син?)

(*) Шафарик Ј. у Гласн. срп. уч. др. књ. XIV. стр. 101 и пд.

а у Албанију неки *Никола Дукабино*, и *да би се могли одржати у борби против Турака тко им се у невољи помогне*. Јасно је, да ова два јунака нису имали ума ни малу силу народа свога, али им је знак интребња страна потпора, као неуздајних основан на њихов успешнији рад. У другом писму од 15. Јуна 1481. г. јављају Дубровчани, што су чули од сина ухода из Сковља „да румелијски паша скупља у Софији велику војску, јер се боји краља угарскога, и да је Влат војвода, пошто је ушао у Босну, *без икаве помоћи и савета* но само на своју Влаха (Србе), радећи неопрезно у неком месту *Менеселету* потучао се с ирх босанским пашом, Атлутом и побеђен, једва се спасао турских руку, изгубивши све што је имао, *и у нади лакше се склонио*... Све у Босни ири новостима: *ово мало Турака који су у њој, напаштују је, и Босанци се сами туку и судо их убијају; ту у устанак свију нас само је кпе Матија. Матију желе и хоћу, у Матију су ми очи упрте*“ — али Матије нигде ни од корпна! — нпта ће ће доцније дознати о томе како је народни устанак у Босни г. 1481. обухватио све јаче крајеве. На све стране сена оружје српско, народ устаје, бије се, напије за имоћ, упире

IX. На дан 28. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп сеирске рабаџ. општинских возова.

X. На дан 1. Новембра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп плаца општинског ваше чесме „Кнегиње Љубице".

XI. На дан 1. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп II. вешање у тан-најдању.

XII. На дан 2. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп чишћења нужника у вар. Београду.

Погодбе о овим закупима могу се сваког радног дана видети у канцеларији рачуноводства.

Ко жели на шта од овде наложених права ући под закуп, нека означеног дана дође и лицитира, пошто положи прописану кауцију.

СБр. 12.755 — Из канцеларије суда општ. града Београда, 14. Августа 1893 год. у Београду.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
Састанак држан 21. Јуна 1893 год.
(извод из стенограф. белешака)

Председник — Пошто има довољан број одборника за решавање, то отварам седницу, и молим вас, да чујете записник прошле седнице. — (Секретар прочита) — (прима се).

Пошто су сеирске шпекие стари мале количине одборник Стеван Чађевић учини предлог, да се отвори дова Јованова улица, која је већ уређена, да би се спојила с Цетињском, Сплитском, Видинском и Белетичком улицом. Потребно је вели, да се улазне једни или јенчаи од 15 м. широке и једна гомилна земље, која ће том просторију пространи, па цеку која има рупа нечистоће, која прети да се спаоне моменат пашње и да загади сав овај простор, који је тако. Мали набор да тај мали јенчаи отвори пошто буде, те да се споје те улице и да се олакша саобраћај од Душанове и Видинске улице.

Марко Велимирић потпомаже предлог г. Чађевића.

На предлог председника, ово ствар ће упућена комисији на проучавање.

За овим се прешло на продужење претреса тромесечног тарифе.

Председник чита: На бранше **А** 0, 1, 2, 3, 4, на манифесе произлазе као: бунтур, крпу, грез и героле од 100 кгр. 5 динара. Комисија мисли да се изузеи крупа, бунтур и грез и остаје са по 2 дин. а остало 5.

Стеван Чађевић — Предлажем да се бранше поделе у две групе, и да се бранше **А** 0, онтерећ а оно што народ једе, да се не оптерети.

Соломон Авријел тврди, да би предлог Чађевићев био велики мисли пеглизма и крајње чарсељама те мисли, да би боље било, да се у бранше не праве разлика, и да се свако оптерети са пола динара.

Марко Велимирић одазва се С. Аврајлии.

Лубен Јовановић — у подужем говору разлаже, да не би требало оптерећивати бранше поједином таксом, и мисли да би се могао наћи начин, да се ово крупно средство избегне.

А. Одавић слаже се с Лубом Јовановићем и одлучно је противан оптерећивању бранша тромесечним ма к најмањом.

Мијајло Јовановић — говори у истом смислу као и Л. Јовановић и А. Одавић с тим, да би требало њихов јачи оптеретити, и да се на тај начин постарне предвиђена сума прихода

Стеван Чађевић — Предлажеће се разложио против оптерећења бранша, по ини мисли, да не би било штетно, ако би се оптеретило најтежије бранше. А ако би ово било тешко конгролисати овда одузеше и од овога.

Милутин Марковић — Такође је противан оптерећењу бранша тромесечним, што је у подужем говору лепо описано.

Соломон Аврајел — Објашњује, да не би било корисно подвати тромесечу на пеће, пошто ће се она налазвати на сву количину што у Београд уће, без разлике, да ли ће се овде потрошити или ће Београда пеметн.

Стеван Чађевић пита, може ли се категорична одлучи бело брашно од лебове?

Мита Јовановић — Одговара Чађевићу да се може разликовати бело брашно од лебиог, но то разликовање немогуће је правилно извршити при напаети тромесечне, кад је брашно у једним и под пајмбом.

Михаило Вончић — Мисли, да се одлоши решење овога питања о тромесечи на брашно на лошеје, докле цена тарифа не буде претресена, па ће се онда видети, хоћемо ли и без те тромесечне имати довољно прихода или не.

Стеван Чађевић — Опако се с предлогом М. Вончића.

После овога председник је питао, да ли се усваја предлог комисије о тромесечи на брашно, на шта су сви нијевали, да се решење ово одложи.

За овим је, по усвојеку тромесечне на неке лукузне мапарске производе, седница закључена.

Састанак држан 25. Јуна 1893. год.

Председник — Отвара седницу, пошто има довољан број одборника, и моли да записничар записник последње седнице прочита.

Секретар прочита — (прима се).

Председник — Продужава се претрес тромесечне тарифе.

На реду је да се одреди тарени на возове, кране, бикове и теглу.

Предлаже се од 100 кгр. 10 динара бруто.

Јосип Бурсић — мишљења је, да би било боље одредити да се плаћа на комад а не по тежини.

М. Бурсић — тражи да се одвоје волови за плаће и волови за род.

Јосип Бурсић и *Филип Васиљевић* — Потпомажу Бурића.

Соломон Аврајел — Тражи, да се тромесечна накнадује по тежини а не по комаду, јер ће бити прилагођен.

Михаило Бурсић — Мисли, да би боље било да се не праве разлика између волова за род и плаће, пошто се та разлика не би могла увек и тачно извести.

Радомир Јовановић — Потпомаже предлог, да се праве разлике између стоке за плаће и оне за кучу и за земљорадњу.

очи — у Матију, али нема, нема нигде ни да се чује!...

Го и бос, без икаква оружја и рапе спреме, са голим шакама борећи се, немајући ни добрих коња, народ српски клону духом, јер му ни од куда не дође помоћ, а сам не беше у стању борити се и против природних стихија, које га васкоро нагнаше, да се у своје земљиште повуче. Турци су поново закладали скоро сва места, одакле су раније морали бегати, па се разуме се лепо стали напљачкивати са Србима ја простирали страх. Тако је због немарности хришћанских владара, а нарочито краља Матије, пропало лепо народноја одушевљења, које је не само Србству, нег и Хришћанству могло донети лепих користи, да је било политичке умљаности.

Природно је, да Турци нису дали стали на томе, да се само задовоље угушењем народног покрета. Знајући, одакле долазе сва потпиривања, а бојећи се и каснор новог народног устанка, који би ван сваљивих последица по њих, реше се они, да са свим униште и ону последњу сенку васелеле слободе у *Херцеговини*, па да и њу по примеру осталих земаља претворе у турску провинцију, те да на тај начин униште сваку надуопланеног Срнства, на пажу могућну стварну помоћ за ослобођење своје. С пролећа г. 1483. дигне се лепа сапица бег Хусо из *Трнкорлена* (Tricorlenco) на горња дол Херцеговине, где владаше Иванишан. Заузме брзо нестоке градове, и натера га да бега у Угарску. Одатле се Хусо врате у доња лео, где је био Влатко. Срећа га и ту добро послужи, јер му брзо у руке паднут градови: Драсовица, Пљевља и Касиљев-Ноле. Кнез Влатко утече Дубровнику-Ако, Хусо заузме и дан утврђени српску суштановину и великаса везира, што примисше у своју средину непријатеља турског, обојица послане заманиту своју помоћ, на дар. Тако ноде, са свим под турску власт, и *Херцеговина*, а Турци напрадише од ње засебан санџак, који подпрошне власти босанског паше *Мустафе Гурбеговића* (Gurbegovich).(1) Овим приликом узеле су Турци и неколико мостачких градова у Крајини, што су им Млечани и миром од нете године морали и уступити.

Суседна Хришћани, нарочито Срби и Хрвати, добро су разумевали опасности, које тек сада настају по њих. С тога и

(1) Историја о. Ј. Јукић, стр. Лабуд, В. I. S. 426. — Engel v. H. I.: Allg. Weltkunde, II. Bd. краће Повј. с. Sertic, S. 434.

нахлашмо оне (1443.) године неуморног Змај-Јеспота Вука у друштву хрватске господе, заседо ради договора о заједничкој либрани, и нападу на Босну или Херцеговину. Пријаква им се указала, да свој договарања и у дело приведу. Сам од своје воље дигне се, октобра месеца, босански Хајди-вока са 8 000 коњаника, и предузи преко Хрватске у Крањску.(1) Кад се отуда враћао са 10 0 0 робља хришћанског, посекају га на Уни, српски десиот Змај-Вук, хрватски бан Владислав Хедервари и остала хрватска господа са војском од 12 000 коњаника. „Зла је слутња одмах пошала Турке. Отета Хришћана из ових зуку после приповедају, како су постављали сабљу да шеа, пак су на ње гитали. Тада да је месец постао крвав, затим пре, а онда тмаи; три знаке да су на Турке ватру спале, а они пречестанени чувала себи даже из главе и на граде, на земљу падали и друг другу грлили. Паша пошаље нашима дарове и обећава, да ће им предати похарано робље, ако их у миру пусте проћи. Не прихватише погодбе, већ му поруче, да ће само од шета узети ово што мачем

(1) Историја о. Ј. Јукић, стр. Лабуд, В. I. S. 425, до 430. — Стеваповић овај догађај у 1494. г., Хусер пада, да је било 7 000 Турака.

Др. Павле Поповић — У подужем говору свом образлаже потребу, да се не налазеће трошарина на стоку намењену за земљорадњу и увлаше нечим новчане за сво развићење. Доказује, да би се то могло лако тиме постићи, пошто стоке и признаком пресао истих.

Мата Јовановић — Доноси потребу напаљивања трошарине по тежини.

После обављења председникових и неких одборних, да би се од колоса и праха врло мала сума добила на име трошарине, пошто се не заплаће више од 50 пара за приватну потребу и да би манипулација много више стала него што би био приход, — одбор је решио, да се оно позиција ов тарифе са свим поништи.

Пошто је после свога усвојења без добите предложена трошарина такса на дивљач и перјату живину, пређше се на увођење о трошарине на дрва во горено

Председник саопштава, да на дрва за горење од кубног метра управа трошарински предмет једни динар а комисија пола динара.

Соломон Аврајса — Хоће да се од ових изузму сеоска дрва и да се код њих одреди такса на кола.

Гаврило Дурковић — Противи је сваку такси на дрва, сматрајући их као врсту потребу за исто грађевине.

Милутин Јанковић — Каже, код су све потребе потребне, да не би било разлога дрва изузимати.

Милутин Теофилић — Мисли да не би требало да се ни сеоска дрва напаљују по метру већ по колима.

Милош Константиновић — У подужем говорењу, да би требало потврдити и сеоска дрва и ова што са стране долазе подвргнути на пописи, да се то може чинити и по самом трговачком уговору.

После обављења председника, да је неопходно потребно да се и дрва потврде, пошто се мора поставити од трошарине сума, којом ће се моћи покрити интерес и отплата на зајам од 10 000 000 дин. — одбор је после економичног гласова решио, да се напаљује по пола динара од метра.

По овом је преступило решавању о осталим другим стварима за прођење, која су остале терпеља без велико дебате усвојена или према предлогу комисије или према поднетим намењима одбора.

Пре закључка седнице одбор је препоручио председнику, да према већ усвојеним трошаринским таксама спреми за идућу седницу извештај да ли ће моћи постићи потребна циљ предвиђа, како би одбор према томе мог о или изнети позицију поништи или смањити.

Састанак је закључен.

Састанак дражи 28. Јуна 1902. год.

Председник — Отвара седницу, пошто има довољан број одборника који одборнике да чују записник последњег састанка.

Секретар прочита.

Председник пита — Има ли ко шта да примети на записник?

Соломон Аврајса — Мисли, да ћутњу треба да пазља и утаљ не.

Управна трошарине обрашања, каже се нта има разумети.

Секретар чита: На траву: летње, године, пашење и т. д. Гласило је 10 и 10 за прилагање такси и стварн није било решено.

Милутин Марковић — Објашњује да је ова одбор решења још прошлог пута, кад је председник као десети гласио за извесну таксу, против 10 који су за другу таксу гласали. У чл. 77. зак. о општинама стоји: „Ушиа од, да је у општинском одбору ово решено нашта пристаје половина одборника и један више. Ако су таквога изјављено полазећи, ушиа се, да је одбор ово решио, на којој је страни председник одбора.

Дакле питање ово решено је:

Чује се: да се гласа новоно).

Председник пита: — Хоће ли се учинити исправка протокола у томе смислу или ће се гласати поново.

По саслушању још неких објашњења, би усвојено, да се протокол исправи у смислу тврђења М. Марковића.

За сами ове реч *председник* и вели:

Ви знате из прегледа о приходима од трошарине, које је пред нама, да до данас одређене стопе осталеним трошаринских предмета не износе више од 500 и нешто хиљада динара.

Она имера не одговара опој, који је наша потреба, то ће остатиме интерес и акуратно за зајам од 10 милиона динара. Мислим да ирема томе ни можемо ост ити стварно ово не желимо да пазљемо на новцу и неприлично, да зајам не закључимо. Ми морамо дакле ову таксу ревидирати и у неколико изменити одређене стопе, те да добијемо недостајућу нам новцу ово 97 000 динара са административним трошковима трошаринским. За ју ви дакле читати редом позиције из овога прегледа, па изволте казати да ли и где ито треба да се дода или одузме —

Прво долази на ред. Ту је утврђено 2½ динара на сто кила без манипулације. Мислите ли да се може повећати (чује се: не може).

Др. П. Поповић изјављује, да му се овај начин не допада; треба, вели, прво у начелу да се договоримо, да можемо чинити каква остерећења, па само те позиције и да прочитано и не све од ред.

Вељко Тодоровић — Сваке се са ар. Пазљом и мисли, да би се могле дужесне ствари јаче остеретита'а потребе за ову земље.

Соломон Аврајса — Предлаже, да се на цело вело и ракију плаћа трошарина са 2 дин.

Фелим Вавилонић — Противи је предлогу Аврајзалом и тражи да се и брашно остерети.

Милутин Теофилић — је мишља, да би требало остеретити бело брашно.

Соломон Аврајса — Противи је остерећењу брашна пред нашим радног јом и зборе се, што је тешко манипулација ово повтрођења.

Вељко Тодоровић — Тражи, да се остерети вино, ракија и пиво по предлогу Аврајзалом и да ће о њему говорити, па ако се не усвоји, онда тек да се траже друге предмети.

Др. Мирко Јовић — Напомиње, да ни имао се би требало ову такву ударити. Држава напаљује 20 динара, а општина 10 дин. и то је већ доста велико остерећење, јер на једну чашу пиво долази само 10 пара дин. Ако би пиво пали половицо динара по хектолитр онда би већ чаша пива била 15 пара скупља а онакви ваших од те трошарине, који би потрошили извичаји плаћали, не би долазио у час опит, већ пеферија, за то је и противан да се трошарина

придобију. И други пут сло је наша посланике с понудом, да ће од сваке сиђе, колико их има, у турском табору, плаћати два до три форинта, а да никада више неће напаљивати на наше стране. Побојаше се ваши, да Турци не посеку заробљене Хрвашане, пак су послали шест људи, да се погађају за заслужене. Турци показаше им само три хиљаде ножа, већином слабих и најмеђих, а што је бољега било, то је морало сакривено послећи на прву земљу, а ко би се макнуо или друкчије огласио, дала би ту са рамена глава. Наши посланици виду били с тим бројем сужања задовољни, јер су знали, да их више има, и оду. Доцне међутим наши обиђу турски логор, и кличући често име Исусово нападе на Турке. Што није мач хришћанска уништио, то је однела Уна пода хладна. Једва је толико Турака преко воде преплавало, да су могли наћеститн, какво су расуло пре-тврстиће.(1) На далеко у Хрватинетску забрује усклици радости, зарад славне победе здружених Срба и Хрвата. Ова победа нас Турцима донела је нарочите користи само становницима Славоније и Хрватске, као и предела на обалама Сане и Дунава, јер су Турци после овога порала за неко време запета обустављали своје пљачкашке походе, а пасторо је, пре краљу 1483. г. стигло из Цариграда и стално закључење мира.

Напред смо напомењли, да је са проширењем турске моћи растао и размер насељавања еријског народа у тућину. Та су насељавања још већма отвочила врата онда, кад Турци у најзаселе јеку отпочеше упражњавати своје пљачкашке походе у суседне хришћанске земље. Јер они, имајући намеру, као што смо напомењли, да само пљачкају, пошаље и пробе оне куда прођу, не посељајући ни једне градо, ни једне покрајине; своји страховитим вандализмом запљашили су тако силно становиште ових земаља, куда су они пролазили, да их они њиу други пут смели сачекивати на своме огњишту, већ су прскали на све стране, само да се спасу таких немилих посетилаца. На тај начин сеоски су становници или одлазили у оближње градове, ступајући у редове њихових војника да одбрану, или су бегали у тајне кутове крших планина, куда турска нога није смела продрети; или су најзад, немајући прилике користити се тим двама средствима за спас свога живота, остављали своја огњишта, и сељили се у оближње хришћанске земље, овог пуга највише у Хрватску и Угарску. Тако су, без сумње, тада највише опустела босанска села између река: Уворе, Врбаса, Уне, Купе, Сане и Дрваче, куда су Турци најчешће пролазили уцаљајући у Хрватску и горе у земљи бенских Косара. Услед огромног захваћеног простора од хрватских и аустријских земаља тим турским пљачкашким походима, ни становишта Хрватске нису могли задржати се на своме огњишту, већ су га остављали, бежећи све северније или западније у градове и варошн до којих су Турци или рећи или никако долазили. С тога су и еријски исељеници из Босне напазили у своме путу на пуста села и поља, и рало се ту насељавали, дајући понекад, да ће од Турака сада бити обезбеђени. Хрватска је, у ово доба, сва била опустања земља, изузевши на неколико богатих великаша и кнезова. Најбогатије међу њима, имајући и највише земаља, беху две породице: *Зрињска* и *Франкопанска*. „Управа сва земља и сви градови од Оиаза, Карловца и Сплита, па до мора, припадали су овим породицама.

---

(1) Šafařik i Lav. Vuk. Pod. hrvat. sn. I. стр. 463—466. — Шафарик у Гласнику К. срп. Друшшва, II. I. 6. 622—630.

на њино повећање. Треба мени да се зна да се трошарина подиже и да се закључи уједно тако да ово што се добије, ако у истини у касу општинску, а не поједним предузетима. По његовом мишљењу не вино могла би се повећати трошарина, а тако исто и на ракију, али на пиво не, јер је довољно оптерећено.

Илија Ђорђевић — Слажем се са др-ом М. Т. Леком што се тиче потрошачења пива, али је противан да се и вино полаже

Председник — Мислим, да би било четири динара повишење на вино сувише много. До сад је наплаћивано 8 дин. а овом трошарином оптерећивало би се 10 динара, и још вео би хтели 4 дин. онда би било и сувише. (Чује се: ни мало више)

До сад је на вино наплаћивано 5 динара на сто литр, управа трошаринска предложила је 8 динара. Комисија њојо то усвојила. Пристајете ли да се сто повиси: (Чује се: да остане то за сад) Добро, онда пристајете ли на повећање такође на ракију и то на 2 динара? (Пристајемо) Сви? — Сви.

Др. Мирко Лека — Би ли разних обзира ударио неку трошарину на ракију до 15 гроша, јер она ракија која је испод 15 гроша није добра. На овај начин изашло би се да се лоноси бољи ракија у народ.

Вељо Тодоровић — Вељо, пошто данска не удара никакве трошарине на вино и ракију, то би општина могла на те предмете наплатити, што неје случај са вином, јер на њега држава узима 20 динара.

Др. Мирко Лека — Мислим да ће најбоље бити, да се по једна 15 и 12 литара од 10 динара, и то вино: ракија од 15 гроша да се оптерети са 10 а преко 15 са 20 динара.

Председник — Шта прима ли се овај предлог г. Лека? (Прима се) Дакле нека, да по предлогу предлог, да се на вино наплаћује 12 дин. по последњем предлогу (Чује се: према се и на ракија се).

Андрија Одавић — Рачунам данашње, да ово трошарина ступила би у 10 или 15 дан. тако, да нећеш ће бити на трошарини. Предлажем, да се вино може оптерећати од 15 јануара па је опет остане исто предлогу овом, јер ако се узме само 12 дин. онда ће нећеш узимати од потрошача 15 дин. и ту Бирати 3 дин.

После овога објашњења председник је ставио на гласање и бо решено, да се на хектолитар нека удари 15 дин.

За овим је без дебате, гласањем решено, да се на вино удари трошарина 7 динара на хектолитар

Председник пита хоће ли се сад решавати о белом брашну.

Андрија Одавић — У свом подужем говору изјавио се против на највишој трошарини на брашно. Вољан је да потпомогне овом предлог о оптерећењу којих других артикала, само брашно не

Мића Божић — Одговарајући Одавићу мисли, да неће бити баш тако убитачно по утеху од питне и велике кредите код би се било брашно, као луксузно оптеретило.

Вељо Тодоровић — Побија разлоге Одавића слажући се с Божићем и предлаже, да се бело брашно оптерети.

Др. Никола Поповић — Брани разлоге Одавића и побија исте оних који су за трошарину на брашно. Вели да би трошарина на брашно значила, да је општина београдска у крајњој немаштини новоли, што не у колико не стоји

После још неких нешитних објашњења од председнике стапио на гласање, да ли да се брашно оптерети и колико. — видело се, да нема довољно одборника за решење, пошто су неки већ отишли, те је с тога остављено да се у идућој седници реши.

Седница дрзке 9. Јула 1890. год.

Председник — Пошто има довољан број одборника, то отварю седницу и моли да се чује записник последње седнице.

Секретар прочита. (Усвоје се).

Председник — саопштава, да је Београдско оделење такси да се из округу које школе доброволне и њихо одобри издвоје на 8500 дин.

Пошто је ово одборима нарочито важно, да му се ова трошкови подноше и нашто скоро на усвоје, то предлаже онај део овог записника, који доноша подноше према ов предмет, да се прочита.

Председник објављује: да нема довољно употребљеног старог папира за штампе књиге у Кнез Михајловој улици, а тога се продаје, да се средином 4—5 метара кадарније дотерпим папиром и предлаже да се то да у јавну Ракси Крстићу као најнижем понуђачу.

Саломон Аврејски — Одобрава предлог председника.

Др. Никола Поповић — Слаже се с предлогом с том изменом, да би требало кадарнисати са страна дотерпим папиром, пошто ће се средина умаје због кадарнисања врло мало употребљавати па и кварити

Милан Кокотановић — је написала, да је примедба Др. П. Поповића уважена.

Марко Велимировић и *Илија Ђорђевић* придружују се предлогу др-а Н. Поповића.

Секретар чита: молбу Јеврема Радивојевића да му се врати оброчна напаљења на изосеном раз општини по погодби.

Председник — Објављује, да по закону све оне ракије које се пуштају на рад дају под може напаљу обртне порезе $1^1/_2$. Ове је дужата напаљења и над је дошла пред одбор, одбор је нашао, да пристајемо, да нам Радивојевић плаћује само по другој пени, која му је предложена. Дакле, одбор је стрмо са њима у погодби. На ту молбу Јеврем је прилично и врло лепо. Сад долазе, да ли ратуи сорши и плати посло. Тек прилином ако да се напаста и обрти порез. Но та питања зависе од тога: Сматра ли одбор, да је ово биће напаљења или погодба? То питање има да се реши, јер од тога зависи, хоће ли се сад обрати порез задржати или не?

Марко Велимировић — Изјављује да је ово погодба а не напаљења.

Саломон Аврејски — се такође слаже с мишљењем да је ово била погодба између општине и Радивојевића и да према томе но би требало да му се наплати обртни порез.

Милутин Марковић — Мисли да није надлежан одбор општински да о овоме расправља, већ државна финансијална власт, с тога предлаже, да суд одних ове молбену уснеше да се по њоно да му нађе надлежну сбрнцу одлуку, а он нека

за онда и многе земље у Банији око Кнежпнце (Врањ, Зрињополе)[1].

За времена овијех пљачкашких похода, Турци су највише пљахоне земље пустошили, и присвојили касније на имања по Приморју, и онда на она што бејаху бјежа православни међана: око Модруше. Огулина, Босиљева, Рибника и Озља. Њихови сељани и радници разбегли су се бији са оснивата својих, те су се они кнезови стали бринути да своја имања поново населе. „како би могли оружаном руком заштитити своје земље од Турака“. У томе им је добро дошла била помоћ од српских исељеника из Босне. Кнезови их стану врло рано примати и насељавати их по опустелим својим земљама, под условом, да их бране од турских насртаја. На да би што више таких бранилана својих земаља стекли, кнезови су те своје нове насељенике на почетка ослобођали од обичних давија, које су им она, као својим сплхијама, бпли дужни давати. Сем тога и другим разним повластицама мамили су на пресељавање и оне, који још беху остали под Турцима, стањујући им онамо у изгледу, да сами слободни живот, као да су у својој домовини. У XVI. ст. најчешћемо на бедној примера, где се Срби на пустим хрватских великана и бесарских бенерала сеље на своје постојбине у суседне аустријске земље. Али томе има трага још пред крај XV. ст. где се изрином спомиљу насељена српски досељенцима по *Лици* и *Крбави*, око *Модруше* и *Огулина*, на земљама кнезова Франкопана свих. Вавичек[1]) вели, кад се крај Матија крапао из Босне, по освојењу Јајца, г. 1463. да је „ово уточиште многим хришћанским бегунцима у *Лици* и *Крбавској* жупанији, чије земљиште са своја пластичкога обзика за природну тврђаву равнијено, данашње оним насељеницима вродна средства за четничке бој и одбрану. У једно им ујамни 3. и 4. чл. законским слободу вероисповести, ослобођи их од десетка, уз дужност да бране земљу, и потчини их сеоском капетанату, који је још краљ Људевит I. установио“. Најпородитије је, да су ону насељену сачињавали највише они у Јајну ослобођени Хришћани, да избегну тешке данке роштва. Краљ је могао стицати у своје будимске дворе умирен, у уверењу, да је граница у томе пределу добро бачувано, јер њима природних обрамбених средстава, још и нагни самоодржања и исцете морао је подстицати ово насељење на онајну борбу у случају непријатељског нападаја.

Године 1493. босанска *Јајца* нису добије налог од султана, да са свом њеном силом пређе преко Хрватске у аустријске земље да би тиме нанудно себи поновљени мир од краља Владислава. У угарској краљевини било је у ово доба врло ровите стање: краљ Владислав тек што се смирио на престолу. И у Хрватској непрестано се продужавале неслога између браће Франкопанв, и понога бана Дерсенина. Док се тако и снима хрватским великашима одлачила сва пажња на Будим; да ја ће на престо сеств Јованн Корвиновић, или племенски изабрани. Турци су више пута узнемиравали хрватске границе, али су увек били одбијани.[1])

(настаиће се).

---

[1]) Ђурић Н. Кнежи. владичество, кн. I. стр 17.

[1]) Шегер, нарч. Крајишт преведе Ј. М. Шпицбер на. I. стр. 3.

[1]) Smičiklas T.: Por. hrvat. kn. I. стр 412—414.

се против тог решења жали надлежној власти а над надлежна власт може суду, пошто тај поводи суда је то чиста ствар.

Др. Никола Поповић — доказује да се и по државним благотворителним заводима не плаћа обртна порез, кад се нешто набавља путем јавне погодбе а не лицитацијом.

Милутин Марковић — Остаје при своме тврђењу, да није надлежан одбор општински да о своме питању решава, већ једино државна власт.

Др. Марко Лемо — Вели: Ја сам по овом предмету чуо мишљење два пута стручњака и видим сам да ово није ствар баш тако проста. Према томе што смо чули мени изгледа да би могли да третирамо ствар лицитацију у погодбу и онда не би никад морали обртну порезу плаћати. Питање је само, да ли би могли и смели ту праксу, да изведемо. О томе сам мишљења, да при решењу овога питања треба да чујемо мишљење и мишљење адвоката г. Панопића.

Др. Никола Поповић — Каже, да неће одбор ни једнако да реши, је ли погодба или лицитација и ништа више, а од тога зависи цела ствар, која ће се после расправити како треба и како суд за добро нађе.

Милутин Марковић — Примећује, да су госпођа сви тога мишљења да је ово погодба, али сад се ствар тиче једног пропа, које припада држави, а о том праву не може да решава одбор.

Пошто је свака говорница поновио своје мишљење о овој ствари, председник је ставио на гласање: ко је за то, да се молиопу ова сума врати гласаће за, ко је против гласаће против. Гласаће је решено, да се молиопу не плаћати обртна порез.

Председник — Саопштава, да је он госп. др. Петровићеву писмено на једно, што га је одбор послао приликом јубилеја. (хвала му!)

Састанак је закључен у 9 часова у вече.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

У скоро књижарама може се добити нова књига

НА ЗЕМЉИ И ПОД ЗЕМЉОМ

ПРИЧЕ СВЕТСКОГА ПУТНИКА

написао

В. ГАЛУЗЕВИЋ

превео

Ј. КАРА-МАТИЋ

У Књизи — Игра по цену живота — Три године међу Патагонцима — Са 7 сл. у боји — Цена 60 нр. дин.

Београд. Књижара В. Валожића.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дижмичарине:

а) За чишћење дижњака (шилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За неупадни шпорхерт . . . . . 0·20 д.
в) За упадни „ . . . . . 0·40 д.
г) За њихово уливање шпорхерта у тотинице . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0·30 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . 0·10 д.
е) За чишћење чукова од 2 и по метра уредно са кишом њега . . . 0·15 д.
ж) За чишћење чукова од 2 и по метра уредно са кишом њега . . . 0·20 д.
з) За чишћење димњака (шилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·15 д.

II. Прављење помирара и пушкина:

а) Од кубног метра . . . . . 10·— д.
б) Од лакта . . . . . 0·50 д.

III. Пастарина:

а) Марва за напоје за једну дана . . 3·— д.
б) Обавезно напојење жарке стоје . . 1·— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за дете . . . . . 7·— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12·— д.
в) Мала гробница . . . . . 555·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . 968·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . 1069·32 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·90 д.
б) Мртвачка кола са зајмљеним са два коња . . . . . 24·90 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кварторе: Саинаџијски, Терзијски, Вароши и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·50 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кланице са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . 1·50 д.

За кварторе: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·40 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кланице са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године. Бр. 9449.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ

Од 1. Октобра до 7. Октобра 1892. год.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА НАЈНИЖА дин.	НАЈНИЖА пар.	НАЈВИША дин.	НАЈВИША пар.
1848	Арнаутска	15		14	
	Бранша кукурузана				
	„ пшенична				
	Вина бела (од лит.)				
	„ црна „				
	Волова				
	Вуне не пране				
	„ пране				
1524	Грожђа	30		20	
1440	Дуња	30		10	
891	Јабука	12		9	
26000	Јечма	9	20	9	
798	Кајмака	1	20	1	10
	Коза јагњећих				
	„ јаребичјих				
2000	Коре брезове	14		11	
	Кртла				
65520	Креча	4		3	50
12468	Кромпира	9		7	
	Крушака	9			
	Крушака	15		8	
30051	Кукуруза	10		9	
	Кукуса				
	Лоја нетопљеног				
	„ топљеног	100		96	
	Лука врежавог				
	„ бела „				
7404	„ црна „				
	Масла				
70	Масти	1	20	1	10
1209	Меда	50		40	
	Овака				
92145	Овса	11		10	
11902	Орања	30		25	
12294	Пасуља	12		10	
	Пекмеза				
118	Проса				
402484	Пшенице	11	20	10	80
17087	Ражи	8	50	8	
	Раз. конов. (од лит.)				
	„ „ меке „				
	„ „ тврде „				
8428	„ „ меке „	55		35	
29882	Сенца дебелих	75		70	
	„ средњих				
55360	Сена	5		4	
594	Сира	1	20		60
13810	Сланине	3		2	
	Сланине				
	Сочива				
365	Угљена дрвеног	8		7	
109500	„ каменог				
	Шипарке				
34937	Шљива сирових				
480286	„ сувих о. год.	20		12	
10000	камена простог				
11050	жевних				
13435	ситница				
31607	зоље разно				

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампа Радивоја Штампарова — Уредник Урош Мутавџић

БРОЈ 42. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 „
за страни земље на годину . . . . 9 „

НЕДЕЉА 17. ОКТОБАР 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 СР. ДИН. ОД РЕДЕ
преплатну плаћа свако претплатник на београдски суд а ван београдског подмирује се тек
Рукописи не враћају се
Нефранкована писма не примају се.

Анализа воде из новог београдског водовода.

Поводом брошуре, потписане од г. г. др. Косте Јовановића, др. Марка Николића и Војислава Прљевића хемичара, којим се тврди, да хемијске анализе воде из београдског водовода извршене од г. г. Марка Т. Лека државног хемичара нису тачне и да према томе вода из новог водовода није исправна, да није ни за пиће пити ни ради употребе, — председник општине, желећи да стварно изведе ко часто, да се зна ко има право да ли државни и општински хемичар или господа што су поменуту брошуру потписали, да се, дакле на чисто каз, да ли је вода из новог водовода београдског здрава и добра за пиће и друге потребе, — одредио је решењем својим од 2. окт. 1893. год. АБр. 5884 нарочиту комисију, да извади основу хемијску анализу воде из новог београдског водовода и да према добивеним резултатима каже своје мишљење, је ли с хемијског гледишта, вода из новог водовода београдског здрава за пиће или није.

Поменутим решењем председника општине била су одређена у комисију ова господа: за председника др. Ђорђе Димитријевић начелник санитетског одељења министарства унутрашњих дела; за деловођу др. Пајо Поповић инспектор санитетског одељења мин. унутрашњих дела; за чланове: Сима М. Лозанић професор вел. школе, др. Ф. Шимс и др. М. Т. Лека државни хемичари, А. Хелих санитетски мајор и хемичар мин.војеног, др. А. Зега општински хемичар, др. Коста Јовановић хемичар министарства народне привреде, Војислав Р. Прљевић хемичар мин. народне привреде и др. Марко Николић хемичар.

Сва чланови комисије повезнети су о овоме нарочитим писмом стим, да ће се рад имати вршити у рударском одељењу мин. народне привреде в отпочети 6. окт. 1893 год. у 8 часова у јутру.

Г. г. Коста Јовановић, др. Марко Николић и В. Р. Прљевић писмом својим од 4. окт. 1893 год. благодаре председнику општине што је учињено овај корак врло корисном и што је и њих и као хемичаре и као грађане одредио за чланове комисије, нарочито јоше и због тога, што су они ово питање и покренули.

Петим писмом моле председника општине, да у интересу тог принципијер решења свог питања одреди за члана ове комисије и г. др. Милана Јовановића, Батута, професора вел. школе.

Председник општине одазвао се је овој жељи и решењем својим од 4. окт. 93. год. одредио је и г. др. М. Јовановића Батута за члана ове комисије, о чему је г. др. М. Јовановић Батут нарочитим писмом известен.

Сва поменута господа примила се ове важне дужности сем г. Симе М. Лозанића проф вел. школе и г. др. М. Јовановића Батута проф. вел. школе, који су усмено изјавили, да не могу учествовати у раду ове комисије, зато што је по његовом мишљењу „ова комисија непотпуна", а други зато, што „ни састав ни задаћа ове комисије не одговарају правој потреби."

Остала господа чланови комисије, „при мишљи и вољи, да г. г. др. М. Јовановић и Сима М. Лозанић не престају да суделују у овоме раду, отпочела су рад на поверењем им задатку б. о. м. у 8 часова у јутру у хемијској лабораторији рударског одељења мин. народне привреде.

Рад њихов забележен је у три записника што се ниже налазу:

I.

Рађено 6. Октобра 1893 год. у привременој лабораторији.

Протокол

I-ог Састанка мешовите комисије одређене за испитивање воде новог београдског водовода поводом брошуре г. г. Др. Косте Јовановића, Др Марка Николића и В. Прљевића.

Присутни: Председник Др. Ђ. Димитријевић, чланови: Др. Шимс, А. Хелих Др. П. Поповић, Др. Коста Јовановић Др. Марко Николић, В. Прљевић, Др. Марко Леко и Др. А. Зега.

Председник отварајући седницу прочита зат председништва општине вар. Београда АБр. 5884, којим је одређена комисија у циљу, да анализе и утврди према поводима брошуре, писан у води новог београдског водовода и колико органских материја, азотасте киселине и амонијака.

У једно прочита писмо АБр. 5884, којим председништво општине јавља да је одредило члановима по 10 динара дневнице за овај посао, и треће писмо, којим саопштава, да су одређени чланови г. г. Др. Милан Јовановић — Батут, и Сима Лозанић писмено изјавили, да се чланства не могу примити.

Председник констатујући значај рада ове мешовите комисије, позива чланове да се послу, за који сам одређени, приступи.

После говора г. Косте Јовановића који на образложен таблица врх. хемичара о извршеним анализама констатује несташност појединих састојака и остатка, као и г. г. Др. Шимса, Хелиха, Др. Зеге, Др. Марка Николића, Др. Лека, председника и Др. Поповића, комисија решава: да г. г. Др. Јовановић, Др. Леко, Др. Зега и Прљевић оду лично на терасијску чесму и у стан г. Др. Јовановића, тамо да узму у спремљене судове пробе, и да се са тих извршне анализе на поменуте састојке пред комисијом.

Док се чланови не врате настаје одмор.

По повратку чланова, који су донели по две пробе са велике терасијске чесме, и и чесме у кући г. Др. Јовановића, председник отвара седницу, и моли г. г. горе брошуре, да изложе начин и метод, који су извршили анализе на поменуте састојке и нарочито: на азотасту киселину, органске материје и амонијак, јер ће се тим истим начином имати да врши анализа и доцнија проба.

Услед овог позива узе реч г. Вој. Р. Прљевић и изјави:

Прво азотасту киселину добили смо волуметријским методом: узели смо 100 ^{cc} воде и помешали са разблаженим сумпорном киселином, тоже смо додали known количину јодкалија, помешану са штирком (скробом) и томе смо додали у 1-ом суду један, а у 2-ом суду 2 ^{cc} азотног нитрата, а у 3-ћем испитујуће воде и посматрали боју једног ^{cc} азотасте киселине.

Овде г. Др. Лесо стаила питање, да г. Правеић каже на који је начин измерио калијум нитрат.

На ово питање г. Правеић одговара, да су прво спојили калијум нитрат и то су после остављали да стоје 15. минута у мраку.

Друго: органске материје добили смо на овај начин: узели смо 100 ^{cc} воде једа ^{cc} растворене натријум хидрата и десет ^{cc} калијум перманганата, па смо то кували 10 минута и остављали да се олади на температуру од 60° томе смо додали 5 ^{cc} разблажене сумпорне киселине у сразмери 1: 3, и десет ^{cc} оксалне киселине и одатле титрирањем калијум перманганатом одредили смо органске материје.

Треће алкалије смо добили на овај начин: узели смо 300 ^{cc} воде и томе смо додали 2 ^{cc} растворене соде и 1 ^{cc} натријум хидрата, па смо то остављали у запушеној флаши, да се сталожи; после тога узето је 100 ^{cc} филтрата и додато је тоже једа ^{cc} натрон хидрата и једа ^{cc} Неслерове реагенсе. У другим судовима узме се такође 100 ^{cc} дестиловане воде, дода се по једа ^{cc} натрон хидрата и по 1, 2, 3, 4, 5, 6 ^{cc} хлорамонијума и по 1 ^{cc} Неслерове реагенсе, па се посматра јачина боје.

Пошто је овим изложио г. Правеић начин, на који су извршили анализе воде и добила у њиховој брошури показане резултате, председник констатује, да се сад приступа одређеном послу, а поводом г. г. писце брошуре г. Др Коста Јовановић, Др. Марко Николића и В. Прљавчића, да пред остали члановима комисије изврши анализе двеста проба воде из београдског водовода по изложеној методи.

Следујуће позива господа писце брошуре приступају раду, који је текао овако:

Прво је приступљено одређивању органских материја, а у исто доба учињене су припреме за одређивање амонијака и азотасте киселине и тим редом добило се до ових резултата:

1. У 100 ^{cc} воде са теразијске чесме додато је односно утрошено је — — 12 ^{cc}.

2. У 100 ^{cc} воде са чесме г. Др. К. Јовановића утрошено је 12·2 ^{cc}

3. У дестилованој води прокуване лабораторије, такође 100 ^{cc} утрошено је — — — — — — — 12·7 ^{cc} калијум перманганата.

Према овим резултати комисија констатује, да је за оксидоване органских материја потрошено у дестилованој води рударске лабораторије сразмерно најмања количина калијум перманганата (1·9 ^{cc}).

При овом раду *г. Др. Марко Лесо тврди*, да се напише у протокол, како бирета, којом су вршене титрације помоћу перманганата није подељена на 0·10 него на 0·20 ^{cc} и да дестилована вода прокуване лабораторије према добивеном резултату има више органских материја но обе пробе, које су узете на означених местах новог водовода.

За овим је довршена проба на амонијак, и налазе је, да у дестилованој води има амонијака, а у обе пробе водоводне воде, једна пријатних трагова.

На добивени овај резултат г. Др. Коста Јовановић изјављује:

Код је 10 резултатом анализе утврђено, и ја констатујем и тражим, да се у протокол напише, да „наша дестилисана вода није добра и да према томе цела ова проба на амонијак не вреди ништа.

Г. Др. Шанс примећује ово: кад бе упор обљена дестилисана вода прокуване лабораторије била чиста и добра, на бе на пад амонијака у анализираном пробиној воде, онда би ово значило, да власта има у тој води незнатних трагова амонијака. Али пошто ова дестилисана вода није испарена, нао што је и сам г. Јовановић желео да се констатује, што је и констатовано, и пошто су се том неисправном дестилованом водом испирале флаше и апарата, у којима се испитивала вода на новог водовода, и може су у току рада правилне извесне реагенције за испитивање исте воде (као индикатор, од калијум, иодида, сода, натроч хидрат), то се сад не може констатовати да у прегледаним пробама воде, има амонијака, и ја жемим с тога, да се изврши поновна анализа.

Напоследку довршена је проба на азотасту киселину, пошто су извођени судови са пробама из оригина, у коме су 35 минута у мраку стајали на је констатовано, да се у проба није показала најслутнје никаква реакција, т. ј. није се појавила нина боја, карактеристична појава за доказивање азотасте киселине.

Председник после свршеног посла изјављује: пошто је констатовано, да употребљена дестилована вода није чиста и неправна, јер у њој има знатне количине амонијака, то се цео овај опит односно доказивања амонијака у води новог водовода сматра да не важи. Комисија усваја ово мишљење.

С тога ће се поновн контрола анализа ових, а евентуално и нових проба, извршити председству С.-Октобра у II-ом одељењу држ. хем. лабораторије, за шта се г. г. чланови позивају.

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕКУ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЂИНУ

од 1459.—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написали

Р. Агатоновић и Л. М. Спасић.

(Додатовјено Сиет Вел. Шпеке историјске краља академијом наукама овог, београдске).

Мотто:

— „Нема нама вероватно бити умнији чувајући умно и кавалџије чувајући кавалџе" (Прво је до претставио мудровању турског кавалџу, а кавалџе се турски зовемо).

Корајлија.

(наставак)

Прошав порез Јајца, Острвице, преко Уне к Сунју, прејури паша преко Купе и Хрватске у доњу Штајерску, бавећи се тамо обичним својим послом неких 15 дана. Против од Јесеријских војсковођа, доће паша, при повратку, на *Удбинско поље*, где га дочека 15.000 Хрвата под баном Дереншином. Битка се отвори и Хрвати навале горе њиху страдали. Сам бан, и до 6.000 Хрвата падоше у ропство, а 7.000 појмка, и „сва цвет хрватскога племства" покрпи је бојиште тога малог хрватскога Косова.[1] Овом приликом прохра је пашина војска и до Модрушке, где су биле они први српски насељеници, пошли је и што му није шака пошла поред. „Тада је — вели Губић — жупанијска или капетанска столица пресељена на Модрушке у Огулин, а на Модрушке је од то доба више од 150 година стајала само страже, а на тој су страже Срби били."

Победи Турака одговарала је нека мера њихова бесмисла над невиним српским поданицима. А резултат тога бесмисла није могло бити ништа друго, до поновно исељавање јадне раје. Тако „одмах после 1493. г. спомиње се, како је пашаа да чува Модрушку займи *Вукчић Косичовић* са појподима: *Кузманом Мороковићем и Томом Погрмиловићем и са још неколико својима*." Без сумње, да је онаких стражара, које су чували Срби, било на више места на граници хрватских земаља и онданше турске међе. Број њихов, као и досељених Срба у њима, растао је дотиче све више „парочито од пад су српски војници отпочели у великима насељавати и спође, из Турске пресеђене, породице. Тако се већ око 1500. г. спомиљу између Модрушке и *Вагуња* неки Срби, као већ стално настањени.[2]

Оснољени убиственом победом, Турци су сада поновљали на осећајне Јајца, стварајући се г. 1494. да га изолују од осталих обližњих градова мађарских, како ни од куда не би могло добити хране.[3] Нови титулари краљ босански, Јован Корвиновић се бно већ хвалило на тој почесној титули, али су зато сви мађарски градови у Босни били доста добро снабдевени и храном и муницијом, те је сваки покушај Турака био узалудан. Али што њиу није учинило 1494. учиниће друге године; они духом нишаа њиу мађаласаје. Године 1495. спомиње се као ван Јајца неки *Балтазар Бобинић*, који је добро бранио свој град, да

(1) Компаре и: Ј. Gesch. d. osm. Reiches, II. 1. стр. 641—642. — Schlichting T. Pol. hist. mis. 1. стр. 678 и 679. — Кадлец: Ar. Pal Beese, стр. 100 и 101.

(2) Губић М: Карта, видети нап. 1. стр. 18.

(3) Кадлец: II. Ј.: Alig. Weltgeschichte, II. III. износ. Osnab. v. Sartori, S. 435.

На завршетку поћи ће се јавне са узетим пробама воде завезане и пренесу у државну хемијску лабораторију. Ово се изврши, и о томе се поднесе, на завезивање печатом председника комисије.

Данашњи састанак закључен у 1 и по час. по подне.

Председник комисије. Др. Ђ. Димитријевић с. р. чланови комисије: Др. Ф. Шанц с. р. сакит. мајор. А. Хелих с. р. Др. Коста Јовановић с. р. Др. Марко Николић с. р. Вој. Р. Прљевић с. р. Др. А. Зега с. р. Др. Марко Т. Лесо с. р.

Дословља.
Др. Павао Поповић с. р

II.

Рађено 8. Октобра 1893. год. у II-ој државној хемијској лабораторији

Протокол

II ов Састанка мешовите комисије, одређене за испитивање воде новог београдског водовода.

Присутни: председник Др. Ђока Димитријевић, чланови: Др. Шанц, А. Хелих, Др П. Поповић. Др. Коста Јовановић, Др. Марко Лесо, Др. Марко Николић, Вој. Прљевић и Др. А. Зега.

Председник отвара седницу позива чланове, да се приступи поновној анализи воде, која је узета 6-ог ов. месеца из означених месана, а и поних проба, које ће се даћас опет из истих, а сесатудаље и из других места узети.

Чаво г. Др Коста Јовановић у ime свог је својих другова саиолагшевима брошуре изјављује да даљом раду, односно продужењу већ започетог посла, не могу ступити докле, док се добивена резултати прошлог састанка не аутентицирају и протокол по потписе.

Дословља изјављује да протокол прилог састанка није састављо, јер је тек данас добио стенографске белешке, на основу којих ће саставити протокол, по ком да није протокол готов, држи, да ова околност комисијском раду ништа не смета, пошто резултат данашњег рада нема нсто са резултатима, који ће се даћас добити и који ће се такође у засебном протоколу утврдити.

Упоређење добивених резултата, а тако ће се за крају и закључку рада извршити.

Пошто г. Др Коста Јовановић у име своје и својих другова изјављује, да они неће продужити рад, док се стварени захтев не испуни, то Председник закључује седницу и заказује састанак за сутра у 8. сахати пре подне када ће и протокол прошлог састанка бити готов, па се може прочитати и оверити.

Састанак ће бити опет у II-ој хем. лабораторији

Председник комисије
Др. Ђока Димитријевић с. р.

Дословља
Др. Павао Поповић с. р.

Стенограф
Вој. Ј. Дунић с. р.

Чланови комисије: Др. Ф. Шанц с. р. санитетски мајор А. Хелих с. р. Др. Коста Јовановић с. р. Др. Марко Николић с. р. Др А. Зега с. р. Вој. Р. Прљевић. с. р. Др. Марко Т. Лесо с. р.

III.

Рађено 9-ог Октобра 1893 год. у II-ој државној хемијској лабораторији.

Протокол

III-ћег, састанка мешовите комисије одређене за испитивање воде новог водовода београдског.

Присутни: Др. Ђ Димитријевић, Др. Шанц. А. Хелих, Др. Павао Поповић, Др. Коста Јовановић, Др. Марко Николић, Вој. Прљевић Др. Марко Т. Лесо и Др. А. Зега.

Председник отвара седницу и моли дословљу, да прочита протокол I-ог састанка.

У току читања протокола учињене су следеће напене:

У првој стаљу место пстпе писелине, да се стави „органских материја"

У стаљу где је говор о начину мерења налазећи нитрита, место сгољевног калијум нитрата, да се стави „нитрат" у одељку о коме се говори о одредби амонијака, да се наведу речи „ов и Неслерове реагенсе, додаје, „хлорамонијума и не [illegible]"

По прочитању протокола уже реч г. Др. Марко Николић у коме брани научни и стручни рад писаца брошуре, али жели да констатује, да је рад ове комисије, према датој инструкцији од стране председништва општине и према томе, што сви компетентни фактори признају, да се састав воде није, погрешан, и да је председника ове садање комисије треба на сместеве иницијативе, да исправи.

Даље пваша, да је питања, која је напао у „Дневном листу, и којом се тврдило, да су дизалице неправилне у приредбеној лабораторији, исплле у порист Дра Деве. Пошто протокол о овом раду и није био завршен и резултати утврђена, то је само један чако ове комисије могао ове податке доставити дневним политичким листовима, за кога он зна који је, и да је председништво ове комисије требало ову ствар да дезавуише.

О начину извођења разних вештачких анализа у приредбеној лабораторији, ниа да примети, да они и несу требали да зраче анализе, по г. Др. Марко Лесо и г. Др. А. Зега, јер они остају при томе, да су њихове анализе тачне и исправне.

Затим оцењује тон и начин поступања ове комисије нарочито њих као потписника

су Турци били принуђени осмајати прво оне мање слабије градове. Тако су успели да 1426. г. отму од њеког *Ђорђа Поповића* град *Колотеч*, (Kopnoth) а од њеког *Карловића* (Karlovitz) отму К о в и н г р а д и ушће *Тимока* и *Неретву* (?)

После пада босанског цара Сиедгер окреће фронт према Македонији, подеси са њим прилне ратове око приморских далматинских градова. С тога је за то време гледао да живи у миру и љубави са краљем Владиславом и бапом хрватским, Јов. Корвинопићем, нападу овоме последњем више пута и богатих поклона. Тако су пеко време границе хрватске биле на миру од босанских пљачкаша.

Али и то је било за кратко време. Мајстре не могући саме надржати борбу с Турцима, успе, преко папе Александра VI. да склопе хришћанске владаоце: шпанског краља Фердинанда, француског Луденика XII. и мађарског Владислава, да склопе заједничку свезу против Турака. Владислав се у одлуци своје дуге конференције, и послаиик мајстерки у Бугарину, Себастијан Бустинијани, имао је доста муке, докле га је наговорио да

(1) Шафарик у „Ljetop. Mat. Srpske, I. sv. 8. 88. — Клаић: ов исто месту.

(1) Клаићево: „Pov. Bosne, стр. 188.

(1) Гопчевићево: „Историја Црне Горе, стр. 68.

брошуре, одбија од себе и својих другова ову воду и тенденцију сирих г. Др. Леза, јер сви хемичаре као јавни радници за свој рад подлежу јавној контроли.

На протоколу (записник) I-ног састанка примећује, да су сви грађани, да се у истом констатује, да су у очи дана састанка комисије, сви кидранти на новом водоводу отворени и вода испуштана а то се исто десило и одмах после подне, дакле опет у очи састанка комисије. — А то сви признају да се вода после испуштања побољшао, а да се стојећем у цевима, измиђавају сталожене органске супстанце.

На изнете бројеве у погледу утрошка калијумперманганата примећује, да су они при одредби органских материја утрошени прогечно 1.350 $^{m/m}$ Калиумперманганата. Затим упоређује резултате анализа К. Бајенсера, њихових и Др. Марка Леза, па налази и констатује, да се налод Бисингров нешка приближује њеховој но анализи Др. Марка Леза, јер је он нашао 12 пута мање органских материја но они.

На основу овог закључка, да код су они изложили начин и метод својих титрирања, да и држаши хемичар изложи и да у протокол уђе начин и метод, којим је он извршио анализе и добио своје резултате.

Др. Марко Т. Лезо примећује на говор претходника, да ово нису примедбе на протокол по критику рада I-ог састава комисије, и налази да је одређени правац поретке, и да се новом контролом анализа имају да утврде резултати, па на основу тих може се дискутовати о доброти воде.

Председник жели да констатује, да почиња дата у „Дневни лист“ није потекла од комисије, а ако је које чланз у приватном разговору својим познаницима нешто и казао добивене резултате тога дана дрма да није њихов крајац.

Др. Николић и опет жели, да се није нико право, ако закључак рада сконстатовати резултат рада комисије.

Према томе и према његовом говору, који је стенографисан г. Др. М. Николић тражи да дословно ово уђе у записник.

За анализу на заостатку киселину није жетут одговарајући и потребан реагенс и да се до после подне у 3. сата, када су дошли у лабораторију, није показала плава боја, карактеристично за заостатку киселину, а да ни после жетуте исилне количине калијумпермата у судове, које је комисија остављала у рударској лабораторији, није појавила плава реакција карактеристична за азотасту киселину све до данас, а да према томе које жетут у исте судове додавају.

Др. К. Јовановић жели, да уђе у записник ово: да су при одредби органских материја радили пред комисијом по методи Tromsdorfa и Schulze-a наложеној у другој свесци стр. 168 Tresenius — ове аналитичке земље. Др. А. Зега на ово примећује, да је употребљен растворпатрицут хидроксида, који потпуно CaO MgO хидроксид није био ни тога тесален, да је узета дестилисана вода која садржава знатне количине органских материја, и да је усљед тога контрола титра према дестилисаној води рударске лабораторије тога дана показала титар 10. 8. $^{m/m}$ оксалне киселине према 12.7 $^{m/m}$ калијумперманганата, према овом фактору је пршено је погрешно тврђење, да је за одређивање органских материја утрошено калијум перманганата 1.35 $^{m/m}$ неког титар калијум перманганата није могао бити контролисан пред комисијом.

Др. Марко Лезо налази, да су примедбе г. Др Николића на протокол неосноване и да треба прећи на дневни ред.

Др. К. Јовановић и Др. М. Николић изјављују: да су према говору Др. Николића и пријаја рада комисијског записника, да се одреди једна друга стручна комисија, која ће воду свестрано испитати, а на другом месту да контролише исправност воде према анализама Др. Леза, или неисправност на основу њихових анализа. Даље желе да у даљем раду ове нове комисије буду искључена сва заинтересована лица, а на име: Др. М. Лезо, Др. А. Зега, Др. К. Јовановић, Др. М. Николић и В. Прасенић, а од своје стране изјављују, да у даљем раду ове комисије не могу више учествовати, што да се сконшти општини, како је рад ове комисије престао.

Даље изјављују, да се одрекну награде за овај посао, коју је општина одредила, у корист сиротиње. Онај је записник још у истој седници прочитан, усвојен и потписан с тим, да се стенографске белешке објаве.

Деловођа комис.
Др. Нанко Поповић с. р.

Председник комисије:
Др. Т. Дамјановић с. р.

Чланови комисије Др. Ф. Шанс с. р. санитет надор А. Хелиг с. р. Др. Коста Јовановић с. р. Др. Марко Николић с. р. Воја Р. Прасенић с. р. Др. Марко Т. Лезо с. р. Др. А. Зега с. р

Она три записника спроведена су општини београдској овим писмом председника комисије.

Господине председниче!

Комисија, одређена писмом вашим од 4. ов. месеца АБр. 3884, да према напијалној брошури о анализи воде на новог београдског водовода, изведе стпар нашето и још једанпут одреди у води новог београдског водовода количине: аломијака, азотасте киселине и органских материја, које састојака воде показати и најзице утичу на квалитет воде на њих, састала се је данас, да у трећој својој седници у хемијској ла-

---

и да само треба мала напомена, да да се разсишени огаи, праведне осетс у грудима свих Срба.

Савезници су се удали у српски успех свога предузећа још и из разлога: што је сам султан, у то доба, био јако забављен стварима у Грчкој. Али место њега радиле су живо око скупљала војске њезине паше. Босански и паша у Србији договоре се, да здруже своје војске, и да, пре но што би их краљ мађарски напао, они отму његове важније позиције у Босни. Како Јајце бејаше тада најспасније заштићено, (omnino impregnabile erat), то одлуче напасти прво на њ, не би ли га заузели пре него му стигне помоћ од краља. Чувши за то бан Јован Корвинић, брао скупи своју војску, и у друштву са Карловићем, крбавским кнезом, Франкопанима и Зрињима, добивши још и 200 коњаника и 2 чете пешака од палатина Гереба, пођури Јајцу у помоћ. Дошавши тамо, зачене под градским зидинама непријатеља који нек од дуже времена безуспешно нападаше храбру посаду градску. Брзо и он разреди своју војску у облику четворогла (en carré) на заметне бој. Неколико часова трајала је крвава битка, којена с обе стране са највећом жестином. Најзад Турци надјеше и узмаконе куд који по шумама и горама. Многи се подавше у ноли, а многи жили падоше у ропство. Ово 4.000 покрило је бојно поље. Корвинићу у пријом дуњату пођу 1.000 витеза и још нешто раваљених. Сама ратна материјала, муниција и топови падоше му шака, и он сте топове повампћа по бедемима Јајца; осталу плаћену раздели међу појединима. Затим пређа одбрану града *Јосипу Будиму* (Будалпо, који се у тој битки показао врло храбрим, па са неколико отетих турских застава и заробљеника, оде краљу у Буду, да му се он лично похвали на стеченом успеху.(1) Славни запосленик оне турске војске Али-паша падне после овог догађаја у неку дуту и тешку болест од сетних напомена, и као оно пређа римски Сула, изађну ускоро у тешким ранама.(2) Исте године било је осталих сукоба с Турцима у Лици и Крбави, али их појасна *Жарко* са подбаном книнским у три маха одбије.(3)

(1) Pray, Annales r. Hung. t. IV. p. 298. — Schlözer, Allg. Nord. Hist. 1. c. — Lucius, l. cap. 6. — Kaprinai, Hadtörténet, Pest. 1808. 8. 602.

(2) Kaprinai, l. c. — Lucius, l. cap. Schlözer, l. c. p. 602.

(3) Pray, l. c. — Lucius, l. cap. 106 и 107.

Било је даних разлога, да се обнови завичести рат продужи; али, на жалост, не би тако. Хришћанска владавки беху и овог пута немирне, а краљу Владиславу сва беше пређа брига о своме свадбеном весељу, како да га што свечаније изведе. Само Срби под својим деспотом у Срему, остане од године 1501. и 1502. врше ревносно свој каиноваљни задатак. У исто доба, кад је деспотова војска побеђивосно продирала ван Дрину и у босанске границе, чинио је исте напредне за рат и бан Корвинић, али наблизина млетачка није предузимао. Тако се и та врло згодна прилика за ослобођење Срба испод Турака пропусти потом непажљивошћу, а 20. августа 1503. г. закључи се, у Будиму, нови мир између Владислава и Бајазита на *седам* година. По томе миру: „Regnum Bosniae cum castro Jaitza et aliis castris et pertinentiis eo spectantibus,“ и уз то и Београд, Сребрник, Шабац, остане Угрима. Турцима остаде сва Херцеговина и градови: *Пронолија, Изворник, Бог.* Јеротска (Вирпиштарја?), Љубешна, Мостар, Похител, Благај Нони, Рисан, Клуч, Самобор, Milereseova; у горњој Босни: Кашеград, Клуч, Лапше, Београд, Venhatx, Комотин, Врнадук, Jerbelitza, Трошањ, Добој, Маглај,

бораторији министерства унутрашњих дела, продужи рад и извриши контролну анализу над истом водом, коју је шестог ов. мес. анализирала већ у хемијској лабораторији министарства народне привреде.

По каже су чланови комисије г. г. Др. Коста Јовановић, Др. Марко Николић, и В-ђ. Р. Пржовић, пре почетка рада на контролној анализи изјавили, да они не могу ипак учествовати у раду ове комисије јер су према позиву рада комисијског ишљења, да треба да се одреди друга једна стручна комисија, која ће моћи сведочно испитати и контролисати исправност њиу према анализама Др а Леха, али пенсионисност на основу њихових анализа, у којој би комисији имала да буду искључена сва заинтересована лица а на ње: Др. Марко Леко, Др. А. Зегь, Др. Коста Јовановић, Др. М. Николић и г. В. Пржовић, то је престала могућност, да се даљи рад у поступној комисији изврши и комисија се поште је потписала и операла протокол досадашњег њеног рада разилаза. О чему част ми је господине Председниче, уз пошаља протокола досадашњег рада комисијског известити Вас с тим, да је сиака даља ступ ција комисије ове престала.

Благодарећи на указаном поверењу примате господине председниче уверење о мом одличном поштовању.

9. Октобра 1893 г.

у Београду.

Председник комисије
Др. Ђ. Димитријевић, с. р.

Господину Миловану Марковићу председнику општине београдске.

Од суда општине парохе Београд, 12. Октобра 1893. АБр. 6080.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

8 Октобра 1893 год.

LXXII РЕДОВНИ САСТАНАК

Председник претходних г. Милован Р. Марковић, од лабораторија бив. г. г. Н. Вуловић, Сет. Н. Ристић, Јован Трубић, Јован Христић, Коста Б. Младеновић, М. М. Ђорђевић, Др. Павле Поповић Сов. Ј. Аврић, Андра Т. Оташић, Мајк Ђорђевић, Никола К. Шаговић, Фића Николајевић, К. С. Николајевић, Р. Дуњевић, Коста Д. Таушановић, М. Клитајевић.

I.

Прочитан је записник наборских одлука седнице држане 4. Октобра 1893 год. и у одлуци КЊБр. 572 учињена је допуна да се мокла са Косичићевог воћа поси у бару „Бесенку“ и замена места под платаре.

II

Председник општ. одбору да мишљење моли, којима се траже уверења о сиротном стању и немаштини.

По прочитању тих молби АБр. 6088, 6053 СБр. 16254, одбор је једним мишљењем, да се суд предложено уверн о имовном стању молиоца Мијајла Цветановића и Јелте Ербена задужницама, да тек онда да им буду тражена уверења: да се Др. Радивоју Дмаревићу сиротском пуномоћнику плата тражено уверење.

III

По прочитану акта шанчког одбора општ. Аброј 5909, да се одреди други члан одбора на место Велимира Марковића, који је ово под стечај, одбор је одлучио суд општини, да на место Велимира Марковића комуна другог лице за члана шанчког одбора опредељење.

IV.

Према решењу наборском од 15. Септембра ове године РБр. 4677 грађевинска одлука подноси писмено обраћење о одређењу оси у Мајстарској улици.

По прочитану тог обраћења, одбор је усвојио одређењу осу у мајстарској улици према предлогу комисијском.

V.

По прочитану протокола лицитације СБр. 16286, држане 6. Октобра 1893 год. за набавку дрва за огрев, за којој није било ни једног лицитанта и накнадне понуде Луке Ђаковића, СБр. 16349, одбор је решио, да се накнадно понуди Луке Ђаковића одбији да се за набавку дрва одреди друга лицитација са свим понижењу у прописима погодбама: да се за потребу општину набаве дрва сувог, грабова, млада церова и млада јасенова; да се набављено дрва неиме то одмах и да се за то одреди један или више примерно до највеће ранчунске свотице; да се дрва увезе онде, где суд одреди и да се одмах по томе комисијски прегледају и према томе комисији да свеставе: једна иност једне комисије, и три одборника, који ће суд одредити. Ова комисија може ћрописана решити кад буду најмање три члана на окупу.

Да се суд постара и какво начина, да дрва не спаде ложена на покоју пред зградом за коју су набављена.

VI

По прочитаку протокола лицитације СБр 16285 држане за набавку потребне количине воће и угља, за које није било довољно лицитаната, одбор је решио, да са набавком по двојест и нет каљала количина воће и угља усвоји према прописаним погодбама Борђу Николићу напомињући да уједињет динара и осамдесет пара динарски од сто количине према којој понуди од 27. Септембра 1893 год. СБр. 15770 који је решењем одборским од 27 Септембра 1893 г. СБр. 15427 одбијена.

Ако Борђи Николић не пристане, да ову набавку изврши према свом решењу, да суд општински набавља потребну количину воће и угља количина од пароја на начин као се набавља сено и слама.

VII

По прочитаку протокола лицитације СБр. 16530, држане 7. Октобра ове год. за јавне под закуп дућана на „Зеленом венцу“ и наплаћивање понуде Добросава Атанацковића СБр. 16392, одбор је решио, да се као неисправна, тако и напладна понуда Добросава Атанацковића одбија, и да се у најкраће року поново држи.

VIII.

По прочитаку протокола лицитације РБр. 4677 држане 7. октобра ов. године за израду гвоздене ограде око пијаце не прихваћена, одбор је одлучио, да се о овом решава у наредној седници.

„ein anders Belgrad“. Zvicd (Звезда?) Torichan, Fexarlak, Прозор, Бобовац, и Дубровник, са свима осталим варошима и селима међу њима. А шти је најглавније; у томе миру, обе су се стране задовољиле, да ће обезбеђивати своје пламчанске улице у суседне земље.[1])

Крај намести у свима својим градовима сталну војничку посаду, којој одреди плату на државне благајне. Тако Ешеђ, по Кошачићу, беленм. да је тада сребрничка бан имао плаће око 3 000 фор. а два јајчка капетана по 600 фор. Што се посаде градске тиче, у Јајцу је било 117 пешака, а у Језеру и Бањалуци по 153; сви су они тромени годишње 6 490 фор. а плаће старешине 125 фор. Босанника је било 246, а тромили у 6 256 фор. За оправку градова, стечну храну и за хородну војску (Landmiliz), слато је на Угарске по 6 256 форинта.

[1]) Engel v. H. J.: Allg. Erdbeschr. K. III. ausg. Gesch. v. Serien, S. 426. — Hammer v. J.: Gesch. d. osm. Reiches, B. I. S. 600.

ГЛАВА ДРУГА

I. Срби у Угарској под деспотима до паде Београдског и пародних покрета.

Политичке стање Срба под Турцима и у Угарској у почетку XVI. столећа. — Покрети Јов. Јовице да ослоји град Београд (Смедер). — Под Шапка и Београд. — Последње годе по Србе: пропаст Ђорђа Бранковића. — Срби под Вишеком командују се у борби с Турцима. — Пропаст Пе ван Вишића с браћом. — Обласе српске деспотске. — Ве тиа на Мухачу 29. августа 1526. — Последње године по Србе.

Мислио би човек, видећи, да ће онај, онако силно запаљивани дух народа српског, на самој раскрсници XV. и XVI. ст. имале оних разбијених својих покушаја о ослобођењу од ропства турског, на једно пут клонути и малаксати, кад види, да му ни с које стране помоћи нема, а сам је немоћан борити се противу природних последица. Тако би заиста могао мислити само онај, који не познаје карактер и дух народа српског. Али ми мислимо са свим другчије. Ако би се у животу угарских Срба, поле смрти последњег им деспота, и могла приметити каква реакција, коју су у осталом донеле друге околности — којих Срби нису били творци — та малаксалост духа никако се не може пребацити овим Србима, који стекавши у тешким заћима турског ропства. И ако су били принуђени да и даље пилосе неуснвена своје горке судбине, ипак ни ропски не подлегоше ни тражњу начина и средстава, да свој дух одрже сталним и непоколебливим. Какве су то мере биле, које од Србина човека направише у данима највеће српске судбине зелене Србина? Најмоћније су две биле: једна је: вера. О каквој сила ратна реч ради много обламљена у себи скрива! Како ова у четири своја слова садржи целу историју, цео живот српског народа за оне време робовања жестоки! Да, вера у светиње заме своје вредности: вера у победу праде и светиње срам и карактера; вера у православног Бога, да ће неће лата, да ће му најмиље стаде растрге курџи Мухамедов — та вера беше моћ, која поштеташе све духовне поглавичарства народа српског; беше средство за сјајање сталности и постојанства духа, за сјајање уверења: да мора на посљетку

Секретар чита писмо г. министра унутр. дела, којим саопштава акт г. министра финанције односно нове трошарске тарифе.

Председник. — Пре него пређете на ваше тарифе избројаћу је петролеум од кога је прикупљено 31.874 дин.; за тим набројаћу је министре со приходом од 25.764 дин. и друге неке ствари у појединости у 74.730. Министре и петролеум набројаћу су зато, што је држава ак завела на њих монополе. Ми да је со у почетку њена слобода, до данас прво трошарски сентинел на то ауглаше, иначе је у последње доба нижа, да се то не може одобрити.

Фирнеје, ак ваш је опитања предмета трошарином 6.400 дин. и Терзистве 6.400 дин. набројали су с тога, што по уговору трговинском са Аустро-угарском не смеју да се терете трошарином тарифом.

Спаљени су токе: на макарне, вина и ракија 5.045; на суво месо, сланину и т. д. са 1.500 дин.; на сирово месо и сирову сланину 1.000 дин.; на масло и бутер 1.000 дин.; на јагоде 1.500 дин.; на чоколаде 1.500 дин.; на Хидрауличном прочу 8.808 динара; на грејо тврдње спаљена је тарифа са 850 дин.; по трошу 8.844 дин. на дрва 10.060 дин. Сваки је спаљено тарифа за 140.930 дин.

Марко Веловић. — Пропашће, ак се увати комисија, да разматра и подноси набору предлог, који да се обој мањка надлежан, пошто је то неуредно чинити у њиној седници.

Председник. — Одговара Веловићу да је и сувише кратко писао, а да би се могло чинити ни комисијска предлог, ништа је дрвам. за трошарин већ спуштају у живот па се за дан дан и опитанска мора уложити према државу.

Мића Петровић. — Говори у прилог тарифа председнике општине новодвне дне и друге разлоге за то.

Др. Марко Јоко Шиту упрошћава трошарине да он каже, како би се овај мањак могао надокнадити.

Управник трошарине. — Одговара да нашта друго неће остало, него да се увиде ове нове трошарине на вино, ракију и пиво.

Саставак Буџета. — Наводи, ако би се повећало на вино 2 дин. на ракију 1 динар и на пиво две и по паре биће би више прихода сврха 126.000 дин., а то би било чини му се довољно.

Стеа Вемковић и Живко Трифковић предлажу да се без сваког оптирати.

На гласање В. Х. Поповића буде седница пуставрена у конференцију ради договора.

(*Наставиће се*)

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

У скоро ће књижарама моћи се добити нова књига

НА ЗЕМЉИ И ПОД ЗЕМЉОМ

ПРИЧЕ СВЕТСКОГА ПУТНИКА

написао

В. ГАЛУМБИЈЕВ

превео

Ј. КАРА-МАТИЋ

У Бајси — Игра по цену живота — Три године међу Пигагонцима — Са 7 сл. у боји — Цена 60 нр. дин.

Београд, Краљевић В. Веловића.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дипломарство:

а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на кратине . . . . . 0·20 д.
б) За чишћење шпорерда . . . . . 0·20 д.
в) За уградњу „ . . . . . 0·40 д.
г) За велике уградње шпорерда у гостионицама . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . 0·10 д.
е) За чишћење чушака од 2 и по метра уједно са њима међ . . . . . 0·20 д.
ж) За чишћење чушака од 2 и по метра уједно са њима међ . . . . . 0·30 д.
з) За палење димњака (цилиндера) без разлике на спрат . . . . . 0·75 д.

II. Прекопавање пијаца и улица:

а) Од зубног метра . . . . . 10— д.
б) Од лопа . . . . . 0·50 д.

III. Поочарина:

а) Мора за пиће на годину дано . . 3— д.
б) Обавезалне пиће једне мере стаје . . 1— д.

IV. Гробарина:

а) Гроб за дну . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мали гробница . . . . . 505·92 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . . 908·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . . 1009·32 д.
е) Велике гробнице I. реда . . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·90 д.
б) Мртвачка кола са шпицлиња са два коња . . . . . 24·90 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУЋРЕТА

За кварторе: Савамалску, Теразијску, Варошку и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или мање дућане са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од хамбе са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1·50 д.

За кварторе: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мање дућане са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или веће дућана са магазом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од хамбе са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1 д.

Од среза општине београдске 28. Августа 1892 године АБр. 9442.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ

Од 7. Октобра до 14. Октобра 1893. год.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА НАЈНИЖА дин.	ЦЕНА НАЈНИЖА пар.	ЦЕНА НАЈВИША дин.	ЦЕНА НАЈВИША пар.
1577	Аранџина . .	15		14	
	Бракина кукуруза .	9			
10000	„ пшеничка	16		15	
	Вина бела (од дит.)				
124135	„ црна „		50		40
	Волова				
	Вуне не пране .				
	„ пране . .				
9457	Грожђа . . .	60		40	
653	Дуња	40		20	
10135	Јабука	15		12	
99984	Јечма	9	20	9	
1591	Кајсија . . .	130		120	
	Кожа воловских				
	„ јагњећих .				
9157	„ овчијих .				
720	Коре брезове .	13		11	
	Кравља . . .				
60296	Креча . . .	4		3	50
9479	Кромпира . . .	9		7	
1613	Крушака . . .				
4217	Купуса . . .	20		14	
59171	Кукуруза поса .	7		6	
	Кукуса . . .				
1662	Лоја истопљеног .	80		70	
	„ топљеног .				
1260	Лука црвеног .	15		10	
202	„ бела .	45		40	
8448	„ црна .	25		15	
	Масла				
762	Маста	120		110	
432	Меда	70		50	
	Овања				
291372	Овса	11		10	
26756	Орања	40		30	
7035	Пасуља . . .	12		10	
	Пеникава . . .				
	Проса				
804365	Пшенице . . .	11	20	10	70
21588	Ражи	8	50	8	
	Раз. поизв. (од дит.)				
	„ „ меке .				
98	„ њиж. дуге .	1			70
9573	„ „ кратке .		55		35
38694	Сланца дебелих .	75		70	
	„ средњих .				
152410	Сена	5		4	
522	Сира	120		60	
12860	Сланине . . .	3		2	
	Сочива . . .				
	Сланине . . .				
	Уљених дренових .				
328586	„ каменог .				
	Шпанџаре . .				
870	Шљива сировпх .	11		10	
741823	„ суших о. год.	26		12	
10000	замена простог .				
11050	меканог . . .				
17484	сатиџе . . .				
35128	воће разно . .				

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — ПАРНА РАДИОНИЦА ШТАМПАРИЈА — Уредник Урош Кумануди

БРОЈ 43. ГОД. III.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
НА ГОДИНУ . . . . . 6 дин.
НА ПОЛА ГОДИНЕ . . . . . 3 „
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ . . . . . 9 „

НЕДЕЉА 24. ОКТОБАР 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАШЕЊА 5 НА. ДЕС. ОД ВРСТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УНАПРЕДЊЕ ЗА ОПШТИНСКИ СЕД А СВЕ ВИРОВОЗНОШЕЊЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

ВАРОШ БЕОГРАД

СРПСКО-ФРАНЦУСКО ДРУШТВО

за осветљење и железнице

Претплатна листа

Долепотписани претплаћујем се под горе означене друштва и по одредбама ове претплатне листе на . . . . . година . . . . месеци и то:

На . . . . . лампа сијалица од по . . . . свећа.

На . . . . пламених лампа од по . . . .

На потребну количину . . . . . струје за индустриске циљеве а на кућу у улици . . . . . овде у Београду.

За струју утрошену на горепоменути број плаћаћу . . . . . динара месечно или према стању, које буде показао струјомер од . . . . . ампера и који буде постављао друштво.

Поменути претплатни рок продужаће се према одредби чл. 12. ове листе ако га неби писмено отказао . . претпадат дана пре истека истога.

У Београду 189 год.

Потпис претплатника

. . . . . .

са станом у улици

Примедба: Ова се претплатна листа исцуљена и потписана мора авизети у народну књигу суда општине Београдске.

Услови претплате

Чл. 1. Српско-француско друштво за осветљење и железнице даје електр. струју у границама обележеним члановима 9 и 31 уговора овамом, онима, који се претплати најмање за шест месеци и који пристане на одредбе ове претплатне листе.

Чл. 2. Друштво ће о своме трошку спровести струју од главног уличног спроводника па до стана претплатника, односно до уличне границе њиова, ако стан није на улици. — Одатле пак, па даље кроз стан (односно кроз њиове и стан) Друштво ће о трошку претплатника извршити и одржавати у добром стању не само главне већ и цео електрични прибор (шиндухе, комутаторе, преваздаја струје и т. д.), изузевши случајеве предвиђене у чл. 35. уговора. Сви спроводници у унутрашњости стана као и сви стопи где је то потребно, морају бити изоловани.

Чл. 3. Ако претплатник тражи да му друштво изврши инсталацију, цео прибор за унутрашње пламенице набавиће и извршиће друштво о трошку претплатника а по тарифи коју је надзорна комисија одобрила. Исказту тога прибора извршиће претплатник или у готовом или у месечним отплатама према споразуму.

Чл. 4. При потпису ове претплатне листе, претплатник ће на име гарантије положити каси друштвеној по *пет* динара од сваке лампе сијалице, а по *двадесет* динара од сваке пламене лампе (ако другу ванку погодбу неби међу собом утврдили) — Та напред уплаћена сума вратиће се абоненту по истеку претплатног рока, пошто се од ње одбију прекходно сви трошкови које претплатник има да плаћа друштву било за струју било за инсеровање и пламенице прибора.

Чл. 5. Претплатник се не може противити радовима око чишћења, оправљања или замењивања појединих делова електричног прибора над се од стране друштва буде вршило, да су ти радови потребни. О времену извршења тих радова друштво ће се увек споразумети са претплатником.

Нарочите се претплатницима не дозвољава, да ма у чему мењају и премештају спроводнике или остали електрични прибор који је друштво поставило, без нарочитог споразума са друштвом.

Друштво ће само чувати њиов од свађучета у томе је затворен комутатор за довођење струје.

Чл. 6. Електричне ће се струје давати претплатницима било по струјомеру (контеру) било по на каквој другој погодби између друштва и претплатника.

Претплатник може слободно располагати струјом тек пошто је прошла кроз струјомер. Сваки покушај коме би био циљ да се употреба струја која не би прошла кроз струјомер сматраће се као злоупотреба и против њега ће се поступати по закону.

Према највећој количини струје, која је у претплатној листи означена, намештиће се један или више контера. Количина утрошене струје представљаће се амперметрима. Што се тиче тачности струјомера као и правилног њиовог хода, они ће се испитати увек над то зажели било претплатник било само друштво. — Ако се струјомер у своме ходу заустави, количина електричне струје за то време одредиће се на одговарајуће средње вредности утрошене струје за прошли месец.

Чл. 7. Друштво ће давати претплатницима под кирију струјомер таквога система који буде ово у споразуму са надзорном комисијом изабрало. Месечне кирије за струјомере утврђене ниже означеном таблицом исплаћиваће се у рата њих са наплатом месечне потрошње електричне струје.

Калибар струјомера месечна кирија
и одржавање у добром стању

до 2·5 ампера					
„ 5	„	„	„ 10	„ 16	„ 3 „
„ 10	„	„	„ 20	„ 16	„ 5 „
„ 20	„	„	„ 40	„ 16	„ 7 „
„ 40	„	„	„ 80	„ 16	„ 9 „
„ 100	„	„	„ 200	„ 16	„ 14 „

Месечна кирија за струјомере јачи од 100 ампера одредиће се нарочитом погодбом према потребе.

Наплаћујући горе поменуту месечну кирију, друштво се обавезује, да само замести, чисти и оправља струјомере.

Чл. 8. Цена електричне светлости за приватне претплатнике јесте на сахат:

0·04	динара	за сијалицу	од	10	свећа	
0·06	„	„	„	16	„	
0·10	„	„	„	32	„	
0·16	„	„	„	50	„	
0·36	„	„	пламену лампу	од	500	свећ.
0·60	„	„	„	„	1000	„

Цена електричне струје, употребљена на друге потребе, (осим осветљења), биће за приватне претплатнике и на сахат 0·50 динара од електричног коња (ст. ј. од 735 ват-сата или волт-ампер сата!)

Но и поред оних цена већаће друштво уговорити са претплатницима нарочите цене ако за осветљење ако и за осталу употребу струје.

Овако уговорене цене одређене су према броју лампа односно према количини тражене струје за сваки појединн случај, али те цене не могу бити веће од горе утврђених појединачних цена.

Чл. 9. Плаћата утрошене струје вршиће се месечно и у стану претплатника пре подношења рачуну. Количина напате на подношеном рачуну. Количина напате одређене се биле по раније погодби, било према сталаћа контера, а та ће се стања прочитати увек у присуству претплатника или његовог заступника и забележити у поменик друштвене у књигу коју ће чувати претплатник. Ако друштво или претплатник неби хтео присуствовати читању стања контера, читаће ће се извршити на поље на које стране у присуству једнога члана надзорне комисије.

Ако претплатник не плати свој рачун на после тридесет дана рачунајући од дана кад му је тај рачун поднесен, друштво ће му струју прекинути (чл. 53 уговора) а тражити судским путем напату за већ утрошену струју (чл. 39 уговора)

Чл. 10. Ако се струја прекине у случајевима предвиђеним чл. 53 уговора друштво не ће бити дужно да плати својим претплатницима никакву одштету, осим да на крају новац за струју коју би они унапред платили а не горких је узрока не би утрошили.

Друштво задржава право да кроз спроводнике не пропусти струју навећу деног сата на јутра и три сата после подне где је то у опште потребе и по претплатнике да би могао у том међу времену извршати чишћење, оправке и пробе на својим справама.

Чл. 11. Претплатница се обвезују да ће се одазвати употребе електричне струје предржавати свију правила и прописа друштвених које надзорни комесија одобри и које ће бити објављени у Београдским општин. новинама.

Чл. 12. Ако претплатник потпајест дана пре истека претплате не извести друштво писменим путем биле о престанку претплате, биле о сваљању полвечине електрицитета, претплата ће потпуно важити и даље или само за три месеца и само даље од три до три месеца сне докле се претплатник претплате писменој петнајест дана пре истека на обдани.

*

Да је овај преше горан оригинал, тврди

ГБр. 4716
12. Окт. 1893 у Београду.

Председник
надзорне комисије
ев. сенатор,
Ђ. М. Станојевић с. р.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

17 Октобра 1893 год.

LXIII ВАНРЕДНИ САСТАНАК

Председава председник г. Михаило Р. Марковићевић од одборника биле с. г. Ђ. Димитријевић, М. Вељковић, М. Константиновић, К. Д. Гавриловић, Н. Вулетић, К. Петровић, Мих. М. Богдановић, К. В. Михајловић, С. Вељковић, Ј. Вучковић, Св. Ристић, С. Аврамић, Мих. А. Благојевић, Ђ. Нешковић, Р. Дрљевић, Ђ. С. Николајевић, Др. М. Гавриловић, В. М. Тодоровић, Јосиф Христић, Др. Ш. Поповић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука овешње седнице држане 15. Октобра 1893. год. и примљен је без икаквих измена.

II

Председник износи одбору на решење молбу Стојана Стевића, послужитеља, којом моли, да одбор општински нађе повољно уважење за његову молбу Бошку да је одлучи доброг и вишегог стања средњег, те да поништи њихово умировање истрошком суђи, да је одбору познато.

По прочитању те молбе одбор је, пошто је неколико одборника изјавило да Бошку познају одлучно, да се поклоне истрошком суђи наиме уверење да је Бошка лона Стојана Стојића добрег владања и средњег имовног стања и да се они увереком поклоне ово прво

III

Председник износи одбору на мишљење молбе којима се тражи умировање о средству и спроводне стезу.

По прочитању тих молби Сбр. 16910 и Абр. 6195. одбор је изјавио мишљење да се суд предложено умири о висини молитељима Васпајле Т. Костића и Аце К. Милојковићеве, па тек онда да их нека тражена умирења.

IV.

Поводом молбе Сретнице Станојчић овд. газде упућене одборској окружно, да се за ову 1893 годину врши наплата по потрошку воде према одређеној одлучни читалом водомера за сних двенаест месеци од једном у месец сваки три месеци.

По прочитању ове предлога Ббр. 4736, одбор је решио, да се за ову 1893 годину наплаћивање воде по одређеној води према читању водомера на крају двенаестог месеца. У будуће да се сва наплата врши после сваког трећег месеца, као што је правилима прописано.

V.

Председник износи одбору на решење молбу Радивоја С. Мутавџића опшг. писмоноше, којом моли, да му се повиси плата од шест стотина динара годишње и да се о његовом одговорном звању уговор на три године под истим погодбама под којима је закључен уговор и са писмоносом Костом Јовановићем у коме би случају Мутавџић дао остатку на државну службу, од које је до сада одсутновао.

По прочитању те молбе и предлогу управника грађевинског одељења одбор је решио да се Радивоја С. Мутавџића писмоноше у опшг. служби са платом од шест стотина динара годишње почевши од прве новембра 1893 год. и под истим погодбама, под којима је примљен писмоноше Коста Јовановић, (биле решење одборско од 1. Августа 1893. год. АБр. 4347). Да ову општинску звалучи уговор и службовању Мутавџићевом на три године.

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕКУ

СА НАРОДНИМ ОПКОЊАМА У ТУЖБИНУ

од 1459.—1814. година.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написали

Р. Агатомовић и Л. М. Спасић.

(Академијево Сшеш Вел. Школа, шоралво шрош шолошковом шеоролом оснш. бошрилом).

Мотто:

— Дора ваша пеорешка бит
Јуначки чувши уховз и сва
Ваша чувства оживиће
Пресш је да пресшанеше мудроваш шруд
Један шашку, а сшанеше се шруба
Сашвши.

Кораћанин.

(наставак)

Има трагова, да је прва зачетак клица српских хајдука лежао још у првој половини XV. ст. за време живота

(1) Види „Подгрлачешше" за г. 1892. ст. за свеска.

српске деспотовине у Србији.(1) Ала се живот њихов интензивније јавља тек после пропасти свију српских самосталних покрајина. Тада се горе српске почињу пунити синовима српским, жељним осете над угњетавом њихове слободе. И што је бесилно турско било јаче и силније, то је број оних горских осветника све већма растао. Пресилним тако месо осиловљена свог у планине и пећине, и могао је народ српски онако кукавно подити неправедну борбу с Турцима за све време од пропасти своје, па до српства XV. столећа. Само живо сећање на слободу, каква примера данаху слободни српски хајдуци могаху бити покретачем оних покушаја народних да се дигне на устанак и збаци са себе јарам уврежени. Али и кад природне стихије, и посебице неке дуге какве божје не дадоше, да напори српског народа уруше плодом сјајније будућности, онда, мислите да се растурају хајдучке чете српске, које су умеле тако живо да припремају те устанке народне? Не. Не само да се не растурају, него постају још гушће и јаче, што је мрзост Турска на непокорност српског народа расла. И баш од почетка XVI. ст. хајдучки живот српског на рода почиње да сија у свој својој свет лости.

Дајсло би се удаљити од неканвутог циља, кад бисмо се сада упустили у описивање живота и радње српских хајдука од доба њихова постанка, па до дана српства њихове историјске улоге. Баш и над бисмо назад хтели то да радимо, признајемо да нам је перо за тај посао врло слабо. Јер ко може лепше описати и описати живот српских хајдука, него што је то учинила у своје време, народна поезија? Ко може дати потпунији и лепшу слику хајдучког живота српског народа, него што нам је пружа народна сва? С тога немо се ни задовољити само неколиким примерима из живота српских хајдука у почетку XVI. ст. колико да докажемо, да дух потлученога Србства и после више неуспешних покрета у другој пола XV. ст. није клонуо, него да је још постао интензивнији и јачи.

Природно је, да је чета хајдучких било највише онде, где је и услова за њихов опстанак највише било, где је дакле било и густих шума и планина, а и добра изгледа на свакидашњу осветну Турцима. Само се, дакле, каже, да где је било

VI.

Грађевинско одељење општине београдске изаслаће одбор, да су Рашко Гобинац и синови довршили оправку локомотиве, кућњака од Мирослава Карамарковића на Пожаревцу и моли одбор, да одреди помоћницу да прегледа, да ли су локомотиве оправљене онако, како прописано погодбе ради.

По прочитању тога акта и пасионтира грађевинског одељења Абр. 6248, одбор је одлучио, да одборски повереник г. г. Милан О. Петровић и Светозар Ристић одборници и Влада Марковић инџинијер српских државних железница са једним машиновођом, кога ће они изабрати, прегледају ове локомотиве, да ли су оправљене према прописаним погодбама.

Ради ове поверинштине да приступе још чим свештеник г. Т. Славковић, управник грађевинског одељења општине београдске.

VII.

Председник општинског одбора да чланови пројектног одбора цркве светога Марка г. г. Јован Цвић свештеник, Јован Дачић грађевински земљодавац и Петко Вељковић предузимач према конкурсу пороског одељења ову плаћали порезу за прво полугође 1893 год. и да би их према томе требало разрешити од ове дужности

По прочитању извештаја пороског одељења Абр. 5972, одбор је решио, да се Јован Цвић свештеник, Јован Дачић грађевински земљодавац и Петко Вељковић предузимач разреше на дужности одборника цркве св. Марка палатси суд општинских да на место њихово друга лица одреде из чланове тога одбора.

VIII

Председник изнио одбору на решење молбу Стевана Станковића поручника, којом моли, да му се за општинске часе да површи помоћ за изучавање музике на струни.

По прочитању те молбе Абр 6607, одбор је одлучио, да се о овој молби у надлежу општини решења.

IX.

Сходно одлуци одборској од 23. Септембра ове године Абр. 5703. Председник изнио одбор, да је Милош Аранђел узрок оспалих дочишта спротног стање и да поступује, да јој се из општинске касе даје помоћи

По прочитању тог извештаја Абр. 5934 одбор је решио, да се Милош Аранђел ова узајмљује из општинске касе општине, колико одбор за одређивање ове помоћи може најпише да дозволи.

X.

По прочитању молбе Д. К. Јовановића окр. пачинског Абр. 5858, којом моли, да општина од њега не тражи пића за сатрешен трогоду преко којовани имовине у кнез Милошевој улици бр 3 и да му тине наплати штету, коју је неговом имању претрпео поплављењем те улице, одбор је одлучио, да општинска пројектантска полиције опширан писмени о стању парнице, поднесеном од приватних лица против општине београдске због напајке штете, поуравнавање напајеним улице, па по тим изнештајем да предсказивање подноси и ову молбу одбору на решење

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Књижница Светосавске вечерње школе. Ученици светосавске вечерње школе, који је се по нас дан баше по разним послозама сходе, а у вече долазе у школу да уче, прена прилагама у којима су, не би нашта читали, сем књига школских. А да је читање одабраних књига корисно, и да је то *промишљање обоког и утврђивање* онога што се у школи учи, то је извесно.

За то је управа ове школе дошла на мисао, да поред школе установи и парочиту *књижницу* за ученике. Стога је прошле године прево повећа позвала све патриоте, да учини какви *прилог* у књигама, за које мисли, да ће ученицима ове школе, који су већином сиротани из Отоманске царевине, бити од користи. И одазо је био леп. На које од ових добровољних прилога, а које на нагледни друштвеног у Дому састављена је *лепа збирка*, којом су се прошле године ови служили ученици. Сваки је ученик старијих разреда прочитао већ по десетак књига, на ово књижнице, а по неки и више. Тако је поред шестаке створен још један расадник српске мисли и просвете.

Ми ово напосиво са жељом, да прилози ове школе и даље не заборави на спромашне ученике исте, и на то, да ће књига њима овде донети више рода но игде.

—

Цена угља. Угаљ на државном Сењском руднику може се добити по овим ценама:

I-ва врста крупнице. . .	дин.	160.00
II-га „ крупан угаљ . .	„	140.00
III-ћа „ угаљ у величини орашчића	„	80.00
IV-та „ ситан угаљ (прашина)	„	30.00

За 10.000 килограма оранко утоварено у вагоне на Сењском руднику.

Подвоз до станице београдске коита дин. 54.60 За 10.000 килогр.

Препоручује се грађанству као врло јевтин и добар.

—

Статистика пожара у вар. Београду У месецу Септембру ове године десила су се три пожара и то један у кварту Палилулском. један у врачарском, и један ваши варошк. У истом месецу прошле године десило се пет случајева.

—

Цена лебу. За прошлих 10 месеци ове године биле су ове цене лебу у варошки Београду:

Од 1. Јануара па до 15 Априла укључно биле је цена лебу 19 пара по килограму а продавао се по 20 пара леб у тежини од 1052 грама.

Од 16. Априла па до 1 Маја укључно биле је цена лебу исто. само је леб био тежак 1053 грама за 20 пара.

Од 2. маја па до 1. Јуна укључно биле је цена лебу 21 пара по килограму а продавао се леб по 20 пара у тежини од 952 грама.

Од 2. Јуна па до 1 Јула укључно биле је цена лебу 20 пара по килограму, пошто се је и леб продавао у тежини од 1000 грама.

вање Турака било је у околини, и више хајдука српских; где су Турци чешће пута пролазили, било као трговци, нарочи порезници (харачлије) или* најад, као царски посланци, да је по тим друмовима било највише чета хајдучких. У прилогама, које ћемо ниже споменути, највише се спомиње хајдуци у нашој Србији и моравској долини, од Јагодине па до Ањале, а то је с тога, што је туда за време Турака пролазио онај чувени *царградски друм*, који је везивао с Царградом Софију, Пирот, Ивнор, Ниш, Крушевац, Сталаћ, Крупању, Јагодину, Ћуприју, Ћуприју, Јагодину, Ћуприју, Ћуприју, Ћуприју, Ћуприју

Од 2 Јуна па до 1 Септембра закључно била је 19 пара по килограму а продавао се леб по 20 пара у тежини од 1053 грама.

Од 2. па до 15 Септембра закључно била је 18 пара по килограму, а продавао се леб по 20 пара у тежини од 1112 грама.

Од 16. Септембра па овамо цена је 19 пара по килограму, а продаје се леб по 20 пара у тежини од 1053 грама.

Она последња цена предење до 1 Новембра закључно.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путнички саобраћај вароши Београда, У седмици од 10. Окт. до 17. Окт. 1893. год. допутовало 1024. одпутовало 752. Од којих су:

а.) Пола: мушког 992, женског 32.

б.) Вероисповести: православне 952, католичке и протестан. 53, мојсијевске 18, мухамеданске 1, снега 1024.

в.) Постојбина: Србија 773, Аустро-Угарска 114, Босна и Херцеговина 5, Црна Гора 6, Грчка 2, Турска 86, Бугарска 4, Румунија 7, Русија 3, Немачка 9, Франц. 3, Италија 4, остале државе 8.

г.) Занимање путника: Тежаци и економи 50, Занатлије 108, Трговци 506, индустријалци 2, службеници и представници 21, Гостионичари 28, Интелигенција (војска) 136, ђаци 42, радници и помоћници 26, Пијари и бозаџије 12, надничари и слуге 42.

Из статистичког одељка општине вароши Београда 20. Октобра 1893. год.

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ

варошн Београда за месеце Август и Септембар 1893. године.

Месеци	ПОСТОЈБИНА ДОПУТОВАЛИХ ПУТНИКА													
	Србија	Аустр. Угар.	Босна и Хер.	Црна Гора	Грчка	Турс.	Бугар.	Рум.	Русија	Герм.	Франц.	Итал.	Остала Европа	Ванепр. државе
Август	3125	503	109	53	25	70	34	24	16	29	40	11	18	2
Септембар	3255	424	35	32	10	160	22	16	13	10	13	13	28	2

Месеци	ЗАНИМАЊЕ ПРИСПЕЛИХ ПУТНИКА										
	Тежаци и Економи	Занатлије	Трговци	Индустријалци	Шпекул. и предуз.	Гостионичари	Интелиг. (војска)	ученици	Радници помоћн.	Пијари Бозаџије	Надничк. и слуге
Август	211	299	1451	20	67	114	771	312	59	32	391
Септембар	243	349	1838	44	80	84	545	315	75	38	185

Месеци	ПОЛА		ВЕРОИСПОВЕСТИ				СВЕГА	СВЕГА
	мушког	женског	Православ.	Неправосл.	Мојсијевци	Мухамеданци	допутовало	отпутовало
Август	3800	59	3510	430	67	52	4059	3264
Септембар	3804	29	3672	246	66	49	4033	3496

У Београду 4. Октобра 1893. г.

Статист. одељак општ. вар. Београда.

Неколицина бајки, које се другом сасвим особитом одељку глаше.[1] Ова неколицина бајки, којима султан даде одељак главе, нису нико други, до хајдуци, који су изашли на друм у намери, да на њих буџија пречекају турску војску, и да јој нанесу колико било кваре. Јер на путнике, које су нам о нашим земљама останили онданшњи путници, који су најпаније у посланствима угарским и аустријским путовали кроз наше земље за Цариград, види се, да је у XVI. ст. било најпаније хајдучких чета баш у овој моравској долини. Тако путописац Герлах, који је путовао кроз Србију године 1573. у једном посланству аустријском, кад је ишао од Ак-килисе (Палакке) до Баточине, вели: „Вазало нам је умножити пешачку и коњичку пратњу, јер кажу, да се у тоне крају прае једна чета од 80 хајдука." — А кад су сутра дан поиван даље кроз густе шуме, дали су нам уз пратњу још и „путу момчадију ранику, која је шила босанога, и у место оружја носила тојаге или као неке копља."[2] Ова „чета од 80 хајдука" јесте читана појска, и без сумње нарасла од мање чете, којој је заметак у ранији половини XVI. столећа. Могли бисмо навести још и других оваких примера, али и ови довољни су, да нам покажу доста јасну слику активнијег дела нашега народа под Турцима; чија пак родна ниче могла остати без последица на моралин дух и онога дела народа, који се крстио именом „раје", и остао на своме огњишту, макар да кулучи и своме тиранину.

Како је тај мирни део Срба, та раја турска мислила о своме националноме задатку, и о својој слободи, баш у почетку XVI. ст. нека нам опет покажу страни путници. Год. 1550. путовали је такође једно посланство бечког Ћесара Фердинанда у Цариград. Тумач тога посланства био је учени Словенац *Бурмешић*. Као добар зналац српског језика, могао је он, где је год дошао, успешно разговарати се са српским становницима, и чути из њихових уста јадање и хвале на свој живот под Турцима. Тако на једноме месту свога путописа, који је за нас важан и са интересних географских података, вели овај: „Колико смо пута гледали становнике у Босни, где пред нама стоје скрштених руку, уздишући и на небо погледајући, а не смеђе с нама речи проговорити! Али чим им се само прилика, да су на само с нама одмах уселе говорити: „Ох, с каквом ли смо жалбом очекивали да нас с Христом спасете и ослободите." — А на другом месту: „Они исти Срби, које као Хришћане затекосмо, много нам дубљаности указаше. На би тек по неки старац изашао, те млађима говорио: „Погледајте, така су господа била и у овој земљи, кад наши очеви жикљаше"!... Ох Боже, ми смо се вазда удали, ни нете нас ослободити, али сад и ми идете да се турском цару покорите".[3] Још један пример. Хрват Ђурђевић у једном спису (Exhortatio contra Turcos, од 1545.) говорећи како би требало, да се хришћанска владари сложе против Турака, наставља: „Хришћани у европској Турској најнатрешњим жељом очекују хришћанску војску. И чим би се таква војска појавила, одмах би они отпали од својих господара (не треба сметнути с ума, да су Турци свом напношли Србе, да им служе у ратовима као пешинци и тарана, који их тако страшно гњече. Устали би сами на њих да их бију, и неће тај устанак дао би нам, или бар олакшао би

(1) Гласник срп. уч. др. кн. XXXVI. стр. 198—199.

(2) Гласник срп. уч. др. кн. XXXVI. стр. 205.

(3) Годишњица Н. Чупића, I. стр. 70.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

—

Пошто суд општине Београдске није одобрио држати лицитацију за давање под закуп права продаје рране и тућине кавеџ у реону општине Београдске, због ниске напшавене цене, — то ће рачуноводство истог суда, држати другу лицитацију на дан 29 овог месеца од 2—5 сахата по подне у својој канцеларији за давање овог права под закуп.

Кауцију полажу српски грађани 600 дин. а страни дупло.

Погодбе о овоме закупу могу се видети сваког радног дана у канцеларији рачуноводства.

Ко жели ово право узети под закуп, нека означеног дана дође и лицитира

Сбр. 16878 — Од суда општине града Београда, 16 Октобра 1893 год. у Београду.

—

Пошто се није могла држати одређена лицитација на дан 19 овог месеца, за давање под закуп права продаје цубова од заклане стоке на општинској клаоници, зато што није имало довољно лицитаната, — то ће суд општине града Београда, држати другу јавну лицитацију на дан 30 тек месеца, од 2—5 сати по подне у канцеларији рачуноводства овог.

Кауцију полажу српски грађани 3000 дин. а страни дупло.

Погодбе о овоме закупу могу се видети сваког дана у канцеларији рачуноводства.

Ко жели ово право под закуп узети нека означеног дана дође и лицитира.

Сбр. 17087 — Од суда општине града Београда, 21 Октобра 1893 год. у Београду.

—

Пошто се није могла држати одређена лицитација 20 овог месеца, за давање под закуп меса од бобичавих свиња које се кољу на општинској клаоници, с тога што није имало довољно лицитаната, — то ће суд општине града Београда, за давање под закуп истог права, држати другу јавну лицитацију на дан 3-ег Новембра тек. год. од 2—5 сахата по подне у канцеларији рачуноводства свог.

Кауцију полажу српски грађани 50 дин. а страни дупло.

Погодбе о овоме закупу могу се видети сваког дана у канцеларији рачуноводства овог суда.

Ко жели ово право узети под закуп, нека означеног дана дође и лицитира.

Сбр. 17172. — Од суда општине града Београда, 21 Октобра 1893 год. у Београду

—

IV. На дан 25. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп оправке возова општинских, сарачко-ћурџијске врсте.

V. На дан 27. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп подизања нова пожарне чете и возова рабаџ. општин. возова.

VI. На дан 28. Октобра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп оправке рабаџ. општинских возова.

VII. На дан 1. Новембра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп пљачкања општине чесме „пљачке Лубарде“.

VIII. На дан 1. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп II. вечине у ташмајану.

IX. На дан 2. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп чишћења пијаца у вар. Београду.

Погодбе о сими закупима могу се сваког радног дана видети у канцеларији рачуноводства.

Ко жели ма шта од овде наложених права узети под закуп, нека означеног дана дође и лицитира, пошто положи прописану кауцију.

Сбр. 12.755 — Из канцеларије суда општ. града Београда, 14. Августа 1893 год. у Београду.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Састанак држан 15. Јула 1893 год.

(извод из стенограф. белешака)

—

(настављење)

После новембарације буде напменичним гласањем решено, да на име буде тронарина 8 дин. а на ракију 10 дин. од хектолитра и на пиво 5 пара од литра.

Што се тиче пића да се одбијања г. г. М. Марковић, др. Н Поповић и А. Одавић спорозумеју са г. министром унутрашњих дела.

Председник, саопштава да је на дневном реду питање о „Цветном тргу“ на даље одбору о томе предмету ово објављење:

Још 12 Марта 1885 год. поднело је 250 грађана молбу општини београдској, да им се уступи земљиште, на коме је сад подигнут „цветни трг“ а које је у ово доба било пољана обрасла боцом. Та је молба 12. Априла исте године била решена пред општинским одбором. Допуштено им је, да праве тре, с правом уживања прихода на три годиие. Но они се 29 Јуна идуће 1886 год. обратиле одбору и моле да исто продуже још још за 5 година молећи тим привилеп општини нижеслеће: пуцаји пан како ће та зирада бити подељена. Одбор им је ту молбу уважио 18 Јуна 1886 године; добили су дакле право рок од 3 и за тим од 5 сиета од 8 година. Но пошто одбрењем друштво је отпочело рад

Поводом тим што сво ми од друштва тражили пиљату трговаца ово тога општинског плаца друштво се обраћа општини и тражи да му се продужи рок још за 6. година то да плати тротоар и да још много шта тамо уради.

Молбу сте ми чули прошле седнице а сад волим вас да пређете решењу.

нам победу. Свака би Турска у самим својим слугама нашао осветника и непријатеља; у градовима би био окружен издајницима, који би га оставили и на другу страну пренли. У опште, Хришћања у Турској прво нпско мисле о турском оружју, и признају Турцима само, да су вешти у чарканју.“(1).

Зар се на свету онога не нади, да српски народ и у часпима највеће немоћи не купује ниже никада напуштао нпсао свога ослобођења и своје осветс над Турцима? Турци, и ако су административно владали свима српским покрајнама, нпак у самој ствари, Срби са њима нису никада преста јали водити рат, од прошасти своје, па до данашњих дана. Турци живе и господаре у градовима, али Срби су господари сеоп, планина и густих гора, где турска нога никад не сме крочити без опасности свога живота. На и онде, где Турци живе изпан тврдих зидина градских, нису сигурни од српских хајдука, већ своје палапке ограђују читавим палисадама и утврђењима, будући једнако на опрезу, нису нпнта друго, до „*гарнизопа у непри јатељској земљи*“. Гершх, на свом путу, опако описује нпглед Ак-палпсе (Палапке): „Место ово лежи на брду и доста је велико. У једној половини живе јапичари и други Турци, и тп је *положаја обрадена и утврђена*“.(2).

Мирне савести, да је питомки дух потлавског српског народа у почетку XVI. столећа сијао величанственом светлошћу народног иду шевљења и жудње за слободом, и светлошћу јаке политичке свести своје — можемо сала рећи и оним Србима у угарској краљевини, који свршу последњег свог деспота, беху и сами доведени у такво стање, да ни сами нису знали како да се у њему нађу....

Организација српске деспотовине у Угарској, на темељу које они живљаху заснивати ослобођење своје потлачене домовине; Срби сматраху Мађаре само као колонисте, са одређеним привилегијалним заштитама а као угарске држављане само у толико, у колико се срећа или несрећа краљевине подједнако распростире на све њене становнике — ово прво беше девиза у политичком животу последпега деспота српског, Јована Бранковића. Ну прерапом смрћу његовом, сва његови красни идеали, као и оне лепе наде пасколиког народа српског, разбише се о талазе, који после 1502. г. завлускиваху угарске Србе. Немајући ни једнога таког свога вођу, који би га могао заступати и бранити од самовлапих покушаја охолога мађарског племства, српски народ у Угарској, не беше у стању одупрети се пзвесним уредбама, које Мађари увођаху у њихово унутрашње уређење, а чије се опасне последице напосетка не могаху да наслуте. Тако су Мађари могли, без икакве свесне од стране српскога елемента увести у живот комитатску уредбу црквеног трипарцијума (verbőtzischen Tripartitium), по којој се и српско становништво у Угарској, по пример у Мађарској, раздели на касте: *свештенику, племићску, грађанску и сеоску*.(3) Обиласком политичари лако би могли у овоме напрети надаљу намеру Мађара. Колико ово пута најомепути, да је и Матијева политика још била, да се што више Срба пасели у Мађарској, али да им се не допушта никакна жпвља и сложенија организација. Сад, над су оподвости таке биле, да су Срби сс до краја XV. сто., поред све невољ-

---

(1) Гершвалдов II. Чухбд. I. стр. 70—71.

(2) Гатовић срп. гл. др. кн. XXXVI. стр. 208.

(3) Engel v. II. J.: Allg. Weltsistorie, B. III. одеок Ганск. v. Servien, S. 455.

Соломон Аврејић — је мишљења, да ни се продужи тај рок на 6 година него што су и тражили или да се подигне контроли општинској те да општина може видети шта и како ради.

Радосав Дровенић — Тражи, да друштво тако наставе, шта мисли у току свих 6 година на тргу урадите —

Др. Никта Новковић — У подужем говору образлаже потребу предузећа концесије, пошто је друштво своме досадашњем раду доказало, да то могућствује. — Противан је предговорнице ни, који траже контролу над друштвом ако и тоне. Да друштво у напред каже, шта мисли у току свих 6 година дати, пошто је друштво до сада својим радом стекло право, да му се верује да ће и даље на општинскоме тргу и тргу чаршије краја радити. Једино што би желео, то је, да друштво рад свој обављује, те тиме уз-мани цену општину београдску о својим зелима, приходима и расходима.

Гаврило Крстић — Потпомаже тражење друштва

Радосав Дровенић — Осврће ће на своме ранијем тражењу додатка, да ни он није противан жели друштвеној, само би хтео, да оно положи рачун о свом досадашњем раду, приходу и расходу.

Андрија Одановић — Разлаже, какве је користи до сада друштво доприносе у погледу уклоњања варошки на том крају и најављује, да ће гласати да се друштву увиђи молба.

После још неких неспитних објашњења би усвојена молба друштва.

На седници седнице — *биле одобрено* предложену седнице 15 дана осустав с тим, да ги у дневнице заступа члан суда г. Јов. Антонијевић.

Састанак држан 29 Јуда 1893 год.

Председник — Пошто има довољан број одборника отвара седницу, и моли да саслушају записник прошлог састанка (Секретар прочита који се усваја.)

Соломон Аврејић — Извештаја одбор да је за школу у чубровској улици на новом селишту узета њива Мољева Тодоровића према решењу одбора.

Одбор прима и њиму иде извештај.

После овога С. Анђелић тражи, да се извеже поновија, да прочуи сопству за грађење воја и питаште, коју је ни чутању подвела једна банкарска кућа из Париза.

Милутин Марковић — Предлаже да се пре-ма сопа предлога пређе на дневни ред с тим, да предсједништво у скоро нашле ову ствар на решење.

Андрија Одановић — Потпомаже предлог С. Аврејла изјављујући да је грађење воја и питаште у Београду врло хитно и потребна ствар и да се не сме одлагати. (*Предлогови — против да у идућој седници разговоре о том.*)

Председник — Извештајни одбор, да би требао тачније изнети друге ствари пре одлучи, јер је неки капитали и поред тога и државна каст издала је нарелбу, да се ова ствар што пре предузме. Поиши одбор, да саслуша предлагачи ће ову ствар.

Секретар — Прочита предлог.

Председник — Пита, да ли одбор одобрава предложени предлог? (Чује се: одобрава се с тим, да се дрва запитају.)

Др. Марко Лека — Приноси, да ствакошње опомоћи воље допустити да се ова друштво опет године одржала, с тога изјављује, да је у начелу за то, да се одржи ова друштво и ако ће гласати да се друштву увиђи молба.

Коста Матејловић — Мисли да би за сад довољно било, да се друштво нозе а не да се тврдо одржало.

Шеф грађевинског одељења Тодор Селесковић објашњава да би требало одлуку тврдо извршити, а то се сад до јесени не може учинити а сигне ствари не би требало чинити, јер те би биле без циља. Мишљења је да се томе друштво одобри с тим, да се јесење дуги аналитици и скрози отворе на пролеће. Одбор прима на предлог Селесковића.

Председник — Моли одбор да следећи по-ставе о грађеву мајског трга на тржишту од старог гробља.

Секретар — Прочита извештај.

Марко Великовић — Мисли да би пред одбор требало сагласити и изјаснити се стоку и т. д.

Тоша Селесковић — одговара Великовићу и рече:

Као што сам казао, ми треба да само из чега у начелу. Обори покривени трада се ниже, где се стока зора по неколико дана да задржава. И ту треба да ова питала и овако стоке је на једном стоке потребни; а отворени обори ће служити за један дан и на тих обора, стока се зора, по сајмишту нијоки, питаити и не питаило разместити. За покривање целог тог простора, као што каже г. Великовић, требали би врло велики питаи и велики новчеви и то би, према броју стоке које је пригнајан, износило на 100 000 дин. То нам није нужно прва овом, што ми хоћемо да подигнемо отворене оборо на стоку, која ће да пробави дан из пијаци.

Андрија Одановић — нема ита против пројекта, само мисли да би боле било, да се морамо тог постакои с ову страну пута на нонорно трабају. До ће тиме нити ван што даље од пароши Вели. до о томе постоји и једно одборско решење.

Председник — одговара Одановићу и рече: да ће ова тврда остата привремено саде, док се не подигне клапица, а кад се клапице подигну онда ће се ова са свима потребама да спабди и тамо ће се стока продавати. Тако мора да ито и питала и овога дугога.

Андрија Одановић — у одбрану свог мишљења наводи, да подизању трга ни одређеном месту сметају и полиран бараво.

Соломон Аврејић — нпје противан градњу трга, само мисли, да не би требало толико новаца утрошати, кад се неводи, да је ово привремено.

После још неких објашњења односно простора и удаљености маркиног трга и потребног земљишта за жељезне воје, приступало се гласању.

Пошто се је при овоме увидело, да су неки одборници отишли на седнице те није остало довољно за решење, предсједник је закључио седницу а овај предмет остао, да се у идућој рени

Састанак држан 7. Августа 1893. год.

Милутин Марковић — у подужем говору разлаже, да се не може решити о овоме питању док се не дође, док се не подиже извештај о томе, да ли је ово што је готово, урађено по

ности мађарске, нпак успевали да се жиње организују у компактније масе; онда амапет бене потомцима Матијанина, да изгледу да Србима уклоку даљу могућност јачања и концентрисања њихова. Прилику им је зато дала смрт последњега деспота. Срби трбала само поделити на пасте, да појединце међу њима, разним пачинима, задобити за своје задаће намере, и онда је лако створена пропада међу њима, који дуго неће бити у стању попунити. И заиста у овоме су Мађари имали пека успеха. Успели су, да за неко време задрже точак напретка живота српскога народа; деспотско достојанство, ве дајући га нине Србину, заслужном јунаку, показали су у очима самих Срба, да нетоитно, да ни тоу титулу, коју су давали коме су они хтели. О тога можемо слободно рећи, *да после 1502. г. није имао било правога деспотска српског већ само празне титуле, којом су Мађари поклањали по својој волн.* То је политичко стање угарских Срба у почетку XVI. столећа.

Неки наши историци хтели би да ово утеше, попуљавајући ову празнину у историји деспотева српског у угарској са правим српским престављима, — али, којима би хтели силом наметнути, поред голе титуле и неку деспотску власт, какву имађаху Зиај-деспот Вук и Јован Бранковић. Ну то су слабе утехе кад стварн стоје са сним друкчије.

Све до скора код нас се држало — а у школама српским, на жалост, и да нас се још предаје — да је после смрти последњег деспота Бранковића, деспотом угарских Срба постао неки хумски кнез Стефан Штиљановић кога је тобоже удова Јованова, Јелена, познала у Угарској, и као средњику куће Бранковића дала му деспотску власт, да он брани еремске равнице од Турака, над ова, као женска страна, бејаше немоћна.(1) Кад човек узнита помисли шесне, и види са каквом збиљом и неуздањношу ова ово тврде, и нехотице, ма бно и о протнвном уверен, морао би посумњати у своје знање. А још је чудније то, да се ова крупна историјска ствар и до данас могла пронупатати у наше школе и школе, а нпкако није критнци подвргнута. Али задубдама се најзад мора спречити даља пут. Данашњи резултати историске науке, нарочито о овоме питању, говоре: да „деспот" Штиљановић *није* наследно српски деспотски престо, после Јована Бранковића. На ко је? Одговором на то питање уједно се објашњава и онај врло „нанијан појав, зашто је важност и углед српског деспотства јако поннжен у очима самих Срба? У истраживању ових, које је наследно Јованов престо, нећемо далеко ићи: осврнућемо се на наше летописе, који нам и у овој приличи дају врло повољна објашњења. Тако, један летописац говорећи о животу Јованова брата, владике Максима, вели: *„Максим же вземи жена в Сриемеу без брата своего Јована, жеже краљ предавает срем именоу по плаиеми своемоу деспотоуемоу и облаштаи преданет с матерју своеју Јелеиамоју и Сиромагтиноу, в начелнноеу земље тое Новоеу Родоуноу воеводе, чесе с собоу дов кончега с моними отца своего и брат своего Јована.*"(1) Јасно нам се каже, да је деспотство српско наследно, после Јована не Срби, већ по вољи краљевој *„жена ио племеиу словеиу"*, и да зато владика Максим не може да живи у Срему, већ бега влашком повјодн Радулу. Само по је тај „жив" (туђин) на српском престолу? У Рев -ећим анализма, наланзимо на једном декрету сабора угарскога од *1505* г. по

(1) Види Стојанчевића Ал Черн кн. стр. 12—13 — Ристића К. Шишманића Срп Срби у Угар. I, стр. 46. — Виткшанић у Гласн. срп. гл. д. кн. 67. страна XXX-XXXI и кн. XXVIII.

(1) *Sularik P. &c. Paralley*, стр. 61.

утовору. Једино се може сада решите да ли ће опозиција поступите по уговору или ће одобрити продужење рока за инсталацију, пошто се јасно види по полемици између, до које инсталација дотрпина у осталашим року.

Стеван Чубриловић — потврђује предлог Н. Х. Пословна одложа трајала одговора од друштва тако на питања изнесена у протези ее др. М. Т. Лесу, за се упитају ови стручњаци по мишљењу о забрани извршења посла, пошто се та *Друштво* већ давно не бави електротехником у овој земљи, у којој ова пародација, те с тога остаје при своме, да се са стране одложе.

Андра Одавић — одлучно говори о целом до садашњем извршењу посла критикујући и ту и тамо да се свиска са решењем док не дођемо извештај свој и г. Ђ. Станојевић као стручни члан комисије

Др. Павле Поповић — као члан комисије објашњује да се у извештају поднетом не говори ништа са техничког гледишта о извршеном послу са тога, што су чланови комисије — техничи и и стручњаци отсутни, а тога је и он мишљења, да се о главном питању не може донео одлучење, док неки, да буде трајало дуже решити о тровању друштва, да му инсталација одлаже до 3 Авг. 1893. год. за отсталеле ствари дотле које су већ намештене

Др. Мирко Лесо — говори у истом смислу као и др. П. Поповић, те мисли, да за сада треба да се забаве у опште свако питање, докле друштво целокупно отсталење не оправда.

Матеја Јовановић — Слаже се с др. П. Поповићем и *др. Лесом*, и протаже је да се донесе одлучење, што је уредно.

Тодор Сашковић уредник — објашњује, да је у свом извештају предложио да се доведе стручни стручан свиш у том случају, ако се стручно мнење разлаже не буде могла добити од г. Ђ. Станојевића.

Председник — обраћа пажње одбору на предлогу Солеснковићеву, као умесну, да се прво узмта г. Ђ. Станојевић за напомене о до сада извршеној инсталацији.

После овога одбор усвоји предлог Солесковићеву.

А. Одавић тражи да се извесне ни решење предлог Н. Поповића, да ли да се прави дели-мично отсталење или не.

Стеван Чубриловић — говори против примања делимичног отсталења.

Сашковић — уредником — предлаже да се о томе створи свако пиће другачије: да је комисије напад, да је инсталација отсталења недотпуна према уговору и да то се не прима; и да ли ће сви и даље отсталавати нарочито је његова ствар (чије се ово добро Дољанинова отсталења не прима се.

Одбор је прихвати овај предлог после чега је седница закључена.

Састанак одбора 7. Августа 1893 год.

Председник. — Отвара састанак, пошто има довољан број одборника. Моли да одбор саслуша записник прошле седнице (секретар прочита записник).

Председник напоми да се је требало Августа ове године извршило две године, које је закључен уговор између општине и предузећа за електричним отсталењем и грађење тровоја у Београду. Тога дана требало је да се констатује, у каком се стању ово дело предузеће налазе. Ради тога је образовао ову комисију и моли одбор да чује њихов извештај

Секретар чита рад а управник грађевинског одељ. г. Селесковић друга техничког извештај

Председник. — Уме реч. Чули сте сложени, оба извештаја. Томе тешко дати је одлучна одлука условних условних у условну или и то, што су предузетници електричне отсталења била предвиђали писмо на општину, да ни општина нарочито нарочу уговору одређене ране, нек ће они да нам плате, и колики год и што је ганила што ће писмо само како да се прећи у овој ствари да ће чуди од одбора поглаи плаћало. По самој овој ствари још нису никаква извештаја чиновна нарочито по свом извршеном делу, те да ни нади колико су предузетници и на тоне рају без сметрени. ма да се по радовима ван дотрале може мислити да не тако није све потпуно сређено.

Још *Димитријевић* — Мисли, да би требало саслушати са решењем по овој ствари, док надзорна комисија не изнесе свој извештај.

Стеван Чубриловић, — У погледу такову кратковуре још друштва ако инсталације електричне осветљења и предлаже, сматрам ће са Солесковићем, да се доведе са стране стручњак, који би могао с неудаљеношу казати да ли су извршене и друго остаје инсталирани онако како дозвољава електротехничка наука досадна.

Др. Мирко Лесо — рече по оба ова извештаја, који су нам прочитани, сазнали смо да инсталација електричне осветљења није готова. Међу тим по уговору она је требала да буде 3. Августа готово. Питање је сад шта треба одбор да ради, да ли да се користимо овим чињеном, да раскинемо уговора или да нешто друго предузмемо. Ја мислим да раскидање уговора, јер нас што је познато пре изнесена промена знатнијег онако малу друштва ће ефекту осветљење, у којој је трошило, да се одобри продужење извршења свог посла (предлажење и замена) и траженја је и замена и у неки други и продужење рока довршавања постављање. У нешколико што то питање није решено сама по себи друштво малу знатна, може се друштво бранити и наводите то за време што није са инсталацијом могао бити благовремено готово. Питање даље није чисто и јасно, — да ли је наших кривица што инсталација није готова за уговорено рока. На први погледе изгледа да би напоредате било сва решити ову малу друштва о продужењу рока, као према изјављу г. директора грађевинског одељења, морабено при свему да уколико у обзир ово приведе, које је г. Селесковић у своме извештају навео и да према каки трошило да се што пре довршн и резерви инсталација електр. осветл. кварова. Ја се слажем с г. директором грађевинског одељења да се што пре инсталације једни електротехничке који ће се овим послови бавити, да предлаз дворење послове, да опробе дошло-живање, да тако, да ли су добро да не наметнутим дакле дају такву и тежину рику светлог, плаћа је предвиђена уговором и т. д. Али док се не би нашао један свестан посудан и потпуно стручан електротехничар са стране, можда би нам исто послужити и један наш одлични стручњак, за кога сам сигуран, да је врло радно тог Бановина и да је познат с тим пословима а то је довољна околишчар г. Хобер. Слушао сам исти тако, и за про-

коме на мађарски престо, после изумрлог рода Владиславићева, не може туђинац родом — немању потиснса осталих мађарских магната и „Joannes Bercilo regni Rusciae Despota.“ Таки исто на другом Краљев Деспота.“ Таки исто на другом Краљевом декрету, од г. 1506. само: Joannes Despotus Rasciae e.“[1] Оригиналним документима, које је у својим оцтиријим заказима употребио иностиљи мађарски историк, мора се поклонити сва вера. И кад је тако, онда из горњега изјави, да је за време 1505. и 1506. г. био деспотом Срба неки *Јован Бериславић*, који је без сумње, наследио то звање, исте одмах после 1502. г. само треба знати, од кога је он рода и племена, те ће нашем летописну чини „ини“ — туђин.

Међ професор, расправљајући на једном месту[2] о племену хрватске великашке породице *Бериславића*, дотакао се укратко и о овом Јовану Бериславићу српском деспоту, и на основу још других, непобитно-аутентичних доказа, доказало, да је српским деспотом у Угарској, после смрти Јована Бранковића, био по вољи краљевој, *Јован Бериславић* из хрватске породице истога имена.[3] Отуда је он јасно, као Хрват, српском летописцу, а и српском народу „ини“ — туђин? Кад неће то онамо, онда ће интересно бити, да сазнамо: како је он, као странац, могао добити звање и престо српског деспота. После смрти Змај-деспота Вука 1485. г. од његове породице остала је у животу само његова жена, удовица *Бирбара*. Али она „није дуго остала удовицом, јер се наследна нуг нао таква спомиње г. 1494. 11. јануара, и с тога Месић сматра, да се она преудала за једнога члана Бериславићеве породице, *Ф ому Бериславићу*, „негде год. 1495. или барем у пред половина 1495. год.“[4])

Франо је добио уз њу у мираз и сва њена добра, која ју је Змај-деспот Вук тестаментом био завештао још за свога живота. На тај начин племе Бериславића дошло је у родбинске везе са кућом Бранковића. С тога је и краљ Владислав, по свој прилици, мислио, да је праведно, да по изумрлу мушке линије Бранковићеве династије, право на српски деспотат прикаже овој породици, која се ородила са Бранковићима, и женском линијом наследила права сних Бранковића. Ну професор Месић још у тешње сродство довели те две породице, тврдећи:

да је поменути деспот Јован Бериславић *мож за жену удовицу Јована Бранковића, Јелену*, и да му је по праву женином наследства морао прићасти и деспотска престо[5]). Месић је ону своју изјављу поткрепио довољно јаким разлозима, тако да му ми морамо за сада вероватн. И ако таквоме правном наследнику деспотског престола, краљ Владислав мирном савешћу могао је дати му титулу српскога деспота, пашавши у њему и човека згодна за извршење својих задњих и спрамних мисли и намера, одконо деморганизације српске снаге. Тако је и сматао краљ ту ствар, али народ српски, другачије је ценио тај корак краљев, налазећи, да је краљ тим начином погазио светиње ваљаних национализам осећаја, па зато треба ов, народ српски, да се одржи на висини правнога гледишта, да тога наметнутога му деспота туђинца да тога наметнутога му деспота туђинца да тога — само се бар онда мислио, јер је Хрват био *другог кера* — не прид да се свога деспота.

(КАТЕЊЕВЕ СЕ)

---

(1) Рад Југосл. акад. књ. I. IV. стр. 313 и 321.

(2) Код Југосл. акад. књ. VIII. стр. 160—166.

(3) На истом месту, стр. 77—78.

(4) На истом месту, стр. 76.

(5) Код Југосл. акад. књ. VIII. стр. 64.

фесора г. Роснића, да се и он као физичар овим питањима бави, дакле, док се неби једно стручно лице изјаснило, ја бих допутио предлог управнику у томе, да се та два господина позову и саслушају, да ли би се примили тога посла, да дају стручну оцену о овој инсталацији, и да се констатује то и приликом, шта је готово и како је готово, те да се према томе даље управља.

Никола Хаџи-Поповић. — Тражи, да се питања преда концесионару, да он одговори зашто није на време исто извршио.

Марко Вилимировић. — Наводи, да инсталатер није потпун, јер се у њему ништа не спомиње о тражењу друштва, да изврши сигурне замене пламенице лампама, нити се спомиње претпоставка друштва, да изврши преправљање камени под земљом.

Очитујући на хришћанске општине на замену сијалица са пламеним лампама, друштво се са инсталацијом задовољило, а тога се сјаше са Н. Х. Поповићем, да се изнађе објашњење од друштва.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

У свима књижарама може се добити нова књига

НА ПОСЛЕДЊОЈ СТАНИЦИ

ПРИЧЕ И ПОВЕЛЕ ИЗ ДУДИНИЦЕ

написао

Р. Л. КРОНБАУЕР

преточесао

В. ОЛИВА

I Гавран, II Мајка, III На прагу живота, IV Снежне јагоде

Елегантно издање са 17 слика цена 1 дин.

Београд. Књижара В. Валожића.

У свима књижарама може се добити нова књига

НА ЗЕМЉИ И ПОД ЗЕМЉОМ

ПРИЧЕ СВЕТСКОГ ПУТНИКА

написао

В. ГАЛУЗЈЕВ

превео

Ј. КАРА-МАТИЋ

У Књеви — Игра по цени живота — Три године међу Патагонцима — Са 7 сл. у боји — Цена 60 пр. дин.

Београд. Књижара В. Валожића.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дипломарство:

а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За неупотпуне шпорхерд . . . . . 0·20 д.
в) За увидни „ . . . . . 0·40 д.
г) За велики увидни шпорхерд у ресторацији . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . 0·10 д.
е) За чишћење чумкова од 2 и по метра уједно са пећима . . . . . 0·15 д.
ж) За чишћење чумкова од 2 и по метра уједно са пећи пећи . . . . . 0·20 д.
з) За касапске димњаке (цилиндере) без разлике на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Прегледање пекмеџара и пушница:

а) Од кубног метра . . . . . 10·— д.
б) Од пећи . . . . . 0·50 д.

III. Поштарина:

а) Мања за писмо за годину дана . . 3·— д.
б) Обвезивање штампаних ствари . . 1·— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за децу . . . . . 7·— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12·— д.
в) Мала гробница . . . . . 555·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . 968·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . . 1099·32 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·90 д.
б) Мртвачка кола са кићењем са два коња . . . . . 24·90 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЛЕШЕВА

За кварт: Саинарски, Теразијски, Врачарски и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или мање дуњама са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или мање дуњама са магазом . . . . . 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавеје са кухињом, од гостионице са кухињом без шталс . . . . . 1·50 д.

За кварове: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мање дуњама са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или мање дуњама са магазом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавеје са кухињом, од гостионице са кухињом без шталс . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године АБр. 9449.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРИМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ

Од 14. Октобра до 20. Октобра 1893. год.

КИЛОГРАМ	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА НАЈЕВТИНА дин. пар.	ЦЕНА НАЈСКУПА дин. пар.
3920	Арнаутка	20	18
	Бранша кукуруза	9	
5100	„ пшеничја	16	15
	Вина бела (од лат.)		
	„ црна „		
2376	Волова	45	40
	Вуне не праше		
	„ праше		
1180	Грожђа	100	60
668	Дуња	30	20
21920	Јабука	15	10
164745	Јечам	9·50	9
1124	Кајмака	140	120
	Кожа волошских		
	„ јагњећих		
	„ овчијих		
12313	Кори брезове	13	11
	Крава		
44280	Креч	4	3·50
15590	Кромпира	10	7
	Крушака		
4511	Крушака	13	8
66072	Кукуруза нова	7	6
	Кукуса		
48	Лоја петољеног	70	60
579	„ топљеног	100	98
	Луга арлиџке		
90	„ бела	45	40
20993	„ црна	25	15
90	Масла	160	150
462	Масти	120	110
399	Меда	50	40
	Овоћа		
138489	Овса	11·50	10·50
30916	Орања	40	35
8787	Пасуља	12	10
	Пекмеза		
	Проса		
447469	Пшенице	11·40	10·50
21902	Раже	8·50	8·20
	Рак. комов. (од лат.)		
	„ „ жеке		
98	„ шљив. дуге	1	70
16660	„ „ жеке	55	35
22657	Сланца дебелих	75	70
	„ средњих		
97050	Сена	5	4
842	Сира	120	60
12060	Сламе	3	2
	Сланине		
	Сочива		
	Угљена дрвеног		
238000	„ каменог	3	2·50
414	Шапарке	25	24
	Шљива сировпх		
841675	„ сувих о. год.	28	11
4934	камена простог		
11050	мекиње		
10350	ситнице		
49883	воће разно		

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — ШТАМПА РАДИОНИЦА ЗАТВОРА — Уредник Урош Кумануди

БРОЈ 44. ГОД. XX.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 4 „
за страни земље на годину . . . . . 9 „

НЕДЕЉА 31. ОКТОБАР 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 ПАР. ДИН. ОД РЕДА
ПОСЕБНОГ НАЛОГА СВАКО УПУЋЕЊЕМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А ТАКО КОМИСИОНЕРИМА ЗА ГРАДОВЕ

Рукописи не враћају се

Непечатана писма не примају се.

НАРЕДБА

С погледом на ненаше станова од 1. Новембра ов. год. Суд општине вар. Београда понавља своју наредбу АБр. 2807. од 22. октобра 1891. год. по којој је грађанство београдско дужно поднесити пријаве за *Адресни биро*, који но нама дође обавештаја о сваком становнику или путнику, који се у Београду ма и један дан бавио.

По тој наредби, а на основу чл. 37. тачке 9. закона о општинама, §§ 326, 311 и 344 наименог закона и у смислу решења управе вар. Београда Бр. 13496 од 18 септембра 1891 год., суд ће овај бедрим овом пажњи на тачно извршивање ове наредбе, те у случајима непажљивости као што сметоа, који тој наредби неће да се одазове.

Из наведених обзира суд општински сматра за потребна да поново изнесе прописе за пријављивање.

А. За домаћине). 1. Сваки домаћин (сопственик куће) — домаћица (сопственица) — дужан је да поднесе пријаву за себе, своју жену и своју малолетну децу.

Ко то није до 20 новембра 1891. године учинио, било да је заборавио, било да се дотицају одомаћио, нека сад (1 новембра о. г.) да учини.

2. Тако исто сваки домаћин подноси пријаву за сваког свога кирајџију, који му верно своштава све потребне податке о себи, својој жени и малолетним и песнаотаним члановима своје породице, које је он стално или привремено у своју кућу примио.

Б. Укућани. 3. Кира цеја, који је примо неког у свој стан на дуже или краће време, дужан је пријавити га онако исто, као домаћин њега и његове задругаре.

В. Остали становници. 4. Онај, који стално или привремено станује или само преноћава у државној, општинској, црквеној или другој некој друштвеној или јавној згради, мора поднети пријаву за себе и своју породицу, као и за остале, које је у тај свој стан стално или привремено примио.

5. Сопственици или заступници сопствене трговачке сирове, шегетове, спасионе пушиона и т. д. (на Сави и Дунаву) морају пријаву поднети за она лица, која на истима станују или само преноћавају.

Г. Гостионичари. 6. Гостионичари, механџије и остали, који имају јавне радње, воде о странцима (путницима) прописну књигу и посебним пријавама јављају их дневно властима.

Д. Чеиад и пуполетници. 7 Сваки онај, који узима људе за послугу, био он ко мањим, укључиво, гостионичар или друге врсте становних, дужан је чеиад да пријави.

Тако исто трговац, занатлија и сви други, који има ученика, шеиходнка, радника, писара, калфеовића, наставника и друго лице као помоћ у својој радњи и задругзи, а без њега пробина, — дужан је то лице да пријави.

8. Пуполетне или самостално чланове породице заседнои пријавом дужан је да пријави странчина задруге, односно онај, ко је одвојене куће или стана.

Е. Пријаве и пријављивање. 9. Пријаве су две: једна (упитат) подноси се, кад се усели у стан гостионицу, механу, пекарницу, а друга (дуплипат) подноси се, кад се одсели или отпутује.

А за један, да се ова врста (упитат) поднела на време, власт удара свој жиг на дуплипат, који остаје код онога, који је дужан тим дуплипатом и одавак односно одселење тога лица јавити.

10. Пријаве се подносе власти (одељу) варошке управе, у којем је рејону зграда, у којој се живи, и то у року од 24 сата по доласку или досељењу, а тако по одласку и одселењу.

11. Пријаве становника по приватним становима и чеиада за послугу воду се грађанске — беле —; пријаве путника (странаца) гостионичке, кафане су пријаве посредничких радња врсте су, а проститутских радња жуте су боје.

12. Пријаве морају тачно и у свима њиховим рубрикама да су попуњене.

13. Оштампано пријаве моју се у свима продавницама дувана добити, две пријаве за 5 пара динарских, сем посредничких пријава, које посредници добијају у ово општинском статистичком одељењу.

Пријаве путника, гостионичке, учиниће се од 1. Јануара 1894. год. поне, те се гостионичари (механџије) ових чаше пажљивим, да се само до тог времена служе данашњим (старим) пријавама.

И државна и општинска власт пазиће строго на извршење ових побројаних прописа, те ће рада тога чинити од времена на време прегледе, и у случајима противног поступања примениће наређене чланове казненог закона.

АБр. 6480 из Суда општине варошн Београда 29. Октобра 1893. год. у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

21 Октобра 1893 год.

LXXV РЕДОВНИ САСТАНАК

Председава председник г. Мајсиов Р. Марковић, а одборници браћа г. г. Вас. Х. Поповић, Мидут. Ј. Марковић, Филип Вукићевић, Михаил Трипковић, С. Ј. Аџијска, Андреја Ј. Оломан, Живко Тодоровић, Јован Трујић, Мих. М. Ђорђевић, Ст. Чайковић, Мих. Јовановић, Мил. Константиновић, П. Пајовић, В. М. Гајдобранац, Ђ. Павао Павловић, зов Тиса Кецетић Сомбор, М. Вељковић, К. Петровић, Сим. П. Ристић, Др. Аллалеф, Лазар Дамјановић.

I.

Прочитан је записник одборског одазва седнице држане 17. Октобра 1893 г. и у целини КЊБр. 604 учињен је допуна, да се ове одлучница у напомањању нише потрошене воде односно само на ове сопственике пуће, који се за ово чарочитом молбом обрате општинском суду и по којој молби суд донесе своје решење.

II.

Одборник г. Марко Великарић као члан испитивачког за преглед рачуна управе водопода предложи, да исте рачуне документовано прегледа општинска рачуноводствена као члан одређена и да се умоли Главна Контрола, да и она поиште свога рачуноводитеља да са општинским рачуне прегледа и да остали повереници само се од времена на време увере у тачном вршењу овога посла, — пошто ће овај рад трајати дак до тад чекала те се по може захтевати да одборници сво прне.

По следњаку овога, одбор је решио, да се

рачуна управе водовода прегледају онако, како овај предлог гласи.

Да председник општинског одбора у њиховој општини акта о избору повереника, које има да контролише, да им се њихом трошк на воловима извршење пошље.

III

По прочитању акта истражног судије за варош Београд АБр. 5917, 6325, изасланог судије за пар. Београд АБр. 6190. српског просветног суда АБр. 678, истражног судије за пар. Београд АБр. 6278, 6215, 6127, 5943, 6027, 5910 6216, 6194, 6303, 6304, 6306, 6128, 5974, по молбама за извршење чиновничких кривица у сир. рудничком АБр. 6203, којима се тражи уверење о владању и имовном стању извесних лица, одбор је нашао, да су доброг владања и доброг имовног стања: Деон Цица учитељ, Сима Крстић општински одборник, Алекса Сашић трговац, Светозар Рапковић професор да су доброг владања спрстног имовног стања: Љубомир Убошић окр. Јанко Петровић чувар тринаестице, Димитрије Сотировић кантар, Јоца Брзић тестерар и његова жена Анђелина; да је Димитрије Ђорђевић кавеџ, доброг владања и доброг имовног стања да је Љубомир-Љубомир Благојевић кочкар крајњег владања и имовинског имовног стања, да су му поменути: Никола Јаћимовић сатлар, Радомир Костић сватница Васиља и Јулка Костић сестре Радомирове, Мирајло Радовановић кочкар, Милош Пурић виногрздник, Младен Дена Ђорђевић и Вока Ђорђевић тамбурџије, Душан Поповић тамбурџија, Фрањо Бибор фотографист, Јаков Чутић без занимања, Стеван Јовановић пивничар Мома Вешковити сатничар, Хаскеја И Бенцијан бил. трговац, Дамјан Рапак слуга, Живка Радојковић кавеџија Василија Ђорђевић удова, Жи вота Милошевић бив. чиновник и Љубомир Поповић бив. чиновник.

IV.

Председник општинског одбора по писменој молби Данила Љубомира, Анђелије и Васиљу У. Радановић, којом моле за уверења о пародичном одношају.

По прочитању те молбе СБр. 17000 одбор је једногласно нашао, да се молиоцима може издати тражено уверење.

V.

Одборник г. Милан Капетановић предложио, да се приликом поља претварају у парк. Одбор одлучује, да се са решењем овог предлога причека, док не буде решено питање о регулисању земљишта.

VI.

Одборско повереништво изабрано у седници одборској од 30. Септембра ов. године АБр. 5470, реши уређења велике пијаце поленог пијачног и сенне пијаце.

По прочитању тога извештаја одбор је решио, према се и знању овај извештај стави, да се упути грађевинском одељењу, да што брзо предложи да ширење овога предлога и да се међутим моларски пијаци издуж под кирију под досадашњим погодбама

VII.

Председник општ. одбору на писмену молбу Јована С. Петковић земљорадња, којом моли за место повољно право

По прочитању те молбе општинско веће упуте вар. Београда АБр. 6296, одбор је по њаково написане, да се молиоцу не може дати место конзено права земље у Београду ни и суседне њихова и околи.

VIII.

На предлог суда општине београдске АБр. 6087, одбор је решио, одобрава се потребни предлог из партије бунтовно одређено за непредвиђене трошкове за одржану опех врлина, у износу су до сада биле основне шкоде као и предвиђу опих, у коју ће се усељати.

IX.

По прочитању протокола лицитације СБр. 17088 држане 18. окт. 1883 год за давања под закуп наслађивања такође вршарине, одбор је решио, да се наплата тиме вршарине на пазару 1884 год. уступи према прописаним погодбама Спири Јовановићу, окд. за четири хиљаде шест стотина и једно динар годишње.

X.

По прочитању протокола лицитације Гбр. 4767 држане 15. окт. 93. за набавку и постављање извесног камена у Крунској улици, одбор је решио, да се набавка и постављање извесног камена у Крунској улици уступи према прописаним погодбама Расти Кретићу окд. со четири динара и педесет десет а по паре дин. од дужног метра.

XI

По прочитању протокола лицитације Гбр. 4746 држане 15. октобра 92. за набавку плочи и изради тротоара у јединој делу Брусске улице одбор је решио, да се набавка плоча и израде тротоара у јединој делу црусске улице уступи према прописаним погодбама Ра ти Кретићу по десет динара и четрдесет и девет и по паре дин. од квадратног метра.

XII.

По прочитању протокола лицитације СБр. 10877. држане за набавку потребне количине земља, за којој није било лицитанта, и по предлогу најнижих понуда Ђорђа Николића СБр. 14895, Михаила Н Тодоровића СБр. 16884 и Живка Тодоровића СБр. 16773. одбор је решио, да се набавка потребне количине земља за зарину водоводских водова општине београдске уступи према прописаним погодбама Ђорђу Николићу као најнижем понуђачу по једном динара и двадесет пара дин. од сто килограма.

XIII.

По прочитању протокола лицитације СБр 16985, држане 15. окт 1883. год. о давању под закуп поит. дувана у улици фишеријској, за којој није било давалаца лицитаната, одбор је решио, да се општински дувани у основајској улици уступе за исту годину досадањем закупцима према давалаца погодбама и по досадањој цени са додатком повишења од двадесет и четири динара годишње за сваки дућан.

Ко од закупаца не пристане на ово решење да се његов дућан даде под закуп другоме лицитацијом.

XIV.

Председник општ одбору на решење молбу Милана Сенића, управитеља трговачке пароште, којом моли, да му се уступи о одржавању пословних просторија још за пет година од 1 јануара 1893 год.

По прочитању те молбе одбор је решио, да се уступи о одржавању Милана Сенића управника општинске трговачке пароште просторија још за пет година од прног јануара 1894 године под досадањим погодбама

XV.

На предлог грађевинског одељења Гбр. 4414 о у каком су одборском решењем од 23. септ. 1892 год АБр. 5723 одбор је решио, да се сада проширена Сенине улица експроприше док сто-

---

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕКУ

СА НАРОДНИМ СВЕОКЛАМА У ТУТКИНУ

од 1459.—1814. година.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДИЛА

написао

Р. Агатоновић и Л. М. Спасић.

(Академијево Сомет Вел. Школе потрошио трошак академичког потрошног одељ. београдског)

Мота:

— „Пера нека потресита бити тупином чудних језика и сликама чудног склопа“ (Прево је да претежно изражава тужбом мисли, а сликати се тужом слике).

Корјанин.

(ПАРТАРАК)

И он то и чини, игноришући потпуно његову предност, а та је појава, у суштинности националних осећаја и по-

(1) Вид Дуткић. нкад. кн. VIII. стр. 79.

литичке свести наших оданашних предака, врло карактеристична и похвална. С тога искрено жели брат Хрват: „Ну ми то можемо протумачити из велике бли, коју је морало осетити срце сваког Србина, на нашим (хрватским) и угарским странама, када је деспотско и онакно, какво је било, подељено човеку, који није био од обитеља српске доњи су заинтарени мужеви српског рода, којих се име на широко и на далеко славило с особита јунаштва, као на пр. Јакшића и други“

Јован Перисланић, као српски деспот, нигде се не помиње као учесник у каквом рату с Турцима, да је под собом имао српску војску, као би му и долико као српском деспоту. О њему и о његовом политичком раду само се толико зна, да је био један од најзнаменитијих племића у мађарској, и да је морао држати један бандеријум војске од 1000 коњаника, за одбрану краљевства, за шта је као добијао плату на касе државе(1) Али ес не спомиње, да је дуго на српој глави носио деспотски венац. Године 1506. и 1508. налазимо само његово име забележено на важним државним актима, и то поред имена осталих магната мађарских. „А када је доцније Владислав пруњеван, запала је деспота Јована част, да носи пред краљем једну од оних застава, које се при таквим свечаностима разнијају.“ Последњи пут спомиње се око 1510—1511. г. када је као пристаница Владислављев, радио највећма, да се Далмација отрсне на руку Млечана и присаједини угарској круни.(2) После тога доба о њему се питање губи спомен, и српски деспотски престо опет оста празан, а деспотица Јелена — по мишљењу Месићевом — вишено је остала удовицом.

Стојковић и Витковић, а по њима Пико, уздижу, да је Стефан Штиљано-вић наследио деспотско, но то би могло бити тек после Јована Перисланића. Али знајући рану доцнију писања као непоуздане не можемо пристати уз њих, да је Стеван добета био деспот српски и ако то чак и његов животописац потврђује речима: „*ведрасете при доможној тогда српских деспот и добре и мудрое мостојеме владаља* (деспоту Јовану својему пришет от плаго достоланик“(2) — већ је ово најсигнија Србин у ово време, када

(1) Вид Дуткић. нкад. кн. VIII. стр. 81 82.

(2) Летопис М. Српске књ. 117 стр. 118.

тиче деведесет и два квадратна метра и два десет осам квадратних сантиметара од имања Константиновића, према подноше плану и пасту.

LXXVII. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
25. Октобра 1883 год.

Председник председник г. Милоје Р. Мијатовић. Од одборника беше ту: г. г. Н. Х. Пашић, И. Вербић, М. Јанковић, С. Вељковић, Х. К. Милојковић, М. М. Ђорђевић, И. Вуловић, Ф. Васиљевић, С. Ј. Арсића, М. Ј. Мијовић, Ђ. Димитријевић, Ј. Костантић, Ђ. Дрогић, М. О. Петровић, М. Вељковић, Д. П. Јовановић, Мил. П. Богићевић, др. М. Т. Јовановић, др. Алкаја).

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 21. Октобра 1883. год. и ученици су све њимено и допуште у одлуци КЊБр. 613, да су Мошу Бенвенисти и Хескија И. Бенвени доброг владања и одличног моралног стања; у одлуци КЊБр. 614, да се у касапницама с доње стране на Великој пијаци може продавати само говеђе месо и у опште с горње стране само свињско; у одлуци КЊБр. 615, да се експропише од имања Константиновића само онолико, колико је потребно бити да се отвори на то воде прописано отаче.

II.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд, АБр. 6186, 6187, 6188, и 6189 којим се тражи уверење о личном и имовном стању наведених лица, одбор је мишљења, да су му поменуте: Јосиф Варга, момак берберски, и Антоније Баранац келнер; да су Јелица жена Лукијана Јовановића невеста, као и цела кћи Василија Гавриловић и Илија Гашић шегрт доброг владања и сређене имовне стање.

III.

По прочитању молбе Милана и Константина Ленчевића ученика којом тражи уверење о сређеном стању, одбор је изрично мишљење, да се суд претходно увери о имовном стању њиховима, па тек онда, да им изда тражено уверење.

IV.

По прочитању молбе Ђорђа Ж. Пешића свештеног општинског благајника одбор је решио, да се и служећему молиоцу Пешићу закључи уговор на три године под погодбом, које су досад вредиле за главног благајника.

V.

Председник износи одбору на решење молбу Ђорђа Аћимовића и осталих грађана сиротог краја, којом моле, да се у њиховој средини отвори још једна апотека.

По прочитању те молбе АБр 6265, одбор је решио, да се ова молба упути г. министру унутр. дела односно санитетском савету о тим, да одбор општинини није противан отварању ове апотеке.

VI.

По прочитању протокола лититације СБр. 17.311 држане 21 Октобра ов. год. за давање под закуп дућана на Зеленом Венцу, одбор је после пажљивијег гласања са девет гласова против осам (међима нису гласили) решио, да се ова лититација одбаци. Да се ти исти дућани поново дижена цена за њине данице од оних лица, која је њима сад држе продају. Ова дневна кирија за дућане по Вошењима да буде један и по динар.

Да председник општине поднесе изјештај о преставку уговора са закупцем зеленог венца.

VII.

По прочитању протокола лититације СБр. 17 322 држане 22. Октобра ов. године за набавку потребне количине дрва за огрев, на коју је било ни једног лицитента, одбор је решио, да се председник општине, да са Алексом Поповићем из Голуша лефинтиране закључи погодбу о набавци бубових дрва, за половину ове количине, која је потребна за огрев суда и њихових одељака, а да међутим грађанину одмах поднесе прописану за наведене дрвуна за грејање со намешу углем.

VIII.

Одборник г. Радивоје Драговић предлаже, да се прикључавање општинских прихода од пијаца од трена на време кнежеве и трошарине да под такси, те да се на тај начин избегну нежели трошкови ово прикључавање оних прихода.

По саслушању овога одбор је одлучио да овај предлог прочуе г. г. Радивоје Драговић, Вик. Х. Поповић, Мих. П. Бончић, Милутин Ј. Марковић и др. Алкаја, па поднесе одбору своје мишљење на решење.

IX.

Председник изложивши одбор, да је одређено посредништво изабрато у седници одбореној од 28. Септембра 1883. год. АБр. 5725, ради састава пројекта буџета општинског за идућу 1884. годину, — доношење свој посао и подноси одбору пројект буџета на решење.

По прочитању поднесе пројекта која је у њиову примљен, и по претресу свиме тачке по особ. одбор је решио, да се у буџету за 1884-ту годину предвиде ови износи*).

X

На предлог одборника г. Николе Вуковића, одбор је одлучио, да председник општине у једној од идућих седница изнесе на решење одбору, да ли да општина купи и колико уложила српске народноге друштва.

LXXVIII. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
27. Октобра 1883 год.

Председник председник г. Милоје Р. Мијатовић, од одборника беше ту г. г. Пок. Пашић, К. М. Тодоровић, Илија Вербић, Мих. М. Вербић, Андреја Ј. Одавић, Милутин Ј. Марковић, Р. Драговић, Мојсије Јанковић, Фаша Васиљевић, И. Вуловић, Милош Трнковић, Е. К. Милојковић, Сав. Ј. Арсића, Милан М. Вербић, М. О. Петровић, Мих. П. Богићевић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 25 Октобра ов. године и ученици су све њимена и допуште у одлуци КЊБр. 628, да се у месарницама с горње стране на вол. пијаци може продавати поред свињског меса још и јагње и телеће а овце у говеђем месар. У одлуци КЊБр. 632, да председник општине може ступати у погодбу за набавку дрва и са другим продавцима ако не уме, да закључи погодбу са Алексом Поповићем из Голуша.

II.

Председник износи одбору на мишљење молбу, којима се тражи уверења о сређеном стању и породичном односу.

По прочитању тих молби одбор је изјавио мишљење, да се суд претходно увери о имовном стању Јована Марковића техничара па тек онда да му изда тражено уверење, да се Зорка Ст. Симићевој може дати тражено уверење и да суд на основу сведочке потписаних грађана изда тражено уверење Ђорђу Радовићу.

III.

Председник износи одбору на решење изве-

*) Буџет ће се објавити збирати у засебној свеск. Ур.

---

[1]) Alkaj Vukličanski, b. III. српск. држ. с. Statist. S. 455. — Нов. Серб. арх. св. III. стр. 359–360.

[2]) Чеше исп. стр. 12.

— Ту су се Срби скупљали пише око њега, него око правог деспота и признавајући му титулу кнеза хумског придавали су му и значај деспота, и као је краљ другог одабрано том титулом. Околности замета натуљено објављавају ову постанку, а само као такног човека, са таким великим поверењем и уважењем, код својих суплеменика, могао је на пословску краљ Вукдевлан одликовати га титулом свога вице краља, или појаче каквог, и обдарити га и добрима, само да помоћу њега задобије чврсто уза се српски народ, који је у пословске време њему био јако потребљив. И право дако, да је ова околност, а и докиње полнуска радња Штиљановићева, за коју се ја — дала по-вода Србима, да га јаш већма поштују и сматрају као свог деспота, и као он није имао права на то знање. Према овоме, нису ли дар поменути историци моји на ових околности да испреду своју постанку о фактичком деспотовању Штиљановићевом?

Улога политичкога живота Штиљановићева у Барјаци настала је живља и знатнија, нарочито после нестанка са деспотска Јована Бериславића. Јер је сада Штиљановић био готово једини међу угарским србима, на кога су Срби могли уперати своје жељне погледе за остварење својих идеала. А зацело је да је и сама личност његова и његов рад на народној стварн потпуно оправдало толико поверење народно. Зато сведочи и ниже наведени сакат.

Године 1514, побуне се мађарски сељаци против племства. И под највећом пристава *Ђорђа Дожа*, тај устанак уме толикога маха, да се и сам краљ забојао од силних сељачких коса, мача, и рогуља, које онако немилостиво рушаху и обарају племићу племићу. Али се опет није један силни племић појао оружаном руком сашлала устанке, дуго нашта њиху њиховога, и свако свој сталеж од ковање погибље. Срби угарски нису остали равнодушни према овом праведном покрету народа мађарског. Јер колико је год мађарском сељачима био тежак јарам племићски, толико је ине Србима био тежи јарам *великаша* народа мађарског, који га је спутавао у кирге, уништавајући му сваким законским одредбама и поседну сваку слободе права човечанских. Овог пута беше му нала згодна прилика, да поврати своју отету политичку слободу. Зато ја, да ја његова свога драгошева и једној и другој страни, и ои бира, која је страна у нападу, да

питај помоћи, изабрате у седници одборској од 17. Октобра сп. године АБр 6248 на преглед локомотива француских из Мађарске Карловачке и инвентар поменутима за одбрање и процену железничког материјала француског од Мађарске Карловачке.

По прочитању тих акомпанија ГБр. 4963, и ГБр. 5393, одбор је решио, да се оба ова комитета у свему прими и по њима поступи.

IV

Председник општински одбору, да управи пар. Београдски натов књиги АБр 6264 и по трећи пут позива општину, да шкоду теперџијску из доказане вреде исти или да у исто зграда сам мајтор сиди и помоћ је општинске, те да тиме обезбеди здравље општине лице.

По саслушању овога одбор је одлучио, да господа парохи фонове, шест општинских лекара и одборник Саломон Ј. Аврџет и Павле Ђорђевић прегледају ову зграду и доду своје мишљење, да ли је то зграда довољно тако зарезана, да се нађи мера одавле сеизета или да се пониште оправке извршене дозволом.

V.

Продужен је претрес предмета буџета за 1894 годину и по претресу свим тачкам по особ, од бор је решио, да се у буџету за 1894 годину предлог њен и они прикази*).

LXXIX РЕДОВНИ САСТАНАК
28. Октобра 1893. год.

Председник председник г. Иванов Р. Марковић од изборника беше ту г. г. Р. Драгићић, А. Ј. Одавић, С. Ј. Аврџет, М. М. Ђорђевић, М. Вељковић, К. В. Милојковић, др. М. Т. Лесо, М. П. Вечић, Јов. Трговић, С. Вељковић, М. Јанковић, М. Ђорђевић, М. Ј. Марковић, М. Трговић, А. В. Јовановић, С. Чубровић, др. Аћимић, М. Васиљевић, Св. И. Ратић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 27. Октобра 1893. год. и примљен је без икаких измена.

II.

Продужен је појединачни претрес предмета буџета за 1894-ту годину и по прочитању свако

*) Будуће ће се одлуке објавити у засебној књиги. Ур.

тачка по особ одбор је решио, да се и они јавходи предвиде у буџету за 1894-ту годину *)

III

Приликом решења о буџетским партијама за одељке општинске, поше је њих одборник Ивановић жељу, да се одреди улица и на места плаћено за се уставови још једно одмаке за одделе.

Усвој своје одбор је одлучио, да питање и умањењу одељења општинских прочи одборске поверењима и поднесе своје коначне одлуке по решењу.

Одмах поверењству да су чланове г. г. Милутин Ј. Марковић, Марко Вељковић, др. Давид Алкалај одборнике.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Личне вести. — Г. Алдреја Ј. Одавић, трговац овд. и одборник општине београдске ненчано се је прошле недеље са госпођицом Деспером керком г. Јована Милановића, пивоварника виноградара у пензији.

Нека им Бог да срећно у заједничком животу.

Исправка. У прошлом броју општинских новина пеликаном слагала погрешка је погрешка у томе, што је број половина народа на стеногрстским болеснака одборског састанка од 7. августа о. г. штампана после друге половине исте састанка.

О београдској води. У недељу 7. Новембра 1893. г. у 3 часа после подне др жаће у сала велике школе г. Др Марко Т. Лесо јавно предавање о експлоатацији о води у новом београдском водоводу.

И све председника објављивање се и ова питања о каквоће воде у новом водоводу, пођа би се од стране присутних покренула.

Улаз 50 пара дин у корист друштва за уређење и украшавање дунавског и варошког краја.

*) Будуће ће се одлуке објавити у засебним књигама. Ур.

Увиђајући могу се добити код др. штвеног благајника г. Вавдолевића М. Ђорђевића, банк., у књижарама г. г. Јовковића и Пурића и у трговини г. г. Јевге Павловића и Комп.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путнички саобраћај варошки Београда. У с дмица од 17. Окт. до 21. Окт. 1893. год. дошутовало 1194. одпутовало 812. Од којих су:

а.) Пола: мушког 1141. женске 53.

б.) Вероисповести: православне 1038. католичке и протестан. 112. мојсијевске 23. мухамеданске 21, свега 1194.

в.) Поеподства: Србија 904, Аустро-Угарска 128, Босна и Херцеговина 11. Црна Гора 16. Грчка — Турска 76, Бугарска 10, Румунија 7, Русија — Немачка 6. Француска 3, Италија 30. остале државе 3.

г.) Занимање путника: Земљи и економи 46, Занатлије 152, Трговци 508, индустријалци — шпекуланти и предузимачи 17, Господинчари 33, Интелигенција (војска) 131, Људи 48, радници и полобници 71, Пилари и бозаџије 19 надничари и слуге 64.

Из статистичког одељења општине варошке Београда 24. Октобра 1893. год.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Састанак држан 23 Августа 1893 год.

(наставак са стране 229.)

Председник. — Отвара седницу одборску.

Секретар прочита записник прошлог састанка који се прими.

Председник — Наставља, да је на реду да се прими питање о води, на коме да се подигни города на основну школу у Палилули. Набраја

(1) Летопис М. С. за 1833. г. в. II. стр. 24—25.

(2) Гласник срп. уч. др. књ. 67. стр. XXXI.

(1) Гласник срп. уч. др. књ. 67. стр. XXXI.

(1) Гопчаревић Ист. де l. serv. отом. у. 232—240.

буде победилац, па да уз њу пристане, под условом да добије сваја шгућалена политичка права на слободан развитак српске десетогодине у српском духу. Онај кама неће познати, пол Ђорђе Сремац,(1) пријком спомиње, да су неки Срби пристали уз Јанкову, па додаје причу о неком дуканџи српском Гмделеи: „Између пријатна беше једам Рам, војник и тај се одмах с рамском спојом четом придружи војводи српељском (Јов. Јанкови). И онај Радосав живе на међаи противу Ђорђа Доже, који видећи невернот Рама, гневом распаљен, заповеди одмах да му се кон доведе, и већ их је имао седамдесет и два, и брзо уседне на дека и коњдеи у рукама заиатак и удари на Радосава, и одмах га бацн на земљу и осече му главу.“ А по Виткошићу(2) и други мађарски историци веле за Србе, да су „неки пристали уз краља, а други нису уз њ, да се опасе од краља се. Стевана, и да се ироглас за пеилиниске. *На челу побуњеника* (српских) *стајаше Штиљановић*“ — Једна да нам треба изводити и других доказа у потврду јасности узнишених мнења српског народа

(2) Гласник срп. уч. др. књ. 67. стр. XXXI.

у оно доба, и о положају, који је Штиљановић заузимао у том народу.

Пошто је угушен устанак сељачки, рачуне се, да је и оно племенито и уз вишено предузеће српског народа пропало, и он је опет морао сагнути главу под тиранством неиспаханога и охолога насилника мађарског. Природно је надати се, да осветољубиви мађари неће остати неказњена ни Штиљановића, због смелости његове, да ради што на корист свога народа. И он је знета за свој патриотизам и родољубље платио главом. Новембра месеца, г. 1515. иста на тајанственом начин нестаје са свесне поморине. Виткошић, по мађарским историчарима, помиње да је бесрдели бан Имро Терен дошао Штиљановића на преварну у Београд, и ту га на четири дела разнеселио.(1) И узрок толиког гнева Имроног на Штиљановића, који падоди Виткошић, весма је слаб да нерознаће у истинитост његову. И много је вероватније, да је Штиљановићу насилно одузет живот из осветс, што се усуђивао радити у корист свога народа, и но политичких разлога угарске краљевине, што би живот тога човека био нала печата

сметња пајерама владе мађарске, да што више деспотизмом и угуши снагу народа српског. Нама историци не спомињу начин смрти Штиљановићеве; али по опој симпатији народа према њему, да га је чак и на смена гнева прогласно, и што му смртни остани ће дашке почивају у пишпатошкими манастирју, шиљаше да је сва та тежина посмртна пичаст његовим земљама *заплашеног за мегов рад на корист Србства, и и угоди за мегову пређашњу мисаону снаг.* — Да се окренемо сада ратној струји, у којој и поред свега опог кинеља и мрцварења од стране Мађара, вичевни српски народ у Угарској пикада ниј стара српски дух и карактер.

Ма колико да је бодно стање угарске краљевине почетком XVI. ст. давало прилике Турцима да поново своје пљачкашке походе у њене равнице, иман су банатски и еремски предели били у то доба на миру, што Сеина I. ноћаше тада краве ратове у Азији, па желаше са хришћанима да живи у миру.(1) Али ако су Турци мирпали, нису мировали Срби из тих пзнемених долина, желећи да ће том згодном приликом осевете сопим непријатељима за оне покоре које у хрши-

напуде да откуп плаћа за оку џеј по варо-ши, да компанија није имала никаде остала-ја, да то одбор учини.

У даљем свом говору изнеше, да је и раније у одбору било говора, да се школа на Калемегдану подигне на месту звању „Калемегдан трг“ за шта је да то најбоље било, пошто је то најзгодније место по свом положају а и што што је општинско, те ће би морала општина и за места трошити.

Никола Теофановић. — Противан је да се зида школа на калемегданском тргу, него трпи да се за оку џеј куће кућа у Ратарској улици и оне и почуда постоје. У општем говору брани свог своје саветнике изнеше разлоге против мишљења председника.

Милојко Теофановић је такође противан да се уради школа на тргу, пошто то место није у средини Калемегдан, пошто је близу болнице а и што је велика комуникација.

Милош Теофановић. — Слаже се с разлозима Мих. Теофановића и тврди да је понуђени плац у Ратарској улици на средо-крају најзгодније.

Милош Константиновић. — Брани предлог председника са разлозима што је калемегдански трг најстрани, те се може подићи зеленила игралиште паркови, који ће красити тај крај, што се неби могла изградити ни једна нарочита школа, и поклоњење, одговарајуће овима, што тврди, да није на средокрају, већ, да се за калемегдански крај морају наћи две школе, од којих једна да буде на трг а друга негде близу тргашких те да према томе, отпада тај главни против предлога приведомено.

Лука Јовановић — је мишљења, да се куће плаћ опет у ратарској улици, ако има новаца, у противном, да се гради школа на тргу.

Гаврил Ерић. — И ако признаје, да је остави данас опширна у новој кући је за то, да се куће плаћ у ратарској улици, пошто ће се временски морати отворити пијаца на калемегданском тргу.

Јован Николић. — изјављује, да по свом мишљењу се не може градити школа на месту у ратарској улице, пошто је баш подеса плаћа школе.

Председник — напомиње одбору, да ће много времена требати док се плаћ отвори, јер нити је потребно сарадња тако нису потекле новца за исплату, а међутим је стално хитна, која би е могла одмах почети. Зато предлаже, да се одбор одлучи, да се школа подигне на калемегданском тргу.

Ако се, вели узроја неког предлог, много пре ће бити подигнута школа него иначе, и мисли, да је прека потреба да се она подигне што скорије, а дока да је то и жеља свију одборника.

Милојко Бочић — Попаша школа Ђ. С. Новаковића да ни држано неће одобрити за се никад једино у ратарској улици, јер ће бити поред кавана, па и тога пристало, да се школе на калемегданском тргу

После још неких образлажа међу одборницима би ова ствар једногласно поменутим предлогом тако да се на школу палатскоју не пуноје плаћ, но да се школа подиже на калемегданском тргу.

Др. Марко Лесо — изнеше, да би општина београдска, поред до сада предузетих мера за сузбијање колере која је на врату, требала да преузме у потпуности да из њене употребљава искључиво воду из њене београдског водовода, но друге потребе на страни и речну воду да користи не употребљава, нити је хемијским анализама, што се непрестано врше, доказано, да је вода из новог водовода најчистија и најздравија од осталих извора и бунутни ма ти и у њему нема ни једне спиралаиде која пије, такође да је бољи него сваки воде реферстиру.

Лаза Јовановић — гласи се с предлогом др Лесо и исте доносује одлуке. Треба да општина учини са своје стране да се грађанство навуче да ову скоро воду из новог водовода и не и на старих, а то мисли да ће се постићи, ако ли се нађе свака сумња о доброти и чистоти те воде, ако се она анализује, што ће се то рећи по другим паровима и резултат тог анализова предаје путем штампе јавности.

Марко Лесо — Изјављује да је ова допуна врло умесна, али сумња да ће се њено постава оно што г. Лаза жели. Систа воде ако добро је потпуно лудима који разумеју анализе воде јер је апсолутно нужно о томе читаве књиге

А остали грађани, који не умеју да воде воду

прави резултат хемијске анализе, и даље ће се поводити за помиљарске нападе на воду и водовод.

С тога мисли, да ће ове анализе се да треба обављати неке сасе године, доле нашој стручно лице не нађе да наше ни београдска вода не вала. У осталом анализе и поје могу се обављавати у општ. помиљању.

— Усвоје овог предлога г. др. М. Ј. Лека повео се говор и о нужним мерама за предострожај од колере, које треба општина да преузме, и после кратког нешитног обављавања о овоме одборници се разишли не доше решење о Лековом предлогу.

Састанак дана 26. Августа 1893. год.

—

Председник — Пошто има довољан број одборника отвара седницу и моли да се сведочи записник прошлог састанка.

Секретар прочита записник који се усваја.

Марко Лесо. — Најзвање да је прочито писмо водопривредног друштва у Бечу, којим ово позива општину београдску да учествује на интернационалној изложби, коју то друштво приређује у Бечу, а по којој ће се изложити јела, пића и друге ствари за живот за тим ради установе, као свобрањиви престоволитетитата итд.

У томе писму позива се председник београдске општине, да се прими да буде члан почасни одбора. Пошто тим нама се одбор општ. београдске да реши да се примлом те изложбе позву тимо планови од свију важнијих наших општинских установа као водовода, канализације, плинске школа, болница, за тим институције за општинске доктурала, и у општ ове модерније установе, дакле да изе се позову од тога планови модели и нацрти. У исто дода стваја тај одбор општине београдској свеславне место на изложби, а обезано да ће се још ове године планиране радње отпочети, и да ће са 50 од сто бити јевтиније водоси тих ствари на жељезници. За тим има детаљни план изложбе пано ће се приредити. Изложба ће бити на пролеће и трајаће од 20 Априла до 10 Јуља.

Према овоме мишљења је да ће требало да се општина одазове томе позиву, јер и ако мало

---

[1] Ипак нарочах поштује многе дебе многе ствари и многе трговине комисионе Вечне ал Алеке, које је, без сумње, свакако другим занимањем у граду Жрном ту велику у дубокој ганиоком код многих људи.

њанским освајама чињаху у то доба београдски Турци. С тога се и ердељски војводи, *Јован Јакшић*, жељан ратне славе стаза на чело тако расположених ратника српских и мађарских, и уседи се пређа Дунав код Београда, у намери да напада турске градове. Тада се на овој њиној плано Авали удаљаше највећо тврда градић *Жрнов* — равнашне му се и данас виде, — који Турци звахху својим језиком *Хавеља*. Њега су подигли били Срби још много раније. Као представљају Београда. За време деспотовања Ђ. Сребрења, мораја су га г. 1455. утуштити Турцима, јер као одмах 1456. г. Мађари код Београда ражбише султана, ов се прво склони у њ. И у оно доба, кад Заполя на њ напаи, Турци су у њему држаља јаку посаду своју, која би бодрим оком држаља Београд у шаху, и згодном прилином, како су у опште Мађари немарни и непажљиви при чувању градова, напасти га и заузети.[1]) Отуда се даје разумети упорни отпи врло честих турских напада и опседнања београдског града, нарочито у другој по-

ловини XV. столећа. Без сумње, де су жрновски Турци и сада (г. 1515) имет спремали какав напад на слабо заштићен Београд, те је Заполина нападање *прво* на Жрнов потпуно разумљиво.

Са 10.000 коњаника и знатном пешадија поче се опсада, која је пила врло опорно и тешко, јер Турци храбро бранаху свој град, уступајући само стопу по стопу. Али је Заполја знао постићи мало успеха, задобивши прва платна градска, у која одмах довуче сан спремљени материјал за стално опседање и бомбардовање. Пратосвештик град још јаче, полоше опсаду на предају, али ова у први мах одби поаш. Опсада се и даље настави, и Турци већ беху у опасаљу, да попусте јачој сили. као ли један пут дознаде, прено тајних весника, смедеревски *Бали-бег*, да опасност Жрнова, одређени какав ће опасност и неговом тврду затрошити после, ако допусти да га Мађари заузму. Незајући ври себи довољно воројске, којом би опседнутима жрновским лицем пратећи брзо у помоћ, употребе дуваљство. Сином натера своје оканте *српски станковиће* (serfos ex Thracibus graeci ritus homines euboritur) да му дођу рани извесних изузека, на које одмах, претећи им грозним казном, ако се буду одупирали — поведе против српских и мађарских ратника Запољиних. Преко тајних агената пусти глас у Запољину војску да се он крене с великом силом ослобођењима у помоћ, надајући се, да ће се од тога Хришћани заплашити и одступити. У нади се завета вице превари, јер кад чуше такав немио глас мађарске најсковеље, неки — међу њима и Заполја — сапстопаху одступање. Али храбри *Михајло Пинтаји* (Рахић) не хајаше на се напући еромну мрзу плаваљица, и примора и остале, да остану на месту, и да храбро дочекају Бали-бега на ма колика његова сила била.

Усиљеним маршевима, све ноћу ходећи, да неби дисина светлост открила његову слабу силу, дође Бали-бег под Жрнов, где ваше непријатеља спремна за бој. У густим густима предани један дан, да одмори мало замореву војску, на чим наступи ноћ, даде сваки појединима запаљене бакље, да тиме непријатељу очитује представи тобоже огромну своју војску.

(Наставиће се)

што је у томе погледу постигла, није за баталење.

Стеван Чубровић говори у прилог учествовања општине београдске на овој изложби рад држи да би се тиме користила поправком онога што нод не нема. Осим тога општина би имала прилика, да се препоручи странome свету.

Милан Вапцаровић. — Противан је томе стога што су сви наши установе, које би требало изложити, тек у зачетку.

Одбор је усвојио мишљење г. Вапцаровића и решио, да се не учествује за сада у овој изложби.

После овога председник уме рек: Ви знате да је наша општина до сада врло скоро својих служитеља кошла мртвачке ча гробље и за то плаћивала извесну таксу, ви знате да су приватни тражили да ту дужност врше и рано за извесну накнаду општини. И прошле зиме било је допуштено извесним грађанима да могу сво прилагање, али кад сво ми почели доћи, ми смо се жалили против тога и тим је дадима обезбеђење тог посла забрањено. Општина сада држи доста возова за тај посао, а међутим опет су се извесни грађани обратили општини и молили је, да им уступи то право, а она да општине за то дају извесни прилог па да се она о томе наше питала сто стало. (Чује се: то не може се треба допустити.)

Ја сам о овом питању доста размишљао и био сам обавезан поручити комисију да и сво то питање проучи и ми смо нашли да се може начелно уступити ово право појединим грађанима, наравно за извесну накнаду, али нико да се сво право уступи конац руке већ путни стечаја. На тај начин општина би ослободила доста својих послова, која би могла на друге рад употребити. А стиар би се та могла регулисати тако, да свако онај који буде тражио мртвачки кола мора се најпре пријавити општини, па да од ње добије упутство на тога и тога (име се већ буде то право уступило) на да можа добити кола, и да тада тај запрема мора дате кола, а же да путнике грађане да она сама иду и мале то накупе.

Милан Вапцаровић. — Предлажем, да се врло овог питања пређе на дневни ред.

Стеван Чубровић. — Поводи, да би општина имала са овим закупцима исте такве неприлике као и са бербератима, и тога је ви то да сво врло одговорна мртвачка остиже и од сада сама у рукама општине поручити још и са тога, што је само општина у стању да изврши при овом послу сво прописе санитетске. Чује се: вишпште уступата.

Пошто је овај предлог председников одбијен, и пошто су извесне лицитације одобрене, воле молбе претресане и по истима решења донета, седница буде закључена.

У скоро књижарници ноше се добити нова књига

НА ЗЕМЉИ И ПОД ЗЕМЉОМ

ПРИЧЕ СВЕТСКОГ ПУТНИКА

написао

В. ГАЛУЗЈЕВИЋ

превео

Ј. КАРА-МАТИЋ.

У Књизи — Игра по цени живота — Три године међу Патагонцима — Са 7 сл. у боји — Цена 60 пр. дин.

Београд. Књижара В. Валожића.

ПРЕГЛЕД

Заклате стоке на општинској свињској кланици и отуд добивени приход, у год. 1892.

Месеци	СВИЊЕ НА МЕРУ		ПРАСАД		ПРИХОД						УКУПНО	
					Аренда		Такса пијачная		Такса лекарска			
	КОМАДА	КИЛА	до 20 кгр.	до 10 кгр.	Динара	пр.	Дин.	пр.	Дин.	пр.	Динара	пр.
Јануар	1863	133402	116	61	13633	20	780	60	204	—	14617	80
Фебруар	1625	110444	74	44	11236	40	673	60	174	30	11910	—
Март	1120	82684	17	14	8316	40	454	20	115	10	8885	70
Април	713	59305	5	4	5944	50	287	—	72	20	6303	70
Мај	809	63119	1	5	6318	90	324	80	81	50	6725	20
Јуни	680	57339	—	3	5736	90	272	60	68	30	6077	80
Јули	856	69301	11	4	6956	10	345	40	87	10	7388	60
Август	877	76985	33	21	7785	50	361	60	93	10	8240	20
Септембар	1049	86523	53	58	8816	30	441	80	116	—	9374	10
Свега	9592	739102	310	214	74744	20	3941	60	1011	60	79523	10

ПРЕГЛЕД

Заклате стоке на општинској свињској кланици и отуд добивени приход, у год. 1893.

Месеци	СВИЊЕ НА МЕРУ		ПРАСАД		ПРИХОД						УКУПНО	
					Аренда		Такса пијачная		Такса лекарска			
	КОМАДА	КИЛА	до 20 кгр.	до 10 кгр.	Динара	пр.	Дин.	пр.	Дин.	пр.	Динара	пр.
Јануар	2366	125539	146	114	12759	90	998	40	262	60	14020	90
Фебруар	1415	87601	21	16	8818	10	573	40	145	20	9536	70
Март	1453	92113	21	18	9271	30	589	—	149	20	10009	50
Април	890	66159	3	12	6633	90	359	—	90	50	7083	40
Мај	858	67119	2	14	6729	90	346	40	87	40	7163	70
Јуни	866	72214	—	11	7232	40	348	60	87	70	7668	70
Јули	1172	101802	9	3	10201	20	471	20	118	40	10790	80
Август	1243	111585	33	15	11239	50	506	80	129	10	11875	40
Септембар	1426	125858	185	148	13105	80	637	—	175	90	13916	70
Свега	11689	847990	420	351	85890	—	4829	80	1246	—	92065	80

Из контролног одељења Суда општине града Београда 15. Октобра 1893 године.

О ВОДИ ИЗ БЕОГРАДСКИХ ВОДОВОДА.

АНАЛИЗЕ БЕОГРАДСКИХ ВОДА ЗА ПИЋЕ, КОЈЕ СУ У ДРЖАВНОЈ ХЕМИЈСКОЈ ЛАБОРАТОРИ ПРОШЛОГА МЕСЕЦА И ТО
од 21. Септем. до 21. Октов. ов. г. извршене.

Број:	КОЈА ВОДА:	Кад је узета проба	Кад је анализано	Температура ваздуха	Температура воде	ЈЕДАН ЛИТАР ВОДЕ ИМА ГРАМА:																Испарљиви остатак	Број бактерија у 1 куб.	НАПОМЕНЕ:
						сувога остатка на 105°—110°C	губитак жарењем	окиси гвожђа и алуминијума	калцијум-оксид	магнезијум-оксид	амонијак NH_3	Азотаста кис.	сирћетна кис.	Азотна кис.	хлор	сумпорна кис.	угљена кис.	Азот	Укупна тврдоћа	Привидна тврдоћа			
1.	I. Нов водовод: Чесма код 2 бела голуба	21/IX	21/IX	14.5	ведро 15°	0.532.	0.001.	0.021.	0·0 23.	0	0				0.0005.								
2.	„ „ дом Катарине	21/IX	21/IX	16.2	ведро 23°	0.537.	0.0015.	0.03..	0.003.	0	0				0.003.								
3.	„ термофурн ледана	27/IX	27/IX	15.5	ведро 23.°	0.332.	0.001.	0.0195.	0·0 25.	0	0				0.00185.								
4.	„ на Калемегдану	27/IX	27/IX	16.75	ведро 23°	0.503.	0.001.	0.0138.	0·00 28.	0	0				0.00002.								
5.	Главни бунар у Малом	29/IX	29/IX	14.5	ведро 24.	0.340.	0.002.	0.072.	0.012.	0	Једва траг. трагови				0.0027.								
6.	Чесма у Малом	29/IX	29/IX	14.0	ведро 24	0.340.	0.0018.	0.012.	0.0025.	0	Једва траг. трагови				0.0031.			0.023.					
7.	„ у серденој авли	18/X	18/X	15.5	ведро 19.°	0.538.	0.0028.	0·020.	0.0021.	0	0												
1.	Стари вир. водовод: чесма у Сарајл. улици	25/IX	25/IX	15.5	ведро 23	0.333.	0.1005.	0.00 .	0.008.	0	0												
2.	„ код цистерне тр.	14 X	14/X	13.°	ведро 20	0.327.	0.0012	0.025.	0.006.	0	0												
3.	„ „ сабирне јаруге	18 X	18/X	14.5	ведро 19°	0.3 2.	0.002.	0·035.	0.0082.	0	0												
4.	„ „ дом стрел. дем	18 X	18/X	14.5	ведро 19°	0.345.	0.002.	0.0064.	0.0 8.	0	0												
5.	„ „ прес. трн	20/X	20/X	14.5	ведро 18°	0·2. 6.	0.0016	0.0055.	0.0035.	0	0		0.014.	0.002.	трагово	0.102.	0.054.			17.7.			
1.	Београдерски водов. чесма код дрвеног бод	25/IX	25/IX	17.°	ведро 23.	0.525.	0.0004.	0.005.	0.007.	0	0												
2.	„ „ на сам. дом	19 X	19/X	15.5	ведро 20.	0.333.	0.001.	0.0007.	0.0049.	0	0												
1.	Рибски водовод: чесма 1.	15/X	24/X	16.5	ведро 23°	0·810.	0.0034	0.036	0.010	0.	0												
2	„	14/X	14/X	14.°	ведро 20°	0·206	0.004	0.0054.	0.004	0	0												
3.	„ 31.	19/X	19/X	13.5	ведро 18°	0.3 4	0.0015.	0.0048.	0.011	0	0												

Др. А. Зеги, окружни хемичар

Др. Марко Т. Леко, државни хемичар.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Пошто се није могла држати одређена 20 овог месеца, за данашње под закуп меса од бобичавих свиња које се коју на општинској кланици, с тога што није имало довољно лицитаната, — то ће суд општине града Београда за данашње под закуп истог права, држати другу јавну лицитацију на дан 3-ег Новембра тек. год. од 2—5 сахати по подне у канцеларији рачуноводства свог.

Каушцију полажу сваки грађани 50 дин. а страни дупло.

Погодбе о овоме закупу могу се видети сваког дана у канцеларији рачуноводства овог суда.

Ко жели ово право узети под закуп нека означене дане дође и лицитира.

СБр. 17172. — Од суда општине града Београда, 21 Октобра 1893 год. у Београду.

VII. На дан 1. Новембра од 8—12 сах. пре подне, — за данашње под закуп плаца општинског шине чесме „књажеве Љубице".

VIII. На дан 1. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за данашње под закуп II. ноћишне у тап-мајдану.

IX. На дан 2. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за данашње под закуп чишћења пијаца у вар. Београду.

Погодбе о сими закупима могу се сваког радног дана видети у канцеларији рачуноводства.

Ко жели на шта од овде изложених права узети под закуп, нека означене дане дође и лицитира, пошто положи прописану каушцију.

СБр. 12.755 — Из канцеларије суда опш. града Београда, 14. Августа 1893 год. у Београду.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

У свима књижарама може се добити нова књига

НА ПОСЛЕДЊОЈ СТАНИЦИ

ПРИЧЕ И НОВЕЛЕ ИЗ ЖИВОТА

написао

Р. Ј. КРОНБАУЕР

преписала

В. ОЛИВА

I Гавран, II Мајка, III На прагу живота, IV Снежне јагоде

Излазиће недељно са 17 слика цена 1 дин.

Београд. Књижара В. Валожића.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дилиџиверство:

а) За чишћење дилиџија (пилиџора) без разлике на сахатове . . . . . 0·20 д.
б) За вешцидин шпицерке . . . . . 0·20 д.
в) За уздиже „ „ . . . . . 0·40 д.
г) За мелник уздиже шпицерке у гостионици . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење дилиџија од два сахата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог дилиџија . . . 0·10 д.
е) За чишћење чувења од 2 и по мера уједно са шећиве . . . . . 0·15 д.
ж) За чишћење чувења од 2 и по мера уједно са више леби . . . . 0·20 д.
з) За пилење дилиџија (пилиџора) без разлике на сахатове . . . . . 0·75 д.

II. Пранилиће пошиџоре и кушишиће:

а) Од кубног метра . . . . . 10·— д.
б) Од комада . . . . . 0·50 д.

III. Пошпарење:

а) Марка за шпице за годину дана . . 3·— д.
б) Обавезалне шпубљење марко сшоје . . 1·— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за леду . . . . . 7·— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12·— д.
в) Мала гробница . . . . . 555·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . 998·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . 1099·32 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . . 1084·57 д.

V. Мршварска кола:

а) Мршварска кола сшара са два коња . . 12·90 д.
б) Мршварска кола са шиљеним ек два коња . . . . . 24·90 д.
в) Мршварска кола нова са два коња . . 36·90 д.
г) Мршварска кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кваршове: Сшаомашки, Терашијски, Варошки и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·50 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од каване са кухињом, од гостионице са кухињом без шале . . . . . 1·50 д.

За кваршове: Дорћолски и Пошаруски:

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·40 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од каване са кухињом, од гостионице са кухињом без шале . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1893 године АБр. 9449.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ

Од 20. Октобра до 28. Октобра 1893. год.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА	
		НАЈНИЖА	НАЈВИША
		дин. пар.	дин. пар.
3.363	Арнаушка . . .	22	20
	Бранша кукурузна .		
	„ пшенична .		
	Вина бела (од дит.)		
20.260	„ црна „ „	50	50
1930	Волова	45	40
	Вуне не пране .		
	„ пране . .		
35.860	Грожђа	80	50
1.349	Дуња	30	10
71050	Јабука	15	10
129119	Јечма	10	9 50
3.430	Кајмака	140	110
	Кожа полошених .		
	„ јагњећих .		
2320	„ овчијих .		
10708	Коре брезове . .	12	11
	Крбља		
51350	Креча	4	3 50
20950	Кромпира	10	7
	Крупника . . .		
6914	Крушака . . .	15	9
73194	Кукуруза нова . .	7 50	6
	Кукуса		
	Лоја нетопљеног .		
	„ топљеног .		
1420	Лука црвљиве . .	15	10
44	„ бела . .	45	40
14993	„ црна . .	25	15
	Масла		
538	Масти	120	110
14816	Меда	50	40
	Овада		
386183	Оса	11 50	10 50
60502	Орја	40	35
10008	Пасуља	12	10
	Пекмеза		
	Прсе		
425178	Пшенице . . .	11 40	10 50
48018	Ражи	8 50	8 20
	Рак. кожов. (одит.)		
	„ „ меке „		
	„ „ тврд. дуге „		
21518	„ „ меке „	55	35
22800	Сала дебелих .	75	70
	„ средњих .		
51580	Сена	5	4
651	Сира	120	60
820	Сламе	3	2
	Сламице . . .		
	Сочива . . .		
458	Угљена дрвеног .	8	7
386800	„ каменог .	3	2 50
414	Шпинэрке . . .	25	24
	Шљива сировех .		
802955	„ сувих о. год.	30	12
10000	Простог памена .		
11050	женине . . .		
12708	ситнице . . .		
47069	зоће разно . .		

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — ПАРНА РАЗВИЈАЛНА ШТАМПАРИЈА — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 45. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УНАПРЕД НА ОПШТИНСКУ СУД А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Руковоци се продају се

Непознатим писмима не примају се.

ЦЕНА НА СРПСКИМ:
на годину . . . . . 8 дин.
на пола године . . . . . 5 „
за страно земље на годину . . . . . 9 „

НЕДЕЉА 7. НОВЕМБРА 1893.

АНАЛИЗА ВОДЕ

ИЗ НОВОГ БЕОГРАДСКОГ ВОДОВОДА

(ПРЕДСТАВЉЕНА ЗАПИСНИЦИ)

I САСТАНАК

именоване комисије одређене за испитивање воде новог београдског водовода поводом брошуре г. г. др Косте Јовановића, др Марка Николића и В. Прљевића,

држан 6 октобра 1893. год.

у радионици лабораторије министарства народне привреде.

Председник председник,
Дј. Пока Димитријевић
начелник санитетског одељења минист. унутрашњих дела

Записник, записничар,
Др. Павле Поповић

Присутни су били чланови комисије: Дј. Шамл, др. А. Хелих, др. М. Т. Јеко, др. К Јовановић, др. М. Николић, др. А. Зеев и В. Ф. Прљевић.

Председник. — Господо, четврте октобра ове године добио сам писмо од г. председника општине ове главне (в. прилог 1). Поводе тога добио сам друго писмо, које гласи: (в. прилог 2).

Тако исто и овоме сам добио писмо од г. председника општине, у коме ми јавља да су г. г. Сима Јовановић и Др Милан Јовановић-Батут изјавили, да не могу да се приме чланства у тој комисији.

Почаствован овим избором, ја сам се у томе разлог одазвао позиву општине београдске, да суделујем у овако једној комисији, јер сам у његовој моје, као научника санитета и сам њиховог на нужно, да се услед противних опенопозајућих гласова у публици и штампи о води на београдског новог водовода, образује овакова једна стручна мешовита комисија, а нарочито је било потребно после најновије брошуре написане од тројице наших стручњака лица, да суделујем у овако досадашњем раду на воде београдског водовода, ко само државног хемичара др Леда, већ и радови приватних светских хигијеничара о употребљености машинско подземне воде за пиће и домаћу потребу довеле у сумњу и под питање тиме, што су господа писци брошуре нашли, да сваки у води из новог водовода има примесе органских материја хостатси киселине и амонијака, и да није опитима одредила овакову једну комисију, нета би одређено била од стране државног санитета. Комисији сам дакле имао да изведе ни чисто: да ли заиста у београдској пијаћој води има органских материја у толикој количини колико су г.г. писци брошуре нашли, па ако ће се фактички тако што и доношом анализом од стране комисије констатовало, што би на свако начин воду као такву чинило готово неупотребљивом за пиће, да се траже и пронађу узроци, тој неправој појави.

Жалим само што се нашој општине нису одазвали у свима једнаки великом пажњу, и много угледни професор хемије на Великој Школи г. Сима Лозанић и професор хигијене г. д-р М. Јовановић-Батут, који је према тврдњу у брошури, сада нашао врло велики број бактерија, преко 1400 у 1 к. см. од којих мотаве број и оних, што размићују жолтицу, што би чинило врло велику разлику између његове раније бактериолошке анализе подземске техничком одбору за грађење водовода 23 јуна 1889 године над је нашао највише 34 бактерије у 1 к. см. од којих ни једна нужна или сумњива, а добре чисте воде имају највише 200 живих клица, према чему је водовиду мањину воду препоручио са стране хигијенске као веома чисту и здраву и која у томе погледу заиста чак и боље воде.

Изложивши овако стоје у којој имамо ако комисија да радимо, ми могу да приступам, а да сваки признамо не констатујем, да су се господа писци брошуре удалили доста од објективности критичара, када су, као нуле свиду однашу воду, дошавши у сумњу ово досадашњи рад поштованог г. Леда, на том послу, обезвређујући га чак и као научника, што Београђани ову личне неће рад.

Пре него што би приступили послу ја бих молио г. г. писце брошуре, да ми ману место одвеле су увели воду на испитивање, другу методом који су одредили органске састојке, амонијак и хостатсу киселину, и тиме, да се уме проба воде из водовода, пошле господа сами, те да одмах приступимо одређивању тих састојака.

Др Коста Јовановић. — Ова ствар може да нас одведе на погрешан пут.

Једна ваша вода може једнипут имати више и други пут мање органских састојака. И по мишљењу г. државног хемичара тих састојака има једнипут више други пут мање. И ја претпостављам да се ова вода налази, као пре тога, када је попитајем, да ова вода није стајала није ни једног дана једна ноћ. Да то државни узеће анализу самога г. Леда. Тако ли 6/VIII пали у мишљењу бућиру 532 мгр. сувога остатка, док после мноћи дана он пада у истој води 552 мгр. сувога остатка. Разлика је дакле у 30 мгр. Ако се сада питамо од куда сади тог сувог остатка да има више, онда долазимо до резултата да ако мора нешто да растваља те да отуда долази тој остатак. Према томе води се да вода није стајала.

Даље државни хемичар пашао у истој води 6/VIII 18 м. гр. хлора и 10/IX дође за ноћи дана доње пашао 20 м. гр. хлора. Разлика је дакле у 2 м. гр. На за тим 6/VIII г. државни хемичар не пашао никако азотасто киселине, међу тим пашао је 10/IX. И то је питање врло важно, од куда код тога да се пађе азотасте киселине. Мора бити да се од нека неша са чим другим, или да протиче кроз какав терен, чије састојке узима. Из свега овога дакле се да сва нама није стално, него да је променљива. Ми дакле можемо сад наћи неше а можемо и мање азотних материја него пре нити сам нашао. И ако дакле државно пробу за мерзом да можемо наћи и мање.

Др Хелих. Ја држим да се може доказати да се сваки вода мења, нека се тако да водопад сувог остатка може бити до 50%, а и више. Треба само узети табелу Рајхартову и сравнити је са овом.

Др А. Зеев. Кад се ми да ова пет разних бућира, а да се вода ни њих врло наједнако, то ништа не може ни да тврди да нашао једну исту воду. Отуда је и неједнака количина тога сувог остатка. То дакле нашли од појединих бућира.

Др К. Јовановић. — Дакле, значи да ће вода сваког другог дана бити различна.

Др А. Зеев. — Што се тиче сувог остатка може, али што се тиче органских материја не може.

Др К. Јовановић, — У томе баш и лежи главна ствар: да ли количина органских материја зависи од тога што се вода мења са горњом температом водом или не. Дакле ово тога треба да се води део наш говор.

Др Јеко. — Пре свега нужно је да нам говорда прочи брошуре кажу, на којим су методама анализи воду из новог водовода.

Што се тиче укупне количине чврстих растворених материја у води, то је са свим споредно, овде је главно питање о овим састојцима воде, који су од битног значаја за одношење воде а то су органске материје и хостатса киселина.

Дошавши хостатси киселине, као што сам се сад увери, није баш тако просто опредити а ја сам уверен, да ту ни господа писци брошуре преварили и нашли хостатси киселине у води, над од не ни треба ни баш.

А онда, господо, дакле, господо, испитивало воде у новом водоводу на амонијак, органске материје и на хостатсу киселину, а иначе можемо, кад с тим послом свршимо, бићу решено и питање које нас је овде окупило.

Дј Шамл. — И ја сам дели мишљење г. Марка Јеко. Одмоно проналажени сувог остатка, ми не треба то да утемељо у обзир, јер се тај остатак заиста може мењати. То нас у свом конкретном случају не тиче.

Ми нерадо овде напомињемо да одређено знатну количину у минералној, или ли бар изгледа, да је нећемо наћи, јер ја смо пронашли потпуно ту воду и нисам могао у њој наћи ни амонијака ни азотасте киселине. И ја сумњам да су и т. г. нашли. То су колоидалне питање и ја бих желио, да се што пре приступи томе послу, јер до нова тих састојака у води нисамо, па после до њих има, ја држим, да тек не може бити, само ако није чињена каквима промена у самом бунару или у водоводу.

Др К. Јовановић. — На и по аналише самог г. државног хемичара, има у тој води амонијака. Та је анализа урађена 18/VIII.

Др М. Лесо. — А колико има амонијака?

Др К. Јовановић. — Тачно је да га има.

Др Б. Димитријевић. — Ја сматрам да нема, али само тврдње од амонијака а особито после јаки пиће и гњилежине.

Др Марко Николић. — Ова ће ствар опет да уме другим правац. Ми у нашој брошури поштено тврдимо, по нашој опитима, да се ова вода у бунарима мења, и то због тога што се мења са другом — терезијом водом. (Др Лесо: — То треба да се испита).

Ми смо ту ствар испитивали па смо се питали, откуд то, да у нашој води може бити калцијума и натријума у толикој количини, код је то прочно вода. И онда смо дошли до закључка да то може бити само у оном случају, ако се та вода мења са горњом терезијом водом. Геолог министарства привреде о нама смо ће о свој страни разговарати, објаснио нам је да у Мајдану, одакле воду добијамо, имамо управо две водена језера горња иста је отприлике у тим са мањим барутишима а доње, одакле добијамо воду за Београд. Она су два језера повезани растканима једним танковитим слојем са који нам је рекао, да може бити да је непробојан, али да може бити случајно само једно пробојан, што у толико нама изгледа за сумњу, код у једној количини вода толикој једној количини органских једињења и калцијумових и натријумових соли, амонијака и азотасте киселине.

Да ли дакле има толико органских састојака у тој води, то треба на грасу месту испитати: да ли се та вода мења са терезијом водом или не, па ако се дешава да се мења, онда се мора претпоставити да има. Г. државни хемичар у овоме преводу каже да нема у овој води нитрогенот трага на калцијум и натријум, већ наклања само сапунарџи-амонијак и ми изјављујемо сумњу, да се она вода мења са терезијом водом, и над се мења, онда морате претпоставити да у тој води има и амонијака, и азотасте киселине и соли.

Сад долази питање: колико мора да буде тих састојака?

На то питање не може се нада тачно одговорити, јер то зависи од различних узрока. Јер тод пада киша онда се може нади нагло више и нитрата и нитрита, и осталих њиховим састојака.

За нас је главно питање, које нама до решење ових састојака у води нашем, а у којој количини то је са свим споредна ствар. То на нарочом месту треба да решимо, за ако будемо нашли да у бунар рубинска киз, а у другој нема, онда је то врло рђав знак.

Тако исто треба да се испита вода, која стоји у погледу бактерија. И ако се нађе да у једној води има бактерија, онда то није чиста вода, а да ли има 150, 200 или више у 1 к.ц. то није. То је са свим споредна ствар, главно је да се дознаде да имо.

Ми смо против тога, да се бунари и бердинска воде, и нисмо нигда нашли да се повлаче бактерије. У Берлину само што су нашли једну белу алгу у пазовом водоводу, она мењају цео водовод.

Али хоћете да се сачува добра вода, по којој треба да пијати људи једне воде, ја ћу да вам показати једне добре водоводе.

Тако добра вода треба да одговара овим условима: да је бистра и провидна, да нема боје ни мириса и да не садржи органолептичних састојака; да је сиромашна у продатност угља, да јој температура није већа од 15°, да садржи неорганских, а усљене киселине; да не садржи органских једињења у једнако доба када се садржи нитрата и да на површину каква да не садржи нитрита и друге биле која, указују на бактерије, јаките да не сме да има бактерија.

Председник. Да ли не задовољавамо наше на овоме. Ми сад имамо да испитамо комише састојке воде, а што се тиче бактериолошког испитивања, то ће доцније извршити.

Ми смо се дакле због тога састали.

Др Ф. Зеп. Ја бех хтео само г. Марку Николићу да одговорим, јер он мисли да ми не бисмо журили наши водовод одмах чим ће нашле једну малу алгу? јер ако нису бактерије, А што се тиче оних бактерија што растварају желатину, то нису патогене, него сапрофите.

Председник. Ми сад треба да констатујемо, да ли је довољно, гг. писци брошуре тачна или не. И ја бих био захвалан да се више не узнемирујемо од стварн, него да приступимо одмах раду.

Др К. Јовановић. Ми треба да утврдимо принцип, на коме треба да се основа наш рад и наш говор. Ми смо тврдили, да вода не мења и то тврди да се доказе.

Др М. Лесо. На основу наших резултата?

Др Ко Јовановић. Јесте, на основу наших и наших резултата. Питање је овде, шта је добро, а шта рђава вода, и то треба пре да се расчисти.

Председник. Ја мислим да је то са свим одређена ствар од ове, и ток из основу тачне хемијске анализе можемо се казати, јели вода здрава или није.

Др Марко Николић. До сад је било много анализа, и сад нема ни г. државни хемичар више, из основу којих констатама, и на основу чега су они доказали да је она вода добро.

Председник. Ја држим да је више него сигурно доказали анализама доказано да је она вода добра. Међу тим ни сад изјавити са нашим анализом и доказујете до у њој има и органских материја, и амонијака и азотасте киселине. Дакле ни кажете да вода није добра.

Нама је сад дужност као комисије, да видимо да ли је та вода најпогодија анализа тачна или не, па ако се нађе то, што сте ви нашли, онда та вода није добра за пиће. Дакле ми имамо то сад као комисија да изнађемо.

Др Шпаић. Чим се нађу у води ове три материје онда је вода није добра.

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕКУ

СА НАРОДНИМ СВЕОБАМА У ТУЂИНУ

од 1459.—1814. годину.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написао

Р. Агатоновић и Л. М. Спасић.

(Академијин Споменик Вел. Школе четврто књига одличнијих научних списа, књига једанаеста).

Мото:

— Шкоја ваша перестаће бити умишљи чувени у свима нашим чувени славни? Перестаће да претстављо чудовишта трђи земљу, и свашта се трђи свашта.

Коришћење.

(наставак)

Разреди чете за напад, и сам повеле своју на непријатељску страну, коју огромном свеганшћу са своје стране потиште лепо да разгазди. Једва део војске пошле тајним стазама у град, с намером да једновремено удре на Мађаре и тиме их доведу између две ватре, где ће им бити изнесена погибија. У сами нападак пре на дати знак јаче труба, диже се ужасна дозвала и вика, и Гоја-бег с једне а из града Турци с друге стране груну снажним јуришем на целу бојну линију мађарску. Храбра Михајло Павлеје одбије снажно нападача са своја крила, али чувши, да му је на другом крилу погинуо брат Гашпар, кад су напали с леђа они Турци из града, полети му у помоћ, али и сам рањен клону, а то беше већ готов порал за целу војеку. Ово што у овој општој забуни није мого узнати кроз густе дутање, да се дочека прата београдскога града, то је или пало од општиње турског мача, или живо похватано. Сам војвода Запиза једна је главу своју спасао, оставив Турцима сав ратни материјал који за Београда беше довукао за опсаду. Око 300 заробљеника нашли су тог дана ужасну смрт од својих мучитеља. Посечене главе послате су у Сутјеску на дар чак у Алшју, да се виде и чује Бали-бегова слава и јунаштво.(1)

(1) Ранке: Аннале н. Нонг. т. IV. р. 375—376. — Катанић: Ерлиет сћгоиол. I. II. р. 625—627. — Радић Ј. Нст. Србиа. ед. III. стр. 348. — Шафарик V. J. Gesch. d. süd. Slaven. B. II. S. 723.

Овај догађај десио се у лето г. 1515. по Катону 9. Јула (novis Julii; али приближније ће датум бити вашега истописца, који вели: *„В. лето 1515. рожде Балша бег Јаношев господетског господу вод Хавална маја с.* (6)"(1) јер се краљ Владислав нете године, 22. Јула већ налазио у Бечу и ова дата потписао са царем Максимијаном уговор о наследству свога престола. Преговоре који су у самом Бечу дуго између њих вођени, није могао видети у ово исто време, кад ни је војска била на бојном пољу, него тек онда, пошто се после претрпљеног пораза увери, да му од султана за сада не прети никаква озбиљна опасност.(2)

После одржане славне победе, Балибег утврди седеме Жрвина надобновљени тополима; појача посаду, па се врати у Сиедерено. Султан пак, по добивеним хришћанским главама, сазвао за ову победу своје војске, одмах после повлачке краљу, да продужи примирје, пошто не хтеђи за сада да иђе Бали-бега да се даље свети.(3) При повратку на Бечка за-

(1) Бар Гаврић Р. Ј.: Равашић, стр. 95. — По другој белешци су говорили III. 5481: „вода в 1515".

(2) Schlichting Tr.: Prej. hrv. sch. I. стр 492.

(3) Schlichting Tr.: Prej. hrv. sch. I. стр 494.

Председник. Опширно, од нас ако комисије тражи да одредимо овој води количину минерала, хлоровите киселине, органских материја какојим перманганато и т. д. и за даље, долазе други стручњаци. То се од нас за сада тражи.

Др К. Јовановић. Ма тако не можемо питати. Ми приступамо да се одреде ти састојци у води, али под условом, да се прво одреде шта је добра вода и што је рђава.

Председник. Нама је дужност да се прво утврди ови ли тих састојака у води ако има, па тек на основу тога ћемо да кажемо каква ли ова вода или не вала.

Др Коста Јовановић. Да видиш да сте ви ово ономаше против нас трошље, па нећете ни да нас чујете (вали шалу).

Др Никола Поповић. Ја дрим да г. Коста неће остати до краја при томе свом тврђењу, да смо се ми скупили овде да обавимо ту анкету анализу. И нама је у интересу, а и у интересу целог грађанства да се ова ствар на чисто изведе. Питање о одређа воде је врло рђава и која рђава, ја дрим да није тако важно у овом случају; која је вода добра, о томе је довољно писано, да ми који имамо стручаки — хигијеничаре, не треба тим питањем да се бавимо.

Вода београдска, пре него што је узета за водовод, она је испитана од прва светских стручака и напишете, и оцењена да је добра, и на основу тога она је и узета за водовод. И ми сад, ако хоћемо да се крећемо у кругу рада који нам је потребан ми треба сад да испитемо, да ли ово, што је пре нађено и констатовано, да ли и сад састоји. Ако нађемо то, вода је добра, а ако не нађемо, вода није добра. А о томе која је вода добра, а која није, то је питање сасвим, и ми ни сад могли да тврдимо да је вода добра, други да није добра и т. д.

Овде је главни ствар та разлика тога питања: хемијска анализа и бактериолошко испитивање. И по овоме тога ми треба да констатујемо да ли се вода променила или није.

Ми имамо овде две анализе, анализу државног хемичара, који је оценио да је је добра воде, и анализу три стручњака хемичара, који су у најновије доба воду испитивали, и њихова оцена сваки се на то, да вода не вала. И ако и ми сад доказујемо што су они нашли, нисмо ништа нова ни нашли. Анализе постоје и ми сад треба да реконструишемо, да ли ће наш резултат бити истоветан, или ће се разликовати.

Даље је дужни да наша дужност и јесте да испитамо, то да видимо да ли се нам рад разликује или не разликује од њихног.

Др К. Јовановић. Ја претпојем да се врши анализа или с тим циљем, да се унесе у записник да једнпут заиста а другу пут увек се та вода мења со трошењем водом, и да према томе има у себи органских састојака, а може да се међе жостоје насекиме, калијумо и натријума.

Др Шимо. Овде је главни ствар да се нађу ти састојци, а њих може бити мала, а може бити и много. Главно је то, да их има.

Председник. За одбијом од себе то, да смо ми сви скупили овде за то да обавимо г. г. пите те брошуре Ма овде имамо да констатујемо факта на основу хемијске анализе, а нисмо се окомили против никога.

Др К. Јовановић. Нарпоч ја сам као мало битан учествио некотичко, јо трам реч напред. Ја сам чуо да се увеле у записник да се та вода меша, и да њемо према томе мећи да ћемо једни пут наша а други пут мање и квалитете питања, а количина и другог органских састојака. (Чује се: А одакле сте узели воду за пробу?) Ми смо узеле воду са Врачара и са терезијеве чесме, и са више чесме.

Председник. Сад ћемо да приступимо послу. Ја молим г. г. Марка Лека, Косту Јовановића, Зогу и Вој. Прљевића да оду, и да нам донесу у епрувета воде за пробу.

За мосим да нам донесу воду из чесама одакле су г. г. пите брошуре поништили, а то је са чесме г. Косте Јовановића и са чесме госпођице (Устаја се). (Пастаје одмор. За време одмора комисионе гостиља отишла су у донела воду са поменутих чесама за пробу.)

После одмора.

Председник. Пошто је донесена вода за анализу, то ће молим да приступимо послу.

Пре свега молим господу пите брошуре, да нам сад према њима, пошому могу наши који су извршили своју анализу, и то поглавито методу, којим су добили поједине количину киселину, хлоровите и органска једињења, па ћемо онда да приступимо самој анализи.

Вој. Р. Прљевић. — Ја сам извршио добили сам колориметријским методом. Узели сам 100 к. см. воде и помешали са разблаженом сумпорном киселином, томе сам додали нешто количину још калија помешану са нуклом натрона, еиробан, и томе сам додао у једном суду 1 к. м. м., у другом 2 к. м. м. § 2 к. м у трећем количину воду и посматрали сам боју.

Другу органске материје добили смо на овај начин Узели смо 100 к. см. воде, 1. см. растворене натријум-хидрата, и 10 к. см. калијум-перманганата, томе смо одредили јачину титрацију ли са растворе оксалне киселине у десетинској води, са калијумперманганатом и натријум хидратом, тако, да један литар сваки достиже наше седрка 0.1 грама оксалне киселине и узеоли раствор калијум-перманганата тако, да десет зубних цептиметара оксалне киселине одговара 10 к. см. калијум-перманганата, па смо то кунали 10 минута, и останли да се то охлади на температуру 60°. Томе смо додали 5 к. см разблажене сумпорне киселине у сасвим 1½, и 10 к. см. оксалне киселине, и опутле титрирали калијум-перманганатом одређују се органске материје.

Треће *хлорнјум* смо добили на овај начин Узели смо 500 к. см. воде и томе додали 2 к. см. растворене соде, и 1 к. см. натријум-хидрата па се то остави у натопљеној флашици да се стали; и од тога је узето 100 к. см. смеша и додато 1 к. см. Несслерове реагенце. У другим судовима узме се такође 100 к. см. дестиловане воде, дода се томе на 1 к. см. натријум-хидрата, по 1, 2, 3, 4, 5, 6, п. см. хлор анимијума, и по 1 к. см. Несслерове реагенце, па се посматра јачина боје.

Председник. — Сад приступимо анализи молим г. г. К. Јовановића, Марка Николића и Драгомира Прљевића да нам изнесе анализу.

(После тога главиом комисије приступили су самој анализи воде са терезијеве чесме и са чесме д-р К. Јовановића).

За време саме рада учинили су ова примедбе:

Др Марко Лека. — Молим да се забиље у записник, да сам приметио, да је за узимање пробе, за анализа боље слушити се једним судом, него ако што се овде ради, шистом.

Др К. Јовановић. — С тога што су услови и за компаративне резнлоте такви исти ако и

---

(1) Prag: Annales c. Bapr. t. V, p. 316.

(2) Prag: Annales c. Bapr. t. V, p. 86–87.

(3) Наиме у Ад. Gesch. d. ung. Reiches, S. I. S. 197 — и (1) Lisa U: Pol. hrv. kn. I. str. 198.

за воду која се испитује, ја сматрам да у своме нема никакве грешке.

Др Мирко Лечо. — Молим да се запише да сам и ја Правнић боја да амонијак не нађе ни воде и да тражи да се запише ово. (Правнић: Ту препоручује сам Фрезенијус).

Др Мирко Лечо. — Молим да се запише да бирета за перманганат, којом су извршене титрације није раздељена на $\frac{1}{10}$, него на $\frac{3}{10}$ к. см.

Др Мирко Лечо. — Молим да се забележи да у дестилисаној води рударске лабораторије, има више органских материја и амонијака него у води њиног водовода.

После свршене анализе узе реч председник.

Председник. — По што је свршен рад на овој појединачној анализи, то треба сад да поставитујемо факта која смо добили.

Молим дакле да се забележи ово:

Узети је 100 к. см. воде са терапијске чесме, а тако исто и 100 к. см. воде са чесме г. д-р Јовановића.

Томе је додато 10.8 к. см. калијум-перманганата и 10,8 к. см. оксалне киселине. По свршеној пробн најпре ће да је вода са терапијске чесме утрошила 1.2 к. см. калијум-перманганата; вода са чесме г. д-р Косте Јовановића 1.5 к. см. калијум-перманганата; а дестилисана вода рударске лабораторије утрошила је 1.9 к. см. калијум-перманганата.

Титрација воде извршила је по методи Шулцовој.

Најмо је дакле до 100 к. см. воде + 10,8 к. см оксалне киселине (т. ј. 1 к. см. воде = 0·0083 к. см. оксалне киселине) требаће калијум-перманганата:

Воде са терапијске чесме. .	12 к. см.
Вода са чесме д-р Јовановића .	12.3 к. см.
Дестилисана вода лаборатор. .	12.7 к. см.

Комисија дакле констатује, да после 35 минута стајања у отворени судовима, није се показао апсолутно никакав реакциј, т. ј. није се могла да појави плава боја, пошто тоне ома органских материја у овој води, нити амонијске једињене.

Сад долази проба са амонијаком.

Др К. Јовановић. — И ја констатујем да ова наша дестилисана вода није добра, и молим да се то запише. (Устаје се.)

Председник. — Што се тиче амонијака, нисмо констатовали да има много више амонијака у дестилисаној води, него у води која се испитује.

Др Шаме. — Кад би ово била чиста дестилисана вода, па би нашли амонијака, онда би ово значило да постоји има у тој води неорганских трагова од амонијака, али пошто ова дестилисана вода није исправна, зато је г. Јовановић мислио да се констатује, што је и констатовано, и по што су се том дестилацијом водом испирале славе, у којима се испитивали чемпиони воде то се сад ће воде ни констатовати да у тој води има амонијака, и да баш зато да се ни прва вода амонијака.

Председник. — Дакле пошто је поспитивање да дестилисана вода није чиста и исправна, ја ћу имати у њој знатно количине амонијака, то се ово овај опит са амонијаком оставља за нешкеће но што су и опитом славе испирене овом дестилисаном водом,

Устаје ли коме да забележи ово:

Узети је 100 к. см. воде са терапијске чесме, а тако исто и 100 к. см. воде са чесме г. д-р Јовановића.

Томе је додато 10.8 к. см. калијум-перманганата и 10,8 к. см. оксалне киселине. По свршеној пробн најпре ће да је вода са терапијске чесме утрошила 1.2 к. см. калијум-перманганата; вода са чесме г. д-р Косте Јовановића 1.5 к. см. калијум-перманганата; а дестилисана вода рударске лабораторије утрошила је 1.9 к. см. калијум-перманганата.

Титрација воде извршила је по методи Шулцовој.

Најмо је дакле до 100 к. см. воде + 10,8 к. см оксалне киселине (т. ј. 1 к. см. воде = 0·0083 к. см. оксалне киселине) требаће калијум-перманганата:

Воде са терапијске чесме. .	12 к. см.
Вода са чесме д-р Јовановића .	12.3 к. см.
Дестилисана вода лаборатор. .	12.7 к. см.

Комисија дакле констатује, да после 35 минута стајања у отворени судовима, није се показао апсолутно никакав реакциј, т. ј. није се могла да појави плава боја, пошто тоне ома органских материја у овој води, нити амонијске једињене.

Сад долази проба са амонијаком.

Др К. Јовановић. — И ја констатујем да ова наша дестилисана вода није добра, и молим да се то запише. (Устаје се.)

Председник. — Што се тиче амонијака, нисмо констатовали да има много више амонијака у дестилисаној води, него у води која се испитује.

Др Шаме. — Кад би ово била чиста дестилисана вода, па би нашли амонијака, онда би ово значило да постоји има у тој води неорганских трагова од амонијака, али пошто ова дестилисана вода није исправна, зато је г. Јовановић мислио да се констатује, што је и констатовано, и по што су се том дестилацијом водом испирале славе, у којима се испитивали чемпиони воде то се сад ће воде ни констатовати да у тој води има амонијака, и да баш зато да се ни прва вода амонијака.

Председник. — Дакле пошто је поспитивање да дестилисана вода није чиста и исправна, ја ћу имати у њој знатно количине амонијака, то се ово овај опит са амонијаком оставља за нешкеће но што су и опитом славе испирене овом дестилисаном водом,

Устаје ли коме да забележи ово:

Др Мирко Лечо. — Ја имам, господо, да приметим много што шта (Извлаче!)

Господо, одавно у почетку првога састанка, кажо сам — и то је, умолио и у стенографским записима наше рада — да коментиси рад, у односу прошу кажо је умет, неће бити довољан да окарактерише нашу вредну нашу као добру или као хрђаву.

Остављајући по сада на страну да комисија треба да констатује — за прво место је ли вода добра за пиће или није, мени се чини да сви прави пође је комисија узала у овом послу, није исправна. Ми смо, господо, у нашој брзини, извели две разне ствари: — прво смо нашли неке чемпионе о испитано воде, које су нашинили државни хемичар г. д-р Мирко Лечо и оштинским г. д-р Бета у државном лабораторијуму а друго имамо сво овлаживе, да и по самим анализама г. д-р Лечо да вода оваква какво је сад, није оваква „исправна“ какво се ти од стране државног хемичара тврди, а ту сво анализу у вездашње одавду поматрали.

То су, дао што се неди, две разне ствари и ми смо их тако и дошли. Што ми овако, а не другачије мислимо о анализама воде г. Деки то је наша ствар. Разлоге за то ми нисмо затајили. Ми смо их у нашој брошури изнели и ни јанот и о том нашим разлозима може се на други начин говорити и дискутовати, те ће се најпад видети по ком праву.

За друго наше тврђење: да води оваква кас ова је сад и под овим околностима не вала, ми смо имали разлоге.

Ми нисмо и нашавали да би се водоводна комисија прихватила о послу, који ово као једна „спречна комисија“, али би се очекивало у вештинским другим стварн, а не би нрво узела у претрес питање о томе: да ли је вода добра или нерд.

Мени је врло добро познато писмо, које је председник овд. општине саопштио председнику ово нашо комисије; нам да је у њему наглашено главно задатак ове „спречне комисије“ да констатује полтање органских материја, амонијака и хлоратске киселине.

И ако је председник општине тако обележио главни задатак ове комисије, мени се чини да комисија, по прилике свима састанку, није требала да узме то нашьење председника општине, него, да он сам нашље нашли и поше прави господину председнику општине, како ће да трећеро ово говорена рад нашо (Чује се на то

*) На другом састанку ова комисије овог већег стенографске белешке, већ је само у протоколу забележен рад другога састанка.

тивном случају ја јој у име своје објавим рат. Обуставити одношиљу, а подстицања непристано од рам-пане, „племени мађарски савет“ пошаљу ако, које му скоро дође до главе. Краљ не само да не саслуша кажша султанове, него запоседне, те та с целом његовом свитом затворе, за тим, пошеку све и баце у пени обличја рибљак. То је неће бити готов повод рату, и млади Сулејман луто је плаку гневом, завршини се, да ће се за непрекено своје достојанство луто осветити. *Одлучи да иде право на Београд* да почетак своје владавине отвичне сјајним предузећем, а страшним нападом на сиву и снагу хришћанске Европе. С тога и спремише такву војску коју дотле не појаше на Угарску ни један султан. Три хиљаде камила пукле су само његове тошше, прах и олово, а 30 000 коснице су храну за огромну војску његову.

Пре него што се прекуо на Цариграда, покушао је Сулејман да Хрвате придобије за себе, или силом или митом, да му бар не сметају у овом рату.(1) Али не успен у томе покушају, што ти га у ред ниме са свом силом ратном

(1) Smičiklas T.: Pov. hrv. kn. I. str. 704.

нагом на Европу. Још ни снегови са балканских планинина нису окопили, кад се султан Сулејман пође у Сомбје 19. августа 1521. г. Несрећна раја српска на совјетској, валинскога, смедеревског и крушевачког санџака морала је дати султановој војсци само за исхрану његових камила, које су пуне прелаз и тошше, и за њихове возаре огромну количину брашна и јечма! Своју војску поделн на три дела. *Ахмет пашу*, бегларбег румелијски дође јавнице, да иде на *Шабач*; *Мухамед Михал-оглн* на *Ердељ*, а велики везир *Пири-паша* са 10 000 јаничара и остали спахијама и особама, да иде на Београд, и да га тошшима притрема на предају, дакле ес султан прати са Шапца, куда сад са Ахметпашом иде. — Сад да видимо како су се у Угарској спремали за одбрану?

Према овакам унутарњим стању угарске краљевине, какво бледо оцртасмо са оно неколико речи, може се извинити, какна је жалосна та према чињена за одбрану најважније тачке краљевства, ако се у опште што и предузимало. Краљ Лудвик, чим чу да Сулејман већ у Сомбји, посла посланике у Млетке, Рим и у Ворше на немачки сабор, да прекину за помоћ. Али ни од куда гласа, јер баш на Европу. Још ни снегови са балканских планинина нису окопили, кад се султан Сулејман пође у Сомбје 19. августа 1521. г. Несрећна раја српска на совјетској, валинскога, смедеревског и крушевачког санџака морала је дати султановој војсци само за исхрану његових камила, које су пуне прелаз и тошше, и за њихове возаре огромну количину брашна и јечма! Своју војску поделн на три дела. *Ахмет пашу*, бегларбег румелијски дође јавнице, да иде на *Шабач*; *Мухамед Михал-оглн* на *Ердељ*, а велики везир *Пири-паша* са 10 000 јаничара и остали спахијама и особама, да иде на Београд, и да га тошшима притрема на предају, дакле ес султан прати са Шапца, куда сад са Ахметпашом иде. — Сад да видимо како су се у Угарској спремали за одбрану?

Према овакам унутарњим стању угарске краљевине, какво бледо оцртасмо са оно неколико речи, може се извинити, какна је жалосна та према чињена за одбрану најважније тачке краљевства, ако се у опште што и предузимало. Краљ Лудвик, чим чу да Сулејман већ у Сомбји, посла посланике у Млетке, Рим и у Ворше на немачки сабор, да прекину за помоћ. Али ни од куда гласа, јер баш

(1) Smičiklas T.: Pov. hrv. kn. I. str. 705—704.

ништу приходе на протокол. Ја нисам да се сад мени преношења на рад који је у протоколу забележен.

Мени се чини да председник београдске општине — неће да каже није надлежан, напротив, признаје да је он и врло надлежан да претресе ово питање колико је нужно за његово што повољније решење, — али председник београдске општине, вели даље, не располаже оним стручним знањем којим располажу стручњаци у водовођној комисији, те према томе ми треба да одређује правац и дух којим ће стручна комисија третирати ово питање.

Требало је оставити комисији одређене руке, те да она каже шта треба, како треба и којим редом треба да ради, па да онда председник општине одређује пут и начин, како да се ради. То, међу тим, није ни у колико учињено.

Ја то сматрам, дакле, као грешку, и председника општине, и све водоводне стручне комисије, комисије, која не зна ни дан ни ноћ сагледати како ће се ствар најпре дати дирати.

Наше ово овакво мишљење с потпуном сагласношћу нашом мораду располагати људи који располажу немалим знањем. И код свих се потрудах за конституцију права стално воде, шта ко чинише по дуг нашег своје личне користи, већ ради општега добра: да помогнемо грађанству што се још нити може уредити и подићи код воде у његову корист. Ма то нисмо чинили ни из каквих личних побуда да когга ошамћемо а најмање државног хемичара. Државни хемичар већ је дуже година у овој важној служби и ми смо га сами у почетку тако високо хвалили, да смо и до данашњега. Мислим, дакле, да се не заборави, нашо нисам никако на то, да државног хемичара понижавамо. Нама је намера била да се поништује право стање ствари и код се то учини, претпостављамо сам да ће се после и поправљати ово што се још може поправити. —

Што се тиче самих наших захтева, ми смо у таблицирном прегледу нашо брошуре навели податке, које смо нашли сумирали смо сви изјаве систоље, које смо нашли у нашој води, сумирали смо ми посетну јединица која смо по појединих састојака воде израчунали. У тоне се наше подаци потпуно слажу.

Ми истицимо из тога закључак, да су наше изјаве тачне и да су исте изнешене на начин који долазеће свако важном сопту.

Ми смо се надали напоследку да ће и комисија промотрајући ту стварь доћи до истих резултата.

При разлозима, којима смо нашли изјаве г. Деле а које смо нашли, остајемо и сада. Ми нијавајући, да и сад остајемо при онозе што смо у нашој брошури рекли.

Ако г. Деле не мисли као ми, нека исколо покушате да нашо разлоге побије; ми му стојимо увек на расположењу и бранићемо наше мишљење као и он, (ако може) стоје. Код се та научна полемика равнаје — авторкињи ће лепше умреле и грађе врсно нашла, како је обичај код нас, нашле се по нама право. Дотле ми морамо да се стрпимо. — Знамо комисије, да онаме но је потрошње ни или ова, нема пословне смисла. На врсмо састанку сам господа ни комисије била су мишљења, да се онда може монати — па да и ни упитамо за мишљења. Врсмо томе могле би и нашо и г. Делано мишљење бити тачне и ако су различите.

Други један разлог са ногга ми мислимо да су наше изјаве тачне, налаз смо у нашим „Извештај сталног техничког одбора за истраживање воде одбор општине београдске о важној воде за будуће јавсноли водовод. (Издање општине београдске. 1883 године).

Ту смо нашли изјаве воде, које су нокривене на страни; општина нама сигурно је хтела јасти и изјаште других чувених хемичара, како би на тој начни могла јасти нашему контролу анализа г. д-ра Мајна Јака. Ја горако и не бих могао себи да објасним за што су и зрчене изјаве и на страни, ако не ради контролисања ових, новијених у државној лабораторији.

Мора се признати нашој садашњој општинској управи доста врло искрена жеља, да исто питање расправи обазриво; она је употребила сва могућа средства да се избегне свака погрешка. Али под воде то је тешка стварь. Вода је, нако нашу хемичаре, жива; она се нисе толико до времена да се у њој може временом нађе састојака којих ре сво бити у води. У Монакову су истрали потпуно постојећа бунаре водоводне, над су видели да се појављују калцијум, која у почетку није никако ни било, симе годину се нише и нише умножава, да се код мена увидели је и наша општина. Она је стварала у дужност свом хемичару да редовно прати нашеку воду, да је једанко свакој месеци анализе, на је у последње врсме почела и публиковати ове анализе. Од тих анализа ми смо изнели у нашој брошури два скупа да се вода мена, а да нисмо нашли ја сада која је употребу, а напочето да неје на нише. Анализе која су сада врнене, не сламу се потпуњене с онима, која су нише изнешене. Вода се дакле нам у тоненој мери мења, да би се онаше разлике могле доказати и објаснити самим тим променама, пи су анализе, које се сада врше у дом. лабораторији у тоненој мери неточне, да се не могу узимати у обзир. Анализе које, које су изнешене 1888 године на страни, штампане су већ у нашо поменутом извештају за нашему водовод кароника. — Да сам те анализе добро јуче доброгом проласкала наше стручне комисије, на да сам је нису, чинила за њу, још и раније тражио, не могли је до сада добити.

Мени је врло нашо што сву нашеку нашом раније нише, те нашо бити ова ствар ни ба добила овако лачни интерес; нашла би се зар могли већ и раније о овим разлама обавештени и нерешити што се посрешно. —

Међутим један факт у анализама института за експерименталне циротних средстава у Москвину, које је нама пода гала за анализу, а која сам је под управом д-ра Висцера и Хенникса, чини ми се, да нисмо дакле у праву, ако се тако и ми „противимо“ г. Деле смемо изразити. —

Овде је, чини ми се место, где треба да напомнем једну нотину која је нисмала у „Домовине Листу“ после нише прве свеске. — Нета нотина на сву је прилику морала нитеће по недану кога члана ове комисије, чему није дала места. После нише прве свеске у дољеприведеној лабораторији извиша је нотина, у којој се вели да су чланови анализе исиале у корист г. Деле! Ја не бих само ништа противу тога да није раније извиша била једна белешка у којој се ми изјављено противимо г. Деле! И једно и друго господин, дакле је представљено и ја од себе и од својих другова одбијам да смо ми представници г. Деле — А над се ми изјављено противимо то нисам, другим речима, да су другови чланови комисије представљени г. Деле?! То толико исто значи! Тежка појава одиста је ово свеши, над се о друге стране говори о нешкој „стручној независној комисији“, која ја и најмању примедбу о нешкој пристрасности, најдостојанственије од себе одбија». — Одавде су ту газосов дошла у штампу, поменуту нало дале, ови смо изјаве, да је воа нас

најкаснија беху Шапцу и Београду као други седам, беху ноћ јако клонули духом, видели, да нешају нише за кога своју кри да лију. Три године ноћ како и крал нишако није надао нојничку плату, те међу нама беше закладала ужасна сиротиња и малакалост. Помењути пон Борбе Сремац прича: „И ире тога.... кад се звучало, да ће турски нар оцесета Београд, Београђани, Земунци и Сланкаменци, који су сви осиђотн Шајкаши, дођоше у помоћ, хотећи своју мецеву плату од краља. Краљ их упути на благајника Павла преношта у Сп. Сигисмунду, а овај не би дао једно дете динсиаштеч (новчића) за сне њих. — Ниje знао дођов на травницма како стоји краљевство маћарске... Будући сам ја с њима (Шајкашима) био пошаг, сазна су ме молили да им нишем нови меморијал, ја сам ни био тумач на рацком језику, и сви су ме нишали, јер сам ово земљак њихов. И говораху: „Бурбу поше, шта то нама чини срамоту, ако Угрима не треба Београд треба нару“... И опет одоше краљу, али их врсд краља не пустишо... После месец дана опет дођоше краљу Лаушу. Он сирошах рало би дао бно, то сам видео; али с њиховима његовим се сили управљаху великаши, а њему само једни дан могоше на сто приправити. И то још могу писати. За седам пуна не могоше му вечеру и обед зготовити; но кушар Мајгеља Бошњак просто је предата и могната за сто краљевскога величанства... И на такови начин опет их упутише ни благајника Павла преношта, сваковрсни ничкои благајник ће горе написано. „Ми не можемо нише служити краљу, узвикнуи су Шајкаши, сад је сва кри, жебрсти краљевину, Бог нека буде с тобом.“ И два краљева барјака увесоше у рукама своји и нешаше чврсто бувар. Барјаци одмах надоше али их они не хтеднше ниже подићи, а рекоше на нети начин, „Бог с тобом маћарска краљевино.“ Брзо стрчаше Шајкаши на хаје на Дуиаи и одвесоше се доле сиромаси. И нише се не појавише; а доницје рало би плаћали били изобилно, који би год жесло, али не нзаћаху коме.“(1) Верниће слике, одражаваста стања свих Срба у Угарској, ве треба да тражимо. Немајући своја деспота, заклоњена маћарским стегнути као „шворт“ племићски; а осиротели нерекидним борбама с Турцима, и изнуреии

(1) Летопис М. С. за г. 1858. к. II. стр. 27—29.

рени српски Шајкаши не добијаху, у то време, ни своју плату, која им се дапаше, као сваки српски краљевски војницима за случај опасности. На гледи какве се буре припремају краљеетву, које они штите и бране, моле краља, да им бар нека нрнно заслужену плату, да се могу на шајкама исхранити, на нема се не бране о одбрани својих градова. Али сви у Будиму ако краља беху глуви према запомагалима овесних Срба, на их с презрењем одбише, и тако нагубише најповољнији одлнаи своје одбране. На ирам нред снега тога, нидеће-мо, као пагешки српски дух ни у оној трешутку није могао са снам да клоне. Био је већ месец мај, а нико се није ни макнуо, да штогод српски за одбрану. Дође и душ, као ес чу, да је султанова војска прешла Балканске планине, и да хата Београду. Тек сада заповеди краљ да сви племићи искупе своје војнике у Вачкој у Ѓалим, куда ће и он из Будима доћи. А да би што нише војске придружио, нарели да се носе крајњи мач по краљеетву, као год оно што у часовима најсве опасности чињаху и Турци са пророковом заставом. Ну сви је то биле од врло слабе помоћи. Једно што је за велику сирему било и сувише

ја — тад је ту вотану у „Л. Л.“ прочитала — и да је прочитало имам доказа у лучишком писму разговору о томе — требала је послати „Земаљску управу“ котске листу о томе, да дежнотује те вести. И да на тај начин избеже пребацивање пространости од себе. Протокол прот састанка господо јам неје баш задовољан, поновиће неје била још ни често ни има прилог, дакле, јеш ниже требало јављати о томе, нио сервисном, што је још у тоју непознати.

Марађу се још нашо задржати на томе, од нула нети гласови у јавности?

Ма то за цело објавили писмо. — Сигурно немо од оних, којима је било у корист распростирање таквих лажних гласова. Међу тим то више било хорошо и комисија је требала побијати ито гласове. Ја сам, у осталом, с гледишта стране чу који је ов прилике то изнео. Од кога сам чуо, допустићете ми да то не поменем, по напоследку ово комисија имала да и то зна је ће допустити лотичкој, и нагово ине спомнути. Мани се чини да баш онај, који би требао да буде најнепристрасији у овој неизвесности комисији, да је баш он једном изнео тај глас. Он је причао јавно у јавним локалима у Београду, како је аналио напрасно пред комисијом у прво седници пошла у корист господина Лека!

И то сам сматрао за дужност знала рали напоменути. — Ја баш жељо на сосно месту јоше једна ствар напоменута, да и сада остајемо при оном што смо казали већ одмах пошлим г. д-ра Леко и Зеси, а односи више рада опет нолим још једанпут да је он крива с највећом искреношћу и одушевљењем а у жижиној жели да се конституље право стање створи рали нрогресивна надзорних властара; хтели смо нојвећа доказа најразноврснијим путем; да резултати испитивања г. Леко и Зеси нису тачни.

Што се тиче саме контроле наших анализа ја сам једном већ изложио до резултата до којих смо ме дошли рали пред комисији, и то за оне састојке, при чијем се анализама неје дотицао иншто, да се нодбацивање праздни спектакулога, поповљу volkstheilige Uebereinstimmung (потпуно се слажу) са нашим ирећо најбољим резултатима. — Код ваши „volkstheilige Uebereinstimmung“ ја ту разумем слагање са дотичним аналитичним тренцима. Већ смо рапије казали ја то смо нас тројица потписника брошуре, тако наших „противника“ г. Лекових, до се наше анализе мало реализују од оних које изрицао д-р Бистнер у Минхиму и то баш у оним састојима, којих у води нам нисмо и не сме бити, или и зато их нас нам, нада су дозволене у минималним количинама.

По писму председника општине, комисија сам имала је да изради писмене оригинал материјалимислиђанке и јавности ословене. И овде имам ја конституцији родну одговорност „стручне ноше си се“, која је имала да нашта оду ствар. Кад сно приступали своме послу, ми смо драговољно пристали да по решењу комитетском изразимо, и то ме нородиће, знајите баш оних састојака које ми нисмо у нашо међу полазили у води него што је нашао државни хемичар. — То је било нако нелодана ствар. Ми у нашој брошури конститујући фанат да наша вода није никако у опће мени исправна како се то од стране г. д-ра Лека, државног хемичара тврди. — Ми бо смо се требали од стране комисије сматрати не као окривљене, (кад се већ почело там јединком и тонам говорити и поступати) већ као тужилце и г. Леко и Зеса требали нрешти на себе неприлику узеће антитезе. — Ми нити смо били дужни, — нрнтити наше нолатике, — које смо изнели — нит нас је нико нио из то натерати: то би била сила рели запитересоване комисије, у којој не би требало бити заинтересоване ни једна ни друга заинтересована партија, (кад је већ упао у јавност да су то партије), већ само незаинтересовани људи, који би општине непристрасно гледа, шта је у ствари. — Место тога ми је ова комисија узвал тако рећи на испит, готово ако је стајала на оптужничку клупу и тражи да кажемо шта смо радили до нојзнатнијих ситница, тражи од нас, да ми од реки до реки поштемо рад и методе, по којима смо ми радили, — и ко тројица, међу тим, и нослс нашег нарочог тромања, исто то и од г. д-ра Лека, већ ми чак нити нашо дозволила рапне нрнводе и зацело.

Ми смо сте то тражили и ја мислим да ко комисија неће имати ништа против тоб ако ја оде изложити да смо ми „противници“ г. Лека били и сранше предузетника и трошили, нако нисрам г. Леко тако и нокрнли комисије.

Овим правном ходу да конституље и ја, да утрни јоше ове предузетништи нају бно нисмо уопште комисији водовоју него истине са наше стране; ми смо се изложили мистификацију, причи на себе једну оптужницу и ирнкази ове писмо не доће комисија раде, јер ми смо у праву и убеђени у сигурност и тачност својих резултата, но опште добро рали.

Предсједник др Димитријевић. Ја јоп имао жалио што ни тако нито можети имајати ка нивоке нојо ни на ум нало да нас сматра као оптуженике!

Др Мирко Николић (настала). Ми мислимо тако и да ни је баш тако у истини нека нако други незаинтересовани на основу онога што сам напомнуо оцени.

По нашем мишљењу комисија је требала рећи да ноту оиљиру изроне г. Марко Леко и г. Зеса и да нехоли да се и то забележи у записник.

Сам задатак „стручне комисије“ да нарали: да ли је наша анализа исправна или не нема никаквог смисла; овом приликом морам нам напомињуте анализе једнога од најзнатнијих лица од свих нито их имамо у земљи, нанлашње нође нам: да су и наше анализе а може бити и оне г. Леке, лотпуно исправне дан да оди не знао.

Из свега онога што сам до сада казао, мени се чини да у целој овој општој комисији нлада супротне нравци отоме које ја требао да гледа. Ја мољу да говорим о појединим члановима међу којима нио и такових које ја лично рало јако цењим, но не само ја него молим и остали нрототавници г. Леке. .

Др Коста Јовановић. Ја цењим сне чланове..

Др Марко Николић ја нагласим до комисија не решава о томе да ли је нода добра или не него као нравне на то да једне сперо а друге оказа.

Ја бих нолео да се нарем, и рало ни је нако што сви знамо, ни тадов је утнсао ученика комисија на ново.

Господо, овим хоћемо да изјавимо своје незадовољство нашим самог тако, који у комисије нади и да завлено, да се не слажемо с нравцем којим је она ударила.

Кад смо сазвали да је за нотребно нодо одређена комисија, ми смо се томе надали сто ће бити нравца већ с тога што смо се надали, да ће још ове комисије користити онога стварањем јединог до тачног резултата у једном овако животном питању за Београд. И ја молим г. д-ра Лека да не нрими ово наше писање као лично нерасположење на спрам њега него онако како сам ја објасно. Претходујући по ове хе-

---

позно, јер је султанова војска нрних дана месеца јула већ нод Шапцем и Београдом; а друго што и сам народ у својим национализам осећајима и у душкостима нрема отаџбини беше и суђење непуствено; једна краљ са 2 000 коњаника изађе из Будима, 15. јула, и уђути се к Толни. Уз њу му се нрндруже нешто војске, тако да нелокупна војска, која беше у Толни, не нзнемаше више од 60 000 људи. Краљ је очекивао још на долазак војске, али је за то време султан гигантски напредовао.

Ахмет-нашо, доспавши под Шабац, стаде га одмах тако силно тући, да се мадена посада мораде повући из својих нрних утврђења у главну тврђаву. Посада не беше већа од 100 људи, али је нпак под својим храбрим запоседником *Симоном Лолојићем*, дуже одбијала страховите турске јурише. С ове стране Сане стајали су 3 000 Мађара, али нису смели опсађенима нрисконити у номоћ. Опсада је трајала 7 дана, и тек када Турци експлозивним нспуштине сее водене опкопе око бедема, срушљени страховито нреко њих улутра у тврђаву, малена чета сакодонаше ни ба у стању да одбије. 7. јула, тај последњи јуриш. Седам стотина мрших војника стало је Турке заузеће града Шанца. Кнеза Ахмет-нашо дуго се осветн онај шачнна заробљеника. Свнма нисеће главе, нободе на колс дуж нута, куда ће сутра дан султан свечано нроћ нут улн у нрни хришћански град. Султан нареди одмах да се град утврди, постављени му на бедеме још 20 нових топова, на ги снабде јаком посадом.

Окончјем Шанца, минлаше султан, да је нотсезно нрнда Београду; само сад му требаше с друге стране ногдна нозиција за бомбардовање града — нешто му се се са сува не могаше учинити никаква кнара — зато одлучи нреће Саву на освојити жупре *Земун*, и са земунске стране ударати безобзирно београдске тврђаве. Заповеди да се под Шанца гради велики мост, за нредлазак војске у Срем. Седећи под чадорнм на обали, посматраше султан необично живо напредовање самога предузећа. За 9 дана, мост је био готов, али дсестога, кад је султан хтео да нређе, видоље изучајно Сава и нокнади му сву грађевину. Тек после 8 дана нотао је (28 јулаприбеж са свом војском на ону страну, и ако је тада нретрнео осетних нрепрека од стране митровачких Срба.[1]) Потнонавани са ле-

(1) Ваб нарнл. ајоол. сп. XVIII, стр. 115.

мичара со истим правом као и г. р Лека и Зеча, ма било пре свега, сматрали да сво јасни поклоници и до сво као таини духови живити резултате своје студија грађанству у питању општој судбоносном за његово здравље. У осталом на која би се грађани у оваком питањима и могли с правом обраћати као не на хемичаре. Ми смо ту дужност правили за себе конституцији оно што сво конститанован. Комисија је, дакле тежала да реши: да ли вода добра или и ; и тежала да реши: да ли вода предвиђени општине, да дужност је њезина бића да та посети на ту тајну потребу.

Господо, на овом составу ми смо пред вашим ставили органске материје које се налазе у нашој води и као што је у запимљу фекалною, ми смо у једном случају употребили за опседању органских материја 1·2 сем. а у другом 1·5 сем. калијум-перманганата у 100 сем. воде.

У опште код год ниско више амонијак израчуни се рада бран пропалености, средња предност. Средња предност ових перманганата коју сво пред комисијом родиће, утрошили за опседању органских материја износи 1,3 сем 1·35 дицију органских материја износи 1,3 сем 1·35 ући што одговара у милиграмима израчунато 4·27 ми. Код сво родили анализе, које су одштампане у нашој брошури, ми смо на основу доњу органских материја утрошили количи и перманганата у средњој вредности 0,0059 грама.

Ми смо на основању органских материја утрошили количу-перманганата у средњој вредности 0·0059 грама

Ми смо још пред у првој седници тражили, а као писмо, да имамо да се сва узме у нашим, као је вода у оно доба кад је требало да се састане комисија, пуштена на своја хидрантима на пароша. Дотле је питање: да ли се вода која узета пуштања на хидрантима као по мета

Та се може останата и распитати на другом каком месту; ми и овом приликом напомињемо да се то наше мишљење састоји у томе што је вода пролазно органски материја воде и да се опажена органска материја по доброј води нешто више органских материја сама о тога што је вода пролазно ретко пуштана на хидрантима.

У осталом то мишљење ми поступако само по него и г. р Лека. Он је у своме конституту за месец септембар казао, како се вода у пеним таложи надзанућа једно једначене гвожђано у вода чега се вода при чишћењу дели замуте

Г. Лека и сам вели да жели бања ваке промене у води, када стоји у цевима. Ма се разликујемо само у томе што ми у нашој брошури тај талог ни друге начин обајашњавамо. На основу истог разлога ни тврдимо и то, да се и количине свих осталих органских материја мењају према томе како се с колико се пушта вода по хидрантима по пароше. Ми смо стварно високо мишљени повећати или мање је сама вавода та околност што је протекла дана? овог у ови пошет састава, када су се трубле уклоне и ове пробе на помоћску вавалну овог пуштања воде на хидрантима. Њих тврдити да то немерно биа или хоћу да се опомене и то да сам на једном кашну бих прече вопој луке, где се такође пали један хидрант, примећено да је и у четвртак после водне пуштања вода на истом хидранту, јер су ово 3 сата биле затворене све сливене се муљавић; ово 5 часова пуштања је вода на том хидранту и пуштена у исто време и у кућу. Том приликом ја сам ће лично опало како је вода бала пожутиндо много жалтија.

Код се дакле овај водени талог покреће вода је мутна, а код се стаљени она је зеленкаста.

(наставиће се)

ОБЗНАНА

У вези свог паређења АБр. 2366. од 30. Априла о. г. Суд општине варони Београда обавезује грађанство, да ће Управа Водовода од 1. Јануара идуће године наплаћивати воду према члановима 8 и 9. правила за издавање воде, од сеју ових нула, које су од 1. Јуна до краја о. г. са подношења спојене без обзира на то, да ли се вода у њих троши или не, пак да ли је постављена у њих напрвена или не.

Ово решење своје Суд општине варони Београда основа на чл. 2 и 13. правила за вевавање водовода са згрздама у Београду и издавање воде из истог водовода, која су правила добила закону силу решењем владе Вх. В. Краља од 10. Јуна 1892. год. ПБр. 10382 основаним на чл. 6. 7. и 9. зак. о варошкој трговарини у Београду од 13. Јуна 1884. год.

АБр. 6603 од суда општине варони Београда 1. Новембра 1893. год. у Београду.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

О београдској води. У недељу 7. Новембра 1893. г. у 3 часа после подне држаће у сали велике школе г. Др. Марко Т. Лека јавно предавање с експеримента о води у новом београдском водоводу.

И све предавања објављиваће се и она питања о напоји воде у новом водоводу, која би се од стране присутних поднеела.

Улаз 50 пара дин у корист друштва за уређење и украшење душанског и варошког краја.

Улазнице могу се добити код друштвеног благајника г. Владислава М. Борђевића, банкар., у књижарама г. г. Јовкимовића и Пуреша и у трговини г. г. Јевте Павловића и Комп.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ

У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Пуштачка слобрађај варошки Београда. У седмици од 24. Окт. до 31. Окт. 1893. год. доштовало 1110. одштовало 754. Од њих су:

а.) Пола: мушког 1064, женског 46.

б.) Вероисповести: православне 916, католичке и протестан. 66, мојсијевске 28, мухамеданске 100, свега 1110.

в.) Постојбина: Србија 825, Аустро-Угарска 103, Босна и Херцеговина 8, Црна Гора 9, Грчка — Турска 120, Бугарска 7, Румунија 2, Русија — Германија 11, Француска 3, Италија 12, остале државе 10.

---

(1) Вид Јеронк. кнал. кн. XVIII. стр. 115—116.

(1) Из Хомера и Рајаћу, то је као онда Француз или Талијанац.

питица *Јелена*, још кад су прве Припиавиће преко Дунава, побојала се да ће бесбедност свога живота, и реши се да бега. Али да не би пала у руке турским плаичанима, који се већ свуда беху раскидњали по Србији, пошље посланика Судејману под Шапцем, с изјавом, да је готова поклонити се њему, ако јој зајемчи, да ће признати њено владање. Султан прими понуде, и после свог посланика да јој то јави. Али она ухвати тога посланика, веже га и отвари краљу, на сама понуди све своје благо утече својој браћи, Јакшићима у Ваљевопиар.(1) Султан кад чу како га је жена хитро превариа жучни гнев свој изли над мајчиним сремским становницима.

Турци пак освојивши Земун, пођу даље ка Купинии. Палатин Батори*је* по куша да им стане на пут, али цотучен од емперсренсиога Вали-бега, мораде уступити. Купинци Турци попале, а ја тим места судба постиже и остале градове сремске: *Сланкамен, Карловце, Петроварин, Бирић, Митровицу* итд. У томе и султан је већ преко Купинца стигао у Земун, где га је очекивала остала војска, радосна, што ће се сада и опседа Београда

г.) Занимање путника: Текаџи и економ 76, Земљорадје 101, Трговци 407, индустријалци 3, шпекуланти и предузимачи 27, Гостионичари 18, Интелигенција (војска) 114, Један 38, радници и помоћници 99, Пекари и бозаџије 97, кафеџије и слуге 74.

Из статистичког одељења општине српске Београда 31. Октобра 1893. год.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Пошто се није могла држати одређена лицитација на дан 1-ог овог месеца, за давање под закуп плаца општинског пијачног чесме „Књегиње Љубице" на узорка што није било лицитаната, то ће рачуноводство општине Београдске, држати другу јавну усмену лицитацију у својој канцеларији на дан 16 тек. месеца, од 2—5 сахати по подне, за давање поменутог плаца под закуп.

Кауције полажу српски грађани 150 дин. а страни дупло, у готовом или српско државним папирима од вредности.

Остале погодбе о овом закупу, могу се видети сваког радног дана у канцеларији рачуноводства а и на сам дан лицитације.

Ко жели закуп овај узети нека опаженог дана дође и лицитира.

СБр. 18085 — Од суда општине града Београда, 5. Новембра 1893 године у Београду.

По што се није могла држати одређена лицитација на дан 2-ог овог месеца, за давање под закуп чешљева најача на узорка, што није било лицитаната, — то ће рачуноводство општине Београдске, држати другу јавну усмену лицитацију у својој канцеларији на дан 20 тек. месеца, за давање под закуп овог права, од 2—5 сахати по подне, у које ће се време и лицитација завршити.

Закуп овог рада да је се на годину дана, 1. Јануара 1894 до 1. Јануара 1895 године.

На име кауције полажу српски грађани 1200 дин. а страни дупло, у готову или српско-државним папирима од вредности.

Остале погодбе за овај рад могу се видети сваког дана у канцеларији рачуноводства а и на сам дан лицитације.

Ко жели примити се овога рада нека опаженог дана дође и лицитира.

СБр. 18086 — Од суда општине града Београда, 5. Новембра 1893 год. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Димничарство:

а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За исцидање шпорхерд . . . . . 0·20 д.
в) За ушиђи „ . . . . . 0·40 д.
г) За велики ушиђи шпорхерд у гостионици . . . . . 0·60 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . 0·10 д.
е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима . . . . . 0·40 д.
ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи . . . . . 0·20 д.
з) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Проскешење помијора и шупљина:

а) Од дубоке метре . . . . . 10— д.
б) Од плитке . . . . . 0·50 д.

III. Постарина:

а) Марка за плаћено за годину дана . . 3— д.
б) Обнављање изгубљене марке стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за дете . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 555·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . 998·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . . 1099·32 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·90 д.
б) Мртвачка кола са ињелима са два коња . . . . . 24·90 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

ТАКСЕ

ЗА ПЛИОШЊЕ ЗЕМЉИШТА

За кварторе: Савинаџка, Теразијска, Варошка и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или мање дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од каване са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1·50 д.

За кварторе: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од каване са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године Абр. 9449.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ

Од 29. Октобра до 28. Октобра 1893. год.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА НАЈНИЖА дин.	пар.	НАЈВИША дин.	пар.
3.363	Арнаутка	22		20	
	Брашна кукурузна				
	„ пшеничка				
	Пиша бела (од лит.)				
20.200	„ црна „ „	60		50	
1930	Волова	45		40	
	Вуне не пране				
	„ пране				
35.860	Грожђа	80		50	
1.349	Дуња	30		10	
71050	Јабука	15		10	
129119	Јечма	10		9	50
3.430	Кајмака	140		110	
	Коже воловских				
	„ јагњећих				
2320	„ овчијих				
10708	Коре брезове	12		11	
	Крава				
51350	Креча	4		3	50
20950	Кромпира	10		7	
	Крушака				
6914	Крушка	15		9	
78194	Кукуруза поша	7	50	6	
	Кукуса				
	Лоја истопљеног				
	„ тољеног				
1420	Лука аршаве	15		10	
44	„ бела	45		40	
14993	„ црна	25		15	
	Масла				
538	Масти	120		110	
14816	Меда	50		40	
	Окана				
386185	Овса	11	50	10	50
60502	Орања	40		35	
10008	Пасуља	12		10	
	Пекмеза				
	Проса				
425178	Пшенице	11	40	10	50
48018	Раки	8	50	8	20
	Рад. волов. (од лит.)				
	„ „ меса „				
	„ шпи. луте „				
21548	„ „ меса „	55		35	
22800	Свиња дебелих	75		70	
	„ средњих				
51580	Сена	5		4	
651	Сира	120		60	
820	Сланине	3		2	
	Слатине				
	Сочива				
458	Угљена дрвеног	8		7	
386800	„ каменог	3		2	50
414	Шпанарке	25		24	
	Шљива сировых				
802955	„ сувих о. год.	30		12	
10000	простог платна				
11050	женске				
12708	ситнице				
47069	ново рано				

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампа Радикална штампарија — Уредник Урош Кумануди

БРОЈ 46. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 5 ПАР. ДИН. ОД РЕДА

НЕДЕЉА 14. НОВЕМБРА 1893.

ЦЕНА ЗА ПРЕТПЛАТНИКЕ НА ОБЈАВЉИВАЊЕ ОВИХ НОВИНА ЈЕ ТРИДЕСЕТ ПАРА ДИНАРА

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

ОБЗНАНА

Прошле године у многим кућама Београда опомињено је било прилично изливање воде услед тога, што су водомери и цеви водоводске инсталације у тим кућама изложене биле мразу, те се је вода била смрзла у тим деловима инсталације.

Штета која проистиче мрзнућем воде у тим деловима двогубља је, јер не само да укућани остају за неко време без воде, него се и водомер и дотичне цеви кваре те и општина и газде куће могу бити принуђени доста јакој штети.

Да се до штете не би дошло, управа водовода моли газде у чијим су кућама водомери намештени у подрумима, да се благовремено постарају да водомери и цеви у тим подрумима не буду излагани мразу.

То се да постићи: поуњавањем подрумских прозора сламом или прошлом и једновременим затварањем прозора исправним капцима.

Затим вала мотрити на то, да подрумска врата не остају отворена.

Цеви пак које изводе воду на водомера по кући и које пролазе кроз просторије изложене мразу, морају се обложити сламом чешером или другим подесним рђавим топлопојама. —

Чесме по двориштима вала такође штитити против мраза обложивањем сламом или подесним облагањем, сандуком испуњеним пепелом и т. п.

За случај у коме је инсталација водовода у кући тако изведена да цеви пролазе кроз просторе изложене мразу, а исте цеви нису се подесно обложиле облогом која би чувала против мраза, укућани сачување се од рђавих последица уплива мраза на водоводску инсталацију тиме: ако слабо неће по престанку употребе воде, затворе ону славину која је остављена на најнижем месту водоводске мреже у кући.

Затварањем те славине (која се налази обично код ње улаз у близини водомера) прекинут је прилив воде у цеви куће инсталације и у исто доба цеви се сва испразне из тих цеви налазећи из малог побочног отвора те славине.

На тај начин мреза водоводских цеви у кућама остаће преко ноћи празна, а дању када је поменута славина отворена и отицање воде тако рећи непрестано траје, вода у цевима нема кад да се смрзне.

Управа водовода моли потрошаче воде, да упражњавају затварање поменуте славине само онда кад је то баш потребно или не, јер ће с тим жалим трудом осигурава газда куће против могуће штете која може проистећи мрзнућем воде у инсталацији.

Сваштошња кућа одговорна су управи Водовода за сваки квар на водомеру и на главној славини дакле и за тај који проистиче услед мрзнућа воде у водомеру.

Водомера који нису постављени у подрумима него у јазима, и ако су те јаме изнутрице прена пропису управе Водовода, нису изложени мрзнућу на пре најгорем мразу. —

Бр. 5130 Из управе Водовода, 4. Новем. 1893. год. у Београду.

ОБЗНАНА

У вези свог наређења АБр. 2365. од 30. Априла о. г. Суд општине варошн Београда обавештује грађанству, да ће Управа Водовода од 1. Јануара идуће године наплаћивати воду према члановима 8 и 9. правила за издавање воде, од сију куће кућа, које су од 1. Јуна до краја о. г. са водоводом спојене без обзира на то, да ли се вода у кући троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје Суд општине варошн Београда основа на чл. 2 и 13. правила за исказање водовода са зградама у Београду и издавање воде из истог водовода, који су правила добила закону слу решењем владе Њ. В. Краља од 10. Јуна 1892. год. ИБр. 10382 основаним на чл. 6. 7. и 9. зак. о заромној трошарини у Београду од 18. Јуна 1884. год.

АБр. 6603 од суда општине варошн Београда 1. Новембра 1893. год. у Београду.

ПОРОТНИЦИ

За порот Београд за време од 15 Новем. 1893. до 15 Новем. 1894 изабрати у седници одборској од 10 Новем. 1893 год. АБр. 6728, а према члану 6 и 7 зак. о пороти од 1892 године.

Милан Антонијевић јувелир, Живојин Стојадиновић сарач, Благоје Спасић трговац, Светозар Шпабић трговац, Манојло Кандић трговац, Јосиф Е. Хајим трговац, Коста Арамовић сарач, Драгутин Настић трговац, Петар Радовановић трговац, Тодор Ђурић трговац, Спасоје Стевановић трговац, Коста Николић трговац, Владимир Јовановић приватаје, Никола Лазаревић приватаје, Михајло Михајловић банкар, Тома Николић кафеџија, Рista Дамјановић терзија, Никола Секулић берберин, Јован Христић приватаје, Голуб Јаћић трговац, Пера Марјановић абаџија, Милан М. Бапковић приватаје, Јеремија Пронић кујунџија, Ђорђе М. Марковић апотекар, Спасоје Илић кафеџија, Илија Милошић банкар, Радован Миленковић столар, Богосав Марјановић кафеџија, Раде Антић кафеџија, Мијајло Јовичић зидар, Аксентије Васић опанчар, Алекса Стојковић пенсионер, Чедомир Поповић нач. пош. у пензији, Никола Анастасијевић банкар, Љуба Ђорђевић возар, Владимир Губеринац кафеџија, Ђорђе И Петровић банкар, Стеван Мајковић банкар, Стеван Радојковић трговац, Лаза Ж. Петровић члан апелац. у пензији, Алекса М. Ђорђевић, Филип Рељић пенсионер, Никола Миловановић брашнар, Трајко Стојковић кафеџија, Рista Миленковић приватаје, Андреја Дакс банкар, Аврам Ј. Меламед мењач, Богосав Марјановић кафеџија, Рista Петровић-Сировација кафеџија, Димитрије Илић трговац, Јован Дамјановић предузимач, Јанићије Ђорђевић банкар, Јеврем Петровић т.рија, Љуба Јовановић кројач, Коста П. Михајловић банкар, Радоје Ђурковић банкар, Ђура Петровић кафеџија, Аксентије Тодоровић магазинџија, Јован С. Јелкић приватаје, Глиша Јосифовић трговац, Светозар Велицки капиџовезац, Драгомир Здравковић трговац, Рista Паранос трговац, Љуба

Мишковић трговац, Вучко Ц. Илић трговац, Никола Бошковић абаџија, Петар Михајловић кафеџија, Настас Тадић б. трговац, Петар С. Спасић апотекар, Тодор И. Михајловић трговац, Коста Гвинић цигљар, Живко Ђорђевић воскар, Алекса Петровић гостионичар, Никола Х. Поповић пензионер, Алекса Стојановић сапунџија, Милан А. Максимовић кафеџија, Светозар Стевановић кафеџија, Јања Пашова б. лимарица, Јован Петковић земљоделац, Милић Тодосијевић бакалин.

РАД ОПШТИНСКОГ САВЕТА

LXXX ВАНРЕДНЕ САСТАНАК

29 Октобра 1893 год.

Председник председава г. Милован Р. Марковић са одборника беше сву: г. г. Сид. Ј. Аврића, Аврића Ј. Одовић, Филип Васиљевић, Ника Ђорђевић, М.Ж. Ђорђевић, Ј. Вуровић, В. С. Новаковић, М. Ј. Марковић, М. О. Петровић, К. Д. Таловић, М. Вељковић, Р. Дрљачић, Мих. П. Вогинић, М. Јовковић, Д. П. Денковић, М. М. Ђорђевић, М. Николајевић, Св. Н. Ристић.

На овом састанку решавало је само о буџету за 189 четврту годину, који ће се изношење у заседбој овога области.

LXXXII. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

31. Октобра 1893 год. пре подне.

Председнико председава г. Милован Р. Марковић присуствовао чак сам г. К. Д. Таловић, са одборника беше г. г. К. В. Михајловић, М. Вуровић, М. М. Ђорђевић, М. Ј. Марковић, М. М. Ђорђевић, С. Ј. Аврића, А. Ј. Одовић, Р. Дрљачић, М. П. Вогинић, В. М. Тодосијевић, С. Вељковић, Н. Х. Поповић, М. Николајевић, Т. Константиновић, М. Вељковић, Б. Петровић, М. Ристовић.

I.

По прочитању протокола заседанија СБр. 17312 држано 29. Октобра ове године за давање под закуп права продаје турске кафе (тамје), које је право остало на Радовој Радојчића сад, за пет година рок стотина једно динара годишње, и по прочитању наказане зонуде Марка Т. Миленковића и брата СБр. 17316, који нуди за ово право шест хиљада динара годишње, не стављи на ужу дискусију, одбор је решио, да се горе продаје тушне и право ове у Београду (право тамнице) уступа Радојчић Радојевићу ако пристане да за исто право плаћа годишње ма колико више од шест хиљада динара, колико је наказани понуђено.

II.

Председник поднешће одбор, да је суд општинског решењем своји од 30. Октобра 1893 год. Абр. 6486/, допустио И Максимовићу из Шабачкога у Поминчић, да у општинској клисури ове стене и да исто и стављу нашоп на земље и да на њиховој количину неће и стављање ни плаћа ренду

По прочитању тога решења и поседања под којено му је ово клање допуштено одбор је одобрио у свему ово решење суднов.

III.

Прадужи је приписе буџета за 1894 годину и по прочитању сваке тачке по особ, одбор је решио, да се у буџету за 1894 годину предвиде још и ови расходи *)

IV.

Приликом решења о расходима за 1894 год. предложена је нашо одбору на решење нет инспекторска запажења, којим трош, да се у буџету општинском стави потребно суно за поправљање дворова.

По прочитању тога акта Абр 7582/93 и акта управе вод. Београд Абр. 1238/93. којим се први акт односи, одбор је решио, да се у буџет општинском за 1894 год. стави нет хиљада динара на исправу поротничких дворова.

LXXXIII. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

31. Октобра 1893 год. После подне

Председнико председава г. Милош Р. Марковић присуствовао чак сам г. Димитрије Т. Вељковић са одборника беше г. г. К. В. Михајловић, Мих. Јовковић, М. Вељковић, Коста Петковић, Р. Дрљачић, Филип Николајевић, сам Тома Константиновић, Мих. П. Вогинић, Св. Чабровић, Др. Марко Т. Лесо, Ђорђе Марковић, Мих. М. Ђорђевић, Др. Алекса Коста Л. Таловић, Милан Трифковић, Милић М. Ђорђевић, В. И. Тодосијевић, Нин. Х. Поповић, Милут. Ј. Марковић, Др. М. Радовановић, Сима Вељковић.

*) Будуће ће се посебно у њиховој области.

Ур.

I.

Предузимо је и доцнијем пратиће буџета за 189 четврту годину, који ће се у заседбој овини области.

II.

Приликом решења о грабљанском буџету и о благодарну грађанином, одбор је решио, да се одређена плата у две хиљаде динара новчаних благодарна опћинине у Нову годин под В Бр 54 буџета расхода, сваки на хиљаду шест стотина динара годишње

III.

На предлог г. Марка Вељковића одборници а услед преосетљивости општинске буџета и са разлога општих у ранијему заборнин од Новембр 1892 год Абр 11141 одбор је решио, да се од прво Јануара 1894 четврте године не плаће из општинске ове новца на надзидање нових страница и да се из буџета за 189 четврту годину извести сума за ову потребу.

Да се извести управа вар Београда о овоме.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Путнички Саобраћај

Под овим насловом почео је овај лист да доноси недељне, а за крају сваког месеца месечне статистичке записе о приласци и отпуговању путницима за варош Београд.

Ово беше би потребније, да се нашесу статистички записи о важнијим одношајима ове вароши, као што је н. пр. радове, умрлине, побољевање становника, или варошка потрошна храна свако врсте итд. Али о тоне статистичко одељење ове општине нема прибраних података, па доиле до тих по доће, ово нашоси на јавност ово што је нога одмах постаће, а то је помагати путнички саобраћај. На и овај основ показали саобраћај неће потпун, пошто пролазне не јављају своје путнике (госте), на да су и они судском наредбом на то обавезани. Овај резултат путничког саобраћаја пријеп је једино из пријава гостионичких, а у том обвиу су је потпуно тачан.

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЛОБОДАМА У ТУРЦИЈИ

од 1459.—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАО

Р. Агатоновић и Ђ. М. Спасић.

(Академијско Списе Бр. Школа историјско прави одељенског историјски списи, Београдско).

Мото:

— Дође нам пресекло бити грлићи чудних увек и сликани чудно свако! (Време је да престанемо мудровати туђи језику, и говорити и туђи свакоме).

Вукомановић.

(наставак)

У вајосетљивијем делу њиховога живота, у вери и Турци по каткад беху трпељивији према њима, него они тобожњи Хришћани! На је ја онда чудно, што београдским Србима Мађари беху мрскији непријатељи од Турака? И је ли чудо, што ова верска размирица, међу самим брашићима градским, поред осталих узрока, као: повећање у броју посаде, муниције, иначких мала па ма какиу помоћ са стране, највише допринесе, да се ова онога страхопштога разорена градске куће поносећа дотле сталиа и храбра дух, посаде, и да се приступи већ одсудној предаји? Султан једна хоћеша поиуду њиховој, и допусти целој посади слободан изласак из града, са целим пртљагом. Године 1521. 29 августа изашла је сва градска посада пан заједно, а у гуј, у најчешћем сласју и клањању ућу победоносни јаничари суптанови. Ућ приоде дате реки, осветољубиви Сулејман посече ону посаду, па и веће најсеконаће мађарске, тобоже да их казни, што су му најдуже предали град. Српско становништво расели одатле чак у околину Цариграда, где насели читаво једно ново село, под именом Београдац.(1) Порушене зидине градеко одмах обрани; окити беџеме са још 200 ноних топова, постави у њ као посаду 300 најхрабријих јаничара, па предаде управу над њима смедеревском заповеднику Бали-бегу, свршивши смедеревски и београдски санџаи у 6 београдски пашалук.

— А српски летописац ово као је описао ову свотилан догађај у животу српскога и мађарскога народа!

„В лето 1521. поде султан Сулејман на реку Саву, за мнозетством Измаилтурна, и прогонивши реку Сочу, јако по султан сеђеше на месту на ом Срем имше водлаштв(?). јако полноћно ин ре вном тем Измаилтем одлежаше. Еже Угри многаго надежду на тих силнаг реках (тако?), отворените ог пасоду слатни град Белиград мнк же окрете градове, и ле тајнаго ракоме орлее прилати, сеђе и градове пазуше. Ако чуше тамкове! Тогда скрб земли тих слушаю Срем диком ме сти отворените, ирже и градове разорите и одоли Белиград и неколко Угри предаде (тако!?) и оставдоше (Авторове мисли сва изгуби ми... и посложи Елена биена десетогодина неволи остиле славни град Бопшиик и до се бегетово прво реке Дошшик ог отгрешју оу горот!) а слижу и данко земљу десетогоду Тогрои тоалеиеше, а лети град Бопшиик разо-

(1) Fraxy: Annales r. Hung. t. V, 53—57. — Hammer r. Jz Gesch. d. osm. Reich, II. B. 19—24. — Engel v. R. J.: Allg. Weltkunde, 3. III. osm Gesch. v. Serbien, S. 445. — Pajuk J.: Ber. Opš. ez. III. cep. 160—165. — Гавански пр. ун. др. ис. 67. стр. XXXIII.

Разуме се, да Београд, као престоница и најславније трговачко и културно место српско, може и у овом погледу да даде прилажну слику целе краљевине — *прилажну*, а неједину, у двојаком смислу: прво по томе, што Београд сачињава тек 35-ти део Србије, и друго по томе, што и београдска полазна места одредује нетоп путничка свобраћај. Тако, већина путника, који дођу у Србију са стране, долазе и у Београд, али ова *мноштва* — то је ипо, што не даје да слике буду једнаке: тако, да је Београд на тур-ној граници, највећи процепат странаца дошла ће му Турска, ако што ку даље даје Аустро-Угарска.

Ову последњу окол-ст ниje хтео узети у разуи један зекунски лист, зад је хтео величином аустро-угарских путника према минималној количини руских путника, по нашим подељним извештајима, да докаже, како нам је пајкрасније пријатељство Аустро-Угарске него Русије.

Факат је, оним подацима, тврдосавном широм утврђен, да од путника са стране у месецу *августу*: од 934 из Аустро-Угарске *су* 503, из Русије 16; у месецу септембру од 778, из А.-Уг. 424, Русије 13; у октобру од 1265, из А.-Уг. 657, Русије 6. Али је факат такође и то, да нам је Русија стотинама пила удаљена, а Аустро-Угарска нам је одвек преко Саве и Дунава. Тај факат нореће не можемо, и не искупата га Србија пакад по рачуна, па не кала ни женина прва сустава да та губи на онда и да наборавао, да, ако је од Аустро-Угарске до Србије најближе, да је такви толико исто од Србије до А.-Угарске и да овој такође Србија шиље свој највећи контингент путника.

Него ина сеза чајсторија, којом се географска и свака друга баисност може да претвори у свобраћајну удаљеност нас и недостушност. То се огледа у овим резултатима оне наше статистике. Босна и Херцеговина, које су нам такође у суседству и непад стајале са Србијом у живом свобраћају, даље су нам путника у августу 109 (највише њих и интелигенција), септембру 35, а у октобру 26; Бугарска: 34, 22 и 26 путника. Скоро су се најелапчиле са удаљеном Црном Гором 51, 32 и 39; далеком Немачкопи: 29, 10, 34, или Француском: 40, 13, 13 и Италијом 11, 13, 50 путника.

После Аустро-Угарске, по броју путника, долази Турска са 70,160 и 346, расноређени на номепута 3 месеца. На Румунију долазе: 24, 16 и 20 пута; на остьлу Европу: 18, 28, 22 и нас европске државе (Америка) 2, 2 и 8 путника. Од целокупне суме допутовалих 4059 4033 и 5437, Србија је дала путника: 3125, 3255, 4172.

По полу било је у августу: 3800 пут. 59 женск., у септембру: 3804 м. 29 ж., у октобру: 5238 м., 199 ж. По вероисповести било је у односима месецима: православних 3510, 3672 и 4761: неправосл., хришћана: 430, 246, 458; мојсијеваца: 67, 66 и 83; мухамеданаца: 52. 49 и 125.

По занимању долазе по броју трговци у прва ред са 1451, 1838 и 2442 путника, па интелигенција и војска, са *777, 545, 649* пута, и тек онда *земљорадње*, са 299, 349, 540 и земаље и економи са 211. 243 и 394 пути. Баца и шегрти дају: 312. 315 и 150; и остали поваси: индустријалци 20, 44, 11; предузим. и шаекљашти 67, 80, 103, гостионичари 114, 84, 123; редници и помоћници 59. 73, 400; пивари и бозаџије 32, 38, 138 и пашић. и слуге 391, 153, 243.

На шта смо досад учили ми научили из ове свобраћајне статистике? — Ништа, што нисмо већ знали. Само што сад и цифрама видели то; да је Београд претежно трговинска варош, да индустрија према томе шпчезла, да занати своје велике запоспете своја краља, и да се жртвују на олтару домовине своје, како треба да роди један народ свестан своје политичке егзистенције. Тако Стеван Батори, које је био посао да брани Сигисмунду и Срем од босанског паше, узимакао је одмах назад, чим је чуо, да је паша пресао Саву са 70.000 људи, па на Титела гледао, како се крше непробојан зидови београдски. Други најмоћнији племић мађарски, краљевски највођа Јован Јапола, које хтео ни да дође у Телну на позив краљев, тонорее напоразарује се, да ће да брани своје границе од Михаз-оглијске војске, која је мећутим у Трансилванији слабе успехе показивала, имајући за задатак, да оцени снагу мађарску од Београда, одакле ће му на своју страну и нажму и војску. Ири овоме стању ствари, шта је могао радити несрећни краљ угарски сем са оно десетину хиљада својих војника, која га на Мухачу чувају — нарочито кад пред собом има два страшна и опасна противника: силну турску војску под вођом њеним Сулејманом и *непоседнутост и велик раност у своје младе класове*? Ништа друго, до отегнути одлучно ерце, на гледати да се зло деча. Изгубивши већ снагу нагу на повратак Београда, краљ, чим чу, да се султан не имели претати преко Саве, прибављи се у свију престолну, заиуетп своју војску, на ће у Будим, запрешити се, да ће судити владарима београдске тврђаве и домовине.

Многа мађарски историци заслепљени поштовањем и мржњом на све што је српско, терају тако далеко, да губитак Београда *крунисаће падају Срба* хоторећи на тај начин да оправдају слога краља, а нарочито своју разуздану властелу, за опозиву немарност и небрежљивост у одбрани јужних граница своје краљевине! И ако биемо се ми могли потпуно задовољити умесном одбраном велике мађарске историјографије, који одсудно одбијају ся карактера српске ову неправедну ћасу, ипак на ионе месту, не можемо и да не занимамо ону јавашиу госпоју шпшпиште мађарске: да ли владање Београда беху оних стотину Леонида српских на Шапцу, или оних 500 Скобљанских јунака лака на Земуну, или најзад оних 700 тица српских, који читава два месеца браниху Београд од пиће десетина хиљада турске војске, и који предадоше град, тек по сломљеној снази и сили, надјачаном најзад једпога страпка — онакво не Србима? Или

---

1) Бобрик В.-В.: Ратобу, стр. 64.

ранке, септембрија а. [illegible]. Заиста ни краће на перије!...

Кад опако гледате, како се крше бедеми тврдога Шапца и новосаграђа Београда, а ни од куда ни ме долази ма и најмања помоћ, питате се: где је, и шта у то време ради несрећни краљ мађарски млади Лудвиг?

Сразмота је на једпога краља, али ее мора признати истина, да је краљ Лудвиг, за ене време опсаде Шапца и Београда, непомичан стајао на Мухачу, чекајући ако гдисе и појаву своје војске у Босни и на Дунаву. Војводе његове, које и знаме њега пређе не сматрају за шта друго до за дворску машину, коју шпрсне-пстар осмисленога племства на коју хоће страну, у овим најтежим трепутима по краљевину показала су ену своју непоспгашност и непојамање задатака и дужности према отаџбини, отворишчуи и личност и заиоспст краљеву. Када он у нужди палаташе појединцима да иду и спрече даље продирање непријатеља у њихову домовину, онда му они *отказивају послушност*, или и ако ипаху на одређену позицију, нису су *без* икакве решености да нерно на-

Како је потребно да се ова статистика зоди непрекидно, на да може на сиипта поуздапо одговора да ли, ево једпога примера. Поиашо је, да су од 3. септ. о. г. поново заведени пасоши између А-Угарске и Србије, и по томе ће се могао очекивати сиижељпије броја путника одуда, на шта нам пама статистика! Августа је дошло 503 путника из А-Уг У септембру се исшша број путника смео на 424, али је у октобру пребацио и сам августа — дао је 657 путника. Дакле овде нам упоређења месеца једне године не могу дати довољно објашњења, и с тога морамо чекати на одговор од годишњих и више годишњих података.

Али, кад се ова статистика буде водила на месеца у месец и годипама, на се месеци и године међу собом буду поређивали, и нети резултати са резултатима друге сметске широки, онда ћемо имати много више. Знаћемо, да ли је Београд и специјално која струка привукла или одбила путнике, и то на којех крајева; на ће од наших пословпа (обртника) хоће да тужити говор тек шкора, он ће умети да се користи увуком путника у своје време; на ћемо у току времена моћи проценити и ова питања, колико ће наша бродска упаредпата свобраћаја са Русијом и т. д.

Директна корист пак ошака свобраћаја статистика дошла ће другима, које ће ставпло себе у задатак да умножава свобраћај странаца, као што то ради бечанке или пештанке, на ће отуда имати користе сам родом београдско друштво, а понајвише Београд сам, коме ће ошака добит много више палезала, него поменутим великим варошима, које су далеко одмакле на путу свога сигурног напретка.

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ

варошн Београда за месец Октобар 1893. године.

Месеци	ПОСТОЈЕЋИНА ДОПУТОВАЛИХ ПУТНИКА													
	Србија	Аустр. Угар. и Хер.	Босна и Херц.	Црна Гора	Грчка	Турс.	Бугар.	Рум.	Русија	Герм.	Франц.	Итал.	Остала Европа	Ванепр. државе
Октобар	4172	657	26	39	8	346	26	20	6	34	13	50	22	8
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Месеци	ЗАНИМАЊЕ ПРИСЕЛИХ ПУТНИКА								
	Земљор. и Економи	Занатлије	Трговци	Индустријалци	Шпекул. и предуз.	Гостионичари	Интелиг. (војска)	ученици	Радници помоћн.	Пиљари Бошњаци	Надзир. и слуге
Октобар	394	540	2442	11	103	123	649	180	400	134	243
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Месеци	ПОЛА		ВЕРОИСПОВЕСТИ				СВЕГА	СВЕГА
	мушког	женског	Православ.	Неправосл.	Мојсијевци	Мухамеданци	допутовало	отпутовало
Октобар	5238	199	4761	458	83	125	5437	5733
—	—	—	—	—	—	—	—	—

У Београду 4. Новембра 1893. г.

Статист. одељак општ. вар. Београда.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путнички саобраћај варошн Београда. У седмици од 31. Окт. до 7. Нов. 1893. год. допутовало 1150, отпутовало 832. Од којих су:

а.) Пола: мушког 1075, женског 75.

б.) Вероисповести: православне 1025, католичке и протестан. 80, мојсијевске 9, мухамеданске 27, свега 1150.

в.) Постојбина: Србија 910, Аустро-Угарска 98, Босна и Херцеговина 6, Црна Гора 5, Грчка —, Турска 87, Бугарска 8, Румунија 4, Русија 2, Немачка 14, Француска —, Италија 11, остале државе 5.

г.) Занимање путника: Земљ. и економи 42, Занатлије 236, Трговци 429, индустријалци 5, шпекуланти и предузимачи 31, Гостионичари 45, Интелигенција (војска) 117, ђаци 57, радници и помоћници 55, Пиљари и бошњаци 11, надзирачи и слуге 70.

Из статистичког одељ. општине варошн Београда 7. Новембра 1893. год.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Суд општине Београдске држаће на дан 22 овог месеца од 2—5 сахата по подне јавну усмену лицитацију у канцеларији рачуноводства свог, за давање под закуп чишћења димњака и пећи на зградама општин. суда, основних школа и осталих одељења.

Рок је овом закупу одређен на годину дана.

Ко жели примити се овога рада нека општинског дана дође и лицитира.

СБр. 18168 — од суда општине града Београда, 6 Новембра 1893 год. у Београду.

су били најадијини Београда *јошто опточени за то најдужеје* њеном командити *Хедервере* и *Валентин Терек*, и сам *Хамзо Алеј*, за кога савременик, поп Сремац, вареном тврди, да је ирпетао да ваља Турцима Београд, ако му султан обећа дати добру награду.(1) Или нису ли били најадијини Београда и и домовине они мађарски, заштити који се не покоравају наредбама свога краља?! Ни најадетва Мороњина (Morse-a) не би можда могло толико допринети паду Београда, да је било више браће и старала о одбрани његовој: „Sed nil curasi adhiberunt magnates Hungari. — нели чувени бискуп Вранчић — et amiserant in dubium tam nobilissimum Hungariae Regnum. Vidit hostis libere libero intravit in Regnum Hungariae“ — дабоме, кад се не зна, да ли је старији краљ од властеле, или властела од краља! Најзад пустимо ово мало опширније једнога брата Хрвата, да непрадедо нанесену злу Србима врати у лице мађарским повишитима:

„Турбери а за њим Брутус и Питтанеон и даље пела поворка најзнијих историка, када говоре о освојењу Београда, беде Србе многоструким најадитељем. У њих се уздајући и у њихову страшну перску мржњу противу Мађара Католика однажи се султан да удари на Београд; они му доглеђују, да краљеви људи приводе на Београд храме и бојних потреба, што је он дакако затим заиречно; они га поучавају, где су слабије стране града, које ће лакше порушити; они му предају варош, нити не покушавши право, да ју бране; они се напокон пуштају из града с њим у најадичке договоре о предаји, све без знања и противу поље витешке поседе, којој под коњи гроје својом вељином, ако и она не пристане на ово што су они најадички и вероломно заснивали. Тако по прилици беде Србе опомену писци. Ја од свега тога — нели за се Месић, — ни речи не примих у своје приповедање, јер ми је и овде на-кало следити ону једноставни али тодико лакше закон: да свака беја се даје као историјска истина, мора бити доказама потврђена. Изнори тек на којима ми је вазало основати моје казивање, говорећи о паду Београда и о његовим узроцима и околностима не бацају на Србе Београђане ни сенке какве обеде ни трага тог нема нити у Мисчана: Орнја. Мађара и Буина delle Sega, нити у Мађара Зоја (Zaju), нити у Хрвата поп Бурђа Срезиа, бискупа Антуна Вранчића, фратора Шимуна Гавлића, и Ивана Томашића. Напротив, они нам умеју казати правога најадијну, који је Сузеју доћи помогао, друга изнори, којима доказа не може бити приговора ни са једне стране. — Ну иак у реду посљедних мог супременика једва се налази који приповеда нешто по Србе нешкодно. То је неки фратор тај који је био у Београду, те је, одатле се у Дубровник пореатиница, приповедао, како су српски варошани неком пагубљене пароми са жевама и децом у град навалили; ту да је затим дошло до заваде међу њима и угрима, и то да је било узроком, поради којега се је Београд предао. О варани и о поводу заваде не налазе нигде приповедач, који нам је забележио наведене речи споменутога родошлова; ну о изјавичном каквоме чину нема ни ту ништа, што траге. Морало је међутим бити какова трага. Морало је међутим бити казивања потврђења. Изнори тек на којима ми је вазало основати моје казивање, говорећи о паду Београда и о његовим узроцима и околностима не бацају на Србе Београђане ни сенке какве обеде ни трага тог нема нити у Мисчана: Орнја. Мађара и Буина delle Sega, нити у Мађара Зоја (Zaju), нити у Хрвата поп Бурђа Срезиа, бискупа Антуна Вранчића, фратора Шимуна Гавлића, и Ивана Томашића. Напротив, они нам умеју казати правога најадијну, који је Сузеју доћи помогао, друга изнори, којима доказа не може бити приговора ни са једне стране. — Ну иак у реду посљедних мог супременика једва се налази који приповеда нешто по Србе нешкодно. То је неки фратор тај који је био у Београду,те је, одатле се у Дубровник пореатиница, приповедао, како су српски варошани неком пагубљене пароми са жевама и децом у град навалили; ту да је затим дошло до заваде међу њима и угрима, и то да је било узроком, поради којега се је Београд предао. О варани и о поводу заваде не налазе нигде приповедач, који нам је забележио наведене речи споменутога родошлова; ну о изјавичном каквоме чину нема ни ту ништа, што траге

Пошто се није могла држати одређена лицитација на дан 1-ог овог месеца, на данашње под закуп плаца општинског вишег чесме „Кнегиње Љубице“ на упрошћ. што није било лицитаната, то ће рачуноводство општине Београдске, држати другу јавну усмену лицитацију у својој канцеларији на дан 16 тек. месеца, од 2—5 сахати по подне, за данашње поменуто плаџ под закуп.

Кауцију полажу српски грађани 160 дин. а страни дупло, у готовом или српско-државним папирима од вредности.

Остале погодбе о овом закупу, могу се видети сваког радног дана у канцеларији рачуноводства а и на сам дан лицитације.

Ко жели закуп овај узети нека испуњено дана дође и лицитира.

СБр. 18085 — Од суда општине града Београда, 5. Новембра 1893 године у Београду.

—

По што се није могла држати одређена лицитација на дан 2-ог овог месеца, за данашње под закуп чишћења пијаца на упрошћ. што није било лицитаната, — то ће рачуноводство општине Београдске, држати другу јавну усмену лицитацију у својој канцеларији на дан 20 тек. месеца, за данашње под закуп овог права, од 2—5 сахата по подне, у које ће се време и лицитација завршити.

Закуп овог рада да је се на годину дана, 1. Јануара 1894 до 1. Јануара 1895 године.

На име кауције полажу српски грађани 1200 дин. а страни дупло, у готову или српско-државним папирима од вредности.

Остале погодбе за овај рад могу се видети сваког дана у канцеларији рачуноводства а и на сам дан лицитације.

Ко жели примати се овога рада нека општинске дане дође и лицитира.

СБр. 18086 — Од суда општине града Београда, 5. Новембра 1893 год. у Београду.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

ПРЕГЛЕД СТАЊА НА ДАН 31. ОКТОМВРА 1893. ГОД

	РАЧУН		ДУГУЈЕ	ПОТРАЖУЈЕ	СРАВНЕНО СА ПРОШ. СТАЊЕМ
1	Главница		— —	6,106 127 45	— —
2	Благајна		4 919 85	— —	— —
3	Вредеће хартије		18 438 —	— —	— —
4	Имовина (непокретна	4,909 597,69	— —	— —	— —
	имовина (покретна	158.927.99	5,068 525 68	— —	— —
5	Фондови		— —	251 634 85	— —
6	Повериоци		— —	116 322 41	— —
7	Дужници		1,322 428 09	— —	+ 20 862 02
8	Прилози		— —	2.350 000 —	+ 60 000 —
9	Остаће код новчаних завода		2,350 000 —	— —	— 60 000 —
10	Текући рачун код новчаних завода		— —	2.267 406 30	+ 33 685 05
11	Грађење водовода		2,547 094 45	— —	— —
12	Буџет Новога Гробља		— —	13 579 94	+ 2287 75
13	„ Трошарипске управе		— —	265 647 37	— —
14	„ Општинског суда		732 682 83	573 370 56	— 7765 99
			12044 088 88	12044 088 88	

На књиговодства београдске општине, Милија Јовановић.

5 Новембра 1893 године у Београду
Гавило Кнежевић.
Милија Јовановић с. р.

Председник председништва,
Др. Лаза Докмановић

Писмен, записничар,
Др. Павле Поповић

(ПОТПИСИ)

АНАЛИЗА ВОДЕ

ИЗ НОВОГ БЕОГРАДСКОГ ВОДОВОДА

(ЗАВРШЕТАК)

III САСТАВАК

мешовите комисије одређене за испитивање воде новог београдског водовода поводом протокола г. г. др Косте Томићевића, др Марка Николића и В. Пролинца,

држане у септембру 1893. год.

у хидротехничкој лабораторији министарства земаљске привреде.

Председник председништва,
Др. Лаза Докмановић

Писмен, записничар,
Др. Павле Поповић

(ПОТПИСИ)

На основу тога ми смо закључили да није то само једноставно гоњење које се сталожи у води при пуњењу протезних великих цеви, већ је то, као што смо напомену и у брошури, на

ванце пачиї „Мажикина“ кола. Ако је то „Мажикина“ кола онда нема на овоме нигде никаквог, који ће тврдити, да у овој води нема ни помена о мажикином не ће бити више и потпуних материја, више и имеђијано, да може бити и заиста писаиова. За ред тога ове опсервације и у исто време да ће се нашло нешто не говорило на њимеђ, ми смо сваки састанак једно врло позитивно лице за све стварн: да ли је могућа да се услед потпуштања воде на хидравичне мере уклањати колосалне органске материје на се

више била одања пристрасностима и предрасудама, јако је примано као истина штогод се је доносило. Такопо од које куда сакупано сакиваље прами затим Туберон у свој спис, а одатле пређе ово даље, нарочито пак у књиге, које су говориле о угарској повести. Губитак Београда ово је нада сматран големом несрећом, а поједино нето тако великом срамотом на суврсмене: је ли дакле чудо, што су људи тако радо и без многа испитивања примали оно, чим се добар део прошле за прошаст Београда на друге сакупаваш? Међутим, да праведни будемо, треба нам отворено признати, да се историјан критичарјета духа не одмицају за којеканке измишљене приповетке. Према Србима у нашем питању, већ је Енгел нешто праведнији; редовник пак Катанчић сасвим одбија противу њих напођене обеде. А што се још по напосе тиче мађарских историка новијега времена: Салмон, који је имао прилику у свијем списима о губитку Београда у краће проговорити, не спомиње ни речицом каквог издајства Србље Horváth Mihály пак, који о истој ствари опширно пише, у својој повести, само толико вели: да је на несрећу настала била у Београду међу Угрима и Србима

распра поради неклане перске ствари, и да су Срби уједи тога пахтенаја, да се предаде и онако већ по Моче-у пође сваки свој пут. Ну колико је на тим потезаша заостао Салаји! Он слепо следи Ишпанђија, те затим додаје сам од своја: да поминање Срба суврсмени летописи не приписују толико њиовој кукавштини, колико мржња мађарскога племена. Ти је Салаји рекао, али је дужан остао казати нам, где су они летописи, из којих је то научио.(1) Наши напионални осећаји потпуно су задовољени темељном одбраном оних беспристрасних историка, и ми немамо сада ништа да додамо, до то, да су наши страни увек остали према својој дедиши: борба са непријатељем српске домовине на живот и на смрт, што су они и на самим бедемима београдским крилу својом заседочили.

Над Шапца и Београда чини засебну и врло значајну епоху у историји Срба и Мађара, па и Турака. Младе Суједиан је врло славно отпочео своју политичку каријеру. Канџу угарскога краљевства, која му у осијалској тежкој прва стојање на путу, задобио је, упрсне, да му краљ Лудвик неће моћи даље спречавати пут. Од Београда до Будима, нема нигде тако јаке природне препреке која би могла за нанесно пређе прикосити слављеном Марсовом лубимцу. Сремске и бачке равнице отворене су стојале султану, и само треба једап усељени марш од Београда, па за неколико дана на конак у Будим. Такве је последице собом носио губитак Београда по мађарску краљевину; а по Србе? О како је жалосна и тужна њихова судбина! Одушевљени идеалима највећитијих човечанских прлина, прожети до дна душе националном мишљу својом — мишљу о ослобођењу своје домовине, тврдо убеђења, да им херојски напори иђак неће остати непаграђена — питомци сапони српски ево како се бораху за своју ствар, како непгедимице прозиваху ђунаку крп своју и за другога, само да у својим аспирацијама дођиу какве било потпоре. Кнежеви, гошћени, разговарани у сиима налазе у лепо гостопримство мађарскога народа, иђак не губљаху наду и веру, да ће им најзад сванути исцрпчаствено сунце слободе сас дола, докле год стрли Шапац и поносити Београд гледаху у ђунаку пуну руку. Београд само беше им још једина нада, једна звезда, која ће им, надаху се, једпога ђутра напсе-

(1) Кој ђутра, изд. изд. XVIII, стр. 728-729

одговорило да то буде, и да се количина увећала и количина органског материја у његрада на моја бити и хигијене имаоца. (Чује се после шта ће Пре)

Па свега овога ми смо закључили да тода овакво начин је сад не одговара овим тежњама који се постављају једној добро уређеној води. Према томе за нас би било довољно сатисфакција кад би се наш на хидратичке чешме пустила и у толико) мера како би грађанство у Београду добило добру пијућу воду.

Наше је претпостављање да тода због тога не треба, што се нам у самом бунарима мења горњом температом или мешањем водом или се доцније у самом цевима изврх. Кад смо пред комисијом чинили пробе ми смо утрошили за 100 куб. сантиметара воде са нашег новог водовода у средњој предности 1·85 н. с. м. раствора калиперманганата.

Што питаграф 0,00417 гр. кали-перманганата те је количина утрошена на оксидисање органских материја.

Господин д-р Карло Бицинер каже је вода послата 3. октобра 1888 године у Мачкиће на испитивање, нашао је органских материја у грамима калијум-перманганата 0,00411 гр. напао је дакле, скоро једну десете милиграме више но ми, гледећи пред комисијом. Исти Бицинер у чији је утрошена вода нама толико потрошила је мр пилае воду на кошуљу, утрошио је на оксидовање органских материја у води с „Белог вода“ скоро му је послата 3. октобра 1888 год.) —— 0,00437 грама калију-перманганата. —

На посљетку и из свег анализа вода која је послата Петешковеру у Мачкиће види се, да количина утрошеног калију-перманганата (и Петешковеров онализ одговара утрошеној количини калију-перманганата, у нашим анализама, и ако ми потпуно, опо бар приближно, и то много приближније једној количини коју сам ми нашли, но количина, коју је г. д-р Лево нашао у своим анализама; та се приближност у осталим може разумети и из напомене коју сам већ учинио, да се вода мења, једне састојина и тада кад се на хидранте пречиста. Она вода коју је послати Петешковеру и Бицинеру била је нарочито била рад је узета дарекено са самога извора, на врло су и проф. Петешковер и д-р Бицинер утрошали далеко више калијум перманганата на оксидацију органских материја но што г. Лево нађе у своју садашњу воду нашли и утрошено исту, коју смо ми у нашим анализама утрошили; Петешковеру је за оксидацију органских материја било нужно 0,3 милиграма кисеоника, што од прилике одговара онет приближно овој количини утрошеног кали перманганата коју смо ми нашли (0·02348 гр. калију-перманганата.)

Господо, све шире се приближују нам ове ствари оној циљи коју смо ми нашли: много више нашој него овој што је напао г. Лево. Пета тврдоћи је само по нек пут нижа и 4 милиграма кали перманганата и у велико већина случајева, за не нашег утек нашло та је много више од ове средности. У доко тога, нам да наведем и већ поменуте извештаје „Стално техничке одбора“ I. А. у чему са датумом 3 бет октобра 1888 год. и да је једна део исте воде испрбан у Мачкиће, а другог део је за анализу однешу. Даље на пробу воде која је напављена из мотора бунара бр. I и мотора дома (3 октобра 1888 године) и разумо се у исто доба упошљавало готово реки воде дома (у Београду у хранилиј лабораторији 8 октобра 1888 год. и у Мачкиће) лабораторији). утрошио је д-р Карло Бицинер у Мачкиће ни оксидирају органских материја 0·00411 грама калијум перманганата и т. д. г. Лево 0,00008 грама. Т. Лево је дакле у исто доба мотовницу нешто више, анализирао исто исто дома исто 14 пута воде органских материја и т. д. г. Карло Бицинер.

Ко што се нађа количина органских материја у једној исто води ако нису бунаро разлику се количина воде од г. Лево и г. Карло Бицинера. Ту се већ се може рећи да се вода промешала, јер је исто а дана, сигурно исто сата — тако се исто мења, само за анализу у Београду, тако и за ону у Мачкиће. — Сет тога нашао је г. д-р Карло Бицинер у исто вода на 1 литар сувога остатка 0·4096 грама, а г. Лево у исту воду у Београду 0,430 грама. Дакле разлика је сувога остатка 0·9 милиграма вода исто нађе се исто бунара у исто доба захваћена за анализу.

Сви тај факт да се ово предмет од 0,00412 гр. органских материја одмах на литар воде исто пробављено утрошеном кали перманганату код нас у нашим анализама тврди да су анализе, које смо ми извршили и штампали тачне. — А у исто време тврди да је количина утрошеног калиперманганата у анализама г. Лево у исту воду за 14 пута већа т. ј. да органских супстанца по анализама г. Лево има 14 и више пута већа но у нашим анализама.

Ово је, господо, све што сам ја имао да вам изнесем о води Београду, а ја ћу, господо, ако ми дозволите, да вам прочитам и своје мишљење о свим овим анализама, изнесеним у овој расправи.

Ја мислим да би то било доста јасно за сваког Београђанина, другим речима да је количина органских материја нађена од г. Лево мотичног и минералних

прилог, који ми је у почетку ове седнице прочитао, већ само гдекоја кратка на рад пред прошлога састанка.

У протоколу прве састанка забележено је све оно што је у отиџи било и само то има да се сада констатује.

Кад би састао овде онако исто поменути, као што овај потрошио многи дана и мени тешко сметња изашао, што се Београдски клуб није тако која је пре 5 година направљена у њему од себи неће у своју тачка. При свем том нама на основу поклона на страни изврше таки и на основу којих анализа нисмо се сада за су закључили боље добро да неће.

Немогућ нисмо да увидим шкоти не би од пристојна контролом апсолутну воље ни не- колонија, јер како се тако напомати ово нашу вас су је изложи и то с хигијенског гледишта најважнија материја у питању. Треба дакле ове ствари то утврдити и тек по основу добивених резултата, може се о томе говорити је ли ова за неке добра или није.

Председник. Дозволите ми да је каким неколико речи односно ваших говора т. Наталију и да ученик једог поклонику што сте ви тамо да је ово комисија пристојно, да држи строгу т. Дека, и да се економија против пишо бројују.

Ја то одбијам од комисије као што сам и прошле седнице одбио, тако исто одбијам и то да је од стране комисије дата за какви потреби и ни у којем листу да је анализа поклоа у корист т. Дека. Ако је било каквог разговора међу поклоника и пријатеља, што је тога дана рађено то нисмо ми било за јавност Дека је забрани то од комисије да је она пристојна и да држи страну т. Дака.

Ми немо ову ствар истакти онако као што нам је препоручено од општинског суда, и то да ли у овој води има органских материја, какви-једна и колико количина. Тај је посао пирошке пошколе састанка и који констатовања апсолутно неопходно.

Дакле то није нашта ако је који од чланова комисије из нашег свога пријатеља какво да нешто не истраже. То је дакле било тога дана и сад ако да се изврши контролна анализа ове воде. За даном дакле от стране комисије, да није било ни најмање пристрасности према ни коју страну комисије.

Др Мирко Павловић. Ако мој говор сваки се на то, да се увиди у напишни метод којим смо се ми служили и методу који су се господа у државној лабораторији служила за пређа ваше органских материја у води.

Затим ја нисам казао да сте ви т. председнице пристрасни, или који други члан комисије, је сам казао да ми се тако чини, да тако изгледа по свима оним фактима, који сам у свом говору навео и да би не било погоса мога као бих се у томе препирао. Ако вође нема, можда ће вар моји још и више казати, а за сад немам права више говорити.

Господин председник каже да није дата никаква потица од стране комисије. Ја то врло рало одрђен. Али на самом начин рад једне комисије који има да реши нешто једно питање не треба саопштавати ни једном посматрачима ни приватним ничиго док јим није свршено посао и док још нашта није доказано.

Ја дакле нашта више не тражим него да у записник још методи којима смо се ми служили и ова лабораторија се сачинила т.г. у државној лабораторији.

Нашта више. То је јелом што сам имао да приметим по записнику.

Господин трговац да уђе у записник да се на после 60 сати живог је сила тачно од оног времена од кад се пред комисијом радило — није одређена никаква резолуција из записнику.

Изволте господо да сад говорите и за ваше ствари, а ако господа ни записник не сузу или нису, да сво ми могли бити тешко нисам да усмено другу пробу, ви почнимо већ дуговно и тражимо ако нисам да се ова ствар ставља ако је комисија остављена у одмору остала онако исто ни једном потпуно месту затворити све до после подне у 3 часа; ако смо у 3 часа по подне дошли у записнику није се још једна нашла резолуције дуговно да ово сада дођали у које сузу нашу вољну вољну колегу напрто по се нам сте ли да нисам ви ни једна резолуција.

Ја ћемо опоје под нас у нашу завршене. И ако ово господа ни комисије не сердју на ни сторно на резолуцију да одемо на неки наш, а као и сада још што сумњају ни пристајемо да идемо у суд на да потписемо записник за ово што смо рекли.

Господо, нама се чини — прво је могућно што ће то да нашем — до нашега нађе дуго да нађемо ако ће ми да нашем — до нашега нађе дуго да нађемо ако ће ми да нашем — до нашега нађе дуго да нађемо ако ће ми

томе не може ни сматрати за сврховну. (Чује се то се може да уђе у законикон општо то може пред нама радити. Мени се чини као да се тиме хоће нама да наметне неки терет, да то обавјан од себе, и ја тврдим да се нашле да неће могућа да се буду једнакујућа. Ако ни не могу ово тиме ми тражимо да се уну они три нашле на да се буду инспекторском лицу да ово констатује да нема употреба једнакујућа. Ми тиме хоћемо да ово констатује, не да нема апсолутне немогућности да неће могли ни да се појави, но што неће бити једнакујућа.

Председник. — Ово што је пред комисијом рађено то је увијек у записник.

Др Коста Јовановић, — Ја сам ушао наш методу рада. Ми смо радили по методу Тромсдорфа и Шулца, који се налази у другој свесци анналеле од Фрезенијуса.

Др А. Зега. — На шесте радили по том методу.

Др М. Лека. — Радили су онако како је у записнику забележено.

Др А. Зега. — Ја изјављујем да је употребљен реагенат хидросол који при том нема нужде ако тодаки. Да је узета дестилована вода која садржи нешто количине органских састојака, ја је увјерен тога констатна тетра проме дестилованој води рударске лабораторије тога дана показала титар-перманганата — 10·8 с. ом. смешане количине одговарале су 12·7. к. ом. нашој невременитости.

Др М. Николић — Ја бих желео дакле да сво уђе у записник да на хлапљу на квотиету количину, које могуће потребна одговарајућа количина реагенса и да се после по дне у 3 часа у лабораторији није појавила плава реакција, и да после дођене велике количине калцијумата у судове које је комисија оставио, није се опет појавила плава реакција која је карактерна за квотиету количину, и да нрема томе није могуће у те судове још-калцијума.

Председник. — Има ли ко на сво шта да примети.

Др М. Јово. — Имам да примјетим да су примедбе г. М. Николића са свим неумесне и неоснивне и ја не ја немогућа без убудљења да на исте одговорам. Молим да се приступи реду те да сво питање не речама, него делом расправимо.

Др К. Јовановић. — Мени се чини да цела ова комисија нема никакво смисла, и бало би и сувише стрељена да нас над ја и даље остане да радимо, у овакој комисији. И ја бих желео г. председника комисије да он сазвати г. председнику општине и да га замоли да измени састав ове комисије Та ће он имена састојата у томе што ће он из комисије да избаци сва заинтересована лица, а да одреди ширу стручну комисију која ће да изнита наш рад. А ми онако нешено дођи ни до каквог резултата.

Др М. Лека. — У нашем практичном раду не може бити говора о неком заинтересованости. Ова аналитичке теразије, шпарати и реагенси нису заинтересовани, они ће говорити а мн ће но само бележити резултате.

Господо, ја сам позвао на суд јавности, и ово ме одавно сам се том позиву, али пре нашим пред стручњацима да се расправе спорно питања па онда тек можемо изаћи и пред остало грађанство. Предлажем дакле да се остави но разговора већ да приступимо послу... (вести мали жагор и стоје.)

Др М. Николић. — Да се не бн више причали о томе, пастројица изјављујемо, да осмоју онако говора, који сам ја мало пре дакао, да у овој комисији овакна какво је, где су и једне и друге заинтересоване партије застрашене, да се не може даље радити, но што но нетр да се споразумеју; друго, пастављо од г. председника комисије, да се са своје стране као нарочитостигнуће лице, умоли да се, комисија ће ово као нино накалење тражим и сад да сво ово разуђате које сво добили примљено као своје, да поради да се образује друга комисија, која ће да испитује и ово и т.г. Лека и Зегу и да се на поновљено основ те стручне комисије, пада кад на пром месту, да поднета, да ја ће вода новог београдског водовода, онако испрана као што се представила од стране г.г. Лека и Зеге, или је неиспрана као што ми тврдимо Та сва нашан да изранимо и молимо г. председника комисије да изјави г. председнику општине, да ми желимо да се образује стручна инспекторесовина комисија, у коју ће ће ни једно од заинтересованих лица уће и да сви изнрани и неутрални сву ноду да ја ја добро као ја.

Др М. Јово. — Кад се већ неће да приступи послу, онда молим да се реши, да ће сам наш доследник рад публикује те да сн бар нама нта је рађено.

Председник. — Имате ли шта против тога? (Немамо) Кад дакле нисам бројеве неће да приступе практичном раду, онда тако престаје и рад комисије. Ја ћу о томе известити г. председника општине београдске и позвати му записник, да се публикује.

Данашњи састанак закључујем.

Састанак је трајао до 12½ часова по по дне.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дилиџанџијство:

а) За чишћење дилиџанса (шклиндра) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.

б) За шушидан шпарерда . . . . . 0·20 д.

в) За ушидан „ „ . . . . . 0·40 д.

г) За волани ушидан шпархерд у гостионици . . . . . 0·50 д.

д) За чишћење дилиџанса од два спрата 0·20 д.

ђ) За чишћење простог дилиџанс . . . 0·10 д.

е) За чишћење чушкова од 2 и по метра уједно са шипка . . . . . 0·15 д.

ж) За чишћење чушкова од 2 и по метра уједно са шипке шипке . . . . 0·20 д.

з) За кадење дилиџанса (шклиндра) без разлике на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Прављење пловиџе и шушидан:

а) Од зубиог метра . . . . . 10— д.

б) Од дасака . . . . . 0·50 д

III. Пиварнице:

а) Марка за пиварнице годишњу дапа . . 3— д.

б) Обављање инспекције шарне стаје . . 1— д.

IV. Гробарница:

в) Гроб за децу . . . . . 7— д.

б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.

в) Мали гробница . . . . . 555·52 д.

г) Велика гробница III. реда . . . . 999·39 д.

д) Велика гробница II. реда . . . . 1099·32 д.

е) Велика гробница I. реда . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·90 д.

б) Мртвачка кола са ошленима са два коња . . . . . 24·90 д.

в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·90 д.

г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ

Од 1 Новембра до 15 новембра 1893. год.

КИЛО-ГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА	
		НАЈВИША	НАЈНИЖА
		дин. пар.	дин. пар.
5.685	Арнаутка . . .	30	26
	Бршина кукурузна .	.	.
5000	„ пшеничка	16	15
	Вина бела (од лит.)	.	.
10.901	„ црна „	60	50
	Волова . . .	.	.
	Вуче не праше .	.	.
	„ праше .	.	.
9682	Грожђа . . .	80	50
728	Дуња . . .	20	15
4801	Јабука . . .	12	10
136184	Јечма . . .	10	9·50
1018	Кајмака . . .	130	151
188	Кожа воловских .	.	.
	„ јагњећих .	.	.
	„ овчијих .	.	.
	Коре брезове .	.	.
	Крава . . .	.	.
39810	Креча . . .	4	3·50
40154	Кромпира . . .	10	7·50
	Крушака . . .	.	.
6201	Крушака . . .	14	10
79120	Кукуруза нова .	7	6
	Кунуса . . .	.	.
	Лоја метошљеног .	.	.
	„ топљеног .	.	.
	Лука аршлаше .	.	.
201	„ бела .	50	45
8541	„ црна .	20	15
	Масла . . .	.	.
925	Масти . . .	120	150
5830	Меда . . .	60	50
	Овака . . .	.	.
276489	Овса . . .	11	10·50
51650	Орања . . .	50	40
4986	Пасуља . . .	12	10
2016	Пекмеза . . .	35	.
	Проса . . .	.	.
478923	Пшенице . . .	11·80	11·50
7788	Раже . . .	8·40	8
	Рак. комов. (од лит.)	.	.
	„ „ пене .	.	.
	„ „ шљив. луте .	.	.
18226	„ „ меле .	55	35
25678	Сланча дебелих .	75	70
	„ средњих .	.	.
120690	Сена . . .	5	4
413	Сира . . .	120	60
7020	Слане . . .	3	2
	Сланине . . .	.	.
80	Угљена дрвеног .	8	7·50
211880	„ каменог .	3	2·50
75	Шљиварке . . .	25	20
	Шљива сировпх .	.	.
266317	„ сушх о. год.	30	14
20000	простог камена .	.	.
11050	жежине . . .	.	.
15354	сигнице . . .	.	.
45068	иове разне . .	.	.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — ПАРНА РАДИКАЛНА ШТАМПАРИЈА — Уредник Урош Кумануди

БРОЈ 47. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
ЗА ГОДИНУ . . . . . 6 дин.
ЗА ПОЛА ГОДИНЕ . . . . . 3 „
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ ЗА ГОДИНУ . . . . . 9 „

НЕДЕЉА 21. НОВЕМБРА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД РЕЧИ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВИНОМ НА ОПШТИНСКИ СУД А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

ОБЈАВА

Суд општине београдске објављује грађанству вароши Београда, да је у кући г. Јована Илића саветника на палилулском тргу намештена болница за децу, која болују од дифтеритиса.

Од суда општине вар. Београда 18. Новембра 1893 год. АБр. 6827.

ОБЗНАНА

Прошле године у многим кућама Београда опемогућено је било правилно издавање воде услед тога, што су водомери и цеви водоводске инсталације у тим кућама изложене биле мразу, те се је вода била смрзла у тим деловима инсталације.

Штета која произлази мржњењем воде у тим деловима двогуба је, јер не само да укућани остају за неко време без воде, него се и водомер и дотичне цеви кваре те и општина и газде куће могу бити изложени доста јакој штети.

Да се до штете не би дошло, управа водовода моли газде у чијим су кућама водомери намештени у подрумима, да се благовремено постарају да водомери и цеви у тим подрумима не буду излагани мразу.

То се да постићи: попуњавањем подрумских прозора сламом или кровином и једновременим затварањем прозора исправним капцима.

Затим ваља мотрити на то, да подрумска врата не остају отворена.

Цеви пак које изводе воду из водомера по кући и које пролазе кроз просторије изложене мразу, морају се обмотати сламом чећетом или другим подесним рђавим топлопошама. —

Чесно по авлијама ваља такође штитити противу мраза обмотавањем сламом или подесним облагањем, сандуком испуњеним пепелом и т. п.

За случај у коме је инсталација водовода у кући тако изведена да цеви пролазе кроз просторе изложене мразу, а исте цеви недају се подесно обмотавати облогом која би чувала противу мраза, укућани сачуваће се од рђавих последица уплива мраза на водоводску инсталацију тиме: ако свако вече по престанку употребе воде, затворе ону славину која је остављена на најнижем месту водоводске мреже у кући.

Затварањем те славине (која се налази обично али не увек у близини водомера) прекинут је пролаз воде у цеви кућне инсталације и у исто доба цеди се сва вода из тих цеви излазећи из малог побочног отвора те славине.

На тај начин мрежа водоводских цеви у кућама остаће преко ноћи правна, а дању када је поменута славина отворена и отакање воде тако рећи непрестано траје, вода у цевима нема кад да се смрзне.

Управа водовода моли потрошаче воде, да упражњавају затварање поменуте славине свако вече па било да су цеви у кући облогом постављене или не, јер се с тим малим трудом осигурава газда куће противу велике штете која може произаћи мрзнењем воде у инсталацији.

Сопственици кућа одговорни су управи Водовода за сваки квар на водомеру и на главној славини дакле и за тај који проистиче услед мрзнења воде у водомеру.

Водомери који нису постављени у подрумима него у јамама, и ако су те јаме извршене према пропису управе Водовода, нису изложени мржњењу ни при највећем мразу. —

Бр. 5130 Из управе Водовода, 4. Новем. 1893. год у Београду.

ОБЗНАНА

У вези свог наређења АБр. 2366. од 30. Априла о. г. Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да ће Управа Водовода од 1. Јануара идуће године наплаћивати воду према члановима 8 и 9. правила за издавање воде, од свију оних кућа, које су од 1. Јуна до краја о. г. са водоводом спојене без обзира на то, да ли се вода у каћи троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје Суд општине вароши Београда оснива на чл. 2 и 13. правила за везивање водовода са зградама у Београду и издавање воде из истог водовода, која су правила добила закону силу решењем владе Њ. В. Краља од 10. Јуна 1892. год. ПБр. 10382 основаним на чл. 6. 7. и 9. зак. о варошкој трошарини у Београду од 13. Јуна 1884. год.

АБр. 6603 од суда општине вароши Београда 1. Новембра 1893. год. у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

LXXXVI. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

10 Новембра 1893 год.

Председавао председник општине г. Милосав Р. Марковић, од одборника били г. г. поп Тава Пасетан Спасић, Н. Вулковић, Филип Васиљевић, Др. Алкалај, Илија Ђорђевић, Мих. Јанковић, Милош Трифковић, К. Б. Михајловић, Мих. М. Ђорђевић, Милан М. Ђорић, Андра Ј. Одавић, Милан Пастановић, Лазар Дашковић, Соломон Ј. Атријел, Свет. П. Ростић, Лазар Радовић.

I.

Прочитани су записници изборских еллука седница држаних 29 Октобра и 31 Октобра ове год. пре и после подне и примљени су без икаких измена.

II.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд АБр. 6581, 6577, 6686, 6685 6684, 6521, 6669; Акта неледног судије за вар. Београд АБр. 6466 и акта Аустро-Угарског консулата АБр. 6627, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су му непознати: Марија Пиброх бив. пешерка, Павле Сакал надничар, Михајло Габар кочијаш, Фрања Сулић фијакериста, Ференц Кардош слуга, Антоније Павловић тестераш и Коста Јовановић надничар; да је Рајко Савић ноћни стражар доброг владања и срељег имовног стања; да је Ленка М. Мирковић пиљарица хрђавог владања и непознатог имовног стања; да је Јанош Клича калка коларски доброг владања и непознатог имовног стања; да су Филип Фајлер зидар и Исак Б. Албала трговац помоћник доброг владања и спротног имовног стања; да се суд општински увери о владању Катерине Палфи па о томе изда уверење Аустро-угарском консулату.

III.

По прочитаној молби Јоете Хаџи Јевтића пекмеџера овај Сбр. 17918, којом тражи уверење о свом породичном односу, одбор је једнако мишљење, да се молиоцу може дати тражено уверење.

IV.

Председник изнеси на решење предлог суда општинског о избору посотника за варош Београд за време од 15 Новембра 1893 до 15 Новембра 1894 год.

По прочитаној тога предлога Абр. 6738. одбор је решио, да за време од 15. Новембра 1893 године до 15 Новембра 1894 године, суду поротници за варош Београд исте оне лица која су према решењу одборском од 11 Новембра 1892 г. Абр. 11825, била поротници у времену од 15 Новембра 1892 до 15 Новембра 1893 г. сем оних: Николина Марковића терзије, Др. Милан Поповића наслеђеног министар. Јурбе Српковића чиновника, момоп. дућанџ., Др-а Матеина Весића професора Вел Школе, Стојана Протића начел. министарства, Васе Мијатовића кафеџије Михајла Рашковића члана управе варошк. Стевана Мајатовића терзије, Живојна Поповића пенсионера, Саве Ч Поповића пенсионера, Маше Михајловића начелника, Косте Поповића бив. трговца, Ристе Лекића приватијера, Косте Лекића пензион. Косте Таушановића бив министра, Луке Коловића трговца, Јоце Наумовића — Шандоровића банкира, Јенте Најдановића мајора, Милорада Талића апотекара, и Радивоја Продића управ. дрвар. дугова; а на напрама места наведене је на поротнике ова лица: Манојла Кандића трговца, Петра Радосављевића трговца, Спасоја Стефановића трговца, Михајла Михајловића банкира, Ристу Давидовића терзију, Николу Секулића банкира, Спасоја Илића кафеџ на платоу тоше, Раде Антића кафеџ. Михајла Јовичића пекара, Николу Анастасијевића банкира код Ј Јовића, Лубу Ђорђевића восараро, код Прозора, Алексу М. Ђорђевића, Николу Милошковића брзопара, Ристу Малешковића приватијера, Димитрија Илић трговца, Јована С Јелића приватијера, Вучка Ц Илића трговца. Николу Бошковића абаџију, Петра Миљојковића кафеџију Светозара Стефановића кафеџ. у железнич. станици.

LXXXVII ВАНРЕДНИ САСТАНАК

15. Новембра 1893 год.

Председништво председник г. Милос. Р. Марковићев. од одборника беше г. г.: Ник. Х. Поповић, Илија Ђорђевић, Мат. Јовановић, Др. Павле Поповић, Свет. Н. Ристић, Р. Дамјанац, Мирјана Јовановић, А. Шпиц, Фаџет Васиљевић, Сава Вељковић, Коста Петровић, Гаврило Брајић, Мих. М. Ђорђевић, Коста Д. Гавринић, Љуб. Јовановић, М. Калеповић, М. Вељковић, В. Димитријевић, Др. Марко, Т. Лека. С. Ј. Аврајса. Анђ. Э. Одавић, Н. Вукајловић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука састављене дражан 10. Новембра 1893 год. и примљен је без измена.

II

По прочитаној акта истражног судије за вар Београд Абр. 6818, 6674, 6715, 6673, 6746, која духовног београдског суда Абр. 6799 и акта VII пуковског одељења команде Абр 6779, којим се тражи уверења о калању и имовном стању извесних лица, одбор налази, да су му по поднете Љубица Брајић, овд., и Перса Јовановић, овд., до су доброг владања и добог имовног стања Коста Пуљевић марвени трговац, Јован Марјановић, трг. домаћин и Илија Милинић, трговац; да се сви одазвали о владању и имовном стању, Стојна Васића свирача и Милоја Стевановића поседјаша, питано овд., Саве Малошевића, чиновника и Рафаила Фанца пиварџ адвокатског на о томе нада потребна уверења београдском духовном суду и VII пуковској команди.

III.

Председник изнеси одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о сиротиноме стању.

По прочитаној тих молби Абр. 6820, 6811, и 6820, одбор је једнако мишљење да се може дати тражено уверење Милану Зелићу, ученцу, Рувиму Ж. Пролићу, ученцу В. Ш. Школе и Милошу Лопушићу свештенику.

IV

По прочитаној акта одборе прике Панчевачке Абр. 6542, којима се изношења општина београдска, да се изабрати одборнике прике панчевачке, Јован Јелић, Јован Христић и Сте пан Миланов, па хтеле ове дужности при ћи, одбор је одлучио, да се поновно одборнике прикаши позову у суд општински и да ће се по потпис свештен нико избор, да ако нијане, да се те дужности не могу примити, да на протекцију нијане уврже своме непријатељу.

V.

Председник саопштава одбору, да је решење савета од 12. Августа 1893 год. Бр 3582. уступио пределу спамија и других општинских предмета Павлу Радосављевићу и решењем од 5. Септембра, 1893 год. Бр. 3892 одобрио, да ги сарлија и друга дрва за сметају кола за водју кожару, но да ни у једном ни у другом решењу није споменуто, на које буџетске партије да се они издаци учине.

По саслушању овога одбор је решио, да се ово она издатак учине из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

VI.

По прочитаној протокола лицитације Сбр. 17641 дражи 27. Октобра. ов. год, за давање под закуп потпишаног кола покварне чете и колова радничких општинских возова, и по прочитаној накнадне понуде Јоце Јуришића Сбр. 17727 којом нуди, да овај посао прими за закупот и дозет и по давања јамствене од изабирајући цене, одбор је решио, да се напада понуда Јоце Јуришића Сбр. 17727 одбије да се потпишане кола покварне чете и колова општинских радничких возова уступи Антонију Васиљевићу кол. потписаноју као поручном лицитанту за пет стотина двадесет и девет динара и педесет пара годишње.

VII.

По прочитаној протокола лицитације Сбр. 17639 дражи 25. Октобра 1893 год. за давање под закуп општине општинских кланица коларског посла, одбор је решио, да се општина кланица коларско - коларског посла уступи Јоци Јуришићу сол. новому као најповољ лицитанту за хиљаду четири стотине четрдесет осам динара годишње —

VIII.

По прочитаној протокола лицитације Сбр. 17744 дражи 31. Октобра 1893 год. за давање под закуп права продаје цубова од каменте стоне на општинским кланицама у 1894 год. одбор је решио, да се ова лицитација одбаци и друга расписне.

IX.

По прочитаној протокола лицитације Сбр. 17640 дражи 25. Октобра 93. год. за давање

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ШКОЛИ

СА НАРОДНИМ СВОЈКАМА У ТУЂИНИ

од 1459.—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написао

Ђ. АГАТОНОВИЋ и Л. М. СПАСИЋ.

(Академијско Српс Вел. Школе народног правн одељења српскога народног музеј. београдског).

Мото:

— „Пара нам треснуће бити увијек чујем чујем и слушам чујем слушам" (Народ је за претежне културне појаве пословну, и сликовиту са чудом казано).

Караџић.

(наставак).

На овај доста дрзак одговор, одговорио је султан тиме, што је наредио, по свој прилици у лето, сарајевском паши *Фершату*, да својим уладом у српске равнице окупа обрановљу снагу краљеву.

Са 15 000 људи спусти се Фершат из Босне низа Сану, па иде на левој обали њеној некрша сву војску, остављајући један део да чува леђе, са другим пусти се ова потурица[1] на плаћеним питомих српских села. Вишки пламенови од попаљених усева и домова сељачких напоменутавају калочком бискупу Нанзу Томорији, ваљану јунаку, да српски и мађарски сељаци не могу сами да спрече Фершатово даље проширање, који већ беше домрео до ближу Петроварадина. Брже боље скупи војске своје и српске, па како беше болестан поверн је својим војводама, међу којима светле имена два Србина *Радивоје Божићева* и *Томе Божићева*. Са 3—4 000 војника пођу она на сусрет Фершату, који већ беше окренуо к Сави, гонећи силне целене улачанске гомеди. Турци одмах, чим видеше војску хришћанску, почну узмицати, али их наши сустигну близу неке шуме Полаки, нападну их и за час натерају у бегство. За то време српски Шајкаши спусте се низ Дунав, у намери да нападну ову војску Фершатову, која на обали чуваше лађе. За часак Божићеви јунаци посекоше сву ту пошалницу Фершатову, и доцелише и самог њега међу две ватре. При једном, пеће на самој обали сапској нагнавају је наше хајдука Турака, многиме се у Сави подавило, а већи део живих и рањених дошло. Сам Фершатпаша, по већини наших извора, нашао је ту своју смрт.(2) Мноштво зелих и богато уђешених коња, богат плен војнички, 40 застава падоше хришћанима у руке, а што је најгласнију би повраћен и сав улачански имећаи српских сељака; од снега што беше најболе, зајелио се заробљеницима послање краљу на дар.(3)

Ово беше први доказ ита преди елота Срба и Мађара под добром и вештом управом. И да ужасна корупција и пар-

(1) Одметник Шабенчанин (види Вел XXII. стр. 67).

(2) По Немању, ни је погинуо од сулгановог руку, него је остао на бојишту.

под закуп општине возова општинских сиромашког сахранског, таписарског и фарбарског посла, одбор је решио, да се општина возова општинских сиромашког, сахранског, таписарског и фарбарског посла уступи Кости Вешићу, од сахранског, као најнижем зашитаоцу за годишњу дневницу од седамсто двадесет девет динара годишње.

X.

По прочитању протокола лицитације СБр. 17642, донете 28. Окт. 1892 год. за давање под закуп општине рабаџијских општинских возова, одбор је решио, да се општина општинских рабаџијских возова уступи Борђу Вешићу опет за годину као најнижем зашитаоцу за четири стотине шездесет девет динара и дванаест седам пара годишње.

XI.

На предлог суда општине београдске АБр. 6760, одбор је решио, да се прихвати плац општински у Бори Венецији као дворишно место за проширење простору од хиљаду двадесетак метара уступи Кости М. Куриђу тер. за сметњу тршће и дрва за огрејо, под тиголишње закупа од пр. пог Јануара 1894 године, под истим погодбама, под којима су и остала плацева дворских уступљена а за годишњу цену од четири стотине динара

XII.

На моју Јована Пиљка члана суда и на предлог суда општинског од 8. Фебруара 1893. год. СБр. 1030 одбор је после помињеног гласања са 12 гласова против 5, (5 њих гласало) решио, да се Јовану Пиљку члану суда изда из општинске касе и из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове шест стотина шеснаест и шест динара и шездесет и шест пара дин. на име неисплаћене двомесечне плате од 12. Нов. 1892 год. до 22 Јануара 1893 год. на које је време стално у одговорности и обвази према општини београдској због непредате дотичне касе и документарске књижности.

XII

Председник општински одбору, да је суд општински решењем својим од Новембра 1892. АБр. 6739, а на тражење Министарства унутрашњих дела АБр. 6585 и опште домаће болнице, АБр. 6731, — привремено уступио аргату Јовану Пиљку у погој да се смести дека болесна од дизентерије, та предаше да и одбор свој одобри, пошто се је овај изразио опет у Београду појединца с тим, да се даје потребан простелан прибор и после-ест динара месечно на плату послуге. Одбор је одобрио у свему овај предлог суда с тим, да трошак плаће на терет партије, буџетом одређене на дезинфекцију.

XIV.

Председник износи одбору на решење акт управе вар. Београд, којим тражи, да се општина београдска постара, да потребне лопате подесе за хватање окрвављених по делу ране мрвља.

По прочитању тога акта АБр. 6824, одбор је изразио да по матери неје дужан да се за ове сасвим стране нети има таких на расположењу. Но да се неће истрага по делу ране нарика осуђена, ставља се привремено на расположење истражној власти прама општинска зграда у мајданској улици, у којој је ово смештен хватт сопаначки, као и залежни лопате у згради, где је сада хватт смештен, но тако, да општина може у овако доба одрећи ову услугу и исте лопате употребити као год затреба буду.

XV.

По прочитању акта школског одбора основних школа дунавског краја АБ. 6580, одбор је решио да се Јулки Бузићевој, удовој мелата двадесет и осам динара из општинске касе а из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове на име зараде за прављење стан Стане Марковић послужитеље, и то месеци Септембар и Октобар ове год.

XVI.

Председник износи одбору на решење акт Алексе Новковића, окр. капетана заступника пороџине ове. Томе Вучића-Перишића у коме пита бедно стање те породице и у коме тражи да општина од лопата, што је од ног. Вучића под пасеним погодбама примила, врати известан део сопственој Вучићевој породици, како би се исте могле издржати.

По прочитању тога акта АБр. 5486 и мишљења општинског правобранитеља АБр. 6886, одбор је одлучио, да овај предмет сместрано прочи и набору подноси известиоци одборски поверенштво, коме да су чланови г. г. Никола Х. Поповић, Борђа С. Новаковић и Мих. П. Вовчић, одборници.

XVII.

Председник општински одбор, да је управа друштва за потпомагање и неговање сиротне и напуштене деце у Београду, једно познатих овлашћа у домаћим новинама, свивала напажење свих чланова тога добротворног друштва, да сазо чланова, да ће постоје у истини сви неправилности у дому друштвеном, што су у новинама изнесене;

Да је овај напредни сазо држао 14. о. м. у дому сиротне деце и да је и он као председник општине на томе скупу био, осим је општина београдска највеће добротвор тога друштва и општо има у томе дому највећи број деце, коју општина издржава;

Да је овај напредни сазо нашао и уверио се, да су изнесене неправилности о раду управе сасвим неистините но да је ова управе правилан, те је усвоја тога скупа једногласно изјавио управи друштва своје потпуно поверење о благодарношћу, на њеном труду и раду ово напредка свог човечног друштва. Да се је овај одлучи скупа и он, као председник општине у име општине придружио и у свему усвојио је.

По саслушању овога, одбор је одобрио у свему овај поступак председника општине.

XVIII.

Председник општински одбору, да се по закону о општинама, члану 87 крајњ ове године у Децембру месеци извршити редовна избори управе и одбора општинског за 1894 и 1895. годину.

По саслушању овога одбор је решио, да се сходно члану 87 зак. о општинама сазове збор општински на дан 12. Децембра 1893. год. ради избора председника општине, три члана суда и четири кандидата заменљивих, за двогодишњу периоду 1894 и 1895. год. и други збор на дан 19. Децембра 1893 год. ради избора тридесет и два одборника општине београдске и шесноест заменика одборника за двогодишњу периоду 1894 и 1895. год.

Да суд општински о овоме нади у свом праву прилог на грађанство према прописима закона о општинама и да предузме пуште мере ради састава бирачких списака одобравајући, да се сити списоци штампају о трошак да плаће на терет партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

тијева техногрудност не беху до душмана заиде мађарску властелу, ма би победа могла једној краљевини донеће велике користи. Јер им ова покалишње: да се и ријеста. Јер им ова покалишње: да се и ријеста. Јер им ова покалишње: да се и ријеста

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Цена хлебу. Решењем суда општинског од 15. Новембра 1893 год. АБр. 6809 одређена је цена хлебу по двадесет пара од килограма. Хлеб да буде у пуној тежини од 1000 грама. Ова цена вреди од 16. о. м. закључно.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Пучинчки сообраћај варошн Београда. У седмици од 7. Окт. до 14. Нов. 1893. год. допутовало 1006, отпутовало 731. Од којих су:

а.) Пола: мушког 972, женског 34.

б.) Вероисповести: православне 929, католичке и протестан. 63, мојсијевске 9, мухамеданске 5, свега 1006.

в.) Поотојбина: Србија 832, Аустро-Угарска 93, Босна и Херцеговина 3, Црна Гора 4, Грчка 1, Турска 36, Бугарска 4, Румунија 3, Русија 8, Немачка 6, Франц. 2, Италија 6, остале државе 1.

г.) Занимање путника: Трговци и еконоии 31, Занатлије 141, Трговци 536, индустријалци 2, шпекуланти и предузимачи 16, Господинчари 17, Интелигенција (војска) 107, Људи 24, радници и помоћници 36, Пољопривредници и возари 26, надничари и слуге 38.

Из статистичког одељења општине варошн Београда 14. Новембра 1893. год.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Суд општине Београдске држаће на дан 22 овог месеца од 2—5 сахати по подне јавну усмену лицитацију у канцеларији рачуноводства свог, за давање под закуп чешњева дивљака и пењи на зградe општин. суда, основних школа и осталих одељења.

Рок је овом закупу одређен на годину дана.

Ко жели примити се овога рада нека означеног дана дође и лицитира.

СБр 18168 — од суда општине града Београда, 6 Новембра 1893 год. у Београду.

—

Суд општине града Београда држаће на дан 23. тек. месеца, од 2—5 сати по подне у канцеларији рачуноводства свог, јавну усмену лицитацију, за издавање под закуп 12 месарских плаценa на В.[8] тргу, за продају свињског, јагњећег и телећег меса и 7 плаценa за продају говеђег и овчег меса.

Лицитанти полажу 120 дин. на име хаучиште у готову или српско државним папирима од вредности, и то ако су српски поданици, а страни дупло.

Остале погодбе о закупу ових плаценa, могу се видети у рачуноводству свшког дана а и на сам дан лицитације.

Ко жели да који од ових плаценa узети под закуп, нека означеног дана дође и лицитира.

АБр 6398 — Од суда општине града Београда, 19 Новембра 1893 год. у Београду.

—

По што одбор општине Београдске није одобрао држаку лицитацију за давање под закуп бубоша од кланице стоке на општин. кланици, — то ће рачуноводство општине београдске, држати другу јавну усмену лицитацију на дан 29 тек. месеца од 2—5 сати по подне, у својој канцеларији и за давање под закуп овога права.

Кауцију полажу српски грађани 3000 дин. у готову или српско државним папирима од вредности, а страни дупло,.

Остале погодбе о овом закупу могу се видити свшког дана у канцеларији рачуноводства а и на сам дан лицитације.

Ко жели ово право узети под закуп нека означеног дана дође и лицитира.

СБр 17744 — Од суда општине града Београда, 19 Новембра 1893 год. у Београду.

—

По што се на дан 16 тек. месеца није могла држати лицитација за давање под закуп плаца општинске коа чесме „Кнегиње Љубице“ с тога што није био довољан број лицитаната, то ће рачуноводство општине београдске држати на дан 24 тек. месеца од 2—5 сати по подне, трећу јавну усмену лицитацију за давање поменутог плаца под закуп.

Кауцију полажу српски грађани 16С дин. у готову или српско државним папирима од вредности, а страни дупло.

Остале погодбе о овом закупу могу се видети свшког дана у канцеларији рачуноводства а и на сам дан лицитације.

Ко жели поменути плац узети под закуп, нека означеног дана дође и лицитира.

СБр. 18756 — Од суда општине града Београда, 19. Новембра 1893 год. у Београду.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Састанак држан 1. Септембра 1893 год.
(довод из стеног. белешака)

Председник. — Пошто има довољан број одборника, отварам седницу, и моли одбор да саслуша записник последње седнице.

Секретар прочита записник који се усваја.

Мита Јовановић. — Господине, да је на Врачару оно школе сагађен тротоар који не одговара прописаном тротвару за ту улицу. Треба да се то поправи и тротоа стави га серет направљавају а да се сагради одма прописани тро-

краљевине у доба у очи ње погибље, већ ћемо само подсетити читаоца на једно слично доба на наше данше прошлости, с том само разликом, што тада међу Србима беше и најсилнијих јунака и најбољих родољуба, који на Косову славно посведочише своју срећу националну свест, а у угарском сабору, међу члановима најмоћније властеле не беше човека, који би био видео крвав знак оманског краљу турском, нити јунака, који би могао подити какву чету противу Турака.[1] А круна свега тога беше, до зла Бога рђаво финансијско стање државно, да ни сам краљ немађаше ни неки пут, шта да реде. Тако и српски Шајкаши — којих беше незнши број у војној служби — због не добијања плате, поново падоше у такву сиротињу, да бише принуђени, као год пређе у очи пада Београда, дићи њи краљу, и молити за своју крвавo заслужену зараду. Тако дођоше у Будим и они из Јајца и Варадина: *Радосав, Бора, Петар, Миколаш, Јастовић и Четковић* и они из Сланканена. Крљ би им можда платио, али његовим рођацима и приходима руковаху странци, којима није стало до тога што је краљ у ужасној

(1) Enchikhiye Tz Rerj. ist. кн. I. стр. 253 и 720. Писма Београђе, писмо посланика кн. Дубровачке Двору.

пољачкој оскудици.[2] И поред свега тога, што ове изасланике Шајкашке краљеви благајници отеране на Будим, као год негда онај препошт Папше, за чудо је, да је у Мађарској било тада људи, који су за одбрану краљевства најпаче наде полагали на ове српске пучениче. Једина хвала и признаја дуваканске биекуку Томорију, који се најпаче и старао, да му границе његове војске области буду добро заштићене. Он је велику надо полагао на српске становнике у Срему. Али је још заслужније то, што се онај биекуч задовољавао најмећа на помоћ, која би му могла доћи од српског народа под Турчина, који је стешњо под турским јармом, те је врло жељео да се неђ једном домогне слатке слободе.“[3]

Од како је Томорија дошао на биекуку стапицу у Срему, нпао је са овостранним Србима непрестана договарања и доношења, те су му сланници његови људи давали о целом стању ствари у Турака и у Срба. На видељи на тога, и они потчаени Срби, да се у Угарској ради заиста, да се они ослободе од Турака, беху сви листом обузети жељом,

(1) Глазник срп. уч. др. кн. 47. стр. XXXIV.

(2) Нај. југовл. акад. кн. XXII. стр. 154.

пламеног устанка народног, којим би стресли са себе јарам тирански. Измајући напећа о таком расположењу српскога народа, није ни чудо, што се Томорија толико уздаше у њега. Колико су пак онднпак пред наши у Шумадији били обузети жишљу народног устанка, баш при крају 1525. г. види се најбоље из сведочанства папина посланика Боргија, који не може довољно да се томе начуди: „Веру своју и слободу љубећа припадања су — вели Боргија — пред мужева српског народа оставити своју постојбину, и у њој своја добра и све користи, које су уживали на султанској служби — све су то пријадали оставити и пећи у Угарску, да ту поиру од гладн. Када би краљ могао пресељењима пружити довољних средстава за живот, за кратко би време остала пуста Србија и Босна и Бугарска, јер би сне похитало краљу, да под његовим заставама пођу за своју веру и слободу. Ако је толико било одважности међу хришћанима уз сву силу тиранност најбољег ага суседа — угарске државе — што би се могло од њих очекивати, да су хришћанске власти у нечему бој повеле на Турчина“.[4]) Али

(1) Нај. југовл. акад. кн. XXII. стр. 154.

тоор Наспи да около трећинзе нетиндесетог, јер ових тера општина да граде пропише тротоаре и међу тим општина сама рада тоже поротино.

Радивоје Дроговић. — Потпишем Моту Јовановића.

Велимир Тодоровић. — Мислим, да би боље било да се ова ствар остави за нашу седницу та над за предсеђење сирема акта и имовина) о овој ствари.

Председник. — Прима да набави акта и подноше имовину.

Тома Селенковић. — Обраћујуе, да је овај тротоар приморао сатрјани, да би људи могли пристуштти њима, јер ту нере бало никакво тротара. А пад добар одобри грађење прописаног тротара, и набаве се потребна средства, онда ће се она примењена ствва уклонити.

Марко Веланчевић. — Потпрељуе скоју примедбу тиме, што вели, да општина треба и до је он то чињено, да ово своја имала подигне прописане прописе тротоаре па после до тражи то од грађана, а не ово што је одне по ступало.

После још неких објашњења одбор се једногласно изјасни председника, да у њеном седници поднесе имовину о овој ствари

Соломон Аврамов — Трећи, да предлажи нешто на раније ствар о подзилу пеја и антрота у Београду, пошто је у једној од прошлих седница обећано то учинити.

Председник — Изјављуе да је тај предмет већ на данашњем реду, но ако одбор жели, може одмах изабрати повереништво, да га прочуи.

Марко Веланчевић — Сматра ово и тим, да се изабере повереништво ради проучавања овог предмета с тим, да у ово повереништво уђе и неколико трговаца из трговинског удружења.

Радивоје Дроговић. — Противан је бирању овог повереништва сме зове док се не подигне пеја и антрота не добију неке напуда, и то да се прочувао само једна пруда.

Милутин Марковић. — Примећуе, да је и раније по овом предмету радило извесно повереништво, те би требало да се и тај рад узме у обзир

Милош Капетановић. — Такође напомиње, да је по овоме већ рађена једна комисија на мисли, да би најправилније било, да се и она позвда унути исто комисија, нарочито још и с тога, што општина има готове планове за њу.

Марко Веланчевић. — Наде противан Капетановићу али мисли, да би требало жене ту за мешају инструкту са описаним тромања.

За овом би се пазатак неколико одборних седница претресена у повереницу, после које је седница закључена због одлазе на неких одборних остављајући, да се ова ствар у идућој седници реши.

Седница држан 8. Септембра 1893 год.

Председник. — Отвара седницу, поштo има довољан број одборника.

Секретар прочита записник прошлог састанка, који се усваја.

Марко Веланчевић. — Тражи да се нанесе на ранији ствар о пеју и антротама, што је у прошлој седници остало нерешено

Пошто је *председник* у вратим потезима изложио, у чему је ствар, да би и они одборници, који прошлог пута нису били тада о чему се расправљало, одбор је решио, да се овај предмет изједно са свима осталим пеја и антрота поново прочувале.

После овог *председник* изјављуе да је на реду одобрење предлога за утврђење обале дунавске. Председник дунавске дружине да уложиваше тога краја једно је молбу о одобрење је одлучио да грађевинско одељење прегледа на лицу места и подвеси о томе извештај, након ће да радове овако предузети да утврђивање обале дунавске и шта би то значило. Грађевинско је одељење извршило то и поднело извештај.

Секретар прочита извештај:

Стеван Чабровић. — Није протаван овоме, већ нише, доколуе потреби, да ни једној тачки Дунава могу пристајати лађе и т. п. само сумња да ће спречити рачна пеја моће изградити одређеном пристаном, те право, да му упорабне грађевинског одељења у овоме погледу лађе обезбеђена. Противан је да се и улица наспи, онште је ових локалног шкупта, да се воде при обичном надзиљењу радиџа

Тома Селенковић. — Одговарајући С. Чабровићу, изјављуе да је предрачун добар и да ће жан, на се с тога, вели Месић, морао селити из Србије. Пашје је запета био проиграо свој утјех код турских власти, али не због пријатељства његовог са Фер хатом, него што су му похватана неке писма и договарања са Томорјем у Срему. Тако каква личност у Срба за ово доба, морала је стајати са Томорјем у споразуму, на раду ово организације народног устанка, којим се, као што смо видели, бесмуљ најважније занимао. И због тога, као уз је већ живот био у опасности, скуни Бакић са Томорјем у преговоре о предлеку своме и својих људи. Најтежији трат тоне преговарању надзаи се месеца октобра, 1525. г. а могло је и раније отпочети. И разуме се и краљ и Томорје радо су прихватили понуду његову, обећавши му и помоћи и новаца. С тога узалуд неки писаоци мађарски, Истванфија: „Nec multo postquam Tomoreus in Frangepani locum successit ac Baciam adventavit Paulus Bagnitius e Thracia nobili et militari, graeci ritus stirpe ortus, quum Turcarum insolentias ferre amplius von potest apud quos in suspicionem mutatae fidei inciderat crebris Tomorei litteris nuncilis non inscio rege sollicitatus, cum quinque fratribus egregiae virtutis fortitubinisque viris, Petro, Ceimente, Manuele, Demetrio et Michaele in Ungariam venit, superatis ingenti animo sed magna cum difficultate, Turcarum insidiis, quae ei per omnis fere itinera et compita collocaverunt.“).

За целим својим породицом; истоpoг браће: *Манојло Петар Климентије, Јелисеј* по Месићу) *Димитрије* и *Михајло*, женом *Теодором* и *кћери Маријом* дође се кнез Пакић негде око Божића 1525. г. и пређе са свим својим благом, с доста тешкоће од стране турских заседа, у Угарску, Јер одмах г. 1526. 15. Јануара, пише Борџија писмо паши: „Пашје Раишани (Расисано) који очекује погоди бисуп, дошао је здрав и читав с целом породицом женом и децом и о великим благом; дошао је са собом неколико коњаника у добром реду. Он је један (од оних), што скупљају данак нарен у овој провинцији (Србији) (ehe procurava li r tributi di Caesare in quella provintiae) чинек особита поштовања код Турчина и великог повереља код оних оних народа/homo di grande existimatione apprisso il Turco et di gran credito appresso-

(1) Михићевић Ђ. М.: Кнежевина Србија стр. 131. Народне предлоге-писмене родиоа Бакића за потом нестаје у у XVIII. столећу (Гласник II. 250—253) који је вођда потомак овога Пакић Бакића.

(1) Ploet E. (Шилхеик. Ор.) Срба у Угар. св. 1 стр. 61.

само одлуке главе у записник а одвојена мишља о друге примедбе беленге се само у стенографском белешкама.

Мијаило Вемчић — говори у истом смислу као и М. Марковић, после ког објашњења одбор није утврдио захтев Чабриначке, а притом прихваћено без измена.

Милорад Ђорђевић и Соломон Аврејел траже да се дрзи друга лицитација, за набавку 75000 кгр. јечма и зоби, пошто је повећана цена врло скупа, зато одбор и усвоји.

Секретар чита акт управе варошн Београда да је кућа у виногради Вуканина Петровића, у којој се налази школа тополичарска, варошкој двотерајем и да се ни ње школа уклони.

Председник. — Вели, да је усвед овог акта комисија прегледала зградуу Бертотијеву, и подвела извештај о томе.

Секретар чита извештај о кући Бертотијевој ради се предаше, да се та кућа купи за школску потребу.

Председник — тражи, да се начелно расправи да ли је за општину корисније да ову кућу откупи или да се узме опет друга кућа под најам. Комисија вели да би било корисније да општина ова и своју зграду такво.

Милан Канстановић. — Противан је да се купује кућа, која није згодна за школу, јер ако се опе да плати за исту 12-15000 дин. онда је боље тим новцем саградити нову зграду уједно са потребу школску, кад и онако има општина тамо доста правих места.

Стеван Чабрић Правише да не може бити једна зграда, која је грађена за приватну потребу, апсолутно подесна за школу или поготе за време да се изнајду школске зграде у самом Београду, и пошто за сада нема општина поваца да на тополичарском брду сиди зграду, која ће и педагошким и техничким и хигијенским захтевима одговарати, то је мишљења, да се ова кућа купи на да се приправи за школу.

Младен Марковић. — Противан је да се купује кућа но да се тим новцем сагради нова зграда. А ако ни то не може, онда да се узме под најмиу до бољих времена и то, као источе уговор са В. Петровићем.

На предлог председника одбор је одлучио, да му се поднесе извештај о томе под истим уговор са В. Петровићем и о евентуалном прегледу његове куће.

Председник изиоси на решење молбу овд. рабара, која се састоји у овоме: Рабари су по трговачкој тарини оптерећени извесним трговарином, и они су се договорили, да ту таксу, коју би имали да плате до ове године, да то плати сав паков сенаг. Та је ствар била пред комисијом трговачком која неје противна молби рабара само ставља извесне погодбе.

Соломон Аврејел — као члан комисије трговачке вели: Есиеф рабарски обратио се молбом општини, да се нему уступи право наплаћивања трговине до данас до краја децембра ове године, за 1500 дин. Одбор је предложио годишње приходе од трговине на рибу 4000 динара, а сам нуди за тих месеца 1500 динара што изиосе више него је предложено. Осим тога ако се уговор тај предлог онда ће се и Бешки сав овај излатат на контролоре који морају да буду, је вели, да се сво не краде. Мишљења је да трговину да се прими.

Др. Никола Поповић — Сложе се с предлогом комисије, да се молба рабара уважи.

Милан Јовановић — Није противан овоме је тумачу, само је рад знати, да ли ће онае и за Јануар, Фебруар и Март понудити исту цену.

Филип Вукићевић — Тражи да се одреди лицитација за овај запуп, јер су ово најбоља месеца за продају рибе, па ће се можда наћи, који ће и више понудити, иначе боје се, да се за остала месеце неће моћи ни 2500 дин. добити.

Коста Михајловић — Мисли, да ће бити, да се уступи основу напшата трговине на рибу за читаву годину.

Стеван Чабрић — Слаже се с предлогом Косте Михајловића пошто и он умиљи, да су ова месеца најјача и остали слабији у погледу продаје рибе.

Соломон Аврејел — Не противи се предлогу Михајловића и Чабрића, само то да буде од Јануара до Јануара и то сада да им се уступи до пове године.

Др. Никола Поповић — Прихвата мишао Аврејелар, да се исиову за сада уступи до Јануара, а после да се дође лицитација за целу годину.

После ових објашњења председник је ставио молбу одбора на гласање, те је већином гласова усвојена под погодбама, предложеним од трговачке комисије.

За овим предложене своните одбору, да Сима Јовановић и Јоца Чобановић непрестано тражи, да им се исплати заузеће дио напона имања за регулацију варошн, пошто их Управа Фондова гони, да јој исплате дуг, иако је на тим имањима.

Аврам Одавић — У ствари Јоце Чобанића дође одбору ово објашњење: Тај човек има да прима од општине 15.160 дин. за одузето му земљиште. И та је ствар његова својина. Он је два пута шпао на касу да прими новац, док је тај регулациони фонд био још у рукама државним, али није било ништа пара. И у то време дође се да регулациони фонд пређе на општину, и он сад има посла са општином. Мисли Тома Димитровића има да плати општини 20 000 дин. те прилаго је земљиште општини по регулационом плану, а она мора да преда тај новац општини јер има пара, и тражи да се то једном сврши. Дакле за предлажем да се одмах узме новац од те ваше, и да се исплати овај човек. Једним удариће лакше да сршимо дне ствари. Јер ако то не решите онај ће човек сасвим да пропадне.

Никола Х. Поповић — Вели, да се овај Чобановићев захтев не може вапунити пошто још није сршено питање о праћеву новина регулационог фонда. Кад се то сврши, на чему рад једна нарочита комисија, онда ће се тек моћи преступити начину и исплати заузетих имања, нако онаа и Чобановићева ствар.

Др. Никола Поповић — У подужем говору разлаже штетност овог одуговлачења он личне интересе оних душа, чија се имања одузимају во ушће. Пошто обаза општине, да то исплати, већ постоји и пошто су та имања родовима путем и проценена вредноће, да се одузета имања одмах исплате онима, којима је новац најпотребнији, да би сачували остале док сиое имања.

Председник — Објављује, да је прелог регулационог фонда и коришћо и у погледно материјално питање, сами има да се исиуне још неке захтеве општине односно прошле продаете тога фонда.

Ст. Чабрић — И сам мисли, да је прелог регул. фонда по општину сршена ствар. Пита

---

(1) Говор је изнела о Београдској општ Стеванку Бошићу, која је сада с Њеном децом у Будиму, где их је Београду и нема.

(1) Tekinot Mrs. Isic. Hung. ranken, t. II. p. 742. O Banicky cumer Fkaiser u ma strakarai: 735, 736, 745, 750 и 755.

(1) Rad Југосл. акад. зн. XXII. стр. 150.

---

tutti quelli populi. C. ним је дошао један дуги Стеван, којега употребљавање још Нв. В.(1) краљ, и други. Људи од војске и калочки свекуи мисле да ће доласак онога моћи бити не само корисган, јер ће се моћи довнати много тајне, из онога двора (турскога) који он познаје одлично, него и због штете, коју ће моћи он чинити непријатељима, познајући сва места тамо. Онде је (у Будиму) дошао он са Нв. В. краљем, и са свим господом, да би му нашли једно часно место, и дате су му исполише паре и један град, од којих ће моћи имати 1500 дуката годишње и гледаће се, да му се даје и плата за његових педесет коњаника. После овога дошла су писма од многих који би хтели учинити то исто (дакле да се преселе!) из чега може јасно Ваша Светлост (папа) разумети, да у душама оних јадних заробљеника има још неког остатка хришћанске ревности, и пошто сада познате и хоће да иду на своје огаџиште, где имају и где су имали рано частан и користан положај, да би дошли у беду и суборданицију угарску. Може мислити Ваша Светлост, ако се искупи једна војска храбра, од пушака хришћанских уједињена, донета се може оченивати много више добра него што ми мислимо (јербо ин В animi di quelli poveretti captivi e anchora alcuna reliquia di la religione christiana, et quando ni presente si partano et volino partire de la sua patria, ove hano havuto et hano honoratissima et utile conditione, et venire la miseria et inordinatione di Ungaria) etc.»(1)

Као што се види, крез Павле није смео од Турака преузати Београд, већ је одабрао својих најмерпијих 50 коњаника, који су му штитили пут, те му Турци нису могли спречити преласак. „Њиво се није толико повеселио његову доласку колико Томорн, вели Месић — јер се је од њега надао надаиноој помоћи, те је зато Томорн одмах радио око Људевиове владе, да се Павлу дарује које имање, како би могао што већу чету скупити и издржавати.“ и као што се види на Боргијева писма, када му је збила дала нека добра, за која неке неки територија, да су припала Хедервардије, на му због издаје Београда, одузета у корист државне касе. Краљ Људевик надао је Павлу на та добра поклоњ 18. јула 1526. г. али она није толико уважавана, те је крал. Фердинанд, после мухаиче битке, у ком маха потврђено ту исту Људевикову поклоњ. Нешто својим, а нешто државним новцем издржавао је крез Павле поклоњ чету војничка, те та им ускоро налазимо као најпоузданије слуге Шајкаше.(1) Са таком војском успео је Павле покалао толнког јуначина, да преживљавали јуначку славу Божићеву који стоји сада уз Павла долази као другн по реду. Јаче су се око њега почели скупљати Срби него ово Божића, и често им је наседалао, као да гледају пред собом змаја-дедеица Вука, или боље кнеза *Цеглу* Бранковића.

Са пресељењем Бакића и његових другова, пада у воду још један значајан корак мађарске владе. Да би за крала своја задобила и ове равије настањене Србе у Угарској, влада мађарска, на ову прилику по наговору Томорија, *обласе српски деспотат* у Мађарској, у лицу *Стефана Берислављића*, сина чувеног деспота српског, Јов. Берислављића Грађарског. Ово је интересна појава у историји политике мађарске према Србима.

(1) Rad Југосл. акад. зн. XXII. стр. 150.

ново, да ли је општина обавезна, да попълните
изузета имања по прописаној извршној равни,
да ли је био фонд у државним рукама, или и то,
да ли може општина или одбор општински да
врши све оне обавезе, које је држава раније
законитим путем на се узела. На у случају да
те обавезе прелазе на општину, онда ни налази
разлога, да се испуштене тих обавеза одлаже.

Милутин Марковић — Признаје, да је прво
потребно да се сво питање реши, али сваколики
мора се имати неказне рад у томе и да се нађе
какви основи по томе ће се то да спроведе. Ова
питања кади су већ расправљена била, док је
регулациони фонд био у државним рукама, сад
су спрамна, а сад о њима нема се шта говорити,
само треба њаке напоре, однаке ће се исклатити, јер се то не може чинити за редовних
приход.

Осим тога, ако се не усвоје доказана мнења
грађанска са свима, треба прописати ново, по
коме ће се процене и остали послови спровести.

Коча Новаковић — Предлаже, да се одреде
комисија, да ове хитно предмете прочи, да ли
су сагласи са законом, а нарочито комисија, од
рефери за предлог стоја регулационе основе, да
прегледи свој рад.

После још неких објашњења и поште је М.
Ј. Марковић потпомогао предлог Ђ. С. Новаковића, да изабрати комисија да прочи ова два
питања засебно, на да нађе, јесу ли сагласна
ли не, па ако су сагласна онда предложи да
пређе да се о њима.

За овим је седница закључена у 8½ часова
по подне.

Светлик Дринић II Септембра 1895. год.

Председник. — Пошто има довољан број одборника отпри седници.

Секретар прочита записник прошлог састанка, који се усваја.

Председник — моли одбор да саслуша извештај комисије о електричном осветљају.

Председник поможе Коча Стојановић чита.

Мат. Вошић. — Тражи да се овај извештај
прво о питању и расправи заједно, па тек онда да се о њему реши.

Марко Вељковић — Вели, да од тога неће
бити користи, јер је изнешта: о често стручној
страни, с тога предлаже да се прво овај извештај
са свим опширно као је комисија предложила.

Радомир Дрошовић — Потпомаже тражење Божићево.

Стојан Чубровић — И он потпомаже захтев
Божићев. пошто у истоме извештају, колико је
могао приметити, има страна, које није довољно
претпирано. Тако на пример није тренено казано, које су то улице перегулисане и колико
имају сматрати да су регулисане.

Слободан Јарошић — Вели, да би требало извештај прочати одмах само ако хоће и друштво
да га усвоје

Фадиа Васиљевић — говори у смислу истом
као и М. Вељковић, признајући, да је страна
стручна, и да ће моћи моћи одборници који чи
тати примедбе.

Др. Радосављевић — Тражи да се дода још
и то, да чим буде готов извештај прочи седница,
да се одмах и пође, иначе се потпуно слажи
са изнетим мишљењем комисијским. (Тиме сви да се
слаже и неку)

Председник — Даје о овој ствари ово обја
шњење: Ја овако сматрам овај извештај: он
се дели на два дела. У прном делу чуло сте
шта је до сад урађено са инсталацијом овог
електричног осветљења. Ту је констатовано у
колико су предузимачи тај посао извршили и
како су извршили. То је прни део. На основу
тога комисија тражи да они пису по уговору
на време са осталим радовима готови. Они су
требали као што знате до прног Августа ово
године да буду са свим готови, и онда би на
општих имала да прими осветљење.

Међу тим она то нису учинили, и према
томе ми би имали да те нарочито ч. 56 уговора, и то ће рећи да на одложимо инсталацију.
Али комисија налази да је за општину поднесније да не одлагајмо инсталацију, него да он
нашим заједнице од њих извесне исправе, а да
им продужи рок инсталације.

То је главна садржина овога извештаја. У
томе делу, што општина нема да има електрично осветљење, у тој нема комисија предлаже
одбору да не расходи утицај него да поставши
извесне погодбе предузимачима, које нису предвиђене уговором па да им продужи уговор те
да и они на тај начин изврше инсталацију, а

и општина да добије неке стварн, које неби
имала по садашњем уговору. Шта дакле општина добија у напиаду што им продужује рок? Она
добија прво уговорено осветљење, а то је 65
плаинских лампи, и 1000 лампи сијалица; друго
да предузимачи морају давати и приватима ос
ветљење према уговору, треће, да осигурају да
се то изврши а не само на артији да буде написано. Како да се то осигура, то сте видели
из извештаја, где се каже, да не примено осветљење све дотле докле целокупну инсталацију
не изврше, а за то време ово морају да осветљавају целу варош ноћи, и тек онда кад се
буде констатовало да је све инсталација електричног осветљења доведена у ред, онда да им
се почне да плаћа, а дотле до осветљавају варош бесплатно.

За тим имају да поседају инсталацију у
свакој централи у свакој другој врсте електрицитета. Ми смо до сад имали једну врсту електрицитета, а то је једноставлену струју, а сад
траживо да увеђу и другу врсту, а то је на
наизменичну струју. То су дакле користи по општину које по овом досадашњем уговору није
имала. Пред одбором стоји дакле питање: хоће
ли да буде електрично осветљена или и -

Ја мислим да се сви сложимо да нашо то
осветљење. Ми смо се сви тргали да варош
добије електрично осветљење, и сад имамо прилична рачуна да немамо те светлости. Кад да
дође сви пису на прве готови. онда бар да се
користимо оним што су они већ учинили
Још нека једна корист по општину, коју сво
бодан предложи ако поднесемо до прог Јануара не буде готов са инсталацијом, и то је
да он мора од 1. Јануара да осветљава све оне
улице неприпремљене, у којима нема електрично
осветљења. Ово је главна садржина свога осветљења, ина још неких детаља али ово је са
довољно.

Милорад Божић — И после овог објашњења
председника остаје при своме тражењу, да се ре
шење ово ствари одложи, док се не штампа и
док је сви одборници не прочу.

Председник — Дакле ово објашњење и
овај Ја сам изгубио из вида да спротив њему
по предлог, да се изнесиј комисија ново изве
штаје, по онда да се о њему реши. С тога је
зато да пажен о томе предлогу нако ја мислим.
Цела је ствари да је до сада одбор практично

Као тад што су први пут тешке прилике и околности натнале краља Матију, да наспостани деспотство српско у Угарској, тако сво прилике, где тешке околности натоне и сада краља Лудовика, да поновни српско деспотство, које он не мишљаше никада више да обнови. На тај карак натнала га је тежња „да се у Срба на тај начин пробуди жеља, да под његовом деспотском влашћу поново осјају Србију.“(1)

Још је значајнија појава та, да Срби угарски готови никакве важности не придаваху овоме кораку краљеву, игноришући новога деспота свога као год и његног оца, раније; на се раније скупљаху под заставе својих омиљених јунака Бакића и Божића. „Они сведе глас и заставе познатих у своме роду јунака, а не маре за деспота, који ни је био већма туђ, пак и у осталом није био кадар да се њихово узнесе, будући, да нити сам није обилавао благом, нити, га је држава знатно помагала.(2) Зато у свима доцнијим бојевима где год учествују Срби, не налази се нигде спомена о деспоту

(1) Engel v. H. J.: Allg. Weltist. B. III. ages. Gesch. v. Serb. S. 426.

(2) Кад. Јухнос. акад. вел. XXII, стр. 159—164.

Стевану Бориславлевићу, а наши историци, пред тога, што га неки нигде и не спомињу; они који би и на силу хтели сматрати што већи број деспота угарских Срба, говоре о Стевану Бориславлевићу, као о човеку без икакве улоге међу Србима, тако, да се не зна, ни како га је, нестало с ове света.(1)

Сва, дакле, бојна спрема за одбрану краљевства беше у ово неколико хиљада Срба, који наиста увек беху на ратној нози, и спремни да на прни знак ратна трубе стуне у бојну линију. И кад с пролеће 1526. г. стигоше поуздани гласови из Цариграда, да се султан са огромном војском спрема, да *освоји мађарско краљевство*, краљ се најпе на нешто нешкоји. Срба, ма колико да су челични њихове груди, било је исвема мало, да могу противстати једноме Сулејману I. Величанственом. Војска мађарска, и опа што се могаше на њеном позиви дићи, недисциплинована, необучена — а стране помоћи нигде ни од корова. Поела одмах послање и спасе стране да прекиње за помоћ. „Ако ми помоћи В. Б. — писаше краљ енглеском краљу — не стигну што пре, моје је краљевство пропало.“ Немачки владар нетина, већ је раније обећао помоћи, али опа, све да се елекна са мађарском војском не испоседне ни по лошину султанове силе. Обрахао се чак и на перенеског пладара, нека он по лагане устанак у Албији на границама Сулејманове државе, да би тиме колико толико успорио његов поласкај на Угарску, док се Хрватнани не припреме.(2) Најгоре стајаше са финансијом. Нити новаца готових, нити пак поверавања! Једини папа Климентије пода му 50.000 дуката да прикупи, што може, пре мало добровољних крсташа.(3)

(наставиће се)

(1) Engel v. H. J.: Allg. Weltist. B. III. ages. Gesch. v. Serb. S. 426. — Frau Amalie v. Hoch. V. 4. 102. под презименом У. Fürst K. (Книжевни гл. Срби у Уг. кн. I. стр. 65. Стојановић Л. Нешто нов. стр. 13.

(1) Engel v. H. J.: Allg. Weltist. B. III. ages. Gesch. v. Serb. S. 426. — Frau Amalie v. Hoch. V. 4. 102. под презименом У. Fürst K. (Книжевни гл. Срби у Уг. кн. I. стр. 65. Стојановић Л. Нешто нов. стр. 13.

(2) Lucius Ludger: Hist. de l'Autr-Hongrie. p. 243.

(3) Smidlikas Th Povj hrv. nar. I. str. 716.

ако питање на решење, да се и изнесе о томе да, ова год се изнесе пред одбор један пут као питање, па онда рази одборницима да сви проучају и прочу на тек онда да се решава о њему. То је до сад рађено. Међу тим ово питање није сад први пут пред одбором. Оно је тако, знаће председник није из прве поднесућу инсталацију електричне осветљења изнова, то није први пут пред одбором, него је више пута било претресано у одбору, и сад је од комисије сазвано на извесну меру, ако одбор жели да је добро, онда има да је прими. Одбор, лакле, има до се одлучи томе, да ли ли он мисли, да предлог одлаже за предузимање, или да му предузи уже инсталације, на то се своди сав овај разговор. И ако се одбор реши до повољнијег продужи рок инсталације, онда треба тако и општини да изнуди за себе неке користи. То приста, које ће општина добити, то је комисија сматрала, а предложе вам да их примите, јако би могли одлаже концесионару, да и он пристане но то или не. Зар то је још у питању које ли и он пристати на ово, што ми решимо, за то треба да чујемо шта ће и он на то да каже.

Сад је ли потребно да се још штампа изношај на онда да решавано о њему, које је узевање, ја бих и ако се штампамо, ја бисо га опет примити сазнаст као што је и поднесен

Стеван Чубрић. — По нека кажаљује, да би ако корисно било, да се пре решења свака одборник право сведочанство обавести о прошлогу, јер је изношај брзо чита ни и сам није могао сва сматрити и о њему свој суд донети.

Јован Стаковјевић. — Пажам да је сасвим изношај да се ово предлог пред штампа, обраћајући пажњу на то да ли је предлог корисно за општину и да ли га треба усвојити без икаква одлагања.

После ових објашњења председник је ставио на гласање, да ли да се предлог комисије пред штампа и рази разговарамо на посе тога полнеси одбору на решење, или да се њиах дели.

Гласањем је решено, да се предлог штампа.

За сам је г. Ђ. Стаковјевић прочитао свој одговор на изношај г. Т. Селенковића о стању уређа на инсталацији електричне осветљења које је одговор прилаже и знаку и седница закључена.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

У свима књижарама може се добити нова књига

НА ПОСЛЕДЊОЈ СТАНИЦИ

ПРИЧЕ И НОВЕЛЕ ИЗ ЉУДИНЕ

написао

Р. З. КРОПБАУЕР

преточио

В. ЗЛИВА

I Гавран, II Мајка, III На прагу живота, IV Снежне јагоде

Елегантно издање од 17 слика цена 1 дин.

Београд. Књижара В. Валожева.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дивичкартоше:

а) За чишћење димњака (шпилцера) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За неуредан шпорерка . . . . . 0·30 д.
в) За уредан „ . . . . . 0·40 д.
г) За велики уредан шпорерка у гостионици . . . . . 0·60 д.
д) За чишћење димњака од два спрата . 0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . 0·10 д.
е) За чишћење чуњова од 2 и по метра дуљко са кошка . . . . . 0·15 д.
ж) За чишћење чуњова од 2 и по метра дуљко са пећи пећи . . . . . 0·20 д.
з) За чишћење димњака (шпилцера) без разлике на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Прегледање пошиара и пушења:

а) Од кубик метра . . . . . 10— д.
б) Од пећи . . . . . 0·50 д.

III. Пострарина:

а) Марш за кашче за родину дана . 3— д.
б) Обавештење интубације жиро стаје . 1— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за дану . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 555·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . 909·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . 1099·32 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·90 д.
б) Мртвачка кола са кићењем са два коња . . . . . 24·90 д.
в) Мртвачка кола нова са 4 коња . . 36·90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . 72·90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кварторе: Свиларску, Терзијску, Варошки и Врачарски:

1. Од себе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од мањег са кухињом, од госпоштине са кухињом без пећи . . . . . 1·50 д.

За кварторе: Дорћолски и Палилулски:

1. Од себе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од мањег са кухињом, од госпоштине са кухињом без пећи . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године АБр. 9449.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ

Од 10. Новембра до 17. новембра 1893. год.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА највиша дин.	пар.	најнижа дин.	пар.
8186	Арнаутка	32		28	
	Бршљна кукурузана				
10000	„ пшеничка	15	20	15	
	Вина бела (од лит.)				
10080	„ црна „ „		60		40
1487	Волова	45		40	
	Вуне не пране				
	„ пране				
1092	Грожђа	80		50	
138	Дуња	30		20	
7143	Јабука	12		10	
14697	Јечма	10	50	9	50
878	Кајмака	130		110	
	Коже воловских				
	„ јагњећих				
5530	„ овчијих				
10500	Коре брезове	12		11	
	Крава				
12620	Креча	4		3	50
44523	Кромпира	10		7	
	Крупника				
2891	Крушака	14		11	
18591	Кукуруза нова	7	50	6	50
	Кукуса				
	Лоја истопљеног				
	„ топљеног				
	Лука врежаног				
106	„ бела	65		50	
5817	„ црна	20		15	
	Масла				
881	Масти	120		110	
22688	Меда	60		50	
	Оваца				
21863	Оваца	11		10	50
69003	Орања	50		40	
2445	Пасуља	13		10	
	Пекмеза				
	Проса				
612715	Пшенице	12		11	60
3258	Ражи	8	50	8	20
	Рак. комов. (од лит.)				
	„ „ неве „				
	„ шљив. луте „				
15395	„ „ меке „		55		40
13909	Сланз дебелих	80		75	
	„ средњих				
115630	Сена	5		4	
462	Сира	110		60	
18466	Слане	3		2	
	Сланине				
	Сочива				
670	Угљена дрвеног	8		7	
170800	„ каменог	3		2	50
75	Шипарке	25		20	
	Шљива сирових				
271082	„ сувих о. год.	30		12	
	простог камена				
	мекане				
14185	ситнице				
48226	воће разно				

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник: Општина Београдска — ПАРНА РАДИОНИЦА ШТАМПАРИЈА — Уредник: Урош Кумановић

БРОЈ 48. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 „
за стране земље на годину . . . 9 „

НЕДЕЉА 28. НОВЕМБРА 1893.

ЦЕНА ГЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. СА РЕДОМ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ ИЛИ ОПШТИНСКОМ СУДУ А СВЕ ПАРИЧНОШИЉАЊЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

Напомињемо писма не примају се.

ОБЈАВА

Суд општине београдске објављује грађанству варошки Београда, да је у кући г. Јована Пашћа саветника на калиндиском тргу намештена болница за децу, која ће бити у служби од данашњега.

Од суда општине гар. Београда 18. Новембра 1893 год. АБр. 6827.

ОБЗНАНА

Прошле године у многим кућама Београда опомињено је било прављено изливање воде услед тога, што су водомери и цеви водоводске инсталације у тим кућама изложене биле мразу, те се је вода била скрила у тим деловима инсталације.

Штета која произлази мрзнењем воде у тим деловима двогубља је, јер не само да уништава оствју за неко време без воде, него се и водомер и дотичне цеви кваре те и општина и газде куће могу бити изложени доста јакој штети.

Да се до штете не би дошло, управа водовода моли газде у чијим су кућама водомери намештени у подрумима, да се благовремено постарају да водомери и цеви у тим подрумима не буду изложени мразу.

То се да постићи: попуњавањем подрумских просора сламом или прекопом и једно временим затварањем прозора исправним капцима.

Затим вала котрити на то, да подрумска врата не остају отворена.

Цеви пак које изводе воду из водомера по кући и које пролазе преко просторије изложене мразу, морају се обмотати сламом чешером или другим подесним рђавим топлопонама. —

Чесме по кавијама вала такође штитити против мраза обмотавањем сламом или подесним облагањем, сандуком испуњеним пепелом и т. п.

За случај у коме је инсталација водовода у кући тако изведена да цеви пролазе кроз просторе изложене мразу, и исте цеви недају се подесно обмотавати облогом која би чувала против мраза, укључити сачување се од рђавих последица уливања мраза на водоводску инсталацију тиме: ако свако вече по престанку употребе воде, затворе ону славину која је остављена на најнижем месту водоводске преже у кући.

Затварањем те славине (која се налази обично али не увек у близини водомера) прекинут је прилаз воде у цеви куће инсталације и у исто доба цеди се сва вода из тих цеви налазећи из њиног подочног отвора те славине.

На тај начин врста водоводских цеви у кућама остаће према који права, а даљу кућа је повезута славина отворена и отвлаке воде тако рећи непрестано траје, вода у цевима нема над да се смрзне.

Управа водовода моли потрошаче воде, да упражњавају затварање поменуте славине сваке вече не било да су цеви у кући облогом постављене или не, јер се с тим њима трудом осигурава газда куће против нелике штете која може произаћи мрзнењем воде у инсталацији.

Сопственици кућа одговорни су управи Водовода за сваки квар на водомеру и на главној славини дакле и за тај који произиче усљед мрзнења воде у водомеру.

Водомери који нису постављени у подрумима него у дамама, и ако су те даме изграђене према пројекту управе Водовода, нису изложени мрзнењу ни при најјачем мразу. —

Бр. 5130. Из управе Водовода, 4. Новембра 1893. год. у Београду.

ОБЗНАНА

У вези свог наређења АБр. 2366. од 30. Априла о. г. Суд општине варошн Београда објављује грађанству, да ће Управа Водовода од 1. Јануара идуће године наплаћивати воду према члановима 8 и 9 правила за издавање воде, од којих су већ кућа, које су од 1. Јуна до краја о. г. са водоводом спојене без обавра на то, да ли се вода у кући троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје Суд општине варошн Београда основа на чл. 2 и 13. правила за издавање водовода са зградама у Београду и издавање воде из истог водовода, која су правила добила власту силу решењем владе Ив. В. Краља од 10. Јуна 1892. год. Бр. 10382 основаним на чл. 6. 7. и 9. зак. о варошној трошарини у Београду од 13. Јуна 1884. год.

АБр. 6603 од суда општине варошн Београда 1. Новембра 1893. год. у Београду.

НАРЕДБА

Пошто се је врло мали број сопственика гробница на новом гробљу до данас пријавио да према овој наредби плати на одржавање прописану таксу, то је суд општински приуђен, да ову наредбу поново са продужењем последњи рокова до 1. Јануара, 1894. год.

Правилима о новом гробљу ставом III. тач. А. и Б. предвиђено је, да сваки онај, који купи нодину гробницу на новом гробљу или обичан гроб, има годишње да плаћа за одржање истих гробница и гробова следећу таксу и то:

I. За вадање гробнице под „Аркадом“ годишње динара 40.

II. За вадање гробнице велике годишње динара 15.

III. За вадање гробнице мале годишње динара 10.

IV. За обичне гробље годишње динара. 2.

Даље исти став и исте тачке наређују да ако сопственик гробнице — гроба — не плаћа ону таксу за одржање од дана кад је купа на за пет година, губи право на даљу употребу исте, а гробница прелази поново у општинску својину.

Па како је врло велики број оних лица које таксу за одржање гробница и гробова никако не плаћају, — то се суд ово општински позива побудити оних нередити сваки изнајмљена гробница и гробова, да до прво

Јануара 1894. довезу и горњу таксу плаће, што ако не учине исказане последње предвиђене горњим пређењима правила о новом пробу.

Од суда општине параши Београда, 8. Октобра 1893. АБр. 6014.

РАД ОПШТИНСКОГ СУДОРА

LXXXVIII. РЕДОВНИ САСТАНАК

18 Новембра 1893 год.

Председава председник општине г. Младен Р. Вучковић, од изборених већ г. г. Н. Х. Поповић, Д. Ђорђевић, Ч. Димитријевић, М. Благојевић, Свет. Н. Ристић, М. Вељковић, Јован Ђурђић, Ф. Васиљевић, Мих. Јовановић, Мих. М. Ђорђевић, М. Трнавац, Свет. Чађевић, М. О. Петровић, Мих. П. Вујић, Н. Вујковић, С. Аврић, Сава Вељковић, Љуб. Јовановић, Др. М. Радовановић, Мат. Јовановић.

I.

Прочитан је записник изборских одлука седнице држане 15. Новембра 1893. год. и учињене су сос измене и допуне, у одлуци КЊБр. 658, да је Ранђело Фишић адвокатски опоар доброг владања и доброг имовног стања; у одлуци КЊБр. 657, да се овај плаш, уступа Косте М. Ђурђу поред осталих погодба још и под том, да општини мора овај плаш узета натраг кад год ој затреба и пре истека рока а без икакве накнаде.

II.

Одборник г. Стеван Чађевић пита председника да ли је нашета неправилности управо друштава за хранитање и васпитање сиротне и напуштене деце шпанбало назво поврете повереништво, и да ли је сиуд друштвени, на основу извештаја тог повереништва правио поверене друштвеној управи. Председник појашњава да ово друштво да на ово питање одговори, пошто је на њима поверено или повереника управи стеар сиуда друштвеног а не општине београдске

III.

По прочитаној акта истражног судије на пар. Београд АБр. 6849 и 6932, одвоје траже уже рока о владању и имовном стању имовних лица одбор је нађено, да су му непознати Ана Сотић, Стеван Бугарски, тамбурџија и жена му Марија. Да је Јован Хаџимихаиловић, бив општар, био под истрагом због неправилног рутовања са каном општа хаванског, а иначе је доброг владања и доброг имовног стања, да је Јован Ђурђић доброг владања и имовног стања сиротног поште је под сте ућу да је Максимијан Серафимић доброг владања и сиротног имовног стања.

IV.

На предлог председника општине одбор је решио да на место Петра Спасића апотекара, који сада живи у Пироту, буде поротник за пар. Београд од 15. Нов. 93. до 15. Нов. 1894 год. Никола Михајловић трг. овд.

V.

Председник општине одбору на решење извештај комисије на налог ири грађењу и експлоатацији трамваја, у коме се налазе поједностави да грађење трамвајски друга за пучке од олеа трицентом.

По прочитању тога извештаја ГБр. 5274 одбор је решио, да се овај извештај у свему прими и по њему поступи.

VI.

Председник извештаја одбор да је суд општински решењем својим од 15. Нов. 1893 год. АБр. 6899 одредио цену од двадесет пара дин. по килограму. Одбор је одлучио и њиову ово саопштење.

VII.

По прочитању протокола саслушања Ђорђа Б. Вељковића овд. АБр. 6879, одбор је решио да се прекид дрва за гориво са сасеке одсеке ове општинске одсеке и основне школе и други одељења суда општинског уступи Ђорђу Б. Вељковићу овд. по два динара и четрдесет пара динарских од метарског акта.

VIII.

Председник општине одбору по решењу извештај повереништва, изабраног у седници одборској на 19. Септембра 1892 год. ГБр. 2971 за прочуване предлога комисијског о одређивању ода у дунавској улици.

По прочитању тога извештаја ГБр. 5334, одбор је решио, да се овај извештај у свему прими с тим, да се пошље господину министру грађевина на одобрење пошто се истим новим правим предлаже измена регулационог плана у Которској и Дунавској улици односно њихових ширина.

IX.

Председник општине одбору не решења молбе дома сиротне и напуштене деце и управе државне болнице, да се не наплаћује вода на водовода водовода, што ова заводи за своју потребу потроше.

По прочитању тих молби АБр. 6435 и 6558 одбор је решио, да се ни једном потрошачу неће ни ново водовода не даје вода бесплатно.

X

Одборник г. Др. Милан Радовановић пита шта чему стоји стеар о канализацији. Председник одговара, да је према решењу одборском предат извештај комисије грађевинском одељењу да по њему предузме нужне претходне радове.

XII.

Одборник г. Светозар И. Ристић примећује да се улица спасавалица не осветљава, ма да су у истој већ постављене сијалице. Председник општинског суда да ће учинити нужна код друштва да спасавалицу улицу осветли

XII

Одборник г. Илија Ђорђевић пита, зашто се не поиоч комисија, изабрата још у прошлој години за прочуване молбе пријмарија, да се особито плаћа за отвиштавање вода у нижим улицама. Председник одговара да ће ивлата стеар и учинити нова код друштва да

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Пажња. Обраћамо пажњу свију сопственика гробова и гробница на новоте гробљу на пароду суда, што је у овом броју штампана да до 1. Јан. 94. год. намире дужну суму за одржање гробница, јер ће суд општински после овога рока поступати по правилима о новим гробљу т. ј. гробнице и гробови пређе ће опет у своју општине.

Бирачки списакови. Пошто суд општински у параши Београду не прии наплату пореске по пореско одељење Управе Београда, од кога и добија податке за састављање бирачких списака, — суд општински поводом тога и ради правилности самих

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ЧЕШКОЈ

ОД НАРОДНИХ СЕОБАЛА У ТУЂИНУ

од 1459.—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написао

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијско Одсек Вел. Школе народног права одсудитског народног одсек. Београдског).

Цена:

— „Пера нам вероватно бити уништени чужинц уколи и сваки чуског сакиње" Орлов је да пристанеке муслиман туђе земље, и клевете се туђа сакоме.

Карамзин.

(наставак)

Допрене печ гласови, да ее султан крену 25. априла из Цариграда са 100 000 војске и 300 топова. Краљ тек

Шајкаше у Калиниу, доведе их у Петронаралин. Ибрахим је већ 20. јуна био под Београдом, пређе одмах Дунав, и постави прин табор код Земуна. Ту су га чекали босански и херцеговачки санџак-беги са својим војсками, и са 800 шајака, под командом чувених пљачкаша: Михал-оглија Исеиедер-паше и Јања-бега. Најзад стиже и султан са осталом војском. Ибрахим раздели снпју војску на двоје, на један део пешце, под босанским и херцеговачким бегловима, на остале еремеске градове, а са другом половином упути се 15. јула уз Дунав право Петроварадину. Бискуп Томорн, који није био у стању да спречи пређалак Турака преко Дунава, ушанчио се сада испод града, баш на месту, где је данашњи Нови Сад. У граду је била доста јака посада од српских Шајкаша. Али није одатле радни бискуп ништа могао помоћи граду, који Ибрахим, чим дође, отпочне по свом обичају туђи на великих топова. Тврде зидине беху, те му ни тешка бухад не могаху нашкодити. С тога нареди, да се наноее лесвишце, за пресказање у град. Поеле три дана јаке борбе падне напо, посада се повуче у град, а Томори разбијен, не могаше још у помоћ пристећити.

зборова за предстојеће изборе општинске, израдио је и општинаце гласачке списковне пуноправних гласова ове општине и стаоца их грађанству на углед, како би сваки грађанин имао прилике да се увери, да ли је уведен у списак, ако је законом стекао права на то, — па, ако нам није за себе или свога рођака, а које уведен у списак и испуниле законске услове, да се јави суду општинском те да га унесе у списак.

Исто тако, ако неки од грађана нађе у списку на каквом лице, које према чл. 17. закона о општинама нема право гласа на општинском збору, такође да јави суду, те да се таквом лице избрише са списковна.

Члан 17. закона о општинама гласи:

Немају право гласа на општинском збору:

1, Они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или који су лишени грађанске части за време присудом одређено, као и они који су осуђени због преступа, који бешчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана издржане казне;

2, Који се налазе под истрагом за дела под 1. наведена;

3, Који су пали под стечајште, за време док стечајште траје;

4, Који су под полицијским надзором; и

5, Који на колико дугују порезе осим текућег полугођа.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Г. г. Др. Коста Јовановић, Др. Марко Николић и Војислав Р. Пролић, хемичари у министарству народне привреде извољели се одрећи у корист сиротиње београдске дајуре у 90 дин. коју би суму имали да приме од општине као чланови комисије за анализу воде из новог београдског водовода.

Суд општине београдске у име своје сиротиње највољује дародавцима своју топлу захвалност на овом племенитом делу.

Од суда општине београдске, 26. Новембра 1893 год. Абр. 6965.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Састанак држан 15. Октобра 1893 год.

(Свршетак са стварног извештаја.)

Председник — Пошто нам довољно одборника за рад то отварам седницу и молим да борање да чују записник прошлог састанка (секретар прочита записник, који се усваја).

Председник саопштава да је на радњу изнешту о електричном осветљају. Он је у прошлој седници читао, па је по нашој одлуци штампан и као такав ни сте га добили. Хоћете ли да се поново чита? (Не).

Председник — Жели ли ко да говори у вези или ћемо га претрести тачку по тачку? (тачку по тачку).

Саопштење о томе у каквоме се стању налази инсталација, то се узима на знање јер се тим констатује да предузимају више изнурено што је требало.

Мало бих сад г. Стојановића, да прочита прву тачку предлога.

Ђорђе Стојановић (чита) С неколико речи хоћу да вам објасним значај ове тачке. Предузимали, ако што се ни, није постигло до 1. Августа сте ламе и нама је дужност била да га обавестимо да то учини у што краћем року. Немо могли наћи пута и начина другога него да га обавестимо да мора осветљавати варош бесплатно све дотле докле све осветљење не до врши. Њему је са тога у интересу да нам је варош потпуно осветљена. Осим тога ово и ово. Може се десити да полистичар не испуни до 1 Јануара сви посао. Да не ће после 1. Јануара морала општина да дрви и даље осветљење и да не би забављали петролеум, ми обе нужно позивствари да он те ламе бесплатно осветљава докле год не постави уговорене електрице или пламено ламе. И то је добит за општину. То је садржина ове тачке прве предлога (прима се).

Друга тачка тачо се односе надземних стројолика подземни. Ви знате да је решено да се те надземне стројолишта уклоне. Тај посао општина ни сво уборали јер сво рок за ту зависи, од неше утрпене 4 свеле ни 2 године, а то је оцијарак рок за који је технички могуће извршити посао. Но у овоме нам неких тровина. Може се десити неки прекрша за свршено и то се узимају у обзир. У ове 2 године долази три зиме. Десиће се можда дуже трајуће снеге или други кто год са чега се неће моћи да дати. То прише, које би се морало нашем комисијом утврдити као прописа, не би се рачунало у рок довољавши рок. Ако, општина који каналов и нашће на послове прелу зимска ни каме; чекај док ја сврше! Дакле прописа у року може бити и ви то сво ни ово онако регулисали да он то сврше за 2 ролне године, и ако се деси да га ни онда сиете без кое крајише, он нам да поново конпцију и да јој каже: ја не могу да радим због прописа или због снега или због општинских радова и комисије ће то да види и констатује. Кад се то прише отклоне, онда комисија нам да га извести и да нам прелуже су престали и за то отклоне посао! И од тога времена од кад су престали отклоне ову престале прописе, њему ће треба да се рачуна у рок. Тако треба разумети овај рок од две године

Марко Веленковић — Ја бих молио да се тај жарко о две радне године обрисе да не би било спора. Ја сам под годином разумео 365 дана.

Ђорђе Стојановић — Ми у радне дане рачунамо ово оне за које нама од комисије утврђена да не може да ради.

Др. Павле Поповић — Као члан комисије морам да обрасним ово што је г. Марко нејасно. Ми смо што је ово стварно комисија врод одбор, који је ово свесиитно управнику тога друштва. На жалост каже је и узело то како зато ову реч разумети. Ја мислио — како је објашњено г. Стојановић — тај закључ ово дио године, какве требало је већ увиђеној подворити те док нам како време нас простије свани рад у њему. Ако би тога било, комисија би то констатовала, а као не би, не би му се то нрсло ни одбијало.

У сред овог лутог нирнаја Срба са Турцима, краљ Лудвик, да би што жешће ободрио Србе на ндрзаљивост, дође Шајкашима, по савету Томорејеву, једну повељу 25. јула, у којој између осталога вели: „да Шајкаши као уједињена брана и нерасдвојно тело буду оспособљени од сваког данка и од службе спахијске, и да у парницама уживају племићске повлашћице“.(1) А Павле Бакић, војвода шајкашки још 18. јула добио је потврду краљеву на дата му добра државина, која нпак, узгред буди речено, није добила своје важности. Ну и без свега тога јуначка срнска снла силно кукају за хришћанску стварн; али далеко јачој снли не могаше одолети!

Двадесет дана трајала је опсада града, и два свазна јурнша су одбијена са великим губицима по опсадаше. Ну кад две страховите мане турске отворише широки пролаз нрсо седеме, она шачица заостали српских соколова, не беше у стању уздржати нлаховите турске талее, који као зла вуканска покушаше кроз отворене бреше у град. Јуна 28. наде дакле и шездесета градска кула, и 300 бранилаца падоше у ропство, а 500 их

(1) Главни прн. гч. др. кн. стр. 30. XXXV.

(1) Hammer v. Jo'sch. d. osm. Reiches. B. II. S. 50.

зезање под рушевинама седеме. Кад је весник довео султану радосни глас о *паду Петроварадина*, тнлико се он обрадује, да глаеопошту обдари богатим даром а Абрахима одликова даром, какним дотле нико не беше почастнован.(1) Толико је султан цењио важност Петроварадина, који бранљеу готово сас сами Срби!

Краљ је на путу на Будима у Толну са 3.000 својих пословика, чуо о паду те своје последње најјаче одбране краљевства. Мало касније стигоше му још нрси гласови, да је и Илок пао, и да се султан крене Осеку. По заузећу Петроварадина султан се заиста окрене десно уз Дунав, дође под Илок, опседне га, и после седмодневне опсаде (1. августа) преда му га жена плета издајица, за дубак неколико свакених хаљтаба. Одатле дође Осеку, који заузме лаким јуришем 22. августа, запали га и опустоши. Поеле нет дана, пошто је био готов нрсо дуганак и широк мост нреко Дрине, пређе султан с оне стране Дрине, да разорнши одмах мост, да не би хришћанима послужио да га тосе с леђа — пође северу, право на *Мутеново поле*, у намери да ту дочена краљеву нојеку и да јој зада свртни ударац. Августа 20. већ се сва султанова снла одмарнше на пољу *Мохачкоме* до села Мухача, доста удаљена тешким путовањем кроз мочварне долине.

Краљ је бно нарелно палатину Стеану Батторнју, да отрчи с нојском на Драву и спречи султанов прелазак. Кукавне племена нојске, да неће нкн с палатином, јер да су у њима само уз краља под шатором заставом нојевати.(1) „Ја видим — рече разјарени краљ на нојном већу 13. августа — да се свако на мене изгиварa. Ево ја сам ту, да се напрасем свакој погибељи, да не буде више изговора, и да не буде нико могао сакривати своју кукавштину мојом особом, одлучио сам, да ћу сутра одавно поћи, куда неће други бса мене да иду“.(2) Достојна најјача једнога краља, али нрло касно, после онолике небрижљивости и маштавости нри спремању и позљеку на тако великн рат.“(3)

(1) Schlichting. Tr. Pos. lat. kn. 1. стр. 721.

(2) На истом месту, стр. 722.

(3) Карактеристичну бележку налази нан Српски Летопис М. С. за 1858. г. II, 36: о једном краљеву при походењу ка Будиму на рат, Сигуге га питају, шта да раде код куће, а он им одговори: „да се спреме за лепта и да их зад пута пр во недеље купају“. — Дана, кад ово пи ше, још нрсећа сам себи ње (и деци Вида, Ивић Ока) овог свакодн ног зезања: ни за ово свакодневно ваљ ањ.

Дакле ми смо у време од 2 године дочекали оно време када ће постоје нивакве уредбе за варош. И па зато од када се утврди почетак онога рока па за 2 радне године, ми морамо бити готови с послом па на читаву годину про тога ће радно.

Тома Стаменковић прочита поменуту тачку другу.

Председник — Желите ли да се изврши оно за 2 радне године, јер се објашњава даље? (добро)

Тома Стаменковић — Да би смо ми њега натерали да уговор одржи, имамо још додатак овој тачки коју гласи: (чита)

Председник — Прекид ли се друга тачка с додатком? (Прима се).

Тома Стаменковић чита тачку 3. — Ако се сећате, 3. Маја па сте решили да се замени електричне надземне спроводнице подземних а да по нигде неби и остану. Како ће бити ти дирећи који остану, то нисте решили. Ми смо решили да буду тицаонице. Остала је само разредна мала изузета док су у њој само криве улице и оне од београдске улице па на даље — па „Енглезовцу" и „Новоме Сеоништу".

Сава Вељковић — За што да Енглезовци и Ново Сеониште буду изузете?

Тома Стаменковић — За то што мало више треба.

Председник. — Усвајате ли тачку 3? (усваја).

Тома Стаменковић чита тачку 4. — Ви знате да има један уговорна у коме се такође да подзетељу дужан бити да прати развитак електро-техинке и уколи сме новине у своју централу? И ми да би смо могли то исто проналазко да пратимо и сами, ми смо хтели па те напшеи ими предузећу у своју централи и ми смо га обавезали да уме једну или две машине од најновијих у своју централу па да их са стране употребујемо. Све то и инсталацију машина обичних и најновијих, мора имати предузећу у једноме року. А за све то време предузећу мора варош добро осветљавати да било с новим било са старим машинама. Рок је остао исти и ми смо међутим у могућности да непосредно констатујемо резултате осветљења у једноме или у другом смислу.

(Одобрава се и ово)

Предраг Јовановић — Да земљом опште је одређени уговор потврђен, да треба потврдити и ово под суза (чало добро прима се)

Председник — С овим је прихваћен уговор о електричном осветљењу.

Тома Стаменковић — Сад треба да одредимо извесан рок у коме концесионар има да изјави: пристаје ли на ово или не. За многим делта је 8 дана (прима се.)

Председник — Да пређемо на дневни ред. (Секретар прочита протоколе заседавања за нарочите седнице Београдске општине.

Ово је треће заседавања која се због непоколних ових дана ни ова није довршила и одлучили смо да се упутимо у ред (добро; да се остане).

Ви сте одобрили да се у београдској улици пачиње тротоари а нарочито да се сад на граду. Та улица, као што знате, у свима је са радом и с овим другим пословима на тралишту. Она је и као кретујућа друга с мањином лицном на тралишту. Предузимач је отпочео да ради тротоар али је подјело понуду и каже као ми опитана одобри да градим и средину улице. Ја не тражим више од 2 дин. за подзатни метар, а до сад се до године плаћа. Посло би тај скоријо у исто време кад и тротоар.

Милета Јовановић — С обзором на то што је то улица која има неке с мањином лицном на тралишту и што цена није скупа, а човек неће и да чека, ја сам за то да се одобри закључак.

Само за напшо да се прошпну услови за рад као и код осталих улица.

Соломон Аврамовић — Ја бих молио управитељ да нам предрачун тога рада.

Управник — Био је тај предрачун и пред одбором па га је прашао. Цена је 3 динара

Милета Јовановић — Ми имамо цене калдрмисања и ја бих молио да управник каже, колико су калдрмисања рађене по београдским улицама. Из тога ће можемо оценити и ову понуду.

У осталом ми и не можемо од човека тражити да нам испод свих цена ради тим пре што ради и на почек на пола године.

Управник обраћа да је била 3·15 дин цена већег дела калдрме а ова 3.

Председник — Одобрава ли се ова понуда — одобрава.

Никола Вујковић — Али ми не знамо када ће радити ту калдрму. А цена баш није јевтина јер је узета бишу мајска то ће подаци мајски бити јевтиније. Ја бих хтео да оценимо да ли је одобрено да правимо калдрму над је баште или право нама.

Председник — Он је већ отпочео рад на тротоару и то му је и дало повода за подизе ову понуду што мисли да би увређе мосто и калдрму да прави и да је на време сврши. Неби ми добро то остало да ради над је рушио време него ће скоријо сад, у брзо.

Ристоје Јовановић — Ако би му биле могуће да сврши за 20 дана, добро нисте остављи на пролеће.

Марко Јовановић — Сад настаје пролазно време и треба уложити, да ни сме да рали онда кад му допусти надзорни инжинер.

Осим других разлога који ме покрећу да прихвати ову калдрму има још један који нас нагони да то још сад чинимо. Кад се почне, тротоар сваки ће вода да дуже порси тротоара или колосеци па ће да нам читаве руке и по пролеће кад би смо хтели да улицу калдрмишемо, ми би морали да двоструко зовљу те да те руке попуњемо. Најпосле ту се и стока кроне на тротоар па да се може лакше прегонати.

Председник — Одобравате ли ред и у року од 40 дана с почетком од 6 месеци (одобравају).

Сад имам да прочитам извештај комисије коју је о збор одредио јуче 19. Јула да предложи лица за избор правог сн. Марка (чита) (прима се).

Комисија коју је одбор одредио да ваше кућу за стан новим стражарима спрамно је посло.

Молим чује извештај.

Радомир Јовановић — Да одобрамо ово и на пролеће да зидамо кућу за новог стражара.

Председник — Ово извешће комисије изумите к знању одобравајући га? (прима се).

Изволите даље.

Секретар прочита поруку Филипа Васкидевића потврђена за тротоарско плоче.

У Толни беше одвеч мало војске скупљено, једнако се очекивао долазак кнеза Крете Врањошана и српеског војводе Јована Запоље, који су највише војске имали да доведу. Ала кад се чу, да је султан већ на путу за Мухач похита и краљ тамо 14. августа. У путу га суретне Томорија, и краљ га постави за главног команданта целе војске док дође Крсто Врањошан, а уз њега да буде Ђорђе Запоља, док дође Јован Запоља. Како тако скрпарило се било до на двадесет хиљада војске, а у потоњи час доведе Вранко Бабани, хрватски бан 3 000 коњаника и толико исто пешака из славонских равница; то целокупна сила мађарска, која стајаше на Мухачу спрам 100 000 султанове војске, не износаше више од 26 000 људи, и 80 топова, које доста брзо од некуда скупише. У том броју мађарске војске, био је и знатан број Срба, под војводама: *Бакићем, Војкићем* српеским капетаном *Орловићем Ђорђем Тамом Бомбашем*, А о десетој српеском Стевану Берчелавићу, у изворима, којима смо се служили, нема ни *спомена!*

У очи самога дана битке, дркао је краљ ратно веће, како да се боре. Из обзира на врло малу силу, која није апсолутно никако беша у стању противстати оној силној турској сили, неки племићи, међу њима и Бакић и Божић, савотеваху краљу, да се поучу до Будима и да тамо сачекају кнеза Крсту Франкопана и Јована Запољу, којих још нигде нема. „Како нас мало има, лакше светли краљу, повучимо се горе Будиму" саветује Божић.(1) Али над надзвала противно мишљење Томорићево, да се остане на месту, и да се 6oj одмах отпочне, онда опет Срби и Пољак *Ђујеновски* предлагаху краљу, да се ограде утврђењима од кола, којих беше доста, и да тако утврђени очекују напад непријатеља, — *si curribis quibus tex maxime abundabat acies undique cingeretur, ac si intra septa et munimenta certamen fieret: hoc enim pacto tuturum diceban, ut hostis non ita facile nos posset, quod insgnopere timendum erat circumvenire.*(2) Ну сви добри, за одлучење пријатне, стратегички савети искусних војсковођа, не најбоље одлучи код одлучења и бесне аристократије мађарске, која као је радила, онако ће и прећи. Освануо је 28. августа, и обе се војске могле посседати на пространове позу Мајхарнику. Мађарска војска раздели се на два дела: десно крило њеног одреда држао је место Крста Врањошана, Петар Перњак, а лево храбри Томорија. Други најачи део имао је под собом сам краљ. Сва коњица и сва Срби биху су у том другом одреду.(3) На противној страни разилазила се турска војска: Најпре је ишао смедеревски Бали-бег са 4 000 оклопника, као предводника; за њим велики везир Ибрахим са румелијском војском и половином т. ј. 150 топова; за њим пак бегглер-бег анатолски Берам-паша са другом половином топова, и најзад султан са шест јаничарских чета. Као заштитница пошла био је Хазреб-бег са босанском коњицом. Султан је решио, да отпочне бој у јутру 29. августа, као на дан успомене на заузеће Београда.(4)

(наставиће се)

(1) Историк. Ј. Сигиз. 1858. г. II стр. 10.

(2) Ранг: Annales г. Hung. т. IV. д. 132.

(3) На истом месту стр. 112.—113.

(4) Hammer v. Z. Gesch. d. osm. Reiches. 3 .II. S. 91.

Мита Јовановић. — Ја бих желео да ми се објасни за која су надања и какве квалитета ове плоче.

Председник. — Ја протокол су моћнија и испитане као добре.

Мита Јовановић. — Ја бих био мишљења да се о овој ствари нашта не решава док се не пошље једна техничка комисија да прегледа плоче које нам Фишп нуди, па да нам поднесе извештај.

Андра Одовић. — Ја сам осмит с тим послом и налазим да је цена од 11·40 дин с комисионе, јевтина. Ако су плоче добре, требало би их правити у толико ове што их он даје на тврдоћу.

Председник. — Најбоље је одредити комисију и ја вас молим учините то.

За сам убележено ову господу: Ницу Ђорђевића грађевинца, Андру Одовића, Николу Живановића, Радивоја Дукановића и Мату Јовановића којима да се одазив на расположење и 1 општински инжинер. (прима се)

Сад да идемо даље.

На конкурсном земљу подигле су понуде грађани три лице нуде по новој цивилети и те су тако звано у земљу да ће се непрестано купити наши доле се земља не дигне. Грађани су подвели молбу и моле да се та земља одреси (чита молбу).

Радомир Арновић. — Што су ови људи казали нарочито је узрок то, што се неки земља у непрестано на просто калдрмом. Ја мислим да сад није време одговарању.

Никола Вуковић. — Зашто је велика незгода онога човека који је начинио кућу па је ушкопо у земљу због ове понуде а који мала значаја, ни онога који је на песку да му се одложи у непреме. За то сам мишљења да се одреди комисија која ће оценити кад треба те тешкоће отклонити, и да се нађе сходно реши ствар.

Председник. Молим вас одредите комисију. А ја сам лично казано по месту и гледао.

Др. Никле Поповић. — Неслажно је за ове понуђене које су по новој цивилети подизали грађанин, али је питање може ли се то одложити пре ове оправи.

Председник. — Ја мислим да смо дужни да констатујемо ове нуде од воде и да то ако се нађе друго по моме, одобрава ли се да инжинерско одмесе направи један канал за одношење воде? одобрава се)

С овим је састанак завучен.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

У свима књижарама може се добити нова књига

НА ЗЕМЉИ И ПОД ЗЕМЉОМ

ПРИЧЕ СВЕТСКОГА ПУТНИКА

написао

В. ГАЛУЗИНЕВ

превео

Ј. КАРА - МАТИЋ

ПРЕГЛЕД

Заклате стоке на општинској свињској клаоници и отуд добивени приход, у год. 1892.

Месеци	СВИЊЕ НА МЕРУ		ПРАСАД		ПРИХОД						СВЕГА:	
					Аренда		Такса клаоничка		Такса декларна			
	КОМАДА	КИЛА	до 20 кгр.	до 10 кгр.	Динара	пр.	Дин.	пр.	Дин.	пр.	Динара	пр.
Јануар	1863	133402	116	61	13633	20	780	60	204	—	14617	80
Фебруар	1625	110444	74	44	11236	40	673	60	174	30	11910	—
Март	1120	82684	17	14	8316	40	454	20	115	10	8885	70
Април	715	59305	5	4	5944	50	287	—	72	20	6303	70
Мај	809	63119	1	5	6318	90	324	80	81	50	6725	20
Јуни	680	57339	—	3	5736	90	272	60	68	30	6077	80
Јули	856	69301	11	4	6956	10	345	40	87	10	7388	60
Август	877	76985	33	21	7785	50	361	60	93	10	8240	20
Септембар	1049	86523	53	58	8816	30	441	80	116	—	9374	10
Октобар	1574	108827	213	214	11522	70	715	—	200	10	12437	80
Укупно:	11166	847929	523	428	86266	90	4656	60	1211	70	91960	90

ПРЕГЛЕД

Заклате стоке на општинској свињској клаоници и отуд добивени приход, у год. 1893.

Месеци	СВИЊЕ НА МЕРУ		ПРАСАД		ПРИХОД						СВЕГА:	
					Аренда		Такса клаоничка		Такса декларна			
	КОМАДА	КИЛА	до 20 кгр.	до 10 кгр.	Динара	пр.	Дин.	пр.	Дин.	пр.	Динара	пр.
Јануар	2366	123539	146	114	12759	90	998	40	262	60	14020	90
Фебруар	1415	87601	21	16	8818	10	573	40	145	20	9536	70
Март	1453	92113	21	18	9271	30	589	—	149	20	10009	50
Април	890	66159	3	12	6653	90	359	—	90	50	7083	40
Мај	858	67119	2	14	6729	90	346	40	87	40	7163	70
Јуни	866	72214	—	11	7232	40	348	60	87	70	7668	70
Јули	1172	101802	9	3	10201	20	471	20	118	40	10790	80
Август	1243	111585	33	15	11239	50	506	80	129	10	11875	40
Септембар	1426	125858	185	148	13103	80	637	—	175	90	13916	70
Октобар	1944	140615	435	279	15210	50	920	40	265	80	16396	70
Укупно:	13633	988605	855	630	101200	50	5750	20	1511	80	108462	50

Примедба: По овоме приходу количинског прихода за 1893 годину у месецу Марту, показан је приход у 10.009·50 дин. У ову суму урачуната је непрописно као приход и сума од 1744·80 дин. која је наплаћена од г. Петра Максимића трг. из Пожеге, који је тад за њима стоке као по условом, да му се по извесној количини посване стоке депонована такса врати; па тако је трајано по решењу Суда од 13 Априла т. год. Бр. 1987 а ова разлика, по књигама рачуноводства, исправљена је, а у овом приходу ова се по тек сада изашетно и тако приход свињске клаонице за месец Март ове год. износе по књигама 1744·80 дин. мање 8265·70 дин. у место претпоставених 10009·50 динара.

Из контролног одељења Суда општине града Београда 20. Новембра 1893 године.

О ВОДИ ИЗ БЕОГРАДСКИХ ВОДОВОДА.

АНАЛИЗЕ БЕОГРАДСКИХ ВОДА ЗА ПИЋЕ, КОЈЕ СУ У ДРЖАВНОЈ ХЕМИЈСКОЈ ЛАБОРАТОР. ПРОШЛОГА МЕСЕЦА, И ТО
од 21. Октов. до 21. Новем. ов. г. мерјене.

Број.	КОЈА ВОДА:	Кад је узета проба?	Кад је анализа?	Температура ваздуха у хладу	Температура воде у хладу	ЈЕДАН ЛИТАР ВОДЕ ИМА ГРАМА: чврсте састојине	губитак жарењем	укупно	амонијак	албуминоидни амон.	азотасте киселине	органска угљена киселина	органска азотна материја	чврсте	хлориди	сумпорне	гвожђе	Испитани органи воде	Број бактерија у 1 cm³	НАПОМЕНЕ:
1.	I. Нов водовод: Чесма у држ. лаборат.	20/X	21/X	11⁰ ц.	ведра	0.134.	0.0020.	0.020.	0·0·20.	0	0					0.0012.						
2	„ терашџска	16/XI	18/XI	12⁰ ц.	ведро 4⁰ ц.	0.146.	0.0034.	0.0136.	0.0028.	0	0											
3.	„ у држ. лаборат.	17/XI	17/XI	12⁰ ц.	облачно	0.167.	0.0052.	0.0210.	0·0·23.	0	0 неш. трагова											
4.	„ код 2 бела голуба	16/XI	18/XI	12.75	ведро	0.120.	0.0021.	0.018.	0·0032.	0	0 неш. трагова	0·00007										
1.	II. Стари водовод: а) мерења чесма код пиштоља тур.	7/XI	7/XI	12	ведро. 4⁰ ц.	0.230.	0. 021.	0.0048.	0.008.	0	0											
2.	„ „ дунавска тур.	10/XI	10/XI	11.5	ведро 4⁰ ц.	0.316.	0.0024.	0.004.	0.009.	0	0											
3.	„ „ дунавска тур.	18/XI	18/XI	12	ведро —	0.236.	0.0012.	0.0054.	0.008.	0	0											
1.	б) балканџиска чесма на скели. пијаћа	30/XI	30/XI	12	ведро 4⁰	0.34⁰.	0.002.	0.005.	0.01⁰.	0	0											
2.	„ чукурџија	18/XI	18/XI	11	ведро —	0·3 5.	0.0021	0.0056.	0.0042.	0	0	0·000018										
1.	в) ранчка Чесма II	19/XI	19/XI	11	ведро 4⁰	0.190.	0.0035.	0.007.	0.013.	0	0											
2.	чесма I до куће г. Др. М. Јовановића	18/XI	18/XI	10.5	ведро —	0.200.	0.0018.	0.00⁷.	0.010.	0	0 неш. трагова	0·00001										

25. Новембра 1893. год.
у Београду.

Општински хемичар
Др. А. Зега,

Државни хемичар
Др. Марко Т. Лекс,

ПРЕГЛЕД

ЗАКЛАТИХ СТОКЕ, НА ОПШТИНСКОЈ ГОВЕДОЈ КЛАНИЦИ И ОТУД ДОБИВЕНИ ПРИХОД У 1893-ој ГОДИНИ.

Месец	ЗАКЛАТО:	Бивола	Волова	Крава	Телад		Оваца и Оваца	Јараца и Коза	Јагњад и Јарад	Издато за општ. кланица	Претежно свињск. унесеси у парош. кланицу	ПРИХОД: Аренда:		Такса Клаоничка		Такса Дућарска		Свега:	
					ком.	кила						ДИНАРА	П.	ДИНАРА	П.	ДИНАРА	П.	ДИНАРА	П.
Јануар	За грађанство	2	518	222	221	8646	47	1	175			20.123	70	181	65	330	05	20.635	40
	За војску и остале државне заводе	„	320	99	„	„	„	„	„	12296	2698	1.769	20	83	—	„	„	1.852	20
Фебруар	За грађанство	„	435	217	161	6711	18	„	919			18.407	70	193	35	323	75	18.924	80
	За војску и остале државне заводе	„	213	104	„	„	„	„	„	8703	3589½	1.588	20	63	40	„	„	1.651	60
Март	За грађанство	2	277	331	112	4090	3	1	2685			18.344	50	267	65	389	65	19.001	80
	За војску и остале државне заводе	„	203	68	„	„	„	„	„	7480	4696	1.687	20	54	20	„	„	1.741	40
Април	За грађанство	„ 2	249	215	145	4336	5	2	74 5357			16.996	20	379	60	472	80	17.848	60
	За војску и остале државне заводе	„	247	84	„	„	„	„	869	7956½	3606	1.516	85	109	65	„	„	1.626	50
Мај	За грађанство	„	294	214	187	4508	12	1	8393			21.290	60	540	60	642	20	22.473	40
	За војску и остале државне заводе	„	204	199	„	„	„	„	2040	9749	4056	1.786	10	182	60	„	„	1.968	70
Јуни	За грађанство	„	355	194	139	4159	55	3	6912			20.936	80	473	70	583	50	21.994	—
	За војску и остале државне заводе	„	267	83	„	„	„	„	2083	8967	3882	1.673	10	174	15	„	„	1.847	25
Јули	За грађанство	2	384	197	127	3965	1294	115	2959			20.538	—	347	70	464	30	21.350	—
	За војску и остале државне заводе	„	303	82	„	„	„	„	1148	7844½	2679	1.320	25	134	40	„	„	1.454	65
Август	За грађанство	2	413	214	183	5802	1574	200	1043			20.808	40	284	95	410	75	21.504	05
	За војску и остале државне заводе	„	264	96	„	„	382	„	11	6941	2649	1.223	90	91	65	„	„	1.315	55
Септембар	За грађанство	„	363	348	209	6896	1750	143	1045			22.275	20	310	—	452	20	23.037	40
	За војску и остале државне заводе	„	180	57	„	„	1353	„	38	7780	2825	1.343	—	116	95	„	„	1.459	95
Октобар	За грађанство	„	349	417	222	7799	1577	237	604			22.720	80	296	30	449	50	23.466	60
	За војску и остале државне заводе	„	148	136	„	„	1040	„	6	6138½	2726	1.159	05	109	10	„	„	1.268	15
Укупно	За грађанство	10	3637	2569	1706	57812	6335	703	30166	—	—	202.441	90	3.275	70	4518	70	210.236	10
	За војску и остале државне заводе		2349	1008	—	—	2775	—	6195	83855½	33406½	15.066	85	1.119	10			16.185	95

Из контролног одељења Суда општине града Београда 10. Новембра 1893 године.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ

У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Пуштамо сообраћај сировом Београда. У средини од 14. Нов. до 23. Нов. 1893. год. довуковало 1297, отпуговало 1031. Од којих су :

а.) Пола : мушког 1261, женског 36.

б.) Вероисповести: православне 1222, католичке и протестан. 59, мојсијанске 6, мухамеданске 10, свега 1297.

в.) Поотојбина : Србија 1157, Аустро-Угарска 87, Босна и Херцеговина 14, Црна Гора 5, Грчка —, Турска 18, Бугарска 5, Румунија 6, Русија —, Германија 8, Француска —, Италија 1, остале државе 1.

г.) Занимање путника: Земаља и својина 149, Занатлије 107, Трговци 698, индустријалци 4, шпекуланти и предузимачи 20, Господинчара 45, Интелигенције (војска) 144, Ђака 21, радника и помоћника 31, Пензи и бошиње 3, надничара и слуге 43.

Из статистичког одељења општине сировог Београда 21. Новембра 1893. год.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

По што одбор општине Београдске није одобрио држаљу лицитацију за давање под закуп цубова од балате стоке на општин. пландпу, — то ће рачуноводство општине београдске, држаоц другу јавну усмену лицитацију на дан 29 тек, месеца од 2—5 сати по подне, у својој канцеларији а за давање под закуп овога права.

Кауцију полажу српски грађани 3000 дин. у готову или српско државним папирима од вредности, а страни дупло.

Остале погодбе о овом закупу могу се видити сваког дана у канцеларији рачуноводства а и на сам дан лицитације.

Ко жели ово право узети под закуп нека означеног дана дође в лицитира.

СЖ 17744 — Од суда општине граде. Београда, 19 Новембра 1893 год. у Београду.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

У скоро књижарама може се добити нова књига

НА ПОСЛЕДЊОЈ СТАНИЦИ

ПРИЧЕ И НОВЕЛЕ ИЗ ЂУДИЦЕ

написао

Р. Ј. КРОНБАУЕР

илустровао

В. ОЛИВА

I Гавран, II Мајка, III На прагу живота, IV Снежне јагоде

Елегантно издање са 17 слика цена 1 дин.

Београд. Књижара В. Виложића.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Димничарство:

а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За несадашњи шпорхерд . . . . . 0·20 д.
в) За уздиг „ . . . . . 0·40 д.
г) За нелиш уздиг шпорхерд у гостионици . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . 0·10 д.
е) За чишћење чумина од 2 и по метра уједно са вешма . . . . . 0·15 д.
ж) За чишћење чумина од 2 и по метра уједно са више веша . . . . . 0·20 д.
з) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Пражњење помијара и нужника:

а) Од кубног метра . . . . . 10— д.
б) Од нова . . . . . 0·50 д.

III. Пантарина:

а) Марка за пашче за годину дана . . 3— д.
б) Обавезане пантаљске марке стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за дете . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 555·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . . 999·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . . 1666·32 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·90 д.
б) Мртвачка кола са вишењма са два коња . . . . . 24·90 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кварторе: Саламандре, Терлијски, Пиротски и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1·90 д.

За кварторе: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године АБр. 9449.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ

Од 17 Новембра до 25 новембра 1893. год.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА НАЈНИЖА дин.	пар.	НАЈВИША дин.	пар.
5232	Арнаутка	32		28	
	Бршља кукурузна				
	„ пшенична				
	Нова бела (од лит.)				
28718	„ црна		70		35
	Волова				
293	Вуне не пране	160			
	„ пране				
317	Грожђа	80		50	
360	Дуња	25		20	
28209	Јабука	20		12	
384170	Јечма	10	50	9	50
3107	Кајсака	120		110	
	Коза волових				
	„ јагњећих				
5216	„ овчијих				
	Коре брезове				
	Крава				
9080	Креча	4		3	50
22560	Кромпира	10		7	50
	Крупина				
999	Крушака	15		12	
49295	Кукуруза нова	8		6	50
	Кудуса				
501	Лоја нетопљеног	80		60	
	„ топљеног				
	Лука аријалке				
	„ бела				
8568	„ црна	20		15	
	Масла				
266	Маста	120		110	
20881	Меда	80		50	
	Овака				
242606	Оса	11	50	10	50
40879	Орања	50		40	
2845	Пасуља	13		10	
	Пекмеза				
	Проса				
249737	Пшенице	12	20	11	80
4464	Ражи	9		8	50
	Раз. поков. (од лит.)				
	„ „ меке				
	„ „ тврд. дуге				
13891	„ „ меке		55		45
28472	Сланца дебелих	80		70	
	„ средњих				
92830	Сена	5		4	
634	Сира	110		60	
38960	Слане	3		2	
	Сапунице				
	Сочива				
2900	Уљена дренов	8		7	50
217920	„ кајсиног	3		2	50
	Шипурке				
	Шљива сировых				
429547	„ сувих о. год.	24		12	
27000	простог кајсиног				
	мекиње				
23351	ситнице				
77221	неке разно				

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — ПАРНА РАДИОНИЦА ШТАМПАРИЈА — Уредник Урош Кумануди

БРОЈ 49. ГОД. XV.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

НЕДЕЉА 5. ДЕКЕМБРА 1893.

Грађанству Вар. Београда

Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да је одбор општински у седници својој од 15. новембра 1893. год. на основу члана 87 закона о општинама, с погледом на чланове 12, тачке 1., 13. тачке в., 18. и 22 поменутог закона о општинама, — решио, да се сазове

ОПШТИНСКИ ЗБОР

НА ДАН 12. ДЕКЕМБРА 1893. ГОДИНЕ.

РАДИ ИЗБОРА

А. ПРЕДСЕДНИКА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ,
Б. ТРИ ЧЛАНА СУДА,
В. ЧЕТИРИ КМЕТОВСКА ПОМОЋНИКА.

ЗА ДВОГОДИШЊУ ПЕРИОДУ 1894. И 1895. ГОДИНЕ.

Ко може бити бирач за председника општине, за члана суда и кметовског помоћника, изложено је у члану 32, 33., 56. и 57. закона о општинама.

Право гласања на општинском збору, према чл. 14. закона о општинама имају сви пунолетни чланови општине, који плаћају 15 дин. годишње непосредне порезе, а који нису под старатељством или који по пропису чл. 16. и 17. овог закона, право гласања немају или су га изгубили. У задругама имају право гласања на збору сви задругари, ма сви скупа не плаћали 15. дин. непосредне порезе, ако нису чланом 16. и 17. изузети. Тако исто имају право гласања и она лица, која су ослобођена од плаћања пореза (по члану 61. тачке в. и г. закона о непосредном порезу) што су постала неспособна за рад, или су инвалиди, или она, који примају издржање касе.

Немају право гласа на општинском збору:

1., они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поправе, или који су записани грађанске части за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа који бешчасти и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана издржане казне;

2., који се налазе под судском истрагом за дела под 1 наведена;

3., који су пали под стечајште за време док стечајште траје;

4., који су под полицијским надзором;

5., који за исцело дугују у име пореске осим текућег полугођа.

Општина, којинма стално седиште није у месту у коме седи суд, бираће одборнике у месту у коме седи суд.

Ако би у којој општини било мање од 100 бирача, сви ће они бити уписани у једну листу.

Ако би у којој општини било више од 1000 бирача, биће за сваких 1000 бирача по једна листа више

Овим правилима ставњују се правила од 5 Децембра 1892 године ШБр. 19546

Београд. 28. Нов. 1893. г. ГБр. 16683.

Министар
грађевинских дела:
Св. Милојковићевић с. р.

ОБЗНАНА

На дан 20 Децембра ове године, држаће се у грађевинском одељку Суда општине варош Београда оверталана лицитација за оправку Топчидерског друма, а према решењу одборском од 29. Јула 1893 год. ГБр. 2857.

Кауције на овај посао у 5000. динара положе се у готовом или вредносним предметима напоредно.

Услови и предмер могу се видити сваког дана у канцеларији грађевинског одељења од 10 - 12 пре подне.

Са канцеларије, грађевинског одељења суда општине београдске 1. Децембра 1893 год. ГБр. 2857.

ОБЈАВА

Суд општине београдске објављује трговцима варошу Београда, да је у кући г. Јована Ивића савеснина на плавалуклом тргу наименована болница за леч. која ће служ од двотеритрих.

Од суда општине вар. Београда 18. Новембра 1893 год. АБр. 6827.

ОБЗНАНА

Прошле године у многим кућама Београда опехоћењено је било правилно пиланање воде услед тога, што су водомери и цеви водоводске инсталације у тим кућама наложене биле врлу, те се је вода била спрала у тим деловима инсталације.

Штета која проналази прекидањем воде у тим деловима двогуба је, јер не само да укућани остају за неко време без воде, него се и водомер и дотичне цеви сваре те и општина и газде куће могу бити изложене доста јакој штети.

Да се до штете не би дошло, управа водовода моли газде у свима су кућама водомери наложени у подрумима, да се благовремено постарају да водомери и цеви у уми подрумима не буду излагани врлу.

То се да постићи: попуњавањем подрумских прозора сламом или прошиком и једно времени затварањем прозора испраз пам капцима.

Затим нека потрате на то, да подрумска врата не остају отворена.

Цеви као које наводе воду на водомера по кући и које пролазе кроз простор је наложене врлу, морају се обложити сламом чешером или другим подесним рђавим топлопонима. —

Чеше но напајања нека такође штите против врла обложавањем сламом или подесним облагалом, сандуком испуњеним пепелом и т. п.

За случај у коме је инсталација водовода у кући тако изведена да цеви пролазе кроз просторе изложене врлу, а исте цеви недељу се подесно обложити облогом која ће чувала против врла, увијани сламе се од рђавих последица уплива врла на водоводску инсталацију тиме: ако сваке нече по арестанту уморбе воде, затворе ову славину која је остављена на најнижем месту водоводске мреже у кући.

Затварањем те славине (која се налази обично или не узак у бливини водомера) прекинут је пролаз воде у цеви куће инсталације и у исто доба цели се сва вода на тој цеви налазећи на излог водоводске отвора те славине.

На тај начин мрежа водоводских цеви у кућама остаће пуно воде пуна, а дању када је почнуту славини отворена и отакање воде тако рећи непрестано траје, вода у цевима нема над да се смрзне.

Управа водовода моли потрошаче воде, да управљавају затварање поменуте славине само нече не було да су цеви у кући облогом постављене или не, јер се и тим малим трудом осигурава газда куће против великих штета која може произаћи врлом због у инсталације.

Сопственици кућа одговорни су управи Водовода за сваки квар на водомеру и на газницу славини дакле и за тај који проистече усled врлом воде у водомеру.

Водомера који нису постављени у подрумима него у јавама, и ако су те јаме направљене врла против управе Водовода, нису изложени врлу ни при најхеђем врлу. —

Бр. 5130. Из управе Водовода, 4. Новембра 1893. год. у Београду.

ОБЗНАНА

У вези свог пређења АБр. 2366. од 30. Априла о г. Суд општине варошн Београда објављује грађанству, да ће Управа Водовода од 1. Јануара кућне године напљивати воду према тарифама 8 и 9. прописа за издавање воде, од свију оних кућа, које су од 1. Јуна до краја о. г. са водоводом спојене без обзира на то, да ли се вода у кући пушта или не, или да ли је инсталација у кући направљена или не.

Ово решење своје Суд општине варошн Београда основа на чл. 2 и 13. правила за издавање водовода са градска у Београду и издавање воде из њеног водовода, која су прописа добила високу силу решењем владе Њ. В. Краља од 10. Јуна

раћен, и у другоме са непотпно своји перних пратилаца једино на неток пресо неких мочвара, где напиша ноћу на једну дубоку бару, загази се-те коњем, и уз-ма[illegible]се.(1)

Сутра дан Судејци, праћен великим пешаром и осталим пођеспођама, зађе да разгледа борнште; шетани доктеторат (секретари), који су за ним бројали мртве земине, набројо је 20 000 пешака и 4 000 тешких оклопника хришћанских изгинулих борана. А кад се прати у повтор сезоне ратно зеће да се догоноре о даљем раду, и као предмет за увеселавање стајаху око султанова шатора, на коју набацјених 2 000 хришћанских глава, међу којима бејше и глава Хрварога бискупа Томорића. У знак задовољности допусти султан војсци своји слободну пљачку по околини. Мутав би пиљален и поручен, околни села такође, а то све изгонетнање

(1) Занимљиво је напоменути како Срнице, који спомену, да се прва воде удиме, већ до је убијен на овоме пређелу, но и ако бачен у воду. Летопис М. С. за 1826. г. II, 31—36, чтуда неке историчке и језичке ову сцену дуг, поменут претпоставу покојној колонији великих Хабсбуршка-ћа и ако је одмаком и ако у ратуру да Дунавом ис-чезне, јер овда другим ова. Спомени пређелу колико у за-ћеће.

(2) Пантелеја (Pseud. I. 65 у ракоп.) каже: На Кіѣ-ѣ на Нерѣтвѣ-ѣ Тѣчѣ, Крвавѣ ори слѣзѣ рѣкоше, Вѣлкѣ кро-чѣтвѣ ѣе рѣтвѣ кѣкѣ ороз тѣлѣе рѣкоше, ѣѣдре рѣдѣше ѣѣтвѣ-ѣѣ ѣѣ. — Ну то нѣје ѣѣтвѣ, ѣѣк ѣѣ ѣѣмо ѣѣ ѣѣкѣ ѣѣдѣте.

(3) Гроздом Срп. ум. кн. 47, стр. XXXV — Но онаки ће опазити, да је дата у умотворцу и у Бору: као нађе ли друге ове, нарадићемо одмах то ће оспасити.

загази подалаг султанов на престолницу обезглављење краљевине.(2)

Колико је Срба изгинуло на овом мађарском *Косову*, које сахрани шљемата мађарскога — не знамо, као што не знамо ни број њихов, као учеснике у борби. Споменике се само да је од појединих српских погинуло сеоских кнезова *Ђорђе Ора ѕеб*, а остали се спасли на планама, које ће због своје одиех мало свате њих смеле упустити у борбу на која са јаком турском силом.(3) Вертовић додаје: „После пораза мохачка пострадали Стеван Берислављевић српски деспот стекне у њуу Павла Бакића на челу војске, која пратљаше пљачкану околину под управом капетана Радише Божића(4) Фло-

(1) Вида: Шафарик у Ј. Gesch d. serb. Beliebes. II. 13 S. 53—54; — Ранке Аѕсѣѣе и Вѣѣр. в. V. p. 113—117 Gesch'ѣѣе. V.; Perej. hrv. ist. I. str. 125—134. — Рајић I. Ист. срп. ит. III. стр. 275—280. — Мајлат Вој. ист. XXII. стр. 173—204. — Ови писаоци је најопширније описао сам бој. прилагање.

(2) Пантелеја (Pseud. I. 65 у ракоп.) каже: На Кіѣ-ѣ на Нерѣтвѣ-ѣ Тѣчѣ, Крвавѣ ори слѣзѣ рѣкоше, Вѣлкѣ кро-чѣтвѣ ѣе рѣтвѣ кѣкѣ ороз тѣлѣе рѣкоше, ѣѣдре рѣдѣше ѣѣтвѣ-ѣѣ ѣѣ. — Ну то нѣје ѣѣтвѣ, ѣѣк ѣѣ ѣѣмо ѣѣ ѣѣкѣ ѣѣдѣте.

(3) Гроздом Срп. ум. кн. 47, стр. XXXV — Но онаки ће опазити, да је дата у умотворцу и у Бору: као нађе ли друге ове, нарадићемо одмах то ће оспасити.

1892. год. ШБр. 10382 основаним на чл. 6. 7. и 9. зак. о варошкој трошарини у Београду од 18. Јуна 1884. год.

АБр. 6603 од суда општине вароши Београда 1. Новембра 1893. год. у Београду.

НАРЕДБА

Пошто се је врло мали број сопственика гробља на новом гробљу до данас пријавио да према овој наредби плати за одржавање прописану таксу, то је суд општински приступио, да ову наредбу поново са продужењем последњи рокови до 1 Јануара 1894. год.

Проведена о новом гробљу ставом III тач. А. и Б. предвиђено је, да сваки онај, који жели имати гробницу на новом гробљу или обичан гроб, или годишње да плаћа за одржање истих гробница и гробова следећу таксу и то:

I. За зидане гробнице под „Аркадом“ годишње динара 40.

II. За зидане гробнице велике годишње динара 15.

III. За зидане гробнице мале годишње динара 10.

IV. За обичне гробне годишње динара 2

Даље исте ставе и исте тачке наређују да ако сопственик гробнице — гроба — не плати ову таксу за одржање од дана кад је купи па за цет годину, губи право на даљу употребу исте, а гробница прелази попова у општинску својину.

Па како је врло велики број оних лица која таксу за одржање гробница и гробова никако не плаћају, — то се суд ово општински поново побуђен овим наредити свима власницима гробница и гробова, да до пуног Јануара 1894. донесу и горњу таксу плате, што ако не учине искуство последње предвиђене горње наређењима правила о новом гробљу.

Од суда општине вароши Београда, 8. Октобра 1893. АБр. 6014.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

LXXXIX. РЕДОВНИ САСТАНАК

28 Новембра 1893 год.

Председавао председник г. Милош Р. Марковић, од одборских бећа г. г. Ник. Х. Поповић, М. Вељковић, Милош М. Торђић, Милут. Ј. Марковић, М. Константиновић, Сидор. Ј. Јовић, Јов. Петровић, К. В. Михајловић, Вељко Пауловић, Др. Марко Т. Лазо, Младен Јовичић, Мих. М. Зорбић, Сава Вељковић, М. О. Петровић, Мита Јотановић, Коста Д. Гавриловић, Свет. П. Ристић Коста Петровић, Мих. П. Бостић, Н. Вулићевић, Алекс. Ј. Одавић, Мих. А. Вагалински, Гаврило Вулић.

I.

Прочитан је записник одборских седница одржаних дана 18. Нов. 1893 год. и у целини КЊБр. 5779 усвојен је допуна да је изостављ напомене за надзор при градској трошарини, који је одбор у пређашњој седници учинио, ово садржине: Општина може одговорити градске трошарнике врсте т. 1. од Теразија до Топчидера, 2. од Савског пристаништа преко градског поља до св. Савског дома. 3. од св. Савског дома до пута за ново гробље, за чега се електричном снагом на планинама одобрења од намешће Пољопривредне може напредовати из топчидерског друга од Теразија до тој Авд. 5. н. д. до мостића друга 19 н. д. до пруге Београд 20 н. д. до Трговишта пов. 75. н. д. О ма које тачке одлучи као 40 н. д. — Ова одлука сматраће се као додатак уговору и биће под надзором власти потпадена.

II.

Одборник г. Коста Д. Гавриловић предаје да се утврди нове регулационе линије на раскрсници Мајданске, Савске и Дринске улице са обзиром на садашњи ње. Исти тако да се утврди нова регулациона линија на обали савској од савске полације до уз воду до пуног Броје 3. Потребна с обзиром на будућу кеј. Председник је мишљења, да ће најпре потребу наредбу да изврши о свему поднесе.

III.

По прочитаној акта истражног судије за варош Београд АБр. 6036, полицног судије за варош Београд АБр. 6016, 6084 истражног судије за варош Београд АБр. 7028, 6978, 6975, 6956, 6911, 6579, истражног судије за Шапац АБр. 6891, истражног судије за варош Београд АБр. 6953, 6957, 6985, 6977, 6941, 6876, 6812, 6924, 6998 и управе пар. Београд СБр. 18886, одбор је мишљења, да су ту ту ни околности Катарина Вожић, удова. Дамљан Рајић слуга. Перка Јовановић удова, Милош Јовковић бив. ђак, Чедомир Карловић свештеник, Живојин Башановић бив. ђак Срећен Пралеић свештеник, Сима Крајинић земљорадник, Кћерја Атанасијевић, пастир и Мита Суботић келнер да су доброг владања и доброг имовног стања Марија жена Фрање Колашинског чесовичара, Спасе Цвић кафеџија, Зепа жена Настаса Домазића кафеџија, Стеван Чупић земљодељац, Васа Марковић земљодељ, Коста Јовковић трговац горњо одбор да су доброг владања и скромног имовног стања Стојан Чукурица слугујући, Благоје Трнавац момак лебарски, Пантоа Крстић, бив. кафеџија и тај да је овај способан бан на робију и од изрицање казне је доброг владања да су Никола Д. Шпарић и Максим Бурић, обе трговци доброг владања и скромног имовног стања и тај да је овај способан под стечајем.

IV

Председник поново одбору на мишљење моле, којима се тражи уверење о скромном стању и породичном односу.

По прочитаној тих молби АБ. 7042, СБр. 18991, АБр. 5941, 5940, СБр. 19080 одбор је једнако мишљење, да се може сати тражено уверење молиоцима Алексе Г. Нешковићу, Ружици Светко Делића удову, Милошу Шкутарју гимназисту, Димитрију Ђуровићу, гимназисту, и да се суд предходно увери о имовном стању молиоца Марка Р. Стевановића, за тек сама за музеја трошкова уверење.

V

На захтев грађевинског одељења АБр. 6996 одбор је решио одобрити се крајње од пет хиљада динара на партије будућих зарђеле за непредвиђене трошкове на одржавање чистоће у улицама вист. Малошиној, Скаменичкој и пред железничким станицом

VI.

Председник известива одбор, да је општинска београдска кварнном присудом пресетеном суд

---

(1) Најмање ч. Ј. Gesch. d. ten. Reiches, II. II. S. 95—96.

јако Ниф, са „сељацима и поповима“ — који не могу бити другу, до српски хајдуци. Код Титела нас дочека их Србин *Радосав* са својим дружином, па при судару 100 њих посече а другу стотину жене похвата. Између Беча и Петроварадина нашће турска појска на ушаничке становнике, који ту беху избегли са свом имањином својим, женама и децом. Крваво се ова осветнице Турцима за своју пропаст. Док су сакладали, нагинуло је толико турске војске, колико није ситрвено у свима бившим биткама, па и на самом Мухачу. Тако дочекивана и непрађена Сулејманова појска стиже најзад на Дунав, и почетком октобра пређе га код Земуна, хитајући Цариграду, који већ седам месеци, како је остављ.[1])

И овај други поход Сулејманов на Угарску, свршио се је исто срећно по њега: јер је срушио седеме, који му спречаваху пролаз у западну Европу; а врло несрећно по Мађаре; јер им сруши краљевину, коју они као незнавену, никад више — до дан данас — не добише у лицу свога краља, представника своје народности. А и како би могло друкчије бити? Народ, који о својој политичкој сгавности, и о тешким данима мало води рачуна; који нема довољно пора и уздањем друштвеном животу; који мисли, да је он на земљи зато да нас другима плаћа и тиранише; а сам да се предаје благонаву и ужинању; остављајући и свете своје дужности према домовини својој, и према човечанству — тај народ и не заслужује, да политичка стварност, и не заслужује, да се уприлује у ред образованих чланова друштва. И Сулејман за Мађаре није ништа друго, него бич божји, строга казна њетова за ону попреду човечанских права, која учињене у својој трезвитој среће, охоли мађарски племићи, нарочито српском народу. Не Сулејман, већ ма ко да је био на турском престолу, нета би судбина постигла мађарску краљевину; јер је отровни пун њен подгризао ну још од смрти „праведног“ Матије, и постепено припремао за мухачку катастрофу.

Жалосно је само што су ову последње погрешке мађарског народа, морали испаштити и они народи, под штитом угарске круне, који се своја снагом трговину да не дође мухачка катастрофа. Али је и та последица изненађења за врло кратко време трајала у патењих Срба. Народ, који је и даље имао за свеје војсковође прослављене јунаке *Бакића и Божића*, није могао, није смео, да клоне духом. Немајући сада, у разјашњају својих заправника, оне препреке, које им пређе чињаху охоли магнати мађарски, српски је народ мухачком катастрофом још жешће убођен у себи осећаје патриотизма, и љубав према своме народноме позиву, до толике висине пошао, да је он у овим данима најтежега кушења показао титанску снагу, као непобедим херој, који тек тада добија снагу за отпор, кад непријатељ мисли, да га је потпуно сакладао. Или зар се може друкчије тумачити појава „пара“ Јована међу Србима — што њемо мало доцније видети — баш у овом трезутку, када изгледаше, е је политички талас антисрпског карактера заљубчутн и у њ напор сваљити све идеале српске? Зар се може друкчије тумачити најзад и она појава: цепање Срба у два дела, и присајање једнога дела уз Фердинанда аустријског, а другог уз новог заседног краља мађарског Јована Запољу, ако не тежњом: да ван од једног или од другог добије оно што треба, да се може даље продужити успешан рад на остварењу народне идеје која у мислима свих

за вар Београд од 29 Октобра 1893 год. Бр. 18754 одлучио, да плати Вукосаву С. Калинићу од износу 245·66 дин. на име штете учињене злонамерном пуцњавином, до исплате последњег динара 5 дан таксе на исправке преписа и таксе пуномоћја по три дин. динара.

По прочитању те преписе, молбе Вук. С. Калинића Абр. 6915 и кнежевске општинске преписе, одбор је решио, да се по истражењу преписе протитиоца Вук. Калинића Београд од 29 Окт. 1893 год. Бр. 18754 поднета на седници суботом одређеној за период зимске седнице, и шест дневних и шест ноћних чувара, а шест пара на име плаћене штете учињене злонамерном пуцњавином; да се ова штета поправи плаћа по пет динара и четвороструке дневне таксе и данашњу ову своју спору.

Одбор је осим изложеног жалбу да се узме и потпуно штете учињене злонамерном пуцњавином путем протицања, јер није довољно узети да је ово и општина београдска била оштећена на плаћању штете учињене злонамерном пуцњавом, кад се то лепо у целом виду

VII

Председник износи одбору на решење акт управе вар. Београд, којим се тражи, да општина београдска уз прописане напомене гвожђење и водене наплате пут преко топчидерског брда за Топчидер.

По прочитању тога акта АБр. 6751, одбор је решио, да општина београдска не може предузети грађење овога пута у ово време и под овим погодбама. А код општина доће и поочаја до средства то довршти, ова ће онај пут отворити у поправку и уз прописан данак.

VIII.

На предлог председника општине београдске Абр. 4084 одбор је решио, да се општинску покарну чету шаљке у оству општине стара пожарника на терет буџета за 189 четврту годину.

IX.

Председник општине саопштава одбору, да правно одељење тражи кредит од 2847·50 дин. за исплату оних сума, што су биле општинама изнуђене за рачун приватних паклатаја на приватном непредаја.

По прочитању тога акта Абр. 6916, одбор је решио, одобрити тај кредит од две хиљаде осам стотина четрдесет седам динара и седамдесет пара из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове за исплату дневнога учинка оних општинских инспектора с тим, да ова наплата да се ова сума што ће наплатити од јемаца и клупце тих инспектора. Да се бележе повереници г. г. Мих. П. Вогић, С. Аврић, Т. Брић, Св. Грегић и Н. Вуловић, одборници одсеје и одбору резервну да ли је суд што чини и до данас је резултата донео у погледу тешке ових дневних инспектора и њихових кориснића.

X.

Председник подноси одбору на одобрење пијут уговора, који се између закључили са Мајком Симићем управницом трошарине и Ђ. Ж. Поповићем, главним благајником на уговорно одбора од 21. и 25. октобра 1892. год. АБр. 6401 и 6446.

На прочитању тог акта одбор је, после саопштавања главна са 16 гласова против 2, (а ову гласали) одобрио да се по истом пијут уговора закључи уговор са Мајком Симићем и Ђ. Ж. Поповићем о томе да наплата по тачки 5 пијута уговора буде полугодишња плата, а не тачки 6 једногодишња плата без икакве промене одређења.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Цена лебу. Суд општине вар-ши Београда решио је у својој седници од 2 децембра ов. г. да цена лебу за пеку половину месеца децембра 1893. г. ј. од 3. до 15 децембра закључно буде двадесет пјдова пара дин. на килограму, а леб да се продаје по пароши по двадесет пара у тежини од девет стотина педесет и два грама.

Бирачки списокови. Пошто суд општини сви у варошп Београду не ући капцлару порезе по нереско одељење Управе Београда, од кога и добија податке за састављање гласачких спискова, — суд општина поводом тога и ради правилности самих избора за предстојеће изборе општинске, израдио је и општинске гласачке спискове пуноправних гласача ове општине и сваки их грађанству на увид, како би сваки грађанин имао прилике да се увери, да ли је уведен у списак, или је законом стечено права на то, — па, ако неки није на себе или своја пријатеља, да нпје уведен у списак и исправно је законске услове, да се јаве суду општинском те да га унесе у списак.

Исто тако, ако неки од грађана није у списку на какво лице, које према чл. 17. закона о општинама нема право гласа на општинском избору, такође да јаве суду, те да се тако лице забрани на списковима.

Члан 17. закона о општинама гласи:

Немају право гласа на општинском избору:

1. Они који су осуђени због злочинства, докле траје њихов рок повратне, или који су лишени грађанске части на време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа, који бешчашће и јавне мере прекоре, док не прође година дана од дана издржане казне;

2. Који се налазе под келеђењем за дуг од 1. новембра;

3. Који су под старешине, за време док старешине траје;

4. Који су под полицајском надзором; и

5. Који за велико дугују порезе осим текућег полугођа.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
Састанак држан 23. Септембра 1893 год.

Председник — Пошто нам довољан број одборских отвара седницу и моли одбор да чује записник последње седнице.

Србе, и Фердинандовића и Запољевића бенце четовства и потпуно зрела?

Из даљег историјског живота и рада нашега народа у Угарској, ми ћемо се још боље о свему овоме уверити; а сада да закључимо овај одсек: *да је мухачка катастрофа у исто спушила мађарску краљевину, али је дух српскога народа још већма оборила, одважност и прегнуће његово за своју стварне још јаче подстакло, дајући му значајну улогу у даљем раду бечких бесара и министарству мађарске владе краљевине.*

II. Кампања пропаст Босне и предаваље Турцима у Далмацији.

Турски племићи на Босни и Херцеговини је дошао невољу на средње хришћанско пучаство. — Устанак за благостања II. Бериславића; жеље напредњаке Турске на смрти њиховој. — Неуспешни прелаз Турака на Јадре 1521. г. и успех тога на Србе. — Турци и даље продужују пљачкати. — Пад Книна Скрадина (1522) и Осијека (1520). — Победа Крижевачка код Книна (1524); Турци за што воле. — Кнез Брето Франкопан даље оклопу Јајца. — Мученичка настрадања нашега пад Јајца, и даље Босне; — Турски освајају и обе две Лике и Кордане, али су од Книна одбијени; Усеци тога несложне Срба на покорене земље било сте велике. — „Усеци".

Миром од 1503. г. што га, као што смо видели, 20. августа закључи краљ Владислав са султаном, погланито се нпшо на то, да се с обе стране забране пљачкашки упади, који су већ толико штете Хришћанима наносили. Али и што је султан положио заклетву и на тај члан мира, ипак никако му није пошло у рачун да остуни од извршења својих оперативних планова према Хришћанима. При редовном ратовању, њему је било немогућно да заузме тврде хришћанске позиције у Босни и Далмацији, па с тога је и нарочпто пограничним заповедницима да разузданије Хришћане мучпи, нпиенада нападају, као пли мпслс да Турци неће да прекрше султапову реч.

За завлада Хрватском, а преко ње и аустријским земљама, неопходно му је потребно да нма у својим рукама Јајце; а да лучапим Млецима, а преко њих и осталоме Риму попрети ронством, требаше му далматинскп градови: *Книн, Клис и Скрадин.* С тога, по своју пријави по наговори пилозима, босанскп и херцеговачки Турци често су озбиљно напаљивали на те градове, баш у време, када владаше између њихових владара пеки тобожњи мир. Скендер паша босанскп, нападе при крају 1504. г. прелазе ово Книна, вопали их и опустоши на свој начин, па у мало што не узхвати и самог бана Корпнјанића, који му на сусрет бепше изашао.[1]) Наставник његов *Фрпш-бег* још је јаче организовао свпје походе, и г. 1507. већ је озбиљно претио Клпшанима и Сепањима, тако, да они беху склони да затраже мпстачку

[1]) „Кадшевић" пов. I. стр. 90.

Секретар прочита записник који се усваја.

Председник — Изволите чути пријатна друштва за електрично осветљење на улице, које му је општина поставила.

Секретар чита: (Прима се знању.) За тим прочита акт о устројству одбора управе варошн Београда и њених околака општини.

Председник За сам нередно те су ови изнети записи у инвентар општинских добара. Сад има сам неки одговор на њима да се изврше.

Марко Велимировић — Да ли је међу тим предлозима и она вредна, у којој је било благодарно одељење управе варошн Београда. Та се вредна налази у Карађорђевој улици, па и она треба да се устуни општини. Кад је било говора о томе у одбору, говорено је било и за ту вредну.

Председник Заиста смо знали од 1882 год. натенаја је благодарну управе варошн Београда у тој вредни. Знате и та вредна није уборављена ни у сем основом. И ми бн желели и ту вредну да тражимо За нам да смо ми сазвали и позвали свакако на благодарну управе варошн 120 дин. месечно награде.

Гавриловић — Мени се чини да је то више министерска просвета и ово је крајње на своје шкоде то оставе. И друго је бих желео да нам да да је основом предлажем да се те вредне ногу употребити само за смештаје ако што ти у њима нису ваше.

Председник — Добро је што сте скренули пажњу ту. Мени се чини да је главни стеар да остану ове стварн за смештаје и школе ученике нарочи, а хоће ли они бити ове за своме терену ни ноне су ствар, ако је општина неки подесније вредне, то законом нека нашта нредлажемо.

Гавриловић — Заиста сам, да се у томе акту управе варошн Београда, нарочи општинске, да се ни тим условима устуни.

Председник — То је истина, и за сам ти приметио, као нисам да је то споредни стеар, и да то не може да буде по пита та неки законом предложен Г. Милко Петровић поднеће и њим на коме се налази каперак жандармерија, и жандармерија као што знате, стоји под руковођењем полиције, те и то би било предмет, на који би ми имали да стратешко пажњу г. Министру. (Пуно вас прво добро).

Мих. Томнћ — Овим актом управа варошн Београда уступа општини неке државне зимље. Али неопходно добро не може да се приписе на своје ичиа — актом, него нека се тај приписе изврши код суда тамнога, а онако не може.

Председник — Ова су законом прописана, а ја сам ово изнешне чега знано. Да би се ипак знало којима земљиште заузимају та имања, ја сам нашао потребу грађевинском одељењу, да ово премери та живо, и да се после убиствене преме живо и преме ове акту. Ја мислим да се ту неће имати по законом. (Врло добро).

Гавриловић Јеремија — Мени се чини да и вредна, у којој сам нашао тамничарски нашаљак, треба да се устуни нама, јер и ова нама под управу варошн Београда И онако је прошле[*] године полицнја напустила ја јој се нашо друга вредна за тамничарску нашаљу, на бих да добијена у њиову ту вредну у њој је сад.

Председник — Ја немам ништа против тога. Добро сте напоменули, да да и то обухватимо. Тако исто хтео сам да напоменем, кад је већ уступљена и вредна у којој се налази тренутно ни касар, сада нам ваља само да радимо на нашем оснивању правом, које ће нам у истој вредни Чује се да ће она под вредну.

Дакле ја бих да обратим пажњу на оно да ту где је била благодарна управе варошн Београда, за ње на вредну где је жандармеријска бнлорни

Гавриловић — Ја мислим да ово ни по часто с тако, да ће се у овоме правцу у коме смо нашли, и даље ићи; и да ће се ирез годину дана и пре тражити од општине, да нама касарну за жандармерију, то ово нашше сада замишљати нити вредно, но ово ће морало нешто раније да настане да је за ово доба да тражимо у нашем ту вредну, ону вредну и земљиште, на којој ће нашше жандармерија нашазна. Ја дакле мислим да ми нашо врло рано то ге

Милош Трнвнћ — Ја знам за то да жандармеријску касарну не знамо куну, на ни ће нашломо, онда је је и не тражите, нешто нашше онако, а код будемо нашљали, онда ће тражимо и ту вредну.

Сп. Чубрнић — Ја не бнрам нигде да се не по нашшем основом у томе нему тражимо ту касарну, па да се тиме не нанесе нама дужност, да нарочи за градњу за жандармерију касарну. Јер ја мислим да жандармерија није нскључиво зарад Београда, него и за целу Србију. Дакле нама и жандармерија и нашо само зато нас остане ко нару. Сигуа у свету жандармерије нигде нто нашарном општинске, него врши државну службу као год и војска. Ја се дакле бојим да, тражећи то данашно добро да не изгубимо себе обавезу да градимо касарну

Никола Трајковић — Ја мислим да је сваки ипт, који се нечега претрезо, законом регулисан. И ако што у закону стоји само за одлазе, то ми онако дају нашо да тражимо, а још нашо ко што ће да нам буде терет и не нађе. То није предлажено законом, па не треба ни да тражимо.

Марко Велимировић — Наша неће нашта шкодити, ако ћемо ми то да тражимо. У акту нашо општине само реч одлази, него и ове вредне у којима се налази управа варошн Београда. Дакле ми нашо право да тражимо и ту вредну, и ми треба да тражимо, јер ако неспо где год стоји жандармерија нашарна нашта врло 20.000 дуката, а дошнеје ће нредети још више. У осталом бнш је кад би морали да видимо касарну, за што да се бојите, што ће одатле једну која ће дати Београд. Ја сам дакле за то да тражимо

Сп. Чубрнић — Ја се опет бојим да ни нрче неће се довољно гоће.

Филип Васиљевић — Мени изгледа да се касарна жандармерија смотри и као данашња и и као варошна И онда кад бн нам нашли да нашшо касарну за жандармерију, онда бн нашо задржати терет на држ-ву а онда на нас. Ја сам мишљења то да ми умемо ово осмашите.

(наставаће се)

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

У скоју књижарици може се добити нова књига

НА ЗЕМЉИ И ПОД ЗЕМЉОМ

ПРИЧЕ СВЕТСКОГА ПУТНИКА

написао

В. ГАЛУЗЈЕЛЈВ

превео

Ј. КАРА-МАТИЋ.

---

(1) „Književnik" кн. I. стр. 314.

(2) Хрватска напаја — познатије — отаџбинска Босна и Далмација која нашшоу сад се Хрватској, а не Србији и не знају, ни нотанско времену и потуњеној стварности, да ће од те нашше нашше

(1) Вид. народ. школ. кн. III., стр. 9—30.

(2) „Književnik" кн. I., стр. 308.

то српски живаљ, већ нашо, да му неће нзнаћи пљеи, на који нреба: јер је сада хрватскима напада, која нам чувати главну тврђаву отргнута од Босне српске, те не може добанити интересантна, не може добанити храше нити бојне средстве осим нако се нашо нопуздан војводе, који ће с тим средстве нзнеће Турака, који та са свију страна улнемирују и бију(!) а кад се Турци опако таборнчи и бројно стражу да нзврше своје ратне операције, како да се спрнда поступак хрватана, да отворн баш сада међусобни рат, — а на то се, како да се справи да корак крвава Владевлина, што уће у тај тако знани *Кембрејски рат* (1507—1511) који нођаше Венецнја са царом Максимнлијаном пустријским? Наравно, кад бојни таласи заплуснуше и саму Хрватску, онда су Турци, на нолнаше (Чујте!) нојединих зараћених страна хрватских, крло весело знали горе-доле по Босни, Хрватској и Далмацији. *Фермеде*, на нашн Млечана, осећи у Далмацији град *Нодвк*, завоснеће нитете само српском становништву, а Млечане. као савезнике своје, штедећи.(2) А кад се умореии ратници старнју, да се нашчка камбријска нрна, нека је *Фрнс-бег* бенено нао Тунгнра. Шбеснна, Омиша и и Сплета Народ га спуда одбијаше, али великом муком. Најпребна му се осветна трогрсни запоседнин *Клеменлнћ*, који га снажно одби од нидина свога града: а за тим и нзалачи кнез *Андрија Новаковић*, који је помоћу Омишана под самим градом свладао Турке, које нођаше на Босне млетачка нармаденне *Нинкон Недаћ*(1).

Још је горе сташе било онамо на граници Босне и Хрватске, где Хрвати нанташе нао суја у нроцењу, нрекламајући краља, да им границе заштити.

(наставаће се)

---

(1) „Književnik" кн. I., стр. 328.

ПРЕГЛЕД

ЗАКЛАТЕ СТОКЕ, НА ОПШТИНСКОЈ ГОВЕЂОЈ КЛАНИЦИ И ОТУД ДОБИВЕНИ ПРИХОД У 1893-ој ГОДИНИ.

Месец	ЗАКЛАТО:	Бивола	Волова	Крава	Телад		Јагњета и Јариће	Јаречева и Козлића	Јагњад и Јарад	Издато за очишћење кила	Претекли вишак увезен у наредну кила	ПРИХОД: Аренда:		Такси Клаоничка		Такса Лекарска		Свега:	
					ком.	кила						динара	п.	динара	п.	динара	п.	динара	п.
Јануар	За грађанство	„	417	258	122	4846	50	„	135			17.174	70	156	45	291	45		
	За војску и остале државне заводе	„	33	44	„	„	„	„	„	10791¼	498	1.178	78	15	40	„	„	18.816	78
Фебруар	За грађанство	„	368	193	114	4694	3	„	749			15.478	30	161	20	275	40		
	За војску и остале државне заводе	„	28	11	„	„	„	„	„	7869½	658	918	52	7	80	„	„	16.839	22
Март	За грађанство	„	329	194	80	2921	1	2	1616 852			16.241	20	236	15	340	75		
	За војску и остале државне заводе	„	27	14	„	„	„	„	„	8001	544	908	90	8	20	„	„	17.735	20
Април	За грађанство	„	238	329	150	4109	6	1	5794			18.977	80	418	45	531	85		
	За војску и остале државне заводе	„	25	25	„	„	„	„	408	8720	509	973	80	30	40	„	„	20.932	30
Мај	За грађанство	„	327	272	198	5346	10	1	7655			22.471	20	522	90	642	70		
	За војску и остале државне заводе	„	17	18	„	„	„	„	392	6887	435	775	70	26	60	„	„	24.439	10
Јуни	За грађанство	„	377	232	151	4214	47	10	6434			21.565	80	459	45	579	25		
	За војску и остале државне заводе	„	18	12	„	„	„	„	166	6927	567	766	10	11	„	„	„	23.381	60
Јули	За грађанство	„	407	204	164	4874	969	172	3034			20.951	80	347	35	469	55		
	За војску и остале државне заводе	„	36	8	„	„	114	„	124	7063½	574	821	15	28	70	„	„	22.610	55
Август	За грађанство	„	463	170	173	5467	1476	178	1249			21.011	40	289	05	415	65		
	За војску и остале државне заводе	„	29	9	„	„	77	„	38	6680½	287	725	45	15	15	„	„	22.454	70
Септембар	За грађанство	„	424	241	161	4962	1751	240	1011			21.771	40	299	20	432	20		
	За војску и остале државне заводе	„	44	16	„	„	59	„	3	6842½	304	745	05	15	10	„	„	23.262	95
Октобар	За грађанство	„	476	249	175	5658	1577	537	878			23.371	60	302	60	447	10		
	За војску и остале државне заводе	„	36	17	„	„	165	„	4	9500	359	1.021	80	19	05	„	„	25.162	15
Укупно	За грађанство		3826	2332	1488	47091	5890	1141	29207			189.015	20	3.192	80	4423	85	206.631	85
	За војску и остале државне заводе		293	174	—	—	415	—	1135		4555	8.835	25	167	10			9.002	65

Из контролног одељења Суда општине града Београда 20. Новембра 1893 године.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путничке легитимације, које су издате у Београду у времену од 21. Нов. до 28. Нов. 1893. год. достигло је 805, отпутовало 744. Од тих су:

а.) Пола: мушког 777, женског 28.

б.) Вероисповести: православне 673, католичке и протестан. 110, мојсијеве 6, мухамеданске 16, слега 805

в.) Постојбина: Србија 582, Аустро-Угарска 139, Босна и Херцеговина 8, Црна Гора 3, Грчка —, Турска 43, Бугарска 12, Румунија 4, Русија —, Немачка 2, Франц. 1, Италија 4, остале државе —.

г.) Занимање путника: Земљорадника и сеоског 41, Занатлије 71, Трговца 456, индустријалаца 2, шпекуланата и предузимача 14, Господственика 12, Интелигенција (војска) 73, Ђака 10, радника и посленика 30, Пилара и бондрџије 12, надничара и слуге 64.

Из статистичког одељења општине београдске. Београд 28. Новембра 1893. год.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАСИ

Изашла је нова књига

СЛОБОДНО ЗИДАРСТВО

његов циљ и принцип, његова садашњост и будућност

ПИСМА БРАТА СР.

једном непосвећеном пријатељу

Издање књиж. „Побратим"

ЦЕНА 1 ДИН.

Књижара П. Наложника у Београду изашла је нова књига

ЗОЈА
ИЛИ
ПОХОД НА ИНДИЈАНЦЕ

ПРИПОВЕТКА

Са 12 слика у бојама. Цена 1 и по дин.

Са овим садржајем: I Карузин у Прерији, II Јаков на бивољу, III у Санта Феу, IV Пред Навајом, V Пут крез жртвачку пустињу, VI Сетин, VII Стаг-перчинове војске, VIII Ко је прави стрелац? IX Три дана у клопци, X Поглавица навајаца, XI Дуваништво у рату и лову, XII Борба у планинском теснацу, XIII Баранка Дел Орк, XIV ужасно отарање, XV Опроштај Сетинов, XVI Преговори у тодовници, XVII Напајство, XVIII Повратак у навајску покрајину, XIX Поштена у јахању, XX Бегство, XXI Ослобођење, XXII Зоја.

Може се добити у свима Књижарама у Србији.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дизинчарске:

а) За чишћење дизалица (дизиндера) без радње на спратове . . . . . 0·25 д.
б) За чишћење дизалица (дизиндера) са радњом на спратове . . . . . 0·20 д.
в) За чишћење „ (дизиндера) . . . . . 0·40 д.
г) За чишћење уздани дизиндерд у стоношима . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење дизалица од два спрата . 0·20 д.
ђ) За чишћење простог дизалица . . . 0·10 д.
е) За чишћење чушпова од 2 и по метра дубине са једне цеви . . . . . 0·10 д.
ж) За чишћење чушпова од 2 и по метра дубине са више цеви . . . . . 0·20 д.
з) За чишћење дизалица (дизиндера) без радње на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Пражњење шпиндера и кушнина:

а) Од кубног метра . . . . . 10— д.
б) Од шпиндера . . . . . 0·50 д.

III. Пештарина:

а) Жрвња за пијаце за годишњу дана . 3— д.
б) Обавештење путбеник жрвње станје . 1— д.

IV. Гробљарина.

а) Гроб за децу . . . . . 1— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мали гробници . . . . . 555·52 д.
г) Велики гробници III. реда . . . . 968·30 д.
д) Велики гробници II. реда . . . . 1092·32 д.
е) Велики гробници I. реда . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·90 д.
б) Мртвачка кола са лимарима са два коња . . . . . 24·90 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

ТАКСЕ
ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кварторе: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

1. Од себе и кућне или њиве дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кућном или већег дућана са магазом . . . . . 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кућном, од кавеле са кућном, од гостионице са кућном без магаза . . . . . 1·50 д.

За кварторе: Дорћолски и Палилулски:

1. Од себе и кућне, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кућном или већег дућана са магазом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кућном, од кавеле са кућном, од гостионице са кућном без магаза . . . . . 1 д.

Од горњ. одредаба београдски 28. Августа 1892 године Бр. 9449.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ
Од 24 Новембра до 30 новембра 1893. год.

КИЛО-ГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА НАЈВИША дин.	ЦЕНА НАЈНИЖА дин.
2892	Аракија	32	28
	Бршљан кукуруза		
	„ пшенична		
	Вина бела (од лит.)		
9960	„ црна	60	40
	Волови		
	Вуне не пране		
	„ пране		
5468	Грожђа	80	50
	Дуња		
12861	Јабука	20	12
68111	Јечма	10·50	9·60
975	Кајмака	120	100
	Кожа воловских		
	„ јагњећих		
40862	„ овчијих		
	Кора брестове		
	Крава		
18140	Кромпира	4	3·50
13270	Кромпира	10	8
	Крупника		
992	Крушака	15	12
58855	Кукуруза новог	8	7
	Купуса		
	Лоја истопљеног		
	„ тополевог		
	Јука прашког		
1116	„ беле	60	50
5634	„ црна	25	18
	Масла		
69	Масти	120	110
1800	Меда	70	50
	Оваца		
63974	Оваца	11·50	10·70
619	Орања	40	35
2397	Пасуља	14	12
	Пекмеза		
	Проса		
277623	Пшенице	13	12·50
4859	Ражи	9	8·50
	Раз. колор. (од лит.)		
	„ „ меке		
400	„ шљив. дуге	1·60	
18716	„ „ меке	60	45
23815	Сена од дебелих	80	70
	„ средњих		
47500	Сена	5	4
579	Сира	100	64
12110	Сланог	3	2
	Сламарке		
	Сочива		
6283	Угљена дрвеног	13	11
186500	„ каменог	3	2·50
	Шаварице		
	Шљива сировних		
326269	„ сувих о. год.	24	12
	простог начина		
	женске		
15792	свињице		
24622	воће разно		

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампа Радивоја Штампарчића — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 50. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
НА ГОДИНУ . . . . . 8 дин.
НА ПОЛА ГОДИНЕ . . . . . 5 „
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ . . . . . 9 „

НЕДЕЉА 12. ДЕКЕМБРА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 НП. ДИН. ОД ВРСТЕ
претплату ваља слати уредништву на општинском суду а све варошкодимне по уредништву
Рукописи не враћају се
Напомињемо писма на примању се.

Грађанству Вар. Београда

Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да је одбор општински у седници својој од 15. новембра 1893. год. на основу члана 87 закона о општинама, с погледом на чланове 12, тачке 1., 13. тачке в., 18. и 22 поменутог закона о општинама, — решио, да се сазове

ОПШТИНСКИ ЗБОР

НА ДАН 12. ДЕКЕМБРА 1893. ГОДИНЕ,

РАДИ ИЗБОРА

А. ПРЕДСЕДНИКА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ,
Б. ТРИ ЧЛАНА СУДА,
В. ЧЕТИРИ КМЕТОВСКА ПОМОЋНИКА,

ЗА ДВОГОДИШЊУ ПЕРИОДУ 1894. И 1895. ГОДИНЕ.

Ко може бити бирач за председника општине, за члана суда и кметовског помоћника, изложено је у члану 32, 33., 56. и 57. закона о општинама.

Право гласања на општинском збору, према чл. 14. закона о општинама имају сви пунолетни чланови општине, који плаћају 15 дин. годишње непосредне порезе, а који нису под старатељством или који по прописима чл. 16. и 17. овог закона, право гласања немају или су га изгубили. У задругзи имају право гласања на збору сви задругари, ма сви скупа не плаћали 15. дин. непосредне порезе, ако нису чланом 16. и 17. изузети. Тако исто имају право гласања и она лица, која су ослобођена од плаћања пореза (по члану 61. тачке п. и г. закона о непосредном порезу) што су постала неспособна за рад, или су инвалиди, или они, који примају милостињу из државне касе.

Немају право гласа на општинском збору:

1., они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или који су лишени грађанске части за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа који бешчасте и јавни мирал вређају, док не прође година дана од дана издржане казне;

2., који се налазе под судским праћењем за дела под 1 наведена;

3., који су пали под стечиште за време док стечиште траје;

4., који су под позајмским налогом;

5., који ма колико дугују у име пореске општ текућег полугођа.

Оснажена, појединца сталног кадра не учествују по 16-ом члану закона у сакупштању општинског збора.

Збор овај почеће тачно у 8 часова најутра и бирачи могу долазити на изборно Место до 6 часова у вече тачно, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште.

Гласање на овоме збору вршиће се по кварговима и то на овим местима:

а) За *кварт варошки* — у основној мушкој школи код Саборне цркве (дубровачка улица).

б) За *кварт теразијски* — у теразијској мушкој школи (улица 2 јаблана).

в) За *кварт дорћолски* — у новој згради основних школа (Душанова улица).

г) За *кварт савамалски* — у основној мушкој школи (улица Краљевић Марка).

д) За *кварт палилулски* — у основној мушкој школи (школска улица); и

ђ) За *кварт врачарски* — у основној мушкој школи (пријепољска улица, спроћу нове болнице).

Састав бирачких одбора извршен је на основу правила господина Министра унутрашњих дела од 28. Новембра 1893 год. ПБр. 16683, и састављени су овако:

а., За кварт варошки

ПРЕДСЕДНИК г. Никола Х. Поповић пензионар, *чланови:* г. г. Андра Одавић трг. Светозар Богорић трг. Коста Главинић професор вед. школе и Михајло Јашковић књижар.

б., За кварт теразијски

ПРЕДСЕДНИК г. Никола Вуловић трговац, *чланови:* г. г. Димитрије Николић дворски трговац, Никола К. Поповић трг. Павле Стефановић кафеџија у пензији, Коста Рајић трговац.

в., За кварт палилулски

ПРЕДСЕДНИК г. Радивоје Драгојлић трговац, *чланови:* г. г. Радован Филиповић члан апелације, Михајло Бајловић шпедитер, Тимотије Кнежић Спасић члан дух суда и Михајло Бојтић члан апелације.

г., За кварт врачарски

ПРЕДСЕДНИК г. Мата Јовановић благ. управе фондова, *чланови:* г. г. Атанасије Стефановић председник суда у пензији, Петко Вељковић предузимач, Коста Сокић шпедитер и Тоша Бранковић пензионар.

д., За кварт дорћолски

ПРЕДСЕДНИК г. Милош Трифковић лебар, *чланови:* г. г. Димитрије Гајић сандучар, Мелутин Ј. Марковић члан касације Милан О. Петровић књижар и Вељк М. Тодоровић адвокат.

ђ., За кварт савамалски

ПРЕДСЕДНИК г. Ђорђе С. Новаковић члан касације, *чланови:* г. г. Стеван Чађевић књижар, Адолф Шток предузимач Сима Вељковић лебар и Милан Капетановић проф. Вед. Школе.

Заменици председника бирачких одбора су: Г. Г. Коста Б. Михајловић кафеџија и Марко Велизарић члан гл. контроле.

Заменици чланова бирачких одбора су: г. г. Михајло Трифковић секретар Мин. Фин., Павле Стефановић секретар касације, Марко Барух мењач, Милан Ст. Марковић адвокат, Јован Ђуровић шпекулант, Лазар Радовић јорганџија, Др. Давид Алкалај адвокат, Мих М. Ђорђевић бакалин, Светозар Ристић машинист, Коста Петровић бакалин, Лазар Дашковић кафеџија, и Илија Ђорђевић предузимач.

Председник бирачком одбору општине београдске биће г. Никола Х. Поповић пензионар, као најстарији по годинама председник бирачког одбора.

Од суда општине вар. Београда 1. Декембра 1893. год. АБр. 6898.

Грађанству Вар. Београда

Суд општине вар. Београда објављује грађанству, да је одбор општински у седници својој од 15. новембра 1893. год., на основу члана 87 закона о општинама, с погледом на чланове 12, тачке 1., 13. тачке в., 18. и 22 поменутог закона о општинама, — решио, да се сазове

ОПШТИНСКИ ЗБОР

НА ДАН 19. ДЕЦЕМБРА 1893. ГОДИНЕ.

РАДИ ИЗБОРА

ТРИДЕСЕТ И ДВА ОДБОРНИКА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ И ШЕСНАЕСТ ОДБОРСКИХ ЗАМЕЊЕНИКА.

ЗА ДВОГОДИШЊУ ПЕРИОДУ 1894. И 1895. ГОДИНЕ.

Ко може бити бирач за одборнике општине и одборског заменика изложено је члану 56 и 57. закона о општинама.

Примедба: Одредбе о праву гласања и местима за гласање вреде и за овај збор оне, које су изложене у позиву за збор за 12. Децембар 1893 год.

Састав бирачких одбора преди и за овај збор онај исти, који је вредео за збор, сазват на дан 12. Децембра 1893 год. за избор управе општинске (према решењу одбора од 30. Новембра 1893 год. АБр. 7217).

Од суда општине вар. Београда 8. Децембра 1893. год. АБр. 6898.

ОБЗНАНА

—

На дан 20. Децембра ове године, држаће се у грађевинском одељењу Суда општине варошн Београда оверавања лицитација за оправку Топчидерског друма, а према решењу одборском од 29. Јула 1893 год. ГБр. 2857.

Кауција за овај посао у 5000. динара полаже се у готовом или државним вредећим папирима.

Услови и предмер могу се видити сваког дана у канцеларији грађевинског одељења од 10 - 12 пре подне.

Са канцеларије, грађевинског одељења суда општине београдске 1. Децембра 1893 год. ГБр. 2857.

ОБЗНАНА

—

У вези свог пређења АБр. 2366. од 30. Априла о. г. Суд општине варошн Београда објављује грађанству, да ће Управа Водовода од 1. Јануара идуће године наплаћивати воду према члановима 8 и 9 правила за издавање воде, од свију оних кућа, које су од 1. Јуна до краја о. г. са водоводом спојене без обзира на то, да ли се када у кући троши или не, или да ли је постављена и пуна вентила или не.

Ово решење своје Суд општине варошн Београда основа на чл. 2 и 13. правила за вежбање надзора са зградама у Београду и издавање воде из истог водовода, која су правила добила законску силу решењем владе Њ. В. Краља од 10. Јуна

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУРСКОЈ

од 1459—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написао

Р. Агатоновић и Л. М. Спасић.

(Допуштењем Совет Вел. Школе народног просвећења београдских народних основ. београдских).

Мотто:

— „Шта ваш народ зарестта бити учинак чувати учинак и славити чувао славан" (Речи је од пресвитлог владовања турског падишаха, и славата се турски славили).

Боровица.

(наставак)

Али несрећни краљ Владислав толико им је могао помоћи, што је продужио (1510.) са султаном мир од 1503.[1]) године на три године, као да ће од тога имати какве користи! Само смрт султана Бајазита 1512. г. у нешколико је смела босанске Турке, да пошаљу краљу Владиславу, пита за ших преди мир, што га султан без пиконог знања подвезује! Онако тај случај и промена на банској столици „у Хрватској учини, те се нова бан Мирко Перени г. 1512. диже на босанске Турке са 8.000 људи. „Свесните веселе заиђаћ е тога пројта банова корака по свој хрватској земљи"). Али од тога не би ништа, бан на један пут „заспана", а Турци пак у Босни освојише: *Тешањ, Соко, Гарач, Бецуј*: и у Далмацији продреше у места, куда се многи народ беше у збегове склонио, на их многе пароше. Текућем исте године осиде и *Клишу*, а врвих месеца 1513. г. осиде *Чачак* и *Ужице*, који су у последњем годишњем били изгубили. Мало касније осиде и место *Вир*, на ваале на *Скрадину* и *Клис*, али им се они чврсто одупру. но Турци успеју до осиде ова 4 градова ова Скрадина, што браховаху главни град.[2])

Тек када је г. 1513. ступио на банску столицу у Хрватској чувени банскуи *Петар Берислављић*, који и правом чина част реду хрватскоме, онда су, не само на Хрватско, него и за оне јадне српске жителе по Босни и Далмацији настуиали срећнији дани. Како средином нетога лета Турци највише ћаковаху и робљаху пределе између *Уне* и Куше, и око града Бихаће крај Петрине, где се много народа српскога беше склонило, да опет после ћаће и обрадује своја поља; то бан Берислављић похита са својом четом да заштити с те страже своје границе. Код *Јасеновца* пређе Сану, па се узврсти на брду пред *Добрином*, где га је на противној страни очекивала турска војска. Августа 16. 1513. г. потуку се. Турци страшно настрадају. Четири старешине и 3.000 војника мртвих остане на бојишту. Једва пешеснопа паде поседнопама жив у руке.[3]) Последње оне Берислављеве победе донесе су земљама између Сане и Драше неко време мира од турских ћаковања (Ангел[4]) пиш г. 1512. — што ће на овој при-

(1) Smiličkas F.: Pov. Hrvatske, sv. I. str. 188.

(2) Smiličkas F.: Pov. hrv. sv. I. str. 458.

(3) Smiličkas T.: za novu knjigu str. 669. — „Književnik" sv. II. str. 200—201.

(1) Smiličkas T.: Pov. hrv. sv. I. str. 400. — Ziad *Ingel.* ideal. sv. III. str. 8. — Wenzel-Wolf: sv. II. str. 2-3.

(2) Engel v. H. J.: Allg. Weltkunde, B. III. opisi Bosn. u. Serbien, S. 248.

1892. год. ШБр. 10382 основаним на чл. 6. 7. и 9. зак. о варошкој трошарини у Београду од 13. Јуна 1884. год.

АБр. 6603 од суда општине варошн Београда 1. Новембра 1893. год. у Београду.

НАРЕДБА

Пошто се је пре исте број сопственика гробница на новом гробљу до данас пријавио да према овој наредби плати за одржавање пропасну таксу, то је суд општински прибављен, да ову наредбу поново са продужењем последњим роком до 1 Јануара, 1894. год.

Правилима о новом гробљу стоком III. тач. А. и Б. предвиђено је, да сваки онај, који куми једину гробницу на новом гробљу или обичан гроб, има годишње да плати за одржање истих гробница и гробова следећу таксу и то:

I. За једно гробиште под „Ариадом“ годишње динара	40.
II. За једно гробиште велике годишње динара	15.
III. За једно гробиште мале годишње динара	10.
IV. За обично гробиште годишње динара	2.

Даље исти стан и исте такве наређују да ако сопственик гробнице — гроба — не плати ову таксу за одржање од дана кад је дуги на за нет година, суби право на даљу употребу исте, а гробница предаки новина у општинску својину.

Па како је број великих број оних лица који таксу за одржање гробница и гробова никако не плаћају, — то се суд ово општински позиво небуђен оних наредити свима имаоцима гробница и гробова, да до прног Јануара 1894. досецу и горњу таксу плате, што ако не учине искуство последице предвиђене горњим параграфима правила о новом гробљу.

Од суда општине варошн Београда, 8. Октобра 1893. АБр. 6014.

ОБЈАВА.

Суд општине варошн Београда на основу одборског решења од 18. Августа 1893 год. ГБр. 3452 подиже на калимеданку споменика Ђ. Даничићу.

Према томе позивају се канцеларија да до 30. овог месеца поднесу грађевинском одељењу цене и мустре какве.

Цртежи се могу видети у канцеларијско време у грађевинском одељењу ове општине а у зграда код Дондова

Из Канцеларије Грађевинског одељења Суда општ нар. Београда 9 Децембра 1893 год. ГБр. 5638.

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Састанак држан 28. Септембра 1893 год.

(настављак)

Коста Глишовић — Ако је законом прирочно наређено, да се само врши у појаву су одељење управе варошн Београда, устуне општине, онда је напомен сам ваш разговор, а што се тиче мреже жандармеријске, ја мислим да ако би он год узели то земљиште, да би нам се доцније наткопрати до њезиног тј касарне. Господине г. Чубровић ни сматрао жандармерије са сам је нрикладно. Општина има своје њима стражаре и говорине на ће се нашао да врши послове ради сигурности грађана, али код нас се учини са сами нопрезно, да жандармерију нађа само простопима, ја ће нам тражити и да им подигнемо ту касарну. Па над ће нам над год до тражи да једнојту ту касарну, то сам ја за то да се успори предлог г. Петровића, да тражимо да нам се и та зграда уступи, само ако нам о томе селожи у закону.

Председник — Да сви на чисто. У нашој стоји да се уступају општини само ове зграде, у којима се налази управа варошн Београда и њени одељци. Сад ако се жандармерија сматра као одељак управе варошн Београда, онда би смо имали права и то да тражимо. Ја знам да се жандарм жандармеријска управа према законитости министра унутр дела, у договору са министром варошн, а кажите то нам нема са управом варошн, то не знам. Газиће је да су они ставили жандармерију са сагласју управе варошн Београда и према томе они би се могли сматрати као састанци ове управе варошн. С друге стране ја се борим да ни учинимо какав корак тежак, то да нам се дошље не би и жандармерија стављала на терет нас што су стављали нашн стражаре, а што нема основа у закону да нас корисно да подижемо нашн стражаре, јер о томе одлично стоји да се брине држава. Брину о личној и имовној безбедности у Београду не вода општине него држава краст. И на основу тога ми не би имали да издвајамо на наше стражаре, кад за то имали у Београду тај исти сопствени интерес, што и држава је принила и тај терет на себе.

Ја вас дакле молим да не напрете у то питање чиј пре нето у закону нарном стоје, да се општина уступу зграде у којима се налази управа варошн и њени одељк. И ја се борим да тим питањем не погоршамо положај општинин, изгубимо на се још већи терет.

Милош Петровић — Ја мислим да треба да се расправи питање како се сматра жандармерија, да ли се сматра као варош, или да сходи над управом варошн Београда, да нам не би после нарезни да желимо касарну о трошку општинском.

Председник — То је другу питању које можемо и другом приликом да распаравимо. Ми би сад хтели да нас изјавите, где се налази жандармеријска касарна, да прође у општинску својину. То такође треба да се расправи.

Мијаил Трнавчић — Ако дакле може да питерв општину да плаћа кирторе, ее моли и на жандармеријску касарну, и онда што би ми ово примали. Тако и за ово што се каже да се ове зграде морају употребити искључиво за касарове. ја мислим да и то не стоји, јер се у закону ништа о томе не говори.

Председник — Дакле пристајете ли да се

---

(1) На истом месту, стр. 248.

(2) Kunzel v. H. J.: Allg. Weltkunde, II. Bd. neue Gesch. v. Serbien, S. 331.

(1) „Küllbrunn“ кн. II. стр. 208.

(1) Ист. задуж. авст. кн. III. стр. 17—18.

лиња и бити — разумевало ову победу хрватскога бана на Дубици, онда је овом приликом банова војска повратила од Турака и градове: *Петрињ*, *Сокп*, и „Котарица.“

„И у колико су ређи биле турски на али преко Саве и Драве, у толико су сплиници биле они према *Далмацији*, на градове Клис и Книн. Одмах г. 1514. крајем фебруара 10 000 Турака опколе Книн. После сналажног отпора мала посада попуче се из подграђа у град. Турци стану сад грузати на град, али узалуд, јер видеше, да им много хиљада иртвих треба оставити под њим, на тек онда да га заузму. С тога се окануше даље опсаде, пошто изгубише око 500 људи.(1) Да осете тај неуспех продру исти Турци концем 1514. г. у земље крбавскога кнеза Јована Карловића, и одведу у ропство до 3 000 душа. Сем тога не далеко од Сења сатерше једна градић на кога су у свако доба налетали и пљачкали по околини. Још су ове године два пута упадали у Далмацију до *Новиграда*, где заузму неки градић, одвевши из њега до 400 душа у ропство. Одатле ударе и на град *Карин*, спојиму Јована Хрватинића, на после јаког тродневног отпора сакладају га, и до 500 душа, највише госпођа и кћери племићких одеду у ропство. Исто тако отму тада и град неког *Ђорђа Кукуљатовића*, и њега самог заробе. Тек кад су напали на град *Перушић*, одбије их јуначка посада.(2) Није боља судбина очекивала босанске и далматинске градове ни 1515. г. Тада су Турци око Сења опет чинили неке пљачкашке походе, а онамо у Босни освојили близу Јајца град *Бочац* (Босзасц).(3) Тако су босански и херцеговачки Турци напринали мало мо своју операгивни план, баш у ово доба, кад је Запаља онако дуго страдао испод Жирона, и кад су посланици султанови ишли у Будим, да моле за продужење мира.

Непосредне последице непромишљена корака каменинца краљевих одбијаљем султанове понуде, краво су дедство показале над народом у Босни. Херцеговини и Далмацији. Година 1517. принаса је по Србе на тих предела. Рано с пролећа ударе херцеговачки Турци на неку тврђаву у задарској околини, продуу у њу, и од 400 људи, што их ту набоше, неке посеку, а мнове у ропство одведу. „Под јесен пак спремаше се турска чета, која је имала Клис са свим придобити пару споме, и пошто је већ г. 1515. подграђе клишко под утопреним условима Турцима предано било“.(1) Ну, како ту не могоше ништа учинити, јер Клис имађаше јаке посаде, то су г. 1522 Скрадин, донели у велику опасност. Са суха су Турци према Скрадину утврдили град *Четин*, и још један градић: а са мора турска флота претила је Скрадинцима бомбардовањем, ако свога града скоро не предаду. Није лакша назовај био ни крбавском кнезу Карловићу који је био принуђен понудити Млечанима своје земље под заштиту. Али ипак се они дуго кани Млечићи напуштне на тавак лед, нити пак Турци оне године учињене ка каква знатнија успеха. Ну у толико је сигурнија њихов напад биги исте године на Јајце, које гледаху да полују од осталих њене суседних градова, те да га тиху принуде на предају, пошто га нијаке силом не могаху освојити. Младе краљ Лудвик старао се да свакако Јајце довољно храном, па с тога писа кантоју

(2) Kunzel v. H. J.: Allg. Weltkunde, II. Bd. neue Gesch. v. Serbien, S. 331.

они услови прије, или да се известимо за дарданелеску кошарну?

Стојан Протић — Предсједник је напомињао да наша дужност није да кодификамо наше странице, него да је опћинама, да не зна колико побуда пријелаз на Та можемо да то не стоји. Ма само изабрасли шверу са нашим странице у нашем буџету, и он је чиме ми се бан на одобрење над Сабора, а није тога није баш ирисиђе, него данаш је управо помотиран то, и покинан је број службеника на 700. И је вјеспно да ће о овоме питању у идућем буџету бити рече.

Предсједник — Ја о томе не говорио ни да је дефинитивно стрпено тих начела за опћинама то плаћа, и кодификовање тијне странице.

Тоша Николајевић — Да питам да треба ово питање остаиете, да се о томе ускинуши на тај овај говорите, а не решите само једно. Јер и ако у закону стоји да се утврђују опћинска само врше ове ту управа варошки и осјећа, сваки нам се налази питање шта су то канцеларије, које су у опћини управе варошки. О том питању треба разноликости и према том треба се решити, да ли да се тромо и то огроди или не.

Ја држим да држава не би могла да нагна нас да ми одвојимо на себе ту дужност да за целу Србију а не само за Београд, и сматра се ако нијех установа. Дакле ја сам за то да се ово не дира, него да се да напомена нека ће ово да прочуи, и да ми донесе своје мишљење

Предсједник — Дакле ово питање и жандармеријској касарни оставља се да се прочуи. Ма чемо тражити зграду у којој је топиндерска полиција дакле да се одвије овај усмо да се ове зграде само за смотрене употребе јер каква је дужност да једемо зграде за квартове, а где то је наша ствар.

Усвајате ли то? (Узвоја се). Сад ми да се имамо неке одлуке на градњу, одобравате ли тај предлог на општу врлоа? (Одобрава се).

Сад ово молим да чујете, како ће да се тичи овај члан, које је управо поводом пословања.

Секретар чита (чита чл. 15, 8 и 16.)

Др Милош Радовановић — Да би наводни сваког да има водовод у кући, ми трошимо да плаћа ту таксу ма и ако неће довео воду к њему нетко, и у свом случају кад неко неби имао материјалне прилике од куће а само доводе буде имао онда је праведно да и он плаћа а да сад је јасно да не плаћају ту таксу ако неко не станује у кући.

Предсједник — Ако сви је стварно у водопрод с тимо нема, шта ћемо у том случају да радимо.

К. Гавриловић — У мом личном интересу није да туђинчим овако како је тумачено но то зато је по 5—6 месеци станујем ван Београда. Али мени се чини да смо ми ту таксу одредили према имућству и то је ако нека врста прираза, јер који дани нијне станова и нијне одма не ће ни да троши воде на цеви неће и плаћа. За дакле дими да је то јасно да ни странице који су прави не треба остерећати грађене да плаћају, али ако неко може да плаћа ван Београда и да нема на чистом земљу ни цеви и плаћа. То је један врлоа који треба да се испита.

Др. Павле Поповић — Као члан техничке комисије мора је имала за дужност да изради правила за плаћање воде ја се ово добро сетам да смо на прилагом разговора ово тога члана имали доста посла и у одбору смо се сагласили на то што што је комисија предложила Свака кућа чак се служе једним колометром ова мора да плаћа на сва одјела у кућа на баш ова праза ни ће јер се неда троши Онде се као ради једне заобаси стан или кућа са једним колометром ако неће плаћати под кућиу а не сви у њој ни сваставиће — онда да не плаћа а ако седи онда мора да плаћа.

Илија Ђорђевић — Ја мислим да ову ствар не треба тумачити као је јасна Кад је водовод кућа под кућиу или ако у њој сами сопственик на трошко воду нит не трошио он мора да плаћа А ако није плаћа под кућиу онда не мора ни да плаћа

Предсједник — Да закључи овај разговор. Нећо се дакле плаћати такса само онда ако стан није издат под кућиу а иначе ће се плаћати. (Узвоја се). Ја молим г. Селесковића да ми обрене какав је то случај био.

Тоша Селесковић — Случај је овај био да је један господин отишо у Бич на 3—4 месеца ради лечења а кућа му је остала за то време с намештајем. И у тој кући нија трошила воде, ја он сад каже да по принципу да плати ту таксу јер каже нијам ни трошио ни воду ни да платим (Чује се: Да плати.)

Предсједник — Дакле сви се сагласисмо у томе да он треба да плати поито су му створи биле ту у кући. (Узвоја се). Сад идемо даље

К. Гавриловић — Молим вас да изнесете шта ћу ја да вас упозорим и што ћу да захтевам да се нијесе стање на дневни ред. Ја сам чуо да ако трајни чеда је имала опитанио одузета пре 4 године ја нетрудаће, међу тим нијте им још платили. Ја бих молио да се ја ставе је-дарел расписати.

Предсједник — Ја сам одбор надзеће, и ок се баш са тим питањем нешто сплашо и одредио је комисија која ће да прегледа и то питање како ће хорилине тако и да прописе странке. То ће комисија средина послао на нашеће предмете, и она ће ће даље да прегледа и остале предмете, а ја сад могу да вам прочитам напомена комисијског о томе (Чује се: да комисија сарши сеје предмете).

Мика Вемковић — Неколини је пута поврћани ови ствар у одбору, и нисам ја ни ја ни ја ни

или овај случај био је много разлога и тиме је општина решавала, а таких случајева има још немало. Ја мислио да неће бити добро да се ти дани штете због политике. Општина мора да нађе средство те да наплати тих дуговања ако што не дугују

Председник — Молим вас да чујете записник комисије за ово неколико предмета који је свршила. Ја молим г. Милутина Марковића као члана комисије да га прочита.

Милутин Марковић Чита записник комисије.

Да додам још нешто. У записницима, као су прилози прошле ноћи на трећи, нето сам ја тражио од општинског суда и од је тражио од министарства грађевине да које какво је то предмет и све ово није показано по који су начини та лица наведена, не зову да буклете и плата. Дакле ја нисмо могли ни ово прошле које су раније свршене, већ да ли прође или не прође реч у каква плата није плаћена. У записнику о предмету ове комисије, Тоша Селенковић и данашње општинска Николић. Ми данас нисмо да изнесемо нечим на који да се израдио сва регулација. Ту комисију нека скоше г. председник да она поднесе тај нацрт. И ја ће онда у седници, председника да нам каже поставља ли та комисија или не.

Председник — Та комисија поставља или не то нашег, него за регулациони фонд, и изборним међу да постоји та комисија која има да говорење шта ми имамо да приликом од министарства грађевине за ово што смо их регулисали и треба да нашом општинске пако треба да се реде с том регулацијом. Међу тим ова комисија чије је општинске од одбор чо је спецификација комисија за ове нарочите радове што је одбор

још 11 ових мисија наредио да се иди једа то спреми за гимнастичке.

Милутин Марковић — Ако се дошло ова одлука по овим предметима и изборна та комисија овај је г. Илија Хаџи-Поповић, нисмо ништа имајући на вољу ову ствар и одбор не изабирајући нашност тој комисији у којој је г. Поповић нисе спецификује да нам ова много већи рад да свршимо и доцније тај рад неће свршити ова неодложних других послова и предмета који не могу да чекају да се то прво реше, и да то је и изабрао комисију која ће по тим питањима да доноси своје закључке. И ово што је ово сво моја то је само предложено за седање прошлог, још ова стална комисија не доноси своје закључке да се они та предмети свршене.

К. Главинић — Ја сам потпуно задовољан са овом комисијом комисијом али ипак чему сам ја говорио ово је ван нашег регулације и тиме је рушење општина ова више од четири године.

Председник — Да поправим ово Закључком којим се одређује регулациони фонд по плаћању пеће ограничено само регулација на нашој него на целу варош и за то је општина и после да приступи пројекта Матићевог плана. За Матића је нисмо позвали да изврши пројекту према закону. Ми смо дакле са наше стране учинили и сад очекујем од комисије, од којих сачекамо да нам кажи тај предмет нам поправе.

Мита Вакановић — Ја сам само хтео и нисмо реч о томе да се начини решење потпуно а не о томе и ином хтелу, јер тако ниже једна нула цела да се сборе и читаву улицу да се просече, и ово сместе ваше да ли ће пока наплаћена комисија прошли плана, ни ако нека општина да плати онда онда да ни дају сталинии интерес и да се одмах извуче регулацију, или дакле стоји на путу да се то изврши?

Председник — Као што је у тој улици Мајданској предложено иначе Саве Јовановића Шимића тако исто ово ће да се прошири и остало између Међу тим баш онако прегледом комисије, како је то напријед, можда се на многе непокривености увиде, који је прилика неизгодна и беле је да их сад исправимо да се тако поштена прилази на то, јер за пример само су зе градска бара пропиштена и на њих су четир заклети и нети нај-. Можс бити да се он и за-

кази у полицији, или у којему стоји да то мора да се изврши у општинском суду. Дакле ви можалио то да изврши и сад будући готове онда ће све плаћати и пред одбор ће да се реши-пеће да плаћа да узме. Примате ли ово? комисија које је прочитао? (Прима се.) Онда ће се ово упутите општинском суду да у правцу овог све отворе ове дозволе у ред.

Секретар — Чита записник комисије о прелимином пројекту сеиру партија бургетом за сву годину.

Председник — Још у моћну Јуну ове године ја сам ван нашао да ће бити прокрчавање суда и на ове одредили комисију да то прегледа и да нађе колико ће бити утрошка и шишко предпрочитана на прва тоне да донесе решење. Комисија свршила тај свој рад и подноси нам извештај

Мита Вакановић — Ако комисија нашла колико да се само утрошити 110.000. динара онда ту нешто чиновних издатака него да изборник тај комисије рад нам остаје још 40.000 дин нашли само као је свршено то што је комисија предложила.

Сплошни Дарујка — Ми смо као што знате то председали, и ово интересно сте, као што је се унутрашњи Господ је овде да одбор мора да одобри ово ако ове суме од 35.000 дин., и на 29.000 дин. зато што је то будетом предвиђено да мора да има, а онда је потребно више него што треба. Што се тиче ових 110.000 дин, учитеља, ми смо нашли нашли за 14 бити, али ти опет није свршено. Ми смо нашли само преко тоне што не потребно од 1 Јануара ове год. до данас, да ће бити учитеља 110.000 дин. али може бити да ће се јавити какви случај који ће нам предложити за онда ће бити учитеља. Дакле ја овде да мора да се одобри ово што је ваше утрошено, а ово да бити нам по бити учитеља, то за њихов од предлога.

Председник — У сваком ово су предлагали ни које ће партије за краја тешке бити преговарачи. И, ја, ово дакле ако прокрчавати на могли нарадити на ларма је предвиђено да не бити. И ја ово сама то нечо на многи партијама, на којима је било предвиђено да не бити преговарачи, може бити учитеља. И ја можо бити на партију „Напредне странке" учитеље, јер не можу ова места да се ни-

---

из Будима правих шака. У намери да отме турске тврђавице око Јајца и Скрадина, које она дан града назад држаху у шаху, бан сазва неке племење на договор. Резултат тога био је да се прво помогне Скрадину који беху Турци јако притесниле и с мора и са суве, да му дани већ беху избројани. С тога бан, да би олакшао турску пажњу од Скрадина нападе једну другу оближњу турску тврђаву, али не постиже успеха. Међу тим Турци изгнају Скрадинане да им плаћају 100 дуката годишње данка, под условом да их остане на миру[1].

Нестрпљив краљ Људник је већ јасно прозирао намеру Турака, па с тога похита те са султаном закључи мир 28. маја г. 1519. — Као што сво већ видели (стр.) али која пада од тога мира, када босански Турци под заштитом њених султанових обећа према Хрватима најреволисније и најусленије изобаћају своје оперативне планове? Уз прво овоме миру, иште босански паша исте године ирбавски кнезу, „да ће га походити сваких четвраест дана"[2]. И

(1) Rad. jugosl. akad. sn. III. стр. 32.

(2) Starčević T. Darj. lav. sn. I. стр. 548.

збила, вели Месић, уједно сне крајине страдаше народ од његових (бос. пашиа грабежљивих и крвожедних чета". Исто тако наглашено спомене, да се у ово исто време најжешће сиремско, да утврди језеро и остале градове око Јајца, како би даном приликом и њега натерао на предају. У Будиму су звали већ јула месеца о страдању Јајца, и целог околног становништва; јер је било код краља многих људи, који су га молили да но моћ, крвим бојима опшкујући стање босанских и далматинских градова. С тога краљевска влада још истога месеца: „отправи на крајину два зова баша, или та градска запосленика од којих је један био Томаш Пекеш, дадоше ни и заштиту свету новаца, од кога су имали набавити света што је требало загрожењено Јајцу"[1] али је исома знајаћно, што не само да од оне нарелбе краљеве ниј било ништа, него помоћути заповедиие чак и новаи дат му на ратне цели, потрошио је сво ратно[2]? Толика беше обест и покварености у мађарских племића !... На више онда ни чудо, што на првих месеци 1520 г. видимо Турке, час на једном, час на другом крају угар. краљевине, где нарочито харају око Мидруше и Гробника — између Франкопанић[3].

Не беху ни у стању одупрети се ни они стратегијски важнији градови, јер беху скоро сви без посаде. Бан Берислављић на све стране шаље поспаније за помоћ, да заштити Книн и Клис, а Скрадинце да повраги ранију важност. Али опет ода спуда добијаше лепих говорених реча и обећања, а стварне помоћи ниједне! У то Турци беху поново месеца маја 1520. г. ушали у земље крбавских кнежева. Бан на брзу руку скупи војске, да заштити Крбаву, и спитивши Турке на једној равници, кроз коју тече поток *Корочанац* потуче се с њима 20. маја и разбије их. С малом пратњом пусти се за тим у потеру за њима, али га Турци тако осамљена нападну иза брења и после кратког отпора његовог сеоце га ранјена на земљу. Неки однеговних војника притрче му у помоћ, али избаше само крпо тело![4] Велика жалост за баиовом смрћу обузме све Хрвате, јер то беше њихов најбољи и најзаратоничији бан; али још већа туга обузме

(1) Rad. jugosl. akad. sn. III. стр. 41. — Kerpel v. H. J.: Alg. Weltgesch. II. III. dgem Gesch. v. Serbien, S. 337.

(2) Rad. jugosl. akad. sn. III. стр. 43.

(3) Rad. jugosl. akad. sn. III. стр. 180.

(4) Rad. jugosl. akad. sn. III. стр. 92. — Šafárik I. a. T. Dob. lav. sn. I. стр. 260.

купе, могу чак неки бити и шкартирани и отпуштени.

Мика Томковић — Господо која су била у намери и која су пригнала те рачуне, каку ће су неке буџетске позиције прекорачене и да те трошке одобрити и лакше неки до се вој чини да Ће бити и уштеда, и предлагатељи да ће бити до 110.000 дин. уштеде. Ја мислим да ово ће од тих уштеда општина моћи да троши уштеде, ако ће општина моћи да неке ствари, као да се оног што је ту ученик, троши напада судских путов

Председник — Кои на примеру на партију лица на настављања основних школа прекорачење се до врша ове године 3.669 дин јер ја знате да сте одобрили да се отвори још школа на Еделовину; ан тим ће од лакше сиротиње прекорачење је 5.000 дин; тако исто прекорачење је сумо на ме дицинске наставнике исте и т. д. Кто отуд је та ствар да ће се прекорачити до краја ове го дине 35.000, дин; а ако ви не одобрите те сум онда се ви морате доћи на ко ној начин да попуните тој дефицит.

Усмерио да дакле овај питаћете? (Устаје се.)

У свему са нама предлагате треба онда да одредите комисију која ће да састави буџет за 1894 год. Колико чланова да буде лица у тој комисији? (Чује се: нека буде пет). Дакле кажете да се да буде пет лица у комисији али тако да могу трошка да прате послове? (Клањено се). Онда заклањате лица за комисију (чује се: „комисија шта“) Ја предлажем г. г. Константиновића, Жаја Поповића, Сретенија Андрејића, М. Вешпарића и Цвилу Вуловића. Прима те ли то лица? (Прима се.

Сад имамо чуте нешто пано. Готов је пре дсјет ланског о појачају трошкова у Београду и г. министар грађевине упутио ми је тај пројект са свим ланским (чета.)

Јован Новковић — У ову комисију коју тражи г. министар грађевине потребно је да буде и један грађевац, јер ту има нешто која могу да реше и расправе само грађевци.

Ст. Чабриловић — Ја предлажем да у комисију уђу г. г. Тома Сеничанин, Константиновић, М. Бончић и Вуловић.

Председник — Прима ли ли предложена лица (Прима се). Дакле и г. ће тим је сврши но.

— Сад имамо да нам саопштимо да је извешена мудата за јесењу сесију на Дорћолу, а сва трећа ту зграду да прегледа. Да ће моћи да одредите лица која ће да је прегледају (Председник се). Ја предлажем г. г. Илију Бељанског, Николу Хаџи Поповића, Тому Сеничанина и Др. Лапи Новковића (Устаје се). Не желите да је дневна ред је питањем за оправку смедеревског дома и да та лицитација није била устрајена с тога је дошао друга нова лицитација. (Чита) Ја мислим да треба да се одобри та лицитација зашто је комиси нешка прегледа ње ће одобрити ће. Сад има да вам саопштим да је дневни лицитација за оправку школских клупа Али ја мислим да ће то сад не оправда пошто неће извршена за време школског одмора. Могли би само да одобримо да се набави извесан број нових клупа које су потребне. Потребно је 80 а нешколко комада.

К. Гавриловић — Ја мислим да треба одобрити да се набаве нове клупе, али тако исто мислим ба да се извуци и поправи старих и то ће јевтиније и расходу и Бошићу а о Ускрсу и другим нашим срећницима.

Председник — Онда изволите чуте лицитације за оправку клупа и столица.

Одобравате ли ту лицитацију? (Одобрава се).

Сад имам да вам јавим да једна скрста жена из четвртог дела пора ће ове Милена Арсића тражи за службеника у канцеларији или да ју се да нека помоћ.

Ст. Чабриловић — Ја предлажем да ју се да нека помоћ јер је њено њене да уже на службеника из дацом. Ја бих предложио да ју се да 20 динара месечно.

К. Гавриловић — Ја мислим да је најбоље да се одреди неко од нас који ће да преговара ову молбу и да неки нам да ју места или ни да да нам о томе реферише у идуће седнице а да неки јели нам нуж ако требали болеснога или ће

Председник Да сам ја да ја ће ја ја ја

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путници свратили у Београд. У седмици од 28. Нов. до 5. Дек. 1893. год. домаћинало 606, отпутовало 593. Од њих су:

а.) Пола: мушког 608, женског 28.

б.) Вероисповести: православне 557, католичке и протестан. 67, мојсијеване 10, мухамеданске 2, свега 636

в.) Поотаџбина: Србија 514, Аустро-Угарска 69, Босна и Херцеговина 6, Црна Гора 11, Грчка —, Турска 11, Бугарска 7, Румунија 4, Русија —, Немачка 1, Француска 7, Италија 3, остале државе 3.

г.) Занимање путника: Трговци и еконоли 29, Занатлије 58, Трговци 315, индустријалци 10, инжењанти и предузимачи 4, Господари 23, Интелигенција (војска) 94, Људи 10, родитељи и пословође 17, Пекари и бозаџије 4, надзиратељи и слуге 61.

Из статистичког одељења општине варошн Београда 5. Децембра 1893. год.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАСИ

Излазила је нова књига

СЛОБОДНО ЗИДАРСТВО

његов циљ и принцип, његова садашњост и прошлост

ПИСМА БРАТА СР.

једном непосвећеном пријатељу

Недимо ложе „Побратим“

ЦЕНА 1 ДИН.

Књижара В. Валожића у Београду издала је нову књигу

ЗОЈА
ИЛИ
ПОХОД НА ИНДИЈАНЦЕ

ПРИПОВЕТКА

Са 12 слика у боји, Цена 1 и по дин.

Са овим садржајем: I Караван у Прерији, II Јахоње на бизону, III у Санта Феу, IV Прод Назајем, V Пут кроз мртвачку пустињу, VI Сегин, VII Опет мерчинске војске. VIII Ко је прави стрелац? IX Три дана у клопци, X Погланица напаћена, XI Лукавство у рату и љубу, XII Борба у планинском теснацу, XIII Баронка Дел Оро, XIV ужасно откриће, XV Очева пост Сегинова, XVI Преговори у тешкоћама, XVII Издајство, XVIII Пиперлан у пакленој пећини, XIX Вештина у јахању, XX Бегство, XXI Ослобођење, XXII Зоја.

Може се добити у свима Књижарама у Србији

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Дизимчарство:

а) За чишћење дизалишта (шилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За исцрпљење шпархерда . . . . . 0·20 д.
в) За уздиг „ „ . . . . . 0·40 д.
г) За велики уздиг шпархерд у говединама . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење дизалиша од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог дизалиша . . . 0·10 д.
е) За чишћење чупова од 2 и по метра удубо са пећки . . . . . 0·15 д.
ж) За чишћење чупова од 2 и по метра удубо са пећи пећи . . . . . 0·20 д.
з) За пилење дизалиш (шилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Прављење плочајера и шупљина:

а) Од кубик метра . . . . . 10— д.
б) Од шупа . . . . . 0·60 д.

III. Постарина:

а) Марка за пашче за једну дан . . 3— д.
б) Обавезне шпурлаче мрше стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за децу . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 555·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . . 998·93 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . . 1099·32 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·40 д.
б) Мртвачка кола са кићењима са два коња . . . . . 24·80 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

ТАКСЕ
ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУЂРЕТА

За кварторе: Саинаљенце, Теразијски, Варошки и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или мање дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафене са кухињом, од гостионице са кухињом без шталс . . . . . 1·50 д.

За кварторе: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без шталс . . . . . 1 д.

Од среског начелства београдског 28. Августа 1892 године Абр. 9449.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА
ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАЛТАРУ
Од 24 Новембра до 30 новембра 1893. год.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА	
		НАЈНИЖА	НАЈВИША
		дин.	пар. дин. пар.
2892	Арнаутска . . .	32	28
	Брашна кукурузна		
	„ пшеничка		
	Пања бела (од лат.)		
2900	„ црна „ „	60	40
	Вилова		
	Вуне не пране		
	„ пране		
5468	Грожђа	80	50
	Дуња		
18861	Јабука	20	12
68111	Јечма	1050	960
975	Кајмака	120	100
	Кожа јелованских		
	„ јагњећих .		
40862	„ овчијех .		
	Коре брезове .		
	Крбља		
18140	Креча	4	350
13270	Кромпира . . .	10	8
	Крушака . . .		
992	Крушака . . .	15	12
58885	Кукуруза нова .	8	7
	Кукуса . . .		
	Лоја истопљеног		
	„ топљеног .		
	Луга јаворове .		
1176	„ бела . .	60	50
5634	„ црна . .	25	18
	Масла		
69	Масти	120	110
1890	Меда	70	50
	Овања . . .		
63974	Овса	1150	1070
519	Орања	40	35
2397	Пасуља . . .	14	12
	Пекмеза . . .		
	Проса		
277623	Пшенице . . .	13	1250
4859	Раже	9	850
	Рак. комов. (одлат.		
	„ „ жене „		
400	„ шљив. дуге „	160	
18716	„ „ мекс „	60	45
23815	Сена од дебелих	80	70
	„ средњих		
47500	Сена	5	4
579	Сира	100	60
12110	Сланс	3	2
	Сапуне . . .		
	Сочива . . .		
6283	Уљана дренове	13	11
186500	„ кикенове	3	250
	Шиперке . . .		
	Шљива сировнх .		
320269	„ суших о. год.	24	12
	ораспог кикења .		
	хемпне . . .		
15792	сатпаце . . .		
24622	воће разно . .		

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — ПАРНА РАДИОНИЦА ШТАМПАРИЈА — Уредник Урош Кузмановић.

БРОЈ 51. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена за Србију:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 „
за страно земље на годину . . 9 „

НЕДЕЉА 19. ДЕКЕМБРА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД БРСТЕ
ПРЕПИСАЊУ РАЧА СЕДИ ГОСПОДИНУ ЗА ОПШТИНСКИ СУД
А ОНИ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НЕ ТРЕБАЈУ
Рукописи не враћају се
НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНСТВУ ВАР. БЕОГРАДА

Суд општине вар. Београда објављује грађанству, да је одбор општински у седници својој од 15. Новембра 1893. год., на основу чл. 87. зак. о општинама, с погледом на чланове 12, тачке 1., 13. тачке б., 18. и 22 поменутог закона о општинама, — решио, да се сазове

ОПШТИНСКИ ЗБОР

НА ДАН 19. ДЕЦЕМБРА 1893. ГОДИНЕ.

РАДИ ИЗБОРА

ТРИДЕСЕТ И ДВА ОДБОРНИКА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ И ШЕСНАЕСТ ОДБОРСКИХ ЗАМЕЊЕНИКА.

ЗА ДВОГОДИШЊУ ПЕРИОДУ 1894. и 1895. ГОДИНЕ

Ко може бити биран за одборника општине, и одборског заменьника изложено је у члану 56. и 57. закона о општинама.

Право гласања на општинском збору, према чл. 14. закона о општинама имаду сви пуноletни чланови општине, који плаћају 15 дин. годишње непосредне порезе, а који нису под старатељством или који по пропису чл. 16. и 17. ов. зак., право гласања немају или су га изгубили. У задругп имаду право гласања на збору сви задругари, ма сви скупа не плаћали 15 дин. непосредне порезе, ако нису чланови 16. и 17. изузети. Тако исто имаду право гласања и она лица, која су ослобођена од плаћања пореза (по члану 61. тачке п. и г. закона о непосредном порезу) што су постала неспособна за рад, или су нападнли, или они, који примају милостињу из државне касе.

Немају право гласа на општинском збору:

1., они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, али који су лишени грађанске части за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа, која бесчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана издржане казне;

2., којисе налазе под судским полицајем за дела под 1 наведена;

3., који су шли под стечајне за време док стечајне траје;

4., који су под политичким надзором;

5., који ма колико дугују у име порезе осим текућег полугођа.

Официри, војници сталног кадра не учествују по 16-ом чл. закона у саветовању општинског збора.

Збор овај почеће тачно у 8 часова изјутра а бирачи могу долазити на изборно место до 6 часова у вече тачно, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште.

Гласање на овоме збору вршиће се по кварговима и то на овим местима:

За **кварт варошки** — у основној мушкој школи под саборне цркве (дубровачка улица).

За **кварт теразиски** — у теразиској муш. школи (ул. 2 јабл.).

За **кварт дорћолски** — у новој згради основ. школа (Душ. ул.).

За **кварт савамалски** — у основној мушкој школи (улица Краљевића Марка).

За **кварт палилулски** — у основној мушкој школи (школска улица); и

За **кварт врачарски** — у основној мушкој школи (пријепољска улица, спрам војне болнице).

Састав бирачких одбора извршен је на основу правила господина Министра унутрашњих дела од 28. Новембра 1893 год. ПБр. 16683, и састављени су овако:

а., За кварт варошки

Председник: Никола Х. Поповић пензионар, чланови: г. г. Андра Одавић трг. Светозар Боторић трг. Коста Гавриловић професор вел. школе и Михајло Јанковић кафеџија.

б., За кварт теразиски

Председник: г. Никола Вујковић трг. чланова: г. г. Димитрије Николић дрварски трг., Никола К. Поповић трг. Павле Стевановић капетан у пензији, Коста Ристић трг.

в. За кварт палилулски

Председник: г. Раденко Драговић трговац, чланови: г. г. Радован Филиповић члан апелације, Михајло Банковић шпедитер, Танасије Капетан Спасић члан духовног суда и Михајло Бончић члан апелације.

г. За кварт врачарски

Председник г. Мата Јовановић благајник управе фондова, чланови: г. г. Атинасије Стефановић председник суда у пензији, Петко Вељковић предузимач, Коста Симић шпедитер и Ђока Бранковић пензионар.

д. За кварт дорћолски

Председник г. Милош Трпковић лебар, чланови: г. г. Димитрије Гајић сандучар, Милутин Ј. Марковић члан касације, Милан О. Петровић инжињер и Вељ М. Тодоровић адвокат.

ђ. За кварт савамалски

Председник: г. Ђорђе С. Новаковић члан касације, чланови: г. г. Стеван Чађевић инжињер, Адолф Шток предузимач, Сава Вељановић лебар и Милан Капетановић професор Велике Школе.

Заменици председника бирачких одбора су: г. г. Коста Б. Михајловић каф. и Марко Велизарић члан Гл. Контроле.

Заменици чланова бирачких одбора су: г. г. Михајло Трпковић секретар Мин. финан., Павле Стефановић секретар касације, Марко Барух мењач, Милан Ст. Марковић адвокат, Јован Ђуровић шпекулант, Лазар Радовић јорганџија, Др. Давид Алкалај адвокат, Михајло М. Ђорђевић бакалин, Светозар Ристић машинист, Коста Петровић бакалин, Лазар Дашковић кафеџија и Илија Ђорђевић предузимач.

Председник бирачком одбору општине београдске биће г. Никола Х. Поповић пензионар, као најстарији по годинама председник бирачког одбора.

Од суда општине вар. Београда 8. Децембра 1893. год. АБр. 6898.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

Преглед стања на дан 30. Новембра 1893. год.

		Дугује		Потражује		Сравњено са прошлим стањем	
1	Главница			6104050	37	— 2077	08
2	Благајна	5147	95	—	—	+ 228	12
3	Вредеће хартије	18438	—	—	—	—	—
4	Имаовина { непокретна 4909597·69 / покретна 158927·99	5068525	68	—	—	—	—
5	Фондови	—	—	251634	85	—	—
6	Поверноци	—	—	122192	81	+ 5870	40
7	Дужници	1396173	41	—	—	+ 73745	32
8	Пријеми	—	—	2230000	—	—120000	—
9	Оставе код новчаних завода	2230000	—	—	—	—120000	—
10	Текући рачуни код новч. завода	—	—	2203406	30	— 64000	—
11	Грађење водовода	2514920	31	—	—	— 32174	14
12	Буџет новога гробља	—	—	11839	46	— 1740	48
13	Буџет трошаринске управе	—	—	434479	43	+ 68832	06
14	Буџет општинског суда	796149	67	659167	79	—	—
15	Буџет Управе водовода	—	—	12584	01	+ 12584	01
		12029355	02	12029355	02		

Од књиговодства београдске општине 1. Децембра 1893. год. у Београду.

Главни књиговођа
К. Ј. ЈАНКОВИЋ.

Млађи књиговођа
МИЛИЈА ЈОВАНОВИЋ.

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Његово Величанство Краљ благоволео је милостиво подарити 1500 динара сиротињи београдској за празник Христова Рођења.

Суд општине београдске у име сиротиње београдске изјављује најтоплију захвалност Његовом Величанству на овој високој владалачкој милости.

Београд, 18. Децембра 1893. године ББр. 5440.

Председник општ. Београдске
Милован Р. Маринковић.

Секретар
Урош Кузмановић.

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Суд општине београдске примио је до сада ове прилоге са сиротињу београдску за празник Христова Рођења:

Од Браће Кремановића	200 д.
Од Љубе Кремановића	150 д.
Од особља агенције дунав. пароброд. друштва	16 д.
Од професорског колегијума београд. реалке	32 д.
Од Еснафа ткачког	19·10
Од Еснафа стаклорезачког	30 д.
Од Еснафа поскарског	20 д.
Од Еснафа асурџијског	6·40

Суд општине београдске у име своје сиротиње изјављује овим племенитим дароданцима своју захвалност.

Од суда општине београдске 18. Децембра 1893. год. ББр. 5442 5448.

Напомена. Доцније ће се у додатку овога листа објавити имена чланова појединих корпорација, што су дали милостињу.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА

Суд општине вар. Београда објављује грађанству, да се на три дана пред Божић и на три дана пред Ускре неће наплаћивати никаква трошаринска такса на јарад јагњад и прасад до 15 килограма тежине, према решењу одбора општинског од 24. Јуна 1893. год АБр. 3631.

Ову је одлуку одбор донео са разлога што жели да даде могућности свакоме, па и најсиромашнијем грађанину, да што јевтиније дође до печенице и тиме задовољније и веселије проведе оне велике хришћанске празнике, којима се сваки радује.

Од суда општине вар. Београда 14. Децембра 1893. год. АБр. 7370.

Председник општ. београд.
Милован Р. Маринковић с. р.

Секретар
Урош Кузмановић с. р.

ОБЗНАНА

У вези свог наређења АБр. 2366. од 30. Априла о г. Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да ће Управа Водовода од 1 Јануара идуће године наплаћивати воду према члановима 8 и 9 правила за издавање воде, од свију оних кућа, које су од 1. Јуна до краја о. г. са водоводом спојене без обзира на то, да ли се вода у кући троши или не или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје Суд општине вароши Београда оснива на чл. 2 и 13. правила за везивање водовода са зградама у Београду и издавање воде из истог водовода, која су правила добила закону силу решењем владе Њ. В. Краља од 10. Јуна 1892. год. ПБр. 10382 основаним на чл. 6, 7. и 9, зак. о варошкој трошарини у Београду од 13. Јуна 1884 год.

АБр. 6603 од суда општине вароши Београда 1. Новембра 1893. год. у Београду.

ОБЈАВА

Суд општине београдске објављује грађанству вароши Београда, да је у кући г. Јована Илића сапетника на палилулском тргу намештена болница за децу, која болују од дифтеритиса.

Од суда општине вар. Београда 18. Новембра 1893. год. АБр. 6827.

НАРЕДБА

Пошто се је врло мали број сопственика гробница на новом гробљу до данас пријавио да према овој наредби плати за одржавање прописану таксу, то је суд општински приморан, да ову наредбу поново са продужењем последњим роком до 1 Јануара. 1894. год.

Правилима о новом гробљу станом III. тач. А. и Б. предвиђено је, да сваки онај, који буди зидану гробницу на новом гробљу или обичан гроб, има годишње да плати за одржање истих гробница и гробова следећу таксу и то:

I. За зидане гробнице под „Аркадом“ годишње динара 40.

II. За зидане гробнице велике годишње динара 15.

III. За зидане гробница мале годишње динара 10.

IV. За обичне гробнице годишње динара 2.

Даље исти став и иста тачке наређују да ако сопственик гробнице — гроба — не плати ону таксу за одржање од дана кад је купи па за пет година, губи право на даљу употребу исте, а гробница прелази повоља у општинску својину.

На како је врло велики број оних лица који таксу за одржање гробница и гробова никакво не плаћају, — то се суд ово општински нашао побуђен овим наредити снима изложима гробница и гробова, да до прног Јануара 1894. донесу и горњу таксу плате, што ако не учине искуснће последице предвиђене горњим наређењима правила о новом гробљу.

Од суда општине варошн Београда, 8. Октобра 1893. АБр. 6014.

НАРЕДБА

Да би се предупредили несрећни случаји, који се могу догодити пуцањем из пушака, Управа вар. Београда на основу §. 326. законика кривичног,

наређује:

да се сваки, који би о Божићним празницима пушку избацио, или какве друге материје прикладиво, и тиме пуцањ проузродио, казни по § 360. тач. 1. законика кривичног од 1 до 3 дана затвора, или у новцу до 25 динара.

Бр. 21071. Од Управе вар. Београда 17. Децембра 1893. год. у Београду.

РАСПИС

Министра финансија од 30. Октобра 1893. године АБр. 2570. свима општинским судовима.

Имајући, да у питањима о продаји и у опште отуђењу непокретних општинских добара (тачка 7. чл. 70. зак. о општинама) и питањима о задужењу општина (чл. 70. тач. 8. закона о општинама) чињим предлоге Државном Савету за решење по тим питањима, потребно је ради предходне оцене самих питања и потреба и цели у којој се тражи отуђење или задужење, као и ради предходне користи за општину од таквог начина подмирења потреба, да министар финансија расписује овим подацима.

I. У питању о отуђењу непокретних општинских добара.

(Члан 70. тач. 7.)

Треба да постоји оригинал реферат општинског суда који да садржи:

1. колико општина има земље, утрине и под шумом; са назначењем под којом је парцелом и на којој страни поцидане њиве Б. заведено.

2. да се пред плаћања потребе, у којој се тражи отуђење наброје и разлози, зашто се баш отуђењем општинских добара има да подмирује потреба? Стоје ли општина на расположењу друга средства на руци. Колико има општина капитала и какво је његово стање: налази ли се на дугу код приватних или се налази уложен у каква предузећа државом гарантована или поједине заводе и банке; какви је и колики приход? Плаћа ли се уредно и на шта се употребљује.

3. Колико грађани дотичне општине плаћају: 1. општинског приреза, какав је на име чега се купи; 2. окружног; 3. еперског; колики је укупни прирез. Како се плаћа порез на општинско земљиште прирезом, јапанеом под аренду или на испашу.

4. колико плаћају непосредне порезе;

5. каквих прихода још има општина, и шапта се они употребљују?

Сви ови подаци потребни и изложени најтачније, што ће одговарати правом стању стварн имају да послуже као доказ, да се изнесена потреба општинска може намирити само на начин који се предлаже, а да се не може ни на који други начин подмирити. Набрајање доказа мора бити јасно и убедљиво, да се на први поглед може да види имовно и опште стање не само општине, но и грађана њених.

У питања ове врсте доказа и тражење разлоге општ. добара за приватна имања у разним целима. У овим случајевима потребно је да се рефератом општ. суда изложи циљ, у којој се разлога траже; користи које ће се отуда добити обухватајући нарочито у обзир и то, шарча ли се тиме општинско земљиште.

II. у питањима о задужењу општине.

(Члан 70. тач. 8.)

У питањима ове врсте потребно је тако исто да постоји реферат општинског суда, у коме би се неизоставили погледи, на потребе и стање општине и грађана. Реферат који би се односио на ова питања, имао би бити исцрпан и да садржи ове податке:

1, излагање потреба које се имају да подмире и правила које нарочито захтевају пажљиво подпирење;

2, да се означи има ли општина и колико јоши своја дуга? Код кога је учињен, колика је годишња отплата и интерес; у ком се ставу дуг налази. Је ли уредно плаћани интереси и отплата; ако није — за које време то није учињено и шта је томе био узрок; предлаже ли се у будуће уредно плаћање; плаћа ли се прирезом или другим приходом, и из кога имена? Ако се плаћа прирезом — колики је тај прирез?

3, под којим се условима мисли да закључи зајам, код кога и за које време; колика има да буде интерес и колика отплата од %?

4, из којих се извора и прихода има да плаћа тај нови дуг. Ако се има да плаћа прирезом, колики је тај прирез?

5, колико грађани плаћају јоши приреза општинског, среског, округ. и т. д.

6, постоје ли и каква јоши плаћања на грађанима (нарочито како се плаћа порез на земљишта). Какве су стања грађана?

7, има'ли општина каквих других прихода и шапта се они употребљују?

8, колико грађани дотичне општине плаћају непосредне порезе и колико је порезе остало неокупљено од прошлих година и колико од текуће године?

Сви ови подаци, као и у првом случају имају да буду брижљиво прикупљени и изложени дрвећи се најстрожије правог стања стварн. Потреба да се ови подаци увек прикупе одледа се потпанито у томе што таква питања, која знатно засецају у интересе целе општине и натерђавно стање њених грађана, треба да буду свестрано испитана и оцењена, пре него што се учини корак за њихово решење. Да се избегне свако олако решавање тих питања и да би се што јаче обезбедили општински интереси од површног руковања општинским пословима — Министарство тражи да је потпанајбоље у могућности да свестрано оцени не само потребе и стање у коме се општина налази, но, по могућству, да испита и последице које једна таква одлука може донети општини и знатно утицати на погоршање прилика у којима се налази.

Осим тога, у решавању ових питања знатно утиче и то: јесу ли при доношењу зборских и одборских одлука испуњени сви законски прописи и наређења, имају ли одлуке законску силу и важност. Много општине при доношењу зборских одлука веома непотпуно воде записнике и закључивање рада, не садржи увек оно, што је закон прописао и што је потребно за оцену саме одлуке. Тако у закључку зборског рада не опажује се увек, колико има по набројном списку става гласала, а колико је дошло и гласало, што је најважније због чега се одлуке морају често да враћају и траже

накнадна обавештења (чл. 13, четврти став). У многим пак случајевима, општине опет веома неправилно разумевају четврти став чл. 13. закона о општинама, јер требају главани рачунају од општ броја, који у даном тренутку, с обзиром на напријед пореду нису учинили употребу од свог главанског права, — главата, а не од позивног броја главова, који се по азбучном списку води, без обзира је ли ко пореду платио или не. Ово је но сме погрешно разумевање, и по министру Државног Савета, које сам по овој ствари изјашњава — четврти став члана 13. закона о општинама има тако да се разуме, да се тражи увек требања од целокупног броја правих главова, а не од броја оних главова који су способни, да у даном тренутку учине употребу од свога права. Према томе се има и да оцењује, је ли како питање решено на ирвом збору, или по главу сазвећем петог става чл. 13, треба опет другу збор, на коме ће се стварно решити са оволико главова, колико буде дошло и гласало.

У закључку зборског рада треба да стоји забележено, је ли дошла и гласала требања свих главова и сматра ли се да је посао рада кога је збор сазвао свршен или треба сазвати други збор. (шести став чл. 13 зак. о општ.) У случају другог збора, сталла се на закључку пред казначена броја свих главова по предходном стану (четвртом) и то, да је радња свршена на другом збору, означивши број главова који је дошао и гласао.

Тачања на којима је вршили изборски рад треба да су прошнурена и крајеви конца утврђена печатом, а председник збора и чланови одбора потписивање протокол зборског рада и утврдити печатом.

Исто тако при доношењу одборских одлука треба да стоји увек назначен број одборника општ. (чл. 53) како би се према броју који је решавао оцењило, дали их је било довољно да могу пуноважно решавати (чл. 75. зак. о општ.).

Из чл. 21. закона су за оцену зборских одлука нарочита тачке 6 и 11 да се број гласова који су гласали записује одмах и сакопитава збору и да се назначује и кад је и како завршен дошао и свршен збор.

У пракси ће сакопштити овај распис свима подручним јој полицијским и општинским властима и стал. окр. одборима — и препоручити им да се у свима овим питањима придржавају најстрожије овог расписа, јер у противном случају неће се нинта предузимати све дотле док се не врабани оно, што је за решење ствари потребно. Да би се избегла сувишна преписка и отвари једнообразно свршавање код општинских судова — најкорисније је, да се у напред прикупе сви они податци и налог заједно са одлукама одборским и зборским. Власти преко којих се ове одлуке спроводе Министру — најстрожије ће потрити, да ли су испуњени сви захтеви, који се траже овим расписом, на тек онда слати министру на даљи рад.

ОБЗНАНА

На дан 20. Децембра ове године, држаће се у грађевинском одељењу Суда општине варошн Београда офертална лицитација за оправаку Топчидерског друма, а према решењу одборском од 29. Јула 1893. год. ГБр. 2857.

Кауција за овај посао у 5000 динара полаже се у готовом или државним вредносним папирима.

Услови и предмер могу се видити сваког дана у канцеларији грађевинског одељења од 10 до 12 пре подне.

Из канцеларије грађевинског одељења суда општине београдске 1. Децембра 1893. год. ГБр. 2857.

ОБЈАВА

Суд општине варошн Београда на основу одборског решења од 18. Августа 1893 г. Гбр. 3452 подноше на казиредану еиомешк Ђ. Давичићу.

Према томе позивају се каменорески да од 30. овог месеца подиесу грађевинском одељењу целе и мустре камена.

Цртежи се могу видети у канцеларијско време у грађевинском одељењу ове општине а у зграда код Лондона.

Из канцеларије Грађевинског одељења Суда општ. вар. Београда 9 Децембра 1893 год. ГБр. 5638.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Пухинчки скобрађај варошн Београда. У седмици од 5. до 12. Децембра 1893. год. допутовало 607. отпутовало 434. Од којих су:

а.) Поље мушког 584, женског 23.

б.) Вероисповести: православне 496, католичке и протестан. 73, мојсијенске 28, мухамеданске 10, свега 607.

в.) Поступбина: Србија 479, Аустро-Угарска 89, Босна и Херцеговина 4, Црна Гора —, Грчка 1, Турска 15, Бугарска 4, Румунија 1, Русија —, Германија 6, Француска 4, Италија 3, остало дошле 1.

г., Занимање путника: Трговци и економи 30, Занатлије 76, Трговци 259, индустријалци 8, шинкеларни и предузимачи 6, Газдовничари 24, Интелигенција (војска) 117, Ђаци 12, радовница и помоћници 35, Ишлари и бозаџије 8, надничари и слуге 21.

На статистичког одељка општине варошн Београда 14. Децембра 1892. год.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Димничарство:

а) За чишћење димњака (пушнице) без разлике на спратове . . . . . 0.20 д.
б) За исцрпљен шпорхерд . . . . . 0.20 д.
в) За увијен . . . . . 0.40 д.
г) За велики увијен шпорхерд у гостионици . . . . . 0.60 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0.20 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . 0.10 д.
е) За чишћење чишова од 2 и по метра уздиз са лествама . . . . . 0.10 д.
ж) За чишћење чишова од 2 и по метра уздиз са пене пеће . . . . . 0.20 д.
з) За чишћење димњака (пушнице) без разлике на спратове . . . . . 0.75 д.

II. Пражњење помијара и вуканика.

а) Од кубног метра . . . . . 10 — д.
б) Од кавца . . . . . 0.50 д.

III. Пеетарина.

а) Марва за клање за гиљу дана . . 3 — д.
б) Обнављање шпијбелне марке стаје . 1 — д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за дову . . . . . 7 — д.
б) Гроб са ограде . . . . . 12 — д.
в) Мала гробница . . . . . 555.52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . 998.39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . 1099.39 д.
ђ) Велика гробница I. ред . . . . 1684.57 д.

VI Мртвачка кола.

а) Мртвачка кола стара са два коња . 12.00 д.
б) Мртвачка кола са лимарна са два коња . . . . . 24.00 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . 36.00 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . 72.00 д.

ТАКСЕ
ЗА ИЗВОЂЕЊЕ ЧЕРЕТА.

За кварове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0.25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . 0.70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од којих се кухињом, од гостионице са кухињом без пиће . . . 1.50 д.

За кварове: Дорћолски и Палилулски

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0.20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . 0.60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавање са кухињом, од гостионице са кухињом без пиће . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године, Абр. 9449.

УРЕЂИВИТЕЉ И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА. Штампарија Светозара Николића. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ.

БРОЈ 52. ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена за Србију:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 „
за стране земљи на годину . . 9 „

НЕДЕЉА 26. ДЕКЕМБРА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИКОМ НА ОПШТИНСКИ СУД А СИЕ ИЗРЕСНИЦЕ ВАЉА ПРЕДПЛАТИ

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

Грађанству вар. Београда

Суд општине вар. Београда позивом својим од 8. децембра 1893. год. а на основу решења одбора општинског од 15. новембра 1893. године АБр. 6898, сазвао је био збор грађана београдских на дан 19. децембра 1893. год. ради избора тридесет и два одборника за општину београдску и шеснаест замењеника одборничких.

На овоме збору имало је право гласа 4888 грађана а од овога броја дошло и гласало свега 1042 гласача.

Како према овоме није дошла трећина гласача, која је према члану 13. алинеје 4. зак. о општинама потребна па да решење збора буде пуноважно, то је бирачки одбор општине београдске решењем својим од 19. децембра 1893. год. објавио, да се има сазвати други збор, ради накнадног избора одбора општине београдске.

С тога суд општине вароши Београда на основу чл. 13. алинеје 5. зак. о општинама

ОДРЕЂУЈЕ

ДРУГИ ОПШТИНСКИ ЗБОР

НА ДАН 28. ДЕЦЕМБРА 1893. ГОДИНЕ,

РАДИ НАКНАДНОГ ИЗБОРА

ТРИДЕСЕТ И ДВА ОДБОРНИКА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ И ШЕСНАЕСТ ОДБОРСКИХ ЗАМЕЊЕНИКА.

ЗА ДВОГОДИШЊУ ПЕРИОДУ 1894. и 1895. ГОДИНЕ

На овоме збору донеће пуноважно решење онај број гласача, који буде дошао.

Ко може бити биран за одборника општинског и одборског замењеника изложено је у чл. 56 и 57 закона о општинама.

Одредбе о праву гласања и местима за гласање вреде и за овај збор оне, које су изложене у позиву за Збор за 19. Децембар 1893. године.

Састав бирачких одбора вреди и за овај збор онај исти, који је вредео за Збор сазват на дан 19. Децембра 1893. године.

Од суда општине вар. Београда 20. Децембра 1893 г. АБр. 7438.

ОБЗНАНА

У вези свог наређења АБр. 2366. од 30. Априла о г. Суд општине нароши Београда објављује грађанству, да ће Управа Водовода од 1 Јануара идуће године наплаћивати воду према члановима 8 и 9 правила за издавање воде, од свију оних кућа, које су од 1. Јуна до краја о. г. са водовода снојене без обзира на то, да ли се вода у кући троши или не или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје Суд општине нароши Београда осенива на чл. 2 и 13. правила о вешавање водовода са зградама у Београду и издавање воде из истог водовода, која су правила добила законску силу решењем владе Њ. В. Краља од 10. Јуна 1892. год. НВр. 10382 основаним на чл. 6, 7. и 9. зак. о нароншој трошарини у Београду од 13. Јуна 1884 год.

АБр. 6603 од суда општине нароши Београда 1. Новембра 1893. год. у Београду.

НАРЕДБА

Пошто се је врло мали број сопственика гробница на новом гробљу до данас пријавио да према овој наредби плати на одржавање прошасну таксу, то је суд општински принуђен, да ону наредбу поново са продужењем последњим роком до 1 Јануара, 1894. год.

Правилима о новом гробљу сталном III. тач. А. и Б. предвиђено је, да сваки онај, који куни задану гробницу на новом гробљу или обичан гроб, има годишње да плати за одржање истих гробница и гробова следећу таксу и то:

I. За задане гробнице под „Аркадом“ годишње динара	40.
II. За задане гробнице велике годишње динара	15.
III. За задане гробнице мале годишње динара	10.
IV. За обичне гробове годишње динара	2.

Даље исти стан и исти такве наређују да ако сопственике гробнице — гроба — не плати ону таксу за одржање од дана кад је куни на за пет година, губи право на даљу употребу исте, а гробница предаће повина у општинску својину.

На како је врло велики број оних лица који таксу за одржање гробница и гробова никакако не плаћају, — то ће суд ово општински нашао побудити оним наредитељима пашодима гробница и гробова, да до прног Јануара 1894. донесу и горњу таксу плате, што ако не учине неусупке последње предвиђене горњом наређењима правила о новом гробљу.

Од суда општине нароши Београда, 8. Октобра 1893. АБр. 6014.

НАРЕДБА

Да би се предупредили несрећни случаји, који се могу догодити пуцањем из пушака, Управа нар. Београда на основу §. 326. законика кривичног,

наређује:

да се сваки, који би о Божићним празницима пуцају пабавио, или какве друге материје приналазио, и таме пуцањ производио, казни по § 360. тач. 1. законика кривичног од 1 до 3 дана затвора, или у новцу до 25 динара.

Бр. 21071. Од Управе нар. Београда 17. Децембра 1893. год. у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

93. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

30. Новембра 1893. год.

Председник председник г. Мпхаило Р. Марковић од одборника беше г. г. Нак. Х. Шапоњић, Илија Ђорђевић, Младен Трећаковић, Јуре Јовановић, Сима Вељковић, Лазар Ђурђевић, Младут. Д. Живковић, Мих. Јовановић, Р. Дрљевић, Андр. Ј. Одавић, К. Б. Миодојевић, Филип Васиљевић, Мих. М. Ђорђевић, Гаврило Јосић, И. Кнежевићевић, Свет. И. Ранчић, М. О. Петровић, Мих. П. Вопчић, Мих. Д. Вопчић, Др. Пав. Поповић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 25. нов. 1893. год. и примљен је без имена.

II.

По прочитаву акта моленште молење за исплаћај крвнине Владислава Ђ. Миленковића ош. кланитза због елиминисаног АБр. 7092 одбор је

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРЕДНИМ ЗБИВАЊИМА У ТУЂИНИ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написао

Р. АГАТОНОВИЋ и П. М. СПАСИЋ

(Аиторска права Свет. Вел. Шћаше задржана према закључцима међународне конвенције закона. Београд 1893).

Мото:

— „Нема нам вероватно бег ушивка чудних умова и свакојаких судећу спледу“. (Вуков је предговор изузетно чудним изразом, и сматрао за туђим словом).

Караџић.

(НАСТАВАКУ)

Опакан корак султанов учини леи утисак на одвеги народ, те се неки сада почну враћати на своја стара огњишта, а нокле се неки и шћета наказадати. Ну ипак ово стање није дуго трајало, јер Јајцу грозније опасност од Турака, те крај буде принуђен да више 22. Марта 1521. пагребачком Капитолу, да својом четом спроводе храну Јајцу.(*)

У томе се већ приближавало час одсудна војска султанова на Угарску. Султан тражи повода рату. Шаље своја посланика Ибрахима у Будим. Шћа се о тим посланством збило у Угарској, видели смо, (стр...) али је са њима у вези био и један догађај код Јајца, Доњавани босанска Турци, да Султан намерава ускоро на Угарску пазанти, заиме, да изазивадним нападом освоје Јајце, те да своја напинаха подстакну на отпор њи и брзо подиже. У исто време кад је Ибрахим био у Будиму, ради преговарања о миру. Скупе се у Врховсти до 300 коњаника, спремивши и све остало потребно на опседање града, нарочито много лестваца за успињање, па се упуте преко гудура и планина право на Јајце, надајући се изуадано, да ће га затећи без довољне одбране. Али заповедник Јајца, будан *Петар Келечић*, разиде извештен о овом походу турском, чекање их са својих 200 коњаника потпуно спремав. Турци доћу једне вечера до неке долине, близу самога града, и одмуше, да други дан, пре него зора пазанти, ударе на град и брзином још у сну све похуће. Но Келечић им пократи сие прачуне. Сазнав од пастира да су Турци већ пристели, поише им за леђа 100 коњаника под *Блажом Чуром*(†), а налогом, да их на уговорени знак нападну. На да би још боље турске завадао, кареди младом женскињу да се сутра дан рано свечано обучу за благдан и да пред градом коло поиеду. Сутра дан Турци примете коло пред градом и место исприпатости. Позаиомени се за њиховом сјају и похитају ка њему. Ну у то исиаде из града Келечић са својим — коло се укиоли — и Блаж с леђа. Пастх крвава сечи из које је мало који од Турака живу главу пашао, да међу своје дошее вест, како је сјајна победа јајачке посаде немогућа

(*) Kugel v. II. J. Allg. Wochbl. B. III. Gesch. v. Gesterr. S. 467.

(†) Rad Југосл. акад. књ. XVIII. стр. 101. — Smičiklas T. Pov. hrv. kn. I. стр. 702—703.

(*) Rad Југосл. акад. књ. XVIII. стр. 93.

најпаче, да је Владислав Б. Милошављић добро владалац и добар војнов стваљ.

III.

По прочитању протокола лицитације СБр. 19232 државе 20. нов. 1893. год. за чишћење пијаца у од. варошн и по прочитању каквадне понуде Јосифа Зарићевића, СБр. 18952 одбор је решио, да се каквадну пијачне локалитета и каквадног посљедњега драж ува лицитација у присуству дна одборника оштинских.

IV.

По прочитању протокола лицитације СБр. 19235 државе 22. нов. 1893. год. за свишење ђубла на зградама оштинског суда, оштинских одељака и основних школа, одбор је решио, да се чишћење ђубла на зградама оштинског суда, оштинских одељака и основних школа уступи Ђорђу Добросављеву лиц. као најмање понуђачу за дво стотине тридесет и осам динара и педесет пара.

V.

По прочитању протокола лицитације СБр. 19236 државе 23—24 нов. 1893. год. за давање под закуп месарских клаоница на године трн за 1894. год.; по прочитању жалбе свију месара на нел. тргу СБр. 19234 да могу у воспрашању на нел. тргу продавати свакојаког меса без клања оправљена и по прочитању каквадне понуде Живојина Попића месара, којом куди за месарски клао бр. 7 на горњој страни 1800 дин. годишње, одбор је решио, да се уступе под закуп месарски клаоници за 1894. год. и то:

На горњој страни: први Аћим Д. Петровић за шест стотина двадесет и шест динара годишње; шести Костн Наумовићу за хиљаду осам стотина динара годишње; девети Илији Вељковић за седам стотина шездесет и један динар и десет пара; десети Косги Ивићеви за шест стотина и један динар и десет пара; једанаести Косги П. Вуковићу за седам стотина и два динара; двапаести Мирјану Милошављу за три стотине двакаест динара; —

На доњој страни: први Ђура Милосављевић за хиљаду тридесет и један динар годишње; четврти Мани Костићевићу за хиљаду шездесет и три динара годишње; пети Ђорђу Ивићеви за хиљаду три стотине и двапаест динара и десет пара;

За остале пијаце, и то на горњој страни под бр. два, три, четири, пет и осам и на доњој страни под бројем дво. три. шест и седам. да се држе друга лицитација.

Пава под бр. седам на горњој страни да се по пова лицитира и то од каквадне понуђене цене у хиљаду осам стотина динара, па ако пово не буде за шета дво пиће, да се уступи каквадном понуђачу Живојину Попићу месару за хиљаду осам стотина динара годишње.

Да се у месарници без нел. тргу више продавати свакојаког меса без клања оправљена.

VI.

Председник оштинске пошна одбор, да према прилозима господина министра унутрашњих дела од 28. нов. 1893 год. Шбр. 16683 одреди бирачке одборе за пресгојеће одборе оштинске за изборе уирне и одбора оштинске у Београду.

По прочитању тих прилога одбор је решио, да за збор оштинска сазнат за 12 децембар 1893 год. за избор уирне оштинске за 1894 и 1895 год. буду нашо састављени бирачки одбори в према прокламима господина министра унутрашњих дела од 28. нов. 1893. год. Шбр. 16683:

Председници бирачких одбора да буду тао изабрани по годишња одборника г. г. Ђорђе С. Поповићевић, Мата Јовановић, Мнлош Трнавић, Никола Вуловић. Никола Х. Поповић и Радосав Дрогњић; замењеник председника бирачких одбора као најстарија одборника по годишњи после одређених председника да буду: г. г. Коста Б. Мајсторовић и Марко Великрак.

За два бирачка одбора одређени су поимо за сваиање бирачких одбора из четири лица од сне дванаесторице, што састављају сталан бирачки одбор према чл. 19. зак. о оштинама и то: у један бирачки одбор ушли су ова 4 лица: Атанасије Стевановић, председник суда у пензији, Петар Великнић, представник, Коста Симић пивездетар, Тоша Бранковић келнонар; у Другн бирачки одбор ушли су ова 4. лица: Димитрије Николића драње Ницуја Б. Поповић трговац; Павле Стојановић капетан у пензији и Коста Др. Ранић трговац:

За остала четири бирачка одбора одређени су поимо по четири лица од остала одборника оштинских и то:

За трећи бирачки одбор: г. г. Димитрије Ђ. Јањ. Мнзутин Ј. Марковић, Мнлан О. Петровић и Велимир М. Тодоровић;

За четврти: г. г. Радосав Филиповић, Милорад Д. Башшнић, Танасије Капетановић и Михајло Бошнић;

За пета: г. г. Стојан Чађевић, Адолф Штох, Сима Вељковић и Милан Капетановић;

За шести: Андра Одавић, Светозар Богорић, Коста Д. Гавриловић и Михајло Јовановић.

Овим члановима бирачких одбора одређено је поимо двапаест лица, за замењење за сдаки бирачки одбор по два и то: четворица од оне двапаесторице из сталног годишњег бирачког одбора: г. г. Михајло Трнавић секретар мин. вин. Вељко Стевановић сеир. касације, Марко Бакуз мењач и Милан Ст. Марковић адвокат: и осморица од одборских замењења г. г. Јован Ђурђић, Лазар Гавриић, Др. Д. Алкалај, Мих. М. Ђорђевић, Светозар Ристић, Коста Петровић, Лазар Данковић и Илија Ђорђевић.

Бирачком одбору оштине београдске да председава као најстарија по годинама председник бирачког одбора г. Никола Х. Поповић.

Дакуд оштинским поном одреда, нема ће председник ни бирачком одбору председавати и нити ће бирачки одбор у ком сакупу такође примати:

Оваква састав бирачких одбора да преди и за збор сазнат за 19. децембар о. г. за избор одбора оштинског за 1894. и 1895. год.

VII.

Председник изнеси одбору изјашњај помоћнје да протеод поне нреде за оглашу пошну за дувански број.

По прочитању изјашњења Шбр. 5511 одбор је решио, да се овај изјашњај у свему прими и да се обрачун са предузимачем по истој изврши одобрн сне пошне нредене посдове.

VIII.

Председник изнесе пред одбор, да је умро Младен Вујовић рачунополагач главне контрале, који је више од годину дана редно ва оштинским рачунима и да је још за живота једнако нобр да му се за онај време када нз оштинске у нее нашла награда.

По прочитању тн дасове жалбе Шбр. 6736, одбор је решио, да се породици пок. Мнт. Вујовића изда нз оштинске касе на нарнде будућом одређене за непредвиђене трошкове нет стотина динара на име награде за оказивање рачуне за прошле године. У ову сумуу да се урачуна и оно што је покојник Вујовић за живота примно.

ИЗ ВАНРЕДНИХ САСТАНАКА

1. Децембра 1893. год.

Председавао председник г. Младен Р. Марковић; присуствовали чланови суда г. г. Јован Антонијевић, Дим. Т.

ерпски живаљ у Босни, да подигне своју главу и мало даље од окнина јадачних. Тучке чете већ у велико бијаху бој са Србима испод Шапца, а широнарке Турци на спојим најзвана препазаху султанову војску на ону страну Саве. И босански Турци беху, као што знамо, пошли султану, хотећи му с босанске стране обезбедити пасгуљање у сремске равнице. Али су и они, као и султанови јаничари трпели златне губитке од окопних становника, нарочито од митровчана, који из својих топова најнеснна сместаху зворничким Турцима да слободно пресше војсци султанову. „Супремним поји нам о том“ приповеда — пеан Фрат Хрват — надеси као ее је могао непријатељу посао кварити и непзатном силом, нанна сад спој тнеп на оне могућнике, који су обпа домаћину толнки безбужно пазуетили; а пајгора срећа посгаје још жешћом, када му се приђа придсела да забележи, нашо би се бно народ радо на нога дизао, да се опрости зулумћара, *само да му је бало осетно и одмаковлеак вођа.*[1] Да, тако ради сни Срби свуда, где им се год на најмања прилика укаже, да се могу на чиме осветити своме *непријатељу*“. — „Они Турци на нас — продужује пети писац — што но су пренши били на нашу страну (е оне стране Саве) код Градишке и Брода, почеше одмах својим начином харати и палити, те тако радећи, дођу чак у Ђаковшу, до предела на потоку Јелшаки. Ну ту наиђоше на отпор. Прстину њих, премда их је било више хиљада, дитне се од *оглашеног народа до осам сто тнна сумнаих селнпа*. Бој се замете, наши потуну силу дуишаха, а бнли би их и више потукли, на би их можда и сатрли, да се је му но нашао, ко би бно ступно народу на чело, то та даље пошео, да пронши непријатеља, док се не утамани међусобним ратовања и мочварама“. Хрватски писац, на поспнтих шпанијатских разлога, истина не епомшљо народносне ових осам стотина српских *селина*“, али који то могу бити у ово доба други сељани оно Брода и Градишке, ако не части српски сељани, који оде од бајсала живљаху, или се у већој маси сада беху склонили на удаљених крајева босанских и наше пословање и подршка? Ако састанете ову случају радње Срба на отпору турнима у ово доба на босанској страни, са оним светлим примером јуначке борбе њихове браће на Шапцу, Земуну и Београду, онда тек можете видети: шта раде Срби за одбрану своје народности и свога огњишта, а шта тек чине Мађари за одбрану своје краљевине?.... На нзнс нна дапне шпанијата мађарских, који ће рекли, да су Срби нпдали Турцима Београд?!...

Само за ово неколико месеци султанова ратовања на Сави и Дунаву, чини се, као да босански и херцеговачки Турци не узмирасају суседне хришћанске градове у Босни, Хрватској и Далмацији, нити ни најмања турски беху у султановој војсци онако у Срему, или очекивају каква ће бити исход ратовања султанове на да своје бесгаће према томе управљају. И заиста, зна се Султан прати у Цариград, ако тн њих опет у походе Хришћанима. У ово исто доба, када су поч. новембра 1521. г.

(Наставиће се)

---

[1] Вид Јукнћ акад. кн. XVIII. стр. 113 - 114.

Вељковић, Ј. Илић, кметов, повереници г. г. М. Чукић, Аћира Надаждић, од одборника бан г. г. А. Ј. Симић, М. Ф. Петровић, Сидов. Ј. Аврића, Р. Дрекић, Ф. Вилимовић. Коста Петровић, Илија Ђорђевић, Милан М. Тирић, Мил. Јанковић, Дуд. Јовановић; Милут. Ј. Марковић; Ђорђе Марковић; Ђ. Димитријевић, М. М. Ђ.фронић; Др. Мирко Т. Лазо; Мих. П. Вогчић.

I.

Председник општина одбор да је Др. Лазар Домић бив. председник Министарског Савета и Државни Саветник после дуже болешина умро да је Краљ Његово Величанство решила, да се поводом сахрана о државном трошку извршавају и да је и општина београдска позвати да у овој свечаности учествује.

По саслушању овога одбор је одао последњу пошту сени бив. Др. Лазе Домића установи и изговорили реч: Бог да му душу прости.

Да господа Ђорђе Димитријевић, и Соломон Адријел одборници, о општинском трошку састављени шаљивајући оду до Загреба и ако предстојећи општине београдске дођете до Београда земље остатке пок. Лазе Домића.

Да председник општине буде одан поверенима на присуствовање свечаног погреба.

Да исо одбор општинска и сва управа општинска корпорације учествују у свечаду.

Да се на зграде општинског суда исталне крпа метала.

Да се за свечаности одор носиоа од стране општине београдске један од кмаредног пића.

Трошак ово света одора да подноси на терет кварталне буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путнички саобраћај варошки Београда. У седмици од 5. до 12. Децембра 1893. год. допутовало 607. отпутовало 434. Од њих су:

а.) Поле: мушког 584. женског 23.

б.) Вероисповести: православне 496. католичке и протестан. 73. мојсијевске 28. мухамеданске 10. свега 607.

в.) Постојбина: Србија 478. Аусто-Угарска 89. Босна и Херцеговина 4. Црна Гора —. Грчка 1. Турска 15. Бугарска 4. Румунија 1. Русија —. Немачка 6. Франц. 4. Италија 3. остале државе 7.

т.. Занимање путника: Трговци и економи 30. Занатлије 76. Трговци 259. индустријалци 8. шпекуланти и предузимачи 6. Гостионичари 24. Интелигенција (војска) 117. Ђаци 12. радници и помоћници 35. Пилари и бојаџије 8. надничари и слуге 21.

Из статистичке одељка општине варошки Београда 14. Децембра 1892. год.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАСИ

Изашла је нова књига

СЛОБОДНО ЗИДАРСТВО

његов циљ и признања, његова садашњост и прошлост

ПИСМА БРАТА СР.

једном непосвећеном пријатељу

ИЗДАЊЕ ЗОРЕ „ЛОБРАТЕМ"

цена 1 дин.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Димничарство:

а) За чишћење димњака (димњидера) без разлике на спратове . . . . . 0.20 д.
б) За вештачки шпарерд . . . . . 0.20 д.
в) За уздан . . . . . 0.40 д.
г) За вештачки шпарерд у гостионици . . . . . 0.50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата . . . . . 0.20 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . 0.10 д.
е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са димњаком . . . . . 0.10 д.
ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са вишим пећи . . . . 0.20 д.
з) За пражњење димњака (димњидера) без разлике на спратове . . . . . 0.75 д.

II. Пражњење помијара и нужника.

а) Од кубик метра . . . . . 10 — д.
б) Од лопа . . . . . 0.50 д.

III. Пеетарина.

а) Марка за пасиче за годину дана . 3 — д.
б) Обавезне пијабилне варке стоје . 1 — д.

IV. Гробарина.

а) Гроб за дете . . . . . 7 — д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12 — д.
в) Мала гробница . . . . . 555.52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . 998.39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . 1099.39 д.
е) Велика гробница I. реда . . . 1684.57 д.

VI Мртвачка кола.

а) Мртвачка кола стара са два коња . 12.90 д.
б) Мртвачка кола са кабелама са два коња . . . . . 24.90 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . 36.90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . 72.90 д.

ТАКСЕ
ЗА ИЗВОЗНИЧКЕ КОЊЕТА.

За вештаке: Сиромашкиње, Терезијски, Варошки и Врачарски:

1. Од себе и кућног или макет дућана са собом . . . . . 0.25 д.
2. Од две или три собе, са кућњом или већег дућана са магазом . . . 0.70 д.
3. Од четири или више соба са кућњом, од кавеје са кућњом, од гостионице са кућњом без пивае . . . 1.50 д.

На квартове: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кућње, или макет дућана са собом . . . . . 0.20 д.
2. Од две или три собе са кућњом или већег дућана са магазом . . . . 0.60 д.
3. Од четири или више соба са кућњом, од кавеје са кућњом, од гостионице са кућњом без пивае . . . 1 д. —

Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године, Абр. 9449.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ

Од 24. до 30 новембра 1893. г.

ВЕЛИЧИНА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА НАЈВИША		НАЈНИЖА	
		дин.	пр.	дин.	пр.
2892	АРНАУТКА	32		28	
	ПРАЋЕНА КУКУРУЗИНА				
	ПРАЋЕНА ПШЕНИЧИНА				
	КИЊА БЕЛА (ОД ЛИТ.)				
9900	КИЊА ПРИА (ОД ЛИТ.)	60		50	
	ВОЛОВА				
	ВУНЕ НЕ ПРАЋЕ				
	ВУНЕ ПРАЋЕ				
5468	ГРОЖЂА	80		50	
	ДУВА				
1861	ЈАБУКА	20		12	
68111	ЈЕЧМА	10	50	9	00
975	КАЉМАКА	120		100	
	КОЖА ВОЛОВСКИХ				
	КОЖА ЈАГЊЕЋИХ				
40862	КОЖА ОВЧИЈИХ				
	КОРЕ ВРБОВЕ				
	КРАЊА				
18140	КРЕЧА	4		3	50
13270	КРОМПИРА	10		8	
	КРУШКИЦА				
992	КРУШКА	15		12	
52875	КУКУРУЗА ЈИНА	8		7	
	КУПУСА				
	ЛОЈА ЈЕСТОЊЕЋЕГ				
	ЛОЈА ТОПЉЕНОГ				
	ЛУКА АРНАУШКИ				
1116	ЛУКА БЕЛА	60		50	
5634	ЛУКА ПРИА	25		18	
	МАСЛА				
69	МАСТИ	120		110	
1890	МЕДА	70		50	
	ОВЦА				
63974	ОВСА	11	50	10	70
619	ОРАХА	40		35	
2397	ПАСУЉА	14		12	
	ПЕКМЕЗА				
	ПРОСА				
277623	ПШЕНИЦЕ	13		12	50
4855	РАЖИ	9		8	50
	РИБ. КОМ. (ОД ЛИТ.)				
	РАК. КОМ. МЕКЕ				
400	РАК. ВЕЛ. ЗДТЕ	1	60		
18716	РАК. ВЕЛ. МЕКЕ		60		45
23815	СВИЊА ДЕБЕЛИХ	80		70	
	СВИЊА ГРЕЂИЊИХ				
47500	СЕНА	5		4	
579	СИРА	100		64	
12110	СЛАМЕ	3		2	
	СЛАНИНЕ				
	СОЉИЦА				
6283	УСКЛИЦА ДРВЕНОГ	13		11	
186500	УСКЛИЦА КАМЕНОГ	3		2	50
	ШИНДРЕ				
	ШЉИВА СИРОВИХ				
326269	ШЉИВА СУВИХ О. Т.	24		12	
	ПРОСТОГ КАМЕНА				
	МЕШИНЕ				
15792	СИТНИЦЕ				
24622	ВОЋЕ РАЗНО				

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА. Штампарија Светозара Николића. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ.